

مێژوو و وێژە کوردی

بەرگی دووهم

نووسینی: سدیق پۆره‌که‌یی (سه‌فی زاده)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

میزووی ویزه‌ی کوردی

به‌رگی دووهم

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاودنی نیمتیان: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سهرنووسیار: به‌دران شه‌همد هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ناراس، شه‌قامی گولان، هه‌ولتیر

میزووی ویزهی کوردی

بەرگی دووهم

نوسینی:

سدیق بۆره‌گه‌یی (سەفی زاڵە)

ناوی کتیب: میژووی ویژه‌ی کوردی - بدرگی دووهم

نووسینی: سدیق پۆره‌که‌یی (سه‌فی زاده)

بلاوکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۷۲۱

هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قێ ئیسماعیل + فه‌ره‌اد نه‌که‌بری

ده‌ره‌تانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌که‌رم

بەرگ: مریه‌م موته‌قییان

چاپی دووهم، هه‌ولێر ۲۰۰۸

له‌ به‌رتۆبه‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان له‌ هه‌ولێر ژماره ۹۴۲ ی سالی ۲۰۰۸ ی

دراوه‌تی

ئەبولقاسىمى لەشكرى

سەدەي يانزەمى كۆچى

ئەم ھۆنەرمان ناۋى ئەبولقاسىمى سۆرانە و بەلەشكرى ناسراۋە و بەپىتى ئەو بەلگانەي كە
كەوتۈنەتە دەستمان لە سەرەتاي سەدەي يانزەمى كۆچى لە زەرزا كە شىنۆي ئىستايە لە
دايك بوۋە و ھەر لەۋىشدا پى كەيشتوۋە، ۋەكو دەم بەدەم دەگىرنەۋە لەشكرى سەرەتا
خەرىكى كشتوكال بوۋ و پياۋىكى ھەزار و نەدار بوۋ، ۋە تەنەت لە كاتى كوتانى خەرماندا
گاي نەبوۋ كە خەرمانەكەي پى بىكوتى. پۇژىتكيان سلىمان بەگى سۆران لەگەل ھەت سەد
سواردا ھاتە زەرزا و چاۋى كەۋتە لەشكرى و خۆشى لە دەنگ و بەيتۈژىي ئەو ھات و
لەگەل خۇيدا بىردى ھەرىرى پايتەختى سۆران و ئىتر لەشكرى بوۋە ھۆنەرى تايىبەتى
سلىمان بەگ و لە لاي ئەو مايەۋە.

لەشكرى لە لاي سلىمان بەگ پىشەرۋىتىكى زۆرى كرد، بەلام ئەۋەندەي نەخايند كە گراۋ
و سەۋداسەرى خانزادى خوشكى سلىمان بەگ بوۋ، ۋە لەبەرئەۋەي دەيزانى كە خانزاد
شۋوى پى ناك، ئەۋە بوۋ شەۋىتكيان راي كرد و چوۋە بەغدا و رۆيشتە لاي پاشاي
عوسمانى و پىتى ۋت كە سلىمان بەگ دەپەۋى ياخى بى و كوردەكان راپەرتنى و
سەرئەنجام پاشاي عوسمانى سلىمان بەگى بانگ كرده بەغدا و لە مېۋانىيەكدا بەزەھر
ئەۋى كۈشت. لە پاش سلىمان بەگ خانزاد بوۋە جىنشىنى براكەي و ناردى بەشۋىن
لەشكرىدا ۋتى شۋوت پى دەكەم و لەشكرىش لەبەرئەۋەي دلى دابوۋە خانزاد كە راپەۋە
ھەرىر و لە پاشا خانزاد ئەۋى كەياندە سزاي خۆي. دەلېن كە لەشكرى بەر لە مەرگى خۆي
پەشيمان بوۋەتەۋە و چرىكە و بەيتى لەشكرى ھۆنىۋەتەۋە و لەگەل ئەۋەشدا كەلى
ستابىشى سلىمان بەگى كىردوۋە، ۋەكو لەم دوو ھۆنراۋەدا دەلى:

ھەتا دەگاتە سەقز و پىشكۆ

ھەر لە زەھاۋ و لاجان و شىنۆ

بۆيە رومەتەي ۋەك خۆر دەدرەۋشى

مىرم بەكىسە زىرى دەبەخشى

مامۇستا توفىق وردى لە پەراۋى (خانزاد و لەشكرى) دا دەلى: ئايشى حسىن بەگان
لاۋىكى لەگەلدا بوۋ لە تەمەنى چۈاردە سالە ناۋى لەشكر بوۋ، ھەر لە منالىيەۋە لە مالى
ئايشى چاۋى كىردبوۋەۋە، چۈنكە ھەتىۋ بوۋ، بەلام تا بلىتى ھوشيار و بلىمەت و زۆرزان بوۋ.

هەر له زووهوه سه‌رنجی سلیمان به‌گی بۆ خۆی پاکیشا و سلیمان به‌گ یه‌کیکی بۆ پاگرت بۆ ئه‌وه‌ فێری سواری و شیربازی، تفه‌نگ هاویشتنی بکات، زۆری نه‌خایاند له‌شکری له‌وه‌ هونه‌رانه‌دا له‌ مامۆستاکانی زیاتر پێش که‌وت و سواری و شه‌پکه‌ریکی گرینگی لێ ده‌رچوو. سلیمان به‌گ که‌ ئه‌و به‌هره‌ و زانااییه‌ی له‌شکری دیت کردیه‌ سه‌رکرده‌ی پێنج قوله‌ سه‌ربازی تایبه‌تی خۆی، بۆلام له‌شکری له‌ ده‌له‌وه‌ رقی له‌ سلیمان به‌گ هه‌لگرت چونکه‌ سلیمان به‌گ هه‌ندێ له‌ ئێزیدییه‌کانی کوشتبوو، ئه‌ویش له‌ بنه‌چه‌که‌ی ئێزیدی بوو، ئه‌وه‌ بوو چووه‌ به‌غدا و به‌پاشای عوسمانی وت که‌ سلیمان به‌گ یاغییه‌ و ده‌یه‌وێ کورده‌مان پاپه‌رتنی و سه‌ره‌نجام پاشای به‌غدا سلیمان به‌گی زه‌هر خوارد کرد و سه‌ره‌نجام خانزاد له‌شکری به‌سزای ناپاکیی خۆی گه‌یاند.

مامۆستا حسێن حوزنی موکریانێ له‌ په‌پاوی میرانی سوێراند سبه‌بارت به‌سلیمان به‌گ ده‌لێ: سلیمان به‌گ کۆری قولی به‌گی سوێرانه‌ که‌ له‌ دواي بابی بوو به‌فه‌رمانه‌په‌وای سوێران و له‌ هه‌ریر دانیشت که‌ میر بۆداغی برای هه‌لات، خاکی نه‌ویشی خسته‌ ژێر ده‌ستی خۆی و پاشان پایته‌ختی زه‌رها یا شنۆشی گرت، وه‌ له‌ ساڵی ٩٩٤ی کۆچیش له‌شکری ئازۆته‌ سه‌ر قوباد به‌گ و نه‌ویشی تێ شکاند و هه‌رمێ ته‌رکیشی خسته‌ سه‌ر ولاتی سوێران، سلیمان به‌گ پیاوێکی دادگه‌ر و خواناس و پارێزکار بووه‌ و شوێنه‌واری ئه‌و هه‌تا ئه‌مه‌رۆکه‌ش له‌ کورده‌ستاندا ماون و گۆره‌که‌ی له‌ هه‌ولێره‌.

مامۆستا ئه‌مین زه‌گی به‌گ له‌ په‌پاوی ناودارانی کورده‌دا سبه‌بارت به‌له‌شکری ده‌لێ: له‌شکری له‌ هۆنه‌ران و وێژه‌وانانی سه‌ده‌ی دوازه‌می کورده‌ که‌ له‌ ده‌وری میر سلیمانی سوێراند ژیاوه‌ و نووسه‌ر و پاوێژکه‌ری میر بووه‌ و جگه‌ له‌ دیوانه‌که‌ی هه‌ندێ په‌پاو و نامیله‌که‌شی داناوه‌.

لێره‌دا مامۆستا ئه‌مین زه‌گی به‌هه‌له‌ چووه‌، چونکه‌ میر سلیمان له‌ ساڵی ١٠١٠ی کۆچیدا له‌ لایه‌ن پاشای عوسمانییه‌وه‌ ده‌رمانخوارد کراوه‌ و ئه‌وه‌نده‌شی پێ نه‌چووه‌ که‌ له‌شکری به‌هۆی خانزادی خوشکی سلیمان به‌گه‌وه‌ له‌ سێداره‌ دراوه‌ که‌وابوو له‌شکری له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌م و یانزه‌می کۆچیدا ژیاوه‌.

ئه‌وه‌ی که‌ مامۆستا ئه‌مین زه‌گی نووسیبوه‌ له‌شکری دیوانێکی هۆنراوی هه‌یه‌، به‌داخه‌وه‌ له‌ هۆنراوه‌مانی جگه‌ له‌ چه‌ند هۆنراوی نه‌بی ئیتر شتی تری نه‌گه‌یشتووه‌ته‌ ده‌ستی ئێمه‌. به‌لام به‌یتێکی هه‌یه‌ به‌ناوی له‌شکری که‌ به‌جیاواز له‌ چاپ دراوه‌ و ئه‌وا لێره‌دا هه‌ندیکه‌ دینین:

سه‌ری من دیشی، دلی من له‌ ژانه‌

روژی له‌ من مه‌علوم ده‌کرد، زه‌ه‌ری ده‌کرد به‌پانه‌

شهوق و شه به قی خوئی دمدان
 له په نجره دی سولیمان به کی قولی به گیانه
 نه من دمچوومه دیوانی ناغایی چه له نگ
 لیتی راخرا بوون مافووره دی بهگ رهزی خوراسانه
 له سهرهوان مافووران داندرا بوون
 کورسی و سنده لیلی پیچک زیتو و زیتو نیشانه
 له سهرهوان سنده لیلیان دانیشتبوون
 به گزاده و کوره به یانه
 قه لنه دی دهماریتجان پتی بوون
 به لوی داره عوفدیان له سر دادنه
 مودنه دی کاره بای زهر دیان
 له سر سمیلان ده گه رانه
 نه من دمچوومه جوبه خانگی ناغایی چه له نگ
 لیم دهر ده کیشان پینج سده رهمبی کوپ رهشی دارا چه زهرانه
 نه من دمچوومه جوبه خانگی ناغایی چه له نگ
 لیم دهر ده کیشان پینج سده مه تالی گوی فیلی که رکه دمن بن
 به جوولانه
 نه من دمچوومه نیکته ر خانگی ناغایی چه له نگ
 لیم دهر ده کیشان سده بور و بده و کویتی قاپ رهش کلک
 له سر جوانه
 نه من دمچوومه دیوانی ناغایی چه له نگ
 له دهسته راستی راوستا بوو، پینج سده دی کاتب به دهسته
 له چه پی پینج سده دمیدا فرمانه
 ناغایی من نوکری خلات دمکردن
 سه ریاک به رات دهرانه
 سه فی سواران ته و او دهبو له پینج سده سواری
 پتیاں ده رکتیان دمن، وه سهرخانگی زین ده گه رانه
 ناغای من راومکی داویشته گردی که کونی

زهویی چل پشکی، کانیتی خهروه تاوی
 دهربهندی گۆلی دمه‌بانه
 له دهسته‌وان قووشچیان بلیند دهبوو
 باز و شه‌هتین و سه‌قەر و قزلغ و ته‌رلانه
 مراویله‌ی ده‌پەر که سکه غه‌مزهیان ری دهنیشت
 روویان ده‌کرده گۆمی لیل و په‌ری
 ناوا دهبوون له گۆلی دمه‌بانه
 ناغایی من راوی به‌تال ده‌کرد
 ده‌که راوه ده‌رکتیوئ مه‌زنه مالی
 له‌شکری ده‌شکرده سه‌رزمو ده‌یکوت خه‌زال
 ناغایی چه‌له‌نگ له تو میتوانه
 خه‌زال به‌نیکیتی توق وا ته‌له‌سم وه له‌شکری دهدان
 ده‌یکوت: له بو ناغایی خۆتیاں به‌ره به‌نیشانه
 حه‌یفیک و سۆ سه‌د حه‌یفم ده‌کوژئ
 له دنیا‌یی له بو ناغایی چه‌له‌نگ
 به‌پیاله‌که ژه‌هری ماریان ده‌کرد بی گیانه
 سه‌ری من دیشی دلی من به‌ده‌رده
 ناغای من سوار دهبوو له کویتیکی که‌له‌رقی دامین
 زهرده
 جووته تازیلتیکی ده‌رستیدا قووته و گهردی
 راوی خۆی دادمه‌بشی له زه‌وییه‌کدا به‌که‌له‌ک و به‌رده
 شینکی مات و مه‌لوولی هه‌ل ده‌ستاند
 جووته تازیله له رستی به‌ردا
 هتیندمیان نه‌ده‌هتینا و نه‌ده‌م‌برد
 شینکیان ده‌گه‌ردا‌له‌که توژی وهردا
 ناغایی من سه‌ری شینیکی هه‌ل ده‌بری
 به‌کترده که‌فه‌نه‌ی به‌ر ده‌سکه زهرده
 باشووی شینکی ده‌گرت و پیتشووی شینکی به‌ردا

پاشووی شینکیتی و مېر بهن سامووتی دېدا
 نه من حەیفیک وا سێ سەد حەیفم دەکوژی
 لەوی کاو له دنیایێ له بق ناغایێ چەلەنگ
 به بیالە که ژەهری ماریان دەست پێ له دنیایێ بهردا
 لەوی دەورم دهنقێ، لەوی زهمانم دهنقێ
 له دەوری قویاد خانم دهنقێ
 له دەوری شاهي ئەنەوشیروانم دهنقێ
 هەتا ئەوی زهمانی، هەتا دەوری قویادخانی
 هەتا دەوری شاهي ئەنەوشیروانی
 به کیکم نه دیت وەکوو سولهیمان بهگی میری هەریری
 دلی لەشکری ئاریانی قەت هیدی نابێ
 لەبەر گریان و لەبەر ئەوان هورده گلەبیان.

سەرچاو و مکان

- ۱- خانزاد و لەشکری - داتراوی محەمەد توفیق وردی - بهغدا، ۱۹۶۰.
- ۲- میرانی سۆزان - کردەوهی حوسەین حوزنی موکریانی - هەولێر، ۱۹۶۲.
- ۳- توحفەی موزەفەر بیە - ساخکردنەوهی هێمن - مەهاباد، ۱۳۶۳.
- ۴- مەرو و فا - ترجمە قادر فتاحی قاضی - تبریز، ۱۳۴۵.
- ۵- مشاهیر الكرد - تالیف امین زکی بک - قاهره، ۱۹۴۵.
- ۶- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە لەشکری.

مەلا مەنووچێهری کۆلیوەن

۱۰۹۵ - ۱۰۲۸

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مەنووچێهر و لە ھۆزی کۆلیوئەندە و بە پیتی بە یازێکی کۆن کە
 کەوتووئە دەستمان لە ساڵی ۱۰۲۸ ی کۆچی لە دیتی دلفاندا لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا
 پێ گەیشتوو. دلفان کەوتووئە خۆزئاوای پووباری سەیمەرە و گاماسب لە خاکی
 لورستاندا. ھەر لە منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و لە پاشا چووئە کرماشان و دینەوەر و
 مەلایر و سەرئەنجام لە نەجەفدا وەدی مەلایەتیی وەرگرتوو و گەراوئەوێ زێد و
 مەلەبەندەکی خۆی و لە پاشا چووئە ئەلیشتەر و لەوێدا ماوئەوێ و پاشماوێ ژیانی

به‌وانه و تنه‌وه و پښتونښی خه‌لک بردووه‌ته سهر تا له سالی ۱۰۹۵ له تهمه‌نی شه‌ست و
حه‌وت سالی‌دا کوچی دواپی کردووه و نیژراوه.

یه‌کئی له هۆنه‌رانی هاوچه‌رخي خوی که به‌داخه‌وه بۆمان دهرنه‌که‌وت که کتیه له پارچه
هه‌لبه‌ستیک‌دا سه‌بارمه‌ت به‌میژووی مهرگی مه‌لا مه‌نووچتهر ده‌لی:

به‌ی مهرگش، لواپ په‌رسلام له پیرم وات: "غیب بی مه‌لا" منیش دلگیرم

واته: بۆ میژووی مهرگی "مه‌لا مه‌نووچتهر" پښستم له پیرم پیرسم، وتی: مه‌لا پتوار بوو،
نیستا منیش دلگیر و زویرم. "غیب بی ملا" به‌ژماره‌ی نه‌بچه‌د ده‌کاته ۱۰۹۵ ی کوچی.

مه‌لا مه‌نووچتهر به‌یه‌کئی له هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رزی له‌ک دیتنه ژمار که له هۆنینه‌وه‌ی
هۆنراودا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی تا بلتی ته‌ر و پاراو و شیرین و
په‌وانن، وه‌کو ده‌ماو‌ده‌م ده‌یگیرنه‌وه، مه‌لا مه‌نووچتهر له ناخر و ئوخری ته‌مه‌نیدا
هۆنراوه‌کانی که نزیکه‌ی ده‌ه‌زار هۆنراویک به‌له‌کی و فارسی بوون له ده‌فته‌ریک‌دا کوچی
کردووه‌ته‌وه و له به‌دبه‌ختی مه‌لادا کاتی که کوزازییه‌کان هیرش دیتنه نه‌لشته‌ر دیوانه‌که‌ی
له‌گه‌ل سامان و داراییه‌که‌یدا به‌تالان ده‌بن و وه‌کو ده‌لێن مه‌لا به‌شوین دیوانه‌که‌یدا
چووه‌ته مه‌لایر، به‌لام له‌به‌ر پیری نه‌یتوانیوه جه‌رده‌م‌کان په‌یدا بکا و ناچار که‌راوه‌ته‌وه و ئیتیر
نه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاندووه که مردووه، ئه‌و هۆنراوانه‌ش که نیستا به‌یادگار له نه‌وه‌وه ماوه‌ته‌وه
خه‌لک ده‌م به‌ده‌م ده‌یگیرنه‌وه و هه‌ندیکی‌شیان له ناو به‌یاز و که‌شکو‌له‌کانی کرماشان و
لوپستاندا نووسراون.

مه‌لا مه‌نووچتهر به‌رزترین هۆنه‌ری ئه‌و پڙگاره‌ی ولکه‌ی له‌ک و لوپ بووه و له هۆنینه‌وه‌ی
هۆنراودا سه‌ری کیشاوه‌ته دهرگای هه‌موو جوړه و تنیکه‌وه: دل‌داری، ناینی، کو‌مه‌لایه‌تی،
باسی سروشت.

مه‌لا که ده‌که‌وته کوچی هۆنراوه‌وه، زۆرتر سروشته جوانه‌که‌ی دلفان دلی را‌ده‌ک‌تشی و
ئه‌وسا به‌سروشتدا هه‌ل‌ده‌لی و جوانیه‌کی تر ده‌داته سروشت و له‌م بره هه‌لبه‌سته‌یدا
به‌ته‌واوی ده‌سه‌لاتی ئه‌ومان له ستایشی سروشتدا بۆ دهرده‌که‌وی وه‌کو ده‌لی:

باد به‌هاران، باد به‌هاران

که‌له‌باد هانای باد به‌هاران

وه‌لیعه‌هد و هشت، وه‌کیل داران

گیانبه‌خش چیمان جه‌لای گولزاران

به‌رف فه‌رق فه‌وق کو‌وان فه‌ناکه‌ر

جاهد و جه‌ولان جه‌دی جو‌داکه‌ر

بشکفته کی باغ شادی بولبولان
 باعس وجود مه وجود گولان
 سهرمای زمستان نه ته ختش خیزان
 سهختی نه سه فحی غه براگوریزان
 چالاک و چابوک جه لد جیهانگیر
 زدد زمهریر سولیمان ته سخیر
 تاراج دهه ندهی واحیدولقه ههار
 بنای بانی زهوق پهنک و بوی وه ههار
 سوککان وه سهنگر ته خسته کانه وه
 بنوور وهی مه جنون نیمه گیانه وه
 نه ویوورت ته شکن گوزمرکر و هشاد
 نه وسا عازم به ریهی خویرم ناباد
 راگهی پرومیشان تا ملک جه جیر
 وه سهر کلاسان بگوزمر وینهی تیر
 میشنان مه چین ساتی بدهر گر
 بنوور نه رگلگل جای خانان لوپ
 گوزمر کر نه و تنگ ها له وه گولگهشت
 به عد نه ژماریان روپاپیل کیوهشت
 دهشتیوهن ژ دهست به هشت زیباتر
 نهو شیرین دهشته باوهر نهو خاتر
 بپلک نهو چنار نهو تاف و عناو
 له دره دراز عبوور کر ژ ناو
 مله شوانان دووره نایکesh
 پاپیل کشکان راگهی گول به نه فش
 مه چین نهو مه قام خزر پیغه مبه
 باغاتش یه کیهک نهو نه زمر باوهر
 زیبا ته لعنتان نهو رای داران جه
 حه لیمه سولتان، خانم و مریم

ساتی تہ شریف بہر ئو جہوارشان
 گولچینی بگر ژ گوفتارشان
 شار تہ مام بگر د وہ سہد بہ شارت
 خوہش چہنی حہیات قہسر و عیمارت
 بیلک ئو چنار سہقا وہ خوہش دل
 چی باز پرواز کەر وہ بہرزیی بارکل
 نشاتہن چہنی دیار گہی یاران
 یانہی دلآرام ہر جا دیاران
 بنور ئرکشکان چہم چہنی پاچہل
 پھیغام بہرپی دؤس نہ سوکنای بہر بہل
 شہ مال ئامانہن جوویہندہی یار بؤ
 پروانہی شمنار ملک تہ تار بؤ
 گؤناس مہنورین چی بہیان زہر د
 ژ دل بہر مہدہی دہم ئاہ سہر د
 خوہشا وہ حالت زلیل ہام حال
 ہر دوو زاری کہیم تا وقت ویسال

واتہ: ئہی بای شہ مالی بہ ہاری! ئہی جینشین سہرما و مرگیندہری چیمہنان، تو
 بہ فری کویتستانہکان دہتاوینیتہ وہ و تی دہکۆشی تا سہرما لاہی و ہواہیکی خوش بینی
 تو داران دہیشکینی و شادی دہخہیتہ ناو دلی بولبولان و بؤنی خوش دہدہیتہ گولان.
 سہرما و سؤلہی زستان لادہبہی و سہختییہکان ئاسان دہکہی. رایہخی زستان بہچہپاو و
 تالان دہبہی و شادی و خوشی دینیتہ جیہان، دہسا ہر بہو جؤرہ سہنگہر بگرہ و لہ
 تاشہ بہر دہکاندا راوہستہ و سہرنجیکی ئہم دیوانہ بدہ، وہ بہخوشییہ وہ لہ سہر نہچیرگہی
 تہشکین تی پەرہ و ئہوسا لہ وژوہ بچؤ خورہم ئاوا، وہ پتی پروومشکان تا ولاتی پاکی سہر
 کلاسان بگرہ بہر و وکو تیر تی پەرہ و کاتی گہیشیتہ میشنان ماوہیک لہ وژدا راوہستہ
 و ئہوسا ہستہ سہرنجی گلگل بدہ کہ مہلبہندی پیاوہ گہورہکانی لورہ و لہ پاشا برؤ
 تہنگہ ہالہ و لہ پروویاری پاییل مادیانہ وہ تی پەرہ و ئہوسا دہگہیتہ دہشتیکی خوش کہ
 وکو بہہشت وایہ و ہرکہ لہ وژوہ تیپہر بیویت دہگہیتہ باخہکانی دہروویہری شاری
 خورہم ئاوا کہ کیزان و شؤخوشہنگان لہ سیتبہری دارہکانیدا کؤ دہبنہ وہ و حہکیمہ
 سولتان و خانم و مریم کہ لہ شؤخوشہنگیدا بی وینہ و تاکن لہ وژدا راوہوستن، تویش

ماومیهک له لایان به و به جارتی خوځشی بخه ناو دلیانه وه و نهوسا که پوښتنی دهگیته
 چه می پاچهل که مه لېه ندی ناسکاني ته تارییه و نیتړ من خوځگت پتی دمخو ازم و نهوسا که
 که رایتوه دهنانم که دهیته هاودمردم و جا به یه که وه بویار دهنالینن.

مه لا پرده می سروشت داده داته وه و دهکوتته ناو باسی خواناسی و سؤفیه تییه وه و له
 چه کامیه کی په نجا هونراویدا ستایشی هافی علی دهکا که نهوا چند هونراویتی دینن،
 ومکو دهلی:

مه ولام مه مه داح له کم مه دح توو واتم
 وه نی لغز له کی دهر تله ب مه دح و سهناتم
 نه ز شوق شه عاف بولبول بوستان له قاتم
 گیان و به دمن و گشت و مه تسلیم و ره زاتم
 نهو نه هل و عه یالم وه زووار عه تباتم
 عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
 نه می سر خودا مه حرهم نه سرار په یه مبه ر
 نه می دهست خودا دهست توو دهر کار په یه مبه ر
 هر بار مه موسته و جب نهو دهست و عه تاتم
 عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
 نی دهست توو میعمار سه ماوات و زه مینن
 نی مه رحه مه تت مورشد جبریل نه مینن
 نی باج ره له یله تولنه سرات نگینن
 جوز نوور توو کی به رزه خ نه سرار نشینن
 قوریان یه قودرت نهو نیم له قاتم
 عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم
 دهر ویش توو مه حسوویم و شاهایه به سمن
 نه ر عاسی عوقبام علی دادره سمن
 نه ر بی که س و بی دادره سم میر که سمن
 په غنی سهنه د حویب علی حوکم دهر سمن
 نه لېه ت ژ که ره د دادره سی کی وه مه ماتم
 عاسی و خه تاکار شه ها روو وه توو هاتم

واته: ئەي سەرۆكى خۆشەويستم! من لەكى ستايشت دەكەم و، وەكو بولبول بۆت دەچريكتنم و گيانى خۆم لە ڕيتندا بەخت دەكەم. خۆم و خاووخيزانم ئەوا ھاتووينەتە ديتنت. من پياويكى گوناھكارم و تۆم زۆر خۆش دەوي. ئەي شيرى خوا! تۆ بە پازى پىغەمبەرىيەتى شارەزايىت، چونكە ھاو پاز و ھاودەمى پىغەمبەر بوويت، ئامۆزا و يارى پىغەمبەر بوويت. تۆ لە ڕيتى دىندا گەلى خەباتت كردوو و بۆ پەرەپيدانى ئىسلام تى كۆشاوى و، من لە ھەر باريكەو پتويستم بەمپەر و بەزەيى تۆيە، چونكە گوناھكارم. ھەر ئەوئى كە من بوومەتە دەرويشى تۆ بەسمە، چونكە ئەگەر گوناھكارىش بىم دەگەيتە فريامدا و ئەگەر بى كەس و بى يار بىم تۆ يار و كەسمى و، خۆشەويستى تۆ بۆ من فەرمانىكە كەھا بەدەستمەو. ديارە من گوناھكارم كە ڤووم كردووئەتە دەركات.

مەلا بەمەلەندەكانى لورستان و لەكستاندا گەلى كەڤاو و لە ھۆنراوكانيدا وا دەردەكەوي كە زۆر داخ و موخابنى بۆ ژياري ڤا بردو و خواردوو. ڤۆژيكيان دەڤواتە دەرەوئى شار و شوئەنەوارىكى كۆن دەبينى و ئەم ھۆنراوانە دەھۆنئەتەو:

يە ڤووزى مەغمووم ژ كردار دەر

رام كەفت ئەو مەخرووب جاگەي دەرەشەر

بازارش ژ بەزم خاسان توھى ديم

خالى جاي شيران سەر و سوھى ديم

جوز ئاواز جوغد شەھرش خاموش ديم

نە زەرين باف بى، نە زەرين پووش ديم

نە وەعز واعز، نە دەرس، نە مەنبەر

نە بانگ تەكبىر ئەللاھونەكبەر

نە مير، نە سەريز، نە سەر، نە سەرور

نە سپەھ سالار، نە سپاو لەشكەر

نە تاج گەوھەر، نە تەخت زەر ديم

قەسەر و شانشين بى زيب و فەر ديم

نە سەف پەنا بى نە سان ھەرڤووز

نە ميسر شكار بى، نە بازو نەيووز

نە سەدای قەھقەھ بادەنووشان ديم

نە سەر و قامەتان، ئەتلەس پووشان ديم

نه مەيخاڤە بى، نه مۆتەرب، نه ساز
نه مەتلەع و بەر ساقى خوەش ئاواز

واتە: پۇڭتەكەيان كە دلم پرى بوو لە پەژارە، پڭم كەوتە شوپنەوارىكى كۆن لە دەرمەوى
شاردا، بازارمەكى لە بەزمى شۆخوشەنگەكان خالى بوو، جگە لە ھۆمۆى بايەقوش
دەنگىكى تىدا نەدەبىسترا و نە مەلەيكە تىدا بوو كە پەندى خەلك دايدا، ھە نە بانگى
(ئەللەھو ئەكبەر) تىدا دەھاتە گوئ. نە مير نە تەخت، نە سەرۆك نە سەرۆكى سپا بوو، ھە
نە تاجىك بوو، نە تەختىك، ھە كۆشكى پاشايى وىزان و كاۋل بووبوو نە دەنگى چەچى
بادەنۆشانى تىدا بوو و نە كىزانى شۆخوشەنگى تىدا دەبىنران و نە مەيخاڤەيك بوو، نە
مەيگىرەك، جىهان ئاوايە و سەرئەنجامى مەرگە و ھەر چاكە بۆ بنیادەم دەمىتەتەو.

سەرچاۋەكان

- ۱- گلزار ادب لرستان - تالیف اسفندیار غضنفری - تهران، ۱۳۴۶.
- ۲- جغرافیای تاریخی و تاریخ لرستان - تالیف علی محمد ساکی - خرم آباد، ۱۳۴۳.
- ۳- بەيازىكى كۆن كە ھەندى ھۆنراۋى مەلای تىدايە.
- ۴- یادداشتەكانى خۆم سەبارەت بە مەلە مەنووچتەرى كۆلپومەن.

شیخ ئەمیری زۆلەيى

... - ۱۱۲۵

ئەم ھۆنەرمان كە لە سەدەى يانزەم و دوانزەى كۆچیدا ژیاو، لە سالى ۱۱۲۵ى كۆچى
لە قەزۋىنەى نزىكى سەحنەدا كۆچى دوايى كردوو و ئىتر سەبارەت بەچۆنىيەتى ژيانى
ئەو زانباريەكى ئەوتۆمان نىيە. ديوانىك لە شىخ بەيادگار ماوتەو كە داگرى چوار ھەزار
ھۆنراۋىك دەبى و زۆربەى ھۆنراۋەكانى لەسەر پى و پچەى خواناسى ھۆنراۋەتەو و زۆر
قوۋل و پىر مانان و ھەمووى پەند و ئامۆزگارى و زانبارى و پافەى زاراۋى خواناسىيە.
ئەو چەند پارچە ھەلبەستى ئەم ھۆنەرە دىنن كە دەلى:

۱

گران دەرەمنان، گران دەرەمنان

زام برىن زووخ گران دەرە نان

قەيس جەفاكىش ھىجران بەردەمنان

چون شىخ سەنعان ئىمان ھەردەمنان

زونناری پۆش و زونناریتم بهستهن
 وهی ماجةراوه تن زار و خهستهن
 خهريک مهينهت کفر زونناريم
 چون شتيخ سهنعان وه دیدهی ياريم
 سهودای سهنعانيم جهسر ويهردهن
 سر نه سایهی مير کهنعانيم بهردهن
 مهر دهست باتن مير کهنعانی
 بوهمخشۆم گونای شتيخ سهنعانی
 ومهرنه من وهی تاو کوورهی جۆشهوه
 وهی شهرارهی بهرز پر خرۆشهوه
 بلای زم بهرزن نه دارۆم ئارام
 ومختهن چون سهنعان رسوا بم نهعام
 زوننارم بهستهن پهی گيان ئارام
 سهنعانی ئاسام ئهی سهنعانیان

واته: برينهکانم دهميان کردووتهوه و دهردم گرانه و وهکو قهيس له ناو دهرد و رهنجدا
 دهتليمهوه و بهويتهی شتيخ سهنعان بروام له دهست دهرچووه. زنازيکم بهستووته پشتم و
 لهم سۆنگهيهوه لهشم شهکته بووه و ئهوا ئيستا خهريکی مهينهت و دهردی کفری زنارم و
 سهرنج دهممه يارم و وهکو سهنعان دلم داوه بهيار و ئایني خۆم له دهست داوه، مهگر هر
 خواي کهورهی گران بهزهیی پيمدا بئ و بمبوورئ، نهگينا من تاقهتی گری ئهم کوورهی
 نهوينم نيبه، کهچی بلایسهی دهروونيشم بهرز بووتهوه و لهوانهيه بهجاری لهشم
 بسووتينئ و بمفوتينئ. لهوانهشه که وهکو شتيخ سهنعان ريسوا بم.

شتيخ ئهمير لهم پارچه ههلبهستدا دیاردی دهکاته سر چيپۆکی شتيخ سهنعان که لهگهڵ
 ئهوه موو خواناسی و پاريزگارپيهوه دلی دا بهکچيکی فهله و بروا و باوهري ئایینی خۆی
 له پتی ئهوا دانا و وازی له نوێژ و مزگوت هینا و دهستی کرده خواردنهوهی باده و له
 پتی راست لايدا و خهريکی لهوهراندنی بهراز بوو و سهرنهنجام بههۆی پارانهوهی
 دهرۆتسهکانيهوه وشيار بووهوه و گهرايهوه مهکه و کهچهکش بهشوێن ئهوا کهوته پتی و بووه
 موسلمان و بهم چهشنه بهیهک شاد بوونهوه.

حەى و قافەنان، حەى و قافەنان
 راویار راگەى حەى و قافەنان
 ژ یومن هیممەت شای بى لافەنان
 شاگرد ئۆسای حەریر بافەنان
 ئۆستاد شەرتەم ژۆی بەینەت بەسە
 تەوہجۆہ خیر کەردتەوئیم دا وەدەست
 تەوئش رەحمەتەن تانئش پای وەفان
 نەقشش نەقشئوہن کەردش بى جەفان
 ئەگەر یاوەر بى شکست نەدۆبەخت
 گەرتەنم وەدەست مەبافى وە جەخت

واتە: ئیمە پێرەو و پێبوارى پێى پەرەردگارى تاق و تەنباين، وە لە پیت و پیزى ئەو بى
 گەزافین و شاگردى وەستای ھەر پێشم رێسین. مامۆستا پەیمانم لە تان و پۆ بەلێن و
 پەیمانى بەست و تەونى داىە دەستم و، تەونى ئەو بەزەبى و مێھرە و تەونى ئەو پێ ئەمگە
 و نەخشى نەخشیکە کە کار و کردەوہى بى ئاستەمە، ئەگەر خوا یاوەر بى و شکست
 بەبەخت نەدا، تەونەکەم گرتووەتە دەست و بەپەلە تەونەکەم دەکەم و سەردەکەوم.

شیخ ئەمیر لەم ھۆنراوانەدا زۆر قوول پۆشیستووە و دەلێ: ئیمە پێبوارى پێى نوێ بەرەو
 پێى کۆنن، چونکە پێى نوێ مرۆ بەرەو بەرزبوونەوہ دەبا رکۆن ھەر تەنبا خواى مەزنە کە
 تا دنیا بوو ھەر ئەو بوو و تا ھەيە ئەو ھەيە، ئەلبەت ئەم پێ نوێش پێى خۆمان نییە،
 بەلکو خوا بۆمانى دانائەو و ھەر لە پۆزى بەرینەوہ کە پەیمانمان لەگەڵدا بەستووە، ئەم
 پێگەى بۆمان کردووەتەوہ تا بەرەو بەرزى سەرکەوین و دیارە ژيانیش ھەوراز و نەشئوى
 تێدايە و ئەو ئەم ھەوراز و نەشئوہش دانائەو تا مرۆ تاقى بکاتەوہ و ئەگەر لە پێ دەرنەچوو
 ئەوا بەرەو ھەوراز سەر دەکەوئى و مالى بنەرەتى خۆى دەگا واتە: "کل شیء یرجع الی
 اصله".

سەییاد مەوێنەن، سەییاد مەوێنەن
 شۆون گەورە گام سەییاد مەوێنەن

ساحیب حکومەت، ساحیب نگینەن
 گوریزان گاو غافل نشینەن
 قانونەن غافل خەجل بۆ وە شوون
 شوون ها وە جامە کەس نەشناسا دوون
 مەگەر سەییادی ساحب مەکرەمەت
 گاو پەیدا کەرۆ وە زێل زولمەت
 کەسێ نەواچۆ دەردوون خەزانەن
 کەل و کۆ و شەرت ئێدش بەیانەن
 وادە ی شاخ شمار کەل پەم شاھۆ
 ئیقرار مێردان کۆ و سەر اسۆ
 ئافتاو کە مدرا سەوز مەوۆ ئیقرار
 سەر نیھانیش مەوۆ ئاشکار

واتە: راوچی هەموو شتێک دەبینی و هەروەها شوینی هەنگاری گەرەش دەبینی و
 بەرپۆوەبردنی دەوڵەت بە نەستۆی ئەوێ و ئەو خاوەن نگینە و دیارە گایەک کە رابکا، لە
 شوینیکدا بێ ئاگا رادەوێستی، بەلام کەسێک بێ ئاگا بێ، لە پێ و شوینی خۆی
 شەرمەزار دەبێ، چونکە هیچ کەسێک برووکانەو و ئاشکرا بوونی تیشکی خۆی بەتەواوی
 نەناسیووە. مەگەر راوچییهکی بەرێز کە گاکە لە دلی تاریکیدا پەیدا کا. هیچ کەسێک نالی
 کە ئەم وەرزه پایز نییە، چونکە کەلە کێوییهکان و نەستێرە ی کۆ ئەمە دەردەبرن. وادە ی
 هاتنە کەلی کەلە کێوییهکان لە کێوی شاھۆدایە، وە بەشایەتی پیاوانی خوا و بەنیشانە ی
 نەستێرە ی کۆ و ئاسۆ، کاتێ کە هەتاو راوێستا، پەیمان و بەلێن سەوز دەبێ و رازی نەینی
 ئاشکرا دەبێتەو.

٤

شیرین گوفتار بۆ شیرین گوفتار بۆ
 غولام کەستیوێ شیرین گوفتار بۆ
 زوان وە لالە و دەس وە کردار بۆ
 وە کردار ویش ئومێدەوار بۆ
 وێنە ی پەروانە دەورشم و نار بۆ
 چون تەشنە پە ی ئاو ئارەزووی یار بۆ

ساف و پاس و پاک یه قین ته یار بۆ
 وه یه قین ویش ئومیدده وار بۆ
 نه حال بۆ هه له ت کۆتا مه نزل بۆ
 نه پوخته و نا پاک دوویشک و دل بۆ
 نه دهم نه رای حه ق دۆس گیانی بۆ
 نه دل خار جی خاین خانی بۆ
 غولام نهو خاسه ن ته ن وه قهزا بۆ
 بتهش بتهوون بۆ وه کول رهزا بۆ
 ئانه میهر یار هه ن وه سینه وه
 بتهوون وه سفته ی خوا جای دینه وه

واته: خولام و بهنده که سیکه که قسه و وتهی شیرین بۆ و، به زمان تکا بکا و بیار پیتته وه و
 به دهست کرده وهی چاک نه انجام بدا و به کرده وهی خۆی هیوادار بی، وه وهکو په پووله
 به دهووری شه م و تیشکی خوا ییدا بگه رێ و وهکو تینوو که له دووی ئاوه به هیوای یارمکه ی
 بۆ. دلی ده بی روون و پاک و پر له بپروا بۆ و به بپروای خۆی هیوادار بۆ. نه کو پتی
 نادروست بگرتته بهر و نه گاته مه بهستی و له ژیان به دبین بۆ. نه کو له پتی خوا لابدا و
 نیتوانی دۆستی خۆی له گه ل یاردا بپچرێ و به یار نا پاک بۆ. وا چاکه که بهنده له بهر بهری
 تهنگوچه له مهکانی جیهاندا نارام بۆ و له دله وه یاری خۆش بوێ تا به جۆرێ خۆی به گه ری
 ئه وینی یار بسوو تینۆ.

5

دلّه دهرویش بۆ، دلّه دهرویش بۆ
 غولام که ستهوون نه دل دهرویش بۆ
 مۆر بۆ ئازار بیتگانه و خویش بۆ
 پهیره و نه رکمان په نهمای ویش بۆ
 چون قهیس نه رای دۆس مهجنوون خسته بۆ
 هه ساو نه هه ساو که مه بهسته بۆ
 یار پۆس نه کۆل دل نه گومان بۆ
 پهروانه ی پای شه م مه ولامی هه مان بۆ

خاکش زمرده گل پوخته و تیار بڼ
 غولام ئیخلاس خاوندگار بڼ
 چون نوسهیر نه پای یار سهر داده بو
 به چه شمه‌ی تشار مهس باده بڼ
 دؤس ئیش و نیش تانه‌ی خواران بڼ
 چه مه پای زوهور مهولای مهران بڼ
 نهوسا نه دوما دهریشیش راسه
 یهقین دروسته‌ن تمام ئیخلاسه
 نهوسا نه دوما هر چه بدق لاف
 وهنهش عه‌یانه‌ن وه تاف تا وهقاف

واته: خولام و بهنده نهو کهسه‌یه که له دل‌وه دهریش بئی و هرگیز نازاری خزم و بیگانه
 نه‌دا و په‌په‌وی پئی و ره‌وستی خوایی و پینمای خۆی بئی، وه وه‌کو قه‌یس بڼ یاره‌که‌ی شیت
 و شه‌یدا بئی و له‌م ریگه‌دا تئی کۆشی و که‌لپۆس بکاته کۆلی، وه وه‌کو په‌پوله به‌ده‌وری
 شه‌می خواییدا بسووتی، خاکه‌که‌ی خاکیکی پاک بئی و له‌ راسته‌قینه‌دا خولام نهو کهسه‌یه
 که بهنده‌ی خاوندگار بئی، وه وه‌کو نوسه‌یر له‌ پئی یاردا سهری به‌بادا و له‌ سهرچاوه‌ی
 تشاردا مه‌ست و سهرخۆشی باده‌ بئی، وه ساردی و گهرمی پۆزگار بچیزئی و رق و قین
 بنپژئی و چاوه‌پئی سهره‌لدانی سهرۆکی مهران بئی، نهوسا دهریشیه‌که‌ی راسته‌ و
 بروای دروسته‌ و نه‌گهر لافی دهریشی بدا، روون و ناشکرایه.

٦

کئی که‌رده‌ن توفه‌یل، کئی که‌رده‌ن توفه‌یل
 کئی په‌ی دۆست ویش گیان که‌رده‌ن توفه‌یل
 کئی مهران وه شهرت چون مه‌جنوون له‌یل
 کئی جه‌م یاریش که‌رده‌ن وه سووه‌یل
 کئی رژیان وه ره‌نگ لاله‌ و هه‌لاله
 کئی سه‌رمه‌ست جام باده‌ و پیاله
 کئی بئی نه‌له‌خشا نه‌ پای شهرت شوون
 کئی ویه‌رد نه‌ زه‌وق زیوهر زه‌نموون

جام مهجنون نؤشا بهربار تهی كهرد
 مهست لقا بئی، بئی خاو و بئی خوهرد
 جهوهل نشین بئی دام شهرت وه دهست
 نهسیر قهول بئی نه بؤی بهیعت مهست
 پیر خهسته دهست خهراباهه نان
 چهنی دانه و گهنج گوههر ماته نان

واته: كئی له پیناوی دؤستدا گیانی خۆی بهخت كردوه؟ كئی وكمو مهجنون بۆ لهیل
 گیانی خۆی له دهست داوه؟ كئی جهمی یاری كردوهته سووهیله وه و كئی پهنگی پزانبووهته
 گولاله و ههلاله وه؟ كئی سهرخۆشی باده و مهیه؟ كتییه كه له پیتی پهیمانی خۆیدا نه له خشاوه
 و كئی له زێر و زیو بووردوه و جامی بادهی مهجنونی خواردوهته وه و پیتی دهشت و چۆلی
 گرتوهته بهر و بهبئی خه و خۆراك ماوهته وه و دیلی بهلێنی خۆی بووه و پهیمانی
 نه شكاندوه؟ نهوه دیاره ههر پیری خهراباهه و ماتی گوههرتکی باییدار و بهنرخه.
 دیوانهكهی شیخ نه میر كه نزیكه ی چوار هزار هۆنراویك دهبئی تا ئیستا له چاپ
 نه دراوه.

سهرچاوهكان

- ۱- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۳- دیوانی دهستنووسی شیخ نه میر كه له سالی ۱۲۰۲ی كۆچیدا نووسراوهته وه.
- ۴- یادداشتهكانی خۆم سهبارت به شیخ نه میر.

خان ئهلامسی لوپستانی

۱۰۷۲ - ۱۱۳۸

ئه م هۆنهرمان به پیتی یادداشتی كاكاردایی، كوری محمهد بهگی لوپستانییه و له سالی
 ۱۰۷۲ی كۆچی له لوپستاندا پیتی ناوته مهیدانی ژيانه وه و ههر له وێشدا پیتی گهیشته وه.
 ههر له منداڵیدا له لای باوكی خهریکی خوێندن بووه و له تافی جوانیدا خیتی داوته
 هۆنراوی هۆنهرانی یاری و گهلێ هۆنراوهی له باره ی پیتی و رهوشتی یارییه وه هۆنیوهته وه
 كه له پهراویكدا بهناوی: (كهلامی خان ئهلامس) كۆكراوته وه و له سالی ۱۱۲۴ی كۆچیشدا
 پێشبینیهكانی خۆی داناوه و پاشماوهی ژيانی به هۆنراو هۆنینه وه و پێنموونی خهلك

بردووه ته سهر تا له سالۍ ۱۱۲۸ له تهمه نۍ شهست و شهش ساليدا كڅچى دوايىي كړدووه،
وېكو زولغه قارى كڅران له م باره وه ده لۍ:

وه سېنه ى هه زار سه دوسى و هه شت خان نه لماس لوا وه دلۍ به هه شت

واته: خان نه لماس له سالۍ هه زار و سه د و سى و هه شتدا كڅچى كړده به هه شت.

له خان نه لماسه وه گه لۍ هڅنراو به زاراوه ى گڅرانى به يادگار ماوه ته وه كه زږر ته ې و
پاراو و شيرين و پړه وان. پتېشبينى به كانى خان نه لماس داگرى زنجيره يۍ پروداو و
كاره ساته له باره ى داهاتوى ئيرانه وه كه شاخو هشين نه و پروداوانه ى له سه ده ى پتېنجه مې
كڅچيدا پتېشبينى كړدووه و خان نه لماس پيش له سه ده ى دوازه دمدا به هڅنراو هڅنيونيه ته وه.

نه م كاره ساتانه هر كام له خول و پڅگاريكې دياريكراودا پرويان داوه، په لامارى
تېمورويه كان بڅ سره ولاتى ئيران و به رېابوونى شه پو شڅو ې و هه را له هه موو شار و
شوئنيكې ولاتدا، به مشى هه ره گرنگى په پړاوه كه پتېك ديتۍ. له م پڅگاره دا ته تهره كان
به جاري ئيران داگر ده كن و هه موو جۍ و شوئنيكې ده سووتين و به زه بيبان به كه سدا
نايه و هر كه سيان بهر كه وئ ده كوژن.

له جيهاندا كوشت و كوشتار و توولانه وه پرو ددها و جيهان تاريك و تنگ ده بۍ و
بلۍ سه ى ناگرى شه ې به رز ده بۍ ته وه و له شكر و سويپاى نيار هيز ده سه نۍ و به سه ر هيزى
خوييدا زال ده بۍ، به لام له پړ دهر گاي هيو و ئوميد بڅ خه لك ده كريتته وه و خه لك به سه ر
هيزى دوژمندا زال ده بن و نه وسا چهند بنه ماله به ناوى سه فه وى و هه وشارى و قاجارى و
پاله وى له ئيراندا فه رمانه واپايى ده كن و له هه موو دهوره كاندا به جاري گه لى ئيران
ده چه وسپتنه وه و هه موو خترو بڅريكي ولات له ناو ده بن.

نه مهش به نديك له پتېشبينى به كانى خان نه لماس سه باره ت به شه پو شڅو ې و نا زاوه و
هه نگامه ى ناوخو ى ئيران كه ده لۍ:

چوار گۆشه ماتن، چوار گۆشه ماتن

سهراف مه زانڅ چوار گۆشه ماتن

بگير بگيرهن سه لات سه لاتن

ئاشو ى شارانهن شاخو هشين واتن

نوتوق نه زه له ن ژ روژگاران

كوژان مار گيړو ده شتان سواران

تهك نه و ماران ويم نه وه سواران

ژار مار خاسه ن ژ نيزه داران

تەك بدهيم وه دهم نيش مـارـمـوه
 نه نامـووس وه دهم نيشـزه دارمـوه
 ياران موسلمان پاي حق شناسهـن
 سواران كافـر خودا نه شناسهـن
 غولغولهـي رومان خاقان قهيسـر
 چون كوله گيرق سـهـرزهـمين يه كسـر
 زهنگي زهنگهـوار تاتار هـهـوش
 كوردان نـهـتـراف توركان سـهـركـهـش
 نه ژير بال هند توغـيـان عـسـكـهـر
 خيزق هـهـيا هوو نامداران يه كسـر
 نه شام تا حـلـهـب، بهـلـخ و بوخارا
 ژ نـهـتـراف چين فـهـغـفـوور دارا
 گرداگرد جيهان فـهـرـهـنگ عـوـرـوـوس
 بولـهـند بـقـ نـالـهـي سـهـداي تـهـپـلـ كووس
 غـوـرـشـت پـانـال سم سـتـوـوران
 هند گيرق فـهـرـهـنگ ئـيـران و تووران
 چه كا چاك تيغ نامي نامداران
 بهرق رهـد كووس غوران سواران
 چيني كهـمـهـنان بارام سـهـركـهـشان
 قـاـژـهـي پـهـيـكانان تير تـهـركـهـشان
 شـهـرـارهـي نـاـهـر شوومي سـتـارـان
 هـنـگـامـهـي نـهـبـهـرد توپ قومپاران
 هـيـهـات كوردان بهرك فـقـلـادپوش
 تـهـلـهـبـكار رهم هـوون سـيـاـووش
 كـهـرد و تووز و تـهـم مـهـركـهـبان ژ خاك
 گيرق كهـهـكـهـشان مـهـرـتـهـبهـي نـهـفـلاك
 هـهـر نه هندوستان تا وهـفـهـرـهـنگي
 ناراسته مـهـبـق چـهـند توپ جـهـنگي

یہوم مہحشر بۆ نہ چالہی قہزۆین
 چہند ہزار نالہ مہگیلق وہ زین
 چہند ہزار نالہ گشت ئہبلہق نیشان
 مہگیلق وہ زین بئی سہر و سامان
 ہفت شہر و ہفت رق جہنگ دین مہبق
 ناو ناسیاوان گشت وہ خوین مہبق

واتہ: چوارگوشہی جیہان مات و بئی دہنگہ و ئہمہش بۆ ہموو کھسیک پرون نییہ و بۆ
 ئہو کھسہ ناشکرایہ کہ دل و دھروونیکی پاک و خاویننی ہایہ، بگیہر بگیہر و ہرا ہرایہ و
 بشیوئی و ناژاوی شارانہ و ئہمہش شا خوہشین وتوویہتی. ئہمہ لہ پۆژی بہرینہوہ
 نووسراوہ کہ پۆژتیکیان دہبئی تہاوی کتیوان مار دای گرتی و لہ دہشتدا سواران کۆبیتہوہ.
 پال بدہنہ ئہو مارانہوہ چاکترہ تا ئہوہی نزیکی سوارہکان بکونہوہ، وہ ژاری مارہکان
 چاتر لہ ئیشی نیردارہکانہ با پال بدہینہ مارہکانہوہ، نہوہکو نابروومان بپروا بدہست
 نیرہداران و شہرکەرہکانہوہ. ئہی یاران! ئہو کھسہی وا موسلمان و خواناسہ دہبئی ئہوہ
 بزانی کہ ئہو سوارانہ وا ہیرش دیننہ سہر ولاتہکەتان ناخوا و بئی بپروان. پۆژتیکیان دیت
 کہ ولات دہبیتہ مہیدانی شہر و لہ لایہکەوہ پۆمہکان ہیرش دیننہ سہر خەلک و لہ لایہکەوہ
 سہربازہکانی خاقان و قہیسەر و ہکو کوللہ ولات داگیر دہکەن، تہتەرہکان لہ لایہکەوہ، وہ
 تورکەکان لہ لایہکی ترہوہ ہیرش دہبہنہ سہر کوردہکان، ہرا و ہاواری ناوداران لہ
 ہموو لایہکەوہ ہلدہستی، لہ شام و حەلب و بەلخ و بوخارا سپای پروس پەلامار دیننہ
 سہر خەلک و دہنگی تہپل و کۆس بہرز دہبیتہوہ، وہ فەرہنگ ئیران و تووران دہگری و
 ناودارانی ولات دہکونہ ناو شہر و لہ ہموو لایہکەوہ تیر و گوللہ دہباری و بہتۆپ و
 خومپارہ شہر دہکەن و تۆز و گەردی سمی ئہسپەکان بہجۆزی بہرز دہبیتہوہ کہ
 کھکشان دادہگری، و ہەر لہ ہیندوستانہوہ تا فەرہنگستان تۆپ بق خەلک دادہبەستری
 و شاری قہزۆین دہبیتہ مہکۆی شہر و چہند ہزار ئہسپی نالہ دہگہری و بہم چہشنہ
 حەوت شہر و حەوت پۆژ شہری دین دہست پئی دہگری تا ناوی ناشہوان دہبیتہ خوین.

خان ئہلماس درژہ بہپیشگوتنہکەمی دہدا و دیسان لہم بارہوہ دہلی:

سور ئیسرافیل نہ رووی ئہورہوہ

یالدار و بالدار نہ چوار دہورہوہ

تہخت زہرنیشان شاہی بہگلہران

مہیق وہ یورترگای سم ستووران

نه سولتانيه قري بق سولتانان
نه زهنگان گيرق عهزيم ديوانان
كاسهي كه لهي سر قهيسر وهجام بق
پيالهي فه غفور مه جلس سام بق
توركان ژ سهرين، كوردان ژ دامان
ژ پاي سه هه ند كق سان غولامان
وهي ههنگام تهنگ نه ون به لاشق
قهوم بابا خوهشين نازاده به رشق
نازاده به رشق، به رشق وه كه نار
كهنج پهي يارسان به يق وه خه روار
وه هه ههفت ثقليم حوكمش نيزهار بق
بلال جاي كيشق دهوړ دهوړ يار بق
شه رارهي ناتهش بهرق زولفه قار
زوهره دووړ مه بق ساتي سهه هزار
مه شرق تا مه غرب به ندهر تا به ندهر
گشت نامان مه ون وه ساقی كه وسه
نر هه سهرافان دانه شناسان
بينايي عهينان پو شنايي زهينان
شادي كه ن شادي عهجه و ته ماشا
فكر نهو پق كه ن نييه ن جاي حاشا
(خان نه لماس)؛ يه قين بگه ره باوهر
واده ته مامه ن جيهان مه ويه كه سه ر

واته: وهكو نهويه كه ئيسرافيل دما له شاخنه فير كهى بق نه وهى هه موو بق ليپرسينه وهى پوژى پهسلان له سهر خاك راپه ين. يالدار و بالدار له چوارده وري جيهان دينه له وه رگه، وه له سولتانيه دا تزاوى پاشايان قه دهن و تيا ده چن. له زهنگاندا ديوانتيكى گوره پيك دى و كاسه كهللى سهرى قهيسهر ده كه نه پيا له بق ناو خواردنه وه. توركان له ژوره وه و كورده كان له داوينه وه له داوينى سه هه ند كيتودا خولامه كان ريز ده بستن، له م كاته تنگدا نه ومند به لا و ناپوره لاده چى كه لايه نگرانى شاخه وشين نازاد دهن، وه كه نه بق يار په كان به خه روار كو دهن ته وه و له هه موو شوپن تيكدا دهن كى بانگى

بلال بهرز دهمبېته وه و بلېتسه ی ناگری بهرقی شمشیری زولفه قار به جوړې بهرز دهمبېته وه که
 نه ستیره ی ناهید له ساتیکدا سده هزار فرسنگ دوور دهمبېته وه، خه لکی خوړه لات تا
 خوړتاوا به ندر تا به ندر هم موو ئامان دیننه مه یگپری حه زوی که وسر، دهمسا نه ی
 دانهاسان و نه ی سوما ی چاوانم، شادی کهن و بیري نه و پوژه بکه ن که گومانی تیدا نییه.
 نه ی خان نه لماس! بپوات بی که تمه نه ی جیهان له کو تایی بوون دایه و نه و پوژه دهکات.

۲

دوسان قوریانی، دوسان قوریانی
 بواچم ناداب نایه ی قوریانی
 ته مام ته یارکهن جه م سولتانی
 قول روی نه زه ل شاه مگردانی
 خورد نوسه دده ی سپای شاخو هشین
 وه عه شق داوود چه نی بنیامین
 نه وهخت ته نگي په ی رفع به لا
 وه ناچار قوریان بکه روون سه لا
 نه و پری عوقبا که ردش ناتاو
 ژ جومله رشوه پيشکش جه ساوه
 وه عالهم وهش حوسن په زای دل
 مه بق بکالین تو م پری حاسل
 وه یه قین پاک وه سدی ئی خلاس
 نه و من قوریانی په ی روی ئی لتماس
 نه و دل جبره ئیل قوچ نه غیب ناوهرد
 وه جای ئیسماعیل قوریانی شان که رد
 ئیسم نه و قوریان مه شهوورن نه عام
 ئیسمش مه زانو جومله ی خاس و عام
 ده هم زیلحه جه عید قوریانه
 عالهم مه زانو وه شا عیانه
 سانی قوریانی که له زرده بق
 گوشت ماسی شهت میکال وهرده بق

مهبوق قوربانی وەش پەنگ و تەیار
 شەش مانگ و یەردە چاخ وەش پەفتار
 جەم کەرەن چەند کەس یاران دڵپاک
 نەخلاس ناموهر شای سولتان سەهاک

پاک کەن دەست و پاش، دەماغ چەنی دەم
 وە نایەیی ئەرکان باوەران وە جەم

واتە: ئەم دۆستان قوربانی بکەن و ئەوا پێ و پەوشتی قوربانیکردنتان بۆ شی
 دەکەمەو، لەم کاتدا جەژنیک پێک بێن، چونکە ئەمە فەرمانی شای مەردانە، تا بێتە
 هۆی دڵخۆشی و خۆردسپای (نۆسەدەیی) شا خوەشین، وە بەیادی داوود و پیر بنیامین و
 لە کاتی تەنگوچەلمەدا دەبێ قوربانی بکەن. ئەوەش بۆ پەزنامەندیی خۆی تاق و تەنیاپە
 دەبێ قوربانی پێشکەش بکەن، بۆ ئەوەی دڵ و دەروونتان پوون بێتەو، جا دەبێ تۆ و بۆ
 بەرەم و دەستکەوت بکێلن، بەمەرجێ کە بەدڵیکی پاک و خاوەن قوربانییەکتان بکەن.

هۆی قوربانیکردنیش ئەو بوو کە جبرەئیل بەرانیکی لە پێتواریوە هێنا تا باوکی لەجیاتی
 ئیسماعیل سەری بەپێ، ئەو قوربانییە لە هەموو کەسێک پوون و ئاشکرایە کە دەکەوتتە
 دەیهمی مانگی زیحەججە. قوربانییەکی تەرمەن هەر کە قوربانییە کە لەزەردەیی پێ دەلێن و
 ئەمەش سان سەهاک ئەنجامی داو و ئێمەش دەبێ ئەو کارە بکەین، هەروەها کە پیر
 میکائیلی جاف ماسییەکی لە دەریا گرت و کردییە قوربانی و قوربانییەکی قبوول بوو.
 دەبێ قوربانییەکتان سەرەتا شەش مانگ پەرۆردەیی کەن و ئەوسا سەری بپێن و لە پاشا
 کۆرتیک پێک بێن و یاران و هاوێلان بانگ کەن، ئەو یارانەیی کە دڵسۆزی سان سەهاکەن،
 ئەوسا دەست و پێ و لووتی باش بشۆرن و لێ نین و بیهێننە ناو جەم و دابەشی کەن.

مهبوق جەم نشین گشت قالب پاک بۆ

قابل وە حوزوور شای سامناک بۆ

دیدەیی ناپاکان مەحرەم نین وەجەم

بۆینوون میزان خەلیفە و خادەم

چونکە ناپاکەن وە کان شەیتان

ژەو بۆ مەحرەم نین وەجەم سولتان

وەرەسم ئەزەل قاعیدەیی دۆسان

یەکیەک پێشانی قوربان بپێسان

شیرین شوکرانه باوهرن وهپیش
 کامش شیرین کهن وهشوکرانهی ویش
 من بهعد وهرداران نهو دهست راستش
 چهنی سهودای تیغ قسمهت قساسش
 بوانان دوعای شهرت بنیامین
 جهم هیممهت کهران وهلاله و نامین
 وه ناز قوریانی وهرداران وه جا
 داخل کهن قوریان وهجای خهلوهتگا
 وهختی قوریانی داخل مهو زهمین
 بواچن وه ناز پاک بنیامین
 خاس رهگ حهلقش جیاکهن وههم
 نهوا بورق گهلوش وه سستم
 ههر وهخت مهکیشن تیغ وهبی مهدار
 مهبق بواچن نهوهل ناخر یار
 هوون قوریانی برشنن وه چال
 بکهن شوکر زات بینای زولجهلال

واته: نهو کهسانه وا له جهم و کۆره کهدا کۆ دهبه نهو دهبی دلپاک و دروستکار بن
 بهجۆری که خوا خوشی لیتان بی، چونکه کهسیک ناپاک بی، ناتوانی لهو کۆره دا دانیشی،
 تا خهلیفه و خادام نهوان بهچاو یک ببینن، چونکه ناپاک له پیزی نههریمه نه، بۆیه نه
 چهشنه کهسانه له جهمدا کۆینه وه، وهپیتی ری و رهوشتی ناین دهبی ههموو بق
 دروستکردنی قوریانییه که تی کۆشن و یهک یهک تهوئل و ههنیهی قوریانییه که بق پیروزی
 ماچ که نهوه، وه بق سپاسی یه زدان شیرینی بهیتن و بهناو خه لکدا بلۆی که نهوه و کامی
 خه لک شیرین کهن له پاشا دهستی راستی بهرزوه کهن و نهوسا سهری بپرن و دوعای
 بنیامین به سهریدا بخویننه وه و نهوانهش وا له کۆره کهدان ههموو دهبی نامین بلین.

قوریانییه که یه کجار بهرز که نهوه و دهبی نهو ههش بزائن که نابی که سیکتری تر جگه له
 خۆتان له ویدا بی، کاتی که قوریانییه که تان نایه سهه زهوی دهبی بلین: "بهنازی پاکی
 بنیامین" و نهوسا بهوردینییه وه رهگه کانی گهرووی بپرن و نهکا که بهستم گهرووی بپرن و
 نازاری بدن و کاتی کاردا یا چهقق نه نه ملی دهبی بلین: ههوهل و ناخر ههر یاره و نهوسا

خویتی قوربانیه که بکه نه ناو چالیک و له پاشا سیاسی خوی تاق و تهنیا بکهن.

خان نه لماس لهم هونراوهدا سهارهت به چوئیه تی قوربانیکردن ددوی که له ناو ههقه کاندایاوه که به چوئیه تی تایهت سهری دهبرن و لیتی دهزن و نهوسا له ناو خه لکدا دابهشی که نه لبت سپل و ریخوله و نیسکی شانه و خوئیه که ی دهخه نه ناو کیسه یه ک و دهخه نه ناو چالیک و سهری ده نه وه و نهوسا لیتی دهزن و ههوت جار به سهریدا دوعا دهخوئین و دابهشی ده کهن.

دیوانه که ی خان نه لماس که نزیکه ی دوو هزار هونراوتیک ده بی به هوی نووسه ره وه کوکراو ته وه به لام هیشتا بلاو نه بوو ته وه که خوا حه زکات له داهاتوودا دهخوئیه ژیر چاپه وه.

سهرچاوه کان

- ۱- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۳- دیوانی خان نه لماس کوکرنده ی صدیق بو ره که یی، ۱۳۶۰.
- ۴- یادداشتی کان خوم سهارهت به خان نه لماسی لوپرستانی.

محمد ناغای غه مناکی

۱۱۰۲ - ۱۱۹۷

نه هونه ره مان محمد و کوپی نه محمد به کی زنگنه یه و نازناوی هونراوی غه مناکیه. به پیی نه به لگانه ی که که وتوونه ته دهستان له سالی ۱۱۰۲ ی کوچی له دپی قهیتوول که له چند کیلومه تری شاری که رکوکدایه له دایک بووه و هه ره له وئشدا پی گه یشتووه. نه محمد بهگ سهرتا له لای باوکی فیری خوئندنی زمان و وئزه ی فارسی بووه و له پاشا له لای ماموستای تایهتدا خه ریکی خوئندنی ریزمانی فارسی و عه ره بی بووه و چند سالتیکش له کرماشاندا له لای خزمه کانی ماومه ته وه و له وئشدا فیری خه تخووشی بووه و له گه ل هونهرانی نه سهرده مه شدا کوپوومه ته وه و چه شک ی وئزه یی لی وه رگرتوون و هه ره له کاته دا خیی داو ته دیوانی هونهرانی کورد و فارس و به ره به ره خویشی هونراوی هونیه ته وه، له پاشا گه راو ته دئ و مه لبه نده که ی خو ی بوو ته یارمه تیدهری میر نه محمد به کی زنگنه و نیتر پاشماوه ی ژبانی له ویدا به کاری ملکداری و کشتوکال بردوومه سهر تا له سالی ۱۱۹۷ له ته منه نی نه وه و پینج سالی دا کوچی دوا یی کردووه و نیژراوه.

محەمەد ئاغا وەكو بۆمان دەرکە وتوو، نازناوی ھۆنراوی سەرھتا زەبوونی بوو و لە پاشا غەمناکی ھەلبژاردوو، لە ھۆننەوێ ھۆنراودا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و لە ھۆنراوەکانی ھەر تەنیا پارچە ھەلبەستیکی گەشتوووتە دەستمان، ئێویش لە کۆفاری (دەنگی گیتی تازە) دا چاپ کراوە کە لە وەلامی میر ئەحمەد بەگ ھۆنیویەتووە، وەكو دەلی:

میرزام سیا سەنگ، میرزام سیا سەنگ

میرزام وەدەس تۆن دل وەسیا سەنگ

میرزام ئاوەردی سیاسەت سەد رەنگ

ئاخر ئاوەردی سەنگ سەرد وەدەنگ

حەقەم دای وەدەس حەق دارانەو

میینای دیدەم دای وە خارانەو

ئاخ بۆ زەرپن کۆ قوللەیی خورمادار

سەیر مەھرەوان وێرد عومەریار

"زەبوونی" وە رەنگ دل ھەراسانەن

ئازیز تەرک زێد جە تۆ ئاسانەن

ئازیز ھامسەران، عومرم ھەر زێدەن

زێدش وە بۆ خوێش ھەر ئائومێدەن

ھەرچەند وێم مەدەم زەوی (قینەگا)

نازم جۆش واردەن (دی ناخوێنەگا)

ئاو (عەواسان) سەدای رۆلە رۆ

خەیلێ خاستەرەن جە بوزورگیی تۆ

غەمان گشت کۆکۆجەم جەلام جەمەن

شینەن، زارییەن، زایەلەن، تەمەن

واتە: ئەم میرزام! دلم لە دەس تۆ بوووتە بەردی رەشەو و بەھیچی پاک و خاوێن نابیتووە، ئەوەندە ئازاری منت دا و رەنجاندەم، سەرئەنجام بەردی بۆ دەنگت ھێنایە قسە، ھەق و مافی منت فەوتاند و بەبەلەیی چاومت خستە بەر دەرک و بریندارت کرد. ئاخ بۆ (زەرپن کۆ) و (قوللەیی خورمادار) کە ماوەیک لەوێدا تەمەنم رابوارد. من زۆر ھەراسانم و لەوێ کە زێد و مەلبەندەکم بەجێ ھێشتوو لە لایەکەوە پەشتیوم، وە لە لایەکەوێ شادمانم کە تۆ نابینم. ئەم خۆشەویستەکانم من زێد و مەلبەندەکم خۆش دەوێ، من کەم دەتوانم

(زهوى قينهگا) و (دئ ناخوينهگا) له بير بهرمهوه، بهلام نهومنده دهمانم كه ناوى عهواسان و دهنكى رۆله رۆ زۆر له ميريهتى و گهرهبيى تو باشتو و خاسترن.

حه مه ناغا له م هۆنراواندا كه له وهلامى مير نهحمه بهگدا هۆنيوهتهوه دهردى دلى خوى بۆ دهكا و دهلى نهومنده پهشيو و زويرمت كردووه كه ناتوانم بگه پتمهوه زىد و مهلبهندهكهى خۆم، گهرچى زىديشم زۆر خۆش دهوئ و ناتوانم دلى لى بهريدهم. وهكو دهلىن ههتاكو مير نهحمه بهگ ماوه، غهمناكى نهگه پراوتهوه و له پاش مردنى ديسان گه پراوتهوه زىدهكهى و پاشماوهى ژيانى لهوئدا بردووهته سهر.

سه رچاوهكان

۱- ميژووى نهدهبى كوردى - عهلادين سهجاردى.

۲- گوڤارى دهنكى گيتى تازه - ژمارهى دوو، سالى ۱۹۴۵.

۳- يادداشتهكانى خۆم سهبارته بهغهمناكى.

ئهلماس خانى كهندۆلهيى

۱۱۱۸ - ۱۱۹۱

ئه م هۆنهرمان ناوى ئهلماس و كورپى نهحمه خانى كهندۆلهييه و بهپيى سههرهتاي يهكى له "نادرنامه"كان كه كهوتوووته دهستمان له سالى ۱۱۱۸ى كۆچى له دىي كهندۆله له دايك بووه و له سالى ۱۱۹۱ له تهمنى هفتا و سى سالىدا ههر له و ديه كۆچى دوايى كردووه و نيزراوه. كهندۆله له چهند كيلومترى كرماشان دايه.

بهپيى ئه زانياربيانى كه كهوتوووته دهستمان، ئهلماس خان لهسهر پهپرهوى خويندنى ئه دهره بهمندالى خويندووئيهتى و فترى زمان و ويژهى فارسى و عهرهبي و خهت خوئى بووه و له پاشا چوووته كرماشان و ئهسپههان و شيران و خويندنهكهى تهواو كردووه و ئهوسا چوووته ناو لهشكر و فترى هونهرى شهري بووه و له دهرى نادر شاي ههوشار (۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ى كۆچى) دا بووته سهروكى ههنگيك و پاشان له شهري نادر و توپالدا هاوبهشيبى كردووه، بهلام له بهرئهوهى تيك شكاه، نادر لىي تووره بووه و تهمبى كردووه و نهوئيش گه پراوتهوه زىد و مهلبهندهكهى خوى و پاشماوهى ژيانى بهكارى كشتوكال و هۆنيوهى هۆنراو بردووهته سهر تا مردووه.

ئهلماس خان له هۆنيوهى هۆنراو و ليدانى تهنبور و شمشالدا دهستىكى بهرز و بالاي ههبووه، گهرچى ئه و زۆربهى دهرى لاويهتايى له ناو لهشكرهكهى نادر بردووته سهر و له شهري و لمبازى و شمشير وهشانندا شارمزا بووه، بهلام له هۆنيوهى هۆنراوئيشدا

دەستىكى بالاى ھەببۇ، ۋە لە پاش ئەۋەى كە لە ناو لەشكرەكەى نادر دەركرارو، لە دىتى كەندۆلەدا گۆشەنشەن بوو، ۋە پاشماۋەى ژيانى بەھۆنەنەۋەى ھۆنراو و لىدانى تەنبوور و كارى كشتوكال و دانىشتن لەگەل ۋەرزىران و پياۋە گەرەكانى مەلبەندەكەيدا بردوۋەتە سەر، ۋە لە پاش شەرى ۋەرمز ژيانى لەگەل ھۆنراو و مۇسقىقادا بەسەر بردوۋە، ۋەكو دەلەن مزگەوتىكىشى لە دىتەكەيدا دروست كرد و بەرپۇژا دەچوۋە مزگەوتەكەى و لەگەل خەلكدا وتوۋىژى دەكرد.

ئەلماس خان لەگەل ئەۋەى كەۋتە بەر بەرق و قىنى نادر و لە لاين ئەۋەتەمى كرا، بەلام ھەرگىز نادى لە بىر نەبردەۋە و ئەۋى لە دلەۋە خۇش دەۋىست و ھەر بەم بۆنەۋە بەپراۋىكى بەناۋى "نادىرنامە" كە نىزىكەى پىنچ ھەزار ھۆنراۋىك دەبى ھۆنىيەۋە كە بە بەپراۋىكى مۆۋۋى دىتە ژمارە.

جگە لە نادىرنامە چەند بەپراۋى تىرى بەھۆنراو ھۆنىۋەتەۋە و بەيادگار ماۋنەتەۋە كە برىتىن لە: "كەنىزەك و يازدە رەزم" و "خورشيد و خاور" و "شەمال و زەلان". ئەمەش چەند ھۆنراۋىكى ئەم ھۆنەرەن كە لە نادىرنامەكەى ھەلمان بۆاردوون و سەبارەت بەتەبەكانى تۆپال پاشايە كە دەلى:

سەھەر تۆپال شا خىزا عەزم كىن
جۆشنا سىپا سووار بى ۋە زىن
كىشا كەرەنا سەلات ھەى دان
غولغولەى رۆمات ئامانە مەيدان
سەف دان سەف ئارا سەرھەنگ سەرداران
تىپ تىپ و لەك لەك عەلەم و ناران
تۆپال كەرد تىپ تىپ تىپان تىپ ئارا
دەستە دەستە سەف مدرا نە سارا
تىپى ژ رۆمى، تىپى ژ تەتەر
تىپى ژ عەرەب شۆر شەرى نەسەر
تىپى جەى مىسرى، تىپى جەى شامى
تىپى جەى مەككە مەردان نامى
تىپى جەى كەى كەى، تىپى كەلىشى
تىپى ئەر نەبووت، تىپى سورداشى

تـيـپـي تـهـلـو، تـيـپـي لـهـيـلـانـي
 تـيـپـي غـهـزائـيل، عـهـرـهـب كـهـيـلـانـي
 تـيـپـي يـهـزـيـدي، تـيـپـي شـهـيـتـانـي
 تـيـپـي نـهـسـرـانـي، تـيـپـي مـهـلـتـانـي
 تـيـپـي پـاسـنـي، تـيـپـي داسـنـي
 تـيـپـي هـهـكـاري، تـيـپـي باسـنـي
 تـيـپـي ژ بـهـه، تـيـپـي باجـهـلـان
 تـيـپـي ژ بـلـبـاس، قـهـدـيـم قـاتـلـان
 دـهـسـتـه دـهـسـتـه كـهـرـد تـيـپـان تـيـپـنـارا
 پـوـشـا سـهـرـيـسـات سـاـمـان سـارا
 تـهـمـام كـيـنـهـپـوـش بـي خـوـف ژ مـهـرـدـن
 عـاسـي نـهـبـلـق دـار كـهـفـن نـهـگـهـرـدـن
 تـوـپ تـوـپـخـانـان جـوـش جـهـزـاير
 بـهـسـت نـه پـيـش تـيـپ نـاشـووب نـاير
 شـان سـهـهـمـناك تـوـپ پـر غـرـيـو
 دـهـهـان پـر ژ دـوود چـون دـهـمـاـغ دـيـو
 سـلـسـلـهـي سـپـاش بـهـو تـهـور وـنـارا
 دـا نـه تـهـپـل كـوـس، جـهـد جـهـنـگ نـارا
 گـرمـهـي گـهـرـمـگان نـهـبـرد نـاله
 تـاـوـنا جـهـ جـهـرـگ زـاله دـار زـاله
 مـهـرـدان بـهـزـم شـهـر مـهـدان بـهـكـيـنـه
 دـهـسـت بـهـتـيـغ تـيـژ سـپـهـر نـه سـيـنـه

واته: له بهرهبه ياندا توپال پاشا بڅ شهري راپهري و لهشكرهكهي هان دا بڅ شهري، وه داي
 له كهړمنا و شهيبوور و سهروكهكاني سبا تيببي لهشكرهكهيان ريزدا و هر تيبتيك نالايهكي
 گرتبووه دهسته وه و هه موو خوځيان بڅ شهري و پيكار ناماده كړدبوو. هر كام له تيبهكان
 راوهستان و نهو تيبپانه بريتي بوون له: "رڼم و تهتر و عهره ب و ميسر و شام و مهككه و
 كهي كهي و كلاش و نهرنه بووت و سوورداش و تهپهلوو و لهيلاني و غهزائيل و كهيلاني و
 يهزیدی و نهسرانی و مهلتانی و پاسنی و داسنی و باسنی و ههکاری و بللباس". نهوسا

تیپه‌کانی دهسته دهسته کرده و بۆ شه‌ر پازاندیان‌ه‌وه و هیچ کام له مردن نه‌ده‌ترسان و به‌راستی هه‌موویان تینووی شه‌ر بوون، توپیشیان له هه‌موو لایه‌که‌وه دابه‌ستبوو که ناگری نا‌زاوه‌ی هه‌له‌ه‌گرسان، نه‌وسا دایان له ته‌پل و کو‌س و زاله‌ی بنیاده‌م ده‌چوو: بیاوانی شه‌ر که هه‌ر کام شمشیر و قه‌لخانیان گرتبووه دهسته‌وه و خۆیان بۆ شه‌ر ئاماده کردبوو. نه‌مه‌ش چهند هۆنراویکی تر له‌و په‌راوه سه‌باره‌ت به‌تیپه‌کانی له‌شکری نادر که ده‌لێ:

نه‌ی جانب نادر جو‌شا عه‌زم کین
 سووار بی سالار سلیمان نگین
 جو‌شا، خرۆشا وه بی‌مدارا
 یاسال قۆشه‌ن کیشا نه‌سارا
 دا نه‌که‌رنا خه‌تزا سپا و شان
 چون قۆچ جه‌نگی ئاما نه‌میدان
 سان بی سامان سه‌ف دا سه‌ف ئارا
 سه‌ره‌هنگ سه‌رداران عه‌له‌م وئارا
 ده‌سته ده‌سته‌که‌ر تیپان تیپ وه‌تیپ
 هه‌ر تیپێ چون ته‌وق تیپ نه‌وره‌نگ زیب
 تیپێ ژ هه‌وشار، تیپێ ژ قه‌جه‌ر
 تیپێ ژ نه‌فغان شو‌ر شه‌ر نه‌سه‌ر
 تیپێ ژ ئوزه‌که‌، تیپێ ژ قه‌لماخ
 تیپێ ژ گورجی، تیپێ ژ قازاخ
 تیپێ ژ ته‌که‌، تیپێ تورکمان
 تیپێ ژ یه‌مووت، تیپێ گۆکه‌لان
 تیپێ ژ فارسی، تیپێ عه‌یراقی
 تیپێ ژ لژگی، تیپێ شوقاقی
 تیپێ ژ لۆلق، تیپێ لاله‌وی
 تیپێ ژ موکری، تیپێ مامه‌وی
 تیپێ ژ به‌لووچ، تیپێ ژ لاری
 تیپێ خوه‌راسان کو‌ی سه‌به‌زه‌واری

تیپې ژ فیهلی، ژ وهرمزپاری
 تیپې ژ مهران کوی بهختیاری
 تیپې سیستانی، تیپې کابلی
 تیپې زهنگنه، تیپې زابلی
 تیپې سمنانی، تیپې داموغانی
 تیپې ژ مهران مازندهرانی
 تیپې بوخارا، تیپې ژ بهلخی
 تیپې سهرقه‌ند به‌توند و ته‌لخی
 تیپې قووجانی، تیپې که‌لاتی
 تیپې مه‌شه‌دی، تیپې هراتی
 تیپې به‌نده‌ری، تیپې بی‌وازی
 تیپې کۆکه‌لوو، تیپې شیرازی
 تیپې شماقی، تیپې شیروانی
 تیپې تفلیسی گه‌نجه ئیره‌وانی
 زهره به تیپ بلووک بلووک س‌ه‌ف
 س‌ه‌ف س‌ه‌ف سان دریا تاسا رای نه‌ج‌ه‌ف
 ده‌سته ده‌سته که‌رد تیپ قوچاخان
 بال به‌یداغان بی وه چراخان

واته: له‌م لاوش نادر رقی ه‌ستا و و‌م‌کو سلیمان سواری نه‌سپه‌که‌ی بوو، له‌شکره‌که‌ی
 کیشایه ده‌شت و دای له‌ که‌رنا و شه‌پیوور و له‌شکره‌که‌ی پۆل پۆل کرده‌وه و و‌م‌کو به‌رانی
 شه‌ری هاته ناو مه‌یدانی شه‌روه و له‌شکره‌که‌ی رازنده‌وه و سه‌رۆکه‌کانی سپا‌که‌ی
 نالاکانیان ه‌لگرت و له‌ پاشا تپه‌کانی ده‌سته ده‌سته کرده‌وه که‌ نه‌و تپپانه بریتین له‌ نه‌م
 تپپانه: "ه‌وشار، قه‌چهر، نه‌فغان، نوزبه‌ک، قه‌لماخ، گورجی، قازاخ، ته‌که، تورکمان،
 یمووت، کۆکه‌لان، فارسی، عیراقی، لزگی، شوقاقی، لۆلۆ، لاله‌وی، موکری، نامه‌وی،
 بوکری، مامه‌وی، به‌لوچ، لاری، خوراسان، سه‌بزه‌واری، فیهلی، وهرمزپار، بهختیاری،
 سیستانی، کابلی، زابلی، زهنگنه، سمنانی، داموغانی، مازندهرانی، بوخارایی، به‌لخی،
 سهرقه‌ندی، قووجانی، که‌لاتی، مه‌شه‌دی، هراتی، به‌نده‌ری، بی‌وازی، کۆکه‌لوو،

شیرازی، شماقی، شیروانی، تغلیسی، ئیره‌وانی، هه‌مووی تیپه‌کان به‌پرز راوه‌ستان و تا ده‌شتی نه‌جەف درێژه‌ی بوو و، به‌شه‌ودا هه‌موو جێیه‌ک بووه چارخان و به‌جاری ئه‌و ناوه پوون بووه‌وه.

خان ئه‌لماس نادرنامه‌که‌ی به‌کوشتنی نادر کوژتایی دیتنی و ده‌لێ له‌به‌رنه‌وه‌ی له‌ ئاخر و ئۆخری پادشایه‌تیدا له‌خۆی بایی بوو، وه ده‌ستی کرده زۆر و ستم و کوشتنی خه‌لکی ئێران ئه‌وه بوو که سه‌رۆکه‌کانی سپای له‌ پیلانیکدا پڕانه سه‌ریدا و کوشتیان وکو ده‌لێ:

ئه‌لقه‌سه نادر سه‌رنگوون که‌ردن

سامانش سامال خاک و هوون که‌ردن

هوونی غه‌نیمان ژ هوونش وهردن

که‌نج و خه‌زانه‌ش به‌غارته به‌ردن

قاو که‌فت نه‌ قووشه‌ن سپا خروشا

پشیان نه‌ که‌رم سه‌راپه‌رده‌ی شا

ژ هر چوار جانب هجووم که‌ردشان

یۆرشت به‌ خه‌یمه‌ی نادر به‌ردشان

زیه‌ری زه‌لاله‌ت زاری زوالم و زوور

نادر بی وه‌ سان سپای سه‌لم و توور

پشیا نه‌ که‌رم سپای پر ژ کین

سه‌راپه‌رده‌ی شا که‌ردن قه‌تل قین

به‌ قه‌تل و غارته، به‌ تاخت و تالان

سلسله‌ی سامان نادری مالان

زیه‌ری که‌نیزان ته‌لا تا قییان

زاری غولامان ساده ساقییان

داد مه‌حبوبیان تاج و تهل نه‌ سه‌ر

خاسه‌گی خاسان مورسه‌سه‌ع که‌مه‌ر

زاری زه‌ریفان سیم و زه‌پنه‌ گوشت

بانق بانقوان زه‌پاف زه‌پوشت

نازداران شـا به‌ ناز په‌رومه‌ده

میله‌ت میله‌تان به‌ردن وه‌ومه‌ده

ناوهردن میړان تاج که مهر زهر
 په کیهک به شمشیر جودا که رڼ سهر
 نازک، نازداران هر مسهرای ویش
 به وهردهی نه سیر مه کیشان به کیش
 به زیره و زاری نادر مه لاوان
 جهرگ سهنگ سهخت چون ناو مه تاوان
 قوشه قین قهسند ناوهردن به یاد
 په کسان تهخت بهخت نادر دان وه یاد
 چه تر چادران سه رنگوون که رڼ
 فهرش و فرووشان به غارته به رڼ
 نه سلاحه و نه سباب نالات ناین
 کیشان به رڼشان خانان خاین
 تهخت تاوسیش سه رڼداران به رڼ
 خهیمه می مرواریش سه پاره که رڼ
 گهنج و خه زینهش به رڼ به تالان
 که رڼشان وه په ند وات وات سالان
 به په ک کفر کون سلسله می نادر
 نه نادرچ مه ند نه چه تر چادر
 تهنته نه می ته رتیب نادر بی به تال
 نه تهخت مه ند نه بهخت نه سهر مه ند نه مال
 کو تا بی ده عوای دیوان نادر
 سا بی سامانش وه نه مر قادر
 به رڼ بنچینه می بنیادش کنیا
 چمان نادر شا نامان وه دنیا
 هانا هام سه ران دنیا مه رڼه رڼ
 سه وداش بی سوودن زحمته به رڼه رڼ
 هر کهس موسلمان خوداشناسه
 رای راست بگیران نیکنامی خاسه

واته: سهرئه نجام نادر له ناوچوو و له ناو خاک و خوتندا تلایه وه و پیاوکوژمهکان که بهخوینی تینوو بوون، له خوینه که یان خوارده وه، وه گهنج و گهنجینه یان به تالان برد و قاو که وته ناو له شکره که ی و هه موویان پژانه ناو سهرابه رده که ی و دهستیان کرده کوشت و کوشتاری که سوکاره که ی و خولام و نوکه ره که ی، که نیزمهکان و کاره که ره که ی دهستیان کرده شیوه و گریان و له پاشا به میل گیران، بهم چه شنه تهخت و بهختی نادر له ناوچوو، وه هه مووی ئه مانهش له بهرئه وه بوو که نادر له خوایی بوو و، ناسپاسیی خوای کرد، بۆیه بهردی بنجینه ی له بنه وه هه لکنیا و شوینه واریکی نه مایه وه. دهسا ئه ی یاران له بهرئه وه ی دنیا مردنی له شوینه، سه ودا ی ئه م جیهانه بی سووده، هر که سیک موسلمان و خواناسه، ده بی ریتی راست بگری، چونکه چاکه زۆر چاکه و هه مووده م ده میتیته وه.

سهرچاوهکان

- ۱- نادرنامه - کۆکردنه وه و نووسینه وه ی والیی ئه میری - که ندۆله، ۱۳۴۷.
- ۲- نادرنامه - تالیف خان الماس گردآوری محمدمین نژاد - قروه، ۱۳۳۴.
- ۳- نادرنامه دانهروی خان ئه لماس که ندۆله یی - کۆکردنه وه ی صدیق بۆره که یی، ۱۳۴۸.
- ۴- یادداشته که یی خۆم سه بارهت به ئه لماس خانی که ندۆله یی.

ئه لماس خانی کوردستانی

۱۱۶۵ - ۱۲۲۷

ئه م هۆنه ره مان ناوی ئه لماس و کوری خه سه ره و خانی که له پوره که به پیتی ئه و به لگانه ی که و توونه ته دهستان له سالی ۱۱۶۵ کۆچی له دیتی ماراودا له دایک بووه و هر له وێشدا پتی که یشته وه و له سه ره پیره وه ی خوێندنی ئه و سه رده مه هر به مندالی خه ریکی خوێندن بووه و له تافی جوانیدا چووته سنه و له ویدا ماوه یه ک خوێندوویه تی و فیری خهت خۆشی و وێژه ی فارسی و عه ره بی بووه و که پاره وته وه دئ و مه لبه نده که ی خۆی و ئه و سا خه ریکی کشتوکال و ملکه داری بووه و له سالی ۱۲۱۴ ی کۆچیدا له دهوری فه تالی شای قاجار (۱۲۱۱ - ۱۲۵۰ ی کۆچی) دا گیراوه و له شاری تاراندا بق ماوه ی پێنج سال به ند کراوه و له پاش نازادبوون که پاره وته وه زێده که ی خۆی و پاشماوه ی ژیا نی به هۆنرا و هۆنینه وه برده وته سه ر تا له سالی ۱۲۲۷ له ته مه نی شه ست و دوو سالی دا کۆچی دوا یی کردوه.

میرزا شه فیعی مامیزکی سه بارهت به کۆچی دوا یی ئه لماس خان پارچه هه لبه ستیکی هۆنیه ته وه و له وه دا میژووی مردنی ئه و ی به ژماره ی ئه بجه د بۆمان ده رخسته وه و ده لی: شه فیع به ی تاریخ کۆچ ئه لماس خان وات: "کزه ی جه رگم به رز بی نه داخان"

که به پیتی ژماره‌ی نه‌بجد ده‌کاته ۱۲۲۷ ی کوچی که به‌شیتوه‌ی کۆن به‌م جۆرمیه: "وات: کزه، جرگم برزبی نه‌داخان".

ئه‌لماس خان که به‌ئه‌لماس خانی که‌له‌وور و ئه‌لماس خانی کوردستانی به‌ناوبانگه، له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو و لیدانی ته‌نبووردا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و یه‌کتی له شوینه‌واره‌ گرنگه‌کانی نه‌و که به‌یادگار ماوه‌ته‌وه‌ شانامه‌یه‌ که له فارسییه‌وه‌ وهریگپراته‌وه‌ سه‌ر زمانی کوردی (زاراوه‌ی گۆرانی) که داکری شه‌ست هه‌زار هۆنراوه‌.

وه‌کو ده‌لێن ئه‌لماس خان خاوه‌ن مرخ و هۆشیتیکی به‌رز بووه و له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی دوو تاکیدا بێ وینه‌ بووه، وه له هه‌ندێ زانستی تردا وه‌کو: فه‌لسفه و میژوو و ئه‌ستیره‌ناسی شاره‌زا بووه، ئه‌گه‌رچی دیوانیکمان له ئه‌وه‌وه‌ پتی نه‌گه‌یشتوه، به‌لام نه‌و هۆنراوه‌یه‌ی که له ئه‌وه‌وه‌ به‌یادگار ماوه‌ته‌وه‌ زۆر شیرین و ته‌پ و پارا و به‌رزن.

ئه‌لماس خانی کوردستانی به‌یه‌کتی له هۆنهرانی ئازادیخوازی ده‌وری خۆی دیته ژمار: وادیاره که زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی خۆی له تاراندا هۆنیوه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه‌ جگه له چه‌ند پارچه‌ هه‌لبه‌ستێ نه‌بێ که ماوه‌ته‌وه، زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی تیاچوون. شانامه‌که‌شی که وهریگپراوته سه‌ر زاراوه‌ی گۆرانی نوسخه‌یه‌کی به‌چه‌ند وینه‌ی مینیا‌تۆر ماوه‌ته‌وه له گاواره‌دایه. وه‌کو ده‌لێن ئه‌لماس خان نزیکه‌ی پینج سال و چه‌ند مانگیک له به‌ندا بووه، سه‌ره‌تا له به‌ندیخانه‌کانی سنه و هه‌وراماندا به‌ند کراوه و له پاشا ناریدویه‌ته‌ تاران و کاتی خستویه‌انه‌ به‌ند، چل و یه‌ک سالی بووه و تالێ قژی سپی نه‌بووه، به‌لام له زینداندا به‌ره‌ به‌ره قژ و پدینه‌که‌ی سپی بووه و پیریش هاتوه‌ته‌ پیریه‌وه.

له هۆنراوه‌کانی ئه‌لماس خانداندا و ده‌رده‌که‌وتی که نه‌و به‌ندیخانه‌یه‌ی وا نه‌وی تیدا به‌ند بووه له ناو که‌ژ و کپوه‌کاندا هه‌لکه‌نراوه‌ بۆ نه‌وه‌ی که‌س ده‌نگی به‌ندییه‌کان نه‌بیستی و پتر نه‌و که‌سانه‌یان ده‌برده نه‌و شوینه‌نه‌ که دژی پژیمی پاشایه‌تی بوون و له به‌را به‌ر پژی‌مدا راده‌وه‌ستان و ده‌نگی که‌له‌که‌یان به‌خه‌لک راده‌گه‌یاند نه‌و زیندانانه‌ پتر له ناو کپوه‌کاندا هه‌لکه‌نه‌را و باشت‌ر بلتین به‌چه‌شنی زاخه هه‌لیان ده‌که‌ندن و زیندانه‌ پامیاریه‌یه‌کانیان تی ده‌خستن و ئیتر که‌س جگه له خوا ده‌نگی نه‌و به‌ندیانه‌ی نه‌ده‌بیست.

هۆنهر که پتیکانیان خستبووه ناو زنجیره‌وه و کۆت و زنجیریان کردبوو، له‌و زاخه‌ ته‌نگ و تاریکه‌دا که جیگای خه‌وتن و دانیشتن و هه‌لسانی نه‌و بوو، تارمایییه‌ی مه‌رگی به‌چاوی خۆی ده‌دی که هه‌موو ده‌م وه‌کو ئه‌ژدیهایه‌کی ترسناک ده‌می ده‌کرده‌وه و ده‌یویست لووشی بدا. له ژێریدا جگه له هه‌سیرێک شتی تر نه‌ده‌بینرا و جلوه‌به‌رگه‌که‌شی له‌و ماوه‌دا شپ و شیتال بووبوو، دیاره که نه‌ویان بۆ میوانی بانگ نه‌کردبوو، نه‌و به‌ندی بوو و له به‌ندیخانه‌دا بوو،

پیاوړتکی دلږه قیش چاوه د تیریی لټوه دهکړد و تنانته جار تکیش له گه لیدا قسه ی نده کړد، قسه ی چی، هـ موو دهم به قه مچی لټی دها و نازاری پتی ده گه یاند، چونکه پتیان پاسپاردبوو که همیشه نازاری بدا و نهویش گوټرپایه لټی ناغه کانی خوی بوو.

به د به ختیش له ودا بوو که نهو خانزا و له بنه مالیه کی خان بوو و، له نهو په ری خوشی و تیر و ته سه لیدا ژیا نی بردبووه سر و هر کاتی بیویستایه دمچووه راو و نیچیر و شهوانهش له دیوه خانه که یدا دهیان کهس له دهو ریدا کۆ دمبوونه وه و گۆرانیا نیان بۆ دمچری و قسه ی خوشیا نیان بۆ دهکړد، وه کاتی دهو رو به ری چۆل دهبوو خه ری کی هؤنینه وه ی هؤنراو دهبوو که زیاتر دلی به سستبووه هؤنراوه دلږ فینه کانی خانا و فیردهوسی، بویه له ماوه ی چند سالدا نهویش له تافی جوانیدا ته اوای شانامه ی وهر گټرپایه سر زمانه شیرینه که ی خوی، نهو زمانه ی که شانازی پتوه دهکړد و دهیوت زمانی باو و باپی رمه و خوا به دیاری و خه لات پتی به خشپوه و ده بی پرا و خزمه تی پتی بکه م. نیستا نیتر نهو فہر و شکویه نه ماوه و هـ موو پوژتیک به که میک نانه په ق و شله ی به ندیخانه ژیا ن دهباته سر.

نه لبت خزم و که سوکارم که ی به هر جور تیک بووایه کولتیره و که شک و وړن و شیریزیا نیان بۆ دمنارد، به لآم خۆ زیندانوانه که مه گه ر پتی دها، هندی جار خزمه کانی به هوی به رتیلتکی زور له پاش چند مانگ دمچوونه ناو به ندیخانه که و چاویان دهکو ته نه لآماس خان و له گه لیدا ددوان و نیتر نهو کاته دهیوانی لهو خوار دمه نییا نه که له دیدا دهیخوارد چهشکه ی بکا، به لآم نهو منده لاواز بوو بوو که دلی نه دمچووه سر نانه که ش.

هؤنر دلی ته نیا به وه خوش بوو که به شهوا نه سستیرمکانی دهی و له گه لیا ندا را ز و نیاز ی دهکړد و خه م و په ژاره ی دلی خوی بویان ده گټرپایه وه. وه نهو دمه ی وا له به ندیخانه ی هـ وراماندا بوو، لوورده ی گورگ و زیره ی پلنگ و فیشکه فیشکی مار دلی نهوی دهله رزاند:

یاران نه به ندیم، یاران نه به ندیم	ثانه گرفتار زنجیر و به ندیم
من جه ماوای ویم نهو پۆ دل که ندیم	توخم به د به ختی په ری ویم شه ندیم
جه قهوم و جه خوتش گرد ناوا ره بیم	نهک هر ناواره جگر پاره بیم
مه ر که خوداو مند وهر محمه که ی ویش	پزگارم که رۆ جه دهر د و جه نیش
رزگارم که رۆ جه نی به ند تار	هر نهو بۆ و د ل چه نیم بۆ وه یار

وا ته: نهی یاران! من له به ندیخانه دا له کوټ و زنجیر دام نیتر له زید و مه لبه ند که م دلم هـ لکه نراوه و تومی به د به ختیم بۆ خۆم و هـ شان دووه و له خزم و که سوکارم که م ناواره بووم، نه هر ناواره بووم به لکو جه رگم پراوه، مه گه ر خوا به به زه یی خوی له دهر د و په نج پزگارم کا و له م به ند تاریکه دا به فریام بگا، وه هر ده بی و بیته یارم.

خەم و خەفەتی تەنیايي و کەلکەلەي یاران و دۆستان ئەوی نازار دەدا، چونکە
 هاوێلەکانی ئەویان لە بیر چوو بوو و ئەو و ئاشناکانی هەوالتیکیان نەدەپرسی. کاتی
 بەدبەختییەکانی خۆی دەدی لە خوشیی دۆژمناندا، دەرگەوتە پێ و قیندا و، ئەوی کە پێر
 دەبوو هۆی پەژارە و خەمی ئەو، یادی ژن و منداڵ و خەزم و کەسوکارەکانی بوو، چونکە
 ئەوانی بەگیان و دل خوش دەویست، وە هەموو دەم فرمیتسکی دەپشت و بەم چەشنە خەم و
 پەژارەي دەروونی دەرگەوت بۆیە دەپشت:

دوستاخم جە کاو، دوستاخم جە کاو
 چەنی غەم و دەرد دوستاخم جە کاو
 ئانە نە بەندەم وە بێ نان و ئاو
 پەڕی رۆژگار شمشیر مەدەم ساو
 دوور جە فەرزەن و هەمسەر و دۆسم
 پەي و یم مەنالم کە کەفتەن کۆسم
 نامە و هەوالتی ناما جە یاران
 بێرسن حالەم بەوتنەي جارەن

واتە: لە کەژ و کاوا بەندبووم و لەگەڵ خەم و پەژارەدا پاهاتووم و بوومەتە هاوێلی. لە
 بەندیخانەدا بێ نان و ئاو ماومەتەو و بۆ رۆژگار شمشیر ساو دەدەم و، ئێستا دوور لە
 منداڵ و ژن و دۆسم و بۆیە دەنالم، چونکە کۆسم کەوتوو. نامە و هەوالتیکیش لە یارانەو
 نەهات تا وەک جارەن حالەم بێرسن.

هۆنەر هەموو دەم لە باری ژیانی خۆی سکالا دەرگا و پەژارەي دل و دەروونی دەرەمخا، وە
 هەندێ جار گونا و تاوانی ئەم بەدبەختییە دەرگەوت سەر زانست و هونەری خۆی و دەلی:
 ئەگەر من خاوەن زانست و هونەر نەبوومایە، دیارە گیرۆدەي ئەم هەموو بەدبەختییە
 نەدەبووم و ئەوێندە پەنج و نازارم نەدەدی:

مەنالم جە بەند، مەنالم جە بەند
 ئانە شەو و رۆژ مەنالم جە بەند
 ئەي بەند بەوێ شێ ریشەي دلەم کەند
 حەق پادشاهات ئانە جە من سەند
 وەرە من جە کۆ و بەند تار جە کۆ؟
 وەرە من جە کۆ و ئێ کوفتار جە کۆ؟

واته: نهوا شو و پژ له بنديخانه دا دهنالم، نهی بهند ده ياخوا بهوهی چی که پيشهی دل و جهرگمت هه لکه بند و ههقی پاشات له من سهند، گونا و تاوانم هر نهوه بوو که زانا بووم و بۆ که له کم و مکو مانگ و خۆر دهره وشامه وه، نهگينا من له کوئ و بنديخانهی تنگوتاريک له کوئ؟ و يا من و نه م قسه و باسه له کوئ؟.

هۆنه ر له و ماوه دا که له بهندا بووه، نهو رهنج و دهرد و نازار و سه خله تيانه که له بهندا کيشاونی له کس نهيشاردونه ته وه و به هۆنرا و هۆنيوني ته وه، که رچی له وندا کاری گريان و بئ نارامی بووه به لام هيچ کات ناو مي د نه بووه و په نای بر دوو ته خواي تاق و ته نيا که دلشادی کا و له بهند نازادی بکا:

مه نالم چون نهی جه زيندان پهی پهی
 په رئ بهخت و یم مه و اچم وهی وهی
 و ینهی نهی سوار هر دم مه نالم
 کس نيین رهشمش به یق وه حالم
 نا و نالهی من جه حد به رشیی نه
 هيچ کس به و ینهی من به دبخت نيین
 شو و رۆ کارم گریه و زاری نه
 هر دهرد و رهنج و بئ قه راری نه
 په نام به خودان که شادم که رۆ
 جه ئی بهند تار نازادم که رۆ

واته: له زينداندا په يتا په يتا وهکو شمشال دهنالینم و بۆ بهختی رهشی خۆم هر ده لیم وهی وهی، وه وهکو قامیش سوار هه موو دم ناله مه و که سیک نيیه که به زه می پیمدا بئ، نا و نالهی من له نه ندازه به دهره و هيچ که سیک وهکو من به دبخت نيیه، شو و پژ کارم گريان و دهرد و رهنج و بئ نارامییه، به لام من په نا و نو مي دم به خوايه که شادم بکا و له نه م بهنده تاريکه نازادم بکا.

قامیش سوار يا نهی سوار که هۆنه ر دیاردی بئ کردووه، بریتییه له بالولی ماهی که له سه دهی دووم و ستيه مدا ژياوه و وهکو ده لئین سواری قامیشیک بووه و نالاندووهیه و وتووه که دهچم بۆ لای خوا.

نه لماس خان له پارچه هه لبه ستيکی تريدا سکالا و دهردی دلی خۆی دهکا که له تاراند کوه وتووه ته بهند و، به دهستی شای سته مکاروه بئ کس و بئ یار ماوه ته وه و، شو و پژ

خهړيکي گريان و زارييه و بڼ دوورېي ولات دلي په شتوه و فرميسک له چاوانیيهوه به خوړ
دیت، پاشان دهلي تهوانه ی که هان له شاري سندها، توخوا به دليکي خوشهوه دانیشن و
من له بیر کهن، چونکه من و دهماون به لیتمان بهیه کتر داوه که نه و پر له مژوته م بڼ و
منیش دلم پر له په ژاره و خه م بڼ و له گوښه ی بهند و زینداندان بمینمهوه، وهکو دهلي:

یاران دوستاخم، یاران دوستاخم

جه شار تاران منیش دوستاخم

هامراز مهینت شهریک ناخم

به رگم قهلاخن په ی یاران داخم

توفهیل غه مناک شار تارانم

گیروډه ی زنجیر شاه نیرانم

بڼ کس و بڼ وهر بڼ یار و یاوهر

غهریب بڼ که یف جه عیل دهر به دهر

جه سوب تا به شام گرینه خدیم

ئاوات مهوازوم من وهر رگ ویم

په شتو ماتم دهر وونم زارمن

مه حبوس مه نیوس به رگم دهارمن

په ی دوورېي ولات خاتر خه مینم

به فرمان مه شق سهیل نه سرینم

غهریب نه گوښه ی کونج شارانم

نښتزار وه دین دیده ی یارانم

سنة نشینان بنیشن وه شاد

غهریب تاران بکه رن وه یاد

هر کس بواچو که تاران خاسه ن

نه وه نه جومله ی خودا نه ناسه ن

مه رهم خوداوهند کار ساز کاران

نیمه یچ به رکه رڼ جه شار تاران

دهماون خه مدار منیش خه مبارم

جه و بڼه مه حروم دیدار یارم

نه لېورز جای دټون، بیهن وهماوام
 جهو بؤنه سه رسام سادار ساوام
 من و دهماون شهرتمان که ردهن
 نهو ته من خه من تاوهرؤی مه ردهن
 یاران هامسهران قهومان خویشان
 هرگیز جهو بؤنه جهورم نه کیشان
 نینه گشت که ردهی کارگره روونه
 کهس نه زانق حال من چوونه
 یه "نه لاس" واتن جه تاران دوستاخ
 بهی دوریی یاران هر مه کیشؤ ناخ

نه م پارچه هه لېسته ش هی نه لاس خانه که به هی مردنی یه کی له خو شه ویسته کانی
 میرزا شه فیعه وه هونیویه ته وه و له م هونراوانده نه لاس خان داوا له میرزا شه فیع دهکات
 که که متر بکه و یتنه ناو بیر و خه م و په ژاره وه و نهوسا ده لی: نه وهنده مه چو ناو بیر وه،
 که می بیر له وه بکه ره وه که پیغه مبه ران و خواناسان هه موو له م دنیا یه کؤچی دوا بییان کرد
 و ریشتن، هه روا بیر له وه بکه ره وه که فهریدوون و که یکاوس و کیو و بیژن و نه ریمان و
 که یخه سره و بارام له دنیا دا نه مان و نه نانه ت نه وانه ش وا سته مکار بوون وه کو زوحاک و
 شا عه باس و میر تهیموور، هه موو ریشتن، دنیا یه ک که نه مه کی به پیغه مبه رکان نه نواند،
 نیتر تق خه می چی دمخوی، وه کو ده لی:

شه فیع دنیا ی دوون، شه فیع دنیا ی دوون
 وهس بچو نه فکر دهوور دنیا ی دوون
 فکر و خه یال کهر نام ناوهران کؤ؟
 بهرد بنچینه ی پیغه مهران کؤ؟
 هه زره ت مووسا که لیموللا کؤ؟
 هامراز گوشتار تای بی هه متا کؤ؟
 غه ریب غوره ت شای خوهراسان کؤ؟
 نه ولاد په سوول حه ق شناسان کؤ؟
 نه میر سه فدهر ساقیی که وسه ر کؤ؟
 هه سه ن و حوسه ی نینه یه هیده ر کؤ؟

جه لال داوود وه كووره و دم كو؟
 حه لقهى زه پين باف تنگ مه حكهم كو؟
 حه زه مت سليمان ساحيب نكين كو؟
 چهند موخته هدان ستوون دين كو؟
 فه رهيدون فه فه رځ نه ژاد كو؟
 فه فه كهيكوس هم كهى قوياه كو؟
 كهيكوس وه جهنگ جادوگران كو؟
 داواى ديؤسفيد مازندهران كو؟
 قهر قهره مان زؤر دهعوا كو؟
 پردال پهيكان سه ما پهيا كو؟
 فه فه ريبورز هفت ئيقليم گير كو؟
 برزو فه رمرز، يا زال پير كو؟
 گيو هونه رمند ساحيب سپا كو؟
 برووت بيژمن گيرځدهى چا كو؟
 نه ريمان دهور نه ولاد سام كو؟
 مه رديى مه نوچيهر مه نشور عام كو؟
 بال و بازو خاس فه رهاد چين كو؟
 كه يخه سره كوڅى، شوڅى شيرين كو؟
 به هرام بهو كه مند گؤرگير و فه كو؟
 شاهى ئيبراهيم بهو زيب و زه كو؟
 شاي تهيمور لهنگ ساحيب نه ساس كو؟
 تيغ ژارنالووى پهرى قساس كو؟
 تيغ و گورز و پمخش پوسته م زال كو؟
 ههوايى برووت دال ئيبنى دال كو؟
 شايى شاه عباس فراسه تدار كو؟
 زه ليلى زوچاك هه ناسه مار كو؟
 نادرهى دهوران شير ئيران كو؟
 دمگ داوه داو داو دليتران كو؟

46

هه‌بوون و، پاشان هۆنه‌رانی کورد به‌جیاواز نهم چیرۆکه‌کانه‌یان به‌هۆنراو هۆنیه‌وه که که‌لیکیان له‌گه‌ڵ چیرۆکه‌کانی شانامه‌دا یه‌ک ناگره‌وه و جیاوازیان هه‌یه و له‌ راسته‌قینه‌دا شانامه‌ له‌ناو کورده‌مکاندا بریتیه‌یه له‌ ناوی چه‌ندین نامیلکه‌ که له‌وانه‌دا سه‌رگورشته و به‌سه‌رهاتی پاله‌وانان و قاره‌مانان و پاشایانی به‌ر له‌ نیسلاهی تیدا باس کراوه و نه‌وانه‌ش بریتین له‌: پۆسته‌م و زۆراو، پۆسته‌م و نه‌سفهن‌دیار، پۆسته‌م و زهرده‌هه‌نگ، هه‌وت خوانی پۆسته‌م، هه‌وت په‌زم، نۆ په‌زم، ده‌ په‌زم، یازده‌ په‌زم، جیهانگیر و پۆسته‌م، برزو و فلامه‌رز، که‌یخه‌سره‌و و نه‌فراسیاو، که‌نیزه‌ک و یازده‌ په‌زم، هه‌وت له‌شکر، هه‌وت خوانی پۆسته‌م، به‌وری به‌یان، بیژهن و مه‌نیجه، سیاومه‌خش نامه، زال و پرووده‌ابه، خه‌سره‌و و شیرین، شیرین و فره‌اد، کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، بارام و گوله‌ندام، هه‌وت په‌یکه‌ر.

کورده‌مکان هه‌مووی پاشایان و پاله‌وانان و قاره‌مانانی شانامه‌ به‌ کورد داده‌نن و له‌ناو نه‌و شانامانه‌دا ده‌توانین به‌ شانامه‌که‌ی میرزا مسته‌فای دلی دلی (۰۰۰-۱۲۱۱ی کۆچی) دیاردی بکه‌ین که به‌ناوی هه‌وت له‌شکر ناسراوه و بریتیه‌یه له‌ شه‌ری ئیران و تووران که زۆربه‌ی ناوه‌پۆکی چیرۆکه‌که‌ی له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا نه‌هاتوه.

یه‌کێ له‌و هۆنه‌رانه‌ی که شانامه‌ی وه‌رگیراوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی نه‌لماس خانی که‌له‌ور یا کورده‌ستانییه که و‌مکوو ده‌لێن بۆ ماوه‌ی ده‌ سال خه‌ریکی هۆنینه‌وه‌ی شانامه‌که‌ی بووه، که گه‌لێ له‌ چیرۆکه‌کانی شانامه‌که‌ی نه‌و له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا نه‌هاتوون، وه‌کو: چیرۆکی ناغش و هادانی کورد، پاله‌وانی ده‌وری که‌یخه‌سره‌و و چیرۆکی که‌ی شکه‌تی برازای که‌یکاس و رفاندنی په‌مخشی پۆسته‌م به‌ هۆی پۆسته‌می یه‌کده‌ست و پۆشیتنی که‌یخه‌سره‌و بۆ شکار و گه‌لێ داستان و چیرۆکی تر که له‌ شانامه‌که‌ی فیرده‌وسیدا باسیان لێ نه‌کراوه.

له‌ شانامه‌که‌ی نه‌لماس خاندان له‌ چوار زنجیره‌ به‌ناوی: بێشدا‌دیه‌کان و که‌یانییه‌کان و نه‌شکانیه‌کان و ساسانییه‌کان باس کراوه که به‌شیکیشی بریتیه‌یه له‌ چیرۆکی داستانی و نه‌فسانه‌یی وه‌کو: چیرۆکی نه‌زی ده‌هاک و کاوه و چیرۆکی زال و سام و چیرۆکی پۆسته‌م و دیوسپی و گه‌لێ مه‌به‌ستیشی له‌گه‌ڵ پرووده‌مکانی میژوویدا یه‌ک ده‌گرێ.

نه‌لماس خان له‌ سه‌ره‌تای شانامه‌که‌یدا سه‌ره‌تا ستایشی خوای گه‌وره و گران ده‌کا و نیشانه‌کانی نه‌و هه‌لده‌دا و به‌تان و پۆیا ده‌چی و نه‌و به‌خوایه‌کی تاق و ته‌نیا و داهێنه‌ری ئاسمان و زه‌وی و مرۆ ده‌زانێ و نه‌وسا ده‌چێته سه‌ر شانامه‌که‌ وه‌کو ده‌لێ:

به‌نام خودای جیهان ئافه‌رین

ئافه‌ریننده‌ی ئاسمان و زه‌مین

بهنام خودای گیان و نۆش
 مین و ویر وهرتر جه یه هر نهش
 خودای جا و نام، خودای رۆزی دهر
 خودای راهنما، خودای دهشت و دهر
 خودای توانا، خودای یاری دهر
 خودای بئی ههمتا، خودای دادهر
 توانا مهیق هر که زانا بق
 جه دانست دل پیر نهپورنا بق
 واجه چ داری تۆ جه ویر و هۆش
 تا نیۆشهنده بهیق بدق گۆش
 نیسه مهواجم په ریت داستان
 تا نهگۆشت بق ئی پهند باستان

واته: بهناوی خوای بهدی هینهری جیهان، که ئاسمان و زهوی بهدیتهنا، بهناوی خوای
 گیان و ئاوهر، کهبیر بهرتر لهمه هر ناروا، خوای جئی و ناو، خوای رۆزیدهر، خوای ریتما
 و خوای دهشت و کێو، خوای توانا و خوای یارمهتیدهر، خوای بئی هاوتا و خوای دادهر،
 نهوهی که توانایی هه بئی دهیته زانا، له زانست دلی پیر جوان دهیتهوه. بلی تا چیت هیه
 تۆ له هۆش و ئاوهر تا بیسه بیت و گۆتی پی بدا نیستا من چیرۆکت بق ده لیم تا ئهم پهنده
 کۆنه هر له گۆتایی نه لماس خان سه رهتای شانامه کهی له پاش پهسند و ستایشی خوا
 بهباسی که یووهرس یه کهمین پادشای پیتشدادی دهست پی دهکا و بهباسی پاشایهتی
 یهزدگرد گۆتایی بهمه بهسته کهی دیتی که دواپین پادشای ساسانییه، وهکوو له باسی
 که یووهرسدا دهلی:

که یووهرس بی وه کهد خودای جیهان
 شی وه کۆو کههر ویش که رۆ نیهان
 تهخت و بهخت ویش بهر ئاوهرد جه کۆ
 که لپۆشش پۆشا چهنی رهخت نۆ
 ستیزا چهنی دتو و نههریمن
 واتش ئی کاره پهری من کهمن

واته: که یووهرس بووه کۆتخا و سه رۆکی جیهان چووهر کێو و دهشت تا خۆی بهشاریتهوه

تهخت و بهختی خژی له کیتودا دانا که لپوسی کرده بهر له گهل جلویه رگی نویدا نو له گهل
دیتو و نههریمه ندا به شه رها توتی نهم کاره بق من هیتشتا هر که مه

که یوومهرس یه کهمین پاشای پیتشدادییه که سی سالی ره بق پادشایی کرد و له کیتودا
دهژیا و نو یه کهمین که سیک بوو که چیتشت لیتان و دورانی جلویه رگی له پیتستی و لسات
فیری خه لک کرد و خژی و لایه نگرانی پیتستی پلنگیان دمکرده بهر و جان وهرانی
زیانه خرۆیان دهکوست و لساتیان رام دمکرد و نو کورپکی هه بوو به ناوی سیامه که
له گهل دیتوهمکاندا به شه رها توتی و کوژرا و پاشان کورپکه ی سیامه که تۆله ی باوکی له دیتوهمکان
سهنده وه.

ناوی که یوومهرس له نافیتستادا که یه مهرته نه و به پیتی نافیتستا نو یه کهمین نافه ریده ی
نه هورامه زدا یه و بق ماوه ی سی سال له کویتستانه کاندا دهژیا و له کاتی مهرگدا له نو
تۆمیک تکایه سر زهوی و به هوی پرشنکی هه تاووه نو تۆمه له خاکدا پاریزرا و له پاش
چل سال گیانیتکی به چه شنی رتواس لی روا و پاشان به شتیوه ی دوو مروی نیر و می
دهر هاتن که یه کهمی ناوی مه شییه بوو و، نویتتری مه شیانه و له پاش په نجا سال نو دوانه
په یومندیی ژن و میردیان له گهل یه کتردا به ست و بوونه ژن و میرد و نو سا به ره ی مرو له
نو دوانه که وتنه وه.

دواین پاشای شانامه یه زکردی ساسانییه که نهم پادشایه له نه وه ی نهوشیروانه و
نهویش له دهوړیکدا بووه پاشا که موسلماننه کان له هر لاره هیرشیان هینایه سر نیران،
به لام له بهر ناته بایی و ناکوکی خه لک نهیتوانی له بهرام بهری موسلماننه کاندا راوهستی و
سهر نه نجام به دهستی ناشه وایتیک کوژرا، نه لماس خان سه بارهت به یه زکرد بهم جوړه
دهلی:

یه زکرد کاتی نشت وه تهخت زهر
کللو وزگی ناما نیا وه سر
واتش نه دهوړ نی چهرخ رهوان
منم فرزند نه نووشیروان
بشت وه بشت شایی ثانه بهی منه
جهنگم هر چنی گرویی دوشمنه

واته: یه زکرد کاتی نیشته سر تهختی زیرین هات و کللو که وره یی نیایه سر وتی له
دهوړی نهم چهرخی رهوانده من نه وه ی نه نووشیروانم بشت به بشت شایی نو باو
منه شه ریم هر له گهل دوزمنانه

به پتی به لگه کانی میژوویی یه زدگرد نه وهی خه سره و پهریزی ساسانی له سالی ۶۲۲ی زاینی له شاری نهسته خری فارسدا بووه پاشای نیران و سرهتا به یارمه تیی فه پوخ زاد سرۆکی لهشکری نیران ته وایی ولاتی گرتی ژیر چنگی خۆی و پاشان موسلماننه کان هیرشیان هینایه سر ولات و گه لئی مهلبه ندیان داگیر کرد و له پاش چند شه به سر نیرانییه کاندایا زالی بوون و نه و بووه که یه زدگرد له خۆرنا ووه چووه خۆره لات تا له خاقانی چین داوای یارمه تی بکا، به لام سرۆکه کانی لهشکره که ی گزییان پی کرد و سر نه نجام له سالی ۶۵۲ی زاینیدا له یه کئی له دیکانی شاری مهرو به دهستی ئاشه و انیک کوژرا و بهم جوژه زنجیره ی ساسانییه کان له پاش نه و پوو چوو وه و له ناوچوو.

ئه لماس خان له دوا ی کۆتاییه پێنانی شانامه که ی ده لئی: «ئه ی یاران ئه مانه که هه موویان باسم لێوه کرد کورد بوون و گشتیان بۆ ولات تێ کۆشان و به جاری ولاتیان ئاوه دان کرده وه و هاتن مزگینییان به خه لکدا و ئالای ولاتیان شه کانه وه و ولاتیان به گیان و دل پاراست و مه کو ده لئی:

یاران یه یانه کورد بین سه راسه ر
که په ری نیران پای که ردن یه کسه ر
و به جاری نیران ئاوه دان که ردن
ئامان و مژده په ی پاته رم به ردن
دره وش نیران دره وش یانه وه
پاراستن ولات هه ر وه گیانه وه

له م نووسراوه دا گه لئی وشه ی کۆنی کوردیمان ده که وێته به رچاو که له باری زمانناسییه وه زۆر گرنگن وه کوو: ئۆشۆ: ئاوه ز که له ئاوتستاییدا ئووشییه، ئه پورنا: جوان که له په له ویدا هه ر ئه پورنایه، ویر: بیر، مین: هۆش، نیۆشه نده: بیسه ر، هه می: هه میسه، خدیو: شا، هه ماک: په به ق، په س: جیهان، خۆست: دلنیا، ره ستار: رزگار، دره وش: ئالا. زۆربه ی هۆنراوه کانی ئه لماس خان له ناو به یاز و که شکۆله کاندایا نووسراوه که به داخه وه هیشتا کۆ نه کراونه ته وه.

سه رچاوه کان

۱- دیوانی ئه لماس خانی کوردستانی که له سالی ۱۳۴۲ی کۆچیدا نووسراوه ته وه.

۲- به یازێکی کۆن که نزیکه ی هه فتا سال له مه ویتش نووسراوه.

۳- یادداشته کانی خۆم سه به رته به ئه لماس خانی کوردستانی.

زولفه قاری گۆران

... - ۱۱۷۲

درویش زولفه قاری گۆران، به پیتی سهرتهای دیوانه که ی نزدیکه سهد سال له مه ویتیش نووسراوه، له سالی ۱۱۷۲ ی کۆچی له دیتی بانیاراندا له دایک بووه و هر له ویتشدا پتی که یشتووه. له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووته کرد و کرماشان و خهریکی خویندنی زمان و ویتیه فارسی و عهره بی بووه و نهوسا پویشتووهته لای سهد یه عقوبی گۆران و ماوه یهک له لای ماوه ته وه تا خهرقه ی لی وهرگرتووه و له پاشا که پراوته وه زید و مه لبه نده که ی خوی و پاشماوه ی ژیا نی به ریتنویتی خه لک بردووته سهر تا کۆچی دوا ییی کردووه.

زولفه قار له هۆنینه وه ی هۆنراودا ده ستیکی بهرز و بالای هه بووه و هر له تافی جوانیدا که لی هۆنراوی هۆنیومه ته وه، به لام به پیتی ده ستوری پیره که ی بیر ی گۆپراوه و خهریکی شیرکرنه وه ی په رتووی سهر نه نجام بووه. له زولفه قاره وه دیوانتی که ده ستنوس به یادگار ماوته وه که نزیکه ی دوو هه زار هۆنراویک ده بی.

نه مه ش چند هۆنراویکی نه م هۆنره یه که ده لی:

وه هار ده ماوه، وه هار ده ماوه

نه سیم ره حمت وه هار ده ماوه

تۆز و ته م نه روی مالشت په ماوه

بۆی به هشت مه ی نه روی سه ماوه

مزگانی وازان بولبول نه باغان

عه نده لیب نه شیو پای ریز زاغان

قومی خوهشینان چلان په روازان

هه ریه ک یه ک نهوا په ی ویشان سازان

مه لان مه غار نه بۆی کۆسار مه ست

که وکان که مانچه ی شادی گرد نه ده س

هه ریه ک مه وانان نه نا و مه سف ذات

وه جه خت مه شاخان لی نه و هه هار هات

یا شا به هاری تا سه ز وه هار بق

ساحیب سه قام بق، باقی نه بار بق

يا شا به هاري به هاران ييز بؤ
 ساحيب سه قام بؤ، مهنه ي مريز بؤ
 يا ويري نه بهخت ياران يه كرهنگ
 به ي چيشه ن به هاريه كدم يه كرهنگ
 باويري نه بهخت باره ي زمبونان
 ههني دنياي فهورت فاني نه وينان
 به زم ناراي نشات دين خاسانهن
 سهير ديده و دل حهق شناسانهن
 مهيل حهق چهني راكه ي راسانهن
 كاران گشت ودهس بي چوون ناسانهن
 زولفه قار هر تا نيم نه فهس داري
 مورغ و مشخواني نه قه فهس داري

واته: به هار هات و شه مالي به زمي خوايي هه لي كرد و توژ و ته م له پروي كيوي مالش
 لاچوو، ده لئي كه بؤي به ههشت له ناسمانه وه دي. بولبوله كان مژده ي هاتني به هاريان
 برده باخ و هه زاره كان له داوطني كيوي قومريه كان به فرينه وه هر كام نهوايه كييان بؤ
 خويان ساز كرد. په له وهران له بهر بؤني خوئي كوستانان و كوستانان مهست و سه رخوش
 بوون و كه و مكان كه مانچه ي شادييان گرته دهست و هر كام له په سهندي خوادا نهوايه كييان
 لي دا و هه موويان هاواريان ده كرد كه نهويه هار هات. خوايا، ياران له م و مري به هاردها
 به ديطني خوئي شاد كه و نهوان بانگ كه لاي خوئي و له ته كه و ناپوره پرگاريان بكه. نه ي
 ياران: هر كه سيك كه له ديني خويدا يا ويريكي هه بي، وه به ديده و دل خوا بناسي و پرو
 بكا ته خوا، بي گومان خواش نهوي خوش دهوي و هه موو گري كوئريه كي زيان دهكريته وه
 و هه موو كاريك به ناوي نه وه و ناسان ده بي. نه ي زولفه قار هه تا كييان له له شدايه،
 په له ويريكي خوشبئي له قه فزندهايه و خوات له بير نه چيته وه.

۲

گيجيا وه هه م، گيجيا وه هه م
 به هرام نه سارا گيجيا وه هه م
 نه دلي شيران بهري ملك جه م
 تاجش به راوهرد نه گيج سيته م

خسرو که به هرام وهی توردی وهجه

چهنی جسناش خیزیان وه هم

واته: به هرام له دهشت و بیاواندا گهلی سهختهتی و رهنجی کیتشا و له نیتوان شیرهکاندا
تاجهکمی هه لگرت و نایه سر، خسرو که نه می دی له گه ل بنه ماله کهیدا له گه ل نه ودا
کهوته شه. زولفه قار له م هونراواندا دیاردی دهکاته سر چیرۆکی بارامی گۆری ساسانی
که باوکی له مندا لیدا ناردیه لای مونزری کوپی نوعمان له حیره تا له ویدا پهرومرده بی.
کاتی به هرام فیری هونر و فرههنگ بوو، له مهرگی باوکی ناگه دار بوو، که رایه وه ئیران
و له م کاته دا خسرو ناوێک بوویوه پادشای ئیران. کاتی بارام هاته ئیران، پیاوه
که وره کان تاجهکه یان نایه نیتوانی دوو شیر تا هر کام که تاجهکه یان هه لگرت ببیته پاشا و
بچینه سر تهخت، بارام شیرهکانی کوشت و تاجهکمی هه لگرت و نایه سری.

۳

ههفت گه وهرم دی، ههفت گه وهرم دی

یهکشه نه خاودا ههفت گه وهرم دی

زولال بی گهرد پر جه وهرم دی

بنیامین پیر خاومند وهرم دی

چهرخچی زهمان ساحیب بهرم دی

ئوسای راستی و شکۆ و فرهرم دی

شهفیع یاران نه مهحشرم دی

یار و یاور گرد بهشهرم دی

من ههفت لالم دی، من ههفت لالم دی

شهوی نه خاودا من ههفت لالم دی

لال قیمهتی پر که مالم دی

داوود دهلیل سای جه مالم دی

فرشتهی شریف ساحیب مالم دی

نیگه هبان زام گرد عبدالله دی

شه ماله ی ناهر بای شه مالم دی

ههفت غهواس خاس زیل زولالم دی

په‌م‌ز یارم دی، په‌م‌ز یارم دی
 نارۆ نه‌ خاودا په‌م‌ز یارم دی
 گه‌وه‌ر و زه‌ر و هم‌ دینارم دی
 رهن‌گا رهن‌گ دهره‌م کۆی ئه‌نبارم دی
 ده‌ست‌گیر یار و شه‌ه‌ریارم دی
 دارووی دهرده‌دار هم‌ بیمارم دی
 خاوه‌ند په‌م‌ز و په‌زای یارم دی
 گه‌وه‌ر جه‌لای ئه‌و وه‌ خه‌روارم دی

قه‌له‌م زه‌پم دی، قه‌له‌م زه‌پم دی
 شه‌وئ نه‌ خاودا قه‌له‌م زه‌پم دی
 دانای پر کمال ده‌شت و به‌پم دی
 ده‌فته‌رداره‌ک‌ه‌ی خاوند فه‌پم دی
 شو‌له‌ی ذات حق سۆی ئه‌خته‌رم دی
 وه‌شی گرد یاران نه‌ ده‌فته‌رم دی
 په‌م‌ووز یاران هونه‌روه‌رم دی
 س‌روش غه‌یبی هم‌ سه‌روه‌رم دی

یاران خوانم دی، یاران خوانم دی
 نارۆ نه‌ خاودا من هه‌فت خوانم دی
 چه‌شمه‌ی ئه‌نته‌هور جۆی په‌وانم دی
 فانۆس و فه‌نه‌ر گرد شه‌وانم دی
 ئۆسای جه‌م‌خانه‌ی س‌ر په‌نه‌انم دی
 م‌ورغ نه‌زه‌لی شاه‌ده‌وانم دی
 مایه‌ی زینده‌گی و فه‌ر زه‌مانم دی
 چه‌رخ‌چی چالاک گرد جه‌هانم دی

پۆچی‌ارم دی، پۆچی‌ارم دی
 شه‌وئ نه‌ خاودا پۆچی‌ارم دی

نه نه ئی موت و شا تیارم دی
 شا ئی براهیم شا سوارم دی
 خاوند باغچهی و مشبوی یارم دی
 زه مزه می تووور گرد گولزارم دی

زه رده بامم دی، زه رده بامم دی
 یه کشه و نه خاودا زه رده بامم دی
 یادگار شای هر دوو زامم دی
 ناز ناز رهواج مایه می کامم دی
 نهوشای سهرانه می خاس و عامم دی
 جهمشید جهم قهر می نهجامم دی
 یاره هر دووسهر سووچ و شامم دی
 سهر حهلقه می یاران ساحیب نامم دی

واته: شهوتکیان له خهودا حهوت گهوهرم دی که زۆر پاک و خاوین بوون و له نیوانی
 نهواندا سهرمتا پیر بنیامین فریشته می خۆرم دی، نهو چهرخینه می زهمان و دهشت و کیتوه،
 نهو مامقستای راستی و فه می و شکویه. نهو تکارکاری یاران له رهۆزی پهسلانه، نهو یار و
 یاهو می ههموو مرۆتکه.

شهوتکی تر له خهودا حهوت لالم دی، یهکتی لهو لاله باییدارانه داوود بوو که من چاوم
 کهوته جوانی نهو، نهو فریشته که دارایی و سامانی جیهانی به دهستهوه می، پاسهوانی و
 دیدهوانی نهودا لان بهو سپیتررا بوو و، بهچهشنی ناگر ههموو شوین و جیگایهکی پروون
 کردبووه و وهکو بای شهمال ههلی کردبوو. نهی یاران! من حهوت زریهوانی چاک و
 دلپاکم دی.

من نهمرۆ له خهودا په مزیارم دی که له بهر بهریدا گهلی گهوههر و زێر و دینار بوو، و
 وهکو ههمار ههله درا بوو و پاسهوانی لێوه دهکرد، نهو دهستگیر یاران و شالیاران و دهوای
 نهخۆشانه. نهو خاومند راز و په مزای یاره، من له لای نهو گهلی زێر و گهوههرم دی.

دیسان شهوتکیان له خهودا پیر مووسام دی، نهو نوینگه می زانایی و خۆ به کهم زانینه و
 خاومند دهشت و بیدییه و دهفته رداریکی به فه می و شکویه، له دهفته می نهودا بق ههموو یاران
 شادی و خۆشی نووسراوه، نهو شۆله می خوا می بوو، نهو به راستی رازی دیوانی خوا می و
 سروشی هونه روم و سه رومر بوو.

نهی یاران من نه مړی له خه ودا حوت سفره و خوانم دی، سه چاوهی پاک و جوگی
 رهوان و فانوس و چرای هموو شهوانم دی، و مستای جه مخانهی رازی شاراوه و پله و مری
 پژوی بهرین واته: شای دهودانم دی، مایهی ژبان و فیه و شکوی زهمان و چرخینه ری
 چالاکی جیهان و جیهانیانم دی.

دپسان شه ویکیان له خه ودا شا ئیبراهیمی رچیار پاسه وانی باغچهی بونخوشی یار و
 چریکهی پله و مری گولزاری خواپیم دی، نهو یاره نازداره خوش قسه یم له نیوان چیمه ن
 و میړگدا دی که پاسه وانی له وانه وه دهکرد.

شه ویکي تر له خه ودا بابیه یادگاری زهرده بام دی، شای خاومن دوو جیهان و تکاکاری
 یارانم دی که مایهی خوشی و شادی بوو، شای سهرانه و جه مشیدی جه مم دی که مای له
 جامیدا بوو، به راستی من سرده سته می یارانم دی.

زولفه قار له م هونرا وانه دا دیاردی دهکاته هفتن یا حوت فریشته کان که له ناینی
 زهرده شتدا نه مشاسپه ندانیان پی ده لاین، نه م فریشته انه که حوت تهن به پیی نامه ی
 سه رنه نجام نه مانه بق پاسه وانی و دیده وانی ناسمان و مانگ و خور و نه ستیرمه کان و با و
 هوا و زهوی و ناو و گیا و ناگر سرشت کراون و له نافتی شتدا نوو سراوه که نه م حوت
 فریشته هر کام کاریکی تایبه تیان هیه، بق وینه به ختوکردنی همووی گیانداران
 به به مهن سپترراوه و به ختوکردنی ناو به ده سته نوردی به هه شته و هرچی نردزین و
 ناسن هیه له ژیر چاوه دیری شه هریوهره و کاری کشتو کال به ده سته سپه ندارمه زه و
 ناو مکنیش له ژیر ده سته خوردادایه و پاسه وانی پرووک و گیاکان به نه مورداد سپترراوه
 و نه هوورامه زداش که خویله له همووی نه مانه چاوه دیری دهکا.

۴

سه ولتی نه کاشمیر، سه ولتی نه کاشمیر

زهرده شت که نیا سه ولتی نه کاشمیر

پوشنا ده شت و کش و کو و که م

بی وه جه مخانه ی مووروان شه م

واتش نی سه ولته چون دارق سه م

به ری نشینه ی مووروان سه م

هر که سی ریشه ش به ربارق و به ر

ریشه ی ویش بریق جه بن و ته به ر

واته: زمردهشت سهولیکی له شاری کاشمیردا نیترا و چل و پچی نهم داره بهجوری بهرز بووه که سرتاسری دشت و بیوانی داپچی و له توی چلهکانی نهم داره پهله وهران هیلانهیان دانابوو و لهسهریا کۆدهبوونهوه. زمردهشت وتی: نهم داره بق نیشتمان نیشتگی پهله وهرانی نهمسانهییژ ژور بهکه لک و سووده و نهگه هر که سیک ریشی نهم داره ببری بی گومان ریشی ژبانی خوی بهتوهر برپوه.

له شانامه و هندی پراوی تردا دیاردی کراوه بهناشتنی نهم سهوله بههی زمردهشتهوه و بهیهقی دهلی: نهم داره سهوله که له کاشمیردا بهدستی زمردهشت نیترا بوو، رۆژتکیان باسی نهم داریان بق موتهوکلای کوری موتهسهمی خلیفهی عباسی کرد و نویش دهستووری دا که نهو سهوله بپرن و بهیهینه بهغدا و کاتی سهوله کهیان بری، موتهوکل نهو شهوه بهدست چند که سهوه کوژرا و نازاوه که وته ناو دمله تی عباسی، تهنا ته دهلین نهو که سانهش وا داره کهیان بری، کهسیان لی نهما و هموویان کوژران.

سهرچاومکان

- ۱- دیوانی زولفقار - کۆکردنهوی صدیق بۆرمکبی.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- نوشته های پراکنده درباره پارسان - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
- ۴- تاریخ بیهقی - تالیف ابوالحسن بیهقی - تهران، ۱۳۱۷.
- ۵- یادداشت های خۆم، سهبارمت به زولفقاری کۆران.

غولام رهزاخانی نهزکه وازی

۱۱۹۵ - ۱۲۵۵

نهم هۆنه رهمان ناوی غولام رهزا و کوری همه سهانی پشتکزییه و نازناوی حمیدره و بهپیی نهو به لگانهی که که وتونه ته دهستان له سالی ۱۱۹۵ی کۆچی له دبی سرچفتهی نزیک پشتکۆی لورستاندا له دایک بووه و هر له ویتشدا پیگه یشتووه هر له مندا لیدا خهریکی خۆیندن بووه و بق خۆیندن زۆربهی ناوچهکانی پشتکۆ و پشتکۆ گهراوه و ماویه کیش له کرماشان و دینه وهر خهریکی خۆیندن بووه و سهرنه نجام گهراوتهوه زۆد و مه لینه کهی خۆی و له سالی ۱۲۱۶ که مامه حسن خان بووته والیی پشتکۆ غولام، رهزای بردووته لای خۆی و پاشان نازناوی خانیه تی پی داوه و کردوویه که خۆی دبی نهزکه واز، بهلام له پاشا والی رقی لی هه لگرتووه و چند سالی که خستوویه بهند و له بهندیخانه دا (مونا جات نامه) یهکی هۆنیووتهوه و نهوسا نازاد بووه و گهراوتهوه دبی

نهرکواز و پاشماوهی ژيانی بهکاری کشتوکال و کوټخايه تی بردووه ته سر تا له سالی ۱۲۵۵ی کڅچیدا کڅچی دوايي کردووه و هر لهو دتیه نیژراوه.

غولام رمزاخان، بهیهکی له هونهرانی کورد دپته ژمار و له هونراوهمکانی وا دهردهکهوټی که له وژدهی فارسی و عربی و کوردی و لیکدانهوهی قورنان و گهلی زانیاریی تر شارهما و پسپور بووه. وا دیاره هونهر له مانگی رهمه زاندا بهند کراوه که دهلی: مانگی رهمه زان که مانگی تایبه تی خوایه، بق من بووه پڅزی پهسلان، بهربانگم باری لیتوه و پارشیوم ناهی سارده، پتخه فم پیستی له شه و سرینم له برده:

مانگ موباره که مه خسوس داوهر پهری من بییهن وه یه موله حشر
هتور بار لیتو، سه حور ناه سهرد پوڅاک پوس گیان سرینگا ژ بهرد
له بهندا نازارتکی زوری دهن و دیاره به دستوری والیی پشتکو بووه، که تهوقی
ناسنین دمخه ملی و زنجیر دمخه هردوو پتی واته کوټ و زنجیری دهکن لهوه خرابتر
پتکانی به زنجیرهوه دمخه ناو سه هولاو بق نهوهی رهنج و نازارتکی زورتر بکیشی:

تهوق گردن گیر قهره به قرای تنگ

زوان له کسرهت لاهول وانان لهنگ

بووه و باوه قوش ژ ناله م ناسه

باوه قوش مه دوش، بوو هم هراسه

مه خلوقان عاجز شهو بیداریم

بیداری ژ جهور عوسرهت باریم

پام قهید له یخاو کوند هم عهلاوم

شهو دیدم ژ نیش بوخار بی خاوم

هونهر له پاش نهم گله و سکالایه که له بهختی خوی دهیکا وا که وتووه ته بهند، دست بق
هافی علی درودی لی بی دریز دکاتهوه و دهکه وپته راز و نیاز و دهلین له پاش راز و
نیازمکهی که بریتیه له ۶۶۶ هونراوی کوردی زنجیره که له دست و پتی کراوتهوه و
به شهوا له بهندیخانه که ههلاتووه و هندیکیش دهلین کارمه ساته که بیان بهوالی وتووه و
دستوری نازادیی نوی داوه و گهراوتهوه دتی نهرکواز، وه خوی له راز و نیازمکهیدا
دهلی:

هاوار وه دهرگاش وه چندين شیوه

تکرار نه بیات چون بهیت لیتوه

کهردم وه ته عداد نایات بی غهش
 یه عنی شهش سه بهیت چهنی شهست و شهش
 شهش هزار ناهیش نه دهر وون کیشام
 شایه دهرمهت بای وه بهخت سیام
 نیمه ههلقه دام زنجیره دهستم
 بیست و سئ بهند عه جز وه دهرگاش بهستم

غولام رهزا خان له (موناجات نامه) کهیدا وا دهرده کهوئ که عهلهوی بووه، چونکه له
 ستایشی هافی عهلیدا له نه اندازهی خوئی تی په پیوه به جوړئ که داوای هه موو شتیکی له
 نهو کردووه و نهوی به ناگای رازی نه دیو و بی هاوتا زانیوه، وهکو دهلی:

ناگای سږ غهیب، ناگای سږ غهیب یا عهلی عالی ناگای سږ غهیب
 گوستاخ خهلوته بی هه متای لارهیب پاک مونه ز مویره ژ عهیب
 بهلام موناجات نامه کهی له نهوی پهی بهرزیه وهیه و بهشاکاریکی ویزه ی کردی دیته ژمار
 و که متر هونه ریک توانیویه تی بهو چه شنه راز و نیازه بگا. نه مهش بهندیک له (موناجات
 نامه) کهی که تیایدا دهمپارپته وه و دهلی:

عالی مهکان هه ی، عالی مهکان هه ی
 یا عهلی نه علا عالی مهکان هه ی
 یا وهلی موتهلق سیر سویحان هه ی
 والی ولایت شای والاشان هه ی
 واقف مه حزر په روهر دگار هه ی
 (حُجَّةُ الْبُرْهَان) کبر کبار هه ی
 هه ی مهکان بالای عه رش بهرین هه ی
 (علم الاسماء علم الیقین) هه ی
 هه م عالم علم سه لونی زان هه ی
 باعس دنیا کهون و مهکان هه ی
 هه ی بی جبره نیل نه پای میعراج هه ی
 هه ی ستانه نده ی نگین و باج هه ی
 داماد بن عه م زهوج به توول هه ی
 هه ی ناگا وه راز خودا و په سول هه ی

هه‌ی تیر شه‌هاب شو‌جاعت بار هه‌ی
 ناسر مه‌نسور نو‌سره‌ت شعار هه‌ی
 هه‌ی عومده‌ی عین‌ماد عه‌موود دین هه‌ی
 هه‌ی حاکم چه‌پ، یسار، یه‌مین هه‌ی
 هه‌ی موشکل گوشای کار په‌ی ناسان هه‌ی
 هه‌ی عارفان زاتت ناسان هه‌ی
 هه‌ی گشت گو‌مر اهان حق شناس هه‌ی
 هه‌ی سه‌لمان وه‌ چنگ شتیر خه‌لاس که‌ر هه‌ی
 هه‌ی وه‌ حاجه‌تی ئال ئه‌سی‌رت
 وه‌ دوو گو‌شواره‌ی عه‌رش که‌بیرت
 وه‌ زاهدیی زوهد زه‌ین‌وله‌و ب‌بادت
 وه‌ توول رو‌کووع سو‌جده‌ی سه‌ج‌ج‌ادت
 وه‌ سادقیی سدق جه‌ع‌فه‌ر نه‌ رای دین
 وه‌ نیمام مووسا له‌قب کا‌زمه‌ین
 یا حق وه‌ حورمه‌ت نیمام هه‌شته‌م
 نه‌جات دهر نه‌حوال به‌خت به‌رگه‌شته‌م
 وه‌ته‌وقی نه‌قی ژ ع‌ایب دوورت
 وه‌ گشت نه‌هل به‌یت رای ته‌قوا جوورت
 نه‌لوه‌عدو یا‌شا دهر دم ده‌واکه‌ر
 (م‌ق‌ضی المرام) حاجه‌ت به‌ر ئاوهر

غولام‌ره‌زا وا دیاره‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ گراو و سه‌وداسه‌ر بووه‌ و دل‌خوازه‌که‌ی به‌ته‌واوی
 کاری کردووه‌ته‌ سه‌ری، بۆیه‌ به‌م چه‌شنه‌ ستایشی زلیخای خوشه‌ویستی کردووه‌:
 زلیخام ژه‌ چین، زولێخام ژه‌ چین
 چین زولف سه‌نه‌ن ژه‌ خه‌یا‌ته‌ی چین
 ژ تاووس توغ‌رای نه‌لوانی موشکین
 عه‌تریات ژه‌ عه‌تر ریح ژه‌ ریاحین
 ژه‌ غه‌وواس قه‌وسه‌ین، غه‌زا‌جوو پرکین
 عه‌ین ژه‌ غه‌زالان وم‌ح‌شی به‌عید‌بین

عه شق ژه كه مووتر قيته ژه بږچين
 چالاكي ژه باز حه لمهت ژه شاهين
 كوښاش ژه كولنار، له و ژه له عمل كان
 خه ژه يه نابيع سهر چه شمه ي هيوان
 دنان چي سه دهف يا لوطوه مهر جان
 زه نه خ ژه ليمو، زنج ژه زه ر فنجان
 گهر دهن ژه ميناي به زم ناراي كه يان
 پيچان وه گهر دهن بلورين هيوان
 سينه ش ژه سه دهف يا ژه ته خته ي عاج
 خالان مهر دهن ژه ماچين خه راج
 يان ژه ته سويرات شاپوور نه سساج
 يان دانه ي نه لماس نه سب جي قه ي تاج
 مه مان ژه رومان يا ليمو ي نه وړه س
 يا ژه شه مامان نه وختيز يا نيم ره س
 كه مهر چي جهيران چولاني ماوا
 شفه ين شه عشه عه ي زهردي خوه راوا
 قيام ژه سه ولان، قامهت ژه بهري
 شوعاع ژه خوه رشي، شهوق ژه موشته ري
 وهفا ژه شيرين، تاقهت ژه لهيلي
 نيم نگا مه كه رد هه م وه بي مهيلي

هه م لهيل، هه م شيرين، هه م گول نه ندانه
 پوسه ي نمايان ديده ي (غولام) هن

واته: زولفي زليخاي خو شه ويستم و هكو هه وريشم نه زمه و په لکه کاني و هكو بهري تاوس
 په نگاوړهنگن، بزوکاني و هكو که وان وايه و له تيروکه واني شه پکه ران په قاويتره بق دلي
 نه ويندار، چاو مکاني به وينه ي چاوي ناسکه، نه وينی له کوتر و مه لي له بږچين و چوستي
 و چالاكي له شاباز و هه لمه تي له هه لو دمجی، گوناکاني به ناسکی و جوانی گوله و
 ليواني و هكو لالان و ده می و هكو ناوی ژيانه و نه ستو و گهر دني و هكو بلوړه و قزمکه ي لووله
 و و هكو مار به دهور مه مکه کاني به وه پړاوه ستاون، سينگی و هكو عاج سپي به و خاله کاني له

چینوماچین خراج ودردهگرن ئەلماسیک وەکو جوقە لە بان سەرپه‌وه‌یه و سەرنجی بنیادەم
 پادەکیشتی، مەمەکانی وەکو دوو لیمۆی کال یا دوو شەمامە دل پادەکیشتن، کەمەری وەکو
 کەمەری ناسکی دەشتە و لیوھەکانی وەکو زەردەیی خۆرئاوایە و تەوتلی وەکو خۆر
 دەدرەوشیتەو، لە راستیدا وەکو لەیلا و شیرین و گولەندامە، بۆیە (خولام) پەشتیو و
 پەڕیشانیەتی.

یەکی لە پارچە هەلبەستەکانی غولام پەزا خانی ئەرکەوازی، پارچە هەلبەستی بزنی و
 درەختە کە گەلی تەپ و پاراو شیرینە و ئەمە هەر هۆنراوەی درەختی ئاسووریگە کە
 بەزمانی پەهلەوی بەیادگار ماوئەتەو و نموونەیه‌کی کۆنە لە وێژەیی پەهلەوی، وەکو دەلێن لە
 دەوری ئەشکانییەکاندا هۆنراوەتەو و لە زەمانی خەسرەو پەرویزی ساسانی (٥٩٠ -
 ٦٢٨ی زایین)دا لە پەهلەویی ئەشکانییەو وەرگێڕاوەتە سەر پەهلەویی ساسانی و پارچە
 هەلبەستی درەختی ئاسووریگە یەکی لە باشترین پارچە هەلبەستەکانی پەهلەوییە. وە
 بنوێست کە یەکی لە خۆرەلات ناسانی هەرە بەرزە، یەکەم کەس بوو کە وێوێە درەختی
 ئاسووریگە بەهۆنراوە و لەم چیرۆکەدا بزنی نوێنەری زەردەشتە و درەختی ئاسووریگی
 نوێنەری ئایینی ئاسوورییە و پاشان غولام پەزاخان ئەم چیرۆکەیی هیناوەتە سەر زمانی
 کوردی و شک و گومانیش لەو‌دا نییە کە غولام پەزاخان ئاشنایەتی بەزمانی پەهلەوی
 نەبوو، بەلام لەبەرئەو‌ه‌ی ئەم چیرۆکە لەناو کوردەواریدا باوە و بەشیکە لە فۆلکلۆری
 کوردی و ئەو ئەم چیرۆکەیی بەهۆنراو هۆنیوئەتەو و بەیادگار بەجێ هێشتوو. ئەو‌ی کە
 جێی سەرنجە زۆربەیی پسته‌کان و وشەکانی پەهلەوی هەر لە کوردیی گۆرانی دەچن و
 لەم‌ه‌و‌ە بۆمان دەردەکەوێ کە زمانی پەهلەوی دەچیتەو سەر زمانی مادی و دەتوانین
 بەلکێکی کوردی دای بنێین.

لەم چیرۆکەدا بزنی و درەختی خورما لەگەڵ یەکدا دەکەونە پیلەبازی و وشەرە قسە و
 درمخت بەبزنەکە دەلی: من لە تۆ بەرترم و چونکە شا لە بەروباری من دەخوا و تەختەیی
 کەشتیوانەکان لە منە و گسک و گورێس لە من دروست دەکەن و هەنگوینەکەم پیاوانی ئازا
 و نەبەز دەبخۆن و میو‌ه‌کەم شار بەشار دەیبن. بزنییش لە وەلاما وتی: پەلکە و پرجیت وەکو
 پەلکەیی دێو و خۆ هەموو کەسێک ئەو دەزانێ کە شیر و پەنیر و کەرە لە من دەگرن و
 تەنانت مێزەر و خوان و سفرە لە من دروست دەکەن، نامە و دەفتەر و تۆمار لەسەر من
 دەنووسن و هەنبانە لە من دروست دەکەن و زان و پەنیری تۆ دەکەن و ئەم خەلکە ژایانی لە
 منە و کەوابوو من لە تۆ بەرترم چونکە لە شیریی من پەنیر و ماست و کەرە دروست دەکەن
 و خواپەرستەکان پێستی منیان لەلایە و چەنگ و بەربەت و تەنبووڕ کە لێ دەدەن

به یارمەتیی منەوه و گیای تەپ و تازه دهمخۆم و له کانی و سه‌رچاوه ئاوی سارد دهمخۆمه‌وه
که‌چی تۆ وه‌کو میخ و بزماری جۆلاکان داکوترای.

نەم چیرۆکه‌ بۆیه‌که‌مین جار له‌لایەن مامۆستا حەمه‌ تەقی مه‌لیکولشوعه‌رای به‌هار
(۱۲۰۴ - ۱۳۶۸ ی کۆچی) له‌ گۆفاری تۆفان له‌گەڵ ته‌رجمه‌ی فارسیدا له‌ چاپ دراوه‌ و
پاشان له‌لایەن: هنینگ، و جاماسپ و بارتۆلۆمه‌ و ئوونولا و ویدنگرن و سمیت و جیانکارلۆ
و دوکتۆر ماهیاری نه‌وابی و دکتۆر فه‌ره‌ادی ئابادانی و دوکتۆر ئه‌حمه‌دی ته‌فه‌زولی پاشه‌
کراوه‌ و له‌سه‌ری کۆلراوه‌ته‌وه‌ که‌ نه‌وا لیژمه‌دا ئه‌و هۆنراوه‌ دینین و واتاکانیان به‌سۆرانی
ده‌نوسین تا هه‌موو که‌لک و سه‌ودای لێ وه‌رگرن:

بزه‌ و درمختنه‌ن، بزه‌ و درمختنه‌ن

سه‌یر گوفتگۆی بزه‌ و درمختنه‌ن

گه‌ر چه‌ ئی رۆژگار زینده‌گیش سه‌خته‌ن

هه‌ر که‌س وێش ناسا ئانه‌ خو‌ه‌شبه‌خته‌ن

باس فـزـوونی به‌ین وێشـانـه‌ن

بزانین ئاخـر حـق وه‌ کـێشـانـه‌ن

ئه‌وه‌وه‌ل که‌ درمخت ناما وه‌ گوفتار

واتش ئه‌ی بزه‌ وێش بکه‌ر په‌ستار

درمختی سه‌وز بێ نه‌ سه‌ر کۆساردا

به‌رش شـیـرین بـێ نه‌ پـۆژگـاردا

ئه‌و داره‌ چه‌نی بزه‌ سه‌ستـیـزا

دوو جا ده‌روونش چون ئاهـر خـیـزا

واتش من جـه‌تـق خـه‌یـلی به‌ترم

په‌رێ دوژمنان وێنه‌ی ئاهـرم

من جه‌ سه‌ورستان بێ هه‌متا و فه‌ردم

مایه‌ی ئارامیی گـرد ئیش و ده‌ردم

شـا باـرم وه‌رۆ چون بار ئاهـره‌رم

وه‌ ده‌ست وێمـه‌ن من هه‌رچی که‌ره‌رم

که‌شـتی و به‌له‌م جه‌ من مه‌سـازن

کـناچه‌ و ژه‌نان گـرد وه‌ من نازن

خـق گـزی جـه مـن کـه سـاز مـه کـه رن
 کـنا چـان یـه ک یـه ک نـام مـه بـه رن
 و رتـسـه جـه مـن مـه کـه رن و ه ناز
 و هـزاران چـه نـیم مـه بـم و ه هـام پـاز
 مـیخ جـه مـن دـروس مـه کـه رن یـه ک یـه ک
 پـه رتـی عـیـلـات لـور و و هـن و لـه ک
 هـه نـگـوتـنم و هـشـهـن پـه ی نـازاد مـه رـدان
 یـه ک یـه ک مـه بـه رن نـه دـهـشت و هـه رـدان
 نـه وانهـش کـه و هـی چـت نـه دـان
 شـه و و پـژ پـه رتـم مـات و خـه مـبـارن
 جـه بـار و بـه رم مـه بـه رن هـه ردم
 گـرد جـه زـیـلـشـان مـه شـق دـه رد و خـه م
 بـه لـی دـهـسـتـو و هـن کـه گـرد مـن سـه ر کـه ن
 تـا خـه م و نـه نـدـوی زـیـلـشـان دـه ر کـه ن
 گـرد نـیـنـه مـا چـان یـه پـه نـد پـیـه رن
 هـه ر کـه سـی جـه مـن دـور بـق زو یـه رن
 بـزه چـون شـنـه فـت نـی کـق و گـو فـتـار
 نـامـا و ه زو و ان کـه رـدش گـر فـتـار
 و اتـش و ه دـر مـخـت هـی هـی چـیش مـا چـی
 مـه بـق هـه ر دـر قـت و ه مـن و ا چـی
 کـاکـق و بـه ژنـت بـه وینـه ی دـیو هـن
 شـاخـت دـر تـژ و چـون شـاخ مـی و هـن
 کـردین مـه ر دـومان هـه ر لـت مـه گـر تـژ
 دـوی دـقـز هـخ نـانه جـه لـت مـه خـیـز
 هـی هـی مـن کـورد و بـیـا و ان گـی لـم
 چـه نـی گـرد بـزان نـه کـق سـار و تـلـم
 جـا گـم کـورد سـتان و تـنـه ی بـه هـشـتـهـن
 هـه ر جـاش مـه وینـی هـه ر کـق و دـهـشـتـهـن

گرديان خواپهرست هم پهره يـزگارن
 كـرد بـنده يـ خـاس پـهـرهـدگارن
 گرديان شـيـرم مـوهـرن پـهـي پـهـي
 مـهـشـكم مـهـژمن بـهـي دـهـرد و وـهـي
 خـوـان چـهـرمي جـه مـن سـاز مـهـكـن
 كـناچـان مـهـيـون يـهـك يـهـك نـاز مـهـكـن
 چـهـرم مـهـنـويسـن پـهـي پـادشـاهـان
 نـام مـهـوانـن جـه كـرد دـهـرگـاهـان
 ژي جـه مـن كـهـرن پـهـي سـاز و كـهـوان
 تـا يـارـان يـهـك يـهـك كـرد مـهـون جـهـوان
 خـق رـانـك و چـو غـهـي كـورد هـهـر اـمـان
 جـه مـن سـاز مـهـكـن جـه سـوپ و شـامـان
 بـهـرگـه سـاز مـهـكـن پـهـي پـالـهـوانـان
 پـوسـتم مـهـكـهـرن وـه تـوشـهـي خـوـانـان
 هـنـبـانـه جـه مـن دـروس مـهـكـهـرن
 شـيـر و پـهـنـيـرم گـرديـان مـوهـرن
 كـق وـه كـق مـهـشم شـيـرم مـهـدوشـن
 مـهـردوم پـهـري مـن خـهـيلي مـهـكـوشـن
 شـيـرم دـهـر مـانـهـن پـهـري كـرد دـهـردـي
 چـونـكه مـهـگـيـلـم نـه سـهـر كـرد هـهـردـي
 نـه شـيـرم فـرـق و پـهـنـيـر سـاز مـهـكـن
 مـاسـت و كـهـشـك مـن وـه دـهـمـسـاز مـهـكـن
 چـهـنـگ و بـهـر بـهـت و تـهـمـوـور و كـنـار
 وـه ژيـم مـهـژمن جـه كـاس وـهـار
 بـي گـومـان كـه مـن وـهـر تـرم جـه تـو
 چـونـكه مـهـنـيـشم نـه سـهـر كـهـز و كـق
 گـيـاي تـهـر و تـازـه مـوهـرم جـه دـهـشت
 نـاو سـارد مـهـنـوشـم وـه كـهـر دـش و كـهـشت

دار چون یه شنهفت سهرش وست به وار
 جه شهر مساری گرهوا به زار
 واتش راست مچای نهی بز سالار
 هر تق وهرتری جه من نهی رزگار
 یه (غولام) واتن وه ناواز بهرز
 حهق هر نهو حهقن پیمان مه دق دهرز
 دمسسا وس کهر چیش مچای نانه
 هر پروکهر وه حهق دهردت گرانه
 چونکه هر نهومن تق رزگار کهرق
 خهم و نه ندوه و بهزارت بهرق
 یه مانگ بری و گاس وه هارن
 گورد مچان نانه دهر دهر یارن
 برج بارخه انهی یارم دیارن
 رزوم روشنه، شهم ویشم تارن
 بی گومان دونیا مهبق چراغان
 (غولامیش) نیشق هر نه روی داغان
 واته: بز و درمخه تته
 سهیری و توویژی بز و درمخه تته
 کهرچی نه رزگار ره ژیا نی سهخته
 هر که سیک که خوی ناسی و بهخته وهره
 باسی بهرتری نیوانی خویانه
 بزاین ناخر هق به کامیانه
 سه رهتا که درمخت هاته زمان
 وتی: نهی بز خهوت رزگار بکه
 درمختی سهوز بوو له سر کوساردا
 بهری شیرین بوو له رزگاردا
 نهو داره له کهل بز نه کهدا بووه شه پری
 دوو کهل له دهر وونی وه کو ناگر هه لسا

وتی: من له تق گهلی بهرترم
له بق دوژمنان وهکـــــــــــــــــــــو ئاورم

من له سوورستان (بابل) بی هاوتا و تاکم
مایهی نارامی ههـوو ئیش و دهر دیکم

شا بار و بهرم دمخوا کاتئ که بهرم بی دهکا
هر بهدستی خۆمه که هرچی بکم

کهشتی و بهلهم له من دروست نهکن
کچان و ژنان گشتیان بهمن دهنازن

خۆگسک له من که دروست دهکن
کچهکان یهک یهک ناوم دهبن

ئهوان گوورتس بههوی من دههژننهوه بهناز
وهزیران لهگهـل مندا ئهبن بههاوراز

میخ و بزمار له من دروست دهکن یهک یهک
بق ههژهکانی لوی و وهن و لهک

ههنگوینم خۆشه بق پیاوانی نازا و نهبهز
یهک یهک نهیخۆن له دهشت و ههردان

ئهوانهش کهوا هیچیکیان نییه و ههژارن
شو و رق بق من مات و پهشیون

له بار و بهرم ههـوو دەم دهخۆن
ههـوو له دلپیان دهرد و خهـم لادهجی

بهلتی دستوره که ههـوو دهبی من لهبیر کن
تا خهـم و پهژاره‌ی دلپیان دهرکن

ههـوو نه‌مه دهلتین و نه‌مه په‌ند و نامۆژکاری پیهره
هر کـــــــــــــــــــــسی له من دوربی زویهره

بزنی که نه‌م قـــــــــــــــــــــهیه بیست
هاته زمان و نه‌وی گرفتار کرد

وه بهدارهکه وتی هه‌ی هه‌ی چی ده‌لیتی؟
له‌هرچی تق ده‌بی هر درق به‌من بلــــیتی؟

کاکا قۆل و به ژنت ههروهک — وو دیتوه
 شاخت وهکوو شاخ و چلی میو دریتزه
 هه مووی خه لک له دهستت رادهکا
 دووک هه لی دۆزهخ نهوا له تو هه لدهسی
 هه هه من کورد و بیاوان گهرم
 وه له گه له هه مووی بژنهکان له کو ساردا وێل و ناوارهم
 جیگهم کوردستانه وهکوو به هه شته
 هه کوی ئه بیانی هه کپو و دهشت و هه رده
 خه لکه که هه هه موویان خواپهرست و هه پاریزکارن
 هه موویان بهنده ی باشی پهروه ردگارن
 هه موویان په ی دهر په ی شیرم دهخۆنه وه
 مه شه کهم ده ژهنن به یی دهر و وه ی
 سفره و خوانی چه رمی له من دروست ده کهن
 که چه کان دین و یه که یه که ناز ده کهن
 چه ره کهم ده نووسن بق پادشاکان
 ناوم دهخۆینه وه له گشت دهرگا و بانیکدا
 ژێ له من دروست نه کهن بق ساز و کهوان
 تا یاران یه که یه که جوان بنه وه
 خۆ رانک و چۆغه ی کوردی هه ورامان
 هه له من دروست ده کهن له به یانی و ئیواراندا
 جلویه رگ هه له من بق پاله وانان دهر وون
 خوان و سفره له پێستی من دروست نه کهن
 هه بنه بانه هه له من ساز ده کهن
 هه موویان شیر و په نی سرم دهخۆم
 کپو به کپو ده گهرم و شیرم ده دۆشن
 خه لک بق من گه لی تی دهکۆشن
 شیرمه کهم بق هه دهر و نهخۆشی یک دهرمانه
 چونکه هه کپو ده گهرم و ده له وهرم

له شیرم فرۆ و په نیر دروست ده کهن
 ماست و کهشکی من ده کهنه هاو دهمی خویان
 چه نگ و به ربهت و تهنبـــــــــــــــــــــود،
 وه ژیم ده یژهنن له وهرزی به هارا
 بئ گومان که من به تریم له تو
 چونکه له سهر که ژ و کتوا دادهنیشم
 گیای ته و تازه نه خوم له دهشت
 ناو سارد ده خوم هوه و به گه پان
 دارمکه کاتئ نه مه یه بیست سهری خسته خوار
 وه له شهرمه زاریدا دهستی کرده گریان
 وتی: راست ده که هی نه ی بزنی سالار
 هر تو به ترری له من لهم روژگــــــــــــــــارمدا
 نه مه (غولام) وتوویه تی به دهنگی بهر
 هق هر نهو هقهیه که وانه مان پی نه دا
 ده سسا سسا بهس که تو چی نه لئی
 هر رووکــــــــــــــــهره هق دهرت گــــــــــــــــرانه
 چونکه هر نهو که تو رزگار ده کا
 خــــــــــــــــهم و په ژارهت به جارئ نه با
 نه مه مانگی تیشک و وهرزی به هاره
 هــــــــــــــــوو ده لپن که نه مه دهوری یاره
 برجی بارخــــــــــــــــانه ی یارم دیاره
 پوژم پروناکه و شــــــــــــــــه ویشم تاریکه
 بئ گومان دنیا ده بیته چراخان
 (غولامیش) ده چپته سهر کتوه کان و دانه نیشئ
 یه کئ له پارچه هه لبهسته کانی غولام په زاخان پارچه هه لبهستیکه به ناوی رشته ی
 مرواری که گه لئ شیرین و ته و پاراو و په وانه و له ودا گه لئ مه بهستی پیتولی و
 خواناسیی به کاربردوه که لیره دا له سهر هونراوه کانی ده کولینه وه، وه کو نه لئ:
 نه ی به خشنده ی ویر په ی تووه ن خاسی
 هر تو من مه وه ی وه راگه ی راسی

واته: ئه‌ی به‌خشنده‌ی بیر و ئاوهر هه‌موو چاکه‌یتک له‌ تۆوه‌یه

وه‌تۆ هه‌موو ده‌م من به‌ره‌و پێی راست پێتۆتێنی ده‌که‌ی

بیر و ئاوهر که‌ هۆنهر دیاردیی پێ کردوه‌ له‌ زاراوی پیتۆله‌کاندا دوو واتای هه‌یه‌: یه‌که‌م
ئاوه‌زی گشتی که‌ پیتۆله‌کان ئه‌وه‌ به‌بیری به‌ره‌تی و خواناسه‌کان به‌تیشکی پێغه‌مبه‌ر و
هه‌ندیک به‌سروشی ده‌زانن و هه‌ر له‌و بیره‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موو به‌هره‌یه‌ک ده‌گاته‌ بنیاده‌م و دووهم
ئاوه‌زی تاکی که‌ پیتۆله‌کان پێی ده‌لێن هه‌زی ژیری و مرق به‌هۆی ئه‌م دوو هه‌زه‌وه‌ ده‌توانی
خۆی به‌پله‌وپایه‌یتکی به‌رز بگه‌ینێ وه‌کو پێغه‌مبه‌ری گه‌ره‌ی نیسه‌لام دروودی خۆای له‌سه‌ر
بێ ده‌فه‌رمووی: «أَفْلَحَ مَنْ رَزَقَ لُبًّا». واته‌: ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ئاوهری هه‌یه‌ رزگار ده‌بێ.

تۆ چه‌ نوهر وێت ئانه‌ په‌نه‌انی

وه‌و گرد پۆشنیه‌ نه‌ چه‌م نیه‌انی

واته‌: تۆ له‌ تیشکی خۆرتاوا شاراویته‌وه‌

وه‌ ئه‌م گشت رووناکییه‌ له‌ چاو نادیاره‌

هۆنهر له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی ده‌گاته‌ داپۆشرانی گیانه‌به‌ران که‌ ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌م سێ
لایه‌نه‌یه‌: یه‌که‌م؛ گیانه‌به‌ر به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک گه‌ره‌یه‌ که‌ ناتوانی هه‌ست به‌راسته‌قینه‌ بکا و
خۆای تاو و ته‌نیا ببینی و دووهم؛ گیانه‌به‌ر به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک گه‌جکه‌یه‌ که‌ ناتوانی به‌هه‌ز بگا
وه‌کو تیشکی هه‌ستی که‌ شه‌پۆله‌که‌ی که‌متر له‌ ئه‌ندازه‌ی پێویسته‌، سێیه‌م؛ هه‌ز
به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک که‌ز که‌ مرق ناتوانی شتی پێ بناسی و، خوا به‌هۆی تیشکی خۆیه‌وه‌ له‌ چاوی
خه‌لک نادیاره‌ به‌لام له‌ دلی خواناساندا ناشکرایه‌ وه‌کو هافی عه‌لی خۆای لی رازی بێ
ئه‌فه‌رمووی: «إِنِّي لَمْ أَبْعُدْ رِبًّا لَمْ أَرَهُ». واته‌: من خۆایه‌ک نه‌بینم نایه‌رستم.

هه‌ر وه‌ نوهر تۆ دنیا پۆشن بی

تاریکیه‌ت به‌رێ ئیقبال من بی

واته‌: هه‌ر به‌تیشکی تۆ جیهان پوون بووه‌وه‌

وه‌ تاریکیه‌ت هه‌ر بۆ به‌ختی من بوو

هۆنهر له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی ده‌گاته‌ تیشک و، تیشک بریتیه‌یه‌ له‌ دهرکه‌وتنی خۆای تاو و
ته‌نیا وه‌کو له‌ قورئانی به‌یروژدا ده‌فه‌رمووی: «اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ». واته‌: خوا تیشکی
ناسمانه‌کان و زه‌ویه‌یه‌ و، خواناسه‌کان ده‌لێن: تیشک، تیشکی دلی خواناسانه‌ و تیشکی
راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ که‌سانی تر پوون ده‌کاته‌وه‌ و، ئه‌وه‌ی شت پوون ده‌کاته‌وه‌ تیشکی پێ
نالێن، هه‌تاو تیشکه‌، مانگه‌شه‌و تیشکه‌، چرا تیشکه‌، نه‌ به‌و واتایه‌ که‌ خۆی پوون کاته‌وه‌،

به لکو دهوروبه ری خوی پروون ده کاته وه، خوا رو شنکه ره وهی ناسمانه کان و زهویه و،
ته واری تیشکه کان هر له نه وه.

پیغه مبه ریش خق ره همنای رامهن

دوا زده نیمامیش پهری من کامهن

واته: پیغه مبه ریش خق ری پیشانده رمه

دوا نزه نیمامیش هر بق من کام و خوشیه

پیغه مبه ر نهو که سهیه که له لایهن خوا وه هله ده بژیری بق رینوئینی خه لک تا نه وان بخاته
سه ر پتی خوا پهرستی و رینوئینیان بکا و رینوئینیش دوو جوره: یه کهم رینوئینی
هینانه دی و دووهم رینوئینی ریتی خوایی. رینوئینی هینانه دی به خششیکه که له لایهن خوا وه
دیته دی و هه موو به هره ی لی ده بن و، رینوئینی خوا پهرستی به خششیکه که له لایهن
خوای مه زنه وه به هژی پیغه مبه رانه وه دیته دی، و مکوو خوی مه زن ده فرمی: «وَاللّٰهُ یَهْدِی
مَنْ یَّشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ». واته: خوا که سیکی بوی به پتی راست رینوئینی ده کات.
هونه ر لم هونه را وه ده بدوانزه نیمام دیاردی ده کا که نیمام نه وه یه خه لک به ره و پتی
خوا پهرستی و یه کتا پهرستی رینوئینی بکا و، خواناسان نیمام به جینشین پیغه مبه ر
داده نین که نه رکی نه وان رینوئینی خه لکه.

بوانن نامهم و عهده و وهفا

نامهم نه زانی گرد مه دق شفا

واته: هه مووتان نامهم که به به لاین و نه مگ بخوئینه وه

چونکه نامهم که نه خوشیی نه زانی چاره سه ر ده کا

له به رنه وهی هه ندی له خه لک له رابر دوو ده خه ریکی توو لانه وه و خراپه بوون و
به راسته قینه و پتی خوایی نه که یشت بوون و نه نانهت بوونه هوی نه زانیی خه لکیش، چونکه
نه مانه نه یانده ویست که خه لک بکه ونه سه ر ریتی راستی خوایی، نه وه بوو به نه خوشیه کانی
نه زانی و نیریهی و مه رای دیوچار بوون و کهوتنه پتی نه هریمهن. وشه ی نه زانی له زاروی
خواناساندا بریتییه له مهرگی دل که هه ست به راسته قینه ناکا.

پهرن جه حیکمهت ثانه نیمکانهن

حیکمهت یانی چیش په ی گرد دهرمانهن

واته: پره له رینوئینی و زانین و نه وهش بر وایه

رینوئینی و زانین یانی چی؟ بق هه موو که سیک دهرمانه

ریتوینی که دیاردی پئی کرا بهواتای فرمانه‌کانی ناینه وه‌کوو له قورنانی پیروژدا ده‌فرمئ: «وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا». واته: هر که سیک که به‌ئو ریتوینی و زانین دراوه بئی گومان چاکه‌ی زۆری پئی به‌خسراوه و، مه‌به‌ست له ریتوینی له‌و نایه‌ته‌دا بپوا به‌خوا و پیتغه‌مبه‌ره و، له‌لای ناینده‌ره‌کان باوه‌پکردنه به‌دل و گیان به‌وه‌ی که بۆ پیتغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام هاتوو، وه‌کو پیتغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام ده‌فرموئ: «أَفْضَلُ الْإِيمَانِ أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ مَعَكَ حَيْثُمَا كُنْتَ». واته: باشتترین به‌شه‌کانی بپوا ئه‌وه‌یه که بزانی له هر کوئی دای خوا له‌گه‌ل تۆیه. کاشانی له پهرتووکی: "مصباح الهدایه‌دا ده‌لئ: بپوای دروست ئه‌وه‌یه که پارێزگار له بپوای خۆیدا به‌پله‌وپایه‌ی بئی، دلا و دلی بکا و، ئه‌وه‌ش جیاواز له‌وه‌ی که هه‌ندیک به‌زانستی راسته‌قینه بگن و هه‌ندیکیش به‌زانستی خوایی ده‌ست په‌یدا که‌ن.

دور و گه‌وه‌هر و شکۆفه و گولهن

نه نه ئه‌ی یاران په‌هنم‌ای دلن

واته: دور و گه‌وه‌هر و شکۆفه و گولهن

نه نه ئه‌ی یاران پئی پیشانده‌ری دلن

دور که لهم هۆنراوه‌دا دیاردی پئی کراوه له زارای خواناساندا بریتیه له فرمانبه‌رداری و ملکه‌چکردن بۆ خوای مه‌زن و شکۆفه‌ش بریتیه له نیشانه‌کانی خوایی که مرقۆ ده‌بئ په‌ی پئی ببا و گه‌وه‌ریش راستی و دروستی مرقۆیه که ده‌بئ له‌و ریگه‌وه‌ بپوا و گولیش ئه‌نجام و به‌رووبۆی ناسیارییه که به‌چاو بیینن.

په‌وکه نامن نیا رشته‌ی مرواری

عه‌قیده‌ی وێمه‌ن یاران یاری

واته: بۆیه ئه‌م نامیلکه‌یه‌م ناو نا رشته‌ی مرواری

چونکه بپوای خۆمه‌ ئه‌ی یارانی هاو‌ده‌م

رشته‌ی مرواری که ناوی ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌یه، گه‌وه‌ریکی به‌نرخه له میژووی وێژیه کوردیدا که هۆنهر مه‌به‌سته‌کانی خۆی به‌ر جواندوو و له‌وه‌دا سه‌باره‌ت به‌زانین و زانسته‌کانی جۆر به‌جۆر دواوه که ئێمه‌ لێر‌دا شیمان کردووه‌ته‌وه و له‌سه‌ری کۆلینه‌ته‌وه.

سه‌ر رشته‌ی دنیا هر وه‌ ده‌س وێشن

هر چه‌ مه‌وازی ئانه ئه‌و پێشن

واته: سه‌ر رشته‌ی دنیا هر به‌ده‌ست خۆیه‌تی

وه هه‌رجیت بوئ هر له‌لای ئه‌وه‌دا ده‌ست ده‌که‌وئ

دەبىي ئەو بەزەن كە يارمە تىدەرى مرقۇ لە ھەر دەورمە كەدا جگە لە خەوای گەورەى گران كەسى تر نىيە، چونكە تەواى ھىزەكانى پەلەتەى و دەرونى پەيەمەندىيان بەئەو ھەمە و پىر وتى: خەوايا لە خەوايەتەى تۆدا شك و گومانەىك نىيە، ھەر تۆ گەورە و گرانى و ھەر تۆ بەرازى دلمان دەزانى و ھەر تۆ بەئىمە دەروانى و ھەر تۆ پەنادەرى ھەزار و بى ئەوايى و ئىمە دەردەكەى لە تەنبايى:

عەلىم عەمەلەن چەند پاىە دارۆ

ھەر پاىەش ئانە چەند ماىە دارۆ

واتە: زانست كەردەو ھەمە و چەند پەلەو پاىەى ھەمە

و ھەر پاىەى كەى ئەوا چەند ماىەى ھەمە

زانست كە ئامازەى پى كراو لە زاراو ھەمە خواناساندا برىتەيە لە تەشەكەك كە دەكەوتە دلى پارەزگار و بەھۆى ئەو تەشەكەو دەگاتە بىنبايى چارەن و تەفەر و جىاوازي لەكەل ئاوەزدا ئەو ھەمە، ئاوەز سەروشتەيە، بەلام زانست تايەتەى پارەزكارەن و خواناسانە و ھەندى زانست دەكەنە سى بەشەو: زانستى سەروشتى، زانستى ژمارە، زانستى خەوايى و ھەندىكەش دەلەن زانست سى پەلەى ھەمە: زانستى ئاشكرا كە لە ھەمەو ديارە و زانستى شاراو كە زانستى راز و نەپتەيە و زانستەىكى خەوايەى. بابەتايەرى ھەمەدانى دەلە: «العلم دليل والحكمة تؤسل». واتە زانست بەلگەى و رەنۆنى و زانبارىش ھۆىە.

عەلىم حەسەووللى و ھەم حەزەوورەى

نەفس ناتقە و ھەم زەوھورەى

واتە: زانست يا بەدەست ھەننە و يا لەبەرچاوە

ھۆلمانى وىزەر و ھەم دەركەوتنە

زانست برىتەيە لە تەشەك و پەووناك كەردنى ھۆلمانى وىزەر و سەرھەلەدانى و ئەو ھەمە دوو جۆرە: زانستى بەدەستەيتەن و زانستى دياربەوون، زانستى بەدەستەيتەن برىتەيە لە تەكەوشتەن و بەدەستەيتەن زانستەىك و، زانستى دياربەوون بەپەى پەرواى ئەرەستەو زانستى خەواى مەزەنە و برىتەيە لە راستەقەينەى ديار، وەكو ئەو زانستەى كە ئىستە خەلك لە دووى دان.

عەلىم حەسەووللى مەلەوولەن ياران

ھەرچى بۆ ئانە ھەر نە ئەو دارەن

واتە: زانستى بەدەستەيتەن پاىەدار و پەووستاوە ئەى ياران

ھەرچى بى ئەوا ھەر لە ئەو ھەتەنە

زانستی به دهسته پنهان به هوی تیکوشین و تهقه لاره دیته دست و هر که سیک دهنانی به
زانسته بگا به مهرجی خوی ماندوو بکا و له م ریگاوه تی بکوشی و بههره و سوودی لی بیا.

ئانه ناسمان و زه مینش زیندهن

خومریش وه زیل ئی دنیا بهندهن

واته: ئهوا ناسمان و زهوی ئه و زیندوه

وه ههتاو به دلی ئه م جیهانه بهنده

زانایان جیهانیان له دوو لایه نه وه به یهک مرۆ چواندوه، ههتاویان به ئاومز و هۆلانی مرۆ
داناوه و ئهستیرهکانیان به ئهندامانی تری ئه و ههتاوته ژمار و ههموویان به ستایشکاری
یهزدان داوته قه له م.

دنیا به وینهی ئاده می زادهن

حهق هه ر ئه و حهقه ن که س لیش نه زادهن

واته: دنیا وهکو ئاده می زاد وایه

ههق هه ر ئه و ههقه یه که که س لیتی نه زاوه

پیتۆ له کان جیهانیان به مرۆ داناوه و گیانه بهرانی تریان به ئهندامانی ئه و ههتاوته ژمار
وهکو له قورئانی پیرۆزیشدا دهفرمی: «وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ». واته: نییه جگه له
ئه و که به پاکی یادی خودا که ن. مه لا سه درا له پهرتووکی: "مبدء ومعاد" دا دهلی: له بهر نه وهی
به شهکانی جیهان له جموجۆل و گهرا ن دان وهکو مرۆ وایه که ئه ویش به هوی ئاوه زه وه له
که راندایه، که وابوو جیهان وهکو ئاده می زادی که وایه.

ها شه ر و زیان نیستییه ن یاران

گومرا هه ن وه دوو که باوه ر داران

واته: ئهوا خراپه و زیان نه بوونه ئه ی یاران

گومرا په ئه و که سه که به دوو بیرو باوه ر بر وای هه بی

له ئاینهکانی خوا ییدا کرده وهی خراپ و کاره گه لی ئا په و ده دهنه پال ئه هریمه ن به لام
هه ندی ئه و میا ن لا دروست نییه و به دوو بر وای یه زدان و ئه هریمه ن بر وایان هیه و کاره
باشه کان په یه و مند ده دهنه یه زدان وه و کاره خراپه کان په یه و مند ده دهنه ئه هریمه نه وه.
ئه فلاتوون خراپه و خه م و خه فته و نه خۆشی به ئا زاوه داده ئی و لای وایه مرۆ که متر
خۆشی ده بینتی و، ئه ره ستوو هه ندی له گیانه بهر ان به زیانه خرو داده ئی، به لام زیانیان
به که م ده زانی.

دهمريان ماچن خودا بئ زاتهن
عالم جهى واته گرديان ماتهن

واته: رۆزگار پرستهكان دهلّين خوا خۆى ناناسئ

و خه لك لهم وته هه موويان و پيمان

رۆزگار پرستهكان دهلّين كه خوا خۆى ناناسئ و ئه مهش دياره هه له يه، چونكه
رۆزگار پرستهكان خويان قبول نيه و دهلّين دنيا كۆن و هه ميشه ييه و داهينەر و
دروستكه ريكى نيه و خوا ناپه رستن و هه ندئ له پيتۆ له كان جيهان به ماك داده نين و به لام
زانست له خوا جيا ده كه نه وه و سه بارهت به ئه و جيا وازيان هه يه.

وه لئ خيلافه ن زاتش قوددووسه ن

به ي گردين كه سئ ئانه مه حسووسه ن

واته: به لام دروست نيه و خواى مه زن له هه ر خه وشيك پاكه

ئه مهش بق هه ر كه ستيك ناشكرا و پوهنه

هه ندئ له موخته ز له كان لايان وايه كه زانستى خوا برىتييه له په چه له كى راوستاو و
له ناوچوونى بق نيه و خوا له هه ر خه وشيك پاك و خاوتنه و ئه و داهينه رى هه موو شتيكه،
به لام له زاتى خۆى جيايه.

عيلم خوداوهند هه ر نوور ئه وه ن

نورش هووه يدان ئه ر پۆ ئه ر شه وه ن

واته: زانستى خوا هه ر تيشكى ئه وه

تيشكى ناشكرايه نه كه رچى رۆژ و نه كه ر شه وه

زانستى خوا برىتييه له تيشكى ئه و كه ده جيته ناو دلى خواناسان و پاريزگار و،
تواوى گيان له به ران له تيشكى ئه و به دى هاتوون و هه مووى جيهان پهن له تيشكى ئه و و
ئه و گيانى جيهانه.

ياره ب وه حورمهت ساقيه كه ي كه وسه ر

وه مه يل كه رم فاتح خه بيه ر

واته: ئه ي په روه رديگار به پيزى مه يگيره كه ي كه وسه ر

وه به ئاره زوو و، جواميرى ده رگا كه ره وه ي شارى خه بيه ر

كه وسه ر وه كو ده لّين پوو باريكه له به هه شت و هه ندى كيش ده لّين كه وسه ر له زۆرييه وه
هاتوو و برىتييه له په يره وانى پتغه مبه رى كه وره ي ئيسلام و برىتكيش ده لّين برىتييه له

بنه‌ماله‌ی پیغهمبهر و، به‌قسه‌ی تبرسی قه‌ی ناکا که که‌وسهر هه‌مووی نه‌مانه‌ی، چونکه هه‌مووی ده‌گریته‌وه و فاته‌می کچی پیغهمبهریش ده‌گریته‌وه و، ده‌رگا که‌روه‌ی خه‌یبه‌ر دیاره هافی عه‌لییه‌ خوی لی رازی بی.

ذکرت نه که‌لام قورئان موپین

ئایه‌ی: اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ

واته: یادت له قورئانی پیروژدا ئاشکرایه

ئایه‌تی: خوا له‌گه‌ل پشودریژانه، ئارام ده‌کاته‌وه

یادکردنی خوا یه‌کێ له‌ په‌وشته‌کانی خواناسه‌کانه، وه‌کو وتوویانه: «الذَّکْرُ بَسَاطُ الْعَارِفِیْنَ». واته: یادکردنی خوا سفره و خوانی خواناسانه و، بابه‌تایه‌ری هه‌مه‌دانیش ده‌لی: «الذَّکْرُ نُوْرُ الْمُؤْمِنِ». واته: یادکردنی خوا تیشکی پارێزکاره و، ئایه‌تی: «اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ» ئاماژه‌یه‌ بۆ ئایه‌تی ۱۵۲ی سووره‌ی به‌قهره که ده‌فه‌رموئ: «يَا أَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اسْتَعِیْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ». واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ بپرواتان هێناوه و له‌ ئارامییه‌تی و نوێژ کۆمه‌ک و یارمه‌تی وهرگرن، چونکه خوا له‌گه‌ل پشودریژانه.

قه‌لبم راغب هه‌مدو سه‌ناته‌ن

مونتەزر وه‌ ره‌حم بی مونتەهاتەن

واته: دلم ئاره‌زوومه‌ندی ستایش و پێ هه‌لگوتنی تۆیه

وه‌ چاوه‌پروانی به‌زه‌یی بی برانه‌وته

ستایش و پێ هه‌لگوتن که‌ دیاردی پێ کراوه، له‌ زاراوی خواناساندا بریتییه له‌ خۆ به‌که‌م زانین له‌ به‌رامبه‌ری که‌وره‌یی خوی که‌وره و گراندا که‌ ده‌بی هه‌موو کړنۆشی بۆ به‌رن و له‌ که‌وره‌یی و مه‌زنیی ئه‌و یادکه‌ن و له‌م پێگه‌وه به‌ئاواتی خۆیان بگه‌ن.

په‌هنمام وه‌ دین پاسی پاسان که‌ر

خه‌لاسم ژ چه‌نگ خه‌ق نه‌شناسان که‌ر

واته: به‌ئاینی راستی راستان پێتوتینیم بکه‌

وه‌ له‌ چه‌نگی خوانه‌ناسه‌کان پرزگارم بکه‌

پاستان که‌ له‌م هۆنراوه‌دا دیاردی پێ کراوه، بریتییه له‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ وته و کرده‌وه و پێ و په‌وشت و خو و خده و ئاکاردا راست بن و راستی و دروستی بکه‌نه‌ پیشه‌ی خۆیان و، راستی و دروستی په‌وشتی پیغهمبهرانه و، راستان و ئه‌وانه‌ی وا ده‌گه‌نه‌ پله‌وپایه‌ی به‌رز له‌ ریزی پیغهمبهران و پیاوچا‌کاندان و هۆنه‌ر له‌ خوا داوا ده‌کا که‌ ئه‌و به‌ئاینی راستان ریتوتنی بکا و له‌ چنگی سته‌مکاران ئه‌و پرزگار کا.

(غولام) وه كهرم رهها كهر ژ بهن

وه حق نهو شای باج میعراج سهن

واته: غولام بهكهرهیی و بهزهیی خۆت له بهند رزگار كه

بههقی نهو شای باج له میعراج سهن

باج له میعراج سین دیاردیه بههافی عهلی، خوای لی رازی بی كه بهپتی گیرانه و میهك كاتی كه پیغه مبهری كههری نیسلام دهچووه میعراج هافی عهلی، بهبی نهوهی خۆی پی بناسینی له نهو داوای شتیکی كرد و پیغه مبهر نهو مستیلهكهی خۆی دا پی و نیمام جهعفر خوای لی رازی بی، دهفرمی: شهوی میعراج كه پیغه مبهر كهیشته سهروه بهخوا نزیك بووهوه بهجۆری كه خۆی پی نزیك كردهوه دلی پرون بووهوه.

هۆنراوهكانی غولام رهزاخان بههۆی نووسهروه كۆ كراونهتهوه كه زۆریهیی نهو هۆنراوانه لهناو بهیاز و كهشكۆلهكاندا تۆمار كراون بهلام، موناچات نامهكهی له لایهن كاك خه مه نیسماعیل تهتیهیهوه له سالی ۱۳۶۲ ههتاری له تاراندا له چاپ دراوه و وكمو دهلین ههندی نامیلکهی تریشی بهكوردی و فارسی بووه كه بهداخوه ههمووی لهناوچوون.

سهراوهكان

- ۱- موناچات نامه - دانراوی غولام رهزاخانی ئهرکهوازی - تاران، ۱۳۶۲.
- ۲- موناچاتهایی جاویدان ادب کردی - باهتمام محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۲.
- ۳- گلزار ادب لرستانی - تالیف اسفندیار غضنفری خرم آباد، ۱۳۶۴.
- ۴- جغرافیای تاریخی و تاریخ لرستان - تالیف علی محمد ساکی - خرم آباد، ۱۳۴۳.
- ۵- یادداشتهكانی خۆم سهبارت بهغولام رهزاخانی ئهرکهوازی.

تورکه میر

۱۲۳۶ - ...

نهم هۆنرههسان بهپتی نهو بهلگانهی كه كهوتوونهته دهستان، له سهدهی دوازههم و سیزدهمی كۆچیدا ژیاوه و ههندی دهلین كه یهكی بووه له ههقهكانی كرنه و دهستهیهكیش دهلین كه خهلكی لوپستان بووه و ئیتر سهبارت بهچۆنییهتی ژبانی زانیاریهكمان نییه، ههر نهو نهبی كه هۆنریك بهناوی میرزا تهقی سهبارت بهمهركی نهو پارچه ههلبهستیکی هۆنیومهتوه كه له چهند هۆنراویدا دهلی:

ههی هاوار ههی پۆ مـهولانا وهزیر

تورکه میر یانهم بی تق بی خاپیر

نیسا وهی تاریخ ئەلف گوزەشتە

سەنە وه دوێست، سی وشەش گەشتە

واتە: هەمی هانا و هەمی پۆکە ئەمی سەرۆکم تورکە میر بەبێ تۆ مالم وێران بوو، نیستا
لەم میژووەدا کە هەزار و دوو سەد و سی و شەشە تۆ جیهانت بەجێ هێشت.

لە هۆنراوەکانی میرزا تەقی و دەرەمکەوێ کە تورکە میر لە ناو خەڵکدا خاوەن
پلەویایەکی بەرز بوو و خەڵک پێزیان بۆ داناو، چونکە لە هۆنراوەکانیدا ئەوی بەناوی
"مەولانای وهزیر" بانگ کردوو، بەلام بۆمان دەرەمکەوت کە لە کوێ لە دایک بوو و لە کوێدا
مردوو و پلەویایەیی خوێندەواریی تا چ پادەیک بوو، لە هۆنراوەکانی و دەرەمکەوێ کە لە
زۆربەیی زانستەکانی ئەو دەرەمدا شارەزا بوو.

تورکە میر لە پارچە هەلبەستێکیدا شانازی بەکوردبوونی خۆیەوه دەکا و دەڵێ: من نە
تورکم و نە عەرەبم، بەلکو کوردیکی کەم سەوادم و قورئانی پیرۆزم لەبەرە، سەتەمی زەمان
منی چەوساندووئەوه، جا تکا لە خوێندەوارانی نازیز و خۆشەویست دەمکەم کاتی کە
هۆنراوەکانم دەخوێننەوه، ئەگەر هەلە و چەوتییەکتان تیدا دی بمبوورن، وەکو دەڵێ:

تورکە میر نە تورک، نە عەرەو لەفرم

کورد کەم سەواد حافز و لحفزم

ژ جەر ئافات زەمانە مەحوم

هەم خەت ناقابل، هەم سوخەن سەھوم

نیستدەعام ئێدەن هەر کەس بوانق

پەیی سەھوو خەتام ژ وێش نەزانق

هەر کەس بوانق نەقسێ ژ فەردم

سەھوو خەتاوهم نەکەرن مەردم

تورکە میر لە هۆننەوهی هۆنراودا دەستیکی بەرز و بالایی هەبوو، وه زۆربەیی
هۆنراوەکانی ئایینی و دلدارین، وه ناسکی و نەرمی و جوانی و تەپ و پاراویی هۆنراوی
تورکە میر نمونەییەکی بەرز و باایدارە لە وێژەیی کوردیدا.

ئەوا چەند پارچە هەلبەستێکی ئەم هۆنەرە دێنین تا پلەویایەیی ئەومان لە هۆنەریدا بۆ
دەرەمکەوێ:

شیرین نە دۆشەن، شیرین نە دۆشەن

چەند توغرای کلاڤ دێزش نە دۆشەن

خام چون خه یاته‌ی سیای سهرچوشه‌ن
 سه‌همناک چون بال به‌یداخ قوشه‌ن
 سه‌ف سه‌ف چون سپای چاوش چاوشه‌ن
 ناویره‌ی گوشه‌ی عه‌ین ئاوشه‌ن
 مه‌رزنچوش مایل مه‌وج کیسه‌وشه‌ن
 به‌ی ده‌سته‌ی زولفش نۆفل زووخ نۆشه‌ن
 سای زولفش سه‌یوان قوبه‌ی لیموشه‌ن
 قولابش نه‌ت‌رز شای بارگه‌ پۆشه‌ن
 هیندوستان خه‌راج خال هیندووشه‌ن
 چین ماچین سه‌مه‌ن به‌های یه‌ک موشه‌ن
 نه‌ شیرین هام لنج نه‌ لیل هام لوشه‌ن
 نه‌ سوومیل هام لا ته‌مام وه‌ تۆشه‌ن

واته‌: یاره‌که‌م شیرین به‌لکه‌کانی خسته‌ووته‌ سهر شانی و ئه‌و به‌لکه‌نه‌ زۆر سامناک‌ن و
 وه‌کو بالی ئالای له‌شکر وانه‌، که‌ بۆ شه‌ر هه‌لکاره‌ن، وه‌کو له‌شکر پیزیان به‌سته‌ووه‌ و
 چاویشی بریوه‌ته‌ من، وه‌ بۆ ده‌سته‌ی زولفه‌کانی، نۆفل ئیسه‌تاش زووخ و زووخاو
 ده‌مخواته‌وه‌، وه‌ سه‌یبه‌ری زولفه‌کانی بووه‌ته‌ سه‌یوان بۆ لیمۆکانی و هیندوستان خه‌راجی
 خاله‌کانیه‌تی و چینوماچین بایی تالی له‌ قۆمه‌کیه‌تی، نه‌ شیرین هاوتایه‌، وه‌ له‌یلا هاوولۆیه‌،
 وه‌ نه‌ نه‌ستیره‌ی سوومیل پتی ده‌گات، به‌لکو بی وینه‌ و بی هاوتایه‌.

تورکه‌ میر چه‌کامه‌یه‌کی سه‌بارته‌ به‌که‌له‌با که‌ چه‌شنه‌ بایه‌که‌ وه‌کو زریان و له‌ مانگی
 به‌فرانبار و رتبه‌نداندا هه‌لده‌کا هۆنیوه‌ته‌وه‌ که‌ له‌م هۆنراواندا وانه‌یه‌کی سه‌روشت ده‌دا
 به‌قوتابیانی ویزه‌ و هۆنراو، وه‌ تیمان ده‌گه‌ینێ هۆنراو هه‌ر ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ به‌چاو و برۆ و قۆ
 و نه‌کریجه‌دا بوتری، جوانیی ئه‌م چه‌کامه‌ له‌مه‌دایه‌ که‌ تورکه‌ میر ناوی گه‌لی له‌ گوله‌کان و
 به‌له‌مه‌رمانی ناوچه‌که‌ی خۆی هیناوه‌ که‌ زۆر باییدار و به‌نرخه‌. وه‌کو ده‌لی:

هانا که‌له‌وا ئه‌ی وای وه‌هاران

جانشین وه‌شت وه‌کیل واران

شکۆفه‌ی سه‌رچل، شه‌که‌رجه‌ی داران

گولپاش و گولپیز، گول به‌زکاران

یه‌خ‌پاچ، یه‌خ به‌ن، بلّاخ باغان

شه‌نیار خه‌رمان سه‌لج سه‌رداخان

دهم به دهم و میان به رزی بایران
 جهولانگه و جاگهی و محشی، وه ئی ران
 سهرتاسهر زمین دهشتان و وهشتان
 تار عنکه بووت باف تافته پوی کهتان
 مه لان وه مهقام مؤسیقار ماتهن
 مؤزان هه متراز گشت چه مه پاتهن
 یه چ فکریتهون جه نه زهر داری
 زاری زهمینهن بهی تو نه خواری
 مهر سابق سالان ژ یادت شییهن
 که لهوا نیمسال فهریادت نییهن
 کاوان گرد هه سرهت تویشان هانه دل
 شایه وهردارن سهر ژ خاک و گل
 نه ورژد گول هیمان غه لتان خاکهن
 نهی و هه اره دا جهرکش چاک چاکهن
 جای سؤسهن هیچ جا دیاری نییهن
 وه تهخته یه خبهن حساری بییهن
 نه سرین نه سرین، نه سرین نه وهرده
 رایحه ی ریحان شهونم پهروهرده
 سهوژ سهرچه من غه زال تی چهرده
 سهحن کافووری پویشان جهی پهرده
 بال به پهزا، چه تر چه ویران
 سمسا، موفه را، مه رتاع سهویران
 شوق شه قایق، زهردی زهن بهق گول
 گولپیزان گول، چه مچه هی بولبول
 کردین گولالان، پوچی قهره نفل
 ته مامی تاسه ی تویشان ها نه دل
 ژ نهو و هخته وه وای خهزان خیزا
 بهی عهزم غارمت خهزان وریتزا

ومحش و تهیر و جن مهل و مار و مؤر
 بالدار و بیّ بال زؤردار و بیّ زؤر
 چهمدار و بیّ چه چمه‌های راتهن
 عالم مونته‌ز نه‌فخی نه‌جاتهن
 که‌لوا هر چهن تق‌حقی داری
 نزیک که‌عبی په‌رومردگاری
 دل ژ خاک پاک که‌عبه نه‌مینی
 بهل نامانت با وه جاری هینی
 که‌لوا هانا باو و بدمر نه‌و کار
 تووله درمختان بیدار که ژ خاو
 بورقی کافوری کؤوان پاره‌که
 ته‌ختی یه‌خ نه‌پووی یه‌م ناواره که
 وه‌هی هینی بزمن ه‌لاته نه‌ومرد
 وه غورش پ‌عد هوزمیران زهرد
 شق و هیانه‌ی خان دهیجور نه‌خاوکه
 زهر ف زرووفات مینا چه‌پاوکه
 سه‌نگر وه‌سه‌نگر سامانش ساکه
 جاگی سه‌نگرش وه‌سؤسن جاکه
 خیمه‌ی نه‌بیه‌خیش گرد بیّ قیمت که
 سه‌نگر وه‌سه‌نگر سه‌لج ه‌زیمه‌ت دهر
 ساراو سه‌رزمین و هیه‌کجا ساف که
 کؤان و کاوان گشت خه‌زرا باف که
 سوپ سادات بهیق وه‌سه‌ر کلوان
 ناژیر که‌ر ناشووب که‌مهند کاوان
 تقز و ته‌م یه‌کسه‌ر ژ زهمین بارکه‌ر
 بار غه‌م ژ قه‌لب غه‌مداران تارکه‌ر
 هم پؤج وه‌هار ژ نه‌و تازه‌که‌ر
 سه‌وزی چه‌مهنان بیّ نه‌ندازه‌که‌ر

بولبولان ژ شوق گولان شهيدا كمر

گولان ژ دلې گل هووهدا كمر

شمال (توركه مير) دهخيلن وه تۆ

رؤى موراجيعت باز بگين ژ نو

واته: هانا نهى كه له باي به هاران و جيتشيني باي شمال تۆ دارهكان دپشكيني و
گولهكان دپوړيني و ديتيتيانه سهما و سههولهكاني سر كيوهكان دپوړيتته وه و
دپانرژيتته سهرزه وييه كان، وه سهرتاسهري زهوى و دهشتهكان پاراو دهكې و
په له و مرهكان به ناواز و نهواى تۆ بى دنگ دپن و، زيندهوران هه موو چاوهرتتن، له برچى
دنگت نييه و نه مسال ديار نيت، كيوهكان و كاوهكان داخى تويان له دل و نه ورژر گول
هيتشتا هر له ناو خاكدا دهتليتته وه و جتي سوسن ديار نييه و تهخته سههولكي كردووه
شورهى خوى. نه سرين فرميسك دپوړتت و بوني رتجان كه به شهونمه وه پهر و مرده دپي
نايه، ناسك له سر چيمه كاندا نييه، به پرزا له سر به رده كاندا نه رواوه. گولي زهنبه
ناشاده و بولبول بۆ گول ماته و هه موويان به نارم زوى تۆن، هر له و ومخته وه كه باي پاي
هه لى كردووه و كه لاي دارهكاني داوه راندووه، په له و مر و مار و ميروو و بالدار و بى بال
چاوهرواني تۆن و، خه لكيش به هيواي شنهى باتن، دسا زوكه و تووله دارمكان له خو
راپه رتته و تهخته سههولهكان بگه ناو و به هوى توشه وه هور دگر ميتن و باران دپارن و
دهشت و كيو و ماه و پوهز پاك و خاوړن دپيتته وه. دسا كه ژ و كيو سهوز و شين كه و با
تۆز و تم له سر زهوى باركهن و بولبولهكان له خو شى گولدا هر بچريكينن و (توركه
مير) يش له خه م نازاد بى.

توركه مير نه و پرده داده داته وه و دهكوتته كۆرى خواناسانه وه و نهوسا بهم هونراوانه
ستايشى خواى تاق و تهنيا دما و لتي دپاريتته وه و ده لى:

لامهكان يانه، لامهكان يانه

نه لالا شهرىك لامهكان يانه

يا يانهى ناياب يهكتاي يه گانه

جانبهخش و جانشين جا نه غه يبخانه

يا بيناي بى عيب، يا بيناي بى عيب

يا بيناي بورهان بولند بى عيب

يا لوتف له تيف له ولاك لارهيب

يا ياهوى ياران تهبع تينته تهيب

تۆدای وه عیسا، تۆدای وه عیسا
 مهردهی سهه ساله ژ لهحم پۆسا
 نحیا کهرد عومرش ژ نق نویسا
 تۆدای وه دایهش سهبر و بی ئوسا
 تۆدای وه داوود، تۆدای وه داوود
 بی دهم و دهسگا بی نار و بی دوود
 مهژهنیا نهسباب زری و کلاو خود
 ههتا ئاوهردی سلیمان و هوود
 ژ سههنه تاشی، ژ سههنه تاشی
 شهوی ئاذهرت ژ سههنه تاشی
 فهرمان دای نهخی نوور تیدا پاشی
 ژهو نوور ئیبراهیم کهردی نهققاشی
 زهبت ئازاد کهرد، زهبت ئازاد کهرد
 ژ ذبح قوربان زهبت ئازاد کهرد
 شادشا که لیمهی شههادت یاد کهرد
 تا هاجر ژ هجر نهجرت دلشاد کهرد

واته: ئهی خوای تاق و تهنیا تق تاق و تهنیا و بی هاو بهش و بی جی و شوینی،
 گیانهخش و گیانستین و نادیارای وه ههموو کهستیک دهبینی و خاوین بهزهبت، تق عیسات
 ههلبژارد و کردته پیغه مبهبر و مۆجزه و پهرجووت پی دا و مردووی سهه سالهی بهناو تق
 زیندوو دمکردهوه، وه هر تق فهرمانت دا بهداوود که بهبی دهم و دهزگا و ئاور و دووکه ل
 زری دروست دهکرد، ئازهریش بتی دهتاشی و ئهوسا ئیبراهیم بووه بت شکین و بتهکانی
 شکاند، ئیسماعیل که باوکی ویستی سهری بپی، بهرانیکت نارد و پزگاری بوو، ئهوسا
 هاجهریش دلشاد بوو کهوته ناو خوشیییهوه.

دیوانهکهی تورکه میر که نزیکهی دوو ههزار هۆنراویک دهبی، هیشتا چاپ نهکراوه،
 بهلام گهلی هۆنراویشی هیه که لهناو بهیاز و کهشکۆلهکاندا نووسراوه و بلارهیه.

سههرچاوهکان

۱- دیوانی تورکه میر که له سالێ ۱۲۱۲ له کردندا نووسراوهتهوه.

۲- بهیازیکێ کۆن که نزیکهی ههشتا سال لهمهویش نووسراوه.

۳- یادداشتهکانی خۆم سهبارته بهتورکه میر.

نہ حمەدی کۆری موکریانى

127A - 1195

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە كە شاگردى مەيخانەى مەيفرۆشانى خواناسى بوو، ناوى ئەحمەد و كوپى شىخ محەمەدى موكرىانييە و بەئەحمەدى كۆر بەناويانگە و بەپىتى ئو بەلگانەى كە لە دەستدایە ئەم ھۆنەرە خواناسە لە سەدەى سىز دەمى كۆچیدا ژیاو.

له باره‌ی میژوو و چۆنیه‌تیی ژیاڤی نه‌حمه‌دی کۆرموه، گه‌لئ کس دواوه و هه‌ر کام به‌گۆڤره‌ی سه‌لیقه‌ی خۆی شتێکی نووسیه‌وه که ئێمه له‌م باره‌وه هه‌ندیکیان ده‌گۆڤینه‌وه و یاشان برۆای خۆمانش ده‌خه‌ینه پتیش جاو.

مامۆستا عەلانەدین سەجادی لە پەراوی میژووی وێژە کوردیدا دەڵێ: "ئەحمەدی کۆری موکریانێ لە سەدەی ھەژدەمی زاینیدا ژیاوە. واتە لە سەدەی دوازدەمی کۆچیدا ژیاوە.

سهيديان که به شئ له هلبهسته کانی شيخ نهمه دی کۆری به ناوی (ديوانی شيخ نهمه دی کۆر) به شيوه کۆن و پر له هاله له گهڵ پيشه کيیه کی پر له نفهسانه له چاپ داوه، ده لێ: شيخ نهمه دی کۆر که له سه دهی سترده می کۆچیدا ژیاوه.

کاک عوسمان خوشناو له لاپهړه ی ۲۴ ی گۆښاری بهیاندا دهلی: نهحمدهی کۆر له نیوهی دوومهی سدهی نۆزدهم و سهرهتای سدهی بیستم له ناوچهی موکریان له سابلاخدا زیاوه.

کاک قادر فەتاحی قازی له پەرایی (مێرو وەفا) لاپەرەیی ١٢٦ چیرۆکیکی له بارەیی ئەحمەدی کۆرەو هێناو و دەڵێ: ئەحمەدی کۆر له دێی حەمیان که له نزیکي بۆکاندیه، پێی ناو ته مهیدانی ژيانەو، وه وەکۆ قسەیی لێوه دەکەن، سەد سالتیک لەمەو پێش هەر لهو دێیه کۆچی دوايیي کردوو و گۆرەکی ئیستاش ماوه و خەلک سەردانی دەکەن و دەچنە سەری. ئەم هۆنەرە سەر هەتا خەریکی کشتوکال بووه و هەرچەندە شیخ بووه، بەلام پشستی بەرپنجی شانی خۆی بەستوووه و بە بەرهەیی کاری خۆی ژیاوه و سەرکۆنەیی کەسی نەکیشاوه و نانی وشکی دەست هاتی خۆی بەناز و حەز و بەزی خەلک نەگۆڕیوه تەو. دەلێن له مانگی رەمەزاند که له ناو دەیمە چارەکیدە خەریکی بۆار بووه، تینوویەتی زۆری بۆ هینا. بەلام رۆژوو هەکی نەشکان و تا دەمه دەمی خۆرئاوا خەریکی کار بوو و پاشان گەرپاوه مالت، وه له کاتی بەربانگدا هەستی کرد که چاوانی سۆمایان نەماوه و کۆیتر بووه، لەم مێژوووه دوا، هەندێ ئهویان بەبێ باوهری تاوانبار کرد و له گەلێدا بەر بەرەکانتیان دەرکرد و تەشەریان لێ دەدا و سەرکۆنەیان دەرکرد. له باش کۆیتر بوونی، چاوساغتیکی گرت و بۆ هەر

کوئ برۆیشتایه، ئهو په‌لی ده‌کیشا و پښموونی ده‌کرد. پاش ماوه‌یه که له‌که‌ل چاوساغه‌که‌یدا رڼگه‌ی ده‌شت و کڼوی گرت به‌ر و به‌ره‌و به‌غدا که‌وته پټی. به‌لام چاوساغه‌که‌ نه‌وی له‌ ده‌شت و کیودا به‌ره‌لا کرد. له‌م کا ته‌دا که له‌ ناو زهر د وشوینه به‌رده‌لانیه‌کاندا ئاواره و دربه‌در بووبوو، هافی خدري زنده‌گه‌یشه فریای و پتی وت: ئهی کوژر ئه‌وه‌ی که پیوست بوو، ئیمه‌ پیتیمان دا و ئیتر کارکت پیمان‌ه‌ نه‌بی و ده‌ستمان لێ هه‌لگره‌.

پاشان هافی خدر پتوار که‌وت و بزربوو، نه‌حمده‌ی کوریش ده‌ستی کرده هونراو هوننه‌وه‌.

دەلێن خەلک بە ئەندازمێک پیشوازییان لە ھۆنراوەکانی کرد کە دەستیان لە خۆیندنی پراوە ناینییەکان ھەلگرت و گوێیان دەدایە ھۆنراوە دڵرفینەکانی ئێو. ھەر بەم بۆنەوہ خۆیندنی ھۆنراوەکانی ئێو لە ناو خەلکدا قەدەغە کرا و ھەر ھۆنراوەتکیان لە ئێوہوہ ئۆزباییەوہ، دیمانخستە ناو ئاوی پوویری دجلەوہ. ئێو ھۆنراوانەش کە ئیستا ماونەتوہ، دەماو دەم کەوتووہ و ماونەتوہ. ئەحمەدی کۆژ جگە لە دیوانەکی کە داگری ھزار ھۆنراوەتک دەبێ، چیرۆک و بەیتیکیشی ھەیە بەناوی (بەھارە) کە بەداخوہ ھێشتا لە چاپ نەراوہ.

له سهرمتهای پراوی (ناهجومانی نه دبیان) دا سهارهت به چۆنیه تیی ژبانی نه حمه دی کۆر
بهم چهشنه نووسراوه: نه حمه دی کۆر له دیتی (شیوه سماکی) سر به سابلاخ له دایک
بووه، بنه ماله که بیان کورد و سوننی مه زب بوون. نه م هۆنره نه خوێندهوار و چاو ساغ بووه،
پاشان به هۆی چاو نیشه وه کوێر بووه. به مندالی دهنگی خۆش و زیرهک بووه، خه ریکی
گۆرانی و تن بووه و خۆی هه لبهسته کانی خۆی هۆنیونه ته وه. وه نه م زیرهکییه زگماکییه
کردویه بهشایه ر.

پاش ژن خواستن کچتیکی جوان بهناوی لهیلا و دوو کورې بڼوه بهناواني قادر و حمله، پاش ماوهیک له گوندی شیوه سماکهوه بار دهکاته دتی عه مبار. کورخای دتی عه مبار حهز له لهیلای کچی دهکات و نهحمه نایداتې و دهیدا بهر مسوول موسا، ناویکی خز می خوی. کویتخا زویر دهی و لییان دهک ویته بههانه. قادری کوره گورهی له ترسی بههانهی کویتخا هه لدی و روو دهکاته شاری سلتمانی و له ویدا دهمنتتهوه.

نه حمه‌دی کۆزیش به‌دوای کۆرکه‌یدا پروو ده‌کاته سلیمانێ و له‌وێ ده‌که‌وتنه‌ داری شیخیکی به‌ناویانگ و واز له‌ مه‌قام و گۆزانی وتن دیتنی و ده‌که‌وتنه‌وه‌ بۆ سابلاخ و له‌وێدا ده‌که‌وتنه‌ هۆنینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستی نایینی و به‌م جۆره‌ به‌شیخ نه‌حمه‌دی کۆر و مه‌لا نه‌حمه‌دی کۆر ناویانگ په‌یدا ده‌کات و پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ر له‌ دیتی عه‌مبار کۆچی دوا‌یی ده‌کات. نه‌م

پیاوه ناوی باوک و باپیرانی نه زانراوه و میژووی ژیا نیشی نادیاره، تنیا له هه لبه سستیکی
خویدا وتوویه:

گهر کەستی کا پرسیاره با بئی مه علووم نهو شماره
چو له هيجرەت يەك ههزاره دووسەد و شەست و بەداج

وشەي (بداج) بەژمارەي ئەلف و بئى ئەجەد دەکاتە (١٠). دیارە ئەم پارچە هه لبه سستی
له سالی ١٢٧٠ی کۆچیدا وتوو و دەبئی بلێین کە ئەحمەدی کۆر لهو کاتەدا زیندوو بووه و
کەواتە له سەدهی سێزدەمی کۆچیدا ژیاوه و جا له بهر هه لبه سستهکانی دهبئی ناو بنرئ
ههستیار و هۆنەری شهیدای پیغه مبهەر.

له م دوایییه دا به یازێک کە نزیکەي سەد سال له مه و پیش نووسراوه، کەوتە دەستمان. ئەم
به یازە کە زۆری هۆنراوهکانی مه هجووری و مه ولەوی و شیخ شەهابی لهۆنی و ئەحمەدی
کۆر و هه لبه سستی هه ندئ تر له هۆنەرائی کوردی تیدا نووسراوه، میژووی ژیان و مەرگی
ئەحمەدی کۆرمان بۆ دەردهخا. له م به یازەدا نووسراوه کە شیخ ئەحمەد کۆری شیخ
محەمه دی موکریانی کە به ئەحمەدی کۆر به ناویانگه، له سالی ١١٩٣ی کۆچی له دهووبهری
شنۆ پیتی ناوه ته مهیدانی ژیا نه وه و له سالی ١٢٧٨ له ته مه نی ٨٥ سالی دا له دهووبهری
بۆکان کۆچی دوایی کردوه و له گۆرستانی عه نباره دا نێژراوه. گۆرستانی عه نباره له
نزیکي شاری بۆکان دایه.

ئەحمەدی کۆر یه کئ له هۆنەرائی خودا په رستی کورد دیتە ئەژمار، هۆنراوهکانی نهو
گه لئ پاراو و دلنشین و دلپه یین، نهو جگه له هۆنینه وهی هۆنراوی کوردی، به فارسی و
عه رهبی و تورکیش هۆنراوی هۆنیوه ته وه، به لām به داخه وه. زۆری هۆنراوهکانی دهست
به دهست کەوتوو و تیاچوون، نه وهش کە مایه ته وه له ناو به یازەکان و کەشکۆله کاندای
نووسراوه و به ته واوی کۆ نه کراوه ته وه.

زۆری هۆنراوهکانی ئەحمەدی کۆر له باره ی پئ و پچه ی خواناسیه وه هۆنراونه ته وه و
له سه رتاسه ری کوردستاندا بلآو بوونه ته وه. نهو له ناو خه لکدا به هۆنەری نهوینی خوا یی
ناسراوه، وه وه کو مۆم له گه ل هۆنراوهکانیدا سووتاوه.

زۆری هۆنراوهکانی ئەحمەدی کۆر له سه ر کیشی خۆمالي واته هيجایی هۆنراونه ته وه.
وه له پووی دارشتن و کیش و پاشل و ئاهه نگه وه گه لئ سه رکه وتوو، به جۆرێک ده لئ
پتوانه ی هۆنراوی خۆمالي له نهو وه بۆ ئیمه به جئ ماوه. ئەحمەدی کۆر له بهر نه وهی
پیاوێکی ئایینی و خۆبارێز و پارێزگار بووه، هۆنراوهکانی خۆی له باره ی پچه و پتیبازی
خواناسیه وه هۆنیوه ته وه، وه له هۆنراوهکانیدا گه لئ وشەي فارسی و عه رهبی ده بینرئ و

دهتوانين بليئين كه هونراوهكانى ئەر له ناو وشى فارسى و عهره بيدا خنكاون.

ئهحممى كۆر له پارچه ههلبهستىكىدا دهكهوتته بىرى پۆزى پهسلان و دهلى: هەر چرته
و سات و خوليك كه له ژيانمان دهروا، تهمه نمان كه م دهبيتوه، جيهانيش خوشه و هەر
كوئى پروانى ديمهنى جوانى تيدا دهبينى، گيانيش شيرينه و مرؤيش گيانى خوش دهوئ،
بهلام ژيان و رابواردين له جيهانى پۆشنا تا دوايى بۆ كهس ناميتنى و سه رنه نجامى بنيادهم
مردنه، هەر كهسيك نهگەر ژير و بهئاوهز بئ، دهزانئ كه ژيانى ئهم جيهانه هيجه و
سه رنه نجاميكي نيه، ته نيا شتيك كه له م جيهانه دا بۆ مرؤ ده ميتتوه چاكهيه:

شه و دئ له عومرم كه م دهبئ

پۆز دئ له عومرم كه م دهبئ

ئەز خەوف ئەو ئافاتمه

جا چۆن دلم پر غەم نه بئ

دنیا به و منده مەكر و فەن

روح خوشه ويستە دەر به دهن

هيجرەت دەكاتن ئەز وەتەن

جا چۆن دلم پر غەم نه بئ

هەر كەس بيبیتن كەمال

دنیا يە وا پوچ و بەتال

دەبئ كئ نەيكاتن خەيال

جا چۆن دلم پر غەم نه بئ

مندال و دايك و خەزم و باب

دەمرن ئىدى نادەن جەواب

بۆ تۆ بەسە هينده خيتاب

جا چۆن دلم پر غەم نه بئ

دنیا بۆ كەس ناچیتە سەر

بئ ئعتبار و بئ هونەر

دەمرن فەقير و موعتەبەر

جا چۆن دلم پر غەم نه بئ

خاكين دەبئ ببينه خاك

دانىشتووين بئ خووف و باك

مه‌علوومه هر دهبین هیلاک
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 بۆ خودایه پیت ده‌لیم فه‌قیر
 نه‌تۆ خودا بکه له بیر
 ومختی دهبی بکه‌ویه گیر
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 دایم له دوام شه‌قیه نه‌جیل
 نه‌و توند و تیژ، من کوێر و شهل
 دهمخاته ناو داوی نه‌مه‌ل
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 مال و خه‌یزان و ده‌وله‌تم
 له‌حزتیکی ناده‌ن موهله‌تم
 لیم تیک دهمه‌ن جی و حورمه‌تم
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 ده‌قه‌بریدا تاریک و قوول
 داده‌مین مات و مه‌لوول
 چارمان نییه به‌زێر و پوول
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 دمجا وهرنه سه‌یری مه‌زار
 دهمرن فه‌قیران و مه‌زار
 تیدا که‌وتوونه چهند مه‌زار
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی
 نه‌ی نه‌حمه‌دی کۆردی فه‌قیر
 له ده‌ستی نه‌فس بووی نه‌سیر
 جه‌ه‌نمه‌ت کردووه له بیر
 جا چۆن دلم پر غم نه‌بی

بی گومان نه‌وینی نه‌حمه‌دی کۆر، نه‌وینکی خوایی بووه، وه هۆنراوهمکانی نه‌و له
 ده‌روونکی گهرم وه‌کبو ته‌نوویری پر له ناگری خۆشه‌ویستی هه‌لقولێون، له پارچه

هۆنراویکیدا دهلتی: نهی دلخوازه خوۆش ههواله کهم من له بهیانهوه تا شهو بۆ تۆی
خۆشهویست دهناڵینم، چونکه تق بینایی ههردوو چاومی، وه مهرهه می دل و ههناومی،
خۆت دهمانی که من له بهر دوریی تق خورد و خۆراکم بوو هته زوخاو و هۆش و نارامم لئ
براه و دلم و مکو ته نور گهری گرتووه، تۆیش جارێک لام لئ نا که یته وه و لیم ناپرسی:

دل بهرا دایم دهنالم ده مبه دهم شام و سه هه
جارێ ناپرسی له حالم، چاو عوقابی خوۆش خه بهر
چاو عوقابی مه ه جه مالی، دوشمنی کفر و زه لالی
نوری سیری لایه زالی، کاشفی شه قو لقه مه
تۆی بینایی ههردوو چاوم، به فیدات جسم و هه ناوم
هه لگیراوه خورد و خام، خواردم بوو هته زهر
خواردنم کیم و زوخاوه، سه بهر و هۆشم لئ براوه
نا ته می دل وا به تا وه، میسلی شه می نیو فه نه
و مکه فه نه دل پر له نارم، باری عسیان بوو به بارم
رووسیاه و شه رمسارم، من له بهر یومولخته ر
من له بهر یوموله ماتم، دئ که قابز بۆ حیاتم
وا خه جل بئ هۆش و ماتم، نامینئ هۆش و سه بهر
نامینئ هۆش له و سه عاتئ، رۆح ده گاته جئ نه هاتئ
ده فته ری دنیا م ده داتئ، نامینئ مه یلی به سه ر
نامینئ مه یلی جیهانم، دیته جونبوش رۆح و گیانم
که ره له گیر لا چئ زبانم، نیو حه قمان دیته بهر
تا قیامت قه بهر مال، دین مه لایک بۆ سوئالم

ره بیی تۆی موخبر به حالم، نه مخیه سه ر پتی خه تر

ئه حمدهی کۆر که هۆنه ریکی خواناس و پارێزگار بووه، دیاره هه ر سۆزی خواناسی بووه
که دهرگای هۆنراوی بۆ کردووه ته وه و خۆی هاوێشتوو هته کۆری هۆنه رانه وه. نه لبت نه وهش
ده بی بلیتین که هۆنراو مکهانی ئه حمدهی کۆر له باری کیش و پاشله وه نارێکیان ههیه و
به چه شنی بهیت هۆنراو هته وه.

ئه حمدهی کۆر له هۆنراو مکهانیدا گه لئ وشه ی ره می عه ره بی و فارسیی به کار بردووه و
گه لئ جارێش دیاردیه ی کردووه ته سه ر نایه ته کانی قورنانی پیرۆز و به بیرتکی ورد و جوان

نایه‌ت‌کائی لیک داوخته‌وه. هه‌روه‌ها له‌م پارچه‌هه‌لبه‌سته‌یدا دیاردیه‌ی به‌یه‌که‌مین سووره‌ی قورئان (فاتحه) کردووه، وه له‌م پارچه‌هه‌لبه‌سته‌یدا بیریکی ورد دهرده‌برئێ، له‌برئه‌وه‌ خۆی به‌تاوانبار و گونا‌ه‌باریکی ته‌واو ده‌زانی بۆیه‌ به‌م چه‌شنه‌ په‌نا ده‌باته‌ پێغه‌مبهری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خوای له‌سه‌ر بێ و ده‌لتی:

یا (رسول الله) زه‌لیل و دل‌ه‌زینم په‌حمه‌تی
 موسته‌مه‌ند و بێ قه‌رار و بێ قه‌رینم په‌حمه‌تی
 راحه‌تی قه‌لب و وجوود و عززه‌تی نه‌فسم نه‌ما
 وه‌قتی مردن، حافزی ئیمان و دینم په‌حمه‌تی
 دادخواهی مه‌حشر و پش‌ت و په‌ناهی مؤمنان
 هه‌منشینی زاتی وم‌حه‌ده‌ت ئافه‌رینم په‌حمه‌تی
 کائنات (الحمد لله) پر له‌ نووری پروی تو
 ئە‌ی حه‌بی‌ب و یاری (رب العالمین)م په‌حمه‌تی
 (الرحمن)م پێ عه‌تا که‌ پێم که‌رم که‌ (الرحیم)
 (مالک)ی دنیا و عوقبا (یوم الدین)م په‌حمه‌تی
 (یوم الدین) روژی جه‌زایه‌ (نعبد) بۆ تو خودایه‌
 بمخه‌ره‌ سه‌ر رێی هدایه‌ (نستعین)م په‌حمه‌تی
 (اهدنا) بۆ رێی (صراط المستقیم) تو خودا
 بێنه‌ سه‌ر رێی (صراط الذین)م په‌حمه‌تی
 من له‌ (انعمت علیهم) یا ره‌ب بێ به‌ش نه‌که‌ی
 خۆ سه‌گی کۆی (امیر المرسلین)م په‌حمه‌تی
 غه‌یری تو کێ من له‌ (مغضوب علیهم) لاده‌دا
 نه‌مخه‌یه‌ زومره‌ی (ولا الضالین) ئامینم په‌حمه‌تی
 ئە‌ی خودا په‌حمی به‌ (ئه‌حمده‌) تو بکه‌ی روژی جه‌زا
 رووسیا‌هم ئە‌ی (شفیع المذنبین)م په‌حمه‌تی

واته: ئە‌ی پێغه‌مبهری خۆشه‌ویست! من له‌ که‌نه‌فتی و که‌ساسی و په‌رێشانی و هه‌ژاری پزگاکه‌. تو ئە‌ی پێغه‌مبهری نازه‌نین، مایه‌ی هێمنیی ژیان و هێزی دل و وهره‌ی منی و له‌ کاتی مردندا به‌روام به‌ته‌وتر بکه‌ و به‌فریام بگه‌. له‌ پوژی په‌سلاندا به‌زه‌ییت به‌منی هه‌ژاردا بێ، چونکه‌ تو پش‌ت و په‌نا‌ی خاوه‌ن به‌روایانی و، تو ئە‌ی خوای گه‌وره‌ و مه‌زن که‌ به‌تیشکی خۆت سه‌رانسه‌ری جیهانت پووناک کردووه، هه‌موو جوړه‌ سپاس و ستایشیک بۆ تو،

چونکه هر توی که كانگا و سهرچاوهی همووشتیکی، وه تونه و خوایی که
پهرومردگاری همووشیانیانه، بهمرق و گیانههر و شینیاییهوه.

نهی خوای مهزن! تو بهخشنده و میهره‌بانی، وه خامنی پژی دوایت، منیش پروام
به‌گه‌ورمی و شان و شکوی تو هیه، تیش به‌زهیت به‌مندا بیت. خویا من هر تو
دمپرستم و به‌ندهی هر بق تو دهکم، چونکه تو منت به‌دی هیناوه و زیانت پیم به‌خشیوه،
منیش هر له تو داوای یارمتهی و ده‌ستگیری دهکم خویا بق پتی راست پینموویم
بکه، به‌جوری که له پتی تو دهرنچم، واته پتی نه‌وانه‌ی که چاکه‌ل کردون و
به‌خششی خوت به‌سردا رشتون له پاریزکاران و پیاوچاکانی رابردو، وه کردون
به‌سهرمشقی چاک و پاک و ره‌وشتی به‌رز و جوان. نه‌ک پتی نه‌وانه‌ی که قینت لی
هه‌لگرتون، وه نه‌ک پتی گومرتیان، جگه له تو کی من له سزا و تولی پژی دواپی لاده‌دا،
نه‌ی خوای گه‌وره له پژی دواپیدا به‌زمیت به‌نهمه‌دی کوردا بیت، وه له به‌زه‌ی و میهر و
به‌خششی خوت بی به‌هری مه‌که، وه هیوادارم نه‌م پارانه‌وم گیرا بکی.

نهمه‌دی کور په‌رده‌ی خواپه‌رستی داده‌داته‌وه و ده‌که‌وتته‌گله و گازنده، نه‌و دلخوازه‌ی
که شوخوشه‌نگ و دل به‌رد و بی به‌زمییه و، به‌خرنگه‌خرنگ، له‌نجه و ناز ده‌کا و دل و
دروونی نهمه‌ده‌تیری غه‌مزه‌ی بروکانی ده‌کاته‌خوین، به‌وش پاناوه‌ستی و ناگر
به‌رده‌داته‌له‌شی و گر و هالوی تی به‌رده‌دا و ده‌یکاته‌کوگای زوخال، وه به‌م جور
دلخوازه‌کی خوی پی دهنوتی، نیرت وازی لی دینی:

شای غه‌زالان، شوخوشه‌نگان

که‌ن چه‌له‌نگان، راست و چه‌پ

دل چوسه‌نگان، خووپه‌له‌نگان

دای له قه‌لبم راست و چه‌پ

دای له قه‌لبی من چه‌زینه

چه‌ند خه‌ده‌نگی سر به‌خوینه

نه‌و له منی کوردوه‌برینه

خوین به‌خوپ دی راست و چه‌پ

دینه جه‌نگم چه‌ند هزاره

هندی و پوم و ته‌تاره

قه‌وسیان تیر لی ده‌باره

جووت به‌جووت دین راست و چه‌پ

جوت به جوت وا دین خه دهنگه

پوژی روونم لی بوو تهنگه

دهستیهی هیندو فه رهنکه

سهف سهف دین راست و چهپ

تیغ به دستن مهی فروشن

بو هیلاکی گیان به جوشن

عاشقانت خوین دهنوشن

جورعه جورعه راست و چهپ

سرووت دهر وونم وهک زوخالی

که وتمه به حری ناھ و نالی

ناپرسی جارتیک له حالی

عاشقانت راست و چهپ

نه حمه دی کوری هه زینه

دل له سره سدرق و یه قینه

یاری خوت حازر ببینه

دور و نیک راست و چهپ

نه حمه دی کور له پارچه هه لبه سستیکی تر دا پرو ده کاته دلخوازه که ی و پتی ده لی: نهی
دل به ره که م، دل بو دوریت وهکو ساز دهنالینن، وه جهرگم بۆت بوو هته که باب و نه سرینم
به خور دینه خوارن و خورد و خوراک و خوم لی حرام بووه، دهسا به زمییت پیمدا بی با
دهرد و خهم نه میتنن، با نیتتر که م زووخن جهرگی خوم بخوموه، دهسا به زمییت به م
هه ژاردها بی و که م نازاری بده:

دل به را بهی روی فیراقت دل دهنالن چون پرو باب

به دو نه برقی میثلی طاقت بهندی جهرگم بوو که باب

بوو به بریان توی دهر وونم چاو پر نه سرین دل زه بوونم

مه جنوون ناسا غه رقی خوونم، لیم حرام بوو خورد و خاب

خاب و خوراکم گرینه رحمه تن للعهالهمینه

رحمته که به منی هه زینه با کوتا بی نه وه زاب

با کوتا بی داخ و دهر دم ناله نال و ناهی سه ردم

بی نه جمل وا بو تق مردم پیم بده جامی شهراب

پټم کهرمکه جورعیت مہی، لهو مہیہ مردوو دہکا حہی
 ہہی بہ حاجت صاحبی مہی، با له بہین لاجتی حیجاب
 با له بہین لاجتی حیجابہ، دلبر و ہم نافتابہ
 وا دہکم ټز خټم حیسابہ، کہ مترینم ټز کلاب
 کہ مترینتر ټز سہگانت، ټز سہگانی پاسہبانت
 جان و دل قوربانی جانت، گولړوخی روخ نافتاب
 نافتابی شہوقی عالم، شہسہواری نہ سلی ټادہم
 بق روسل تو بووی بہ خاتم، ټی شہمی عالی جہناب
 ټی شہمی لهولاکہ لهولاک، تو له نور و ټادہم ټز خاک
 جوملہی شتیخ و ولہی پاک، بوون له سایہت فہیزیاب
 بوون له سایہت ټز بہ قوربان، مہرہمی ټسراری سوبحان
 قہلبی عاصیم بوو بہ بریان، لهو سہرہ رتگی خہراب
 مال خہراب و دل بہ جوشم، عاشقی بیتھوش و گوشم
 خورتی جہرگی خټم دہنوشم، کوورہی دل پر له تاب
 کوورہ ټاسا دل بہ تاوم، لت لتہ جہرگ و ہناوم
 وا له عہشقی تو سووتاوم، کہ و تمہ حالی ټیز تراب
 ټہحمہدی کوڑی ہزارہ، چاوہ پتی لوتفتیکی یارہ
 ټینقہدہر بی ټیختیارہ، نایتہ حہد و حیساب
 ټہحمہدی کوڑ له پارچہ ہلہبستیکی تردا دہلی: له خہودا یارہ کہ ہم دی کہ بادہی لټم
 دہوی و ټو شہوہ بہیہ کہوہ رامان بوارد و بہ خوشیہوہ ژباين، کاتی کہ وریا بوومہوہ
 بہہ شوقاویہوہ نہ یارم دی و نہ بہ زمیک، ہم چہشنہ گیانم کہ و تہ مہترسیہوہ، وہ لال و
 کہر له شوینتیکا داکہوتم:

دیم له خہودا شاد و خوړم، یاری من بادہی دہوی
 دہس له ناو دہس دہم له ناو دہم، وہی له شادی ټو شہوی
 ټو شہوہ عیش و نیشات بوو، کہیف و ټاہہنگ و بیسات بوو
 بق کزہی دل ټو نہ جات بوو، ناگہان رابووم لهوی
 وختی بیدار بووم نہ کہس بوو، تہن سہراسیمہی ہوہس بوو
 رټوہ ہراسانی قہفہس بوو، لال و کہر کہوتم لهوی

لال و کهي وهک زوالعوويويان، کهشفی نهيسار و قولويويان
بمدنئی بی رويی هيببان، حاشه ليللا نامهوي
خاکی نهعلي نهسپی تاها، سورمهيه بق چاوي نهعما
ناخ له نهم دونيا له مهکری، کهس بهراحت ناخهوي
(نهحمهدي کور) دل وفاق ده، مهيلي وهسلي يار تاق ده
بهک دهخوازي بهک تهلاق ده، تپکرا نابن دوو هوي

سہرحیاوہکان

- ۱- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانەدین سەججادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۲- دیوانی شیخ ئەحمەدی کۆز - مەهاباد، ۱۳۴۳ی هەتایی.
- ۳- ئەنجومەنی ئەدیبان - دانراوی ئەمین فەیزی بەگ - بەغدا، ۱۹۸۳.
- ۴- مەرئوفا - تەرجمە و توضیح قارەر فتاحی قاضی - تبریز، ۱۳۴۵.
- ۵- گۆفاری بەیان - ژمارە ۱۲، سالی ۱۹۶۵.
- ۶- بەیازێکی کۆن کە نزیکەی سەد سال لەمەوێش نووسراوە.
- ۷- دەنگی گیتی تازە - ژمارە ۲، سالی ۱۹۴۵.
- ۸- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە ئەحمەدی کۆز.

شیخ ئیمامودینی مەردووخى

127. —

ئەم ھۆنەرەمان ناوی ئىمامودىن و كۆرى شىخ محەمەد و ئەۋەى شىخ ئەحمەدى تاختەبىيە و بەپىي ئو بەلگەنى كە كەوتوۋەتە دەستمان لە دىي دەژندا ھاتوۋەتە دىناۋە و ھەر لەۋىشدا پى گەشتوۋە. ھەر لە مندا لىدا لە لاى باۋكى خەرىكى خويىندن بوۋە و لە پاشان چوۋەتە حوجرەى فەقىيان و بۆ خويىندن زۆربەى شوئىنەكانى ھەرامان گەراۋە و سەرئەنجام لە سەنەدا ۋەدى مەلايەتتى ۋەرگرتوۋە و گەراۋەتەۋە زىد و مەلەبەندەكەى خۆى و پاشماۋى ژيانى بەوانەۋەتتەۋە و پىنۋىنىي خەلك بردوۋەتە سەر تا لە سالى ۱۲۶۰ى كۆچى مائاۋاۋى لە جىھان كىردوۋە و ھەر لەۋىدا نىژراۋە.

شیخ ئیمامودین بەیەکی لە ھۆنەرانى کورد دیتە ژمار، ھۆنراوەکانى زۆر تەپ و پاراو و شیرین. گەرچى ھۆنراوەکانى کۆنەکراونەتووە و زۆربەیان لەناوچوون، بەلام ئەو ھۆنراوانەى وا بەیادگار ماونەتووە، پلەویایەى ئەومان لە ھۆنەریەتیدا بۆ دەردەمخەن. لە

هۆنراو هکانی ئه هه ته نیا پارچه هه له به ستیکیمان که وتووته دهست که به بۆنه ی بارکردنی
شیخ غه فوور له دیتی کاشته روه بق دیتی هه جیج هۆنیوه ته وه که ده لێ:

عه رزه داشت به نده ی مه حزون مه هجوور
وه خزمهت مه خدووم کاکه شیخ غه فوور
(اَحَبُّ الْاَحْبَابِ) خوێشان و ئه قوام
مورشد ئه نام، خه واس و عه وام
ره فێق شه فێق ئی به نده ی حه زین
به گه زاف مه شهوور به ئیمامودین
مونه ی رای مونیر مه خدووم مه دارق
ئه ر پرسی ئه حوال موخسلت ئارق
جه و دمای سه فه ر مه عه وود مه علووم
باز وه شار ئامام وه ئی مه رزو بووم
شنه فتم چۆلن ته کیه که ی کاشته ر
هه ر ده م وه جگه ره دۆم سه د نه شته ر
ئه یوانچه ی یانه ت جای مه کروور ئوه ن
حه وز و موسه للات مه ملو و جه د ئوه ن
نه سه دای ئه زان نه قه د قامه ته ن
چێش واچوون یا شیخ یه قیامه ته ن
به مه رگت قه سه م ده رد کاری ویم
په ی ئی بازاره گشت جه دل به رشیم
ئیسه ئیستدعام جه گردین خاسان
پیران پر دین راگه ی حه ق ناسان
خوسووس ئه و بوزورگ په نات پێ به رده ن
هیممه تش حازر ئه رسه د که مه رده ن
خودا و نه د به خێر ره حمی بکه رق
ته فره قه ی یاران گشت جه م به درق
به لکه م ئی مه حزون مه رگ نازاران
دلش هه ر شه اد بق به دین یاران

ومرنه رۆ بهرۆ خه‌مان لێش كۆوم

نێدای شادی و زه‌وق به‌ی ئه‌و رۆ پۆوم

واته: ئه‌ی كاكه شێخ غه‌فور! سكاڵا و گله‌یه‌كه‌م هه‌یه له خزمه‌ت تۆدا، تۆ له جێی خزم و كه‌سوكارمى و یار و هاوه‌لى دێرنیمى، له دواى بارگرده‌نت چوومه زێد و مه‌لبه‌نده‌كه‌ت و دیم كاشته‌ر چۆله، هه‌یوانى به‌ر ماله‌كه‌ت بووه‌ته جێی دیوان، ئیتر نه‌ ده‌نگى بانگ دێ و جی بلیتم ئه‌ی شێخ نه‌مه پۆزى په‌سلانه، به‌مه‌رگت سوێند ده‌خۆم كه‌ ده‌ردى كاریمه، ئیستا داواى له هه‌موو پیاوانى چاك و پیران ده‌كه‌م، به‌تایبه‌ت تۆ كه‌ په‌نات برده‌وه‌ته لای سولتان عوبه‌یدوللا (واته كۆسه‌ی هه‌جیج)، خوا به‌زمی پێماندا بێ و هه‌مووى یاران كۆكاته‌وه به‌لكو كه‌مى دلم شاد بێته‌وه، ئه‌گینا رۆژ به‌رۆژ پتر په‌ژاره دلم داده‌گرێ و خه‌م تيام ده‌با.

سه‌رچاوه‌كان

۱- به‌یازێكى كۆن كه‌ نزیکه‌ی سه‌ه ساڵ له‌مه‌وێش نووسراوه‌ته‌وه.

۲- یادداشته‌كانى خۆم سه‌باره‌ت به‌شێخ ئیمامودین مه‌ردووخى.

شێخ عه‌بدولكه‌رىمى خانه‌گایى

۱۲۰۷ - ۱۲۷۴

ئهم هۆنه‌رمان نارى عه‌بدولكه‌رىم و كورێ شێخ ئه‌بوویه‌كر و نازنارێ خه‌سته‌یه و به‌پێى ئه‌و به‌لگانه‌ی كه‌ كه‌وتوووه‌ ده‌ستمان له‌ ساڵى ۱۲۰۷ى كۆچى له‌ دێى خانه‌گای پاوه له‌ دایك بووه و هه‌ر له‌وێشدا پێ كه‌یشتوووه. هه‌ر له‌ منداڵیدا له‌ لای باوكى خه‌رىكى خۆتندن بووه و له‌ پاشا چوووه‌ته حوجره‌ی فه‌قییان و بۆ خۆتندن زۆربه‌ی شوێنه‌كانى هه‌ورامان كه‌راوه، ماوه‌یه‌ك له‌ ده‌ژن بووه، ماوه‌یه‌كى زۆریش له‌ پاوه خۆتندویه‌تى و له‌ پاشا له‌ سنه خۆتندنه‌كه‌ى ته‌واو كردوووه و كه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌كه‌ى خۆى و خه‌رىكى وانه و تنه‌وه و پێنۆنیه‌ى خه‌لك بووه و ماوه‌یه‌كیش له‌ شارى سلێمانیدا خه‌رىكى وانه و تنه‌وه بووه و له‌ پاشا كه‌راوه‌ته‌وه خانه‌گا و سه‌رنه‌نجام له‌ ساڵى ۱۲۷۶ له‌ ته‌مه‌نى شه‌ست و نۆ ساڵیدا كۆچى دواى دایى كردوووه.

له‌ یه‌كێ له‌ به‌یازه‌كاندا نووسراوه كه‌ خه‌سته: یه‌كێ له‌ سه‌یده‌كانى خانه‌گای پاوه بووه و هۆنه‌رىكى كه‌وره و خاوه‌ن بێر و هۆشێكى به‌رز بووه و كه‌لى هۆنراوى به‌زاراوه‌ی گۆرانى هۆنیه‌وه‌ته و تا ئاخ‌ر و ئۆخرى سه‌ده‌ى سێزده‌مى كۆچى ژیاوه.

كاك حه‌مه‌ عه‌لى سولتانى له‌ په‌راوى (حه‌دیقه‌ى سولتانى)دا سه‌باره‌ت به‌م هۆنه‌ره ده‌لى:

خهسته هاوچهرخی مه‌وله‌ویی تاوه‌گۆزی بووه و تا سالی ۱۲۶۵ی کۆچی زیندوو بووه و ماوه‌یک له شاری سلێمانی دهرسی وتوو و سه‌رنه‌نجام که‌راوه‌توه خانقا و له‌ویدا کۆچی دوايي کردوه.

خەستە بەيەكتى لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كورد دېتە ژمار و لە ھۆننەوھى ھۆنراودا، دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و ھۆنراوەكانى زۆر تەپ و پاراو و شيرين و پەوانن. گەرچى ھۆنراوەكانى ئەو كۆنەكرائىنەتو، بەلام ئەو ھۆنراوانەى كە لە ئەو ھەيادگار ماوانەتو، پەلەويايەى ئەومان لە ھۆنەريەتيدا بۆ دەردەكەوچ. ئەمەش چەند ھۆنراوىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلم:

چراخ پیتش نه‌بق، چراغ پیتش نه‌بق
هر سه‌ری وهدرد سه‌ودات ریتش نه‌بق
خاطری وه نیتش تو پر نیتش نه‌بق
وه پرووی دونیاوه راحت پیتش نه‌بق
تیش نیشق مه‌ودای په‌یکان ژاراو
لش هرام بوخواو، چیش تکیو زوخواو
سیا بوچون س‌نگ مانده‌ی ه‌واران
خسته بق وهدرد په‌ی دوریی یاران
دهستی نه‌گی‌ل‌و نه‌ سینه‌ی سافت
چنگ نه‌ل‌و نه‌چین موشکین کلافت
وه تیغ پر زام پاره پاره بق
ناویزان وچنگ پای قه‌ناره بق
پیزه پیزه بق تواناش کهم بق
دوساخ پاومند زه‌نجیر خهم بق
ساکه دوریی تو ناهیر وست نه‌ دل
دهست ه‌زگرگرت نه‌ گشت (خسته‌ی) خار و جل

واټه: ئه‌ی خوښه‌یسته‌که‌م! هر سه‌رځ به‌دمرده‌ی نوین و سه‌کودات گرفته‌ار نه‌بڼ و دل‌نې به‌جره‌ی نه‌وینت نه‌نیشی پټ نه‌گات و له‌ پرووی دونیاوه‌ هی‌معنی لڼ دمېږن، وه‌ چاوپک به‌سورمه‌ی که‌وشه‌کانت نه‌پژړږ و نه‌وسا سه‌یری بالای نه‌مامت نه‌کات، یاخوا نووکی تیری ژاراوی تپی که‌وځ و خه‌وی لڼ حه‌رام بڼ و زووخاوی لڼ بتکې و ره‌ش هه‌لگه‌ږ و مکه‌و

بهردی هواران و بهدردی دوریی یار شهکت و ماندوویی، وه دهستیک بهناو سینگتدا
نهگه پئی و چنگی نهکهرتته ناو چینی په لکه کانتدا، یاخوا بهشمشیر لت لت بئی و
بهقه ناروه هه لی واسن. دهسا دوریی تو ناگری خسته ناو دل و دهستی له (خسته)
هه لگرت. له پارچه ههلبهستیکی تردا بهم جوژه لهگه یارهکیدا راز و نیاز دهکا:

چراخم دیدت، چراخم دیدت

سهوگند وه سورمه‌ی دهوران دیدت

وهه برۆی وینه‌ی بالام خه‌میدت

یاخو چون هیلال حق نافه‌ریدت

وه‌زولف سییای پرچین لوولت

وه‌بالا چون سهول رهند نه‌وتوولت

وه‌گۆنای چون شه‌م شه‌وان نه‌فرۆزت

وه‌کرشمه و ناز عاشقان سوژت

وه‌به‌نجی نازک هه‌نایی رهنگ

وه‌دیدهی مه‌خموورسیای سیوه‌نگ

وه‌نیگای ناگای واده‌کی جاران

وه‌جیلوه‌ی بالات له‌ده‌رویانان

نهر "خسته" بئی تو شادی بویارۆ

خوداوه‌ند بالاش وه‌گل بسپارو

واته: ئهی خو‌شه‌ویسته‌که‌م! سوژند به‌سورمه و کلی چاوانت، وه‌به‌نه‌برۆی خه‌میده‌ی
وه‌کو بالام، که وه‌کو مانگی یه‌کشه‌ویه وه‌به‌زولفی ره‌شی پرچین و لوولت، وه‌به‌بالای وه‌کو
سه‌ولت. وه‌به‌گۆنا و کولمه‌ی وه‌کو شه‌مت که شه‌و پروناک ده‌کاته‌وه، وه‌به‌ناز و خه‌مزت
که دلی نه‌ویندار و گراو ده‌سووتینئی، وه‌به‌نیونگی نازت، نه‌گه‌ر "خسته" به‌بئی تو شاد
بئی، یاخوا له‌شی بسپیرتته گل و خاک.

له‌پارچه هه‌لبهستیکی تردا ده‌لی:

چراخم ناشاد، چراخم ناشاد

تا وه‌موژده‌ی مهرگ دل نه‌بق ناشاد

تا که هیجرانت نه‌کیشۆ جه‌ورم

تا یاسین وانان نه‌گی‌ران ده‌ورم

تا دیده نه شق چهنی بالاسر
 نه گیلو پی من زایه لئی چه مر
 تا یاران پریم نه کیشان فریاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهر وون و هباد
 تا پیم نه وانان نایه وادهی مرگ
 تابهر ناوهران نه تقی جامه و برک
 تاکه مرده مشور نه شقورم به دن
 نه پیچامه وه و هتق تقی کهنه
 نه نیام وه تابوت و هه ی داد هه ی داد
 شهرت بق مهیل تق نه دهر وون و هباد
 تاکه دل سوزان تهرم نه وهران
 و سه رای گلکوم داخل نه کهران
 تاکه نه نیانیم نه تقی یانه ی تق
 دل پر ناخ و داخ دوری دیده ی تق
 نه پویشان و سه ننگ، برکه رام جه یاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهر وون و هباد
 تاکه نه پرتزان و سه ر قهرم خاک
 تا نه و زمانیم یانه ی تنگ و تاک
 تا خسته ی دهرت قالبش یه ک سر
 نه دریق جه یق نه و یانه ی خسته تر
 تاکه گوشت و پوس، مه غزو نیستخوان
 چهنی خاک و خول نامیته نه وان
 تا خسته ت سفته ی نار و نور نه بق
 شهرت بق مهیل تق جه لام دور نه بق
 تام ووران نه وان و هزیم دلشاد
 شهرت بق مهیل تق نه دهر وون و هباد

واته: نهی خوشه و یسته کهم! تا کو مردن من هر تقم خوش دهوی و، تا یاسینم دمخوین و
 تا یاران بق روم بق نه کهن، مارج بی که له بیر نه به مه وه، تا مرگم پی نه گا و کفن نه که نه

بهرم و تا له بان ته ته شۆردا نه مشۆرن و له ناو كفندا نه مپچنه وه و نه مخه نه ناو داره تهرم،
 مه رج بى كه تو له بير نه به مه وه. تا هاوه لان و خزم و كه سوكاره كه م تهرمه كه م هه لئه كرن و
 نه مخه نه ناو گۆز و به به رد بانم دانه پۆشن، مه رج بى كه تو له بير نه به مه وه. تا
 خوشه ويسته كه م، نه يته سه ر گۆزه كه م و تا گۆشت و ئيسك و پرووسكم، له گه ل خاك و
 خۆلدا ناوئته نه بى و ميرووان به له شى سارده و بووم دلشاد نه بن، مه رج بى كه تو له بير
 نه به مه وه. له دوو هۆنراوى تردا ده لى:

پروخسارش په ونه ق پويع مه سكووندا

جهيران جهيران مه ند شى وه هامووندا

وه نه وشه سوچه دى خالش فهرز كه رده ن

جه و بۆنه مودام كه چ كه رده ن كه رده ن

واته: پوومه تى ياره كه م په ونه قى دايه جيهان و ئاسك سه رسام ما و به ره و دهشت كه وه
 پى و وه نه وشه كرپنۆشى له خاله كانى كرد و بۆيه هه مووده م سه رى لى ده خويئنى.

سه رچاوه كان

۱- حديقە سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.

۲- به یارێگی کۆن که سه د سال له مه ویتش نووسراوه ته وه.

۳- یادداشته كانى خۆم سه باره ت به شێخ عه بدولكه ریمی خانه گایى.

سه ی براکه

۱۲۱۰ - ۱۲۹۰

ئهم هۆنره مان که ناوی حه يدەر و کورپى سه ی مه نسوور و نازناوى سه ی براکه يه، به پى
 سه ره تاي په راوى سه رنه نجام له سالى ۱۲۱۰ى کۆچى له دى تووت شامى کرماشاندا
 پى ناوته مه يدانى ژيانه وه و له سالى ۱۲۹۰ له ته مهنى هه شتا سالىدا به ده ست دوزمان
 کۆزراوه و له دى ناوبراودا نۆزراوه.

دوکتۆر محمەد موکرى له سه ره تاي په راوى (شانامه ی حه قيقه ت)دا له باره ی سه ی
 براکه وه ده لى: سه ی براکه که يه کى له رتبه رانى هه ره برزى يارىيه، له سالى ۱۲۱۰ى
 کۆچيدا له دايک بووه و له سالى ۱۲۸۰ له ته مهنى حه فتا سالىدا کۆزراوه.

سه ی براکه به يه کى له رتبه ران و هۆنره رانى پايه برزى يارى دپته نه ژمار، وه سى و
 شه ش که س له هاوه لانى که له ده ورى خۆيدا کۆى کردوونه ته وه، هۆنر بوون و

به‌ناویانگترینی ئه‌و هۆنه‌رانه: نه‌ورۆژ و ته‌یموور و زولفه‌قارن که هۆنراوه‌مکانیان گه‌لێ به‌رز و ناسک و ره‌وانن، وه هۆنراوه‌مکانی ئه‌و هۆنه‌رانه له په‌راوێتکدا به‌ناوی: (ده‌وره‌ی سه‌ی حه‌یده‌ری) کۆ کراونه‌ته‌وه.

ئه‌مه‌ش چه‌ند پارچه هه‌لبه‌ستیکێ ئه‌م هۆنه‌ره که ده‌لێ:

عه‌ره‌ب دوجه‌یلم، عه‌ره‌ب دوجه‌یلم

عه‌ره‌ب وه عه‌ره‌ب قه‌یس دوجه‌یلم

ئه‌تۆ له‌یله‌نی من له‌یل له‌یلم

ئه‌سرین نه‌دیده چون سه‌یلات که‌یلم

بیم وه سه‌ره‌قه‌تار، قه‌تار شاه‌ی

ویه‌ردم نه‌ بان پێل کـه‌چ راه‌ی

دۆسان مزگانی ها یاوام وه له‌یل

وه‌بۆی عه‌تر له‌یل ده‌ماخ که‌ردم که‌یل

دیده دیده‌ی له‌یل نه‌ناسـۆ وه‌ویش

کۆر بۆ، نابینا، به‌ده‌تر به‌یۆ پێش

واته: من بۆ یاره‌که‌م به‌وێنه‌ی قه‌یسی لیتوم لێ هاتوووه و ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ری ده‌شته‌که‌ی دوجه‌یل بووم، ئه‌و ده‌شته‌ی که مه‌جنوونی تێدا سه‌رگه‌ردان و ئاواره بووبوو، و بۆ له‌یلای یاری ده‌که‌را. تۆیش یار و له‌یلای منی و منیش دلبراو و مه‌جنوونی تۆم، وه بۆ تۆ فرمیتسکم و مکو لافاو دێ، له‌به‌ر تۆ خۆم کرده کاروانجی، وه له‌سه‌ر پریدیکی لاره‌پێدا تێ په‌ریم تا بگه‌مه تۆ، ئه‌و هه‌موو ڕێگه‌وبانه‌م له‌به‌رئه‌وه به‌ری تا بۆنی خۆشی تۆم پێ بگا. خوا و راسان به‌هیوای دلم گه‌یشتم. چاوێ که‌ چاوی نه‌که‌وێته یار، ئه‌و چاوه یاخوا کوێر و نابینا بێ و جیهانی لێ تاریک بێ.

۲

یاران نه‌ خامۆش، یاران نه‌ خامۆش

شه‌وێ نه‌ شه‌وان نه‌ خاوا خامۆش

وێنه‌ی سیاه‌وحش سیای سه‌وا دیۆش

دیم سه‌دای قووقووی یارم ها نه‌گۆش

وه جه‌خت مه‌شاخا نه‌و به‌ند سه‌رکۆ

قه‌واقووی یاران ئاخه‌ر بی وه پۆ

نهو سهدا و دهنګه چهند کهس خرؤشا

بیدار بيم نهخواو دهرورنم جؤشا

نيسا هام نه فکر نهو سهدا و خرؤش

وه مهيل بنيام هم بهيق وه گؤش

واته: نهی یاران! شه وټکیان که گټتی کپ و مات بوو، خه وټکم دی. لهم خه وهدا وهکو
سیاومشی رهشپؤش له شوټنټکدا پراوهستا بووم که لهپر سهدا و هاواری یارم هاته کوئ
لهسر کټوټکدا دهيشاخاند و دهينا لاند و، بهدم هاوار و ناله يه وه چهند کهسی تر نالاندیان
تا پؤژ بووه وه، لهو ههرا و ناله يه شدا من وريا بوومه وه و دل و دهرورنم هاته کوئ، نیسته ش
هاله م بیری نهو ناله و ههرايه، وه هیوادارم که سرکه وړه ی فریشته کان له لایهن خواوه
تکام بق بکا تا جاريکی تر کوټم له دهنګ و ناله ی یاره که موه بیت و به هیوای دلم بگم.

۲

دلّه نهو کؤی نهشت، دلّه نهو کؤی نهشت

وهیادت مهيق وټل بیت نه کؤی نهشت

نهسرین نه دیدت چون سیلاو مهوشت

سووهیل بټی ناما وهی ته وړه تو رهشت

همی دل نه پایهی لهیلا بنیهر سر

پهنا بهر وه زات پادشاهی داوهر

جام جهم بنيام، بنيام جام جهم

دؤستان مزگانی شاباز بی مه حکم

واته: نهی دل! دټته بیرت که وهکو مه جنون له کټوی نه جدا ناوړه و دهر به دهر بوویت؟
وه فرمټسک له چاوانته وه وهکو لافاو دهات، نه مه سووهیل بوو که تو ی بهم چه شنه بهرز
کرده وه که و ابو نهی دل له بهر ابرې پله و پایه ی دلداردا سر دانوټنه و کرښ که و پهنا
ببه بهر پاشای داوهر، جامی جهم نوټنګه ی بهزه یی خواییه. نهی دؤستان مژده! که
شابازی گوره سر مه ست و سرخوټی نهو جامه بوو.

۴

جهو یار په ی خه وهر، جهو یار په ی خه وهر

سی دؤست ئینتزار جهو یار په ی خه وهر

هه‌رسی سهر توفه‌یل گولبانگ سه‌هه‌ر
 موحتاج په‌ری شه‌وق شه‌وعای شه‌وعله‌وه‌ر
 ومه‌زموون سه‌هبت ته‌علیقه‌ی سه‌رمو‌ر
 زال چه‌نی پوسته‌م په‌خش مه‌ساف جو‌ر
 نامان نه‌و مه‌یدان سه‌رای داله‌ه‌و
 ته‌مام ناراستن خواجای یه‌مه‌ن کو
 چون روسته‌م چه‌نی نه‌و خاقان چین
 ستیزا و یاوا وه‌فه‌ر ئی زه‌مین
 یه‌قین دوستانیش مه‌یاوان وه‌فه‌ر
 خلاف نه‌دارو‌ حه‌رف قه‌له‌م زه‌ر
 ده‌رمه‌دان نه‌ ده‌ورچون حوسه‌ین نام
 ته‌حقیق نه‌ مه‌یدان نه‌داران نارام
 نوشته‌ی مووسا خلاف نه‌دارو
 دۆست راست پاکباز باوه‌ر بدارو

واته: سێ که‌س له‌ یارانێ پاکدل به‌شوێن شادا که‌ران و نه‌م سێ که‌سه‌ که‌ پێویستیان
 به‌به‌زه‌یی و تیشکی پو‌خساری نه‌و بوو، کاتی که‌ شایان په‌یدا کرد وه‌کو زال و پۆسته‌م و
 په‌خش پۆشینه‌ کێوی داله‌ه‌و و نه‌وێیان پازنده‌وه‌ و بوونه‌ ه‌وی پیت و پیزی نه‌و مه‌لبه‌نده‌.
 نه‌وان وه‌کو پۆسته‌م که‌ بۆ فه‌ر و شکوی ولات له‌گه‌ل خاقاندا شه‌ری کرد، پیرۆز بوون. بێ
 گومان دۆستان و یارانیش نه‌گه‌ر له‌ پیت و پیز و له‌ فه‌ری شا به‌هرمه‌ند ده‌بن. به‌وته‌ی پیر
 مووسی ب‌رواتان بێ و پتی راست ب‌گره‌ به‌ر و راستی ب‌که‌نه‌ دروشمی خۆتان.

٥

عه‌جه‌و به‌زمی دیم، عه‌جه‌و به‌زمی دیم
 نه‌ی وه‌قت شه‌فه‌ق عه‌جه‌و به‌زمی دیم
 ومه‌یل چه‌ند که‌س مه‌گێلیام، مه‌شیم
 تا یاوام وه‌ پای دره‌خت عه‌ه‌زیم
 یاوام وه‌ بازار به‌ند راست به‌ن
 دیام دیم یارام نه‌ پووم حازر ه‌ن
 مه‌یق وه‌ پاوه‌ وینه‌ی سه‌ول ساف
 ومه‌گێلیا چه‌نیم بێ لاف و خلاف

پرو کەرد وە مۆبەت وەشیرین گوڤتار
 گامەیل وە کەمین گامەل بەدکار
 خولاسە تا دەرب ورازان کەردن
 هەردوو دەس پەییوەس پێچان نەگەردن
 دەهەن نە گەلۆوی من مات و مەدەهۆش
 تەڤلی نەوساوەت مەواتش خامۆش
 ئیسە هەم وەمەیل بنیامین جەم
 نەومەیل و مۆبەت مەیلش نەبۆکەم

واتە: لەم بەرەبەیانەدا بەزمێکی سەیرم دی، وە بەئارەزووی چەند کەس دەهاتم و دەچووم
 تا گەیشتمە پای دارێکی گەورە و ئەوسا لەوتۆه پۆیشتمە بازار و دیم یارم لە بەردەمم دایە
 و وەک سەول دیتە پتۆه و پرووی تێم کرد و لەگەڵمدا دوا و دواي دڵ و دەروونی پروون
 کردەوه، ئێستاش هەر ئەو خۆشەویستیەیی لەگەڵمدا هەیە و خۆشمی دەوێ.

٦

دەرویش دەرویشان، دەرویش دەرویشان
 دەرویش مەولا ئاغەیی دەرویشان
 وە رەمز و رەوشت ریازەت کیشان
 وە جەم چلەن یار نە دلیشان
 هەر کەسێ کە را وە یار بزانتۆ
 سەرافەن سەرەف کە پیش مەوانۆ
 مەبۆ کە سەرەف دانەشناس بۆ
 خەوەرە ئەسرار خاس و ناخاس بۆ
 نەک چون لێـ ئالوان وێڵ هەردە بۆ
 وێڵ و سەرگەردان را گوم کەردە بۆ

واتە: ئەو کەسەیی کە دەرویشە و بەرێ و پەوشتی دەرویشی دلی بەستووە و لە پێی
 خواوە دەروا، وە جەم و چلەن و یار لە دڵ دەرناکەن، وە هەر کەسێک پێی راست بەیار
 بزانی دیارە خواناسە و خواناسیش دەبێ دانەناس بێ و خاس لە خراپ جیا کاتەوه،
 نەومکو ئاوازی دەشت و دەر بێ و پێ گوم بکا.

سفید صفه‌تان، سفید صفه‌تان
 جهم سفیده‌وان سفید صفه‌تان
 کالای کارخانه‌ی ساحب مؤبه‌تان
 سه‌رمه‌شق نه‌دوکان باتن هیمه‌تان
 مه‌علوم بق نه‌لای توغرای قه‌لم زهر
 زیل زمین زولال جه‌لادان وه‌فهر
 به‌لی وه‌شهرتی چون مایه‌داران
 هر شهرت و ئیقرار وینه‌ی توجاران
 رۆژ وه‌رۆژ فیتشته‌رمه‌شق ته‌مام بق
 دوور نه‌به‌ین و به‌س بۆده جه‌مام بق
 وه‌سه‌ورئوموور، وه‌سه‌قام سه‌خت
 مایه‌ت نه‌دوکان سه‌راف بکر نه‌خت
 وه‌ی ته‌وره مه‌بق نه‌سه‌رویه‌رده‌ن
 باقی وات واتای مه‌نه‌ی بی‌شهرده‌ن

واته: پیاری خواناس ده‌بی له کارخانه‌ی خوشه‌ویستیدا کالاکری و دلی پاک و خاوین
 بکاته‌وه و به‌به‌لین و په‌یمانی خوی بجوولیته‌وه و رۆژ به‌رۆژ پتر له‌م رینگه‌وه به‌روا، وه
 به‌ئارامی و هیمنی مایه‌ی له‌لای پوول گۆره‌وه‌ی خواناسیدا نه‌خت بکاته‌وه و به‌م چه‌شنه
 ده‌بی ژیان باته‌سه‌ر، ئیتر نه‌وانه‌ی وا له‌رینگای تره‌وه ده‌رۆن دیاره له‌هه‌له‌دان و پیتی
 راست ناگره‌به‌ر.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- شاهنامه‌ی حقیقت - تالیف حاج نعمت الله جیحون آبادی - تهران، ۱۳۶۱.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- ده‌وره‌ی سه‌ی براکه (ده‌ستنوووس).
- ۴- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارمه‌ به‌سه‌ی براکه.

دهرویش ئوجاغی گوارهی

۱۲۱۱ - ۱۲۸۶

ئەم ھۆنەرمان ناوی ئوجاغ یا ومجاخ و کۆری فرھاد میرزای گوارہییە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتوووە دەستمان لە سالی ۱۲۱۱ی کۆچی لە دێی گوارەیی سەر بەکرماشان ھاتوووە دنیاو و لەبەرئەوێ لە بنەمالەییکی خۆتندەوار و میرزا بوو، ھەر لە منداڵییەو دەستی کردوووە خۆتندن و فێری وێژەیی فارسی و خەتخۆشی بوو و پاشان چوووە دێی تووت شامی و ماوھیک لە خزمەت سەیی براکەدا بوو و بوووە دەرویشی و لەوێدا پەرتووکی سەرئەنجام و دامیار دامیار و پەرتووکی ئاینییەکانی تری یاریی خۆتندوو و پاشان بۆ پرتووینی خەلک چوووە کرد و سەحنە و ھاتوچۆی کرماشان و پاتاق و قەسر شیرینیشی کردوو و چەند جارێکیش چوووە تاران و قوم، کاروانییەکی خانەقین و دێی ھاوار و سازان کە کەوتوووە لای شاری ھەلبەجەو بوو و پاشان کە پاوئەو زێد و مەلبەندمەکی خۆی و پاشماوێ ژبانی پرتووینی یاریبەکان و ھۆنراو ھۆننەو بردوووە سەر تا لە سالی ۱۲۸۶ی کۆچی لە تەمەنی ھفتا و پێنج سالییدا کۆچی دوایی کردوو.

دەرویش ومجاخ بەیەکێ لە ھۆنەرانێ گەورەیی یاری دیتە ژمار و ھۆنراوێکانی گەلی دڵگەر و شیرین و دڵنشین و زۆربەیان سەبارەت بەی و پچەیی یارین و ھەندیکیشیان پێشبینین و لە دەفتەرێکدا کۆ کرانەتەو و ھێشتا لە چاپ نەدراون.

ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستێکی ئەم ھۆنەرمان کە دەلی:

۱

رەستا خێز مەبۆ، رەستا خێز مەبۆ

یاران بزاناں رەستا خێز مەبۆ

زولفەقار نە فەوق ھەجەر تیز مەبۆ

نە ئەر زولبەحرمین و لگەرتیز مەبۆ

ھۆزەت باتن بنای شەپ مەبۆ

تەلاتوم قین بەحەر و بەپ مەبۆ

عالم موسەخەر تار و مار مەبۆ

نیشانەیی ئاخەر نە و ھەر مەبۆ

واتە: ئەی یاران! ئەو بزائن کە شەپ و ئازاوە لە جیھاندا ھەلەدەستێ و ھەموو پۆژی دوایی ھەموو دھکەونە ناو ترس و دھەشوکێن و شمشیری زولفەقار تیزتر دەبی و لە خاکی

به حره‌یندا که لاپیزان ده‌بی و شهرم لاده‌چی و شهر هه‌لده‌ستی و ناوی ده‌ریا ده‌خروشی و
 شه‌پۆلی ده‌گاته‌ ده‌شت و کیو و دونیا به‌جاری تاریک و ته‌نگ ده‌بی و نیشانه‌ی ئەم باره
 ناله‌بارەش له وهرزی به‌هاردا دهرده‌که‌وی.

۲

یاران قه‌مه‌بق، یاران قه‌مه‌بق
 خه‌یلی جه‌ مه‌ردوم یه‌کسه‌ر قه‌مه‌بق
 په‌ی ده‌نگ باقی چراچه‌ مه‌بق
 نه‌ی سال و ه‌شدا به‌هار به‌ مه‌بق
 زو‌لم و زه‌لالت به‌رز مه‌و نه‌شاران
 مه‌وق په‌ستاخیز عیراق و ئیران
 مه‌شق وه‌ غاره‌ت بوخارا و به‌لخ
 ته‌که‌ مه‌وق ته‌کان نه‌وقات مه‌بق ته‌لخ
 په‌شیوی دووسه‌ر ده‌عوای دین مه‌بق
 کوشتار باتن سه‌رزه‌مین مه‌بق
 "توجاخ" تۆ وچه‌ مه‌بق چیش که‌رق
 هه‌رکەس نه‌ سه‌متی وچه‌ پۆله‌ پۆ

واته: ئە‌ی یاران! که‌لی له‌ خه‌لک به‌ته‌واوی قه‌ ده‌بن و ده‌بیته‌ چراچه‌ و که‌س له‌ که‌س نابێ
 و له‌ سالێکی خو‌شدا به‌هار و شک ده‌بی و زۆر و سته‌م و گومرایی له‌ شاره‌کاندا
 په‌رده‌ستینی و شه‌ری ئیران و عیراق ده‌ست پی ده‌کا و به‌لخه‌ و بوخارا، به‌تالان ده‌بری و
 ژیان له‌ خه‌لک تال ده‌بی و هه‌مووی ئە‌مانه‌ بق شه‌ری دین ده‌بی. جا وه‌جاخ تۆ بلی ئە‌و
 خه‌لکه‌ ده‌بی له‌م کاته‌دا چی بکه‌ن که‌ هه‌ر که‌س له‌ شوێنێکه‌وه‌ ده‌بینی ده‌داته‌ سه‌ر خو‌یا و
 ده‌لی پۆله‌ پۆ.

۳

جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق، جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق
 خرو‌ش به‌غداد جه‌نگ خه‌یبه‌ر بق
 زیره‌ی زولفه‌قار شاخه‌ی دووسه‌ر بق
 نه‌سته‌موول به‌رباد ده‌هوا یه‌کسه‌ر بق

سهردارئ نه ملک ئيران خه وەر بق
 سلسلای سپاش به وینهی وەر بق
 بهیتولوقه دهس چراغان مه بق
 تلووع نه تهلعت ده ماغان مه بق
 وا دیوسه لام شوو شین مه بق
 فتور قساس جهنگ دین مه بق
 "ئوجاغ" تا شاخه نه خیزق نه عرش
 جیهان یه کسر بق سهرابؤوه لهش

واته: شهرى به غدا وهكو شهرى خه ببهرى لى دى و له نهسته مبوليشدا شهر
 هه لده گيرسى و سهروكك له ئيراندا وريا ده بته وه و له شكره كهى له ناو خه لكدا وهكو هه تاو
 دهره وشيته وه و شارى قودس ده بته چراغان و هه تاوى سه ره بستی له ويدا هه لى و شهر
 له وادیوسه لام یا به غدادا په رده ستینى و خه لك تولهى خوین له یه كتر ده سه نه وه و نه م
 شهرهش بق دین ده بى. نهى وه جاخ تا شریخه یه كه له ئاسمانه وه نه یت، دهشت به جارى پر
 ده بى له لهشى كوژراوان.

سهرچاوه كان:

- ۱- دهفته رى هؤنراوه كانى دهر ویش و جاخ كه له سالى ۱۳۰۲ ی كؤچيدا نووسراوه.
- ۲- به یازى كى كؤن كه هه ندئ هؤنراوى دهر ویش و جاخى تیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته كانى خوم سه بارهت به دهر ویش و جاخى گاواره بى.

میرزا عه لى عه باسوه ندى

۱۲۷۶ - ۱۲۱۳

نه م هؤنه رهمان به پى یادداشته ئه علا دین كورى عالىیه و له سالى ۱۲۱۳ كؤچى له دى
 گاواره دا پى ناو هه مه يدانى ژيانه وه و هه ره له ویشدا پى گه يشتووه. له مندالیدا خه ريكى
 خویندن بووه و له ماوه يه كى كه مدا فیرى ریزمان و ویزه ی فارسى بووه و له پاشان
 خه ريكى خویندننى پیتۆلى بووه و نه وسا چووه ده دى تووت شامى و ماوه يه كه له لای سه
 براكه دا ماوه ته وه و له پاشا رۆيشتووه ته خانه قین و كه ركووك و به غدا و نه جف و
 خویندنه كهى ته وار كردووه و كه راوه ته وه زید و مه لبه نده كهى خوى و پاشماوه ی ژيانى
 به وانه و تنه وه و پیتۆینى خه لك بر دووه ته سه ر تا له سالى ۱۲۷۶ ی كؤچى دوايى كردووه.

ميرزا علي له هۆنينه وهى هۆنراودا دهستىكى بهرز و بالاى هه بووه و كهلى هۆنراوى له شويتن بهجى ماون و له هۆنراوهكانى وا دهردهكهوى كه له زۆربهى زانستهكانى دهورى خۆيدا سههرشتهى هه بووه. ئه مهش چهند هۆنراوىكى ئهم هۆنهره، كه دهلى:

شام ها نه شامدا، غولام نه تهبرىز

مه بق بكه ران شين و رهستاخيز

وسنه قىرمزى سىنگ سىهرانه

بى وه خىهرابه پىرى دىوانه

تارىكه ن تارىك بهلخه و بوخارم

تاقه تم تاق بى نه مانه ن چارم

بته م بته وونه ن بىمم زولاله

بى چىو نه بق ئى گالالى گاله

واته: شام له شام دايه و خولامه كهى له ته وريزدا ژيان ده با ته سىر، كه وابوو ده بى شىوه ن و زارى كه ين. كىوى وسنه قىرمزى هىر سىنگى سىهرانه يه كه بق دلخوازان و شهيدا يان بووه خىهراوه و وىترانه. دىتى بهلخه و بوخار تارىكه و منيش تاقه تم تاق بووه و چاره يه كم نىيه جگه له وهى كه نارام و ئوقره بگرم. ئه ندام و له شىكى سىختم هىيه و دلىكى پاك و خاوىن، كه وابوو قىزه و هاوارم بى ئاكام نامىنىته وه.

وسنه قىرمزى كه هۆنهر دهلى هىر سىنگى سىهرانه يه و ناوى كىوتىكه له دىتى سىهرانه، له ئافىستاشدا ئهم ناوه به چه شنى وه سىنه ها تووه و ناوى كىوتىكه كه له يه شتى نۆزدهمدا باسى كراوه.

سىهرچاوه كان:

۱- يادداشتى ئه علادين كه سىهارهت چۆنىيه تىبى ژيانى هه ندى له هۆنهران نووسراوه.

۲- به يازىكى كۆن كه سىهر سال له مه وىتيش نووسراوه.

۳- يادداشته كانى خۆم سىهارهت به ميرزا على عباسوهندى.

میرزا عہدوللا خہیالی

۱۲۹۴ - ۱۲۱۳

نہم ہونہرمان ناوی عہدوللا و کوری مہلا قادر و نازناوی ہونراوی خہیالیہ، بہیتی
بہیارتکی کون و نہو زانیاریانہی کہ کہوتونہتہ دہستمان لہ سالی ۱۲۱۳ی کوچی لہ
ہوشاردا پتی ناوہتہ مہیدانی ژیانہوہ، ہر لہ مندالیہوہ خہریکی خوتندن بووہ و لہ پاشا
چوہتہ حوجرہی فہقییان و بق خوتندن زوربہی شوینہکانی ہورامان گہراوہ و
سہرہنجام لہ نودشہدا خوتندنہکی تہواو کردوہ و گہراوہتہوہ زیت و مہلہندہکی خوی
و پاشماوہی ژیانہی بہکشتوکال و وانہ وتنہوہ و ریتونینی خہلک بردوہتہ سہر تا لہ سالی
۱۲۹۴ لہ تہمنی ہشتا و یہک سالی لہ دیتی گورچیندا کوچی دواہی کردوہ و نیژراوہ.

خہیالی لہ ہونینہوہی ہونراوی کوردی و فارسیدا دہستیکی بہرز و بالای ہہبوہ و
ہونراوہکانی خوی بہختہ جوانہکی نووسیوہنتہوہ و بہیادگار ماونہتہوہ.

خہیالی وکو زوربہی ہونہرانی تر سہرہتا شہیدای دیمہنہ جوانہکی کوردستان بووہ و
لہ پال نہمہشہوہ جوانی و شوخوشہنگی یارہ خوشہریستہکی نہوہندہی تر ناگری
کورژمہکی خوش کردوہ و نہمہش بووہتہ ہوی ہلقولینی سہرچاوہی ہونراوی.

وکو دہلین لہ تافی جوانیدا لہ ہریمی تیلہکوز یا سیاکوزدا دلی چوہ لہ بہفراو ناویک و
زوربہی ہونراوہکانی بہبژن و بالای نہو کیزہدا ہونینہتہوہ، لہ پارچہ ہہلبہستیکدا بای
شہمال دہکاتہ نیژراو و پتی رادہسپیرئ کہ رازی دلہکی ببا بق یارہکی و پتی بلتی کہ
شیت و لٹوہی بووہ و نارامی لی براوہ بق نہوہی بیبینی، وکو دہلی:

شہمال وہشبوق، شہمال وہشبوق

شہمال شہریف بژی عہتر وہشبوق

قہترہ دہر و مچخت مدارات نہبق

بشوق وہ ماوای ملک سیاکوق

بشوق بہو مہکان قیبلہم تی نشتن

جہ سہرتا دامان نوور پیدا وہشتن

دہخیلم دہخیل باد سہردی نوش

عہرز بہندہی ویت مہکر فراموش

مہشی وہ یانہی باوان لہیلم

جہ لہیلی فیشتر وہفا و مہیلم

وینهی دلسۆزان بنیشه وه لاش
 دهستهی زولفانش پهخش کەر نهگۆناش
 مبادا قیبلهی ئاهووی وهخش چه
 بیدار بۆ چه خاو بینۆ سته
 ومختی هۆرێزا چه شیرین خاوان
 مهوینۆ زولفان موشکین و لاوان
 دیسان جهنۆوه بهقهترهی گولۆ
 پرداخ مهوۆ زولف تهفرقهی خام تاو
 عهکس مهوۆ نهجام جهمین جام چه
 میل وهسورمهی توور مهالۆ نهچه
 کهم کهم توغرای لهیل بکهره وهبۆ
 نهلبهت مهواجۆ شهمال ئوغر بۆ
 بهپێزهی رازان وهدهلی پر فام
 دهست بهسینهوه ومنهش کەر سلām
 بوا چهئهی لهیل ساحیب شهرت شوون
 ههکیم دهردان حال زان مهجنوون
 "خه یالی" چون قهیس گرتشدا مانم
 من جهو بۆنهوه بهی زید نامانم
 واتش: چند رایێ که دهلیل مهندهن
 زمسان توۆردام نه راگهم تهندهن
 جهو سه بهب مهحرووم دیداریارم
 ئینتزار بهدین دوست دلدارم
 ومرنه کێ تاقت فراق توۆشه
 شهو و پۆ تاسهی دیدار توۆشه
 عهرز سلامت بهمن سپهردهن
 بهخاک قهرووم پای توۆم ناومردهن
 سا نهترق چون لهیل، حال زان دهردی
 با خه بهر جه قهیس وێل چۆلگهردی

وهرنه مه‌حاله‌ن که‌س وه ته‌ماش بق
 وا عهرزت که‌ردم نه‌ونه‌مام نو
 چیشنه بزانه راگه‌ی سه‌وابش
 هه‌ج نه‌کبه‌ره‌ن وچه‌جه‌وابش
 نه‌لبه‌ت وینه‌ی له‌یل شه‌هد و شه‌که‌رپیز
 یاخو چون شیرین خاتری خوی پرویز
 یا چون سنه‌ویه‌ر سازاده‌ی کشمیر
 یاخو وینه‌ی زین بوه‌تان جزیر
 یا چون هوم‌هیلای په‌ریزای پهری
 یا خو به‌وینه‌ی زوهره و موشته‌ری
 یا چون گوله‌ندام گولشای بن هیلال
 یا خو چون عه‌رزان ساحیب زولف و خال
 یاخو به‌وینه‌ی مه‌نیجه‌ی تووردان
 یا چون زلیخای سهردار حووردان
 دوو مسقال له‌عل بی‌گهرده‌ش
 نیم دره‌م جه‌گهردن سوراخیی زهرده‌ش
 به‌ک مسقال جه‌خال مابه‌ین لیموش
 نیم دره‌م ژاله‌ی بان تاق نه‌بروش
 بپیش نه‌کلف ما وهری وه لام
 پیش مه‌بق ساریش ناسورکه‌فته زام
 به‌شهرتمان بق شه‌مال هوشیار
 باوهری نه‌حوال سلامه‌تیی یار
 خه‌یالی تا گیان جه‌لاش مه‌نده‌بق
 گیان و متق پیشک‌ش وه‌له‌یل مه‌نده‌بق

واته: نه‌ی شه‌مالی بق‌نخوش! خیراکه زوو برق هه‌ریمی تیل‌کۆ و بچۆره نه‌و شوینه‌ی که
 وا دلخوازمکه‌می تیدایه و سهرتاپای تیشکاوییه، نه‌وسا بچۆره مالی دلدارمکه‌م و وه‌کو
 دلسۆز زولفه‌کانی بلۆکه‌ره سهر روومه‌تیدا و کاریی نه‌کمی که له‌خو وریای که‌ینه‌وه، کاتی
 که له‌خو شیرین هه‌لسا دیسانه‌وه زولفه‌کانی بشه‌کینه‌وه و نه‌وسا بۆنی قه‌مه‌کی که و

دیاره لیت دهرسئ شهمال نؤغر بؤ کوئ دهچی؟ که وای وت، دهرست بنه سینگته وه و سلاوی لی که، بلئی: ئهی خاوهرن به لئین و پهیمان! خهیالی وهکو قهیس داوئینمی گرت و منی نارد له لات و وتی: بلئی به یاره خۆشه و یسته کهم که زستان داوی بۆم داناوه و پئنگه می گرتووه، بۆیه له دیدارت بئی بهربووم و چاروانی ئه وه ده کهم که چاوم پئت بکه وئ، ئه گینا کئ تاقه تی دوریی تۆی ههیه، جا ئه گهر تۆش حالزانی دهردی بزانه رئی چیه بیرئ ئه و دلبراو به که ره وه، وهکو شیرینی ئهرمه ن و، یا وهک سته و بهر شازاده ی کشمیر، وهیا به وئنه ی زینی بۆتان و، یا وهکو مه نیجه ی تووران و زولئخای خۆشه و یست، که مئیک له باده ی لیوانت و تۆزقالئیک له خهیالی به یینی دوو لیمۆتم بؤ بکه ناو پریاسکه یه ک و پئم ده تا بۆی به مه وه و بیدا له برینه کانی و ساپژبیتته وه، ئه گهر وا بکه ی خهیالی هه تا ماوه گیانی له پئتا به خت دهکا.

سه رچاوه کان:

- ۱- به یازئکی کۆن که سه د سال له مه ویتش نووسراوه.
- ۲- که شکۆلئیک که هه ندئ له هۆنراوه کانی خهیالی تئیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته کانی خۆم سه باره ت به خهیالی.

عه لی لاجین

۱۲۱۵ - ۱۲۶۰

ئهم هۆنهر به پئی یادداشته ی ئه علادین کورئ قولییه و نازناوی "لاجین" ه و له سالی ۱۲۱۵ ی کۆچی له دئی "سۆران" ی کرماشاندا له دایک بووه و ههر له ویتشدا پئی که یشتووه، له تافی جوانیدا که وتووه که شت و گیل و خهریکی خوئندن بووه و پاشان پۆیشتوووه کرماشان. له لای مه لا ئه حمه د ناوئیک خوئندوویتی و له پاشا چوووه دئی تووت شامی و ماومه ی که له لای سه ی براکه ی ماومه وه و ئه وسا که راوه ته وه ژئد و مه لبه نه که ی خۆی و پاشماوه ی ژبانی به پئتنوئینی خه لک بر دووه ته سه ر تا له سالی ۱۲۶۰، کۆچی دواویی کردووه، وهکو ئه علادین ده لئ:

جه سه نه ی هه زار دوو سه د چه نی شه ست

جیهان به ره ی وئش زوو جه لاجین به ست

واته: له سالی هه زار و دوو سه د و شه ست، جیهان دهرگای خۆی خئرا له لاجین به ست. له لاجینه وه هه ندئ هۆنراو به یادگار ماومه وه که زۆر ته ی و پاراو و ناسکن. ئه مه ش چه ند هۆنراوئکی ئهم هۆنهر که ده لئ:

گهوهەر به بار بۆ، گهوهەر به بار بۆ
 په‌ی که سێ خاسه‌ن گهوهەر به بار بۆ
 بۆلبۆل بخیزۆ شاخه‌ی به‌هار بۆ
 سۆلتان سهرپۆش سه‌رجه‌م یار بۆ
 شاخه‌ی زولفه‌قار لیم ناشکار بۆ
 عالم گرد به‌کۆ نه‌ ده‌وریار بۆ
 مه‌له‌کان نه‌ پووی دنیا بیزار بۆ
 مسته‌فا نه‌قین هژمه‌ت نه‌بار بۆ
 ئی شه‌رت و ئیقرار په‌ی یادگار بۆ
 بۆلبۆل بخیزۆ شاخه‌ی به‌هار بۆ
 "لاجین"م نه‌ووی جیهان بیتزار بۆ
 شاخه‌ی بۆلبۆلش عاشق وه‌ یار بۆ

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- یادداشتی ئه‌علادین که له‌ سالی ۱۳۱۴ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- به‌یازێکی کۆن که هه‌ندێ له‌ هۆنراوه‌کانی عه‌لیی لاجینی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌عه‌لی لاجین.

تاما‌زی گاواره‌یی

۱۲۱۸-۱۲۶۹

ئهم هۆنه‌ره‌تان به‌پیتی یادداشتی ئه‌علادین کۆری فه‌ره‌یدوونه و له‌ سالی ۱۲۱۸ی کۆچی
 له‌ دیتی گاواره‌دا له‌دایک بووه و هه‌ر له‌وێشدا پێ گه‌یشته‌وه. له‌ منداڵیدا خه‌ریکی خوێندن
 بووه و بۆ خوێندن هه‌مووی ناوچه‌ی گۆزان و هه‌ورامان که‌راوه و ماوه‌یه‌کی زۆریش له‌
 کرماشان بووه و له‌ پاشا چووه‌ته‌ دیتی تووت شامی و ماوه‌یه‌ک له‌لای سه‌ی براکه‌ ماوه‌ته‌وه
 و ئه‌وسا که‌راوه‌ته‌وه‌ زید و مه‌له‌بنده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌کاری کشتوکال و
 پێنۆتنبی خه‌لک بردووه‌ته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ۱۲۶۹ کۆچی دوا‌یی کردوه.
 له‌ تامازه‌وه هه‌ندێ هۆنراوه‌یادگار ماونه‌ته‌وه که‌ گه‌لێ ته‌ر و پاراو و شیرین و په‌وانن.
 وه‌کو ده‌لێن له‌ ته‌نبوور لیدانی‌شدا ده‌ستیکی به‌رز و بالا‌ی هه‌بووه. ئه‌مه‌ش چه‌ند هۆنراوه‌کی
 ئهم هۆنه‌ره که‌ ده‌لێ:

یاران سهودای دل، یاران سهودای دل
 شهوی شمیم نه فکر بهر سهودای دل
 وانام یهک علمی نه تۆمار گول
 شه شدانگ بیم نه عشق دوو نۆسای قابل
 وه مهیل باتن نوختهم عیانهن
 نیشانهم برووز بانگ بهیانهن
 قاسد وه دهوان گول ناوهردهوه
 سهبتم دا وهدهست پیر شهردهوه
 فری حهساوان وه مانا و مهزموون
 هانه دهفتهرم پهمز دوو نا دوون
 وه یهده بهیزای پادشای شاهان
 بهرشم نه جهرگی گوم کهرده راهان

واته: نهی یاران! شهوتکیان که وتمه ناو وت ویره و سهودای دل، تۆماریکم خویندهوه و
 پهیم برده زانستیک و بههوی نهوهوه گراو و سهوداسهری دوو مامۆستای شیاو بووم،
 بهپیتی ویستی دهروونم بوونم دیاره و نیشانهی ژیانم بق هه موو ئاشکرایه و ههر له بهر
 نهوهیه که قاسدی دۆستم بههله نهو تۆماریه هینا و پیری پهیمانم ناومی له ناو نهودا
 نووسی، گهلی له کردموهکانم له ناو نهو دهفتهردها نووسراوه و، بهدهستی سپی پادشای
 شایان نهز له جهرگی پتی ونبوهکان دهرچووم و پرگار بووم.

سهراوهکان:

- ۱- یادداشتی نهعلادین.
- ۲- بهیازتکی کۆن که ههندی له هۆنراوهکانی تامازی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشتی هۆنراوهکانی خۆم سهبارت بهتامازی گاوارمی.

پۆسته می بابیه جانی

۱۲۷۶ - ۱۲۱۸

نهه هۆنهرمان بهپیتی یادداشتی نهعلادین له سالی ۱۲۱۸ی کۆچیدا له دیتی تووت
 شامیدا له دایک بووه و ههر لهویشدا پتی گهیشتهوه. له منداڵیدا خهریکی خویندن بووه و
 بق خویندن گاواره و گۆزان و کردند و دینهوهر گهراوه و له پاشا گهراوتهوه بق زیدمهکی

خۆی و پاشماوهی ژیاڼی به پښتونیی خه لک و وانه وتنه وه بردو ته سهر تا له سالی ۱۲۷۶
کۆچی دوايیې کړدوه.

له روسته موه هندی هونراوه به یادگار ماونه توه که زړ ته و پاراو و شیرین. وهکو
ده لښ هندی نووسراویشی بووه که به داخه وه له ناوچوون و نه ماون. نه مهش چند
هونراویکی نه هونره که ده لښ:

ستاره ی سهر، ستاره ی سهر.

دوستان و هشن شوق ستاره ی سهر

مرزگانی وازهن ماوړو خه وهر

شاهم سؤش وهر دا نه دهشت و نه دهر

هم ژ نه و به یو دهوران باقی

توق یار به رزبؤ دوستان و هتاقی

نه حرس و نه نهوس نه خاو نه غم بؤ

فانی فنه باقی نه دم بؤ

جیهان ته مام جفت یه کرهنگ بولبول بؤ

چون بولبول عاشق وه شیوه ی گول بؤ

خواجه م دهفته ران یه یک بوانو

حق میس و گور نه گورگ بسانو

که مینه نه و رؤز جامه بنمانو

گفت خواجه م بؤ عالم بزانو

(روسته م) بکیشنه نومیده واری

هاوخته ن گیلؤ دهوران وه یاری

واته: نهی دوستان! نه ستیره ی بهر به بیان مژده ی نه مریی گیانی مرؤ دها و شادی و
خوشی ده به خشیته دلان. هر که سیک وریایه له که له وه سهر بکیشیته دهر، چونکه
مرزگینیدهران نه م هه واله ددهن. ته مهنی ئیستای مرؤ له ناو ده چی و له نووه ژیاڼیکی تر
دهست پی ده کړی و له ویدا دوستان له دهوری یه کتر دا کؤ دبه نه وه، ئیتر له و شوته دا ته ماح
و نه وهس و خه و غم و په ژاره نییه و هه موو تا هه میسه ده میتنه وه. جیهان وهکو بولبول
پووداو و کاره ساتی خۆی ده لښ و وهکو بولبول شهیدای گول ده بی. خوام کرده و یه
یه کی خه لک ده گپرتنه و مافی مهر و گور له گورگ ده سینیتنه وه. نهی روسته م هیوادار به و
نه وهنده ی نه ماوه که رؤزی په سلان بگات.

يادداشتەكان:

- ۱- يادداشتى ئەغلادىن.
- ۲- بەيازىكى كۆن كە ھەندى لە ھۆنراۋەكانى رۆستەمى بابەجانى تىدا نووسراۋە.
- ۳- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەرۆستەمى بابەجانى.

سەى رۆستەمى بانيارانى

۱۲۸۶ - ۱۲۱۸

ئەم ھۆنەرمان بەپىتى يادداشتى ئەغلادىن كوپى سەى ئەحمەدە و لە سالى ۱۲۱۸ى كۆچى لە دىتى بانياراندا لەدايك بوۋە و ھەر لەوئىشدا پى گەيشتوۋە و خەرىكى خويىندىن بوۋە. لە تافى جوانيدا رۆيشتوۋەتە دىتى تووت شامى و چەند سالىك لەلاى سەى براكە ماۋەتە و پاشان گەراۋەتەۋە زىد و مەلەبەندەكەى خۆى و پاشماۋەى ژيانى بەكارى كشتوكال و پىنوئىنى خەلك بردوۋەتە سەر تا لە سالى ۱۲۸۶ كۆچى دواىى كردوۋە.

لە سەى رۆستەمەۋە ھەندى ھۆنراۋ بەيادگار ماۋەتەۋە كە لەسەر پى و پچەى ھۆنەرانى پىشۋو ھۆنىۋىتەۋە. ھۆنراۋەكانى ئەو تا ئىستەك كۆنەكرائەتەۋە و لە بەياز و كەشكۆلەكاندا نووسراۋىن. ئەمەش چەند ھۆنراۋىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

مىرد بەر و بار، مىرد بەر و بار	بەى چىش نەكەى وجودت نىزھار
نىزھار بگەرە واتەى وىت وە كۆ	وہ شەرتى نەراى زات و كەمال بۆ
ھوۋ ھوۋ نىاۋە، ھوۋ ھوۋ نىاۋە	وہ زات بنىام ھوۋ ھوۋ نىاۋە
گوزەرگای بالول سەرۋەسىاۋە	رۆستەم زوھور كەر نە قەولگاۋە

واتە: ئەى مرقا! كە دەريا و وشكى لەژىر دەسلەلاتى تۆيە، لەبەرچى بەبوۋى خۆت ھەست ناكەى، و تە قسەكانى خۆت بەدروستى دەربەر، بەمەرچى كە لە پىتى راستى خوايىدا نامانج بگەى. خوا لە بىرمەكە و لە پىتى ئەو ھەنگاۋ ھەلگەر. خوا ئەۋەى كە فەرموۋە سەرى بۆ دانەۋىتە و فەرمانبەردارى ببە و لە بۋارى بالولەۋە بېرۆ و بەبەلىنى خۆت پەفتار بگە و كارەسات و ئاپورەى زەمانە بخە پشتگويى و گويى پى مەدە.

سەرچاۋەكان:

- ۱- يادداشتى ئەغلادىن
- ۲- بەيازىكى كۆن كە ھەندى لە ھۆنراۋەكانى سەى رۆستەمى تىدا نووسراۋىن.
- ۳- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەسەى رۆستەمى بانيارانى.

خەلیفە ئەلماسی گەزەردەرەیی

۱۲۲ - ۱۳۰۵

ئەم ھۆنەرمان ناوی ئەلماس و کوپی مەلا مستەفایە و بەپیتی ئەو زانیارییانەیی کە ھەتوونەتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۲۰ی کۆچی لە دیتی گەزەردەرەیی ھەوشاردا پیتی ناوتە مەیدانی ژیانەو. ھەر لە منداڵییەو لە لای باوکی خەریکی خۆتندن بوو و کاتێ لە پەراوھە وردەلەکانی فارسی بووئەو ھەتەو سەرھەتای خۆتندنی زانستی ئیسلامی دەست پێ کردوو و لە پاشا بەفەقیەتی چوو بۆ دیتی ئاوباریکی لای سەنە بۆ لای مەلا عەبدولکەریمی حسینی و چەند سالێک لەویدا ماوئەو و ریزمانی عەرەبی و لیکدانەوێ قورئانی خۆتندوو و پاشان روشتووئە سەنە و لەویدا خۆتندەکەیی تەواو کردوو و گەپاوتەو زۆر و مەلەندەکەیی خۆی و لە پاش ماوھیک دەپواتە دیتی ھەمپۆلە و لەویدا دەکەوتتە داوی تەریقەتەو و لەپاش ماوھیک لە شیخ نەجمەدینی ھەمپۆلە تەریقەت وەردەگرێ و نازناوی خەلیفەیی پێ دەدرێ و دەگەرێتەو دێ و مەلەندی خۆی و پاشماوھیی ژيانی بەوانەوتنەو و ریتوونی خەلک بردووئە سەر تا لە ساڵی ۱۳۰۵ لە تەمەنی ھەشتا و پێنج سالیدا کۆچی دواویی کردوو و لە گۆرستانی گەزەردەرەدا نێژراو.

خەلیفە ئەلماس بەیەکی لە ھۆنەرانێ کورد دیتە ژمار و لە ھۆننەوێ ھۆنراو دەستێکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوھکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوان. لە ھۆننەوێ ھۆنراو دەستی کێشاوتە دەرگای ھەموو جۆرە و تێکەو: ئاینی، دلداری، سروشتی. لەگەڵ ھۆنەرانێ سەردەمی خۆشیدا وەکو بابەجانی بۆرەکی و مەلا فەرھجی بۆرەکی نەنجووئە وێژەیی پێکھێناو.

خەلیفە ئەلماس جگە لە دیوانەکەیی کە بەتەقەلای نووسەر کۆ کراوتەو، چەند پەراوێکی تری بەھۆنراو ھۆنیوئەو کە بریتین لە: دقائق الاخبار، مەلوودنامە، بڕوانامە، ئوچە و شیرۆ و بلۆقی و ھیچکامیان ھێشتا چاپ نەکراون.

خەلیفە ئەلماس وەکو گەلیک لە ھۆنەرانێ کوردەواری ھەر لە سەرھەتا کورتژمی ھۆنراوی لە ئوینی دلبەرانەو وەرگرتوو و بەدوای ئەوانەو گەرفتار بوو بۆیە لە پارچە ھەلبەستێکدا دەلی:

قیبلەم خەمینم، قیبلەم خەمینم

قیبلەم ھەمیشە پەیی تۆ خەمینم

پەیی تۆ ئەراگێل پرووی سەرزەمینم

پەیی تۆ نەمەندن رەنگ نەجمینم

پەي تۆ لايلاوييم ئامان وه چه مەدا
 پەي تۆ وىم مەدان وه يانەي خەمدا
 پەي تۆ شووم تالە سىيا ستارم
 پەي تۆ هيجرانبار جه زىد ئاوارم
 پەي تۆ رەنجە پۆ رەنج وه عەبەس بيم
 پەي تۆ سىيا بەخت بى ئاوا و كەس بيم
 "نەلماس" هەريەي تۆ دەرونش هوونەن
 سا قىبلەم شەرتەن بزانی چوونەن

واتە: ئەي خوشەويستەكەم! من هەموو دەم بۆ تۆ خەمبارم و بۆ تۆ ئاواره و دەربەدەر
 بووم و رەنج لە پوخسارم نەماوه و فرمىسك بەخوپ لە چاوانمەوه دىتە خوار و دەشت
 بەدەشت و كۆيو بەكۆيو دەگەرێم و بە ئائۆمىدييه وه ژيان دەبەمە سەر و هەر بۆ تۆ لە زىد و
 مەلبەندى خۆم ئاواره بووم و رەنج و ئەرکم بىههوه جوو و ديارە بەختم پەشە و لە
 كەسوکارم دوور كەوتوومه تەوه. "نەلماس" هەر بۆ تۆ دل و دەروونی خوێتە، ئەي
 خوشەويستەكەم ساتى لای لى كەرەوه و بزانه حالى چۆنە.

لە پارچە هەلبەستىكى تردا باسى رەنجى خۆي و خوشەويستەكەي دەكا و دەلێ:

چراخم كەردم، چراخم كەردم
 چەن جار بە ئىخلاص خزمەتت كەردم
 چەن جەفای بى سوود وه عەبەس بەردم
 ياوا وه پای عەرش هەناسەي سەردم
 ئەو تاق ئەبرۆي نە عـالەم تاقم
 سۆزبان بە ئاهيتر ئاه و فيراقم
 رەنج گـولناريى لە عەل لەبانم
 مـووبەدەل وه تەرح وه لگ خەزانم
 غونجەي نەورەستەي پستەي دەهانم
 پەژموردەن وه گەرد وه لگ خەزانم
 لوول سەر حەلقەي گۆيسووي موشكينم
 نەم گرتەن وه ئاو سەيل ئەسرينم
 ئەرجه دوماي تۆ مەيل بەدەم وه كەس
 سا من چوون فەرهاد رەنجم وه عەبەس

نه و اچي وه ئيخلاص خدمت نه كړدمن

"نه لماس" چون فـهـرهاد په نجش لاد بهر دمن

واته: نهی خوښه ويسته كه م چن جار به دلپاكي و پاكيپه وه خزمه تي تو م كړدووه و
هه ناسه ي ساردم كه يشته ته ختي خوايي، جووته برؤكانی له دنيا دا تاغه و دل م له دوریي
نودا سووتاوه، ليوه كانی وكو لال وایه و منیش نه وهنده خه م و په ژارم خواردووه كه ووك
كه لای پایز په نگم زهر د بووه، خو لیوانی یار كه م ووكو غونچه ی تازه پشكوتوو و پسته
بووچكن، په لكه په شه كانی لوولیان خواردووه ته وه و به فرمیتسكي چاوم ته ی بووه و ده لئی
شه ونمی لی پژاوه. نهی خوښه ويسته كه م! نه گه له دواي تو دل به كه سیكي تر بدېم، یاخوا
ووكو فـهـرهاد په نجم به فیرو پروا، تا نه لئی كه به دلپاكيپه وه په نجی نه كیشاوه، "نه لماس"
ووكو فـهـرهاد په نجی له رتی تو كیشاوه.

له پارچه هه لېسه ستيكي تردا چونیپه تيی حال و باری خوی به وشه ی جوان و په نگیڼ
دهر دهر پړ و ده لئ:

توون تاومنه، توون تاومنه

نیمشهو بلتیسه ی توون تاومنه

نیش دهر وون دور جهرگ شكاو منه

نالهی قه یس ناسا پای بهر كاومنه

كووره ی نه خگه ری تن سقزان منه

شؤلی نار جه فرق نه فروزان منه

دل جه تاو دهر دگر گران منه

به مه دواي "نه لماس" جهرگ بران منه

واته: نه مشهو بلتیسه ی دهر وونم ووكو توون بهر ز بووه ته وه و، دل و دهر وونم به جارئ ناوری
تی بهر بووه و ووكو قه یس بق یار كه م دهشت و چؤلم گرتووه ته بهر و ده نالینم و له دوریي
یار ناگرم تی بهر بووه و به نووكی "نه لماس" جهرگم براوه.

فیدای نامت بام نه نجم سه هرگا

ستاره ی سه هر و نه م كهر نیگا

و نه م كهر نیگا ستاری سه هر

دیدم روشن كهر وه بی دهر دسر

دیدهی باتن بین زمین و سه ما،

عسیان بارمگان وه تو هن رجا

باوهره وه پا ههساره‌ی سووه‌یل

به‌یمانت فه‌یزت نه‌ه‌رده‌ی دو جه‌یل

خه‌لات په‌خشان که‌ر به‌وینه‌ی باران

ئاویاری بکه‌ به‌وینه‌ی جاران

بنۆشۆ وه‌ عه‌یش زوکه‌وور و ئوناس

سافته‌ربۆ وه‌ساف نه‌ت‌رح "ئه‌لماس"

واته: به‌قوریانی ناوت بم ئه‌ی ئه‌ستیره‌ی به‌ره‌به‌یان سه‌رنجێکی من بده و چاوه‌کانم پوون
بکه‌روه، چونکه‌ گوناهاکه‌ره‌کان هه‌یوایان به‌تۆیه و تۆش پیت و پیز بده‌ره په‌یره‌وه‌کانت و
وه‌کو باران به‌سه‌ریاندا پیت و پیز دا‌پۆژه تا نێر و مێی لێ تیراو بێ و دلایان پوون بێته‌وه.

له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستێکی تردا باسی پیری خۆی ده‌کا و ده‌لێ: تافی جوانیی خۆم که‌وته
بیرم که‌ ئه‌و کاته‌دا به‌بیری دوا‌پۆژی خۆم نه‌بووم و هه‌ر خه‌ریکی گه‌مه و یاری بووم و ئه‌وا
نێستا پیر بووم و هه‌یزم تیا نه‌ماوه، مرق ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌ تافی جوانیه‌وه خه‌ریکی نوێژکردن و
پۆژووگرتن بێ و خوا به‌په‌رستی له‌ پۆژی په‌سلاندا پزگار ده‌بێ، که‌چی من جوانی و
لاویه‌تیم به‌فیرۆ رۆیشت، مه‌گه‌ر هه‌ر خوا خۆی به‌زه‌ییی پێدا بێ:

ناما وه‌ یادم نه‌و‌جوانی وێم

ناخه‌ر جه‌ پیری سوودی نه‌دا پێم

پیری هه‌لمه‌ش په‌ی جوانیم ئاوه‌رد

په‌وه‌نق جوانیم به‌یه‌که‌جاری به‌رد

جوانیم لوا چون نه‌جم سه‌حه‌ر

به‌رد بنچینه‌م ده‌رناما وه‌ به‌ر

ئه‌گه‌ر وه‌ جوانی را وه‌حه‌ج وه‌پی

وه‌ رۆژه و نماز جه‌ عصیان په‌پی

وینه‌ی جوانان جوانی فرسه‌ت

یا وینه‌ی پیران پیری غه‌نیمه‌ت

نه‌ک وینه‌ی "ئه‌لماس" جوانی دا وه‌با

که‌رسانی نه‌که‌رد په‌ی تۆ شه‌ی عوقبا

مه‌گه‌ر خوداوه‌ند یه‌کتای بی نه‌زیر

به‌رئارۆ جه‌نار "ئه‌لماس" هه‌قی‌ر

سەرچاوهكان:

- ۱- دیوانی خلیفه ئەلماس - کۆکردنەوهی سدیق بۆرەکەیی - تیکانته‌پەیی هه‌وشار، ۱۳۴۵.
- ۲- ئەرچه و شێرق - دانراوی خلیفه ئەلماس - به‌خەتی شارم‌زای پیری تیکانته‌پە.
- ۳- به‌یازێک به‌خەتی خلیفه ئەلماس که هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی خۆی نووسیوه.
- ۴- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌خلیفه ئەلماس.

ده‌روێش عه‌باسی کردی

..... - ۱۲۲۱

ئەم هۆنەرمان به‌پیتی یادداشتی ئەعلادین له‌ سالی ۱۲۲۱ی کۆچی له‌ کردندا پیتی ناوته
مه‌یدانی ژيانه‌وه و هه‌ر له‌وێشدا پیگه‌یشتوو. به‌پیتی هۆنراوانه‌ی که به‌یادگار ماونه‌توه له
لیکدانه‌وه‌ی په‌رتووکی سه‌رئهنجامدا شاره‌زا بووه، زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی له‌ په‌راوی
(ده‌وره‌ی حه‌یدهری)دا نووسراونه‌توه. له‌ پ‌واله‌تدا یه‌کێ له‌ ده‌روێشه‌کانی سه‌ی براکه‌ بووه.
سالی مردنی ئاشکرا نییه‌.

ئهمه‌ش چهند هۆنراویکی ئەم هۆنهره‌ که ده‌لێ:

سهر حه‌ق زانۆ، سهر حه‌ق زانۆ

داخم په‌ی دۆستی سهر حه‌ق زانۆ

به‌لێ ئه‌و سه‌ره‌ په‌ی که‌س نه‌وانۆ

تا وه‌ پۆی نه‌له‌ست په‌نه‌ش مه‌مانۆ

هه‌ر که‌س سه‌ر حه‌ق وانا په‌ی گشت که‌س

حوکه‌من سه‌نگ نه‌ به‌حر مینای ئه‌وشکه‌س

میناش ریزه‌بی مه‌ند وه‌ سه‌رگه‌ردان

راش که‌فت ئه‌و ته‌وه‌س هه‌له‌ت هه‌ردان

به‌لێ نه‌ی دۆستان که‌مه‌ر به‌سته‌ی یار

فیشه‌ر بنیشه‌ن وه‌ ئومیده‌وار

وه‌ دوعا و ئامین وه‌ شه‌فا و لاله‌

شه‌که‌ست دهن وه‌ تیپ سیاقه‌واله‌

بوانان ده‌فته‌ر سه‌رمه‌شقی ژنه‌و

ناکه‌س فیراردن نه‌تۆی ئه‌رک ئه‌و

(عباس) وهی مه‌تله و خه‌یلێ رازیشه‌ن

نه شاخه‌ی دره‌خت ته‌ناب بازیشه‌ن

واته: هه‌ر كه‌سێك رازی هه‌ق بزانی و بیدركینه‌ی، من به‌داخه‌وه‌م بۆی، به‌لێ كه‌سێك كه‌ رازی هه‌ق بزانی نابێ ئه‌و رازه‌ بۆ كه‌س بیدركینه‌ی، ئه‌و رازه‌ ده‌بێ تاكو مردن له‌ دایدا بێ، چونكه‌ هه‌ر كه‌سێك ئه‌و رازه‌ بیدركینه‌ی، بێ گومان مینای دلی ده‌شكێ و ده‌كه‌وێته‌ لای و ریتی لێ ون ده‌بێ. به‌لێ ده‌بێ دۆستان به‌به‌زه‌یی خوا هیواداربن و پارانه‌وه‌ و تكا خراپه‌ له‌ دلتان لابه‌ن و دلتان پاك و خاوێن بكه‌نه‌وه‌ و په‌راوی ئاینی بخوێن و له‌ بێ بروایان خۆتان لاده‌ن. عباس به‌م مه‌به‌سته‌ شاده‌ و له‌ داری دین به‌هرمه‌نده‌.

سه‌رچاوه‌:

۱- یادداشتی ئه‌غلادین.

۲- به‌یازیکێ کۆن که هه‌ندێ له‌ هۆنراوه‌کانی ده‌روێش عباسی تیدا نووسراونه‌توه‌.

۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌بارته‌ به‌ده‌روێش عباسی کردی.

سه‌یفووور

۱۲۲۶ - ۱۲۹۴

ئهم هۆنهره‌مان به‌پیتی یادداشتی ئه‌غلادین کۆبی کاکییبه‌ و له‌ سالی ۱۲۲۶ی کۆچی له‌ دێی بانیاراندا له‌ دایک بووه‌ و هه‌ر له‌وتشدا پێ گه‌یشته‌وه‌. له‌ منداڵیدا خه‌ریکی خوێندن بووه‌ و بۆ خوێندن هه‌مووی هه‌ورامان گه‌راوه‌ و پاشان رۆیشته‌وه‌ته‌ دێی تووت شامی و ماومه‌یک له‌لای سه‌ی براکه‌ ماوه‌ته‌وه‌ و له‌ پاشا گه‌راوه‌ته‌وه‌ زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژيانى به‌رپنۆتینی خه‌لك بردوه‌ته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ۱۲۹۴ کۆچی دوايی کردوه‌.

سه‌یفووور به‌دوو زمانی کوردی و فارسی هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه‌، گه‌رچی هۆنراوه‌کانی کۆ نه‌کراونه‌توه‌، به‌لام ئه‌و هۆنراوانه‌ی که‌ له‌ شوێنی به‌جێ ماون، پله‌وبایه‌ی ئه‌و له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا ده‌ردمخه‌ن. ئه‌مه‌ش چه‌ند هۆنراویکی ئهم هۆنهرن که‌ ده‌لێ:

ياران ساجنار، ياران ساجنار

داخل بيم به‌ئەبت گه‌ری ساجنار

قه‌تعه‌ی قه‌لهم زه‌ر دانه‌ی باش توجار

سه‌بت سه‌ر وه‌مۆر هه‌ر نۆ وه‌ شمار

ناینه‌ی عهینه‌م زه لالا. بئی وه زات
 ناوهردن په‌ریم نه‌زه‌لی خه‌لات
 نه‌و ومخت که خروش په‌رسای زات مه‌بق
 یه‌که‌رنگ نه‌پای ته‌خت پرنیشات مه‌بق
 (سه‌یفوور) نه‌پایه‌ی سرکه‌س نه‌زان
 دانه‌ی نه‌زه‌لی وست نه‌جای مه‌کان

واته: نه‌ی یاران! چومه ناو تیشکی خوابیه‌وه و ناوم له‌و جیهانه‌دا نووسرا، فریشته‌ی
 نووسینی کرده‌وه‌ی خه‌لک ناومی له‌ پیزی پیاوچاکاندا تۆمار کرد. نه‌وسا ناوینه‌ی چاو و
 دل و ده‌روونم پروون بووه‌وه و خه‌لاتیکیان بۆم هینا. نه‌وکاته‌ی که خروش و هاواری خه‌لک
 به‌ریا ده‌بی و هه‌مووی خه‌لک له‌ به‌رده‌م ته‌ختی خوابیدا بق پرسیار و وه‌لام ریز ده‌به‌ستن،
 سه‌یفوور له‌و روژهدا شادی ده‌کا و دل ده‌به‌ستیتوه‌وه نه‌و خه‌لاته که‌وا پیتی دراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- یادداشتی نه‌علادین.
- ۲- ده‌ره‌ی حه‌یدهری که له‌ سالی ۱۳۱۰ی کۆچیدا نووسراوته‌وه.
- ۳- یادداشت‌ه‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌سه‌یفوور.

مه‌لا نه‌حمه‌دی کلاشی

۱۲۲۶ - ۱۲۹۸

نه‌م هۆنه‌رمان ناوی نه‌حمه‌د و کورپی سدیقی کلاشییه و به‌پیتی به‌یازیکی کۆن که
 که‌وتووته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۲۶ له‌ دینی کلاشیی جوانرۆدا پیتی ناوته مه‌یدانی ژيانه‌وه
 و هه‌ر له‌وتشدا بئی که‌یشتووه. له‌ منداڵیدا لای باوکی خه‌ریکی خۆتندن بووه و پاشان
 چووته حوجره‌ی فه‌قییان و بق خۆتندن هه‌مووی هه‌رمانمان که‌پاوه و نه‌وسا له‌ سنه
 خۆتندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و ودمی مه‌لایه‌تیی وهرگرتووه و که‌پاوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی
 خۆی و خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه و ریتنۆتینی خه‌لک بووه و له‌ پاشا بووه به‌میرزا و نووسه‌ری
 عه‌لی نه‌که‌هر خان و ماوه‌یه‌کیش له‌لای غولامشاخانی نه‌رده‌لان له‌ سنده‌ا ماوه‌ته‌وه و نیتیر
 پاشماوه‌ی ژبانی به‌میرزایی و نووسه‌ری له‌لای والیه‌یه‌کانی نه‌رده‌لان بردووته سه‌ر تا له
 سالی ۱۲۹۸ له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا و دوو ساڵیدا کۆچی دواویی کردووه.

مه‌لا نه‌حمه‌د به‌یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانی هه‌ره به‌رزی کورد دیته ژماره و، له‌ناو هۆنه‌رانی
 سه‌رده‌می خۆیدا پله‌وپایه‌ییکی به‌رزی بووه و له‌گه‌ڵ که‌یفی جوانرۆیدا دۆستایه‌تیی هه‌بووه

و به هونراو بۆيه كتر نامه يان نووسيويه. هونراو مكاني ئەم هۆنەرە زۆر بووه، به لام
له بهر ئەوهی كۆ نه كراو تهوه، زۆر به يان له ناو چووه، له هۆنينه وهی هونراودا سهري
كيشاوه ته هه موو چه شنه هونراويك: دلداري، ئاينی، كۆمه لایه تی، لاواندنه وه.

ئهمه ش چه ند هونراويكي ئەم هۆنەرن كه پرن له پەند و ئامۆژگاری وهكو ده لێ:

دلە گۆش بدەر، دلە گۆش بدەر

لادی وه قه ولم خاس خاس گۆش بدەر

وه سو سه و خه يال نه خاتر بهر كه ر

تا واچوون په ریت يه كي كه دهر دهر

با وجوود تۆ ویت خاستر مه زانی

چيشت كه رده ن چيش نهی دهر فانی

لازمەن وا چوون په ی خجلەت تۆ

پوودای وه يانەم هەر وه يانەم پۆ

راسەن جه نه زه ل يا گه ی رۆحه نی

دەر وازه ی سه روهر رای فتۆحه نی

زاهر جای خالس خاس ئيمانی

خیر شه ريك به زم نه فس شه يتانی

جه ومخت تفلی هيچ نه بی ناخت

نه بیم من دل ته نگ به رزیی ده م ناخت

بات نیا نه سال سنن بالغی

دلە كه م كه م تۆ وه من بیت ياغی

دلە چه ند تۆردام نه راگه م ته ندی

چه ند تۆم خه يال باتلان سه ندی

شه يتان دا سه رمه شق دلە تۆيچ وانان

منيچ كه ردم مه شق فەرد نه قسیرات

دلە نه رد كه ج شانای نه كارم

خه تایی خه تات نیا نه بارم

دلە گاه ی مه يل خوهر اسانت بی

ئیراده ی سه فەر رای ئاسانت بی

گانه سیاحی ملک ئیران بی
 گانه سهیر تهخت شار تاران بی
 گاکیلای دهولت پومات سراسر
 کاشهرق کا غرب مامات نه ونه زهر
 ساتی وهسه دلون مه کیلوق جه رنگ
 هه ی دل وهسنگ بام هم وه نه نقش سسنگ
 یاغی بیت جه پای خوداشناسی
 جه فرموده ی حق تهمام بیت عاسی
 نه ندیشهت نه بی جه دین ئیسلام
 لادای جه رای شهرع شای (خیر الانام)
 تانه ی هامسهران وستی نه پشت گوش
 هوشت دا وه نوش پیالهی مه ی فروش
 تهکت دا وه لای قـــه رابه داران
 ئیستکان نوشای مهست خوماران
 لهب نیای وه لهب شیشه ی شیرازی
 چهنی موتریان چهن کهردی بازی
 سه بووی مهیخانه چهند کیشای وه دوش
 چهند بیت وه ساقی بهزم ئارای مه ی نوش
 پیالهی فه غورر مه نقوش چینی
 نوشای نوشته کهرد جه پای بی دینی
 چهند سه ره نه جته دا وه تار ونه یدا
 لهب نیای وه جام یهک مه نیی مه یدا
 نه ته نخوای گولبانگ نه لاله ونه کبر
 دای نه مه قامات چل چهنک دلبر
 ته وحید شامت ترنگه ی ته نبور بی
 نه وراد سو بجهت سه دای سه متور بی
 گا گوش وه ئاواز نه غمه ی سوز ساز
 گانه پای دلبر خوشخوانان وه ناز

گا رهقس ره ققاس نازک نه وهالان
 گا سهير چټي هژدای دهمالان
 چند حلقه که مند زولفان عنبر بق
 نیای وه گهر دمن هر شو تا به پو
 چند نه بر و که مان نازک نازاران
 چند موژه ی سهرنیش ژار نالووی خاران
 چند عرعر قامت زولفان شاماران
 چند شیرین پهفتار شه کهر گوشتاران
 پهشتان بیت وه بژن بالای والاشان
 بونیای وه بوی نالای والاشان
 نه ترسای جه پوژ زلزله ی مه حشر
 جه واهیلای سخت نایره ی سه قهر

واته: نهی دل: تاوټک گوټ بده قسم و، خلیلت نه بی خوت پاک و خاوین که روه، راسته
 که تو جی گیانی و په یوه ندت به گیانه وه هیه، له دهوری مندالی ناخ و داخ نه بوو و، هیچ
 زویر نه ده بوویت، تا کو که کم گوره بوویت. نهی دل تو چند داوټکت بوم نایه وه و،
 نه هریمه ن سهرمه شقی دانا بوت و تویش خوټندتوه و منیش که وتمه دووت و، ساتی به سه
 پمگ که رایت و، له پتی خوادا دهرچوویت و یاخی بوویت و، هیچ بیرتکت له ناینی نیسلام
 نه ده کرده وه و، هوش دایه خوار دنده ی مهی و باده و لیوت نایه پهیمانه ی باده وه و له گه
 گوزانی پیژاندا خووت گرت و، گوت دایه ناوا و گوزانی و سهیری زه ماوه و هله پکیت
 ده کرد، چند نه بر و که وان و چند شیرین پهفتار هاتنه لات و له گه لیاندا دوی و نه ترسای
 له پوژی پهسلان و ناگری دوزه خ، دیسان له م باره یه وه ده لی:

دله کام ژار بی نه نوشای نوشای
 کام جبه پروو پینه پوشای پوشای
 دله چند مه جلس غالمانت دی
 دله چند جه لای حاکمانت دی
 دله چند ده عوای سهره نگانت دی
 دله چند هیهبت نه هه نگانت دی
 دله چند ته دبیر وزیرانت دی
 دله چند سیاق ده بیرانت دی

دله چهند وه کیل نه میرانت دی
 دله چهند شیران شیرگیرانت دی
 چهند سهردار سهردار نه دیمانت دی
 چهند لوقمان لوقمان حکیمانت دی
 چهند فوج نزام عسکیرانت دی
 چهند تیپ سوار به گلیرانت دی
 چهند سای سههندان پای کاوانت دی
 چهند تاف قه لوهن شه تاوانت دی
 چهند نه سیم سویم نیلاخانانت دی
 چهند هارهی وه فرا و پای زاخانانت دی
 چهند بارخانهای بار توجارانانت دی
 چهند زرنگهی چهرهس زهوارانت دی
 چیشته کهرد حاصل چیشته کهردوه چیش
 دهر وونت وه تیر زووخاوان بوژیش
 بزانه دنیا فانییهن فانی
 ویردهر که جیت کهرد نه پروی نادانی
 پا بنیهر نه رای راس و قه ناعهت
 ویربدهروه زکر ته وحید و تاعهت
 رازی بهر وه نه مررای قهزا و قهدهر
 ناخیز کهر ناخیز وادهی سوپ سههر
 بهشمع نه لالا شیرین تر جه قه
 تاریک زولمهت قه لبته کهر رهوشه
 دله یا که کهت خهیلی دل تهنگه
 سهرینت خاکه پاینت سهنگه
 وه بهرزی بالا خاک وهنت باره
 نه جای ناز بالشت، سای سهنگ خاره
 مه بۆ وه خه لوهت نه لعهده سهرای سهنگ
 ماوای خاموشان جای تاریک تهنگ

ته نیا ئوسخانت پهری نیشانه
 مانۆ پهی عیبرهت دهوړ زهمانه
 کناسهی دهماغت مهبی خاک نه ندان
 نه عزات مه پړۆ وینهی ماران گاز
 نه قهرمن نه خویش نه یار نه یاوهر
 نه رفیق نه دؤس نه مآدهر نه پدهر
 نه یاگهی هانای دوشمن و دؤسهن
 نه رای توانای په یغام و پؤسهن
 نه عیشوه و پشوه، نه حیل و مه کرمن
 نه جای خه یالات و مسواسه و فیکرمن
 نه رفیقته هن بدهرؤت نه جات
 نه کسیتوت هن کهرؤ ئیسدعات
 هر کسی رفیق هم دؤسهن وه تۆ
 ههفته و ههفته مهبوت و هگلکۆ
 مه درووت سهوگه ند وه زات نه قدس
 دلّه کافیهن دهی سا و هسهن و هس،
 و هسه چرا وئ روشن کهر پهی ویت
 راگهت تاریکهن بهدمه یۆ وهریت
 را و هسهر مه نزل مه قسوود بهردهنی
 مهی نه پیالهی خاسان وهردهنی
 نه لبتته مورشد پیر ره بهرهن
 ره همنمای تریق قورب داوهرهن
 خه فیف مه کهرؤ نه فس و شهیتان
 مهبی وه حسار قه لعی ئیمان
 "نه محمد" و هسهر کهر بهرزی پایت بۆ
 وه فیدای قامت توویا سایهت بۆ

واته: نهی دل: هه موو کاریکت کرد، بهراستی پیم بلتی که کۆری چهند زانا و چهند
 فه رمانه روا و شه پوشتی چهند سهرهنگ و چهند تیپی سوارت دیوه، چهند قه لومز و

شه تار و هازه‌ی به‌غراو و پای زاخانت دیوه؟ چیت به‌چی کرد که دهر وونت به‌تیر بریندار
 بوو بزانه چیت کردوه که واته لیتی هاتووه؟ دهما به‌چارمنووسی خۆت رازی بهو، تاریکیی
 دلت پروون کهرهوه، چونکه جیگا که ت رۆز ته‌نگه و سهر نه‌نجام سهرینت هه‌یه و نه که‌سی
 دیته لاتوه، هر ته‌نیا ئیسقانه‌کانت بۆ نیشانه دهمینیتوه، ئویش بۆ په‌ندی خه‌لک و،
 ته‌واوی نه‌ندامه‌کانی له‌شت دهر پزی و نه دۆست دهمینتی و نه باوک و نه دایک، نه ناز و
 له‌نجه و نه فروقیل و، نه که‌سیک تکات بۆ ده‌کا، نه که‌سانه‌ش که بۆ تۆ دۆس و هاوه‌لن،
 حه‌وته به‌حه‌وته دینه گلکۆ، دهمای ئه‌ی دل به‌سه، زوو چرایه‌ک بۆ خۆت هه‌لکه، تا‌کو
 بگه‌یه دوا قۆناخ، نه‌لبه‌ت پیغه‌مبه‌ری گهره‌ی ئیسلاام، دروودی خوی له‌سهر بی ده‌بیته
 رینمات و بارت سووک ده‌کاته‌وه دهما "ئه‌حمده" به‌سهر گهردی بالای بی.

مه‌لا ئه‌حمده له‌ شین و لاواندنه‌وه‌ی غولام شاخانی نه‌رده‌لاند که له‌ سالی ۱۲۸۴ی
 کوچیدا مردوه چه‌کامه‌یه‌کی له‌ سی سهر و سی و دوو هۆنراودا هۆنیوه‌ته‌وه و قاره‌مانه‌تی
 و جوامیری و پیاوچاکیی غولام شاخانی دهرخستوه که نه‌وا چهند هۆنراویکی دینین،
 وه‌کو ده‌لی:

ئه‌حمده چهرخ چه‌پ هوونین دیاره‌ن
 مه‌علوم تیغ تیز قه‌تله‌ش نه‌کاره‌ن

دیسان وه‌باده‌ی غه‌زه‌ب خوماره‌ن
 میر غه‌زه‌ب ئاسا مه‌ست سهر شاره‌ن
 قه‌هرش یا نه‌شا یام نه‌خوندکاره‌ن
 یا نه‌والییان پروی رۆژگار ه‌ن

ده‌ماخش به‌رزه‌ن بی خۆف و نه‌ندیش
 جه‌لاد خونخوار شا تا وه‌ دهر ویش
 داخۆ کام والی کام سهره‌نگ کوشته‌ن
 سهرمه‌وداش وه‌هون کام سهردار پرشته‌ن

تۆ گوستاخه‌نی دانای پر که‌مال
 نه‌ پروی عه‌قله‌وه پیرسه‌ه‌وال
 به‌لکه جه‌واوی بشنه‌وی وه‌ گۆش
 تا جه‌تانه‌ی چهرخ نه‌مانی خامۆش

من خۆم دهر وونم سه‌رواز هوونه‌ن
 زوخاو دیده‌م جۆش جه‌یحوونه‌ن

جه داخ ئى چەرخ بى پۆي كۈھەنسالى
 ھەواسم نىيەن بېرسم ئەحوالى
 ھەر جە ئەو پرووھ دنيا بى ئىجاد
 كارش ھەر ئىدەن چەرخ بى بنىاد
 كىشا تىغ قەتل ئەي ئادەمىزاد
 دادرەسى نەوى بىـــــــــــــــــاۋو ۋە داد
 چەند سەلاطين كوشت، چەند شاھانش بەرد
 چەند ھەزار سالار سەكەردان سەركەرد
 ھەر گەردى دىدەي نەونەمامىۋەن
 ھەر خاكى ئەعزەي ۋەش ئەندامىۋەن
 ھەر سەبۋو قەلب سەيلىمانىۋەن
 ھەر كاسە كەللە جىھانباۋىۋەن
 مەۋالى شەيخان زاھدان خاسان
 عامەن عومومەن سەفەھى كوردسان
 بىيان بزانان قىيامەت خىزان
 ۋەلگ دار عومر والىيان رىزان
 چراغ ئوچاغ ئەمانۇللا خان
 شەمع خانەدان بەنى ئەردەلان
 ۋە باد ئەجەل خامۇش بى خامۇش
 ھەر سى پىئالەي مەمات كەردن نۇش
 شىشەي نام نەنگ كول خانان زىيا
 پشت خاس و عام كوردسان شىيا
 بوچان سى شىر، شىرزا دەم رۆ
 سى خەسەرە ۋە دورى زادەم رۆ
 سى بەور پىرسام بلەند بەختەم رۆ
 سى شازادەي خاس ساحىب تەختەم رۆ
 سى نەھەنگ ناھەنگ رۆژ پەزەم رۆ
 سى تەھەمتەن تەور سۆھراب عەزەم رۆ

سێ ئه‌سفهندیار جیهان به‌خشم رۆ
سێ لال به‌خش لال دانه به‌خشم رۆ

فیدای شێوهی ته‌رژنا دیاریت بام
فیدای قووقووی باز میرشکاریت بام
بێدار به‌رجه‌ خواو شیریه‌ گانه
خه‌لات که‌ر خانان سه‌قز و بانه
بیللا په‌نجهی مه‌رگ خه‌لاتت سه‌نده‌ن
بێخ بنجنه‌ی زینه‌ده‌گیت که‌نده‌ن

واته: چه‌رخێ چه‌پگه‌رد دیسان په‌نجهی خسته‌وه‌ته‌ کار و وه‌کو نه‌سه‌قجی و جه‌لا و له‌
باده‌ی پق و قیندا سه‌رخۆش بووه، رقی یان له‌ سان یا له‌ ده‌رویشه، خۆ من دلم له‌ ده‌ستی
پڕ خۆشه، فرمێسکی دیدهم وه‌کو پرووباری جه‌یحوونه، له‌ پڕۆژیکه‌وه که‌ ئهم جیهانه‌ بنیای
نراوه، چه‌رخ کاری هه‌ر ئهمه‌یه و خه‌ریکی کوشتنی خه‌لکه و تا ئیستا چه‌ندین هه‌زار
سه‌رۆک و سه‌ردار و هه‌ژاری له‌ناوبردوه، هه‌ر تۆزقالتی له‌م خاکه که‌ ده‌بینی، چاوی
نه‌ونه‌مامیک و ئه‌ندامی جوانیکه، ئه‌ی خه‌لکی کوردستان وه‌رن بزانه‌ن که‌ رۆژی په‌سلان
هه‌لساوه و که‌لای والیه‌کان داوه‌ریوه و، چرای ومجافی ئه‌مانوللاخانی ئه‌رده‌لان به‌بای
ئاکام کوزایه‌وه و هه‌رسێکیان باده‌ی مه‌رگیان له‌ مه‌یگێری زهمان وه‌رگرت و خواردیانه‌وه و،
شووشه‌ی ناوی خانه‌کان زپیا و پشتی گه‌وره و بودجکی کوردستان شکا، سێ خه‌سه‌ره‌ی
ده‌ور و سێ به‌وری پڕ سام و سێ پۆسته‌می زهمان و سێ ئه‌سفهندیاری کوردستان
له‌ناوچوون، ده‌سا ئه‌ی شیرری تاخانه وریابه‌ره‌وه له‌خه‌و، خه‌لاتی پیاوه گه‌وره‌کانی سه‌قز و
بانه بکه، به‌خوا په‌نجهی مه‌رگ بناغه‌ی ژبانی هه‌لکه‌ندوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- به‌یازیکێ کۆن که‌ هه‌ندێ له‌ هۆنراوه‌کانی مه‌لا ئه‌حمه‌دی تیدا نووسراونه‌ته‌وه.
- ۲- که‌شکۆلێکی کۆن که‌ هه‌ندێ له‌ هۆنراوه‌کانی مه‌لا ئه‌حمه‌دی تیدا نووسراون.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌مه‌لا ئه‌حمه‌دی کلاشی.

نهجهف خانى بايندور

۱۲۲۷ - ۱۳۰۰

نهم هونهرمان ناوى نهجهف و كورپى قولى خانى گه پرووسى و له بنه مالهى بايندوره. به پتي نهو زانياريانمى كه كه وتونته دهستان له سالى ۱۲۲۷ى كوچى له بيچاردا له دايك بووه و وهكو هاوه له كانى خوى له حوجرهى فعتياندا خريكى خوتندن بووه و له پاشا باوكى ماموستاى تاييه تى بۆ گرتووه و فترى ريزمان و ويژهى فارسىي كردووه و نيتر زۆربهى كاتى خوى به خوتندنهوى ديوانى هونهرمان و سهرگوروشتيانوه رابواردووه، به تاييه تى شهيداي هونراوهكانى ميرزا شافيع و خاناي قويداي و نه لماس خانى كه لهوور بووه و زۆربهى كاتى خوى به خوتندنهوى په راوى: وهنوش و بهرزا و خهسره و شيرين و شانامى كوردى بردووه ته سهر و گهلى جاريش نامشوى تاران و قوم و نه سپه هانى كردووه و له گهلى هونهران و بويزانى فارسدا ناشنايه تى پيدا كردووه، نيتر پاشماوهى ژيانى بهكارى كشتوكال و نازه لدارى و هونينهوى هونراو بردووه ته سهر تا له سالى ۱۳۰۰ له تهمنى هفتا و يهك سالىدا كوچى دوايىي كردووه و له دتي نهجهف ناواى گه پرووسدا نيژراوه.

نهجهف خان له هونينهوى هونراودا دهستىكي بهرز و بالاي هه بووه و هونراوهكانى زۆر تهى و پاراو و شيرين و رهوانه، زۆربهى هونراوهكانى دلدارى و كۆمهلايه تين. وهكو دهلپن له تافى جوانيدا دلى چووه له شيرين ناويك له خزمهكانى خوى و نه مەش بووه ته هوى ههلقوليني سهرچاوهى هونراوى. له پارچه ههلبهستىكدا باسى چۆنيه تى نهو نهوينه مان بۆ دهكا و دهلى:

شيرين سههمناك، شيرين سههمناك

سهنگين تهر جهخهوف شاه سههمناك

قهدت بهرزهن چون قولهى پاى نه فلاك

گيتسووت چون ماران كه تف شاي زوفاك

زولفت چين چينه ن بهرز چين بهستهن

به وينهى شامار قهلب من كهستهن

مه رمن تواناي تاقه تم چهندهن

تير نه برؤوانت نيم گيانم سهندهن

گوشهى عهين وهخهشم نيگاي نازهوه

دل وه كهسته مار بى ئيجازهوه

جهـمين وه پړووی جام جـيـهـان نماوه
 مـهـرجـامـن وهـدـس کهـيـخـسـره و شاوه
 دهـهـن وه لؤلؤ مـاء گـهـنـجـوه
 لهـو وه دوې نهـفـشان گـهـوهر سـهـنـجـوه
 چای زهـنـهـخ وه ناو کهـوسـهـر بـيـمـوه
 دهرمانـهـن وه لای باش کهـيـمـوه
 سـهـدرش وه سـهـدـهـف دهریا بارهـوه
 خال چون گولـه وه نهـقـش چینی کارهـوه
 پهـکـب و ساق رـجـل بهـو رهـفـتـارهـوه
 بهـو شـيـوهـی تورکی کهـس نهـدارهـوه
 "نهـجـهـف" نهـوـدهـمـدا غهـلـتـان پاش بـق
 سـهـرگـهـرد لهـنـجـهـی ناـماـو لواش بـق

واته: نهی شیرین! تو سامداری و سامت به نه ندازهی شایه کی سته مکاره، به ژن و بالات
 وهکو لووتکه ی چرخ به رزه و، په لکه کانت وهکو دوو ماری سهرشانی زوحاکه و زولفه کانت
 چین چین و به ریز چینیان به ستووه و وهکو شامار دلای منی که ستووه، مه گهر من توانا و
 تاقه تم چهنیکه که نم هه موو سزایه بکیشم. تیری بر و کانت نیوه ی گیانمی سهندووه و
 ته و تل و وهکو جامی جیهان نمایه و ده لای که له ژیر دهستی که یخه سهره و شایه، دهمت ناوی
 زیانه و لیوت به وینه ی که وهره و چالی تینیت، وهکو ناوی که وسره و بـق هه موو دهر دیک
 ده وایه، سینگت وهکو سهدفی دهریایه و ره وشت و رهفتارت بـق وینه یه و "نهجهف" به هزی
 له نجه و نازته وه نو قمی خه م و په ژاره بووه.

سهرچاوهکان:

- ۱- ته لای دهسته و شار - نووسراوی صدیق بقره که بی تیکانته پی هه وشار، ۱۳۴۶.
- ۲- به یازتکی کون که هه ندی له هونراوهکانی نهجهف خانی تیدا نووسراوه.

نەللە مورادی ھەرسینی

۱۲۲۸ - ۱۲۹۶

ئەم ھۆنەرمان نارى نەللە موراد و كۆپى مىرزا مەحمۇدى ھەرسىنىيە و بەپىي ئەم بەلگەنى كە كەوتوۋەتە دەستمان لە سالى ۱۲۲۸ى كۆچى لە ھەرسىندا لەدايك بوو و ھەر لەوئىشدا پى كەپشتوۋە. نەللە موراد ھەر لە مندا لىدا خەرىكى خويئندىن بوو و چەند سالىك بەم جۆرە خەرىك بوو و لە پاشا چوۋەتە كرماشان و لەوئىدا خەرىكى خويئندى رىزمانى فارسى و ەەرەبى و خەتخوشى بوو و ئەوسا كەراۋەتوۋە زىد و مەلەندەكەى خۆى و پاشماۋەى ژيانى بەكارى ۋەرزىرى و كشتوكال و ھۆنەۋەى ھۆنراۋ بەسەربردوۋە تا لە سالى ۱۲۹۶ لە تەمەنى شەست و ھەشت سالىدا كۆچى دوايى كردوۋە.

كاك ھەمە ەلى سولتانى لە پەراۋى (ھەدىقە سولتانى)دا سەبارەت بەم ھۆنەرە دەلى: مىرزا نەللە موراد يەككى لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى ھەرسىنە و ھاۋچەرخى مىرزا نادر و شارق بوو. ئەم ھۆنراۋەنى كە لە ئەۋەوۋە ماۋەتوۋە پلەۋپايەى ئەومان لە ھۆنەرىيەتيدا بۆ دەگەيەنى.

نەللە موراد لە ھۆنەۋەى ھۆنراۋى كوردىدا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوۋە و، زۆربەى ھۆنراۋەكانى ئاينى و كۆمەلەپەتىن و لە ھۆنەۋەى ھۆنراۋدا لەسەر شىۋەى مىرزا شەفىع و خانان رۆيشتوۋە. ئەمەش چەند ھۆنراۋىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

شەنەفتم بازى، شەشدانگ تىزپەر

ەزم شكار كەرد قەسەد كەبوۋتەر

ژە و بەينە تەشرىف شاي دولدول سوار

نور نىقابش تولوع كەرد ئىزھار

كەبوۋتەر پەنا بەرد ئەم مورتەزا

باز ۋە حىجابش مەلەرزىا ئەمزا

سەلام كەردوۋەشا باز بى ئامان

پەرى جىۋوع نەفس دەسم ۋە دامان

شازاناش ۋە ەەرەز باز نىيەن چارە

گۆشت بازوۋى وىش برى يەكبارە

ۋەگۆشت بازوۋ شەھىن پەزا كەرد

كەبوۋتەر خەلاس رەفەقەزا كەرد

لوتفش سه د تق بهس يهک خاشخاشهـن

نهـکبهـر تق ئيسـلاح کـارت وه لاشـهـن

واته: بيستم که بازیک خهريکی شکاریوو، ویستی کوتریک نیچیر کا که له پر شای دولدول سوار پهیدا بوو، کوترهکه پهنای برده لای نهو، بازهکش سلأوی له شا کرد و بۆ برسیهتی خۆی داوای خۆراکی کرد، شا زانیی که باز چارهیهکی نییه، دای له پانی خۆی کهمیک گوشتی بری و دایه بازهکه و بهو گوشته بازهکهی پازی کرد و کوترهکهی لهو ئاپوره پزگار کرد و بهم چهشنه نهو دوانهی دلخۆش و شادمان کرد.

۲

یهک پوژ سائلئ سوئال کهرد وهشا

وهکیلوللآ سـر زات بی هـهـمتـا

یا شا من گهـدای بی بوزاعـتم

وه سـزا قـیامت نیکوو ساعـتم

ئومـیـدهـوارم وه عهـتای کهـرم

موفلس مونعم کهی وه گهنج و درهم

قاتل کوففـار عـیب ئیسـلام پۆش

جهـیحوون جوود عهـتاش ئاوهردن وهجۆش

وهک لهـفـز رهـحیم تهـبهـروک تهـمام

بهـخـشا ویش وهـشهـخـس سائل وهـئهـنعـام

مهـولا سائل بهـرد وه شار بهـربهـی

فهـرما من بهـدر سهـروهـسهـر وه زهـی

پادشای بهـربهـی تهـلهـب کهـرد سووال

غـوـلامـت بهـدر بهـرا بهـر وه لال

سهـفـدهـر وهی سوئال ئیـخـلاس مهـنازوو

زوو پهـرئ سائل تیـشت نهـو تهـرازوو

تهـمامی ئیـنقـاد خـارجی کـافـهـر

وهـزن نهـنگوـسـتـش نهـوی بهـرا بهـر

سکه و نا مهـسکووک کوففـار سهـنگ دل

داراییش تهـمام نهـوی مـقـابـل

موخته سەر نه نجام موسالڅ كهر دن

خه زانه ته حوړل سونال سپهر دن

وچوود و عه تا ته رازو جاشه ن

نه كبر تو ئيسلاڅ كارت وه لاشه ن

واته: روژتيكيان سوالكه ريك هاته لای شا، وتی ئه ی عه لی تو شا و من هه ژاریکی بی
نه نوم، دمه وئ که کاریک بکه ی من دهوله مه ند بم و گهنج و دهرهم پی بده ی و، دهرانم تو
بی پروایانته به زاندووه و ئاینی ئیسلاحت به ره پی داوه، شا دهستی هه ژارمه که ی گرت و
بردی ه شاری به ره پی و وتی من له که ل زترا بگوره وه، پادشای به ره پی هه ژارمه که ی بانگ کرد
و پیی وت من خولامه که ت به لال و زتری دهستیم، ئوسا عه لی چووه ناو ته رازو و
هاوسهنگی زتریان دایه هه ژارمه که و بهم چه شنه گهنج و پوولتیکی زوریان له جیاتی عه لی
دایه سوالكه رمه که.

۳

یه که روژ که دایتی گورس نه حال بی

وه خدمت شا حازر سوال بی

یا شا نه مه نه ن سهر و تاقه تم

من ژ داغ نه فس که ی ره فاقه تم

شا فه رما قه نه بر دانای دلپه سه ند

جله و دار حه مل قه تار و که مه ند

نان و سفره بار، به عیر و قه تار

بدر وه ته حوړل شه خس عه رزه دار

قه نه بر وه شتاو په یاپه ی وه وار

عنان ناقه دا وه ته له بکار

که دا موس ته حه ق یه که نان بی

لایق وه روتبه ی ته خت سولتان بی

حمل زه په سه بعه قه تار عه تاشه ن

نه كبر تو ئيسلاڅ كارت وه لاشه ن

واته: روژتيكيان هه ژاریکی برسی چووه لای شا و پیی وت: ئه ی شا تاو و تاقه تم نه ماوه و
هه ژارم. شا به قه نه بری وت، برو سفره و خوان بو ئه م هه ژاره داخه و نانی پی بده و

به‌دهمیه‌وه به تا رازی و دلخوش بی و، و شتره‌که‌ی نائف که، قه‌نبر به‌پله فرمانی مه‌ولای
نه‌نجام دا، که‌چی نه‌وه‌زاره وا بق نانی ناتاج بوو، شیای پله‌ویایه‌ی پادشایه‌تی بوو و،
به‌م چه‌شنه مه‌ولا پله‌ویایه‌ی نه‌وی دهرخست.

۴

یه‌ک وه‌قتی سه‌لمان ناشوفته حال بی
گرفتار شیر ساحیب جنگال بی
خاطر په‌ریشان دسوار وه گیر بی
ناکام وه قولاب نه‌سه‌د نه‌سیربی
وه یه‌قین قه‌لب سادق و ئی‌خلاس
روو که‌رد وه‌ده‌رگای خانه‌دان خاس
یا ره‌ب تو موین ناگا ژ حالی
به‌عید ژ جو‌مله‌ی زولم زه‌والی
موخلس سه‌ید دام قولاب شیرم
لوتف تو ده‌ست ئو می‌دگ‌یرم
من ژ قه‌یدام درنده‌ی دشوار
په‌رس وه فه‌ریاد ساحیب زولفه‌قار
مه‌ولای موته‌قین شاهده‌ی وه حال
نامه‌زه ئی‌مداد په‌ی رفع زه‌وال
ناگا سه‌لمان دی تورفه‌سواری
ده‌ریای شو‌جاعت عالی مقداری
وه سه‌دای سه‌عید توند ته‌کا‌و‌هر
نه‌جات دا سه‌لمان وه قه‌زای قه‌ده‌ر
سه‌لمان وه تکرار همد ئی‌لاهی
ئی‌قبالش یا‌وا نه‌و پادشاهی
کوژ مقابل که‌ره‌مش ماشه‌ن
نه‌کبه‌ر تو ئی‌سلاح کارت وه‌لاشه‌ن

واته: رۆژێکیان سه‌لمانی فارسی که‌وته داوی شیریک و زۆر په‌شو‌کا و به‌دلپاکیه‌وه له
خوا پارایه‌وه و دا‌وای یارمه‌تی کرد و وتی خ‌وایا له‌م دا‌وه پ‌زگارم ب‌که و ب‌گه‌ فریام، له‌م

کاتدا مهولای پی گیشته و شیره‌که‌ی کوشته و نه‌وی رزگار کرد و به‌م چه‌شنه دلی
سه‌لانیشی خوش کرد.

۵

ئی‌براهیم به‌ی نه‌ذر فەرد بی نیاز
ته‌عین که‌رد فەرزەند، فەرد سەر نه‌فراز
لوتف شای مه‌ردان بی وه سه‌به‌ب ساز
قوربانیی خه‌لیلی قه‌بوول که‌رد وه ناز
خه‌لیل زه‌ی ته‌عدی تایفه‌ی کوففار
فه‌توا دان نه‌سه‌ر نا ماقوول وه‌نار
هیمه و نه‌فت په‌ریش جه‌م که‌ردن خه‌روار
وه‌هیممه‌ت شا نار بی وه گولزار
که‌لیموولاً میرگوستاخ توور بی
نه‌و می‌عراج میقات فەرد فەغوور بی
هادی هدایه‌ت قه‌وم قوسوور بی
نه‌علیمش وه نه‌مر مه‌ولا ظوه‌وور بی
یووسف زیندانی ته‌له‌سم چا بی
بی یار و مـوونس دوور ژ توا بی
یونس مه‌بتله‌لا ژ به‌تن ماهی
دل قه‌وی وه عه‌ون فەزل ئیلاهی
مه‌شغوول بی وه‌زکر تای بی هه‌مته‌هی
عاقبه‌ت ئاسان خه‌لاس بی راهی
جه‌رجیس ئیبتدا ئاشکاره‌ بی
چه‌ند ده‌فعه‌ نه‌عزاش پاره‌ پاره‌ بی
دیدارش نه‌رووی قه‌وم ئاواره‌ بی
ئاخر ئاسی‌بش په‌فع چاره‌ بی
داوود که‌ حه‌داد بی ده‌سگا و ده‌م بی
فوولاد ژ مشتش چون مۆم و شه‌م بی
نوستان نه‌سباب عه‌رسه‌ی نه‌عزه‌م بی
نه‌کبه‌ر تو ئیسلّاح کارت وه لاشه‌ن

واته: ئىبراھىم له رتتى خوادا كورپكهى خۆى دانا كه قوربانىيى بكا و ئوسا خوا نيازكهى قبول كرد و بهرانيكى بۆ نارد. پاشان بى پرواكان ئىبراھىميان گرت و دار و چىوئىكى زۆريان بۆى كۆكردهوه كه بيسووتين و ئوسا خوا ئاورهكهى كرده گولستان، مووسا كه له سهر كۆوى توور له گال خوادا دهدوا، پىنماي گه له كهى خۆى بوو، يوسف كه له بهنديخانه دا بى يار و ياوهر بوو، به فرماني خوا رزگارى بوو، يونس كه له زكى ماسيدا گرفتار بوو، خهريكى پارانهوه بوو تا رزگارى بوو، جهرجيس كه چهند جار له شى تيكه تيكه بوو و، له گه له كهى دوركه و تهوه، سهر نه نجام دهرهكهى چاره سهر بوو، داوود كه خهريكى زرتىگهري بوو و، پۆلا و ئاسن له مشتيدا وهكو مۆم وا بوو، زرى و چهكى دروست دهكرد و هممو ئهمانه به يارمهتیی خواى تاق و تهنيا بوو، كه وابوو هر خوا كارى بنيادهم پىك دىنى و خوا كارى ئيمه دروست دهكات.

ديوانهكهى ميرزا ئه لّلا موراڊ كه نزيكهى ههزار هۆنراويك ده بى، هيشتا له چاپ نه دراوه و ههروا ماوه تهوه.

سهرچاوهكان:

- ۱- حديقه سلطاني - تاليف محمد علي سلطاني - كرمانشاه، ۱۳۴۶.
- ۲- ديواني ئه لّلا موراڊى ههرسيني كه له سالى ۱۳۰۲ى كۆچيدا نووسراوه.
- ۳- به يازىكي كۆن كه نزيكهى سهد سال له مه و پيش نووسراوه.
- ۴- يادداشتهكاني خۆم سه بارهت به ئه لّلا موراڊى ههرسيني.

حاجى مهلا ئهحمهڊى نۆڊشى

۱۳۰۲ - ۱۲۲۸

ئهم هۆنهره مان ناوى ئهحمهڊ و كورپى عهبدولپهرحمان و نازناوى هۆنراوى "فانى" يه. به پى پى پهراوى "يادى مهردان" له سالى ۱۲۲۸ى كۆچى له دى نۆڊشهڊا له دايك بووه و هر له وى شىدا پى گهيشتهوه. هر به مندالى له لاي باوكى خهريكى خويندن بووه و قورناني پيرۆز و پهراوه وردهكاني فارسي خويندوه و پاشان به فقهيتيهتى زۆربهى شوينهكاني كوردستان كهراوه و سهر نه نجام له لاي مهلا محمدهڊى خهتى له رهواندزا و دى مهلايه تىي وهگرتهوه و له بهر نهوهى بابى بارى كردبووه سنه، ئهويش دهگهريتهوه سنه و پاش ئهوهى خۆى و باوكى له سنه نامىتن و دهچنه سليتماني و حاجى مهلا ئهحمهڊ پاش مردنى باوكى دهبيتته جىنشيني و خهريكى وانهوتنهوه ده بى و له پاش ماوهيهك دهگهريتهوه بۆ نۆڊشه و له وى شىدا ئهوهنده نامىتنى و دهرواته سنه و پاشماوهى ژيانى به وانهوتنهوه و پىنوئىنى خهلك دهباته

سەر تا له ساڵی ۱۳۰۲ له تەمەنی هەفتا و چوار ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو و بە پیتی ئەسپاردەوی خۆی له تەبەیی شتە حەمە باقردا نۆژراو.

حاجی مه‌لا نه‌حممه‌یه‌کیک بووه له زانا هه‌لکه‌وتوو‌ه‌کانی رژژگاری خۆی و، له ده‌ریای زانستدا مه‌له‌وانیکی بێ وێنه و بێ هاوتا بووه و که‌لتی له زاناکان و دمی مه‌لایه‌تییان لێ وهرگرئوه و که‌لتی پراوی به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی نووسیوه و که‌لتی پراوێزیشی له‌سه‌ر به‌رتووکه‌ ئاینه‌به‌کان نووسیوه که به‌یادگار ماونه‌ته‌وه.

مامۆستا مەلا عەبدولكەرىم مودەرىس لە پەراوی (یادی مەردان) دا دەلی: جارێکیان لە بارەى پایەى مەلایەتى حاجى مەلا ئەحمەدەوه لە مەولەوى دەپرسن، ئەویش دەلی: بەراستی پایەى زانستى مەلا ئەحمەد بۆ من دیارى ناکرێ، بەلام ئەوەندە دەزانم لە سەردەمى خۆیدا تاقانە بوو، جارێکیان حاجى مەلا ئەحمەد لە سنە بوو، منیش لە خزمەتیا بووم، ئاخوونىكى زۆر گەمە هاتبوو بۆ سنە، بەو بۆنەیهوه گەلی لە پیاوه گەرمەکانى شار و زانانیانى شار کۆیۆنەوه، ئێمەش لەو کۆیۆنەودا بەشدار بووین، لە کۆیۆنەوهکەدا مەسەلەیهک هاتە پێشەوه، ئاخوون و مەلا ئەحمەد کەوتنە قسە و تا ماومیهک قسەى هەردوو لا بەجۆرێ بوو هەموو مەلا بەشدارەکان لێى حالى دەبوون. پاش ئەوه وا بەرزبووهوه تێگەیشتم کە خەلک کە هیچى لێ تێ ناکەن و تەنیا حاجى مەلا و ئاخوون نەبێ، پاش ماومیهكى تر وای لێ هات زانیم ئاخوونەکەش تێ ناکا و هەر بەلێ وێن نەبێ.

حاجی مه‌لانه‌حممه له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کوردی و فارس‌یشدا ده‌ست‌یک‌ی به‌رز و با‌ل‌ای هه‌بووه، هۆنراوه‌مکان‌ی زۆر ته‌ و پاراو و شیرین و په‌وانن. ئه‌مه‌ش چه‌ند هۆنراوه‌یک‌ی ئه‌م زانا بایه‌ به‌رزه‌ که ده‌لێ:

کورہی دل چمان جوشش و ہر دہوہ

كەم كەم بى ھۆشى ھۆش بىر دەۋە

نہسرین ہم تاف بہست وہ روی روومہدا

تفل ناسسا مهدي ویش وه بوومهدا

به ختم سیایوش یه خه یارمه شه ن

شهرارهی نالہم شووم ستارہشہن

لہرزہی دل جہ شوق یکان یکان

دلِ خُساس بہ بہِ یکان نہ بہِ یکان بہِ یکان

زاهر هم فلهك كه لك بهسته يو

دیسبان دل بہتیر دوری خہستہ یو

دووری نهو دلبر جهگیان سرشته
 دیده‌ی به‌سورمه‌ی بهخت من پرشته
 قامت سه‌روناز چه‌می نوور ناودا
 نیگاش دیده‌ی عشق ندای ومخاودا
 گیسوو دلی شیت لیش که‌ردن ته‌ئثیر
 جه وینه‌ی به‌ی پای یار ببه‌ن به‌زنجیر
 یاخو مقاش به‌کئی وجوودن
 ره‌زش نهو مقام فنا و شوودن
 جه‌مین م‌دره‌وشق نه‌به‌ین ح‌یتاران
 چوون وینه‌ش نه توئی دل‌می غ‌مباران
 توپر‌ده‌ش وینه‌ی ره‌نگ خ‌یات‌هی خام‌ن
 یا پریش‌هی نه‌روای به‌خت سیام‌ن
 خ‌م دان به‌قامت نه که‌مین‌گای دل
 نه‌بر‌وش چون سه‌یاد نه‌سارای جه‌نگ‌ل
 دیده‌ش په‌رپه‌ی می سه‌حیح بیمار‌ن
 نه‌ویج م‌هر زده‌ی نیم نیگای یار‌ن
 بین‌ی خ‌ت نوور خورشید له‌ت که‌رده
 گونا وینه‌ی به‌در ره‌نج نه‌نگوشت به‌ردن
 له‌ب شفاف تینه‌ت ه‌وه‌س نوشای هوون
 م‌ه‌نمانق نه چه‌م ره‌نگش لاله‌ گ‌وون
 ده‌ه‌ن نوخته‌ی خ‌ت شۆله‌ی لۆلۆی ته‌ر
 ددان خو به‌ردن په‌ونه‌ق گ‌وه‌ر
 زنج جه سه‌ردیی، دل‌سه‌ردیی دل‌بر
 ناو ح‌یات‌هن پرچی‌ان م‌وده‌وه‌ر
 که‌ردن شه‌مع نوور ساف بی‌ی که‌ردن
 تاریک یانه‌ی دل پیش پو‌شن که‌ردن
 بازوو سیم خ‌نم په‌نجه‌ پرشته‌ی هوون
 ناخوون ناخن‌هی دیده‌ی ده‌هر دوون

لیموښ نه خش زنج کړه دهن ته خه لڅول
 نه توږی سینه ساف وینهی پهری گول
 جه ناموښوږی زنج وه راس و چېپ دا
 دوو نه خشیش تیدا بییهن هویدا
 میان چینی موو دووکوت کړه دهن موو
 موو موو راست مدران چ خاس چینی موو
 نافش خو بې بیتز نافه ی غه زاله ن
 جه ناف تا زانق درکش مه حاله ن

واته: کوورهی ناوری دل و دهر وونم به جوړی بلیتسی به رزیووته وه که هوښمی لی بریوه
 و قه لېزی نه سری چاوانم که داده پږیته خواره وه، کاریکی به دلم کردووه که وهک مندا ل
 لغاو خاک و خولا ده تلپته وه. بهختی رهم یه خهی خوی دادریوه و نه ستیرهم تاریکه و دلم
 له ترسی تیری یاره وه که و توو ته له رزین، چرخ له که لما به چو وتی ده گری و به جاری
 خومی لی زړاندووه و په لکه کانی یار زنجیریان کردوم و پشتم کو ماو ته وه، بر و کانی یارم
 وهکو که وانی راوچی کاریان تی کردوم، پو و مته جانی کاتی دهر که وی سهرمستم دهکا
 و لیوه ناله کانی هوه سی خوار دنه وهی خوینم پی دهکن، زنجه جوانه که ی وهکو ناوی ژپانه
 و نه ستق پروونه که ی مالی پی روون ده بیته وه، په نجه کانی خوی به خوینی دلم سوور کردووه و
 سنگی وهکو ناوینه یه و خاله کانی بی وینه یه و بالای به رزه و، به راستی یارم نه و منده
 شو خوشه نکه که باسی جوانیه که ی هر ته و او نابی.

له پارچه هه لېستیکي تر دا سهار ته به پیری و په شپوی و په ژاره ی دهر وونی ده لی:

واده ی نهو سیو هیل داران په شته ن
 فسل نه و پایز واران و شته ن
 دووره سق نامای کوته دا خانن
 فسل ته م گیری کو و زا خانن
 هوونه ی سهیل هوون جه سهر چه می جه م
 کلپه ی شوورهی نار ناله ی کوورهی دم
 په ر کړه دهن شته و ناوان گه ردوون
 سق چنان شخه ل ژپای دنیای دوون
 ته م غم نه سهر سهر کلاوه ی دل
 چه ترهن پری عکس جه مین پهری گول

سه فحهی گۆنای زهره پهنه گه خهزان بهر
 بالای خهم کالان نه رهزان بهتر
 سهردیی هه ناسهی ئیلاخه کهی دل
 وتهی سیاکار به ختم جه سهرجل
 قازی سه شتیویای نالهی بی ئه شر
 نه سه ره وه به ده کس ناوا و دل بهر
 لازم که ردهن لیم فسه له کهی پایز
 دور و وستهن وه هار و سه له کهی نازیز
 قیبله هه که سێ چون من ماته مهن
 وه هار ش پایز، پایزش غه مهن

واته: داری گه نه جیم ده که ویتته وه رین و وه کو پایزش زهره ده بی و سه ری به رهو سپی بوون
 ده چی و چاوه کانی ناو ده که ن و ده لپی خهم و چه ماو ته وه و به ختم به جاری رهش بووه وه کو
 قازیک که له با و بۆراندای سه ری لی شتیوایت، تازه به هاری جوانیم تی په ری و پایزی پیری
 هاته پیریمه وه. ئهی خۆشه و یسته که م هه که سێ وه کو من خه مباریی، به هاری پایزه و
 پایزی خهم و په ژارهیه.

له پارچه هه لبه سته کی تریدا گله و گازنده له دلی خۆی ده کات و پتی ده لی:
 چه نده پیم واتی های دلهی غافل
 حقه حقیقی نی زافی باتل
 په ردهی ئه و جه مال (مطلق اطلاق)
 ناوتنه ی عکوس مرئاتی ئافاق
 بۆ به بای مورا نه نشنه ی سافی مه ی
 به یار مه لاح سه قز لاف نه ی
 که شتی غه رقه که نه گه ی جاو ده ی
 یاونا وه ساحل ئی به حر بی په ی
 شاخه ی تاف ساف سه ره جه مه ی هه ستیت
 هه و که لله ی ته بع هه واپه رسته ی
 با که ره ش کۆتا کلپه ی کوورده ی دل
 شه راره ی سه بوون چۆله کهی مه نزل

تۆبەتەر دامان عسیانت تېرى
 ویتنى بىدبەختان ناخىرت شەرى
 هیچ نەبیت وەتەنگ پۆز پۆى فەردا
 ئەمجا تا تاوى بدە وە سەردا

ئەى دل! بۆ ھۆشت بەخۆتەوہ نىيە، زۆرجار ئامۆزگارېتم کرد و پېتم وت: كە پزگای
 راست لە پزگای چەوت جیا بگەرەوہ، كەشتى گونا و تاوانت خەرىكە لە گىژاودا نوقم دەبى،
 دەسا لەم گىژاوە پزگارى كە و بىگەرېنەوہ ئەوېر و لە خۆپەرستى خۆت لادە، ئەگەر لە
 چەوت و چەوتلى لا نەدەى لە پۆزى دوايىدا دەبى ھەر بدەيتە سەرتا و ھېچ سوودىكىشى
 بۆت نىيە.

سەرچارەكان

- ۱- يادى مەردان - مەلا عەبدولكەرىمى مودەپىس - بەغدا، ۱۹۸۲.
- ۲- بەيازىكى كۆن كە نزىكى سەر سال لەمەپېتش نووسراوہ.
- ۳- ياداشتەكانى خۆم سەبارەت بەحاجى مەلا ئەحمەدى نۆدىشى.

شارقى ھەرسىنى

۱۲۲۸-۱۳۰۵

ئەم ھۆنەرەمان نارى مىرزا قولى و كۆرى ھەسەنى بەختيارىيە كە بەپىتى ئەو بەلگانەى
 كەوتووئە دەستمان لە سالى ۱۲۲۸ى كۆچى لە ھەرسىندا لە دايك بووہ و ھەر لەوېشدا پى
 كەيشتووہ. ھەر لە مندالىيەوہ خەرىكى خۆتېندن بووہ و تا ماوہىەك زمانى فارسى و
 عەرەبىيى خۆتېندووہ و لە پاشا پۆشستووئە كرماشان و لەوېدا خەرىكى فېتربوونى خەت
 خۆشى و وېژەى فارسى بووہ و ئەوسا كەراوئەوہ ژېد و مەلەبەندەكەى خۆى و بووئە
 مامۇستا و ژيانى بەم چەشنە رابواردووہ تا لە سالى ۱۳۰۵ لە تەمەنى ھەفتا و ھەوت
 سالىدا كۆچى دوايىيى كردووہ و نىژراوہ.

شارق ھەر لە تافى جوانىدا خەزى لە ھۆنراوہكانى ئەلماس خان و مەلا وەلەرخان و
 مىرزا شەفيع و خانا كردووہ و ئەوسا كەوتووئە كۆشى ھۆنراوہوہ و «شارقى» كردووئە
 نازناوى خۆى و دەستى كردووئە ھۆننەوہى ھۆنراو و، لە ھۆننەوہى ھۆنراودا دەستىكى
 بەرز و بالاى ھەبووہ و پتر ھۆنراوى ئاينى و كۆمەلايەتتى ھۆننەوہتەوہ. ئەوا چەند بېرە
 ھۆنراوېكى ئەم ھۆنەرە دېنن تا بزائىن لە ھۆنراوى كوردېدا چ پلەوپايەيەكى بووہ، ھەيە
 دەلى:

حق نما مهولا، حق نما مهولا
 قیبله گای عالم حق نما مهولا
 نه میر دنیا هم عوقبا مهولا
 کار ساز کاران کار فرما مهولا
 لافه تا و لاسیف وه شان مهولا
 یاسین وه لقورنن نیشان مهولا
 دور دهریای سر سرمدی مهولا
 نه مینوللای شرع نه حمدی مهولا
 تارک دنیا و مافیها مهولا
 همیشه وه یاد کبریا مهولا
 یه که تازوه حارب مه نسورن مهولا
 شیر خودا وهند غفورن مهولا
 شارق خاکپای قه نبرن مهولا
 دل قوی وه خوف مه حشرن مهولا

واته: هافی علی کوری نه بوو تالب، سلای لی بی، مهولا و میری جیهانه، هر نه
 کار سازی کاران و کار فرمایه و بویه پیغمبری گهره ی نیسلام دروودی خوی له سر
 بی، فرمودی: «لا سیف الا ذولفقار ولا فتی الا علی»: هیچ شمشیری ناگاته زولفقار و
 هیچ جوامیریک ناگاته علی. دوری، دهریای راز و خوشه ویستی پیغمبر نه وه، نه
 وازی له خوشیه کانی جیهان هینا و شیری خواجه و «شارق» خاکپایه و دهمیته قوریانی.

۲

حه قش وده ستهن، حه قش وده ستهن
 یاران نه شه خسه حه قش وده ستهن
 ژ قید دنیا ته مام وار ستهن
 ژ جام باده ی ولایت مه ستهن
 نه هر که به و شکل بی سر و پا بق
 کیر و مرده ی حه لقی دام دنیا بق
 وینه ی شه سدریش ته مام به سته بق
 وه تیر شنه ی شیتان خسته بق

غەرق بەحر ژەرف جیفەى دنيا بۆ
ئىنسانىيەت چ تەور مەرد خودا بۆ
مەرد حەق ئەمەن تەرك دنياكەى
پەى دىدار حەق پىرى پەيدا كەى
دەس دەى وە دامان پىر با كەمال
هەمنشین مەبۇ چەنى ئەهل حال
ژ وەسواسەى نەفس نەكەى ئەندىشە
نەخل كىر و حرس كەنۇت ژ رىشە
وە تىشەى تەوفىق جەستە پەى كەرق
راگەش وە راستى تەمام تەى كەرق
كونج قەناعەت گۆشەى خامقوشى
حەوسەلە و گوزەشت چەنى سىر پۆشى
زكەر و بىتدارى تەنبا نشىنى
ژ سىق پىشەكەى پەرى حەق بىنى
وەبىتدارى سىق وە قووەى ئىخلاص
نەھر دل كەرق ژ لەجەن خەلاس
دەربان دارى كار سوبىح و شامش بۆ
دايم بۆى گولت وە مەشامش بۆ
گول گولەن گول گول، گول كاف لامەن
هەر كە گولش بۆ كارش تەمامەن
گول حەق، گول رەسول، گول مورتەزايە
گول مەزھەر حەسەن خودا نمايە
گول عەشق عاشق مەعشوقە گولەن
نە هەر شەيدا كەو حوسنش بولبولەن
بولبول شەيدائىش فەسل بەھارەن
بولبول پەى بەھار خود ناديارەن
بولبول مەجازى وىش كەردەن شەيدا
ئەمەند مەكەرق فەرياد و دەى دا

عهشق گول نه وند نيگه بانيش كهي
 نه كه ژ ناله و نه فغان فانيش كهي
 به لي به توره بدا روش وچه م
 تا باتن گول بوينق بي خهم
 نه نه وراق گول ساف موسه ففا
 يه كي وه مرئات بدمروش جه لا
 تا جلوه ليش كهي جه مال دلبر
 وه عهين بوينق عهين عهين وه بر
 نه ربه عهي نه نوار ژ گول پهيدا كهي
 سهير يار بيچوون وه پي چرا كهي
 بوينق هوو هوو، هوو هوو نه لا كهي
 ویش وه شوق دؤس فنا في لا كهي
 وه پای عهشق مهبقي را كردهن تهي
 وه گهرنه عهره ب هم نهيازوت نه ي
 نه بله پهره يزت هيمان نه پرتزان
 خوهم يار ديم با چو دهستت مه پرتزا
 وه عهشق ياران پاكبازان حق
 ديه ايم بق ديده ي مهبوب موله ق
 يه عني كه شارق پر بي ژ نه نوار
 موله ق بي وه دؤس دل داوه دلدار

واته: نه ي ياران! هق ها به دهست نه كه سه وه كه پارتزگار و خواناس بي و له جامي
 باده ي ولايت سرخوش بي، نه وه كو كه سيك پي بهند و گيروده ي جيهان بي و، ته واي
 ريگه كاني لي گيرايي و به تيري نه هريم ن پيكي بي و نوقمي دهرياي دنيا بي، دها پيم
 بلين نهو چه شنه كه سانه چون پياوي خوان؟ پياوي خوا نهو كه سه يه كه وزي له جيهان
 هيتابي و بق ديداري حق پيري پهيدا بكا و، له گهل پياوچاكاندا هه لسوكه وتي بي و، داري
 فيز و هه واي له بنه وه هه لكه ندي بي و، رتي راستي خوايي بيري و قنيات بكا و پوياري دل
 زينغ و لمي گونا ه پاك كاته وه و، هه مووده م بوني گوليك بكا، گول خوايه و گول پيغه مبر و
 گول عهليه، گول هه سه نه و گول نه ويني دلدار و گول دلبره بولبول له وهرزي به هاردا بق
 گول شيت و شهيدا دهبي و بق گول نه ونده دهچريكي نتي كه نه وين ده بيتنه پارتزهري،

بنیاده‌میش ده‌بی وا بی بۆ یار خۆی شیت و شهیدا کا تا یاره‌که‌ی ببینی و نه‌وسا خۆی به‌نه‌وینی نه‌وه‌ه بسووتینی، وه‌کو (شارق) که دلی دا به‌دلدار و خۆی لکانده یاره‌وه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- به‌یازتکی کۆن که هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی شارقی تیدا نووسراوه.

۲- که‌شکۆلتیکی کۆن که له سالی ۱۳۰۴ ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یاداشته‌کانی خۆم سه‌بارت به‌شارقی هه‌رسینی.

سه‌ی یاقۆی مایده‌شتی

۱۲۲۹-۱۲۹۲

ئه‌م هۆنره‌ پایه به‌رزه که ئاوازه‌ی هۆنراوی له سه‌راسه‌ری پشتکۆ و پیتشکۆ و مایده‌شت و کرماشان و لوپستاندا به‌رز بووه ناوی یاقۆ و کۆری سه‌ی وه‌یسی قه‌مه‌شه‌یییه. سالی له‌دایکبوون و مردنی سه‌ی یاقۆ به‌ته‌واوی پروو نییه و تاریکه و هه‌ر که قه‌سه‌یه‌کی لیوه کردوه که ئه‌وا له سه‌ری ده‌مکۆلینه‌وه تا راستیه‌که‌مان بۆ ده‌رکه‌وت.

مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی له په‌راوی (میژووی ئه‌ده‌بی کوردی) دا ده‌لتی: سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۲۲۸ ی کۆچی له دیتی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا هاتووته جیهانه‌وه و له سالی ۱۳۰۱ له ته‌مه‌نی ۷۳ سالی‌دا کۆچی دوا‌یی کردوه.

مامۆستا باقر شاکری له په‌راوی (تذکره‌ شعراي کرماشاه) دا ده‌لتی: سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۳۲۴ ی کۆچیدا له دیتی قه‌مه‌شه‌دا کۆچی دوا‌یی کردوه و له‌وتدا نیژاوه. مامۆستا دیوان به‌گی له په‌راوی (حدیقه الشعراء) دا ده‌لتی که سه‌ی یاقۆ له سالی ۱۲۹۲ ی کۆچیدا مردوه و له دیتی قه‌مه‌شه‌دا نیژاوه.

له به‌یازتکی کۆندا که له‌م دوا‌ییه‌دا که‌وته ده‌ستمان، میژووی له‌دایکبوون و مردنی هه‌ندێ له هۆنرا‌نی کوردی تیدا تۆمار کراوه و له‌م به‌یازه‌دا نووسراوه که سه‌ی یاقۆی مایده‌شتی له سالی ۱۲۲۹ ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۱۲۹۲ له ته‌مه‌نی ۶۳ سالی‌دا کۆچی دوا‌یی کردوه و له دیتی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا نیژاوه.

سه‌ی یاقۆ به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که باس‌مان لیوه کرد، له سالی ۱۲۲۹ ی کۆچی له دیتی قه‌مه‌شه‌ی مایده‌شتدا پیتی ناوته مه‌یدانی ژیا‌نه‌وه. له مندا‌لی‌دا خراوته به‌ر خوتندن و سه‌ر‌مه‌تا فیری زمانی فارسی و خه‌ت‌خۆشی بووه و پاشان چووته کرماشان و له‌وتدا کولستان و بووستانی سه‌عیدی خوتندوه و له‌مه‌وه هه‌وه‌سیکی زۆری که‌وتووته سه‌ر

هۆنراو و هەر لهو کاته دا خه ریکی هۆنینه وهی هۆنراو بووه، بهجۆری که خه لک په سه ندی کردووه. پاشان سه ریکیشی داوه له کرند و له ویدا ناشنایه تییه کی بوخته ی له گه ل هۆنهرانی (یاری) دا په ida کردووه و نه و سا گه راوه ته وه قه مه شه و له ویه چووه ته کرماشان و له دام و ده زگای نیمام قو لی کو ی ده و له تشادا دامه زراوه و پاشان ده بیته میرزا و نووسه ری همه حه سه ن خانی فه رمانه وه ی که له وهر و تا مر دن له گه ل نه ودا ده بی تا له سالی ۱۲۹۲ دا کۆچی دوا ییی ده کا و ته ره مه کی برا وه ته وه بۆ دتی قه مه شه و له ویدا نه ژراوه.

سه ی یاقق یه کی له هۆنهرانی هه ره به رزی لوهر و که له وهر و له شیه وهی هۆنراوی که له وهری و موکری و هه ورامیدا مامۆستا بووه و سه ری کیشا وه ته ده رگای هه موو جوهر هۆنراو ته که وه. دلداری، ناینی، دیمه نی سه روشت.

سه ی یاقق زۆر حه زی له هۆنراوه کانی نا قه ی کو ی مه لک قاسم خان و نه لماس خانی که له وهر و خانای قوبادی و مه لا وه له دخانی جاف و شیخ شه هابی له ونی و نالی و سالم کردووه و گه لی له هۆنراوه کانی نالی له ناو هۆنراوه کانی خۆیدا هیتاوه و له سه ر پێ وهرچه و شیه وهی نه وهرچه یه وهرچه یه.

هۆنراوه کانی سه ی یاقق گه لی ناسک و شیرین و ته ی و پاراون و له به رنه وهی پتر له سه ر شیه وهی نالی به رچه یه وهرچه یه، به شیک زۆری هۆنراوه کانی له سه ر کیشی سه رووزن و هه ندیکیشیان له سه ر شیه وهی هۆنهرانی هه ورامی بیژ به هیجا هۆنیه ته وه. دیاره سه ی یاقق وهرکو مامۆستا نالی سه ره تا گیر ده ی داوی یار بووه و یاره که ی به ته وای کاری کردووه ته سه ر هه موو ره گ و شاده مار ته کی، بۆیه په یه وه یی له پارچه هه لبه سه ته که ی مامۆستا نالی کردووه که سه ره تا که ی نه مه یه:

زولفت به قه دتا که په ریشان و بلاءه

نه مه رۆ له منی شیفته ئالۆز و به داوه

نه ویش دینی و باسی گیر ده یی خۆی و خۆشه وسته که ی به م چه شه نه ده کا و ده لی:

شه وری و سه ره م که وتی به له م مه سه تیی چاره

هیچ جیگه نه نی شم مه گه ر نه وچی که شه راوه

نه م زولف و روخی دلبه ره یا له یل و نه هاره

یا هه وری ره ش و په رده که شه یی بانی هه تاوه

په و خساری توو وه ک مانگ و دوو زولفت وهرکو وه قه ره و

هه رچه ن که قه مه ره قه ره وه پازیم به قه زاوه

(سۆزى دلمه باعس تاو و كولى گريان

مه علومه كه ناگر سه بهى جوششى ناوه)

ماچان كه غه زان چهرنى شووره زمينه

پهس ناھوى من چيشه كه لهم جىگه ره ماهه

نهي دل كوزمى كه وه قولنگ تاشى فھرهاد

بين نالهي كى نه پڑنهوى لهم دل كـاوه

زاهد وه خودا غه ير خهم و نه برووى دلدار

مهيلم نه وه مزگت، نه وه ده بروونه كـتاوه

زولفت وه روخت چ پهريشـان و ولاوه

سه بره و به دلى شيفته يه كباره پڑاوه

چاوان نيگارم وه سپا موژه ماچون

نهي له شكر خويند پڑ نه مه وه قـت چه پاوه

دلبر له غه مت (سعيد) بيچاره سهر شو

خويند پڑيه لهم چاوه هـتا سويح ده ماهه

واته: شۆز و نه لهايەكى وام بق مستى چاوت كه وتووته سهر، نيتير هيچ شوتنيك نيه
تيدا دانيشم، مه گر نه جيهى نهى كه بادهى يزدانىي تيدايه. نه زولف و خهت و خال و
پوومه هـى دلبرمه يا شو و پڑه؟ يا هـورتيكى رهشه كه وهكو پهرده بهرى هـتاوى
گرتووه. پوومهت و خاله كانت وهكو مانگ و نه ستيرهن، هـر چهند كه مانگ له
دومار هـكوله دايه، من به چاره نووسى خۆم دلخۆشم. سۆز و قرچهي دلمه كه بوومه هـوى تاو
و كولى گريانم، دياره كه ناگر هـوى كولانى ناوه، واته ناو به ناگر دهكولى. دهلین: كه
ناسكه كان له زهوى و زارى شۆر هـكاندا دهله و پڑن، نهى بق ناسكه كهى من له بهر چاوم رهم
دهكا؟ نهى دل به سهر بهر دتاشى فھرهادا تى پهره و بزانه نالهي چ كه سيك له دلى
كيوه كدا دهبيسي؟ نهى پارتزگار سوپندم به خواى باني سهر، جگه له خهم و پيچى نه بروى
دلدار، نارهنووم نه به مزگه و ته و نه به دير و نه به كـتـيـبه، زولف كانت له بهرچى به سهر
پوومهتتا پهرتشان و بلاون؟ به راستى بوومهت خهم و به زاره و پڑاومه ناو دلم. چاوهكاني
يارم به له شكر و سپاي برزانگ دهلین: نهى له شكرى خويند پڑ بكهونه پڑ كه نيتستا كاتى
چهپاو و تالانه. نهى دلبره كه م! سهيدى بيچاره له خهـمتا هـر له نيواره وه، خويند له
چاوانيه وه ده پڑى هـتاكو هـتاوى به يانى هـلدئ.

سهى ياقق لهم هـوزاواندا به شتويه كۆن، پوومهتى ياره كهى چواندووته مانگ و هـتاو

و زولفه کانی کردووته دووماره کۆله و شهو که نه مهش له ناو هۆنراوی زۆربهی هۆنهرانی
کۆندا ده بینرئ، وه نه بئ شتیکی تازه بئ.

سهی یاقۆ که گرفتار و گیرۆدهی دلی خۆی بووه، له که لیدا ده که ویتته گروگال و پیتی ده لئ:
ئهی دل یاخوا هه موو ده م هه ر گیرۆدهی ئالقهی داو بی، تۆ هه رچی خۆشی و کام ده بینئ
هه ر ناکامی و هه ر کارئ ده که می هه ر به دناو و پرسیوای و، من هه ر دهوات ده که م و تۆ هه ر
خۆش نابیتته وه، ده تۆ تاکه می هایت له ناو بیر و خه یالی خوا. نه مدیوه ساتئ خه یالت جه م
بئ و خه مت که م بئ، هه نددئ جار و مکو په پووله به ده وری شه مدا ده سووپیتته وه و، هه نددئ جار
بئ ده نگئ و هه نددئ جار ده نالینئ و، برئ جاریش و مکو عه ودا له کان و تلی ماله کانی، نه که ر
شیرینی ببینی خه م ده خۆی، نه که ر تالی ببینی ده گری، ئه ی تۆ ده ردت چیه بۆ ده رمانئ
نییه؟ ده یاخوا له ت له ت بی، نه وه نده داوام لیت کرد گویت پتم نه دا و منت به رنه دا، نه وه نده
بیر و خه یال م که وته سه ر، که و مکو نۆقل، ژارم خوار ده وه که چی به مراریش نه که یشتم، ئه ی
دل یاخوا کو ت کو ت بی، ئه ی چاو یاخوا کو ژر بی، بۆ ئه و گونا هانه ی که کردووتن و
تو یشووی به دناو بیتته یه، مه که ر تۆ نازانی که سه ره نجام ده بی بچیتته ناو گوژ؟ ده سا نه که ر
شیرین و زلیخاتیش پئ بدمن و شادت که ن، سه ره نجام له ناو ده چی و به ناکامی جیهان
به جئ دتلی، ئیتر تا که ی هایت ناو بیر و خه یال دا و ئه لهای جوانئ و خۆشی ده که ی:

دله دامه نی، دله دامه نی

هه ی دل گیرۆده ی هه لقه ی دامه نی

هه ر کام مه وینی هه ر ناکامه نی

هه ر کار مه که ری هه ر به د نامه نی

من هه ر ده واکه م تۆ هه ر زامه نی

تۆ تا که ی نه فکر سه ودا ی خامه نی؟

هه ر گیز خه یالت ساتئ جه م نییه ن

پای غوسه و خه یال له لات که م نییه ن

شادی ئی دنیا وه یه که دم نییه ن

سوراحیت نه سه وت زیر و به م نییه ن

هه ر کار مه که ری هه ر به د نامه نی

تۆ تاکه می نه فکر سه ودا ی خامه نی؟

کا پروانهی دهور شہم جہ مالانی
کا ہامراز راز کہ مہر لالاسنی
کہہئی سکھوتی، کہہئی نالانی
کا چون نہودالان ویتل مالانی

من ہر دہواکھم تو ہر زامہنی
تو تاکہی نہ فکر سہودای خامہنی

شیرین مہوینی حسرت باریتہن
تہ لخی مہوینی شین و زاریتہن
زشت و زیبایی بی قہراریتہن
پہس تو چ دہرمان دہرد کاریتہن

من ہر دہواکھم تو ہر زامہنی
تو تاکہی نہ فکر سہودای خامہنی

دلہ لہت لہت بای چو نیل سرخوم
وہس تہ مہنا کمر وہ یانہی مہرہوم
ہرچی ہاواران وہ رات ناوہردم
چہنی گوناہان سالان سرکہردم

جہ راستی و محشی پہی بہد رامہنی
تو تاکہی نہ فکر سہودای خامہنی

ناہ جہ خیالان مہوہرق نہ دل
چو نوقل نقوشام زہر ہلاہل
چہن تہی مہکری راگی بی حاصل
نہ خاسان شہرے تا کہی مہکی سل

ہوا خواہی لہزت چہن بی تامہنی
تو تاکہی نہ فکر سہودای خامہنی

دلّه کوت کوت بای چند خیال پیتن
دیده هه کۆریای کول گونای ویتن
تۆشه بیهنامی رای نه هات پیتن
هر نهمزانی سای له حد جیتن

بووم بهه مهمل تهخته بامهنی
تۆ تاکه ی نه فکر سهودای خامهنی

هه ی دلّه نهر گهنج زهمانه ی فانی
تهخت سلیمان، تاج که یانی
مه محبوب چو شیرین زلیخای سانی
پهریت باوه روون په ی شادمانی

ئاخر عاقبت بی نهجامهنی
تۆ تاکه ی نه فکر سهودای خامهنی

نهر فکرت راحت مال و عیاله ن
راحت په ی نه ولاد نادم مه حاله ن
هر کس بواجۆ رای دل به تاله ن
واچان (سه ی یاقوو) نه بله خیاله ن
هر کام مهوینی هر ناکامهنی
تۆ تاکه ی نه فکر سهودای خامهنی

سه ی یاقۆ پارچه هه لبه سستیکی زۆر ته ی و پاراو و شیرینی سه بارهت به وهرزی به هار
هۆنیوه ته وه که به راستی هۆنری تیدا نواندوه و دیاره له م چه کامه یه دا په یه وهی له
چه کامه که ی شیخ شه هابی له وونی کردوه که به م چهشنه دهست بی دهکا:

دیده گریان جا بیابان هه مچوو قه یسی عامری
کۆل حهنا، له ولوو و پتخان شهست په ی و کۆل جه عفری

سه ی یاقۆ له چه کامه به هارییه که یه دا دهلی: نهوا وهرزی به هار هات و تهواوی جیهان
به رایه یی سهوز دابۆشی و گۆلی جۆر به جۆر له دهشت و کیودا پروا و هه موو جی و
شوینیکیان داگرت، په پوو و تاوس و قومری و بۆلبول و سه سهوز و بۆرچین و قاز ریزیان

بهستووه و خهريكي نهواخوانين. گول و گياكان ومكو دلبراني پهری پهيكه له داوړنی
كوټستاناندا پروان و له هر گوشه و كهناری كهژ و كيوا نهواي چنگ و شمشال
دهبيسري و دلبرانيش ناز دفرقوشن و هممو خوقشن. بهار جوانه و بولبوليش بههيوای
بههاره تا گول ببيني، بهلام چ سوود كه سې ياقق دلي پهشيو و غمباره و له زين بيزاره:

بين ومشاديي دوستداران هم ژ سونع داوهری
شا بهار ناما ژنهوفرش زمين كهر نهخزهری
غوررش نهبري بهاری ژ ناسمان خيزا ژ نهو
هم جهان پير بورنا بي ژ باد سهرسهری
جن و ننس و وحشوتير و خار و خس و كق و كمش
كهلهشان مهس بي له بقی نهويههار عنبری
خيزيان پهي سويد غازان كهر كهسان پروان وا زان
پيزنان پازان بهنهفش لهوح چرخ چنبری
واي شهمال شق شق شكواو تهخت يهخ بهند چمن
چون (نهميرولونمين) دهر جهنگ فتح خيبري
توغرل و عونقا و لاجين، واشه و شاهين شوق
پهي تهرورچ پهر گشوده تا وه شمس خاوهري
فهرچ بولبول جهمع كهوكان ني نه باغ و نهو نهكق
ني ومچهچهمن و نهو ومچهقهه سنج پای سنجهری
قيرهی سهرسوز و بوزچين شق له گولاوان تاف
لهقلهقان نه قارهچين لهام بام قهر قهری
قارهی قاز و قولنگان كوش كهردون كهرمن كهر
هم ژ نهو پير بي سهرراوان لهام بهتان چون پهری
موختهسهر مهورع تهران دهسته دهسته فهرچ
كهه ومباغان، كهه ومداغان، كهه ومشاخ عهرعهری
لهشكر نهوروز و گول پيش خوان دار هر گولان
خهيمه پيكا لهام بيابان چون سهر نهسكهندهري
گول شقاق جوغد ناسا كونج ديواران دنج
كاسهی تهه نهسوهدي پير كهر نه حور كهوسهری

زهنبهق و خهشخاش و پهمیجان، گول حنا و شهست پهر
 گول نهشه د بۆ، کاسنی، نیلووفهری و جهعفری
 گول بهنهفشه، گول قهرنهفل، گول گولاب و نهغوان
 دهسته دهسته جهمع بهسته نههمهری و نهخزهری
 سهبزهزار، مهورغ زار و دهشت و بام و بهحر و بهر
 دهسته دهسته خهیمه بهسته سهف چوسان عهسکههری
 نهغوان و نهرگس و نهسرین و یاس و یاسهمن
 سقسهن و لهولاولیلو لالههای نههمهری
 کاج و شمشاد و سنهوبهر، عهر عهر و سهر و سههی
 سهرفرازان قهر کهشیده تا وه چهرخ داوهری
 فهسل عهیش و فهسل نهوش و دل بهجوش و غهم خهمش
 باده نهوش و دهس نه نهوش مهاهروویان پهری
 فهسل گول، فهسل ریاحین، فهسل سونبول، فهسل عهشق
 نههم بههار لالهزار و نههم شههراپ کهوسهری
 (سهید) بیچاره نهعهیش و نه نهوش و دل بهشیتو
 موزتهر نهفسورده و غهمناک دهست بی زهری

سهی یاقول له باسی بادهنهوشی و بهر بهر مهکانیتی پاریزگاره دروینهکاندا و تنهیهکی تر
 دیتیتنه ناومه و نهو پهردهی پیتشوو دادهداتهوه و بهچهشنیتکی تر دیتنی باسی پاریزگاره
 دروینهکانمان بۆ دهکا و دهلی:

زاهد ههرامهن، زاهد ههرامهن
 زاهد زیندهگی وه توو ههرامهن
 نه شوورت وهسهر نهپات وهدامهن
 نهههرگیز مهجلس عهیشت مهقامهن
 تهماشای نهبرووی خهم نهکهردهنی
 ژهو خهم و قامت چه نهکردنی
 تهماشای دیده بازت نهکهردهن
 دیدهی باز ناز گازت نهکهردهن
 سهیرنهکهردهنی گوونای گولناری
 ناگانیت ژ سووز دهر دلداری

ژ رای دهر د عشق گو مراهیت نیهن
 سوراحی وه دهس سوراحیت نییهن
 نه مینت نییهن وه تارشه وه
 نازار وه شاهنگ قه تار شه وه
 سلیمان وه سوز که مانچه شه وه
 زیرهش مه و مروو دل وه غه شه وه
 په نجهی سهی مامی تریکه ی ته مور
 نه غمهش دل مه کی وه لانه ی زه مور
 ناله ی مو تر بیان نه که رده نی گووش
 مه رده ی یه ک پروژه بکه ی فرامووش
 خسووس چه قانه ی دهست ره زایی
 نه ره قس فارسی و چویی که زایی
 هر گیز نه نیشی زاهد نه لاشان
 ناما نه گووشت دنگ هه لاشان
 نامنه نه دین وه ناز شه وه
 غونچه وه یه قه ی نیم باز شه وه
 کرزه ی که مانچه نه شنه فتی وه گووش
 نیکی و بهی بکه ی فرامووش
 نه ر توو وینه ی من ئی گشت نه اساسان
 ته ماشا که ردی نه ویت هه راسان
 له و به زمگاه هه راسان نه ویت
 سه ر سجوود به رده ی خال خاسان نه ویت
 نه وسا مه زانم حق په رسته نی
 له هق په رسته ان بالاده سته نی
 رای پروا و نه نجیر کرتنه ی و ه پش
 باوه توو گورگی های نه جه لدمیش
 نیمه و توو وه یه که مه کهیم مه لامهت
 وه عده ی هه دوو مان پروژ قیامهت

هەردوو مەتەمان مەگرم و دەس

نیککی و بەدیمان مەبوو موشەخەس

ئەوسا لە دنیا خودا شاھدەن

حەق وە (سەمی یاقق) یا وە زاھدەن

واتە: ئەم پارێزگار، ژیان بۆ تۆ نارهوایە، چونکە سەردا و شۆرت لە دڵدا نییە و نەگەوتووێتە ئار داو و نەچووێتە ناو کۆری خەلک، هەر لە گۆشە و قوژبێتکدا دانیشتووی و تەماشای چاو بازانت نەکردوو و سەیری کۆلمە و گۆنای گۆلناریت نەکردوو و لە سۆز و دەردی دڵداری ناگەدار نیت، لە پێی ئەوینەرە گومرتیبت نییە، ئەمینت نییە بەتارەکە یەو و نازار بەناھەنگی قەتاریەو و سلێمان بەسۆزی کەمانچە یەو، دڵ لە هۆش دەبا، پەنجەمی سەمی مامی و تریکەمی تەموور، ئەوای ئەمانە دڵ دیتیتە جۆش، دیارە نالەمی گۆزانییژانت لە گۆی نەکردوو کە مردووی یەک پۆزە لەبیر بەیتەو، بەتایبەت هەوا و ئەوای پەزا، ئەم پارێزگار دیارە هیچ کاتێ لە لای ئەمانە دانەنیشتووی و دەنگی ئەمانەت نەبیستوو، ئەگەر تۆ وەک من ئەمانە ببینی و هەراسان نەبی، ئەوسا دەزانم کە بەراستی خوا پەرستی و خوات لەبیر نەچووێتەو. دیارە تۆ پێی پۆی و هەنجیرت گرتووێتە پێش، بابە تۆ خۆت کردوو بەمەن و لە پێستی گورگ دای. من و تۆ هەر کام یەکتر سەركۆنە دەکەین، وادەمی هەردوو کمان پۆزی پەسلانە، هەردوو کمان نامەمی کردووی خۆمان دەگرینە دەست، ئێو کاتە چاکە و خراپیمان دەردەگەوێ، ئەوکاتە لە جیهاندا خوا خۆی دەیزانی، هەق بە (سەمی یاقق) یە یا بە پارێزگار.

سەمی یاقق لێرەدا دیاردی کردووێتە پەندێکی کە ئەهۆری کە دەلێ: پووا دەمی وە دار هەنجیر ناپەس، ئوشیت خراو. واتە: پۆی دەمی ناگاتە دار هەنجیر و دەلێ خراپە. سەمی یاقق جگە لەوێ لە هۆنینهوێ هۆنراوێ دەستێکی بالای هەبوو، لە لێدانی تار و تەنبووریشدا زۆر تەپە دەست بوو و تەنانەت بۆ هۆرەچرەکانیش گەلێ هۆنراوی هۆنیوێتەو تا بە هۆرە بیلێن. کە ئەوا چەند بەند لەو هۆنراوانە دیتین:

هەمی داد هەمی بێداد بێداد، جەور شەن

هەرجا گۆلێ هەن خار وە دەور شەن

ئەگەر خار نەبێ و پەرچین گۆل

گش کەس مەوێرێ دەوای دەرد دڵ

هەمی داد هەمی بێداد لەی بێدادیمەن

سپای خەم نەدەور قەلای شادیمەن

هوونم گول بهستن وه پرووی زامه وه

چون عقیق ودهور نوقره خامه وه

سهی یاقق له هۆنینه وهی چیرۆکه شیعریشدا مامۆستا بووه، وه ههر له سهردهمی
لاویهتیدا زۆری ئارموزو له پاز و نیازی چیرۆکی بووه و زۆرتر خۆی له باری چیرۆکیدا
بهخوێندنه وهی پهرتووی خهسره و شیرین و بارام و گوله ندام و خورشید و خاوه و نه
جۆره چیرۆکانه وه خهریک کردوه، بۆیه له هۆنراوی چیرۆکیشدا سههرکه وتوه. له ناو نه
هۆنراوانه ی که ماونه ته وه، پارچه ههلبهستیکی بهناری (کهشتی بیستوون) ههیه که له سههر
هۆنراوی چیرۆکی (چیرۆکه شیعر) هۆنیویه ته وه. سهی یاقق لهم کهشته دا شتی گرنگمان
ناخاته بهرچاو، به لکو زۆر به داخ و موخابنه وه پیشینیان دهلاوتیتته وه و دهلی: له ویدا
ساتیک گریام بۆ نه وهی دهنگی یارمه کهم بیهته گویم تا کو دردی دهر و نم داساکێ، له پیر
دهنگی یار هاته گویم، که چی نه ویش له به ده به ختی خۆی گله و گازنده ی ده کرد وه کو من
ده گریا:

چراخم داخی، چراخم داخی

یهی پۆژ له تاوشت دهر و نم داخی

وێڵ وێڵ مه گیلām وه بێ دمه اخی

رام کهفت وه دیار دلدار یاخی

نیگای ته خهتگای وهرینان کهردم

خیزا نه دهر و نم هه ناسه ی کهردم

پیزا نه دهر و نم زووخ زامانم

چو جوو گول به سا نه پرووی لوانم

له و دهمدا بریا، پای پێش و پهسم

عنان تا قهت به رشی له دهسم

ساتی گریوام وه زار زاره وه

ته که دام وه پێوار نه دیواره وه

به لکم سه دای له یل به یق وه گو شم

ساکن بۆ دهلی زوخاوان نو شم

ههر نه وسا زانام سه دای له یل ناما

گۆیا ههر له یل بێ وه دوجهیل ناما

لههجهی سه‌دای له‌یل له‌نجه و لاره بئی
 نه‌ویش وینه‌ی من هەر ئاواره بئی
 لاره لاوهرش بئی په‌ی ناوه‌ختی ویش
 شکایه‌ت مه‌که‌رد نه به‌دبه‌ختیی ویش

سه‌ی یاقۆ له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی پیاوێکی هۆنهر و هۆنهرمه‌ند و زانا بووه، گه‌ڵی جوامی‌ر و لی‌بور‌دووش بووه. ده‌گێڕنه‌وه و ده‌لێن: سه‌ی یاقۆ له‌ تافی جوانی و لایه‌تیدا هه‌زی له کچیک کردووه و چهند که‌ستیک ده‌نێرێ بۆ خوازی‌بینیی کچه‌که و باوکه‌که‌ی پازێ ده‌بێ و کچه‌که‌ی پێ دهدا، سه‌ره‌نجام نه‌و پۆژه ده‌کا که مه‌لا بیت و کچه‌که بۆ سه‌ی یاقۆ ماره ببێ. سه‌یدیش ده‌رواته گه‌رماو و له پێدا لاوێک ده‌بینی که خه‌ریکه ده‌گری، نه‌ویش هۆی گریانێ ده‌پرسێ و لاوه‌که پێی ده‌لێ: من دلم به‌کچیکه‌وه‌یه که نه‌م‌وۆ به‌یار وایه ماره‌ی بۆ سه‌ی یاقۆ ببێن، سه‌یدیش ده‌ستی ده‌گرێ و ده‌بیاته گه‌رماو و جلو به‌رگه تازه‌که‌ی خۆی که هه‌تا بووی ده‌ی کاته به‌ری نه‌وسا ده‌بیاته ناو کۆپی مار به‌رین و به‌مه‌لاکه ده‌لێ کچه‌که بۆ ئه‌م کۆره ماره ببێه و من له هه‌وه‌له‌وه بۆ ئه‌م کۆره خوازی‌بنیم کردبوو، نه‌مه‌ش ده‌بیت هۆی سه‌رسووهرمانی کچ و زاوا و خه‌لکه‌که و به‌م چه‌شنه سه‌ی یاقۆ نه‌و دوو دل‌داری به‌یه‌ک گه‌یاند.

سه‌ی یاقۆ دیوانێکی هه‌بووه که نزیکه‌ی بیست هه‌زار هۆنراوی تێدا بووه، به‌لام به‌داخه‌وه نه‌و دیوانه‌ی تیاچوووه و نه‌ماوه، له پاشان هه‌ندێ هۆنراوی به‌ناوی (دیوانی سه‌ی یاقۆ) که نزیکه‌ی هه‌زار هۆنراویک ده‌بێ کۆ کراوه‌ته‌وه و هه‌ر وا به‌ده‌ست‌نووسی ماوه‌ته‌وه. به‌لام نه‌مه به‌شیکه له دیوانه‌که‌ی و، گه‌ڵی هۆنراوی وای هیه له‌و دیوانه‌دا نییه، هیوایه که له داهاتوودا هۆنراوه‌کانی ئه‌م هۆنهره به‌ته‌واوی کۆ بکێت‌نه‌وه و له چاپ بدرێن.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.
 - ۲- دیوان سید یعقوب ماهیده‌شتی - بخط محمد علی سروری - کرمانشاه، ۱۳۶۴ هجری.
 - ۳- به‌یازێکی کۆن که نزیکه‌ی سه‌د سال له‌مه‌وێش نووسراوه.
 - ۴- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده (بۆره‌که‌یی) - تهران، ۱۳۶۱.
 - ۵- نوشته‌های پراکنده درباره‌ی یارسان - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۱.
 - ۶- سید یعقوب ماهیده‌شتی - نوشته صدیق صفی زاده. مجله هه‌خت، شماره ۶، تهران، ۱۳۴۹.
- ص ۷۰-۶۶.

قاسدی تووکانی

۱۲۳۴-۰۰۰۰

نم هۆنهرمان به پیتی سهرمتای دیوانه کئی له سالی ۱۲۳۴ی کۆچی له دیتی تووکاندا له دایک بووه و هر لهوتشدا پتی گهشتووه. هر له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و له پاش پۆشستووته کرماشان و له ویدا فیری پیزمان و وێژی فارسی و عهرهبی بووه و نهوسا چووته دیتی تووت شامی و ماوهیهک له لای سهی براکه ماوتهوه تا خهرقهی لی وهرگرتووه و گهراوتهوه زێد و مهلبهنده کئی خۆی و پاشماوهی ژبانی به پیتنویتی خه لک بردووته سهر تا کۆچی دواایی کردووه.

له قاسدموه گه لی هۆنراو به یادگار ماونهتهوه که زۆر تهی و پاراو و شیرین و، زۆربهی هۆنراوهکانی سهبارته به خواناسی و شیکردنهوهی پهرتووک سهرته نجامن. نه مهش چهند پارچه مهلبهستیکی نم هۆنهره که ده لی:

یاران شه مالتی، یاران شه مالتی

پادشام دیم نه سمت باد شه مالتی

وێنه ئهرده شیر نه بهری مالتی

نیشته بێ نه سهز تهخت و ته پالتی

تاج زهر نه سهر شیرین جه مالتی

جه لای جه بهرووت پهنگین که مالتی

تهمام خه لایق هر بهک وه حالتی

نیشته بین په ری شوخ لهو نالتی

یه (قاصد) واتن چهنی عهبدالتی

نه عهشوق عهزیم بولهند ئیقبتالتی

واته: ئهی یاران! چاوم که وته پتیهرم که وهکو ئهرده شیریه بابهکان تاجی زێری نابووهری، به فیه و شکویه که وه دانیشتبوو هه موو خه لک به ئارهزووی دیداری ئه دانیشتبوون و چاره وانی دیداری ئه بوون، (قاسد) تا دوا هه ناسه پتیهر ستایش دهکا و به نه وینی ئه لیتی ده بزویتی.

هۆنهر لهو هۆنراواندا دیاریی کردووته پادشایهتی ئهرده شیریه بابهکان که پیره کئی له چاوی هیزی بژۆنییه وه به نه و چواندوو و به نویتنگی هیزی خواایی دای ناوه.

یاران وه زاری، یاران وهزاری

شهوی دیم ومخو زهردهشت وهزاری

یاوام وه حوزوور شا وه سواری

پهی ئهركان دین تهمام تهیاری

واتش بواچه تق وه غهـمـباری

وه رهزای رهمزبار یاریادگاری

کردار و پندار، گوفتار یاری

مهبق خاس مهبق وه پداباری

واته: ئهی یاران شهویکیان زهردهشتم له خهـودا دی که فرمیتسک له چاوانمه وه هاته
خوار، چونکه ئهـو له نيمه زیز و نارمزا بوو، ئهـومبوو که چوومه لای شا و نهویش فرمووی:
بیر و کردهوه و قسهی ههـموو یارییهک دهـبی چاک بی و نهـو پئی و پهـوشته که بهـرمزای
رهمزبار و یادگار دامان نا لهـبیری مهـبهـنهـوه و لهـسهـر نهـو پئی و پهـوشته بپۆن تا پزگار بن.
هۆنهـر لهـم هۆنراوانهـدا دیاردی دهـکاته سی دهـستووری زهردهشت واته: بیرى چاک و
وتهی چاک و کردهوهی چاک که ئهـمانه بنهـپهـتی ئاینی زهردهشتین و ئهـم سی دهـستوورهـش
له پئی و پچهی یاریدا لهـسهـر ههـموو کهـستیک پتویسته که پهـیرهـویان لى بکا.

یاران نـزانی، یاران نـزانی

پهـرتو ئی شهـش رۆ یاران نـزانی

چهـوگای یا ئیری پای کهـس نهـزانی

شام وه دیش ئاوهـرد مهبق بـزانی

ئهـوهـل ئاسمان دووهـمیچ زهـمین

ئهـوسا ئاو و گیا سهـوزکهـرد چون نگین

جهـو دوما جهـ خاک ئادهـمیچ سـازا

پهـریش جانهـوهـر خهـلق کهـرد و نـازا

واته: ئهی یاران مژده بی، که یائیری نهـو شهـش پۆژه که بریتین له شهـش جهـژن
دهـیانپاریزی و خوام نهـو شهـش پۆژهی بهـدی هـتـاوه که دهـبی بـزانی. له پۆژی ههـوهـلا

ئاسمان و له پوڙی دوومدا زهویی داهینا و نهوسا ناو و له پاشا گیای سهوز کرد و پاشان ئادمی له خاک دروست کرد و جانوه ریشی بۆی خولقاند تا نه هومن بیتته وه.

هۆنر له هۆنراواندا ئاماژه به به دیهینانی زهوی و ئاسمان و جانوه ران و بنیادهم که له شمش پوڙدا کوڤتاییان پتی هاتوو و نه مەش له قورئانی پیرۆزدا دیاردیی پتی کراوه.

ههروه ها هۆنر دیاردیی کردووه سه و شەه یانیری که به پیتی پهراوی ئافیتستا یانیری پاسهوانی شمش جهزنی گه وهی ساله که هه ر کام له جهزنانه له کانتیکی تاییه تدا پتک دئ و له هه ر کام له پوڙاندا خوا شتیکی به دی هیناوه، وهکو ئاسمان و زهوی و ناو و گیا و بنیادهم.

٤

دانای سیمیار، دانای سیمیار

ئارۆ دیم وه خه و دانای سیمیار

دیم نشتەن چەنی زهرده پوڤیار

مه وانۆ واته و نوختە ی کۆچ یار

مه وانۆ واتە ی ئه یار هوشیار

په رێ عه بدالان پاک جه م ته یار

من چون مه لول و خسته بيم زگار

واتش نه ی بهنده ی پاک پوڤگار

تۆ وینه ی قاسد بشق وه دیار

واچه وه یاران سه رپوش عیار

واده و مه رده ن و مخت ئیقراران

خرۆش یاران نه به ی تا به رهن

واته: ئه مپوڤ زانای سیمیار که زهرده شته له خه ودا دیم که فه رمانی خۆی بۆ عه بداله کان ده خوینده وه، له بهر ئه وهی من دلته نگ و زویر و زگار بووم، پتیمی وت: نه ی بهنده ی پاکی پوڤگار تۆ وهکو قاسد بگه رپوه مه لبهندی خۆت و به یارانی پاکدل بلی: واده ی تۆ په رپوه و کاتی به لێن و په یمانه و خرۆش و هاواری یاران و به رپۆ و په وشتی خۆتان پابه ند بن و له سه ری به رۆن.

جه نوور خواجام، جه نوور خواجام
 زمردهشت پهيدا بى جه نوور خواجام
 فهرق رهوان و جه سهش وښه ى جام
 مدهرهوشا نه تقى داران ناجام
 چهنى ناو باران دانهش سر نه نجام
 ههفته ن او مردن نهو پر وه هه نجام

واته: زمردهشت له تيشكى پهر و مردگارم پهيدا بوو، گيان و لهشى و مكو هه تاو له ناو
 دارمكاني بيشه دا دمه رهوشا يه وه، سه ره نجام به هوى ناوى باران و به يارمه تى هه فته ن و
 ويستى خاومنده كار هه دانه ى نهو هاته دى و له پيت و پيزى نهو دانه زمردهشت له دايك
 بوو.

هونه ر لهم هونه راوانه دا ديار دى دمكاته سر له دايك بونى زمردهشت كه به پتي پراوى
 (دينكهرت)، فهرق و لهشى زمردهشت له رښنى و تيشكى كه له ناسمانى شه شه مدا بوو،
 هاته دى و نهوسا گيانى زمردهشت به فهرمانى خوا له ناو و گيا، به دهستى فريشته كان
 دروست كرا تا زمردهشت هاته دى.

مهيق چراغان، مهيق چراغان
 سه راسر جيهان مهيق چراغان
 گردين غولامان مهلقن نه داغان
 نهو پر شا مهيق پهرى شايلاقان

ياران شام مهيق، ياران شام مهيق
 چهنى غولامان ياران شام مهيق
 شام پهرى به زم و پهى نه خشام مهيق
 نهواى شام پهى پهى سوب و شام مهيق

نهواى مهيق، نهواى مهيق
 جه ناسمانه وه نهواى مهيق

مەشەش ھەر مەشق ھەوا ئی مەیق

وہ دەم ئەو ھەوا سەھوا ئی مەیق

واتە: سەراسەری جیھان بووہ چارخان و ھەمووی خولامان و بەندەکان لە کێو و دەشتدا کۆ دەبنەوہ، چونکە لەو پۆژەدا شا بۆ بیستنی نەوای مۆسیقا دێ. پادشام لەگەڵ خولامان و بەندەکانی خۆیدا لەو بەزمەدا ھاوبەشی دەکا و نەوای ساز و مۆسیقا دەبیست و خۆشی گۆرانی دەلێ و نەواکە لە ئاسمانەوہ دیتە زەوی و مەشیە (ئادەم) یش بە ئاھەنگی ئەو نەوايە دەرکوتتە سەما و شۆر و شەوقێک لەودا پەیدا دەبێ.

ھۆنەر لەم ھۆنراوانەدا دیاردی دەکا تە سەر نەوای مۆسیقا و دەلێ ئادەم بە ھۆی نەوای مۆسیقاوہ گیان چووہ لەشی و لە راستەقینەدا گیانی مرۆ پەيوەندی بە نەوای مۆسیقاوہیە. لەناو یاریەکاندا مۆسیقا زۆر گرنگە و لە کاتی کۆبوونەوہ لە جەمخانەدا تەنبوور لێ دەدەن و بە دەم ئاھەنگی تەنبوورەکەوہ سروود دەخوێننەوہ:

۷

سێ چەشمە دارۆ بابا یادگار

ھەر یەک کەوسەرەن نە پووی پۆزگار

ھانیتا و قەسلان ھەم کانی شەفا

ئاوشان پەڕێ گرد دەرەن شەفا

واتە: لە دێی بابە یادگارددا سێ کانی ھەيە کە ھەر کامیان وەکو کەوسەرەن لە دووی پۆزگارددا سێ کانی ھەيە کە ھەر کامیان لە: «ھانیتا و قەسلان و کانی شەفا» کە ئاوەکیان بۆ چارەسەرکردنی ھەموو دەرديک دەشت.

دیوانەکی قاسد کە نزیکە دوو ھەزار ھۆنراویک دەبێ بە داخوہ ھێشتا لە چاپ نەدراوہ.

سەرچاوەکان

۱- دیوانی قاسد - کۆکردنەوہی صدیق بۆرەکیی - تاران، ۱۳۴۷.

۲- دەورەي حەیدەری (دەستنووس)

۳- یاداشتەکانی خۆم سەبارەت بە قاسدی تووکانی.

دهرویش قولیی کردی

۱۲۳۶-۱۳۱۶

نهم هۆنهرمان كه كوپى پمزا قوليبه، له سالى ۱۲۳۶ى كۆچى له مايدهمشتى كرماشاندا له دايك بووه و ههر له وىشتدا پيگه يشتوو له مندا ليدا خهريكى خويندن بووه و فيرى پيرزمان و ويژهى فارسى بووه و پاشان كه وتووته گهشت و كيژ و پويشتووته بهغدا و شارهمزور و له گهژ زانايانى ئه و مه لبه نداندا و توويژى كردوو و له پاشا گه راوتهوه و چووته دىي بانياران و ماوهيك له لاي شا تهيمورى بانيارانى ماوتهوه و بووته دهرويشى ئه و ئه و سا پويشتووته كرن و له ويدا خهريكى پيتوئينى خه لك بووه تا له سالى ۱۳۱۶ له تهمنى ههشتا سالىدا كۆچى دوايى كردوو و نيژراوه.

كاك عابدينى خامى نهوى دهرويش قولى له سه ره تاى ديوانه دهستنوسه كيدا ده لى: دهرويش قولى له تافى جوانيدا چووته لاي تهيمور و ماوهى ده سال له بانياران له لاي ئه و ماوتهوه و پاشان به رهو كرن كه وتووته پى و له ويته پويشتووته بهغدا له گهژ زانايان و پياوه گهرهكانى ئه و مه لبه نداندا و توويژى كردوو و له پاشا گه راوتهوه كرن و پاشماوهى ژيانى به پيتوئينى خه لك بردووته سه ر، تا له سالى ۱۳۱۶ى كۆچى له تهمنى ههشتا سالىدا مردوو و ههر له ويدا نيژراوه.

دهرويش قولى يه كى له هۆنهرانى ههره برزى كورده و جگه له ديوانه كى كه نزيكهى چوار ههزار هۆنراوىك ده بى، كه لى چيرۆكيشى به هۆنراو هۆنيوتهوه و به يادگار به جيتى هيتوون كه ئه و په راوانه بريتين له: «قارهمان نامه، زهريرى خه زايى، لهيلا و مهجنوون، خورشيد و خه رامان، رۆسته م نامه، جوانميرى چه له وى، تۆبهى نه سووح». ئه مهش چه ند پارچه هه لبه ستي ئه م هۆنهره كه ده لى:

ياران دادهن دهم، ياران دادهن دهم

به هار باقى چه نو دادهن دهم

نهى سه مت ساراي پير نه رگس چه م

چل بولبول نه ده ور يهك گول بيهن چه م

مه وانن په وزى په زاي په مز رووز

خيزه نان نه سيم به يان برووز

بولبول نه وه رهق قمچهى نه وه هار

چاردا نه بلووك ياران بين بيدار

سەردار گولان خەزەنە پەردە

پەردە پارە کەرد یەوادەیی شەردە

«قولی» ناخەزەنە کەرد نەو وەهار نەو

بولبولان ماچان سەنا و وەسفە ئەر

واتە: ئەي یاران! ئەر وەرزی بەهار دیسان هاتەو و هەمووی دەشت و دەر پر لە گول و
نێرگس بوووە و، لە دەشتیکی پر لە گول، چل بولبول لە دەوری گولێکدا کۆ بوونەو و، بۆ
دەخۆشی و پەزای ئەو دەستیان کردە نەواخوانی و هەرایەکیان لە چیمەندا بەرپا کرد و
شەمالیان خستە شەکانەو یەکتی لە بولبولەکانیش لە دەشت و کێودا جاری کێشا و
هەمووی یارانی لە خەوی نەزانی راپەراند و، سەرۆکی گولەکان لە پەردە دەرەت و وتی:
ئێستا کاتی بەجێهێنانی بەلێن و پەیمانی پۆژی بەرینە و سستی پەوا نییە. ئەي (قولی)
تۆش لەم بەهاردا بەلێنی خۆت بەجێ بێتە، دیت کە بولبولەکان چۆن ستایشی خویان
بەجێ هێنا؟

چل بولبول کە هۆنەر دیاردیی پێ کردووە بریتییە لە چل تەن کە بەپێی پەرتووکی
سەرئەنجام ئەمانە بەر لە سرشت بوونی هەفتەن بۆ پازداری و پێتۆتینی بەندەکان لە
گەوهەری خوا بەدی هێنران و ئەمانە لە راستەقینەدا چل کەس بوون لە یارانی نزیکی سان
سەهاک کە خەلکیان بۆ پێ و پچەیی یاری پێتۆتینی کردووە.

۲

هەمسەران کۆردم، هەمسەران کۆردم

دڵ دوساخ دام دڵروباي کۆردم

نە بازار کۆرد گەرەویی کۆردم

بی وە مەلجەیی دۆردم نەمەردم

زەردە دەرمانی پێزا وە دەرەد

مەن بێم نەشەش سەنگ وە ئاوکەردم

بەردم وە ئاسیاو دانەیی وێم هەردم

پەي قووت قنیات مەسان ئاوەردم

مەیخانەیی نەسەر چوار سۆنگ وا کەردم

کۆرەیی عاشقان وە جۆش ئاوەردم

وە حوکم دەفتەر قوالەیی فەردم

شوون وەسەرچەشمەیی تەیمووری بەردم

پیاڼه نه دهس ساقییان وهردم
 قایم کهردم قهول ئیقرار شمهردم
 (قولي) نهو مهحبووب کورد بی گهردم
 شناسام وه حوسن یار بیم زهردم

واته: نهی دښتان! من کوردم و گیرډهه سواداسهري دلربايهکی کورد. له بازاری
 کوردهکاندا مهربچکم کرد و نه مهربه بووه هوې چارهسرکردنی دهردم و نه مردم. دلدارم
 د هوايهکی زهردي دا له برينهکانم و له بادهه نهو سرخوښ بووم، نهوسا دانهی خوښم برده
 ناشی خوايي و هارپم و نهو ناردم بق خواردنی مهستانی یار هینا. پاشان مهخانهپهکم
 لهسر چوار پټپهک کردهوه و، دل و دهروونی گراوان و سواداسهراڼم هیناپه کوټ. بهپټی
 فرمانی دهفتهرتک که دایانه من، مهبهست و پټی خوښم له سرچاوهی شا تهیموور پهیدا
 کرد و، لهو سرچاوهیه پیاڼهیی ناوم له دهستی مهگیران وهرگرت و خواردمهوه و پهیمانی
 خوښم له نوی بهستهوه. نهی (قولي) من سواداسهري و گراوی نهو کورده نازدارم که له پوڅی
 بهرین هر دلّم بهو دابوو.

۲

یهک پوڅ پهی تهقدیر دهوران دیرین
 پام کهفت نهو پای قهسر قهدهمگای شیرین
 دیم قهدهم قهسرئ پهدهی زهمانه
 خشت و خاک خاپوور خهراوه خانه
 دهس بی کهسیم من دا وهسهردا
 پهرئ وهرینان وا وهیلام وهردا
 نهوهل پهی خهسرهو زه بهخش وهرمه
 دووهم پهی شیرین شازاده نهرمه
 سټیهم پهی شاپوور قازی قهلهمزنه
 چوارهم پهی فهرهاد کهلهی کوټان کن
 مهگیلیام، مهشیام چه مهنهسرهوه
 کهم کهم تهکم دا من وهوقهسرهوه
 دیم دهنگی ناما نهو خاپوورهوه
 سهدهاش سهر نیا وه بن کوورهوه

وات: ئەي پايوار ھەوالپەرس ھال
 ۋەشەو شەوگارشووم، ۋەپۇژ ئەوقات تال
 ئەوسا كە من بېم تەكپە ۋە تەلار بېم
 جا گەي بانقۇن ئەرمەن ديار بېم
 نەسەب تا ئىوار گولۇ ۋە نەمىن بېم
 پەشتان ۋە لاكش ئەورەشەمىن بېم
 فەلەك فەنباز سىبابەختەم كەرد
 خەسرەو فانى كەرد تاج ۋە تەختەش بەرد
 فەرھاد فانى كەرد خەسرەو كوشتە كەرد
 خەنجەر نە سىنەش تا ۋە مشتە كەرد
 نە فەرھادش ھاشت، نە خەسرەوش مەن
 فەلەك بىنچىنەي ئاسار مەن كەن
 ئەوسا تا ئى ۋەخت ۋەي تەور بى ئور بېم
 رۆ ۋە رۆ مەيىق بەدەتەر خاپوور بېم
 ئىد (قولى) ۋە تەن سەرسەرىي كەم ھۆش
 كورەي دەروونش دايم ھا نەجۋش

واتە: رۆژتەكپان بەھۆي چارەنووسى دەورانى كۆن، رېم كەۋتە كۆشكى شىرىن،
 كۆشكىكى كۆنى زەمانم دى كە وىران ۋە كاۋل بوۋە ۋە منىش چارىكەم نەما ۋە دەستى بى
 كەسىم دا بەسەرم ۋە بۆ پىشىنان داخ ۋە موخابىم خوارد: ھەۋەل بۆ خەسرەو كە بەكۆ زىرەي
 دەبەخشى، دوۋەم بۆ شىرىن شازادەي ئەرمەن، سىيەم بۆ شاپوورى قەلەم لى دەر، چوارەم
 بۆ فەرھاد كە كەللەي كىتەمكەن بەقولنگ دەكەن، لەۋىدا دەگەرام ۋە بەچاۋى فرمىسكاۋىيەۋە
 دەپۇشتم تا كەم كەم پالم دايە دىۋارى ئەو كۆشكەۋە كە لەپە دىم دەنگىكى بەسۆز ھاتە
 گۆتەمدا ۋەتى: ئەي پىيوار! ھەۋالى چىم لى دەپرسى؟ بەشەۋا شەۋگارم شوۋمە ۋە بەپۇژا
 زىانم تالە، ئەۋدەمەي كە من كۆشك ۋە تەلار بوۋم، كچان ۋە خاتوونەكانى ۋەلاتى ئەرمەن
 دەھاتەنە لام، لە بەيانىيەۋە تا خۆرناۋا گولۇ پاشىمىيان دەكرد ۋە پايەخم ھەورەشەم بوۋ.
 ئەۋا چەرخى فەتلىباز مەن بەدەخت كەرد ۋە خەسرەۋى لەناۋ بېرد ۋە تاج ۋە تەختى بېرد ۋە
 ئاۋامى پى كەرد، فەرھادى لەناۋ بېرد ۋە خەسرەۋى كوشت ۋە خىنجىرى تا دەستە بېردە
 سىنگىيا، نە فەرھادى ھىشت ۋە نە خەسرەۋە مایەۋە، چەرخ بىنەرەتى شوئىنەۋارى مەن بۆ
 پەندى رۆژگار لە بىنەۋە ھەلەكەند. لەۋ زەمانەۋە تا ئىستا وىران بوۋم، ئەمە ۋەتى (قولى) ي
 كەم ھۆشە كە كورەي دەروونى گرى گرتوۋە.

جه‌مشید جه‌م بئ، جه‌مشید جه‌م بئ
 نه‌وسا که ده‌وران جه‌مشید جه‌م بئ
 سه‌راسه‌ر ئی‌ران به‌ری نه‌ خه‌م بئ
 نام جه‌م به‌ری ئی‌رانی شه‌م بئ
 زال که‌وری نشین نه‌یوان زه‌ر بئ
 سه‌لسال خه‌یالش خه‌یزان شه‌ر بئ
 سام ساحه‌تب گورز نه‌سه‌ده مه‌نی بئ
 که‌ی قویاد نه‌ ته‌خت دانه‌به‌نی بئ
 که‌یک‌اوس نه‌ که‌یف که‌یان که‌ی بئ
 زال نه‌زوحاکی عه‌قل و فام به‌ی بئ
 گو‌ده‌رز ده‌فته‌ردار میرزای سه‌رمه‌خش بئ
 خه‌یزان خرۆش شای سیاوه‌خش بئ
 زۆر زه‌ومردار زات سه‌وه‌راب بئ
 زه‌نوو‌ن هام به‌یعه‌ت نه‌فراسیاب بئ
 جه‌وشان ئاته‌ش به‌ور به‌یان بئ
 شه‌ق‌رشت به‌همه‌ن نه‌ عام عه‌یان بئ
 نه‌رژه‌نگ که‌ی‌شه‌کچی رام‌شه‌گه‌ران بئ
 دیتو سه‌فید نه‌رکان مازه‌نده‌ران بئ
 به‌ه‌رام به‌هره‌مه‌ن که‌لاف که‌مه‌ن بئ
 زۆر زه‌واره‌ چون ته‌هه‌مه‌ت نه‌ بئ
 ته‌هه‌مه‌تن مایه‌ی فه‌ر ئی‌ران بئ
 وه‌ گو‌رزش تو‌وران په‌کسه‌ر ویران بئ
 که‌ی‌شه‌وه‌ر سه‌ر نه‌پای زو‌لف عه‌بیرین بئ
 شه‌ق‌رۆ شه‌یت عه‌شق شه‌یدای شیرین بئ
 خه‌سه‌ره‌و غه‌رق هو‌ون مه‌ودای دلبه‌ن بئ
 که‌را سه‌ر‌نگو‌ون ده‌س که‌وکه‌ن بئ
 په‌ک نه‌ شه‌وو‌ن په‌ک هات نه‌هات بئ
 حه‌یف (ده‌رویش قو‌لی) دونیاش زولمات بئ

واته: له پژگاری پادشایه تی جه می ناوداردا همووی خه لکی ئیران له و پهری میمنی و خوشیدا ژانیان دهبرده سر و ناوی جه م بق ئیرانییه کان و هکو شه م و چرا بوو، زالی زهر که خاو من هوش و زانست بوو، له سر تهختی زابلستاندا دانیشت و له هیوانی زرنیگاری خویدا دهژیا و دیوی بهدسروشت دهیویست نازاوه بنیته وه، سام خاو منی گورزی نوسهده منی بوو، که ی قوباد له سر تهختی زرنیگاری فرمانروایی دهکرد و که ی کاس له کوشکی که یاندا خهریکی به زم و پرم بوو گودهرزیش دهفترداری شای که یانی بوو، سیاو هس هه سوو ده م خهریکی شه ی بوو، زوآب له هیزدا بی وینه بوو، زهنوونیش له نه فراسیاو په پیره ویی دهکرد، ناگری شه ی بهوری به یان و شورش به همن هه لگیرسا و نه رهنک پاسه وانی چهرگه ران بوو، دیوی سپی له مازنده راندا فرمانروایی دهکرد و بهرام گراوی گوله ندام بوو، زهواره و هکو رسته م هیزی بوو، رسته م مایه ی فهر و شکوی ئیران بوو، به گورز هکی ولاتی تورانی ویران کرد، خه لکی ولات سهریان له جوانی شیرین سوور مابوو، شیرز دیوانه و شهیدای نهو بوو که سهره نجام به خنجیر باوکی کوش و خه سره و له ناو خویندا تلایه وه و که راش بهدستی فرهادی کوکهن له ناو چوو، یه کایه کی ناسراوان و پیاواری به ناویانگ ها تنه نه م جیهانه و سهره نجام له م جیهانه رویشتن، به لام بهداخه وه (دهرویش قوی) له م جیهانه پروناکه بههریه کی نه برد و له جیهانی تاریکدا ژیا.

۴

مهرداس تازی وه گشت ماله وه
 زوحاک وه شاهیی هزار ساله وه
 کوردان نهو ده م گشت نه یاله وه
 فره میدوون وه زور گورز گویاله وه
 نه کهرن ته مام دنیای دور مه نزل
 کول وه مهوت و مهرگ داخل بین وه گل

نهریمان و سام وه زور زاله وه	روسته م هم وه گورز وه گویاله وه
سمیرغ وه شلاق شهقی باله وه	سهراب هم وه زور بی هه واله وه
نه کهرن ته مام دنیای دور مه نزل	کول وه مهوت و مهرگ داخل بین وه گل

داراب شا وه برج وهش نموونه وه	نه فراسياو وه تاق سيم ستوونه وه
پيران وهيسه وه نهفسوونه وه	هوومان و نوشاد وه زه نوونه وه
نه كهردن ته مام دنياي دوور مه نزل	كول وه مهوت و مهرگ داخل بين وه گل

پتم و اچه گورگين جه كئي مه نه وه؟	تووس و فره بپورز وه كه مهنده وه
شاهپور شازادان وه سه مهنده وه	زهواره وه زور ته هـ مته نه وه
نه كهردن ته مام دنياي دوور مه نزل	كول وه مهوت و مهرگ داخل بين وه گل

واته: مهرداسي عه رب بهو هه مو مال و سامانه وه، نه ژي ده هاك به شايبي هه زار ساله وه، و كوردان نهو دمه كه له يال و شيودا ده ژيان، فره بپوون به زور و گورز و گوپاله وه، و سيمرخ به شه قهي باليه وه، و زوراو به زوري زوره وه، و داراب شا به برج و شووړه ي بي وينه وه، و نه فراسياو به تاقی زيوينه وه، و پيراني وهيسه به نهفسوونه وه، و هوومان و نوشاد و زه نوون بهو هه موو هيزه وه، و زهردهشت به نافيستاوه و مه نووچر به ته ختي لاله وه، و كه يكاووس به شه وقی تاجه وه، و قوباد به باج سه ندينه وه، و بيژن كه له ناو چالي تاريخدا ژيا و، گوردهرز به مندالي زوره وه، و كه يخه سره و به جامی زرينيگاره وه، و گيو به تاجي سه ريه وه، گورگينيش خو له كهس نه مايه وه، تووس و فره بپوورزيش به كه مه نيانه وه، و شاهپور به سه مه نه وه و زهواره به زوري روسته مه وه، هه مووی نه ناودارانه جيهانيان نه برده سه راباي مهرگيان له دهستي مه يگيري زهمان وهرگرت و خواردوه و سهريان نايه ناو خاك.

هيچ كام له شوينه واره كانی دهر ویش قولي تا ئیستا له چاپ نه دراوین و هه روا به خه ختي خوی و نه وه كهی ماوه ته وه.

سه رچاوه كان

۱- ديواني دهر ویش قولي كړندی - كوكړنه وهی عابدين خادمی - كړند، ۱۳۴۹.

۲- بهيازتيكي كوزن كه هه ندي له هوئراوه كانی دهر ویش قولیي تيدا نووسراوه.

۳- ياداشته كانی خوم سه بارهت به دهر ویش قولیي كړندی.

مهلا نه بویه کړی یوسف

۱۲۳۹-۱۳۰۲

نهم هونه رهمان ناوی نه بویه کړ کورې محمه د نازناوی هونراوی (یوسف) و به پتی لیکولینه و به کی زور له بزمان دهرکه وتووه له سالی ۱۲۳۹ی کچی له ناوچی هوشاردا له دایک بووه. هر له مندالیه و به خه ریکی خویندن بووه و له پاشا جووخته حوچره ی فقتیان و بق خویندن زور به ی شوینه کانی هورامان و موکریان گه راوه و سهره نجام له شاری سنه دا خویندنه که ی ته واو کردووه و گه راو ته و زید و مه لبه دمه که ی خوی و پاشماوه ی ژیانی به دهرز وتنه و و پینویننی خه لک را بوار دووه تا له سالی ۱۳۰۲ له تهمنی شهست و سی سالی دا کچی دوا یی کردووه و نیژد اووه.

یوسف به یکه له هونرا نی کورد دپته ژمار و له هونینه و هونراوی دلدار ی و نایندا دمستیکی بهرز و بالای هه بووه و هونرا و مکانی زور ته و پاراو و شیرین و رهوانن. نه مهش چند هونرا و یکی نهم هونه ره که ده لی:

غـه زال هـره، غـه زال هـره

نهی و له ده ی و محش غـه زال هـره

جه لـد سه بـوک خـیز نـافه ی کـول چـره

را وه ده لیله ی نه وای رهم کـره

مه علوم ته جرو به ی دنیات نه کـره

پیاله یی جه مه ی عه شقت نه وـره

جه و بونه مه یلت چنی من سـره

ومره که ی چون تق ویش په نهان کـره

بق به شقه نه و شای خه تا نه کـره

به رقه ی نزا کت ناز جه رو وـره

واز بکر پرویش نه و لیموی زـره

دل هه وای که لرم سینه ی توش کـره

غه زال وات: هه ی قه یس عه بدال هـره

په ی سهیر باغچه ی لیموی له یل مـره

به ویم مه زانم دنیا چون نـره

دوو شمش تا وه سر په ی کهس نا وـره

به لئی من به ویتیم ته جر و بهم کهرده
 های جهند کهس نه داغ لیمۆی من مهرده
 وهی گوئای گولنار سووهیل ږهنگ کهرده
 ئی گهردن ساف مینای بی گهرده
 به لئی چون نهی وهر تورهنجت بهرده
 هاکیلل باغ به تۆم سپهرده
 سا چون لهیل کلیل پیم کهرم کهرده
 سپهردم به تۆ شای پشت پهرده
 «یوسف» چون یاران زامش دوو نهرده
 ههنی نیم وه تهنگ عهزاب مهرده

واته: ئهی ئاسکی کهژ و کیتو! بۆنی خۆشی ناوکت و هکو بۆنی گول دهشت و کیتی پیر
 کردووه و دیاره دنیات تاقی نه کردووه ته وه و پیاله تی بادهی نه وینت نه خوار دوته وه، بۆیه
 دلت له ههناي مندا سارده، نه گینا شوخوشهنگی و هکو تۆ چون خۆی دهشاریتته وه، وهره بۆ
 خوا به و ناز و له نهجه ته دوگمهکانی سینگت بکهره وه تا لیمۆگهلی زهردت ببینم، چونکه دلم
 به هیوای که له رمی سینته، له پیر ئاسکه که هاته وه لام و وتی: ئهی قهیسسی ههرده که پ! نه کهر
 دهته وئ سهری باغچهی لیمۆی من بکهی، دهبی گهلی ئارک و ږهنج بکیشی تا به هیوای
 دلی خۆت بگهیت. ئیتتر ئه م قسانه بووه هۆی ئارامی و نه هوهنیی دلم. «یوسف» ئیتتر له
 مردن ناترسئ چونکه یار به لینی پئی دا.

سه رچاوهکان

- ۱- ته لای دهسته وشار - نووسراوی: صدیق بۆره کهیی - تیکانته پهی ههوشار، ۱۳۴۶.
- ۲- به یازتکی کۆن که هه ندئ له هۆنراوهکانی مه لا نه بووه کیری تیدا نووسراون.
- ۳- یاداشتهکانی خۆم سه بهارته به مه لا نه بووه کیری یوسف.

مه لا فه ره جی بۆره کهیی

۱۳۴۳-۱۳۴۴

ئه م هۆنره مان ناوی فه ره ج و کوپی مه لا نه حمه دی بۆره کهیییه. به پیتی ئه و زانیاریانهی
 که که وتونه ته دهستمان له سالی ۱۳۴۴ ی کۆچی له ناوچهی ههوشار له دایک بووه. ههر
 له مندا لیه وه له لای باوکی خه ریکی خوتندن بووه و له زمانی فارسی و عه ره بیدا ماوهیهکی
 باش ږۆشتووه و پاشان چوو ته حوچه ری فه قتیان و بۆ خوتندن زۆربه ی هه ورامان که ږاوه

و له پاشا له سنه خویندنه که ی ته و او کردووه و دمی مه لایه تی و هر گرتووه و که پراوته وه
هوشار و له دتی حه سن ناو ادا نیشته جی بووه و پاشماوه ی ژیا نی به وانه و تنه وه و
رتنوتینی خه لگ بر دوته سه ر تا له سال ی ۱۳۴۳ له ته منی نه وم د و نۆ سالی دا کۆچی
دوایی کردووه و له ویدا نیژرا وه.

مه لا فه ره ج به یه کتی له هۆنه رانی کوردی هوشار دیته ژمار و، له هۆنینه وه ی هۆنرا ودا
دهستی کی بهرز و بالای هه بووه و سه ری کیشا و ته ده رگای هه موو جو ره هۆنرا ویکه وه:
دل داری، ئاینی، سروشتی، به لام به دا خه وه زۆری هۆنرا وه کانی ده مست به ده مست که وتوون و
تیا چوون، نه وهش که ما و ته وه بریتین له هه ندی هۆنرا و ی دل داری و ئاینی که له نا و
به یاز هکاندا تو مار کرا وین له که ل نه وه شدا: «مست نموونه ی خه روا ریکه» و هه ر به
هۆنرا وانه ی که به یادگار ما و نه ته وه پله و پایه ی نه ومان له هۆنه ری تهیدا بۆ ده ره ده کو ی.

مه لا فه ره ج که له سنه دا فه قی بووه، رۆژتیکیان له وپوه بۆ رابوار دین سه ریک ده دا له
که پروس و له م سه ردا نه دا رتی ده که وپته نه لو مند قو لی له نه لو مند قو لیدا نا وپته نا و ی هه ست
و هۆش له مه لا دهستی نی و مه لا ده خاته نا و مه ی دانی وپژه و هۆنرا و وه و کورژم و ئیلهامی
هۆنرا و ی پی ده بخشی و، به م چه شنه دیته ستایشی دلخواز مه کی و له پاشا نه و هۆنرا وانه
بۆ با به جانی نامۆزای ده نیژ ی و له کار مه ساته که تیی ده که ی نی:

جانی ویهردن، جانی ویهردن

یهک ماجه رایتی و سه سه ر ویهردن

واجبه ن به ی تۆ ته قیریش که رده ن

با وجود تا حال زامه ت نا و مه رده ن

مه ودا ی سه رسنان هوما ت نه چه شته ن

به نه جته وه هه ونا و زاما ن نه ره شته ن

پات به نیش نیش خارا ن نه به یه ن ریش

نیگای دو ویده ت نا و مه رده ن وه نیش

هه رچه ندیچ ناشی نه حوا ل نه زانی

چه ماجه رای من سه سه ام نه ما نی

نازیزم جه ی وه به عه زم کاروا ن

لوا م به که پروس چو ن ره وه ی پزا و

قه سمه ت گیر نا و مه رده جه نه لو مند قو لی

سه ده شا هق و نه لو مند جه لاش چو ن قو لی

ناوینه نامی بی وه خانه خوام
 ساحیتو معرفت سفره و ئی احترام
 پاری ته لعتی جویانه دییه
 به شهر تا به حال بهو شیوه نیه
 کیسوو حیاتری، سوعبان به کولی
 نه گریجه لوللی، زولفان مهفتولی
 خورشید جه مینی، نه برق هیلالی
 موژان هوون پیتزی، عین عین غزالی
 بینتی چون دوپی، گونا گولناری
 له بان عقیقی، دندان مرواری
 دم چشمی حیات زهنگ برنجی
 نزاکات نازی پر لار و لهنجی
 بهنجه چون قهلم، باهق شمشالی
 کهمر نهیسه کهر پر خه تو خالی
 ناف ناف غزال پر موشک عتری
 شوق دور ناف چون شوله بدری
 شیرین شیرینی لایلا کهنیزی
 کوشه ندهی فراهاد شیرق پرویزی
 وامق پسواکه، عهزرا عیزا ری
 خرامان خیزی، نازک تازداری
 نه بات که لامتی، شه کهرین پازی
 میوان بهزیری، غریب نهوازی
 قهسه به خودای حیی لایه نام
 ته عریفش هرگیز نمبق ته مام
 خولاسی مه تلپ بی زیاد و کم
 به شهر بهو شیوه نه دینم وه چم
 «جانی» جه وساو نهو حردیم دییه
 عهقل و فام و هوش نه دس بهرشییه

خوق من نه نه زهل زامدار زام بيم
 جه گهر دش دهور دايم ناکام بيم
 فه لک نمازق دهر دم بق ساريتش
 ههر دم سهودا يي دل مه که روريتش
 نه لحه مدوللا «جانی» نهو حووری
 نه دينت ومچم بهی ناسه بووری
 ومرنه جه هيجران نهو عین قه ترانه
 به وينهی «فه رهج» مهی دیوانه

واته: نهی «جانی»! ماومه که له مه ویتش پتم که وته که پرووس و له ویتوه که یستمه کتوی
 نه لومند قولی که کتوی شاهق و نه لومندی له لا وکو ته پۆلکه و لووتکه به. له ده ورویه ری
 نه لومند قولیدا ناوینه ناوئ بووه خانه خوتیم که خاوهن خوان و سفره و پیز بوو، نه ویه ری
 پروومه ته که ناوی ناوینه به له جوانی و شوخوشه نگیدا بئی هاوتا و بئی وینه به. خوق
 نه گریجه کانی به سهر پروومه تیدا لولوی خوار دووه و ناز و لهنجی به جاری دلمی بردووه و
 ته ویتلی وکو هه تاو دهره وشیتته وه و پروومه تی جوانی دل ده که شینیتته وه، برۆکانی وکو
 مانگی به که شه ومن و، برژانگه کانی خوینی مروق ده پۆین و، چاوه کانی وکو چاوی ناسک
 وانه و خویان دهنوین، گۆناکانی وکو گواره و لیوه کانی وکو ثاقیق و ددانه کانی به وینه ی
 مرواری و ده می وک ناوی ژیان وایه. نهو دل به ره که دلمی بردووه وکو شیرین جوان و
 شیرینه و، ناواتی ژینه و کوژیاری فره هاد و شیرق و په رویتزه، وامیق پيسواکه و عه زرا
 شتیوه به، وکو خه رمان به له نجه و لاره، به لئی نهو شوخه که لئی نازاره.

سویندیم به خواي گه وره و گران من تا نیتستا کیژی بهو چه شن و که شم و نه شممه نه دیوه
 و، لهو ساومه که نهو په ریبه م چاو پتی که وتوووه ناومز و هوشم له ده ست داوه و، بیرو
 هوشم به لای خۆمه وه نه ماوه، بۆیه بق نهو نازاره شیت و لیوه بووم.

سهرچاوه کان

۱- ته لای ده ست و شار - نووسراوی: صدیق بۆره که یی - تیکانته بهی هه وشار، ۱۳۴۶.

۲- به یازتیکی کۆن که سهه سال له مه و پیتش نووسراوه.

شا تەيمووری بانیارانی

۱۲۴۶-۱۲۷۳

نەم ھۆنەرمان کۆری پەزای بانیاراننیه و بەپیتی سەرەتای دیوانەکی لە ناخ و ئۆخری سەدەوی سێزدەمی کۆچیدا نووسراوە، لە ساڵی ۱۲۴۶ی کۆچی لە دیتی بانیارانی کرماشاندا لە دایک بوو و ھەر لەوێدا پێ گەشتوو. خۆی لە سەرەتای دیوانەکیدە دەلی: «لە دیتی بانیاراندا لە دایک بووم و لە دیتی توت شامیدا پێ گەشتووم».

تەیموور لە سەردەمی مندالیدا ھەر لە دیتی بانیاراندا خەریکی خۆندن بوو و پاشان چووێتە کرند و خەریکی خۆندن پەرتووکی سەرئەنجام و دیوانی ھۆنەرای کوردی یاری بوو. لە بیستویەک ساڵیدا چووێتە ریزی لەشکری مەلک نیازخانی گۆران و بەیەکی لە سەربازەکانی ئەو ھاتووێتە ژمار. لە ساڵی ۱۲۶۹ی کۆچیدا تورکمانەکان ھێرش دێننە سەر تاران و خەریکی چەپا و تالان دەبن، ئەم ھەوالە کە دەگاتە مەلک نیازخان، خێرا بەلەشکرەکیەو بەرەو تاران دەکوێتە پێ و لەگەڵ تورکمانەکاندا بەشەری دێ و پاشان شکستیان دەدا، بەم ھۆیەو ھەموو لەشکرەکی لە لایەن نەسرەدین شاو (۱۲۶۴-۱۳۱۳ی کۆچی) خەلات دەکێژ و، بەپیتی داخواری شا لەشکری گۆران لە تاراندا دەمیئێتەو. تەیمووریش کە لە ریزی ئەو لەشکرەدا بوو، ھەر لەوێدا دەمیئێتەو و خەریکی رێنۆینی یارییەکانی تاران بوو و ھەندێ پەرچووی لە خۆی پیشان داو. ئەم ھەوالە کە گەشتووێتە شا، شا دەستووری دەستگیری تەیموور دەردەکا و بەم جۆرە تەیموور دەکوێتە بەندیخانەو و پاش ماوێک دەمیئێرە کرماشان و نزیکەی شەش مانگی لەوێ زیندانی دەکێژ و پاشان بەناوی زەندیق و بێ بروا فەرمانی کوشتنی دەردەکەن و بەم چەشنە لە ساڵی ۱۲۷۳ لە تەمەنی بیست و ھەوت ساڵیدا لە سێدارەیی دەدەن و ئەوسا پەیرەوانی لە گۆرستانی کرماشاندا دەمیئێژن و گۆرەکی ئیستا بەناوی گۆری (سەید) ناسراو.

تەیموور یەکی لە ھۆنەرای ھەربەری کوردی یاری دێتە ژمار، ھۆنراوەکانی ئەو کە زۆربەی لە بارەیی خواناسی و پێ و پەوشتی یاری و لێکۆڵینەوی پەراوی سەرئەنجام ھۆنراوێتەو، گەلی بەرز و دڵگەر و ھەوان. ئەو گەلی شاگردیشی لە ھۆنراو و وێژە کوردیدا پەرورە کردوو کە پاژە و خزمەتی وێژە کوردیان کردوو کە یەکی لەوانە شیخ نەزەر علی جەناب.

لە تەیموورەو دیوانیکی بەرز و نایاب بەیادگار ماوێتەو کە نزیکەی ھزار ھۆنراویک دەبێ. ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستی ئەم ھۆنەر کە دەلی:

من وهی دهردهوه، من وهی دهردهوه
 تاکه‌ی بنالَم من وهی دهردهوه
 وهی دهردهوایجی ساحتیب شهردهوه
 رای قهرار نوخت کس نه‌کهردهوه
 زوان وه لاله و چه‌م وه ههردهوه
 دل وه زوخاوان داخ و دهردهوه
 تاکه‌ی بگیلَم وه‌سهر ههردهوه
 وهی ههردهی دوجیل مه‌جنوون به‌ردهوه
 سۆزیام وهی شوق دانه‌ی زهردهوه
 دانه‌ی زهره‌ی تاکه‌ی ها وه‌کهردهوه
 سۆزیای سه‌روش جور جه‌مالَم
 مه‌نالَم په‌ی حق په‌ی حق مه‌نالَم
 دورویی ولاتان دهرکه‌فته‌ی ویمه‌ن
 نه‌دود دهوران نه‌رپه‌فته‌ی ویمه‌ن
 پیکایای تیر موقه‌وای ویمه‌ن
 دهره‌ی بی‌دهرمان بی‌دهوای ویمه‌ن
 جنگال قولاب حشمه‌تگیر ویمه‌ن
 پیکایای به‌یکان زه‌خم تیر ویمه‌ن
 په‌ی زهرپتو مه‌وعد دهرمه‌نده‌ی ویمه‌ن
 نه‌لای خوا جای من شهرمه‌نده‌ی ویمه‌ن
 خه‌لیف خه‌فته‌تان نابینای ویمه‌ن
 بولبول پهری گول خود شه‌یدای ویمه‌ن
 جانی جان بده جان ستان ناما
 خرۆش وه‌ش خوان بانگ به‌یان ناما

واته: من تاکه‌ی به‌م هه‌موو دهره‌ی و ئیشه‌وه بنالینم، هه‌ر نه‌وه ده‌بی له‌به‌ر چاو بگرم که
 من له‌ رۆژی به‌ریندا به‌لینم داوه که له‌ جیهاندا چاک بم و به‌چاکه‌وه زیان به‌رمه‌ سه‌ر و
 توخنی گوناوه نه‌که‌وم و، هه‌موو دهره‌ی زمانم له‌ پارانه‌وه و لالانه‌وه‌دا بی و چاو بنیرمه‌ هه‌ردوو

دهشت و زووخ و زووخاوی دهر وونم دهر کهم، جا نازانم تاکه ی به سهر هه ردوو کتوا بگه پریم و
 وهکو مهجنوون وئیل و ئاواره ی دهشتی دوجهیل بم، من به راستی له دوریی یاردا سووتاوم
 و سووتاو و سه رخۆشی جوانیی یارم و هه ر بۆ ئه و دهنا لێنم و شیت و شهیدای تاقه گو لێکم
 و تا گیانه لا ده بۆ له ئه وینى ئه ودا بسووتم. که و ابو ده بۆ بلێم ئه ی گیان ئه و گیان کتشر
 هات و بانگی بۆ کتشرانی گیانت هه لدا.

٢

وه ی زه مـانـه وه، وه ی زه مـانـه وه
 «ته میوور» سه رمه سته ن وه ی زه مانه وه
 ته علیقه ی غه بیی نه کارخانه وه
 سه ر مۆر دادهن پیم وه ی نیشه انه وه
 له عل شناسان نه خه زانه وه
 دانه ناس وه لای ساحیب دانه وه
 بهش باتنیم وه بار خـانـه وه
 سه رمه ستیم نه جه م شای جلانه وه
 زه پۆ نه که و سه ر وه فنجانه وه
 نۆش که ردیم وه دهس ساقییانه وه
 بۆی عه تر ساقی دا نه ده ماخ
 وه شخوان بی مورغ دلای دوساخ
 دانه ی ساحیب شهوق ها نه ئوچاخ
 بۆلبۆل باتن نیشته ن نه باخ
 زوهوور که رده ن زهین دیده چراخ
 چون تیغ جه وهر نه و جلان زاخ
 «ته میوور» نه سوچه ت یاری گوستاخ
 به ی پۆژ باقی که یلن ده ماخ

واته: ته میوور له م زه مانه دا له باده ی خوا یی سه رمه سته و له کارگای خوا ییدا قه با لای
 رازی خوا یییان پێ داوه. لال ناسان و گه وهر ناسان ده بۆ بزائن که بهشی دهروونی و
 مه ستیم به هۆی جوانیی یاره وه پێ دراوه. له و جه مه دا تۆز قالیك له ئاوی که و سه رم
 به دهستی مه یگێرانی مه یخانه ی خوا یی خواردوه و، بۆنی خۆشی مه یگێر دای له لووتم و

له وه و پاش په له و مری دلی به ند کراوم که و ته نه و اخوانی، ئیستا که وه ریک له نوجاخم دایه و بولبولی د مرون له باخمدا نیشته و ته وه و زه یم پرون بو و ته وه و پتی راستی خوایی بوم دمرخستوه، نهی (تیمور) کاتی له گال یاردا ددویم زور پر کیشی ده کم و بق پوژی دوايي دلم پر بووه له خه م.

۳

تاک ته نیای فرد، تاک ته نیای فرد
وا حید و نه حد تاک ته نیای فرد
فرد بی همتا، نه زاد و نه مرد
کونه ندی نه قاش چرخ لاجو مرد
نه ته نیایی حبس عزابم سه ختن
نسر م چون پیزان بهرگ درم ختن
بینام تو خودای لامه کانه نی
تو خزان هی سړ کس نه زانه نی
تو صاحب نر ز و ناسمانه نی
تو خالق خلق سفید خوانه نی
هر چند عزابم نه حد بی شقو من
به لام نوم یدم تمام وه تقو من
بیدار نه خا و پادشای به ختم
گوشاد کمر کلید قاپییه کی ته ختم
(تیمور) م دوچار عزاب سه ختم
چه مه پای کهرم جوویت وه جه ختم

وا ته: نهی خوی تنیا و یه کتا و تاقانه و بی همتا، نهی خوی بی وینه! تو نه خشکری چرخي لاجیو مری، من له بهندیخانه و زینداندان تنیام و گه لیک له نازار دام و فرمیسم به خور دی و وه کو گه لاکانی درمخت نومری. تو خوی بی جی و شوینی و له همو شتیگ ناگداری. تو خاوم زهوی و ناسمانیت و سفره و خوانی چاکت پان کردو و ته وه. هر چند نازارم سه خته، به لام تهواری نومید و ناره زوم به گهر میی تویه. دسا پادشای به ختم له خه وریا که ره وه و کللی به ند م بکه ره وه. تیمور م و تووشی نازاریکی سه خت بوم و چاوه روانی به خشش و به زمییی نوم.

دانه‌ی مه‌کانم، دانه‌ی مه‌کانم
 پیالهی پر مغز دانه‌ی مه‌کانم
 به لیل چون خرّوس تا وته‌کانم
 پهری گوه‌ری هه‌ر نه‌فغانم
 کبار که‌رم سه‌غیر عامم
 دور ساخ حه‌لقه‌ی مه‌حبووس دامم
 شکست ته‌له‌سم جادووی پیل سامم
 نیسا نه‌ی دوونم روسته‌م بی نامم
 شاباز شوجاع وه‌ رداگیرم
 که‌مانم، په‌رم، ته‌رکه‌شم، تیرم
 ئه‌سیر عومانم به‌حرم غه‌واسم
 گوه‌رم، دورم، دانه‌م، ئه‌لماسم
 (ته‌یموور)م په‌هه‌ر په‌واج پاسم
 شه‌هید شه‌یدای هوونی قساسم

واته: من پیالهی پر میتشک و ده‌ریای زانستم. به‌شهو و مکو که‌له‌شیر بۆ گوه‌ریکی
 تاقانه ده‌قوو قینم و هه‌موو ده‌م له‌ ناله‌دام و هه‌ر ده‌نالیتم و، بۆ ئه‌و گوه‌ره که‌وته‌م داوی
 له‌شیک که‌ ئیستا گیانم به‌ندی ئه‌و له‌شه‌یه. پۆژگار یک و مکو رۆسته‌م، جادووی ژنی
 جادووگر و پیل سامم تی شکاند. من ئه‌و شابازه نه‌بزه خه‌رقه‌پۆشه‌م که‌ تیروکه‌وانم لا
 هه‌یه و من ئه‌و مه‌له‌وان و گوه‌ر و دور دانه‌یه‌م که‌ به‌ناوی ته‌یموور ناسراوم و خه‌لک به‌ره‌و
 پتی راستی خواپی ریتویتی ده‌که‌م و پیاوکوژان به‌تۆله‌ی خۆیان ده‌که‌یه‌نم.

هۆنر له‌م هۆنراوته‌دا دیاردی ده‌کاته سه‌ر چیرۆکی تیکشکانی پیل سام به‌ده‌ستی
 رۆسته‌م که‌ به‌پیتی شانامه، ژنیکی جادوگر به‌ده‌ستووری ئه‌فراسیاب کۆشکیکی گه‌وره و
 جوانی له‌ نزیکی کۆشکه‌که‌ی رۆسته‌م کړی و چه‌ند که‌س له‌ پاله‌وانانی کورد به‌هۆی پیل
 سامه‌وه خسته‌ داو و سه‌ره‌نجام رۆسته‌م له‌ به‌ندبوونی ئه‌وان ناگه‌دار بوو و له‌ پاش
 کوشتنی پیل سام ئه‌وانی پزگار کرد.

تاوس په‌ر من بيم، تاوس په‌ر من بيم
 سهر حه‌لقه‌ی تاج تاوس په‌ر من بيم
 قاره‌مان نه پشت به‌حری و به‌ر من بيم
 فهرزهند نامی زال زه‌ر من بيم
 دلیر داوخواز کۆل ره‌خش من بيم
 دادره‌س نه‌مير سياوخه‌ش من بيم
 کوشه‌نده‌ی قاتل سفید ديو من بيم
 مایه‌ی شکف و فه‌ر هم خدیو من بيم
 ده‌ست وه‌گورگیس سفیدفه‌ن من بيم
 راننده‌ی ديو و نه‌هریمه‌ن من بيم
 سه‌رتیل ئیران زابلی من بيم
 باجگیر نه شاه کابلی من بيم
 سهر نه‌خشار تازه ساو من بيم
 فره‌یدون فه‌ر، زین نه‌گا و من بيم
 عه‌یار عارف ته‌نیا و تاک من بيم
 شاماران شه‌ر په‌ی زوحاک من بيم
 نیسه هام وه‌ی دوون وینه‌ی ماروه
 مورغم گیتج مه‌ده‌ی وه‌ پتواروه
 ومخته‌ به‌دهرق تۆر دام گرداو
 نه‌ پای شه‌رت و شوون بارق ومه‌ساو
 نه‌ زه‌مین «ته‌یمور» نه‌ سه‌ما نافتاو
 مورغی بیدارهن جیهان ها نه‌ خاو

واته: من له چاری بژۆنییه‌وه نوینگه‌ی هیزی پاله‌وانان و قاره‌مانانی ئیران بووم و نه‌سپی
 خۆم له دهریا و وشکیدا غار دهدا. من ههر پۆسته‌می کۆپی زالَم که به‌سواری په‌خش چووه
 یارمه‌تیی سیاوه‌شه‌وه و، دپۆسپیی کوشته و بووه مایه‌ی فه‌ر و شکزی ئیران و نه‌وسا
 گورگینم سه‌رکۆنه‌ کرد و دپوان و نه‌هریمه‌نانم دهرکرد و باجم له شای کابل سه‌ند و بوومه

هۆی پيشپرهوتی ولاتهكم، ماويهكيش له لش فهرهيدوون شادا بووم و بهسهر نهزی دههاکی مار لهسهر شاندا زال بووم و نهوم لهناو برد.

سه رجا و هکان

- ۱- دفتر رموزیارتان - گرد آورنده: سید قاسم افضل‌ی - تهران، ۱۳۵۰.
- ۲- دیوانی تهیموری بانیارائی که له سال‌ی ۱۲۸۰ی کزچیدا نووسراوه.
- ۳- یاداشته‌کانی خوم سهارت به‌شا تهیموری بانیارائی.

میرزا محمد مدی هدوشاری

12.2-1227

ئەم ھۆنەرمان ناوی محمد كۆرى مەلا تايرى ھەوشارىيە و بەيتى لىكۆلىنەمىيەكى
زۆر بۆمان دەرکەوتووه كە لە ساالى ۱۲۴۶ى كۆچى لە ھەوشاردا پىي ناوئە مەيدانى
ژيانەو و لە ساالى ۱۳۰۴ لە تەمەنى پەنجا و ھەشت ساالى ھەر لەویدا كۆچى دوايىي
كردووه و نۆزراوه .

و مكو دم بدم ده يگيړنه و ميرزا محمّد له هوشار و سته و هورامان و سلطمانی
خريكي خړتندن بووه و له تافي جوانيشدا له گڼ باوكيا چوو ه بڼ ولاتي پروس و ماوميه كي
زؤر له ويدا ماومه ته و به جوړي كه له زماني پروسيدا شاړه زايييه كي باشي پيدا كړدووه،
هروه ها زماني فارسي و عربيشي باش زانيوه و له ويزهي نه و دوو زمانه ش كه لگي
وهر كړتووه.

له میرزا محمدموه په پراوټک بهناوی «یوسف و زلیخا» به یادگار ماوړه توه که له ستر کڅیښی ده هیجایی هونیویو ته توه و هژواوه کانی به نه ندان میڅی ته پ و پاراو و شیرین و پوهانه که سهرنجی خوټنهر به ره لای خوی راده کڅیښی.

يوسف کوپی په عقوب يکي له پيغمبرانه که له سالی ۱۷۴۵ی بهر له زاین له نیوانی دوو زیدا له دایک بووه و له سالی ۱۶۳۵ له میسردا کچی دواپی کردووه. له بهرنه وی باوکی زور خوشی دهوېست، براکانی لتي که وتنه رقهوه و نیرهمییان پی برد و پوژتکیان پهلپیان له باوکیان گرت و یوسفیان به بهانه ی سهران برده دهشت و له ویدا خستیانه ناو چالیک و نهوسا کراسه که یان ژمنده خوونی بزنتکا و هینایانه وه بق باوکیان و تیان که یوسف گورگ خواردوویه. کاروانیک یووسفی له چاله که دهرهینا و له میسر فرۆشتیه بیاوتکی دهوله مند که زلیخا ژنی ئه دهوله منده بوو که به هوی دیتی یوسفوه دلی لی

چوو و به جاري ناگري تي به ربوو، به لام يوسف ملي بي ندا و نه و به وو که که و ته بهر
 رقوقيني زليخا و خستيه زيندان، له زينداندا خوي چهند که سي ليکدايه وه و نه م هه وال
 که يشته فيرعه ون و فيرعه ون نه وي بڅ خويک که دييووي له زيندان دهرهينا و پاشان کرديه
 وه زيري خوي و له پاشا چهند ساليک بووه و شکه سالي و براكاني يوسف، بڅ که نم چوونه
 ميسر، يوسف کڅمه کی پتيان کرد و له پاشا کراسه که می خوي نارد بڅ باوکی و ساويه
 چاويا سڅمايان تي هاته وه و نه وسا هه موويان هاتنه ميسر و له ويدا نيسته جي بوون و
 پاشان له خوا پاراپه وه که زليخا جواني و شيريني خوي هينايه دهست و به يه که که يشتن.

نه م ش چهند هڅنراوڅ که له په راوي يوسف و زليخا که دهلي:

باوه رين به ياد زليخاي نازار

نه و بي خبه ر بي جه کار بازار

شه و قتي په يدا که رد نه و جه گڅشه ي دل

نه زاناش نه و شه و ق جه کڅبي حاصل

کاگا مه گر هوا و هه رمه که رد زاري

کا بيهوش مه بي جه بي قهراري

وات به که نيزان که ژاوه باران

مه شڅم به سارا چون جار جاران

دهر دم که نيزان له وان به هه شتاو

ناوهر دن په ريش به ته عجيل و تاو

نشت نه که ژاوه زوو له وان دهشت

دهشت فهرم حناک چون باغ به هه شت

گيلا نه نه و دهشت چهنی که نيزان

په معنا و نازنين خاتر عه نيزان

هه وای يانه ش که رد ناما به دروما

جه مهيدان شا گوزهر که رد نه و ما

ديا خه لايق جه م بييه ن نه و جا

غهرغا و هاوارن چون پڅ هه يجا

زليخا فهرما په ري. ته ماشا

گڅشه ي که ژاوه بداران به لا

داشان به لاهه پهردهی که ژاوه
 ز لایخا چه مش گنا به و ناوه
 دیا غولامی و له پر بی هوش بی
 پهی نه و غولامه مات و خاموش بی
 کیشا که ژاوه که نیزان خاس
 به ردن به یانه بی سهدا و بی باس
 جه دوماي ساتی نه و ناما به هوش
 گره وا به زار دل ماوهرد به جوش
 دایه ی پر سالی واتش نهی نازار
 پهی چیش بهی ته وره مه نالی به زار
 واتش: نهی دایه راس بواچوون پیت
 نی غولامه من خه یلی که ردهن شیت
 ئینه نه و که سهن ناما نه خام
 نییهن په ری نه و من سه بر و تاوم
 ئینه نه و که سهن من که رد دیتوانه
 پهی نه و دهر به در بیم جه و مه کانه
 پهی نه و دهر به در یاوام بهی ولات
 ویم بکه رد وه پند واتهی سه ریسات
 جه و لاهه ته مام نه هل خه ریدار
 نه دهر یوسف جه م بین نه بازار
 پیره شنی بی ناما نه مهیدان
 گرته بی نه ده ست کلافه ی پرسمان
 واتش به مالک نامان سه نامان
 یوسف بده من به نی پرسمان
 مالک به خنده وات و پیره شه
 نمه دان یوسف به بوچک و کهوشه
 یه کی وات: که من مه کیشوم به زهر
 بده ران وه نه ز مانگ مونه وهر

یهکئی وات: که من مهکیشۆم یهکبار
 جهعوود و عهنبهر جه موشک تاتار
 زلیخا جهو کار که بی خه بهردار
 وه عهزیزش وات: ببه خه ریدار
 نههل خه ریدار یه کسه بهستن لهب
 مهردان جه مهیدان به قهدر و نهدهب
 عهزیز وات: که من بئ قهرار نهوم
 به گهنج و به مال خه ریدار نهوم
 نه کیسه زه پش پهرت کهرد پهی مالک
 مالک وات: یا خوا ههر نهبی مالک
 نهوسا یوسفش به نهو پیشکesh کهرد
 نهویش به ههشتاو پهی زلیخاش بهرد

واته: پۆرتکیان زلیخای نازدار دلی گهشایهوه و ههوای سهیرانی کهوته سهه و
 بهکه نهزهکانی وت: که ژاوهیان هیتا و بهیه کهوه سوار بوون و پۆشینه دهشت و بیدی و له
 کهرانهوهدا له مهیدانی شاهه تی پهرین و دییان که خه لکیکی زۆر له بازاری دیل فروشاندا
 کۆبوونهتهوه، زلیخا پهردهی که ژاوه کهی داوه لاوه و چاوی به بازار په کهدا گیترا و غولامیکی
 دی و له پر بیهۆش بوو، که نهزهکانی به ههر جۆری بوو زلیخایان گه یانده کۆشک و له پاش
 ماوهیهک هاتهوه هۆش خۆی، دایه نکی پیری بوو هاته لای و لیتی پرسى له بهرچی بیهۆش
 بوویت و نیستا په شیتویت؟ زلیخا وتی: له بازاری دیل فروشه کاندای غولامیکم دی، نهو
 غولامه ههر نهو که سهیه که من خهوم پتیه دی و گراوی بووم و لام وابوو که عهزیزی میسر
 نهوه و ههر له بهر نهو که وتمه نهه شوینه، له ولاشهوه کریانان ههر کام هاتبوون بۆ کرینی
 یوسف، ههر کام باییه کیان پیتشینار دهکرد. پیره ژنیک گلۆلهیی بهنی به دهستهوه بوو
 به سههروکی دیلهکانی وت: یوسفم بهم گلۆله بهده بهدری و له مالی دنیا ههر نهه شک
 دههم، یهکئی تر وتی من دهیکیشمه زتړا، یهکئی تر وتی: من دهیکیشمه موشک و عهنبهرا،
 کاتئ زلیخا بهمهی زانی، بهمترده کهی وت: که نهوی بۆ بکری، نهوسا عهزیز هات و چهند
 کیسه زتیری دایه سههروکی دیلهکان و نهوی لیتی سهند و بر دیهوه بۆ مال و دایه زلیخا.

سههراوهکان

- ۱- یوسف و زلیخا - دانراوی میرزا محهمدی ههوشاری، تیکانته پهی ههوشار، ۱۳۰۸.
- ۲- ته لای دهسته وشار - نووسراوی: صدیق بۆره کهمی تیکانته پهی ههوشار، ۱۳۶۶.

شیخ نەزەر عەلی جەناب

۱۲۵۱-۱۲۲۴

ئەم ھۆنەرمان ناوی شیخ نەزەر عەلی و کۆری محەممەد ئىبراھیمی سەحنەیی و نازناوی جەنابە و بەپێی سەرھەتای دیوانەکەى که ئەوێکەى کۆی کردووەتەو، لە ساڵى ۱۲۵۱ى کۆچى لە ناوچەى سەحنەى کرماشاندا پێى ناوێتە مەیدانى ژيانەو و ھەر لەوێشدا پێى گەشتووە. لە سەردەمى مەندالیدا خەریكى خۆیندن بوو و لە تافى جوانیدا ڕۆیشتووەتە دێى بانىاران و لەلای تەیموورى بانىارانیدا خەریكى فێربوونى پەرتووکى سەرئەنجام و دیوانى ھۆنەرانى کوردی یارى بوو و، ھەر لەو دەمدا حەزى لە دانان و ھۆننەوێ و ھۆنراوى کوردی کردووە و لە بیست و دوو ساڵیدا ڕۆیشتووەتە تاران و لە لای شا تەیموور ماوەتەو و کاتى تەیموور کوژراو، لە جێى ئەودا دانىشتووە و ئیتر پاشماوێ ژيانى بەرپۆننێى خەلک بردووەتە سەر تا لە ساڵى ۱۲۲۴ لە تەمەنى ھەشتا و سێ ساڵیدا کۆچى دوایی کردووە و تەرمەکەى لە دێى قاسم ناوای شاھى که لە بیست کیلومەترى باشوورى تاراندا یە نۆزراو. جەناب یەکى لە ھۆنەرە ھەرە بەرزمەکانى کورد دیتە ژمار و، ھۆنراوەکانى زۆر دلگەر و تەپ و پاراو و ناسکەن. دیوانەکەى که بریتىیە لە ھەزار ھۆنراوەکەى ھەشتا لە چاپ نەدراو. جەناب جگە لە ھۆننەوێ ھۆنراو چەند پەرتووکى کیشى بەزمانى فارسى سەبارەت بە پێ و چە و پێبازى یارى نووسیو و بەچاپى گەیاندوون و ئەو پەرتووکەنە بریتىن لە: «اسرارنامە حقیقت»، «خەردنامە»، «ضیا المعصومین».

ئەم ھۆنراوانە نمونە یەکن لە ھۆنراوەکانى ئەو کە دەلى:

یەك ڕۆژى مەجنوون بەرگ عازىت پۆش

وھفات لەیلێ شەفتش وە گۆش

وہ داد و بىداد شىن و واوھىلى

لوا نہ سوراغ توربەت لەیلێ

دىاش کوودەكێ نہ عەقل كامل

خوھش سىما و سوورەت رەنا و ڕۆشندل

سوراغ مەزار لەیلا پەرسا لىش

كوودەك وات مەجنوون خوار خاتر ڕىش

ئەگەر تۆ عاشق دلبەر پەرسى

بەى جەقەبەر لەیل، ژ من مەپەرسى

بچۆ قەبر لەیل ویت جوستوجۆ کەر
 ژ ھەر مەزاری مشتۆ خاک بۆکەر
 ژ ھەر مەرقەدۆ بۆی عەشق خیزا لیش
 بزانه جەسەد دلبر ھا نە تیش
 ژ ھەر توربەتۆ بۆی وەفا ناما
 بزانه جەسەد لەیلت ھا نە جا
 جە نەو بۆی وەفا لەیلت پەیدا کەر
 پەیمان بەستەت بیاوہ نە سەر
 مەجنون نە پای عەشق دەرکەر نە خوازی
 ژ کوودەک ناموز دەرەس عەشقبازی

واتە: پۆڤتکیان مەجنون ھەوالی مەرگی لەیلای دلخوازی بیست و، بەھاوار و شین و
 گریانەوہ پۆشتە گۆرستان و بەدووی گۆری یارەکیدە دەگەر، لەوێدا منداڵیکی جوان و
 ژیری چاوی کەوت و، ھەوالی گۆری لەیلای خۆشەویستی لێ پرسى، منداڵکە پتی و:
 ئەى مەجنون دلپیش! ئەگەر تۆ گراو و دلپراو و دلبر پەرستی، ئیدی بۆچی ھەوالی گۆری
 ئەو لە من دەپرسی؟ بڕۆ خۆت بەدووی گۆری لەیلات بگەرە تا دەیدۆزیتەوہ و، کاتى گەییته
 ھەر گۆرێک مشتۆ خاک ھەلگرە و بۆنى بکە، ئەگەر بۆنى ئەوین و ئەمەگ لەو خاکە بەرز
 بووہوہ، بزانه کە یارەکەت لەوێدا نووستووہ، دەسا دلخوازەکەت بەبۆنى ئەوین و ئەمەگ
 پەیدا کە و وانە و دەرزی ئەوینداریی فێر بەو خۆت لەم دەرەدەرە پرگار بکە.

٢

رازیم کوشتە بووم وەتیغ ئەبرووت
 تا پەنجە نەوون ئەو دەس و بازووت
 رازیم کوشتە بووم من وەخەنجەرت
 خروینم بپرزوو وە خاک دەرت
 من سەر بەخاکت زاھد لەو بەراز
 نیازمەن کەتر مەگیروو نەماز
 من خانەنشین توو ھەر ھایتە سەیر
 من نە فکرتوو، توو نە فکەر غەیر

من هر هام نه فکر نهودانهی خالان
 توو هر هایتیه فکر من دهی وه تالان
 مه مهيلم نییهن وه توو بووم بیزار
 توو دهس وهردار نیت نیشته ها نه کار
 گهنج بووت چون ساکن نهویرانه بووم
 نهوړق مهترسم پاک دیوانه بووم
 من که مهزانم های نه بهمانه
 چون دل خواهشی کهم وه ئی نهفسانه
 خوین گشت عالهم نهپات مهریزوون
 دل توو وه حال کهس نهسووزوون
 نهرتوو های نه فکر غم جهانی
 کهی رهسیت وهداد یهک موسلمانی؟

واتى: بی سهبرى وه کام نارهسى
 چه بکهم ناخر سهبرم تهام بی
 نه سهر مهتوانم نهرات کهم جودا
 نه مهتوانم نه بهندت بووم پهها
 چهندين سال دوخوهم نهديم پروژ خوش
 چهنی هیجرانت هام نه کهشایکesh
 مهترسم بنم سهر نه شهیدایی
 ناخر بکیشوو کار بهرپسوایی
 وهی دهرده ناخر وهمن بوو سهرسام
 هم من و هم توو هردوو بوویم بهدنام
 نه دل هوای عشق دیگهري دیری
 غهیر توو چاو نه دلبرهري دیری
 سزاش هر ئیدهن بکیشوو نازار
 بووت نه کهمهند زولفت گرفتار

وهلی عهشق توو کاری پیش کهردهن
 که سهر وه دنیا و عوقبا ویرهدهن
 شهراب عهشقت عاشقان مهس کهرده
 چون موغزادهگان ناتش پهرهس کهرده
 تیر غم نه جهرگ عاشقت کار کهرده
 عاشق لاجرهم وه دنیا ویرهده
 توو چهنی عاشق هر نه جهفانی
 چهنی رهقیببان شاد و خهندانی
 وه عدهی وهسل توو کهفت نهرووی مه مات
 حهیف ناو حهیات تکیان نهظومات
 توو که دهرده دل حالم مهزانی
 پی نه گریهی مه نهرا خهندانی
 دیدهی من گریان لهو توو خهندان
 زلیخا نه تهخت، یوسف نه زندان
 یکه ماجی نهزر کهر پی دووس سه لایه
 ناخر تهسه دووق رهف به لایه
 بهخت من وه لای توو سیاه بیه
 زولم وه بی گونا کهی رهوابیه؟
 تاکهی های نهقهسد عقل و سهرومال
 مهر کفرهن وه دووس بیرسی نهحوال
 من وه ناشنایی کسهردی دیوانه
 ناخر پاکیشان بیت وه بیتگانه
 چون کهشتیم غرق گیژ گردابه
 نه کهر رحم نه کهی حالم خهرا به
 نومید فرهم گشت وه کهم گوزمشت
 نه یام عومرم گشت وه غم گوزمشت

توو که حهرف من مه کهی فرهامووش
 پس توو بواچه تا من بکهم گووش

واتى: گيان بدهم وه وهسل برهسم
 چ سهوداي مفتي كهفتهن وه دهسم
 نه دهولت وهسل نهدهي سهبووري
 ئيسا چه بكهه وهي دهرد دووري
 شيوهي لوتف توو گشت جهور و جهفاس
 من تاقهت نهيرم ماچي بي وهفاس
 عهكس لهوانت كهفتهن وه شهراو
 ههيرانم ناتهش چون كهفتهن وه ناو
 يهك قهترهه نه ناو لهوت بچهشم
 تا دهست نه لهذهت عالهه بكهشم
 هه كهس ئابروو نهريخت نه دهersh
 نهو عاشق نييهن خاك بق بهسهersh
 پروژي كهسوورهت تووداي نيشانم
 شيشهه نامووسم وه سهنگ شانم
 سهوگهه بهچاوان مهست توو وهردم
 ديده بهديدار كهس باز نهكردم
 وهلي غهه توو كاري پيم كهردهن
 ومطهه مهئلووف وه يادم بهردهن
 ههكهيم وه نالهه من شهو بيزار بي
 ئاما پهي سهححهه من ديش بيمار بي
 دهرد توو دهوا نهيري بي گومان
 خواهشي ليم بري دهرد بي دهرمان
 دهردي كه پهرئ عهشق خوويان بوو
 كافر كهسيوهن فكر دهرمان بوو
 يهك دهردي داشتم من وهيادگار
 دهره هيجر توو كهردش بههزار
 بهلكم دهره من بكهري چاره
 فكري كهه ومحال خهرقهه سهه پاره

نەر چی خندهی توو گشت غمزه و نازه

مایهی جه معییهت عومر درازه

واته: ئهی خووشه ویسته کم! من حهز ده کم که بهشمشیر و تیغی برۆکانت و خهنجاری
برزانگه کانت بکوژریم و، خوینم برژیتته خاکی بهر دهرگاگهت، ئهوا من له بهر تو بوومه ته
گولۆله و له کونجی مالدا داکه وتووم، تویش هه هه های له کهشم و نهشمی خۆتدا، من که بیر
له دانم خالت ده که مه وه، تو بیر له تالانکردنم ده که پته وه و من نامه وی که له تو بیزاریم،
به لام تو دهست هه لئاگری و چهرت ها له کارا، دیاره په لپ و بیانوو دهگری و دهته وی من تیا
به ری، ئیتر چۆن دل به تو به ستم و خووشی بکه م. ئه کهر خوینی هه مووی خه لک له به رییتدا
برژیرئ، دلت به حالی که سیک ناسووتئ، من تاوانی خۆم نییه، تاوانی دله که که وتوووته
داوت، جارتکیان پیمت وت: ئارام گرنتت بیتوو دیمه و به هیوای دلت ناگهی، من چ بکه م،
ناچارم نه ده توانم سه رم له ریتدا دانم و، نه ده توانم خۆم له به ندت پرگار که م، من ئه مه چه ند
ساله گراو و دلبرای تو م و پۆزی خووشم به خۆمه وه نه دیوه، له وه ده ترسم که شیت و لێوه بم
و، له پتی ئه وینتا ریسوا و به دناو بم، چونکه شه رابی ئه وینی تو گراوان و دلبراوان مه ست و
سه رخۆش ده کا. ده سا جامئ باده و ماچیکم پئ بده با ئاگری ئه وینی دل و ده روونم دامرکی
و داساکئ، به ختی من دیاره لای تو رهش بووه، سته مکردن له بئ گونا یه کی وه کو من چۆن
ده وایه؟ بۆ خوا ده ردی ده روونم چاره بکه و له م په ژارمیه پرگارم بکه.

۲

یه که که ج نهادهی مه رد حیهلهر

یه که پۆژ و شتریک ئاوهرد وه نه زهر

واتش: ئهی و شتر هیچ جات خاس نییه

دل خو هشینت له چه س جایکت پاس نییه

و شتر واتش ئهی که جهره و که ج بین

عه قل ها نه هه وا توو های نه زه مین

نیگا کهر بوین چون چینی م خاسه

قامه تم چه فته ره فتارم راسه

بارها نه پشت و زه و قم ها نه دل

یه که دم که ج ناچم تا ئاخر مه نزل

تا به ره یز بووم نه لوقمه هه رامی

مه هار نه سه رم په ری نیکنامی

چون خەر بی ئوسار هایتە زیانی
 تووهر های نەسەر کەجی و نادانی
 ئادەم کەج رەفتار ئاخەر چەمی خاسە؟
 خووشی توو یەسە قامەتت راسە
 مەرد بی ئینصاف رەحمش کەمتەرە
 چون کە نە کردار ویش بی خەبەرە
 ئادەم عەیب جوو وە رەحمەت دوورەن
 دیدەمی عەیب بینان وە هونەر کوورەن
 عەیب جوویی پیشەمی مەردوم زشتە
 یەقینش باریک تەبعش دورشتە
 راستی سەرمایهی عومر درازە
 موشتەری گوناھ مەرد کەج بازە
 راگەمی حەقیقەت مێهەربانییە
 مەردن وادەمی راست زەندەگانییە
 راستی بەهشەتەن پەڕی راسانەن
 ناگەر دۆزەخ پەمی کەج تەبعانەن

واتە: پیاویکی فێلەباز پۆزتیکیان لەگەڵ وشتریکدا کەوتە وتووێژ و پیتی وت: ئەمی وشتەر
 سەرتاپات خوارخێچە، دیارە هیچ دڵخۆشییەک نایە. وشتەر پیتی وت: ئەمی فێلەباز، خۆ من
 وەکۆ تۆ نایم، گەرچی لەشم ناریک و نالەبارە، بەلام رەوشت و رەفتارم چاکە، بار هەڵدەگرم
 و بەبەشی خۆم رازیم و لە پیتی خراپەووە ناپۆم، کەچی تۆ هەر هاتیە بیری خراپە و فرۆقتیلا،
 دڵخۆشیی تۆ هەر ئەوێکە بەژن و بالات راستە، بەلام لە کردەوێ خۆت ئاکەدار نیت،
 راستی سەرمایهی تەمەنتیکی درێژە، بەلام فێلەبازی کاری فێلەبازە، راستی بۆ پیاوانی
 راست بەهەشتە، ناوری دۆزەخ بۆ پیاوانی خراپ و فێلەباز هەڵدەگیرسێ.
 دیوانەکەمی جەناب کە بەهۆی نەوێکە یەوێ کۆ کراوەتووە، هیشتا لە چاپ نەدراوێ.

سەرچاوەکان

- ۱- بەسەرھاتی جەناب - نووسراوی شێخ حەمە باقری تەیمووریان، (دەستنووسە).
- ۲- دیوانی جەناب - کۆکردنەوی شێخ حەمە باقری تەیمووریان.
- ۳- مشاهیر اهل حق - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۴- بزرگان یارسان - تالیف صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۵۲.

جهواد خانى گهړووسى

۱۲۵۲-۱۳۱۵

نهم هونهرمان ناوى جهواد و كړې نهحمد خانى گهړووسيه و بهيتى نهو زانياربيانى كه كهوتونته دهستان له سالى ۱۲۵۲ى كڅچى له گهړووسدا پتي ناوته مهيدانى ژيانه وه و هر له مندا ليه يوه خريكي خويندن بووه و له پاشا ماموستاى تايبه تى بڅ گيراوه و له لاي نهو فترى ويژه ي فارسى و عره بى و خوښووسى بووه و له تافى جوانيشدا جاروبار هاتوچى هوشار و كرماشان و تارانى كردووه و چند جار تكيش چووته قوم و كاروانتيكى نه سپه مان و شيرازيشى بووه. له م هاتوچي ي بڅ هوشار و كرماشان په راوه كوردبپه كان وهكو: خسر وه و شيرين و يوسف و زليخا و بارام و گولندام و وهنوش و بهرما و شيخ سنعانى كهوتووته دهست و بهوى خويندنه وي نهو په راوانه هوه سيكي زږى كهوتووته سر هونراو و ويژه ي كوردى و هر لهو كاتوه دهستى داوته هونراو هونينه وه، نينجا خيى داوته ديوانى هونرانى گوران و گه لى حزيشى له هونراوه كانى نالى كردووه و له پاشا بووته ميرزا و هونرى تايبه تى ميرى گهړووس و، چند ديشى له باوكيه يوه به ميرات پي گيشتووه و ژيانى بهم چيشنه رابواردووه تا له سالى ۱۳۱۵ له تهمنى شمس و سى سالىدا كڅچى دوايى كردووه و له گهړووس نيژراوه.

جهواد خان به يه كى له هونرانى هره بهر زى كوردى گهړووس دپته ژمار و، له هونينه وي هونراودا سرى كيشاوته دركاي هه موو جوړه هونراوتكه وه: دلدارى، ناينى، هه لگوتن هونراوه كانى نهم هونره له بهر نه وي كى نه كراونه توه، دهست به دهست كهوتون و تياچون، به لام هه نديكيان له ناو كه شكوله كان و به يازمه كاندا نووسراون و به يادگار ماونه توه. نهوا بڅ نمونه پارچه هه لبه ستيكى نهم هونره دپنن كه ده لى:

بى خام نيمشهو، بى خام نيمشهو

نمز جه چيشن بى خام نيمشهو

ديده پر نه سرين هووناوم نيمشهو

وينى سهايدان جه كاوم نيمشهو

جه پشت ره هوار شه وديزم نيمشهو

زار نالووده ي هوون پرديزم نيمشهو

به وينى فهاد مسكينم نيمشهو

ناواره ي وهتن جه چينم نيمشهو

يوسف نه وهرين چه چاهم نيمشه
 پهری زليخا نه ناھم نيمشه
 بهدنه نمه پدوش بهرام نيمشه
 پهری گوله ندام دل زام نيمشه
 بهوينه خه ليل چه نارم نيمشه
 چه دهست ناھر بيزارم نيمشه
 نيش خه دهنگان نه چهرگم نيمشه
 جا گرتهن نه دل پهي مهرگم نيمشه
 بهوينه خه زان پيزانم نيمشه
 وه بالاي نه مام بيزانم نيمشه
 پهروانه دهستور پهروازم نيمشه
 چه پای شولهی شهم بي نازم نيمشه
 شکار کهوان په ويلم نيمشه
 نه سهر بارگهي وهيس من ويلم نيمشه
 عالم کهس ناماوه هانام نيمشه
 نوميد هر بهتون يا دانام نيمشه
 کهس بي کهسان مه لولم نيمشه
 زام زهدهی نه مام نه وتولم نيمشه
 نه پورهس و نه ويره، نه وياوم نيمشه
 دههمن غونچهی گول بق ساوم نيمشه
 پاز پيرهی نه بات پيزانم نيمشه
 بزي عهتر عه نير بيزانم نيمشه
 يا شا تق بدر نه جاتم نيمشه
 نر نه جات نه بق مه ماتم نيمشه

واته: نازانم هوې چيه که خهوم لي ناکه ویت، خق نه ونده گريام و نه سرين له
 چاوانمه وه هاتوره ته خوار، نیستا له جياتی فرميسک، خویناو له چاوانمه وه دي.
 له سر ليشیواوی خومه وه، وکو نه چيره وان ناوړه و دهر بهدري دهشت و کيو بووم و، وکو

خمسرهوی په رویتز دلم خوینه و بهسواریی شهو دیزهوه بهدووی شیریندا دهگه ږیم و، یا وهکو
 فهرهاد شیت و شهیدای جوانیی شیرینم و بق نهو لانهواز و په هه نه بووم و، وهکو یوسف
 کهوتوومه ته ناو چال و هر ناخ هه لده کیشم و، وهکو بارام بق گوله ندام لبادم کردوومه کول
 و دمسووریمه وه و، وهکو نیبراهیم کهوتوومه ته ناو ناو و گیردهی دهستی گاورانم و له
 گیان بیزارم، خودایا دسا چونکه زویر و دلته نگ و پیکوای تیری نهوینی دلبرم یا
 بمگه یینه به دلخوازه کم و دلی نهوم بق نرم که و، یا مهرگم پی بده و له م گیره و کیشه
 ږزگارم بکه.

سهرچاوه:

۱- ته لای دهسته وشار - نووسراوی: صدیق بقره که بی - تیکانته پی هه وشار، ۱۳۴۴.

۲- به یازیکي کون که سدر سال له مه وپیش نووسراوه.

حەیران عەلیشای مایدهشتی

۱۲۵۲ - ۱۳۲۳

نهم هونه رهمان ناوی سهی حمه سالح و نازناوی حەیران عەلیشایه که له سالی
 ۱۲۵۲ی کۆچی له مایدهشتی کرماشاندا پتی ناوته مهیدانی ژيانه وه سهرتا له
 قوتابخانه دا خهريکی خویندنی په پراوه ورده له کانی فارسی بووه و پاشان چووته حوجره ی
 فهقییان و خویندنه که ی تهواو کردووه و نهوسا رویشتووته کاشان و له لای حاجی شیخ
 حمه حسه نی کاشانی ماومه یه ک ماومه ته وه و خه رقه ی لی وهرگرتووه و که پراوه ته وه
 کرماشان و له پاشا چووته مه شهه د و که ره لا و چاوی کهوتووته که لی له زانایانی نهو
 شوینانه و پاشان که پراوه ته وه کرماشان و نزیکه ی سی سال خهريکی پتونوینی خه لک و
 وانه و تنه وه بووه تا له سالی ۱۳۲۳ له تمه نی هفتا و یه ک سالی دا کۆچی دواپی کردووه
 له گورستانی کرماشاندا له تنیشت گۆپی مزه فهر عەلیشادا نیژراوه.

حەیران عەلیشا یه کي له هونه رانی هه ره به رزی کورده و زۆربه ی هونه روه کانی له سه ر پی
 و ږچه ی خواناسی هونیوه ته وه و، له که ل میرزا عه بدولقادی پاوه یی و ده رویش قولی
 کړنیدا ناشنایه تی و دوستایه تی هه بووه و که لی نامه یان به هونه راو بق یکتا ناردووه.

به بی شک حەیران عەلیشا له هونیوه ی هونه رانی کوریدا بی وینه بووه و، بیر و
 که لکه له ی نهو له هونه رانی تری کرماشان به رزتر بووه، وردی مانا و جوانی وشه و بیړی
 جوان هر له دهست نهو هاتووه.

حەیران عەلیشا وهکو زۆربه ی هونه رانی تر شهیدای دیمه نی سروشته جوانه که ی

کورستان و گراوی شوخوښه ننگی نازداران بووه، بویه که وتووه ته سکالا و گله و گازنده و
 هانا له دهست چاوپه شان و شوخوښه ننگان دهکا و دهلی: ناخ له دهست کیژانی چاوپه ش و
 مهیگیرانی مانگ پروومت. نهی مهیگیر به قوربانی مهستی چاوت بم، پیاله یه کی باده م پئی
 بده تا خه م و په ژاره ی دلمی پئی داساکینم و پهرده ی شهرم بدرم و دهردی دلی خوم هه لریژم
 و مه بهستم بیژم:

هانا داد نه دهس چاوپه ش چاوپه شان

ساقی ساقیان، مانگ مهو ه شان

ناو کس نه وهی غهیر ژ ناو مهی

گوش وهکس نه دهی جوز له ناله ی نهی

ساقی وه فیدای مهسی چاوتم

جای درمگ نییه و فیدای ناوتم

نه فنجان خوم یا قووت لهوان

پر که جام مهی وه یاد شهوان

بدر و ده دهستم وه ته و فیک حق

تا پهرده ی حجاو له نهو بکه م شق

سهی سالح عاشق خواجای قه نبرهن

نوور نهو له نوور حه ی داوهرهن

حهیران به بیریکې ورد دهکه و یتنه ناو کورې فلهسهفه و دهلی: سینگم پر له گه نچ و گوهه ر
 و جهواهیر کؤکؤ له ناو خه زانه ی سینهمدا کؤبووه ته وه و کتوی تووری دلم ناگری لی
 هه لدهستی و وهکو شوی نهوړژ پروون بووه ته وه و، نه مهش به هو ی بیت و پیزی پیغه مبری
 گوهه ی نیسلامه که منی خستووه ته سر نه م ریگه، هر نه مه بهسه که خوی مه زن پتی
 فهرمووه: (لولاک لما خلقت الافلاک) واته: نه گه ر تو نه بووایت، چه ر خه کانی رۆژگارم بهی
 نه ده هیتا، له ده رگای داوهر گه دایی ده که م، نه که هر من، به لکو پادشایانیش گه دایی لی
 ده که ن. دهسا نیوهش هه روا دهسته و سان دامه نیشن و دلی خوتان خوش مه که ن، چونکه له
 رۆژی په سلاندا رۆژ له بهر چا و بنیاده م دهیته شو، ده بی هر کر نؤش و سپاس و ستایشی
 خوی تاق و ته نیا بکه ن، تاکو به دیتنی نهو شادمان بن:

هامسه ران سینهم، هامسه ران سینهم

که نجوور گه نجی ناس له سهر سینهم

جواهر کۆکۆ ها له خهزینه
 دهفن کهردن قادر نهتۆی دهفینه
 کۆی توور قهلبم ئاتاش نهفرۆژهن
 پۆشن وینهی نار لهیل نهوڕۆژهن
 دوج دههانم گهوهه نیشانه
 تیغ زوانم ئاتاش فشانه
 له نافهی زوان، وهموشک نامتزی
 شهکهه باشی کهم وهشهکهه پتزی
 ههیه بهس له حق فهد تهنیای پاک
 عهقل کول واتا (وما عرفناک)
 جواهر ناما له ئیزهه پاک
 (لولاک لما خلقت الافلاک)
 له دهرگای داوهه مهکهه گههه
 له بهندهگی دهم کۆس خودایی
 قودرته نمای بین له مهه تا ماهی
 گهههیش مهکهه له عهین شاهی
 غافل مهنیشنه ئهوارن وهیاد
 ههه کهس وهخهیاڵ ویش کهردن دلشاد
 من له من نییهه هههچ ههه ئهوهه
 له پۆژ پۆشن کۆی ماچۆ شهوهه
 کۆش دل بهدهر وه پتزهه پازم
 عالهه پ کهردن نهشنهه ناوازم
 بو تا بنیشیم وه بۆ قیل و قال
 (کالمیت) بییهن (یدی الغسال)
 سهه سالح له پای سایهه نیهالی
 باو تا بکههیم شوکهه ویشهالی

چهیران سهبارته بهمهگهه و مهیخانه دهلی: من ههه له پۆژی بهرینهوه مهگهه
 مهیخانه بووم و لهه پتگهوه پۆشتهووم و خههکی خواردنهوهی بادهه یهزدانی بووم، سا
 بهلکو خوا بهزههیی پتیهه بیت و پرزگارم بکا:

ساقسی مه‌خانهم، ساقیی مه‌خانهم
 من هر له نه‌زهل ساقی مه‌خانهم
 سه‌نعان و ته‌رسای کلیسا خانهم
 له دوردی که‌شان یه‌کتای یه‌گانه‌م
 ساته‌ن له من بۆی عه‌بیر و موشک
 چون نه‌هه‌نگ موحیت سه‌هبا مه‌که‌م خوشک
 که‌تمانم له سه‌ر په‌رئ نه‌غیاره‌ن
 شاهید قه‌ولم (الوالا بصارن)
 سه‌ید له باطن ذات باقیه‌ن
 له زاهر مینا و سه‌هبا و ساقیه‌ن

چه‌یران به‌سۆزێکی بژۆنییه‌وه پوو ده‌کاته مه‌یدانی خال‌خاسان و دل‌به‌رانی گوله‌ندام و
 به‌دل‌داره‌کی ده‌لتی: ئه‌ی خوشه‌ویسته‌که‌م تۆ بپروامت دایه‌ تالان و منیش به‌هیوای جوانیتم
 و تۆیش به‌زنجیری زولفت ئیخسیرمت کرد و، به‌تیری برژانگه‌کانت ریشه‌ی جه‌رگمت کاری
 کرد، به‌لام دل‌م به‌وه خوشه‌ که‌ به‌هۆی چاوانی مه‌سته‌وه سه‌رخۆشم، کۆ ده‌لتی که‌ من
 سه‌رمه‌ستی باده‌م و دوو دیده‌ی مه‌ستت منی سه‌رخۆش کردووه. ئه‌ی خوا داد له‌ ده‌ستی
 چاوپه‌شه‌کان، ئه‌وه‌نده تۆیه‌م کرد که‌ خۆم له‌وان لاده‌م، ئیستا ده‌لیم، تۆیه‌ له‌ ده‌ست تۆیه‌،
 من بۆ کوێ بڕۆم و به‌هر کوێدا بڕۆم هر گه‌رفتارم:

دل‌به‌ر تۆ دینم، دل‌به‌ر تۆ دینم
 تۆ دای وه‌ غاره‌ت ئی‌مان و دینم
 له‌ جاپ حوسنت من خوشه‌چینم
 چون دوزد پازهن‌های له‌که‌مینم
 جوان بێم له‌ عه‌شق تۆ پیرم که‌ردی
 وه‌ زنجیر زولف ئه‌سیرم که‌ردی
 زولف تۆ بیه‌یه‌ن وه‌دام به‌لام
 یه‌چووی به‌لایه‌ن که‌ردن موپه‌لام
 تیر موژگانان دیده‌ی خومه‌اری
 له‌ ریشه‌ی جه‌رگم تۆ که‌ردی کاری

مهستيم له نه شنهى مهستى چهمانه
 چهمانت فیتنهى ناخر زهمانه
 کى وات من مهخموور جام شهرام
 دوو دیدهى مهستت که ردهن خه رام
 خودا داد له دهس چاورهش چاورهشان
 خوشخو، خوښ له هجه شیرین مه هوشان
 له بهس تۆبه کهم مه شکینن تۆبه
 تۆبه تۆبه بۆ له دهست تۆبه
 من وه که ـــــــــــــو بچم پرو وه کى بارم
 وه هر جا مهچم هر گرفتارم
 سهى سالح تو دوست شاه مردانى
 بهى چى خاتر ریش بار عوسيانى

هيران له پاش ئو هه موو چه ره سه رى و گرفتاريه که سه بارهت به ياره کهى
 چه شتوويه تى له پارچه هه لبه ستيكى تریدا ده لى: جوانى ياره کهم به چاو دى و، ئه م
 چاويکه وتنه مه هه م له ورياييدا بۆ هاته دى و هه م له خودا، پتويست ناکا که ئه م مه بهسته
 به له ينم و، يا شايه تى بىنم، من خوام به تاق و ته نيایى چاو پى که وتوه. ئه گه ر بلتى ئه مه
 کفره، ئه ی ئيسلام کامه يه؟ سینه ی بى کينه م پر له تيشکه و تاريكى له دلما نه ما و دياره
 هه موو شتيک له ناو ده چى، جگه له خواى مه زن نه بى، چونکه زمانى کورديم قسه ی خوايه
 و، ئه گه ر دژى دینه، خو خوا فهرموويه: دينى خو م بۆ خو م و دينى خو تان بۆ خو تان.

ديه نه م وه چاو، ديه نه م وه چاو
 جه مال دل به ر ديه نه م وه چاو
 بى حجاب له پشت، بى په رده له ناو
 هه م له بى داري، هه م له ده لى خاو
 لازم نه دارق سو بووت و شاه يد
 من خودام ديه نه م وه خوداى واح يد
 ئه ر ما چى کفره ن په س ئيسلام کامه ن
 پايه ی ئيمانته له چ مه قامه ن
 سینه ی بى کينه م مه ملوو له نوور بى
 په فع زو لمه ت بى ته جه للوى توور بى

ویش فرما قازی (من استقضاء)

(کل شی هالک الا وجهه)

لسان کوردیم که لام حقین

واتی من که لام حق موتله قین

نه گهر موخالف دین موبینن

(لکم دینکم ولی الدین) من

حهیران دیسان لهم بارهوه دهلی: من مهست و سهرخوشتی نهوینی یارم و لهوانیه که

پهرده له پرووی رازهوه هه لگرم و هه موو شتی بدرکینم و رازی نهینی هه رچی ههیه دهری

خهم و هه موو شتی بۆ خه لک پروون بکه مهوه تا راسته قینه بۆ مهردوم دهرکهوئ:

من له عهشق یار، من له عهشق یار

مهست و مهخموورم من له عهشق یار

وهفته هه لگرم پهرده له پرووی کار

بئی حیجاب وه خهلق فاش بکه م نهسرار

بنمانقوم پيشان راز نهیهانی

هه رچ ههس له پشت پهردهی په نههانی

پهرده وه پهرده نه لگرم یه کجار

فاش بکه م نهسرار وه خهلق خودا

مه علووم بۆت پيشان نوکتهی حهقیقهت

کهس نه کهی ئینکار نههل ته ریهت

تا که فارغ بۆن له گتیج گهردوون

ته کهیه دهن وه لوطف دهه نهدهی بئی چوون

جای درهنگ نییه ن کارخانهی باری

مهرویش ژ که ره م بکه رۆ کاری

سهی سالتح ژ سهر و مه خدمت ناگاههن

گوفتهی نهو که لام عهبد عهلی شاههن

ناوه پۆکی هۆنراوه کانی ههیران عهلیشا پتر له باری خواناسی و سوفیه تییه، هه ر نهو

رێگاییه که حافز و سه عدی و مهولهوی له سهری پۆشستوون له پارچه هۆنراویکی تریدا

دهلې: نهی خوښه ویسته کم! من له بهر تو خاچم خستووته ملام و بوومه ته موغ و خه ریکې
 باده فروشیم، دلّم وکو گولاله پهنګین بووه و وکو فرهاد بقی شیرین له کیوی بیستوون دام
 و، نهوینداران و گراوان له مېخانه که مدامه ست بوون و بقی عه زرا بوومه ته وامیق و، له
 دهشتی شهیدایدا بقی لهیلې وکو مه جنوونم لی هاتووه و، وکو بارام لبادیکم کردووته کول
 و که و توومه ته دهشت و چول، هر که سیک بقی نهوین له مالیه و بهی، گیانم له پتیدا بهخت
 دمکم، چونکه من شهیدا و گراوی میتردی به توولم و له پتی دین و ناینه وه ده پوم:

زوننار وه دوشم، زوننار وه دوشم

من ترسا به چهی زوننار و دوشم

موغ و موغ به چهی باده فروشم

پیر پر نیدراک با عقل و هوش.

کوی دل لاله پهنګ بییهن وه هوونم

شیرین و فرهاد کوی بیستوونم

عاشقان مهستن گشت له مېخانه م

وامق و عه زرای دور زه مانم

خه راباتیان مه خو مه فتوونم

له سحرای جونوون لهیلې و مه جنوونم

وینهی شا به هرام نمده وه دوشم

من له عاشقان حلقه نه گوشم

چون کوان خه م، چون خه دنگ راسم

خادم پیران کوهنه خه واسم

هر که سی بقی عشق به یق له یانه ش

گیانم وه فیدای خشت کاشانه ش

پیره غولامان عاشقان پیش

غیر له که مترین که س نه مهندهن لیش

موحه بیته چاوش عه لم وه دوشن

چوی سولتان عشق هر نه خروشن

من له عاشقان زهوج به توولم

ماچوم مباد نه کن قه بوولم

من لهی ناخره چوی بی کهمالان

بووم وه واز گفتم وات وات سالان

دیوانه که سی ساله که نزیکه دو هزار هونراویک ده بی بهناوی (کنز العرفان) بق
جاری یه کهم له سالی ۱۳۳۶ ی کوچی له کرماشان له چاپ دراوه و گهلی هونراوی تریشی
به فارسی و کوردی هیه که له ناو دیوانه که پدا نین.

دلبر تو کوردی، دلبر تو کوردی

من تو مه شناسوم مه زانوم کوردی

ساقی دلروبا باده بی دوری

و میهک نیم نیگا دل له من بردی

تو تالب من، من تالب هاله کو

پهس مه تلووب کیه تالب تو

بایه چون جارچی جار بدهم له تو

تالب و مه تلووب بایه وهی تهوور بق

(سهی صالح) ثانی غافل مهوژ نهو

دلبر بیدارن هر تو های له خهو

واته: نهی دلبر تو کوردی من تو دهنام و ده زانم کوردی مه یگیری دلرفینی باده بی
خلتی بهیهک نیو نیگا دلی منت برد تو ویستهری من و من ویستهری تو نهی ویستراو کتیه
و ویستهر ها له کوئی ده بی وهکو جارچی سهر له نوئی جار بدهم ویستهر و ویستراو ده بی
بهو جوړه بی (سهی صالح) ماوه ییک له نهو بی ناگا نییه دلبر وریایه و هر تو له خهو دای
سهی صالح له پارچه ههلبهستی ترا دهلی: من کورد عاشق مهست و خرابم تو وه عهره بی
مهدهی جهوابم.

(سهی صالح) عاشق خواجهی قهنبهرن

گوفتهی نهو که لام ساقی کهوسهرن

موشناق له قای هی حهیدهرن

له فزی گهوه ر بار نیمان پهروه رن

واته: من کوردی نهو ویندار، مهست و سهرخو شم تو به زمانی عهره بی وه لام ددهدیه وه
(سهی صالح) گراو و سهو داسهری خواجهی قهنبهره قسهی نهو قسهی مه یگیری کهوسهره
ناره زومهن دی پیگه یشتنی شیر خواجه قسهی وهکو گهوه ره و پروا دهپهروه رینتی.

- ۱- كنز العرفان - حيران على شاه ماهيدشتى - كرمانشاه، ۱۳۳۶ى كۆچى.
- ۲- پارسى گويان كرد - تاليف صديق صفى زاده - تهران، ۱۳۶۶.
- ۳- ياداشتهكانى خۆم سهبارت بهحيران عهلى شا.

ميرزا عهبدولقادرى پاوهيى

۱۳۲۴-۱۲۶۴

ئەم ھۆنەرھەمان ناوى عهبدولقادر و كورى محەمەد كە بەپىتى ئەو بەلگەنەى كەوتونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۴ى كۆچى لە پاوهدا لە دايك بووه و ھەر لەوتشدا پى گەيشتووه لە منداآليدا خەرىكى خويندن بووه و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقييان و ماومەكەيش لە كاشتەر و سنە بووه و ئەوسا گەراوتەتوھ زىد و مەلەبەندەكەى خۆى و پاشماوھى زيانى بەكارى كشتوكال و خويندەنەوھى پەراوى بەكەلك و ھۆننەوھى ھۆنراو بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۲۷ لە تەمەنى شەست و سى سالى لە كرمانشاندا كۆچى دوايى كردووه و نۆزراوه.

ميرزا عهبدولقادر لە ھۆننەوھى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاى ھەبووه و ھۆنراوھەكانى زۆر تەپ و پاراو و شيرين. جگە لە ديوانەكەى كە داگرى ھۆنراوى دلدارى و ناينى و كۆمەلايەتییە، دوو چىرۆكى تری بەناوى «كولە و عاینەمەل» و «ناسمان و زەوى» بەجوانترین شتیو بەھۆنراو ھۆننەتوھ. ئەمەش چەند ھۆنراوتكى ئەم ھۆنەرە سەبارەت بەسروشەت كە دەلى:

شنۆى سەحەرخیز، شنۆى سەحەرخیز

شنۆى سەركاوان نەسىم سەحەرخیز

وھەر وھ رەونەق زمستان وھ بىز

مەحرەم و مەحرەم سەراى شاى پەروىز

شانائى تاى توغراى زولف تەتاران

ھام راز وھام دەرد دیدە خوماران

دەواى ئىش و زام دەروون پى دەردان

ھام شەرىكى دەرد ھەناسە سەردان

سا بەمخىل شەمال تاقەتم تاقەن

دل نە مەوج گىج سەوداى فیراقەن

جه‌ست‌ی به‌شی‌و حال شادی به‌ت‌الم
 به‌ی دوری نازیز ویرانه م‌الم
 یا‌وای (زاوه‌لی) س‌ساتی بناله
 جه‌ته‌ن‌خوایی من به‌ی کوی (قه‌زآله)
 سه‌وزان لی‌لاخ دیارمن جه دور
 (که‌ل عاشقان)، (زه‌لم) و (شاره‌زور)
 زویری پارچه‌ی وه‌یس به‌من مال
 قولی بیر ر‌وسته‌م (ه‌یبه‌ت) و (سارال)
 تو‌خووا نکا که‌ر چ خاس دلگیره‌ن
 چاکه وه‌یردی شه‌مال بیمیره‌ن
 جه (بیمیر) به‌رشیت (ه‌ول‌لی) و (س‌راوه‌ن)
 سه‌رمایه‌ی سی‌حت حیات پاوه‌ن
 دایم نارامگی جه‌رگی‌ی یاران‌ه‌ن
 جای عیش و نیشات چه‌م خوماران‌ه‌ن
 نازک خ‌یالان پاسه‌شان واته‌ن
 (ه‌ول‌لی) که‌وسه‌ره‌ن روی سه‌ریساته‌ن

واته: نه‌ی بای شه‌مال! نه‌ی ها‌ورازی خ‌سره‌وی به‌رویتز، نه‌ی شه‌کینه‌ری زولفی نازاران
 و نه‌ی ها‌وراز و ها‌وده‌ردی چا‌ومه‌ستان، نه‌ی ده‌وای نیش و زامی ده‌روین پرده‌ردان و نه‌ی
 ها‌وده‌ردی ه‌ناسه‌ س‌ردان. هانا نه‌ی شه‌مال نارام نه‌ماوه و دلم له دوری یار پری بووه
 له خ‌م و په‌ژاره و، بق دوری خ‌وشه‌ویسته‌که‌م م‌الم ویرانه. ده‌سا کاتی گ‌یشتیته
 (زاوه‌لی) و له کبوی (قه‌زآله) وه‌ تپه‌رت کرد، شینا‌وه‌ردی لی‌لاخ و (که‌لی عاشقان) و (زه‌لم)
 و (شاره‌زور) له دوره‌وه دیاره، لووتگی (پیر‌ر‌وسته‌م) و (ه‌یبه‌ت) و (سارال) چاک
 ته‌ماش‌ا که بزانه که‌ چنده دلگیره، نه‌وسا ده‌گ‌یته سه‌رچاوه‌ی ه‌ول‌لی که‌ شو‌تینکی زور
 خ‌وش و به‌رژه‌منداری شاری پاوه‌یه و ناوه‌گی سازگاره و ده‌لیی که‌وسه‌ره. له پاشا ده‌لی:

ساتی ساکن به‌ر نه‌م‌جار وه‌ پاسی
 مه‌بق تق قیبله‌م به‌ی ته‌ور بشناسی
 جه‌و دوما ما‌وه‌ر عوزر و به‌هانه
 نامش وه‌ش‌ش ح‌رف نه‌ی فه‌رده‌زانه

پەری دەستوورەن مەلایک زاده
 خاوەن سپا و سان تەمام نامادە
 عەنبەرەن سەف سەف چنووڕان چین چین
 کەردەن و پەرچین دایرە ی جەمەین
 گیتسوو چون کە مەند قەترانی زەنگی
 چون حەلقە ی نەرقەم هەژدە هە ی جەنگی
 دوو دیدە ی مەخموور رشتە ی نیلامی
 مەر چەر خنای چەم شاباز شاهی
 گۆناش گۆل سوور نامانش نەخەر
 مەگەر رشتە ی بال لەل کە یخە سرەر
 دەم غونچە ی نازک وەشبۆی وەش عەبیر
 زنج تۆپ زەر هۆرکەندە ی کشمیر
 کەردەن چون بلوور ناینە ی بی کەرد
 جای تین چون ئاو حەیاتەن پە ی دەرد
 سینه سینه ی بەت لای چین ئاوان
 پەرەستووی نازک نەرم سەرکاوان
 بدیه نەر خورشید کەم کەرد شوڵە ی وەر
 ئانە ئەو جە بورج خاوەر کیشان سەر
 دەخیل نەگۆت سەر، هەوای سەرکەشان
 ئی نامە و نیشان جە یادت نەشان
 جەو ساعەت مەشی مەیاوی پابۆس
 چەم شاد کەر وەگەرد پاکی پالای دۆس
 ئەلبەت مەپەرسق ها چیشەن شەمال
 پە ی چیش نامانی چیش پیتەن ئەحوال
 واچە قەیسەکی وێل تۆ ئاساکە
 فەرهاد خەستە کەو مەجنوون ئاساکە
 دێوانەکی وێت دل ناشادە کە
 خەستە ی نا ئومێد رەنج وەبادە کە

زام زهدهی خه‌مان جگر پارمه‌که
 جه‌ئه‌س‌رین که‌یل بئی قه‌رارمه‌که
 یا مه‌له‌هم یا مه‌رگ مه‌سپارۆت به‌ده‌ست
 باومه‌ر بماله‌ش نه‌ جای زام خه‌ست
 «قادر» تا زینده‌ن غه‌م نه‌ خه‌یاله‌ن
 جان فیدای له‌یله‌ن، به‌نده‌ی شه‌ماله‌ن

واته: له‌ویدا که‌میک راومه‌سته و یاره‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م بدۆزهره‌وه‌ ناویشی په‌ریزاده و ناوینیشانیکی تری ئه‌وه‌یه‌ که‌ په‌رچه‌می یارمه‌که‌م ره‌شه و لولی خو‌اردووه‌ته‌وه و بوون به‌په‌رژین بق‌ روومه‌ته‌ جوانه‌که‌ی و، چاره‌ جوانه‌که‌ی مه‌گه‌ر چاوی شاباز لاسایی بکاته‌وه و، گولی سوور ناگاته‌ جوانیی کولمه‌ ئاله‌که‌ی، ده‌می وه‌کو خونچه‌ی تازه‌ پشکووتوویه، ئه‌گه‌ر خو‌رد بئی تین بوو، روومه‌تی ئه‌و ده‌رده‌که‌وئ. شه‌مال پئی بئی که‌ یاره‌ شیته‌که‌ت هه‌موو ده‌م فرمیسک ده‌پژئ. ئه‌ویش یا مه‌له‌هم و یا باده‌ی مه‌رگت پئی ده‌دا که‌ بۆم بئینی، ئه‌گه‌ر مه‌له‌همی پیت دا ئه‌وا بیسوه‌ به‌برینه‌کانمدا و با ساریژ بنه‌وه و، «قادر» تا زیندووه‌ گیانی له‌ پئی یار به‌خت ده‌کا و ده‌بیته‌ به‌نده‌ی شه‌مال.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوانی میرزا عه‌بدولقادی پاوه‌یی - پاوه، ۱۳۱۲.

بابه‌ جانیی بۆزه‌که‌یی

۱۲۵۶-۱۳۳۷

ئهم هۆنه‌رمان که‌ ناوی جانی و کوپی په‌رویز به‌گی بۆزه‌که‌یییه، به‌پئی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ که‌وتوونه‌ته‌ ده‌ستمان، له‌ سالی ۱۲۵۶ی کۆچی له‌ دئی ئه‌حمه‌د ئاوی هه‌وشاردا له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌ویشدا پئی گه‌یشتووه. هه‌ر له‌ منداڵیدا له‌ لای مه‌لای دێیه‌که‌یان خه‌ریکی خوێندن بووه و له‌ پاشا به‌فه‌قییه‌تی زۆربه‌ی شوینه‌کانی کوردستان گه‌راوه و ماوه‌یه‌ک له‌ بانه‌ بووه و ماوه‌یه‌کیش له‌ سابلاخ ماومه‌ته‌وه و پاشان له‌ سنه‌ له‌ مزگه‌وتی «دار الاحسان» خوێندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و گه‌راومه‌ته‌وه ژێد و مه‌له‌بانه‌که‌ی خۆی و ئه‌وسا پۆیشتووه‌ته‌ خانه‌قayı سه‌ی نه‌جمه‌دین و خه‌ریکی پێنوێنیی خه‌لک و وانه‌ وتنه‌وه‌ بووه و چه‌ند سالی‌ک له‌ویدا ماومه‌ته‌وه و ئه‌وسا باری کردووه‌ته‌ دئی داش قه‌سقاپان و به‌م چه‌شنه‌ پاشماوی ژیا‌نی به‌پێنوێنیی خه‌لک بردووه‌ته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۳۷ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و یه‌ک ساڵیدا کۆچی دوا‌یی کردووه و له‌ویدا نێژراوه.

بابه جانى بهیهكى له هۆنهرانى ههره بهرزى كورد دیتە ژمار و، له هۆنینهوى هۆنراودا بهیرهوى له هۆنهرانى وهكو: میرزا شەفیع و خانا و ئەلماس خان كردوو و هۆنراوهكانیشى بهراستی تە و پاراو و شیرین و پهوان و، سهريان كيشاوته دهركای ههموو چهشنه هۆنراویكهوه: دلدارى، ئاینى، ستایشى.

بابه جانى وهكو زۆریهى هۆنهرانى تر شهیدای دیمهنى چیاكان و كێوهكانى كوردستان بووه، له پال ئەمانهشوه شوخوشهنگى زلیخای خۆشه‌یستى ئەوهندهى تر ئاگرى كورتژمهكهى خۆش كردوو. له تافى جوانیدا دلای چووه له كیزىكى جوان و پیکه‌وتوو بهناوى زلیخا و، ئەوینى ئەو كیزه‌ وای لى كردوو كه له دهريای هۆنراودا ببیته مه‌له‌وان و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا وهكو په‌پوله به‌دهورى شه‌مى بالاكه‌یدا كه‌راوه و له‌شى خۆى پى سوتاندوو و، به‌م چهشنه‌ ئەو كیزه‌ بووته هوى هه‌لقولینى سه‌رچاوه‌ى هۆنراوى، بۆیه به‌م چهشنه‌ رووى تى ده‌كا و ده‌لى:

قیبله‌م جه‌ هۆشم، قیبله‌م جه‌ هۆشم
مه‌ر ئەوسا نامت به‌رشق جه‌ هۆشم
سه‌نگ رووى ئەلحه‌د بار بۆوه دۆشم
جامه‌ى مه‌رگ و مه‌وت وه‌تن بپۆشم
دیدهم بگێران په‌رده‌ى سیاه‌ ته‌م
كۆكای خاك و سه‌نگ باربۆ وه‌ جه‌سته‌م
جه‌م بۆ جواناو نه‌ چال تینیم
ئه‌جه‌ل بۆى مه‌مات بدۆ وه‌بینیم
خه‌رىك بام نه‌گۆر سیاه‌ى زولمانى
به‌رشق جه‌ ته‌رىق پرای زینده‌گانی
تا زینده‌ى ده‌ورم هه‌لقه‌گۆش تۆم
وه‌ ئاره‌زووى وه‌سل شه‌هد نۆش تۆم
خه‌یال وه‌سلت زینده‌گانیمه‌ن
فیکرت عه‌یش و زه‌هوق كامه‌رانیمه‌ن
ئیشاره‌ى ئه‌برۆت خه‌لات به‌خشمه‌ن
دۆستیت تا مه‌حشه‌ر جه‌دل نه‌خشمه‌ن
نیم نیگای نازت مایه‌ى عه‌شقمه‌ن

يادت تا بهرۆي مه‌مات مه‌شقمه‌ن
تاي گيسوانت رسته‌ي شه‌وقمه‌ن
زولفت خه‌ياته‌ي به‌قيه‌ي زه‌وقمه‌ن
موزانتي ناوك خووني جه‌رگمه‌ن
سه‌رتابه‌دامان هووين به‌رگمه‌ن
ديده‌ت پيالهي جورعه‌ نۆشمه‌ن
بينيت سه‌رمايهي سه‌بر و هۆشمه‌ن
له‌بانتي كه‌وه‌ر شه‌وچراغمه‌ن
جه‌مينتي گولزار غونچه‌ي باغمه‌ن
سينه‌ت سيم ساف تۆي خه‌زانه‌مه‌ن
ليمۆت شه‌مامهي عه‌تر يانه‌مه‌ن
بالا‌ت سه‌هي سه‌رو بوستانمه‌ن
پوخسارت لاله‌ي گولستانمه‌ن
شه‌راره‌ي شه‌وقت نه‌ ده‌روونه‌ن
دل غه‌رق گرداو مه‌رج هوونه‌ن
نه‌ خورده‌ و نه‌ خاونه‌ قه‌رارمه‌ن
جه‌ جه‌ر هيجران تۆ هاوارمه‌ن
شه‌وان تا سه‌حه‌ر هر فه‌ريادمه‌ن
وه‌ مه‌تاي غه‌مان خاتر شادمه‌ن
زه‌ده‌ي مه‌ينه‌تان ئيش زامه‌تم
په‌رئيت سه‌رگه‌ردان تا قيامه‌تم
ته‌ن وه‌ خار خه‌م سه‌ودات پتيكيان
جه‌ عه‌شق بالا‌ت بيزارم جه‌گيان
«جاني» زه‌ده‌ي زام شه‌ست تيرتۆن
تا به‌رۆي مه‌رده‌ن هر ئه‌سپير تۆن

واته: ئهي خوشه‌ويسته‌كه‌م! تۆ هر هايته‌ بپرما و ناوي تۆ له‌ دلم ده‌رناچي، مه‌كه‌ر ئه‌و
ساتهي كه‌ به‌رد بخه‌نه‌ سه‌ر گۆره‌كه‌م و بانم داپۆشن و كۆگاي خاك و به‌رد ببه‌يته‌ باري
له‌شم و له‌ گۆري ته‌نگ و تاريكدا بمه‌ينه‌وه‌ و، تا زيندووم به‌ئاره‌زووي هه‌نگويني ليه‌وه‌كانتم

و دوستیت تا رۆژی پەسلان لە دڵمدا نەخشی بەستوو و نۆنیگای نازت مایەی سەودا و ئوینمە، و چاوانت پیاڵەی بادەمە و لیوانت گەوهەری شەوچرامە و تۆتلت گولزاری غونجەی باخمە و لیمۆت شەمامەی بۆن خوشی ناو مالمە و کەجی ئەمە حالمە و، پرۆمەتت گولالەی گولستانمە و بالات سەولی بێستانمە، بەجاری ئارامم لێ بپراوه و لە دورویی تۆدا شەو تا بەیانی هەر دەمالینم و، بۆ تۆ تا رۆژی دوایی هەر سەرگەردانم و، بەهۆی ئەوینتەوه لە گیان بپزارم. «جانی» تا مردن هەر دیل و ئیخسیری تۆیە.

بابه جانی بو جوړه سکالا و دردی دلی خوی هلېژاوه، بهی نووی بیلې که گهر دې
بنیشتی دلی یارمکی و، بهم چشنه له گال یارمکیدا دمکوتته راز و نیاز و بهبالای
یارمکیدا هلدلې و دهلې:

زلیخام ماتهَن، زلیخام ماتهَن
مانگ و وهر ههردوو جه شهوقت ماتهَن
مانگ پهی دوو ئهبرۆت پروو نه زولمان
نیم نیگات پهی من داو نه هاتهَن
دههانت چهشمهی ئاو چهیاتهَن
ههناست بۆی عهتر عهنبهر سفاتهن
سه رگۆنات سه رگول غونچهی باغاتهن
بینی ئهلف تار مه شقس خهتاتهَن
دیدهت شه پئهنگیز پرووی سه ر بساتهَن
موژهت سه ههندسا و فه رهنگ ولاتهَن
له بانته چون شه هه شیرین نه باتهن
دندان مرواریی به حر پۆماتهَن
زنجته ته لاتهرز زهره چون ته لاتهن
جای زهنه خ هارووت، مارووت تهی ماتهَن
غه بغه ب سپی و نه رم چون قاقماتهَن
گهردن مینایی ئاو چهیاتهَن
سه رم سه رگهردان بهژن بالاتهَن
ئهرواحم ههیران ئال والاتهَن
رهنگ زهره دیم جه خۆف غه مزه ی نیگاتهَن
زاقیم جه خه شم غه مزه ی غه زاتهَن

سورمەى دىدەى من گەرد جاى پاتەن
 سەرم سەرگەردان توفەيل پاتەن
 جەوېەى دل خەرىك شەرت وەفاتەن
 «جانى» دەردەدار دەواش جەلاتەن

واتە: مانگ و خۆر ھەردووكيان لە پروناكىي زلتىخاي خۆشەويستىم ماتن، مانگ بۆ دوو
 برۆت وەكو تاريككەيە و نيو نيگات بۆ من داوى نەھاتە، دەمت سەرچاوەى ئاوى ژيانە و،
 ھەناسەت بۆنى خۆشى وەكو ەنەبەرە، سەرگۆنات سەرگۆلى غونچەى باخەكانە و، چاوت
 شەفرۆشە و ليتوانت وەكو ھەنگوین شيرينە و ديانت وەكو مروارپپە، سەرم سەرگەردانى
 بەژن و بالاتە و، پەنگ زەردىم لە ترسى لەنجە و نازتە. جانى دەردارە و دەواكەشى لەلاى
 تۆيە.

وەكو دەگىرنەو ە جانى زلتىخاي خواستوو ە و لە پاش ئەو ەى ماوھىك لەگەلدا ژياو ە،
 زلتىخاي خۆشەويستى كۆچى دوايى کردوو ە و ئەويش بەھەناسە ساردى و بەبارى خەم و
 پەژارەو ە، سۆز و كلبە و دەردى دەروونى سەبارەت بەمەركى خۆشەويستەكەى بەم جۆرە
 دەربەرپو ە كە دەلى:

گلکۆى تازەى يار، گلکۆى تازەى يار
 يەك پۆشيم وەسەير گلکۆى تازەى يار
 نە پاى ە مەزار لەيل وەفادار
 نە ديدەم پىزان ئەسەرىنان ەزار
 شيم وە سەرىنش بەو گرىنەو ە
 بەو ديدەى نمناك پى ئەسەرىنەو ە
 وەفوارەى ئەسەرىن وەدەلى پى ئيش
 واتم ئەى دلسۆز قەيس جەفاكيش
 لە كى تۆرياگى سەول خاترتەى
 موبارەكت بۆ يانەى بىدى و بەى
 پەفيق دلسۆز شەوان تا بەروم
 مەر نەزانى من مەجنوون تۆم
 سەرھۆردار نە خاوسەول خاترتەى
 نىگاگەر وە حال قەيس ناخەر شەى

بیکس و بیومر نه یانهی خاپوور
 سهر لیم شیویاگهن وینهی قاز کوور
 وه پوژ و ه پوژ وه شوه نه شینم
 کور نه بق وه حال جهستهی غه مگینم
 سهروازمن زوخاو نه پرووی زام سهخت
 که یلهن نه بالین مه جنوون به دبخت
 ناستت ساریش بق زامه کهی شاپوور
 نه شته ردای نه زام نه سهره فتهی ناسوور
 جهوساوه نیای سهر وه سای گلکوک
 زامان قه دیم گشت نامان وه سق
 سهر رحمت له قهر فهرهاد دلریش
 چون شنهفت وه گوش مهرگ یارویش،
 نه روا وه مه زهی تیغ نه لمانس کهرد
 نه دهست مهینه خاس ویش خه لاس کهرد
 من بهی مهینه تان سه رکونه وتانه
 زینده مه گیلوم نه پرووی زه مانه

واته: پوژنکیان چوومه سهیری گلکوکوی یارمه کم، له پای گوری نهو یاره نه مه گداره دا،
 فرمیسکم به خور داپژا و وتم نهی دلسوزی قه یسی مهینه تبار، نه م خانووه پیروزت بی له
 کی توراوی نهی هاودلی دلسوزی شهو و پوژم، مه گهر نازانی من شیت و شهیدای تو م،
 سهر بهرز که ره نهی سهولی دلته، ته ماشای حالی من بکه که بی کهس و بیومر له
 مالیکی پروخوا و به سه رلیش توای دهژیم، به پوژ به پوژ و به شهو و شیومن ده کم، تو
 نه تهیشت که زامه کم سارپژ بیتوه کهچی نه شتت دا لی و پتر برینه کانت کولاندهوه،
 له کاته وه که سهرت ناوته ناو گور، زامه کانم هاتونه ته سق، به راستی فهرهاد چاکی
 کرد، کاتی هوالی مهرگی یارمه کهی بیست به قولنگ دای له سهر خوی و خوی له مهینه تی
 پوژگار بزگار کرد، من نیستا بق مهینه ت و سه رکونهی نه م و نهو ماومه ته وه.
 وکو له پاش ماوه یک بابیه جانی دیسان که وتووته داوی نهوینه وه و گراو و
 سهوداسه ری کیژیک بووه به ناوی شیرین و شیرین به توای ههست و هوشی جانیی
 بر دووه و بلتسهی نهوینه کهی به جوژی بهرز بووته وه که ههست و هوشی لی سه ندووه و
 بهم چه شنه پرووی کردووته یارمه کهی که ده لی:

شیرین دامه‌چۆ، شیرین دامه‌چۆ
 نه‌ونه‌مام نۆ شیرین دامه‌چۆ
 کافر موطنه‌ق بئی دین دامه‌چۆ
 وه‌ی که‌ر شه‌پنه‌نگیز پر قین دامه‌چۆ
 نه‌ی جکیران دیده، ئاهووی به‌ی مه‌چۆ
 وه‌نه‌وشه‌ و سوسه‌ن، لولولو به‌ی مه‌چۆ
 نه‌رگس و پیتخان یاسه‌مه‌ن مه‌چۆ
 لاله‌ی شه‌قایق گول چمه‌ن مه‌چۆ
 بالا عه‌ره‌ری توول ته‌ی مه‌چۆ
 که‌ردن سوراحی شاخ زه‌ی مه‌چۆ
 نه‌برق چون که‌مان دیده‌ باز مه‌چۆ
 دندان مرواری شه‌که‌ر پاز مه‌چۆ
 خواجه‌ی یه‌مه‌ن شار عه‌نه‌ربار مه‌چۆ
 په‌مه‌زن قاتل پاویار مه‌چۆ
 تافته‌ی سه‌وز نه‌پیتل سه‌روین لار مه‌چۆ
 هاوار وه‌ یانه‌م هه‌ی هاوار مه‌چۆ
 فه‌ره‌اد نه‌ پابه‌ر، شیرین ته‌رز مه‌چۆ
 سه‌ول سایه‌دار بالا به‌رز مه‌چۆ
 حه‌لقه‌ی که‌مه‌ندان سه‌وز دیز مه‌چۆ
 تورک تیرنه‌ندان شه‌پنه‌نگیز مه‌چۆ
 مه‌جنوون لیوه‌که‌ر له‌یلا په‌نگ مه‌چۆ
 که‌مه‌ر سه‌راویز شو‌خوشه‌نگ مه‌چۆ
 سه‌رتاپا بئی عه‌یب نه‌ونه‌مام مه‌چۆ
 جه‌للاد قاتل به‌ری سام مه‌چۆ
 هه‌رچه‌ند که‌للام من به‌ده‌رده‌وه
 شیرین بئی مۆله‌ت لاش نه‌که‌رده‌وه
 سه‌رتا وه‌ دامان یه‌خه‌م که‌ردم چاک
 مه‌ده‌وش بی جه‌ عه‌شق، که‌فتم نه‌پووی خاک

واتم نهی یاران وهخت یارییهن

فکری پیم کهران دهردم کارییهن

«جانی» بهناله وهی گشت دهردهوه

نازار نه بهختت لاش نهکه دهردهوه

واته: شیرینی خوشه ویستم شه فرۆشه و چاوی وهکو چاوی ئاسکه و بهژن و بالای
بهوینهی وهنهوشه و سۆسن و لیلۆیهی و نیرگس و پتخان و یاسه مه نه، بالای بهرزه و
ئه برۆی وهکو که واته و دیانی وهکو مروارییه و پیاو کوژه و سه روژن لاره و وهکو شیرین
فرهاد له پئی دهردهکا و وهکو له یلا مه جنوون شپت و لیوه دهکا و، من داوام لئی کرد که
نهر و بیتته لامه وه، هر چهنده لئی پارامه وه و پیم وت: مه پۆ، کهچی لای لیم نه کرده وه و
منیش سه رتا پای یه خهم دادری و بیتهۆش که وتم و که وتمه سه ر خاک و وتم: نهی یاران
کاتی یارییه و کارتکم بق بکن که دهردم کارییه و، جانی به وه موو دهرده وه، هر چهنده
پاراپه وه، شیرینی نازارم لای نه کرده وه.

بابه جانی نه وهرده داده داته وه و دهست دهکاته پهن و ئامۆزگاری کردنی خه لک و له
پارچه هۆنراوتکیدا ده لئی: نهی یاران! ئهم جیهانه نه مه کی نییه و وهکو گهرده لول دیت و
دهجیت و قهت به جیهان مه نازن و زۆر فیله بازه، به فرۆفیل فریوتان دها و ده تانخاته داو،
ئه وهش ده بی بزانه که مه رگ له ریماندایه و ده بی له ریتی خواوه برۆن و بق چاکه تی
کوژن، وهکو ده لئی:

یاران ئی دنیا وه فانا نه دارۆ

که رده لول ئاسا مه یق مه وه رۆ

دنیا ی بئی بنیاد فتنه ی پرفتور

هر کاتی زانی یه کسه ر بی خاپور

ئی دنیا پووچه ن وه نهش مه نازی

مه ککاره ی پر فنه مه ده رۆت بازی

به فنه دهره ندی مه و زۆت نه تۆر دام

مه به رۆت وه خاک ئاخر سه ره نه نجام

یه قینه ن یاران مه رگ ها نه رتمان

کار سازی تۆشه ی رای عوقبا که ران

پاگه کی تاریک دوره ن بئی پایان

جه هه د و جه خه که ران ده خیلیم یاران

تەمەن، دووگەلەن، گەردەن، غوبارەن

گەردەلەول سەخت شەرارەى نارەن

چۆلەن، ھەلەتەن، سەختەن، دشوارەن

خارەن، خاشاکەن، عەقرەبەن، مارەن

شۆرەن، شۆرشەن، ھەولەن، ھاوارەن

شینەن، شیوہنەن، زارەن، زگارەن

فرمیسکەن، ئەشکەن، جۆشەن، تاریکەن

کەس کەس نەدینەن ئەو پە باریکەن

ایلاوہن، ھوونەن، زووخەن، زوخاوہن

ھاوارەن، دادەن، گەرمەن، بێ ئاوہن

خەفەت خیزانەن، کزەى سۆزانەن

غەمەن، خەفەتەن، دل گوریزانەن

بکەرەن تۆبە، یاران وە ئیخلاس

چون نە پرد سەخت نەمەقۇن خەلاس

خەلافش نییەن ھەر چىبوم واتەن

بیللا ئى دنیا مایەى نەھاتەن

دیوانەکەى بابەجانى کە نزیکەى دوو ھەزار ھۆنراویک دەبى بەھۆى نووسەرەوہ
کۆکراوہتەوہ، بەلام لە چاپ نەدراوہ.

سەرچاوەکان

۱- دیوانى بابەجانى بۆرەکیى - کۆکردنەوى صدیق بۆرەکیى - تاران، ۱۳۵۸.

۲- تەلای دەستەشار - نووسراوى صدیق بۆرەکیى - تیکان تەپەى ھەوشار، ۱۳۴۶.

۳- بەيازىکى کۆن کە سەد سالى لەمەویش نووسراوہ.

مهلا ماری کۆکه‌یی

۱۲۵۶-۱۳۶۶

ئەم ھۆنەرمان ناوی ماری و کۆری بایم و نازناوی کۆکه‌یییە و بەپیتی ئەو بەلگانی کە کەوتووئە دەستمان لە ساڵی ۱۲۵۶ی کۆچی لە دیتی حاجی خۆشی ناوچەیی شاروێراندا لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوو. ھەر لە سەردەمی منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و پاشان بەفەقییەتی گەراو و ماوھیک لە سابلاخدا بوو و ئینجا چوو بۆ بانە و لە پاشا رۆیشتووئە سلیمانی و لە خانەقایی مەھویدا خۆتندنەکەیی تەواو کردوو و گەراوئەتەو بۆ زێد و مەلەبەندەکەیی خۆی پاشان لەبەر تەنگوچەلەمەیی رۆژگار و دەستکورتی و ھەژاری باری کردووئە دێکانی دەرویشان و شاری کەند و قەرەگوێز و قاجر و کۆکە و سەرەنجام چووئە شاری سابلاخ و پاشماوھیی ژبانی بەوانە و تنەو و رێنوێنیی خەلک بردووئە سەر تا لە ساڵی ۱۳۶۶ لە تەمەنی سەد و دە ساڵیدا کۆچی دوایی دەکا و دەتێژرێ^(۱).

مەلا ماری تا دەگاتە دەرووبەری تەمەنی سی و پێنج ساڵی خۆی بەخۆتندنی زمان و وێژەیی عەرەبی و فارسی خەریک کردوو و لە پاشا ژنی ھێناو و کەوتووئە ناو تەنگوچەلەمەیی ژبانەو و بەم دێ و ئەو دیدا سووڤاوئەتەو و سەرەنجام لەبەر بێ ئەوایی و ھەژاری بار دەکاتە سابلاخ و لەوێدا لە مەزگەوتی شادرویش خەریکی دەرز و تنەو دەبێ و بەداخوھە لە ناخ و ئۆخری ژانیدا بێناییی خۆیشی لەدەست داو و خانەنشین بوو و خێرەومەند خێریان پێ کردوو تا کۆچی دوایی کردوو.

مەلا ماری ھۆنەریکی بەرز بوو و لە ھۆنەنەوھیی ھۆنراودا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوھەکانی لە سێ پەردەدا دەردەمکەون: کۆمەلایەتی، نیشتمانی، ئایینی، زۆربەیی ھۆنراوھەکانی لەسەر شێوھیی کۆن داپۆژاون و پتر لاسایی ھۆنەرائی کۆنی کردوو و پەیرمویی لەوانەو کردوو، بەلام گەلێ مەبەستی تازەشی بەدی ھێناو و، ھەندێ جار مەبەستیکی تازەیی کۆمەلایەتی ھێناو و بەھۆنراو خستووئەتە بەر باس و لێکۆلینەو.

ھۆنەر لە پارچە ھەلبەستیکیدا باسی بەدبەختی و ھەژاری خەلک دەکا و چۆنیەتی ھال و ھەوایی مەردوم پیشان دەدا و لای وایە ھەمووی بەدبەختی و پۆژە پەشیی خەلک لە

(۱) سەبارەت بەمێژووی لەدایکبوون و مردنی مەلا ماری جیاوازیی بۆچوونی ھەیە. مامۆستا عەلانەدین سەجادی ساڵی لەدایکبوون و مردنی ئەو ۱۲۹۳-۱۳۶۶ی کۆچی داناو و، سەیدپانی مەھابادی ساڵی ۱۲۵۲-۱۳۶۶ی کۆچی بۆ داناو، بەلام بەپێی لێکۆلینەوھیکێ زۆر کە بۆمان دەرکەوتوو، مەلا ماری لە سالانی ۱۳۶۶-۱۲۵۶ی کۆچیدا ژیاو.

بی زانستییه و نه گهر خه لک به دووی زانستدا پروا، دیاره هموو پیش پوت ده گهن و به ئامانج و ئاره زوو ده گهن، وهکو ده لئی:

کەسێ غەوایی بەحرێ عیلم و عقل و فەزل و جەوهر بێ

دەبێ سینهی، سه فینهی عەزمی وهک سەدی سکه ندهر بێ

کەسێ مهیلی خەزینهی گەنجی ئه سراری نیهانی بێ

دەبێ مەردی تهعام و حوت خوانی شیر و نه ژدهر بێ

کەسێ تالب به نێو و شوهرت و پوشد و شه جاعت بێ

دەبێ ئاماده بق شمشیر و تیر و زهری خه نجهر بێ

کەسێ مهیلی به بهردان و برانی خوینی فاسد بێ

دەبێ نهووهل قهدهم رازی به نیش و نیشی نه شتهر بێ

چ باکتیکی له تیر و تهعن و لقمهی یار و نه غیاره

کەسێ عاشق به تاقی قهوسی نه برۆی یار و دلبر بێ

چ کارتکی به وهعز و ممبر و میحراب و مزگهوته

کەسێکی مورشدی مهیخانه یا رهند و قهله ندهر بێ

که من پروتم به من چی گهر لباسی عالم و دنیا

هموو دیبا و نه تلهس یانه دارابو و موجه ستهر بێ

که من شاهی وجودم ماتی به یتول حوزنی وهجدهت بێ

به من چی گهر هموو دنیا نزام و تق و عهسکه بێ

که من جامی شهرا بم پر له ژههری مار و نه قهره بێ

به من چی شهربهتی تق پر له شیر و شهد و شهکه بێ

عهزیزم عەزمی هیممەت شەرتە، بۆچی هێندە مەئییوسی

دەبێ شاعیر قهوی قهلب و مهتین و سینه ده فتهر بێ

له پاشا هر له باری كۆمه لایه تیدا دیسان داوا له خه لک دهکا که بق فتر بونی زانست و پیشه سازی پاپه رن و خوین له تهملی و تهوه زهلی لادمن و له ناو یه کدا به راستی و دروستی و برایهتی ژیان به رنه سر و به رهو ژیانکی نوێ پیش کهون، وهکو ده لئی:

ئهی میلله تی مه زلوممی فقیری ده سهوستان

بی عیلم و مهعاریف وهکو نه تفالی ده بوستان

نهی بټی بهش و بههره له نازادی و شادی
 مهحرووم و عهقب کهوته وهکو کوټر و نوځستان
 بټی خهبرن دهوری جهمالهت سپهری بوو
 بټی نووره چرای جامعیی باده پرستان
 نهی ته مبهلی و غفلت و نهی خهوتنه تاکه؟
 عالم همموو بیداره له خه جومله ههستان
 زور عهیه گهلی عاره که نهی قومنه نهجیبه
 مهشهوره بهشه جاعت همموو وهک پرستمی دهستان
 نهی جمل و نفاق و حسد و بوغزه هه تاکه؟
 دهخولینه وه تاکه وهکوو دټوانه و مهستان؟
 بیشونه پیم چاکه بهسابوونی سداقت
 نهی چلکی نیفاقه لهدم و چاو و له دهستان
 نیققدام و قیامیکی بکن پروو بهسهنایع
 هر بټی مهیه تنیا که بههار بټه زمستان
 خار و خهسی زللهت له رهگ و پیشه دهرتن
 بیکن بهگول و گولشن و گولزار و گولستان
 نهی بټی که له فهن و هنر و عیلم و سهنایع
 هر کورده که بټی حسیه باقی همموو وهستان
 پروانه له نووری هنر و شمععی مهعاریف
 تاریکه شهویش پرشنه بووته قهمرستان
 شاعیر و ره قوربانی قهریحه و قهلمت بم
 بینووسه له بټی ټاکره و نامید و لوړستان
 باومندی و سهنجابی و نفاقعی جهنوویی
 بټی کوردی پهراگنده له گهرمین و له کوټستان
 بټی میلله تی بیچارهیی بټی ساحیب و سهردار
 به خسوس ته به قهلی کوردی عیراق و عجهستان
 بټی ناتیبه فیکریکی بکن فرسته ته نهی بټی
 تاکه دهی دهنه چاو له بهر و ناله تی دهستان

هۆنەر بىم جۆره لىناو كۆمەلدا هاتۇچۇ دەكا و ئوسا دېتە سەر باسى خۆى و بەدبەختى
و پۇژە پەشى و ھەژارى خۇيدا ھەلدەلئى و مەبەستىشى ئوھ بووھ كە بلىئى: نەوسى خراپ
كە ئەگەر پوو بكا تە مرق، تووشى ھەموو گونا و كارىكى خراپى دەكا و بنىادەم دەبئى لى
ھەموو كاتىكدا ھۆشى بەخۆيەوھ بئى و گوئى پئى نەدا، وەكو دەلئى:

موددەتتەكە نەفسى بەد حوكمى خراوم لئى دەكا

ھەر بەقەھر و كىنە دەروانىت و چاوم لئى دەكا

جار بەچار دەگرى و دەنالئى ھەرەكوو ھەورى بەھار

گەھ بەخەندە و پىكەنەن، دېت و سلاوم لئى دەكا

يەك سەعات و يەك دەقىقە دەس لى مەن ھەلناكرئى

پوو لى ھەر لايئى دەكەم ھەر قاوھقاوم لئى دەكا

بۇ خەرابات و كليسا و مەسجد و دەير و كەنشت

دەمىر ھەيئەتئى ئەم سەگە، سەد گورگە راوم پئى دەكا

ھەرچى تەفرەى لئى دەمدەن، وەعدە و وەئىدى پئى ئەدەم

ناسرەوئى تەكليفى قۇر و بن دراوم لئى دەكا

پۇژى شىرىنەم نەماوھ، كاتى ترش و تالايىھ

وەك مەنال دەگرىت و داواى شەكرى خاوم لئى دەكا

مەن لىبەر عەجز و پەرىشانى كە ھىچ نوتقم نىيە

ئىدىعەى ئەشعار و بەيت و بەندىوام لئى دەكا

مەن بەنارى دل دەمىرئەنم كەبابى جەرگى خۇم

ئەو بەوھش رازى نىيە داواى پلاوم لئى دەكا

ھەرچى فەكرى لئى دەكەم پىنگەى خەلاسىم بۇ نىيە

بەم چەلى زىستانە داواى تاو و ساوم لئى دەكا

دەچمە مالىئى، مالى و مەندال دېن و دەورم لئى دەمدەن

يەك تەمەنناى قەند و چا، يەك نان و ئاوم لئى دەكا

پوو لى بازاپىش دەكەم ئەم جارە ئەربابى تەلەب

ھەر كەسئى تووشم دەبئى، داواى دراوم لئى دەكا

دەچمە سەر چۇم و خىاوان يەك نەفەس ئاسوودە بىم

شارەوانى حازرە و داواى كلاوم لئى دەكا

دهردی به دتر لهم هه موو دهر دانه دهردی پیرییه
 جهرگی لهت لهت کردووم داوای هه ناوم لی دهکا
 سهیری خوشتر من که مه عرووفم له نئو ئهم شارهدا
 تازه ئیحهساییه داوای ئیسم و ناوم لی دهکا
 هینده گریاوم له نئو چاوم نهما فرمیسکی خوین
 زالمهی بی پۆحه داوای خوینی چاوم لی دهکا

هۆنەر له هۆنینهوهی هۆنراوی ئاینیشدا دهستیککی بهرز و بالای هه بووه، چهند به جۆش و
 خرۆشهوه له پارچه ههلبهستیکدا ستایشی خوای تاق و تهنیای کردووه و، بهرز
 خهیاڵهکی له وهدايه که متر هۆنهریک بهم جۆره خهیاڵه له ستایشی خوادا تێ هه لچووه و،
 هۆنراوهکانیشی به پوختی و جوانی هۆنیووتهوه وهکو دهآی:

ههچی زهراتی عهرز و ئاسمانه
 کوراتی، بهر ههتاوی، لانساری

له دێری پویه پهی دهور و زهمانی
 بههر نهخشی تهماشاکهم دیاری
 عهزیزی تۆ له ههراو خۆشهویسته

زهلیلی تۆ بهکس ناییت قوتاری
 گولستان و گول و گولزار و گولشن
 نهی و شمشاد و سهرووی جۆبباری

نهواو و نالهو و گریان قومی
 فغانی بولبولی سهراو شاخساری

زریوهی مهل، له سهراو پهل یا له سهراو گول
 چریکهی هودهوود و سهوتی هوزاری
 سهلاو و حهق حهقی مورغانی یا حهق

که دهنگیان دێ له سهراو عوودی قوماری
 هه موو تاریفی زاتی پاکی تۆیه
 دهمی ئه کهن بهخهنده و که بهزاری

بهلووتکی شاخهوه و نووچکهی چیاوه
 نهخوینی که بکی مهستی کۆهساری

به هه نهظم و بههه وینه و عبارهت
هه مو ئیقرار نهکه نه پهروه رگاری

هونه که زوری هونه کانی کومه لایه تی و ناین، له که نه وه شدا هونه راوی دلاری
هونه وه و له م مهیدانه شدا نه سپی خوی لنگ داوه، له ویدا یاره خوشه وسته که به تیری
برزانگه کانی ده پیک و دلی ده خاته داو و بهم چه شنه به که مهندي یاره که ده که وینه
به هه شتی زینه وه، وه که ده لی:

ته ماشا نه مرقه فرماني، عه جبه فرخونده شایه که
بنزړه سه قفی موژگانی عه جبه تیپ و سپایه که
له تاقی قهوسی نه برقی دهم به دهم سه می حوادس دئ
عیلاجی ناکرئ بۆ که سه عه جبه بورج و قه لایه که
هه تاکه ی کونجی ته نهایی وهره زاهد ته ماشاکه
که خیمه ی شای شه کهر لیوان چ قه سر و باره گایه که
که حوسنی یار و نه غیارم له میزانی خه یالم دا
به دل دیتم هه موو لایه که که نه و ته نیا له لایه که
خه زینه ی پرومه تی له علی، له ب و سیمی زه نه خدانی
گوتم بی تو خودا پیدا عه جبه که نهج و ته لایه که
دلی خسته ووه قه پیدی، خه تی قفلی خالی لی داوه
سپاسی لی نه که م به به عه جبه سه یر و سه فایه که
که عاجز بووی له گوښه ی ته نگ و تاریکی دلم فرموو
وهره سه سه ته چی چاوم، چاوه کهم خوش جیلوه گایه که
مه چق نئو خه سته خانه ی عاشقی پروو زهره و سه و داسه ر
له ده وری تو عه جابب شیوه ن و شین و سه لایه که
موته ووه ل زولفی تو بوو فسل و وه سل لی ته ماشا کرد
مویه ممایه که که لایه نه حل و زنجیری به لایه که
هه زاران قاضی و موفتی له مه کته بخانه ی عیشقی
خه ریکی دهرس و ته حسیلن، مه لین ته نیا مه لایه که

نم هونه ره له فارسی و عهره بی شدا هه هونه ریکی بالا به رز بووه و دیوانه کوردیه که ی
له لایه نه سهید یانه وه چاپ کراوه که زور هه له ی تیدایه و پتیشه کییه که پر له قسه ی
پروپوچی شتی بۆ نووسیوه.

سەرچاوهكان

- ۱- دیوانی مه‌لا ماری کۆکیی - به‌یارمه‌تی سه‌یدیان - مه‌هاباد.
- ۲- دیوانی ده‌ستنوسی مه‌لا ماری کۆکیی - مه‌هاباد، ۱۳۲۷ی کۆچی.
- ۳- کۆفاری نیشتمان - جه‌مال نه‌بز - سوید، ۱۹۸۵.
- ۴- یاداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌مه‌لا ماری کۆکیی.

شیخ عه‌بدوره‌حمانی جانه‌وره‌یی

۱۳۱۹-۱۲۵۷

ئهم هۆنهرمان ناوی عه‌بدوره‌حمان و کورێ شیخ محهمه‌ده که به‌پیتی ئهو به‌لگانه‌ی وا که‌وتووته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۵۷ی کۆچی له‌ دیتی جانه‌وره‌دا له‌ دایک بووه. جانه‌وره‌ ده‌یه‌که له‌ ناوچه‌ی که‌لاته‌رزان له‌ نیوان مه‌ریوان و سنه‌دا. هه‌ر له‌ منداڵیدا لای باوکی خه‌ریکی خۆتندن بووه و له‌ پاشا به‌هه‌قییه‌تی زۆربه‌ی ناوچه‌کانی کوردستان که‌پاوه و سه‌ره‌نجام له‌ سنه‌دا خۆتندنه‌که‌ی ته‌واو کردووه و که‌پاوه‌ته‌وه زێد و مه‌له‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌وانه‌ و تنه‌وه و پرتنینه‌ی خه‌لک بردووته سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۱۹ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و دوو سالی‌دا کۆچی دوایی کردووه.

شیخ عه‌بدوره‌حمان له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی زۆر ته‌پ و پاراو و شیرین. مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پیس له‌ په‌راوی یادی مه‌رداندا سه‌باره‌ت به‌شیخ عه‌بدوره‌حمان ده‌لی: ئهم شیخه‌ دلی چوو بوو له‌ ژنیکی جاف به‌ناوی ئامان و، پازی ئه‌وینی ئهو ئامان له‌ناو خه‌لکا بڵاوبوووه و قسه‌که‌ که‌یشه‌ جافه‌کان، پۆژیکیان تاقمی له‌ جافه‌کان ئه‌سپێکی سه‌رکیش بۆ شیخ زین ده‌که‌ن و بۆی ده‌هێن که‌ سواری بێ و به‌ر له‌ ئهو که‌سه‌ نه‌یتوانیبوو سواری ببێ، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌ بوو که‌ ئه‌سپه‌که‌ هه‌لیگرێ و فرتی بداته‌ خوار و ملی بشکینێ و بیمرینێ، که‌ شیخ سواری ئه‌سپه‌که‌ ده‌بی، ئه‌سپ هه‌لی ده‌گرێ و به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و ژووری پێ ده‌کا، به‌لام شیخ خۆی پا‌ده‌گرێ و سه‌ره‌نجام ئه‌سپه‌که‌ ماندوو ده‌بی و پا‌ده‌وه‌ستی و شیخیش داده‌به‌زی. جافه‌کان ئه‌مه‌ به‌په‌رجوو داده‌هێن و ده‌سه‌بردارێ ده‌بن، ژنه‌که‌ش پاش ماوه‌یه‌ک ده‌مری و مه‌سه‌له‌که‌ نێتر ده‌برێته‌وه.

ئهمه‌ش چه‌ند هۆنراویکی ئهم هۆنهره‌ که‌ ده‌لی:

نازیزم ئه‌ریه‌رسی چۆنه‌ن ئیلاخان
داخان داخانه‌ن، زاخان نه‌داخان

ئەو ھەرد، ئەو ھەلەت ئەوسا پۈتۈپتە
 ئەو شەوق ئەو زىنەت ئەوسا كە تۆدیت
 ئىسە جە دورىت پۇشان سىياتەم
 ھازەى قەلەۋەزان بى دىنگەن مائەم
 ئەو نەرخەۋانان نەگۈى شەتاۋان
 ئەو تەوق سەۋلان نەپاى كۆل ئاۋان
 دلتەنگەن نەداخ دورىسى دىدەى تۆ
 ۋەپس مەنزلگای دەرەى (تەنگەكۆ)
 (تاۋىل بەگ) نەداخ بۆتەى فىراقت
 تەۋەن تاۋنەن نە ئىشتىياقت
 پىشت (بەردەرەش) پال (ھەرەس گىا)
 (قەجە) و (گىل جەپە) و ھەردەى (كەلەبا)
 (كەس نەزان) ھەرىدەند ئەسرىنان پىزان
 تاف قەلەۋەزەى (ھەرچاپان) بىزان
 (كەلەبا) ۋەپاى ھەناسان سەرد
 كەللەش چۈن كەللەى مەن بىەن ۋەگەرد
 (مى پەش) دەشپۇشەن، (ساتيار) ئازىەت بار
 (قەجە) زارىشەن، (بەردەرەش) زگار
 (سەرپەۋان) نەچەم پەۋان كەردەن سەيل
 (كاۋان) گولۋان (ھەردە) كەردەن كەيل
 (سولتان ئەغزەتۈۋ)، (مى پەش) و (ساتيار)
 مەنالىۋن ۋە سۆز بىرگەى مۇسقىقار
 پاى (تۇراخ تەپە) چەنى (مىشەل ۋان)
 ھەر يەك ۋەنەۋەى لىش مەيىق ئاۋاز
 (ترشكەدار) خەمىن، (باركە) زارىشەن
 ئەۋىش ۋىنەى مەن دەرەككارپىشەن
 (توۋەرەشكە) مەلۇل، (توۋە سووران) سوورەن
 پەى تۆ (تۇراخ تەپ) مات و مەجۋورەن

(دهشتمیل) زهلیل، (چنار) خفه‌تبار
 (نئشکوت) شینه‌شهن جه‌هیجران یار
 کراسه‌که‌ی خهم نه‌که‌ن ومبه‌ردا
 به‌رگ نازی‌هت بار نه‌ده‌ن ومسه‌ردا
 یه (رمحمان) واتهن دهره‌ن پر جه‌ده‌رد
 کرد نه‌هیجرانان (نامان) گهرده‌ن زهرد

واته: نه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌م! نه‌که‌ر بیرسی که‌ی نیلاخان چونه؟ ده‌بی بلیم داخی ناو‌ته
 دلمه‌وه، چونکه‌ له‌ دوری‌ی تو‌ جلویه‌رگی نازی‌ه‌تیم له‌به‌ر کردوه، ئیتیر به‌بی تو‌ هاژه‌ی تاف‌گه
 و‌قه‌لبه‌زه‌کان بی‌دنگه، نه‌رخه‌وانی گو‌تی شه‌تاوه‌کان و‌سه‌وله‌کان پای گو‌لاوه‌کان
 هه‌موویان دلته‌نگی دوری‌ی دیده‌ی تو‌ن، (ته‌نگه‌ کو) و‌ (تاویل به‌گ) و‌ (به‌رده‌ره‌ش) و‌
 (هه‌رس گا) و‌ (قه‌جه) و‌ (گل جه‌ره) و‌ (که‌له‌با) و‌ (که‌س نه‌زان) و‌ (هه‌رجا‌پان) و‌ (می
 ره‌ش) و‌ (ساتیار) و‌ (قه‌جه) و‌ (سه‌ره‌هوان) و‌ (کاوان) و‌ (هه‌رده) و‌ (سه‌رخ ته‌په) و‌
 (میشه‌ل وار) و‌ (ترشکه‌دار) و‌ (بارکه) هه‌موویان له‌ دوری‌ی تو‌ ده‌گرین و‌ نه‌وانیش و‌ه‌کو
 من دهر‌دیان کاریبه و‌ کراسی خهم و‌ په‌ژاره‌یان له‌به‌ره و‌ نامان نامانیانه.

نهم پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌شی به‌بۆنه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی کو‌چ و‌ باری خو‌شه‌ویسته‌که‌یه‌وه‌ له‌
 کو‌یستانه‌وه‌ بۆ گه‌رمیان هۆنیوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌لی:

دیس‌ان سه‌ر هه‌ردان جه‌نۆگرت‌ن ته‌م
 سه‌پای گو‌لا‌لان پیزیان وه‌ هه‌م
 شنۆی بای پایز وه‌یشوومه‌ی سزا
 وه‌لگ درمخت‌ان بی‌ واده‌ پیزا
 بی‌ وه‌ گه‌رده‌لوول که‌له‌ی کل‌وان
 ماتهم بی‌ سه‌دای هاژه‌ی وه‌فراوان
 گه‌رمیش که‌م گه‌رده‌ن، سه‌رده‌ن سه‌ره‌ردان
 وه‌ک سه‌ردیی مۆیه‌ت شای گه‌رده‌ن زهردان
 کو‌چ که‌رد سیا مال چۆل بی‌ وه‌رزاخان
 په‌شیو که‌رد زینه‌ت زه‌وق لیلاخان
 سه‌روزی چه‌منان ته‌بدیل بی‌ وه‌زه‌رد
 له‌ به‌رزان ره‌زان پیزان هه‌رده و‌ هه‌رد

بی داخ و پهرداخ کوچ کړدنه لیلخ
 پر داخ بی دماغ شی وهکوی ناخ ناخ
 هم هم ناهوان، کهل کهل کله خان
 مهیل کړدنه نهوزدخاک کرمیان
 نو مالان وینهی غه زالان به
 کرمه سیر خیره هم ناوهرد وه فه
 دیده هسته کی جهران ناساکه
 سهر ده لیله کی هرهم جیاکه
 هیمای چون نیلخ ها نه پهرداخدا
 بوی پایز نه دان بوش وده مماغ دا
 شه مال شق وه لای نهو لهیل ناسا
 نم زهره نه شک، هرس سهیل ناسا
 نم بدهر وه دوی تاش زاخدا
 زهردی وه لگ نه پهنگ دار باخدا
 مه پرسق جهروی کرمیی مه یله وه
 چوونهن قه یسه کی وه دوجیه یله وه
 مه پرسق جهروی کرمیی مه یله وه
 چوونهن قه یسه کی وه دوو جیه یله وه
 واچه سهراپاش سوزان نه فتنه
 ههرده و ههرده شن، ساتی نه سره فتنه
 یه ند خه یال توش ها نه دموون دا
 کهنه وه ورویی نیش دهره مه جنووندا
 جه زایفیی ویش هرهم مه دا پیچ
 شنوی بای هیجران وه نهش مه دا گتیچ
 کیچ مه دا وهوات ودهم دهرده وه
 وه سوز ته نسیر نه م چهنده دهرده وه:
 فیدات بام نازیز، شوخ و شیرین پهنگ
 چه م سیای بووم زهره، شوخ شهیدای شهنگ

په پهم ناهووان چه پاي پاته
نينتزار ودين گهردهكي پاته

تا بهيان ودين ديدمت ناهووان
ناماوه جه سونگ تق وگهرميان

واته: ديسان ته موؤ كهؤ و كيومكاني داگرت و لهشكر گولالهكان پړانه يكداء و شنؤي
باي پاييز گه لاي دار و درمختهكاني وهراند و بهجاري لوتكهي كيومكان بووه گردهلول و
هاژهي ناوي بهفراوي كيومكان بهپهشوي هاته خواروه، هوا سارد بووه و كهؤ و كيوم
وهكو دلي نازداران له نيمه ساردهوه بووه، هوا خيوهتي عيلهكانيش پيچرايهوه و
خوشهويسته كه ميش له گهل نهو عيلانه دا كوچي كرد و نيتير ليتلاخهكان بهجاري پهشيو و
خه مبار بوون و، شيناومردي چيمهكان بهجاري زهرد بوو و، له بهريزي كيومكانوه گه لاي
كولهكان داومريه خواروه، پوهي ناسكهكانيش كهؤ و كيويان بهجي هيشت، نهي شمال
دهسا برو بق لاي يارمكه و كاتي بگيته لاي بيگومان ليت دمپرسي كه حالي قهيسهكي
دهشتي دوجيل چونه، پتي بلتي تهاوي لهشي بهنوتي دوروي تق سووتاوه و هرده و
هرديهتي و ساتي ناسرهوي و، نهونده بيرى تقى له دلایه، دهر و نيشي له مهنون
زورتره و، نهونده لواز بووه كه بهسروه با دهلرزي و، بهسوزوه دهلي: بهقوريانت بم
نهي شوخي شيرين رهنك، نهي چاورهشي شوخوشهنگ، تهاوي ناسكهكاني كيوم
چاوهروانتن و چاوهرواني تقزي بهر پيتن.

شيخ بههيواي دلي خوي ناگا و له بهختي رهشي نهودا نامان دهرمي و كاتي نه
هوالهي پي دهكا، دنياي لهبرچاو دهگزي و دلي سهر چندان پري دهبي له خهم و پهزاره
و نه مهنراوانه بهبونهي كوچي دوايي نامانهوه دهونيتتوه:

فهلهك پهي شووم تالهي سيای من

جوش دا بهكورهدي دهردان ديواي من

پهي بهخت و تالهي وهبه سرورشم

سهنك دانهرووي جام بهخت بهرگهشتم

كؤس كؤس نؤم جه نق ژنياوه

بارووت نهرووي زام تازم شنيواوه

پهخي مهنتم داوه وه سهردا

بهرك نازيهتيم هم كهرد وهبهردا

هرمس ههركاو ليتوشهتاوان

دیسان هم جهم بی نه پرووی کلّوان
 تاو گهرمی مهیل نیهانی یاران
 سهردی چون سهردی بهفر نزاران
 خوشووس قیبله که ی رشته دوویدهم
 نه روا که که ی تن منات که شیدهم
 دهوای ئیش دهر دلی رهنج وورم
 مه لهم نه پرووی زام سفته ی ناسورم
 تاقت دهر وه جسم خسته ی خهم کیشم
 ته فریح خاتر وه خهمان ریشم
 دلسوز ناز کیش، جای نیازم کم
 باعس شادی و زهوق سازم کم
 ناگا بی وه تیر قهزای بهخته وه
 وه بهدی دیده ی سزای سهخته وه
 پیکیا وه پیکان نادیاریه
 پیچیا وه کالای نازیهت باریه

واته: چرخ له شوومی بهختی رهشی مندا، دیسان کوورده ی دهر و پهزاره می تاودا و،
 بهردی دا له جامی بهختی رهم، دیسان کۆتم که وته وه و بارووت پزایه سهر برینی تازهم و
 بهرگی نازمیتیم کرده بهرم و، فرمیسکم بهخور هات، چونکه تاچه گوله کم که نه دهوای
 برینه کانم بوو و، هموو دهم دلی خوش دهر و، دلسوز و نازکیشم بوو، له پر بهردی
 به بهردی قهزاوه پیکرا و بووه هوی نازیهت باری و خهم و پهزاره ی من.
 نه هونه ره دیوانیکی بهرز و نایابی هیه که له لای خزمه کانیه تی و هیشتا له چاپ
 نه دراوه.

سهرچاوهمکان

- ۱- یادی مەردان - نووسراوی مه لا عبدالگهریمی موده پریس - بغداد، ۱۹۸۴.
- ۲- دیوانی دهستنووسی شیخ عبدالوهرمحمانی جانه وهرهیی که له سالی ۱۳۱۱ی کۆچی دا نووسراوه.
- ۳- یاداشته کانی خۆم سهبارت به شیخ عبدالوهرمحمانی جانه وهرهیی.

دەرویش نەورۆزی سۆرانى

....-۱۲۶۰.

ئەم ھۆنەرمان بەپىتى سەرھەتاي دىوانەكەي لە ساالى ۱۲۶۰ى كۆچى لە دىنى سۆرانى سەنجاى كرماشاندا لە دايك بوو و ھەر لە وىشدا پى گەشتووھ. لە مندالىدا لە خانەقاي سۆراندا خەرىكى خويندن بوو و پاشان رۆيشتووھتە شارى كرنند و لە وىدا خەرىكى خويندنى پەرتووكى سەرئەنجام و ھەندى پەراوى فارسى بوو و لە وىوھ چووھتە دىنى تووت شامى و لە خانەقاكەي سەى براكە ماوھتوھ و خەرىكى رېنوتىنى خەلك و لىكدانەوھى پەرتووكى سەرئەنجام بوو و پاشماوھى ژيانى بەم جۆرە بردووھتە سەر تا لە سەرھەتاي سەدەي چواردەمى كۆچيدا شەرابى مەركى لە مەيگىرى زەمان وەرگرتووھ و خواردووھتەوھ و لە وىدا نىزاروھ.

ئەم ھۆنەرە پاىبەرزە دىوانىكى بەرز و نايابى لى بەجى ماوھ كە نزيكەي چوار ھزار ھۆنراوىك دەبى و زۆر بەي ھۆنراوھەكانى سەبارەت بەرئ و رچەي يارى و لىكدانەوھى پەراوى سەرئەنجامە.

ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرن كە دەلى:

۱

ياران جە يەمەن، ياران جە يەمەن

خاوى دىم نەسەمت ستارەي يەمەن

گىلام نە چوار باغ سەر حەلقەي چەمەن

شەخسى دىم نەجاي نەمەرد بى نەژەن

سەردام نەسوچوود ياوام ئەو حوزوور

غەرق بىم نە كوورەي پر شەرار نوور

دەمى وىنەي رۆح مەردام نە دىوان

مەيل كەرد وەگوفتار ئامام وەزوان

للام بەي روخسەت كەردم ئىلتجا

عەرزەي وىم وانام بەي زوھوور شا

فەرماھەي عارز! ئىنتزار نە دل

بادشام بەي زوھوور بەستەن دەستەي گول

یه (نه وړوز) واتهن نه خاک یه مهن
 شنه فتم نه له فز په مزئی نه چه مهن
 نه رک چه م واتهن، شادادهن به شم
 تاجر حوچره ی حاجی به گته شم

واته: نه ی یاران! شه وړتکیان خه وړم دی، لهو خه ودها نه ستیره ی به ختم دهره وشایه وه و،
 خوم له ناو چوار باختکدا دی و لهو چوار باخدا مروفتیکم دی که نه ژن بوو و، نه پیاو،
 دیاره فریشته بوو، نه نجا به ریتیکه وه چومه لای و کړنوشم لی کرد دیم که پرومته ی وکو
 هه تاو دهره وشایه وه و، له تیشکی پرومته پیدا نومم بووم و له بهر دهمیدا وکو بهنده یه کی
 فرمانبردار راوه ستام و پاشان لپی پارامه وه که پیم بلئی شای دهر ویشان که ی
 دهرمه کوئی و سره له ده؟ له وه لameda پیم ی وت: که شای دهر ویشان له نزیکانه ده له کل
 چند دهسته ی گولدا سره له لameda، نه وسا توش به هیوا و نارهنووی دل و دهر وونت ده که ی.

۲

دل حال زانی، دل حال زانی
 دل قدر و قیمت حال حال زانی
 وه قول «قاسد» ساحیب زه مانی
 شوون پیر شهرت بی را نه پانی
 وه عین نه دهب نه مر نه رکانی
 جولا ی کالاف سفید دوکانی
 مه کوئی مانگ وهر سر په نه مانی
 بی تان بی پوی هفت ناسمانی
 په فیق په قاسد پوچ په وانی
 چه رخچی چالاک جومله ی جه مانی
 نه گهر بووانم مه غز نی مه مانی
 مه شووت نهو سهر او باز تهر لانی
 نه ختر کالاف کارخانه ی گه وهر
 نوستاد زاغاب تیغ دین جه وهر

واته: نه ی دل! دیاره تو حال زانی و له حال و دهر دی حال زانان و پاز و نیازی دلان تی
 ده که ی. پله و پای خواناسی تو که یشتو و ته جیگایه ک که هندی تو به له چه رختنری

زمان و جۆلای کالاً و مه‌کۆی مانگ و خۆری رازی شاراوهی خواناسی و کالای سپی بێ
تان و بێ پۆی حەوت ناسمانی یەزدانی دهمزن، دیاره تق‌هاوه‌لی پۆچی په‌وانی و، له
گولزاری سه‌راپه‌رده‌ی جیهانی نادیار و شاراوهدا باز و ته‌پلانیکی بێ وێنه‌یت.

۳

سولووکه‌ن سولووک، سولووکه‌ن سولووک
میهر شا و خونگار سولووکه‌ن سولووک
تۆمار باتن حووکم باش بلووک
حه‌والهی عه‌الم مه‌حال مه‌ملووک
هر که‌سی تالب راگه و سولووکه‌ن
په‌ری شا و خونگار وێنه‌ی مه‌ملووکه‌ن
مه‌بق بکیشق په‌نج و دهرد و ئیش
په‌ری پادشا و هم خونگار ویش
ئه‌وسا رای سولووک مه‌که‌رق ته‌مام
وه‌رنه مه‌حالێن بیاوق وه کام
یه‌(نه‌ورۆز) واتهن په‌ی یاران خاس
ویش دی نه‌ حوزور خاسان غه‌واس

واته: خۆش ویستنی خوا به‌ری و په‌وشت و پێباز دێته ژمار به‌فرمانی دهرورن،
سنووری به‌نده‌یی له جیهاندا به‌که‌سانیک سپێراوه که پتی پێبازی خویان بریپی. هر
که‌سیک له پتی پێبازی خواییه‌وه برۆا بق خوا به‌نده‌یی ده‌کا و، له‌م پێگه‌یه‌دا ده‌بی گه‌لیک
دهرد و په‌نج بکیشی و ئه‌وسا پتی خوا به‌ری نه‌گینا دووره که به‌هیوا و ئاره‌زووی خۆی
بگات. ئه‌م قسانه قسه‌ی نه‌ورۆزه که بق پیاوانی چاک و تووپیته‌ی هه‌روه‌ها که به‌یارمه‌تی پیر
گه‌یشه نامانج و هیوای خۆی.

۴

هۆشیار هۆشیاره‌ن، هۆشیار هۆشیاره‌ن
دەنگ دووریار هۆشیار هۆشیاره‌ن
قاسد چه‌رخچی جیهان بیداره‌ن
غافلێن نه‌ خاوکی خه‌به‌رداره‌ن

يه نۆپەي نگين پياده و سوارەن
 دەرويشي خەلات خاوەند کارەن
 وادە و پەردەن و مەخت ئیـقـرـارەن
 خـرۆش یاران نە بەر تا بارەن
 دۆسان مەزگانی پادشام سوارەن
 مێهمان ئازیز تازە هەوارەن
 یه (نەرۆز) واتەن مال نیام جەنۆ
 ئومێدم تۆنی یا شای دالە هۆ

واتە: ئەگەر خواناس راوەستێ و وشیاربێ، بانگی خوا لە دوورەوە دەبیسێ. پەیکی
 خوایی جیهان هەڵدەسوڕێنێ، بەلام بێ ئاگیان هەستیان بەراستەقینە نەکردووە و لە
 خەودا ئیستە نۆزە دیوە و دەرکەوتنی تیشکی خواییە تا بکەوتتە سەر دڵان و، دەرویشی و
 هەژاری خەلاتی، خواییە، چونکە وادە تێ پەریوە و کاتی پەیمان بەستنه و، هاوار و
 خرۆشی یاران لە دەریا و وشکیدا دەگاتە گوێ. ئەو دۆستان! مژدە کە پادشام سەر
 هەڵدەدا و بەسەر هەڵدانی خۆ کوێستان پووناک دەگاتەوه. ئەمە قەسێ (نەرۆز) هە کە مالی
 لە نۆزە دروست کرد، بە ئومێدی ئەوێ سەرەنجام بە دیداری هەق بگات.

۵

دڵە زاریمەن، دڵە زاریمەن
 دڵ نە فکر زات زکر زاریمەن
 یه وه عەدهی نگین نۆپەداریمەن
 جەلادی غەزەب قەزا کاریمەن
 هۆهۆیی مەیدان دین دیاریمەن
 قەتڵ شەکاکان ئیختیاریمەن
 فەتخنامە ی فانی وه سواریمەن
 وه یاری داوەر دۆلفەقاریمەن
 نەرۆز کالاباف کارخانە ی گەوهەر
 ئوستاد زاغاو دین تێغ جەوهەر

واتە: ئەو دڵ هەر هام لە بیرى خوادا و هەموو دەگرم، چونکە ئەمە وادە
 دەرکەوتنی پێبەرمە و ئەگەر مێهر و بەزەیی ئەو نەبێ، جەلادی زەمان یقم لێ هەلنەگرێ،

کهو ابوو له م میداندا ده بې پره بهرې وړچې خوم بدهم و نهو که سہی که شک ده بانه پې
وړچکه م ده توانی له گه لیدا بهر بهر مکنای بکه م و له ناوی بیه م و خواش یار و یاوهرمه.

۶

دلہ زهـمانه، دلہ زهـمانه
هیچ مہبر و متہنگ تہنہای زهـمانه
بگیر گۆشہ گای نہ خہ لوت یانہ
بوان سوورہی سہبت گوفتہی چلانہ
چہند تومار عیلم عولہ مای قہ دیم
نہوہندہی عالم نیافت نہ دیم
ہن نہ دہفتہرم چون جبہ خانہ
دورو جہواہیر گہوہر و دانہ
ہرکس خہریدار بارخانہی منہن
نومہرای نہ علا گہنج ہفت تہنہن
نانہ سہرافہن بفروش پهریشان
تابق و شادہت پھی نام و نشان
نہورؤز کالاباف کارخانہی گہوہر
نوستاد زاغا و تیخ دین جہوہر

واتہ: ئی دل! هیچ خہم و پہژارہی زهـمانہ مہخو و له گۆشہ و قوؤبیتکدا دانیشہ و
خہریکی ستایشی یار بہو ناوی خوا ہمموو دہم بخہ دلّت و نہوہ بزانه کہ چہند توماری
زانستی زانایانی کؤن کہ تا ئیستا کہس پھی پې نہبردوہ لہ ناو دہفتہرہ کہمدایہ و ہر
وشہیہکی و مکو دور و گہوہرہ و ہر کہسٹیک کہ کریاریہتی، بې بیکی و دل و دہروونی
خوی پې شاد و پرون بکاتہوہ.

سہرچاوہکان

- ۱- مشاہیر اہل حق - تالیف: صدیق صفی زادہ - تہران، ۱۳۶۰.
- ۲- بزرگان یارسان - تالیف: صدیق صفی زادہ - تہران، ۱۳۶۱.
- ۳- کہلامی دہرویش نہورؤزی سقرانی کہ لہ سالی ۱۳۱۰ ی کؤچیدا نووسراوہتہوہ.
- ۴- دہورہی حیدہری کہ لہ سالی ۱۳۰۸ ی کؤچیدا نووسراوہتہوہ.
- ۵- بہ یازتک کہ لہ سالی ۱۳۰۲ ی کؤچیدا نووسراوہتہوہ.

شیخ سه‌میعی بانه‌یی

۱۲۶۴-۱۳۰۸

نهم هۆنه‌رهمان به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتونه‌ته ده‌ستمان، له‌ سالی ۱۲۶۴ ی کۆچیدا له‌ دیتی واژه‌ی شارباژێردا له‌ دایک بووه و پێ گه‌یشتووه و له‌ سه‌رده‌می منداڵیدا چووته قوتابخانه و خه‌ریکی خوێندن بووه و پاشان به‌فه‌قییه‌تی به‌زۆربه‌ی مه‌لبه‌نده‌کان و شوێنه‌کانی کوردستاندا گه‌راوه و تا ودمی مه‌لایه‌تی وه‌رگرتووه و ئه‌وسا گه‌راوته‌وه زیده‌که‌ی خۆی و له‌ پاش ماوه‌یه‌ک باری کردووه‌تی دیتی هه‌مزه‌لانی بانه و ئه‌وسا له‌وێدا ژنی هه‌یناوه و خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه و پێنوێنیی خه‌لک بووه و پاشان چووته‌ دیتی نه‌نجینه تووه‌رهمش و له‌وێدا ماوه‌یه‌ک ماوته‌وه، به‌لام له‌به‌رئوه‌ی نه‌یتوانیوه‌ له‌وێدا ژیان باته‌ سه‌ر، له‌وێشه‌وه باری کردووه‌تی گوندی بلوه و خه‌ریکی پێنوێنیی خه‌لک و ده‌رز و تنه‌وه بووه و گوایه له‌ پاش ماوه‌یه‌کی تر کۆچی کردووه‌تی دیتی به‌نخوێ و له‌ سالی ۱۳۰۷ دا بق حه‌ج پێیشتووه و له‌و پێی مه‌ککه‌دا چه‌ند جه‌رده په‌لاماری بق دێن و ئه‌ویش له‌ به‌رامبه‌ریاندا پاده‌وه‌ستێ و بریندار ده‌بێ و له‌ پاش سا‌پژبوونه‌وه‌ی برینه‌کانی حه‌جه‌که‌ی ده‌کا و له‌ کاتی گه‌راوه‌دا له‌ دیتی به‌حره که که‌وتووته‌ نێوانی مه‌ککه و جه‌رده‌وه، تووشی نه‌خۆشیی چاو قوولکه‌ ده‌بێ و سه‌ره‌نجام له‌ سالی ۱۳۰۸ له‌وێدا کۆچی دوا‌یی ده‌کا و ده‌نێژێ.

شیخ سه‌میعی یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانی هه‌ره‌به‌رزی کورده و له‌ زۆربه‌ی زانسته‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا شارمه‌زا بووه له‌ فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و لێکدانه‌وه‌ی قورئان و فه‌قی ئیسلامیدا مامۆستا بووه و له‌م باره‌وه دوو به‌ره‌می به‌نرخ‌ی به‌ناوی: (باوه‌پی ئاین) و (نکاح) داناوه که یه‌که‌می به‌کوردی و دووه‌می به‌فارسییه‌.

وه‌کو ده‌لێن هه‌ندێ له‌ قسه‌کانی ئه‌و تێ نه‌ده‌گه‌یشتن و به‌چاوێکی به‌دبینیه‌وه سه‌رنجیان ده‌دا، ئه‌وه بوو ئه‌وه‌ش له‌و که‌سانه‌ په‌نجای باری کرده‌ دێیه‌کی تر و، ئه‌مانه ژان و نیش بوون و گیانی ئه‌وی نازار ده‌دا، به‌لام تا ما‌بوو ستایشی که‌سیکی نه‌کرد و هه‌ر نامۆژگاری و پێنوێنیی خه‌لکی ده‌کرد.

شیخ سه‌میعی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی هانی خه‌لکی داوه که خه‌ریکی نوێژ و پۆژوو و چاکه‌کردن بن و له‌ کاری خراپ خۆیان بپارێزن، داوا له‌ خه‌لکش کردووه که زی‌د و مه‌لبه‌ندیشیان خۆش بوێ و هه‌روه‌ها له‌ ژياندا ته‌مه‌ل و ته‌وه‌زل نه‌بن و فیزی خوێندن و هونه‌ر بن و بق هه‌ردوو جیهان تێ کۆشن و خۆیان نه‌خه‌نه ژێر قه‌رزوه و مافی که‌سیک نه‌فوتێن، چونکه خوا هه‌قی خۆی ده‌به‌خشێ، به‌لام هه‌قی خه‌لک نابه‌خشێ، هه‌روه‌ها که بق پاداشتی پۆژی دوا‌یی هه‌ول و ته‌قلا ده‌دن، بق پۆژی خاو و خێزانیشتان هه‌ول بده‌ن وه‌کو ده‌لێ:

به‌قولی ږم‌سول، هم نه‌سی قورئان
 حوټی وټنه ده‌لیلی ئیمان
 هر کس هر نه‌کا له قوم و خویشی
 ږځی قیامت خراپه ئیشی
 پیغمبر فرموی س‌نعت فیر بین
 تا موحتاج نه‌بن، من‌دال و تیر بن
 (اطلب العلم) فرموده‌ی نه‌وه
 (ولویا‌الصین)ی نه‌ر ږق نه‌ر شه‌وه
 له‌سر هر ک‌سی‌ خاوند ئیمان
 نه‌بی بی‌زانی هرچی نو‌ق‌سانه
 لازمه ئی‌سلام به‌گیان و بدل
 بډ دنیا و عوقبا بکوشی تا گل
 پیوستی دنیا نه‌م‌ږو ټوټه‌ فرز
 ک‌ر مالت نه‌بی که‌وتی له ژیر ق‌رز
 نه‌ک‌ر ق‌رداریش مای تو له قیامت
 له‌باتی ق‌رزی د‌وزه‌خه کامت
 خودا ده‌به‌خشی ه‌قی خوی نه‌ل‌بت
 (حق الناس) ناچ‌ی س‌د وای له‌و نه‌گ‌بت
 دوو چت خاوندی مال و جه‌لاله
 به‌عیلم و ه‌ونه‌ر ف‌زل و که‌ماله
 نامین‌ی نو‌وری خودا له دل‌ت‌دا
 گ‌ونا‌ه و ح‌رام د‌یتن به‌مل‌تا
 له‌باتی نو‌یژ و تا‌ع‌تی خو‌لا
 ئی‌تا‌ع‌ی دو‌ژمن نه‌که‌ی س‌د به‌لا
 ه‌روه‌ک نه‌ک‌وشی بډ ح‌ق‌ری به‌ه‌شت
 بډ ږځی دنیا زوو بکه‌وه گ‌شت
 تا‌کو ږزگار بی له من‌ن‌ت نه‌غ‌یار
 نو‌یژی خو‌ت بکه‌ی بی ف‌یک‌ر و نا‌زار

باوه‌ری ئاینی شیخ سه‌میع له قالبیکی ریکوپیکی له و به‌ری ته‌ی و پاراوی و ره‌وانیدا
هۆنراونه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها پاشلی هۆنراوه‌کان به‌جۆری داپۆزاون که مرۆ بیر له‌وه ناکاته‌وه
که ئه‌و پاشلانه‌ی بۆ ریکه‌خستنی هۆنراوه‌کان ساز دراون.

هۆنهر سه‌ره‌تای نامیلکه‌که‌ی به‌ناوی خوای تاق و ته‌نیا ده‌ست پی ده‌کات و نه‌وسا ده‌لی:
خوای مه‌زن له‌به‌ره‌وه‌ی ئیمه‌ی خولقاندووه، ده‌بی بیپه‌رستین و کپنۆشی بۆ به‌رین، نه‌وسا
باسی ئیسلام ده‌کا و ده‌لی: ده‌بی به‌تاق و ته‌نیاپی خوا و پیغه‌مبه‌ریه‌تی پیغه‌مبه‌ری
که‌وره‌ی ئیسلام پرواتان هه‌بی، چونکه‌ خوا تاق و ته‌نیا و بی هاوبه‌ش و بی پۆله‌ و بی داکه
و پیغه‌مبه‌ریش له‌ لایه‌ن نه‌وه‌وه بۆ رینۆتینی خه‌لک نیرراوه‌ و ده‌بی هه‌موو بروای پی به‌ئین،
وه‌کو ده‌لی:

هه‌وه‌ل ئیبتدا به‌ناوی نه‌للا
په‌س هه‌مد و سه‌نا نه‌له‌مدولیللا
نه‌وجار سه‌له‌وات له‌سه‌ر مسته‌فا
هه‌م ئال و نه‌سحاب نه‌ربابی سه‌فا
کوئی بده‌ن به‌عام چی موس‌لمان
نه‌گه‌ر به‌راستی ساحیب ئیمان
هه‌رچی واجب بی ئه‌بی بی‌زان
که‌ر شه‌یتان بیلێ زۆر زۆر ئاسان
یه‌کیک ناسینی زاتی خودایه
هه‌ر چه‌ند له‌ تاقه‌ت عه‌ق‌لی تۆدایه
مه‌ی خولقاندووه هه‌تا بیناسین
تاعه‌تی بکه‌ین لێشی بترسین
پینچ روکنی ئیسلام با بزاین چییه
باوه‌ریان پیکه‌ین نه‌مری ره‌بییه
هه‌وه‌ل که‌لیمه‌ی شه‌هاده و ئیمان
دووم پینچ فه‌رز به‌شه‌رت و نه‌رکان
سێیه‌م سی پۆژه مانگی ره‌مه‌زان
مه‌حفوز له‌ موfter، هه‌م له‌غو و بوتلان
چواره‌م زه‌کاته‌ له‌گه‌ل سه‌ره‌فتره
پینجه‌مین هه‌جه‌ ئه‌و له‌گه‌ل عومره

نهم پینچ روکنانه فهرزیان بزانی
 قهت تهرکیان نهکین گهر موسلمانین
 هر کهس ترکی کات یه که لم پینجانه
 بی شک روکنیکی دینی نوقسانه
 نهوجا مانای شه هادمت جی کهین
 مانای بزانیان باوهری پی کهین
 چی بت و سانه، نهستیره و ناگر
 که نهیپرستن ته به قهی کافر
 غهیرهز بی شه ریک پاکیان به تالان
 عابدیان هه موو نه هلی زه لالان
 هه قه محمهد ره سوولی خودا
 ناردی بهر محمهد بق پیتی ئیه تدا
 بق سهر ئینس و جن تا مه له که یه کسهر
 چی خودا فهر مووی تا پیدا خه بهر
 بی شک ئینسانه نهو مه له که نییه
 فرمان بهر داری نه مری ره بییه

هونه پاشان باسی نیشانه کانی خواجه تپی خوی تاق و ته نیا دهکا و دهلی: خوا زیندووه
 و هر گیز نامری و بیسهر و بینا و توانا و به دهسه لات و نهو هه موو زینده وهر یکی سرشت
 کردووه و هه موو گیاندار و بی گیانیک له ژیر فرمانی نهو دایه و نهو بی وینه و بی هاوتایه
 و ئیمه ی بویه بهدی هیناوه که بیپرستین و نهوسا دیته سهر پیغه مبهری گهره ی ئیسلام و
 دهلی: که خوا سهر و بیست و چوار هزار پیغه مبهری بق ریتن موونی خه لک ناردووه و
 هه موویان پاک و خاوتن و سهرۆکی هه موویان پیغه مبهری ئیسلامه و نهو چوار یاری
 هه بووه به ناوانی: نه بووه کر و عومهر و عوسمان و علی و، بق پیغه مبهر قورئان له لایه ن
 خراوه هاتووته خراوه که هه موو دهی بر وای پی بهیتن، هه روها دهی بر وواتان
 به فرشته کانی خوا هه بی که نهوا هر خهریکی پرستنی خوان، وهکو دهلی:

بیتینه سهر باسی سیفاتی خودا
 حه وتیان قه دیمین له نهو نین جودا
 حه ییه و زیندووه و هر گیز نامری
 عالم به نه شیا هه هر چی بکری

سهاميع و بهسير نهبييه و نهبييني
 له دور و نزیک له ژير زهـمـيـنـي
 قادر و مورید له زړ و له کم
 چي خهلقی نهکا نهبياته عهـدم
 ساحیب کهلامه نهک بهحرف و دمنگ
 يهک زاتی له تيف بـي جسم و بـي پهنک
 له ژير حوت عهـزان پـتي جههـنمه
 لهوتش بهرهو ژور فهـزای عهـدمه
 له فهـزای عهـدم نینتهای نییه
 زات و صفاتی هر و مکوو و ییه
 له فهـزای عهـدم تا فهـزای عهـدم
 هرچی تیدا بـي گـر زړ و گـر کم،
 له پیش خهلقیدا هیچ موجود نهـبـوه
 پاکی له نهـبوو خهلقی کـردوه
 هرچی زیرقحي نهـفس هـلـتـيـنـي
 نهـو نهـفسـانه نهـو دهـخـولـقـيـنـي
 هر له بزوتنيان تا ساکن بوونیان
 خوتوراتی دل تا هات و چوونیان
 چي نهـخـولـقـيـنـي هیچ موجود نابـي
 گشت چتی دهبی خهلقی خودا بـي
 له زهره خاکیک تا بسکه گیایهک
 له جوزنیاتیک په لکه که لایهک
 قودرتهی خودای گـر له گـل نهـبـي
 به چاو قووجانیک پاک عهـدم دهبـي
 هیچ خو و غفلت وهنوزی نییه
 چي توخه یال کهی خیلای و ییه
 بهوه بزائن که بـي مـهـکـانه
 جتي نه له نهـرزه و نه له ناسمانه

هیچ نه قس و ته غییر له زاتی نابښی
 هر وهک بښی عیبه هر دهمبښی وایي
 مهی خولقاندوه بښی تاعهت کردن
 نه وهک حه یوانات بښی خو و خواردن
 پیغه مبهری نارد به وجهی رحمهت
 تا بمانخاته سر پښی هی دایهت
 سه و بیست و چوار هزار پیغه مبهه
 خودا ناردنی بښی پښی خیر و شه
 باوهریان پیکهن هموویان چاکن
 له ژهنگی عسیان هموویان پاکن
 سی سه و پازده له وان نه فزلهن
 زیاتر له همووان چونکه مورسلن
 گوره تریان خهلق له دواي نه نبیا
 چواریاری نه بی یه عنی خوله فا
 بوویه کر و عومه، عوسمان و علی
 له دواي وان جه معی نه سحاب و وهلی
 قورنات و نینجیل، تهورات و زه بور
 سوحفه هرچی بوو گهر کم و گهر زدد
 گشتیان بښی شک که لامی خودان
 به لان هموویان نه سخن به قورنات
 باوهری پښی کن مه له کی رحمان
 دائم موجودن له نهرز و ناسمان
 بښی خو و خواردن بښی کبر و غفلت
 دایم مه شعورون به زکر و تاعهت
 دین به بښی جه لال به خپونا کرئ
 بښی شان و شه و کت نه دای ناکرئ
 پیغه مبهه چلزن بښی دین نه کوشا
 بښی سنعته و عیلم به شهر نه خروشا

هونەر له بهشی تری باوه پنامه کهیدا به شیوهیهکی جوان و پهوان ئه وهمان بۆ دهردهخا که
 هر موسلمانیک دهبی بروای به خوای تاق و تهنیا هه بی و ئه وه بزانی که له دواى مردن،
 گۆر بۆ پیاوی چاک ده بێته باخ و به لām بۆ خراپکار و گوناهاکار ده بێته ناگر و له پۆژی
 پهسلانیش هه موو خه لک بۆ لیپرسینه وه کۆ دهکړنه وه و ئه وهی چاک بی ده به خشری و ئه و
 کهسه ش که خراپ بی دۆزهخه جیتی، به لām له دوا پیدا پیغه مبهری گه وری ئیسلام بۆ ئه و
 گوناهاکارانه تکا دهکا و ده به خشرین و، ئه و کهسه ش وا هر له هه وه له وه ناخوا و بته پرست
 بووه و هر له دۆزهخدا ده میتیتته وه و نابه خشری وه کو ده لی:

قهبر بۆ سālچ په وزه ی جینانه

به لāن بۆ فاسق چالی نیـرانه

یا خۆشی و راحت یا دهرد و میحنت

هر که سیک به نه وعیک تا رۆی قیامت

که لی گیانداران هه روک هه وه لچار

زیندوویان دهکا (واحد القهار)

ئینسان و مه لهک، جن و حه یوانات

پاک جه مع نه کړین له ناو عه رسات

مندالی مه عسووم له دهرد و میحنت

وهک بی ئه له رزی له ترس و ده هشت

ئه وچا ئومیدی نه جاتمان نه بری

به گریه و هاوار چاره ی ناگر

هیچ سوودی ناکا نه ولاد و مālمان

مه گر ئه و په محمی بکا به حالمان

نارهق دیته خوار دوو که ل هه لده کړی

به قههر عسیان نه عزا دانه کړی

هتا شفاعت نهکا پیغه مبه

په محمت نه نویتنی خالقی نه کبه

له جیگای هه بیته نه جاتمان نه بری

له پێشدا حه شری حه یوانات نه کړی

ئه وچا قاقهزی نه عمالمان دین

نوخته به نوخته پیمان نه خوین

چى چاكي بوويى شوكرى خوا ئەكا
 گەر خراب بوويى لىي حاشا ئەكا
 ھەر كەسى زولمى لە كەس كەردى
 لوقمە نانكىكى بى ئىزن خواردى
 گەر ئىحسانى بى بۆي لى ئەستىن
 نەخۆ لە جىياتى ئەو ئەسووتىن
 مسقالە زەرپك لە خىر و لە شەر
 ھىچ بزر نابى پاك دىنە دەفتەر
 ھەر كەس كافىر بى و ھەا مردى
 يا شەھىتان سەلبى بىرۋاى كەردى
 ئەو ھىچ حساب و پرسىياري نىيە
 جىي جەھەننەمە و دى يارى نىيە
 خوار دىيان زەرىع قورسى زەقوومە
 ئاوى بۆگەن و ھەم تال و شوومە
 باسى عەزابيان نايىتە تەقىر
 بۆ خۆي فەرموويە (وېئىس المصير)
 ھەر كەس عەزىيەتى مەخلووقى دابى
 بۆ زولمى مەخلووق زۆر تى كۆشابى
 ئەو زۆر زەلەلە و گەلى بەدبەختە
 زياتر لە ھەمووان عەزابى سەختە
 جەمعى ئەنبيا لە گەل پىغەمبەر
 شەفاعەت ئەكەن ئەيانەيتنە دەر
 پاكيان دىنە دەر نەجاتيان ئەدەر
 ئەوجا داخلى بەھەشتيان ئەكەن
 ھەر كەس لە دونيا ئەعمالى چا بى
 لە عوقبا ئەبى جىگاي بالا بى
 دونيا مەرزەعەي دوايىمانە
 ئەگەر مە چاك بىن ھەر شايىمانە

جیتی ئیمتخانه و جیتی کۆشش و زۆد

جیتی تیشوویردنه بۆ ناو تهنکی گۆر

بروانامه که ی شیخ سه میع له سه ر نه رک ی حوسین حوزنی موکریان ی له سال ی ۲۵۷۳ ی کوردیدا به ناوی (باوه ری ئاین) له چاپ دراوه، به لام که لئ له وشه کانی به شتیوه ی موکری گۆراوه و دهستی تی براوه و که لئ هه له یشی تیدا ده بینرئ.

سه رچاوه:

۱- باوه ری ئاین شیخ سه میعی بانه یی- له سه ر نه رک ی حوسین حوزنی- هه ولیر، ۲۵۷۳ ی کوردی.

۲- یاداشته کانی خۆم سه باره ت به شتیخ سه میعی بانه یی.

میرزا عه بدوره حیمی وه فای

۱۲۶۴-۱۳۳۴

ئه م نه ستیره هه ره که شه که له ئاسمانی وێژه ی کورده واریدا دهره وشیتوه، ناوی میرزا عه بدوره حیمی کور ی مه لا غه فوور له به ره ی مه لا جامییه به پیتی دیوانه که ی که له سال ی ۱۹۶۲ ی زاین له سه ر نه رک ی مامۆستا کیو موکریان ی چاپ بووه، له سال ی ۱۲۶۴ ی کۆچی له شاری سابلآخدا پیتی ناوه ته مهیدانی ژبانوه و هه ر له ویدا پتی که یشتوو و له پاشا له لای مه لا هه ره که وره کانی شاردا خه ریکی خۆتندنی زمان ی فارسی و عه ره بی و فقه ی ئیسلامی بووه و شاره زایییه کی بوختی له سه ر زمان و وێژه ی فارسی و عه ره بیدا پهیدا کردوو و پاشان به زۆربه ی دئ و شارۆلکه و شاره کانی تری کوردستاندا که راوه و له هه ر کوئ مه لایه کی زانای بینیه له لای ماوه ته وه و وانه و دهرزی له لای خۆتندوو و تا بووه به مه لایه کی زانا و نه وسه که راوه ته وه ژید و مه لبه نده که ی خۆی و له ویدا ژبانی به ڕینموونی خه لک و وانه وتنه وه به سه ر بردوو تا له سال ی ۱۳۳۴ ی کۆچی له ته مه نی هه فته سالییدا له دهشت و چۆلی شام کۆچی دوا یی کردوو و له ویدا نێژراوه.

سه باره ت به چۆنییه تی ژبان و شوێنه واری وه فای له لایه ن نووسه ران و لیکۆله رانه وه که لئ قسه کراوه و هه ر کام شتیکیان وتوه که ئه و ده قی ئه و نووسراوه دیتین:

له ژماره ۱۳۰۳ ی ڕۆژنامه ی ژیندا، سه باره ت به وه فای به م چه شنه نووسراوه: «سه ردار ی هۆنه ران و بۆلبولی خۆشخوانی باخچه ی ولاتی موکریان، وه فای، ناوی حاجی میرزا عه بدوره حیم، کور ی مه لا غه فووره و له سال ی ۱۲۶۰ ی کۆچی له شاری سابلآخ یا مه هابادا هاتوه ته دنیاوه و، هه ر له وێشدا خۆتندنی به پایان که یاندوو په یری نه هری، به هه شتی شیخ

عوبه یدوللا، شهیدای هۆنراوه‌کانی بووه و وه‌فایی بانگ کردووته لای خۆی و ئه‌ویش چوو له‌وێ بووه به‌هاوراز و نووسه‌ری تایبه‌تی شیخ.

وه‌فایی دوو جاران دیدهنیی مالی خوای کردووه، جاری سێیه‌م هاتووته سلێمانی و له‌ ته‌ک شیخ سه‌عیدی حه‌فید و سه‌ید نه‌حمه‌دی خانه‌قا و حاجی توفیق به‌گی پیره‌مێردا نه‌مجاره‌یش بۆ مالی خوا به‌ڕێ کەوتوو، سالی ١٣٢٠ له‌ چۆلی شامدا کۆچی دوایی کردووه و هاوڕێیه‌کانی له‌ ده‌شته دیمه‌دا ناشتوویانه. هۆنراوی وه‌فایی له‌ کیشدا هه‌ر یه‌که‌ی ئاهه‌نگیکێ تایبه‌تی هه‌یه.

مامۆستا محمەد عەلی قەرەداغی که‌ دیوانه‌که‌ی وه‌فایی به‌چه‌شنیکێ زانستی به‌جاپ که‌یاندوو له‌ پێشه‌کییه‌که‌یدا له‌ زمانی مامۆستا نه‌جمه‌دین مه‌لاوه ده‌گێڕێته‌وه و ده‌لێ: وه‌فایی خه‌لکی ولاتی موکریان و له‌ شاری سابلاخدا هاتووته دنیا و هه‌ر له‌و شارهدا خوێندوویه‌تی هه‌تا ویدی زانستیی وهرگرتوو. له‌ سالانی ١٣١٨ی کۆچی هاتووته سلێمانی و له‌ ته‌ک حاجی توفیق به‌گی پیره‌مێرد و چه‌ند که‌سی تردا چوو به‌ حه‌ج و پاش ئه‌وه‌ی که‌ هه‌جیان کردوو له‌ که‌رانه‌وه‌دا له‌ ڕێگای عه‌ره‌بستان وه‌فایی کۆچی دوایی کردوو و پیره‌مێرد ئه‌فه‌رموو: به‌ده‌ستی خۆم له‌ ملی چۆلی عه‌ره‌بستاندا ناشتوو.

وه‌فایی یه‌کێ له‌ هۆنهرانی هه‌ره‌ به‌رزی سه‌رده‌می خۆی بووه و خاوه‌نی مرخیکی زگماکی و زۆر ته‌پ و ناسک و پاراو بووه و هه‌روه‌ها ده‌نگیکێ زۆر خۆش و پڕ سۆزی بووه و وه‌کو ده‌لێن له‌ ته‌مه‌نی ده‌ سالی‌دا هه‌لبه‌ستی داناوه و هه‌ندێ ڕاوژی به‌هه‌لبه‌ست کردوو، ته‌نانه‌ت زۆربه‌ی نامه‌کانی به‌هه‌لبه‌ست بووه و هه‌ر به‌و هۆیه‌وه‌ دلی دانیشتووانی شار و هه‌ندهرانی گه‌ڕۆده‌ی داوی ته‌له‌سمی خۆی کردبوو.

مامۆستا گیو موکریانێ له‌ سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌ی وه‌فاییدا ده‌لێ: وه‌فایی له‌ سابلاخدا قوتابخانه‌ی هه‌بوو نه‌ک ته‌نها هه‌ر منداله‌ شارستانییه‌کان به‌لکو که‌لێک له‌ به‌گزاده‌کانی ده‌ره‌وش له‌ دور و نزیکه‌وه‌ منداله‌کانی خۆیان بۆ خوێندن ده‌نارد لای وی، ئه‌ویش هه‌نده‌ی فێری خوێندن ده‌کردن چه‌ند هه‌نده‌ش فێری بوێژه‌تیانی ده‌کرد تا له‌ سایه‌ی ته‌قه‌لا و خه‌باتی ئه‌مووه‌ چه‌ندین بوێژی ناودار و به‌رز و گرنگی پێگه‌یاندن که‌ ئه‌ده‌ب و ئه‌دیب نمونه‌ی وان.

هۆنراوه‌کانی وه‌فایی ده‌کرێن به‌چه‌ند به‌شه‌وه: دلداری، لاواندنه‌وه، پیاوه‌لدان، به‌لام زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی دلدارین و پتر سه‌باره‌ت به‌ دلداری و ئه‌وینداری و هیوای به‌یار که‌یشتن و ده‌ربڕینی ده‌ردی دوری له‌ یاره. وه‌کو له‌ هۆنراوه‌کانیدا ده‌رده‌که‌وێ، وه‌فایی له‌سه‌ر ڕێ و پچه‌ی خواناسی ئه‌و هۆنراوانه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه.

مامۆستا محەمەد عەلیی قەرەداخی لە پێشەکی دیوانەکەیی وەفاییدا دەڵێ: مامۆستا مەلا عەلی سەنجەری بۆی گێڕامەوه کە لە خوالێخۆشبوو پیرمێردی بیستووێ کە کاتێ چووێ بۆ حەج لە نێوان مەککە و مەدینەدا لەگەڵ وەفایی بەیەک گەیشتوون و ماوەیەکیان وتووێژ بەیەکەوه کردوو، لە پاشان وەفایی بەپیرمێردی وتوو: من خەلکی سابلاخ پێم دەڵێ: هەموو هۆنراوەکان تەبەسası خەت و خاڵی کێژانە، منیش ئەمەم پێ ناخۆشە چونکە هەموو هۆنراوەکانم هەر لە ستایشی پێغەمبەردان. من ئەمە جاری سییەمە دێم بۆ حەج، ئەم جارە دواویی بەخەلکم راسپاردوو و پێم وتوون: ئەگەر من هۆنراوەکانم بۆ کێژان و تەبەسası ئەوا ئەمجارەش دێمەوه و، ئەگەر لە ستایشدا بێ ئەوا لای پێغەمبەر ئەمێنمەوه و لەوێدا دەمرم، پیرمێرد وتی: دوا دیتنی مەدینە چوون بۆ کێوی ئوچود و وەفایی لەوێ تووشی نەخۆشیی سەکچوون بوو و لەوێ کۆچی دواویی کرد و بەخاک سپێرا.

وەفایی لە سەر دەمی ژیاڵی خۆیدا لە سابلاخ و شوێنەکانی تری کوردستان ناسراوه و ناویانگی لەناو خەلکدا پەیدا کردوو و هۆنراوەکانی بەناو خەلکدا بڵاویونەتەوه. تەنانەت ئەو کەشکۆڵ و بەیازانەیی و لە هەورامان و سنە و هەوشار نووسراون گەلی لە هۆنراوەکانی ئێوان تێدا یە. غەریقی کە یەکی لە هۆنراوانی هاوچەرخی وەفایییە، بەپارچە هەلبەستێک بەم چەشنە تاریفی وەفایی دەداتەوه:

بەهای ئەبیات و ئەشعارت وەفایی مۆلکی ئێرانە

نیسانی مەسرەعێکی لایەق بێ کەیی دووسەد جانە؟

عێراق و پارسی و گرتەوه خۆ لەشکری نەزمت

ئەوا دەروا لە بۆ تەسخیری مۆلکی هیند و توورانە

ئێلاهی با دلی خوێم دەگەڵ زومەرەیی پەفیقانت

بەخێر و شادی پەجەت کەیی کە ئێران بێ تۆ وێرانە

مورادت کە عەبەتۆللا یە مەرەمت حەزەرەت لکن:

حەقیقەت مەتەبە، ئەسلی و سالی و سالی جانانە

خودا هەمراهی تۆ بێ، دەستگیرت غەوسی سانی بێ،

تەریقێکی خەتەرناکە کە: پەهزەن نەفس و شەیتانە

ئەمن خاکی سەکی غەوسم فەرامۆشم مەکە قوربان!

لە هیجرت ئاوری بەربۆتی دەروونم، وەک نەستانە

هەزاران مۆژدەبێ، ئەی بۆلبۆلی شەیدا بەحەمدوللا

لە نەسلی ئالی تاها، غەوسی سانی، شاھی شیخانە

له سایه‌ی غه‌وسی سانیدا مه‌نم پڕ دوری شه‌هواره
 به‌های هه‌ر دانه‌یه‌کی، بێ شکه ته‌ختی سلێمانه
 نه‌گه‌ر نه‌حوالی که‌لێ خۆت ده‌پرسی، شاه‌ی شه‌مزی
 هه‌میشه: چاو به‌خوێنه، دل بریندار و په‌رێشانه
 ده‌گه‌ل نه‌م به‌نده‌یه (حاجی وه‌فایی) بۆچی بێ لوتفی؟
 نه‌گه‌ر چی بێ خه‌تایه خۆ سه‌گی ده‌رگاهی شاهانه!
 له لوتفی خۆت ده‌پرسی گه‌ر له حالی به‌نده‌یی که‌متر
 غه‌ریقه هه‌نده گه‌ریاوه (غهریقی) به‌حری عومانه

وه‌فایی هۆنه‌رتکی دلتێ و سه‌وداسه‌ر و گه‌راوتکی وابوو که له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو و
 داهێنانه‌ی هه‌واياندا و له دۆزینه‌وه‌ی وشه‌ی له‌بار و تامدار و له بزواندنی هه‌ستی
 دلداره‌تیدا ده‌ستتکی زۆر بالا و به‌رزی هه‌بووه و، گۆرانیبێژانی کۆن و نوێ، که‌لێ له
 هۆنراوه‌کانی ئه‌ویان کردووه‌ته گۆرانی و له به‌زم و کۆڕمکاندا ده‌یانلێن، وه‌فایی له پارچه
 هه‌لبه‌ستتکیدا به‌یاره‌که‌ی هه‌لده‌لت و پیتی ده‌لت: ئه‌ی دلداره شو‌خوشه‌نگه‌که‌م، به‌هۆی
 دووری بالاته‌وه به‌ته‌واوی سووتام و ده‌سا به‌زه‌ییت پێمدا بێ و ئه‌مه‌ک بنوێنه و لام لێ
 بکه‌وه، چونکه دلی زارم وه‌کو بۆلبۆلی شه‌یدا بۆ پوه‌مه‌تی گو‌لت ده‌ناله‌یت، سه‌رم ده‌که‌مه
 نه‌لقه‌ی په‌رچه‌م و چاوت و دلێشم له ریتا به‌خت ده‌که‌م، خۆ من دلم بۆ تۆ برینداره و نه‌گه‌ر
 به‌ده‌وا‌ی لێوت مه‌ره‌مه‌ی که‌ی دیاره خۆش ده‌بیته‌وه:

نیگه‌را ئه‌ی به‌غه‌مه‌زه ئافه‌تی دل چاوی بیه‌مارت
 ئه‌مان سه‌ر تاقه‌ده‌م سووتام له دووری نووری دیدارت
 ده‌سا روحمی وه‌فادارم به‌حالی داد و هاوارم
 که وه‌ک بۆلبۆل دلی زارم ده‌ناله‌ی بۆ گو‌لی زارت
 سه‌رم ناوێ نه‌گه‌ر نه‌یخه‌م به‌حه‌لقه‌ی په‌رچه‌م و چاوت
 دلم ناوێ نه‌گه‌ر نه‌یکه‌م به‌هه‌یدیه‌ی چاوی عه‌بیارت
 ئه‌سیری زو‌لفی خاوی تۆم، شه‌هیدی پهمزی چاوی تۆم
 ئه‌من گه‌یراهی داوی تۆم، به‌سه‌د چی دل بریندارت
 شه‌هیدی نازی تۆم و داغداره‌ی باغه‌بان ئه‌ی گو‌ل
 له دووری تۆ بنالم؟ یا له سه‌ر بێداده‌ی ئه‌غیارت؟
 ئه‌من نه‌مدیوه هه‌ندوو باغه‌بانی باغی جه‌ننه‌ت بێ
 به‌شیرینی چ دلکێشه؟ بنه‌زم خالی روخسارت

له لایتي شه که رستانه، له لایتي ناوی حه یوانه
نه که ر گول بتي نه که ر غونچه له ب و زاری شه که ر بارت
(وه فایي)، دوور له وه سلی توه، پابه ندی ته لیسم ټکه

له سر که نجی جه مالت که و ته داوی زولفی ره شمارت

وه فایي له پارچه هه لېب سټیکي تریدا له که ل دلداره که یدا ده که و ټه پاز و نیاز و ده لتي: نهی
کولنه ندام، نهی یاره خوښه ویسته که م، به زولفی پریشانته یا له دارم بده و، یا دهر دم
چاره که و به زه یت پیمدا بتي، با دل له هیچه له ده ست دهر نه چی، من نه خوښی توم و
نیخسیری توم و به نووکی تیری برژانگه کانت بریندارم، قسه کانت نه وهنده شیرینه، که
دینمی به تالان بردووه. دل و دینم نه و دایه کله ی چاوه کانت. ناماده م که خوښم بکه م
قوربانت و گیانم له پټتا به خت که م:

کولنه ندام نهی ته نافي که رده نم زولفی پریشانته

عیلاجي، چاره یي، روحمي! نه مان دهستم به دامانت

غهریبي توم، نه خوښی توم به گوښه ی چاوی بیمار

نه سیری توم، شه هیدی توم، به نووکی تیری موژگانت

نیشاره ت نافه تی پوځم، که لامت غاره تی دینم

ته به سوم سیحری لیوانت، ته که لوم ره مزی چاوانت

مه که ر سه رتا که دهم زولفت وه کو من خاو و شتوایی

که سه ر که ردانی سه و دایه له سه ر چاکی گریبانت

ده لتي شه که ر فروشی شاری میسره وا به شیرینی

بنارم! خالی وه که هیندوو له گوښه لټوی خه ندانت

نه که ر دل بوو نه که ر دین دامه سورمه ی چاوه کان، نیدی

به سم سه ودا زده و ریسوا که توپی و دین و نیمانت

ته لیسمی بابله سیحری حه لاله رهنکی ره یحانه

شکه نج و بهنده، یا خو جی دلانه زولفی سه ر شانت؟

به نازادی له کن خو ی شوهریه من مات و حه یرانم

گول و نارنجی بهر هیتاوه خو سه رووی خه رامانت

له بهر چاوت بگریتم، یا له ده ست تو داد و هاوار که م؟

له بهر نه پرهنکی مه ستان، یا له سیحری رهنکی ده ستانت؟

دلم سه و دازدهی بالاته خوم دلدادمی نبروت
 به بالا دل به لاگيرت، به نه برق خوم به قوربانت
 له دادی من بپرسه جارئ نئی سولتانی عیشوه و ناز
 به ناحق بچی بمکوژئ ئیشاره ی چاوی فه تانت؟
 (وهفایی) که و ته حلقه ی زولفت، ئیدی مهیده بهر موژگان
 که من کوشته ی تهنافت بووم چ لازم تیره بارانت؟

که م هژنهری کورد توانیویهتی که به چه شنی وهفایی هژنراوی دلداری بهوئیته وه.
 به راستی وهفایی له تهواوی هژنراوهکانیدا وهستایهتیی به کارهیتاوه و زۆربه ی نه و شانیه ی
 به کاری هینان، وشه ی ساکاری کوردين. وهفایی دهرده لکی خزی له گه ل یاره مهیدا باس
 دهکا و ده لئ: نه و منده نه خۆشی دهردی دوریی یارم که ومخته گیان و دلم دهرئ و کوا
 شه مالی به ره به یان که سکا لا و گازنده م بق لای نه و بیا. من نه خۆش و دهرده دار و سه ودا
 سه رم، ناخ بق هاو زمان و هاوسه ر و دل میهره بانئ، خۆ کهس له حال و سۆز و گریان ی من
 زانیاری نییه. خوابه ده سا تو خۆت به زه ییت به من بیت و لایه کم لی بکه ره وه. نه ی یاران
 ئیوهش بهری نالین و گریانم مه گرن، چونکه من گراو و سه ودا سه ری دل به ریکی
 شوخوشه نگ و سه لما په نگ و لایلا ده نگ و شیرین شه که رم که کردو میه ته مه جنوونی دهر
 و دهشتان و فرهادی زه مان:

هیند نه خۆشی دهردی دوریم ومخته گیان و دل دهرئ
 کوا نه سیمی سو بدهم تا عه رز و حالی من بهرئ
 دهرده دارم، بی زبانم، بی دلم، سه ودا سه رم
 ناخ له بق دل میهره بانئ، هم زبان و هم سه ره ئ
 کهس له حال و سۆز و گریان ی من ناگه دار نییه،
 ناخ له بق یه ک حال زانی دل پر ناو و ناوړئ!
 له حزه یه ک یادی خودا ناکا له بهر عیشی جیهان
 نه فسی کافر وا ده زانی قهت جیهان پانا برئ
 من به دل، زولفت به سه ر، که وتووینه بهر پیتی په حمه مت
 نه ی ئومیدی مؤمن و کافر، به حالم نه زهرئ
 بی شه که ره خه نده ی ده مت وه سل ی روخت مومکین نیه
 جه نه تم ناوئ هه تا نه مشوئن به ناوی که سه ره ئ

پټم بلټی: ومجهی چیه زولفت موقیمی پرومته؟
 خو به شهرعی مستهفا جه نه ت به کافر ندری
 با به ناخر بی جفا بهر چاوه بیمارمت بلټی:
 یا دهوای دهر دم کهرم کا، یا له دهر دم هه لگرئ
 کردمیه مه جنوونی دهر و دهستان و فهرهادی زهمان
 شوخ و سهلا پهنک و لهیلا دهنک و، شیرین شه کهرئ
 کردمیه نهفسانهی هه موو بازار و شاران عاقیبه ت
 پروو به خال، گهر دهن مه رال، چاوکال و کیسوو عه نبرئ
 مه نعی نالینم مه کن یاران له دهست موژگانی یار
 زور به نیش و دهر ده ریشی جیگه نیشی نه شترئ
 زمحممتی بی هووده تاکهی؟ نهی ته بیبی میهرمان!
 دهر دی من دهر دیکه بی دهر مانه چاره ی ناکرئ
 سقزی نیو جهرگم به گریان هه له تاوی خوشتره
 گهر هه زار طوفانی نوح بی ناوری من دانامرئ
 دهست و دامان بووم، گولیکی مه زهری توّم بوو گوئی:
 عیززه تی حوسن و جه مالّم شه وکتهی هه لئاگرئ
 دوودی ناھم سقزی جهرگم وا که هه بالا دهجئ
 شه و نییه ناسمان که نه گری چاکه ناوړ ناگرئ
 پرووی ودهرنا تابه تا زولفی دل ناوړتزی بزووت
 ناھ و نالهی عاشقان هات بوو به رقزی مه حشرئ
 ماجی سهرتاپای که دای فهرمووی: (وهفایی) من دهر توّم
 نهو دهست ماوه له عومرت هسته با خوش رابرئ
 وهفایی که لئ حهزی له هونراوهی هونهرانی کورد کردووه، به لام پتر هژگری هونراوهکانی
 نالی بووه و که لئ جار مانای هونراوهکانی نهوی له ناو هونراوهکانیدا گونجانندووه و
 بهرگیکی تازهی لهبر کردوون. بق وینه له پارچه هه لبه سستیکیدا دهمانخاته بیرئ پارچه
 هه لبه سته که ی نالی که ده لئ:

حهنایی کردووه په نجهی به خویناوی دلی زارم
 نه مه پهنکی شه هادمت بی که کوشتهی دهستی دلدارم

وهفایى ههروهها وتمان رهنگ و بۆنیکى تری داوته ماناکهئى و له قالبیكى تازهدا
رازاندویهتهوه و بهرگیکى تری پێ داوه و مکو دهلتی:

پهنجهئى له حهنا بهستووه نایا گولم نهمرق؟

دهستى له دلى كوشتهئى خۆى خستووه ناخۆ؟

باكم دل و رۆحم نیه، تۆ زیز مهبه قورىان!

ئهو رۆحه بهسهرگهردى سهرت بێ وهروه تۆ!

پهيوهسته غهریقى نهسهرى ناتهش و ئابم

بۆ ئابى روخت سینه مه و مگ مهجمهرى پشكۆ

تۆ بى و سهرى خۆم مه مخهه زیندانى جودایى

خوینم نیه هه بكموژه بهم خهنجهه و نهبرۆ

بولبول سیفهت ههه لهحهزه له دهورى گولى زارت

نالینمه ههئى رۆ! دلهكم رۆ! گولهكم رۆ!

بۆچى نهگريم ههه دمهه بۆ حالى (وهفایى)

جان خهستهه و، دل عاشق و، دلدار جهفاجۆ

وهفایى له پهكێ له چهكامهكانیدا بهدلدارمكهئى شیریندا ههلهدهلتی و شیرین لهم كاتهدا كه
تهشى پێساوه، وهفایى گیرۆدهئى بوهه و تهشیهكهئى بهنهستیرهئى كلكدار چواندوهه و
سهرى نهموستهكانى بهنهستیرهئى پیروو داناوه و گهپان و سوورپانى چهرخى و مكو
چهرخاندن و سووراندنى تهشیهكهئى زانیوه.

مامۆستا گیوى موكریانیى نهمر له پێشهكی دیوانهكهئى وهفاییدا سهبارهت بهدانانى ئهم
چهكامه دهلتی و مكو له میرى دلسۆز خوالیخۆشبوو سهید تاهاى شهمزینم بیستووه
ئهیفهرموو: له سالى ١٢٩٦ى كۆچیدا شیخ عوبهیدوللّاهى نههرى ویستى نووسراویك بۆ
ناسرهدین شای قاجار بنیتریه تاران و بهوهفایى گوت نامهكهئى بۆ بنووسى و ئهوهش له
بهرامبهرى شیخدا دانیشت و پێنوووس و قاقهزى ههلگرت و پرووى له شیخ كرد تا داخوازى
خۆى پێ بلى و بۆى بنووسى كهچى له پهنجهروهه لهسهر گوتسوانهئى بانیکهوه شیرینى
چاوپێ كهوت كه بهههزاران ناز و لار و لهنجهوه تهشى دهپست و جارجارهش بۆ ئهوهئى
ناور له دلى وهفایى بهردا ناوړى لى دهاوه وهفایش بهكوتوپر چهكامهئى شیرین تهشى
دهپستى هۆنیهه و كه ههمووى بهبزوتنهوه و بادان و خول خواردنهوهئى تهشیهكه و ناز و
لهنجه و شۆخوشهنگى و دهلالى و كهشم و نهشمى جادووگهراڤهئى شیرین ههلهدهلتی،
توسییهوه و دایه دهست شیخ و شیخ كه لێى وردبووهه پرسى وهفایى ئهوه چییه؟ گوتی:

قوربان تاوانی من نییه دلّه گرفتار و شیواوه کهم بیی کردووم. ئیدی وهفایی له شه رمه زاریدا چوو دهروه و ملی پنگای سابلأغی گرت. هه رچهند شیخ سئی جار چهندین کهسی زانا و به پیزی به دوودا نارد که گلی دهنه وه و گه لیک دلخوشیان به نارم زوی خوی دهاوه کهچی وهفایی نه گه راپاوه و هه ر هیندمنشی وه لام دهاداته وه که تازه به چ پرویکه وه ته ماشای شیخ بکه م؟. ده لاین پاشان شیخ به داب و ده زگایه کی شایانه وه شیرینی بۆ وهفایی ماره بپی و نارديه سابلأغ. ئه مهش چه کامه ی (شیرین تهشی ده پتسی):

تایه کی ریشه یی دل به نووکی غه مزه دادا

دهستیکی بۆ سه ما برد پرویه نندی ماهی لادا

نافه ی گولی به ده رکه وت عه تری به دم سه بادا

باریک و لووس و نازک وهک زولفی خاوی بادا

وهک شاخی گول به لادا، شیرین تهشی ده پتسی

نووکی تهشی به گه ردش چه رخیکه قوتبی پتوه

مه جبه بوو به داوی که چه رخی که وته نیوه

وهک زوه ره دهستی کتشا که به نندی قه وسی زیوه

ئه ستیره ماهی داگرت سابت کرا به پتوه

عه رقه به پرو به پتوه، شیرین تهشی ده پتسی

که که وته چه رخ و گه ردش تهشی به دهستی په نگین

هه ودا ی له لئو و دم دا خورشیدی سینه نه سرین

سه مای به زوزه نه ب دا که فی خه زیبی شیرین

گرتی خه تی مدارا شه فقه به عقدی په روین

سیحریکه بۆ دل و دین شیرین تهشی ده رتسی

که دهستی بردو هینا به دل به ری به تا دا

وه چه رخی خست و گتیرای به پانی سافی دادا

عه یان بوو په نه جیه یی رۆژ به خه تی ئیستیوادا

به سویحی سادق ئه نگووت زه نه ب له ئیو سه مادا

حیره له ماسیوادا، شیرین تهشی ده پتسی

یه خه ی کراسی لاچوو، بشکووت به هه ر دوو لئوان

کول و شه که ره باری له کووچه ی باغی سیوان

زولفی پژانه کولمی وه دهرکهوتن له نیتوان
 شمس و قهمر هه لاتن دوتنی بهنوژی شیتوان
 وهفایی کهوته کیتوان، شیرین تهشی دهپتسی
 سمی غهزالهی چین له نافه دا عه یانه
 ده لیتی ده نیوه شه ودا سپتیدهیی به یانه
 قه دی گول و ده می گول نه می که قووتی گیانه
 له باغی یاسه میندا شکوفهیی گولانه
 به هاری بی خه زانه، شیرین تهشی دهپتسی
 شکوفه وا هه لستنی له زیترو زیتو حویابی
 له کهوسه ری به هه شتی دهروونی پر کرابی
 خپرو له تیف و نازک بلووری خوندنما بی
 به جورمی نووکی ده زنی له نیتوی درزیدا بی
 دیاره سه روی وایی، شیرین تهشی دهپتسی
 له بانای نارقه ری پشت له پیکه نینی زاری
 به خه نده غونچه گول بوو گولوی لی ده باری
 گوتم: بهر مو نهی گول دووچاوی من به یاری
 به چاوی من ببینن ته لیس می سیحرکاری
 که سه روی جو یباری، شیرین تهشی دهپتسی
 که کهوته چه رخ و گهر دش تهشی به پانی لووسی
 ده کهوته پایبووسی دوو زولفی نابهنووسی
 زه نه ب له مانگه شه ودا ده هاته چاپلووسی
 له سه به یازی گهر دهن به خه تی خو ش نویسی
 مه بیتنه پای بووسی، شیرین تهشی دهپتسی
 شیفای چه راحه تی دل تهشی نه بوو که رستی
 شه شپه ری کاکای خوی بوو پر ناو و پر له مستی
 هه تیوی که الله شق بوو به داو و حیل به مستی
 که هات و چوکی دادا به لیتوی غونچه ی کهستی
 به رۆح و دل به قهستی، شیرین تهشی دهپتسی

گوتم: چ بوو نه مام! به خال و خت نه ماوی
 وه کو به هار و سونبول بلاو و تیک شکاوی
 کوتی گولاو و مسک بوو شکوفه گول گولاوی
 به گهر دشی سه ماوه ستاره یی سه ماوی
 له بهر چوو چاو و پای، شیرین تهشی ده پتسی
 به خه نده زولفی لادا له سر عیزار و زاری
 که شه به یانی بهردا گول و وهنوشه باری
 دوکمه ی کراسی به ربوو بزوت هوری به هاری
 سه لای له عاشقان دا باخی گول و ه ناری
 دنیا به نینت زاری، شیرین تهشی ده پتسی
 که زولفی که و ته سر روو هه موو خه تای به چین دا
 خه رامی تاوسانه ی به سه روی نازنین دا
 سفیده یی به یانی به باغی یاسه مین دا
 فه نایی پر به قا بوو دهمی له پیکه نیندا
 سه نافته تی له دین دا، شیرین تهشی ده پتسی
 مه کهن مه نعی (وه فایی) که خاو و دل بلاوه
 سه رتکه مه سستی نازی، دلکه بوی نه ماوه
 به داوی دل دلی خوی به داوی زولفی داوه
 دل حقی به ده سته فتوای سه ری دراوه
 که نه غه زاله چاوه، شیرین تهشی ده پتسی

به پراستی وه فایی له م چه کامه دا هونه ری هونه ری هونه ری خوی نو اندوه و له راسته قینه دا
 نه م چه کامه به شاکاری وه فایی ده زمی رری و که متر هونه ریک توانیویه تی به م چه شنه
 به دلداره که ی خویدا هه لبللی و به رزی کاته وه و ته شییه که ی ده سستی بکاته نه ستره و شیرین
 له ناسمانیکی که لکه له و خه یالدا دانی و ده ست دریز بکا بق ناسمان و له پر روویه ندی
 لاچی و مانگی روومه تی دهر که وی نه شوینه به تیشکی خوی پوون بکاته وه و نه وسا چهرخ
 که ته شییه که یه تی بخاته سووران و نه ستره مکانی تر که په نجهکانی ده سستییه تی بخاته
 چهرخ و گهر دش.

ماموستا محمد علی قهرمداخی به داخه وه له پیشه کی دیوانی وه فاییدا ده لی: وه فایی

بۆ ھۆنینەۋەى ئەم ھەلبەستەنە پەيپەۋىى لە نالى كىردوۋە و لاساىى پارچەى مەستورەى نالى كىردوۋەتەۋە. بەلام ئەمە ھەلپە و وا نىيە و ئەگەر بەتەۋاىى لە چەكامەكەى ۋەفائىى وردىبنەۋە دەبىنن كە تا ئىستا ھىچ ھۆنەرىك نەيتوانىۋە بەۋ چەشنە بەلدارەكەى خۆيدا ھەلبەلىى ۋ ئەۋ بكاكە مانگ و ھەتاۋ بەجۆرى كە تىشكى سەراسەرى جىھان داپۆشىى ۋ زولفەكانى بكاكە شەۋ بەجۆرى كە مانگ و ھەتاۋ ئاۋا بن و كاتى كە ھەۋداى تەشپىيەكەى بدا لە لىۋ و دەم، ئەستىرەى كلدار كە تەشپىيەكەى تەى بکەۋىتە گەران.

ۋەيا كام ھۆنەر توانىۋەتەى بلىى: ناۋكى شىرىن لە ناۋكى ئاسكى چىن خۆشترە، ناۋكى ئاسكى چىن ھەر بۆ نەخۆشە.

بەلام ناۋكى شىرىن لەگەل ئەۋەى بۆنە خۆشتر لە ناۋكى ئاسكى خەتا و خوتەنە، كەچى لە نىۋەشەۋدا ۋەكو سىپىدەى بەرەبەيان دەردەۋشپىتەۋە و بەژن و بالا و دەمى ئەۋ ۋەكو گولە و مايەى نارامىى گىانە و بەبى ئەۋ ژيان نارەۋايە و ھەمىشە بەھارە و بەھارىكى بى خەزانە. ئەۋە پوۋن و ئاشكرايە كە ۋەفائىى گەلى خەزى لە ھۆنراۋەكانى مامۆستا نالى كىردوۋە و گەلى جارىش لەسەر ناۋەپۆكى ھۆنراۋەكانى ئەۋ ھۆنراۋى ھۆنىۋەتەۋە و جلوبەرگى تازەى پى داون، بەلام نەھاتوۋە ۋەكو مامۆستا نالى، مەستورەى كوردستانى كە يەككى لە گەۋرەترىن ھۆنەرانى كوردى ئەۋ سەردەمە بوۋە دابشۆرپىتەۋە و قسەى خراپى پى بلىى. كە ئەمەش بەپاستى جىى داخ و موخابنە كە ھۆنەرىكى ۋەكو نالى، ئەم كارە نارەۋايەى لى پوۋىدا.

ۋەفائىى ۋەكو دەلەتن سى جار پۆشستوۋەتە خەج و كاتى دەگاتە بارەگەى بەرزى پىغەمبەرى گەۋرەى ئىسلام دروۋدى خۋاى لەسەربى، بەۋرەكارى و پىكخستنى وشەى جوان و پەنگىن ستايشى پىغەمبەر دەكا و دەلى:

ئەى (امام المرسلىن، شمس الهدى، بحرالھەم)

ئەى (شفيع المذنبين، خيرالورى، مولى النعم)

ئەى نەسىمىكى گولى زار و شوعاعىكى پوخت

شەۋقى پۆژ و بەدرى تابان عەترى گولزارى ئىرم

ئەى لە شەۋقى جەنەتى پروت ئەنبىا و ئەۋلىا

رۆج لەسەر لىۋن ۋەكو پەروانە بۆ دىدارى شەم

ئەى دەم و خەندەت دەلىلى دەۋەىى بوۋن و نەبوۋن

ئەى بىرۆ و بالات بەيانى مەعنەى نوۋن و قەلەم

ناسمانی پیر بوو له داغی خه تی پرووی تو شهو له پژ
 سه چرای هه لکرد و نه ییووه سه وادی یه که ره قه
 تو بیی و ته شریفی (لولا) سیری (مازاغ البصر)
 تو مه قامی (لی مع الله)، تو بی و نووری قیده م
 بی نه وام هیچی نییه هاتووم و مه حرووم مه که
 قه له ده رگای خوی گه دای ناکاته ده ر صاحب که ره م
 هیچ ته بی بی پتی نییه ده ر دی ده رووم کا ده و
 نه مری که ره چاره م نه که ی (وا حسرتا یوم الندم)
 هاتمه بهر نه بر تو و ناسووتیم له سایه ی خه تی پروت
 نایه ته: چی داخل ی که عبه ی بوو نایی ترس و غم
 ده ست و دامانی خه می گیت سووی تو به و عاریزه
 نائومید نایم که من دهستم له حه لقه ی که عبه ده م
 من چلون مه حرووم بیم نه ی (رحمه للعالمین)؟
 دی صه دای (لاتقنطوا من رحمه الله) ده م به ده م
 چاوه کانت سه رخوشن، قوریان. گوتم مایل به چین؟
 عه کسی زولفی خسته سه ر حه رفی موده ووهر، یه عنی، ده م
 که و تمه خاکی ده رکی هاتن بمکوژم خوش به و ده مه
 (قال رب البیت) هان (لاتقتلوا صید الحرم)
 زه وقی نه بر تو، شه وقی پرووی، خستمیه ناو زولف و کوتی
 که عبه و پژوی مونا جاته و مه قامی مولته زه م
 (یا رسول الله) ده زانی تو که شه یطانه عه دروت
 هم له تو مه علومه نه منیش نوممه تی تو م هه رچی هم
 که ی په وایه و غیره ته بق تو که (فخر الانبیای)
 دوشمنی خوت شاد به ره مووی نوممه تی خوت دل به غم؟
 داغی تو م هه ر پیوه یه سه دجار ده ر مکه ی دی مه وه
 من سه گیتی تو م (وه فایی) پرو له ده رگای کی ده که م؟

بهراستی ئەم پارچه هەلبەستە لە ستایش و تاریفی پێغه مەبردا باشتەڕین ھۆنراوەی کوردین و نمونە یەکێ بەرز لە وێژە کوردیدا. وەفایی بوو تە پەڕیو لە پەڕیوئەل سووتاوی دەوری شێخی نەھری و ئینجا چوو تە لای و ماوە یەک بوو تە مامۆستای کورەکانی، و لە ھۆنراوەکانیدا سۆزی خۆی بەرامبەر بە شێخەکە ی دەربڕیو و بەم چەشنە ستایشی شێخەکە ی دەکا و دەلێ:

نەھری کە جێگە یەکە ھەموو خاکی سورمە یە
 نەھری کە جەنە تی گول و گول ئاوی کەوسەرە
 نەھری غوباری عەترە، بووخاری بووخووری پروت
 خاکی تە پری کەوشکە ھەموو مێشکی ئەزفەرە
 نەھری وەھایە با لە گول و گول ئاتەشی
 عەنبر فرۆشە، خاکی لە کەوسەر موخە مەھرە
 نەھری کە خولدە نەھری پەوان سەلسە بیلاییە
 نەھری کە پاکی دارو دەوێن پاکی عەنبرە
 نەھری کە خاکی قبیلە مە گولزاری گولبەرە
 نەھری کە شاری دیدە مە جێ راوی دلبەرە
 دلبەر کە سەروی نەو پەسی باغی سیادە تە
 گولبەر کە نەوشکۆ فەیی رەوزە ی پە یە مە برە
 دلبەر کەوا گولبوونی (یاسین) شکۆ فە یە
 گولبەر کەوا لە گولشەنی (طاھا) سەنە و بەرە
 ئەو تاقە نەسلە ئەسلی لە جووتی فریشتە یە
 دوپی یە تیمە زادە یی بە حەری دوو گە وەرە
 ئەو شە مەعە زەینی مەحفە لی شە مزینە پەوشە نە
 ئەو شە مەعە خۆ موبەرە نە ئەو نوورە ئەزەرە

وەفایی کە دەروا تە حەج و دەگاتە شاری تایف، ھەوایی مردنی شێخ عوبەیدوللای نەھری پێ دەکا و زۆر خە مەبار دەبێ و بە چە کامە یەکی بەرز دە لای ئێتێ تە وە لە ژێر ئەو چە کامە دا چەند دێرێکیشی بە فارسی بەم چەشنە نووسیو کە دەلێ: شەوێک پاش رووتبوونە وە لە پە یو نەدیەکانی لەش، بەراستی دیترا کەوا مەن لە شاری تایفم لە ولاتی حیجاز و شێخ عوبەیدوللای نەھری کۆچیان کردووە، و مەن لە شیوێن و گریاندا بووم و ئەم چە کامە مە لە لاوندنە وە ی ئەو دا ھۆنییەرە، کە ئەوا چەند ھۆنراوێکی لێرە دا دێنێن:

درتغا باي خهزان دايه بههاري شوخ و په عناكه م
 له نيزهاري عهمل كهوت ئاقتابي عالم ئاراكه م
 وهره ق پېزان، خهزان كهوته پهزان و، وهسفي چه من كؤرا
 به سه رچوو فه سلى گولگه شت و ته ماشاي باغ و سه حرا كه م
 خهزان هات و چه من چؤل بوو له نه غمه ي بولبول و قومري
 درتغا! سه سره تا، بؤ گولعوزاري سه رووي بالاكه م
 له گريان ئاسمان داماني سوور بوو شيني گيپراوه
 مه گر گيپرا وهيا ماييل به شام بوو پؤزه پووناكه م؟
 له من دوور بووه ته وه خورشيدى نه وجى مه عريفه ت، شايد
 به تيغى غه م سه ري خو م هه لگرم هه مپهنگى جه وزاكه م
 له من وه حشى بووه ئاهوو خه رامى لاله پوخسارم
 مه كه ن مه نعم كه هه ر وهك شيت و هاران پوو له سه حرا كه م
 به مه حروومي له گه ل به ختى سيادا ماوه فرميتسكم
 له تازيتى هي جره تى خورشيدى عالمه دا سوره ياكه م
 (وه فايى) پيت بلتين: دونيا و دينم بؤچى به ره م بوو
 ده لتين: پؤيى له سه ر دونيا يى قه بيله ي دين و دونياكه م
 نيشات و عوشه رته ي دونيا به نه شئه و قووه تى چاوه
 نه من چ بكه م له دونيا يى كه پؤيى نوورى بيناكه م؟
 كه تۆ پؤييت له بهر چاوم كوره ي خاك ييه ئاواچو!
 له پاش تۆ، ئه ي گولى نه وره سته، خاكى كوئى به سه ردا كه م؟

ديوانه كه ي وه فايى سه ره تا له لايه ن مامؤستا گيوى موكريانييه وه بئابووه ته وه. له م
 دواييه دا ديوانه كوردى و فارس ييه كه ي له لايه ن مامؤستا قه ره داخييه وه له چاپ دراوه،
 به لام كه لى هؤنراوى تريشى هه يه كه هيشتا له چاپ نه دراو. گه شت نامه يه كيشى
 به زمانى فارسى هه يه كه هيشتا چاپ نه كراوه و هه روا ماوه ته وه.

سه رچاوه كان

۱- ديوانى وه فايى- كۆكرده وى مامؤستا گيوى موكريانى- هه ولير، ۱۹۶۲.

۲- ديوانى وه فايى- له سه ر ئهركى سه يديان - مه هاباد.

۳- ديوانى وه فايى- كۆكرده وى محمه د عليى قه ره داخى- به غدا، ۱۹۸۴.

۴- رۆژنامى ئىزىن - ژمارە ۱۲۰۲.

۵- گۇفارى بىيان - ژمارە يەك سالى ۱۹۶۹.

۶- يادداشتەكانى خۇم سەبارەت بەرەفایى.

سالى سنە

۱۲۶۵-۱۳۲۹

ئەم ھۆنەرمان ناوى سەلىم و كورپى شىخ ئەحمەدى تەختەيى و نازناوى سالە و بەپىيى
ئەو بەلگەنى كە كەوتونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۵ى كۆچى لە دىيى تەختە كە لە چەند
فرسەخى باشوورى سنەدايە پىيى ناوتە مەيدانى ژيانەو و ھەر لەوتىشدا پىيى گەشتووە،
ھەر لە مندالىدا لەلاى باوكى خەرىكى خويىندىن بوو و لە پاشا بەفەقىيەتى پۇشتووتە
سنە و لەوتو و بەرەو بيارە كەوتووتە پىيى و لە قوتابخانەى حاجى مامۇستا نۆدشيدا
خەرىكى خويىندىنى فەقەي ئىسلامى بوو و ئەوسا چووتە سابلاخ و ديسان ھاتووتەو
سنە و ماوہيەكىش چووتە سەقز و لەوتو و چوو بۆ سابلاخ و لەلاى مەلا عەبدوللا ناويىك
ودى مەلايەتىي وەرگرتو و گەراوتەو سنە و پاشماوہى ژيانى بەوانەوتەو وەردووتە
سەر تا لە سالى ۱۳۲۹ لە تەمەنى شەست و چوار سالىدا كۆچى دوايى كردو و لە
مەزگەوتەكەى خويىدا نىژاوە.

شىخ سەلىم لە ھۆنەرمانى كوردى و عەرەبى و فارسيدا دەستىكى بەرز و بالايى
بوو و زۆربەى ھۆنەرمانكانى لەسەر پىيى و چەيى خواناسيدا ھۆنراونەتەو،
شىخ سەلىم تەرجىحەندىكى ھەيە كە لە خواپەرستيدا ھۆنىوہتەو و پەپرەويى لە
تەرجىحەندەكەى ھاتف كردو و بەراستى نمونەيەكى زۆر بەرزە لە وىژەى كورديدا و
كەمتر ھۆنەرىكى كورد ھۆنراوى واى ھۆنىوہتەو، وەكو دەلى:

يارى نىكوو نەژادى سەلسە موو

دلى بردم بەنەرگسى جادوو

يا ئەگەر پىيى نىيە بەتوہى يار

بۆ دەماخ بەبۆ موعەتەر بوو؟

دلى مەجنون مەكانى لەيلايە

مونەكس بوو لە نىوى ئايەنە زوو

كەرەمى كرد سىياھى و مەستى

نەرگسى ئەو بەدیدی ئاھوو

ههسته ئه‌ی دڤ بچینه لای مه‌جنوون
رشته‌ی عه‌قلی له ده‌س دهرچوو
دلی پیکام به‌عیشوه‌ی تیری موژه‌ی
تورک ئه‌ندیشه‌یی که‌مان ئه‌بروو
چوو ه‌ش‌شاخی گول و وتی بولبول
ه‌ر که زانیی له داوی شه‌و به‌ربوو
ه‌ر یه‌کیکه‌ خودای ئه‌حه‌د نه‌ک دوو
و حـــــــــــــــــده لا اله الا هو

واته: یاره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م که جوان و په‌لکه‌ خاوه‌، به‌چاوه‌ جادوویه‌کانیه‌وه‌ دلی بردم،
وه‌ به‌بۆنی قزی ئه‌و که‌یف خۆش بووم. دلی مه‌جنوون که‌ شوینی له‌یلایه‌ به‌بۆنه‌ی یاره‌که‌یه‌وه‌
ئاواره‌ و دهریه‌در بوو، ده‌سا ئه‌ی دڤ هه‌سته‌ با بچینه‌ لای مه‌جنوون که‌ ئاوهری خۆی بۆ
یاره‌که‌ی له‌ ده‌ست دا، خۆ یاره‌که‌ی منیش دلی پیکام و منیش له‌وانه‌یه‌ به‌دوویا ئاواره‌ بم،
به‌لام من پشتم به‌خوا به‌ستوووه‌ و دهم‌انم که‌ ئه‌و تاق و ته‌نیا و بێ هه‌متایه‌.

شیخ سه‌لیم که‌ له‌ بیاره‌دا بووه‌، له‌وێدا بووه‌ته‌ داوی پێ و پچه‌ی شیخ عومهره‌وه‌ و وه‌کو
په‌پوله‌ به‌ده‌وری ئه‌وا سووتاوه‌ و له‌ پاشا ودمی پێ و پچه‌ی نه‌قشبه‌ندیشی لێ وهرگرتوووه‌،
وه‌ تا ماوه‌ ئه‌وی له‌بیر نه‌چوووه‌ته‌وه‌، له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکدا بیروبڕوای خۆی سه‌باره‌ت
به‌پیره‌که‌ی دهرده‌برێ و به‌م جۆره‌ ستایشی ده‌کا و ده‌لێ:

پیری سدیقی ته‌ریق و تاجی فارووقی له‌سه‌ر
وارثی عوسمانی زی نووره‌ین و که‌پاری سه‌بات
پۆخی شیرینم له‌ ده‌وری قه‌دی شمشادات که‌پێ
تا ته‌سه‌دوق بێ له‌ بۆ په‌ددی هه‌موو دهرد و به‌لات
خالی هیندو زولفی چین و پۆمی یی پووی پرومه‌تت
وان له‌ قه‌بزهی قه‌هری شمشیری بروی جه‌نگ نازمات
چاوی مه‌ستت چۆن له‌ ه‌ر لا مه‌ردمی دڤ بردوووه‌
بێ دڤان بۆ دڤ له‌ه‌ر لا بێته‌ حاشا دینه‌ لات
ه‌ر نیکاه‌ی سه‌یقه‌لیکه‌ بۆ مسی پر ژه‌نگی دڤ
به‌ل ته‌لای خالس ده‌بیتن مس به‌ئیکسیری نیگات
گیان فیدای گوشتاری شیرینت که‌ عه‌ینی حیکمه‌ته‌

كەشفي ئەسرارى تەرىقەت ھەللى كۈنھى موشكلات
 دل بەقوربانى نىگاي قەلبولعەياني كارى تۆ
 وا دەكاتن قاعىدەى حىكمەت بەتالى وا سەبات
 قامەتى زىبای قىامەت خىزى تۆ بى بېرى پى
 مەحشەرى بەرپا دەكا بۆ سەرخۆشى جەور و جەفات
 كارنامەى خاسى ئادابى تارىقى بەندەگىت
 مونتهجى ھەققولەقین قەتعى ەلاقەى مومكىنات
 فەيسەلى ھەققولەقین فەسلولخىتابى عارفان
 تەرجومانى سېرى ئاياتى دەلالەت موعجزات
 بېتە مەيدانى سەداقەت (سالما) قەلبى سەلیم
 تا موشەپەف بى بەيۈمنى دەولەتى بېرى خودات

واتە: پېرەكەم شىخ عومەر لە راستگۆيىدا ۋەكو ھافى عومەر بوو ۋە نازناۋى فاروقى
 كر دوو ھەتە تاجى سەرى، ۋە كەلەپوورگىرى ھافى عوسمان بوو ۋە لەخۆ راگرتن ۋە كوژتتى
 نەوسا ۋەكو ھافى ەلى بوو، ئەى پېرەكەم ئەى گىيانى شىرىنى من! خالەكانت ۋەكو
 ھىندى ۋانە ۋە زولفەكانىشت چىن چىنە ۋە برۆكانت ۋەكو شمشىرن ۋە بۆ شەپ ئامادەن،
 چاۋى مەستت لە ھەر لايەكە ۋە دلى خەلگى بردوۋە، ۋە ئەو گراۋانە چارەيەكيان نىيە ۋە
 لەبەرئەۋەى تۆ دلىانت بردوۋە لە ھەر لايەكە ۋە دىن بۆ لات ۋە ھەر سەرنج ۋە تەماشايەكت بۆ
 دلبراۋان ۋەكو ئەكسىر ۋايە كە ئەگەر بگەۋىتە سەر مس دەبىتە زىر، ۋە لە راستىدا ۋەكو
 ھافى عومەر چاك لە خراب جيا دەكەيتەۋە، ۋە من گىيانى خۆم ئەكەمە قوربانى قسەى
 شىرىنت كە ھەموۋى پىنۋىنى ۋە زانىارىيە، ۋە ھەر تۆ پازى پى ۋە پچەكە دەرەخەى، ۋە
 ئەگەر بەژن ۋە بالاي تۆ دەرکەۋى ھەنگامە ۋە غەۋغا بەرپا دەبى، ۋە پى ۋە پچەكەى تۆ دەبىتە
 ھۆى پزگارىيە خەلك.

سەرچاۋەكان

- ۱- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۳۳۲ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەسالى سنە.

میرزا عہدولہ جیدی مہجدی

۱۲۶۹-۱۳۴۴

نہم ہونہرمان ناوی عہدولہ جید و کوری میرزا عہدولکہریم و نازناوی (مہجدی) یہ۔
بہ پتی دیوانہ فارسیہ کی لہ تاراند چاپ کراوہ، لہ سالی ۱۲۶۹ ی کچی لہ سہ قزدا پتی
ناوہتہ مہیدانی ژیانہ و ہر لہ ویشدا پتی گہیشٹوہ۔ ہر لہ مندالیدا لہ لای باوکی
خہریکی خویندن بوہ و پاشان چوہتہ حوجرہی فہقتیان و بق خویندن زوربہی شارہکانی
کوردستان گہراوہ و ماوہیکہ کی زور لہ باندا بوہ و لہ پاشا لہ سنہ خویندنہ کی تہوار
کردوہ و گہراوہتہ و زید و مہلبہندہ کی خوی و ئوسا ژنی ہیناوہ و چوہتہ سنہ و
پاشان لہ گہل ژنہ کی پڑیشٹوہتہ حہج و گہراوہتہ و بق سنہ و لہ پاش ماوہیکہ چوہتہ
تاران و بوہتہ خوہویستی و ژہدوستان و زانایان و ہونہران و نازناوی (ملک الکلام) ی
پتی دراوہ و کراوہتہ ماموستانی (دار الفنون) و ئیتر پاشماوہی ژیانی بہوانہ و تنہوہ و
ہونینہوہی ہونراوہ بردوہتہ سہر تا لہ سالی ۱۳۴۴ لہ تہمنی حہفتا و پینچ سالیدا
کچی دواپی کردوہ و نیژراوہ۔

مہجدی بہیکہ کی لہ ہونہران و زانایانی ہرہہرزی کورد دیتہ ژمار، لہ ہونینہوہی
ہونراوہ و خت خویشیدا دہستیکی ہرز و بالای ہہبوہ و سہرجہم زانایان و ہونہرانی
دہوری خوی پڑیان گرتوہ۔ مہلکولکہ لامی کوری لہ سہرہتای دیوانہ کیدا نووسیویہ: بابم
لہ تہمنی شہست و دوو سالیدا دیوانہ کی کہ داگری شہست ہزار ہونراوی کوردی و
فارسی بوو کۆکردوہ بق ئہوہی لہ چاپی بدا کہ چی بوی نہلوا و بہداخوہ دیوانہ کیش
دہست بہدہست کہوت و لہناوچو، وہ نہم دیوانہ کچکہ کہ کہوتہ ژیر چاپہوہ بہشیکہ لہ
ہونراوہکانی باوکم کہ لہم دواپییدا ہونیویہتہوہ۔

لہ ناو ئہو دیوانہدا کہ لہ تاران چاپ کراوہ ہر تہنیا پارچہ ہہلبہستیکی کوردی ہہیہ،
بی گومان مہجدی ہونراوی کوردی زور بوون و رہنگہ لہ داہاتوودا بکہوتہ دہست و بییتہ
نازووخہی پاشہرۆژی و ژہوی کوردی و ئیستا ئیمہ لیرہدا ہر ئہو پارچہ ہہلبہستہی دینین
و ہیوادارین کہ لہ داہاتوودا ہونراوہ کوردیہکانی نہم ہونہرہ پایہہرزہ بکہوتہ دہست و
بلاویکریتہوہ تا ہہموو کہ لک و سوودی لی وەرگرن۔ نہمہش پارچہ ہہلبہستہ کی کہ دہلی:

لہ دوو لا زولفی لاولاوہ، لہ سہروی قامت ئالاوہ

خہم و پیتی ہہموو داوہ، چ لہم لاوہ، چ لہو لاوہ

موژہی و ہک نیشی پیکانہ، ہہمیشہ کاری پیکانہ

دلی ہر خویش و بیگانہی بہنہم پیکانہ پیکانہ

له جهوری غمزهکاني توو، که بیتچاره کوژه و جادوو
چ خوینتی بوو؟ چ جهرگتی بوو که نه پړاوه و نه برژاوه
سه با بیتنی نه گهر بیتنی، له زولفت دین و دل دیني
وه لاکن کتی دل و دینی له بق عوشاقي تو ماوه؟
نه یا قووته بهرهنګیني، له نیوی کان که دهیبیني
له رهشکي لیوی تو خوینتی دلی کانه که گیرساوه
له داری طتوره و په رچم، دلی ناشوفته مه هر دم
نییه نازاد له قهیدی غم، خوا له م داوه بی داوه؟
ومره به لکه نه جاتم دهی، له مه وجی قولنومی بی پهی
له (مه جدی) غافلی تاکه ی؟ که بی تو غرقی گیزاوه

واته: یاره کم له دوولاهه زولفه کاني لاولو، وه به دهوری به ژن و بالایدا نالاه و پیچی
خواردووه، برژانګه کاني وه کو تیر وایه و ه میسه کاری پیکانه و دلی خرم و بیګانه ی بهم
تیرانه پیکاهه، ناز و له نجه ی تو بیتچاره کوژه و سهرم سوورده میتنی که چ خوین و جهرګتکم
بوو، چونکه دهووايه تیری ناز و له نجه ت خوینمی برژانیایه و جهرګیشمی ببرژانایه،
که چی نه خوینم پړا و نه جهرګم برژا، دیاره گیان سه ختم، نه ی بای شه مال له کویتیت
بیتنکی زولفی یاره کم بق بیتنی، به لام کتی دل و دینی بق نه و یاره ماوه؟ یا قووت که له
ناوکاندا دهیبینتی نه وه یا قووت نییه، به لکو نه وه کانه که یه که لیوی سووری تویه، به هو ی
زولف و په رچمه ته وه دلم ه موو دم پر له خه م و په زاره یه و دیاره هه رګیز له خه م نازاد
نابتی، دسا ومره له شه پۆلی دهریای بی په ی پزگارم که، چونکه (مه جدی) به بی تو نوقمی
ګیزاوه.

سهرچاوه کان

۱- دیوان میرزا عبدالنفید مجدی - تهران، ۱۳۳۲.

۲- یادداشته کاني خوم سه بارهت بهمه جدی.

مهلا سألجی حەریق

۱۲۷۱-۱۳۲۷

ئەم ھۆنەرە پایەبەرە ناوی سألج و کورپی مهلا نەسروللای زۆیەیه. بەپیتی دیوانەکی که سالی ۱۹۳۸ی زاینی له چاپ دراوه، مهلا سألج له ۱۲۷۱ی کۆچی له دیتی زۆیە پیتی ناوخته مهیدانی ژيانەوه و ھەر له منداڵییەوه سەرەتا له لای باوکی دەستی کردووته خۆندن و پاشان بەفەقییەتی بەزۆریی شارەکانی کوردستاندا گەراوه و له سلیمانی له مزگەوتی شیخ محەمەدی بەرزنجی خەریکی فێربوونی پێزمانی عەرەبی بووه و له بیارەش پەرتوکی (منهاج)ی تەواو کردووه و له پێنجوین پەراوی (گولنەبەوی)ی خۆندووه و پاشان پیتی کهوتووته خانەقای شیخی بورھان و لەویدا پیتی و چەیی نەقشبەندیی وەرگرتووه و ئەوسا پۆشیشتووته سابلاخ و بووته مامۆستای مزگەوتی سەیی حەسەن و ھەر لەو شارەشدا ژنی ھیناوه و ئیتەر دەبی بەتووش مآل و منداڵەوه و پاشماوی ژيانی بەوانەوتنەوه و پێنموونی خەلک و ھۆنراو ھۆنینهوه دەباتە سەر تا له سالی ۱۳۲۷ له تەمەنی پەنجای و شەش سالییدا بادهی مەرگ دەخواتەوه و بەپیتی ئەسپاردەیی خۆی له گۆرستانی (مهلا جامی)دا دەنێژێ.

حەریق یەکی له ھۆنەرانی ھەربەرزی کوردە و ھۆنراوەکانی ئاوێتەییەکی بالانمان بۆ چۆنییەتی ژيان و بیروپروای ئەو.

حەریق زۆر حەزی له ھۆنراوەکانی مەولەوی و نالی کردووه و ھەندێ جار لاسایی ئەوانی کردووتهوه و له ھۆنراودا زۆر حەزی له پستەیی جوان و وشەیی رەنگینی کوردی کردووه.

زۆریی ھۆنراوەکانی حەریق دلدارین و سەرپایان دەربارەیی جوانی و ئەوین و خەت و خال و زولف و ئەگریجە و پەرچەمە، و بەدەگمەن له بابەتی ترەوه ھۆنراوی داناوە و زۆرکەم باسی کۆمەلایەتی کردووه، شیوەیی ھۆنینهویی ھۆنراویشی ھەر ئەو شیوە کۆنەییە که ھۆنەرانی تر لەسەری بوون، بەلام گەلی شتی تازەیی له ھۆنراودا داھیناوه و گەلی وشەیی جوان و ساکاری کوردیی بەکاربردووه، وە له ھۆنراوەکانیدا بەراستی پاراوی و سۆز و شیرینی دەبینێ.

حەریق وا دیارە ھەر له سەرەتای لاویەتیەوه گیرۆدەیی داوی ئەوینی مانگ پەیکەرێک بووه، بۆیە بەجۆش و خروشتیکەوه بەیارەکیدە ھەلدەلی و ستایشی جوانیی دەکا و بەم چەشنە پرووی تێ دەکا و دەلی:

قوربان وەرە قوربانە سا بێمکە بەقوربانت

رەنگین کە بەخویناوم کاکۆلی پەرتیشانت

ئازادىيە ئەم رۆژە سا فەرموو بە ئازانە
 تىرت لە كەمانت خە بۆ قەتلى شەھيدانت
 جەژنانەيى من رۆجە كردوومە بە قوربان
 تۆش ماچى كەرەم فەرموو لەو سىوى زەنەخدانت
 تفللى دلى بىچارە مەدەبەكە گرفتارە
 غەمخوارى دلى ئازارە بۆ ناوكى موژگان
 رۆج و دلى و دىن ھەرسى مەجموع بەبەك دەفعە
 قوربانى سەعاتىكى لەعلى لەبى مەرجانت
 مەقسوودى من ئىزھارە بۆ ئەمسەلى مەدحت
 بۆ توحفەيى ئەوساف و ئەزھارى گولستان
 ئەي خەسرەوى پەرۆزىم، شىرىنى شەكەر پىزىم
 فەرھادى دلى كوشتىم، چاوى رەشى فەتانت
 قەلەبى دلەكەم قوربان نىشانەيە بۆ تىرت
 سىنەم وەكوو سەحرايە بۆ جىلوھى مەيدانت
 تەنھا كە (حەرىق)ى من بۆ شەمعى شەبستان
 مەمكۆزەرەو توخوا ساتۆ بەرەفىقانت

زۆربەى ھۆنەرە كۆنەكان، برۆى خۆشەويستەكەيان كردووەتە مانگى يەكشەو و ھەندى
 جار كردوويانەتە كەوان و ھەندىكىشىيان چواندوويانە بەشمشیر و مىحراب و حەرىق كە
 لەسەر رەوشتى ئەوان رۆشتوو، برۆى يارەكەى ھەر وەكو ئەوان بەشمشیر داناو و
 ھەرەھا لەم پارچە ھەلبەستەدا چەناگەى بەشىو چواندوو و لە پارچە ھەلبەستىكى تریدا
 رۆو دەكاتە يارەكەى و دەلى:

چاوەكەم ئەمڕۆ لە گولشەن گۆل بەعیشو خۆى نواند
 نەك نەك گىرىم، بەمەرگى تۆ قەسەم ھىچ نەمدواند
 گۆل بەتۆزى پىتەو لاف و گەزافى لى ئەدا
 وا شوکور سووسەي نەسىمت ھات ئەویشى لى ستاند
 نەشتەرى موژگانى تۆ ھاتووئە سەر سەفەحەى دلم
 ھەر خەتى بوو، غەيرى خەتى سەوزى تۆ پاكى كړاند
 لەشكرى ئاھم لەگەل جەيشى حەبەش دەعو دەكا
 حىرەتم ماوہ كە چۆن ئەو دلبەرە دلمى رڤاند

بۆ گۈلى پروت هاتم و پەرچەم ئەبىنم بۆيە وا:
 ماھى نەورۆزم بەشيون وەك موھەررەم خۆى نواند
 تۆ لە ئەووەل گۆى وەفات ھىنايە نىو مەيدانەوہ
 ئىستا چەوگانى خىلافت پشتى سەد وەعدەى شكاند
 توخوا قەت غىرەتە بۆ تۆ ئەرئى سەروى رەوان؟
 گۆل بەبئى تۆ وا لە باغا خىوھتى خۆى لئى چەقاند
 با وجود ئىنساف بدەم چاكە گۆلىش موشتاقتە
 ھەر لە شەوقى تۆيە سەرپۆش و گرىبانى دراند
 ھەركەسى مايل بەبىرىكە و تەرىقتىكى ھەيە
 تۆ بەشوعلى غەم (ھەرىق)ى وا وەجاخت ھەلگړاند

واتە: كاتئ چوومە گۆلزار، گۆل خۆى نواند و منىش لەبەرئەوہى بئى ئەمەك نەبم ئەوم
 نەدواند، گۆل كە بەتۆزى پىتى تۆوہ لاف و كەزافى لئى دەدا، لەپەر سووسەى باى شەمالى
 ھاتنت ئەویشى لئى سەندەوہ و ئىتر نەيھىشت لە خۆى بايى بئى و خۆى بنوئى، نەشتەرى
 برژانگەكانت ھاتووہتە سەر دلم و دلمى برىندار و زامدار كردووہ، ھەموو خەتتىكى جگە لە
 خەتى سەوزى تۆ پاكى كړاند.

لەشكرى ئاھ و نالەم لەگەل سوپا و ئوردووى زولفە رەشەكەت شەر دەكا، وە خۆمىش
 سەرم سوورماوہ كە ئەو دلبەرە چۆن دلمى رڤاندووہ من كە بۆ گۈلى پروت هاتم و كەچى
 چاوم كەوتە پەرچەمت، وە مانگى نەورۆز وەكو مانگى موھەررەم خۆى نواند، واتە مانگى
 نەورۆز كە مانگى شايى و خۆشى و سەرەتاي بەھارە لىم بووہ مانگى موھەررەم كە مانگى
 شىوہنە. تۆ كە ھەر لە ھەوہلەوہ بەلئىنت بەمن دا كەچى ئەو بەلئىنتە شكاند و بەبئى پەيمان
 دەرچووئىت. توخوا ئەوہ رەوايە كە گۆل بەبئى تۆ لە باخا خىوھتى خۆى ھەلدا؟ كەچى ئەوہش
 دەبئى بلئىم كە گۆل بەھەويائى تۆيە، ھەركەسىك بۆ خۆى بىروپروا و رەوشتىكى ھەيە، تۆش
 ئەى (ھەرىق) بەشۆلەى خەم و پەژارە وەجاخت ھەلگړاند.

ھەرىق لەم پارچە ھەلبەستەدا دياردبى كردووہتە ھەندئى زاراوہى خواناسى بۆ وئىنە:
 خەت بەواتائى جىھانى پۆخ و ئەروايە و خەتى سەوز بەواتائى بەرزخە كە برىتئىيە لە
 جىھانى نىوانى جىھان و پۆژى دوايى لە كاتى مردنەوہ تا پۆژى پەسلان، وە سووسەى
 سەمال بەواتائى بەزەبى خوايىيە. زۆربەى ھەلبەستەكانى ھەرىق خواناسيىن و لە
 سەرتاسەرى ھۆنراوہكانيا سەبارەت بەمەى نۆشى و سۆڤىيەتى و پى و پچەى خواناسى
 دواون، وەكو لەم پارچە ھەلبەستەيدا ستايشى پىغەمبەرى كەورەى ئىسلام دەكا و دەلى:

به نووره که زاهر بوو له سر پروی محمه
 عالم همو ناشوفته بوو وهک مووی محمه
 مه خجول و سر نه فکندیه نه سیرین و بنه وشه
 بۆ مووی سه من بۆی دوو گیتسووی محمه
 مه جزویه همو که س به پموز به نیشاره
 مه جبوره له دهس ساعد و بازووی محمه
 سهرووی چیمه نیش پی له گول و خاری غه مایه
 له رزیانه له حسرهت قه دی دلجووی محمه
 لالهش وهکو من سینه پر حسرهت و داغمه
 تا دیویتی پوخساری گولبووی محمه
 زاهد وهره پیش، تق سهری نیمانی زه عیفت
 پرویی که له میحرابی دوو نه برووی محمه
 بورهانه له سر نه فی و مونا فاف شهور پوژ
 مووی که په یشان له سر پروی موحمه
 پوچ و دل و دینت هیه هرسکی (حریق)
 خهرجی که له پتی وهسف و سناجووی محمه

حریق له بهر ابری نالیشدا پاره ستاوه و بهر بهرچی هونراوه کانی داوخته وه و له گه لیدا
 که وتووته په نجه بازی و بهر بهر کانی.

نالی له پارچه هلبه ستيکيدا ستایشی کچی کردووه و نه ویش بهم چه شنه له بهرامبری
 نالیدا به کوپ هله لده لای و ده لای:

عیشت که حقیقی بی تالب مه به نیلا کوپ
 هم حه ضره تی له ولا کوپ و هم یوسفی والا کوپ
 نهو نووره که منشه بوو بۆ عاشقی مه بده بوو
 تی فکره له نهو نووره معلوم وهویدا کوپ
 عه شقی که به قووت بی، مایل به مرووت بی
 نهم دیوه که تالب بی نیلا که ته لهب کا کوپ
 عه شقی که به غه وغا بوو، وهک عه شقی زلیخا بوو
 سرگه شته و پيسوا بوو، بۆ یوسفی والا کوپ

شیرین که شه‌کەر پټزبوو، بووکی بوو دل ناوټز بوو
 بۆ خه‌سره‌وی په‌روټز بوو، بۆ فه‌ره‌ادی هه‌وا خوا کوپ
 کچ ————— ایلی والا، وه‌ک داوی به‌لا وایه
 کوپ وه‌ک کوپی شا وایه، بټی خۆف و موحابا کوپ
 کچ ته‌بعی که‌چ و ناقس، کوپ ته‌بعی ته‌رو خالس
 هام سوچه‌ت و هم جالس، خۆش مه‌نزهر و سیمما کوپ
 کچ زولفی په‌ریشانه، کوپ په‌رچه‌می ئه‌فشانه
 کاکۆلی به‌جه‌معییته، هامشانی که‌چه یا کوپ
 هه‌ر که‌س به‌ته‌بیعه‌ت بټی ئه‌ربابی مرووت بټی
 له‌م نوخته‌ته‌ماشاکا، خانم که‌چ و ئاغا کوپ
 قامه‌ت که‌ وه‌کونه‌ی بټی، کټی دیویه له‌گه‌ل به‌ی بټی
 ئه‌م نیسه‌به‌تی ئه‌خلقه، ده‌رحه‌ق که‌چه یا کوپ
 سه‌د حه‌یفی که‌ تۆ (نالی) به‌و پیرییه‌ مندالی
 به‌م ته‌رزه له‌ عه‌شق، ئه‌دوی، زیبا که‌چ و دیبا کوپ
 مووټی که‌ له‌ رووی کوپ بټی رټحانه‌یی نیو باغه
 سه‌د جه‌رگی له‌ بۆ داغه، ساحب خه‌ت و ئینشا کوپ
 هه‌ر عه‌شقی حه‌قیقی بټی، وه‌ک عه‌شقی (حه‌رقی) بټی
 مه‌یلی به‌ده‌قیقی بټی، بۆ مه‌عریفه‌توللا کوپ

حه‌ریق وایه له‌ ژياندا چه‌رمه‌سه‌رټی زۆری دیوه‌ بۆیه له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکدا ده‌ردی
 دلی خۆی ده‌رده‌به‌رټی و باسی چۆنییه‌تی ژيانی پر له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی خۆی ده‌کاوه‌لټی:

هه‌ردی خه‌فه‌ته‌ به‌فری غه‌می داوه‌ به‌سه‌رما
 یا سه‌ر سه‌ری نوورینه‌ که‌ لټی کردمه‌ سه‌رما
 گاه‌ی به‌شه‌را په‌ی غه‌م و گه‌ه، سه‌ر سه‌ری هه‌جران
 خۆشی نه‌بوو، بۆ من، نه‌ به‌گه‌رما و نه‌ به‌سه‌رما
 که‌وتوو نه‌ته‌ سه‌رم ئه‌شک و غووباری ئه‌له‌می دل
 یه‌عنی که‌ قوپی میخه‌نه‌ته‌ کردوومه‌ به‌سه‌رما
 گه‌ر ئه‌چمه‌وه‌ (صاحب) نییه‌ هه‌چ موونسی جانی
 گه‌ر دټمه‌ (سه‌قز)، ناری سه‌قه‌ر وایه له‌ جگه‌رما

شاهدمه چه واسم که سه کهم! چونکه که ساسم
 به خوا نییه غیرهت له خه یال و له نه زهرما
 هر چه نده به جسمانی که دوورم له جزوورت
 روحانیهت سه بهته له نیو زوبدهی دلم
 تو فانی سرشکم چووه سر جوودی وجودم
 که شتی تهی نقوم کردو نه نووچ و نه ئه سه رما
 له وساوو که تو ری، دلم ری به دووتا
 هیلانهی تن هر وه کو ماوای سه قهر ما
 بی فه وچی وه فاکهت که جه فا په روره ئه مشه و
 ئه م له شکری ئاهی منه بی فه تح و زه فه رما
 له م قه سه وه ته دا، تا وه کو کهی په ردهی زولمهت؟
 بهر چاوی دلم بگری، ده سا بی به گوزهرما
 ناوینهی دل ژهنگی قه سه اوته ری پوخی پوخی
 خاکستری دل سووخته یی بیته به سه رما
 مه روانه به ظاهر که به بی قووتم و پروتم
 پروتی و قووتی خه یالت غه زه لی چاکه له به رما
 سه رمایه یی ئه م ملکی خه یالاته (ه ریق ی)،
 ه یفی که ته له ف بوو، به ه ده رچو به زهره ر ما

ه ریق له م پارچه هه لبه ستهیدا له وشه ی (سه رما) جناسیکی جوانی به کاره ی ناوه و
 هه روه ها خه فه تی کردوو به هور و له هؤنراوی دووه ما باسی خه م و په ژاره ی دوری و
 ناله ی خو ی ده کا و ده لی:

بو من خو ش و شادییه ک نه بوو نه به سه رما و نه به گه رما

ئه م پارچه هه لبه سته ی خواره وه ی ه ریق پره له جوانی و ده توانین بلین که وینه یه کی
 به بایه خی هؤنراوی کوردیه، هه روه ها له لایه ن ناوه ریو کیشه وه زور گرنگه، به لام له لایه ن
 شیوه وه ده توانین بلین که شتیکی تازه یه وه کو ده لی:

چاوه ری موژده ی نه سیم تا له گولشه ن دیته وه
 به لکه فه رمایه ی بکا گول بولبولم بابیته وه
 واهه عیدی به فری زستانی فیراقت که وته دل
 مه ر به بای وه عده ی ویسالت کیوی دل رهش بیته وه

مەرۆهه‌ی زولفت له ده‌وری ئاته‌شی ڕووت بێ چلۆن
 ناگری عیشقت به‌ئاوی چاوی من ئه‌کوژیته‌وه
 سووچی زولفت بوو که په‌روانه‌ی دلم ڕووی کرده ڕووت
 ناگری وه‌سلێ شه‌م و په‌روانه شه‌و ده‌گریته‌وه
 خه‌ت و موهری زولف و خه‌لت حوچه‌تی مولکی دله
 نه‌خشی ئه‌و مۆره به‌ئاوی خوڕ خوڕه ناچیته‌وه
 دل له ترسی چاوی، ڕووی کردبووه میحرابی ڕۆی
 ئیسته بیستومه له چینی زولف جیی نابیته‌وه
 کتیی هیجرت خسته سه‌رشانی دلم پیتی خستوه
 تا نه‌گا ده‌ستی به‌زولفت زه‌حمه‌ته هه‌ستیته‌وه
 مه‌زه‌عه‌ی میهر و موچه‌ت توخمی وه‌سلێ شین نه‌کرد
 گوڵ به‌شادی دا ئه‌چینم خاری غه‌م ئه‌رویته‌وه
 توخوا تاکه‌ی له تاریکی شه‌وی هیجرانه‌وه
 ده‌سته و ئه‌ژنۆ دانیشم په‌بی که‌ی پۆژ بیته‌وه
 زه‌خمی دل بێ مه‌رهمی وه‌سل به‌ناسۆر که‌وتوه
 ئه‌ی (حه‌ریقی)ی باسی مه‌که توخوا به‌لا نه‌کوژیته‌وه

دیوانی هه‌ریق بۆ جاری یه‌که‌م له‌لایه‌ن کوردیی مه‌ریوانیه‌وه له‌ ساڵی ۱۹۳۸ و بۆ جاری
 دووهم له‌لایه‌ن مه‌حموودی خاکی له‌ ساڵی ۱۹۶۹ له‌ چاپ دراوه، وه‌ که‌لێ هۆنراوی تریشی
 هه‌یه که له‌ دیوانه‌که‌یدا نین.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- دیوانی هه‌ریق - له‌سه‌ر ئه‌رکی کوردیی مه‌ریوانی - به‌غداد، ۱۹۳۸.
- ۲- دیوانی هه‌ریق - له‌سه‌ر ئه‌رکی مه‌حموود خاکی - که‌رکووک، ۱۹۶۹.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌هه‌ریق.

جیهان نارا خانم

۱۲۷۵-۱۳۲۹

نهم هۆنهرمان ناوی جیهان نارا و کچی مه‌لا نه‌شنه‌تی (پاوه‌یی)یه که به‌پیتی نه‌و به‌لگانه‌ی که‌وتووته ده‌ستمان له سال‌ی ۱۲۷۵ی کۆچی له پاوه‌دا له دایک بووه و هر له سه‌رده‌می مندالیدا له‌لای باوکی خه‌ریکی خویندن بووه و نه‌وسا مامۆستای تایبه‌تی بۆ گیراوه و له‌لای نه‌و فیزی پیزمان و وێژه‌ی عه‌ره‌بی بووه و پاشان شووی کردووته‌ عه‌لی نه‌کبه‌رخانی میمه‌که‌زای، وه به‌پیتی میژووی مه‌ردووخ له‌به‌رنه‌وه‌ی عه‌لی نه‌کبه‌رخان له سال‌ی ۱۲۸۹ی کۆچیدا بانگ کراوته تاران، له‌پاش ماوه‌یه‌ک خان یه‌کێ له سازاده‌ خانمه‌کانی قاجار ده‌خوازێ و ته‌لاقنامه‌یه‌کیش بۆ جیهان نارا‌ی ژنی ده‌نێژێ، نه‌وسا جیهان نارا می‌رد ده‌کاته حه‌بیبوللآخانی جاف و له‌م می‌رده‌ی چهند مندالی ده‌بی و ئیتر پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌په‌رمه‌کردنی منداله‌کانی خۆی و خویندنه‌وه‌ی په‌راو و نامیلکه‌وه ده‌باته‌ سه‌ر تا سال‌ی ۱۳۲۹ له ته‌مه‌نی په‌نجا و چوار سال‌ی له جوانی‌دا کۆچی دوا‌یی ده‌کا و ته‌رمه‌که‌ی له‌وت‌دا ده‌نێژێ.

مامۆستا سه‌ی تایه‌ری هاشمی سه‌باره‌ت به‌جیهان ناراخانم ده‌لێ: جیهان نارا کچی یه‌کێ له زانایانی پاوه‌ بوو که له جوانی و شو‌خوشه‌نگی و زانست‌دا بی وینه بووه و به‌یه‌کێ له هۆنه‌رانی کوردیش دیته ژمار حه‌مه به‌کی وه‌کیل دلی لێ چوو‌بوو و خۆشی ده‌ویست و چهند جاریش خوازینی لێ کرد، به‌لام له‌به‌رنه‌وه‌ی می‌مِل و ملۆزمی‌کی وه‌کو عه‌لی نه‌کبه‌رخانی فه‌رمانی‌ه‌وای جوانی‌ و جافی بۆ په‌یدا بوو، جیهان نارا شووی پێ کرد و له‌پاش ته‌لاق‌دانی شووی کرده حه‌بیبوللآخانی سه‌ره‌کی عی‌لی بابه‌جانی و تا ئاخ‌ری ته‌مه‌ن له‌گه‌ل نه‌ودا ژیا‌نی برده‌ سه‌ر.

جیهان نارا به‌یه‌کێ له هۆنه‌ره هه‌ره‌به‌ره‌مه‌کانی کورد دیته ژمار و هۆنراوه‌کانی زۆر ته‌ر و پاراو و شیرین و په‌وانن و هۆنرا‌ی نه‌و نه‌گه‌ر له هۆنرا‌ی هۆنه‌رانی هاوچه‌رخ‌ی خۆی به‌رزتر نه‌بی‌ خوارتر نییه، به‌لام به‌داخه‌وه هۆنراوه‌کانی کۆنه‌کراونه‌ته‌وه و هه‌ندیکی له‌ناو به‌یان و که‌شکۆله‌کان‌دا نووسراوه و به‌یادگار ماونه‌ته‌وه.

جیهان نارا کاتێ ته‌لاق‌نامه‌ی می‌رده‌که‌ی ده‌کاته ده‌ستی له‌به‌رنه‌وه‌ی نه‌وی زۆرخۆش ده‌ویست، به‌جاری تیک ده‌چێ و په‌زاره‌ دل و ده‌روونی داده‌گرێ و گه‌لێ ده‌گری و پۆژی ده‌بیته‌ شه‌و و جیهان له‌به‌رچا‌ویدا تاریک ده‌بی و له بره هۆنرا‌وێک‌دا داوا له می‌رده‌که‌ی ده‌کا که دل نه‌دا به‌که‌سی‌کی تر و بگه‌رێته‌وه لای تا ژیا‌ن به‌خۆشی به‌یه‌که‌وه بیه‌نه‌ سه‌ر و سه‌کال‌ی دلی خۆی هه‌لده‌رێژێ و ده‌لێ:

قەبىلەم دەماخ، قەبىلەم دەماخ
 نەمەندەن، نىيەن بەرزى دەماخ
 دور جە تۆپەردە دەروون داخ داخ
 زنجىر تەقدىر كەردەن ياساخ
 كەم كەم كەردەن كەم سۆمەي چراخ
 پەژموردەن غونچەي گولالەي باخ
 پەركەندەن كەلەي خەياتەي دىزىم
 نەمىنەن نەركس شەھلەي ھوونپىزىم
 زەردەن گول وەرەق گۈنەي گولنارم
 كەسەسەن توحفەي مایەي بازارم
 تالەن تام دەم تالو وەرەكەم
 كالەن ئاھ سەرد سىيەي دەرەكەم
 لىلەن ئاينەي جام جەمىنم
 قەلاخەن كالەي بالەي خەمىنم
 ناپەرۋاجەن لال دورج يەمانىم
 بى قوربەن گەۋھەر نوقل نىھانىم
 بى سەيرەن سەفەي قەۋس قەشەنگم
 تۆز خىل خەم ۋەشتەن نە پەنگم
 تەمام ھەر جەتيرتەنەي بەدكاران
 مەر ھەق بزانو چۆنم و ياران
 ئازىزىم يەگەشت مەينەت بارى تۆن
 ئىش و نىش خەم ۋە زامدارى تۆن
 جەفەي بەدكاران گەشت جەبۆنەي تۆن
 تانەي ئەغياران گەشت سەركۆنەي تۆن
 خەسرەو شىرىن وىل جە سۆنگ تۆن
 مەجنوون لەيلى رىسۋاي لۆنگ تۆن
 سەنعان تا مەحشەر تەرسا يار تۆن
 يۆسۈف زەلخا گەرفەتار تۆن

واته: ئه‌ی خوښه‌ويسته‌که‌م! ئيتړ به‌رزيی دهماخی جار ارم نه‌ماوه و سوځمای چرام کز بووه و غونچه‌ی گولاله‌ی باخه‌که‌م ژاکاوه، ئه‌وه‌نده گريام که خوین له چاوانمه‌وه دئ، و په‌ره‌ی گونای گولنارم زهر د بووه و دياره مایه‌ی بازاره‌که‌م که‌ساس و بئ بره‌وه، تامی دهمم تاله و هه‌ناسه‌سارد بووم و دهره‌دارم و ئاوینه‌ی جامی ناوچه‌وانم لیل بووه و کالای بالام په‌ش بووه و سهندووقی لالی په‌مانیم بئ بره‌و ماوه‌ته‌وه، که‌وه‌ره‌ی نه‌یتیم بئ بايه‌خ بووه، توژی خه‌موخه‌فت نه‌یشتووه‌ته سهر پوومه‌تم، له‌به‌ر ناحه‌زان ئه‌وه‌نده تانه‌یان لیم داوه، مه‌که‌ر خوا خوئی بزانی که ژيانم چوڼ پابواردووه ئه‌ی خوښه‌ويسته‌که‌م! ئه‌م هه‌موو په‌نج و خه‌م و مه‌ینه‌ته به‌بوونه‌ی توپه‌وه‌یه که دپته سه‌رما، وه له‌به‌ر تو به‌رگه‌ی تانه و سه‌رکوڼه‌ی خه‌لک ده‌گرم، خه‌سره‌و و شیرین و مه‌جنوون و له‌یلئ و سه‌نعان و یووسف و زلیخا گرفتار و گیرۆده‌ی تون.

جیهان ئارا دريژه به‌سکا لاکه‌ی خوئی دده‌ا و پیا ئه‌روا و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له پيشا مېرده‌که‌ی خوښ ويسته‌وه، ناتوانئ ده‌ستی لئ هه‌لگرئ و دلئ لئ به‌ردا و ئه‌وسا له پيتواره‌وه پرووی تئ ده‌کا و پتي ده‌لئ:

ئاغه‌که‌م فه‌له‌ک چمان دل‌پيشه‌ن

سا ئه‌و نمازؤ، گونای من چيشه‌ن

ئه‌رئ بئ خه‌به‌ر بئ باک جه‌ئه‌حوال

ئه‌رئ تير ئه‌ندان وه‌رووی دانه‌ی لال

ئه‌رئ بئ ئينساف جه‌ هيچ که‌س نه‌پرس

ئه‌رئ ساحېب زؤر جه‌خودا نه‌ترس

ئه‌ری بئ په‌حم ولات چه‌پاو که‌ر

ئه‌رئ ته‌ريده‌ی سه‌رمه‌ی خه‌ته‌ر

ئه‌رئ حال نه‌زان دوور جه‌ وه‌فاو مه‌يل

ئه‌رئ شه‌ر فروش هوونی قه‌تل له‌يل

تا که‌ی تو چه‌نی به‌ختم ناسازی

تا که‌ی ده‌های نه‌شوون پای به‌دمه‌جازی

تا که‌ی بنؤشوؤ زووخ زام جه‌رگ

تا که‌ی بوا چؤ ئه‌ی خودا سا مه‌رگ

تا که‌ی پېنچ وه‌روو چوون مار زامدار

تا که‌ی بکيشوو سزای سه‌خت خار

تاکه‌ی نه‌س‌رینم ناو پاش خاک بۆ
 تاکه‌ی هه‌ناسه‌م په‌خش نه‌فلاک بۆ
 تاکه‌ی ده‌روونم جه‌ نه‌نۆ په‌پۆ
 تاکه‌ی بالینم وه‌ هووناو ته‌ بۆ
 تاکه‌ی له‌ره‌م بی چه‌نی په‌ژاران
 تاکه‌ی خدمه‌ت که‌م من وه‌هوونخواران
 تاکه‌ی بواچان وه‌ ده‌شت و ده‌ردا
 تافته‌که‌ی ریسواییش کیشان وه‌سه‌ردا
 تۆ خودا زه‌للی و زگاری تا چه‌ند
 تۆ خودا خه‌مینی و خه‌مباری تا چه‌ند
 وێنه‌ی مارانگازین ته‌لووک تا چه‌ند
 بیم جه‌خشپه‌ی ده‌نگ پای مه‌زووک تا چه‌ند
 هه‌ورسای خه‌یال دێق دل تا چه‌ند
 ته‌مای گوشادی جه‌ موشکل تا چه‌ند
 وه‌سه‌سه‌ی ده‌روون نیمه‌ شه‌و تا چه‌ند
 جه‌نگ چه‌م تا سوپ چه‌نی خه‌و تا چه‌ند
 گۆنای گۆلناری چون خه‌زان تا چه‌ند
 ده‌رد جه‌ده‌ست یار حال نه‌زان تا چه‌ند
 بار مه‌ینه‌تان کیشا کیش تا چه‌ند
 خجاله‌ی خیل قه‌وم و خویش تا چه‌ند
 ئیرجاع نازار وه‌ته‌بیب تا چه‌ند
 (عذرنا مسموع) په‌ی ره‌قیب تا چه‌ند
 پا نه‌ خه‌للی و نه‌زنجیر تا چه‌ند
 په‌ناه و بارکه‌ی شیخ وه‌پیر تا چه‌ند
 فه‌له‌ک چه‌نی دۆس جیایی تا چه‌ند
 په‌ی شکل ره‌قیب روویایی تا چه‌ند
 خوداوه‌ند ئامان وه‌سه‌ن ده‌ردسه‌ر
 یا نه‌جات یا مه‌رگ یا وه‌سل دل‌به‌ر

نهمه ندهن تاقهت توانای تانه

جہی فیشتہر عہزاب پهنم مہنمانہ

واتہ: ئہی خوشہ ویستہ کم! بۆ له حانای مندا بئی باکی و گوی به قسم نادهی و ناگات له
دۆخ و بارم نییہ، ئہی تیرھاویژ به پرووی دانہی لالدا، ئہی بئی دادی له هیچ کەس نەپرس،
ئہی خاوەن زۆری له خوا نەترس، ئہی بئی بەزەیی و ولات چەپاوەکر، ئہی جەردەیی سەرملە
و پێگری سەرچاوەی ژیان، ئہی بئی ئەمەگی ناپاس، ئہی شەرفروشی پیاو کوژی
خاوەنناس، تاکەیی زووخیی برینی جەرگ بخۆمەوہ و تا کەیی بەخۆت دەنازی؟ تاکەیی زووخیی
برینی جەرگ بخۆمەوہ و تا کەیی بلێم خویا سا مەرگ؟ تا کەیی وەکو ماری بریندار پێچ
بخۆم و بتلیمەوہ، تا کەیی سزا بکێشم؟ تا کەیی بەفرمیتسک زەوی ئاوڕشین کەم؟ تا کەیی
هەناسە هەلکێشم؟ تا کەیی دڵ و دەروونم له خەم و پەژارە پڕ بئی و تا کەیی سەڕینم له
خویناو تەپ بئی؟ تا کەیی لەگەڵ پەژارەدا بتلیمەوہ و تا کەیی خزمەتی خوینخۆران بکەم؟ تا
کەیی خەلک له دەشت و دەردا پێم بلێن: تافەتی پرسیوایی کێشاوہ سەر؟ توخودا پێم بلئی:
زەبوونی و زگاری تا چەند؟ زویری و شەرمەزاری تا چەند؟ دڵەکویتی نیوہشەوان و شەپی
چاو تا بەرەبیان تا چەند؟ گۆنای گۆلناریم وەکو خەزان زەرد بووہ و تا کەیی له دەست
یاری حال نەزان دڵم بێتە ئێش؟ باری مەینەت و شەرمەزاری من له لای خزم و کەسوکار تا
چەند؟ تاکەیی بچمە لای بۆشک و پیتی بلێم دەردەدارم؟ خویا هانام بەتۆ و ئێتر دەردی
سەرم بەسە، یا پزگارم کە، وە یا مەرگم پئی بدە، وە یا بمرگینە دلداری کەم، ئێتر توانای تانە
و سەرکوئەیی خەلکم نییە و لەمە زیاتر با له ژینم ئازار نەبینم.

جیہان ئارا لەپاش ئەم گلە و گازندە و سکالایە کە لە مێردەکەیی دەکا پەنا دەباتە خوای
تاق و تەنیا و داوای لئی دەکا کە بەتوانا و گەورەیی خۆی دەردی دلی چارەسەر بکا و
بەزەیی پێدا بئی و دلی شاد بکا و لە ھەموو پەنج و ئێش و ئازاری پزگاری بکا، بەلام
بەوہش واز ناھێنئی و دیسان خوشەویستی خۆی سەبارەت بە دلداری کەیی دەردەبڕئی و پیا
دەپروا و دەلئی:

ئەری کەرەمدار ناگای کول حال

تۆ وێت عەلیمی ھابیم وە زووخال

خۆ من جەسەنگ نیم شای موشگل گوشاد

جە پرووی مەرھەمەت بیاوۆم وەداد

جەخەزانەیی غەیب تۆچیش مەبۆکەم

پەروانە شادبۆ شاد وەشوئەیی شەم

بولبول نه كيشق ههني جهفای خار
 بی خوف بگیلۆ بهی ویش نه گولزار
 یاری ئازیزم شای تیر نه اندازان
 سهردار سپای گهردن فرازان
 دیسان سهوگه ندم وه روتبهی خاسان
 هر جهو وهخته وه من ویم شناسان
 دهر وونم جه عهشق بالآت قهقنهس بی
 پوحم چهنی رۆح پاکت په یوهس بی
 تا بهرۆی مهردن یهک لایهک دینم
 بزانه گیانم گیان شیرینم
 هوشم هراسان بادهی ساف تۆن
 خه یالم دایم ته لگراف تۆن
 ماوام گهرمه سیر نه گهر لایلاخن
 ده ماخم وه بۆی ههوای تۆ چاخه ز
 نه مایل وه زهوق، نه عهیش شادی
 زهوقم هر تۆنی جهی دنیای بادی
 غهیر جه شییوهی تۆ وه بان گولدا
 ویهردن تا په نه باغچهی دلدا
 ههنی جه مهخلووق تا بهرۆی مهردن
 شه مال ههم جه خه و گوزهر نه کهردن
 قهسه م هر بهوشای فهرد فهریاد پهس
 سیوای تۆ کهسم نه زانان وه کس
 غهیر جه تۆ کهسم وه کس نه وانان
 وه یادت قهسه م شای نه و جوانان
 تۆنی ئازیزم، تۆنی غه مـخوارم
 هر تۆنی یاگهی گشت قهوم کارم
 هر با جه عالم و اچان بی کهسه ن
 مهیل تۆم ته نخوای گشت کهسم وهسه ن

دیدهم غهیر جهتۆ بالا دهس نییهن
 قهلبم ئامیتیهی مهیل کهس نییهن
 سهرو گیان نه رات توفه یلم کهردهن
 سهوگه ند هر ئه وهن په ریی تۆم وهردهن
 قهسه م هر بهوشه رت ئیقرار جاران
 بهو وهفای قه دیدم گشت بهینه ت داران
 تا نه فس بهندهن نه یانهی قه فس
 سیوای تۆ دیدهم شادانه بوون وه کهس
 تا خاس ویم نه کهم ریسوای زهمانه
 نه بوون وه سه ر ژان خویش و بیگانه
 تا شکست نه دهم وه شای جوانیم
 دنیا پر نه بۆ گشت جه نادانیم
 تا مینان خاتر نه یتزۆ وه گل
 شهرتهن مهیل تۆ بهر نه شو جه دل
 تا ئه لف بالا م وینهی نوون نه بۆ
 تا موخ ئه عزام گشت وه هوون نه بۆ
 تا دیدهم وه ئاو — روار ته ر نه بۆ
 تا گوژم جه سه مع ته مام که ر نه بۆ
 تا زوان نه دهم له نگ لال نه بۆ
 تا ئه عزای به دهن گشت به تال نه بۆ
 تا چراغ پۆخ خاس نه بۆ خامووش
 شهرتهن مه یله که ت نه کهم فه رامووش

واته: خوايا تۆ خۆت له هه موو شتیک ئاگه داری و ده زانی که به هوئی ئه وینه وه سووتاوم و
 بوومه ته خه لووز، خۆ من به رد نیم و، به زه بیته پێمدا بێ و بگهی دادم، چونکه ناشادم، له
 گه نجینهی ده سه لاتێ تۆ خۆ شتیک کهم نابیته وه، با ئه م په پوله به تیشکی شه م شادی، با
 بولبول ئه رکی درک نه کیشی و به بی ترس له ناو گولزار به ده وری گولا بگه ری ئه ی
 خو شه وسته که م! شای تیرها وێژ هکان، دیسان سویتند ده خۆم به پله و پایه ی پیاوچا کان که
 له کاته وه من خۆم ناسی، دل و ده روونم له ئه وینی بالادا بووه قه قنه س و گیانم له گه ل

گیانی پاکتدا په یوه س بوو، وه تا پوڅی مردن بیرم هر ها به لای توه و هوشم هر اسانی
 بادهی تویه، وه زیان و مهرگم په یوه ندیی به توه به، نه گهر له قشلاخدا بم یا له لټلاخدا
 به هوی توه خوشم، سویندم به خوی تاق و ته نیا، جگه له تو هیچ که سم خوش نه ویستووه،
 و هر تو خوشه ویست و خه مخوړی، وه هر تو که سوکارمی، دلم هر ها به لای توه و
 سر و گیانم له پټا بهخت ده کم، نهو سویندهی که له پټشا بق تو خوار دوومه، هر
 له سریم و جگه له تو که سم ناوې، هه تا کو له شم نه چټه ناو خاک، مهرج بی که تو له بیر
 نه به موه، وه تا نه لفی بالام و هکو نوونی لی نه یت و تا گویم که نه بی و زمانم لال نه بی و تا
 چرای گیانم نه کوژیتوه، مهرج بی که تو له بیر نه به موه.

جیهان نارا له پاش نه وهی خوشه ویستی خوی سهارت به میترده کی دهرده بری، دیسان
 دهرد و په زاره ی دلی خوی ه لده پوڅی و داوای لی ده کا که بیته وه لای تا به په که وه به شادی
 و خوشی زیان به رنه سر، و هکو ده لی:

هر ویم مه زانو دل چ دهر دیشنه

به لام پهری تو فایده ش چیشنه

من په ی تو وستنه ویم وه چه مرده

تانم چوون سرپوش کیشان وه سرده

په ی تو ویم که ردهن وه بند شان

مه حرووم جه سهیران به رز کوساران

په ی تو دهر وونم پر نیش خارن

سه کچوون شاهق خه م وهنم بارن

په ی تو خه م که لای جوانیم به ردهن

په ی تو وه هارم خه زانش که ردهن

په ی تو ویم که ردهن دهیری دیوانه

په ی تو پابه ندیم جه مهینه تخانه

په ی تو کیشانم جه ور نه غیاران

تیرر تانه ی تال نا نه هلی یاران

من باده ی هه سرهت هیجرانت وهردم

جه فات په ی من بی سه فات په ی مهردم

تا که ی من جه لات بیوون په نجه پو

نای جه که م شهرتی و بی وه فایبی تو

تا واچی به د حال ته لځه نه ژيانم
 بيناييم بڼو د هس وهر د هر جه گيانم
 جهی وهر کي بي نه يار دلدارت
 ديسان هر نه وهن شه فاي نازارت
 خه د هنگ غه مزه ي کام مه هرو بهر دت
 هم بشق وه لاش په ي د هوای دهر دت
 جه يانه ي خالي نيمه ت چ کاره ن
 دنيا په ي تو گشت مينا بازاره ن
 نه و هر کو بديق سازت پرسوزنه
 دايم نه دهوران جه ژنت پيرورنه
 من که خو جه ژنم، جه ژنانه م خاره ن
 سه فاي نه ورورزم چون ژار ماره ن
 نه ري بي مروه ت بي نه نديش جه تير
 نه ري بي باوه ر دوورجه خودا و پير
 تاکه ي حه رف تال مه دهر ي نه پر دم
 کي زانووش نيان وه بان زانووم
 تاکه ي مه که ريم وه جه شته ي ماران
 وه پوول سيای نارپه وای شاران
 ناخر نه ر گه نجه ن نه ر په نجه ن يارم
 کي بڼو غه يرجه ویت وه خه ريدارم
 قيبله م حه يفت که ر دجه من و يه ردي
 خه يالي وه ي ته رو نه دل ناوهردي
 ویم نه ر ناخاسم، دهر وونم خاسه ن
 دل جه باره که ت ساحيت ني خلاسه ن
 مه بڼو نه واچی وه فا و به ينش کو ن
 پرژشنيی دنيا م په ي وجوود تو ن
 به لام بڼو وه عه شق بينای بان سه ر
 جه نه سپ مه تلېب لادي پيا به ر

ٺو ٺهسپه چهندڪس هه وادان بهوار
 چهند سهر وه مهيدان كه ردهن نگوونسار
 چهند ئوستاد عليم كه ردهن وه ناشي
 چهند وه زنش كه ردهن وه مووش كاشي
 من جه عومر ويٽم نهى دنياى فاني
 پام نه نيان وه بان راگهى ناداني
 چه تر نامووسم جه سهر ٺه فراشتهن
 به ردهى عيسمه تم هر نيگا دا شتهن
 به رزمه كه جه لام سه داي نام و نهنگ
 شيشهى مه عسووميم مه در وه پروى سهنگ
 نه خـــــــودا به ردار نه بهنده رازى
 نه فه تو اى شهر عه ن، نه حوكم قازى

واته: دهر دم زوره و به لام بۆ تو چ سوودى كى هه يه؟ من بۆ تو له جه مه ردام و تانه و
 سه ركونه م وه كو له چك دا وه ته سه رمد، وه بۆ تو خۆم كردو وه ته پهندي شاران، وه له
 سه يرانى دهشت و كيو بى بهرى بووم، وه سه د كيو وه كو شاهۆ خه م بو وه ته بارم، وه خه م
 بۆ تو به رگى جوانيمى بردو وه و به هارم لى بو وه ته خه زان، وه به جارى كه وتو ومه ته ناو خه م
 و مه ينه ت و خه لك تانهى تو م لى دهن، وه من هه موو دم بادهى په ژاره ت ده خۆمه وه و
 په ژاره ت بۆ من و خو شيت بۆ دوژمنه، ئيستا كه جه ژنه و منيش جه ژنم نيه و تاكه ي
 قسه ي تالى خه لك ببيسم، ئه ي خو شه ويسته كم! حه يفت كرد كه له من بووردى و بيرى كى
 واته هيناهى دل، خو من هر تو م ده ويست و بۆ قسه ت ليم نه بيس، ده سا له سهر ٺه سپى
 هه وا و هه وه س پياده به، چونكه ٺو ٺه سپه چهندين كه سى خستو وه ته خو اروه، به لام من
 به ردهى ئابروى خۆم را گرتو وه، ئيتر شو وشه ي پاكي مه ده به رداو نه خوا رازيه نه ش
 قازى فه رمانى ئه م كاره ده دا.

جيهان ئارا پاش ئه م هه موو گله و سكا لايه كه ده رى ده برى و په ژاره و ناخ و داخى دلى
 هه لده پيژى، داوا له ميتر ده كه ي ده كا كه به بى په زاي ٺو ده ست نه داته كارى كه وه كه ژيانى
 هه ردووكيان تيك بدا و له يه ك جيا بنه وه و ٺه وسا پيا ده روا و پتي ده لى: ئه گه ر بزانم كه
 ليم زویر و دلته نگ ده بى، ژيان له خۆم تال ده كم وه كو ده لى:

فيدات بام په ي چتش په شيمانيت به رد
 چهند سه وگه ندت وه رد، چهند جار عه هدت كه رد

ئەر بېق جەلات ساتى ۋە سالى
 ۋە بىي رەزاي من نەكەي خەيالى
 ئىسسە يە چىشەن ئەرئى بىي ۋادە
 ئى خەم خەيالى، غەزم ۋ ئىرادە
 ئەگەر بزانوۋە جىم مەبى دىگىر
 ئەگەر نارىن بىي، ئەگەر زمەھرىر
 دۆزەخ پەرى تۆنەكەم ئىختىيار
 تا عاجىز نەبىي ۋە فادار
 نەك ۋاچى دەمباز قەۋلش بەتالەن
 قەسەم ھەر بە ۋ فەرد ئاگاي كول حالەن
 نە ساحىب باخم. نە ساحىب ميوە
 بەخشش بەنۆشش بىنشش پىئوۋە
 ئەرباخەن، ئەرملەك ئەرگەنجەن، ئەر مال
 دەخلىش ھەر بەتۆن داراي كەمەر لال
 خاترت جەم بىي دىل مەدەر ۋە دىل
 پەي تۆ رازيان ئى باغچەي پىر گول
 بىي تاقەت مەبەر شاي خەسرە ۋە مقام
 بەۋەسل شىيرىن مەياۋى بەكام
 ئىسسە نەجاي دەس نە ۋادەي كارەن
 نە ياگەي تەببىر ھانا ۋ ھاۋارەن
 پام ھانەپا ۋەندوۋ شاخەي زالم
 مەشيا خۇ تۆ خاس زانات بەحالم
 تەۋق سەدمەنيم شىيەن نەگەردەن
 سەرتاپاي بالام ئاغىشتەي دەردەن
 بەلام سەبەب سا زموشكىل گوشادكەر
 پادىشاى شاھان دەھەندەي داۋەر
 بەد قىۋەرتەش جە ھانامەۋە
 خەلاس كەرۋە پام جەپاي دامەۋە

ئاسان ببۆكار زهحمەت وەر دەمان
 نەدریق وەباد پەنج بەردەمان
 یا رجای شەخسێ یا وەتەنبیری
 بگێڕین وە دەس دامان پیڕی
 غەرەز وەهەر نەوع کاری بسازین
 من و تۆ جەبەین من و تۆ نازین
 ئەوسا وەشەن عەیش هەر شەو تا سەحەر
 خودا خۆشنوود بۆ بەندە بێ خەتەر
 وەر نە خۆ لەیلت ئارامش نییەن
 سیوای تۆ پەیی کێ پێسوای عام بییەن

واتە: بەقوربانت بۆ بۆچی لەسەر پەیمانەکەیی خۆت پانەوەستای و پەشیمان بوویتەو،
 ئێستا لەبەرچی کەوتیتە سەر هەوا و هەوس؟ وە مەیلی جارانت نەماوە، من ئەگەر گەنجم،
 ئەگەر باخم، ئەگەر مالم، ئەگەر زەویم، پەيوەندم بەتۆووەیەو، دەسا وەرەو سەر باغچەیی پر
 گولت کە بۆ تۆ پازاوەتەو، با منیش لە دەرد و پەژارە و کەسەر پزگار بۆ، با پەنجی
 هەردوو کمان بەفیرۆ نەروا، ئەوسا شەو تا بەرەبەیان بەیەکەو پابوێترین و جیهان بەخۆشی
 و شادی ببەینە سەر، ئەوسا خواش پازی دەبێ ئەگینا من ئارام نییە، وە من هەر بۆ تۆ
 پێسوای خەلک بووم.

سەرچاوەکان

- ۱- بەرگی یەكەمی (تاریخ مردوخ).
- ۲- بەیازیکی کۆن کە لە ساڵی ۱۲۲۲ی کۆچیدا نووسراوە.
- ۳- حەدیقەء سلطانی - تالیف: محەمەد علی سلطانی- کرمانشاه، ۱۳۶۴
- ۴- تەتمەء کتەب خسرو و شیرین اثر میرزا عبدالقادر پاوه ای، با مؤخره: سید طاهر هاشمی.
- ۵- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەجیهان ئاراخانم.

مهلا عەبدوللای دشی

۱۲۷۵-۱۳۴۳

ئەم ھۆنەرمان ناوی عەبدوللای کۆری مهلا محموود و نەوێ مزەفەر خانی جوانرۆیە، بەپیتی ئەو زانیارییانەی کە کەوتوووە دەستمان لە ساڵی ۱۲۷۵ی کۆچی لە دیتی دشی ھەورامان لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەشتوو. ھەر لە منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و بۆ خۆتندن ھەموو ھەورامان گەراو و پاشان بەفەقێتیی پۆشتوووە ھەولێر و لەلای حاجی عومەر ئەفەندیدا خۆتندنەکی تەواو کردوو و گەراو تەوێد و مەلبەندەکی خۆی و خەریکی وانە و تەنە و پۆتینی خەلک بوو تا لە ساڵی ۱۳۱۳ی کۆچیدا لەلایەن فەرمانرەواکانی ئێردەلانەو بانگ ئەکرێ بۆ شاری سنە و لە پاشا لە مزگەوتی (دار الاحسان) دەبێ بەمامۆستا و ئیتر پاشماوێ ژیانی بە وانە و تەنە و پۆتینی خەلک بردوو تە سەر تا لە ساڵی ۱۳۴۲ لە تەمەنی شەست و ھەشت ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو. مهلا عەبدوللای کە بەمهلا عەبدوللای مفتی ناسرابوو، لەبەرئەو کە شیوەی زمانی زگماکە خۆی گۆرانی بوو، زۆری ھۆنراوەکانی بەزاراوەی گۆرانی ھۆنیووەتەو، وە گەلێ جاریش بەشیوەی سۆرانی ھۆنراوەی داناو و دیوانیکی گەورە بوو کە بەداخووە لە شەری یەکەمی جیھانیدا لەناوچوو. گواہ نوسخەیەک لەو دیوانە کەوتوووە لای کۆری گەورە مامۆستا محەمەد مێھری کە لە شاری ئەستەمبوول مامۆستا بوو.

مهلا عەبدوللای مفتی لەگەڵ بەگزادەکانی ئێردەلان و بابان و جاف و جوانرۆ و ھەوراماندا دۆستایەتیەکی بەتینی بوو و ھەروەھا شێخەکانی نەھری و بەرزنجە و تەوێلە و تالەبان زۆریان رێزگرتوو و دۆستایەتیەکی گەرمی لە گەلیانا ھەبوو و بەلای خەلکەو پلەوپایەکی بەرزی بۆ دانراو.

مهلا عەبدوللای مفتی چەند جار بانگ کراو بۆ مووسڵ و بەغدا و لە کۆبوونەو ئایینی و زانستییەکانی ئەو سەردەمدا بەشدار بوو، وە لە دوایدا بانگ کراو بۆ تاران و لەوێ چوو تە شاری سنە و ھەر لەوێشدا بەخاک سپێرراو.

مهلا عەبدوللای پەشت بەپشت لە بنەمالەیی زانست و خواناسییە، مزەفەر خانی باپیرە گەورە لە پۆزگاری ھێرشێ مەغولەکاندا کۆچی کردوو تە دیتی کەش و لەوێدا نیشەجێ بوو و ماوەتەو.

مفتی جگە لە دیوانەکی کە دەست بەدەست کەوتوو، (باوەرنامە)یەکی ھەیە کە بۆ کۆری دووھمی مهلا محموودی مفتی کە ئەو کاتە تەمەنی ھەوت ساڵ بوو دای ناو.

ئەم باوەرنامە کە سەرەتا کەس بە: (خودا یارت بۆ) دەست پێ دەکات، لە قەلبێکی
 رێکوپێک و لە ئەو پەری سادەیی و پەوانیدا دانراوە ئەگەر بەقوولی لە ھۆنراوەکانی ئەو
 باوەرنامە وردبینەو، ئەوەمان بۆ دەردەکەوێ: کە دانەری ئەو باوەرنامە خاوەن بەشتیکی
 زۆر گەورە بوو لە ھۆنەر و ھۆنەریدا، بەچەشتیکی وەھا کە گرنگترین مەبەست و وردترین
 مانای لە چوارچێوەی ھۆنراوەدا، بەسادەیی و پەوانی جێ کردووەتەو بەبێ ئەوەی پێچ
 و پلووچیکی وشەیی یا مانایی لە ھۆنراوەکانیدا ببینرێت، ئەمەش باوەرنامە کەسێ
 عەبدوللای دەرەسەیی کە دەلی:

خودا یارت بۆ، خودا یارت بۆ
 پۆلە! ئەرجووم ھەن خودا یارت بۆ
 بەفەزڵ و پەرحمەت نینگادارت بۆ
 پەسێ تەحسێل علیم مەدەدکارت بۆ
 پۆلە! وەر جە گشت مەبۆ بزانی
 حیکمەن جە ئیجاد نەوع ئینسانی
 ئەوێل عێرفانەن، ثانی عیبادەت
 مەبان ئەسڵ و فەرغ بنای سەعادەت
 ھەرچی مەوینی کرد مومکینا تەن
 ئەگەر زەمینەن، ئەر سەماواتەن
 گیاندار و بێ گیان، لەتیف و کەسیف
 پۆشن و تاریک، شەریر و شەرێف
 بەکسەر موحتاجەن وە کردگاری
 (واجب الوجود) پەرورەدگاری
 بێ جەسەد، بێ پەنگبێ شەکل و شێوە
 شێوەی عالەمش ھیچ نەبێ پێوە
 سەرچەشمەیی (وجود) فەیاز جوود بۆ
 مەوجودات یەکسەر بەئەو مەوجود بۆ
 بێ ئیحتیاج بۆ جە گرد سەرا سەر
 تا موحتاج نەبێ بەواجبێ تەر
 مەوجود ھەر ئادەن، مومکین چوون سایەن
 ئازاتە پاکە، زات و خودایەن

ئەو ھۆل عىرفانەن سانى عىبادەت
 مەبان ئەسل و فەرع بىناى سەعادەت
 عىرفان يانئ ھای خودای بشناسى
 بەزات و سىففات بەتھور پاسى
 عىبادەت يانئ بەندەگىش كەرى
 ئەمىرۆ نەھى ئەو بەجىا باوہرى
 ئىنسان جە ھەيوان ئەر وىر كەرۆھ
 بەعيلم و ەمەل، جىا مەبۆھ
 ئىنسان غافل جەدىن بى خەوہر
 جە گرد ھەيوانئ كەمتەرەن بەتەر
 پۆلە ئەسل و فەرع دىن و ئىسلامى
 مەبۆ بزائئ تا نەبى عامى
 ئەسل و دىنىمان باوہرەن بەھەق
 خودای زو لجال خەللاق موئلەق
 ھەرچى مەوینی گرد مومكىناتەن
 ئەگەر زەمىنەن ئەر سەما واتەن

واتە: ئەى پۆلە: لە خوام ئەوئ كە ئەو یار و یاوہرت بى و بۆ خۆتەندى زانست یارمەتیت
 بدات. پۆلە بەر لە ھەموو شتەك دەبى بزانی كە ھەو ھۆل دەبى خوا بناسى و پاشان
 بىپەرستى، ھەرچى لە جىھاندا بەچاودەبىنى، گياندار و بى گيان، پروناك و تارىك چاك و
 خراپ، ھەموو پتویستیان بەپەروردگار ھەيە.

ئەو بى لەش و بى پەنگ و بى شىوہیە و سەرچاوەى ھەموو شتەكە و ھەموو شتەك
 دەگەریتەوہ بۆ ئەو، خواناسى يانئ ناسىنى خوا، پەرستىش يانئ پەرستىنى خوا و دەبى
 فەرمانى ئەو بەجى بىنى، وە ئەگەر چاك بىرى لى بكەیتەوہ بنیادەم و ولس بەزانست و
 كەردەوہ لە يەك جىا دەبنەوہ. پۆلە دەبى بنەرەتى ئاینى پىرۆزى ئىسلام چاك بزانی، وە
 ئەو ھش بپوا بەخوای تاق و تەنبايە و ئەو داھتەر و پەروردگارە. دىسان دەلئ:

گياندار و بى گيان لەتيف و كەسىف
 پۆشن و تارىك، شەریر و شەریف
 يەكسەر موحتاجەن وە كردگارئ
 (واجب الوجود) پەروردگارئ

زیندەن و بێ گیان، ویش ئەسل گیانەن
 دانای ھەست و نیست پەیدا و پەنھانەن
 ئەزەل تا ئەبەد جەلاش عەیانەن
 یەكسەر كائینات جەلاش یەكسانەن
 زەمان و مەكان گەرد و پەڕ داوھ
 نزیک و دوروش نییەن جەلاوھ
 ساحیب قودرەتەن تەوانای گشتەن
 وە تەنیا لەفری گشتش سرشتەن
 ساحیب ئیرادەن بەمەیل و ھەوەس
 ئیجادش كەردەن ھەر ئالو ھەر پەس
 وەبێ ئیرادە ی ئەو شای بێ ئەندیش
 یەك زەرە مەوجود نەجمان نەجای ویش
 مەژنەوۆ بەوجود خەیاڵ و سروش
 نەك بەواسیتە ی ھەروا و سەوت و گوێش
 مەوینۆ زەرات كائینات یەكسەر
 بەنور مۆتلەق نەك بەدیدە ی سەر
 گۆیان بەكەلام ئەزەلی و سەمەرد
 خامۆشیش نییەن ئەزەل تا ئەبەد
 كەلامش وێنە ی زاتش بێ چوونەن
 یا لەفر بێ سەوت. یا ھەر مەزمونەن
 باقی یەم دايم بەقاش تاقییەن
 باقی مەوجودات بەئەو باقی یەن
 جەودوما باوہ بەفریشتە ی حەق
 مەلائیکە ی پاك خەلاق موطڵەق
 لەتيف نوورانی نە نەڕ نەمادە
 پە ی بەندەگی حەق دايم ئامادە
 مەئمووری بەعضی ھەر عیبادەتەن
 باقی ھەر دەستیووشوغلایش عادەتەن

جبرائیل ئوستاد پەنغەمبەرەن

عیزرائیل قابز گشت گیاندارەن

میکائیل مەئموور پۆزی ئۆمەتەن

ئیسرافیل مەئموور پۆی قیامەتەن

بەعزئ پەری وا، بەعزئ پەی واران

بەعزئ پەی گیواو بەعزئ پەی داران

بەعزئ پەی ژیاوار گیانداران یەکسەر

بەعزئ پەی دەفتەر ئەعمال بەشەر

پەی سوئال قەبر، نەکیرو مەنکەر

سایق و شەهید، پەی سەحرای مەحشەر

مالیک و دەسەش پەری عەذابى

ریزوان و دەسەش پەری سەوابى

حیساب مەلەک ستوودەو پەسەند

کەس نەزانق، غەیر جە خوداوەند

واتە: گیاندار و بئی گیان ھەموو پتووستییان بەخوای مەزن ھەیە. خوا بئی گیان و زیندوو و ئەو خۆی داھێنەری گیانە و ھەست و ئاوەز دەداتە گیانداران، ھەموو شتیکی لى پوونە، ئەوەی لە نزیک بئی یا دوور تۆفیر ناکا، ھەروەھا بەسەر ھەموو شتیکدا دەسەلاتی ھەیە و خاوەن توانایە و چاک و خراپ ئەو دای ھێناوە، وە بەبئی وەمى خوا ھیچ گیاندارێک ناتوانی بجوولێتەو، ھەروەھا بێنرە و ھەموو شتیک دەبینی، چاوی نییە و بەتیشکی خۆی ھەموو شتیکی لى دیارە، گۆیا و بێژەریشە و ھیچ کاتى بئی دەنگی نییە، قسە و وتەیشی پێرۆزە و ھەمیشە دەمیتێتەو و مردنی بۆ نییە. ئەوسا بپروا بەیتنە بەفریشتەکانی کە نە نێر و نە مێن و بۆ بەندەبى خوا سرشتیانى کردوو، لە ناو ئەو فریشتانەدا جبرەئیل مامۆستای پەنغەمبەرەکانە و عیزرائیل گیان کێشەرە و میکائیل پۆزی بەشکەرەو ئیسرافیل لە پۆزی پەسلاندا بۆ ھەلسانی مردووان شاخەفیر لى دەدا، ھەندیکیان بۆ ناو ھەندیکیان بۆ باران و ھەندیکیان بۆ گیا و بۆ داران و ھەندیکیان کردووی مرق دەنووسن بۆ پرسیری گۆر، ژمارەى ئەو فریشتانە جگە لە خوا کەس نایزانى، ھەروەھا دەلى:

ھەم با وەپکەری بەگیان و بەدل

خودای چەن کتیب کەردەنش نازل

تهورات شهریف پهی مووسای کهلیم
 زه‌بوور پهی حه‌زرت داوود که‌ریم
 ننجیل پهی حه‌زرت عیسه بنی مہ‌ریہم
 قورئان پهی حه‌زرت حبیب ئە‌عزم
 سوحوف پهی ئادہم، پهی شیس و ئیدریس
 نوح و ئیبراہیم، بی شوہہ و تہلبیس
 بازہم باوہرن بہ‌پہ‌یغہ‌مبہ‌ران
 ئادہم تا خاتمہ یہ‌کسرہ رہ‌ہبہ‌ران
 چوون ئینسان خودای شهریف ئاوہردہن
 پهی بار تہ‌کلیم ئیجاش کہ‌ردہن
 مہ‌شیویش جہ‌رووی فہ‌زل و ئیحسانش
 دہ‌ستور لعمہل بدق نیشانش
 تہ‌دبیر ئوموور زیندہ‌گیش کہ‌رؤ
 راگہی بہ‌ندہ‌گیش پیش نیشان دہ‌رؤ
 تہ‌عین تہ‌کلیم (خالق) بہ‌ویشہن
 کہ‌س نہ‌زانق ئیرادہش چیشہن
 پەس پهی ہر قہ‌رنی کہ‌ستش پەرورہدن
 بہ‌وحی و ئی‌عجاز پەوانہش کہ‌ردہن
 یا بہ‌سفارش یاخو بہ‌کیتاب
 پیش نیشان دریان پای حق و سہ‌واب
 پهی رہ‌ہنمائی بہ‌ندہ‌گان ویش
 راگہی خہ‌یرو شہ‌ر حالی کریان پیش
 ئە‌نبیا یہ‌کسرہ سببی نہ‌قس و عہ‌بن
 بہ‌رگوزیدہی خاس (عالم الغیبین)
 بی گوناو سادق، جہ‌عیووب بہ‌رین
 زاہرو باتن دارای سہ‌روہ‌رین
 مہ‌سووف بہ‌سیفات قودس و نوورانی
 پاک جہ‌ رہ‌زاییل ہ‌وای نہ‌فسانی

زولمەت رۆشنکەر چوون سووچ سادیق
 واسیتەى مابەین مەخلووق و خالیق
 مەخسوس، مۆرسەلین ساحیب ئەحکامن
 ھادی و ڕەھنمای کافەى ئەنامن
 ئولول ئەزمەشان نۆحەن و خەلیل
 کەلیم و مەسیح، خاتەم جەلیل
 عەدەدەشان جەلەفەز (محەمەد) پەیدا
 یانئ فەزەت گەشت بەئەوھویدان
 ئەوھەلین ئەوھن، ئاخەرین ئادەن
 بینای کەسایەت بەئەو ئابادەن

واتە: خوا چەند پەرتووکی بۆ پێغەمبەرەن ناردووەتە خوارووە، تەوراتی بۆ مووسا و
 زەبور بۆ داوود و ئینجیلی بۆ عیسا و قورئانی بۆ پێغەمبەری گەرەى ئیسلام ناردووە و
 ھەرۆھە سوحوفی بۆ ئادەم و شیس و ئیدریس و نوح و ئیبراھیم ھەناردووە. ئەو
 پێغەمبەرەنە بۆ گوناھەن و ھەلبێتێراوی خوان و پاک و خاوەن و تاریکی ڕوون دەکەنەو و
 خۆشی و شادی دەخەنە دلانەو، وە پێنمای خەلکەن، وە ھافی محەمەد دوایین پێغەمبەر و
 خۆشەویستی خوا، دیسان دەلی:

ئاخەر پەيغەمبەر ئاخەر زەمانەن
 دەریای ڕەحمەتەن، کەھف ئەمانەن
 گشت دینی بەدین ئەو بەتال کریان
 تا ڕۆی قیامەت دین بەئەو دریان
 پەڕئ ئینس و جن، عامەن بەعسەتش
 باقی مەخلووقات پەڕئ خەزەتش
 ئیسەم و نەسەبش مەبۆ بزانی
 بەی تەمام بیەو ئەسەل و ئیمان
 ئیسەمش محەمەد، محەموود و ئەحمەد
 بابەش عەبدوللا نازار ئەمجەد
 عەبدولموتەلب جەدشەن ھاشم
 ئەعلا جەدشەن، شای ئەبولقاسم

نه داش ئاميينى كه ريمه ي وه هب
 ومته نش م كه تايفه ش عه رب
 هاشمى زويده، طايفه ي قوره يش
 هر جه م كه نه ومحي ئاما پيش
 جه چل ساله نه، بي به پيغه مهر
 په نجاو يه رينه، كوچيش كه وتن وهر
 شى پهي مه دينه، ئا نازنه نينه
 ئيسه مهر قه دش ها جه مه دينه
 بازهم باوه رهن وه پوي قيامت
 پوي زه لزه له ي سه خت زاري و نه دامت
 خودا واده ش دا به پيغه مبه ران
 ئادم تا خاتم يه كسه ر په به ران
 ومختي علامات گشت مبه زاهير
 مودده ت و دنياي مه ياوؤ ئاخير
 حق به ئيسرافيل مه ده رؤ ده ستور
 به هيه به ت فووي مه ده منق نه سور
 هر چي گيان دارن نه به حرو نه به ر
 زاله ش مه توقؤ، مه راني يه كسه ر
 هم مه فه رماوؤ، وه باد سه ر سه ر
 شى كه رؤ كوؤان ته پان سه راسه ر
 پروي دنيا مه بق ده شت و سارايي
 ئيمجا پهي واده ي مه حشه ر ئارايي
 باز مه بق سادر ئه مر ره بانى
 پهرى ئيسرافيل پهي نه فخره ي ساني
 ومختي ناله ي سور سه دا مه دؤوه
 هر چي گياندارن به ريا مه بقوه
 ئينسان و حه يوان ئه وه ل تا ئاخير
 يه كسه ر مه مدران به ئه مر قادر

سەرسام و حەيران، مەدھۆش و ماتەم
 مەيان وە ھەمدا خەلايق جەم جەم
 مەنالاڻ وە سۆز كوفار و عوسات
 ئىنە ئارپۆنە، پەيغەمەران وات
 مەكيشان بەزۆر كوففار بەدبەخت
 پەرى جەھەنەم پەى عەزاب سەخت
 جە گرد ئۆمەتتى؛ ئەھل و ئىمانى
 نىگا مەداران پەى ئىمتحانى
 پى مەلۇوم كەردەى خاس جە خراپ
 ئامادەكریان میزان و حىساب
 سىياھەى ئەعمال ھەر كەسنى پەى ویش
 بى زىادو كەم نىشان مەدان پىش
 خاسان بەرھەمت حەق مەبان دلشاد
 مەلان پەى بەھەشت سەرۆەش و ئازاد
 زومرەى عاسىيان شەرمەندەو خەجلى
 بەزارى و شىوہن مەمانان ماطلى
 باقى ھەر كەسنى بەقەد گونای ویش
 عەزاب دۆزەخ مەياونان پىش
 تا بەشەفاعەت (سەيد سەرۆەر)
 ھەر كەس كەلىمەى تەوھىد كەردەن وەر
 نەجاتش مەبوق جە سزای جەحیم
 شاد مەبوق وە عەفو و رەحمان رەحیم

واتە: پىغەمبەرى گەرەى ئىسلام دەريای بەزەيبیە و ھەموو ئاين و دىنىك بەدینى ئەو
 بەتال كرا، بۆ مروق و جنۆكە سەرھەلدانى يەكە، واتە ھەموو دەبى بىرۆى پى بەیتن، ناوی
 ئەو (محەمەد) و (ئەحمەد) و باوکی (عەبدوللایە و (عەبدولتەلیب) باپیریەتى و ناوی
 دایكى (ئامینە) یە و لە مەكەدا لە دایك بوو و لە ھۆزى قورەیشە و ھەر لە مەكە سەروشی
 بۆ ھات و لە چل سالاندا بوو پىغەمبەر و لە مەدینەدا كۆچى دواى كرد، خوا بەلئى پۆزى
 دواى داوھتە پىغەمبەرەكان و دەبى ھەموو كاتى ئەو پۆزە بخەنە بىر و كاتى كە ئەو پۆزە

بگا، ئیسرافیل فوو دهکاته شاخنه فیره کهی و تهوایی گیانداران دهتوقن و ئه مرن و ئهوسا
تهوایی دهشت و کیتو تهخت دهبی و له ناو دهچی و پاشان ئیسرافیل به فهرمانی خودا بۆ
باری دووهم فوو دهکاته شاخنه فیره کهی و ههموو گیانداران زیندوو دهبنه وه و بی بروایان
به زۆر دهکیشنه ناو دۆزهخ و ئهوسا ئهوانه ی و بروایان هینا و دهخه نه بهر لیتپرسینه وه و
ئهوهی که چاک بی دهچیته به ههشت و ئهوهش که گونا هکار بی، شهرمه زار دهبی و هر
کس به نه ندازه ی دۆزهخ پزگار دهبی و به بهخششی خوای مه زن شاد دهبی.
ديسان دهلی:

جه و دما باوه به قهزا و قهدهر
یانئ جه عهرسه ی ئیمکان سه راسه ر
خواجه کرده ی ئیختیاری بۆ
خوا هر وه قودرته نات باری بۆ
گرد جه رۆی ئه زه ل حقه مه علوم که رده ن
یه کسه ر وه ریشه ی ته حریر ئا وهرده ن
بی قهزا و قهدهر، بی ته قدیر حقه
مومکین نییه ن نه سیم بجمنۆ وهره ق
نه و اچی، وهختی گرد به ته قدیر بۆ
مه شیۆ ئیختیار به سته ی زه نجیر بۆ
چونکه جواوت پتسه مه داوه
زه مانه نییه ن جه لای خودا وه
ئه زه ل تا ئه به د مه علوم بییه ن لیش
ته مام کاینات هر کام نه جای ویش
جه میعش زانان جه لاش ویه رده ن
جه دما و زانای ته قدیرش که رده ن
عیلمش مو حیتنه ن، نوویسیا و ئادی
نه جه بره ن به ی ویش نه به ی عیبادی
زانانش هر کس مه یلش به چی شه ن
یا ویش ئیراده ی کام کارش پتسه ش
مه زانۆ هر کهس فیکرش مه جموعه ن
عیلم تابیه ن، مه علوم مه تبوعه ن

زه مانه‌ی مه‌تبوع نه‌رسد لاحیق بۆ
 واجبه‌ن (بالذات) هه‌ر ئه‌و سابیق بۆ
 ئینه‌ کافیه‌ن په‌ی ئه‌هل و فامی
 شه‌رحت گه‌ره‌که‌ن عه‌لیم و که‌لامی
 فه‌رعو دینی‌مان عه‌مه‌ڵ که‌رده‌یه‌ن
 ته‌کلیفو خودای کار ئاوه‌رده‌یه‌ن
 نه‌حکامو خوای زانه‌ بۆ مینه‌ت
 واجب و حه‌رام مه‌که‌ژۆه و سونه‌ت
 په‌نجه‌مین موباح، ته‌کلیف ته‌مامه‌ن
 قه‌بوو‌ڵ ته‌کلیف دین ئیسلامه‌ن
 جه‌ واجب‌ات و پۆکن و ئیسلامی
 مو‌ت‌له‌ق واجبه‌ن په‌ی خاس و عامی
 ئیجرا و که‌لیمه‌ و شه‌هاده‌تیه‌ن
 بنچینه‌ و بنا و سه‌عه‌اده‌تیه‌ن
 نمانه‌ و پۆچی په‌ی خودا وه‌ندی
 زه‌کات و وه‌جه‌ن په‌ی ده‌و‌له‌مه‌ندی
 ته‌رکو حه‌رامی واجبه‌ن دايم
 جه‌ و دما تۆبه‌ی دوروس و قايم
 یا ساحیب په‌حمه‌ت بۆ ئه‌مریم که‌رده‌ن
 حه‌ق به‌نده‌ییم وه‌جا ناوه‌رده‌ن
 شه‌رمه‌نده‌ و خه‌ج‌ل شه‌رمه‌ ساره‌نان
 ذه‌لیل و ئه‌و‌گار گونا‌کاره‌نان
 ئه‌جه‌ه‌ڵ نزیکه‌ یاوانم نۆبه
 تۆبه‌ قه‌بوو‌ڵ که‌ر ده‌خیله‌ن تۆبه
 ته‌مام بی کیتاب عه‌قیده‌ن ئیسلام
 ئه‌رجووم قه‌بوو‌ڵه‌ن، باقی وه‌سه‌لام

واته: پاش ئه‌مانه‌ ده‌بۆ ب‌روات به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر بۆ، واته‌ ئه‌وه‌ی خیر و شه‌ره‌ که‌ پ‌روو‌ ده‌دا
 و دیته‌ سه‌ر تا هه‌مووی له‌ پۆزی به‌رینه‌وه‌ نووسراوه‌ و هه‌یج کاریک به‌بۆ فه‌رمانی خودا

پوونادا، جا بهر له هه موو شتيك دهبي به خوا و پتغه مبه بر وا بڼي و پاشان نوټز بكهيت و پوټوو بگري و نه گهر دهستي دا حه جيش بر و زهكاتيش بده، وه حه ج و زهكات بر دهوله مهند هاتوه.

مهسه لهي چوڼيه تبي قهزا و قهدهر له ئيسلامدا گه لي قول و سرسور هينه ره، زاناياني ئيسلام نه مهسه لايان زور و رد كرده وه و له نه جامدا بوونه ته چهند دهسته وه، هه نديكيان رتياري (جه بر) يان هه لبرارد وه، وه لايان وايه هر كرده وه يه كه له بنياده مه وه پرو بدا هه مووي به هوي دهسه لاتي خواويه و مر و له خوويه هيج دهسه لاتيكي نيه و بهم دهسته به دهوترتي جه بري.

دهسته يه كه تر ده لڼ هر كه ستيك داهينه ري كرده وه ي خوئه تي و خوي گه و ره ته نيا ويستي له ودا داهيتاوه كه به و ويسته هر كاريكي ناروزوي ببتي دهيك و نه گهر نه يوئي نايكا و بهم دهسته به دهوترتي موغه زيلي.

دهسته يه كه تر له سر نه و بيرو بر وايه ن كه خوي گه و ره هيزي هه لبراردني كارو هه لنه بزاردني كاري له مر ودا هيتاومه دي، ئينجا نه گهر بيه وي كاري بكات، خوي گه و ره توانايي كردني نه و كاري له پروي ناماده يي هه لومهرج ده داتي. واته نه م دهسته لايان وايه كه خه لقي خوي گه و ره هه ميشه په پيره وي ويستي بنده يه، پهنگه بيرو باوه ري نه م دهسته به له راسته قينه وه نزيكتر بي. بهم دهسته به دهوترتي نه شعري، وه وا دياره مه لا عبدوللاي مفتي بيرو باوه ري نه شعري په سهند كرده وه.

به جورتي كه بزمان پرون بووه وه، هونراوهكاني مفتي له چوارچيوه يه كي ساده و په وان هونراونه ته وه كه هه موو كه ستيك لي تي دهكا. دوهم، پاشلي هونراوهكان به جورتيكي وه ها هونه رمه ندانه داپرژاون كه له كاتي خوڼندنه وه ي هونراوهكاندا بير له وه ناكړيته وه كه نه و پاشلانه بر پيكخستني هونراوهكان جوركراون، به لكو پياو وه ها تي دهكا كه سروشتي مانا و ناوه ورك نه و پاشلانه ي به پيوست زانيوه.

سپيهم ته پرو پاروي و په وان يي نه و هونراوهكانه گه يشتوونه ته راده يه كه، كاتي دهست دهكه ين به خوڼندنه وه ي (سدر) هونراويك، به بي نه وه ي زهينمان خهريك بكهين، به سروشت تا (عجز) ي هونراوهكه، دهروين وهكو نه وه نه و هونراويه هونراويه كه بي كه خويمان دامان پشتي.

چوارهم هونري نه و هونراوهكانه وه ها دهسه لاتيكي له زاراهوي گوراني بووه كه هيج جوړه نالوكو رتيكي دهنگي، وه يا وشه يي نه خستوونه ناو هونراوهكانيه وه، له راسته قينه دا باوه رنامه كه ي مفتي به جوانترين زماني هونراويه يي گوراني ديته ژمار.

پټنجه م هيزی دهرېړینی هونەر لهو هونراوانه دا نه ومان بؤ دهردهخا که گه لی له مهسه لهی زؤر قوولی فهلسه فیی به شتو هیکی ساده و ناسان جی گراونه توه. نه مهش بؤ خوی به لگه یه کی که ورهیه بؤ په پیردن به پله وپایه ی به رزی زانیاریی هونەر.

سهرچاوه کان

۱- باوه پنامه ی مه لا عه بدوللای دشیی که له سالی ۱۳۳۸ ی کؤچیدا نووسراوه.

۲- یادداشته کانی خؤم سه بارهت به مه لا عه بدوللای دشیی

دوکتور سه عید خانی کوردستانی

(۱۲۷۹ - ۱۳۵۸)

نهم هونەرمان ناوی سه عید و کورې مه لا رهسولی مه ريوانيه و به ناوی دوکتور سه عید خانی کوردستانی ناسراوه. دوکتور جی رهسولای که په راویکی سه بارهت به چوڼییه تی ژیاڼی دوکتور سه عید نووسیوه دهلی: دوکتور سه عید له سالی ۱۲۷۹ ی کؤچی له شاری سنه دا پتی ناوته مهیدانی ژیاڼه وه. هر له مندا لییه وه له لای باوکی خه ریکی خویندنی په راوه ورده له کانی فارسی و عهره بی و قورنای پیرؤز بووه و پاشان چووته حوچره ی فقه تیان و له پاش ماویه ک خویندن ناشنایه تییه کی

ره به قی له فقهی ئیسلامی و ریزمانی عهره بی و فارسیدا پیدا کردووه. لهو ده مه دا فقهی سه عید که لاویکی دواڼزه، سینزه سالان بووه دهستی کردووته هونراو هونینه وه و گه لی هونراوی ئاینی به کوردی هونیه توه له سالی ۱۲۹۳ ی کؤچیدا بابی مردووه و فقهی سه عید بووته جینشینی نه و ئیتر خه ریکی وانه وتنه وه و رینوینی خه لک بووه. له سالی ۱۳۰۵ ی کؤچیدا هه ندی له فه له کان بؤ په ره پیدانی ئاینی فه له ها توونه ته سنه و فقهی سه عید که لهو کاته دا هه فده سالان بووه. له پاش مشتمو ریکی زؤر بووته فه له و که وتووته ته که فه له کان و ریش تووته شاری هه مه دان و له ویدا له لای نه مریکا ییه کان خه ریکی فیر یوونی زانستی پزشکی بووه و له پاش ته واو کردنی رشته ی پزشکی له میسیونی نه مریکا ییه کانداه مزراوه و پاشان ریش تووته سوید و له ویه چووته له ندهن و له زانستگه دا خه ریکی خویندنی رشته ی پزشکی بووه و سه رنه نجام لهو رشته دا بووته پسپؤر و دوکتورای وهرگرتوه و له پاشان که راوته وه هه مه دان و خه ریکی کاری

پزیشکیه‌تی بووه و زۆربه‌ی نه‌خۆشه‌کانیشی کوردبوون و له‌ شۆینه‌کانی کوردستانه‌وه چوونه‌ته‌ لای و له‌پاش ماوه‌یه‌ک چووته‌ تاران و له‌ نه‌خۆشخانه‌ی سپاسالاردا دامه‌زراوه، به‌لام له‌وێدا رانه‌وه‌ستاوه و گه‌راوته‌وه‌ شارێ هه‌مه‌دان و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌چاره‌سه‌رکردنی ده‌ردی ده‌رده‌داران و نووسینی په‌راو و هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی کوردی بردووته‌ سه‌ر تا له‌ سا‌لی ١٢٥٨ له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا و نو‌ سا‌لیدا کۆچی دوا‌یی کردووه و له‌ گۆرستانی فه‌له‌کاندا نێژراوه.

ئایه‌تو‌ل‌لا مه‌ردووخێ کوردستانیش له‌ به‌رگی دووه‌می میژووه‌که‌ی له‌ باره‌ی دوکتۆر سه‌عیده‌وه‌ ده‌لی: له‌ سا‌لی ١٢٠٥ی کۆچیدا هه‌ندیک له‌ فه‌له‌کان به‌دوو بار ته‌ورات و ئینجیل و په‌راو و نامیلکه‌ی ئاینیه‌وه‌ ها‌ته‌ کوردستان و له‌گه‌ل زانا‌یا‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی سه‌ندا که‌وتنه‌ وتووێژ و تا ماوه‌ی مانگی‌ک گه‌فتو‌گۆکه‌یان درێژه‌ی کیشا و سه‌ره‌نجام فه‌له‌کان پامان و شکستیان خوارد و شه‌وێکیان به‌په‌نامه‌کی بۆی ده‌رچوون و سه‌نیان به‌جۆ هێشت فه‌قی سه‌عید که‌ له‌گه‌ل ئیمه‌دا خزمایه‌تی هه‌بوو هه‌موو جارێ ده‌ها‌ته‌ ما‌لمان و سه‌ری لی‌مان ده‌دا، پاشان له‌گه‌ل فه‌له‌کاندا دۆستایه‌تی په‌یدا کرد و به‌یارمه‌تی خوا‌جه‌ باوی کو‌ری خوا‌جه‌ یوسفی شه‌یتان هه‌لخه‌له‌تا و که‌وته‌ ته‌کی ئه‌وان و له‌پاش چه‌ند سا‌ل خوێندن فی‌ری زانستی پزیشکی بوو، به‌لام له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی چووبووه‌ سه‌ر ئاینی فه‌له‌ ژنی لی‌یان خواستبوو، نه‌یتوانی بگه‌یژته‌وه‌ کوردستان و ماوه‌یه‌ک له‌ هه‌مه‌دان مایه‌وه و پاشان پۆشیسته‌ تاران و ئیستا له‌وێدا به‌ناوی دوکتۆر سه‌عید خانی کوردستانی به‌ناوبانگه، هه‌ر چه‌نده‌ پێ و پچه‌ی خۆی گۆزیوه و بووته‌ فه‌له، به‌لام هه‌ستی کوردا‌یه‌تی ئه‌و زۆتر بووه و ته‌نه‌اته‌ ئه‌و نامانه‌ی که‌ بۆ من ده‌ینووسێ به‌کوردیه‌، له‌م دوا‌یییه‌شدا په‌راوێکی به‌کوردی له‌ باره‌ی په‌ره‌پێدانی ئاینی مه‌سیحی به‌ناوی: زانی، (مزگانی) به‌هۆنراو هۆنیوه‌ته‌وه و نو‌سخه‌یه‌کی بۆ من ناردووه.

دوکتۆر سه‌عید خان جگه‌ له‌ هۆنینه‌وه‌ی په‌راوی زانی، په‌راوێکیشی به‌ناوی (ئاو) به‌زمانی فارسی نووسیوه و گوا‌یه‌ فه‌ره‌هه‌نگێکی کوردی، فارسی ئینگلیزی‌شی له‌گه‌ل چه‌ند نامیلکه‌یه‌کی تر نووسیوه که‌ به‌داخوه‌ هێشتا له‌ چاپ نه‌دراون.

له‌ کۆریکدا له‌ مامۆستا موحیتی ته‌با‌ته‌با‌ییم بیست وتی:

دوکتۆر سه‌عید خان له‌ کاتی هۆنینه‌وه‌ی په‌راوی زانیدا، زۆربه‌ی په‌رتو‌وکه‌کانی یارسانی له‌ نو‌ور عه‌لی ئیلاهی پێبه‌ری یارسانه‌کان وه‌رگرت بۆ ئه‌وه‌ی چه‌شکه‌ی وێژه‌ییان لێ وه‌رگرێ و گه‌لێ له‌ و‌شانه‌ش که‌ له‌ سه‌ره‌نجام و په‌راوه‌ ئاینیه‌کانی یارساندا ها‌تووه ئه‌و له‌ په‌راوه‌که‌یدا به‌کاری هێناون.

هۆنراوه‌کانی دوکتۆر سه‌عید زۆر ته‌ر و پاراو و شیرین و په‌وانن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا گه‌ڵی
وشه و زاراوی کوردیی په‌تی له هۆنراوه‌کانیدا به‌کاربردوون و له‌م پێگه‌وه‌ راژه‌یه‌کی زۆری
به‌زمان و کولتوری کورد کردووه.

دوکتۆر سه‌عید خان په‌راوی نزان، مزگانیی سه‌باره‌ت به‌ئاینی فه‌له هۆنیوه‌ته‌وه و
ده‌توانین ب‌لێن که په‌راوی ئینجیل و ته‌وراتی وه‌رگێراوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی و بۆ هه‌ر
باستیک سه‌ردێڕکی داناوه و سه‌ره‌تای په‌راوه‌که‌ی به‌م جوړه ده‌ست پێ ده‌کا:

فه‌رد ته‌نیای تاک، فه‌رد ته‌نیای تاک

وه نام خودای فه‌رد ته‌نیای تاک

بێ شه‌ریک و مه‌سل زات و سه‌فه‌ت پاک

ئافه‌رینه‌نده‌ی کو‌ورات و ئه‌فلاک

خودای بێ شه‌ریک، بێ نه‌ظیر و چوون

خه‌لاق عاله‌م وه کون فه‌یه‌کوون

ئافه‌ریدگار هه‌مد خودای بێ مانه‌ند

هیمه‌ت مه‌وازین په‌ی ئینشای ئی به‌ند

یاران، یاوه‌ران دۆس و ئازیزان

هام جنس و هام ئه‌سه‌ل ساحێو ته‌میزان،

گردین خاس زانمێ یارانم یاران وه تاقی

غه‌یر جه‌ خودا وه‌ند که‌س نییه‌ن باقی

ئه‌رسه‌د عومرمان ببۆ تووڵانی

ئاخر به‌رمه‌شمی جه‌ی دونیای فانی

فه‌رماش خوداوه‌ند عادل بێ چوون

ئاخر گوناکار مه‌غموونه‌ن مه‌غموون

ئه‌ر سه‌هه‌ له‌زایز ته‌واو دونیا

چه‌نی و ئه‌موالش سه‌ه‌سه‌ر یه‌کجا

پیاوێ په‌ی وێش ته‌حسه‌یل بکه‌رۆ

ئاخر سه‌ر ئه‌نجام په‌نجه‌رۆ مه‌بۆ

گردین ده‌وڵه‌ت و مالکیش یه‌کجا

نمه‌ بۆ باعیس عه‌فو یه‌ک گونا

هەرگیز گوناکار عاسی و پروسیا
نمه بۆ مقبول نه دەرگای ئه‌للّا

واته: به‌ناوی خوای تاق و ته‌نیا ده‌ست پێ ده‌کهم، ئه‌و خوایه‌ی که بێ وێنه و بێ هاوبه‌ش
و ئافه‌ریننده‌ی زه‌وی و چه‌رخه‌کانه، خوای بێ هاوبه‌ش و بێ وێنه، جیهانی به‌وته‌یه‌ک
داهێنا و ئه‌و داهێنه‌ری مانگه‌و هه‌تاو و هه‌موو گیانداران و ئاو خاکه، له‌ دوا‌ی ستایشی
خوای بێ وێنه دێینه سه‌ر باسه‌که‌مان ئه‌ی یاران! ئه‌ی هاوه‌لانی خۆشه‌ویست! ئه‌ی
هاونه‌زاده‌ خاوه‌نه‌کانم! هه‌مووتان چاک ده‌زانن که جگه‌ له‌ خوای مه‌زن که‌س له‌م جیهانه‌دا
نامێنێ، ئه‌گه‌ر هه‌رچه‌نده ته‌مه‌نمان درێژ بێ، سه‌رئه‌نجام ده‌بێ له‌م جیهانه‌ ده‌رچین و
ئه‌مه‌ش فه‌رمانی خوایه، به‌لام که‌سیک گونا‌هی کردبێ و گونا‌ه‌کار بێ ده‌یدۆزێنێ، ئه‌گه‌ر
ته‌وا‌وی خۆشیه‌کانی جیهانی به‌رکه‌وێ و سامان و داراییه‌کی زۆری ده‌ست که‌وێ و،
هه‌مووی ئه‌وانه‌ی هه‌بێ نابێته‌ هۆی به‌خشینی گونا‌ه‌یکی و سه‌رئه‌نجام په‌نجه‌پۆ ده‌بێ و
گونا‌ه‌کار پو‌وره‌شی دەرگای خوایه و به‌یاخی دێته ژمار.

سه‌باره‌ت به‌گه‌رانه‌وه‌ی هافی عیسا ده‌لێ:

به‌لێ ئازیزم خاتر جه‌مه‌نان

په‌ی شنۆی ده‌نگش ته‌واو سه‌مه‌نان

به‌واده‌که‌ی وێش مه‌که‌پۆ وه‌فا

عیسا هۆیگێلۆ دیسان نه‌ سه‌ما

مۆمنان گر‌دین مارۆ چه‌نی وێش

زامان ئێمه‌ به‌و مه‌بۆ ساریش

شار خامۆشان بۆ وه‌ئاوایی

نه‌به‌ین هۆرێزۆ دووری و جیایی

فه‌ناو به‌قا وه‌ختی واریا

زه‌ه‌وون پۆشته‌بیی وه‌قووه‌ی خودا

ئه‌وسا من چه‌نیو جه‌رگه‌ی مؤمنین

مه‌بۆ یه‌کتری وه‌خێر بوێنین

ده‌یسسا ئازیزم نه‌وتوول نازم

نه‌جای گر‌د که‌سم ئاواته‌ وازم

ئازاد بیه‌نی نه‌ی ته‌شئه‌ی فانی

ئاینه‌ت واریان وه‌ جـاـویدانی

تۆئیسسه وه فهیز دیدار مونجی
 موسته فیزهنی ونه دلی گهنجی
 من وهی حال زاراوهی په شیوی ویم
 مه بق سه بووری ببق وه خدیم
 پاسهن زاهیرهن کۆتهره ی خهم
 بی دیای بالات ههر نه ماته م
 به لیم مه زانوون مه سیح زوو مه یق
 گردین دهر دمان عیلاج مه که رق

واته: نهی خۆشه ویسته کانم! هه موویان دلنایین که عیسا به واده که ی خۆی نه مه گ
 دهنوتنی و دیسانه وه له ئاسمانه وه بق پرتنوتنیی خه لک دیته وه سه ر زهوی و له که ل خۆیا
 ته وا و خواناسان و پارێزگاران دیتی و برینه کانی ئیمه سارپژ دهکاته وه و نه وسا شاری
 خاموشان و بی دهنگان ئاوا ده بیته وه و ئیتر جیاوازی و دووری لاده چی و بیاوی زه بوون
 به هیزی خوا پۆشته ده بیته وه و نه وسا ده بی به خیر و خۆشی یه کتر ببینی نه وه ده سا نه ی
 خۆشه ویسته کانم! له جی هه موو که سیکم، ده بی هه موو به باده ی چاویدانی خۆمان
 شادمان که ی، تۆ که ئیستا که به پی و پیزی عیسا دلت خۆشه و منیش به حالی په شیوم
 ده بی ههر ئۆقره بگرم تا بالای عیسای خۆشه ویستم شاد و به خته وهر بم، نه وهش ده زانم
 که عیسا زوو دیته وه و هه موو دهر دیکمان چاره سه ر ده کا.

دوکتۆر سه عید خان لێره دا دیاردی دهکاته سه ر به شی چوارده می ئینجیلی یوچه ننا که
 ده لی: کاتی من برۆم له ویدا جیگایه کیان بق ئاماده ده کم و نه وسا ده که پیمه وه زهوی و
 ئیوهش له که ل خۆما ده به م واته: هافی عیسا به یاران و په یپه وانی خۆی به لینی داوه که له
 ئاخ زهماندا بگه ریته وه زهوی و له پاش نه وه خه لک بخاته سه ر پتی راستی خوا بی،
 یاره کان و په یپه وه کانی له که ل خۆیدا بباته ئاسمان.

دوکتۆر سه عید خان له دوا یین به شی په را وه که یدا به م چه شنه ده لی:

دهیسا ئازیزان په فیتقان من
 ساحیو مۆبه تان هاوچنسان من
 چه پرووی موحه بیهت حق هاوچنسی
 من (حب الوطن) نه راگهی دۆسی
 مشت په ی نمونه نه کان ئنجیل
 ئاوره رد م وه نه زم وه نه رزیو جه میل

به ته و فیکه که ی ته ئید سوبحان
 یه که جوژئی نه کول که رده نم به یان
 بهنده ی شهرمسار یا وانم په یغام
 ئه دای دینم که رد باقی وه سه لام
 نه بابا ئاده م ئیلا یه و مینا
 کامین به شهر بی نه که ردش گونا
 یا کام ئینسان و عه بدو غولام بی
 وه تهرانووی حه ق عه دل و ته مام بی
 کامین بی په ریتو حه ز نه فس ویش
 کاریش نه که رده ن که بسره ووش ئیش
 ویه رده ن دهیسا ئاغه گیان دیره ن
 ته شریف باوهره ئوغرت خیره ن

واته: ئه ی هاوره که زه کانی خو شه ویستم! له پرووی خو شه ویستی و هاوره که زایه تی و
 هاو لاتییه تی، ئه و مشتیک له کانی ئنجیله، بۆ نموونه به شیویه کی جوان به هونراو
 هونیه وه، منی بهنده ی شهرمه زار په یغامی عیسام که یانده ئیوه، بۆ ئه وه ی لئی تی بگهن.
 له بابه ئاده مه وه تا ئه مپو کتیه که گونای نه کردبی و کتیه که له تهرانووی خوا دا
 لاره سه نگی نه بی، وه یا کتیه که بۆ نهوسی خو ی هه ولئ نه دابی ده سا ئاغه گیان کات تی
 په ریوه و درهنگه و زوو بگه ریوه زه وی ئوغره ت خیره.
 په راوی نرانی (مزگانی) دوکتور سه عید له سالی ۱۳۵۹ ی هه تاویدا له تاران به شیویه
 خه تی کۆن له چاپ دراوه.

سه رچاوه کان

- ۱- نرانی (مزگانی) - بقلم سه عید خان کردستانی - تهران، ۱۳۰۹.
- ۲- تاریخ مردوخ، جلد دوم - تألیف آیت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۳- دکتر سعید خان کردستانی - نوشته جی رسولی - تهران، ۱۳۶۰.
- ۴- قاموس کتاب مقدس - تألیف جیمز هاکس - تهران، ۱۳۴۹.

عەبدوللّا بەگی ئەدەب

۱۲۸۲ - ۱۳۳۲

ئەم ھۆنەرە پایە بەرزە کە وەکو ئەستێرەییەکی گەش لە ئاسمانی موکریاندا دەدرەوشیتەو، ناوی عەبدوللّا و کورپی ئەحمەد بەگی بابامیرییە بەپیتی سەرەتای دیوانەکی کە لە ساڵی ۱۹۶۶ی زاینی لەسەر ئەرکی مامۆستا گێو چاپ کراوە، ئەدەب لە ساڵی ۱۲۸۲ی کۆچی لە دیتی ئەرمەنی بلّاخى موکریاندا پیتی ناوەتە مەیدانی ژيانەو. ئەرمەنی بلّاخى دێییە کە لە سى کیلۆمەتری شارى بۆکاندا یە.

عەبدوللّا بەگ ھەر لە سەر دەمی مندالیدا باوکی دەینیتە قوتابخانە و لەویدا فێری خوێندن و نووسین بەزمانی فارسی دەبێ و ئەوسا قورئانی پیرۆز و پێزمانی عەرەبی و گۆلستان و بووستانی سەعدی لەلای مەلا فەیزوللّای ئەرمەنی بلّاخى دەخوینێ ماوەیەکی خەریکی فێربوونی خەت خوێشى دەبی و بەجۆرێ کە دەلێن ئەدەب ھەر لە تافی جوانی و لاویەتیدا ھۆنراوی ھۆنیووتەو و بەخەتە جوانەکی نووسیویە و بەناو خەلکدا بلّای کردووتەو.

ئەدەب لە پاشا بۆ خوێندن دەرواتە سابلّاخ و لەلای میرزا عەبدورەحیمی وەفایی ماوەیک دەمینیتەو و خەریکی خوێندنی فەقە ئیسلامی و وێژەى فارسی و عەرەبی دەبێ و لە پاشا دەگەریتەو زێد و مەلەبەندەکی خۆی.

لە تەمەنی بیست و دوو سالیدا دەرواتە تاران و سالتیک لەویدا دەمینیتەو و ئەوسا دەرواتە قەفّاز و لەویدا فێری پزیشکیەتی دەبێ و ئەوسا دەگەریتەو مەلەبەندەکی و خەریکی چارەسەرکردنی دەردی دەردەداران و نەخۆشان دەبێ و کەچی لەم ماوەدا خۆی تووشی نەخۆشیی لەرزۆک دەبێ، وە بۆ چارکردنی بەگەلێ شویندا دەسووریتەو، بەلام دەردەکی چارەسەر نابێ و پۆژگار پشتی لێ ھەلەکا و ماوەیک بەو دەردەو دەتلیتەو و پەنج دەکێشێ تا لە ساڵی ۱۳۳۲ لە تەمەنی پەنجا سالیدا ھەر بەو دەردەو پۆژگاری بێ ئەمەک بەجێ دێلێ و بەپیتی ئەسپاردەى خۆی لە گۆرستانی دیتی باغچەى موکریان کە لە بیست و چوار کیلۆمەتری شارى بۆکاندا یە دەینێژن.

ئەدەب لە ھۆننەوێ ھۆنراوی کوردی و فارسی و عەرەبیدا دەستیکى بالای بوو و ھۆنراوەکانی زۆر دلگەر و شیرین و پاراون ئەو لە پزیشکیەتی و وێنەگری و موزیقاشدا زۆر شارەزا بوو و لەلایەن زانایانەو ناز ناوی (مصباح الديوان) ی پێ دراو، بەلام لە ناو کوردەواریدا ھەر بە (ئەدەب) ناسراو.

زۆربەى ھۆنراۋەكانى ئەدەب دلدارين و ھەر لەم پوۋەۋە ئەدەب بەيەكى لە ھۆنەرانى
 گەۋرەى كورد دیتە ژمار، كە لە ھۆننەۋەى ھۆنراۋى دلداریدا بى ویتە بوۋە. سەیرە كە ئەم
 ھۆنەرە پایەبەرزە لە بەرابەرى پوۋداۋ و كارەساتانى زەمانى خۆى كە سەرتاسەرى ولات لە
 ناو شەپ و ئاۋاۋە و گىژرە و كىشەدا بوۋە، چۆن ئارام و ئۆقرەى گرتوۋە و شتىكى نەۋتوۋە و
 ھەروا بى دەنگ بوۋە.

ئەدەب زۆر ھەزى لە ھۆنراۋەكانى حافز و سەعدى كردوۋە و بۆيە خۆيشى كەۋتوۋەتە
 شوین پى و پچەى ئەوان و لە ناو دەريای خواناسیدا نوقم بوۋە، ۋە ئۇ ھىچ كەلكەلە و
 بىرىكى نەبوۋە، تەنیا ئەۋە نەبى كە لە پى خواناسىيەۋە بىروا بۆ ئەۋە دلخوازە
 راستەقىنەكەى لى نەپەنجى و لای لى بىكاتەۋە و لە بادەى دیدارى بەجاری مەست و
 سەرخۆش بى:

مەستى قەدەھى بادەى زیبا سەنەمكىم
 ھەر لە ھزە لە نەشئەى لەبى ۋەك جامى جەمىكم
 ساتى كە فروۋغى مەھى دیدارى نەبىنم
 ئەۋ ساتە مەپرسە كە قەرىنى چ غەمىكم
 تا دانەنرى غەيرى لە سورمە كەفى پاكى
 ھەرتاۋە ۋەكو سايە لەبن ھەر قەدەمىكم
 قەت نەبوۋە شەۋپكى بەغەمى كۆنەۋە بنووم
 ھەر سوېحدم ئازوردەيى تازە سستەمىكم
 ھىندەى خەم و چىن خستەسەرى يەك خەمى گىسوو
 نازانم ئەۋتستاكە لە بەندى چ غەمىكم
 گەنجىكە خودا دادە بەۋى حوسنى جىھانگىر
 بەۋ گەنجە ئەمن چاۋەنۋارى كەرەمىكم
 كەر ھالى (ئەدەب) بىت و بپرسن لە فراق
 ماۋم كەم و بىشكىكى بەلا كەلەدەمىكم

ئەگەر ئەدەب ھەندى جار كەۋتوۋەتە ناو تەنگۈچەلەمە و سەختىيەۋە، ھەموۋى لەبەر
 دوۋرىي يارەكەى بوۋە، ئەۋ يارەى كە ۋەكو ئاسكى كىۋى پەمى كردوۋە و دلى بەجاری
 بردوۋە و خەۋ و خۆراكى لى بىۋە و ئەۋسا پوۋى كردوۋەتە يارەكەى و پى و تۋوۋە: ئەگەر
 ئەمە سەرخستە سەرە بەسە، ئەگەر نازە بەسە، ئەگەر بى دادىيە بەسە، با منىش بەبارى
 دەر بەرم با لە زمانى خۆيەۋە ببىسىن كە دەلى:

ئەى غەزالەى بى سەبەب رەم كەردەكەى ھەم بەيگەرەم
 شۆخى بى پەيمانەكەى بى شەرەكەى سەودا سەرەم
 خۆش مەزەى ناخۆش ئەداى شىرىن كەلامى تورشپروو
 دلبەرەى شىوہگەرى جەور ناوہرەى جادووگەرەم
 كەى مەن و تۆ شەرتمان وابوو بەبى يەك ھەلبەكەين
 يا دەبوو كەى مەن بەبى تۆ سەر بنىمە بەستەرەم
 لىو گولۋى، تەلەت گولۋى، پرومەت گولۋى پوخسارە گولۋى
 گولۋى عزارى، نازدارى، دلشكاوى خووسەرەم
 كەر عتابە، ھەر بەسە، نازە بەسە، جەرە بەسە
 وا بگە ناخەر چاوەكەم ئەمنىش بەبارى دەرەبەرەم
 مەن كە كوشتەى دەستى يارم زەحمەتە رۆج دەرەبەرەم
 تاقي ئەبرۆى چاوەكانت بوونە قاتل بۆ سەرەم
 شاھى خووبان تۆ مەرەنجە لەو گلەپپيانەى (ئەدەب)
 تۆ ھەر ئەو شاھەى وەفادار و منىش فەرمانبەرەم

ھۆنراوہكانى ئەدەب لە ناو وشەى فارسى و ەرەبىدا گەوزاوين و لەو سەردەمەشدا ئەم
 رەوشتە باو بوو و زۆربەى ھۆنەرەن بۆ ئەوہى دەسلەتەى خۆيان لە ھۆننەوہى ھۆنراودا
 پيشان بەدەن، گەلى وشەى فارسى و ەرەبىيان ئاوتتەى ھۆنراوہكانيان کردوون، بەلام
 ئەدەب ھەتا بلىتیت، ھۆنراوى رەوان و شىرىن و پاراوين و دەمنىشنە ناو دلە، و، زۆربەى
 ھۆنراوہكانى لەسەر شىوہى كۆن داپژتوون و بەپىتى ەرەوز كىشەكانى ھەلسەنگاندوون،
 وە ناوہرۆكەكانىشى بەتانوپۆى دلدارەكەيدا ھاتووتە خواروہ، بەجۆرەى كە لە پارچە
 ھەلبەستىكىدا لىوۋى دلدارەكەى بەشەكەر و چالى تىنى بەسىو و بالای بەسەول و پرومەتى
 بەمانگ و كولمى بەگولۋى سوور و زولفەكانى بەشەوى تارىك چوواندووە كە دەلى:

نىگارەنى ديارى مە شەكەر لەب گولۋى عزارانن
 ھەموو توركى كەماندارن ھەموو عنقاشكارانن
 ھەموو سىمىن بوناگۆشن، چ جادووگەر نىگارەنن
 ھەموو غلمان بەچەن سادە، پەرى نەسلەن پەرى زادە
 بەخەندە نەشنەپى بادە، بەغەمزە مەى گوسارانن
 بەقامەت نەخلەكەى توورن، بەتەلەت كۆمەلى نوورن

به سووردهت ناگری سوورن، به پوخ لاله عزارانن
 به دوو لهب جووتی گولنارن، به غه بغب سیتی خونسارن
 به گیسوو دوو سیه مارن، به چاو ئه فسوونی مارانن
 به بالا سهروی نازادن، به گیسوو دامی سه یادن
 له سهیدی دل چ ئوستادن، چ ماهر جان شکارانن
 به چپهره وهک مه هی رهوشن، به زولفن هلقه ی جهوشن
 به کولمن وهک گولی گولشن به لهب غونچه ی نساارانن
 له مه شقی عیشو به بازیدا، له شیوه ی کینه سازیدا
 له عه رسه ی تورکتازیدا، چ شیرین شه هسه وارنن
 له ملکی لوتف و په عنایی، له کیشوهر حوسن و زیبایی
 له پاته خستی دلآرایی، چ سه رکesh تاجدارانن
 دژی دل ئافهقی جانن، شکهستی دین و ئیمانن
 نه به سته ی عهده و په یمانن، نه خه سته ی جانسپارانن
 نه ئوگر یارو ئه غیارن، نه بابی پهنج و نازارن
 نه مه حرهم عاشقی زارن، نه هه مدهم بی قه رارانن
 قه ده حدار و مه ی ئاشامن، دل نازار و دلآرامن
 دهمی وهش و دهمی پامن، چ ئاهوو جلیوه دارانن
 (ئه ده ب) چ بکا له یاران ی، له یاری نازدارانی
 دهمی خونخواری بی باک و دهمی غه مخواری جارانن

هه رچه نده شوینه واری خهم و په ژاره له قسه کانی ئه و ده رده که وئی، دیاره خهم و په ژاره ی
 ئه ده ب له بهر دووریی دلخوازه که ی بووه، ئه و دلخوازه ی که جوان و ناسک و نازار و
 سه رکesh و لیتو شه که ر و سو سن و نه سرین و شو خوشه نگ و دزی دل و به لای گیان و
 رفینه ری دین و بروایه، پوومه تی وهکو پشکو یه و به له که کانی وهکو شه و پیوه و دل به جاری
 مات و سه رکه ردانیه، بۆیه له خو ره لاتوه تا خو رئاوا هاتونه ته سه ر دین و ئاینی و
 هه موو له به رامبه ریا به پیز پاوه ستاون و به هیوای ئه وهن که ساتیک بیبین، وهکو خو ی
 ده لی:

دل ئاراما چ زیبایی، دل نازارا چ په عنایی
 چ دلکesh چپهرو سیمایی، چ سه رکesh قه د و بالایی

شه‌کەر له‌ب شاه‌دی شیرین، ب‌تی چ‌ین لوعبه‌تی ماچ‌ین
 سه‌راپا سه‌سه‌ن و نه‌سرین، چ له‌ب نووش‌ین دل‌ارایی
 خوداوهندا چ مومتازی، چ شو‌خوشه‌نگ و غه‌مازی
 چ ده‌مسازی چ هه‌م‌پ‌رازی، چ تورفه مه‌جلس ئارایی
 دزی دل‌ ئافه‌تی جانی، قوسووری عه‌قلی ئینسانی
 قوتووری زوهد و عورفانی فه‌سادی دین و دنیا‌یی
 به‌سوورته ما‌هی ئافاقی، به‌مه‌عنا جانی موشتاقی
 چ خو‌ش ئاداب و ئه‌خلاقی، چ مه‌حبوبی چ زیبا‌یی
 چ بی‌ دینی چ بی‌ ئیمان، چ بی‌ بونیان چ بی‌ ئه‌رکان
 چ بی‌ شه‌رتی چ بی‌ په‌یمان، چ بی‌ عه‌دی چ به‌درایی
 به‌عارز می‌جمه‌ری پشکو، به‌گیسو گولشه‌نی شه‌ویو
 ئه‌گه‌ر هه‌قت ده‌وی ئه‌م‌رو، له دنیا تا ق و ته‌نیا‌یی
 له مه‌غرب تا به‌ماچینت، موسه‌خه‌ربوو به‌ئاینت
 ئه‌منیش هاتوومه سه‌ر دینت، ئه‌گه‌ر سه‌د که نه‌سارایی
 نه‌خو‌شی ده‌ردی هیجرانم، ئه‌تو‌ی ده‌رمانی ده‌ردانم
 وه‌ره ئه‌ی را‌حه‌تی گیانم که بو‌ من تو مه‌سیحایی
 وه‌ره ئه‌ی ما‌هی تابانم، بیه جار جاره می‌همانم
 که ده‌تکه‌م تا‌کو ده‌توانم، به‌جان و دل‌ په‌زیرایی
 وه‌ره ئه‌ی یاری دل‌دارم، بیه ساتی به‌غه‌م‌خوارم
 په‌رسه حاله‌که‌ی زارم، بزانه ده‌ردی سه‌ودایی
 وه‌ره ساتی به‌ره‌عنا‌یی بی‌ینه حالی شه‌یدایی
 بل‌ی چو‌نه به‌ته‌نهایی، (ئه‌ده‌ب) بی‌ من شه‌کیبا‌یی

ئه‌وا وهرزی به‌هاره و گول و گیا و شیناوهردی پرواوه و گولزار و گولستان له سه‌سه‌ن و
 نه‌سرین و شه‌ویو و گولانی جو‌ر به‌جو‌ر خه‌ملیوه و بولبول له خو‌شیدیدا ده‌چریکین‌ی، ده‌سا
 تو‌ش وه‌ره تا که‌ی خه‌م و په‌ژاره‌ی جیهان ده‌خویت و ده‌سته ئه‌ژنو داده‌نیشی و به‌په‌ژاره و
 خه‌فته‌هه‌ ژیان ده‌به‌یته سه‌ر؟ وه‌ره ناو باخ و گولزار و گو‌ی بده نه‌وای بولبول و رو‌ژه‌مکانی
 به‌هار به‌خو‌شی را‌بو‌ی‌ته. مه‌یگ‌یر تو‌ش وه‌ره و جام‌یکی با‌ده‌ی یه‌زدانیم پی بده، چونکه
 ئیستا‌که کاتی مه‌ی و با‌ده خو‌اردنه‌وه‌یه: با له زمانی خو‌یه‌وه بی‌یسه‌ین که ده‌لی:

ئەمىرۆكە عەجەب شۆپش و غەوغايە لە گۆلشەن
 وەقتى تەرەبى بۆلبۆلى شەيدايە لە گۆلشەن
 خەملىوہ بەسەر پەنگە گۆل و لالەى سەحرا
 سەر نەغمە لە ھەر لا دووسەر ئارايە لە گۆلشەن
 تىكەل لە ھەموو لاوہ شەقىق و گۆل و نەسرین
 ئەلەق كە گەھى سەيرو تەماشايە لە گۆلشەن
 سەتخى چەمەن ئەمىرۆ لە قەلەم قودرەتى سانع
 وینەى قەلەمى سەنەتەتى ئەو شاىە لە گۆلشەن
 خەندەى گۆل و گریانى ھەوا وا دەنوینى
 ئىمىرۆ كە دەمى بادەو مینايە لە گۆلشەن
 بۆلبۆل سەحەرى نەغمە نەوازە بەسەرراحت
 یاران چ گەھى تەوبە و تەقوايە لە گۆلشەن
 ئەمىرۆ نەشكى كەى ئەشكى تەوبە كە ئەمىرۆ
 تەوبە شكەنى حوكمى تەقازايە لە گۆلشەن
 ساقى بدە بەو جامى زەرەت بادە كە ئەمىرۆ
 ھەنگامى مەى و ساغەر و سەھبايە لە گۆلشەن
 ھاوارە وەكو بۆلبۆلى شەيدا (ئەدەب)ى زار
 دەستى نەگەيشتە گۆل و پىسوایە لە گۆلشەن

ئەدەب ھۆنراوى بۆ ئەوێ نەھۆننەتەو كە ھونەرى خۆى بۆ خەلك دەرخوا، بەلكو
 ھۆنراوى ئەو سەرچاوەى دلێتە كە ھەندى جار وەكو چاوەك ھەلەدەقولى و بىرەوھەرى
 خۆش و ناخۆشى خۆى دەرەبەرى، وە ھەندى جار وەكو لافاوێكى توند و پەوانە كە ناخ و
 داخ و خەم و پەژارەى دلێ پێ دەپوینى. ھۆنراوى ئەدەب بىرەوھەرى بنیادەمىكى گراوہ كە
 داستان و چىرۆكى ئەوینمان بۆ دەگێتەتەو، چىرۆكى ئەوینكى راستەقینە، وە ھۆنراوى
 دلدارى ئەو كە سەرگوروشتەى ئەوینى ئەو دەرەبەرى، شێوھەكى تايبەتى ھەيە كە پاشان
 ھۆنەران لاسايى ئەویان كەردوہ و كەوتنە شوین پێ و پچەى ئەو بۆ وینە لەم پارچە
 ھەلبەستەدا چەندە جوان بەتانوێوى خۆشەويستەكەیدا ھاتووتە خواروہ كە دەلى:

جانا بەفیدای خۆنچەيى نازى دەھەنت بىم
 قوربانى گۆلى گۆلشەنەكەى نەستەرەنت بىم

هرچنده كهوا دلشكه نه خه می سه ری زولفت
 قوربانی خه می زولفی شكهن دهر شكهنت بم
 بالآت وهكو نارومن و غه بغه كهت سئو
 سه د جار به فیدای به ره كهی نارومن بم
 فهرموته كه نوتقی منه وهك نه شنهیی سه هبا
 قوربانی كه لامی وهكو بادهی كوههنت بم
 قوربانی جه وابی شه كه ر نامیزی عتابت
 من چیم كه مقابل به ختابی سوختهنت بم
 نهو روزه كه دوو زولفی وهكو دوو ره سه نم دی
 زانیم كه ده بی به ستهیی چاهی زهقهنت بم
 وه لآ كه بیدم به هه موو له زهتی جه نهت
 یهك له حزه سته مزاری گول و یاسه مهنت بم
 سه د بولبولی شهیدات گرفتاره به گولزار
 ساتی نه منیش با له ته ماشای چه مهنت بم
 عیشقی (نه ده ب) و ته له تی تو کاری خواین
 تو وهك بتی زیبایی و نه منیش سه مهنت بم

نه ده ب لهو سه رده مه دا خه لکی چاك هه لسه نگاندووه و بوی دهر كه وتووه كه هه ندیک
 به زانست و هونه ر بایه خ نادهن و نه مانه هه له شوین پوول و پاره و ماك و كه ره ستهن، وه
 ماك په رستیان به كه له پوور بۆ ماوه ته وه كه هه ندیکیش نه مرۆ له شوین نه وه دان وهكو ده لی:

ده فته ری فه زل و هونه ر باوی نه ما له م عه ده دا
 فازل نهو نادانه یه نه مرۆ دوو دیناری هه یه
 با نه كا قیمهت (نه ده ب) له م عه سه ده دا كالا ی هونه ر
 هه ر چلۆنی بی مه تاعی تو خه ریداری هه یه

نه ده ب هۆنراوێکی زۆری به كوردی و فارسی و عه ره بی بووه و گوايه خۆی كۆی
 كردووه ته وه و به خه تیکی جوان نووسیویه كه به داخه وه ده ست به ده ست كه وتوون و تیاچووه،
 به لام نزیکه ی هه زار هۆنراوه یه کی له لایهن مامۆستا گیو موکریانیه وه كۆکراونه ته وه و له
 سالی ۱۹۳۶ ی زاینی له چاپ دراون كه گه لی هه لیهان تیدا یه.

- ۱- دیوانی ئەدەب - لەسەر ئەرکی گێو موکریانى- رەواندن، ۱۹۳۶.
- ۲- دیوانی ئەدەب - لەسەر ئەرکی گێو موکریانى- هەولێر، ۱۹۶۴.
- ۳- دیوانی ئەدەب - چاپی سەیدیان- مەهاباد، ۱۳۵۶.
- ۴- یادداشته‌كانى خۆم سەبارەت بە ئەدەب.

جیهانبەخشی دانیالی

۱۲۸۳-۱۳۶۸

ئەم ھۆنەرەمان ناوی جیهانبەخش و کۆری فلامەرزى گۆران و نازناوی (دانیالی)یە و بەپێى ئەو بەلگانه‌ی که‌وتوووته دەستمان له‌ ساڵى ۱۲۸۳ى كۆچى له‌ دێى تەختگادا له‌ دایك بووه و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوووه. جیهانبەخش لەبەرئەوێ باوكى عیلى بەگى و خانزاده بووه، فێركار و مامۆستای تایبەتى بۆ راگرتوووه و لەلای ئەو خەریكى خوێندن بووه، وه‌ لەبەرئەوێ خزمەكانى له‌ شارى كردندا بوونه، گەلى جار ھاتوچۆى كردنى كردوووه، وه‌ لەم سەردانانەدا ھەلسوكەوتى لەگەڵ پیاوه‌ گەرەكان و ھۆنەران و بوێزانى كردندا بووه، وه‌ ئەمەش كارى كردوووته سەر مێشك و دوماخى و مرخى جیهانبەخشى بزواندوووه و خێى داووته دیوانى ھۆنەرانى یارى و له‌ پال ئەمانیشووه خەرىكى خوێندنەوێ پەراوى فارسى بووه و لەپاش مردنى باوكى بوووته جێنشینی و ئەوسا بوووته فەرمانفەرماى والى خۆرەمئاوا و نازناوى (ضرغام السلطنه)ى پێ دراوه، ژيانى بەم چەشنە پاواردووھ تا له‌ ساڵى ۱۳۶۸ له‌ تەمەنى ھەشتا و پێنج ساڵى له‌ دێى بابە یادگاردا كۆچى دوايى كردوووه و ھەر لەوێشدا نێژراوه.

كاك ھەمە عەلى سولتانى له‌ پەراوى (ھەدیقى سولتانى)دا سەبارەت بەم ھۆنەرە دەلى: كه‌ پیاویكى بەھۆش و زیرەك و دانا و نەبەز بووه و خەتىكى زۆر خوشى ھەبووه و ھەندى جارىش ھۆنراوێ ھۆنیووتهوه. له‌ ساڵى ۱۳۲۱ى ھەتاوى له‌ دێى بابە یادگاردا كۆچى دوايى كردوووه و ھەكو دەلێن ھەر شەش مانگ لەلای مامۆستای تایبەتى خوێندووێتى، بەلام بەھۆى خوێندنەوێ پەراووه‌ پلەوپایەى له‌ زانستدا پەیدا كردوووه و گەیشتوووته پادەبەك كه‌ له‌ نووسینی نامەدا پتووستى بەكەس نەبۆ. ھەكو دەلێن پتر له‌ ھەشتا ساڵ ژیاوه و پەنگە له‌ نێوانى ساڵەكانى ۱۲۸۰ و ۱۲۸۶ له‌ دایك بووبۆ.

دانیالى گەرچى ھۆنراویكى زۆرى نەھۆنیووتهوه، بەلام ئەو ھۆنراوانەى كه‌ بەیادگار بەجێى ھێشتوون، پلەوپایەى ئەو له‌ ھۆنەریدا دەگەینن و ھۆنراو ھۆنینەوێشى نەكردوووته

پیشه، به لکو هر کاتى ويستوويه تى هۆنراوى هۆنيوه ته وه. ئه مهش پارچه ههلبهستىكى ئه م
هۆنره كه دهلى:

ميرزام وه هاره ن، ميرزام وه هاره ن
يه مژده و واده ي فسل وه هاره ن
نیشانه ي نشات سهير گولزاره ن
بنای ئارایش هه رده و کۆساره ن
داران گردلباس زومرود کردنه وهر
ته زئين دان جه مال يه که نه يه که فيتشته ر
سه حرا وه نه لوان گولان پازنا
نه قاشان وه نه قش چيني سازنا
کۆساران وه بهرگ هه رير بافه وه
يه کسه ر وه قه وای سوف سافه وه
شه تاوان وه به زم نه غمه ي زيرو به م
وه شوور شاناز سه دا دان وه هه م
که وکان قه هقه هه، بولبولان شهيدا
ماچان پيشخانه ي وه هاربي پهيدا
مه لچتيک چه ني رشو له وه ناز
مه وانان مه قام عيراقى و حيجاز
کول نووچه وه شوور ئامای وه هاره ن
کول عاشق وه دين ديده ي نيگاره ن
خولاسه هه ريه که وه فکري مه شغوول
هه ريه که وه نه وراد وه زکري مه شغوول
منيچ وه ئوميد يار يه که ره نگم
ئه ر سه د مقه وای سه نگ بي ده نگم
ئه ر سه د شکسته ي ده ست زه مانه م
چه مه راي ره حمه ت يار سه رانه م
ئوميدم قاپي يار يارانه ن
ئينتزار مه يل جار جارانه ن

واته: که وهرزی به هار هات، دهشت و دهر به گول و گولاله پازایه وه و داران و درهختان بهرگی زومرویدیان کرده بهرو به جارئ ههر د و کۆسارانیان پازانده وه، دهشت و بیدی به گولانی جوان و نال و والا پازایه وه، وه پوویارمه کان که وتنه هاژه هاژ و که وان به قاسپه و بولبولان به چریکه نهوا خوانی دهکن، چۆله که و سیرۆش به ناز و لهنجه وه ئاههنگی عێراقی و حیجازیان لی دهدا و هه موویان دهیانوت به هار هاته وه و کاتی چاوپیکه وتنی دلدار و دلبراه، وه بهم چهشنه ههر کام خهریکی بیریک بوون و ههر کام لهم به هاره دا به بیرى پاباردنی خۆیان وه بوون، منیش به هیواى یارى یه کرهنگم، وه به دهستی چه رخ و زهمانه وه چه وسومه ته وه و چاره پانی به زهمییى یارى سه رانه م که بابه یادگار و ئومیدم به دهنگی یاره که لهم پهنج و دهرده پزگارم بکا.

سه رچاوه کان

۱- حدیقه سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی- تهران، ۱۳۶۴.

۲- به یازتیکی کۆن که له سالی ۱۳۵۸ ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یادداشته کانی خۆم سه بارهت به جیهانه خشی دانایلی.

دهرویش ئه یازی کردنی

۱۲۸۶-۱۳۹۱

ئهم هۆنهره مان که کوری دهرویش قولیی کردنییه، به پیتی سه رهتای دیوانه که ی که کورپه که ی کۆی کردووه ته وه، له سالی ۱۲۸۶ ی کۆچی له کردندا له دایک بووه و ههر له وێشدا پێ گه یشتوو وه خهریکی خۆیندن بووه و له پاش مردنی باوکی بووه ته جینشینی ئه وه له بارگه که ی پیرمووسا له کردندا خهریکی پینۆینیی خه لک بووه و ماوه یه کیش خهریکی خه له بی سازی و به نایی و مامۆستایی و فالایی و چراسازی بووه تا له سالی ۱۳۹۱ له ته مه نی سه د و پینج سالی دا کۆچی دوا ی کردووه و نێژراوه.

له دهرویش ئه یازه وه هه ندێ هۆنراو به یادگار ماونه ته وه که له دهفته ریکدا به ناوی دیوانی دهرویش ئه یاز کۆکراونه ته وه و زۆریه ی ئه وه هۆنراوانه سه بارهت به پێ و پچه ی یارین. ئه وه چه ند هۆنراویکی ئهم هۆنهره دینن، تا پله وپایه ی ئه ومان له هۆنهریدا بۆ دهرکه وئ:

شیرین زوانان، شیرین زوانان

مورغم کهفت وه شوون شیرین زوانان

وه شهرت و ئیقرار ساحیب چه وگانان

تاویام نه کورره ی مه سساح مه کانان

شیم وه داله هۆ شادییمو هجه مال
 شادییم وه جه مال، شادییم وه جه مال
 یاوایم وه سهر و سهرچه شمه ی زولال
 ناوه دیم دهفتهر نه ههر چوار مه حال

واته: په له وهری گیانم که وته شوین یاران و هاوه لانی شیرین زمان و به پیتی به لێن و
 په یمانیک که له پۆزی به ریندا له گه ل بینایی چاواندا به ستم، دهبی له کووردهی خودا
 ببژدیم.

پۆیشتمه داله هۆ و پیرکه مم دی و دلّم شاد و پوون بووه وه، وه له چوارگۆشه ی
 هه وراماندا هه ولمان هیتا تا گه یشتینه سهر او و چوینه سهر کانیه کی پوون و بی خه وش
 و له ناوه که یمان خواردوه.

دهرویش نه یاز له م هۆنراواندا دیاردی دهکاته سهر پیرانی یاری که له هه ورامان و
 ده وروبه ری کتوی داله هۆدا به خاک سپێراون و دیتی سهر اویش ههر له ویتدایه که گۆری بابە
 یادگاری تیدایه.

۱

جه ژنی فه قیره

نازیزم کـوـن، نازیزم کـوـن
 نه دلت ههنگی ویم یاد که ردم کون
 عه سام دا وه گه ز راهی بیم په وان
 تا یاوام به مـهـرز دۆل دار گرده کان
 ههر نه یه که ناکام چوون تیپ که لّ پهم
 جه م که سیرئ نه و جا دیم وه چه م
 که م که م و نه رم نه رم ته کم دا نه وهر
 که ردم مولا حیزه نه پاتاوه سهر
 دیام جه ماعات مووسای که لیم بین
 په ژیده ی خالق حه ق هه دیم بین
 مه جلس نارابی نه پای ههر سه هنگی
 مه وانان ناواز هه ریه که نه په هنگی

مه‌ره‌قسان وه‌نه‌زم به‌زم سازه‌وه
 جه‌ه‌رگ ده‌ردینان دان وه‌ گاه‌زه‌وه
 جات خالی بسات خه‌سره‌وانی بی
 گشت مه‌س باده‌ی ئه‌رغه‌وانی بی
 له‌ره‌ی ئه‌شهره‌فیی سینه و مه‌مان دیم
 لام، ئه‌لف سه‌روین تای که‌لاغی دیم
 گو‌ش و گو‌شواران زوهره‌ نه‌مان دیم
 سه‌ر وه‌ عه‌ره‌چین ته‌ل و ته‌لا دیم
 خوماری عه‌ینان مه‌س مه‌خموور دیم
 سیاه‌ وه‌ سورمه‌ی ته‌جه‌لی توور دیم
 هه‌ی تاران ئاوێز نه‌سای گه‌رده‌ن دیم
 چوون مه‌له‌هم په‌ی زام شه‌فای مه‌رده‌ن دیم
 مشکی و که‌لاغی کژنه‌ کولان دیم
 چوون مه‌جنوون ده‌یری هه‌رده‌ی چۆلان دیم
 قه‌تاره‌ی قازان سه‌روین لاران دیم
 زولف چوون به‌په‌زای سای مه‌غاران دیم
 ژن و مه‌رد چوون یه‌ک مه‌س شه‌راو دیم
 سه‌رتاپا نمناک عه‌ترو گولآو دیم
 به‌عزیشان نه‌ فکر هاری و هه‌ره‌ج دیم
 سه‌رده‌لیله‌ی په‌م خالی فه‌ره‌ج دیم
 تورکی تای ئه‌نام بالآ به‌رزان دیم
 سه‌هیر با نۆان نه‌دین هه‌رزان دیم
 له‌ژێر شاخه‌ی زه‌رد ئالووی باردار
 نازک نازاران چون لاله‌ی وه‌هار
 سنجق و ناران جۆق جۆق و سه‌ف سه‌ف
 دل‌داری توای دل نه‌ده‌ی وه‌که‌سه‌ف
 وینه‌ی تی‌یاتۆر بالآ مه‌نمانن
 غاره‌ت کونه‌نده‌ی دین و ئیمانن

گشت مهس بادهن نامی جوانان
 هه‌ریه‌ک وه سه‌هوتی ئاواز مه‌وانان
 چیش که رۆم تاریف ته‌مامیش نییه‌ن
 جه‌ژن خسه‌ره‌وی هه‌ر وه‌ی ته‌وره‌بییه‌ن
 بی ئی‌وه دۆسان دیدهم بق لی‌لاو
 جانان خالییه‌ن مه‌ باغ پێژاو
 ئه‌سله‌ن ده‌قه‌یی نه‌داشتن ئارام
 مه‌ره‌قسان وه‌نه‌زم سازه‌که‌ی بارام
 تومه‌ز ئه‌ورۆ عه‌ید فه‌قیرشان بی
 قانوون مه‌زه‌ب رای پیرشان بی
 هه‌رچه‌نده چه‌م گل دام نه‌سه‌ر تا به‌وار
 نه‌ یاوه‌رانم کسه‌س نه‌بی دیار
 په‌ی بی که‌سی ویم خه‌سته و خاتر غه‌م
 ئه‌سر وینه‌ی باران واران نه‌پرووی چه‌م
 (ئهباز) ئومیدش هه‌ن وه‌ لوتف جه‌م
 مه‌رگ دۆستانم نه‌وینم وه‌ چه‌م

واته: ئه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌م! رۆژتیکیان له‌به‌ر دڵته‌نگی خۆم کتیه‌که‌نم دا وه‌ پێوه و
 خه‌ریکی گه‌ران بووم تا‌کو گه‌یشتمه (دۆلی دار گرده‌کان) له‌ کردنا که‌ دیم گه‌لیک له‌
 جووله‌که‌کان ئه‌و شوینه له‌ویدا کۆبوونه‌ته‌وه و خه‌ریکی سه‌ما و به‌زم و گۆبه‌ند و زه‌ماوه‌ندن
 و زۆربه‌ی سه‌رخۆشی مه‌ی و باده‌ن و کچان و ژنان ئاوێته‌ی یه‌ک بوون و هه‌ر کام له‌وان
 وه‌کو به‌ری جوان و شو‌خه‌نگ و پێکه‌وتوو بوون، تومه‌ز ئه‌مه جه‌ژنی فه‌قیری ئه‌و جووله‌که‌
 کوردانه بوو که‌ به‌پیتی پێ و زه‌هوشتی ئاینی خۆیان ئه‌نجامیان ده‌دا، به‌لام من هه‌رچه‌نده
 چاوم گه‌ران که‌سم نه‌ناسی و بق بی که‌سی خۆم دامه‌ سه‌رما و فرمیتسکم وه‌کو باران
 داوه‌ران، (ئهباز) هیوای به‌خوایه و یاخوا مه‌رگی یارانی نه‌بینی.

زه‌ماوه‌ن

دۆستان گیانی یادتان وه‌ خیر
 چوون من داخل بین وه‌ بسات سه‌یر

ئىنە سى پۆڭەن نە چەم ئەلۈن
 بەرزەن نە ئەفلاک زەلەي زەماۋەن
 ماشتەي كەژ نە كۆل كەمەرزەپىنان
 جۆق جۆق و تىپ تىپ ئافتاۋ جەمىنان
 قەد ۋە كەمەرەي يەكتاي زەرپەۋە
 ۋە تافتەۋ خاراي موشەجەرۋە
 زىرە زىر پۆيلەي سىرۋىن لارەنەن
 ۋىنەي بەرپەزاي ساي مەغارەنەن
 نازك جەمىنان پىژاۋى ماۋا
 گەرم رەقسەنەن سوب تا خورئاۋا
 ۋە نەزم مەقام سازەكەي موراۋ
 ۋەمەيش عشرەت غەم مەدەن ۋەباۋ
 سەدای زىل و بەم ھەي شاۋان شاۋان
 فەلەك نە ھەفتەم ئاما ۋە پەروان
 جەشنەي نەسىم شاخەي شەتاۋان
 شەۋان ھەرامەن خاۋ نەروۋى چاۋان
 نەجۋش بادەي جەرگ سۆفى سۆز
 باغات پىژاۋ بىيەن ۋە نەورۆز
 زىرەي لەرزەنەي بالا بەرزەنەن
 سەير مەھۋەشان نە دىن ھەرزەنەن
 قەتارەي قازان شۆخان شەنگەن
 ئەفسوۋن پەي ئىۋە خاترم تەنگەن

واتە: ئەي دۆستان! ئەمە سى پۆڭەن كە لە چەمى ئەلۈنى كىرنددا زەماۋەند و گۆبەندە و
 دەستە دەستە و تىپ تىپى ژنان و كچان ھەلدەپەن و ھەياسە و كەمەرەي زىرپىيان داۋەتە
 كەمەريان و ۋەكو بەرپەزاي مەغارەكان ئەلەرنەۋە و لە بىيانىيەۋە تا خۆرئاۋا خەرىكى
 ھەلپەركىن و خەم و خەفەتى دەروونىيان دەدەنە با، ۋە ئەو شۆخوشەنگانە ۋەكو قازەكان
 پىزىيان بەستۋە و بەجارى دەشت و كىۋيان خۆش كىرۋە، ئەۋا منىش سەيرى ئەۋ گۆبەندە
 دەكەم، بەلام بەداخەۋە دىلم بۆ ئىۋە تەنگە.

- ۱- دیوانی دەرۆیش ئەیازی کردی - کۆکردنهوهی عابدینی خادمی - کرد، ۱۲۸۱ی کۆچی.
- ۲- یادداشتهکانی خۆم سهبارته بهدەرۆیش ئەیازی کردی.

حاجی نیعمهتوللاهی جهیحون ئاواهی

۱۲۸۸-۱۳۲۸

ئهم هۆنهرهمان ناوی نیعمهتوللا و کۆری میر بارامی موکرییه و بهپیتی ئهو بهلگانهی که کهوتونهته دهستمان له سالی ۱۲۸۸ی کۆچی له دیتی جهیحون ئاواهی دینهوهردا له دایک بووه و ههر لهوێشدا پتی کهیشتووه. له منداڵیدا خهریکی خۆپندن بووه و له پاشا رۆیشتووهته کرماشان و لهوێدا خهریکی خۆپندن زمان و وێژهی فارسی و عهرهبی و فهرمایشتهکانی پێغهمبهری گهرهی ئیسلام بووه و له پاشان گهراوهتهوه زێد و مهلبهندهکهی خۆی و خهریکی پێنۆینی خهڵک بووه و له ناخر و ئۆخری تهمهنی رۆیشتووهته بهغدا و کهربهلا و نهجف و خانهقین و لهگهڵ کاکهیییهکاندا دیداری کردووه و گهراوهتهوه و ژیاپی بهم جۆره بردووهته سهر تا له سالی ۱۳۲۸دا کۆچی دواپیی کردووه.

دوکتۆر محهمهدی موکری له بهراوی (شاهنامهء حقیقت) دا دهلی: حاجی نیعمهتوللاهی جهیحون ئاواهی که نازناوی هۆنراوی (موجرم)ه له سالی ۱۲۸۸ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۱۳۲۸دا مردووه. گهلی نووسراوی بهفارسی و کوردی ههیه که شانامهی ههقیقهت یهکیک له نووسراوانه.

حاجی نیعمهتوللاهی که له زانایان و هۆنهرانی ههره بهرزی کوردی یارییه که جگه له شانامهکهی بریتییه له یازده ههزار و حهفده هۆنراو بهفارسی، گهلی هۆنراویشی بهزمانی کوردی هۆنیووتهوه که زۆربهی ئهو هۆنراوانه سهبارته بهپیتی و پچهی یارین و گهلی شیرین و تهپ و پاراون. ئهمهش چهند پارچه ههلبهستیکی ئهم هۆنهره که دهلی:

فلان کهس مهردن، فلان کهس مهردن

یا شا ئامانه فلان کهس مهردن

ئهگهر گوناکار ئهکردهکار کهردن

وه دین یاری سهسهرهتش بهردن

بهنا وه دهرگای سولتان ئاومردن

وه شهرت بنیام سهرش سپهردن

لوقمەى حەللى حەقىقەت وەردەن
 خىيانەت وە دىن يارى نەكەردەن
 وە جەوزو ئىقرار دىنشان مۆردەن
 ھەروىت مەزانى وە چ دەستۆردەن
 يا شا قەبوول کەر لالە و رجامان
 بگوزەر وە تەقسىر جورم گونامان
 پۆح فلان کەس وە فانى وىەرد
 وە بار گونا پووش وە عوقبا کەرد
 يا حەق نەکەرى نەکەون عەزابش
 ھەر چە بپەرسۆن ئىدەن جەوابش
 ئەوەلش يارەن، ئاخىرش يارەن
 پىرش بنىامىن، شاش خاوەندگارەن

واتە: ئەى خواى گەورە و گران! فلان کەس مردووە، ئەگەر گوناھکار بوو، يا کردەوہى
 چاک بوو، بپوای بە پۆ و پچەى يارى بوو و داخ و موخابنى ئەم پۆ و پچەى خواردووە و
 پەناى بەدەرگای خوا ھىناوہ و بە پەيمان و بە ئىتتى بنىامىن سەرى سپاردووە و تىکەى پەوای
 يارى خواردووە و لە پۆ و پچەى يارى لای نەداوہ و گوێزى يارى بۆ شکاوہ و خۆت چاک
 دەزانى کە چى کردووە، ئەى خوايا، پارانەوہ و تکای ئىتمە قبوول بکە و لە گونا و تاوانمان
 ببووہر، گيانى فلان کەس لەم جىھانە تۆ پەرى و بەبارىکى گوناھوہ ھاتە لای تۆ، دەسا
 تکایە کە لە پۆزى دوايیدا ئازارى نەدەى و ھەرچى بپرسى ئەمە وەلامىيە: ھەوەل و ئاخىرى
 يارە و پىرى بنىامىنە و شای خاوەند کارە.

ئەم پارچە ھەلبەستە بەناوى (تەلقىن) ناسراوہ کە يارىيەکان لە کاتى مردنى کەسىک
 بەسەر گۆرەکەيا دەخوێننەوہ، لە رستەى (ھەوەل و ئاخىرى يارە) دیاردەى دەکاتە سەر
 ئايەتى: (هو الأول والآخر والظاهر الباطن وهو بكل شى عليم) واتە: خوا ھەوەل و ئاخىر و
 روالەت و دەروونە و، ئەو لە ھەموو شتیک ئاگەدار و دانا و زاناپە.

۲

حەق کەردەن زوھوور، حەق کەردەن زوھوور
 ھەى دیدەداران حەق کەردەن زوھوور
 ھەق ھەر ئەو حەقەن وە يەک زەر پۆ نوور
 تەجەلى بەخشا سوچنا کووى توور

فهتخ و فوورسه‌تدا وه مووسا و هاروون
 فيرعهون غه‌رق كه‌ردهن وه‌روود جه‌يحوون
 جامه‌ي نه‌بووه‌ت پۆشا وه‌ خه‌لات
 موجرا بي وه‌ خه‌لق كه‌لام ته‌ورات
 كه‌رد وه‌ گولستان ئاته‌ش په‌ي خه‌ليل
 شناسيا وه‌ حه‌ق ئه‌و يار جه‌ليل
 سوحووف، ئيبراهيم وه‌ خه‌لات به‌خشا
 په‌رئ به‌نده‌گي وه‌ قامه‌ت پۆشا
 حه‌ززه‌ت زه‌ردشت وه‌ نار و ياران
 وه‌ زه‌ند و پازهنده‌ كرامه‌ت داران
 نۆح وه‌ تۆفاني كه‌شتيش نه‌جات دا
 خه‌رقه‌ي خالقي وه‌ پيش خه‌لات دا
 عيسا رۆحو‌للا به‌رد وه‌ ئاسمان
 مه‌رده‌ زينده‌ كه‌رد ژ حه‌واريان
 خه‌تم نه‌نبيا ره‌سوول سه‌روه‌ر
 به‌خشا پيش وه‌ لوتف ئه‌و مه‌سنای كه‌وسه‌ر

واته: حه‌ق سه‌ري هه‌لداوه، حه‌ق ئه‌و حه‌قه‌يه‌ كه‌ به‌تۆزقالت تيشك سه‌ري هه‌لدا و كيتوي
 تووري سووتاند، به‌مووسا و هاروون پيرۆزي به‌خشي و فيرعه‌وني له‌ ئاوي ده‌ريادا نوqm
 كرد.

مووسا به‌رگي پيغه‌مبه‌رايه‌تي له‌لايه‌ن خواوه‌ به‌خه‌لات له‌به‌ركرد و ته‌وراتي بۆ هات و له
 ناو خه‌لكدا بلاوي كرده‌وه. ئاگر بۆ ئيبراهيمي خه‌ليل بووه‌ گولستان و به‌م چه‌شنه‌ ئه‌و ياره
 خوشه‌ويسته‌ به‌خوا نزيك بووه‌وه. خوا به‌ئيبراهيم سوچه‌في به‌خشي و ئه‌ويش سه‌ري
 به‌ندايه‌تي له‌ به‌رابه‌ري خوادا دانه‌واند. هافي زه‌رده‌شت ئاگري هه‌لكردو له‌ ئاگر تئ په‌ري
 و گه‌وره‌يي ئه‌و له‌ په‌راوي زه‌ند و پازهنده‌دايه. نۆح كه‌شتيه‌كه‌ي به‌فه‌رماني خوا له‌ تۆفان
 رزگار كرد و خوا خه‌رقه‌ي به‌و به‌خشي و هه‌روه‌ها عيساي برده‌ ئاسمان و به‌فه‌رماني خوا
 ئه‌و پيغه‌مبه‌ره‌ مردووي زيندوو كرده‌وه. به‌پيغه‌مبه‌ري گه‌وره‌ي ئيسلاميش هه‌وز و مه‌سنای
 كه‌وسه‌ري به‌خشي.

- ۱- شاهنامه، حقیقت - تالیف نعمت الله جیحون آبادی باهتمام دکتور محمد مکرى - تهران، ۱۳.
- ۲- به یازنکی کۆن که له سالی ۱۲۹۱ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌حاجی نیعمه‌توللای جه‌یجورن ئاوابی.

مه‌لا ره‌سۆلی نه‌دیپ

۱۲۹۱-۱۳۵۱

ئهم هۆنه‌رهمان ناوی ره‌سۆل و کورێ مه‌لا سادقی کورێ خه‌لیفه‌ عه‌بدوره‌حمانی زهن‌دییه و نازناوی (ئه‌دیپ)ه و بنه‌چه‌که‌ی د مه‌چته‌وه‌ سه‌ر تیره‌ی (لوتفعه‌لی خان) و (که‌ریم خانی زهند).

به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ که‌وتووته‌ ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۹۱ی کۆچی له‌ دیتی (شاوه‌ل)ی موکریاندا پیتی ناوته‌ مه‌یدانی ژیانه‌وه‌ هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ له‌لای باوکی خه‌ریکی خۆندن بووه و پاشان به‌پیتی وابی ئه‌و پۆژگار و پێبازی فه‌قییه‌که‌نی کوردستان، گه‌لی قوتابخانه و مزگه‌وت و حوچه‌ی فه‌قیانی شار و دێیه‌که‌نی کوردستان گه‌راوه‌ تا بووه‌ به‌مه‌لایه‌کی شاره‌زا و مامۆستایه‌کی به‌رز له‌ فه‌قه‌ی ئیسلامی و وێژه‌ی کوردیدا، دواين مامۆستای ئه‌و که‌ ماوه‌یه‌ک ده‌رسی له‌لای خۆندوو، میرزا عه‌بدوره‌حیمی وه‌فایی بووه، وه‌ هه‌ر له‌لای ئه‌و خیتی داوته‌ وێژه و هۆنراوی کوردی و له‌وکاته‌دا زۆربه‌ی کاتی خۆی به‌خۆندنه‌وه‌ی دیوانی هۆنه‌رانی کورده‌وه‌ خه‌ریک کردوو تا بووه‌ به‌هۆنه‌ریکی ته‌رده‌ست و توانا، پاشان گه‌راوته‌وه‌ زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ویدا خه‌ریکی وانه‌ وتنه‌وه‌ و پێتوتینی خه‌لک بووه، به‌لام ژیاانی نه‌چه‌رخاوه‌ و ناچار پووی کردووته‌ شنۆ و له‌ دیتی سه‌رگیز دامه‌زراوه‌ و بووه به‌مامۆستای کوره‌که‌نی ئه‌وره‌حمان ئاغای سه‌گیزی و ئه‌ویش له‌ پاداشتی ئه‌و کاره‌ی به‌هۆی شو‌فاریی پیاویکه‌وه‌ که‌ گوايه‌ مامۆستا جنتیوی به‌ئاغه‌ داوه، به‌بێ لیکۆلینه‌وه‌ فه‌رمانی داوه‌ که‌ سه‌د شه‌قی لی‌ بدهن و هه‌ر ئه‌و شه‌قانه‌ بووه‌ هۆی مه‌رگی مه‌لا ره‌سۆل و به‌م چه‌شنه‌ له‌ سالی ۱۳۵۱ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست ساڵیدا کۆچی دوا‌یی ده‌کا و له‌سه‌ر پاسپارده‌ی خۆی ته‌رمه‌که‌ی ده‌به‌نه‌ دیتی ده‌ربه‌ند و له‌ویدا ده‌یئێژن.

ئه‌دیپ به‌یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانی کورد دیته‌ ژمار و له‌ هۆینه‌وه‌ی هۆنراوی دل‌داری و کۆمه‌لایه‌تیدا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه‌ و هۆنراوه‌که‌نی گه‌لی به‌رز و شیرین و ناسک و په‌وانن. ئه‌و له‌ نووسینی په‌خشانی‌شدا ته‌رده‌ست بووه، هه‌روه‌ها له‌ بژیشکییه‌تی و خوشنوو‌سیدا مامۆستا بووه.

ئەدىب گەلى ھەلبەستىشى بەفارسى و عەرەبى و پروسى ھۆنىونەتەو و گەلى ھۆنراو و تارى لە گۆفارى زارى كرمانجيدا بلأو كر دوونەتەو. گەرچى ھۆنراو ھەكەنى ئەم ھۆنەرە لەناو وشەى فارسى و عەرەبىدا خنكاون، بەلام وشەى پەتىى كوردى جوانىشى بەكاربردووە. ئەدىب لەبەرئەو دلدارەكەى بەتەواوى كارى كر دووئە سەر ھەموو پەگ و شادەمارىكى، دىنى باسى گىرۆدەى خۆى و ستايشى خۆشەويستەكەى دەكا و دەلى:

چاوەكەت مەستە بەناحق فێرى مەىخانەى مەكە
 لى گەپ مەمنوونى بەزمى دوردى پەيمانى مەكە
 زولفى سازاوت دەسا تەرتىب و چىنى تىك مەدە
 ھەيفە تووشى جەورى پىش و كىشى لەزانەى مەكە
 پەرچەمت جى ئاشيانەى بولبولى تەبەى مە
 چونكە كىشكچى شەو بۆ مەنى ھىلانەى مەكە
 گەردنم پى خۆشە ھەلقەى تاى تەنافى زولفەكەت
 چاوەكەم نىتر ھەوالەى تۆق و زۆلانەى مەكە
 دل بەمەىلى خۆى دەمىكە عاشقى بالاكەتە
 تۆ خودا مائل بەغەيرى خۆت و بىگانەى مەكە
 ھەر لە ئەوول تۆ دلت بردووم بەنازى چاوەكەت
 تازە فێرى راو پەسم و تەبەى پەروانەى مەكە
 عاشقى غونچەى دەمت تاكەى دەبى ئاوارە بى
 مەھرەمى رازە، ھەوالەى چۆل و وێرانەى مەكە
 ھەر بەرەسمى دىدەنى تاوێكى نايتى دەمت
 دل بەرى وا ناننى عەيبە نانەجىبانەى مەكە
 خۆت دەزانى ھەك (ئەدىب) كەس بەندەگى پى ناكرى
 وا بەرپىسواى لە ناو ئەم خەلقە ئەفسانەى مەكە
 لە پىنج خشتەكەكى تردا لە ستايشى يارەكەيدا دەلى:

پرووت شەمسى تەمووزە، ھەموو پى تابش و تاو
 ئەگرىجەى چىن چىنە لە پرووت پەخش و بلأو
 ھەيرانى دەمت بۆ بەمەسەل شووشە گولآو
 قوربانى دوو زولفت كە دەلى سونبولى خواو

مەيلىت ئۇ ۋە چەند رۆژە لەسەر ۋەعدە نەماۋە
 رۆژى نىيە مەستانە كە عەھدەت نەشكىتىنى
 ۋەك كاھرويا ئۇ دلى مسكىن نەرفىتىنى
 ۋەك قەۋس ۋ قەزەح ساتى بەرەنگى دەنۋىتىنى
 بى گيان بەدەنى خەستە جگەر بۆچى دەمىتىنى
 ۋەك شوۋشەى ناسك دلى بى چارە شكاۋە
 پىم فەرمۇ گوناھم چىيە ئى سەروى دلام
 چى دى مەكە دلرەنجە ئەسىرى منى ناكام
 كوا تاقەتى ئۇ جەۋرە ھەموو تاب ۋ توانام
 ئەبرۆى كەچت ھالى دەمى مەرگى نىشان دام
 تەھدىدى سەرى تىرى موزانت بەعلاۋە
 ئاۋارە ۋ خوينخوارە مەگەر ۋامقى عەزرام
 لۇمەم چ دەكەن كۈشتەۋ سەرگەشتەى لەيلام
 غەرقتى غەم ۋ سەۋدا سەرو ئاشوفتە ۋ شەيدام
 بۆ دانەيى خالت بەفرىو چووم دلى كىشام
 سەرتاسەرى دەۋرەى قەمەرت دانەۋ داۋە
 سىۋى چەنەگەت ئاۋى ھەيات ۋ چەى زەمزمە
 ئى گيانى عەزىزت بەفیدای ئۇ سەرۋەرچەم
 ئەۋرۆكە دەلیم خاكى ھەموو دەر ۋە سەرم كەم
 پىرسىم چىيە دەرمانى برىنى دلى پىرخەم
 فەرمۇۋى كە دەۋاى سەھۋە (ئەدىب) كارى كراۋە

ئەدىب ۋەك دەلەت كەلى ھۆنراۋى ئاينى ۋ كۆمەلەيتى ھۆنىۋەتەۋە ۋ لەۋانەدا دەردى
 كۆمەلى رۆژگارى خۆى بەردى دەربرىۋە ۋ جارىش چارەى بۆ دۆزىۋەتەۋە ۋ گەلى
 پەخەشى لە بارى پامىارى ئۇ سەردەمە بوۋە ۋ گەلى نەفرىنى رېتىمى پادشايتى
 كىدوۋە، بەلام بەداخەۋە رۆزبەى ھۆنراۋەكانى لەبەرئەۋەى كۆنەكراۋەتەۋە، دەست بەدەست
 كەۋتوۋن ۋ لە ناۋ چوون.

ديوانىكى زۆر كەمى بەزمانى كوردى بەھەۋل ۋ تەقەللى مامۇستا گىو موكرىانى
 كۆكرەۋەتەۋە ۋ لە سالى. ۱۹۶۰ لە چاپخانەى ھەلپۇردا بۆ جارى يەكەم لە چاپ دراۋە.

۱- دیوانی ئەدیپ - کۆکردنەوەی گێو موکریانى - هەولێر، ۱۹۶۰.

۲- بەیازێکی کۆن که له ساڵی ۱۳۴۸ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بە ئەدیپ.

سەید بەهە

۱۳۶۵ - ۱۲۹۳

ئەم ھۆنەرەمان که ناوی سەی بەهائەدینی کورێ سەید محەمەد و نازناوی ھۆنراوی شەمس و بەپیتی ئەو بەلگانەى که کەوتوووتە دەستمان له ساڵی ۱۲۹۳ی کۆچی له دێی سەردەى پاوەدا له دایک بووه و ھەر لەوێدا پێ گەیشتوووه و خەریکی خۆندن بووه و له پاشا چوووتە حوجرەى فەقییان و بۆ خۆندن گەلێ شوێن گەراوه و ماوہیەک له بیارە بووه و پاشان پۆیشتوووتە سنه و له مزگەوتی (دار الاحسان)دا خۆندنەکەى تەواوکردوووه و گەراوتەوہ زێد و مەلبەندەکەى خۆى و خەریکی وانە وتنەوہ و پۆینۆینی خەلک بووه، بەلام لەبەر چەند ھۆیک باری کردوووتە سنه و پاشماوہى ژيانى لەوێدا بردوووتە سەر تا له ساڵی ۱۳۶۵ له تەمەنى حەفتا و دوو سالیدا کۆچی دواى کردووہ و نێژراوہ.

بەها یەکی له ھۆنەرانى ھەرە بەرزى کوردە و دەتوانین بڵێن که وێنەىەکی بێ کەم و زیادى ھۆنەرە کۆنەکانى ھەورامى بێژە، وە له ھۆنینهوہى ھۆنراویدا له ھۆنەرانى کۆن پەپەرەى کردووہ و لاسایى ئەوانى کردوووتەوہ. زۆربەى ھۆنراوہکانى ئاینین، مەگەر بەدەگمەن سەبارەت بەمەبەستێکى تر ھۆنراوی ھۆنییتەوہ، لەگەڵ ئەمەیشدا گەمە و یاریى بەوشە کردووہ، و ا دیارە زۆر حەزى له ھۆنراوہکانى مەولەوى و بێسارانى و سەیدى ھەورامى و نالیى کردووہ و لەگەڵ میرزا عەبدولقادرى پاوہییدا گەلێ پاز و نیازى ھەیه و تەواوی ئەو نامانەى که بۆ یەکتەر نووسیویانە بەھۆنراو بووہ.

له شۆینەوارەکانى بەھا ئەوہى که بەیادگار ماوتەوہ بریتییه له (مێعراج نامە)، (مەولود نامە) و (شمس العقائد) و (دیوانى سەید بەهە)، که ئەگەر بەوردی له ھەر کامیان وردبینەوہ، پلەى ھۆنەرەیتى ئەومان بەتەواوی بۆ دەردەمکەوێ ئەلبەت ئەوش دەبێ بڵێن که ناتوانین بەھا بەھۆنەرێکى لاسایکەر بژمێرین، ھەندێ جار مەبەستێکى وەکو ستایش و لاواندنەوہى گرتوووتە بەر و بۆنێکى پێ داوہ و ھەندێ جاریش له قەلبێکى زۆر کۆنا ھۆنراوی ھۆنیووتەوہ.

ئەمەش چەند ھۆنراویکى ئەم ھۆنەرە که دەلی:

عیلمی بئی به هره و درهختی بئی سه مهر من نامه وی
 چاوی بئی نه شک و فغانی بئی نه مهر من نامه وی
 عاشقی کولمی له پهنگی نه شکي چاوی سوورنه بئی
 پوژ نه نالی، شهو نه سوژی تا سه مهر من نامه وی
 هر دلّی فارغ له عیشق و هر سهری سه وداي نییه
 نهو له جومله ی خه لقی ئینسان و به شهر من نامه وی
 پیری کامل شیخی زاهید، مورشدی پیگهی ته ریق
 گهر نه بئی ناگا له که شفی به حر و به ی من نامه وی
 مالی دنیا غه پیری حه سرهت عاقبهت سوودی نییه
 زادی ئیمان تۆشه یه، باقی هه دهر من نامه وی
 چاو له ملکی جهم بکه تا ملکی دنیا جهم نه که ی
 تاجی شاهی داکه وی ئاخر له مهر من نامه وی
 من له قه برا گهر گه دا بم هم فقیر و بئی نهوا
 گهر به خه روار پیتم ببه خشی سیم و زهر من نامه وی
 تو له مالی خۆم له ئاخر بی نه سیم که ی وه دهر
 پروت و قووت و هم غه ریب و دهر به دهر من نامه وی
 فقری خۆم چاکه به ئاسان ته ی ده که ی پیگهی پهوین
 کۆلی سه نگین و سه مهر پیگهی خه تر من نامه وی
 بهم هه ژاریمه له م مزگه و ته هه ژاره گۆشه گیر
 گهر بدن (شه مسأ) جیهانم سهر به مهر من نامه وی

شه مس له پارچه هه لبه ستي کيدا خۆی به تاوانبار و گوناهاکار ده زانی و له م باره وه له که ل
 خۆیدا دهر ده دل ده کاو ده لی:

دواي حه فتای سال عومر ویه رده
 دل ژهنگ قه سوته عسیان ئاوهرده
 وه نه شئی باده ی ئاره زوو مه ستهن
 هه وهس پای ته دبیر پای سه مهر به ستهن
 نه زانای غافل ناگا و ناخه بهر
 تۆشهت بی ئاخر په ی تۆشه ی سه مهر

هر چه تو فرمات من پاسه نه كهره
 نه مرق نه هي تو م هيچ به جا نا وهره
 نه جواني واتم هه وهس ناكه نان
 پهوكي پهي تا عت من بي باكه نان
 جه وهقت پيري هه وهس نه داري
 نيتا عت نه مرت به جا ناوهره
 بي خوده ي خيال جوانيم و يهره
 وه ده رگانه ي تو يهك روق روم نه كهره
 به دهره قه ي ره فتيق جوانيم ها كهره
 پيري وه پيريم ته شريفش ناوهره
 ناما وه كو لم وه خيو ده رده وه
 سه فاي جوانيم وه ياد به رده وه
 مه يق سه داي زهن قافلله ي سه فهر
 نه گوشم ياني عه زم سه فهر كهره
 نوور بينايي چه مان به رده وه
 دوور بين ديده م كهره رده وه
 دندانم يهك يهك وه گاز هوركه ندهن
 گازم په ي غه زاي زينم نه مه ندهن
 خاو بييهن كرژي زراني هتزم
 بريان تاي ته كان په ي جوست و ختزم
 سهنگي كو لم دهرد پشتم خه م كهره دن
 لاره و له ره ي سه ربارهن وه كهره دن
 دهردان پيري وه بارم بييهن
 تواناي سو جده و رو كو وعم نييهن
 ثانه جواني و نه فامي و مه ستي
 نينه چه پيري و كه ساسي و سستي
 ده يسا كهره مدار كهره م فراوان
 وه كام روو واچوو نه داروو تاوان

ویتیم کهردم به ویتیم تاوان داره نان
 بهی عذاب سهخت سزاواره نان
 عوزرم نا مه سمووع قه و لَم ناپه واج
 ته دبیرم بهرپا نه دارق عیلاج
 بی حد جه نه و ساف پر گونا هه ویتیم
 پرو زهره مووسفید دل سیا هه ویتیم
 نامه ی نه عمالم نه رگ تلی پیتشدا
 یهک زهری خاسی موشکل بق تیتشدا
 چیش مه بق کهری پر حمی وه حالَم
 هه سه بهسته بق نامه ی نه عمالم
 من یقارم هه تویج مه علومهن لیت
 با کس نه زانق غهیر جه ویتیم ویت
 هه ویت بزانه یه کتای یه گانه
 با نه بۆم ریسوای خویش و بیگانه
 وه عدهت فهرماوان جه ورپوئی ساعهت
 بهی حه بیب ویت نیزن شه فاعهت
 واده ی ویت حه قن به جا باوهری
 مه قامن مه حموود بهر عه تا کهری
 سا تویج یار هسوول دی بهو شه رمه وه
 بهو دله ی پرسوژ نه رم و گهر مه وه
 بهر ی شه فاعهت یاوی به فهریاد
 دهستم وه دامان من نه شم جه یاد

هه رچهن گونه هبار (شه مس) پرو په شه ن شه فاعهت هه بق گونه هبار وه شه ن
 واته: نه ی خوی تاق و ته نیا! تو هه ر چییه کت فهرموو، من فهرمانه کانتیم به جی نه هیتا،
 له تافی جوانیدا له پروی هه و هه وه سه وه نافهرمانیم کرد و له دهوری پیریشدا تواناییم
 نییه که فهرمانه کانت به جی بیتیم، هه روا بیخود جوانیم تی بهری، ئیستاش پیری هاتوه ته
 پیرمه وه و دهنگی زهنگی کاروانیش دیته گویم و له وانه یه له م رۆژانه دا به ره و جیهانی تر
 بکه ومه ری، سومای چاوه کانیشم نه ماوه و هیز له نه ژنومدا کهم بووه و پشتیم چه ماوه ته وه

به‌جۆزى كه ناتوانم كرنۆشت بۆ بهرم، دهسا خاويه مه‌گەر هەر خۆت به‌زه‌میت پیتما بێ، به‌لام خۆم دان به‌گوناهى خۆما ده‌نیم و ده‌زانم سزاوارى سزام و شه‌رمه‌نده‌ى ده‌رگای تۆم و نامه‌ى كرده‌وه‌م نه‌گەر پیايا بگه‌رێ، تۆز قاتك چاكه‌ى تیدا نییه، دهسا به‌زه‌میت پیتما بێ ریسواى لای خویش و بێگانه‌ نه‌بم، تۆ خۆت به‌پێغه‌مبه‌ر فه‌رمووته ئۆمه‌ت ده‌به‌خشم و قسه‌ى تۆیش هه‌قه، دهسا ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر له‌لای خوا تكام بۆ بكه، هه‌رچه‌نده‌ گوناهاكار و روورده‌شم به‌لام به‌تكای تۆ دلخۆشم.

سه‌رچاوه‌كان

- ۱- دیوانى ده‌ستنویسی سه‌ى به‌ها كه له‌ سالى ۱۳۵۴ ی كۆچیدا نووسراوه.
- ۲- مه‌نزومه‌ى كورد - به‌هادین شه‌مسى قورهبه‌شى - به‌غداد، ۱۹۴۸.
- ۳- میتراج نامه‌ى حه‌زهره‌تى ره‌سوول - به‌هه‌اء شه‌مسى قورهبه‌شى - سنه، ۱۳۴۰.
- ۴- یادداشته‌كانى خۆم سه‌باره‌ت به‌به‌ها.

میرزا عه‌بدولقادرى ته‌وتله‌یه‌ی

۱۲۹۳ - ۱۳۶۹

ئهم هۆنه‌ره‌مان ناوی عه‌بدولقادر و كورێ حه‌مه‌ یوسفی ته‌وتله‌یه‌یه‌ كه به‌پێى ئه‌و به‌لگانه‌ى كه‌وتوو نه‌ته‌ ده‌ستمان له‌ سالى ۱۲۹۳ ی كۆچى له‌ دێى ته‌وتله‌دا پێى ناوته مه‌یدانى ژيانه‌وه‌ و هه‌ر له‌وتشدا پێى گه‌یشته‌وه. له‌ سه‌رده‌مى منداڵیدا خه‌رىكى خۆتندن بووه‌ و له‌ پاشا چووته‌ حوجره‌ى فه‌قییان و بۆ خۆتندن ماوه‌یه‌كیش چووته‌ سنه‌ و له‌ پاشا گه‌راوته‌وه‌ زێد و مه‌لبه‌نده‌كه‌ى خۆى و پاشماوه‌ى ژيانى به‌كارى كشتوكاڵ و خۆتندنه‌وه‌ى په‌راوى به‌كه‌لك و هۆنینه‌وه‌ى هۆنراو و رێنۆینیى خه‌لك برده‌وته‌ سه‌ر، تا له‌ سالى ۱۳۶۹ له‌ ته‌مه‌نى هه‌فتاو شه‌ش ساڵیدا كۆچى دوايى كردوه‌.

میرزا عه‌بدولقادر له‌ هۆنینه‌وه‌ى هۆنراودا ده‌ستىكى به‌رز و بالاى هه‌بووه‌ و هۆنراوه‌ى به‌زاراوه‌ى گۆرانى زۆره‌، به‌لام به‌داخه‌وه‌ هۆنراوه‌كانى تا ئێستا كۆنه‌كرانه‌ته‌وه‌ و له‌ لاپه‌ره‌ى به‌ياز و كه‌شكۆله‌كاندا نووسراون.

له‌ سالى هه‌زار و سێ سه‌د و بیستى كۆچى به‌فرىكى زۆر باریه‌وه‌ و ئه‌ویش هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نامۆزگارىی خه‌لكى كردوه‌ و به‌خه‌لكى راگه‌یاندوه‌ كه‌ سالتىكى توش ده‌بێ و نازووخه‌ بۆ زستان كۆكه‌نه‌وه‌ و نه‌وه‌ك لێیان بېرێ، وكو ده‌لێ:

تاریخ جه‌ هه‌زار سێ سه‌د، بیست بۆ

تاریخى ئه‌مسال جه‌لات مه‌علوم بۆ

هرکس مالدارن با رزقش جهم بۆ
 نهکای جه وهفار نهوزاعش کهم بۆ
 رۆغن و گهنم، برنجی شاران
 ناماده کهردی بۆ حهد و پایان
 بۆ دهولت دوودهست بدهوه سهردا
 په لاسی و قایم بکه وه بهردا
 بی بهتۆز و گهرد بهرووی ههواوه
 شی پهری (شاهۆ) جه پشت پاوه
 پایتهختش بۆ وست ئۆ (پهشت و ناوی)
 هاو راش کیاست پهی (سه لوه کاوی)
 سا که ئید نه ژنی (دووختان و خانی)
 وات: (هالی) ورا حالم بزانی
 (خۆر خۆره) ی چریش (هانه شیروانی)
 پهی (قوولۆدمه ی) خه بهر کیانی
 خه بهر کیانی پهی (مله وهردی)
 (وه له وه زانا) با خه بهر کهردی
 واچه (زمناکۆ) ی ساکن بۆ پهی ویش
 خه بهر بدۆنه به هامسای ویش
 (کريله) عاجز (ماکۆ) ه ن بۆ دهنگ
 بهرزی (دالهۆ) عاجزه ن بۆ پهنگ
 موخته سهر وارا تا بیست سهفه ر
 عالهم جه یانه نمشی وه بهر
 به زازان عاجز جۆلایان ماتل
 کهوش دروان په کسه ر گشت بیهن خه جل
 چوار پینه ی کهوش فه قیران دریان
 هه لاجان بۆ که یف ژئ که مان بریان
 دووکه ل یانه کارتوش کهردن
 په نا به ئه هل جه هه نه م بهردن

زىقه تىو ئۇنا و وەحشىيان كەوتەن

سەگان جەھەبەت گورگان نەسرەوتەن

مىرزا عەبدولقادر گەلى ھۆنراوى بوو بەلام بەداخەو بەرئەو ھى كۆنە كراو ەتەو
لەناوچوون.

سەرچاوەکان

۱- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۳۲۰ى كۆچىدا نووسراو.

۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەمىرزا عەبدولقادرى تەوئەلى.

كاكە حەمەى نارى

۱۲۹۴-۱۳۶۴

ئەم ھۆنەرە پاىە بەرزە كە ناوى كاكە حەمە و كورى مەلا ئەحمەد و نازناوى (نارى) يە،
بەپىتى ئەو بەلگانەى كە لە دەستماندايە لە سالى ۱۲۹۴ى كۆچى لە دىتى (كىگن) ى مەريوان
لە دايك بوو و لە منداالى لەلاى باوكى دەستى كردووەتە خویندن و قورئان و رىزمانى
عەرەبى و پەرتوو كە وردەكانى خویندوو و ئەوسا بەفەقىيەتى بەمەلەبەندەكانى مەريواندا
گەراو و لەوێتە چوووەتە سنە و پاشان گەراو ەتەو مەريوان و لە پاشا بۆ خویندن بەزۆر بەى
شارەكانى كوردستان گەراو و سەرئەنجام لە تەمەنى بىست و سى سالىدا لە پەواندز
لەلاى مەلا ئەسەدى خەيلانى ودمى مەلايەتى وەرگرتوو و گەراو ەتەو زىدەكەى خۆى و
ئىتر لەویدا دامەزراو و ژنى ھىناو و پاشان رۆيشتوووە دىتى بىلو لەویدا بوو ەتە مامۇستا
و پاشماو ەى ژيانى بەوانە و تنەو و ھۆنراو ھۆننەو و رىنموونى خەلك بردوو ەتە سەر تا
لە سالى ۱۳۶۴ لە تەمەنى خەفتا سالىدا لە جىهان مائاوايى خواستوو و لە گۆرستانى
دىتى بىلو دا نىژاو ە.

كاكە حەمەى نارى بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەربەرزى كورد دىتە ئەژمار كە ھۆنراو ەكانى
زۆر شىرىن و دلگەر و پاراون. نارى وەكو دەلێن لە زانستى پەوانبىژىدا دەستىكى بالائى
ھەبوو و گەلى ودمى بەفەقىتيان داو، وە لەگەل ھۆنەرانى سەردەمى خۆيدا راز و نيازى
ھەبوو. بەتايبەت لەگەل تايەربەكى جاف بەيەكەو ھۆنراويان ھۆننەو ەتەو.

دىمەنى جوان رازاو و خواكردى كوردستان و، لووتكەى بەرزى كىتو ەكان و خوڤە و
ھاژەى ئاوى چەم و رووبارەكان، شنە و سرو ەى باى شەمال، وە ترووسكەى ئەستىرەكان و
جوو كە و چرىكەى بالەندەكان ھەمووى ئەمانە كاريان كردە سەر نارى و كورتژمى

هۆنراویان پى بهخشی و ئیتر کهوته هۆنراو هۆنینهوه.

مامۆستا نارى يهکيکه لهو هۆنهره کوردانهى که بهشپوهى کۆن هۆنراوى هۆنيوهتهوه، وه هۆنراوهکانى دهکريته سى بهشهوه:

دلدارى، ئاينى، پياهلدان، وه بهشى زۆرى هۆنراوهکانى بوخت و پهوان و شيرين، وه له ريتى ويژهوه پاژهيهكى زۆرى بهزمانى کوردى کردووه. ئەمهش پارچه ههلبهستىكى نارى که بهشپوهى کلاسيک هۆنيويهتهوه:

مودهتيکه من گرفتارم بهدهس سهوداتهوه
بووم بهداوى چينى زولف و پهرحهمى تاتاتهوه
مهنعى قولابى موژهى ناکهم له پاكيشانى دل
بوئهسيري چاوى مهستى پرخهوى ئهيباتهوه
وا سهرم دانا بهعهزمى بهرده بازى پيگهکهت
مههرهمى دهردى سهري من وا بهگهردى پاتهوه
گهر دهپرسى حالى پهروانهى دلم دووربى له ڤووت
وا له سۆزشدا له سايهى شهوچراى گۆناتهوه
چاوى خوئنخوارى بهخوئتم فيره وهک ليتوى بهمى
لتي گهپين ئيوه و خودا ئهوشۆخه با بيخواتهوه
شاهى چاوت مولكى سهبرو تاقهتى بردم بهزۆر
مهسحفى ڤووى تو بهگژيا چى نهگهر نهمداتهوه
ميشى خالت نافري بهس باوهشيني که بهناز
چونکه پابهنده بهشههدى ڤوومهتى زيباتهوه
شين و واويلايه ئاسارى قيامهت ههلهدهسى
گول بهدهن ئهمڤۆ بهرهو مهشريق نهگهر لاکاتهوه
لهب شهگهر فهرموو بهزولفت باوهشيني بانهکات
ميشى ڤۆحم گهر بنيشيتۆ بهقهندى چاتهوه
خهتى دهرسى عيشقى (نارى) وهک ڤقوومى خالهکهت
وا بهلهوحى گهردى بى گهردى وهک ميناتهوه

نارى له هۆنینهوهى هۆنراوى دلداريدا زۆر بهدهسهلات بووه و هۆنراوهکانى گهلى سوارن و زۆر حهزى له هۆنراوهکانى نالى و مهولهوى و حافز و سهعدى کردووه، وه له ههموو

پارچە ھەلبەستەكانيان چەند ھۆنراوێكى واى تىايە كە وێنەيەكى جوانى شىۋەى وێژەى كوردییە و كەمتر ھۆنەرێك توانیویەتى بەو چەشنە ھۆنراو بەھۆنیتەوہ. وەكو لەم پارچە ھەلبەستەیدا كە دەلى:

بەيادت كەوتە سۆزش غونچە دەم، وا قەلبى بيمارم
لە ھىجرت ھاتە سۆدىسان برىنى پار و پىزارم
ھەموو نەشئەى زستانى فیراقە سەرسەرى ئاھم
نیشانەى پايزى ھىجرانە زەردىي پەلكى پوخسارم
بەشوعەى نارى پى تەئسىرى عاشق سۆزى دوورىي تۆ
وہكو پەروانە سووتاوہ، دلى غەمگین و غەمبارم
بەلى عیلات بەسیحرى نىرگسى مەخمورى فیتنەت بوو
كەوا من سەرزەدەى تانەى پەقىب و یار و ئەغیارم
بەشەوقى دەبدەبەى سۆلتانى حوسنى ماھى پوخسارت
بەگەردوون ئاشنايە زەمزمەى سەمتوورى ھاوارم
وہكو حوسنت لە عالەمدا، قسەى من فاش و مەشھوورە
عەزیزم تازەمەخفى كەم ئەمن تۆمارى ئەسرارم؟
تەماشای چەندە خۆش تەعلیمە، ئەى شیرینی بى ھەمتا
لە كىۋى بىستوونى وەسفى تۆ، گولگوونى گوفتارم
لە مولكى عاشقىدا، خەسەرەۋىكى شۆخە دلى، نارى
گەواھى عیشقە، جۆش و شۆرشى شیرینی ئەشعارم
بەچاۋى كەم لە (نارى) چاۋەكەم مەروانە، بىروانە
لە گۆشەى مەدرەسەى عیشقت، ج شاگردىكى ھۆشیارم

نارى لە ھۆننەوہى ھۆنراۋى دلداریدا گەرچى لاسایی ھۆنەرەكانى پىشووێ كردووە، بەلام لەلایەن شىۋەوہ گەلى شتى تازەى داھىناوہ. ھەروەھا لە پارچە ھەلبەستىكىدا لەگەل دلخوازەكەیدا دەكەوتتە گلە و گازانندە و پىی دەلى: ئەم دلى زویر و خەفەتبارەم لەبەر پوومەتى گەش و جوانت خەوى نىيە و ناتوانم سەركۆنەشى بكەم، چونكە كىشكچىيە و كىشكچىش نابى بنوئ. با لە زمانى خۆيەوہ ببیسین كە دەلى:

چاۋەكەم من بۆيە دايم كار و پىشەم زارىيە
ھاكىمى چاۋت لەگەل من مايلى غەدارييە

شۆږش و نالینی کەس بێ وەجھ و بێ عیلت نییە
 ئاھی من فەریادی بۆلبۆل ئیشی بێ غەمخوارییە
 من هەر ئەو پۆژە دەسم شۆڤی لە پۆچی خۆم کە دیم
 حەزەرەتی خونخواری ئەبرۆت مەشرەبی خونخوارییە
 گەر دەپرسی بۆچی بێ نەشئە و مەلۆل و عاجزی
 پرومەتی زەردم عەزیزم شاھیدی بێ یارییە
 کەم بەخەندە بێ بەلامۆ، حەیفە تانەم لێ مەدە
 لێم گەر ئێ تووبی و خودا، ئەمجارە دەردم کارییە
 دڵ لە شامی پەرچەمی پروتا بەدایم بێ خەو
 چونکە کێشکچی بەشەودا عادیەتی بێدارییە
 حیکمەتی پێ مەسنەلە کۆلمت لە بۆکێ حەل دەبێ
 هەر سەحیفە سەد ئیشارە و پەرمزی تێدا جارییە
 خالی روخسارت هیدایەت بەخشە، شەرحی زۆلفەکەت
 قازی ئاسا حاشییە ئەگریجەکانت لارییە
 پرومەت وەکو ئاتەش، مۆژەت وەک شیشە ئەبرۆت قیمەکیشت
 مێرووحەت زۆلف و کەبابت جەرگی پارە (ناری)یە

ناری لەم پارچە ھەلبەستەدا دیاردی کردووەتە (قازی) و (ھیدایەت) و (لاری) کە قازی
 ناوی پەرپۆکیکی فەلسەفیە و (ھیدایەت) یش ناوھەڵکێ ئەو پەرپۆکی و (لاری) یش
 پەرپۆکی بەسەر پەرپۆکی نووسراوە و دەڵێ: خالی پرومەت ناوھەڵکێ پەرپۆکی
 قازی و دەبێ لێک بدیتەو و ڕاقە بکێ، و ئەو خالە ناوھەڵکێ وەکو (ھیدایەت)، و
 بۆلەوونەو زۆلفەکانیشت ڕاقە لەسەر خالی پرومەت، و ئەگریجەکانیشت وەکو
 پەرپۆکی لاری و ئەو بەدەوری خالی پرومەتتەو، لە دواوە ھۆنراوی پارچە ھەلبەستەکەیدا
 وێجھوونەتکی جوانی ھێناوە بەجۆرێ کە:

پرومەتی یارەکی بەئاگر و برژانگی بەشووشە و زۆلفی بەباوھشین جواندووە.
 ھۆنراوەکانی ناری بەتەواوی پێ لە جوانی و پاراوی و پێشە و وێژە، و وێنەکی بەنرخ
 و باییداری ھۆنراوی کلاسیکی کوردین، ئەو وێجھوونە جوانانە کە ئەو لە ھۆنراوەکانیدا
 بەکاری بردوون لەلایەنی وێژەییەو زۆر جوان و شیرین، وەکو ئەم پارچە ھەلبەستە کە
 دەڵێ:

ههتا غونچهی گولی دل بئ له لالهی نهویه هارم چی
 لهگه‌ل شمشادی بالاکی، له سه‌روی جۆبارم چی
 که یاری دهس بدا بق من له‌سه‌ر سینهی به‌جوتی بهی
 له بازی و سه‌یری مۆره‌ی نه‌ردی سه‌رته‌خته و قومارم چی
 نه‌گه‌ر بگرم له دهس یه‌کده‌م، ترنجی غه‌بغه‌بی کالی
 له لیمۆی زه‌رد و سی‌وی ئال و نارنج و هه‌نارم چی
 نه‌به‌د ته‌شبی‌هی پۆژ و شه‌و به‌زولف و پرومه‌تی ناکه‌م
 له وه‌سفی دوو مونا‌فی هه‌ر وه‌کو له‌یل و نه‌هارم چی
 که بق ماچی ده‌می، وه‌ک چاوی مه‌ستی تۆیه ده‌شکینم
 غولامی تورکی مه‌خموورم له شیخی، تۆیه‌کارم چی
 به‌شه‌رحی خال و خه‌تی حیکمه‌تی پوخساری مه‌شغوولم
 له سیری حاشیه‌ی زولفی سیا‌هی تارومارم چی
 به‌قانونی غولامی گه‌ر قبوولم کا له ده‌رگادا
 له چه‌تری عه‌یش و ته‌ختی ناز و تاجی ئیعتبارم چی
 گریبانی سه‌به‌ویری پاره‌کردم تیری موژگانی
 ده‌با من پرو له سه‌حرا که‌م له ئارام و قه‌رارم چی
 له خو‌فی چاوی مورغی دل له‌سه‌ر شه‌هدی له‌بی لاچوو
 که یه‌عنی من له زه‌خم و حه‌مله‌یی بازی شکارم چی
 خیانه‌ت تا نه‌به‌د (ناری) به‌ته‌حریکی مۆزه‌ی ناکه‌م
 له به‌ند و کو‌ت و زنجیری فه‌لاقه‌ی سه‌ختی یارم چی

ناری له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی ئاینی و خواناسیشدا ده‌ستیکی زۆر به‌رز و بالای بووه،
 به‌پیتی بیروپرای ناری خ‌وای تاق و ته‌نیا نو‌تینگه‌ی جیهان و سه‌روشت و ئه‌وین و دلی
 بنیاده‌مه و له راسته‌قینه‌دا ئه‌و له هه‌موو جی و شو‌یتیکدا له‌گه‌ل مرۆیه، پیغه‌مبه‌ری
 که‌وره‌ی ئیسلامیش که نیرراوی خ‌وای مه‌زنه، مایه‌ی ئه‌هوه‌نی دل و ئارامیی ئاده‌میزاده،
 ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی که نه‌گه‌ر تیشکی بکه‌و‌یته دل هه‌ر که‌ستیک، به‌جاری شیت و شه‌یدا ده‌بی،
 وه‌ نه‌گه‌ر خاکی به‌رده‌رگای به‌سه‌ریدا کا گه‌دا، هه‌رده‌م نه‌فرین له تاجی قه‌یسه‌ر و دارا
 ده‌کا و هه‌مووی لی ده‌بینرئ. با له زمانی خو‌یه‌وه بیسی‌ن که ده‌لی:

سووره‌تی یاسین که وه‌سفی هه‌زهره‌تی له‌ولا نه‌کا
 نه‌هلی دل مایل به‌جیلوه‌ی سووره‌تی تاها نه‌کا

خاکی بهر دەرگاھی قهسری گهر بهسرداكا گه دا
 ههر نهفهس نهفرهت له تاجی قهیسهر و دارا ئەكا
 ئاسمان وهك موشتهری ههردهم بهمیزانی وهفا
 كهسبی ههر شامی بهیادی دهولهتی ئەسرا ئەكا
 گهر تهسهور كا مهسیحی تهختی عهرشی ئەعزه می
 تا ئەبه د تهركی بهیانی پهفعهتی عیسا ئەكا
 نووری عیشقی كهوته سهر تووری دلی مووسا مه گهر
 وا لهسهر سینهی بهشهوقی دل یه دی بهیزا ئەكا
 بۆ خهیلان گهر نهسیمی گولشهنی لوتفت بی
 ناری نمرودی بهسهحنی جهنهتو لهئوا ئەكا
 تاقی کیسرا بۆ بههرقی نووری حوسنی شهق نه بی
 سهیلی حوكمی ناری فارس زایل و ریسوا ئەكا
 ئەی حهیبی خالقی عالم، له ئادهم تا بهتۆ
 ئەنبیا یهك یهك بهیانی ههزهرتی والا ئەكا
 نهركسی مهستی سیاهت عینی (مازاغ البصر)
 شهمع ی بی سایه ی وجوودت شهرحی (كرمنا) ئەكا
 ئادهمی خاکی بهسهر زومره ی مهلهك دا بی گومان
 تۆی سههب نازش بهپوتبهی (علم الاسما) ئەكا
 كاشفی (واللیل)ی توره ی پهچه می شهپهنگی تۆ
 ئافتایی تهلهتت تهفسیری (والضحی) ئەكا
 ئایهتی میعراجی پایه ی قابه قهوسهینت عهجهب
 وهسفی ئیعزازت له تهختی نازی (او ادنی) ئەكا
 عهكسی ئەلفی قامهتی ئەبرۆته گهر (نون والقلم)
 سدقی مهوزوونی كهلامت كهشفی (مااوحی) ئەكا
 با وجوودی پرتهوی میهری جهمالی ئەنوهرت
 كی خهیالی زیبی قهسر و سایهیی توپا ئەكا
 سهلسه بیلی لوتفی تۆ بی شك له عهرسه ی مهحشهره
 تشنه لهب، قانع، له باده جامی (اعطینا) ئەكا

چی له دهولت کا، نه سیری بهندی عیشقی نهحمه دی
 عیشقی مهحموودی به عاشق که سبی ئیستغنا نهکا
 (ناریا) وهسفی جه لالی هه زره تی (خیرالبشر)
 که ی بهسه دهفتهر هه تا مهحشر بهشهر ئینشا نهکا

ناری که کهوتووته سهر پئی و پچهی خواناسهکان، زاراوی باده و مهی و مهیخانه و
 ساز و نهی سهمتووری زۆر بهکاربردوه، وه لای وایه بۆ گهیشتن بهدەرگای خوا که
 مهیخانهیه دهبی مرو گهلی نهرک و پهنج و سهخله تی بکیشی تا بهیاری راسته قینهی خۆی
 بگا، که سیک بکهوئته ناو مهی پرستی دهبی خۆی لادا له خۆپرستی، له پارچه
 ههلبهستیکیدا یاره کهی دینتته یاد، بۆ نهوهی دلی خۆی بکا شاد و دهلی: هه مو ههستیکم
 له لای تویه، چهنده خوشبوو که بهیهک بگهیشتنایه.

نهف سهمتووره، سینه م ساز و دل نهی
 حیکایه تخوانی دووری تۆن پهیاپی
 بهزکری تۆ وهکو سو فی هه می شه
 مهقاماتی فهنا فی لالا نهکه م تهی
 چ شیرینه له گه ل شه هدی حزووردا
 له تۆ خهنده و له من ئاوازی ئۆخه ی
 نه گهر سایه ی سه ری تۆ بی به تاجم
 چ موح تاجم به تاج و نهفسه ری که ی
 غه زه ل قهت نابری هه رگیز به بالات
 نه زانم بۆ که و ما یل به تاقه ی
 له مه یخانه ی خه یالی شه و قی تۆدا
 به نه شه ی یادی تۆ دل مه سته بی مه ی
 له عه کسی باده ساقی و له مه یدا
 قه ده ح فنجانه ئازا تیکه ساده ی
 له وشکی دا نه مامی باخی نه زمم
 به پووشی ریشی سو فی بوو شکوفه ی
 به سه رچوو دوور له تۆ باغی خه یالات
 نه بوونی ما، نه بۆنی ما، نه غونچه ی

ناری شەش بەندیکى ھەيە کە لەو ھەدا بەناوى سۆزى ئاينەوہ باسى نیشتمان ئەکا و لە بەندى يەكەمدا دەلتى: ئەى خاكى نیشتمان بۆچى شىوہى پارت پتوہ نەماوہ، لەبەرچى پۆژت وەكو شەوہزەنگى لى ھاتوہ و تاريكە، بۆ باسى دەفتەرى فەرمانى خويى لەناوتا نەماوہ؟ بۆ يادى خوا كەمتر لە ناوتا دەكرى و بۆ دلخوазى پارىزگاريت لى بىزار بووہ؟ لەبەرچى ھەوا و ھەوہس كارى لىت كەردوہ، دە ئىتر چۆن شىوہنت نەكەم و چۆن دلم لەت لەت نەبى لە داخا:

ئەى خاكى وەتەن بۆچى نەما شىوہى پارت،
 بۆ بوو بەشەوى زولمەت و تاريكە نەھارت؟
 بۆ باسى نەما دەفتەرى ئەحلامى ئىلاھى،
 بۆ يادى خودا وا لە گورىزا لە كەنارت؟
 بۆ عاجز و بىزارى لە مەعشوقەيى تەقوا؟
 بۆ پىرەژنى كۆنە ھەوا بوو بوو بەيارت؟
 وەك بازى جەفاكارى سەتەم پىشەيى نمرود
 بۆ تەبرى سەفا، مورغى جەفا، بوو بەشكارت؟
 سا بۆچى نەكەم شىوہنى گۆل، سىسە لە باغا،
 دل بۆچى نەكەم لەت لەت و سەد پارە لە داغا؟

ديوانى نارى بۆ يەكەم جار لە سالى ١٣٥٥ى ھەتاوى لە لاين كىتب فرۆشىي سەيدانەوہ لە مەھاباد لە چاپ دراوہ، وە لەم چاپەدا گەلتى ھۆنراوى ناپىك و ناشيرين خراوہتە سەر ھۆنراوہكانى و بەناوى ئەوہوہ چاپ كراون، و لە سالى ١٩٨٤ ھۆنراوكانى نارى بەچەشنكى جوان لە لاين كاكەي فەلاحوہ كۆكرانەتەوہ و لە چاپ دراون.

سەرچاوەكان

- ١- ديوانى نارى - لەسەر ئەركى سەيدان- مەھاباد، ١٣٥٥.
- ٢- ديوانى نارى - لەسەر ئەركى كاكە فەلاح- سەلتەمانى، ١٩٨٤.
- ٣- يادداشتەكانى خۆم سەيارەت بەنارى.

میرزا حسه‌نی سه‌یف‌لقوزات

۱۲۹۷-۱۳۶۴

ئەم ھۆنەرمان کە لە سەدەى سێزەدەم و چوار دەى کۆچیدا ژیاو، ناوى حسەن و کورى میرزا قاسمى قازىیە کە پەیتی ئەو بەلگانیى وا کە وتووێتە دەستمان لە سالى ۱۲۹۷ى کۆچى لە شارى سابلاخدا پیتی ناوێتە مەیدانى ژیاو و ھەر لەوێشدا پێگەشتوو و سەرەتا لەلای باوکی خەریکی خۆیندن بوو و پەراو وەردەلەکانى فارسى و قورئانى پیرۆز و پێزمانى عەرەبى لەلای ئەو تەواو کردوو و لە پاشا چووێتە حوجرەى فەقییان و ئەوسا چووێتە شارى سلێمانى و ماوێەیک لەوێدا فەقەى ئىسلامى خۆیندوو و سەرتکیشى لە بیارە داو و لە پاشا بۆ خۆیندن زۆربەى ناوچەکانى موکریان گەراو و ماوێەیک لە عەنبار لەلای شەفیع بوو و ماوێەیکى زۆریش لەلای مەلا حسەنى قزڵجى و مەلا سالى سەدراباتى لە بۆکان بوو و پاشان لە دى سلێمان کەندى خۆیندەکەى تەواو کردوو و گەراوێتە زێد و مەلەبەندەکەى خۆى و لەوێدا ژنى ھێناو و ئەوسا خەریکی وانە و تەنەو و پێنۆینى خەلک بوو و پاش ئەو پێنۆینى دى گوتگجەلى لە دەورووبەرى میانداو لەوێدا پاشماوێ تەمەنى بە پێنۆینى خەلک و داوێ و وانە و تەنەو و ھۆنەوێ ھۆنراو بردووێتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۴ى کۆچى لە تەمەنى شەست و ھەوت سالیدا کۆچى داوای کردوو و نێژراو.

سەیف پیاوێکی شوخو شەنگ و قسەخۆش و رووشنیر بوو و لە لێکدانەوێ قورئانى پیرۆز و فەرماشتەکانى پێغەمبەرى گەورەى ئىسلام و پیتۆلى و رافەى ھۆنراو و وێژەدا دەستىکى بەرز و بالای ھەبوو، لەگەڵ ئەوێشدا ژيانى خۆى بەکشتوکال و ئازەلدارى بردووێتە سەر و ھەموو دەم دیواخانەکەى پێ بوو لە پیاوانى قسەخۆش و ھونەرمان و ھۆنەر و وێژەوان و ئەنجومەنى وێژمییى پێک ھێناو، ھەر و ھا زۆر خۆشى لە مێوان ھاوێ و ھەموو دەم مالاھەى پێبوو لە مێوان، وەکو دەلێن ھیچ کات لە کەس زین نەبوو و دلى کەسى نەپەنجاندوو.

سەیف یەکیکە لە ھۆنەرە ھەر بەرزەکانى کوردی دەوری خۆى و ھۆنراوێکانى زۆر تەپ و پاراو و شیرین و دلگرن و بەوشەى جوان و ساکارى کوردی پاراوانەتەر و ھەزى کردوو کە کەمتر وشەى بێگانە لە ھۆنراوێکانیدا بەکاربیا بۆ ئەوێ ھەموو جینیک لێى تێ بگەن. سەیف وا دیارە وەکو زۆربەى ھۆنەرانى تری کورد سەرەتا شەیدای دیمەن و چاوەندازى ماھ و کەژ و دەشت و لووتکەکانى زێد و مەلەبەندەکەى خۆى بوو و لە پال ئەمیشەو جوانی

شوخى و شهنگى خوشه ويسته كهى ناورى نهو هيوايهى خوش كردوه بويه هر له
سهره تاوه نالاندويه و گرياه و فرميسكى پشتووه تا ياره كهى لايه كى لى بكا ته وه بؤ نه وه
دلى نه ختى داسا كى و نه هوهن بيته وه، وهكو خوى ده لى:

دهبا ساتيكى ساكن بى له نالين قهلبى خويىنبارم
دهبا تاوتكى فارغ بى له گريان چاوى غه مبارم
هه تا كهى غه رقى سيلاوى سرشك و نه شكى خوين بى
دهبا جاريك به گوشه چاوى مه يلىكى بكا يارم
دهرمكهى گهر له لاي خوت يا جوينم بى بدهى ناچم
به زنجيرى دوو گيتسووت چونكه پابه ند و گرفتارم
به ناي ناله و به سينه چنگ وتارى غم موهه يابووم
بلىن بؤ سهيرى نهو به زمه، دهميك با وابى دلدارم
نييه ته سيري و عزت واعز، دهم هه لگره ليتمان
عه ياميك به باده چاوى مه ستي مه ست و خه موارم
شه تي نه شك هه تا كهى بى مه گهر سه يحوون و جه يحوونه؟
به چاوم گوت دهبا به س بى، گوتى جويار و پووبارم
له تاوى زولفى چين چينت، نه سيري چين و ماچينم
له سايه ي پوزى پووت گا رور پهرست، گا به سته زونارم
نه گهر چى حيكمه ته دهرسم، له حهلقه ي دهرسى عيشقتدا
كه هى دهرسم گولستانه، كه هى مه شغوولى تو مارم
ترازا دو كمه كهى سينه ت سپيدهى سوبح زاهير بوو
له يهك مه شريق دوو پورم دى، به جاري بهو شهوى تارم
هه ناسهم، نه هى سهردم، ناسمانى شين و تارى گرت
يه قين گوتى ناسمان كه پووه له بهر نه فغان و هاوارم
(حه سمن) چهن خوشه نالينت نه گهر يار بيته بالينت
به شهرتيك بيته سهر قه برم به مردن زور منه تبارم

سهيف لهم هوتراوانه دا سكالاي دلى خوى به جورى كردوه كه ياره كهى دلى لى نه رهنجى
وله گهل نه وهشدا نه مانه ده لى كه دلى نهرم بى و ته نانه ت ده لى نه گهر له كيانه لا دا بيته
سهرينم، پيم خوشه، وه يا له دواى مردندا بيته سهر گور كه كم هر منه تبارم.

سەیف لەناو ھۆنەرانی کورددا پتر ھەزێ لە ھۆنراوەکانی نالی و کوردی و حاجی قادری کۆیی کردووە و دەتوانین بڵێین کە کوردتۆمی ھۆنراوە دڵدارییەکان و نیشتمانپەکانی لەو ھۆنەرانی وەرگرتووە، بەتایبەت ھۆنراوەکانی نالی کەشەیی داوھتە ھۆنەرەوی ھۆنراوی دڵداری و ھۆنراوەکانی حاجی قادریش ھەستی نەتەواپەتیی ئێویان بزواندووە و، جێی شک و گومان نییە کە توانای ھۆنەرپەتیی ئێو لەوانە بوو کە پێویستی بە لاساییکردنەوی هیچ ھۆنەرێک نەبوو و ئەرۆ دەتوانین شانازی بە ھۆنراوەکانی ئێووە بکەین.

سەیف لە پارچە ھەلبەستێکی تردا خۆی سەبارەت بە دڵدارەکەی دەردەبڕێ و لێرەدا ویستوویەتی ئێوینی دڵداری لە ئێوینی راستەقینە جیا بکاتەوە و سنوور بخاتە ئێوانیانەو، ھەر چەندە ھەندێ لە ھۆنەرانی تری کورد وەک مەولوی و سەیدی بێسارانیش ئێم کارەیان کردووە. سەیف بە دڵدارەکەی دەڵێ: ئێو زۆر و ستەمە بۆچی بەناھەق لە ئێمە دەکەیت، خۆ من جگە خۆشەویستی و ئێوینی تۆ سووچ و گوناھتکم نییە، سەرم لە مەیدانی ئێوینت بووھتە گۆ و دەسا گەمەو یاریی پێ بکە و شەقی لێ بدە و زۆلفەکانت ئازار مەدە، جوانی و شۆخووشەنگیی تۆ، تۆبە بەگراو و سەوداسەر دەشکێنێ و بەتای زۆلفەکانت دڵم وەک ھارووت و مارووت لە چالی تینیت ھەلواسراو، ھاتم سەیری گۆلستانی پرومەتت بکەم، دیم کە وەک گۆلزاری ئێرەم جوانە، وەک دەڵێ:

ئێو زۆلمە لەسەرچی کە دەکەیت لێمە بەناھەق
 ھەر عیشقە گوناھم بووھتە باعەسی نەستەق
 سەر گۆیە لە مەیدانی غەمت پێی بکە بازی
 عەزەت مەکە زۆلفت، بەشەقی لێ بدە سەر شەق
 قەوس و قەزەحە تاقی برۆت ئێو پۆ بەو سەمە
 بۆیە دڵەکم لەت لەتە بەو خەنجەری ئێزەرەق
 خۆم خستەو بەر پێت بە ئۆمیدی سەری زۆلفت
 دەخولیمەو بەو پرشتەیی گیتسوو وەک مەزەرەق
 دەپێتێ بەپەک غەمزە، نیگات خۆیتێ سپایەک
 دەشکێنێ بە پرووی تۆبە شکەن، تاقی خەوەرەق
 بەو زۆلفی سەراژێری لەسەر چامی زەنەخدان
 ئاوتیزە دڵم ھەر وەک ھارووتە موعەلەق
 ھاتم بەخەیاڵ سەیری گۆلستانی روخت کەم
 گۆلزاری ئێرەم بوو، لە ھەمووی جیلووە و پەونەق

بهو زولفی سهراپا وهکو ناھوویی موقه یه
 یا شههپهری تاووسه له دووی کهبکی موته وهق
 تا بهختی رهشی بق (حهسن) ه مایهیی دووری
 پرووی زهردی بهسوورای سرشکی بووه نهبلهق

ههروهها دهزانی گهلی له هۆنه رهکانمان برۆی خۆشه ویسته کهیان چواندووته میحراب و
 کهوان و شمشیر و مانگی یهکشه وه، بهلام سهیف برۆی یاره کهی چواندووته په لکه زێرینه
 و دیاره پهوشتیکی تازهی داوته، وهیا پرومتهی دلداره کهی چواندووته گولزاری ئیرم که
 مه بهستی بهههشتی شه داده که له زارای هۆنه رانی فارسدا بهچه شنی باغی ئیرم
 هاتوه.

سهیف گراوی سروشت و جوانی بووه و دیمه ن و چاوه ندازی پهنگاوپهنگی کوردستان
 بهجاری دلی ئهویان بزواندووه، بۆیه گهلی ستایشی سروشته جوانه کهی موکریان کردووه
 و پیایدا ههلاوه که چۆن به دهستی کردگار نهخشاوه و جوانیی پی بهخشاوه و چه کامه ی
 (سالی قران) ی سهیف، شاکارێکی وێژه یییه که هیچ هۆنه رێک تا ئیستا نهیتوانیوه بهو
 چهشنه باسی دیمه نه جوانه کهی کوردستان بکا و پیایا ههلبلی ئه م چه کامه یه له سالی
 ١٣١٢ ی ههتاویدا هۆنیوه ته وه که لهو سالدا خه لک تووشی به هاری تووش بوون و ئه وهنده
 بهفر باریوه و ههوا سارد بووه که زۆربه ی وهرزێران و جووتیاران مه پومالاته کهیان قری تی
 کهوتووه و بووته پێبه ندان و بهفر و سه هۆل پیتی به کهس نه داوه و تهواوی پێگه کان گیراوه
 و خه لک زیانیان له ئه وه پری سه خه لته یییه بردووته سه ر. ئه م چه کامه له گه ل ئه وه ی باسی
 سروشتی تیدا کراوه، کاره ساتی ئه و ده مه شمان بق ده گێریت ته وه، وهکو ده لێ:

عه زین ئاره زووت زۆری بق هینام
 فرمیسکم سووربوو زهردی پرووی لی نام
 دیسان به ئاوری دووریت که وتمه گیر
 دنیام لی ساردبوو، بوو به زمه ره ریر
 دنیا وا پریوو له بهفر و سیخوار
 فرمیسکی سوورم به سپی هاته خوار
 تا ناھومی د بووم له هاتنی زووت
 جه رگم بق پۆلوو هه ناسه م بزووت
 ههوا به حاله م وهک کیوان دهگری
 به ته رزه و به فر و باران و هه وری

عەرزیش لەبۆمن هێندى قورپيوا
 بەهاری دەگەڵ زستان لى شيووا
 گياوگۆلى مێرگان بۆم سيس و زەردبوون
 بۆشینی کيوان، کەوان هەم دەرد بوون
 شینی بەهاری عاسمان هەر دەگری
 هەوریش نالەنال پرووی خووی دەچری
 با لە کيۆ و دەشت خۆل وەسەر دەکا
 گریانی کيوان بەحران پێ دەکا
 داری مێشە و باغ بەفر دای بۆشین
 پاک دەلێتی مردوون کفنیان بۆشین
 کەوی کویتستانان لە قاسپەکەوتن
 بێ هۆش بوون یاخۆ خەویان لى کەوتن
 چیرە و جریوێ چۆرە و چۆلەکە
 نایە و نەیانما هیـلانە و هیـلکە
 لەگەڵ لەگل کەوت نەما تەقی تەقی
 سێرووش لە سیرە و فیت و چەقەقی
 پاک پەشیمانان لە بۆگەرمانی
 بۆچ دەهاتنەوێ عەمرو نەمانی

بەم هۆنراوە گەرم و بەتێنەدا چاک بۆمان دەردەکەوێ کە لەو پۆژەدا چ تۆف و هەوا و
 بەفر و سەهۆلیک بوو کە شیناوەردی و گیا و گۆلی مێرگان کە تازە پوابوون سيس و زەرد
 بوون و کەوانیش بۆ شینی کيوان کەوتن و تەقەتە قاسپە قاسپ و بەفر و تەرزە تەواوی
 دارەکانی بێشە و باخ و کيۆی داپۆشیو و زەوی وەک مردووی لى هاتوو و کفنی سپی
 لەبەر کردوو، چۆلەکە و سێرو و لەگلەگ جووکه و جریو و تەقەتەقیان نەماوە و لە هاتنی
 خۆیان بۆ چیاکانی کوردستان پەشیمان و پاشگەز بوونەتەوێ. سەیف بەگێرانی هەوی ئەو
 کارەساتە درێژە ئەدا و دەلێ:

قاز لە شەتاوان قارە لى بێ
 دوورنای چۆمـاوان زورنای لى دێ
 لە درزی عەرزى هەوێردە دامان
 بێهۆش بوونەوێ و سێبوون لە سەرمان

ویشک بوو دوویشک نه و کویری ناراست
 مشک هر کونی خوی به ئاوات دهخواست
 له سه زمان سه ریان کیسه ل و رهقه
 برده بهر خوین بی تهقه و رهقه
 بوک که دهقییراند دهویتی کردوه
 که ریش زهرینی له بیهر بردهوه
 مار پاپوکه ی خوارد خوی دهخول دهگرت
 توژی کون و نویتی ده بهر خوی کرد
 پیوی که ولی خوی ئاو و ژوو ده کرد
 ژووشک که ولی مووی ئاره ژوو ده کرد
 له بن بهردانمان هر سه زمانه له
 له باغ و باغچان قل و قشقه له
 لال بم نابیسم له چیا و له رازان
 زیره ی هه لویان چریکه ی بازان
 پووشی داپوشی، دالده ی پاک بری
 که رویشکیش ریشه ی پاک کرد و بری
 به فیری بی وه عده ره شانگی بری
 ره شانگ و سپی پاکیان سه بری
 سه بری گاشین پاش مانگا بو ره
 له باتی گاران رو پوی گابوره
 شین و گابوره له نیو ره عیه تی
 به باج و رهنج و سه عی و ره همه تی
 روژ هه تا شه وی گه وره و بچو و کیان
 خیزانی مائی گه وره کچ، بو و کیان
 خه ریکن له باغ فریزوو ده ردین
 وهک شه ونمی گول ئاره ق ده رژین
 ئاره ق له هه نیان به ریز بژمی ره
 کی دی له ئاسمان به روژ نه ستیره؟

له دهوړی سهریان دهرسروکهای هه وړی
 وهک مانگی چارده له نیوان هه وړی
 کهوته سهر پیلان چارهکهای نویزی
 کهشه هه وړی کرد له دهوړی پوژی
 دهرسمالی ملیان پشتهندی شلیان
 چنار و لاو لاو چاوی به کلیان
 زولفیان له سهرشان تیک چرزان، پرزان
 له شکری چین و ژاپون تیک پرزان
 زولفان له دوویان وهک پرشمار دهرخشان
 شهونین وهک شهوه به پوژ دهردهوشان
 به لهرزه دهچنه فهریزو چین
 گریانه کاریان له جیتی پیکه نین
 بوچنینه ووی جوان که له کهی دهکن
 وهک پوولی کهوان کهچینهی دهکن
 پاچ و پیمه په و پیل له سهر شاندا
 وهک فهوجی حازر دهژیر فهرماندا
 هینده لاوازن مهر و مالاتیان
 قوربانی ناکرین، نادرئ زهکاتیان

سهیف به گپړانه ووی هم پرود او که سروشت پیکي هیناوه، به سهرهاتی کوردهکانی نه و
 سهردهمه شمان پیشان ددها، تهنانهت زیزی و نالوژی په له وهران و مهر و مالات و
 ولساتیشی دهرخستوه و دهلی: قاز له شهتاوهکان قارهیان برا و دورناش له قیژه کهوت
 دوویشک له سهرمادا وشک بوو، مشک له کونای خوی دهرنه نهچوو و کیسه ل و پهقه له
 سهرمادا پهق بوون، بوق قیرانی له بیر چوهوه و کهریش زهرینی له بیر نه مابوو، مار
 به دهوړی خویا نالابوو، وه پتوی و ژووشک له کونه کهی خویان دهرنه دهچوون، نیتر هه لئو
 باز و قشقه له و دال ناینه چیا و ماه و راز، خه لک له ترسا گا و مانگا کانیان سهربری،
 هور ناسمانی به جارئ داپوشی و جیهان تاریک بوو به جوړئ که ته و پل و هه نیه یار وهکو
 نه ستیره دهردهوشایوه، هونهر دیسان درژه به باسه کهی ددها و دهلی:

گا له بهر کزی هه لئاگرئ نیری
 نه مهر ماستی ما، نه مانگا شیری

لۆك چەمبەرەي بوو، ماين مەشمەشە
 گا گۆي پەپى گرت، گامىش خشخشە
 كەل و گامىشيان بوونە چەكچەكى
 وشترىان بەعەين، بىچووي لەگەلەكى
 لەبەر بى ھىزى، لە ترسى سەرما
 پشەتەندىان بەستن، ھەمووي جل كرا
 بزن و مەر پوو وەك سوورە ساقە
 يەك دانوو دەيكوشت يەك بەلەباقە
 ناھە فیتەي شوان لەسەر شەوینى
 مەگەلان چىشتان لەكوئ دەنوینى
 كوان شەنگەبىرى لە چيا و كوستانان
 شەلقەي مەشكەيان بەرى بەيانان،
 قۇليان ھەلدەكەن دەلتى بلوورە
 سىنگيان دەرەخەن پارچىك لە نوورە
 دەرزی بەرۆكيان كە دین دەرین
 پۆژ لە عاسمانىا بۆ عەرزی دین
 زولفان لا بەلا دەكەن بەلادا
 پۆژ ھەورى لەسەر خوئى وەلادا
 قەدو بالايان وینەي نەمامان
 كى دى نەمامان بگري شەمامان
 كوا پىرۆت ئاغا سەرخىلى كوردان
 لە قوولەسەيىرا بچى بۆ كوستان؟
 لە كوئىيە تاغى ئەو چادری جوانى
 تىپ تىپ ميوانى سەر سفرە و خوانى
 كوئىریم نابینم خىل بەرەو خواران
 تەقلە و رمبازی و ھەوھوى سواران
 دىھاتى لىك دەي، چادر و ھۆياتى
 دەس ناکەوئ پۆن، بۆ چلكەساتى

قیمه‌تی کایه وهک کاره‌بایه

بوووته قووتی رووح وینجه‌ی سه‌خرايه

هۆنهر له‌پاش گیرانه‌وه‌ی ئەم کاره‌ساتانه داوا له‌خه‌لک ئەکا که ئەهوه‌ن و ئارام بن و
خه‌ریکی کارو تیکۆشان بن و ئەوسا ده‌لێ: حه‌یفه که نه‌ته‌وه‌یه‌ک شه‌ش هه‌زار ساڵ میژووی
هه‌بێ و سه‌رئه‌نجام رووت و په‌جال بێ و نۆکه‌ری نامۆ و بیگانه بکا، ده‌سا دلی دوژمنان
خۆش مه‌که‌ن و خه‌ریکی خویندن بن، چونکه به‌هۆی خویندنه‌وه سه‌رده‌که‌ون، وه‌کو ده‌لێ:

باغان دابین، داران بنیژن

نه‌جیب و ئەسلن، کۆن و له‌میژن

حه‌یفه میله‌تیک شه‌ش هه‌زار ساڵ بێ

نۆکه‌ری مالان رووت و په‌جال بێ

نۆکه‌ری مالان شه‌رمه له‌بۆمه

کۆلان هه‌لگرین به‌کۆمه کۆمه

چی دی دوژمنان به‌خۆ خۆش مه‌که‌ن

بووز و که‌په‌نک بالاپۆش مه‌که‌ن

تا که‌ی له‌ده‌رکان کز و بلاوبین؟

بێ مه‌زن و گه‌وره و سه‌ر بێ کلّوبین؟

هه‌ر که‌س ئاره‌زووی مالانی هه‌بێ

وه‌جاگی کوێر بێ منداڵی نه‌بێ

ئو به‌ده‌ختیه له‌کوورد رووی دا بوو

له‌به‌ر نه‌خویندن کۆزیان ساوا بوو

واجبه‌ خویندن بۆ دنیا و دینی

په‌غه‌مبه‌ر فه‌رمووی: بۆچوونی چینی

به‌کوته‌و شانامان میله‌ت ده‌میژن

به‌مه‌زن و گه‌وران شان ده‌شه‌کین

ده‌ردی دل ده‌که‌م کورت و کرمانجی

(حه‌سه‌ن) کرمانجه‌ چی له‌ دیلمانجی؟

هۆنراوه‌کانی سه‌یف ده‌کرینه‌ سی‌ به‌شه‌وه: دل‌داری، کۆمه‌لایه‌تی نیشتمانی له‌باره‌ی
کۆمه‌لایه‌تی و نیشتمانیدا که‌لێ هۆنراوی هۆنیونه‌ته‌وه و داوا‌ی له‌خه‌لک کردووه که هه‌تا

دهتوانن بخوینن و زانست فیږبېن تا له ژیار و شارستانییهت دوور نه که ونه وه له پارچه
 هه لېه سستیکیدا پروو ده کاته خه لک و ده لئ: کوردینه تاکه ی ئیوه بهم جوړه دهمیننه وه، ئه و
 که لانی جیهان به هوئی زانسته وه به دهریا و ئاسماندا ده که ونه پئ و دلخوشن، چونکه بؤ
 خو یان تئ ده کوښن، دهردی نه زانی و نه خوینده واری له لایه که ناکوکی و دوو بهرکی و
 ناتهبایي ئه ونده ی تر پشتی ئیوه ی شکاندووه ته وه و، له بهر نه هو ی له گه ل یه کدا نه یارن و
 یه کیه تیتان نییه، دوژمن لهم ناتهباییتانه به سوودی خو ی که لک وهرده گری، وه کو ده لئ:

کوردینه تاکه ی ئیمه له کیوان میسالی دئو
 دین و ده چین و بؤ مه نه بئ قهت خودان و خپو؟
 خه لکی هه مووی له باغ و له شارانه که یف خوش
 ئیمه بلووه بئ سهره ماوین له دهشت و کیو
 بؤ عاسمان ده رۆن و له به حران ده کهن سهره
 هر عهرزه نیشگاه ی مه، سه نعاته وهرد و شپو
 پئی وانه که هکشان و پئی ئیمه بهرده لان
 جی وانه تهخت و بهخت و جی ئیمه بهرد و چپو
 فیکرئ له حالی خو کهن و بگرین به حالی خو
 هر بئ سهری و عه داوه تی خو تانه دپته رپو
 چون دوژمنن ده گه ل یهک و نیتانه یه کیه تی
 پاتان ددهن به جارئ له هه ورانی بؤ نشپو
 ژتردهستی و ئیتاعه تی بیگانه تا به که ی؟
 شهرمه له بؤمه هپنده بزین بئ نیشان و نپو
 مه غموونی هر موعامه له، حکومی هر که سپک
 شاهان بهمه حوی ئیمه ده بهستن گری و گریو
 کوانئ شپره کورده کان که له ترسیان ده لهرزی عهرز
 کی بوو له شامئ شابوو له میسرئ بوو بوو خدیو؟
 تاکه ی له باغی خه لکی به زیزی و بهمل که چی؟
 خوشه له باغی عیلى چینی هه نار و سپو
 هر میلله تی له لاهه، حه قی خو ی به دهسته وه
 کوردئ که سهر هه لپنی، ده لپن بووه ته سهر بزپو

هرچی دهبی بلایبی حق هر دهلی (حسن)

نیمه له پتی وهتن غمی دهرکردن و جنیو

سهیف هۆنراوهکانی له گهلی جی و شویتندا بلایوونهتهوه و بۆیه بهتهواوی
کۆنهکراوتهوه، گوايه دیوانیکی نایابی بهخهتی خۆی ههبووه که لهناوچوو، وهکو دهلین
ههندی له هۆنراوهیانی کۆکراونهتهوه و بهناوی دیوانی سهیف له نهروپادا له چاپ دراوه
سهیف وهکو هۆنهریکی کورد بووه ههمان کاتدا له هۆنینهوهی هۆنراوی فارسی و
عهرهیشدا دهستیکی بالای ههبووه.

سههراوهکان

۱- دیوانی سهیفولقزاتی موکری که سالی ۱۲۵۸ی کۆچیدا نووسراوتهوه.

۲- بهیازتی کۆن که له سالی ۱۳۶۲ی کۆچیدا نووسراوتهوه.

۳- پارسی گویان کرد - تالیف: صدیق صفی زاده- تهران، ۱۳۶۶.

۴- یادداشتهکانی خۆم سهبارته بهسهیفولقزات.

شیخ محهمهدی مهردووخ

۱۲۹۷-۱۳۹۵

ئهم زانا ههره بهرزهمان ناوی محهمهد و کوری شیخ عهبدولومین نازناوی جهمالودین
بهئایهتوللای مهردووخ بهناویانگه و بهیهکی له زانا ههره گهرهکانی کورد دیته ژمار. خۆی
له نامهیهکدا بۆ نووسهری نووسیوه و دهلی: له شهوی بیست و ههوتهمی مانگی رهجهبی
سالی ۱۲۹۷ی کۆچی له دایک بووم و له تهمنی ههوت سالییدا چوومهته قوتابخانه و
مامۆستاکهم ئهلف و بی و خهتی پتی فیکرکردم. مامۆستاکهم له پاهێناندا زۆر شارهزا بوو
و، منیشی زۆر خۆش دهووست، وه لهجیاتی هۆنراوهی بی هووده و بی کهلک هۆنراوی
عهرهبی بۆم دهنووسی و له پاشا شیی دهکردنهوه و سههر مهشقی یتیم دهدا و منیش له پرووی
ئهو سههرمهشقهوه فیکری یتیمانی عهرهبی و فارسی بووم، وه لهپاش مردنی باوکم خهریکی
پیتشنوژی و بهپرتوهبردنی کاروباری خا و خیزانم بووم، وه ههرچهنده ژیان تهنگی یتیم
ههلهچنبوو، سههرهپای ئهوهش خهریکی خوتیندنهوهی پهراوی بهکهلک بووم و بههۆی
خوتیندنهوهی پهراوهوه له زۆربهی زانستهکان شارهزاییم پهیدا کرد و له تهمنی چل سالییدا
خهریکی نووسین و دانانی پهراو و نامیلکه بووم و که تا ئیستا نزیکهی سهه و دوازه
پهپرتووک و نامیلکه بهزمانی فارسی نووسیوه که ههندیکی چاپ و بلایووتهوه.

مامۆستا مهردووخ زۆربهی ژیانی خۆی له شاری سنهدا بردووته سههر و پتر خهریکی

پښتوننۍ خه لک و وانه و تنه وه و نووسینی په راو و نامیلکه بووه و سهر نه نجام له سالی
۱۳۹۵ له تمه نۍ نه وه و هشت سالیډا کوچی دواپی کردوه.

ماموستا مەردوخ بهیكی له زانایانی هره بهرزی كورد دپته ژمار، وه له زۆربه
زانسته كاندا دهستیكي بهرز و بالای هه بووه به تایبته له فهقی ئیسلامی و میژوو و پیتولی
و بژیسکی و ریزمان و ژماره و زمان پسپۆر بووه و گه لای په راوی به كه لك و سوودمندی
نووسیون وهك: (فه رهنگی مەردوخ)، (میژووی مەردوخ)، (بانگی یه کیه تی)، (سروهی
پزگاری)، (فه قهی محمه دی)، (ژماری محمه دی)، (شه ترهنج نامه) وه گه لای په راوی تر.

ماموستا مەردوخ له هۆښه وهی هۆنراوی كوردی و فارسی عه ره بيشدا دهستیكي بالای
هه بووه و هۆنراوه كانی زۆر تهړ و پاراو و بهرز و شیرین و په وانن. ئەمهش پارچه
هه لبهستیكي ئەم ماموستا هه بهرزه له ژیر سهر دپړی (گول و بولبول) كه به راستی
نموونه یه کی بهرزه له وێژهی كوردیدا:

یاران بهیدیه سهیر گولزارهن

سهیر جهلال و سپای وه هارهن

په پووی وهش هه وال وهش وهش مه وانۆ

مزگانینی ئامای وه هار میاوانۆ

سارا و كهژ و كو فهرش مه خمه لهن

بیسات شادی گول و بولبولهن

دهشت و دهر یه كسه زوموورد پۆشه ن

گولاله ساقی، گول باده نۆشه ن

پووی زهوین جه بۆی گول و ریاحین

په عه ترهن وینه ی به ههشت بهرین

به ههشت بهرین سهحن گولزارهن

غیلمانش بی شو، حوور بی شمارهن

نم نم باران كهژ و كووی تهړ كهرد

زهمزه مه ی بولبول گولزارش كهړ كهرد

باران وه هار ئاو حه یاته ن

مایه ی زینده گی خاک و نه واتهن

جه خال خال وهر ب كو ساران نه خش بی

نه پووی تاژانا به پهزا په خش بی

پا خه سووی نه سیم به نازانه وه
 وه ولای گــولانــش باز پازانه وه
 هر لا مه وینی گول و گولزاره ن
 شنه ی نه سیمه ن، شنوی چناره ن
 دهشت و دهر و کهژ گول و پتخانه ن
 وه نه وشه و سوسه ن پر بیوانه ن
 نه رگسیچ واده ی کامه رانیشه ن
 همه یشه وه هار تاف جوانیــشه ن
 وه نه وشه دیده ش به کله ریه شته ن
 سپیاو و پتخان توژال وه شته ن
 داران ناوسه ن ناوان له به ردا
 جه شهرمشان دان سه ریوش وه سه ردا
 هه وای کوساران موشک و عه بیرهن
 بولبول ئه سیره ن، قومری زه نجیره ن
 شوپر وه هه نگامه که فته ن کهژ و کو
 هه وای جوانی ناماوه وه سو
 نه سیم چه مه ن عه تر و گولاوه ن
 بولبول خواهش بین حالش خراوه ن
 ناین شه ونم ئاره ق سازیه ن
 شکوفه سه رکه رم وه ره ق بازییه ن
 جام گولاله پر جه شه راوه ن
 جه داخ دوری جه رگش که واوه ن
 سارا و سه رزه وین پر جه گه وه ره ن
 سه رتاپای گولان زه ر و زیوه ره ن
 هر لا گویش مه ده ی ناواژ و دهنگه ن
 قه هقه هه ی زهره ژ، قاره ی قولنگه ن
 شاخه ی شه تاوه ن، هاژه ی وه فراوه ن
 شه قشه قه ی له ق له ق، قیژه ی قالاوه ن

شریخه‌ی ره‌عده‌ن، بریکه‌ی به‌رقه‌ن
 جه‌ولانگای وه‌هار جه‌ غه‌رب تا شه‌رقه‌ن
 چریکه‌ی بول‌بول زریکه‌ی ساره‌ن
 سه‌دای پلیسرک جه‌ سه‌قف و دارن
 فیکه‌ی گاوانی، جیکه‌ی مه‌لیچک
 له‌ که‌لک و پاسار، له‌ دار و بنچک
 چ له‌ ئاودانی، چ له‌ ویرانه
 بایه‌قوش مه‌به‌ووت په‌پوو سه‌یرانه
 سارا و دهروده‌شت پر جه‌ گیانداره‌ن
 سه‌دای عه‌یش و نوش جه‌هر که‌ناره‌ن
 سایه‌ی هر داری سه‌ما و سوروره‌ن
 ده‌نگ چه‌قانه و ساز و سه‌متوره‌ن
 بیتخ هر ه‌ردی س‌ساز و ئاوازه‌ن
 یام ماچ و موچن، یام خه‌مزه و نازن
 ه‌رای دهرییه‌ن ه‌ردی ه‌ردییه‌ن
 زه‌مزه‌مه‌ی نازان په‌ی ره‌نگ زه‌ردییه‌ن
 قومری غه‌زه‌لخوان ، ژهره‌ژ پامشگه‌ر
 گاوانی خوه‌شخوان، په‌پوو خونیاگه‌ر
 خونچه‌ جه‌ په‌رده به‌ر ناما وه‌ ناز
 ته‌کیه‌ش دا نه‌پووی گول په‌ریتو نیاز
 بول‌بولوت بی په‌روا سه‌داس ه‌لب‌ری
 گول جه‌ خه‌جالت یه‌خه‌ی ویش د‌ری
 تک تک شه‌ونم نه‌ روخسارم گول
 مه‌تکیو چون خوه‌ی به‌دامان گل
 دهریاچه‌ی چه‌مه‌ن جه‌ دور دیاره‌ن
 ئاینه‌ی بالانمای نیگارن
 په‌ی شکار، دل بییه‌ن وه‌که‌مه‌ن
 زه‌نجیره‌ی چه‌مه‌ن، ه‌وریشه‌ی چیمه‌ن

جه سه‌فای گولزار دل شیفته مه‌بق
 نه‌دلّی سه‌د دل فریفته مه‌بق
 سارای دارا جاگه و ماوای یارانن
 وه‌نوشه پابؤس جۆبارانن
 با ئهم نه‌حواله حال من زارن
 جه ده‌ور گهرده‌ون دلم بی‌زارن

واته: ده‌ی یاران! وهرن ئه‌وا به‌هاره و سه‌یری گولزاره و سه‌یری فه‌ی و شکۆی له‌شکری
 به‌هاره، په‌پووی خۆش هه‌وال ده‌خوێتی و مزگینی هاتنی به‌هار دها و ته‌واوی ده‌شت و کێو
 به‌شینایی داپۆشراوه و پایه‌خی شادیی گول و بولبوله و ده‌شت و ده‌ر یه‌کسه‌ر زمو‌رود
 پۆشه و گولاله مه‌یگێره و گول باده‌نۆشه پووی زه‌وی به‌هۆی بۆنی گولانه‌وه وه‌کو به‌هه‌شتی
 به‌رین بۆنخۆش بووه، نم نمی باران کێوه‌کانی ته‌ی کرد و زه‌مزه‌می بولبول گولزاری که‌ی
 کرد بارانی به‌هار ناوی ژیا‌نه و مایه‌ی بژێوی خاک و پروه‌که، له‌ خال خالی به‌فر،
 کویتسه‌نه‌کان نه‌خش بو، وه‌ گولی به‌ره‌زا به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا بلابوووه، پاخه‌سووی
 شه‌مال به‌نازه‌وه گولزاری دیسان رازنده‌وه، سه‌رنجی هه‌ر شوێن و جیگایه‌ک ده‌ده‌ی گول
 و گولزاره و شنه‌ی شه‌ماله و شنۆی چناره، ده‌شت و که‌ژ و کێو پر له‌ گول و ریحانه و
 وه‌نوشه و سۆسه‌ن پر له‌ ده‌شت و بیاوانه، نیرگسیش واده‌ی کامه‌رانییه و هه‌میشه به‌هار
 تافی جوانییه، شۆر و هه‌نگامه و هه‌را که‌وتووته که‌ژ و کێو، هه‌وای جوانی و لایه‌تی
 هاته‌وه سۆ، سارا و سه‌رزه‌وی پر له‌ گه‌وه‌ره سه‌رتاپای گولان زێر و زیوه، به‌هه‌ر کوێ
 کوێ ده‌ده‌ی ئاواز و ده‌نگه، قاسپه‌ی که‌و و قازه‌ی قولینگه‌ی، شاخه‌ی شه‌تاو و هازه‌ی
 به‌فراوه و برووسکه‌ی هه‌وره برووسکه‌یه، فیکه‌ی سپروو و جووکه‌ی چۆله‌که‌یه، وه‌ له
 سی‌تبه‌ری هه‌ر داریکدا سه‌ماو شادی و به‌زمه، وه‌ ده‌نگی چه‌قانه و ساز و سه‌متوور دیته
 کوێ، بولبولیش به‌ی په‌روا ده‌نگی هه‌لبری، وه‌ گول له‌ شه‌رمه‌زاریدا یه‌خه‌ی خۆی داد‌پری وه
 له‌ ناوچه‌وانی گول دلۆپ دلۆپ شه‌ونم ده‌هاته خوار، وه‌ چیمه‌ن به‌جاری رازابوووه، وه‌ دلّی
 هه‌زار دل سه‌رگه‌ردانی ئه‌و بووه له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌شدا حالی من زاره و له‌ ده‌وری گهرده‌ون دلم
 بیتزاره. دیوانه‌که‌ی مامۆستا مه‌ردوخ که‌ داگری هۆنرای کوردی و فارسی و عه‌ره‌بییه
 به‌خه‌تی خۆی نووسراوه و کۆکراومه‌وه، به‌لام هیشتا له‌ چاپ نه‌دراوه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوانی مه‌ردوخ، که به‌خه‌تی خۆی نووسراوه.

۲- گول و بولبول که له‌گه‌ڵ به‌سه‌رهاتیدا خۆی بۆ نووسه‌ری نووسیوه.

عەبدوللّا بەگى ھەورامانى

١٢٩٩ - ١٣٦٤

ئەم ھۆنەرەمان ناوى عەبدوللّا و كۆپى ھەمە شەفیع بەگ و لە بنەمالەى بەگزادەكانى ھەسەن سانى ھەورامانى تەختە، وە بەپێى ئەو بەلگانەى كە كەوتووئەتە دەستمان لە سالى ١٢٩٩ى كۆچى لە ھەورامانى تەختدا لە دايك بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەيشتوو.

ھەر لە منداڵیدا خەرىكى خويندەن بوو و لە پاشا باوكى ميرزای تايبەتى بۆ راگرتوو و فېرى خەت خوڤى و وێژەى فارسى كردوو و پاشان ماوھىكەش چوو و بۆ سەنە و لە ھۆجرەى فەقیاندا فەقەى ئىسلامى خويندوو و ئەوسا گەراوئەتو و زىد و مەلبەندەكەى خۆى و لە سالى ١٣٥٠ى كۆچى لە تەمەنى پەنجا و يەك سالىدا بەفەرمانى پەزا شای ملھور لەگەڵ چەند ھاورپەكەى تری لەبەر تاوانى ئازادىخوازى گىراو و لە بەندىخانەى شارى ئەسفەھاندا بۆ ماوھى دە سال بەند كراو و لە پاشا كە لە بەند ئازاد كراو، پاشماوھى ژيانى بەشوو و خويندەوھى پەراو و ھۆنەوھى ھۆنراو و وریاكردەوھى خەلك بردووئە سەر، تا لە سالى ١٣٦٤ لە تەمەنى شەست و پێنج سالىدا بەدەستى نەسەقچيانى پزىمى پاشايەتییەو كۆزراو و تەرمەكەشى لە ھەورامانى تەختدا نىژراو.

عەبدوللّا بەگ بەیەكێ لە ھۆنەرانی ئازادىخوازى كورد دیتە ژمار، وە لەبەرئەوھى كۆت و پچرى و دىلى و بەدبەختى و كەنەفتى كوردەوارى و ستەمى كاربەدەستانى ستەمكارى پادشايەتیی دیو، خۆى پێ پانەگىراو و لەگەڵ ھەندێ لە ھاوھەلانیدا لە بەرابەرى ئەو پزىمە ستەمكاردا پاپەریو و ماوھى بەشەر ھاتوو و شۆرشىكى گەورەى لە ھەوراماندا پێك ھىناو، بەلام لەبەرئەوھى سپای زۆردارى پەزاخان پزائەو ھەورامان، لەپاش كوشت و كوشتارىكى زۆر و تالان و چەپاوكردنىكى فراوان ئەو و ھاوھەلانى گىراون و بۆ ماوھى دە سال بەند كراو.

عەبدوللّا بەگ لەپاش ئازاد بوونیش پانەوھەستاو دیسانەو لەگەڵ ئەو پزىمەدا كەوتووئەتە بەرەرمەكانى و لە پیناوى ئازادى و سەرەستیدا خەباتى كردوو و تا لە سالى ١٣٢٢ى ھەتاویدا بەدەستى سپا درندەكەى ھەمە پەزای ناپاكەو كۆزراو و بەم جۆرە بەشۆرشەكەى ئەو قارەمانە نەبەزە دواپیان ھىناو.

عەبدوللّا بەگ زۆربەى ھۆنراوكانى لە بەندىخانەى ئەسفەھاندا ھۆنیوئەتو. لە پارچە ھەلبەستىكیدا باسى خەوتك دەكات كە لە بەندىخانەكەدا دیوھەتى و دەلى: لە زیندان و بەندا وام دەزانى كە پزىشتووئەتو بۆ ناوچەى ھەورامان و لە ناو ھاوھەل و برادەرەكانمدا

دانیشتبووم و گه‌لئ به‌ختیار و شادمان بووم، به‌لام که وریا بوومه‌وه له‌ناکاو خۆم له
 زیندانا دی و پاسه‌وانه‌کان له ده‌رویشتمدا بوون، ئه‌وه‌وو که برینه‌کانی کۆنم هاتنه‌وه
 سو و ده‌ست له‌سه‌ر ئه‌ژنۆ دانیشتم، چونکه زۆرجار من له ئیش و ئازار و ده‌ردی سه‌ری
 یار دام واته به‌بیر و خه‌یالی کوردستانه‌وم، وه هه‌میشه بیرم له ده‌رویه‌ری شاخوداخ و
 باخه جوانه‌کانی کوردستان ده‌کرده‌وه و له که‌لکه‌له‌ی ئه‌و رۆژانه‌دا بووم که له‌گه‌ل هاوه‌لانه‌دا
 کۆ ده‌بووینه‌وه و بۆ سه‌ربه‌ستی گه‌ل تئ ده‌کو‌شاین:

یاران ه‌امسه‌ران ئیمشه‌و خاوی دیم
 جه‌ زیندان تار عه‌جه‌و خاوی دیم
 ئازادیی وه‌تن هه‌ورامانم دی
 ئیلاخان چۆل کۆسالا‌نم دی
 وه‌نه‌وشه‌ی وه‌شبو، چنوو جه‌هه‌ردان
 ئامانه‌ خام به‌ی بار و ده‌ردان
 ریحان په‌لش دێز، شه‌ست په‌ر جه‌باخان
 سو‌سه‌ن و نه‌سیرین شه‌وبۆی ئیلاخان
 به‌رزه‌لنگ جه‌ کۆ، چنوو جه‌ کاوان
 سه‌وزی و می‌رغوزار، ه‌اره‌ی به‌فراوان
 چه‌نی ه‌امسه‌ران نیشته‌بیم وه‌ شاد
 به‌که‌یف و ئاهه‌نگ غه‌م مه‌دام وه‌ باد
 گو‌ش به‌سه‌دای سان، چه‌م به‌نیگاوه
 جه‌ قاوه‌خانه‌ی رای که‌مالاوه
 لی‌و به‌پیاله‌ی عه‌قیق په‌نگه‌وه
 گاه‌ی پر به‌شه‌وق گا به‌خه‌نده‌وه
 گا نیگای کۆسار به‌رزی ئیلاخان
 گا نیگای خه‌زان، گا نیگای زه‌ردان
 جه‌ی عه‌یش و نیشات، جه‌ی خه‌و به‌تال
 زیندانم ئه‌سله‌ن نامان به‌خه‌یال
 هه‌ر پاسه‌م زانان ویم شه‌ه‌ریارم
 چه‌رخ که‌چ ک‌ردار نه‌دان ئازارم

پاسەم مەزانا شاى خاوەن جەختم
 نەزانا مەزلووم، جەپسى بەدبەختم
 وەختىو بیدار بيم، تەماشاکەردم
 ئاژان و زیندان نەزەر ئاوەردم
 چەندە مەدھۆش بيم تەواسامەو
 عەقڵ، فام، ھۆش نەمەن لامەو
 سەد موقابىل بى بار خەمانم
 وە سۆ ئامەو سۆتەى زامانم
 زام کۆنەو نۆم تازە کەردەو
 زار زار مەنالاام وە دەم دەردەو
 یارەب ھەر کەسێو کە پۆش نەھات بۆ
 زام زەدەى تەقدیر پووێ سەربسات بۆ
 کەشتیى نگینش ھەر سەرنگوونەن
 نە گىچا و گىچ پوود جەیحوونەن
 مۆرەى ئىقبالىش دووشەش ناوەردەن
 چەنى بەدبەختى مامەلەش کەردەن
 خۆرد و خۆراکش ژاراو زەردەن
 خاوشىرینش ھەر ئیش و دەردەن
 یارەب بەحاجەت پەسوول جەبیب
 خاک غەریبیم نەکەرى نەسیب

لە ناوەرۆکی ھۆنراوەکانی عەبدوللا بەگدا وا دەردەکەوتی کە لەو دە ساڵەدا وا لە
 بەندیخانەدا بوو، زۆرخەم و پەژارەى خواردوو، وە دەتوانین سێبەرى ئەو لە پشتی دیوارە
 بەرزەکانی خەم و پەژارەى زینداندا ببینین و ئیستا ئەو زیندانانە کاول و خاپوور بوونە، ئەو
 بەندیخانەى کە ئەوى تیدا بوو وەکو زاخەى کە تەنگ و تاریک بوو و ھۆنەر بەحەل
 توانیویەتى کە کەسێکی تری تیدا ببینێ و ھەندێ جاریش ھیناویانەتە دەروە، و لە تەنیاى
 و خەفەتى ئەم زیندانەدا کەلکەلەى یاران و ھاوێلان و پتر ئەو ئازار دەدا، یاران و
 دۆستەکانى ئەویان لەبەر بردوووەتەو، ئاشناکانى لەگەڵیدا نامۆ و بێگانە بوون، کاتى
 بەدبەختیەکانى خۆى دەبینى، لە کامەرانى و شادى دۆژمنەکانى پتر دیتە پقا، بەلام

هۆنەر ئىستاش ھەر ھا لە بېرى دىمەنە جوانەكەى كوردستان و ھا لە بېرى (كۆسالان) و
 (بەندنە) و (دەرەويان) و (سارووخە) و (مەلێن) و (پىەن سەر) و (سەكۆى سان) و (پىر
 پۆستەم) كە ئەم ھەوارگانە يادى رابردوويان لە دليدا زىندوو دەرکەدووە. ھۆنەر کاتى لەم
 وژارە و کەلکەلانەدا بوو، دلى بەوە خوڤ دەرکەد كە ئەمە چارەنووسە و دنيا ئەمە کيکى نىيە
 و ھەموو کەس ئەمرى و ھەر کەسيک دەورو نۆزەيه کى ھەيە و ئيتەر خەم و پەژارە مانايە کى
 نىيە و بەم چەشنە بەو بىرورايە کەمى دلى ھىتم دەبوو ھو:

ياد گوزشتەى ھامفەردانم کەرد

كوردستان مەحال ھەورامانم کەرد

ياد گوزەشتەى ئەو سالانم کەرد

سەير سەرھەدان (كۆسالان)م کەرد

جايى چون (بەندنە) فەرەح سازم کەرد

جاي نيشات ئەنگيز (دەرەويان)م کەرد

ياد تەماشاي بەرزى خاسم کەرد

چەندى تەواسام، چەندى تاسم کەرد

ياد خەيال (دەمى ھال)م کەرد

تاكە (سارووخە)ى پرووى ژيوارم کەرد

ئارەزووى (مەلێن)، (پىەن سەر)م کەرد

ھەوارگەى (بەدھۆ) موھتەرم کەرد

ياد پالاوھژ (سەكۆى سان)م کەرد

قولەى (پىر پۆستەم) جەرگم بەرناوھرد

كا گريە و زارى مەنالام جە دەرد

كا جەفاكيشان ھەناسان سەرد

كا سەرمەستى عەشق بىزار جەيانە

كا شوكر دەرگای يەكتای يەگانە

كا دل وەشى دەرد فەر و خەيالان

كا شەيداي بالاي شای سۆسەن خالان

دلبەر ھەر وەعەيش گولان وەھار بى

بى ئاگا جەحال ئى بەندەى زار بى

بەندبوونى عەبدوللا بەگ كە سەرگوروشتەى بەندىەكمان پى پيشان دەدا، ئەويش

بەندىيەكى ئازادىخواز كە بۆ ئازادى و سەربەستىي گەل و ولاتەكەي تى كۆشاۋە، زۆر كارىگەر و دلتەزىتە، بەلام ھۆنراۋەكانى ئەو ھەر پەيۋەندىيان بەبەندىخانەۋە نىيە، بەلكو كەلى ھۆنراۋى ئاينى و كۆمەلايەتى و دلدارىشى ھۆنىۋەتەۋە و لە دىۋانەكەيدا تۆمار كىردۈن.

سەرچاۋەكان

- ۱- دىۋانى عەبدوللا بەگى ھەورامان كە لە سالى ۱۲۳۴ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۲- بەيازىك كە بەختى فەرھادى ھەورامانى لە سالى ۱۲۶۵ى كۆچىدا نووسراۋە.
- ۳- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەعەبدوللا بەگى ھەورامى.

عەلى نەقىى دەبىر

ئەم ھۆنەرەمان ناۋى عەلى نەقى و كۆپى عەباس و نازناۋى دەبىر بوۋە و بەپىتى ئەو بەلگانەي كە كەوتۈنەتە دەستمان لە سالى ۱۲۹۹ى كۆچى لە ھارۋون ئاۋادا لە دايك بوۋە و ھەر لەۋىشدا پى كەيشتۈۋە. ھەر لە مندالىدا خەرىكى خويىندىن بوۋە و لە پاشا باۋكى مامۇستايەكى بۆ راگرتۈۋە و وانەي فارسى و خەتخوشىي پى فىر كىردۈۋە و ماۋەيتكىش لە كرماشاندا بوۋە و لەۋىدا لەگەل زانايان و ھۆنەراندا كۆپۈۋەتەۋە و پاشان كە ھاتۈۋەتەۋە لەلەي جۋامىرخان و داۋدخان، خەرىكى نووسەرى بوۋە، نازناۋى (دەبىرى) پى دراۋە و ھەر لەۋكاتەدا ئازايەتى و قارمانەنتىي عىلى كەلھورى بەھۆنراۋى فارسى ھۆنىۋەتەۋە و ناۋى ناۋە (كەلھورنامە) كە نىزىكەي يازدە ھەزار ھۆنراۋىك دەپى، ئەم ھۆنەرە پاشماۋەي ژيانى ھەر بەنووسەرى و ھۆنىۋەۋەي ھۆنراۋ بىردۈۋەتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۹ لە ئىسلام ئاۋادا كۆچى دۋايى كىردۈۋە و لەۋىدا نىژراۋە.

دەبىر لە ھۆنىۋەۋەي ھۆنراۋى كوردى و فارسىدا دەستىكى بەرز و بالەي ھەبوۋە و لە ھۆنىۋەۋەي ھۆنراۋا سەرى كىشماۋەتە دەرگەي ھەمۈر چەشنە ھۆنراۋىكەۋە: (ئاينى، دلدارى، كۆمەلايەتى) ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

مەۋلا گىرداۋەن، مەۋلا گىرداۋەن

پۆلەم گىرفتار گىچ گىرداۋەن

پۆلەم كەستىكە ئەحمەدش ناۋەن

زەللىلى ئەحمەد كەي ۋەتق باۋەن

ئەر مەن بىچارەم تۆ چارە سازى

تۆگەردن فرەز مەۋلا كەيچازى

تۆ ئەسەدوللا ساجىب ئىعجازى
 تۆ لە پاي پەزاي خودا سەربازى
 تۆ مەولوود پاک کەعبەى خودايى
 خودا نىد ژ زات خودا جودايى
 تۆ پىشەوايى تۆ موقتەدايى
 تۆ ھەم ناخىرى، ھەم ئىبتەدايى
 تۆ ھەم مەسىح عەصاي کەلىمى
 تۆ مەعنى ھا مەيم تاھا و ياسىنى
 تۆ دەستگىر دەس گەدا و يەتيمى
 تۆ ھەم ھاكىمى، تۆ ھەم ھاكىمى
 تۆ بابۆى حوسەين خوونىن لىباسى
 دلخوونىن ژ داغ دەس عەباسى
 تۆ ھەر ئەو کەسى ھاق مەدحت وانا
 نە پاگەى مەعراج ئەحمەد نە زانا
 وات وە جىبرەئىل ئەى پەيک دانا
 چەند وەقتەن ئەى چەرخ شەپەرت شانا
 ئى وشىترانە وەى قەتارەوہ
 وەى کۆھان موور سەندووق بارەوہ
 وە کۆمان مەچن وەکام شارەوہ
 بارشان چىشەن لىم مەشارەوہ
 جىبرەئىل وە جەوات وە پىغەمبەر
 ستارەى ھەنەن ئەى چەرخ ئەخزەر
 ھەر سى ھەزار سال نەدەور قەمەر
 يەکبار ژ مەشرق سەر مارۆ ئەویر
 مەن سى ھەزار بار ئەو ستارەى نوور
 روئىت کەردەم وەى لەيل دەيجوور
 ئى نوشىترانە ھەرھان وە عوچوور
 نووا و دوماشان پىم نەوہ زوھوور

هیچ نهمزانم بارشان چیشه
 کئی ساریانه و کئی جلّه و کیشه
 وه لحاسل مه قسوود خودا حیدره
 فرمان فرمای شا و گدا حیدره
 تق شیر باجگیر راگهی میعراجی
 تق هم تاج بهخش، هم ساحیب تاجی
 چه بق بپرسی ژهی دوس دیرین
 باچی خواهش حالی یاکه دلگیرین
 تاباجم رۆلهم وه ئه سییر بهردن
 بهردن وه دیدهم یه کجار نوور بهردن
 فیدای رۆلته بق رۆلهی بئی که سم
 مه دح و سونات کهم تا گهر که هسم
 به دبخت ئاره زوی رۆلش بهرد وه کل
 چاونه ئینتزار دس وه بان دل
 مه ولا دمخیلیم وه تق زامن بق
 هر جا ئهمه د چوود مه ولام ساکن بق
 (نهقی) ههروه تق دل بهسته گیشه
 وه هر دو دنیا وارهسته گیشه

واته لهم هۆنراواندا هافی عهلی سلّوی لێ بێ دهکاته تاکار بق ئهوهی کۆره کهی له
 بهند ئازاد بێ تا له خهم و پهژاره پزگاری بێ و دهلی: ئهی مهولا! کۆره کهم گیرۆدهی گێژی
 گراوه و من بپچارهم و تق چاره ساز و خوشه ویستی خواو پیغه مبهری گهره ی ئیسلامی،
 له پتی میعراجدا گهیشینه پیغه مبهر بێ ئهوهی خۆی بزانی، دسا دهبی لهم پهژارهیه
 پزگارم کهی و له خوا بپارێتهوه که کۆره کهم له بهند پزگاری بێ، چونکه ئهویان بهدیل
 بردوه، دایکی به دبختی بهبی ئهوهی کۆره کهی ببینی تقی کرد و مرد، ئهوا کۆره کهم
 سپارده تق و چاوهروانی پزگاریی ئوم.

سه رچاوهکان

۱- دیوانی هۆنراوهکانی دهبیر که له سالی ۱۳۶۲ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- یادداشتهکانی خۆم شهبارته به دهبیر.

میرزا حسن عهلی غه‌ریب

ئەم ھۆنەرمان ناوی حسن عه‌لی و کورێ ئاغا میرزا عه‌لی وەزیرییه و نازناوی ھۆنراوی (غەریب)ە. بەپێی ئەو زانیارییانەی کە کەوتوووە دەستمان لە ساڵی ١٢٩٩ی کۆچی لە دیتی قەرەول لە دایک بووە. ھەر لە منداڵییەوە لە لای مەلا محەمەدی قەرەولی خەریکی خۆندن بوو و کاتێ لە پەراوێ وردە لە کانی فارسی بووئەتە، سەرەتای خۆندن فەقە ئیسلامیی دەست پێ کردوو و لە پاشا بە فەقەییەتی چوو بۆ سنە و لە مزگەوتی (دار الاحسان) دا ماوێەک خەریکی خۆندن بوو و پاشان بە زۆری شۆنەکانی کوردستاندا گەراوێ و لە لای مەلا چاکەکانی ئەو مەلەبەنداندا گەلی وانی و دەری وەرگرتوو و ئەوسا گەراوێتە وێد و مەلەبەندەکی خۆی و ماوێەک خەریکی کشتوکال بوو و دواي ئەو قەرەولی بەجێ ھێشتوو و چووئە تیکانته‌پەي ھەوشار و پاشماوی ژیاڤی لە وێدا بە کاری کشتوکال و وانی و تنەو و ھۆنەوێ ھۆنراو بردووئە سەر، تا لە ساڵی ١٣٧٠ لە تەمەنی ھەفتا و یەک ساڵیدا کۆچی دوايی کردوو و بەپێی ئەسپاردەي خۆی تەرمەکیان بردووئەتە قەرەتەوێ و لە وێدا نۆژتووێانە.

میرزا حسن عه‌لی لە ھۆنەوێ ھۆنراوی کوردی و فارسیدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و بەیەکی لە ھۆنەراڤی کورد دیتە ژمار. ھۆنراوێکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوان. وە لە ھۆنەوێ ھۆنراوێ سەری کێشاوئە دەرگای ھەموو جۆرە ھۆنراوێکەوێ: ئایینی، دلداری، چیرۆکی، جگە لە دیوانەکی کە داگری ھۆنراوی ئایینی و دلدارییە، پەراوێکیشی بەناوی: ھەیدەر و سنەوێر بە ھۆنراو ھۆنەوێتەوێ کە ھێشتا لە چاپ نەدراوێ. نازکی و تەپ و پاراوی و شیرینی ھۆنراوێکانی غەریب نمونەییەکی بایدارە بۆ بازاری وێژەي کوردی. ئاخۆ سروشتە جوانەکی کوردستان بووئە سەرچاوی ھەلقولینی ھۆنراوی غەریب؟ وەیا یارە خۆشەویستەکی ئەوی ھان داوێ کە ھۆنراو بھۆنئەتەو؟

لەبەرئەوێ ھۆنراوێکانی بەتەواوی نەکەوتووئە دەستمان ناتوانین، لەم بارەوێ بیروپراي خۆمان بەتەواوی دەرپرین، بەلام لەو چەند پارچە ھەلبەستە دلدارییە کە کەوتووئە دەستمان ئەوێمان بۆ دەرئەوێ کە بەئەوینی کچە کوردیکەوێ سووتاوێ و گەلی ھۆنراوی بەبەژن و بالایدا ھۆنەوێتەوێ و گلە و گازندە و سکاڵای دلی خۆی بەم چەشنە دەرپرێوێ کە دەلی:

مەیلەت ھاوێلای ئەو نەماموێ

دەستاخەن وە بەند ئەو نەفاموێ

وه لیو و بالاش بهی رهفتاروه
 هردوو عهین ومخشم قین و قارهوه
 قامهت بهو زولفان عهجهب تارهوه
 ههر چۆن بيمارهن لهب وه بارهوه
 چون مورغ نهقهفس بی وه دامهوه
 مهئيووسهن وهچنگ ئهونهفامهوه
 بالا بهوتنهئى سهول سايه بهرز
 بالا مهنما نۆ ئهونهبووم و مهرز
 ههر ومقت مهرقسۆت ئهوه ههزار تهرز
 جه لهنجه و لارهش ئهعزام نشت وه لهرز
 دهست زهليلی ها وه زامهوه
 مهئيووسهن وهچنگ ئهونهفامهوه
 شهوان مهنالۆ چهنی ئاه سهرد
 ههرچۆن بيماران زهخم ئالوودهی دهرد
 فهلهک رهحم خیر وه حالش نهکهرد
 وهشیی سالانش وه تهلخی ویهرد
 چون مورغ نهقهفس بی وه دامهوه
 مهئيووسهن وهچنگ ئهونهفامهوه
 یاللا بهحاجهت پتغهمبهران گشت
 بهشهرافهقی عهلی زۆر وه مشت
 ئی مهلهک شتیهوی لهقای نوور سرشت
 دهستاخن وهدهست دتو نهکوان زشت
 دهست زهليلیش ها وه زامهوه
 مهئيووسهن وه چنگ ئهونهفامهوه
 فهلهک تۆ کردار دهس کهچهازی
 ههرکس وههام جنس ویش بکهه رازی
 جهواهیر بهخشای وه دامانهوه
 دانه.دای وه دهست نهفامانهوه

و مس کار ناشهرع باوهره نهویر

ئاخر وه نهفرین (غریب) مهبی گیر

چون مورغ نهقهفس بی وه دامهوه

زهلیلهن ومچنگ ئه وه نهفامهوه

واته: ئهی غریب! تۆ دلت ها بهئو نهمامهوه و کهچی دلت که وتووته بهندی ئه و نهویش
چاوی لیت مؤرکردووتهوه و رقی لیت ههستاوه و زولفهکانی شوکرکردووتهوه بۆ له
سیتداره دانت.

بهژن و بالای ئه و یاره، وهکو سهول بهرزه و خوی له ههموو شوینیکدا دهنوینتی و بههوی
لهنجهولاریهوه دلت دهلهرزنی و هیچ بهزمیی پيدا ناییت. ئهی چهرخه چهپگره! تۆ بۆ وا
خراپ و نالهباری، دهسا هه کهس بههاولفی خوی بکه پازی و نیازی دلی خوی بگهیینه،
ئیتتر کهم کاری نالهبار بکه، ئاخری بهنهفرینی (غریب) دهکهوئته گیرو بهجاری لهناو
دهچی.

یهکی له شوینهوارهکانی غریب، پهراوی ههیدهر و سنهوبهره که چیرۆکهکی له بنههتا
کورديه و خهلك ئیستاش دهم بهددم دهیگتی نهوه و ئه و له قالبی هونراوی ده هیجاییدا دای
پشتووه.

غریب سهههتای چیرۆکی ههیدهر و سنهوبهری بهستایشی خوا و پتغهمبر دهست پتی
کردووه و له پاشا داوای لیبوردن و بهخششی له خوای تاق و تهنیا کردووه و دهلی:

ئهی بهندهی زهلیل عاسی روهسیا

جهدین روهسووم مهکهرم جیا

ئهه سهه که عاسی هه شههمسارم

گونای فراوان بییهن وه بارم

ههه چی تۆ فهرمات بهجا ناوهردم

فری تههک قهول کهلامت کهردم

هیچ ههقم نهکهرد سوا جه ناحهق

تا واتن پههههه کافر موئلهق

بهکافری ویم کهردهم ئیقرار

کهههمدار تۆنی کهههم بی شمار

تۆ جه کافران فری ویهردی

ههه چهنی خاسان مههههههه کهردی

ٲاز ډمروونم ونهت عـــــــيانهت
 چ حاجت وه شهرح واتهى بهيانن
 بهلام ئيستدعاى بهنده كه مينه
 هر ئيدمن جهلات ئى بى قهرينه
 گوناي ويهردهى ئى بهندهى كه متهر
 عهفووم كه به زات ٲاك ٲيغه مبهر
 عهفو كه ر گوناي عاسى شهرمسار
 ئوميدم به تون سرٲوش سه تار
 فيعل شهيتانى نه زاتم دور بٲ
 سه رچه شمهى زه ينم دايم ٲر نوور بٲ
 نه گهر چ نايهى (قالوا بلا) هن
 به ئه مر قودرمت ونه م گه واهن
 نه ر به لا واتم نه ر واتم نه عـــــــم
 كول به ره زاي تون قادر نه عزم
 هم به ره زاي وٲت جه نه عهم دورم
 بهى حـهـرف به لا حـهـل زه روورم
 بهى عه قل نوقسان نه وهندهم زانا
 دورم جه نه عهم من به لام وانا
 هر چى ره زات بٲ جه كى مه ٲرسى
 هم ره زاي وٲتهن جه كى مه ترسى
 كي يهن سواى وٲت كان سه خا بٲ
 كى به خشق گونا كان رجا بٲ
 هر تونى مه عبود نه زه ل تا نه به د
 هر تٲ مه ناسون وه كي مهن مه ده د
 بيا وه به داد بهندهى شهرمسار
 كه رمدار تونى حه يى جيهاندار
 بوهر جه ته قسير گوناي ويهردهم
 گوناي بى شمار چهنى نه كه ردهم

قه‌تره‌ی چه رحمت دهریای گران یار وزه‌ی نه‌دروون (غریب) شه‌رمسار

چیرۆکی حەیدەر و سنەوێر ڕووداوی ئەوینی کۆر و کێژێکی کورد و کشمیری، بەناوی حەیدەر و سنەوێر بەپێی ئەو چیرۆکە حەیدەر لەگەڵ هەندێ لە سەرداران و سەربازانیدا دەرواته شکار و لەڕێدا ئەوانی لێ ون دەبێ و لە پڕ خێوەتیک لە دورووه دەبینێ و خۆی دەگەیەنیتە ئەو خێوەتە و تەماشای دەکا کێژێکی شوخوشەنگی بەناوی سنەوێر تێدا یە سنەوێر کە ئەو دەبینێ خێرا باروینی دەبێتەو و لەگەڵ کەنیزەمکەیدا کە هومەیلای ناو دەبێ دەکوێتە ڕێ و حەیدەر بەگێش دەکوێتە شوێنی و ئەویش بەشمشێر برینداری دەکا و بەجێی دێلێ، بەلام لەڕێدا پەشیمان دەبێتەو و کەنیزەمکە ی دەنێریتە لای کە برینەکانی بپەستێ. لە پاشا حەیدەر بەگ دەگەرێتەو و دەرواته لای پاشا و کارەساتەکەی بۆ دەگێرێتەو و پادشاش هەندێ ژێری پێ دەدا تا بەشوێن دڵخوازەکەیدا بڕوا. سنەوێریش کە کچی یەکێ لە میرەکانی کشمیر بوو، هەموو سالتی بۆ دۆزینەوێ گیاکەلی دەرمانیی هاتووتە کوردستان تا ڕووهکەکان بۆ دەردی دەرەداران بەکار ببە سنەوێر لەپاش بریندارکردنی حەیدەر بەگ بەرو کشمیر دەکوێتە ڕێ، بەلام ئەویش دلی دەچێ لە حەیدەر بەگ و لە ناگری ئەوینی ئەودا دەسووتێ کە باوکی بەمە دەزانێ بەزۆر ماری دەکا بۆ ئامۆزاکە ی، بەلام سنەوێر ئەمە ی پێ ناخۆش دەبێ. حەیدەر بەگ بەرو کشمیر کەوتە ڕێ تا گەشتە شارێکی گەورە و سەیری کرد شای و زەماوونە و چلەوی ئەسپەکە ی بەرە لا کرد

و ئەسپەكە ئەوى بىردە بەر مالى پىرەژنىك و لە ئەسپەكەى دابەزى و بووه مێوانى پىرەژنەكە
 و هۆى ئاھەنگ و شایى خەلكى شارەكەى لە پىرەژنەكە پرسى، پىرەژنەكە وتى: كچى
 مىرى ئەم شارە كە تازە لە كوردستانەوه هاتووئەتەو بۆ ئامۆزاكەى خۆى مارە براوہ و ئەم
 شایلوغانەیان بۆ ئەو پێك هێناوہ. حەیدەر بەگ لە پىرەژنەكە زۆر پاراپەوہ كە كارىكى بۆ
 بكاو بىباتە لای سەنوبەر و چاوى پێ بكوێ پىرەژنەكەش دەستى جلپەرگى ژنانەى بۆ
 هێنا و كرديیه بەرى و برديیه ئەندەر وونى سەنوبەر و لە گۆشەپەكدا خۆى شارەدوہ و لەم
 كاتەدا لەپەر ئامۆزاكەى سەنوبەر هات و لەپەر شەپە زلەپەكى دا لە سەنوبەر و هەندى
 قسەى ناشىرىن و خراپىشى پێ كرد. سەنوبەریش ناخىكى ھەلكىشا و لەپەر حەیدەر بەگ
 خۆى دەرخت و بەشمشێر ئامۆزاكەى كوشت و دەستى سەنوبەرى گرت لەناو شار دەرى
 كرد و هێناپەوہ كوردستان و ئەوسا مارەى برى و حەوت شەو و حەوت پۆژ بووہ شایلوغان
 و ئاھەنگ و شایى. جا غەرىب باسى ئەو شایى و ئاھەنگ و زەماوئەمان بۆ دەكا كە مەگەر
 ھەر خۆى توانىبىتى باسى ئەو شایلوغانەمان بۆ بكا، وەكو دەلى:

چل رۆ چراخان كرىا كوردستان

جە یومە ئىقبالى شای والا مەكان

سەدای سەنج سەز نالەى كەرەنا

مەنشت وە گەردوون وە چەرخی مینا

سەدای سەمتووڕان چەنگ جەقانە

رەقس رەقسەن شەیدای زەمانە

نالەى مووگەشان، بەربەت چەنى روود

سەوت وەشخوانان چوون نەغمەى داود

عیشوہى ساقىیان جەمىن قورس نوور

مەگىلان چەنى پىالەى بلوور

كاكۆل چەنى زولف چىن وەردەن چىن چىن

ئەفشان كەردەبىن نەپای عەرەقچىن

وہ ھەر كەس مەدان جورعەى جام مەى

باقى نەمەند ھۆش كەس بەكام وەى

سەرداران سوروور جەبادەى شادى

رەعىيەت جەخوف چراغ ئازادى

یه‌گشت په‌ی ئه‌ساس شادیی سنه‌ویه‌ر

په‌ی عه‌یش نشات شی‌یر دلاوه‌ر

واته: بۆ زه‌ماوه‌ندی حه‌یدمه‌ر و سنه‌ویه‌ر چل رۆژ کوردستان بووه‌ چراخان، وه‌ ده‌نگی ساز و ناله‌ی که‌ر مه‌نا ده‌جووه‌ ئه‌وه‌یه‌ری چه‌رخ‌ی گه‌ردوون، به‌ده‌م ده‌نگی سه‌مه‌توور و چه‌نگ و چه‌غانه‌وه‌ سه‌ماکه‌ران سه‌مایان ده‌مکرد و چاوه‌شانیش ده‌یان دا له‌ به‌ریه‌ت و پروود، وه‌ گۆرانیبێژان و چه‌رگه‌ران وه‌کو نه‌وای داود ده‌یانچه‌ریکاند و چه‌ریکه‌یان بۆ خه‌لک ده‌وت، مه‌یه‌گی‌ران به‌ناز و له‌نجوه‌ پیا‌له‌ی مه‌ی و بادمه‌یان به‌ناو خه‌لکدا ده‌گی‌را، وه‌ به‌هه‌ر که‌سه‌یک قوم‌یک باده‌یان بدایه‌، هه‌ست و هۆشیان ده‌برد، سه‌رده‌ره‌کان به‌هۆی ئه‌م شای‌ی و گۆیه‌نده‌وه‌ له‌و په‌ری شادییه‌وه‌ بوون و وه‌زیرانی‌ش له‌وه‌یه‌ری ئازادییه‌وه‌ هه‌له‌ده‌په‌رین، ئه‌مانه‌ هه‌مووی بۆ شای‌ی و خۆشی سنه‌ویه‌ر پتک هه‌ینرا‌بوو.

سه‌رچاوه‌کان

۱- کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی غه‌ریب که‌ له‌ سال‌ی ۱۳۶۸ ی کۆچیدا نووسراوه‌.

۲- حه‌یدمه‌ر و سنه‌ویه‌ر - هۆنراوی غه‌ریب که‌ له‌ سال‌ی ۱۳۶۹ ی کۆچیدا نووسراوه‌.

۳- ته‌له‌ی ده‌سته‌و شار - نووسراوه‌ی سه‌دیق بۆره‌که‌یی- تیکانه‌ته‌، ۱۳۶۶.

میرزا خانی هه‌رسینی

۱۳۶۰ - ۱۳۰۰

ئه‌م هۆنه‌رمان ناوی عه‌لی خان و کو‌ری نعه‌مه‌تو‌للای موکری و نازناوی هۆنراوی (خانی) بووه‌، وه‌ به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ که‌وتوو‌نه‌ ده‌ستمان له‌ سال‌ی ۱۳۰۰ ی کۆچی له‌ دیتی باره‌گنه‌ی هه‌رسین له‌ دایک بووه‌ و هه‌ر له‌وتشدا پێ‌ گه‌یشتوو‌ه. له‌ مندا‌لیدا خه‌ریکی خو‌یندن بووه‌ و له‌ پاشا باوکی مامۆستای تایبه‌تی بۆ گرتوو‌ه و له‌ لای ئه‌و فێری زمان و وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی وه‌خت خۆشی بووه‌ و له‌ پاشا هاتو‌چۆی حو‌جره‌ی فه‌قیانی کردوو‌ه و سه‌ر‌یکیشی داوه‌ له‌ کرماشان و ماوه‌یه‌کی‌ش له‌و‌دا خو‌یندوو‌یه‌تی و پاشان که‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ زێد و مه‌له‌به‌نده‌که‌ی خۆی و له‌ هه‌لسوو‌پاندنی کاروباری دێیه‌که‌یاندا یارمه‌تی باوکی داوه‌، که‌ باوکی‌شی مردوو‌ه هه‌مووی ئه‌و کارانه‌ که‌وتوو‌نه‌ ئه‌ستۆی خۆی و له‌ ناخه‌ر و ئۆخه‌ری ته‌مه‌نیدا چوو‌ه‌ته‌ لای نه‌وه‌کانی له‌ هه‌رسین و سه‌ر ته‌نجام له‌ سال‌ی ۱۳۶۰ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست سال‌یدا کۆچی دوا‌یی کردوو‌ه و به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی خۆی له‌ گۆرستانی ئیمام زاده مه‌هدی نێژراوه‌.

کاک حه‌مه‌ عه‌لی سو‌لتانی له‌ په‌راوی (حه‌دیقه‌ی سو‌لتانی) دا سه‌باره‌ت به‌م هۆنه‌ره‌ ده‌لی:

که میرزا خانى هەرسىنى يەكئى له پیاوه ناودارهکانى خواناس و پارێزگارى دى بارهگنەى
هەرسىن بوو وه له بهخشندهى و جوامێرىدا بى وینه بوو، وه له وێژەى فارسى و عەرەبى و
کورديدا دەستىكى بەرز و بالاى هەبووه و گەلى يادداشتى سەبارەت بەهۆنەران نووسيووه و
له تەمەنى شەست ساڵیدا له سالى هەزار و سى سەد و شەستى كۆچى له هەرسىندا
كۆچى دواى كردووه و هەر لهوێشدا نێژراوه.

ئەم هۆنەرە له هۆنینهوهى هۆنراوى کورديدا دەستىكى بەرز و بالاى هەبووه، وه زۆربەى
كاتى خۆى بهخۆندنهوهى هۆنراوى هۆنەرانى کورد بەسەربردووه و هەر له تافى جوانیدا
خېى داوێته خۆندنهوهى ديوانى هۆنەرانى کورد وهکو: ئەلماس خانى كەلھور و ئەلماس
خانى كەندۆلەى و میرزا شەفیع و خانای قویادی و گەلى حەزىشى له چیرۆكگەلى كوردی
وهكو: خورشید و خاوەر و شیرین و فەرهاد و خەسرەو هۆنراویان لى وەرگرئ.

بەم جۆرە ئەم هۆنەرەمان دەكهوێته كۆشى هۆنراوهوه و (خانى) دهكاتە نازناوى
هۆنراوى و هەندى جارىش نازناوى خۆى بهكەربهلاى له هۆنراودا هێناوه.

میرزا عەلى خان له هۆنینهوهى هۆنراودا سەرى كیشاوهته دەرگاى هەموو چەشنه
هۆنراویكهوه: دلداری، ئاینى، كۆمهلايهتى وه له هۆنینهوهى ئەو چەشنه هۆنراوانەدا
سەرکهوتوووه. ئەمەش چەند هۆنراویكى ئەم هۆنەرە كه دەلئ:

خانى هات نهجۆش، خانى هات نهجۆش

چەشمەى مەداحیم هەنى هات نهجۆش

گەر چەنیم بى دیدە و بى گۆش

لاكن مەئذوونم هەر چى مووشین بۆش

ئەوێل حەمد حەق نەعت پێغەمبەر

تەوسیف والای كونهندهى خەیبەر

شیر کردگار ئەمیر سەفەدر

ئەبوو له عەسوومین ئەولیاى سەرور

هادى هیدايهت بیابان غەى

زەورەق نەجات مەعاسى پەى پەى

ستوون سەماء خودای كوالل شەى

لهنگەر هەفت ئەرز لایەمووت حەى

من عەبد ئەسیم كار ژدەست پەفته

ئەعزأ ژ ئەداى عیبارەت كەفته

له وای غهفلته چهریده و خهفته
 مهغروور بهردهوام عومردوو ههفته
 لاکن پوژئی بی پوژگسار نهوی
 جوز پوژ ئافهرین هیج پر کارنهوی
 ز سهماء ژ ئهرز هیج ئاسار نهوی
 نهوعی ژ ئهشیاء بهرقهرار نهوی
 حیسنی بنا کهرد رهحیم رهحمان
 موعه مماش کهردن وه دارولئه مان
 حسن ولایت ئه (حصن) یهزدان
 داخل کهرد وه (حصن) جوملهی شیعیهیان
 ئومیدم وهو کس من خلقت کهردن
 داخلم وه (حصن) ولایت کهردن
 گهر چه عوسیانم جه حد ویهردن
 سزام ههریهسه تا وهقت مهردن
 ئه من وجودم هیج نهویا مهوجود
 نهجود مهعلوم بی ئهسله نهدی جود
 یارهب، یا غهفوور، رهحمان رهحیم
 فهزلت ببهخشق گونا ههزیم
 نهگهر تق نهویت بهنگه هدارم
 ژیهدان بهدتهر مهبق کهردارم
 هه دیس سهحیح فهرموودهی ئیمام
 شناوام وهختی قهلهم بی ئارام
 دوست دۆستمان نههل بهههشتهن
 فارغ ژ جهحیم عهزاب زشتهن
 تهکیهی ئومیدم بهههشت و چارهن
 لوتف چارهدهتهن وهنهم دیارهن
 یارهب وه رهندان دهست مهیخانته
 وهههشق عوششاق مات دیوانته

ومخوون عاشق شهیدان رات
 سوچدهی عابدان ومخاک دهرگات
 بهعلیمی عیلم هم عاملانت
 بهخعلیمی حلم هم حاملانت
 بهشهویداران عشق تو جویا
 ژ تولمات شهو وه لیل دوجا
 نهفوعالم تهمام هم په‌دوبه‌دهن
 پاگهی نومیدم دشوار وسه‌دهن
 نه‌تورک، نه‌عرب نه‌کورد، نه‌فارسم
 نوقته‌ی بی وجود خودا نه‌شناسم
 نه‌زاهد زاهد سه‌حیح نه‌فوعالم
 نه‌موده‌پرس، دهرس قیل وقالم
 نه‌فقه‌قیر فقر نه‌فقه‌قیر نان
 نه‌غهنی ده‌ولت غهنی نه‌عوسیان
 نه‌عیب‌باده‌تکار نه‌پوژه دارم
 نه‌ژ موسلمین ده‌ست وه‌کردارم
 نه‌پهند خه‌راب مه‌ست مه‌خانه
 عاشقان عشق یه‌کتای یه‌گانه
 نه‌چؤلگه‌رد را جی‌جیای یارم
 نه‌چوون موجته‌هد ئیجته‌هاد دارم
 نه‌دیده‌پوشن جه‌مال یارم
 مه‌قبوول و سه‌حیح کارو کردارم
 قه‌لبم وه‌حوجب دنیا گرفتار
 ژی نه‌فعالانه منم شهرمسار
 هیچ‌کسه‌ی چوون من پروسیا نییمن
 شهرمه‌نده‌ی نه‌فعال ژهی دنیانییمن

واته: خانی دلی هاته کول، سهرتا به‌ناوی خوا و پاشان خه‌ریکی ستایشی پیغه‌مبه‌ر و
 شیری کردکار علی‌ده‌بی، واته نه‌و که‌سه‌ی که‌به‌له‌می پزگارییه و ده‌بیته تکاکارمان له

پوڙی پمسلاندا، من بدمیه کی گوناهاکارم و له شیو و دډلی نافهرمانیدا تلومه ته وه، خوی
 مه زن هر له پوڙی بهرینه وه قه لایه کی دروست کرد که نهو قه لایه ش قه لای ویلایه ته و
 هه مووی شتیه کانی برده ناو نهو قه لایه، منیش نومیدم به خوایه که بمباته ناو نهو قه لایه،
 که رچی گونا هم له نهو مار به دره، وه به پیی نه م فرمایسته که ده فرمووی: دوستی
 دوستمان دمچیته به هشت، منیش نومیدم به دوازه نیمامه خویا سویتندت دهممه پندانی
 مهستی مهیخانه، وه به خوینی کوزراوانی پتی خوا و کړنوشی خواناسان و به شهویدارانانی
 خواناسی که پتی راستم پتی پیشان بدهی، چونکه من گیروده ی نه م جیهانه بووم و له
 دهست دهرچووم و دهمانم که کس وهکو من روپوش نییه و شهره زاری باره گای تو نییه.
 خانی له پارچه هه لبه ستیکی تریدا ده لئی:

موفار هقت سهخت، موفار هقت سهخت

درد نییه ن ویته ی موفار هقت سهخت

هیجران نهو یار تازه بهر به ست پمخت

مه خسووس به ی که سی هرچوون من به دبخت

وه توفیق حهق وه پمچ کیانی

تا پیدایا که رد م دوست پوچانی

مودده تی و مشاهد مؤبته وه هم دم

قهزا و قه در مه دروش وه هم

هه ی هاوار زه ی بهخت دلگی ریمه وه

زه ی غریب که فته ی نسیریمه وه

دور که فتم که ردن ده ربی نه مان

ژ خدمت عزیز، خان که مرخان

ناتش گیر بییه ن دلی پر دهم

پو بهر نمارو پو خساره ی زهم

فرموده ی شریف شاه مهردا نه ن

یار موفار هق خه یلی گرانه ن

هم ژ دیوانه ن حه دیس نهو شا

به ری نهو مه تان تا ببون ناگا

دنیا جای زحمه ت فراق و دهم

که سی نه ی دنیا دل خوش نه که ردن

واته: هیچ دهر دیک ناگاته دهر دی دوری، به تایبته یاریک که کۆچی دواپی بکا، به تایبته بۆ منی به دبخت زۆر سهخته من نهو دۆستمه ههر له زووهوه دهناسی و دلم پی دابوو، وه خۆشم دهویست وه له ههنگۆتی دۆستی نهو چهشکم دهکرد، کهچی چاره نووس نهوی له من جیا کردوه بۆ نهوی پاشماوهی ژیانم به دهر و پهنج و پهژاره ببهه سه و ئیتر پروومه تی نهو دۆسته خۆشهویسته نه بینم، به لێ جیهان جێی ئهرک و پهنج و ناخۆشییه و، که سیک له م جیهانه دلخۆش نییه.

سه رچاوه کان

۱- حدیقه سلطانی - تالیف: محمد علی سلطانی- تهران، ۱۳۶۴.

۲- دیوانی میرزا خانی ههرسینی که له سالی ۱۳۶۳ی کۆچیدا نووسراوه.

عینایه تی هیدایه تی

۱۳۰۱- ۱۳۷۶

ئه م هۆنه ره مان ناوی عینایه ت و کۆری هیدایه تی پاوهیییه و به پیی نهو زانیاریانه ی که که وتونه ته دهستان له سالی ۱۳۰۱ی کۆچی له پاوه دا له دایک بووه ههر له مندالی له لای باوکی خهریکی خۆتندن بووه و له پاشا چووته حوجره ی فه قییان و بۆ خۆتندن که لێ شوینی کوردستان که پاوه و ماوه یه که له چۆر بووه و چهند سالتیکیش له بیاره بووه و سه ره نه جام له سه نه دا خۆتندنه که ی ته واو کردووه و که پاوه ته وه بۆ پاوه و له پاش ماوه یه که به ماله وه باری کردووه ته دپی (که لێ)ی جوانرۆ و ئیتر پاشماوه ی ژیاپی له ویدا به وانه وتنه وه و پینۆتی خه لک بر دووه ته سه ر تا له سالی ۱۳۷۶ له ته مه نی هه فتا و پینج سالتیدا کۆچی دواپی کردووه و له ویدا نێژراوه.

عینایه ت به ئاقه ی عینایه تیش ناسراوه و به یه کێ له هۆنه رانی ئازادیخوازی کورد دیته ژمار، نهو له که ل به گزاده کانی جوانرۆدا بۆ ماوه ی ده سال له زیندانی ئه سفه هاندا بووه، به لām لهو هۆنراوانه ی که له زیندانا هۆنیویه ته وه شتیک نه گه یشتووه ته دهستی ئیمه و هۆنراوه کانیشی به ته واوی کۆنه کراوه ته وه و له ناو خه لکدا ده م به ده م ده کتر نه وه.

عینایه ت له هۆنینه وه ی هۆنراوا ده ستیکی بهرز و بالای هه بووه و زۆربه ی هۆنراوه کانی دلدا ری و کۆمه لایه تی و ئینین.

ئه مه ش چهند هۆنراویکی ئه م هۆنه ره که ده لێ:

ناگا نهو ده مـدا بی وه واوهیلا

وینیه ی واقعه ی دهشت که ره لا

مهواتن سەردار سام سەنگینم پۆ
 بابۆی فەرزەندان نازەنینم پۆ
 ئەسپان تازی وەجا مەندەت بام
 نۆکەرەن وێڵ پەراکەندەت بام
 ناگا نەو دەمدا سەردار ئەکرەم
 پەنئیس و نەجیب شەخس موحتەرەم
 چەندێ نەدەرەن دنیایا وەردە
 پەنای شەرافەت سپەهەبۆد بەردە
 وەرد بی نەو دەم وە دەست بەستە
 مانیا و مەفلووک ژادیا و خەستە
 سەفا و سەلامی جە مابەین وەرد
 شەرح حال ویش وەی تەرەتەمام کەرد
 واتش نازیزان یاران دێرین
 هەر جە مەریوان تا قەسر شیرین
 یەکسەر وەی دەرەدە گرفتار بییەن
 ئابروو و شەرافەت جە دەس بەرشییەن
 کەس نەمزانق حال زارما
 کەس نەمزانق پای مەزارمان
 کەس نەمزانق پەی چیش وەی تەرەن
 یاکار فەلەک هەر زولم و جەرەن

واتە لەو سەردەمەدا لە پێ بوو و اوھێلا، وەکو پوودا و کارەساتی دەشتی کەرەلا،
 دەیانووت: سەرداری سامی سەنگینم پۆ، باوکی منداڵانی نازەنینم پۆ، قوربانی ئەسپانی
 پەسەنی لە شوێن بەجی ماوت بێ، بەقوربانی نۆکەرانی پێش و بۆلۆت بێ، لە پێ سەردار و
 سەرۆکی بەرێز بەدەستی بەستەو هاتە ناوھو و دیاربوو کە زۆر شەکەت و ماندوو
 خەمبارە، سلاوی کرد و پوودای خۆی گێراپەو و وتی ئەی یاران! هەر لە مەریوانەو تا
 قەسری شیرین ھەموو بێم دەرەدە گرفتار بوون، ئابروومان لە دەست دەرچوو، کەسێ
 نازانی حاکمان چۆنە، کەسێک نازانی ئەم کارانە لەبەرچییەو ئەم زۆر و ستەمە بۆ چییە، یا
 هەر چەرخێ گەردوون ستەمکارە و ستەممان لێ دەکات.

بۆمان دەرئەكەوت كە ھۆنەر ئەم ھۆنراوانەى لەبەرچى ھۆنىوئەتە و مەبەستى لە
ھۆنىنەوئەى چ بوو و ئەو سەرۆكە كە بەدەستى بەستوو ھاتووئە ناوئە و خەلك لايان وا
بوو مردوو كۆ بوو؟.

ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ترى ئەم ھۆنەرە كە لە وەلامى ھەمە بەگى پۆستەمىدا
ھۆنىوئەتە، وەكو دەلى:

دۆسەكەى گيانى پۆستەمى نەژاد
نامەى شەرىفت خەمان دا وەباد
ئەشعار مەربووت مەعدەن شووور
سەيقەل كرىابى بەوئەى بلوور
مناجات خاس دل پەسەندىدە
وانام و سـاوام وە ھەر دوو دىدە
ئەھەنگ ئەشعار فەرد وئەت وەندم
جە دور ئەفشانىت من ھەيران مەندم
ئەشعارت جەلام وئەى شەكەرەن
من جە واتەى وئەم قەلبم پەكەرەن
ھەيفەن قاتى بۆ ئەو شىرىن وەى تەلخ
ئەو ئاوسافەن ئىد لەجەن ھەم بەلخ
ئەو دانەى گەوھەر ئى دسەنگ خاران
ئەو پارچەى ھەرىر ئىد كۆئەى شاران
ئەو خشت ميعمار باش ئۆسای يەمەن
ئىد كەلاوہ كۆن گل و خاك وەشەن
فەلەن ئەساسەى تەھرىرم نىيەن
پەى سەبتش ئاير نەقەلبم شىيەن
نىگاش مەدارق تا دەرچش كەروون
ھەر وەخت وەسىلەش وەدەست باوہروون
قاتى پاتى بۆ خاس چەنى خراو
تا بۆ وەشەربەت شەكەر چەنى ئاو
يادگار يەن پەى كەسى مانق
شايدە دروودى پەيمان بكىانق

ومسیلهش فهوری حازر بنی باری
 دهرج کهردم نهفهوق پهی یادگاری
 نیزهار مهئیسوس کهم سهوادی ویت
 پهی عیلم و تهحسیل نامورادی ویت
 کهر دهبیت وه لام منیچ هر بهدهرد
 جهکول کهس بهتر گوم نام و ږمگ زهرد
 دمای پهنجا سال ږمچ و کهردهی ویم
 ئیسته سابتن مهعلووم بییهن لیم
 هر چپوم کهردن کول پهشیمانم
 هریک دهردیومن وه ږووی زامانم
 ئینه کول باعس بنی ئیتلاعیه
 جه فزل و دانش کهم مهتاعیه
 بنی عیلم و سهودا جه نادا نییه
 عاقل کهی کارش پهشیمانیه
 بهلام عهزیم تهقسیرمان نییه
 مهحل موجهقر تنگ و وردیه
 مهدرهسهی عولووم عهقل و فام و بهخت
 یا پهناى دیوار یا سایهی درمخت
 فهیلهسوف عهقل کان مهعریفه
 ږهواج دههندهی عیلم و شهریه
 نهوړو نیشانهی دهر ودهرمان بنی
 مهلا علی موراد تهعلیم دهرمان بنی
 نهو ئیمهش یاو ناوهی پایهی بوله
 (شیخ الازهر) بنی نهو پیر دلمه

واته: نهی دوستی خوشه ویستم! نامه کهت گه شسته دهستم و نامه سر چاوه کانمه وه،
 بهراستی هونراوه کانت زور جوان و شیرین و گهلی وشه ی جوان و ږنگینت تیا به کار
 بردوه، بهلام من ئیستا که ته منم گه شتووه ته په نجا سال و له کردهوی خوږ زور
 په شیمانم نه مهش هوئی نادانییه و نه وه دهگه یتنی که بههریه کم له زانست به دهست

نههیناوه و سووچیشم نییه و گهلی ئاواره و دهر به دهر بووم.

سه رچاوه کان

۱- به یازتکی کۆن که له سالی ۱۲۵۲ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- یادداشتەکانی خۆم سه بارهت به عینایهتی هیدایهتی.

سهی حهیبیی رهوانسهری

۱۲۸۵ - ۱۳۰۲

ئهم هۆنهره مان ناوی حهیببوللآ و کوری سهی حهسهنی باینچۆیییه و به پیتی ئهو زانیارییهانی که کهوتوووته دهستمان له سالی ۱۳۰۲ی کۆچی له دیتی تهپه له ری رهوانسهردا له دایک بووه و ههر له ویتشدا پتی گهیشتوووه. ههر له مندالیدا خهریکی خۆتندن بووه و له پاشا به فهقییهتی گهلی شوینی ههرامان گهراوه، ماوهیه کیش له باینچۆ بووه و پاشان گهراوته وه زێد و مهلبه ندهکهی خۆی و خهریکی کشتوکال بووه و له تهمهنی په نجا سالییدا به هۆی نازادیه خوازیه وه گیراوه و تا ماوهی ده سال له بهندیخانهی ئهسپه هاندا بووه و ئهوسا نازاد کراوه و چوووته زێدهکهی خۆی و خهریکی کشتوکال بووه تا له سالی ۱۳۸۵ له تهمهنی ههشتا و سێ سالییدا له کرماشان کۆچی دوایی کردوووه و به پیتی ئهسپاردهی خۆی له گۆرستانی رهوانسهردا نێژراوه.

کاک حهمه عهلی سولتانی له پهراوی (حهدیقهی سولتانی) سه بارهت بهم هۆنهره دهلی: خوالیخۆشبوو حهیببوللآ که دایکی له سهیدهکانی لۆن و باوکی له سهیدهکانی باینچۆیه له دیتی تهپه له ری پیتی ناوته مهیدانی ژیانه وه و له پروودای گرفتاریی سهروکانی هۆزهکانی کورد له سالی ههزار و سێ سهد و دهی ههتاویدا به دیل گیراوه و بۆ ماوهی ده سال له زیندانی ئهسپه هاندا له بهنددا بووه و ئهوسا له سالی ههزار و سێ سهد و بیستدا نازاد کراوه، وه له دای نازادبوون پۆیشتوووته وه دێیهکهی خۆی و خهریکی کشتوکال بووه، وه له باخهوانی و ههلباچینی دار و درمختدا پسپۆر بوو، وه خوو و خدهیهکی چاکی ههبوو و زۆر ههزی له خواناسی دهکرد و له گهڵ زۆربهی زانیان و وێژهوانان و هۆنهراندان کۆ دهبووه وه له راستهقییهدا پیاویکی زانا و تیگهیشتوو بوو، هۆنراوی جوان شی دهکردهوه، ههروهها له سواری و تیرئهاندانیدا بێ وینه بوو، وه ههزی له خۆتندنهوهی پهراوی وێژهیی و میژوو و جوغرافیا دهکرد، وه زۆربهی هۆنراوهکانی له بهندیخانهدا هۆنیوهتهوه.

سهی حهیب بهیهکی له هۆنهرانی ههره بهرزی کورد دیته ژمار و، له هۆنینهوهی هۆنراودا دهستیکی بالای ههبووه، وه له هۆنینهوهی هۆنراودا سهری کیشاوهته دهرگای

هه موو جوړه هونراوټکه وه: دلداري، کومه لايه تي، ټايني، ستايشي سروشت.
 نيمه ش هندی له هونراوټکاني نهم هونره که دهلي:
 شه مال دمخيلهن قاسيدمان نيه
 عه رزه ي زه ليلان هر به تو بيهن
 جه ي ومرت هر که س مه بيا گرفتار
 هاناش به تو بې په يک خوش پرفتار
 تو به نا و مه لجه دهرده داراني
 واسيته ي وسوول بهين ياراني
 قاسد بيت جه بهين مه جنوون وله يلي
 عه رزه ي قهيس يا وهنای فهراوان خه يلي
 جه پوژ نه زه ل تا وه پو ي مه حشر
 هيچ که س چون نيمه ش نه يواون به سر
 شيرين سواران دس و دل تيار
 شيرين به زم و په زم پوژ ه ي سوار
 گشت په روه رده ي ناز هيجران نه ديده
 بي خه م چون ټاهووي جه گه ل په ميده
 ناکاو ناغافل بين وه دامه وه
 ناواري وه تن وه سه د زامه وه
 ناي جه ناله ي تال بلتسي دهروون
 فرياد جه حسرت دله ي پر جه هوون
 گشت وه بار ليتوزام سه خته وه
 دل پر جه نه فرين که جيی به خته وه
 گشت دس وه پاره ي زام جه رگه وه
 ته قه لاي بي سوود وه دس مهرگه وه
 ناي جه قرچه ي زام ناسور گه فته مان
 په نچ چهند سالي وه باد په فته مان
 جه جه فاي که ردوون په نچ به دکاران
 مهر خالق زانو چونمان وياران

های هانا شه‌مال عه‌سه‌مان ته‌نگه‌ن
 پای قاسد وه‌لای فه‌ریاد په‌س له‌نگه‌ن
 بۆ نه‌پا‌گه‌ی حق شه‌مال په‌ه‌به‌ر
 هه‌ر چه‌ند زه‌حه‌مه‌ته‌ن مدارا مه‌که‌ر
 عه‌رز ئی جه‌رگه‌ی جگه‌ر هوو‌نینه
 ببه‌ر وه‌ قاپی شاه‌ مه‌دینه
 عه‌رزمان وه‌لای که‌س نه‌دارۆ ئه‌ته‌ر
 مه‌که‌ر نه‌ده‌رگای شای خه‌یرو‌لبه‌شر
 دمای خاک‌بۆسی بارگای نه‌عه‌زم
 فه‌خر کاینات په‌سوول خاتمه‌م
 سه‌رکه‌رده و سالار گشت نه‌نبیاهان
 نه‌شهره‌ف مه‌خلووقات پادشای شاهان
 داد‌په‌س دوو عاله‌م فورستاده‌ی حق
 به‌رگوزیده‌ی زات پادشای مو‌تله‌ق
 عه‌رزهی زه‌للی جه‌رگه‌ی بی‌تاوان
 گیر ومه‌رده‌ی توهمه‌ت ده‌روون سیاوان
 شهرح حال‌مان وه‌ سوۆز ده‌روون
 په‌که‌یک به‌یان که‌ر تو‌ذات بی‌چوون
 عه‌رز که‌ر یا په‌سوول پادشای نه‌که‌به‌ر
 په‌نای ئۆمه‌تان جه‌سارای مه‌حشه‌ر
 جه‌مع مه‌حبووسین جه‌بس نه‌سه‌فه‌هان
 ئیره‌ده‌ی ته‌قدیر پادشای سو‌یحان
 ئومیدشان جه‌لای مه‌خلووقات بریان
 په‌رده‌ی سه‌به‌رشان هه‌زار جار دریان
 جه‌قاپیی قادر تاک ته‌نیای فه‌رد
 تو‌شان وه‌ شه‌فیع گونا‌شان ئاوه‌رد
 نه‌ر سه‌د گونا‌بار غه‌رق عوسیانن
 چه‌مه‌پرای ئومید عه‌فوو سو‌یحانن

ئىيسە چەمەراي پەم خاس توون
 ئوفتادەي مەينەت زەبۇنەن زەبۇون
 بە حاجەت قوربت نەدەرگاي ئەكبەر
 نەجاتشان جەحبس ئەسفەهان بدمر
 كافەر نەوينق حال جەستەشان
 بۆي قرچەي كەواو دلەي خەستەشان
 ویتەي زەمزەمەي دیوان مەحشەر
 بەزمیت بۆ پیتشان یا شاھ سەرور

واتە: ئەي شەمال! تۆپشت و پەنای دەردەداران و ھەژارانى، نىراوى نىوان لەيلا و مەجنون بوويت و ھەر لە پۆزى بەرىنەو ھىچ كەسى وەكو من گرفتار و گىرۆدەي دەرد و رەنج نەبوو، لەناكاو كەوتىنە داو و لە زىدو مەلەبەند ناوارە و دەربەدەر بووين، ئىستا لىوم بارى گرتوو و دلم پر لە خەم و پەژارمى و، رەنج و ئەركى چەند سالەم چوو بە ئىستا لە بەندىخانەدا بەندكرام، ئەي شەمال دەسا زووكە سكالای من ببە بۆ لاى پىغەمبەرى گەرەي ئىسلام و سەرەتا بچۆ مەدينە و خاكى دەورى بارگاگەي ماچ كەرەو، بچۆرە لاى ھەلبۆتيرراوى خاوى تاق و تەنيا و چۆنيەتیی گرفتاربوونی من و ھاوەلانمى پى بلى و بلى: ئەي پىغەمبەر تۆپشت و پەنای ئۆمەتانی و ئومید و ھىوايان پراو و دەستە و دامتى تۆ بوون و پەردەي ئارامىەتییان پراو و داواى تگا لە تۆدەكەن و چاوەپوانى بەخشش و بەزمى خاوى تاق و تەنيان، بەلكو لە بەندىخانەي ئەسپەهان پزگاریان بى و نازاد بکرتن، چونكە دليان زۆر پەشیو و وەقرە و ئاراميان نەماو.

ئەم ھۆنراوانە بەشیکن لە چەكامەيەك كە سەي حەبیب لە پاش دە سال بەند چۆنيەتیی حالى خۆي لەو چەكامەدا دەردمەپۆ و لەم ھۆنراوانە وا دەردەكەوت كە ھۆي بەندبوونی ئەو و ھاوەلاننى نازادىخوازی بوو كە لە بەرابەرى رۆژمى ستەمكارى پادشايتیدا پاپەريون و پاشان لە لاين كاربەدەستانى رۆژمەو گىراون. واديارە لە زىنداندا زۆر رەنج و دەرد و سەخلەتى دیو.

زۆریی ھۆنراوەكانى سەي حەبیب پەرە لە سكال و گازندە و نالە كە دیارە لە بەندىخانەي ئەسپەھاندا زۆر پەشیو و دلەنگ بوو، بۆیە ھۆنراوەكانى دل مرق دەتاویننەو و، لەم بارەو دەيسان دەلى:

ياران پەشیوم، ياران پەشیوم
 ئارۆ وە تەحقيق يەكجار پەشیوم

سه د تو نيشته ن بار مهينه نه ليووم
 خه م ناشتاي سوېدهم خوراك شيووم
 ناسمان دل هم هوړكړه دهوه
 چه خماخه مه دق هم مېوچ وهردهوه
 بهر ق بلایسه ی دل پهروازه كم
 ناير وست نه جهرگ مهينه ت وازه كم
 زام نه سره فته ی دل به د به ختم
 ديسان چل مه دق ناي چند گيان سه ختم
 فه له ك نمازق ساتي زه مخم دل
 ساكن بوقه ئيش ناي چون مه دق چل
 مهر واچي دوشمن قه ديمش منم
 دايم ته نابش ها نه كـــــــه ردم
 گيچ دجله ی غه م باز طوغيانيش كهر د
 په پيشه ی دل بي وه لافاو ناوهر د
 كه م كه م بينايي ديده ی تهر ك مېو
 قه لوازه ی زوخاو وه بوي جهرگ مه دق
 نه گهر وه ته حقيق بز انوم نه جهر ل
 ته شريف ماوهر و بي در و ده خه ل
 ئي گيانه نه وسا شيرين بي جه لام
 مه دهم پايه ندا زفيداي ناماش بام
 جه لاي وهش به ختان گيان پيشه ی جهرگه ن
 په ري من شادي و وهش به ختي مهرگه ن
 حه بيب دله ی ويت وهس نازار بدر
 زه مخم كه م بدر وه مه وداي نه شته ر
 نه رسه د كه غه ريق دهرياي ماته می
 مه جرووح چون پيكاي كه ل جه كه لپه می
 مه نالي وه دهر د زام مه جـــــوړی
 مه حيووس و غه ريب جه وه تن دووړی

ته‌رکیب و روخسار ره‌مه‌ق په‌ریده‌ت
 قه‌تره‌ی جووانا و ده‌وران دیده‌ت
 هر که‌س بوینق شپوه و تفاقه‌ت
 بوی که‌وا و جه‌رگ قیমে‌ی فراقه‌ت
 نه‌ر دلش سه‌خت ته‌رجه‌ سه‌نگ خارا بۆ
 جه‌لاد هوو نریز بی مدارا بۆ
 گریانیش مه‌یق په‌ی زام کاریت
 په‌ی قرجه‌ی ده‌روون جای نادیاریت

واته: نه‌ی یاران! من په‌شپو و زویرم و که‌وتوومه‌ته ناو ته‌نگوچه‌له‌مه و سه‌ختیه‌وه و خه‌م
 و خه‌فه‌ت بووه‌ته خوږاکم، وه بلنسه‌ی ناوړی خه‌م که‌وتووه‌ته ناو دلم، و دل چل دده‌ا و
 به‌خوم ده‌لیم: نای چهنده گیان سه‌ختم، چه‌رخه‌ی چه‌پگه‌رد ناهیلن ساتن به‌بی په‌ژاره
 دانیشم، ده‌لنن که‌ من دوژمنی کوڼی نوم، وه هه‌موو دهم ته‌نافن ها له ملما و پروباری
 چاوم لافاو ه‌لسا و که‌م که‌م بینایی خوم له ده‌ست دده‌م، وه نه‌گه‌ر بزانه‌م که‌ به‌راستی
 ناکام دیت، نه‌م گیانه پیشکه‌شی ده‌که‌م و، نه‌م مه‌رگه‌ بۆ من شادی و خوشییه، نه‌ی حبیب
 که‌م دلی خوت نازار بده، هه‌رچه‌نده که‌ نوقمی ده‌ریای په‌شپویت و به‌دم دده‌د و برینه‌وه
 ده‌نالی و ناوارة و ده‌ری‌ده‌ری زید و مه‌ل‌به‌ندی خوتی و له به‌ندا گرفتاری و هر که‌س په‌نگ
 و روخسارت ببینن، جه‌رگی بۆت ده‌بیته که‌واو، ته‌نانه‌ت جه‌لاویش گریانن بۆت دیت.

سه‌ی حبیب له هوڼراوه‌کانیدا نه‌یوژراوه‌ زور و سته‌می پږیمی سته‌مکاری پاشایه‌تی
 پیشان بدا، هر نه‌وه نه‌بی که‌ سکا لا و ده‌ردی دلی خوی و هاوه‌لانی ده‌رپړیوه و، له زوربه‌ی
 هوڼراوه‌کانیدا پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلامی کردووه‌ته تکا‌کار که‌ خوا له‌و به‌نده‌ پرزگاریان
 کا و بگه‌پینه‌وه‌ سر کاروباری خویان. له چه‌کامه‌یه‌کی تریدا دیسان ده‌که‌وږته‌ گله‌ و
 گازنده‌ و ده‌لن:

یاران عه‌زیزان ده‌ردم کاریه‌ن
 زوخوا و ده‌روون چون سه‌یل جاریه‌ن
 مه‌حبووس و زه‌لیل بی ته‌قسیر ویمان
 رای نه‌جات تاریک بی ته‌دبیر ویمان
 دوورکه‌فته‌ی وه‌تن غه‌ریب بی‌چاره
 سه‌رعی خاتر ته‌نگ سیا ستاره

تۆخودا ياران پەفېقان چۆل
ياد كەن غەربان خەستەي خەم وە كۆل
هەر ساتى، ھەوای ئازادى ھەردان
گشت وە سەيادى و گوزەرگای زەردان
چەنى پەفېقان جۆيا پەي نەچىر
بى خەم مەست شەوق وە سۆز دلىگر
نەسىم بۆ ەتر چنور وە شەبۆ
گشت بى وە خەيال وەي وە يانەم پۆ
مەيۆ وە يادم چون خاوشەوان
نەفس قەزە مەبۆلال مەبۆ زوان
دېسان گرفتار چەرخ گەردوونىم
وە گيان ياران تەمام زەبوونىم
جەي قەفس تەنگ جەبس نەسفەھان
پىشەي شادىمان جەبىخ ھۆرگنەيان
گرفتار دەس چەرخ سەد رەنگىم
چون مەردەي مەزار مات بى دىنگىم
دەست بەستەي زەبوون غەرىب شاران
دەست و چاك پىچان گرۆي بەدكاران
نەگەر بەيان كەم ھەزار يەك دەردم
مەبۆ وە سەربار ھەناسەي سەردم
ھەزار يەك نىيەن يەئىزھار كەردم
ئاي چەند گيان سەختەم ھىمان نەمەردم
باز ھەم پەنامان وە زات ھەقەن
وە ذات بى چوون فەرد مۆتلەقەن
كەرم بى شمار مەر وە لوتف وىش
وە فەزل و رەحمەت وەرنە چارە چىش
يە ھەبىب واتەن وەي گشت دەردەوہ
دل وە ھەناسەي سىيائى سەردەوہ

رہیقان مہحبس نہ توی پەردم

یەك يەك مەواتن «حەبیب» مەردم

واتە: ئەي خۆشەويستەکانم دەردم کاریبە و زۆخاوی دەروونم وەکو لافاو دێ، چونکە بەبێ تاوان گیراوين و لە بەندیخانەدا بەند کراوين، وە پێی پزگاریمان نییە و لە زۆرد و مەلەبەندی خۆمان ئاوارە و دەربەدەر بووین، توخوا ئەي یاران، ئەي هاوێلانێ چۆلم، منی بێچارە یادکەن و لە هاوای ئازادی هەردان کەلک وەرگرن، بەتایبەت ئەو کەسانەي کە دەچنە ماھ و زەرد و لە دووی نەچێردان وە بەبێ خەم و پەژارە لەو پەڕی شادی دان، یادم بکەن و، من کاتی دەرکەومە بیری ئەو پۆژانە و ئیستا لە بەندی ئەسپەهان دام، بەجاری کۆسم دەرکەوی و وەکو مردووم لێ دێ، وە ئەومندە دەرد و پەنجەم کیشاوە کە لە ئەژمار نایە، ئای چەندە گیان سەختم، دیسان دەبێ پەنا ببەمە خواي تاق و تەنیا، بەلکو لەم پەنج و مەینەتە پزگارم بکا.

سەي حەبیب لەگەڵ ئەو هەموو پەنج و تەوژمە کە پشتی کێویش دەشکێنێ، ئازامی گرتووە و پشتی بەخوا بەستووە و هەموو دەم بۆ پزگاری خۆي داوای لە خوا کردووە کە ئازاد ببێ و ئەم راستەقینە لە هۆنراوەکانی ئەودا دەرکەوێ، وەکو لەم چەکامەي تریدا کە سەرمتاکەي بەپارێانەو و ستایشی خوا دەستی پێ کردووە و دەلێ:

یا زات بێ چوون، یا ذات بێ چوون

یا دانای مۆتەلەق یا زات بێ چوون

یا گەردانەندەي دەور بێ سوکەوون

پەي تەعەدیل حال ئەهل دنیای دوون

ئاگا جە ئەحوال گشت دەردەداران

مەرھەم نمای زام جەرگ بیماران

جەراز دەروون مەحبوس و ئازاد

وێت خاس مەزانی شای موشکەل کوشاد

زوان جە تەعەریف زات پاک تو

لألەن جە ئەوساف کونە زات تو

من بەندەي زەعیف بێ هۆشم کەم فام

وہسف و سەنای تو نەبۆ تەمام

یەقین مەزانی وە حال دەردم

وہ لافاو خەم وەي ئاھ سەردم

خالق، يهك بهندهی گونابار تۆم
 رووسیای عوسیان شهرمه‌سار تۆم
 جه‌قرچهی ده‌روون شه‌وان تا به‌رۆ
 خاس ئاگاهیت هه‌ن شای که‌ره‌م بئی شو
 نه‌گه‌ر به‌یان که‌م ده‌ردان سه‌ختم
 نه‌ووه‌ل تا ئاخ‌ر سیاهی به‌ختم
 گشت جه‌کتاچه‌ی ئیسم نه‌عزهمت
 به‌س‌ر ده‌روون سینهی مه‌حرهمت
 وه‌ سو‌ز ئی‌خل‌اس شه‌و بیداران‌ت
 به‌بیم و ئومید گوناکاران‌ت
 نه‌ پای عه‌د‌آلت دیوان مه‌ح‌شه‌ر
 جه‌ ده‌ریای زو‌خ‌او نه‌جا‌تمان بده‌ر
 یا حق بو‌ ئیم‌ه‌یچ نه‌رگه‌ی قورئان
 نه‌جات ده‌ر نه‌حه‌بس شووم نه‌سف‌ه‌هان
 جه‌ی ئاخ‌ر عوم‌ر با‌تل سه‌رف که‌رده‌م
 رۆزگار و حه‌بس می‌ح‌ن‌ت ئاو‌ه‌رده‌م
 ئاخ‌ر نه‌فه‌سه‌ن گیان جه‌قه‌سه‌ن
 تو‌زات قه‌سه‌م بئی باکی وه‌سه‌ن
 یا نه‌جات یا مه‌رگ وه‌ ئیمان پاک
 عه‌تا‌که‌ر پیمان فه‌رد ته‌نیای تاک
 یه‌ک نه‌م‌جار وه‌ ره‌حم ئی سی وه‌شت نه‌فه‌ر
 جه‌ی گیت‌جاو خه‌م یه‌ک‌سه‌ر نه‌جات ده‌ر
 عه‌به‌ده‌که‌ت «حه‌بیب» سه‌د گونا‌باره‌ن
 چه‌مه‌پای عه‌فه‌ووی په‌روه‌ردگار‌ه‌ن

واته: نه‌ی خ‌وای که‌وره و گران! تو‌ ئا‌گات له‌ ده‌رد و په‌نج هه‌یه و خ‌وت چاک ده‌زانی که
 له‌به‌رچی به‌ند بووم، دیاره به‌نده‌یه‌کی وه‌کو من هه‌رگیز ناتوانی ستایشی تو‌ ته‌واو بکا، بئی
 کومان ئا‌گات له‌ ده‌رد و حا‌لم هه‌یه، وه‌ نه‌گه‌ر ده‌ردی خو‌م بو‌ خه‌لک هه‌ل‌پ‌یژم، چه‌ند ده‌فته‌ر
 پر ده‌کاته‌وه. خ‌وایا له‌م داوه‌ من و هاوه‌ل‌انم رۆزگار بکه‌ و له‌م مه‌ینه‌تییه‌ نازادم بکه‌، یا

مەرگم پی بده، وه یا نازادم بکه، نیمه که سی و هشت که سین له زیندانی ئهسپه هاندا بهندین، هرچنده گوناهاکارین، چاوهروانی بهزهیی تۆین و بهیه کجار لهم بهنده نازادمان بکه.

سهی حهیب له پاش ده سال که له گهڵ هاوهلهکانیدا له زیندان و بهند نازاد بووه، چووتهوه سهر زهویوزارهکی خۆی خهریکی کشتوکال بووه، بهداخوه ئیتر کهمتر هۆنراوی هۆنیوهتهوه، وه ئهگەر هۆنراویشی هۆنیبیتتهوه، شتیکی بهدهستی نیمه نهگهیشتهوه تا بزانی بیروپای له پاش ئه وهموو چهرمه سهرتیه که له بهندا کیشاویه چییه.

سهرچاوهمکان

۱- بهیازیک که له سالی ۱۲۸۵ی کۆچیدا نووسراوه.

۲- یادداشتهکانی خۆم سهبارت بهسهی حهیبی روانسهری.

حهیدەر بهگی بهرازی

۱۳۰۸ - ۱۳۶۸

ئهم هۆنهرمان ناوی حهیدەر و کورپی فهیزوللا بهگی بهرازییه و بهپیتی ئه وهلگانهی که وهتونهته دهستمان له سالی ۱۳۰۸ی کۆچی له دیتی ئاوباریکدا پیتی ناوته مهیدانی ژيانهوه. ههر له منداالییهوه خهریکی خۆیندن بووه و له پاشا بهفهقیتهی چووته خورخوره و ماوهیه که لهویدا ماوتهوه و خهریکی خۆیندنی قورئانی پیرۆز و پیزمانی عهرهبی بووه، بهلام لهبهرنهوهی باوکی مردووه گهراوتهوه زید و مهلبهندهکی خۆی و ئیتر کهوتوته ناو گێره و کیشهی پۆژگار و خهریکی کشتوکال بووه و لهبهرنهوهی باری ژيانی ههلهسهووراوه باری کردووته سنه و لهویشدا نهماوتهوه و چووته عهرهبشای گهرووس و لهبهرنهوهی لهویدا ژيانی ههلهسهووراوه کۆچی کردووته تیکانتهپهی ههوشار و ئیتر پاشماوهی ژيانی لهوشارهدا بهکاری بهنایی بردووته سهر، تا له سالی ۱۳۶۸ له تهمنی شهست سالییدا کۆچی دوايي کردووه و له گۆرستانهکی تیکانتهپه نێژراوه.

حهیدەر بهگ بهیهکی له هۆنهرانی کورد دیته ئهژمار، وه له هۆنینهوهی هۆنراودا دهستیکی بالای ههبووه و هۆنراوهکانی زۆر تهپ و پاراو و شیرین و پهوانن. له هۆنینهوهی هۆنراودا سهری کیشاوته ههموو جۆره وتنیکهوه: دلدار، ئاینی، چیرۆکی. لهگهڵ ئهمانهشدا چهند چیرۆکی بهنرخ و باییداری بههۆنراو هۆنیوهتهوه و بهیادگار ماونهتهوه که بریتین له «میعراج نامه» و «ناز و نیاز» و «یوسف و زلیخا» و «فهلهک ناز» حهیدەر بهگ

جگه له هۆنینه وهی هۆنراو له وینه کیشیشدا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و گهلی وینهی
 بۆ چیرۆکهکانی کیشاوه و دهتوانین بڵێین که له وینه نه که له هه ندی پهلای فارسی کۆندا
 ده بیزێ زۆر جوانترن.

پهلای ناز و نیاز داگری چهند چیرۆکی جوانی کوردیه که پره له پهند و ئامۆزگاری و
 له یه کێ له م چیرۆکهکاندا چهند دهرویش که هه موویان پادشا زاده بوون له شویتیکدا دهگه
 یهک و ههر کام له م دهرویشانه کاره ساتی خۆیان بۆ یه کتر دهگێرته وه. یه کێ له و دهرویشانه
 که ناوی ئه ستیره یا که وکه به به م جۆره چۆنیه تی روودای خۆی دهگێرته وه و ده لێ:

نۆر مه کـهـفـت وه ده ست ده رویش دووم
 به له هجی شیرین که ردش ته که لوم
 وات: براده ران ته سه لێ گیانم
 بواچۆم پیتان نام و نیشانم
 نامم که وکه به ن وا چۆم ئاشکار
 مه کان و ماوام جه شار بولفار
 ساحیب ده ولت بیم هه م بێ ئیحتیاج
 توچاران شار وه من بێ موحتاج
 کناچه پی بێ به وینه ی خورشید
 مه نما نا جه ته رح برجیس و نا هید
 ئه ر واچۆم ته عریف نه به ق ته مام
 باعیس نییه ن وه سف خولاسی که لام
 چون بی وه جفتم به ژن گول ئه ندام
 جه و یصا ل من نه یا وا وه کام
 نه بیم وه زاما جه شه و زه فاف
 ده روونم ته م بی چون قوله و کۆی قاف
 نه و حا لته جه و یم من بیم شه رمه نده
 به وینه ی نه رگس بیم سه ر ئه فکه نده
 جه خه جاله تی ئه ندیشه که رد م
 سه یاحی دونیا وه پیشه که رد م
 تا به لکم خـودا بکه رۆ که ره م
 قاپی ره مه تیش واز که رۆ چه نده م

پهري ئو مه تلېب خه يلى بيم په نجوور
 ته مان مه مله كهت گيليام وه ضرور
 هر تاجه ته قدير قه زاي پوزگار
 يهك روزا گم كهفت وه شار ته مار
 شار غه ريبى مغمور و ساع
 جه بهين مه غريب هيند بيبى واقع
 وهلى جهو كيشومر جاگه ي عجه و بى
 شش مانگش پوز و شش مانگش شو بى
 نهو شش مانگه دا نه چوش زولمهت
 كس كس نمده ي وه چه م عيبرهت
 بهو تهو تاريك بى سه راسه ر عالم
 چون پوز مه شش بى خه بهر جه هم
 نهو جا بتخانه ي وهك قه سر نمرود
 دهر د و ديوارش يه كس زه پنه ندرود
 عجه ب كاشانه ي عالى بينا بى
 باغش دلگوشا جاى باسه فا بى
 نهو جاگه، مه سكه ن كرده بى پيرى
 پير نورانى پوشن زه ميري
 سه رتاپاي له شش جوان و وهش فري
 جامه و بهرگ نهو بى جه مووى سه ر
 سه ر جه زانووى فيكر نهو نيهاده بى
 رسته ي ئيختيار جه دهست داده بى
 بهو طهور ماهر بى نهو جه رياضت
 شهو و پو مه شغوول بى وه عيبادت
 نهو لقسه نهو جا به خاتر خواى دل
 جه نزيك قه سر من كهر دم مه نزل
 نه يهك فرسه خى تا بهو حه والى
 گشت مه خمور و مهست هم لاثوبالى

کرد به چنگ و عوود به ربهت چهنی نهی
 به دهست هر یهک جامی پر جه می
 لباس فاخر پوشا بین نهوهر
 جهم بین نه نهو جا ته مامی یه کسه
 نازک ته لعه تان لوعبهت خانهی چین
 جه نهو بتخانهی بهستشان ناین
 نه نواع ته عام جه شیر و شه کهر
 جه نوقل و نه بات جه موشک نه زفه
 هر چتی نادهم بیو به خاتر
 نه جنس وهر دن که ردشان حازر
 جه ناکاو نهو پیروه نهو جا ناما
 هر کس جه هه یبهت نهو پیره راما
 ویشان وست نه خاک به وینهی عه بدال
 بوستان دهست و پای پیر پر که مال
 به کور و به شهل شه فادا یه کسه
 چون ئی گرامات دیم جه نهو سهروه
 به ته عجیل لوام بق سام خاکپاش
 شهرح حال ویم به نهو که ردم فاش
 سا چون بی واقف حال خه رابم
 وهک مورغ به سمل نه ئیز تیرابم
 وات به من جه رووی عیلم که هانته
 فه رما: نهی که وکب مه کهر ئیهانته
 زوو مه بق حاسل مه تله بت جه من
 شام زولمانیت مه که روم روشن
 نه وهند گره وام به دلای غه مگین
 تا ناما به نهو پیر پاک دین
 دهر ساعته نهو جا مه یلم بی وهرن
 چراغ مه ردیم دهر لاد بی روشن

هۆر تیزام نه شهوق بۆ سام دهست و پاش
به زبان شوگر بگهردم سهناش
ومختی په ی یانه پهوان بیم و هرا
که خیزان من دهردم بی ناگا
به دهوان خیزیا نه و مانگ نه نور
چون گیان شیرین منش کرد نه ور
نه ما جه هیجران نه و مانگ پر نور
وهک نهی نزاری بی زایف و رهنج وور
به ته عجیل دوعای نه و پیره وهندم
سهدهف توحفه ی گه وهر نه فشه ندیم
دوعای نه و پیره که کارگر بی
نی هال نه وهر من بارور بی
نق مانگ و نق رۆژ نه و بگهرد ته تمام
به نه مر بی چون بینای لایه نام
نه وهخت زاین مانگ مونه وور
ناما جه و سهدهف دوو دانه گه وهر
نیسا من دارۆم یاران غه مخوار
فرزندان خاس هم مال و سیار
تالع جه به ختم چون په همنه وونه
حساب مالم جه حد نه فز وونه
وهلی عاده تم چون همن سیاحت
موشکلن کهرۆم من ته رک عاده تم

واته: نۆره کهوته دهر ویشی دووهم و وتی: من ناوم نه ستیره یه و پادشای ولاتی بولغارم
و دلم چو له کچیک که وهکو هه تا و دهره وشایه وه و نه و سا خوار بێنیم لی کرد و مارهم
بری، به لام کاتی چوومه پهرده نه متوانی زاوا بم نه ووه بوو که له خۆم شه رهنده بووم و
جلوبه رگی دهر ویشیم کرده بهر و ده شتم گرت بهر و نه وهنده پێگم بری تا که یه شتمه
شاریک به ناوی ته مار، نه م شاره سهیر بوو، شمش مانگی شه و بوو، وه شمش مانگی رۆژ
بوو، لهو شارهدا بتخانه یه که هه بوو که درمختی جۆر به جۆری تیدا بوو، له ویدا پیریک هه بوو
دلپاک که جلوبه رگه که ی له قزی سه ر چنر ابو و، شه و رۆژ خه ریکی پارانه وه و لالانه وه

بوو، وه من له نزيك نهو بتخانهدا نيسته جي بوم تا رۆژتيكيان خه لك پژايه ناو بتخانهكه و هر كه سيك بق نيازتك هاتبوو كه له پر پيرهكه هاته نهوئ و ههموو كه وتنه سهر خاك و ستايشيان كرد و نهوسا هر كوئر و شهليك كه له ويدا بوو ساغ بووه وه و ههموو دلخوش بوون و كاتئ من نهو پهرچومه له نهو پيره دي، چوومه لاي و رووداي خومم بق گيرايه وه و كه لي گريام و فهرمووي دلتهنگ مبه و بروره وه و لاتكه كي خوت و نيازت قبول دهبي، كه نهو قسانه ي كرد من هستم به پياومتي خوم كرد و نهوسا هستم ماچ كرد و كه وتمه ري و كاتئ كه يشتمه و لاتكه كي خوم ژنه كه هات به رهو پيريمه وه و نهوسا زاوا بووم و له پاش ماويهك به زكي دوو مندالي بوو و ئيستا من كه لي مندالم هيه و به لام له بهر نهوه ي فيري كهشت و گيل بووم، ناتوانم له شوئينكدا نيسته جي بم و به درويشي شارهكان و لاتكهكان دهگه ريم و كهس نامناسي.

سهرچاوهمكان

۱- ناز و نياز كه به خهتي حهيدهر به كي به رازي نووسراوه.

۲- ته لاي دهسته وشار - نووسراوي: سهديق بۆرهكهي.

سه ي فوللاي نه لايارخاني

۱۳۰۹ - ۱۳۹۳

نهو هۆنه ره مان ناوي سه ي فوللا و كور ي به عقووب و له هۆزي نه لايارخانييه و له سالي ۱۳۰۹ ي كوچي له دتي دوو چقاي كرماشاندا پتي ناوته مهيداني ژيانه وه و له سالي ۱۳۹۳ له ته مه ني ههشتا و چوار سالي دا كوچي دوايي كردوه.

سه ي فوللا سه رمتا له قوتابخانه خه ريكي خويندن بووه و پاشان بق خويندن رويشتووته كرماشان و له ويدا خويندنه كه ي ته واو كردوه و كه راوته وه و له بهر نهوه ي باوكي خاو من زهوي و كوخوا بووه، نهو يش خه ريكي كشتوكال بووه و له كاري به نايشدا دهستيكي بالاي بووه، وهكو ده لڤن له نه سترمناسي و ماتماتيكي شدا شارها بووه و بير و هوشتيكي به هيزيشي بووه و كه لي هۆنراوي هۆنه راني كوردي له بهر بووه و ههموو دم نه نجومه ني هۆنه راني له ديواخانه كهيدا پتك هتئاوه و خه لك خو شيان ويستوه.

كاك حه مه عه لي سولتاني له په راوي (حه ديه ي سولتاني) دا سه بارهت بهم هۆنه ره ده لي: كه هۆنه ريكي بهرز و بالاي كوردي بيژ بووه و زۆر به ي ژياني له دتي دوو چقادا به سه ر بردوه و له نه سترمناسي و به نايدا وهستا بووه و خه لك پرسيان پتي كردوه و خو شيان ويستوه.

سه یفوللا له هۆنینهوهی هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه‌بووه و له هۆنراو هۆنینه‌وه‌دا
 په‌یڕه‌ویی له شتیوه‌ی میرزا شه‌فیع و خانا کردووه و زۆربهی هۆنراوه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی و
 ناینین و دیوانه‌که‌ی نزیکه‌ی هه‌زار هۆنراویک ده‌بی، له‌لای خزم و که‌سوکاره‌که‌یه‌تی و
 هێشتا له چاپ نه‌دراوه. ئه‌مه‌ش چهند هۆنراویکی ئه‌م هۆنهره که ده‌لی:

وه سپا خیزی ئهر ئه‌سکه‌نده‌ریت بوید

ساحیب خه‌زانه و سپا و له‌شکریت بوید

باچ به‌ده‌ریا کیر شای هه‌فت کیشه‌ر بوید

هه‌مسای سه‌ماوات باچ گیر نه‌خوهر بوید

ئه‌حوالات چای زولمه‌ات بزانی

به‌قا نه‌دارۆ ئی دنیای فانی

ئه‌گه‌ر سلیمان حشه‌توللا بوید

هه‌م پتغه‌مبه‌ر بوید، هه‌م پادشا بوید

نه حکمه‌ت ئاسف بن برخیا بوید

کلیددار گه‌نج دارولسه‌فابوید

وه‌ختی مۆرو مار نه‌فه‌رمانه‌ت بۆ

به‌قا نه‌دارۆ ئی دنیای فانی

ئی پادشاهان که‌ردیم یادشان

ئه‌سه‌ر نه‌مه‌ندن ژ بنیادشان

هه‌ر شاهه‌نشاهی یه‌ک یه‌ک وه‌سه‌د بی

به‌عزۆ وه‌لیشان وه‌ یه‌کسه‌د په‌ده‌بی

گشت ساحیب ئه‌فسه‌ر تیغ نگین بین

گشت فه‌رمانفه‌رمای پووی سه‌ر زه‌مین بین

شه‌و و پۆژ مه‌شغوول عه‌یاشی و نۆش بین

گولناری باده و مه‌ست و مه‌ده‌قۆش بین

ساق ساقییان شیرین ئه‌ندامان

زلیخا ته‌لعه‌ت شیرین که‌لامان

مه‌ی نه‌گه‌ردش بی نه‌ده‌وران جه‌م

په‌یدا نه‌ه‌ویا ئه‌سله‌ن زه‌پۆ غه‌م

گۆششان نه دهنگ ساز و سه متور بی
 که للهی شاهیشان پر نه غورور بی
 یهک یهک وهی تهره ئامان و یهردن
 خه یال که نه سلنه شاهی نه کهردن
 یهک یهک سپای مهرگ ئاما نه پرتشان
 نه گهنج، نه شاهی نه مهند پرتشان
 «سه یفوللا» دلتنگ نهو ژی دنیای ناکهس
 وهی گهر دش چهرخ دنیای دوون پهرهس
 تق که متر بهندهی دهرگای نهوانی
 بهقا نه دارق ئی دنیای فانی

واته: وهکو نه سکه ندهر نه گهر خاومنی له شکر و سپا بیت و باج له حوت و لات بستی و
 خاومنی فەر و شکۆ بی بی سووده و نه م جیهانه نه مهکیکی نییه، وهیا نه گهر وهکو سلیمان
 خاومن فەر و شکۆ بی وهیا وهکو پیغه مبه ر خوشه و یست بی و، مار و میروو له ژیر
 فرماندا بن، وه مرۆ و جنۆکه و دیو دیده وانت بی و زمانی ته وای و لات بزانی، دیاره بی
 سووده، چونکه جیهان نه مهکی نییه. پادشاکان که خاومن تاج و تخت فرمانی وهای زهوی
 بوون، شه و پۆز خهریکی رابواردن و مهست و سه رخۆشی باده بوون و مه یگیران
 باده یانی بۆ کتیراوه و خه م و په ژاره یان نه بووه و هه موو دهم گوئیان له ساز و سه متور بوو،
 له خۆبایی بوون و هه موویان بهو جۆره هاتوون و چوون و مرگیش هاتووه و نهوانی بر دوه
 و ئیتر نه که نجیان ماوه و نه خۆیان و نه ناویان، که وابوو ئی «سه یفوللا» تق خه م و
 په ژاره ی چی دمخۆی، خۆ نه م جیهانه نه مهکی نییه.

سه یفوللا له پارچه هه لبه سستیکی تر دا داخ و موخابنی پیشینیان دهخوا و پۆژتیکیان پتی
 دهکه ویتته شوینه وارکی کۆن و که لوه مییک دهبینی و به م چه شنه له که لیدا دهکه ویتته و توژی و
 دهلی:

وه راپوویاران، وه راپوویاران
 راپوویاری بیم چون راپوویاران
 لالیام وه که ریم کار ساز کاران
 ئامام وه خرۆش چوم وه لگ داران
 تا فهردی وه نه زم قوللهی کۆساران
 تهغزیل بکه م وه سف چون دهفته رداران

خه یالتی کهردم هامسهران، یاران
 ویم چهنی رهفیتق چهند دهفتهرداران
 ویتل ویتل مهگیتلیام وه خاتر خهمین
 بهی سهیر گولگهشت سارای سهر زمین
 تا رام کهفت وه پای کونه کهوانی
 جاگهی بیدی چوئل یهک بیواوانی
 نهفهوق کهللش جاگهی شاری بی
 دهستنیشان دهست شههیری بی
 بهخش وه بهشیتو حال گشت پرگهنده بی
 هیمان نیشانهی نهزمش مهندهبی
 پرسام نهی قهسر زیبای زهپنیشان
 نهوول فهزا بهخش نیسا پریشان
 یهخهیلی ومختهن دنیا ویهردهن
 کی تو دهستنیشان نی زندهکهردهن
 میعمار ت کی بی تو نهو ومخته دا؟
 نیجادت کهردهن نهی جای سهخته دا؟
 مهکان دتوبه ند یا ناده میزاد
 وهی سهر دیاره کی تو کهرد نیجاد
 قهسر نیدشنهفت دهست کهرد ومزاری
 چون دووی دهماوهند دهر دش بی کاری
 واتش نهی راویار بارخهم نهک وئل
 بهی چیش مهپرسی جاگهی بیدی و چوئل
 چیشتهن وهی کهوکب و یهرده سالان
 ههر لیم مهپرسی حال و نهحوالان
 موخته سهر ماچوم گوش بکهر وه من
 تا یاوام وهدهور چیهرهی بن بههمهن
 یهک پوژه یهکسهر کارساز کاران
 نامان نهفهوقم بهی نیزن سهیران

نهقاشان نګین خهړنګی دهستوور
 قهسری سازنا چون مینا بلوور
 پوښنته وه جام گیتی نمای جه
 چون چل چراغان شوق مه‌دان وه هم
 هر وخت وه خروش کهړنای نه‌ژده
 مه‌نیشته وه نه‌یوان کاو و کو و که‌مه
 مه‌نوشان باده به‌زم باده نوش
 خاسته جه خه‌سرهو لال به‌خش لالپوش
 ساقیان سرمه‌س مینامه‌ی نه‌که‌ف
 هردهم دهور مه‌دان نه‌ما به‌ین سه‌ف
 خاسه که‌نیزان سه‌رگونا گولنار
 مه‌قه‌سیان وده‌نگ ساز مؤسیقار
 زیره‌ی موتریان چهنی نه‌غمه‌ی ساز
 مه‌له‌ک نه‌سه‌ما مه‌که‌ردش په‌روان
 هر ژ ئی‌واره تا وه سو‌ی‌حدهم
 شه‌م و ستاران سوزیان چون هم
 نه‌خه‌یال نه‌وین دنیا می‌همانه
 عاقبت سه‌فر هر په‌شیمان
 وه‌تور ویه‌ردن وه بی‌مدارا
 سه‌رگوم بین وه خاک نمناک سارا
 نه‌ودوما چند شا چند میرم دین
 چند ساحیب که‌مال ته‌دبیرم دین
 یه‌کئی تر چو چی‌هر په‌یدا نه‌ه‌ق
 قه‌سرم بسازی تازه‌کئی ژنق
 با هر بمانوم په‌ی زووخ زامه‌ت
 هرزده‌ی زام بوم تا پوی قیامه‌ت
 ته‌رسم نه‌وه‌ن هس له‌ی پوزگاره
 چند پادشاهان که‌رده‌ن ناواره

کهردوون کهچباز تاسش نه کاره

جهمعى دلشاده، جهمعى خه مباره

نهر شا، نهر گه دا، نه گهر خوندکاره

عاقبه ت زیدش گۆشه ی مه زاره

واته: پۆژتکیان به یتبوارى که و تمه گهشت و گیتل و له خوای مه زن پارامه وه و له پاشا
پیم که وته که لاوه یه که له سهر ته پۆلکه یه کدا بوو، وا دیار بوو که شوینه واری کۆشکیکه و
لیم پرسى نه ی کۆشکی جوانی زۆرنیشان، له بهرچی په ریشانی؟ دیاره ده ورکی زۆر
به سهرتا تى په پویه، کى بناغه ی تۆی ناوه و کى دروستی کردوی؟ که لاوه که نه مه ی
بیست و دهستی کرده گریان، وه کو ده ماومند دوو که له له لووتکه یه وه هه لسا و وتی: نه ی
یتبوارى خه به کۆل، من له ده وری به همه ندا ناوا کرامه وه، وه وه کو جامی جیهان نما پوون
بوومه وه و چل چرا له ناوم هه لده کرا و، مه یگێران له ناومدا مه ییان ده گێرا و که نیزه کان
سه مایان ده کرد و سازنه کان سازیان لى دهدا، وه ههر له به یانییه وه تا شه و خه لک
به ناومدا ده گه ران، سهر نه نجام هه موو مردن و له ناوچوون و له ناو خاکدا شارانه وه و پاش
نه وانه ش چه ندین میر و چه ندین خونکارم دی و منیش که م که م کاو له بووم و به م چه شنه م
لى هات که ده بینى، له چه رخی گهردووندا هه ندی دلشاده و هه ندی خه مباره، نه گهر شا بی
و نه گهر گه دا، سهر نه نجام جیت گۆشه ی گۆرستانه.

سه رچاوه کان

۱- حدیقهء سلطانی - تألیف محمد سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.

۲- دیوانی سه یفوللای نه لایارخانی که له سالى ۱۲۸۵ ی کۆچیدا نووسراوه.

۳- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به نه لایارخانی.

حاجی نوور عهلی ئیلاهی

۱۳۹۲-۱۳۱۳

ئەم ھۆنەرەمان کە کورپی حاجی نیعمەتوولای جەیحوون ئاوازییە بەپیتی پەراوی (ئازار الحق) لە ساڵی ۱۳۱۳ی کۆچی لە دیتی جەیحوون ئاوادا پیتی ناوەتە مەیدانی ژیاڵەو. ھەر لە منداڵیدا لە لای باوکی خەریکی خۆتندن بوو و پاشان پۆشتوووتە کرماشان و لەوێدا قورئانی پیرۆز و فەرماشتەکانی پیغەمبەری گەرەیی ئیسلامی خۆتندوو و گەراوەتەو زۆر و مەلەبەندەکی خۆی و لەپاش ماوەیکە کەوتوووتە گەراپان و چوووتە بەغدا و کەربەلا و نەجەف و سەرتکیشی داو و لە کاکەییەکانی خانەقین و ئەوسا گەراوەتە زۆرەکی خۆی و لە پاشا لە کاری میریدا دامەزراو و لە ساڵی ۱۳۳۶ خانەنشین بوو و پاشماوێ ژیاڵی بەرتنۆتینی خەلک و نووسینی وتار و پەراو و ھۆنەرەکی ھۆنراو بردوووتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۹۲دا لە تاران کۆچی دوایی کردوو و لە شاری ھەشتگرددا نۆژراو.

نوور عەلی یەکی لە زانایانی کوردی یارییە و سەبارەت بەپۆ و پچە یاری گەلی نووسراوی نووسبوو کە ھەندیکێ بریتین لە: "برهان الحق، معرفه الروح، آثار الحق، تفسیر القرآن، فرقان الاخبار"، وە گەلی ھۆنراویشی بەزمانی کوردی ھۆنیووتەو ئەمەش چەند ھۆنراویکی ئەم ھۆنەرە زانایە کە دەلی:

مەتوای بزانی، مەتوای بزانی

نازیزم ئەگەر مەتوای بزانی

ئوسوول عەقاید دین و مەبانی

ئێدەن مەواچۆم دەرک کەر مەعانی

ئەوێل خوداوێن نەزا و نەمەردەن

قادر مۆتەلق بێ ھەمتا و فەردەن

ژو دەلائلی کول مووھەدین

شناسان خودا بایەد بشناسین

دووھم خوب بزانی گەردی مەوجودات

چون سونع خوداس زاتەن و خوب هات

بەد ژ عەملەن گەر کەسی بەدکەر

پەیی مەحومیسلش بایەد یەکی جەھد

نیکان ھەم ھەر کەس وە ھەر مەقامی

مەغروروف بی یا بەد کە ی ئیحترامی

سووهم هر نانچی نیکه‌ن وه ده‌وران
 تی‌بِق موقته‌زای زهمان و مه‌کان
 بهی نینتزام و ناسایش خه‌لق
 موئه‌سره‌ه‌نن مه‌سده‌رش و مه‌ق
 شعارویت ساز عه‌مل که‌ر ته‌مام
 وه‌زدش په‌ره‌یز نیده‌ن سه‌ره‌نجام
 ژه‌و به‌عد مه‌زه‌به‌ی که‌ر ژئی نوسوول
 موخالف نه‌بۆ توک‌ه‌ردی قه‌بوول
 سه‌حیحه‌ن وه‌لی با شه‌رت ئیمان
 بی شک و ته‌ردید عه‌مل که‌ی وه‌شان
 "نور عه‌لی" ته‌حقیق که‌ردش واتش ئین
 جه‌وه‌ر نه‌دی‌ان هه‌نن وه‌یه‌قین

واته: نه‌که‌ر به‌ه‌وێ که‌ به‌ه‌ی و په‌وشتی ئاین په‌ی بیه‌ی و تی‌بگه‌ی، نه‌م برپوایه‌ت پی
 هه‌بی: یه‌که‌م برپو به‌تاق و ته‌نیایی خوا بیته، چونکه‌ نه‌و بی‌هاوتا و بی‌هاوبه‌ش و نه‌زا و
 نه‌مر و نادیاره، دووهم خوا له‌هر دهور و خول و شوین و جیگایه‌کدا هه‌یه و به‌فریات ده‌گا،
 نه‌وه‌ش ده‌بی بزانی که‌ ته‌واوی گیانله‌به‌ران خوا دروستیانی کردووه، خراپی له‌کرده‌وه‌دایه
 نه‌که‌ر که‌سیک بیکا، وه‌ بۆ چاکان ده‌بی پێ‌ز دانی. سێیه‌م نه‌و که‌سه‌ی که‌ چاکه و دیاره
 چاکه‌ی به‌ر هه‌موو که‌سیک ده‌که‌وێ، جا ده‌بی چاکه بکه‌یته دروشمی خۆت تا له‌هه‌ردوو
 جیهاندا پزگار بی.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- آثار الحق - تالیف نور علی الهی - تهران، ۱۳۵۷.
- ۲- مشاهیر اهل حق - تالیف: صدیق صفی زاده - تهران، ۱۳۶۰.
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌نور عه‌لی ئیلاهی.

سەى شوكروللاى قووجاچى

۱۳۱۸ - ۱۳۹۳

ئەم ھۆنەرمان ناۋى شوكروللا و كوپى سەى پەرحەمەتوللاى ھەسەنىيە و بەچەند پەشت دەمچىتەۋە سەر مەلا ئەبۇبەكرى موسەنىف. بەپتى ئەو زانىيارىيەنى و كەوتۇنەتە دەستمان لە سالى ۱۳۱۸ ى كۆچى لە دىنى زەكى بەگى سەرۋى ھەۋەتۋى سەر بەسەقزدا لە داىك بوۋە و ھەر لەۋىشدا پى گەيشتۋە ھەر لە منالىيەۋە لە لاي حاجى شىخ ھەمەى شالىشەلى خەرىكى خوتىندىن بوۋە و لە پاشا بەفەقىيەتى گەراۋە و ماۋەيەك لە سابلاخ لە مزگەۋتى سۈرر لە لاي قازى فەتاح خوتىندۋىيەتى و ماۋەيەكى زۆرىش لە كەركۈك بوۋە و ئەۋسا گەراۋەتەۋە سەنە و لە لاي سەى بەھا خەرىكى خوتىندىنى فىقھ بوۋە و لە پاشا چۈۋەتە سلىمانى و لەۋىدا خوتىندەكەى تەۋاۋ كىردۋە و گەراۋەتەۋە زىد و مەلەندەكەى خۆى و خەرىكى پىنۋىنى خەلك بوۋە و لە سالى ۱۳۶۶ بارى كىردۋەتە دىنى قووجاچى ھۆبەتۋو و نىتر پاشماۋەى زىانى بەپىنۋىنى خەلك و كارى كشتوكال بىردۋەتە سەر تا لە سالى ۱۳۹۳ لە تەمەنى ھەفتا و پىنچ سالىدا كۆچى دوايى كىردۋە و لەۋىدا نىزراۋە.

سەى شوكروللا پىۋىكى پارىزكار و پەۋش بەرز بوۋە و لەگەل ئەۋەى مەلا بوۋە و پىنۋىنى خەلكى كىردۋە، بەلام تا ماۋە خەرىكى كشتوكال بوۋە و شان بەشانى تەنگۈچەلەمەى پۇزگار زىانى بەكشتوكال رابۋاردۋە بەبى ئەۋەى چاۋ بىرپىتە دەستى خەلك و لە خەلكى ئاۋايىيەكە شتى ۋەرگى.

سەى شوكروللا لەسەر پى و پچەى قادىرىش دەۋىشت، بەلام بىرۋى بەر كارانى و دەۋىشەكانى قادىرى دەيكەن نەبو، پى و پەۋش و خۋى بەرزى ئەم سەيدە زانىيە لەم باسەدا ناگونجى و پىۋىستى بەپەراۋىك ھەيە.

سەى شوكروللا زانىيەكى گەۋرەى ئاينى بوۋە، لە ھۆنىنەۋەى ھۆنراۋىشدا دەستىكى بەرز و بالاي بوۋە و ھەر لە تافى جوانىدا خەرىكى ھۆنىنەۋەى ھۆنراۋ بوۋە و يادگارى ئەو دەۋرەى شەمال و زەلان تىكە كە بەزاراۋەى گۆرانى ھۆنىۋەتەۋە و بەبەرھەمىكى بايىدارى وىزەى كوردى دىتە ژمار.

ئەلبەت دەبى ئەۋەش بلىن كە ئەفسانەى شەمال و زەلان لە لايەن مىرزا شەفىعى كولايى و فەقى عەبدولى بۆرەكەيىشەۋە ھۆنراۋەتەۋە كە ھەر كام بەشىۋە و سەلىقەى خۆيان ئەم ئەفسانەيان ھۆنىۋەتەۋە.

بەپتى ئەم ئەفسانە زىستان ۋەكو خانىكى ملھور و ستەمكار تەۋاۋى كىتو و بەندەكانى

کوردستانی به هۆی لهشکری زه‌لانه‌وه داگیر کرد و خێوه‌تی سه‌رماوسۆله‌ی تیدا چه‌قاند و به‌فره‌موو جیگا و شوێنێکی داپۆشی و پێی به‌پیتوار گرت و به‌م چه‌شنه‌ ده‌ستی کرده مله‌وپی و نه‌وسا شه‌مال له‌ ناخروونۆخری زستاندا له‌شکره‌که‌ی خۆی ناماده و برپری کرده‌وه و هێرشێ هێنايه سه‌ر زه‌لان و به‌م چه‌شنه‌ شه‌ری شه‌مال و زه‌لان له‌سه‌ر شاخه‌کانی کوردستاندا پرووی دا و له‌ پاش ماوه‌یه‌ک له‌شکری زه‌لان تێ شکا و شه‌مال به‌فهری توانه‌وه.

سه‌ید شوکروڵڵا سه‌ره‌تای په‌راوه‌که‌ی به‌ستایشی خوا و پێغه‌مبه‌ر ده‌کاته‌وه و لێیان ده‌پاڤێته‌وه و داوای لێبووردن‌یان لێ ده‌کا و ده‌لێ:

به‌ ته‌وفیق و یت پادشای قه‌دیم
نه‌وه‌ل بیسمیلا ره‌حمان ره‌حیم

فه‌ریاد په‌س هه‌ر تۆی جیهان ئافه‌رین
(الحمد لله رب العالمین)

خودا هه‌ر تۆنی خه‌بیر و قه‌دیر
دانا به‌هه‌ر سیرخه‌فای تۆی زه‌میر

پارزقی په‌رێ کولی زی پۆحیات
مه‌ل و مۆز و مار ته‌مام وه‌حشیات
ئێجادت که‌رده‌ن ته‌مام مه‌خلووقات
زینده‌ مه‌که‌ری جه‌میع نه‌موات

به‌ وه‌عه‌ده‌ی شه‌ش پۆ زه‌مین و سه‌ما
هه‌م عه‌رش و کورسی ته‌مام مافیها
ته‌قریرت که‌رده‌ن خالق نه‌عه‌زه‌م
خه‌لق‌ت که‌رد نه‌ خاک جه‌زه‌ت ئاده‌م

ئاڤتاو و مه‌ه‌تاو به‌نوور په‌روهرده‌ن
هه‌ر ویت مه‌زانی ویت چیش‌ت که‌رده‌ن
سه‌لات و سه‌لام، ره‌حمه‌ت بێ حه‌د
بواری وه‌ سه‌ر تو‌ریه‌ت نه‌حه‌مه‌د

دمای حه‌مد زات واجب‌ولوچوود
سه‌لات و سه‌لام سه‌ید مه‌حموود

نیازم ئیدەن جە خەڵای جەهان

ئیزهار کەین تەمام خەزینەیی نەهان

جە ماجەرا و نەقل شەمال و زەلان

بواجین چەند شیعر بۆ وە داستان

واتە: خویا سەرەتا بەناوی تۆوە ئەم بایە دەست پێ دەکەم، ئەو خۆی مەزن! ھەر تۆ
ئاکەدار و بەدەسلاتی و ھەموو شتیک لە تۆوە دیارە و تۆ رۆژیدەری ھەموو گیاندارێکی و
لە رۆژی پەسلانیشدا تەواوی مردووان زیندوو دەکەیتەو، لە ماوەی شەش رۆژدا ئاسمان و
زەویت داھێنا و لە پاشا ئادەمت خولقاند و خۆر و مانگ بەتیشکی تۆ پرووناکە و دروودی
بێ ژمار لەسەر پیغەمبەری گەرەیی ئیسلام و لە پاش ستایشی خوا و پیغەمبەر، نیازم وایە
پروودای (شەمال و زەلان) دەست پێ بکەین، لە پاشا دەلی:

دوو مانگ مەندە بێ پەری زمستان

بەفر ئاما بەوار بەوینەیی مەستان

سارا و کەش و کۆی و لکەیی کوردوسان

داگیر کەرد تەمام ئەوخان زوسان

قەتە کەردش یەکسەر راگەیی راویار

مەردوم گرد نیشتن وە زار و زگار

وە زار و زگار وەدلی سۆزان

گرد جە یانەیی ویش ئاھێر فرۆزان

گاہی مەواتن خودا کەریمەن

نە ھەر وەخت تەنگ لوتفش عەمیمەن

شەمال ھەم ئاما بەقین و بەقار

لەشکرش ئاوەرد پەیی دەشت و کۆسار

تیی پێ قەراردا پەیی شار سەقز

بەریا کەردشان گرد ئالای قەرمز

تیی پێ کیانا پەیی شار سابلاخ

بەریا کەردشان ھەزاران بەیداخ

تیی پێ رەوان کەرد پەیی شنۆ و لاجان

دنیا لێشان کەن وەئاخر زەمان

ولاتش سهختن مهرگه وهر مه حال
 باوهران به حوکم به زهر ب گویال
 قوشن رهوان کهن پهی شار تاران
 باوهران به دهست پاتهخت ئیـران
 بدهن وه هـمـدا دهر بهند نه لوهـند
 بکهران تاراج سپای دهماوند
 جه ودا سپا به کسهر بهستیز
 پروو بکهن پهری مه حال ته وریتز

واته: دوو مانگ بق وهرزی زستان مابوو که بهفر هه موو شویتیکی داگیر کرد و دهشت و
 کهژ و کتوی کوردستانی بهجاری پر کرد له بهفر، بهجورئ که پتی ریتیاری بری، وه خه لک
 به په ژاره و خه فته وه دانیشن و له مالا ناگریان هه لده کرد و خویان پی گهرم ده کرده وه،
 نهوسا وتیان خوا گهرمیه و له تنگانه دا دهگاته فریامان، شه مال له پر به پقه وه هات و
 له شکره کهی هینایه دهشت و کوسار و تیپیکی له شاری سه قزدا دانا و چند خیه و تی
 سووری هه لدا و تیپیکی نارده سابلآخ و چندین ئالایان له ویدا هه لکرد، تیپیکی نارده شنق
 و لاجان و وتی تنگیان پی هه لچن، ولاتی مهرگه وهر دیاره زور سهخته و ده بی به گویاله وه
 بیهیننه دهست، له شکر بنترنه شاری تاران و نهو شاره که پایتهختی ئیرانه بیگرن، ته وای
 دهر بهندی نه لوهـند بدهن بهیه کا و دهماوند تالان کهن و نهوسا به شه پره وه پروو بکهن ته وریتز.
 پاشان دهلی:

وهفر که زانا وهی ره مز و نه سرار
 فه رما جار چیان دهر دم کهفت وه شار
 جار کیشان وه گرد کولان و بازار
 گرد ئاماده بان پهی ره زم و په یکار
 که ره منا ژهندن شاهانه دهستوور
 جه نرکه ی بوزان بی وه نه فخ سوور
 جهنگی جهنگیان بیدار بین جه خاو
 پقشان و به دهن نه سلحه و نه سپاو
 مهردان نیکنام سهردار سپا
 سپای خان ته م عمله م کرد و مپا

چه گورې شېمال، چه زېږې زه لان
 خېزا بې نه ودهشت سېدای نه لښمان
 کارې کړدشان سهرما و توفان
 پروې دنيا کړدنه و ناخړه مان
 چه سپای شېمال بې حد کوږيا بې
 شکست قايېم پېنهش دريا بې
 سې شو و سې پړ جهنگ کړدنه تمام
 نه شو و خاوشان کړد، نه وېړ نارام
 نسيم بهرمان سولتان به هار
 يه کسره ولاتان کړدش خېبه ردار
 چه هر ديارې مېگرتش مېکان
 بوي عتر عېير مېکړدش هرزان
 چه نالې و سېدای نه و رعد و هار
 ناما نه لېرزه گرد کوش و کوښار
 مېرېزا به جهخت باران و تېرزه
 نه ندام وېفر ناما و لېرزه
 هور چه رووي هوا شېمال چه زمين
 مېدان چه بهر به قار و به قين
 به نمر قودرېت شاه لامېکان
 چه رووي هوا وې تمام گرتش سان
 وا چه رووي زمين، هور چه رووي هوا
 زې نه فشان کړدنه کوش و کو و سارا
 چه شريخې پېرېد چه بريخې بهرې
 گشت بې وېگولزار نه غرب هتا شرې
 گول و وېنه و شې نامان کوښېستن
 چه توف و سهرما و زمهرير پېستن
 وېفرېش بې وېناو نه کوش و کوښار
 بولبول و قومري نامان وېگولزار

زۆسمان شی وههار ئاماره جه نو شنقی بای شهمال کهفت وهکش و کو

واته: بهفر کاتی ئهم پازهی بۆ دهرکهوت، فهرمووی که جارچییهکان کهوتنه ناو شار و جارپان کیشا که ههمووتان بۆ شهپ و پهیکار ئاماده بن، دایان له کهرپنا و له نرکهی بۆران، شهپکهراڻ له خهو وریابوونهوه و ههموو جلویهرگی پهزمیان کرده بهر و چهکیان هه لگرت و سپای تهه ئالای شهپری هه لکرد و له گورپی شهمال و له زیرپی زه لان دهشت و کتو دهنگی دایهوه و سههما و تۆف ههموو شوینیکیان داگیر کرد و که لیک له لهشکری شهمال کوژرا و لهو شهپه دا تئ شکا، سئ شو و سئ پۆژ له گه ل په کدا شهپیان کرد و نه شهپ خویان لی کهوت و نه پۆژ ئارامیان گرت، شهمال بهفرمانی پاشای بههار تهواوی خه لکی ئاگه دار کرد و له ههر شوینیکدا که رادههوستا بۆنی خۆشی بهناو خه لکدا بلّو دهکردهوه، له نالهی ههوره برووسکه تهواوی کهژ و کتو کهوته لهرزین و ئهوسا باران و تهرزه بهتوندی باری و لهشی بهفر کهوته لهرزین، ههر له پووی ههوا و شهمال له زهوی دهیاندا له بهفر بهقین و بهقار، بهفرمانی خوای تاق و تنیا ههوره برووسکه گرمانی و باران باری و خۆژ هلات و خۆژ ئاواي ولات بووه گولزار و ئهوسا گول و وهنهوشه کوژیوونهوه و له تۆف و سههما پرزگاریان بوو، بهفریش له کهژ و کتوکهکاندا بووه ئاو و بولبول و قومریش هاتنه ناو گولزار و بهم جوژه زستان پویشته بههار له نوئ هاتهوه و سروهی شهمال کهوته کهژ و کتو.

هونهر له پاش کوژیایی هیتانی رووداوی شهمال و زه لان دهکهوینه په ند دادانی خه لک و له خوای مهزن دهپارێتهوه و ده لئ:

ئامان سهده ئامان یاران جانی

هیچ مه بن غرره بهی دنیا ی فانی

په رهیتز بکهراڻ جه درۆ و بوهتان

تا جه ئاخهرت نه ون په شیمان

داغ و چه سرهت و ههم په شیمانی

هیچ نه دارۆ سوود چهو رای زولمانی

نه جای فرهیادهن نه جاگهی هانا

مه ره بهیق بهداد داوه ر دانا

ئامان هامدینان بۆ رهزای سوپهان

نمازو رۆژه به جه باوه ران

400

کاروباری داواشییه تیدا یارمه تیی باوکی داوه، چونکه باوکی پتیشکاری همه سادق خانی
 نهرده لان بووه، له پاش مردنی باوکی چووته لای عباس خانی سهردار و پاشان کاتی
 خوی به کشتو کال بردووته سهر و ژیانی بهم چه شنه بردووته سهر تا له سالی ۱۴۰۱ له
 تمه نی ههشتا و سئ سالییدا کۆچی دواایی کردووه و به پیتی نه سپاردهی خوی له
 گۆرستانی وهیس له جادهی کرماشان روانسهر به خاک سپترراوه.

میرزا نهحمه بهیه کۆ له هۆنهرانی ههره بهرزی کورد دیته نه ژمار، وه له هۆنینه وهی
 هۆنراودا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و سهری کیشاووته دهرگای هه موو چه شنه
 هۆنراوتکه وه: دلدار، کۆمه لایه تی، ناینی و، و مکو ده لێن هه ندی جار له گه ل خه لکدا
 به هۆنراو ددوا و، له گه ل نه وه شدا هۆنراوی زۆربه ی هۆنهرانی کوردی له بهر بووه و، له گه ل
 زۆربه ی هۆنهرانی کوردستاندا ناشنایه تی و دوستایه تی هه بووه و، له گه ل نهواکانی
 موسیقای کوردیدا ناشنایه تی هه بووه، وه زۆر دیندار و پارێزگار بووه، دیوانه که ی نزیکه ی
 بیست هه زار هۆنراو ده بی و هیتتا له چاپ نه دراوه.

نه مه ش چه ند هۆنراویکی نه م هۆنهره که ده لێ:

سیاپۆشه که م، سیاپۆشه که م

وه ش نامای نه ی مای سیاپۆشه که م

شوخم شیرینم شه کهر نو شه که م

چون شه کهر و شیر تازه جو شه که م

گولبۆی گول نه ندام گول فرۆشه که م

نه شتهر دای له زام تازه جو شه که م

زوحاک زالم مار نه دۆشه که م

به ی قه تل ناحق مه زلووم کۆشه که م

گۆشواره ی ته لای زهره نه گۆشه که م

نیای بار مه یل ویت نه دۆشه که م

کرماشان به نوور ویت په خشان که ردی

چرای بهر و تۆر په رتشان که ردی

بازارش وا کهرم پر که وه ره که ردی

به خش و محالش مونه وهر که ردی

فه یض ئاباد جه فه یز فه زات په خشانه ن

وه هه ر جاش مه دیه ی گشت دره خشانه ن

دريان وه جـه لای رهنـگ و روت پر داخ
 هر كه س مه وینۆت هر مه كیشۆ ناخ
 سهراوسه چه شمه سهراوش جۆشان
 كو سفید دیبای سفیدی پۆشان
 په راوپه تا په، په فشانیشنه
 هر په پۆ دووسه په نیشانیشه
 بـیـستـوون وه یاد فـهـرهـاد دـیـرین
 پۆشا په ردهی خه جـه داخ شیرین
 تاقه وسان جه نۆ به زم شیرین بهست
 غولمان سهف سهف كه نیزان دهست دهست
 نه کیسا به به زم نه وای عه نه برین
 بیدار كهرد خه سهرو له عه شق شیرین
 باره بود مه دا موژدهی ئامای نهو
 شۆ شیرین وست له قهلب خه سهرو
 خه سهرو جه شادی غرق له شهوق و شور
 شكۆفا چون گول فـهـرماشیی به شاپور:
 ئیم شهو شیرینم خه یالش كهردهن
 گیسوی كه مهنـدش وستـهـن نه كهردهن
 كه لكه لهی كوكن یا په رویتزشنه
 وه شه و دیزه وه په ستاخیتزشنه
 یا هه وال مهرگ كوكن شنه فتهن
 ئاشوفتهن شاپور، شیرین نه سهرفتهن
 شاپور له جای من عوزر خوایی كهر
 خاسته له چاران په زیرایی كهر
 كه نیزان هه روهك مه و مه هپاره
 سهف بدان له دهو نه و چون ستاره
 ویت به روه ساقی سۆز و گودازش
 شاپور، شیرینه بكیشه نازش

مه‌بادا شادی و شه‌وقش به‌تال بۆ
 شیرینم نه‌وقات شیرینش تال بۆ
 تیمچه‌وچتانی وه گولگشت کردی
 کرماشان یه‌کسان وه به‌هشت کردی
 باش بالاده‌س جومله مه‌هوشان
 هر له کوردسان تا وه کرماشان
 قه‌دم وه قه‌دم پر جه گول کردی
 جه‌مین جام جه‌هان وه‌منزل کردی
 جه‌مینت چون جام جه‌م نمای جه‌من
 خورشید له شیوه‌ی شه‌وقت ماته‌من
 نهرگس و سۆسه‌ن سهر نه‌فکه‌نده‌تن
 لولولو په‌ر مه‌لول له‌ب پر خه‌نده‌تن
 گولباغی بئی ره‌نگ گۆنای گولناریت
 مرواری په‌شیو دانه‌ی مرواریت
 موژه‌ی خه‌دنگ جۆی ریشه‌ی جگه‌رکاو
 نهر وه‌شه‌ست ناز بده‌ی له‌ په‌راو
 بیتستوون چه‌نیش پر تا پر ته‌واو
 مه‌دۆزۆ و سۆزۆو مه‌که‌رۆش وه‌ ناو
 کۆشش یا به‌خشش هر چیو سه‌لاته‌ن
 (نه‌حمه‌د) تا مه‌حشر گیان وه‌ فیده‌اته‌ن

واته: به‌خیر بیتی نه‌ی مانگی ره‌ش پۆشه‌که‌م، وه‌ی شوخ و شیرین و شه‌که‌ر نو‌شه‌که‌م،
 کرماشانت به‌تیشکی خۆت پروناک کرده‌و و چرا و کاره‌بات په‌ریشان کرد و بازپرت پر له
 گه‌وه‌ر کرد، وه‌ هه‌موو شوین و جیگایه‌کت پروناک کرده‌و، وه‌ هر که‌سیک چاوی پیت
 بکه‌وئ هر ناخ هه‌لده‌کیشی، بیتستوون به‌یادی فه‌ره‌اد، له‌ داخی شیریندا په‌رده‌ی خه‌می
 له‌به‌ر کرد، نه‌کیسا له‌ به‌زمیکدا خه‌سره‌وی وریا کرده‌و و، باره‌بوو مزگیننی هاتنی نه‌وی
 دا، خه‌سره‌و له‌ خۆشیدا نه‌یده‌زانی چ بکا، شیرینم نه‌مشه‌و په‌لکه‌کانی خسته‌ لای ملی و
 که‌لکه‌له‌ی فه‌ره‌ادی کۆکه‌ن یا خه‌سره‌و په‌رویزی کرد، وه‌ یا هه‌والی مه‌رگی فه‌ره‌ادی
 بیستوه و ئیتر ناتوانی بسره‌وئ، وه‌ که‌نیزه‌کان وه‌کو نه‌ستیره‌ له‌ ده‌وری نه‌و مانگه‌دا

پاوهستان و کرماشانیان کرده به هشت، نهی شوقوشهنگه کم به راستی تو شیرینی و له شیرین دهچی و نیرگس و سوسن و لیلویه شهرمزاری تون، گولباخی بی پمگ گونای گولناریته، مرواری پشوی دانهی مرواریته، دسا هرچی نارمروته بی پیم که، چونکه (نعمه) تا پژوی پهسلان گیانی دهکاته قوربانت.

زۆبیهی هونراوهکانی میرزا نعمه دهربارهی جوانی و نهوین و دلداریه، وه له هونینهوهی هونراودا پهیرهوی له هونهرانی کون وهکو: مهولهوی و میرزا شفیع و خانای قوبادی کردووه، وه هونراوهکانی زور ساده و پوهانن. نمش پارچه ههلبهستیکی تری نم هونهریه که دهلی:

نازیم مهیلم، نازیم مهیلم
جهنو تازهبی جهلای تو مهیلم
جوش ناوهردهلی جه خه مان که یلم
جاریه هه شهو جوی نه سر که یلم
سا توچ بۆ چون لهیل سهوزهی سوسن خال
تالی زولفه کهت بدم وه شه مال
پهی ساکنی دهر د شفافای ئیش زام
چه نی نهسییمش باوهروش وه لام
وه شه نه شه مال بهیو ژ پاوه
چی تایی جه زولف تو ش هان وه لاه
وه مرگت قه سه شه که ریزه ی راز
جه ودهم نهرواحم مه شق وه پششوان
پازیمه جه پای تای گیسوی دل بهر
نه جای مرگانی بدم گیان و سه
پهی چی ریزه ی پاز ناز دل پاچان
نهر بۆ فیدات بام شه هیدم ماچان
نهیانه ن نازیم نه کهر من مەردم
گیان جه پای توغرای زولفت سپهرم
نیمجا جه ودهمدا شوق نازارم
تشریف بار وه پای سهنگ مه زارم

وه حسـرته وه نهونه مام نۆم
 په نجهت بماله وه خاك گلكۆم
 ئامانت فهرهن شوخ شيرينم
 مقيراز گازه كهت شيكه رپه شينم
 زولفت چون رتخان په خش كه نه دهوړم
 دهر ساعهت مهبوق وه بههشت قهوړم
 نه ياگه ته لقين سووړه ي ياسينم
 بملاوتنه رو ئي ممان و دينم
 دهم بندير ومان گلكۆي تازه كم
 واچه هه شهيد تير ناز كم
 واچه هه مهجنوون حال په شتو كم
 هيجران كيش دهر خال ليو كم
 پتيكياي پيكان موژه ي تير كم
 مه قنول ناحق بي ته قسير كم
 مهست باده ي مه لب چش نه كرده
 بهسي حسـرته مان وه گلكۆ بهرده
 سه رهوړدهر من لهيل خاتر خار تۆم
 زام بهسوق كهفته ي پاى مهزار تۆم
 بديه من په ي تۆ جهرگم پر نيشنه
 وه ناخوون سهيف روخسارم ريشنه
 نهوسا نه په رسام چيشنه نازارت
 ئيسته مه نالم نه پاى مه زارت
 نه رچي بي سووړدن لهو سه روخته دا
 زاري كه ي وه بان خاراي سهخته دا
 وه لي بيق وه ياد ويهرده ي وهرين
 له چه مان مهست برتزه ئه سرين
 بهل قهتره ي ئه سرت بگنق وه رووي خاك
 وه حسـرته وه خاك كه رو نمناك

جەودەم پەي مەلھەم زامان خەستەم

نە گلکۆمەوہ بگنۆ وە جەستەم

بە وینەي ئەنفاس مەسیحای مەریەم

ئەحیام مەکەرۆ قەترەي ئەسرچەم

وہنیللا "ئەحمەد" بەدل مەردەي تۆن

تا ئەبەد سەوزەم ئیمان ھەردەي تۆن

واتە: ئەي خۆشەویستەکم! دیسان دڵم بۆ تۆ کولۆ فرمیتسکم بەخوڕ ھاتە خوار، سا
تۆیش وەرە وەکو جارێ تالێ لە زولفەکەت بدە بەدەم بای شەمالەوہ، تاکو بۆ داساکانی
برینەکانم بەینیتە لام، خۆشە ئەگەر بای شەمال بیتە پێوہ و ھەوالی تۆم بۆ بیتێ، بەمەرگت
سویند دەخۆم لەو کاتەدا کە گیانم دەرەچێ رازیم ئەگەر تۆ پەلکەکانت پەخش و بلۆ
بکەیتەوہ سەرما، ئەوسا یتیم دەلتین کە لە پێی تۆ کوژراوہ و دلەکی دزراوہ، وە ئەگەر ھاتوو
من مردم و بەخاک سپێترام، تۆ وەرە سەر گۆرەکم و پەنجەکانت بمالە سەر خاکەکەمدا،
وە زولفەکانت پەخش بکە دەورمدا، ئەوسا من وا دەزانم کە چوومەتە بەھەشت، بەلام
بەمەرچێ بملاونیتەوہ و دەم بنیتە بان گلکۆکەمدا و بگری و بلێی کە ئەم ئەویندارە بەھۆی
تیری منەوہ کوژرا ئەگەرچی گریانێ لەو کاتەدا بێ سوودە، بەلام گیانم دەگەشتیتەوہ، وە
لەوانەيە زیندوو بمەوہ، ئەگینا ئەحمەد بەدل مردووی تۆیە، ھەتا ھەتایە گراو و سەوداسەري
تۆیە.

ئەمەش پارچە ھۆنراویکی تری میرزا ئەحمەد کە سەبارەت بەبەھاری جوانی و خەزانی
پیری ھۆنیویەتەوہ و بەراستی پارچە ھەلبەستێکی باایدار و بەنرخە لە وێژەي کوردیدا،
وہکو دەلێ:

تۆڤ دام پیری لە سەر تا دامان

ھەر ئان ئامادەس پەي نۆجوانان

ئەو بالای ەرەر نۆنەمامەي تۆ

خەم مەدۆ مەبۆ وینەي سیاچۆ

ئەو دەستەي زولفان خەیاتەي خام تاو

مەبۆ وەرێحان پەژمور دەي بێ ئاو

ئەو چەتر نیمپاچ پرچ تاوس تار

بێ زینەت مەبۆ وینەي پۆی دەوار

ناینه‌ی ته‌وتل سیمای سفیدکار
 مهبق له تاوشت پیری له‌که‌دار
 نه‌ی زه‌په‌ خه‌نده و گوفتار و قسه
 مهبقوه خه‌فت په‌ژاره و غوسه
 نه‌و قه‌وس قه‌تران نه‌برقی که‌مانی
 نه‌مدق شه‌وک‌ت شتی‌وه‌ی جوانی
 نه‌ی نوتق و نه‌خلاق عیش‌وه و نیشاره
 نه‌ی غه‌مزه و ناز و کرشمه و لاره
 نه‌رچه‌م چون سووه‌یل پرشنگ مه‌شانق
 شه‌وق له ستاره‌ی شه‌ف‌ق مه‌سانق
 مهبق وه‌گردوی شکسته‌ی بی‌ناو
 له ریش پیری مه‌یق لیش زوخاو
 نه‌و جیلوه‌ی جه‌مال چون جه‌لای قه‌مه‌ر
 مهبق وه‌پاده‌م کووره‌ی ئاهه‌نگه‌ر
 ماجه‌رای پیری وه‌وته‌وره بی‌شون
 مهبقوه زیوار یانه‌ی که‌وشه‌کون
 جوانیی چون گول لیمان خار مهبق
 جوانان لیمان دی بی‌زار مهبق
 جوانیی به‌هار زمسان پیرییه‌ن
 وه له به‌به‌ختی دامه‌ن گیریه‌ن
 هیچ که‌س نه‌نازق وه جوانی ویش
 عومر به‌و په‌له پیری ها نه‌ ریش
 "نه‌حمه‌د" وه‌ی دنیا خاتر مه‌که‌ر شاد
 پیر مه‌وی مه‌شق جوانیت جه‌یاد

واته: پیری هه‌موو کاتێ داوی خۆی بۆ جوانان ده‌نێت‌وه، نه‌که‌ر لاوتک هه‌رچه‌ند که‌له‌که‌ت
 و بالا به‌رز و جوان و پێکه‌وتوو بی، پیری به‌ره به‌ره ده‌یچه‌میتیت‌وه، وه‌ پێکه‌نینی مرق
 ده‌کاته خه‌م و په‌ژاره، وه‌ خوو و خده‌ی ده‌وری جوانی ده‌گۆڕی، وه‌ مووی ره‌شی مرق سپی
 ده‌کا و، جوانی که‌ وه‌کو گوله‌، ده‌یکاته چقل و درق و، له‌ راستیدا جوانی و لایه‌تی به‌هاره‌ و

پیری زستانه، وه هیچ که سیک نابیی به جوانی و گهنجی خۆی بنازی و دهبی له گهل زهماندا
بسازی، دهسا ئهی (ئهحمهد) به جیهان دلهخۆش و شاد مهبه، چونکه سه رنه نجام پیر دهبی
و جوانیت له بیر دهجیتته وه.

سه رچاوه گان

- ۱- حدیقهء سلطانی - تالیف محمد علی سلطانی - تهران، ۱۳۶۴.
- ۲- دیوانی میرزا ئهحمدهی داواشی - که له سالی ۱۳۶۸ ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یادداشته گانی خۆم سه بارهت به میرزا ئهحمدهی داواشی.

خورشید خانمی داواشی

۱۳۸۶ - ۱۳۲۰

ئهم هۆنه رهمان ناوی خورشید و کچی محهمدهی داواشییه و به پیتی په راوی (حه دیقهی
سولتانی) له سالی ۱۳۲۰ ی کۆچی له روانسه ردا له دایک بووه و هه ر له ویدا پتی گه یشتوووه.
هه ر له مندا لیدا له لای باوکی خه ریکی خۆتندن بووه و له پاشا له لای مامۆستای تاییه تیدا
فیری زمان و وێژه ی فارسی و عه رمهی بووه و که میتردی کردووه هه ر خه ریکی خۆتندنه وه ی
دیوانی هۆنه رانی کوورد و فارس بووه، به جۆرێ که خۆی خه ریکی هۆنینه وه ی هۆنراو
کردووه ژبانی به م چه شنه به خه یو کورنی مندا ل و هه لسه و پاندنی کاروباری ناو مال و
هۆنینه وه ی هۆنراو بر دوومه سه ر تا له سالی ۱۳۸۶ له ته مهنی شه ست و شه ش سالییدا
کۆچی دوا یی کردووه و ته رمه که ی برا وه ته وه دتی سابق ناوای روانسه ر و له ویدا نێژراوه.
خورشید خانم له هۆنینه وه ی هۆنراوی کووردیدا ده ستیکی به رز و بالای هه بووه و وه کو
ده لێن دیوانیکی به رز و نایابی بووه، به لام به داخه وه ئه و دیوانه ی له ناوچه وه و هه ندێ
هۆنراوی ماونه ته وه ئه ویش ده م به ده م ده یگێر نه وه، وه ئهم پارچه هه لبه سه ته نموونه یه که له
هۆنراوه گانی ئه و که ده لێ:

یه خورشید واتهن دایم غه مینه ن

غه مین دووری سه فائو دینه ن

یاخو ا مه رگی نه یۆتیم وه چاو

نه یۆتیم وه گۆش نه یۆتیم وه خاو

سه ره مه که ی بالای هه ر به هاری ویت

سه روی چه مه نان شه ره ساری ویت

له دوازده مانگه لپي واري باران
 خهزان نهكړو چون باقي داران
 جادار عزيز پير نيرشاد بو
 وهكيل زيندهي غوس بهغداد بو
 ناله مېستانهي تهكېش هر بهر بو
 پهناگاي دمويش نهبدال مېر بو
 مېخانهي مېعنيش هر بهرقرار بو
 با خېهر چه نمر لهيل و نههار بو
 چه لاي سينه سهر گوناباران بو
 نوستاد سهرمست رڼزگاران بو
 زنجير لوتفش نيان بهگړدن
 نههلي و رام كړد تا وهپړي مړدن
 بهلكم چه نهلتاف وڼهني نهو شايي
 رابعي دوران گوم كړده پايي
 بگنو و سهر راي تاعمت كاريدا
 بهر بيو چه حوكم سېنگساريدا
 بواج سهرمست بادهي شاكرم
 كهلب ناسانهي عبدالقادرم

واته: ياخوا مړگي سېفانوډين نهينم و بهگوڼي بيبيسم و نه بهخو بيبيينم، چونكه
 سولې چيمه نهكان سهرمزاری بالاي نهوه و نهو جيگري پيره و نوڼنري زيندوي شيخ
 عبدالقادري گيلانيه و پهناگاي دمويش و عبداله و مامقستاي سهرمستي رڼزگاره و
 هر نهو بوو كه مني رام كړد و خستميه سهر پتي راستي خوايي و پيري راستهقينم هر
 نهوه و له خوام دهوتي كه هميشه ساخ و خوش بي.

سهرچاومكان

۱- حيقه، سلطاني - تاليف: علي محمد سلطاني - تهران، ۱۳۶۴.

۲- بهيازك كه له سالي ۱۳۸۵ي كڅچيدا نووسراوه.

شامی هه‌رسینی

۱۴۰۲ - ۱۳۲۷

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە کە لە ئاسمانی وێژە کوردەواریدا وەک ئەستێرەیه‌کی گەش دەدرەوشیتەوه، ناوی شا موراو و نازناوی شامییه و لە ساڵی ۱۳۲۷ی کۆچی لە هه‌رسینی لای کرماشاندا لە دایک بووه، تەمەنی سێ ساڵ بووه کە تووشی نەخۆشیی ئاڵە بووه و بەهۆی ئەو دەرەوه، هەردووکی چاوی کوێز بوونه و بەم چەشنە دنیاى پووناکی لێ تاریک بووه. پاش کوێزبوونی ئەومەندەى نەخایاندووه کە باوھشی گەرمی دایکیشی کە جاروبار ئارامی تێدا گرتووه لە دەست داوه و کاتێ دوازدە ساڵان بووه، باوکیشی کۆچی دواپیی کردووه و نیتەر بەجاری پەنگی هەتیوی لێ نیشستووه و دواى مردنی باوکی، مەمۆزنی دەبیاتە لای خۆی بۆ کرماشان و ماوھەیکیش لە مالى حاجی ئامانوللا خان دەبێ و ئەو پیاوه لەو بەولاه چاودێری لێ دەکات تا گەوره دەبێ و لە خەم دەردەچێ.

شامی لە بیرەوهریی خۆیدا دەلێ: لەو پۆژگارە رادیق و تەلەفزیۆن نەبووه، وە خەلک زستانان هەر شەوێک لە مالى یەکیک کۆ دەبوونهوه و ھۆنراویان دەخوێندەوه، قەسەى خۆشیان دەکرد لەو کاتەدا ھۆنراوی ئەلماس خان و غولام رەزا لوپ و سەى سالتج باوبوون، وە منیش زۆر حەزم لە ھۆنراوەکانیان دەکرد و گوێم بۆ دەگرت کەم کەم وای لێ ھاتبوو و زۆربەى ھۆنراوی ھۆنەرانی لەبەر دەخوێندنەوه بەو بۆنەوه بۆم دەرکەوت کە خۆشم دەتوانم ھۆنراو بھۆنمەوه.

شامی لە پاش ئەوێ چەند سالیک لە مال ئەمانوللا خاندا ژيان دەباتە سەر، لەوێ دیتە دەر و بۆ خۆی خەریکی کار دەبێ و چایی و پارچە و وردەوالە لە قەسری شیرین دەکڕێ و لە کرماشان دەیفروشی و ئەگەر جاروباریش ئەمنیە و ئاژان پێیان پێ گرتووه بەدوو قەسەى خۆش و چەند ھۆنراوی جوان لە کۆلی بوونەتەوه و پزگاری بووه. بەم جۆرە لە پەنج و ئەرکی خۆی، تیکە نانێکی خستوووتە دەست و بۆه ژیاوه. شامی لە کۆتایی تەمەنیدا نەخۆشی زۆری بۆ ھیتا و سەرئەنجام لە ئەنجانی ساڵی ۱۴۰۲ی کۆچی لە تەمەنی ۷۵ سالیدا کۆچی دواپیی کرد و لە گۆزستانی کرماشاندا ئیژرا.

شامی لە درێژایی تەمەنیدا گەلێ ھۆنراوی ھۆنیوتەوه کە بەداخووه زۆربەیان لەبەرئەوێ کۆنەکراونەتەوه لەناوچوون و فەوتاون. خۆی دەلێ: ھۆنراوی زۆرم وتوو، بەلام کەسی وا نەبووه پێی بلێم بیاننوسیتەوه و خۆشم لە بیرم نەماون و ھەروا پۆیون و فەوتاون. ئەوێ راست بێ، تا خوا حەزکا، ھۆنراوەکانی شامی تەر و پاراو و شیرین و نرخ و بایەکی زۆریان ھەیە و، زۆربەى ھۆنراوەکانی توانجن.

به‌داخه‌وه له وێژهای کوردیدا به‌شی نووسینی توانج که‌مه، توانجنووسی به‌چه‌شنه نووسینیک ده‌وتری که له‌وه‌دا مه‌به‌ستیک به‌شی‌وه‌یه‌کی گالته‌وگه‌پ دهرده‌برئی. له راستیدا نووسینی راسته‌قینه و ئاسایی له‌گه‌ل شی‌وه‌ی توانجدا هه‌ریه‌ک باری کۆمه‌لایه‌تیان هه‌یه، به‌لام له شی‌وه‌ی توانجدا له گالته‌وگه‌پ که‌لک وهرده‌گیرئی، توانج چه‌شن و جۆری زۆره. هه‌ندیک توانج و ته‌نزی نادیار له وێژه‌دا هه‌ن وه‌کو شی‌وه‌ی نووسینی چیخۆف نووسه‌ری پرووسی یا ئاناتۆل فرانس نووسه‌ری فه‌رانسه‌وی. هه‌ندئێ توانجی تریش هه‌ن که په‌خه‌نگر و ئاشکرا و توندوتیژن وه‌کو نووسراوه‌کانی عه‌زیز نه‌سینی نووسه‌ری گه‌وره‌ی تورک.

له توانجنووسیدا نووسه‌ر له پشت دیواری به‌رزی توانجه‌وه به‌دلناییه‌کی په‌هه‌قه‌وه ده‌توانی هتیش بکاته سه‌ر سه‌نگه‌ری دیارده‌دزێوه‌کانی ناو کۆمه‌ل و، توانجنووسی له هه‌موو شتیکدا بۆ نواندنی مه‌به‌ستی خۆی که‌لک وهرده‌گیرئی، له زمانی په‌له‌وه‌ره‌وه تا ده‌گاته زمانی بنیاده‌م.

له‌م دوا‌یی‌ه‌دا توانجنووسی له ناو هۆنه‌رانی کرماشاندا په‌ره‌ی سه‌ندوه‌وه که یه‌کێ له‌و هۆنه‌رانه شامیی هه‌رسینییه. ئه‌م هۆنه‌ره گه‌رچی نه‌خوێنده‌وار بووه، به‌لام شارمه‌زایه‌کی زۆری له وێژهای کوردیدا هه‌بووه. له هۆنراوه توانجاوییه‌کانی ئه‌م هۆنه‌ره ده‌توانین (کرایه‌نشینی) و (پۆن نه‌واتی) ناو به‌هین. (پۆن نه‌واتی) شامی په‌خه‌یه‌که له پژی‌می پێشوو. له‌م به‌نده‌دا بۆمان دهرده‌خا که پژی‌می سه‌تمکاری پێشوو له‌جیاتی ئه‌وه‌ی په‌ره‌ی به کشتوکالی ولات بدایه و پۆنی ئازهلێ بدایته‌ خه‌لک که‌چی پۆنی نه‌واتی ئه‌مریکایی ده‌هینا و گیرفانی ئه‌مریکاییه‌کانی پڕ ده‌کرد و کشتوکال و ئازهلداری به‌جاری له‌ناو‌برد و گیره و کیشی خسته ناو خه‌لکی ولات. وه‌کو خۆی ده‌لێ:

مه‌ردوم باینه‌ دیارئی به‌ده‌ختییه

پۆن خاتر جه‌م وه‌ی شاره‌ نییه

به‌توو فرووتم مه‌وج نیامه‌ گره و

ئه‌رای خه‌رج و به‌رج عه‌ید سال نه‌و

چوم پۆن بسینم له یارو به‌قال

ئه‌رای ناو هه‌لوای جومه‌عی ئاخ‌ر سال

سلامی کردم وت: ئه‌له‌یک گشت که‌س

ئه‌و کاسه ئه‌رای چه‌گرده‌سه‌ ده‌س

ماس توای نه‌یرم، روپ توای نییه

شیره دوو جووره‌س، سفید و سییه

وتم: نهی مەشەیی زندهی گیانت بوو
 به‌قالی بایه‌س گشت جنسی داشتوو
 شیرینی شه‌که‌ر تا شووری نه‌که
 توخم کاسه پشت تا حاجی له‌کله‌که
 عونا‌ب خاکشیر، جه‌وه‌ر میوه
 هر له‌ گل سوشوور تا گل گیوه
 ناه سهرد کیشا به‌قال وه‌ دلگیر
 وت نادروستی پیرم که‌رده‌ن پیر
 زهر ف ماس تیرم دوو هه‌فته‌مینیت
 ناو و نیشاسته‌ که‌س نیه‌سینیت
 نه‌و په‌نجای نه‌رای موشتەری کیشم
 به‌یتە‌مال و تیت نه‌مه‌یتە‌ریشم
 دوا‌ی مه‌رافه‌ و داوا و تووسەری
 که‌م که‌م کار‌کیشیت وه‌ که‌لانتەری
 وتم: پۆن توام، پۆن خاترجەم
 نه‌ر هەس بیه‌پیم گیان خوه‌ت قەسەم
 به‌قال گورجه‌و بوو نه‌وه‌ل کاری کرد
 دەس چه‌پی هاورد دەس راسم گــرد
 ماشه‌لا وه‌زوور مەشەیی نه‌لیه‌سکه‌ر
 وه‌ نه‌وه‌ل ته‌کان کیشا ده‌مه‌ وەر
 په‌نجەم جوور ته‌سبیه‌ وه‌ په‌نجەش دشمارد
 سۆ «توو بمری» وت چوارده‌ قەسەم خوارد
 وت: خوهم عەشایر چه‌کیده‌ی کووردم
 ده‌مه‌ن پۆن له‌ مال خالووم هاوردم
 که‌رده‌ی بۆ ده‌خەل پۆن خاتر جەم
 ده‌ساو خووشی خالووژن خوهم
 دویکه‌ تا ئیمروو شه‌ش مه‌نی بردن
 هیچ کام وه‌قه‌د توو ئیراد نه‌کردن

دوو ساعت و نیم له پښ تاريف كړد
 وه گيان سركار مه غز له سهرم برد
 وتم: په نجای چهند؟ وت شش تومن نیم
 وتم گيان خوت يه پهنجا بيه پيم
 نه مه زه كړدم، نه له لیلی خواردم
 شش تمن و نیم نړای شماردم
 هرچند قهرز كړدوم، وهلی وه خواهش حال
 شیر و نارد و پوون هاوردمه مال
 تا پوون پشانددم وه ناو تاوه
 دیم بووگن پښ خهیلی خراوه
 وه گيان سركار شووخی دهره فته
 من گه مان كړدم بووگن، نه فته
 له ناو تاوه، له بان پریمز،
 يه هه لوای په زین خوش پهنګ و قمرمز
 زهری له هه لوا نیامه بان زوان
 دل و دموونم وهختو بایته بان
 تاوه هه كړدم بهر و ناو هه سار
 گن گن لهی هه لوا دیامه قه دیوار
 هه مسایه ل و متن شامی شیت بیه
 و هم نه مه ردوم یه بهد بهختی یه
 پولم هه رامه بایه س پرشیت
 نهریه شی بکه م مردگه كان كوشیت
 یه پښ كه له پاو، پښ نه واتیییه
 سیفت نه مریكای گهردی قاتییه
 دامه قه دیوار تاله یك هاوردم
 تا قنمای ناوړاس بهندكشی كړدم
 ئی قاله پهسی وه گووش ساهيو مال
 هاته ناو هه سار كردهی قرم و قال

ژن ساهيو مال، وه مال هاته دهشت
 وه تووچ په نهان مردگ نهرام نهشت
 نهو هر دوشمين دات، من دمنگ نه کردم
 ناخر مه جوور بيم ناو باوکی بردم
 تايه دوشمين دام، هم پياو هم ژن
 جوور سهگ هلامات هاوردن په من
 ژنه هاته وهر، پياوه کفته پشت
 چنگ نا وه حلقم وه زيله وه مشمت
 هفت هشت دس خواردم دوو دس وه شانم
 بيس کرانشين رشيانه بانم
 ناو حسار بي وه مهيدان نه بهرد
 جهنگ شرووع کريا وه نه سلحه ي سهرد
 وه تهشت رخت شوور نه فتاوه و ناوپاش
 يه کی ئاتهش ريز، يه کی وه مه قاش
 تايه ي نهوان، فاميل يه من
 ناماده ي جهنگ بين، هم پياو هم ژن
 من ديم کارگه نه، ناو خودا بردم
 کراواته که ي باقرخان کردم
 ههروهک کيسه که ش له ناو حمام
 دريژی کردم مشمت و مالي دام
 باقرخان له ژير بيس نه فهر له بان
 من له ناوه پاس بيم، جوور که واو لای نان
 شماره ي زه خمی بيه شش نه فهر
 يه ي پان، يه ي چنه، يه ي نه برق و سى سهر
 ملووک مه دهوش بي زوييده غهش کرد
 نوسرت خو ي هلاک له بان لهش کرد
 وه سه دای هاوار باقرخان کوشيا
 نهو مه حله تهمام يه ي چهک دارشيا

ناو هه سار پر بی، وه سهیل جهنگ کهر
 ئه یوان و دالان کـووچه و پشت و دهر
 ئاخـر پاسـبانیـهـل ئاشـتمان دانـه و
 ئاخـر داوا و مـهـرافـه هـاته و
 جـافـر و حـسـهـن هـهـردووکـیان خانـن
 وه شوغل شهریف ههردوو پاسـبـانـن
 نیم یهـی مـهـرافـه له جـیک پـهـیدا بوو
 سـاعـهـت مـوـوچـی جـافـرخـان گـوم بوو
 حـسـهـن خان گـوم کهـی تـسـبـیه شا مـهـقـسـوود
 مـهـگـهـر له پـاتـهـخـت جـفـتـی پـهـیدا بوو
 دواـی مـهـرافـه و داوا و قـرم و قـال
 سهیل جهنگ کهریهـل هـهـریـهـک چـوونـه مال
 مـن تـهـنـیا مـهـنـم مـهـجـرووح و خـهـسـته
 تاوان مـهـرافـه له دـهـس دهر پـهـفـته
 شـامـی مـهـرافـهـی رۆن نهـواتی
 هـهـسـتـیت داته باد، خـسـتـهـت وهـلاتی

شامی له هۆنراوهکانیدا دهرد و پهنجی خهـلـک پـیـشان دـهـدا، بهـجـۆرـی که خۆی لهـناو نهـو
 دهرد و پهـنـجـانهـدا دهـتـلـیـتهـوه. له بهندی (کرانشینی) دا ئهـرـک و پهـنـج و پهـژـارهـی کرـی
 نشینهـکانـمان بۆ دهردهـخا و ئهـوهـمان بۆ دهردهـخا که شامی و خاووخیـزانـهـکهـی لهـگهـڵ ئهـوهـی
 تهـمهـنی بهـهـژـاری و کـلـۆـلی و بهـدبـهـختی و چهـرمـهـسهـری بـردووهـته سهـر، دهردی کرـی
 نشینیشی پـی زیـاد بووه، بهـجـۆرـی که چوار پهـلی شهـتهـک دراوه و وهـکو دیـل و بهـندی
 نهـیتوانیوه لهـبهـر خاوهـن مالهـکه وزهـی لـیـوه بـی، بهـلام سهـرهـپای ئهـمانه جاروبار دهرد و
 زووخاوی ژینی خۆی بهـچهـند هۆنراویـک دهربرپـوه. هۆنراوی (کرانشینی) ی شامی
 نمـوونـهـیهـکه له ژبانی چینی لیقهـوماو و بهـشـبـراو و بهخت وهرگهـپـراو و تالهـپـهـش سهـردهـمی
 پـژـتـمی پـتـشوو که بهـپـاستی بهـشاکاری ئهـم هۆنرهـمان دهـژمـێـرـی وهـکو دهـلـی:

بهـنده یهـی نهـفهـر کـرـانـشـیـنـم
 چو عهـزیز مـردهـی دايم خهـمـیـنـم
 نه خـارج مهـزهـب نه جیاس دینم
 ئهـر دوعـات گـیـراس بـکه نهـفـرینـم

شایه لهی دنیا دیتر نه مینم
راحت بم له دهس کرانشینی
چه بکهم له دهس کرانشینی؟
داد وه هرکس بهم، حقم نیه سینی

توای بزانی سهگ وه حالم نهو
ناسایش نهیرم نه پروژ و نه شهو
سوپ تا ئیواره هان له تهق و دهو
تا سر مانگ تیهی دوو تیکه نه سپه و
یا بهم فرووشم یا نه مه گره و
ئوشم کراکم بهلکه نه مینی
چه بکهم له دهس کرانشینی
داد وه هرکس بهم حقم نیه سینی

ژنهم جاروو کیش خوهم قاپچی دهرم
وه فسل زمسان وهرف پارووکهرم
له عیش و عزا چوسه ماوهرم
دهنگ کهم نا نه جیب دهنگ نه کهم خهرم
نهر مهنیان نه کهی دهنه ناو سهرم
ئوشن گووشت گهن نهرامان سینی
چه بکهم ودهس کرانشینی؟
داد وه هرکس بهم حقم نیه سینی

بهی ههفته مه نیت مانگ بچووته سر
ژن صاحبو مال دهس نیته که مهر
وه ژستی تهمام تیتته پشت دهر
له وهریای ههلم چو ناغا و نه وکهر
وه ژنهم ئوشم دهم که سه ماوهر
خوهم دهرای میوه و شیرینی

چه بکه‌م وه ده‌س کـرانشـینی؟
داد وه هه‌رکه‌س به‌م حه‌قم نیه‌سینی

یهی کوری دیرن چوو هه‌چکه‌ی شه‌یتان
سوب له‌ خه‌و هه‌لسی تیت هه‌ ناو ئه‌یوان
وه‌جیب پریخ ده‌س وه‌ تیرکه‌مان
خه‌یت ئه‌رای قووری، خه‌یت ئه‌رای ئیسکان
سیویل جافر گریته‌ نیشان
که‌س جورعه‌ت نه‌یری سه‌دای بایده‌ بان

داراییم بیه‌سه‌ چوار دویت ویه‌ی کوپ
دوو په‌تووی نیم دار په‌ی جوفت لافه‌شر
یه‌ی جوفت موته‌کای وه‌ده‌م قه‌یچی پر
سه‌ر نیه‌تیه‌ بانی، چو پاره‌ ئاجور
چوار جام رووحی، یه‌ی دانه‌ سینی
چه‌ بکه‌م له‌ ده‌س کـرانشـینی

زانی چهن نه‌فه‌ر هایمه‌ یه‌ی هه‌سار
من ئوشم په‌نجا، توو بووش په‌نجا و چوار
دریژ و کووتا، کاردار و بی‌کار
سوب له‌ خه‌و هه‌لسیت له‌ گووشه‌ی هه‌سار
بیس نه‌فه‌ر وه‌ساس ته‌ک داسه‌ دیوار
حه‌فده‌ نه‌فتاوه‌ نریاسه‌ قه‌تار
باد ئه‌رای نه‌وبه‌ت بلیت بسـینی
چه‌ بکه‌م وه‌ ده‌س کـرانشـینی

سه‌ر شه‌وتا سوب هه‌ر جیره‌ی ده‌رتید
مه‌شه‌ی غولام چووت، ئوسا سه‌فه‌رتید

که لای فروخ خان له دینه ورتید
 ئوسا ئمیرخان گورد چوار خه رتید
 مه رافه دیرن، نر دهر واز مینی
 چه بکه م له دهس کـرانشـینی

جهرگم سووراخه چو لانهی زهنبوور
 بهسکه شنهوم قسهی جوورا و جوور
 روحم دی خهستهس وه فرهمان زوور
 وه کورهم نوشم: خه ر بی شعور
 سوب له خه وه لسی، سوور هت نه شوور
 لهی ئاو لووله فره پشنی
 چه بکه م وه دهس کـرانشـینی؟
 داد وه هه رکهس بهم، حه قم نه سینی

نوشن هر پروژی دیزه نهینه دار
خوا ئه رای شام بوو، خوا ئه رای ناهار
خوا گووشت گما بود، خوا شهک پهروار
گوشت کوتانه که ی بوونه دهر هه سار
یواش بکوئی نه یمنی دیوار
له ناو هه ساریش ئاجور نه شکینی
چه بکهه له دهس کس رانشینی؟
دار وه هه رکهس بهم، هه قم نیه سینی

وہ ہول کیانم نہونہ دوشمنہم
شاید نہشیوید لانہ و مسکنہم
عزیزم مردویت وہ دہمیان خہم
ئیمریکایی رہقسم، ئینگلیسی ژہم
چو ناغہی ویگن ہزار جوور خوہم
نہر بکن نہفرین ژن و فہرژہم

خوهميش ڪومهڪ ڪم نوشم ٿاميني
 ڇه بڪم له دمس ڪرانششيني؟
 بهس ڪه ڪرا دام لهي تهويله ڇو ڇهر
 عومر وه بهدبهختي هاوردم وهسهر
 بيمه وه موونس چهن گروو بهشهر
 لور له لورستان ڪورد له دهينههر
 سنهيني و پاوهيني، جاف و گه مانگر
 ڪورد و لور و فارس، تورڪ قهزويني
 ڇه بڪم له دمس ڪرانششيني
 داد وه هرڪس بهم، حقم نيه سيني

نه پهست و ناکهس، نه نادهرويشم
 شهرمهنده له رووي بيگاته و خویشم
 نه ڪس تيته لام، نه لاي ڪس نيشم
 خواهان هر شهوچن، من ڪيشڪ ڪيشم
 نهر دير دهر واکهس، نه منه ريشم
 منيش رهگ نه یرم چو سيفزه ميني
 ڇه بڪم له دمس ڪرانششيني؟
 داد وه هرڪس بهم، حقم نيه سيني

يهي شهو دوو نه فهر بينه ميمانم
 نيم ساعهت بيشتر له بهرق سووزانم
 سوب بينه ٿاگر، رشيانه گيانم
 ٿاغيه ساحيو مال وه گهرد خانم
 ٿاو پاشينه بان تهپل ٿامانم
 هم لافه شهره دريا وهشانم
 وتن تا غرووب ليهره نه ميني
 ڇه بڪم له دمس ڪرانششيني

نه‌رای به‌دب‌خ‌تی نیامه و نه‌هات
 یه‌ی قه‌ومی دیرم هاتوو له ده‌ات
 گاهه‌س بناسی که‌یخودا نه‌جات
 یه‌ی که‌له‌شیری هاور دوه سه‌وقات
 شه‌فه‌ق ساحیو مال هم ده‌نگی ده‌ره‌ات
 پوو‌یه‌که‌ و بگری به‌سکه قو‌لنی
 چه بکه‌م وه ده‌س کـرانشـینی؟
 داد وه هر که‌س به‌م، حه‌قم نیه‌سینی

دویکه چیم بگرم، ئوتاق‌یک له جای
 وتم بکی‌شم بی‌لا ده‌نگم نای
 که‌م که‌م چیم له ده‌رمال مه‌شه‌ی مورای
 یه‌ی ع‌ف‌ریتی دیم وه‌ریوارت نای
 ده‌مامه‌ی جادوو نیه‌ره‌سیت وه پای
 مه‌رف‌و‌ولاد زهره بوو‌ته قه‌رینی
 چه بکه‌م وه ده‌س کـرانشـینی؟
 داد وه هر که‌س به‌م، حه‌قم نیه‌سینی

چو‌کار و گورگ، له‌لی ره‌م کردم
 یه‌ی پا هاته‌هر، سی پا دوور گ‌ردم
 وه هوول گیانم س‌لامی کردم
 وت کاری داشتی؟ ناو ئوتاق بر‌دم
 وت: توو سر‌کانیت؟ وتم نه‌ کو‌ردم
 وت کـوو‌ره‌ی؟ وتم هر سـینی
 چه بکه‌م له ده‌س کـرانشـینی؟
 داد وه هر که‌س به‌م، حه‌قم نیه‌سینی

وت: چهن نه‌فه‌رین؟ وتم ده‌ نه‌فه‌ر
 غه‌یر له رو‌بابه و عه‌مه مایه‌روهر

زوبه‌یده و ملووک، نوسرہت و کیشوہ
 نیمتاج و تاجی، عشرہت و خاوہ
 کورہ بوچکہلہ و ہر خوہم و ژنی،
 چہ بکہم لہ دہس کـرانـشـینی؟

چو پشی لہ شوون بوی پیاز داخ
 یہی ہفتہ کردم مال و مال سووراخ
 لہ سہنگ مہعدہن، تا چوار رای ٹوجاخ
 تیمچہ و چہنانی، تا بہرزہ دہماخ
 کس وہ پیم نہیات، یہی دانہ ٹوتاخ
 وہ دینت یہسہ رہسم هاودینی؟
 چہ بکہم لہ دہس کـرانـشـینی؟
 دار وہ ہرکس بہم، حہقم نیہسینی

یہی فہرشی داشتہم میندہ جل شال
 باو پالان بی ٹہرای یا بووٹال
 چوار قیمہت خوی ہر داومہ حہمال
 ہفتہی یہی کووچہ چوار پروژلہ یہی مال
 شانزہ مال گہردم وہ عہرز یہی سال
 دویکہ دامہی شان علی ٹاغای دہلال
 و تم یہیش بفرووش نیہ توام بمینی
 چہ بکہم لہ دہس کـرانـشـینی؟

سئ مانگم پہس کہفت کرایہ خانی
 یہی سئ مانگی ترہات نیشتہ بانی
 باور پیم نہیری خودا خوی زانی
 چستی کہشک بہم مہجمہ و قہزانی
 ٹوہیش نیہیلیم ژنم بزانی
 سوہ ہراجی کہم نیہیلیم بمینی

چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم حـقم نیـه سـینـی

کـس خـوهر نیـیه وه حال دهردم
گوش کـس نیـیه، وه ناھ سـهردم
چل سال و ئیران زندهگی کـهردم
کـرای زهمین دهم له بان گـهردم
روزگار مـوحتـاج کرد وه نامـهردم
نه پرومیی پرومیم، نه چینیی چینیی
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم، حـقم نیـیه سـینـی

قهلبم چو کوورهی حـداد مـهـدهی جـوش
له دهس دنیـا خـه لک خـاک فـرووش
دنیـا زندانه پهی شـهـخس با هـوش
نایهم نه بایه که مـتر بووت له مـوش
نـه ویش جی دیریت له ناو پـه پـوش
مـوش نه کـرا دهیت نه کـرا سـینـی
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم حـقه نیـه سـینـی

له پروژی ترسم نـه جـهـل بـدهی زهنگ
عومرم ته مام بوو له دنیـای دوور هـنگ
په نهان بووم له ژیر خشت و خاک و سهنگ
ژن ساحیو مال وه بیل و قـولهنگ
قـوره قـور کـونان وه قـسه و جـهـفـهنگ
بای کـرایه ی قـهـور له لیم بـسـینـی
چه بکهم له دهس کـرانشـینـی؟
داد وه هرکس بهم، حـقم نیـه سـینـی

سەر مانگ وه مانگ بایته دیارم
 وه بیل هه لکه نی سهنگ مه زارم
 بکه ی شکه نجیه و زهجر و نازارم
 بووشی کرا دهیت یا پاسه پان بارم
 منیش له ئه لحه د سهرم دهرارم
 داد بکه م هاوار، که فه ن کی سینی؟
 چه بکه م له دهس کرانشینی؟
 داد وه هر کهس بهم حهقم نیه سینی

چو سهگ و لگهر د، دهر وه دهر وه خوه م
 شهو تا سو ب نه خه ف، رهنج بیوهر وه خوه م
 دلگیر وه دنیای دوون پهروهر وه خوه م
 له دهس ساحیو مال خوون جگهر وه خوه م
 مشتی خاک نه یرم خاک وه سهر وه خوه م
 له زهنده ی ئایه م بی خوه م وه خوه م
 نیه زانم (شامی) دی تاکه ی مینی؟
 چه بکه م وه دهس کرانشینی؟

دیوانیکی پر له هه لای (شامی ههرسینی) له سالێ ۱۳۶۲ ی ههتاویدا بهناوی: چهپکه گۆل - چهند پارچهیهک له شیعرهکانی شامی کرماشانی، له گه ل پێشهکییهکدا له چاپ دراوه که گه لێ له هۆنراوهکانی ئه و وا به سه ر زاری خه لکه وه، له م دیوانه دا نییه، ههروه ها گه لێ له وشهکان به شێوه ی سۆزانی نووسراون که چی هۆنراوهکان به شێوه ی که له وری و له کی هۆنراوه ته وه.

سه رچاوه کان

- ۱- چهپکه گۆل - چهند پارچهیهک له شیعرهکانی شامی کرماشانی - تاران، ۱۳۶۲.
- ۲- کرانشینی - هه لبه ستی شامی ههرسینی - سنه، ۱۳۵۸.
- ۳- رۆن نهواتی - هۆنراوه ی شامی ههرسینی - رۆژنامه ی کوردستان - تاران، ۱۳۳۵.
- ۴- حه دقهء سلطانی - تالیف محم د علی سلطانی - کرمانشاه، ۱۳۶۴.
- ۵- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به شامی ههرسینی.

دوکتۆر محەممەد سەدیقى موفتى زاده

۱۴۰۲ - ۱۳۳۹

ئەم ھۆنەرەمان ناوی ھەمە سەدیق و کورپی مەلا عەبدوللای موفتى، کورپی مەحمود کورپی مەلا محەممەد کورپی مەلا ئەحمەدى گەرەبیە و لە سالی ۱۳۳۹ی کۆچی لە دیتی دێدا پیتی ناوھتە مەیدانی ژيانەو، دێ گوندیکە لە ناوچەى ھەرمانانی لە ھۆن. دوکتۆر موفتى زاده سەبارەت بەچۆنییەتی ژيانی خۆی کە بۆ نووسەر نووسیویەتی دەلی:

ناوم ھەمە سەدیق و کورپی مەلا عەبدوللای موفتیم و لە سالی ۱۳۳۹ی کۆچی لە دیتی دێدا لە دایک بووم، بەر لە شەری جیھانی یەكەم باوکم لە لایەن فەرمانەرەواکانی ئەردەلانەو بانگ کرا بۆ شاری سنە و بوو مامۆستای مزگەوتی دارولئەحسان و لە پاشا بانگ کراوھتە تاران و نازناوی موفتیی کوردستانی پێ دراو و گەراوھتەو بۆ شاری سنە. لە تەمەنی شەش سالییدا، باوکم کۆچی دوایی کرد و لە تەمەنی یادی سالییدا دایکیشم مرد. ھەر لە منداڵییەو خەریکی خۆندن بووم و ئەوسا بۆ خۆندن بەفەقییەتی گەلی شوینی کوردستان گەراوم و بۆ خۆندنی فێقی ئیسلامی بەمەلەندەکانی شارەزور و مەریوان و موکریان و پێنجوین و سلیمانی و کەرکووک و ھەولێر و پەواندز و سابلاخ و سنە کەوتووھتە گەشت و گێل و لەلای زانایانی وەکو حاجی مەلا خالیدی موفتیی و مەلا سەی عارف و بابە رەسوولی عەبابەیلی و مەلا باقری بالک و مەلا مەحمودی دەرەفە و مەلا شێخ محەممەدی بورھان، وانە و دەرسم خۆندوو و سەرئەنجام لەلای مەلا مەحمودی موفتى (کاکم) لە شاری سنە وەدی مەلایەتیم وەرگرتوو. لە پاشا لە زانکۆی ئاینیی زانکۆی تاراندا، دەرەدی لیسانس و دوکتۆریم دوایی پێ داو و لە سالی ۱۳۳۹ی ھەتاوی بووم بەمامۆستای زمان و وێژە کوردی.

دوکتۆر موفتى زاده لە سالی ۱۳۳۸دا سەرنووسەری پۆزنامەى کوردستانی گرە ئەستۆ و ئەم پۆزنامەى گەرچی زمانى پۆزنامى ئەو کاتە بوو، بەلام تا چوار سال بەردەوام بوو و گەلی وتاری سەبارەت بەمێژوو و وێژە کوردی تیدا بلایووھتەو ھەرھەا دوکتۆر موفتى زاده سەرپەرشتیی بەرنامەى کوردیی رادیۆی تاران بەئەستۆو بوو کە لەو کاتەدا گەلی بەرنامەى بەکەلکی وەکو: پۆزنامى کوردی، پەندى پێشینان، وێژە و وێژەوانان دهنووسی و بلای دەرکەوھ.

دوکتۆر موفتى زاده بەم جۆرە ژيانى بەنووسینی وتار و پەراوی بەکەلک بردە سەر تا لە سەردەمی ۶۳ سالییدا لە سالی ۱۴۰۲ لە شاری تاراندا مالاوایی لە جیھانی ھۆنراو و

وێژهی کوردی کرد و له گۆرستانی وهیسولقهرمنی له دهرووبه‌ری کرماشاندا نێژرا.

دوکتۆر موفتی زاده به‌یه‌کێ له زانایان و نووسه‌رانی هه‌ره‌به‌رزى کورد دێته ژمار، وه خۆی بۆ خۆی میژوو بوو بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی و له کاره گرنگه‌کانی دوکتۆر یه‌که‌م دانانی پێژمانتیکی زانستی بۆ زمانی کوردی و دوهم شیکردنه‌وه‌ی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌ویه‌ که به‌داخه‌وه ئهم دوو شوێنه‌واره گرنگه‌ی هه‌روا به‌دهستنوس ماونه‌ته‌وه و هێشتا له چاپ نه‌دراون.

دوکتۆر موفتی زاده له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراویشدا ده‌ستیکی به‌رز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی له باری کێش و پاشل و ناوه‌پۆکه‌وه زۆر به‌رز، گه‌رچی که‌متر کاتی خۆی به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو برده‌وته سه‌ر، به‌لام ئه‌و هۆنراوانه‌ی که له شوێنی به‌جی ماون، که‌متر نین له هۆنراوه‌گه‌لی ئه‌و هۆنراوانه‌ی که هه‌موو ده‌وریان به‌هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو برده‌وته سه‌ر. یه‌کێ له شوێنه‌واره به‌رزکه‌کانی که به‌هۆنراو هۆنیویه‌ته‌وه، چیرۆکی مام ڕێویه و ئهم چیرۆکه‌ داگری سه‌د و شه‌ست هۆنراوه، له راستیدا به‌شاکاریکی وێژه‌یی کوردی دێته ژمار و بنچینه‌ی چیرۆکه‌که‌شی له‌سه‌ر په‌ندی پێشینان دامه‌زراندوه.

ناشکرایه به‌ره‌ی مرۆ له پۆزگارێکه‌وه له ژبانی خێزانییه‌وه پێی ناوه‌ته ژبانی هۆزایه‌تییه‌وه و له ژبانی هۆزایه‌تییه‌وه هاتوه‌ته ناو کۆر و کۆمه‌له‌وه، هه‌موو چۆره‌ تالی و شیرینه‌کی ژبانی چه‌شتوه و هه‌موو چه‌شنه کاره‌ساتیکی تاقی کردوه‌ته‌وه و له ئاکام و نه‌جامی ئه‌و کاره‌ساتانه تێ گه‌یشتوه و سوود و زیانی ئه‌و ئاکام و نه‌جامانه‌ی به‌وردی لێک داوه‌ته‌وه، وه بۆ ئه‌وه ئه‌و سوود و زیانانه‌ی که له کاره‌ساتانه هاتوه‌ته‌وه دی. بکه‌ونه بێش چار، بابیره‌کانمان بۆ هه‌ریه‌که له کاره‌ساتانه که له پێگای کردوه و وه‌وه له بنیاده‌م ده‌قه‌ومن، په‌ندیکیان بۆی دا‌رشتوه، بۆ وینه پێشینان وتویه‌نه: تا ڕێوی پێچی کردوه کولکیان وه‌شاند، وه‌یا به‌جۆری تر ده‌لێن: تا ڕێوی قه‌واله‌ی خۆی خۆتند، پێستیان گرته‌وه.

دوکتۆر چیرۆکه‌که‌ی خۆی له سه‌ر ئه‌و په‌نده و هه‌ندێ پهن‌دی تر که له ناو چیرۆکه‌که‌یدا دیاردی پێ کردوون، هۆنیوه‌ته‌وه که سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که به‌م چۆره ده‌ست پێ ده‌کا:

پۆژێ له پۆژان ڕێویه‌کی پر فی‌ل

بۆ خواره‌مه‌نی که‌وته گشت و گیتل

ئه‌سه‌روورایه‌وه، ئه‌م دۆل و ئه‌و دۆل

ئه‌یدا به‌پاوه بی‌ساوان و چۆل

هه‌وارێ نه‌ما خۆی نه‌کا پیتی دا

کۆزگه‌ی نه‌بوو سه‌ور نه‌خوا تێیدا

نه هه مانه یی، نه کونه کونئ
 نه کوتی پتسته، نه خینگه پونئ
 نه پتسه و په لای مریشک و سونه
 نه کوت و پارچه ی بیژنگه کونه
 نه تور اخدانی پزیو و بی که لک
 نه نانه ره قی له پاشماوه ی خه لک
 نه سه لکئ دوینه نه له ته که شکئ
 نه چه که کلاشئ، نه هه نگله مه شکئ
 نه تیکه چه رمئ، نه ژیره کهوشئ
 نه قوشقنئ شر له دهوری کهوشئ
 هیچی دهس نه کهوت به بهش بر او ی
 به زکی برسی و به دل تور او ی
 هاواری نه کرد، نه یدا به سه ردا
 ویتل ویتل نه گه را به دهشت و ده ردا
 کاتئ مام پتوی پتی چو لی نه بری
 بالدار له ترسی نه وا هه لئه فری

واته: مام پتوی زوری برسی بوو، له بهر برسیه تی بۆ به دهسته تپانی خوارده مه نی که و ته
 که پان و سوورانه وه و سه ری کوتایه چند شوین و چند هه وار که کون، هیچ چه شنه
 خوارده مه نییه کی دهست نه کهوت، وه چند جاریش خو ی داگرت بۆ په له وه و بالنده گرتن،
 بالنده کان هه ستیان پتی ده کرد و له ترسا ده فرین. مام پتوی به ناوه ومیتدیه کی زوره وه
 وچانئیکي دا و پاش تاوئ برسیه تی زوری بۆ هینا و دهستی کرد به گه پان و سوورانه وه
 به دهشت و دۆلدا، به داخه وه نه م جار هیش:

هه ر چه نده گه را هیچی دهست نه کهوت
 هه روه ها ده ردی برسیه تی نه سه رهوت
 ئینجا که و ته پتی به تاریکایی
 بۆ مریشک خواردن دهوری ناوایی
 ماوه یی پتی کرد به زکی برسی
 له بهر خو یه وه، له خو ی نه برسی:

داخ سگ له بهر دهرگا کهوتبی؟
 مریشکیش له نیو کولین خهوتبی؟
 خاومن مال چاوی باش چوو بیته خو
 مریشکی قه لهو برفینم نه مشه و؟
 به پا کردن و لوقه و تهقله دهو
 گه شسته نزیکی دئی نیوه شهو
 برسیه تی زوری زود بق هینا بوو
 بیر و ناوهزی له دهس سه نرا بوو
 ناگنا واقه یی له ده می دهرچوو
 سه گهل ناوایی گشت گوئیان لی بوو
 هه لمه تیان بق برد هه موو به چه چه
 گه مارقیان دا له راست و له چه
 بوو به سمی و به قووله و هه را
 قلینچکه ی کهری تیدا نه چرپا
 نه نه یوت بوره! ها دهری نه که ی
 نه نه یوت بازه! ته کان ده ساده ی
 ریوی نه وه ی دی که وه ته باز بردن
 به دل ده سی کرد به کفر کردن
 نینجا به ناچار خوی کرد به توول بر
 له چنگیان دهرچوو به گووچر گووچر
 له ترسی گیانا ته کانی نه دا
 ره په ی دلی وهک ده هوول نه ی کوتا
 پاش نه وه له دئی به شه پ کرایه دهر
 دووباره پیگای کیوی گرته بهر
 چوو له بن به ردی خوی دا به عه ردا
 له تاوی زکی نهیدا به سه ردا

واته: مام ریوی کاتی له نیوه شه ودا گه شسته نزیکی ناوایی، له تاوی برسیه تیدا واقه و
 هاواریکی له دهم دهرچوو، نینجا نه واقیه بووه هو ی نه وه که سه گه کانی دئی پی بزائن و

شالوی بۆ بەرن و بەناھومیدیپەو دەری کەن، دیسانەو ڕێگای کەژ و کێو بگریته بەر.
 ھۆنەر لەم ھۆنراوانەدا دیاردی کردووەتە چەند پەند و مەتەلێکی، وەک دەلی: بوو بەھەرا
 و سمرێکی وەھا (کلکی کەری تیدا دەپچرێ) کە دەلێن ئەم مەتەلە کورتکراوەی ئەم
 کارەساتیە کە لە ڕۆژگارانی کۆندا لە نێوان خەلکی دێپەدا ھەرایەک ساز دەبێ، وە
 خەلکە کە دەبنە دوو دەستەو، ئینجا شەوانە دەڕژێنە ناویەک، بەگالۆک و کوتەک سەر و
 گوێی یەکتەر دەکوێن، کابرایەک ھەرچەندە دەگەرێ دارێکی دەست ناکەوێ، لە تاریکییدا
 دەست دەکوێ. کلکی کەریکی دیتە دەست، لای و دەبێ کە دارە، کلکی کەرەکە دەکیشی و
 دەپچرێ و دەیکا بەدار دەست.

دیسان دەلی: (خۆی کردووە بەتوولێ)، ئەم مەتەلە لەم رووداو و ھەرگراوە کە: کابرایەک
 دەچیتە ناو باخێکەو بۆ میووە خواردن، لەناکاو خاوەن باخەکە چاوی پێی دەکەوێ، ئینجا
 کابرا لە ترسا چەقۆیەک دەگرێ بەدەستەو و دەست دەکا بەتوول برین بۆ ئەو کابرای
 خاوەن باخ وازی لێ بێنی و بەدزی نەزانی.

مام ڕێوی پاش ئەو بەشەپ لە دێ دەریان کرد، لەبن بەردیکا دەسی کرد بەبیرکردنەو و
 ئەوسا خۆی کردە پارێزگار و خواناس و دەستی کردە نوێژکردن و پەپوو بوو لایەنگری و
 بالندەکانی تر بەچاوپێکەوتنی پەپوو خۆیان بەمام ڕێوی نزیک کردووە و کەو و قەلیش
 لەگەڵیاندا چوون و لە پاش ماوھیک گەران، برسیەتی زۆری بۆ مام ڕێوی ھێنا و کەو و
 قالوی خوارد و لە دواي ئەو بۆ پەپوو دەرکەوت کە بەھەلەدا چوو و نابێ بنیادەم لە ڕووی
 ڕوولەتەو داوھری بکات، چونکە زۆر جارێک دەکەوێ کە دڵ و دەروون لەگەڵ ڕوولەتەدا
 یەکی نییە، ئەوسا:

ڕۆژی لە ڕۆژان مامە برسی بوو

سەری بەرز و کرد برسیی لە پەپوو:

وتی: ئەم تانجە کێ بەتۆی داو

من وام بیستوو، ئەلێن دزراو

پەپوو لە نیەت مامە تێ گەشت

یەواشی ھەستا لە دوور و دانیش

وتی: باپیروم لەلای سلێمان

نۆکەری کردووە، بەدڵ و بەگیان

شائەری بوو لە ناوی ولات

ئەویش ئەم تانجە کردووەتە خەلات

مام ږټوی وتی: نه خیر واییه
 بڼو درو وړاسی تو به لگهت چیه؟
 نه گهر ږاس ئیژی قسه ت به جیه
 بینه بزانه شایه ت کیه؟
 چونکه من پیاوی شریعت پوم
 به شه و نوټر ده کم تا ږوژ ناخوم
 چون ده بی هاورتی پیاوټکی دزیم؟
 له دهرگای یزدان شهرمنده و کزیم؟
 په پوو وردو بوو زانیی که ږټوی
 نه یو بیکا به لوقمهی شیوی
 ئینجا که وته ږی بڼو شوینی شاهد
 بیه ټنی بڼو لای مام ږټوی زاهید
 چاوی خست ناگا دوو توولی چه توون
 له سردا به تاو هردو به ره و بوون
 په پوو بانگی کرد: شهوود و هاتن
 که لی موخلیسی به ژن و بالاتن
 ږټوی پووانی زور به سه لیکه
 دوو توول له سردا دین وهک تریشقه
 وتی: قه بوول به نه ټنه پیش
 زحمه ت نه کټشن پټیان دټه ئیش
 په پوو پتی وت نه، با بینه حوزور
 چون دروست نییه شایه تی له دور
 ږټوی له ترسا پټچیکي بڼو کرد
 به لام توول کهان هلمه تیان بڼو برد
 دایان به عرزا کولکیان و ه شانده
 جه زای کرده وی خوی پټیان نوانده
 په رده ی فنه و فیل هر نه بی بدری
 به فیل نان خواردن ناخر هر نه بری

پاستی بگره پټش تا بهرز بټ پایت

قمت نه بټتوهه سوود و سه رمایه

واته: پوژیکیان مام پټوی برسی بوو، وه له بهر نهوه بیانکی پیا بگری و بیخوا، پټی وت: نهو تانجه وا له سهرته کټ پټی داه، من وام بیستوهه که نهو تانجهت دزیوه، په پوو به نه سپایی هستا و له دوورهه دانیشیت وتی: نهو تانجهم به که له پوو پټی گه شتوهه و مام پټوی وتی: ده بټی بټ نهو قسعت شایه تیک بټنی، په پوو که زانیی مام پټوی دهیه وټی بیخوا، چوو شایهت بټنی، دوو توله دی و له گه ل خویدا هټنایی، مام پټوی وتی: راست ده که قسعت قبوله. په پوو وتی: نه خټیر شایه ته کان ده بټی بټنه بهروهه و نهوسا توله کان هه لمه تیان بټ برد و پټستان گرتهوه.

سهرچاوه کان

۱- مام پټوی هونراوی: د. سهدیق موفتی زاده (دهستنوسه).

۲- ژینامه ی: د. سهدیق موفتی زاده به پټنوسی خوی.

۳- یادداشته کانی خوم سهارهت به: د. سهدیق موفتی زاده.

عبداللای نه قدهسی

۱۴۰۶ - ۱۳۴۱

نهو هونه رهمان ناوی عه بدوللا و کوری فه تحوللا ناغای په زاوه و به پټی لټکولینه وهیټی که کردووه مانه له سالی ۱۳۴۱ کی کچی له دټی په زاوی بناری شاخی کوسالانی بهربلاو و په نگین پټی ناو ته مهیدانی ژبانوهه و هر له وټشدا پټی گه شتوهه. هر له مندالییهوه له لای مه لای دټیه که یان خه ریکی خویندن بووه و له پاشا چووه ته سنه و له لای زانای هره بهرزی کورد نایه توللا مهردوخی کوردستان خه ریکی خویندن فقهی ئیسلامی بووه و له لای چهند مه لایه کی تریش رټزمان و په وان بټیژی خویندوه و له پاشا که پراوته وه زید و مه لبه نده که ی خوی و ماوهیه کی زور بووه ته نووسه ری تاییه تی حه سن خانی په زا و به میرزا عه دووس ناسراوه و پاشان له کاری دهولته تی دامه زراوه و بووه به کار به دهستی دهولته تی و له پاش ماوهیه که بووه به به پټوه به ری شاره وانایی مه ریوان و له بهر چهند هویک کچی کرده کوردستانی عتراق و سهر نه نجام له سالی ۱۴۰۶ له ته منی شهست و پټنج سالی له شاری سلیمانیدا کچی دواپی کرد و به پټی سپارده ی خوی له گردی سه یواندا نټرا.

نه قدهسی په کی له هونه رانی هره بهرزی کورده و هونراوه کانی که به زاراوه ی هورامی و سوران هونیوه زور ته و پاراو و شیرین. له پټش نه قدهسی، مه لاه عبداللای شهیدا

که نووسه‌ری تایبه‌تی حه‌سه‌ن خانی ره‌زاو بوو به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی حه‌سه‌ن خان میژووی
 هه‌رامانی به‌هۆنراو هۆنیه‌وه که له‌به‌رنه‌وه‌ی نات‌ه‌واو مایه‌وه، ئه‌قده‌سی به‌شی دواپی ئه‌و
 میژووه‌ی هه‌ر به‌هۆنراو دواپی کرد که به‌داخه‌وه ئه‌و میژووه هیشتا له چاپ نه‌دراوه و
 ئه‌مه‌ش خزمه‌تیکێ ژۆر گه‌وره‌یه بق میژووی کورد و کوردستان.

هۆنراوه‌کانی ئه‌قده‌سی ده‌کرتنه چهند به‌شه‌وه: دلداری سروشتی، کۆمه‌لایه‌تی،
 نیشتمانی. وه هۆنر له‌به‌رنه‌وه‌ی ژۆربه‌ی ته‌مه‌نی له کویتستانه جوانه‌کانی هه‌راماندا که
 پره له دار و ده‌وه‌ن و گولانی جۆربه‌جۆر به‌سه‌ر بردووه، پتر هه‌زی له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی
 سروشتی کردووه که ئه‌وا لێره‌دا پارچه هه‌لبه‌ستیکێ ئه‌م هۆنره له سه‌ردێتری (نه‌ورۆز)
 دینین که ده‌لی:

یاران وه‌هاران دووباره جـه نـۆ
 وه‌هار ئاماوه شادبی کهژ و کۆ
 شه‌مال دا وه‌سه‌ر به‌رزنی سه‌ربه‌زان
 وه‌روان که‌رد به‌ئاو، ئاوان که‌رد هه‌رزان
 کا وارۆ واران، کا وه‌ره تاوه‌ن
 کا ناله و نرکه‌ی هه‌وری سیاوه‌ن
 یا لار و له‌نجه‌ی سۆنه سه‌راوه‌ن
 یا ناله‌ی تفه‌نگ سه‌یاد جه‌ راوه‌ن
 که‌ش و کۆ و که‌مه‌ر، سارا و ده‌ر و ده‌شت
 به‌رگی سه‌وزپۆشان به‌وێنه‌ی به‌هه‌شت
 که‌لی عاشقان تا ته‌وه‌نه سوور
 به‌ساو و سه‌عید دیاره‌ن جه‌ دور
 گوله‌ نه‌ورۆزه جه‌ خاک سه‌رکێشان
 مه‌لان مه‌نالان هه‌ریق په‌ی وێشان
 به‌نی شانشین تا هه‌ردی پلور
 چوون پارچه‌ی دیبا ئه‌رخه‌وانی و سوور
 ئه‌و دیم می‌رگه‌وار، ئی دیم بی‌سه‌ران
 ئه‌ولا پایگه‌لان، جای تا‌قیه‌ لاران
 به‌هه‌زار په‌نگه‌ ده‌ر و ده‌شت و دۆل
 به‌گـوـل رازیان ئاوه‌دانی و چۆل

مەوارق واران بەكۆسالاڭدا
 پەخشان بۆن وەسەر وردە خالاڭدا
 دەسسە مەحبوبىا چەنى كىناچا
 رزاقە و پۇراق گۆرانىيى ماچا
 زىلە و زايەلەن ھەوار بەھەوار
 ھەيشوور تا ژۆنى ھەوارگەي پوار
 ھەر جەسەر نەھال نا بەھەودالان
 ناز كېشەن پەي ناز نازك نەھالان
 ئى دىم تا ئەر دىم سىروان وەردەن جۆش
 كەش و كۆ و كەمەر بىيەن سەوزە پۆش
 كورەي ميانە سەر سەوز و خالخال
 يەك رەنگەن ھەتا ھۆبەتووى سارال
 وەھارەن شەمال دان وە سەركوان
 ئەھىبابى نەبات، پىرەدار جوان
 شاھق دوويارە جە نۆبى ئاوا
 ھەوار نشىنان مالات و ساوا
 ھەر جە ھانىيە تا ھەردى پاوہ
 ھەوار و زۆمى تا دۆلە ئاوہ
 بەنى ماكوان ئاتەشگا و وىراش
 ھۆلى تا سەرياس پەزلە و بالاتاش
 ھەر ھازەي ئاوەن كنىق جە كاوان
 نەرگسەن چوون زولف ئەگرىجە خاوان
 دالانى باشقەي كول نەوھەوارەن
 موەجىزەي خىلقەت پەرورەدگارەن
 بەھەزار پەنگە بىزىنەش ئاوات
 نوەيجە پەچەنى خوڭخوپە و ھەيات
 ھەر پەشبەلەكا و ھۆرپىراي يارا
 شىيرىن قامەتان قەتار وئارا

هەر دلبه‌رینی که دل مرفانا

عه‌قل و هوش جه دەس عاشق مه‌سانا

واته: ئه‌ی یاران! به‌هەر له‌ نوێ هاته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ژ و کێو بخاته‌ ناو شایه‌ی و خۆشی،
بای شه‌مال هه‌لی کرد و به‌فری کێوه‌کانی کرده‌ ئاو، جار جار باران ده‌باری و جار جار
خۆره‌تاوه‌ و جار جاریش تریشفه‌ی هه‌وری ره‌شه، یا لار و له‌نجه‌ی سۆنه‌ی ناو ئاوه‌ یا
ناڵه‌ی تفه‌نگی راوچی له‌ راودایه، که‌ژ و کێو و که‌مه‌ر و ده‌ر و ده‌شت، به‌رگی سه‌وزی
پۆشیوه‌ و وه‌کو به‌هه‌شته، (که‌لی عاشقان) هه‌تا کێوی (ته‌وه‌نه‌ سوور) تا گۆرستانی سه‌عد
و سه‌عید له‌ دووره‌وه‌ دیاره، گوله‌ نه‌ورۆزه‌ سه‌ری له‌ خاک ده‌ره‌یتاوه‌ و په‌له‌مه‌رکه‌کان هه‌ر
کامیان بۆ خۆیان ده‌نالن، کێوی (شانشین) تا هه‌ردی (پلور) وه‌کو پارچه‌ی هه‌وریشم
ئه‌رخه‌وانی و سووره، ئه‌ودیه‌ هه‌وارگه‌ی (مێرگه‌وار) ه‌ و ئه‌مدیه‌ دێی بێسارانه، ئه‌ولاش
پایگه‌لانه‌ که‌ مه‌لبه‌ندی ئافره‌تان و کچانی کلۆ لاره، ده‌ر و ده‌شت و دۆل و ئاوه‌دانی و چۆل
به‌هه‌زار په‌نگ به‌گول پا‌زاهه‌ته‌وه، باران له‌ (کۆسالان) دا ده‌باری، وه‌ به‌سه‌ر ورده‌ خالاندا
بلاو ده‌بێته‌وه، ده‌سته‌ی نازاران له‌گه‌ڵ کێزه‌که‌ندا گۆرانی (پژاقه‌ و پژاق) ده‌لێن، ده‌نگی
به‌سته‌ و گۆرانی و گۆبه‌ند هه‌وار به‌هه‌وار له‌ هه‌واری (هه‌یشوور) تا (ژۆنی) و هه‌وارگه‌ی
رواردا به‌رزه‌ هه‌ر له‌ هه‌وارگه‌ی (نه‌هال) هه‌و تا هه‌وارگه‌ی (عه‌ودالان) نازی نازداره‌ تازه
هه‌له‌چوه‌که‌کان ده‌کێشن، ئه‌مدیه‌ تا ئه‌ودیه‌ ئاوی سیروان جۆشی خواردوه‌وه، که‌ژ و کێو و
که‌مه‌ر به‌رگی سه‌وزی پۆشیوه، کێوی (کوپه‌ی میانه) سه‌ر سه‌وزه‌ و هه‌تا ناوچه‌ی هۆبه‌تو
سارال یه‌که‌رهنگه، ئه‌وا به‌هه‌ره‌ و بای شه‌مال له‌سه‌ر کێوانا هه‌لی کرد و رووه‌ک و کیا
زیندوو بۆوه‌ و پیره‌دار جوانی خۆی به‌ده‌ست هێنا، کێوی شاهۆ دیسان ئاوا بووه‌وه‌ و
هه‌وارنشینه‌کان ماله‌ته‌کانیان به‌ردایه‌ سه‌ر کێوان، هه‌ر له‌ هه‌وارگه‌ی هانیه‌ تا کێوی پاوه‌ و
هه‌واری دێی زۆم تا هه‌وارگه‌ی دۆله‌ ناو و کێوی ماکوان و لووتکه‌کانی ئاته‌شگا و وێراش،
هه‌ر هه‌ژیه‌ی ئاوه‌ که‌ له‌ سه‌ر لووتکه‌که‌نه‌وه‌ هه‌له‌ده‌قوله‌ی، وه‌ نه‌رگس وه‌کو زولفی کچانی
ئه‌گرچه‌ خاوه‌ن خۆی بلاوکردوه‌ته‌وه، هه‌وارگه‌ی (دالانی) جوانترین هه‌واره‌ و په‌رجۆی خوا
مه‌زنه، به‌هه‌زار په‌نگ هه‌وارگه‌کانی (نوه‌ی جه‌ی) و خوێ خوپه‌ و (هه‌یات) ئاواتی پێ ده‌به‌ن،
له‌و هه‌وارانه‌دا هه‌ر په‌شبه‌له‌که‌ و یاران هه‌له‌ده‌په‌رن و به‌ژن شیریته‌که‌ن به‌پێ ده‌ست ده‌گرن،
وه‌ هه‌ر دلبه‌ریک دل ده‌رفێتی و ئاوه‌ز و هوش له‌ ده‌ست گراوان ده‌سێتی.

لێرده‌ا پتویه‌سته‌ که‌ له‌ به‌ره‌ی ئه‌و کێو و هه‌وارانه‌وه‌ که‌ هۆنه‌ر له‌ هۆنراوه‌که‌نیدا دیاردی
پێ کردوه‌وه، به‌کورتی بدوین و شوینی ئه‌و هه‌وارانه‌ ده‌ستنیشان بکه‌ین. (که‌لی عاشقان)
کێوی به‌رزه‌ که‌ که‌وتوه‌ته‌ خۆراوا‌ی شاری سنه. (ته‌وه‌نه‌ سوور) کێویکی به‌رزه‌ و به‌رهنگی

سوردا دهروانی و که وتووته پشت دیتی نهوتنهنگ. (سا و سهید) یا سهید و سهید دوو کهس بوون له سهروکهکانی نیسلام که له کوردستاندا کوژران و گوړهکانیان بهناوی خوځانهوه ناسراوه. (شانشین) ناوی کیتوکی بهرزه و کهوتووته پشت دیتی پایگه لان و بیساران. (هردی پلور) کیتوکه که کهوتووته میانهی دیتی بیساران و گهلی کانی و سهراوه له سهرو نه کتوده هیه.

(میرگه وار) هوارکی ناسراوه که کهوتووته پشت دیتی نهر له ناوچهی ژاوهر، (کوسالان) کیتوکی بهرزه له هورامان. (سهرنهال) هوارگهیه که کهوتووته پشت گوندی دووړو. (عودالان) ناوی هوارگهیه که. (کورهمیانه) کیتوکی بهرزه له ناوچهی مهرباندا. (هوتوو یا هوهوتو) ناوچهیه که له دیواندهره که له نهود کیلومهتری شاری سهقز دایه و مهلبندی هوزمکانی گهلباغی و مهنمی و بوړهکپییه.

(هانیه) هوارگهیه که له دیتی پالنگان. (زوم) دیتیه که له داوینی شاخی شاهودا و رووباری سیروان لهوتوه دهره.

(ماکان) کیتوکه له بهرانهر شاری پاوه. (ناته سگا و وپراش) دوو لووتکه که له نزیک دیتی خانه گایه. (دالانی) هوارگهییکی جوانه که له پشت دیتی دزاوهری نزیک تهوتلهیه.

سهراوه مکان

۱- دیوانی نهقدسی، بهختی خوئی که له سالی ۱۳۹۶ی کوجیدا نووسراوه.

۲- یادداشتهکانی خوم سهبارت به نهقدسی.

هیمن

۱۳۴۱ - ۱۴۰۶

نهم هونه رمان که یهکی له نهستیره بهرزهکانی ناسمانی ویزهی کوردهوارییه، ناوی همه دهمین و کوری سهی حسهنی موکری و نازناوی هیمنه و بهیتی دیوانهکی له سالی ۱۳۴۱ی کوجی له دیتی لاجین که له حوت کیلومهتری شاری مههاباد دایه له دایک بووه.

هیمن له سهرهتای دیوانهکید سهارمت بهچونییهتی ژبانی خوئی دهلی: «هر له مندالییهوه خریکی خویندن بووم و تا پولی چوارهمی سهرهتاییم بهزمانی فارسی خویند، خراپترین پوژانی ژبانم هر نه پوژانه بوون که رویشتمه قوتابخانه، من که مناله لادیتی کورد بووم که وشهیی فارسیم نهدهزانی، بهفارسی دهرزم دهخویند و ماموستاکهشم بهفارسی لهگهلمدا دهودا، له پولی چوارهم بهولاه که کهمی فارسی فیر بووبووم رویشتمه

قوتابخانه‌ی زانستی ئایینی و ماوه‌ی پینج سال خه‌ریکی فێربوون و خوێندنی زانستی ئایینی بووم. رێزمان و عه‌رووزی هۆنراوم له‌ خزمه‌ت مامۆستای گه‌وره‌ ئه‌حمه‌د فه‌وزی خوێند، وه‌ له‌ ته‌مه‌نی حه‌فده‌ سالی‌دا ده‌ستم له‌ خوێندن هه‌لگرت و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووم، مامۆستا فه‌وزی بوو که‌ منی به‌مێژووی کورد و کوردستان شاره‌زا کرد، ئه‌و منی فێر کرد که‌ کوردم و پێی نه‌ته‌وايه‌تی پێم پيشان دا، هۆنراوی هۆنه‌رانی کوردی بۆم ده‌خوێنده‌وه‌ وه‌ هه‌ر له‌ ده‌مه‌وه‌ خێم دایه‌ زمان و وێژه‌ی کوردی، له‌ سه‌رده‌می ره‌زا خانی مله‌وردی په‌راوه‌ کوردیه‌کانم به‌هه‌زار کێشه‌ له‌ کوردستانی عێراق به‌ده‌ست ده‌هێنا و ده‌مخوێندنه‌وه‌، له‌ خولی لاویدا زۆر دڵم به‌خوێندنه‌وه‌وه‌ بوو، به‌لام ته‌نیا گۆڤاره‌ فارسییه‌کان له‌به‌ر ده‌ستا بوون و ده‌مخوێندنه‌وه‌. ئه‌وسا ولات شێوا و که‌وته‌ ده‌ربه‌ده‌ری و پاشان که‌ ولات ئارام بووه‌وه‌ گه‌رمه‌وه‌ نیشتمان و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووم و ده‌مه‌ویست له‌ ناو ژن و منداله‌کانمدا به‌سه‌یمه‌وه‌، به‌لام سه‌تم و مله‌وری پۆتم گه‌یشه‌ راده‌یه‌که‌ که‌ بۆ هه‌چ مرقۆقیکی خاوه‌ن شه‌ره‌ف قه‌بوول نه‌ده‌کرا. ناچار به‌پیری سه‌ری خۆم هه‌لگرت و به‌داری ده‌ستی پووم له‌ ولاتی غه‌ربایه‌تی کرد و ده‌ستم له‌ ژن و مال و که‌سوکار و یار و دیار هه‌لگرت».

به‌لێ مامۆستا هێمن پاش سه‌رکه‌وته‌نی گه‌ل به‌سه‌ر پۆیمی پاشایه‌تیدا، له‌ پاش ئه‌و هه‌موو چه‌رمه‌سه‌رییه‌ گه‌رمه‌وه‌ نیشتمانکه‌ی و پاشان چوه‌ دێیه‌که‌ی خۆی و سه‌ره‌نجام له‌ ناوه‌ندی بڵاوکردنه‌وه‌ی فه‌ره‌نگ و وێژه‌ی سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی له‌ ورمیدا دامه‌زرا و بووه‌ سه‌رنووسه‌ری گۆڤاری سه‌روه‌، تا له‌ ساڵی ١٤٠٥ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و پینج سالی‌دا کۆچی دواایی کرد و له‌ گۆرستانه‌که‌ی مه‌هابادا نێژرا.

هه‌ر که‌سه‌یک که‌ له‌گه‌ڵ وێژه‌ی کوردیدا ئاشنایه‌تی هه‌بێ بێ گومان ناوی مامۆستا هێمنی بیستوه‌وه‌ و چه‌شکه‌ی هۆنراوه‌کانی کردوه‌وه‌ و ده‌زانی که‌ مامۆستا هێمن یه‌کیک له‌ هۆنه‌ره‌ به‌زه‌کانی کورده‌، و هۆنراوه‌کانی تا حه‌زه‌که‌ی ته‌ر و پاراو و شیرین و ناسکن، هۆنراوه‌کانی ئه‌و له‌ دلی هه‌موو کوردیکی دلسۆز و نیشتمانپه‌روه‌را کاریگه‌رن، هێمن گراو و سه‌وداسه‌ری کێو و ته‌لان و به‌نده‌ن و به‌ردی کوردستانه‌.

هێمن وه‌کو زۆربه‌ی هۆنه‌رانی تر شه‌یدای دیمه‌نی جوانی به‌نده‌ن، چیا و په‌وه‌زه‌کانی کوردستان بووه‌ و وا دیاره‌ که‌ چاوه‌ندازی جوانی زیده‌که‌ی ده‌رگای هۆنراوی بۆ کردوه‌ته‌وه‌ و به‌م چه‌شنه‌ سه‌روشته‌ جوانه‌که‌ی کوردستان هه‌ستی به‌جاری بزواندوه‌ بۆیه‌ به‌م چه‌شنه‌ به‌به‌هار و سه‌روشتی کوردستاندا هه‌لده‌لێ و ده‌لێ:

شه‌مال هات به‌گاله‌ گال

هه‌ور بوون گه‌وال گه‌وال

پشکووت گولی گەش و ئال
بـلـبـل کـهـوتـه نـالـه نـال

بەلەنگیـزە، بەباران
بەشنەبای بەهاران
توانەو وەک جـاـران
کەوی بەفری نیساران

نەما مژ و سەرما و سۆل
نە سیخوار ما نە سەهۆل
ئەرت و یژد و شیو و دۆل
لێی هاتە دەر گیا و گۆل

دەشت و چیمەن رازاوە
کێو و بەندنەنەخشاوە
زۆنگ و چێنکە ژیاوە
گیا سەری پێوە ناوە

لە هەوشین و گەدە و لەند
لە کوێستانی دە سامرەند
هەلژ و بیژا گیا بەند
تیک چرژا، بووئە زەمەند

مەندۆک و خاو و کەما
لە نەرمان و ئەستەما
بەسروە هاتنە سەما
وەیشوووە و سەرما نەما

وئستاوه زهنگۆل زهنگۆل
ئاوڤنگ له سه‌ر په‌لکی گۆل
له سه‌ر چلی سووره گۆل
بلبل ده‌خوینی به‌گۆل

دیسان له چیا وله‌ پازان
دی سیره‌ی سه‌قر و بازان
پیم خوشتن له سازان
له ئاهه‌نگ و ئاوازان

بژوینه هه‌مـوو ولات
زیندوو بووه‌ته‌وه‌ مالات
جه‌نگه‌ی بانه‌مه‌ری هات
به‌ره‌و کویتستان چوو خیلالت

دیسان هات وه‌کو جاران
هه‌و هه‌وی شوپه‌ سواران
ویره‌ی جلیت و داران
خرمه‌ی نال و بزماران

وه‌نه‌وشه‌ی جوانی خو‌شبو
هاته‌ دهر له‌ لیوی جو
دار دهری کـردوه‌ چرۆ
که‌رویشکه‌ی کرد گه‌نم و جو

سوئسن و به‌یبه‌وون و شللیتر
پواون له‌ جیگای زه‌نویر
قه‌لبه‌زی به‌ست ئاو هه‌لدیر
شه‌پۆلان ده‌دا نه‌ستیر

هېمن هر له تافی جوانییه وه هونراوی هونیوه تهره و وا دیاره که له دهمه دهمی گنجیدا
 گراو و سهوداسه ری بووی، به لئی کیژیکي شو خوشه نگ له دیکه کیاندا بوو ته هوی
 هه لقولینی سه رچاوهی هونراوی و له راسته قینه دا نهوین و جوانی و تاسه ی دلداری له
 هونراوی هیمندا پو لیکي گرنگی هه یه، بویه به پار تیزه وه به دلداره کییدا هه لده لئی و ده لئی:

لاجانگت وه کوو گزنگی تاوی

هر بقو خوی جوانه تیف تیفه ی ناوی

کولمه که ت وه کو کولاله ی که شه

بی سورمه ش چاوه مه سته که ت ره شه

وه کو فرمی سکی عاشق پروناکی

وه کو ناو نگی به یانی پاکی

به تاسکه تاسک و به له نجه و لارت

به به ژن و بالای بهرز و له بارت

به دلی ساده و به هه سستی پاکت

به شهرم و حه یا و ئاکاری چاکت

منت کردووه شیت و ویتی خوت

وهخته له سویتان گیانم ده رچی بوت

به لام هېمن گراو و سهوداسه ری کیتو و ته لان و چیا و ماهی کوردستانه، وه دیاره
 که سیک که گراوی گهل و مه لبه نده که ی بی له زنجیر و ته ناف و دار و به ند و سیداره
 ناترسی، وه ده ست له سه ر بروای خوی هه لئاگری و هه ر ده لئی من کوردم و بقو دوژمن
 نابه زم، وه وه کو له م پارچه هه لبه سته دا ده لئی:

که رچی تووشی په نجه پو یی و حه سره ت و ده ردم نه من

قه ت له ده س نه م چه رخه سپله نابه زم، مه ردم نه من

عاشقی چای که ژال و که ردنې پر خال نیم

عاشقی کیتو و ته لان و به نده ن و به ردم نه من

که ر له برسان و له بهر بی به رگی ئیمرو په ق هه لیم

نوکهری بیگانه ناکه م تا له سه ر هه ردم نه من

من له زنجیر و ته ناف و دار و به ند باکم نییه

له ت له تم که ن، بمکوژن، هیشتا ده لیم کوردم نه من

له هونراوهکانی ماموستا هیمن بهناسانی دهردهکهوئ که ئه و له ژيانی پهنجبهران و
جووتیاران و وهرزیرانی کوردستان شارهزا بووه، جگه له و هس خوی تا رادهیهک له م ژياندهدا
بهشدار بووه، له پارچه ههلبهستیکیدا ژۆر به جوانی بهزمانی ساده باسی نرخي کاری
جووتیار و وهرزیر بۆ گهل و کۆمهله دهکا و چهسانهوهی ئه و له پژی می پتیشوو پیشان دهدا
و دهری دهبرئ که پیاوی پهنجبهر لای ئه و ژۆر خۆشهویسته، وهکو دهلی:

من جووتیارم، من جووتیارم
من له گهله ههتاو هاوکارم
من بهئارهق و ئه و بهتین
دامان رشتوو بهناخه ی ژین
باسکی من و تیشکی ئهوی
بژیو دهستی تین له زهوی
گهر جووتیار ئارهق نه پژی
گهر ههتاو تیشک ناوژی
دانیشتووی ناو کۆشک و قهلا
دهمخۆن نانی گهلا گهلا؟
تا که ی وایم، تا که ی وایم
دهس بهتال و پهنج بهبایم
تا که ی پهنجی شان و پیلیم
بۆ دوژمن بی، بۆ من دیلم؟
نانا، تازه پاپه ریوم
ناتوانن بدهن فریوم
پتیبازی شۆرش بهر نادهم
مه ودا بهداگیرکه نادهم
له شان و باهو ی خۆم رادی
هه لگرم ئالای ئازادی

ماموستا هیمن له نووسینی پهخشانیشتدا دهستیکی بالای بووه و چهند پهراوی له
زمانی فارسییهوه وهرگیراونه ته سه ر زمانی کوردی و هه ندی چیرۆک و بهند و باویشی
نووسیوه که هیشتا له چاپ نه دراوین. تا ئیستا دوو دیوانی بهناوی (تاریک و پروون) و

(نالەى جودايى) لە چاپ دراوه و گەلى ھۆنراوى تريشى ھەيە ھىشتا بەتەواوى
کۆنەکراونەتەوه.

سەرچاوهکان

۱- تاريک و پروون - ھيتم موکريانى - بنگەى پيشەوا، ۱۹۸۲.

۲- نالەى جودايى - ھيتم موکريانى - بەغدا، ۱۹۷۹.

۳- ھەوارى خالى - ھيتم موکريانى - بەغدا، ۱۹۷۹.

فەقى عەبدولى بۆرەکەيى

۱۳۷۱ - ۱۳۴۳

ئەم ھۆنەرمان ناوى عەبدل و کورپى شوکروڤللى بۆرەکەيى^(۱) و لە سالى ۱۳۴۳ى کۆچى
لە دىنى زەرينەى و ھرمزىار پىتى ناوھتە مەيدانى ژيانەوه و ھەر لەوێشدا پى گەيشتووه. ھەر
لە منداڤيدا خەريکى خوێندن بووه و لە پاشا بەفەقيتەتى گەلى شوێنى کوردستان گەراوه و
ماومەيەكى زۆر لە ھەوراماندا بووه و پاشان گەراوتەوه زىد و مەلبەندەمەى خۆى و
پاشماوھى ژيانى بەکارى و ھەرزىرى و کشتوکال بردووتە سەر و لە سالى ۱۳۷۱ لە تەمەنى
بيست و ھەشت سالىدا جوانەمەرگ بووه و ھەر لەو دىيەدا نىژراوه.

فەقى عەبدل لە ھۆننەوھى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاى ھەبووه و لەگەل ئەوھشدا
زۆر دەنگخۆش و جوان و پىکەوتوو بووه و ھەموو دەم لە دىيەکانىوھ بانگيان کردووه کە
گۆرانيان بۆ بلى و ھۆنراويان بۆ بخوێننەتەوه و ھەموو کەستىک خۆشى دەويست.

فەقى عەبدل پەراوتىکى بەناوى «شەمال و زەلان» بەھۆنراو ھۆننەتەوه کە بەر لە ئويش
چەند ھۆنەرى تر ئەم ئەفسانەيان کردووتە ھۆنراو، بەلام شەمال و زەلانەکەى فەقى عەبدل
لە ھەمويان جوانتر و تەپ و پاراوترە.

لەم پەراوھدا ھاتووه کە بەفرى زستان ھەموو شاخوداخيکى کوردستان داگير دەکا و
پاشان لەشکرى شەمال و لەشکرى زەلان لە ناخ و ئۆخرى زستاندا کە ھىشتا بەفر
نەچووتەوه بەرامبەر بەيەک دەوھستن و سواری خۆيان بېرپ دەکەنەوه و دەينىرنە سەر
شاخ و دۆلەکانى کوردستان و بەيەکا دىن، لە پاش شەپوشوڤتىکى زۆر لەشکرى زەلان تى
دەشکى و باى شەمال بەفر و سەھۆلەکان دەتوێننەتەوه و سروھى بەھارى ئازادى لە ھەموو
شاخوداخيکى کوردستاندا ھەلەمکا.

(۱) فەقى عەبدل خالى نووسەرى ئەم پەرتووکەيە.

ئەم ئەفسانە كە فەقئى عەبدل بەدووسەد و ھەشتا و سئ ھۆنراو دەيگىرئىتەو، جوانترین ئەفسانەيەكە لە وێژەي كوردیدا و ناوی ھۆنەرەكەي لە پيزی ھۆنەرانی ھەر بەرزی كورد لە مێژووی وێژەي كوردیدا ھێشتووئەو.

فەقئى عەبدل ئەم چیرۆكەي كردووئە بەھانە بۆ ئەوێ بتوانئ دەردی دلی خۆی و گەلەكەي دەرخا، چونكە كەنەفتی و كەساسی گەلەكەي ھەست كردوو، وە لەبەرئەو پزئمی ستمكاری پادشایەتی، زۆردار و ملھور و ستمگەر بوو، كاریكی بۆ نەكراو جگە لەوێ لەم پەراویدا دەردی دلی خۆی ھەلپزئ و ئەوێ لە دلیایە پزئ.

فەقئى عەبدل سەرھەتای شەمال و زەلانەكەي ستایشی خوای مەزن دەست پئ دەكا و ئەوسا باسی كەنەفتی و كەساسی و بێچارەیی گەلەكەي دەكا و دەلئ: لەشكری پامیاری لە دڵ و دەرووندا كۆبووئەو و لەبەر كەنەفتی و دیلی گەلەكەم دڵم پری بوو لە داخ و دەرد و پەژارەي پۆزگار، وە كەشتیی كەلكەلە و بیرم لە دەریای زوخواویدا نوقم بوو، وە بازاری بەختم كەوتووئە كەساسی، ئیتر لە كوئ ھۆنراو و ھەلبەستم دەكەوئە بێر، ئەم جیھانە كاری ئەمێە كە ھەندئ زۆردار ھا لە ناو بازاریا و ھەر ساتێك كوردئ ھا لە ژێر ستم و ئازاریا، وەكو دەلئ:

بەنام خودای جیھان ئافەرىن

ئیبتدا مەكەم دەستان وەرىن

زەمانەي زەبوون مەكر حیلەگەر

زینەت مەجلس كوردان بەتالەكر

نمازق ساتئ بنیشوو وە شاد

بئ تەرس پەقیب خەم بدەوو وەباد

سپای سیاسەت نەجەرگم جەمەن

گەوھەر نەكاسەي كەساسم كەمەن

دانەي خەیمالم خالی نەفەردەن

دڵم دڵگران دڵگیـــــر دەردەن

تەبعم تۆفانی بەناھ سەردەن

كەشتیم نەگرداو زوخواو زەردەن

قەرابەي قەلبم چەواشەن چەفتەن

قاپی خەیمالم نەقییر نەفتەن

بازار بنیاد به ختم وه بادهن
جه کوفیکر و فام فهدرم وه یادهن؟

ئی دنیای دهوران ئینه کارشن
هر ساتی کوردی نه نازارشن

راسته که ههقی عهبدل نهفسانهیهکی کۆنی کوردیی بههۆنراو هۆنیوهتهوه، بهلام
مههستی وریاکردنهوهی خه لک بووه له بهرابهری پۆیمی ستهمکاری پادشایهتیدا، وه
مههستی نهو دهردی دلی بووه که دهری بری، له کۆتایی پهراوهکهیدا دیسان دهکهوێته گله
و گازنده و دهلی:

هر پۆسهن کارش چهرخ چهپی گهرد
بازیچهی بازار ساحیتب نهقش نهرد

ناشووب نهفلاک پر مهکر و نهفسوون
مامله مهزاج، گهردشت گهردوون

چیش واجووم چهنی ئی چهرخ شوومه
ئی دهر دهوران نهجم نجوومه

ئی نهپاد نهرد نهقش زهههونه
ئی کهچهبان چهرخ تاس پر ههونه

ئی فتنههی فهنباز سیاسهت باره
ئی فریب فهن ساتی سهه تاره

ئی ساقیی بادهی جام بی هۆشه
ئی مهجلس ئارای نهجهل فرهۆشه

ئی گێژ گهردوون زهههونان گیره
ئی زال زهههان ههرگیژ نهمیره

ئی دوون دهوران ناخهرو وه باده
عههجووهی عهرووس ههزار داماده

ئی جهلاد جهلد تشنه جه ههونه
ئی قاپی کۆن پر جه نهفسوونه

ئی دنیای دهوران پووج باتله
ئی دام دهولات قهسهه قاتله

هر پوسه ن کارش گهر دوز که چپاز
 هر دهم وه رهنګی نه فسون مه دوساز
 ئی شووم شه رجوی نه وجوانییه
 ئی مه مات مه وت فه وت فانییه
 رهمش نمه بق به حال که سدا
 که بک که چ خوانش هانه قه سدا
 دهمی وه تارئی ته رزئی مه وانو
 نه پادش هر دهم نه قشئی مه شانو
 نه تالهی هر که س ماوهر و نه قشئی
 نه بهخت هر که س مه نویسو مه قشئی
 کا کوردان وه شاد نه سهر ملک ویش
 کا غه لتان خاک چهنی دهر د ویش
 کا بهگ و کا شان کا گا جوانی
 کا نگوون خاک فتوور فانی
 هر نیدهن کارش سهر اچهی سپهنج
 کا شاد کا شیوه ن کا دهر د و گارهنج

واته: من بهم چهرخه شوومه چی بلیم، نیتړ له دهستی سته م و زوری ئو بو کوئی هه لیم؟
 نه م چهرخه فیله بازه که گه لیکیش خوښ دهنګ و خوښ ئاوازه، به زه یی به که سدا نایه، وه
 هه موو لاوانی قاره مانی کورد ده کوژی و خوینیان دهمژی، ئاخر بلئی گونا ه و سووچیان
 چیه؟ خو ئه وان جگه له نیشتمان ویستی تاوانیکیان نییه، من له بهر دیلی و که نه فتنی و
 پوځه رهشیی نه ته وه که م دل و دهر و ونم هاته جوښو خر و ش و چاریکم نه ما، جگه له وهی
 فرمیتسک هه لوه رینم و به چهرخی چه پگهر د بلیم: ئی چهرخی چه پگهر د، هاوار له دهستی
 تو، من له تو بیزارم، چونکه هه موو دهم ددهی ئازارم، تو مالی کیت ویزان نه کرد؟ وه نازار
 و خوښه ویستی کیت به ناکامی له ناو نه برد؟ هه ندی جار کورده کان به شادی و خوښی دیلی
 و هه ندی جار خه لتان خاکیان ده که ی.

فه قی عبدالله لم په راوهدا که سواره ی شه مال و زه لان برېږ ده کاته وه، سواره ی زه لان
 ده که ویتنه داوی زستان و ئه وسه شه مال له شکر تیک له خه لکی شاره کانی سته و سه قز و
 هه مه دان و کرماشان و هه ورامان و سهردهشت و بانه و سه لماس و خانه و ورمی و

هه‌وشار و کرنند و بیجار و پێژاو و زه‌هاو و میانداو و ماردین و بۆتان و حریر و به‌تلیس
و نه‌خلات و قووجان و که‌لات کۆ ده‌کاته‌وه و له به‌رابهری سپا و له‌شکری زستاندا
ده‌وه‌ستێ و ده‌یشکێنی و به‌فر و سه‌هۆلی کێوه‌کان ده‌کاته ناو و ئیتر خه‌لک به‌ئاسانی
ده‌توانن پێگه‌کان بپهن، و هه‌کو ده‌لێ:

شه‌مال به‌وتنه‌ی سام نه‌ریمان
پۆلای پر جه‌وه‌ر تێغ بێ ئامان
سه‌فدا سه‌ف ئارا سه‌ره‌نگ سه‌رداران
تیپ تیپ و له‌ک له‌ک نه‌سه‌رد یاران
تیپێ کیانا په‌ی په‌چه‌پانا
قه‌دیم هه‌وارگی گه‌وره‌ی جافانا
تیپێ کیانا په‌ی شار سنه
چه‌نی زه‌خیره و بارخانه و بنه
تیپێ کیانا په‌ری کۆی نه‌کز
سپه‌ردش به‌ئو تا شار سه‌قز
تیپێ هه‌مه‌دان، تیپێ کرماشان
تیپێ کیانا په‌ری هه‌ورامان
تیپێ په‌ی سه‌رده‌شت، تیپێ په‌ی بانه
تیپێ په‌ی سه‌لماس تیپێ په‌ی خانه
تیپێ په‌ی ورمێ، تیپێ په‌ی هه‌وشار
تیپێ په‌ی کرنند، تیپێ په‌ی بیجار
تیپێ په‌ی پێژاو، تیپێ په‌ی زه‌هاو
تیپێ په‌ی کرنند، تیپێ په‌ی دواو
تیپێ په‌ی ماردین، تیپێ په‌ی قه‌جه‌ر
تیپێ کوردسان شوڤ شه‌ر نه‌سه‌ر
تیپێ په‌ی هندی، تیپێ په‌ی کشمیر
تیپێ په‌ی بۆتان، تیپێ په‌ی حریر
تیپێ په‌ی بتلیس، تیپێ په‌ی نه‌خلات
تیپێ په‌ی قووجان، تیپێ په‌ی که‌لات

خه بهر بهردشان پهی خان زووسان

واتن ئهی زووسان یانهت بۆ وێران

شه مال ناماوه به ته عجیل و تاو

به فر و یه خ تهواو ئه و کهردهن به ناو

شه مال و زه لانه کهی فه قی عه بدل به هۆی نووسهروه کۆکراومه تهوه، به لام هیشتا له چاپ نه دراوه.

سه رچاوه کان

۱- شه مال و زه لان، هه لبهستی فه قی عه بدلی بۆره کهیی.

۲- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به فه قی عه بدل.

١٤٤٠ بۆره کهیی

١٣٤٦ - ١٣٩٥

ئهم هۆنه ره مان ناوی عه بدوللا و کورپی حه مه حه سه نی شه واخ و نازناوی فارووقیه و به مه لا بۆره کهیی ناسراوه. به پێی ئه و به لگانه ی که که وتونه ته ده ستمان له سالی ١٣٤٦ ی کۆچی له هه ره ته ودا پێی ناو ته مهیدانی ژیا نه وه و له تافی جوانیدا سه ری خۆی هه لگرتوه و رۆیشتوه ته کفری و له ویدا چووه ته حو جره ی فه قی یان و چه ند سالی ک فه یقه ی ئیسلامی و لی کدانه وه ی قورئان و رێزما نی عه ره بیی خو یندوه و ئه وسبا که را وه ته وه زید و مه لبه نده که ی خۆی و له پاشا رۆیشتوه ته به غدا و له ویدا ماوه یه ک له ناو هۆزه که یدا ماوه ته وه و ئه وسبا باری کردوه ته هه وشار و ماوه یه ک له تی کانت ه په ی هه وشار ماوه ته وه و له به ره ئه وه میملی شیخه کان بووه و له گه ل پر و پو وچا به ره ره کانی کردوه ناچار که را وه ته وه به غدا و له وێه رۆیشتوه ته کفری، وه له به ره ئه وه ی مامۆستا که ی مر دبوو، به داخوازی خه لک ده بیته مه لایان و له گه ل ئه وه شدا ده رز به فه قی یان ده لی و سه ره نه جام له سالی ١٣٩٥ له ته مه نی چل و نۆ سالی دا گیان به گیان ئافه رین ده سپی رێ و له گۆرستانی کفریدا ده ی نێژن.

مه لا بۆره کهیی به یه کێ له زانایانی ئایینی هه ره به رزی کورد دیته ژمار، له لی کدانه وه ی قورئانی پیرۆز و رێزما نی عه ره بی و میژروی ئیسلامدا هاو تای نه بوو، وه له ماوه ی ته مه نی کورتیدا گه لی شاگردی هه ره به رزی پێ گه یاند. ته نیا ئامانجی ئه و ئه وه بوو که خه لک خۆیان له پر و پو وچ لاده ن و له خۆ په رستی و مرۆ په رستی خۆیان بپاریزن و هه ره ته نیا خوا ی تا قانه بپه رستن و به سوودی کۆمه ل کار بکه ن تا به نا واتیان بگه ن.

مه لا بۆره که بی گه لی هۆنراو و نووسراوی هه بووه، به لام ئه وهی که که وتووته دهستی
ئیمه بر وانه مه که که بۆ یه کۆ له شاگرد هکانی نووسیویه و له وهدا داوای له خه لک کردووه
که هه تا ده توانن له پتی راسته وه بپۆن و له کهس نه ترسن:

حه مد و سه نای حه ق بۆ نووری باری

سه رچا وهی قورئان بۆ من بوو جاری

ئه مری واجب کرد (ملک الوهاب)

له مه عنی و مه قسوود ته ده ببوور کتاب

عیلمی حه ق نییه غه یر عیلمی قورئان

خه وف له کهس نییه ئیلا له سو بجان

عه قل مور شد و وه لیم بوو به ئه و

پۆشنای داپیم له تاریکی شه و

مه حیا و مه ماتم راجع کرد به ئه و

چون بۆ خه بهر بووم هه لمیسان له خه و

منیش ئیشا لآ تا ئاخیر نه فهس

قورئان و سوننه ت بهر ناده م له دهس

موده ی ده سا له حه ق نه که م ئیزهار

هام له کۆچه ل کۆچ پایز و به هار

کۆمه ک به ته وحید به رستی یه کتا

خودا خه بیر هه قم کرد ئه دا

یه ک نه فهر نه بوو به ئایه و ئه خبار

په د بکا قه و لی (فاروق) گرفتار

ئه ما ته وه ین و ئیفترا ی ناحه ق

دوو زوانی بری گیل و که له ره ق

له هه موو لای تاوی دا له من

خویش و بێگانه لیم بوون به دوژمن

(قبلا و بعدا) چ ئازاریان دا

یه کسه ئازاد بن له ڕیگه ی خودا

چونکه مه قسوودم دآسوژی عامه

فریو و جیفه له من جه رامه

قەسەد و نىيەتم يارى قورئانە خدمەت جاميعة و پەزاي سوبحانە

واتە: سپاس و ستايش بۆ خىلى مەزىن كە سەرچاۋەي قورئانى بۆ مەن پەوان كەرد، ھەر ئۇە كە فەرمانى بەھەموو ئىمە داۋە كە قورئانى پىرۆز بخوئىننەۋە و بىر لە فەرمانەكانى بگەينەۋە و بەكارى بەين. بنيادەم نابى جگە لە خىلى تاق و تەنيا لە كەس بترسى دەبى ئاۋەز بگاتە رىئەمى و لە پىرۆپوچ خىلى لادا، بۆيە منىش قورئانم كەردە رىئەرى خۆم و پۆشنايىي دايتم لە تارىكىي شەۋدا و ئەوسا ژيان و مردنى خۆم سپاردە ئەو و لەبەرئەۋەي بى خەبەر بووم، لە خەۋەلمىيسان و منىش خوا خەزكات تا گيانەلا، قورئان و پى و پەۋشەكانى پىغەمبەرى گەۋرەي ئىسلام بەرنادەم، ئەۋا ماۋەي دە سالە كە خەرىكى رىئەننىي خەلگم و ئەم دى بۆ ئەۋ دى دەپۆم، ھام لە كۆچەل كۆچى پايىز و بەھارا و كەستەك نەيتۋانى كە قەسەكانم پەدكاتەۋە، ھەندىكىش لە پىۋى كەللەپەقى و نەزانىيەۋە بوۋنە دوزمەنم، ئەۋا گەردنى ھەموويان ئازاد دەكەم و دىيانەخشم، چۈنكە مەبەستم دىسۆزىي خەلگە و ئارەزوو و ويستم پەرەپىداني ئىسلام و خزمەت بەكۆمەل و پەزاي خىلى تاقانەيە.

ھۆنەر لە پاش ستايشى خىلى تاق و تەنيا و ھەلپىژانى دەردى دىلى خىلى، باسى پىۋىستەكانى ئىسلام دەكا و دەلى:

ئىمان بەماناي باۋەركەردنە

باۋەر بەخودا تا پۆز مەردنە

ئوسوۋل و ئەركان زانينى ئىمان

شەشەن بى خەلەف بۆت بگەم بەيان

يەك باۋەركەردن، بەخوداي غەفار

خالق و پەزاق، غەنى و كەرەمدار

دوۋ باۋەركەردن بەمەلانىكان

يەكسەريان دوۋرن لە نەفس و شەيتان

سى باۋەر بەگشت كىتەبىانى خوا

جىرەئىل ئەمىن داي بەئەنبىيا

چوار باۋەركەردن بەگشت مۇرسەلەين

پىغەمبەران پاك پەھنمىاي دىن

پینج باوه پکردن بهرۆژ قیامت
 جه معنی دلخۆشن، به عزتی خه جالەت
 شەش باوه پکردن میسقاله زه په
 گشت ها له دهفتهر خیره یا شه په
 سلفاتی خودا گهلی زیاده
 ههوتیان قه دیم دڵ پتیا شاده
 یه کهم که خودا هیچ ومخت نامرئ
 یانی زیندوو و ئینکار ناکرئ
 دووهم قه یووومه و قایم به زاته
 کهسی نه زانی هه می شه ماته
 له هیچ کهس نه بووه و کهسی لی نابئ
 هه رچی کی بوئ هه ر ئه بی وای
 سێ یه م عالمه یانی ئه زانی
 هه ر ئه و مه و جووده له هه ر مه کانی
 په نهان و مه خفی له ئه و ئیزه هه
 سهر و پۆشرا و له و ئاشکاره
 چواره م سه میمه یانی شنه واس
 دایم بی سه ری ناله و هه م نه واس
 دهنگی مه خلوقات خسه ی مۆر و مار
 هه مووی ئه بی یسی و ئه بی خه به ردار
 پینجه م به سیره یانی ئه بی نی
 له به ی و له به حر له ژیرزه مینی
 شه شه م قاده و موریده خو وای
 له مـال و نه ولاد نه دات و نه با
 ئی راده ی چ بی ئه توانی و ئه یکا
 کهس قایل نیه ته که لوم بکا
 مو ته که له هه وته م سلفاتی
 یانی بی زبان و ژهره زاتی

واټه: (نيمان) به وټای پرواکړدن به خوای تاق و ټه نیایه و پایه کانی پرواش شه شن: یه کهم باوه پرکړدن به خوای به خشنده چونکه هر ټو داهینر و پرزیدم و به به زه ییبه، دووم پرواکړدن به فریشته کان که هموویان دوون له هوا و هه وهس و هر ټه نیا بق پرستنی خوا داهینراون، سټیهم پرواکړدن به په پتوکه کانی خوا، که جبره ټیل له لایه ن خواوه بق پیغه مبه ره کانی هټنا، چوارهم باوه پرکړدن به پیغه مبه ران که هموویان بق پرتویننی بهرې مړو نیرراون، پټنجه م پرواکړدن به پرژي دوايي که هندی دلخوشن و هندی که کرده وې خرابی خوځان شه رمه زارن، شه شهم پرواکړدن به کرده که چاک و خرابی، تو زقالتیکش بی له دهفته ردا نووسراوه، نیشانه کانی خواش زورن و حوتیان کوښن و دلیان پی شاد و خوش دهبی: یه کهم خوا زیندوه و هیچ کاتی نامری و دووم پراوه ستاوه و له هیچ که سټیک نه بووه و که سی لی نابي و هر چټکی بوئ دهبی هر وا بی، سټیهم زانایه و هموو شټیک دهیښی، شه شهم توانایه و مهرگ و ژیان به دهستی ټوه و حوته م ویزره و ددوئ.

پروانامه که ی مه لا پوره که یی له سهر ټم مه به ستانه ددوئ: پروا، نیشانه کانی خوا، په پراوه کانی خوا، پیغه مبه ره کانی خوا، ټاینی پیروزی نیسلام، قورټانی پیروز.

سهرچاوه کان

۱- عه قیدنامه - هونراوی مه لا عه بدولای فارووقی (دهستنوس).

۲- یادداشته کانی خوم سهاره ټه به چټنیه تی ژیانی هونر که له باوکم بیستوومه.

مه لا ټاواره

۱۳۵۴ - ۱۳۸۹

ټم هونره خه باتگپره مان ناوی ټحمه د وکړی مه لا حمه ده مینی همه وننده و به مه لا ټاواره ناسراوه. به پټی ټو به لگانه ی که که وتونه ته دهستان له سالی ۱۳۵۴ ی کوچی له دټی شه لماشو ناوچه ی سهردهشت له دایک بووه. هر له مندالییه وه له لای باوکی خه ریکی خویندن بووه و له پاشا چووته حوچره ی فه قټیان و له پاش خویندن په پراوه ورده له کانی فارسی و عهرمی به فه قټیه تی له م شار بق ټو شار و له م دټ بق ټو دټ که پراوه و ټو شوینانه ی که ټیدا ماوه ته بریتیه له: شنق، لاجان، سابلخ، سهرنه انجام له پاش چند سال خویندن ودمی مه لایه تی وهرگرتووه و که پراوه ته و زید و مه لبه نده که ی خوی و ټوسا خه ریکی خویندنه وې په پراوی میژووی که لانی جیهان بووه و له بهر ټوه ی دلی و که نه فتی و پرژه رهشی و هه ژاری خه لکی به چاری خوی دیوه ناچار له که ل چند هاوه لټکید له

بهرابهري پڙيمی پاشايه تيدا چه کی هه لگرتووه و پاوه ستاوه و خه لکيشی هان داوه که له
 بهرابهري نهو پڙيمه دا پاوه ستن و سه رنه نجام له دواي ژيانتيکی پر پهنج و خه باتيکی بی
 وچان و پياوانه دژي سته م و سته مکاری، له پیناوی گه لدا له پوژي نویه می مانگی
 که لاویژي سالی ۱۳۴۷ی هه تاوی بهرانبهر به سالی ۱۳۸۹ی کوچی به دهستی پیاوکوژه کانی
 پڙيمي شاهه نشایی له سه رده شت گولله باران کرا و به پیتی پاسپارده ی خوی له داوینی
 کتوی کرده سووری سه رده شتدا نیژرا. مه لا ناواره به یه کی له خه باتگتیران و کوژراوانی پتی
 که ل و نیشتمان دیته ژمار و له که ل نه وه شدا به یه کی له هونه رانی هره به رزی کورد
 ده ژمیرری و له ناسمانی و ژده ی کورده واریدا وه کو نه سستیره یه کی که ش و ترووسکه دار
 دهره وشیته وه، هونه راوه کانی نهو که لی ته ی و پاراو و شیرین و په وانن و زوړبه ی
 هونه راوه کانی سه بارت به سته م و بیدادیی پڙيمي پادشایه تی و که نه فتی و پوژه رهشی و
 به ده ختی و ناواریی و دهر به دهری که له که ی هونی وه ته وه.

مه لا ناواره که ل و ولاته که ی باش ناسیوه و هونه راوه کانی خویدا باسی زوړلیکراوی
 که له که ی کردوه و له مافی خه لک بهرگریی کردوه و هیوا و نارمزوی نهو بووه که پڙيمي
 پادشایه تی که پڙيمي کی سته مکار و مله وره برووخی. مه لا بره هونه راویکی هیه له ژیر
 ناوی: «هاواری تووتنه وانتيکی ناوچه ی سه رده شت» که بریتین له نه وه و چوار هونه راو و له م
 هونه راوانه دا باسی تووتنه وانتيکی هه ژار و سته م لیکراو دهکا که چون به نارقه ی ته ویتل و
 نه رک و په نجی سه ر شان شه و و پوژ تووتن دهچینی بق نه وه ی بتوانی ژن و مندا له کانی پی
 بزینی به بایه کی زوړ لپی ده ستین و ته نانه ت له سه ری که لی ناواری ده دن، که نه و چه ند
 هونه راویکی لیره دا دینن وه کو ده لی:

تووتنه وانتيکی هه ژارم

بی خانوو بی زهوی و زارم

بی پوول و باغ و بز و مه ی

دوورم له خیر، نزیک له شه ی

مندالم پروت و برسییه

ژيانم پر له مه ترسییه

قهر زارم، دهره دارم

شه رمنده ی خه لکی دی و شارم

پروم نییه بچه ناو خه لک

بی بهرگ و پیلو بی که لک

خه لکی پئی وایه ته مبه لم
 بی کسه سب و کار و چه په لم
 به لام چ بکه م چاره پرشم
 خه رمانم زوره و بی به شم
 هر که گوتیان سهری ساله
 واده ی جووت و کشتو کاله
 خوم و خیزان گه وره و بچووک
 راده په پین وه کو هلووک
 هه لده زین لیـره و لهوئ
 به لکو کاریکمان دهست کهوئ
 یا قوره کاری و خشت برین
 یا جووت و زهوی هه لدرین
 وا به هاره به دهر کهوت گول
 جیگه خوش دهگری بق شهل
 به گاسن، پیمه ره به پاچ
 به چنگ و نینوک و به قاچ
 نهوجا توو شهل پئی دهگری
 به چیلکه و چال سهری دهگری
 دوو جار جاریک ناوی دهوئ
 تا شین ده بی و دهر ده کهوئ
 بزاری ناخـوش و ورده
 پیشه ی کوپ و کچی کورده
 شه و پژ خه و ناچیته چاو
 کهنگی بهرم ده کهوئ ناو؟
 به شپو برین و وهرد و خهت
 کیلان دهگاته پینج که پرت
 دپراو هه لدان، خاکاو کردن
 کوپ و کچ وه کزوه کردن

ناخوشه تووتن چه قانندن

هه لئرووسكان پشت چه مانندن

نۆرهی پشك و بزار بیره

جهرگ بیره، بزار بیره

وا نیوگول کرا ئاو درا

له دوروه به رچاو کرا

مه لا ئاواره له م بیره هه لبهستهیدا رنج و ئهرکی تووتنه وانیکێ کوردمان بۆ دهردهخا که
چۆن به پێ مهربه و گاواسن و پاچ زهوییه که ی شیف دهرپێ و تهخت و سافی دهکا، تاکو
تووتنی تیدا بجیتێ و له پاش ئهوهی تووتنه که ی دهرپێ لقه لقه هه لی دهکه نێ له قارخدا
دهینێژێ و شه تلی دهکا و خاوتنی دهکاته وه و ههر کاتیکیش نۆرهی ئاوی بهرکهوێ ئاودێری
دهکا و که گولی کرد ئیتر کاتی پنینه وهیه تی. به لام له پێتمی پتیشودا بهرله وهی تووتنی
تووتنه وانه کان پێ دهگه یشت، له لایه ن دهوله ته وه تووتن نووسیک دههات و ئه ندازه ی
به ره مه که ی دهنووسی تا به شی دهوله تی لێ دهرکری و له پاشماوه که شی دهبووا به شی
خان و کویتخا و گزیریشی بدایه و ئه گهر فه رزار نه بوایه چاک بوو، جا لیتره دا مه لا
پاشماوه ی به سه رهاتی تووتنه وانه که مان بۆ دهگێرێته وه و ده لێ:

تووتن نووس بۆ خاتری خودا

روحمی بکه به منی گه دا

مه یسووتینه ره نجی سالم

خاوه نی کۆشیک مندا لم

ئه و زهوییه ئی چل پووت نییه

مه ینوسه خۆ هی جووت نییه

ئاغا تۆ بی و په ره رده کار

روحمی بکه به منی هه ژار

به روانه پوخساری زهر دم

که زه ی ئاه ی دلی سه ر دم

بێ دهنگ به ئه ی گێژی نه فام

من کاری خۆم کردووه ته مام

تازه هه لی و شه ی نه مه وه

بشمری نایکوژنه مه وه

من کار به دهستی دهوله تم
 دوژمنی خاک و میلله تم
 زقردی من لی پاپامه وه
 بی پوول جوابی نه دامه وه
 نووسی به چل پووتی ته و او
 ته پله به سه ری دوا براو
 به فیزه وه سوار بوو پژی
 بق من جی ما په نجبه پژی
 نه وجا بارین دهر د به لا
 بق تووتنه وانی بی سه لا
 به لهرز و تاو به دهر دی چاو
 سیس بووم و هک تووتنی بهر هه تاو
 بی پوول و پاره بی خهرمان
 بی دوکتور و دهوا و دهرمان
 ته لیس و شریت و هه مباله
 خه سار نه که ی نیو میسقاله
 ته و او داگی را و دانرا
 په ته ی بارک دندی درا
 خووش خووشی دلم شاده
 خاوه نی قهرز، بهس خو باده
 تووتنه که م زور جوان و پهنده
 بقن خووش و باش و په سه نده
 له و رژه ی باری ده که م
 وارید به ناو شاری ده که م
 دوخانیه چاکم لی ده که ری
 پوول یکی باشم پی ده بری
 هر قهرز یکی به سه رمه وه
 دهی دهمه وه به گهرمه وه

جلك و پټلاو دهره و كلاو
 برينج و پون بچلاو پلاو
 هرچي پټويسته بچ مالم
 بچ خوم و ژن، بچ مندالم
 هه مووي دهگرم بههرزاني
 له چاو سالان بههرجاني
 شهو له ئوتيل له سهر فنه
 دهخوم، دهنوم، بهبي خهتر
 بهرژ تا شهو بازار پټوان
 بهفيزهوه قهدهم ليدان
 دهگه پټم دووكان بهدووكان
 سهودا دهگم جلكي بووكان
 له دهرزي تاكو پهشمينه
 هر شتي جوان و رهنگينه
 نرخ و قيمهتي دهپرسم
 تووتنم هيه چاو نهترسم
 منداليش تلي تلييانه
 له مالتى خوڅي خوڅيانه
 باب له شار دهگه پټهوه
 هه موو شتيكمان بچ دټهوه

بهم چهشنه تووتننوسهكه له سهر تووتنهواني هژار چل پوتى نووسى و هرچهند
 تكاي كرد و له ناغه پارايهوه سوويكي نهبوو، تهنانه ناغوش چوه گزيا و نهوسا
 تووتنهكهى كرده ناو تهليس و بارى كرد و برديه شار تا بيفروشي و له ويدا چند پوژيک له
 هوتيل مايهوه و بهرژا دوكان بهدوكان دهگه را و جلكي جوان و رهنگيني دهستنیشان
 دهكرد كه له پاش فروشتنى تووتنهكهى بچ مندالكانى بيكرې و بهشادمانيهوه بگه پټهوه.
 نهوسا دهلتى:

ده رژ بهم جوره پام بوارد
 بههرز نان و چايم خوارد

ئاغای رهئیس وه ده رکهوت
 ئۆخه ی نۆرهم وه به رکهوت
 ده فهرده تووتن ریز کراو
 له بهر شهوقی هه ل نایئ چاو
 بۆ دیتن و چاو لی کردن
 هه مووی په رت و بلآو کردن
 سه ر و بنی هه لته کاندن
 نیـــــوه یه کی لی وه زاندن
 منیش له جیتی خو هه ستاوم
 به بی زیان راوه ستاوم
 له ناکاو هاته گویم دهنگی
 دای له جه رگم وهک خه دهنگی
 گوئی: لی دهن به راگوزار
 ئهم سال خرابتره له پار
 به پرویی ترش و تاله وه
 گوئی زوو گه ره ماله وه
 ده پووتت که سری له سه ره
 بیـــــه ئنه و بی بی نه و به ره
 که گویم گرت له م دهنگ و سه دا
 رهق بووم له وئ وهک موقه با
 پاش تاوئ تاسان، چه په سان
 به دهنگی کی پر له ترسان
 هاتمه زمان هاوارم کرد:
 لیم که وه بوون درشت و ورد
 گوتم: هه ی داد و هه ی هاوار
 هه ی له یتگی په ره وردگار
 ئاغای رهئیس قه رزدارم
 نه خو شم، برسیم، هه ژارم

هیچ نه بئ قهرزی ئهم سالم
 قووتی خیزان و مندالم
 بمدهنئ با ئه ربابه کهم
 ههقی چایی و که بابه کهم
 رازی بکه م بیده مه وه
 ریم بئ بۆ شار و بیمه وه
 یا بمگرن یا بمکوژن
 یا که سریم له سه ره لگرن
 یا بمبه خشن له پتی خودا
 خه رجم نییه بۆ دادگا
 هه لده له رزیم، هه لده چۆقام
 نه راندی به سه رما تو قام
 ئهی بئ شه رمی په رده دپاو
 ئهی چلمنی پیسی گلاو
 داکورینه زوو ده ری که ن
 نه ک لیره شار به ده ری که ن
 به م چه شنه ده ریان په راندم
 به ره می سالیان فره اندم
 به دزی خاوه ن قهرز و ئه رباب
 بئ پوولی قاوه چی و که باب
 ملم بۆ نا به لاره وه
 ده رکه وتم له ناو شاره وه
 به چاوی پر گرینه وه
 به دلێکی وه ک بورینه وه
 هاتمه وه ناو خاو و خیزان
 وه ک بارانی گه لا ریزان
 فرمی سکی رووتی و هه زاری
 له چاوی گشتمان ده باری

مه لا له پاش گيرانه وهی کاره ساتی تووتنه وانی سهردهشت، داوا له گهل و کۆمهل دهکا که
یهک دهست بن و یهک بگرن تا پۆژگاری رهش له ناویهرن و ههموو به سه رهستی و ئازادی
ژیان بهرنه سهر، وهکو دهلی:

دوژمن تاکه ی بدهم باجت
دهک وهرگه پئی تهخت و تاجت
ئه ی وهرزیران، ئه ی جووتیاران
ئه ی تووتنه وانی مال ویران
با به یهک دل و یهک زمان
به خهباتی شوژشگیرمان
تا دوا پشووهول بدهین
شهق لهو پژیته هه ل بدهین
یهک گرتن هو ی سهرکه وتنه
خهبات ریگه ی دهسکه وتنه
ئه گهر یهک بین و یهک بگرین
له گهل یه کدا بژین، بمرین
زال دهبین و سهردهکه وین
به رز دهبین و نانه وین
ههول و تهقلای بی وچان
بی ماندوو بوون، بی پشوودان
تاقه ریگه ی ئازادییه
هینه ری پۆژی شادییه

مه لا ئاواره که تا کوژرانی له خهبات و تیکۆشیندا بووه، ههموو دهم داوای له خه لک
کردوو که له بهرامبه ر پژیته سته مکاری پادشایه تیدا راپه رن و له م باره وه گهل ی هۆنراوی
هۆنیوه ته وه، زۆربه ی هۆنراوه کانی به کوردی په تین و زمانه که ی زمانی خه لکی کوردستان
و هۆنراوه کانی شه ی له سه ر کیشی خۆمالین و له گهل ئه وه شدا سه ودا سه ر و گراوی کتو و
به ندهن و چیا ی کوردستانه، وهکو دهلی:

هه دا ناده م پۆژ و شه و ی
خۆم بسره وم دل ناسره و ی

تاكو ههلم دهس دهكهوئ
 دنيا گشتی سهرتک كهوئ
 لیم بېرن خوډاک و خهوئ
 کوردیم و کوردستانم دهوئ
 هیوای بهرزم قهت نانهوئ
 تاكو قووناخی سهر بهستی
 ئهسپی خهباتم ناوهستی
 تا دهرنهچم لهژیر دهستی
 نامهوئ سهرمایه ی ههستی
 مهرگ نهک ژینی ژیر دهستی
 کوردیم و کوردستانم دهوئ
 هیوای بهرزم قهت نانهوئ

دیوانهكهی مهلا ئاواره له گهڵ سهرهتایه كدا سهربارهت بهچۆنیهتیی ژبانی ئهول سالی
 ۱۳۵۸ لهسهر ئهرکی عهولا مینایی له مههاباددا له چاپ دراوه، بهلام گهلی هۆنراوی
 تریشی ههیه كه لهناو دیوانهكهیدا نین.

سهرچاوهكان

- ۱- دیوانی مهلا ئاواره - لهسهر ئهرکی عهولا مینایی - مههاباد، ۱۳۵۸.
- ۲- مهلا ئاواره ی قارهمان - محهمهد توفیق وردی - نهجف، ۱۹۷۲.
- ۳- گۆفاری ترووسکه - ژماره ۱ سالی ۱۳۵۸.

سواره‌ی ئیلخانی زاده

۱۳۵۷-۱۳۵۹

ئەم ھۆنەرمان ناوی سواره و کورپی ئەحمەد ناغا و نەوہی حاجی ئیلخانییە و بەئیلخانی زادە ناسراوہ. بەپیتی یادداشتیکی خۆی بۆمی نووسیوہ لە ساڵی ۱۳۵۷ی کۆچی لە دیتی «تورجان»ی سەر بەشاری بۆکان پیتی ناوئەتە میدانی ژیانەوہ. ھەر لە منداڵییەوہ لە شاری بۆکان خەریکی خۆتندن بوو و پۆلی پێنجەمی ناوەندیی لەوێدا تەواو کردووە و لە پاشا چووئە تاران و لە پاش تەواوکردنی دەوری ناوەندی چووئە زانکو و لە رشتەیی حقووقدا خەریکی خۆتندن بوو تا لیسانسێ وەرگرتووہ و لە ساڵی ۱۳۶۶ی ھەتاری لە دەزگای رادیۆ تەلەفزیۆن لە بەشی کوردیدا دامەزراوہ و خەریکی رازەکردن و پەرەپێدانی زمان و وێژە کوردی بوو تا لە ساڵی ۱۳۹۵ی کۆچی لە تەمەنی سی و ھەشت ساڵی لە تاراندا کۆچی دوایی کردووە و تەرمەکەیی براوئە شاری بۆکان و نێژراوہ.

سواره لە یادداشتەکەیی خۆیدا نووسیوہ: «کاتێ کہ لە قوتابخانەیی سەرھتایی لە بۆکاندا خەریکی خۆتندن بووم تووشی نەخۆشی شەپلە بووم و بۆ چارەسەرکردنی گەلێ تێ کۆشام و چوومە لای پزشک تا کەمێ باشتر بووم، بەلام ھەر ئەشەلیم، لە پاش ئەوہ گەرماوہ کوندەکەیی خۆم، پاشان چوومە دیتی قەرەگوز بۆ لای خزمەکانم و لەوێشدا ماوہیک لە لای مەلا حەمەدەمینێ ئەشعەری خەریکی خۆتندنی پێژمانی عەرەبی بووم و ھەر لەو ماوہدا لەگەڵ فەقێکاندا ئاشناپەتیم پەیدا کرد و لەوێدا بوو کہ دیوانی ھەندێ لە ھۆنەرانێ کورد وەکو (نالی و کوردی و شیخ رەزا و سەیف و حاجی)م خۆتندەوہ و گەلێ لە ھۆنراوی ئەو ھۆنەرانەشم لەبەرکردن، بەتایبەتی فەقێکان ھەموو پۆژێ ھۆنراوی شیرین تەشی دەپێستی و ھەفایییان بەچەشنی گۆرانی و ستران دەخۆتندەوہ و منیش دووپاتم دەرکردەوہ و ھەر لەم ماوہدا بوو کہ منیش جاروبار ھۆنراوم ئەھۆننێوہ».

سواره بەیەکی لە ھۆنەران و نووسەرانی ھەرەبەرزێ کورد دیتە ژمار، گەرچی شونەوارێکی چاپکراوی نییە، بەلام ئەو بەرھەمانەیی کہ لە ئەوہوہ بەیادگار ماوئەتەوہ، دەسەلاتی ئەومان لە نووسینی پەخشان و ھۆننەوہی ھۆنراویدا بۆ دەرەخەن.

یەکی لە بەرنامەکانی سواره کہ لە بەرنامەیی رادیۆی کوردیی ئەو سەردەمەدا بڵاو دەبووہوہ، بەناوی: «تاپۆ بوومەلێل» بوو کہ لەم بەرنامەدا سەبارەت بەوێژە کوردی دەدا و وەلامی ھۆنەران و نووسەرانی لاو و تازەکاری دەداپەوہ و ھانیانی دەدا کہ بەرھەمی باشتر و بەکەلکتر بنووسن و ھەر وەھا ھەندێ بەرنامەیی تریشی بەناوی خەوہ بەردینە و

بانگه‌وازی په‌نجه‌ره و هه‌واره نووسی و چەند چیرۆکیشی بۆ به‌نامه‌ی چیرۆکی شه‌و به‌ناوی: لاس و خه‌زالی و ئافره‌ت و برایمۆک و سه‌یده‌وان و قاسپه‌ی که‌و نووسیوه که‌ تیکستی ئه‌و به‌نامه له‌ ئهرشیفی کوردیدا پارێزراون و ماونه‌ته‌وه.

سواره وه‌کو له‌ خۆیم بیستوه له‌ هۆینه‌وه‌ی هۆنراودا سه‌ری کێشاوته‌ دهرگای هه‌موو جوړه‌ وتنیکه‌وه: دلدار، کوومه‌لایه‌تی، نیشتمانی و، به‌دوو شیوه‌ی کۆن و نوێ هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه که‌ به‌راستی هۆنراوه‌کانی گه‌لی ته‌ر و پاراو و شیرین و ره‌وانن و به‌وشه‌ی جوان و ساکاری کوردی هۆنراوه‌کانی خۆی هۆنیوه‌ته‌وه. یه‌کێ له‌ چه‌کامه‌کانی سواره که‌ به‌راستی به‌شاکاریکی وێژه‌یی دیته‌ ژمار، چه‌کامه‌ی هه‌لۆیه که‌ هی «پۆشکین» و سه‌ره‌تا دوکتۆر خانله‌ری وه‌ری گێپراوه‌ته‌ فارسی و پاشان مامۆستا هه‌ژار کردویه‌ته‌ کوردی و سواره‌ش هه‌زی لی کردوه و وه‌ری گێپراوه‌ته‌ سه‌ر زمانه‌که‌مان که‌ ئه‌وا لی‌رده‌ا ئه‌م چه‌کامه‌یه‌ دینین وه‌کو ده‌لی:

پایزه دار و ده‌وه‌ن بێ به‌رگه‌

دل به‌شۆکاوی خه‌یالی مه‌رگه‌

هه‌ر گه‌لایێ که‌ له‌ دارێ ده‌وه‌رێ

نووسراویکه‌ به‌ناخۆش خه‌وه‌رێ

تاوه‌ناوی نییه‌ وا مات و به‌شیو

له‌شی زاماری ده‌کێشیته‌ نشیو

پۆژ په‌ره، ساره‌ کزه‌ی بای زریان

کاته‌ بۆ ژینی له‌ده‌ست چوو گریان

دلی پر بوو له‌ په‌ژاره‌ و له‌ دلۆ

ژینی خۆی هاته‌وه‌ بیه‌ر، بیه‌ره‌ هه‌لۆ

به‌ قسه‌ خۆشه‌ مه‌ترسیی مردن

تاله‌ ئه‌و هه‌ستی به‌مردن کردن

کاتی کۆچ کردنه‌ وه‌ختی سه‌فه‌ره‌

داخه‌که‌م سه‌ختیی نه‌مانم له‌به‌ره‌

هه‌ر بینا هات ئه‌جه‌ل و من مردم

با له‌ شییوی په‌ر و بالی بردم

تۆ بلیتی پاشی نه‌مان ژینی بێ

بۆ له‌شی ساره‌وه‌ بوو تینی بێ

تۆ بلیتی ئو خەو ھەستانی بئی
 یا ئو قافلە ھەستانی بئی
 مەرگە دئی و دوا بەھەموو شت دیتئی
 ھەموو ئاواتئی لە دل دەستیتئی
 پاشەڕۆکیکی بکەم لەو باخە
 تا کو باڵ و پەری من پەرداخە
 ھەر بڕۆم نابەلەد و بئی سەر و شوین
 دیار نییە خیتئی ھەلۆیان لە کوین؟
 شارەزای ڕیتگی مردن کیتیە
 چییە ئو مەنزڵە و کویتئی جیتیە
 نابمە پتبواری گەلی ھات و نەھات
 چارەکەم بەشکو ئو ھات و نەھات
 خۆی بەخۆی گوت کە دەچم بۆ لای قەل
 کەخودای پیر و بەبیری گەلی مەل
 ھەلغەری ڕاوکەری زالی کەز و کێو
 لە چیای بەرزەو ھەرووی کردە نشیو
 کەوتە ئو دەشتە لە ترسا تەق و ڕەو
 دەریەری کوپکوپ و کرمایەو و کەو
 ھاتە لای قەل بەکزی و بئی وازی
 قەل کوتی: مامە ھەلۆ ناسازی؟
 کوتی: قالۆ ڕەشەیی پسپۆرم
 پیرم و پیتیە لە لیسوی گۆرم
 باخی ژینم بەخەزان ژاکاوە
 کاتی مەرگە و ئەجەلش ناکاوە
 ھیزی ئو ژنۆم نییە بال بئی ھیزە
 ھەموو گیاندارئی ژیان پارێزە
 پێم بلی چۆنە کە تۆ ھەر لاوی
 زۆر بەسال پیری بەلام چا ماوی

قه‌ل گوتی باشه که گوئی پادیتری
 په‌ندی من پاکی به‌دل بسپیتری
 ئەو دهمه بابی به‌هشتییی من مرد
 دوور له‌تۆ دهرده و به‌لای ئیوه‌ی برد
 پیی گوتم پۆله‌هه‌وای پاز و نزار
 هه‌یه‌تی دهرده و نه‌خۆشی به‌هه‌زار
 دیق و زهرده‌ووی و ئاه و وهره‌م
 به‌گزه‌ی بای به‌قه‌وه‌ت دینه‌به‌ره‌م
 گوشتی که‌و چهنده که تامداره به‌ناو
 هه‌نگ و هه‌لایۆ ده‌هه‌نووتته هه‌ناو
 تا وزه‌ی بیر و خه‌یال سه‌رده‌که‌وئ
 که له‌گۆر که‌وتی وه‌ها دهرده‌که‌وئ
 به‌ین و پالی که له‌پالی دیتییه
 مه‌نزلی نۆکه‌ری خۆتی لیتییه
 که‌ره‌تۆپیو و که‌لاکی گوێلک
 هه‌لمی دل پوون که‌ره‌وه‌ی سه‌ر گوێلک
 پیکه‌وه چینه‌بکه‌ین له‌و په‌ینه
 بۆی سه‌نیر مه‌لحه‌می بیر و زه‌ینه
 ورد به‌وه چهنده به‌مانا قووله
 مه‌سه‌ل و گفتی قه‌لی ماقووله
 بیکه سه‌رمه‌شقی ژیان ئەو ئیشه
 هه‌ر له‌سه‌ر داری نه‌وی هه‌لنیشه
 هاته‌وه بیهری هه‌لق پابوردووی
 پاکی بووزانه‌وه یادی مه‌ردووی
 گوول کرا رایه‌خ و پایه‌ندازم
 چهنده ئازوا له‌شی کیو ناوازم
 چهند پروانی مه‌زه‌وی له‌و بانه
 کینو و ده‌شت له‌و سه‌ره‌وه چهنده جوانه

چەن چكۆلەن پەلەوەر لەو بەرزە
 ناخ كە چەن خوێپى گرە ئەو عەرزە
 ھەوتەوانان بوو میدالى سەرى من
 چەندە شۆراو ھەخوین شا پەرى من
 كۆلكە زێرینە ھەكو تاقي زەفەر
 ئاسمان بۆ منى بەست كاتى سەفەر
 چەندە راوى كەس و كەویارم كرد
 دوژمنى تاقمى شەمقارم كرد
 ئىستە بۆ وا رەبەن و داماو
 من ھەلۆ چاوا لە دەمى قسالاوم
 ساكە ئەو كارە ھەساكارە
 مەرگە مەوانى گەدا و خونكارە
 ھەورى عاسمان بێ خەلاتم باشە
 يا لەشم خاشە بكیشن باشە
 كوتى وا ژینى درێژ پێشكەشى خۆت
 گۆشتى مردارەو ھەو ھەرى بەشى خۆت
 ژینى كورت و بەھەلۆى مردن
 نەك پەنا بۆ قەلى روپوش بردن
 لاى ھەلۆى بەرزەفەرى بەرزە مژى
 چۆن بژى خۆشە نەك چەندە بژى

گەرچى ئەم ھۆنراوھە زادەى بیری خۆى نییە، بەلام نازكى و جوانى و سواری ھۆنراوى
 سوارە و ھێنانى ئەو ھەموو وشە ساكارە كوردییە لەم ھۆنراوھەدا وێنەىكى بەرزە بۆ
 بازاڕى وێژەى كوردی و ھەروەھا وردیى بیری ئەم ھۆنەرمان بۆ دەردەكەوێ.

سوارە ھەروەھا كە وتمان لە لایەن نووسینی پەخشانیشەو، یەكێكە لە نووسەرە ھەرە
 كەورەكانى كورد و گەلێ نووسراوى بايىدارى بەپەخشانی جوانى كوردی لێ بەیادگار
 ماونەتووە كە ئەوا نمونەىكى لێرەدا دێنین كە لە سەردێرى ھۆنراودا نووسیویە و دەلێ:

«تاقمێك ھەبوون كە لایان وابوو شیعەر زیل و بەمە و ئاھەنگ و وشەى جوان جگە لە
 لاواندەوێ پەردەى دڵ و گوێ بەكارى شتێ تر نایە ئەمانە چ سوورئالیست بن، چ
 لایەنگرى پۆمانى نوێ چ دادائىست و چ تاقمى ھونەر بۆ ھونەر، ھەموویان دەكرێ لەژێر

نەم ناویدا کۆ بکەینەو: لایەنگرانی قالب و دیوی دەرەو، ئیمە لەگەڵ ئەو شائەزانی
 ئاھەنگ و وشەیی جوان و پازاندنەوێی پڕوالتی وتار بەشتیکی گرنگ و ھێژایە لە شیعرا
 بەلام وەسیلەیە نەک ئامانج. مەبەستی ئەسلی لە شیعرا ناوەرۆک و کاکلە نە پڕوالت و
 توێکۆڵ. شیعری فەننی و مامۆستایانە ئەمەیه کە ناوەرۆکیکی بەکەلکی ھەبێ لەناو
 قالبیکی جوان و پازاویدا و ئاھەنگی تایبەتی خۆشی دۆزیبێتەو، ئاھەنگی تایبەتی
 شتیکی شیاوی لێ وردبوونەو، چونکە ھەر شیعریک بەپێی موحتەوا و واتەیی خۆی
 ئاھەنگیکی تایبەتی ئەخوازێ و بۆ ئاھەنگی تایبەتیش وشەیی تایبەت گەرەمە بۆ نموونە
 شیعریکی نەتەواوەتی و ھاندەر کە ئەیەوێ دەماری گەل پەرستی بەھێز کا، دەبێ
 ئاھەنگیکی ھەماسی ھەبێ و وشەیی تایبەتی بۆ ھەلبژێرێ وەک ئەم نیوێ شیعەرە کە دەلێ:

«بێ و چەک زەرەمیانە و خرەمە...»

سەرچاوەکان

۱- کۆمەڵە ھۆنراوەکانی سوارە کە خۆم کۆم کردووەتەو.

۲- ژیننامەی سوارە لەسەر ژبانی خۆی.

۳- یادداشتهکانی خۆم سەبارەت بەسوارە.

ھۆنەرانی دەوری خالیدی

۶۵۰ - ۱۲۰۶

سەبارەت بەدامەزراندنی میرنشینی خالیدی کە لە پەرتوکی شەرەفنامەدا بەناوی
 ھەرمانەرەواییانی جزیر باسیان لێ کراوە ھەرکام لە مێژوونووسان قسەیەکیان کردووە. میر
 شەرەفخانێ بێلیسی بنەچەکەیی ئەوان دەباتەو سەر خالیدی کۆری وەلید و ھەندێ تر ئەوان
 لە پاشماوێی خالیدی یا ھالیدیەکان دادەنێن کە لە باپیرانی کەونارای کورد بوون و ئەمانە
 لە ساڵی ۶۵۰ی کۆچیدا دەوڵەتیکیان لە جزیر و بۆتاندا بەناوی خۆیانەو دامەزراند و لە
 پاشدا گەلێ مەلەبەندی تری کوردستانیان داگیر کرد و ھەندێ جار بەسەرەخۆیی دەژیان و
 ھەندێ جاریش لەژێر دەسلەلاتی پاشایانی ئێران و عوسمانیدا بوون و دەوڵەتەکیان تا
 دەوری بەدرخان پاشا ھەر ما و بەپێی وتەیی ئەمین زەکی بەگ، کۆرەکانی بەدرخان پاشا تا
 ساڵی ۱۲۰۶ی کۆچی ھەر دەسلەلاتیان ھەبوو، بەلام تورکەکانی عوسمانی دەورەیان دا و
 شەرتیکی گەرم لە نێوانیاندا قەوما و سەرئەنجام کۆرەکانی بەدرخان خۆیان دا بەدەست
 تورکەکانەو و ئێتر دەوڵەتەکیان پووج بوووە.

خالیدیەکان یا ھەرمانەرەواییانی جزیر بۆ پەرەپێدانی ئاوەدانی و کشتوکال و ھەرھەنگ و

وێژە کوردی گەلێ تێ کۆشاوان و لە ماوەی فەرمانڕەوایی خۆیاندا گەلێ پرد و کاروانسەراییان دروست کردوو و پەرەیان داوێتە فەرھەنگ و وێژە کوردی.

لە دەوری خالیدیەکاندا گەلێ ھۆنەر و ھەستیار و زانا و ھونەرمەند ھەلکەوتوون کە پاژە و خەزەتییکی زۆریان بەزمان و فەرھەنگی کوردی کردوو کە لەناو ئەوانەدا دەتوانین لە: «عەلی حەریری، شێخ ئەحمەدی جزیری، فەقێ تەیران، بەکر بەگی ئەززی، شێخ ئەحمەدی خانی، ئەحمەدی مەلا باتی، موراخانێ بایەزیدی، شا پەرئەوی ھەکاری» ناو بێین کە ئەوا لێردەا باسیان لێو دەکەین:

عەبدولسەمەدی بابەک

٣٦٢-٤١٠

ئەستێرە گەشی ئەم باسەمان ناوی عەبدولسەمەدی کورێ مەنسور کورێ بابەک و نازناوی ھۆنراوی بابەکە. بەپێی وتەی ئیبنی خەلکان ئەم ھۆنەرمان لە ساڵی ٣٦٢ی کۆچی لە ھەکاریدا ھاتووێتە دنیاو و بەیەکێ لە ھۆنەرانێ ھەربەرزێ دەوری ساحتیب کورێ عیباد (٢٢٦-٢٨٥ی کۆچی) دێتە ژمار و زۆری ھۆنراوەکانی عەرەبێن و لە ستایشی فەرمانڕەواییان و میراندا ھۆنیوێتەو. ھەر لەسەر قسەی ئیبنی خەلکان ئەم ھۆنەرە سێ دیوانی بوو کە زۆری ھۆنراوەکانی پیاھەلگوتن و ئاینی و خواناسین. لە ساڵی ٤١٠ی کۆچی ھەر لە ھەکاریدا لە تەمەنی چل و ھەشت ساڵیدا کۆچی دواوی کردوو.

مامۆستا عەبدولرەقیب لە دیوانی کرمانجیدا سەبارەت بەبابەک دەلێ: بابەک یەکێ لە ھۆنەرانێ ھەربەرزێ سەدی چوارەم و پێنجەمی کۆچی و بەپێی قسەی ئیبنی خەلکان گەلێ ھۆنراوی بەزمانی عەرەبی و کوردی ھۆنیوێتەو کە ھۆنراوە عەرەبییەکانی لە پەراوھەکانی وێژە عەرەبیدا تۆمار کران و ھەندێ لە ھۆنراوە کوردییەکانی کە لەناو بەیاز و کەشکۆلەکاندا نووسراونەتەو کەوتوونەتە دەستی ئێمە.

بابەک لەگەڵ ئەوێ کەمتر ھۆنراوی کوردی ھۆنیوێتەو، بەلام ھەر ئەو ھۆنراوانە کە بەزمانی کوردی کەوتوونەتە دەستی ئێمە گەلێ شیرین و پەوان و دلگران و کەمتر نین لە ھۆنراوی ئەو ھۆنەرانی کە ھەر ھۆنراوی کوردییان ھۆنیوێتەو، لە ھۆنراوی عەرەبیدا لە ھەموو بابەتێک دواو: خواناسی، دلداری، سروشت، بەلام لە کوردیدا ئێمە ھەر ئەم بڕە ھۆنراوانەیمان دەست کەوت کە بێ گومان ئەمە نمونەیەکە لە سەدان ھۆنراوی تری ئەو بەکوردی. بەلێ بابەک بەم چەشنە بەسروشدا ھەلدەلێ و دەلێ:

دلاشاد به! خوښ دهم هات بهاره
 په شمهه چو ته رازهن بوون دياره
 نهال دهر بوون خشاهات ناف و جووبار
 به فر کهر کهر بوو کهفتی نزاره
 گوليلک و گول ب کهن دهر چون ژکاژان
 سفک هات نيرگزا مه ست کووښ خاره

واټه: نهی دل! خوښ به نهوا دهمه دهمی خوښی به هاره و زستان به سرچوو و نیستا
 گیا و پوهک له هه مو چی و شوینکدا پروان و ناوی دژل و شیوهکان به رهو پروبار و
 جو بارهکان سهره و ژیر بوو ته وه و کلپله کانی به فر له ت له ت بوون و گول و گولاله کان له
 داویننی کینه کانه وه سهریان دهرهینا و نهوا بزه دهگر نه وه و نیرگری کلاو لارمهستان خوښ
 دهنوینن.

سهرچاوهکان

- ۱- وفیات الاعیان - تالیف شمس الدین ابن خلکان - مصر، ۱۹۴۵.
- ۲- دیوانا کرمانجی - تویتژاندنا عبدالرقيب يوسف بغداد، ۱۹۴۵.
- ۳- به یازنیک که نزیکه ی چوارسه د سال له مه ویتش نووسراوه.

عەلی حەریری

۹۸۴-۹۱۷

نهم هونه رهمان ناوی نهحمه د و کوری عەلی حەریریه و بهناو باوکیه وه ناسراوه و به پیتی
 نهو به لگانه ی که که وتوونه ته دهستان له سهده ی دهیه می کوچیدا ژیاوه. سالی له دایکبوون
 و مردنی عەلی حەریری به ته وای نازانری و هر که سه قه سه یه کی لیوه کردووه و نیمه نهو
 قسانه دنین و لیان ده کوینه وه تا راستیه که مان بو درکه وئ.

ماموستا محمه د نهمین زهکی بهگ له په راوی «ناودارانی کورد» دا دهلت: عەلی حەریری
 له نیوانی سالانی ۴۰۰ و ۴۷۰ دا ژیاوه و هندی هونراوی له شوین به یادگار ماونه ته وه.
 ماموستا موحیبی له په راوی: «خلاصه الاثر» دا دهلت: شیخ نهحمه دی حەریری له سالی
 ۱۰۴۸ ی کوچی له گه په کی سألحیه ی شامدا کوچی دواپی کردووه و له ویدا نیرژاوه.
 ماموستا دوکتور بله چ شیرکو له په راوی «القضیه الكردیه» دا دهلت: عەلی حەریری له
 سالی ۱۰۰۹ ی کوچیدا ژیاوه. ماموستا عه لانه دینی سهجادی له په راوی «میزووی نهدهبی

كوردى، دا دەلى: مەولانا جامى كە لە سالى ۸۱۷ى كۆچى لە دايك بوو، لە رىگەى كوردەوارىيەو بەسەر ھەولتەردا چوو بۆ ھەج و لە سالى ۸۹۸دا مردوو. لە كاروانى ھەجەكەى لەو كاتەدا كە بەكوردەوارىدا تى پەريو لە باسى ھۆنراو و وێژدا دەلى:

پىرە مردى بىدەام زجىزىر نىك مردى بدەدام ز حەرىر

و ە ساغ بووئەو ەئەم پىرەمىردە كە ئەو چارى پى كەوتوو مەلای جىزىرى بوو و نىمە مىردەكەش ەلى حەرىرى بوو كە وابوو ەلى حەرىرى لە بەين سالىنى ۸۴۵ تا ۹۱۵ى كۆچىدا ژياو.

مامۇستا ەبدولرەقىب يوسف لە سەرەتای ديوانى كرمانجىدا دەلى: ەلى حەرىرى لە تاكە ھۆنراوتكىدا دياردىي كرووئە مەم و زىن ەكو دەلى: «مەم و زىن ھەر دوو يەك طايى سىا زولفى كرنا تالان» واتە: مەم و زىن ھەردوو كىيان بەتايەكى زولفى رەش ھەموو شىتەكيان بەتالان چوو، لەبەر ئەو ەى مەم و زىن لە سالى ۸۵۴ى كۆچى مردوون و ئەم مىژوو ەسەر كىلى گلەكەياندا نووسراو، ديارە ەلى حەرىرى لە پاش ئەو مىژوو ەدا ژياو و بەپىتى ھۆنراو كەى جامى، ەلى حەرىرى ھاوچەرخى مەلای جىزىرى بوو و ەكو دەلەن ماو ەكەش لەلای ئەو وانەى خوئندوو و ەفتەى بوو و ەرو ەا دەلەن لە شەرى چالدران كە لە سالى ۹۲۰ى كۆچى لە نيوانى ئىران و دەولەتى عوسمانىدا رووى داو ژياو. لەم دوايىيەدا بەيازىكى كۆنمان دەست كەوت كە ەندى ھۆنراوى ەلى حەرىرى تىدا تۆمار كراون و سالى لەدايكبوون و مردنىشى ۹۱۷-۹۸۴ى كۆچى نووسىو و لەمەو بۆمان دەرەكەوت كە ەلى حەرىرى لە سەدەى دەيەى كۆچىدا ژياو.

بەپىتى ئەو بەلگەنەى كە ھىنامان، ەلى حەرىرى لە سەدەى دەيەى كۆچىدا ژياو و، ەكو دەم بەدەم دەيگىرنەو باوكى لە بنەرتا خەلكى حەرىرى كوردستانى عىراق بوو و لەوتو ەبارى كرووئە شام و لە پاش ماو ەكە چووئە دىنى ەسال و لەوتدا نىشتەجى بوو و ئەوسا ئەحمەدى كورى لەو دىيەدا لە دايك بوو. ئەحمەد ەر لە مندالىيەو خەرىكى خوئندن بوو و لە پاشا چووئە حوجرەى ەفتەيان و بۆگەلى شار و ولات گەراو، ماو ەكە لە شام بوو، ماو ەكى زۆرىش لە ەلەب لە فەترگەى ئەحمەدى دىرەزانى خوئندووئەتى و لە پاشا لە باژىرى ەنتاب يا ەين تاب لە كوردستانى توركىا خوئندەكەى تەواو كروو و لە شىخ شاو ەلى خەلو ەتى ودى مەلەيەتى وەرگرتوو و گەراوئەو زىد و مەلەندەكەى خۆى و لە پاش ماو ەكە چووئە شام و لە مزگەوتى سالىيەدا دامەزراو و پاشماو ەى ژيانى لەو شوئەدا بەوانەوتنەو و پىنوئىنى خەلك بەرووئە سەر تا كۆچى دوايى كروو و ە ەر لەوتدا نىژراو.

عەلى حەرىرى بەيەككى لە ھۆنەرانى بەرزى كورد دىتە ژمار و، لە ھۆننەوھى ھۆنراوى
 ئاينى و دلدارىدا مامۇستا بوو و سەرى كىشاوھتە درگای ھەموو جۆرە و تىكەوھ: ئاينى،
 كۆمەلایەتى، دلدارى، سروشتى، بەلام لەبەرئەوھى ھۆنراوھكانى كۆنەراوھتەوھ بەداخەوھ
 زۆربەيان تياچوون و چەند پارچە ھەلبەستىكى كە لەناو بەيازىكدا كە لە سالى ۱۱۸۱ى
 كۆچىدا نووسراوھ كەوتووھتە دەستمان كە لىرەدا ھەندىكى دىنن و لەسەرى دەكۆلنەوھ.
 ھۆنەرانى كورد بەچاوئىكى بەرزەوھ سەرنجى عەلى حەرىرىيان داوھ. شىخ ئەحمەدى
 خانى لە پەراوى مەم و زىندا، ناوى عەلى حەرىرى لە رىزى شىخ ئەحمەدى جىزىرى و فەقى
 تەيران ھىناوھ و دەلى:

بىنا ڤە روھا مەلى حىزىرى
 بى حەى بكرا عەلى حەرىرى
 كەيفەك وھ بدا فەقىھى تەيران
 حەتا بەئەبەد بىمايە حەيران

حاجى قادرى كۆيش لە تاكە ھۆنراوئىكىا ئەو بەحەسسانى كورد دادەنئ و دەلى:

دوو عەلن شاعىرن وھكوو حەسان
 بەردەشان و حەرىرە مەسكەنىان

وھكو دەلن عەلى حەرىرى زمان و وژەى فارسى و عەرەبى و توركىى زۆرباش زانىوھ و
 گۆيا بەزاراوى خەلكى حەرىرىش ھۆنراوى ھۆنىوھتەوھ، بەلام ھىچئىكى نەگەشتووھتە
 دەستى ئىمە، ئەوھى روونە لە ھۆننەوھى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبووھ و
 ھۆنراوھكانى زۆر تەپ و پاراو و شىرىن و پەوانن، ئەمەش چەند ھۆنراوئىكى ئەم ھۆنەرە كە
 دەلى:

دلى مەحزونن كەفارەت بىت كو ئىشەب تازە مېشان تىت
 ب مزگىنى بەشارەت بىت كو مېشان جانئ جانان تىت
 كو مېشان جانئ جانا لسەر چەشمى مە مېشانە
 ب مالا جوملەيى خانەنە كو شاھى جوملەيى خان تىت
 وەرە ئەى شاھدى شىرىن، ژ عىشقا تە دل ئىخسىرىن
 ب جان مەنزلگەھى مىرىن، تەلەبكارىن كو سولتان تىت
 تەلەبكارىن، دل ئارايىن، مەدىم يارىم، ب وئى شاين
 ل بەژنا عەرەرىن دايم سىھ مار لى ب جەولان تىت

سیه ماران کره سهیران کۆ خاس و عام بووبوون جهیران،
 ل جووتی شبههتی جهیران ل جهیران عهنبه ئهفشان تیت
 دوو زولفتین عهنبه ئهفشان، دوو لهعلیت شهکهستان
 ئهقیق و دوو و مهرجانن، ل ههوزان ئاب ههیوان تیت
 عهجیب برکه مراری تی، ل سهیدی قهوسی تاری تی
 سیه پهنجین خوماری تی، ژمهخموران دوو ئهسلان تیت
 ژ مهخموران تومهخموری، ب جی هیتشت عهقربا ژوری
 تهوفا بهیت مهعموری، ل بورجان خوون بهسهیران تیت
 عهقارب هات و بی هه هات، ل وی بورجا زهبرجه هات
 فه بالا قهوسی ئهسوود هات، ل تهلهب ماه تابان تیت
 ل ههیفا کهوچهین کامیل، فه ئههلان پانههشتن دل
 کۆ جوملهدا سهفین سونبول، له هندافی گولستان تیت
 گولستانا خودا پرسته، ل چار ئهتراف لان خوسته
 بنهفش و نیرگزا مهسته، جنهسری لهعل و پهیحان تیت
 ژ ئهفغانان نهمایم تیر، دوعا گۆتی ته ئهز بی فیر
 ببینه شه دوو ئهسلهح دیر، ههتا فی قاسدی جان تیت
 ببیته پروشهمالینی، وهه هندافی بالینی
 ژدهست ئاهان و نالینی، چ پهنگ فهریاد ژ عهسمان تیت
 ب فهریاد و ب هاواره، ژ دهست ئاهان من ئهوکاره
 مهلازم بهندهتی ژاره، ژ سهیدی چ فهرمان تیت
 سهیدی حهق نهزهر فیرا، د ئیقلیمان عهلهم گیرا
 قهتارا کهوههرا ن فیرا، ژ ئیف کانا بهدهخشان تیت

واته: ئهی دله خهبارهکه! ئهوا ئیمشه و میوانیکی تازمت بۆ دئ و دهبی تاوانی ئهو
 ههموو خه و پهژارهیه که خواردووته بدهیتهوه، دهسا مرگینیت پی دهمم ئهو میوانه
 میوانیکی گیانییه، ئهو میوانه گیانی گیانانه و لهسه چاوانه. ئهو میوانه ژۆر خوشهویسته
 و شای ههموو خانانه. وهه ئهی میوانه شیرینهکه دله بههۆی ئهوینی تۆوه کهوتوووته داو
 و بهجاری ئیخسیر بووه، من بهگیان و دله له تۆ میوانداری دهکه و سهرم له ریتا بهخت
 دهکه و بههاتنی تۆ که بالات وهکو عهعهره و ههموو دهم و جووتی پهلکهت وهکو ماری

پهش به سهر به ژنتا شوې بوو ته وه و چاوه کانت وهکو چاوی ناسک له ژتر که زیه په شکه کانتا
 د هدره و شینه وه دلخو شم. خه لک سهریان له جوانیت سووړ ماوه، به تاییه تی بو دوو
 زولفه کانت که بوئی عه نبریان لی دی و لیوه کانت به وینه یی شه که ر و دوړ و مهران و، بو
 مرق و هکو ناوی زیانن، چاوه په شه کانیشت مه ستن و خه لک وهکو که عبه به دهریاندا
 ده که پین و له مانگی که وچ پیرین له ناسمانی به ژن و بالاندا هه لاین و دلی گراوان دهر پین و
 له گولستانی جوانیتدا گولانی جوړ به جوړ وهکو به نه وشه و نیرگز و پیحان پواون و، من
 که دلبرای تو م هر دهنالینم و نیتر له ناله نابمه وه تا بزنام چ فرمانیک دده دی.

عه لی حریری له پارچه هه لبه ستنکی تریدا له یاره که یی گله و گازنده دهکا و دهر دی دلی
 خوی دهر دهر پین و ده لی:

دیسا ژنق عیشقا به ری پړ نه نده روونم ناتشه
 زولفا موزیه ن عه نبرئی، ده عوا دگل خالا په شه
 خالا ل دیمئی دل په قفا، سه د روح و جانم بن قه دا
 سوتم که لوقو دمن نه ما، ته رکم کرن عه قل و ه شه
 عه قل و هشم بوونه نه سیر، دنیا کوکه که گه تینه بیر
 دیم شو به تا به را مونیر، زولفا ژ وهر دی بپن خو شه
 وهر دان ژ نیف زولفا دهرین، شو علا به نه فشی تی قهرین
 بالا و قه د عه ر عه رم، هه ریان لسه ر ماری په شه
 دیسانئی حه ی تیت و دجت، نه حیای نه مو اتان دبیت
 وی جهان مودام نوور ژ دجیت، دیم شو به تی شه معا که شه
 شه معا شه بستانی نه وه، وهر دا گولستانی نه وه
 سه روی دبوستانی نه وه، شوخا «هریری» دلگه شه
 عه جیب له طیف و جندییه، نه زمان نه زان و پرومییه
 نا که ژ عیشقا بازان نییه، مه ست و خومار و سه رخو شه
 سه رخو هشی جاما شه به تی دیم شو به یی شه معا زولمه تی
 حووری دباغی جه نه تی، سه ردار ی چه ندین مه هو هشی
 مه هو هس کوو هستان سه ف به سه ف نه و هاته دهر میسری دکف
 وان گو ت: «عَلِي لَا تَخَفْ»، مه ب مرنی قه وی خو شه

وا ته: دیسان سه رله نوی دلم ناوری تی به ربوو و، زولفه عه نبرینه کانی یارم له که ل خالی
 په شی سه ر گونایدا به شه په هاتن و نه و خاله دلمی پفاند و نه که ر سه د گیانم بی له پتی

ئەودا بەختى دەكەم، ئەوەندە ئالاندىم كە دەنگم بىرا و دلم سووتا و فام و ھۆشم نەما، بىر و ھۆشم ئىخسىرى پرومەتى جوان و زولفى بۆنخۆشى ئەو يارە بوو، ئەو زولفانەى بەسەر بالاى عەرەرىنەو دىن و دەچن و بەجارى مردووان زىندوو دەكەنەو، چونكە پرومەتى جوانى تىشكى لى دەبارى و ھەكو شەم پروناكى دەدا، لە راستیدا شەمى شەوان ھەر ئەو و گوللى گولستانان و سەوللى بىستانەكان ھەر ئەو و، ئەو دلبەرە جوانە، شۆخوشەنگى (ھەرىرى)یە، ئەم شۆخە ئاگای لە حالى ئەوینداران نىيە، چونكە مەست و سەرخۆشە و سەردارى چەندىن نازەنىنى گولەندامە، ھەر ئەو نازەنىنانە پۆژىكيان بەپىز پاوەستان و لەپى يارم ھاتە دەر و شمشىرىكى بەدەستەو بوو و دياربوو كە بۆ كوشتنى من ھاتبوو، نازەنىنەكان وتیان ئەى عەلى مەترسە، ئىمە بەمردنى خۆمان پازىن، چونكە ئەو دلبەرە زۆر دلپەقە.

سەرچاوەكان

- ۱- خلاصه تاريخ الكرد وكردستان تاليف: محمد امين زكى بگ - قاھرە، ۱۹۳۹.
- ۲- مشاهير الكرد و كردستان تاليف: محمد امين زكى بگ - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۳- القضيە الكردية تاليف: دكتور بلج شيركو- قاھرە، ۱۹۳۰.
- ۴- خلاصه الآثار - تاليف: محبى - دمشق، ۱۹۳۵.
- ۵- مێژووى ئەدەبى كوردى - عەلانەدىن سەجەدى - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۶- مەم و زىن، شاكارى ئەحمەدى خانى - لەسەر ئەركى گىو موكرىانى - ھەولێر، ۱۹۶۸.
- ۷- دىوانى حاجى قادرى كۆبى - كۆكردنەوھى گىو موكرىانى - ھەولێر، ۱۹۶۹.
- ۸- دىوانا كرمانجى - توێژاندا عبدالرقيب يوسف - بەغدا، ۱۹۶۵.
- ۹- بەيازىك كە لە سالى ۱۱۲۰ى كۆچیدا نووسراو.

شیخ ئەحمەدی جزیری

۱۰۴۸-۹۷۲

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە ناوی ئەحمەد کۆری شیخ
مەحمەدی جزیریە و نازناوی ھۆنراوی (مەلا و
مەلئ)یە و لە شاری جزیردا لە دایک بووە کە
شاریکە لە کوردستانی تورکیە و کەوتوووە
خۆرئاوای چپای جوودی.

سەبارت بە میژووی لەدایکبوون و مردنی مەلای
جزیری لە نێوان نووسەرەکان و میژوونووساندا
جیاوازی ھەیە. مامۆستا عەلائەدین سەجادی لە
میژووی ئەدەبی کوردیدا سالی لەدایکبوون و
مردنی شیخ ئەحمەدی جزیری (۹۰۱ - ۸۲۷ی

کۆچی) داناو. دوکتۆر بلەچ شێرکۆ واتە جەلادەت عالی بەدرخان لە پەرپاوی (القضیە
الکردیە)دا دەلئ: مەلای جزیری ناوی شیخ ئەحمەد و خەلکی جزیر و بۆتانە و لە سالی
۸۰ی کۆچی لە شاری جزیر و بۆتاندا مردووە و زۆر ھۆنراوی دلداری و خواناسیی ھەیە.

مامۆستا ئەمین زەکی بەگ لە پەرپاوی: میژووی کورد و کوردستاندا دەلئ: مەلای جزیری
ناوی شیخ ئەحمەدە و لە جزیرە یێبنی عومەر لە نیووی دوایی سەدە شەشەمی کۆچی
لە دەوری عیمادەدینی فەرمانپەرە شاری موسڵدا ژیاوە، دیوانەکی خۆی بەدیاری
ناردووە بۆ خانی خانان کە لە توریزدا ژیاوە.

مامۆستا محەمەد عەلی عەونی کە پەرپاوی ناو دارانی کوردی مامۆستا ئەمین زەکی بەکی
وەرگێراوەتە سەر زمانی عەرەبی، لە بەشی بەسەرھاتی مەلای جزیریدا چەند پەرپاوی زۆکی
داناو و دەلئ: ئەو ھۆنراوانەمی کە لە دیوانی مەلای جزیریدا ناوی سەعدی و حافز و
جامیان تێدا، پەيوەندییان بەجزیریەو نییە و ھی ھۆنەرانێ ترە و خستووینانەتە ناو
دیوانەکە یەو.

ئەلیکساندەر ژابا کە خۆرھەلاتناسێکی پروسییە، لە پەرپاوەکەیدا کە بەناوی
«چیرۆکەکانی کوردی»یە، سەبارت بەچۆنییەتی ژبانی مەلای جزیری دەلئ: مەلای جزیری
خەلکی جزیری یێبنی عومەر و لە دەوری عیمادەدینی زەنگیدا واتە: لە نێوان سالانی
(۵۴۰ - ۵۵۶ی کۆچی)دا ژیاوە.

خۆرھەلاتناسی ئەلمانی فۆن ھارتمان کە دیوانەکی مەلای جزیری لە بەرلین لە چاپ

داوه، له پېشه‌ګۍ څو ديوانده دهلۍ: مه‌لای جزيری له سده‌ی شه‌شمی ګوچيدا ژباوه. ماموستا مه‌لا محمده‌ی بوتي ژفنگی که ديوانه‌ګۍ مه‌لا جزيری به‌رافه‌ی ګی زږد جوان به‌زمانی عره‌بی له شاری قامشلی له چاپ داوه له سهرتای څو په‌راوه‌دا دهلۍ: څو که‌سانه‌ی که دهلین څو هونراوانه‌ی وا ناوی سهدی و حافظ و جامیان تیا به‌هی مه‌لای جزيری نین، وا دياره له وټه و هونراوانسیندا شاره‌زاییه‌ګیان نیبه، چونکه هر که‌ستیک هروا که‌میک سهرپشته‌ی له وټه و هونراوی کوردی ه‌بی، ده‌زانی که څو هونراوانه‌ی مه‌لای جزيرین. مه‌لای جزيری له پارچه ه‌لبه‌ستیکشیا دیاردی کردووه‌ته سر ته‌یمووری له‌نگ (۷۷۱ - ۸۰۷ ه‌ی ګوچی) که څه‌مه‌ش څو ده‌ر ده‌مخا مه‌لا له پاش سده‌ی نویه‌می ګوچی ژباوه. سهره‌ای څو ده‌ش پارچه هونراویکی مه‌لا ه‌یه به‌عره‌بی که وادیاره له‌وه‌دا لاسای پارچه ه‌لبه‌ستیکي څه‌محمد پاشای کردبېته‌وه که له سالی ۹۰۲ ه‌ی ګوچی له ولاتی تورکی عوسمانیدا ژباوه.

ه‌روه‌ها څو هونراوانه‌ی که باسی خانی خانانی تیدا کردووه مه‌به‌ستی فرمانه‌ی‌وای کوردی شاری جزیر و بۆتانه و، څو میره‌ی که له‌ګه‌ل مه‌لادا به‌هونراو پيله‌بازی کردووه، عیما ده‌دینی جزیریه، ه‌روه‌ها مه‌لا له‌ګه‌ل فه‌قی ته‌یرانیسدا پيله‌بازی هونراوی کردووه و، فه‌قی ته‌یران له پارچه ه‌لبه‌ستیکي خویدا له‌ژیر ناوی: دل‌ق‌ابه، دل‌ق‌ابه، می‌ژووی څو پوڅه ده‌نوسۍ له نیوه هونراویکیدا دهلۍ: «ه‌زار و چل و یه‌ک چوونه» واته سالی ۱۰۴۱ ه‌ی ګوچی به‌سهرچووه که‌وابوو مه‌لای جزيری هاوچه‌رخي فه‌قی ته‌یرانه و له ناوه‌پاستی سده‌ی یازده‌می ګوچيدا ژباوه.

ماموستا ه‌زاریش که له‌م دوايیه‌دا ديوانه‌ګۍ مه‌لای جزيری به‌شپوه‌ی سوزانی رافه کردووه، هر له‌سهر څو بیروپایه‌ی که مه‌لای جزيری له سده‌ی ده‌یم و یازده‌می ګوچيدا ژباوه و له ګوتاییی قسه‌ګانیدا دهلۍ: څه‌ګر ژبا و فون هارتمانی څه‌لمانی و، یان څه‌مین زه‌کی و بله‌چ و علی عه‌ونی و ماموستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی به‌ر له ژینامه‌نوسینی څو خواناسه، دیوانه‌ګیان به‌وردی خوټندبایه‌وه، ته‌نیا څو هونراوه‌ی که باسی تیره‌ګانی خان و شهره‌فه، به‌س بوو که بویان دهرکه‌وئ مه‌لا له چه‌رخي یازده‌دا زیندوو بووه، څو ګوچه‌ی تیدا نی‌ژراوه ژیرزه‌مینی مزګه‌وتیکه که خان و شهره‌فی جزيری له پاش ه‌زاره‌می ګوچی سازی داوه، نی‌تر څو ه‌موو شتوان و ټال‌ق‌بوونه‌ی پتی نه‌ده‌چو، قسه‌ه‌تان و بردنی پتی نه‌ده‌ویست.

ماموستا څه‌نور مائی له سهرتای ديوانه‌ګۍ مه‌لای جزيریدا که له‌سهر څه‌رکی ماموستا ګیو چاپ کراوه دهلۍ: مه‌لای جزيری له ته‌مه‌نی ده‌ سالی‌دا له‌لای باوکی خه‌ریکی خوټندن

بووه و پاشان له لای زانا سرکه و تووه کانی شاری جزیر فیږی هه موو لکیکی زانست و زانیاری و هونر و ویزه بووه و پاشان به فقه قییه تی هه موو ناوچه کانی جزیر و هه کاری و دیار به کر و عمادیه که راوه و سه ره نجام و دمی مه لایه تی له مه لا تاها ی ستراباسی و هرگرتووه و که راوه ته وه زید و مه لبه نده که ی خوی و پاشماوه ی ژیا نی به وانه و تنه وه و پینوینی خه لک بردووه ته سه ر تا کوچی دوا یی کردووه و گلکوکه شی نیستا دیتنگی دلسو و تاوانه.

له م دوا یییه دا به یازنک که و ته ده ستم که له سالی ۱۱۲۵ ی کوچی له دیار به کردا نووسراوه و له وه دا هه ندی هونراوه کانی شیخ نه حمده ی جزیری و فقهی تهیران و به کر به گی نه رزی نووسراون و سالی له دایکبوون و مردنی جزیریشی تیدا تو مارکراوه که بریتییه له (۹۷۲-۱۰۴۸ ی کوچی) و له مه وه بو مان دهرده که وی که مه لای جزیری له سه ده ی دهیم و یازده می کوچیدا ژیاوه.

مه لای جزیری له هونینه وه ی هونراودا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و هونراوه کانی زید ته ی و پاراو و شیرین و پهوان، مه لا سه ری کیشاوه ته دهرگای هه موو جوړه هونراویکه وه: دلداري، خواناسی، سروشتی و، له هونراوه کانی وا دهرده که وی که له لیکدانه وه ی قورئان و فله سه فه و میژوو و ژماره و پزشکی و فیزیک و کیمیا شار هزاییه کی ته وای هه بووه.

وهکو ده م به ده م ده گپړنه وه مه لا گراو و سه و داسه ری کیژئی ده بی به ناوی سه لا، سه لا به جارئ هه ست و هوشی مه لا ده ستینئ و دلی دهر فینئ و به جارئ دهیخاته جیهاننکی تره وه، نه ویش چاری نامینئ و به م چه شنه پیا یا هه لده لئ:

شوخوشه نگی، زوهره په نگی، دل ژمن بر، دل ژمن
 ئاورتن هه یبـــــــــــــــــه ت پله نگی دل ژمن بر دل ژمن
 وی شه پالی، میسک خالی، دیم دورئ، گهردهن شه مالی
 جه به ته بسکان سه مالی، دل ژمن بر دل ژمن
 زولف و خـــــــــالان، نوون و دالان، وان ژمن دل بر ب تالان
 گو شه یئ قه وسئ هیـــــــــالان، دل ژمن بر دل ژمن
 سور شیرینئ، نازهنینئ، کو شتم و ناکه ت یه قینئ
 وی ب چه نگالا نه فـــــــــینئ، دل ژمن بر، دل ژمن
 فه تل و تابان، داغورابان، نه بله ق و جو هتئ شیبابان
 دامه بهر په نجه و کـــــــــولابان، دل ژمن بر دل ژمن

خوښ خه رامې، نه ز غولامې، نازکې شیرین که لامې
تووتیا نه یوان مه قامې، دل ژمن بر دل ژمن
ما هرویتې، میسک بویتې، سور پلنګې شیرخوویی
وی بزولفا شوبه یی گوویی، دل ژمن بر دل ژمن
هر دوو چه شمان، نازو خه شمان، کی ژ به روان عقل و هس مان
ساعه تا من دی چه شمان، دل ژمن بر دل ژمن
ما هتایې، ئافتابې، دیم ژ پوژ و شب نیقباې
خوښ ب چه نگال و کولایې، دل ژمن بر، دل ژمن
سهری نازې، سهر فیرازې، شوبه یی زیر په مزا مه جازې
دامه بهر چاکوچ و گازې، دل ژمن بر، دل ژمن
به زن و بالا، توخ و عالا، من کرن ښکرا موتالا
چی چه کا ته رحین دوالا، دل ژمن بر، دل ژمن
میری غازی، شیرې تازی، ښکران ن دی بیازی
کر له ژ غه فلهت څه گازې، دل ژمن بر، دل ژمن
شیر و خشتن، زولف و قشتن، هن څه شارن، هن څه هشتن
په لهه وانان دهست څه مښتن، دل ژمن بر، دل ژمن
پوهنیا چه فتن «مه لایې»، نهو ته چه لایا ته دایې
یا ژ (نه حمده) دل په فایې، دل ژمن بر، دل ژمن

واته یاری شوخوښه ننگه که که وهکو نه ستیره ی ناهید دهره وښتیه وه، هر چهنده ناوړ
ده خاته دلم، به لام پوخساری وهکو مرواری وایه و سای گهر دنی وهکو مؤمه و زور که له گهت
و جوانه و، زولفه کانی له سهر ته ویتلی له سه مادان، بسک و خالی پمشن و بڅ کوشتنی من
یه کیان گرتووه و دلمیان به تالان بردووه و، برڅکانی که وهکو مانګی یه کښه وون، هه مووی
خه لک به تاسه یه وون، بالای وهکو کتو به رزه، کولمې وهکو ناګری سهر کتو له دووره دپاره
و دلداران ناګه دار دهکا که دهست له دلپان هه لګرن. نهو یاره نه شمیله پروا به وه ناګا که
منی کوشتووه و خوینمی پښتووه، خو که زیه کانی پمسه و لاجانګی سپیبه و جووته
ګوله نګه شو په که ی سهر شه ده که ی جار جار ده که وونه سهر کولمه کانی، من به دل گیر وده ی
نهو شوخه بووم. خویا خو خوت دهرانی نهو شوخه دلی مه لای بردووه و به زیه ی پتدا نایه.
مه لای جزیری دیسان باسی نهوین و دهردی دلی خو ی دهکا و له پارچه هه لبه ستیکی
تردا ده که ویته سکالا و کله و گازنده له یاره خوښه ویسته که ی و ده لای:

دلبهړی ئیرق سهحر ئافیته جهرگی من دو دڅ
یهک ل سسینه، یهک د دلدا لهو ژمن تین ناخ و ئوخ
ناخ و ئوختین من ژ دل تین، لی ژبه تیرا قیزیل تین؟
یان ژ کوفانین دکول تین، ژی دزیت هر خوون و زوخ
خوون ژ دل جوچو پړوان تی، وهک عه قیق و ئه رغووان تی
لی ژ دهست سهلوا جهوان تی، ئه وشه پالا شنگ و شوخ
ئو شه پالا شوخوشه ننگه، کافرا پږم و فره ننگه
دامه بهر جوتهک خه ده ننگه، زالمی کوشتم ب دڅ
زالمی کوشتم شه پالی، نازکی قه نجی ده لالی
بوون حجابا زولف و خالی، ئیدهک و عالا و توخ
نه ترک و ئاین ب ریشی، ئی دزیرن پتفه ویشی
من دوو فیرس دین دپیشی، مروهت و ئینساف یوخ
لهو هه رقتم ئه ز ژ مهیلی، شوبه تی سیله تی و سهیلی
موحبهت و عیشقا ده لیلی، ئه ز کرم یه کسه ر پلوخ
دهست نه هیلیم ئه ز ژ دینتی، شوبه تی فره اد ئو شیرینی
وهر ژبه عیشق و ئه فینتی، من درتی چت ئه ف کلوخ
سوحبه تا چهرخ و سه ماتتی، وهک مهلا سه د موپته لاتتی
زهمزم و ئافا حه یاتتی، موشته ری سه د شیتخ و شوخ

واته: یاره نازداره کم نه مړی له بهر به یاندا له دوو لاره بهر تیری مژولی داوم، له لایهک
سینگی پتکاو و له لایهک دلمی بریندار کردووه، جا بویه هر ناخ هه لده کیشم، جوکه
جوکه خوینی دلم له بهر دلی دپړوا، خوینی من وا جوان نه بوو، به لام له بهر ئه وهی به دهستی
سه لای خو شه ویستم وه پړاوه که به ژنی وهکو داری سه ول وایه، خوینه که می جوان و
شیرین کردووه وهکو گولی نه رغووان ئه نازداره شوخوشه ننگه، زور سپی و نه رمه و
ئوهندهش دل بهر د بئی به زمییه، بویه منی دایه بهر شمشیری برژانگه کانی و کوشتمی.
ئیر نه متوانی سهیری خهت و خاله شیرینه کی بکه د دهسمال و شه ده که می و لاکیره ی پتجه
سه ری، بوونه پرده له نیوان چاوی به تاسه م، وه من بهم سووتان و کوشتنه واز له یارم
ناهیتم و، تا هیزم تیدا مابی پبایدا دپړوانم و، من وهکو فره اد گراوی ئه یاره شیرینه م
و، ته نانهت نه گهر سه ریشم له پتی ئودا بدوړپتم و وهکو فره اد دواپی به ژیانی خوم بیتنم،
دیاره به ئه وینی ئه و شوخه وه دهمرم.

مه‌لای جزیری ئه‌و په‌رده داده‌داته‌وه و له‌ژێر په‌رده‌ی پیتۆلی و ورده‌کاری و خواناسیدا ده‌که‌وێته و تووێژ و ده‌لی:

من دهر (قالوا بلی) باتن ف وێرا بوو ئه‌فین
هێژ ل سه‌ر عه‌هدا ئه‌له‌ستم تا ب پۆزا ئاخ‌رین
من ده‌قی لئ ئه‌شکه‌راکه‌م چاره‌که‌ی داغا نه‌ین
(اعرضت عنی و قالت ما دعاء الکافرین)
ئه‌ی شه‌ه‌ی عالیجه‌ناب، پڕ عاجز و په‌رکه‌نده ئه‌م
ئاه ژ ده‌ست جه‌ورا ئه‌فینی چ بکرم من به‌نده ئه‌م
سه‌بر و تاقه‌ت من نه‌مان لئ بێ که‌س و ده‌رمانده ئه‌م
(واجب لی امتثال الامر ماذا تأمرین)
سه‌ه‌تم ئه‌ز پیتا ئه‌فینی تیک بوو ئه‌م گردوه‌ها
(ان الی ایات صدق کان فی هذا النبأ)
حوریا پۆزا لیقائێ نازکا مه‌خموور قه‌با
(حبذا روضات نجد زرتها عهد الصبا)
من ل سه‌ر به‌دری مونیر مه‌کتوب ديه‌نه‌قشی سه‌واد
سه‌ر یه‌یه‌ک ئانی دوونوونان خه‌تی په‌یحانی دووساد
حادری من سه‌جده بر له‌و غه‌رقی خوونی بو فوئاد
(هذه جنات عدن فادخلوها خالدين)
نائیتن گوته‌ن ب قال شه‌رح و به‌یانی حوسنی تو
خوه‌ش (مه‌لا) ئامانجی تیران کر که‌مانی حوسنی تو
(تلك انبساء يقول الناس منا بعد حين)

واته: من له پۆژی به‌ریدا که خوا گیانی بۆ له‌شه‌کان به‌دی هینا، گراو و سه‌وداسه‌ری
یاره‌که‌م بووم و ئیستاش هه‌ر له‌سه‌ر به‌لێن و په‌یمان‌ه‌که‌ی خۆم ماوم و تا پۆژی په‌سلانیش
هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و به‌لێنه ده‌پۆم که داومه به‌یاره‌که‌م و، هه‌موو هیوا و ئومیدیکم ئه‌وه‌یه که داخ
و په‌ژاره‌ی دلم ئاشکرا بکه‌م. خوا یا من زۆر په‌ریشان و په‌شیووم و نازانم له ده‌ست ئازاری
ئهم دلدارییه که تووشی بووم چ بکه‌م؟ ئیتر ئۆقره و ئارام نه‌ماوه و به‌گه‌ری ئه‌وین سووتاوم
و خۆشیم له دلدانه‌ماوه. له ده‌رگای باخی یاره‌که‌م ده‌نگیکم بیست که ده‌یفه‌رموو: ئیتره
به‌هه‌شته و بچه‌ ناو و لێی ده‌رمه‌چن. به‌راستی ناتوانم باسی جوانیی تو بکه‌م، خاوه‌ن

دلان دهبی بزنان که چیرۆکی جوانیی تو چۆنه. ئه و جوانییی که مه لای دایه بهر تیروکه وان و له دواى ئیمهش ئه م باسه هه دهگێرنه وه.

سه رچاوه کان

- ۱- العقد الجوهري فى شرح ديوان الشيخ الجزري- احمد بن ملا محمد الزفنگي- قامشلي، ۱۹۵۹.
- ۲- ديوانا جزیری، طالبی محمەد شەفیق ئەلئارواسی - استانبول، ۱۳۴۰.
- ۳- دیوانی شیخ ئەحمەدی جزیری - له سه ر ئه رکی گیو موکریانى - هه ولێر، ۱۹۶۴.
- ۴- میژووی ئەدهبی کوردی - عه لانه دین سه جادی - به غدا، ۱۹۵۲.
- ۵- دیوانا مه لایی جزیری - توێژاندنا سادق به هانه دین ئامیدی - به غدا، ۱۹۷۷.
- ۶- یاداشته کانی خۆم سه باره ت به مه لای جزیری.

فه قی تهیران

۱۰۴۸-۹۵۹

ئهم هۆنه رهمان ناوی محمەده و به فه قی تهیران ناسراوه و به پیتی ئه و به لگانه ی که له ده ستدایه له ئاخو و ئۆخری سه ده ی ده یه می کۆچی له ماکو^(۱) دا له دایک بووه و هه ر له وێشدا پێ گه یشتووه و خه ریکی خۆتندن بووه.

سه باره ت به میژووی له دایکبوون و مردنی فه قی تهیران له نێوان نووسه راندا جیاوازی هه یه. مامۆستا ئەمین زه کی به گ له په راوی (ناودارانی کورد) دا سالی له دایکبوون و مردنی فه قی تهیرانی (۷۰۷-۷۷۷ ی کۆچی) داناهه. مامۆستا مه ردووخ له میژووه که یدا ده لێ: فه قی تهیران ناوی مه لا مه محمووده و خه لکی شاری مه کسه و زانا و وێژه وانێکی بێ وێنه بووه و دوو چیرۆکی به رزی به هۆنراو هه یه به ناوی شیخ سه نعان و حقایه تی به رسیسا و چیرۆکیکی تری هه یه، به ناوی ئەسپی ره ش که ئەسپی پێغه مبه ری گه رره ی ئیسلامه، هه روه ها بڕوانامه یه کیشی داناهه. له سالی ۷۲۱ ی کۆچی له دایک بووه و له سالی ۷۹۵ له ته مه نی هه فتا و چوار سالی دا کۆچی دوا یی کردووه.

مامۆستا عه لانه دین سه جادی له میژووی ئەده بی کوردیدا سه باره ت به فه قی تهیران ده لێ: خه لکی ماکو و ناوی محمەد بووه و له نێوان سالانی ۷۲۷-۷۹۵ ی کۆچیدا ژیاوه. ئه وه ی که زۆربه ی نووسه ران لایان وا بوو که فه قی تهیران له سه ده ی هه شته می کۆچیدا ژیاوه، تووشی هه له بوون، چونکه فه قی له پارچه هه له بـه سـتیکـیا ده لێ: «هه زار و چل و یه ک

(۱) ماکو یه کێ له شاره کانی کوردستانی تورکیای که هاوسنووری ولاتی کۆماری ئازربایجان.

چوونه» واته سالی ۱۰۴۱ی کۆچی بهسەر چووه، جگه له وهش فهقی تهیران کارهساتی دم و خانی لهپ زێڕینی بههۆنراو هۆنیوهتهوه که ئهم کارهساته له سالی بیست و سێیهمی پاشایهتیی شا عهباباسی سهفهیدا که پتکهوتی سالی ۱۰۱۸ی کۆچییه رووی داوه و ئهسکه ندر بهگی تورکومان له پهراوی (عالم ارای عباسی) دا نووسیویهتی و پاشان کارهساتهکه کراوته بهیت و باو و فهقی تهیرانیش بههۆنراو هۆنیوهیهتهوه و ئیتر گومان لهوهدا نامینی که فهقی تهیران له سهدهی دهیهم و یازدهمی کۆچیدا ژیاوه و هاوچهرخێ مهلای جزیرییه و لهگهڵ یهکدا بههۆنراو پیلهبازیان کردووه.

شیخ ئهحمهدی خانی که پهراوی مهم و زینی له سالی ۱۰۶۱ی کۆچیدا داناوه، دیاردیی بهفهقی تهیران و مهلای جزیری کردووه و ئهمهش ئهوه دهگهیهنێ که فهقی تهیران بهر له خانی کۆچی دواویی کردووه و پهنگه ده یا پازده سالتیک بهر له ئهو میژوووه مردبێ، خانی دهلی:

بینا فه رهحا مهلی جزیری پێ حهی بکرا علی حهریری
که یفهک وه بدا فهقیهی تهیران حهتا بهئه بهد بمایه حهیران

له به یازتکدا که له سالی ۱۱۲۵ی کۆچی له دیاربه کردا نووسراون سالی له دایکبوون و مردنی فهقی تهیران ۹۵۹-۱۰۴۸ی کۆچی نووسراوه و له مهوه بۆمان دهردهکهوێ که فهقی تهیران له سهدهی دهیهم و یازدهمی کۆچیدا ژیاوه.

فهقی تهیران بهیهکی له هۆنه رانی هه ره بهرزی کورد دیته ژمار و هۆنراوهکانی زۆر ته و پاراو و شیرین. ئه و جگه له هۆنینه وهی هۆنراوی دلدار و ئاپنی که هه ندیکی به دهسته وه ماون، چهند پهراویکیشی به هۆنراو هۆنیوهته وه که بریتین له: «شیخ سهنعان»، «ئه سپی رهش»، «دمدم» و، له گه ل مه لای جزیریشدا به هۆنراو پیلهبازی کردووه که ئه و چهند به ندیکی لیتره دا دینین:

سوئالا من حه قیری سه ده فهک تفی کوتیکن
ئیرۆ که ل جزیری حه قه کول مه لی کن
هیلاک ژ دهر با تیری چ دهر مان هیه لی کن
شه ربه تا لام و بی یان ناده م ئه ز وی ب حه یاتی
مه ده نا دال و پی یان دبا ریمن نه باتی
ئیزهار تکن مه عنی یان ژ حوسنا بوت ولاتی

سهجدهيا شوکړئ جار هک
نه پهردهبې نه ستارهک
(احسن الله، تبارک)
حيين دههفت حاميمان
با فینه جهم دوهجيمان
نيسمين ددو تاسيمان

مهفه رزه د ويسالې
لېهر وهجهي هيلالې
ژ سيرا وئ جهمالې
نوقتهيان لې پهيدا کن
عيشقى ژوئ هويدا کن
دويميمان ژئ جوداکن

ساقى ټي خه مرا نه زل
داريته له وحا نه وول
نهو بوو موراد موسته هل
کاف، ها ئيسمى کووره
جيسم وهک کووهى تووره
جهماله عهينى نووره

نوون و قه لهم ژى نافراند
پرزق و نه سيب پئ قه دراند
نه قشى مه جاز پئ سه وړاند
توغـــــرايه دهنزيلې
ئيجماله دتفسيلې
کهوکېب مه دقينديلې

خه رگه بمن حياجابه
عهوړئ ره شو ني قابه
په روانه لهو دعه زابه
يار حهقيقهت خالقه
پئ دروسته و سادقه
قهنج له تيفه و لايقهز

ستار دکت جهمالې
له بهر وهجهي هيلالې
مه ججوبيه ژ شهمالې
چين جان فيدا فئ کهوين
چرهنگ شوونا پئ کهوين
نهر تسفئ باغئ کهوين

عهکسى ژ حهق دبينين
لحالکى نامـــــينين
که نالين که دخوونين

لدور وهجهي مهحبوبان
ژ سوورا وان مهتلوبان
دوورين ژ وهسلې خوبان

واته: پرسى منى هه ژار و بئ نرخ بخه نه ناو سهدهف و بيبه نه لای مه لای جزيرى که له شارى جزيره، داخو برينى ناسور چون چاره سر دهکړئ؟ شه ربه تى ليو به ناوى ژيان ناگورمه وه، هر کاتې پهره لاديرين و له مپه له بهرچا و نه مينئ و نهو شوخه پوومه تى خوئ دهر بخا، دهبئ کر نؤشى بکړئ، مه يگيرى پرؤى بهرين که بادهى نه وينى ساز کرد، ماسى و

پښتو سيشی بهی هیتا و به پښتووس چارنووسی مرؤی دیاری کرد. کاف و نوون (کن
 فیکون) ناوټکی زؤر قوولہ و لهشی بنیادهمیش کټوی تووره، تیشکی خوا خؤی دهنوتی و،
 جوانی تیشکی خواجه که پرومته تی یار پیشان دهدا. من ئاسمان وکو پردهیه که دهبنم که
 جوانی خوامان لی دادهپوشی و لهبر مانگی جوانی یاره کهم بووته هه ورټکی پدهش. به لی
 یاری راسته قینه هر خواجه و نهو پټگی که بؤمانی داناوه پټی راسته و دهبی بهو پټگه دا
 برؤین. فقهی دیسان لهم باره وه ده لی:

کوفانین میهرداران	بی حـــه د و بی نه ژمارن
تیرن تین ژ هه ساران	سه د جار و سه د هه زارن
خه دهنگین دنوو باران	نهین ل دل دبـــارن
دوو نوونن سیا پهنکن	ب سه ر له کوو کیشان
دهر بیت نهوان خه دنگن	ل قه لبتی مه دهرویشان
عاشق ژ دهست بهنگن	ژ داغ و زهجر و ئیشان
که زمهین عهین سادان	ئیش شارهت پهمز و سورن
کشاندن گووشه بادان	مه حـــپووه تیژ ناورن
تیرین دوان جه لادان	باتـــین ل دل دفـــرن
حووری کوتیک جه مابن	په ری هـــم دفی کـــافئ
هه موو ژ پهنک چرابن	نیزیکی شه مس و تافئ
ژ شه رما خویا نابن	ژ حوسنا وئ کولبافئ

پیر و یه قین کووخالن	دعـــیقدا سورهیایی
دوو پوژ و دوو هیـــلالن	ل دپمـــی وئ له یلائی
بی وهسف و بی میسالن	دره مزا شه کهر خایی
عاشقین دهف نو لیوان	شبابشه ژ خودیـــرا
سه لوا بیهو سیفان	به لکن ژ زیف نو زیـــرا
هرامن خه وئد شیفان	ل که سی موحبهت فـــیـــرا

فیراقی ټنک حیرقه ته	به عیـــیده ژ خه یالی
تووتاگه بزه حمـــه ته	بولبول ژ بهر جه مالی

کویین قهت خه وناکاته	کورو دوره ژ ویسـالـی
په روانـه له و دمـرت	خووش نینه ئه و بژینـی
زعمیفه خـق ناگرت	تیرـه بهرقا ئه فینـی
دپـه ردی ناسـه برت	دارهت که مالا دینـی

واته: تاسه ی دلداران له ئه ژمار به دهرن، له کۆشک و کهوانی برژی دل به راندا به نه پنی هزاران تیر ده گرنه دل، برۆکانی یار وهکو دوو نوونی رهشن و، تیریان به دلی دلاری بیچاره خووی گرتووه، ئیش و ژانمان زۆره و هه موو دهم له بهر دورویی یار دهنالینن. ئه دوو چاوه ی یار هه تا بلتی دل پائه کپشن و، به گۆشه ی برۆ دل دهداته بهر تیر. پهری کاتی ئه بیینی له شه رمدای خۆی ده شارته وه و، خاله کانی وهکو ئه ستیره ی پتروو، پرومه تی وهکو خۆره و برۆکانی وهکو مانگی په کشه ومن، دهم و لیتوی وهکو شه کره و به زمان ناتوانم جوابی هه لدم، لیتوی وهکو لاله و ناله و، دلداران به و دهم و لیتوانه خه لاتی خوايه و، که سیک به راستی گراو بئ، چاوی له یار ناترووکینئ و ده بی هه ر پیا یا بروانی و دلی ب ئه وینی ئه بسووتی و، وهکو په پوله به ده وری یارا بگه ری و خۆی بسووتینئ. فهقی دیسان ده لی:

حه یات ل با من وهسله	دوولات گـه ر بـه ن لاتـه ک
موراد بخـق هـه ر ئه سله	تیکدا بـه ن سیفـاته ک
ژ هه ف ئیک نه بـن فـه سله	واحید بـمـینـت زاتـه ک
لاتژی سووره ته ک حه قه	ژ ئه سمائیت حه قانی
ل بال من موحه قه قه	دنیف که شفا سوېحانی
لاهوته هه ر موته قه	د ناسـووتا ئینـسانـی

که فا کو کوزوو کاس تی	نازک و سپی زهنـدن
قه ده حاهیا خاس تی	بنیـرن تالـیب چه نـدن
فه خون ژ ده سستی پاس تی	ب مه دحان مه حبوب خوهـندن
عاشق ب وهسف و مه دحان	دفیـراقـی ده سـه بری
نه سیم بیت ژوان ته رحان	بولبول نه شی خوـه بگری
خوون دئ دهرت ژ جهرحان	دی بداغـین کـول بـمـری

جه ماکن تیک عاله می	حه می یان بئوستانـدن
حه رف ژ له وحی قیده می	به شهـرح و بسـه واد کن

نایسته بهر قسه له می	به حران ئه ر ب میداد کن
ئه حسه ن ژنو سه به قان	قسه له م ژ قهند و نه باتی
لسه سه فحا وه ره قان	دی پژی ئاوا حه یاتی
دهس بدهس ژئی ته باقان	مه له ک دبن جه ناتی

گولم ددهستی خاران	بیسمی «حه مه د» ناخم
بولبولم د گولزاران	ژ عیشقی له و زه رباقم
دز و مرهیا میهر داران	تو پژی ئه ز هه تاخم
برینداری عیشقی مه	دوورم ژ سیها پیتهان
زانن مه داحی کی مه	د هزار و یهک و سیتیهان
سه نا خوانی «مه لی» مه	له هه موو عه رد و جیتیهان

واته: به بیرو پای من چوونه لای یار زۆر چاکه، چونکه یار نوینه ری خوایه و ئه گه ر دلدار به یار بگا به یه کتاپه رستیش ئه گا، وه لای من ئاشکرایه و ئه وه م بۆ پوون بووه ته وه که به هه رچیدا ده یوانم و له هه ر کوێدا بم هه ر خوا ده بینم. ئه و دلداره ی که باده ی تایبه تی ده گێرێ و خوا له قورئانی پیرۆزدا ناوی هیناوه زۆر که س چاوه یوانی ئه و مه یه پاک و خاوتنه یه، چونکه هه رکه سێک پیاله یه ک له و مه یه له دهستی مه یگێر بخواته وه، سه رمه ست و سه رخۆش ده بی و به یار هه لده لێ. هه مووی خه لکی جیهان ئه گه ر کۆبینه وه و وانه یان پێ بدن و فێریان که ن تا قه پیتیک له ته ته له ی په سندی خوا، رافه که ن و ئه گه ر هه موو ده ریاکانیش بینه جه وه ر، هێشتا له وزه یان نایه. ئافه رین بۆ تۆ که پێنووست وه کو ناوی ژیان وایه. به داخه وه من گولم و که وتوو مه ته ناو دپکودا ل و ناوم محه مه ده و بولبولی گولزاری ئه وینم و بۆیه وا زه رد هه لگه راوم و بریندار و زامارم و له سالی ۱۰۳۱ ی کۆچیدا ئه م چه ند هۆنراوم هۆنییه وه و، من په سن بێژی مه لای جزیریم له هه موو شوین و جێگایه کدا. لێر مه شدا بۆمان ده رکه وت که فه قی ته یان ناوی محه مه ده و ئه م هۆنراوانه ی له سالی ۱۰۳۱ ی کۆچی هۆنیوه ته وه و هاوچه رخی مه لای جزیری بووه و نامه یان بۆ یه کتر به هۆنراو نووسیوه و گه لێ راز و نیازی تریشیان هه ر به هۆنراو له گه ل یه کدا بووه که به داخه وه نه که وتوو نه ته دهستی ئیمه و له ناوچوون.

سه رچاوه کان

- ۱- العقد الجوهري - تالیف احمد الزفنگی - قامشلی، ۱۹۵۹.
- ۲- دیوانی شیخ ئه حمده ی جزیری رافه ی هه ژار - تاران، ۱۳۶۱.

- ۳- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلانی سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۴- چەند شاعیرەک د هەریما بەهیدنان - دکتۆر نافع عەقراوی - بەغدا، ۱۹۷۸.
- ۵- مەم و زین - لەسەر ئەرکی گیو موکریانی - هەولێر، ۱۹۶۸.
- ۶- مشاهیر الکرد - تالیف امین زکی بگ - بەغدا، ۱۹۳۵.
- ۷- تاریخ مردوخ - تالیف ایت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۸- عالم ارای عباسی - تالیف: اسکندر بیگ ترکمان - تهران، ۱۳۴۵.
- ۹- خانی لەپ زۆرین (دەمەم) - هۆنراوەی فەقێ تەیران - مۆسکۆ، ۱۹۶۷. (بەپیتی لاتین و تەرجەمەیی پووسی)

بەکر بەگی ئەرزى

۱۰۸۲-۱۰۴۷

ئەم هۆنەرمان ناوی بەکر بەگی ئەرزىیە و بەپیتی ئەو بەلگانهی که کهوتونه ته دهستان، له ساڵی ۱۰۴۷ی کۆچی له دیتی ئەرزدا له دایک بووه. ئەرز گوندیکه که کهوتوه ته خۆڕئاوای ئامیدی. هەر له منداڵییەوه خەریکی خۆندن بووه و له پاشا چوو ته حوجرهی فەقییان و بۆ خۆندن زۆربهی شوێنهکانی کوردستان گه پراوه، ماوهیهک له ئامیدی بووه و ماوهیهکی زۆریش له دهۆک بووه و له پاشا له ئاکری خۆندنهکی تهواو کردووه و گه پراوه ته زێد و مهلبهندهکی خۆی و پاشماوهی ژیانی به پینۆتینی خهڵک و وانهوتنهوه پابواردووه و گهڵی و دمی به فەقییان داوه تا له ساڵی ۱۰۸۳ له تهنه سی و شەش سالیدا به جوانه مەرگی سهری ناوه تهوه و به پیتی نه سپاردهی خۆی له گۆرستانهکی ئەرزدا نێژراوه. بەکر بهگ بهیهکی له هۆنهرانی هه ره به رزی کورد دیته ژمار و وهکو نه ستیرهیهکی گهش و ترووسکه دار له ئاسمانی کورده واریدا درهوشاوه تهوه.

بەکر بهگ وهکو زۆربهی هۆنهرانی تر شهیدای چاوه ندازه جوانه کهی کوردستان بووه و له پال نه میشه وه جوانی یاره خۆشه و یسته کهی ئاگری کورترمه کهی خۆش کردووه. به لێ مه دینه ناوێک له دیتی ئەرز هه بووه که دلی لێ چوو و نه وینی ئەو کیژ هه بووه ته هۆی هه لقولینی سه رچاوهی هۆنراوی، بۆیه بهم چهشنه روو دهکاته دلداره کهی و پیتی ده لێ:

بەدر که فتم ته ماشاکم تینا روژی دنی دابوو

خیالا دل به ری ئاکم مه دینا من کو پهیدا بوو

مه دینا کم ژ ئی حسانی ه لین په ردا دریزانی

ژ بورجی هاته ئه یوانی مقابل هات و وه ستابوو

مقابل هات و ړاوهستا دوو خادم دست لسره دستا
له پيشی دلبهړئ وهستا هلات ړوژا ل دنن دابوو
هلات ړوژا وهكو وهقتی بنیـرن تالع و بهختی
دوو دست ړوونشت لسره تهختی سفهت جوړی خودی دابوو
سفهت جوړی مهلك خوړوو ئهلف بهژن پهری ړوو بوو
كه شیده نوون و ئهبروو بوو، بهړی خووی بهمن دابوو
بهړی خودا ب من جارک، هلینا خادمی چارک
مه دیت هل بوو ژ وی نارک، چهک و زیتر شفهق دابوو
شفهق دابوو مه قهـنج دیتن گوهار و بهرین و تیتن
موخالف نهوع و تهخلیتن، مورسهع جومله لی دابوو
مورسهع تهیر و قمچینه، پهخ و پهخ بهلگ و پیشینه
همی زپړ و مرارینه، ل سهر ئهنتی تهـمـنـنا بوو
ل سهر ئهنتی پهکایهک تین، ل تائو و بهلگ و نهترهک تین
له سیمایي مبارهک تین، ب وی سوورته موهیا بوو
ب وی سوورته موزهین بوو، شهرابا پاک و پهوشهـن بوو
وهكو باغی ب چیمهـن بوو، دوزولفان سجده کیشا بوو
دوو گیسوو بوون دسجدیدا، سهرابا بوو دبهژنیدا
هواوی جارکی لی دا، ههژاندن زولف و تاتا بوو
ههژاندن زولف و سونبول بوو، وهكو باغی قهرافل بوو
دوی ړوژئی ژ بالا قی، ژ ړووباری قهـگـهـریا بوو
فهـگـهـریا بوو ژ ړووباری، دهف و لیفا شهـکـر باری
دوو گیسوو بوون سیهـه تاری وهكو ئیلان قهـهـونا بوو
فهـهـونا بوو ب چهنگالا بنیـر توقت چقاس مالا
دور و گهوهـر ب مسقالا چو جارا کهس نهکیشا بوو
په شیمانم قهوی گیزم کهلهک وهسـفـان نه شیم بیژم
«بهـکـر» مه علولوهکی ژ میژم کول و جورحا نم هوودا بوو

واته: دمرکه وتمه دهره وه که ته ماشای تیشکی هه تاو کهم له پر مه دینه ی خوشه ویستم
پهیدا بوو و پیم وت: ئه ی مه دینه کهم له ړوی چاکه وه پتچه که ی ړوومه ت لابه تا خوړی

پروومەتت ببینم و دلم بحەسێتەو، خۆشەویستەکم هات و لەسەر هەیوان لە بەرابەری مندا
 پاوەستا، لام وابوو کە خۆر دەرکەوتوو لە پر دانیشتە سەر تەخت و بەژنی وەک فریشتە و
 پروومەتی وەک پروومەتی پەری بوو، برۆکانی وەک کەوان بوو، پلپلە و سەلسەکانی بەری
 سینگی ئێدرەوشانەو و گوارە و بەربەنەکەیم دی و، زۆلفەکانی کێنۆشی لە پروومەتی دەرکەرد
 و هاتبوونە خوار و بایش زۆلفەکانی تاتا دەرکەدووە و، تازە لە پرووبارەو هاتبوو لە دەم و
 لێویەو شەکر دەباری و، کەزێیەکانی پەش و وەک مار بەدەر بەژنیا ئالابوون ستایشی
 یارەکم زۆرە و لەم چەند ھۆنراوەدا ناگونجی و خۆمیش پەشیمانم کە ئەم چەند دێرەم
 وتوو، ئەی (بەکر) دیارە کە لە مێژووە ئاوەزم لە دەست داوە و ئەوەش کە دەلیتم لەبەر
 بڕینەکانمەو کە بەھۆی تیری خەمزی یارەو کەوتوووە لەشم، چ بکەم بڵەکم وامی پی
 کردووە.

سەرچاوەکان

- ۱- بەیازنیک کە لە سالی ۱۰۹۲ی کۆچیدا نووسراوە.
- ۲- کەشکۆلنیک کە لە سالی ۱۱۱۱ی کۆچیدا نووسراوە.
- ۳- ھەندی لە ھۆنراوەکانی بەکر بەگی ئەرزى کە لە جیزیدا نووسراون.
- ۴- یاداشتەکانی خۆم سەبارەت بەبەکر بەگی ئەرزى.

شیخ ئەحمەدی خانى

۱۰۶۱ - ۱۱۱۹

ئەم ھۆنەرەمان ئەحمەد کورێ ئەلیاس و نازناوی
 خانییە و بەیەکی لە ھۆنەرە ھەر بەرزەکانی کورد دیتە
 ژمار. لە بارەى مێژووی لەدایکبوون و مردنی خانییەو
 ھەرکەسە بەجۆرێ باسی لێو کردووە و ھەرکەسە جۆرە
 پێگایەکی گرتوووە پێش و لە بارەى چۆنیەتیی ژيان و
 شوێنەواری خانییەو داوە و لێ کۆلیوەتەو، کەوا ئیمە
 لێردا ئەو قسانە دێنین و لە پاشا زانیارییەکان
 خۆشمان دەخەینە پروتا راستییەکەمان بەتەواوی بۆ
 دەرکەوی.

لە پەرایی «دائرة المعارفي ئیسلامي» دا نووسراوە کە شیخ ئەحمەدی خانى لە نیوان
 سالانی (۱۰۰۰ و ۱۰۶۳ی کۆچی) دا زیارە. دوکتۆر بلەج شیرکۆ. لە پەرایی (القضية

الكرديە)دا دەلێ: خانی چیرۆکی مەم و زینی لە ساڵی ١٠١١ی كۆچی داناوه و لە ساڵی ١٠٧٢ی كۆچیدا مردووه. ئەمەین زەکی بەگیش لە میژووی كورد و كوردستان و ناودارانێ كوردا هەر لە شوێن ئەو میژووه كەوتوو و قسەكەى دوكتۆر بلەچ شیركۆی دووبات كردووهتەوه. مامۆستا عەلانەدین سەجادییش لە پاش لێكۆڵینەویەكی زۆر دەلێ خانی لە ساڵی ١٠٧٠ی كۆچی لە دایك بووه و لە ساڵی ١١٢٦ لە تەمەنى پەنجا و شەش ساڵیدا كۆچی دواى كردووه. مامۆستا حەسەنى قزڵجییش لە سەرەتای پەراوى مەم و زینی خانیدا كە مامۆستا هەژار كردوویە بەموكریانی دەلێ: خانی لە ساڵی ١٠٧٠ی كۆچی لە دایك بووه و لە تەمەنى پەنجا و هەشت ساڵیدا لە بایەزید مردووه و نێژراوه.

مامۆستا گێو موكریانی لە سەرەتای پەراوى: مەم و زیندا دەلێ: خانی لە ساڵی ١٠٦١ی كۆچی لە دایك بووه و لە ساڵی ١١٢٥ لە تەمەنى حەفتا و چوار ساڵی لە بایەزیدا كۆچی دواى كردووه. مامۆستا دوكتۆر نافیع ئاكرەیش لە پەراوى (چەند شاعیرەك د هەرێما بەهەدینان)دا دەلێ: خانی لە ساڵی ١٠٦١ی كۆچی لە دایك بووه، بەلام بۆ مردنەكەى ژمارەیهكی نەنوسیه.

مامۆستا محەمەد ئەمین بوز ئەرسەلان لە سەرەتای پەراوى مەم و زیندا دەلێ: خانی لە ساڵی ١٠٦٢ی كۆچی لە دێی خانی هاتووێتە دنیاوه و لە ساڵی ١١٢٠ لە تەمەنى پەنجا و هەشت ساڵیدا كۆچی دواى كردووه. جا بۆ ئەوى بەتەواوى ساڵی لەدایكبوون و مردنى خانیمان بۆ دەرکەوتى دەبێ بەسەرئاسەرى هۆنراوهكانیدا بچین تا میژووی ژیان و مردنى ئەم هۆنەرمان بەتەواوى بۆ دەرکەوتى بەتایبەت ساڵی لەدایكبوونمان بۆ دەرکەوتى. خانی لە سەرەتای چیرۆكەكیدا دەلێ:

لەوێ كۆ دەما ژغەیبێ فەك بوو تاریخ هزار و شپست و یەك بوو
ئێ سال گهشته چل ئو چاران وی پیشهروی گوناهاکاران

واته: ئەو ساڵەى كە لە پێتوارەوه من بووم، میژووی هەزار و شەست و یەك بوو، لە ساڵی هەزار و سەد و پێنج لە چیرۆکی مەم و زین بوومەتەوه. كەوابوو شتیخ ئەحمەدی خانی لە ساڵی ١٠٦١ی كۆچی لە دایك بووه و لە ساڵی ١١٠٥ی كۆچی لە چیرۆکی مەم و زینەكەى بوومەتەوه. بەلام بۆ ساڵی مردنەكەى دیاره خۆی نەیتوانیوه دیاردیی پێ بکا و بەپێى قسەى مامۆستا سەجادی لە پال پەراوى (صمدیه)دا ساڵی مردنى خانی بەپیتی ئەبجد نووسراوه كە دەلێ: «طار خانی الی ربه» كە دەكا ١١١٩ی كۆچی و، بەم چەشنە خانی لە ساڵی ١٠٦١ لە دایك بووه و لە ساڵی ١١١٩ لە تەمەنى پەنجا و هەشت ساڵیدا كۆچی دواى كردووه.

به پیتی ئه و به لگانه ی که هینامانن خانی له سالی ۱۰۶۱ ی کۆچی له شاری بایه زید له دایک بووه و ههر له ویشدا پتی گه یشتوو. ههر له مندا لیدا خهریکی خویندن بووه و له پاشا چووته حوجره ی فه قتیان و خهریکی خویندنی قورئانی پیروژ و به پاره ورده له کان بووه و ئه و سا چووته مزگه و تی مورادیه و بق خویندن پوو ی کردووته ئۆرغه و ئه خلالت و بتلیس و که ئی شوینی تریش گه پاره و له ههر لایه کدا که زانایه کی بینیه له لای ماوه ته وه و شیریه ی گولی زانستی ئه و ی چه شتوو و سه ریکیشی داوه له میسر و له ویدا ودمی مه لایه تی وه رگرتوو و گه پاره وه زید و مه لبه نده که ی خوی و پاشماوه ی ژیا نی به وانه و ته وه و پینونینی خه لک و هۆنرا و هۆنینه وه بر دووه ته سه ر تا له سالی ۱۱۱۹ کۆچی دوا ی کردوو و نئژراوه .

خانی یه کتیکه لهو هۆنهره بهرزه هه لکه وتووانهی که له دلی کهلدا دهژین، لهو پۆله به نرخانهیه که وهجایه کورد و کوردستانی پوون کردووه تهوه، لهو ئهستیره گهش و ترووسکه دارانهیه که له ئاسمانی کورده واریدا ههتا ههتایه دهره و شیتتهوه، شوینه واره به نرخه کانی که به یادگار ماونه تهوه بریتین له ئهم بهر تووکانه:

۱- مه‌م و زین که چیرۆکی دلدارییه و یا به‌قسه‌ی خانی که خۆی ده‌لی: چیرۆکی سه‌ره‌ستنی گه‌لی کورده‌.

۲- نەوبەھار كە فەرھەنگىكى غەزەبى و كوردىيە و بەھۇنرا و بۆجۈوكان ھۇنىۋىيەتەۋە و بەچەشنى فەرھەنگى ئەھمەدىيە كە لە سالى ۱۰۴۹ى كۆچى دای ناۋە.

۲- عه قیدا کوردی که له باره‌ی خواناسی و ئاینه‌وه‌یه و به‌هۆنراو هۆنیوه‌یه ته‌وه و هه‌شتا
حاب نه‌کراوه.

۴- یوسف و زوله‌ی‌خا که چیرۆکی دلداری یوسف و زلیخایه و له قورئانی پیروژ وهری گرتوه و هتشتا له جاپ نه‌دراوه.

۵- له‌یلا و مه‌جنوون که چیرۆکی دلااری له‌یلا و مه‌جنوونه و به‌هۆنراو هۆنیویه‌ته‌وه و هه‌شتا له‌ حاب نه‌دراوه.

شاكارى ئەحمەدى خانى چىرۆكى مەم و زىنە، مەم و زىن پەواقى مېشىك و شىلەي مەزى و بىر و كەلكەلەي خانىيە. خانى ئەو تەلەي دەستە و شار و ئەو گەنجە بەنرخ و بايىدارەي لە دەرياي بىر و وردبونە وەي خۆي كۆكردو و تەو و بەھە و داي بى ھاوتاي ھە و ريشمى ھۆنىو تەو و.

خانی مەبەستی لە دانان و ھۆننەوێ جێڕۆکی مەم و زین دەرپرینی دەریدی دلی بوو و چونکە ھەستی ئەنێش و ئۆف و داخ و بەزارەیی نەتەوێکەیی خۆی کردوو، ھەستی ئەناوات

و نارمژووی گه له که ی کردووه و چیرۆکی مەم و زینی کردووته به هانه بۆ ئه وهی دهرده دلی
 خۆی تیدا دهربرئ و ویستی خۆی تیدا بخوازی و ده لئ: ئه گهر کورد به فهرهنگ و
 زمانه که ی بایه خی بدایه، ناوی له جیهان بهرز ده بووه و زمان و وێژه که ی ده چووه پیزی
 زمان و وێژه ی گه لانی تره وه و ههروه ها سه بارهت به دواکه وتن و سه رلیشتیواویی گه له که یه وه
 ده لئ: نازانم ئه م کوردی ئیمه بۆچی له هه موو شتی بێبه ری بوون، ئه گهر ئیمه دلسۆزێکمان
 بووايه، دياره هه موو شتیکمان به روی ئه سه ند و پر وایشمان پته و تر ده بوو:

ساقی تو ژ بۆ خۆدئ که ره م که
 یه که جورعه ی مه ی دجام جه م که
 دا جام به مه ی جیهان نما بت
 هه رچی مه ئرا ده یه خویا بت
 به ختی مه ژبو مه را بیت یار
 جارک بیتن ژ خواب هوشیار
 ئه ز مامه دحکه تا خۆدئ دا
 کرمانج ده وه له تا دن ئیدا
 ئایا ب چ وه جه مانه مه حرووم
 بیلجومه ژ بووچ بوونه مه حکووم
 گه ر دئ هه بوویا مه سه رفرازه ک
 ساحب که ره مه ک سوخن نه وازه ک
 نه قددئ مه دبوو ب سکه مه سکووک
 نه دما وه هبئ په و اج و مه شکووک
 خه مخۆری دکر ل مه ینه تیمان
 تینانه دهرئ ژ ده ست له ئیمان

خانی زۆر داخ و موخابن ده خوا که گه له که ی له زانین و زانیاری و وێژده به هه ریه کی
 نه بردووه و ده لئ: چ بکه م بازاری زمان و وێژه ی کوردی که ساده و پار په رهستی و نه زانی
 وای لئ کردوین که زانست له ناو ئیمه دا باو نییه و به پوولیک که سی نایانکرئ و جامی و
 نزامی پێژیکی له لای خه لکدا نییه:

چ بکه م کو قه وی که ساده بازار
 نینن ژ قوماشرا خه ریدار

یه‌عنی ژ ته‌مع دراڤ و دینار
هر یه‌ک ژ مه‌را وه‌بوونه دلدار
گر علم ته‌مام بده‌ی به‌پولیک
بفرووشی تو حکمه‌تی به‌سولیک
که‌س ناکه‌ته مه‌یته‌ری خوه جامی
پا ناگره‌تن که‌سه‌ک نزامی

خانی له پاش نه‌وه‌ی دهر به‌ده‌ری و سه‌رگه‌ردانی و بیچاره‌یی که‌له‌که‌ی هه‌لده‌دا ده‌گاته نه‌و
نه‌ج‌امه که دوا‌ین دهر‌مانی دهر‌دی نا‌واره‌یی و لی‌قه‌وما‌ویی که‌له‌که‌ی ته‌نیا یه‌کیه‌تی و
برایه‌تییه، چونکه نا‌کو‌کی و نا‌ته‌بایی مایه‌ی دوا‌که‌وتنه و یه‌کیه‌تی مایه‌ی سه‌رکه‌وتن و
به‌خته‌وه‌رییه:

له‌و پیک‌فه هه‌میشه بی‌تفا‌قن	دایم به‌ته‌مه‌رود و ش‌ققا‌قن
که‌ردئ هه‌بو‌یا مه‌ئیت‌فا‌که‌ک	فیک را بکرا مه‌ئین‌قیادک
ته‌کمیل دکر مه‌دین و ده‌وله‌ت	ته‌حسیل دکر مه‌عیلم و خیکمه‌ت
ته‌میز دبو‌ن ژ هه‌ف مه‌قا‌لات	مو‌متاز دبو‌ن خودان که‌ما‌لات

خانی چی‌پۆ‌کی مه‌م و زینی له دوو په‌رده‌دا پیشان داوه: یه‌که‌م په‌رده‌ی کۆمه‌لایه‌تی و
له‌وه‌دا دهر و په‌ژاره و نه‌زانین و دوا‌که‌وتنی که‌له‌که‌ی پیشان داوه. دووم په‌رده‌ی
دلداریه‌تی که له‌وه‌دا با‌سی نه‌وینی دوو دل‌داری کوردی کردووه، به‌لام خانی وه‌کو خۆ‌ی ده‌لی
چی‌پۆ‌که‌ی کردووه‌ته به‌هانه و نزیکه‌ی سێ سه‌د سال له‌مه‌و پیش بیرى ئازادیخوا‌زیی
خستوو‌ه‌ته بیرمانه‌وه و له‌و سه‌رده‌مه‌دا دا‌وا‌ی ئازادی بۆ که‌له‌که‌ی کردووه و هه‌ستی به‌زۆر
بی‌ژی و زه‌بر و زه‌نگی پاشایه‌تی کردووه.

نا‌وه‌پۆ‌کی چی‌پۆ‌که‌ی خانی هه‌روه‌ها وتمان دل‌دارییه و سه‌رچا‌وه‌ی چی‌پۆ‌که‌ش
پرو‌دا‌وت‌کی کورده‌وا‌ریی خو‌مانه‌یه که به‌پیتی چی‌پۆ‌که‌که میر زه‌ینه‌دین نا‌وت‌کی کورد له
بو‌تا‌ندا هه‌بوو که دوو کچی شو‌خ‌وشه‌نگی به‌نا‌وی س‌تی و زین هه‌بوون که زۆر شو‌خ‌وشه‌نگ
و نه‌شمیل بوون، یه‌کێ له سه‌رپۆ‌که‌کانی میر نا‌وی نه‌سه‌که‌نده‌ر بوو که نه‌م نه‌سه‌که‌نده‌ره س‌تی
کو‌پی هه‌بوو به‌نا‌وی تا‌ژدین و چه‌کۆ و حی‌فۆ، هه‌ر‌کام له‌مانه‌ ش‌تری مه‌یدان بوون، تا‌ژدین
ها‌وه‌لی‌کی ده‌بی به‌نا‌وی مه‌م که خه‌ل‌کی ئالان بوو، مه‌م و تا‌ژدین هه‌موو پۆ‌ژئ به‌یه‌که‌وه
ده‌چوونه پا‌و و ش‌کار و له‌گه‌ل یه‌ک‌دا پایان ده‌با‌رد.

پۆ‌ژئ له پۆ‌ژان له مانگی خا‌که‌لی‌توه و له یه‌کێ له پۆ‌ژه‌کانی نه‌ورۆ‌زا که ده‌شت و ک‌تو
به‌گه‌ل و ش‌ینا‌وه‌ردی پا‌زا‌بو‌ونه‌وه و خه‌ل‌ک له هه‌نده‌ران‌دا بوون و میر زه‌ینه‌دین‌یش له‌گه‌ل

خاو و خیزانه کهیدا چوونه دهره وه و مه م و تاژدین له م کاته دا چاویان کهوته سستی و زین، تاژدین دلّی له سستی چوو، مه میش دلّی له زین چوو. ماوهیه ک ئه و دووانه له ناگری ئه ویندا سووتان و پاشان که سوکاره گیان چوونه مالی میر بق خوازینتی ئه و دوو کچه و سهره نجام ستیان بق تاژدین ماره پیری و گوژزایانه وه، به لام به کری مهرگه وه که دهرکه وانی مالی میر بوو نهیه تیش زین بدنه مه م و دلّی میری له مه م خراپ کرد و ئه وسا مه م و زین له ناو ناگری ئه ویندا سووتان و له پاشا به هوی دووزمانیی به کری مهرگه وه مه م گیرا و خرایه بهند و سستی و تاژدین و چه کو و حیفقوش هرچه نده تی کوشان که مه م له بهند ئازاد کهن بویان نه کرا و سهره نجام مه م له بهند یخانه دا گیانی به گیان ئافهرین سپارد و ئه وسا له گوپستاندا ناشتیا، که زین ئه مه ده بیستی دهر واته سهر گلکوی مه م و له داخا دیق دهکا و دهری و بهم جوړه ئه ویش له پال مه م دا دهنژن و، تاژدین له داخی ئه و دووانه دا به کری مهرگه وه له نیوان گوپی ئه و دوو نه مامه سهر دهری و ئه وسا خوینه کهی ده بیته دپک و له نیوانیاندا سهر دهر دهکا و له گوړه که شدا ده بیته میملیان.

خانی له بهندی بیست و نوی چیرۆکه کهیدا جوړه بیر و ئه ندیشه یه کی تازه و نوی دینته ناوه وه و له م بهنده دا مه م له گه ل شه م دا راز و نیاز دهکا و به شه م ده لی: ئه ی شه م! هرچه نده وه کو من ده سووتیت، به لام به وتن له من ناچیت، ئه گه ر تویش وه کو من راوژرت بگردایه، ئیتر دلم بق خوم نه ده سووتا. ئیمه هه ر دوو کمان هه موو دهم ده سووتین و له گه ل سووتانه که ماندا ریشه ی گیانی شمان ده سووتی و باش که هه ل دهکا به سووتانه که مان گه شه ده دا. تو هه ر له شه ودا ده سووتیت، به لام من به شه و و پژ ده سووتیم و خو برینه کانیشم به دهم ئه و سووتانه وه دینه سق و پتر ئازارم ددهن به جوړی که له گیانی خوم بیزار دهم:

مه م شه م دکر ژ بق خو ده مساز

که ی هه مسه ر و هه منشین و هه مران

هه رچه ند ب سه وهننتی وه کی من

ئه ما نه به گوهننتی وه کی من

که ر شبه هتی من ته زی بگوته

دی من به خو دل قه وی نه سه وته

دایم دسژت مه ریشه ی جان

ته ناسژتن ب غه ییر ئه زمان

هه رچه ند ب شه ف دمینی بیدار

سوېحان دنقی هتا قه ئیفار

ئيفار و سهحر بروژ ئهگهر شهف
 ئهز ههر دسژم وهسا لسهر ههف
 گههگا ژ دهست دل بريندار
 ناچار دبوو ژ جان بيـزار

خانى گهلى هونراوى دلدارى و كۆمهلايه تيشى ههيه كه بهداخه وه له ديوانى كدا كۆ
 نهكراوه ته وه و ههر له ناو بهياز و كه شكۆله كاندا توماركراون. ئهمهش پارچه ههلبهستىكى
 ترى ئهم هۆنهره:

ئهز چۆمه باغى سوور گولان
 ومختى سهحر گاهى بخهف
 من دى سهه دايا بولبولان
 داگرتبوون ههر چار ته رهف
 سهه وتا ههزار و قومريان
 دهنگى روبا و موغنيان
 ته شبنهي بهزما بهنگيان
 هوو دهنگ هوو بوون چهنگ و دهف
 مانهدى مهست و سهرخهوشان
 ئهز چۆمه بهزما مههوشان
 ئهبروو كه مان و چاف رهشان
 جهرك و دلى من كر هه دهف
 پهيكان دجهركى دل بهرى
 تهنبووويه سندوققا بهرى
 سهه دهق ژ حوسنت ئهى بهرى
 هيزال من بوو كه رب و گهف
 هيزال من بوو كه رب و كين
 زاهر غهزه بباتن كه نهين
 لى غهزه بهكه چاف بهلهك
 ئيحسان دگهل من كر كه لهك
 لهورا دگهل زولفىن ههلهك
 ئالوز مهبين قشت و لهف

پهتن ژ دل خـــــــوونا دلان
 شههماره زولفتیت سهر دلان
 بی پهم و مهستا قاتلان
 مهی خار ژ فنجانا سهدهف
 وان مهی خوهران نه بهر کرین
 بی قووه و پهنګ زهر کرین
 وه لالا ژ دل کهر کهر کرین
 «خانی» بهسه ناه و نهسهف

واته: له دهمه دهمی بهر به یاندا چوومه باخی گولاله کان چریکه ی بولبول له هر لایه که وه
 دهاته گوتمان و چریکه ی هزار و نه وای قومری و ناهه نگی تهنبور و ناوازی گوران بیژان
 دهشت و دهری داگرتبوو و، دلداران به هی دهنګی چهنګ و دهفه وه و پمابوون، نهوسا
 منیش وه کو سه رخوشان چوومه به زمی دلداران کیژه چاو به له کان له ویتدا به تیری چاو
 دلیمان گرته نیشان و بریندار میان کرد. نه مزانی چ پوقینتیکیان لیم بوو که وایان لیم
 کرد. به لام دیاره خو شه ویسته که له ویتدا که منی دی به زهی پیامدا هات و جامی باده ی دا
 پیم تا داخ و په ژار هم له دل دهر چی، به لام چ داخیک له وه خراپتر که دلیمان لهت لهت کرد.
 «خانی» نیتر که داخ و موخابن بخق، دلّت خو له دهست دهر چووه.

سهرچاو هکان

- ۱- دائرة المعارف الاسلامیه تالیف محمد فرید وجدی قاهره، ۱۹۱۸.
- ۲- القاضیه الکریه - دکتور بله چ شترکق - قاهره، ۱۹۳۰.
- ۳- مشاهیر الكرد و کردستان - امین زکی بگ - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- مهم و زین - لهسر نه رکي گيو موکریانی - بهغدا، ۱۹۶۸.
- ۵- میژووی نه ده بی کوردی - عه لانه دین سه جادی - ۱۹۵۲.
- ۶- چند شاعیرهک د هریمه به هدینان - دوکتور نافع ثاکرمی، ۱۹۷۸.
- ۷- دیوانا کرمانجی - عبدالرقيب يوسف - النجف، ۱۹۷۰.
- ۸- نویهارا نه حمده ی خانی - مهلا عبدالسلام ناجی جزیری - دمشق، ۱۹۵۵.
- ۹- یاداشته کانی خوم سه بارهت به خانی و بهر هه کانی.

ئەحمەدى مەلا باتى

۱۱۶۸-۱۱۰۰

ئەم ھۆنەرمان ناۋى ئەحمەد و خەلكى دىيى باتى بوۋە. باتى گوندىكە لە چەند كىلومەترى شارى ھەكارى. سەبارەت بەمىژۋى ژيانى مەلا باتى ھەركە قسەيەكى لىتوۋە كر دوۋە، ئىمە ئەو قسە و بەلگەنە لىرەدا دىننن و پاشان زانىيارىي خۆشمان باس دەكەين و رەنگە راستىيەكەمان بۆ پرون بىتتەوۋە.

مامۇستا عەلئەدىنى سەجادی لە باخى ھۆنەرانى مىژۋەكەيدا سەبارەت بەمەلا باتى دەلتى: ناۋى ئەحمەد بوۋە و خەلكى گوندى باتى لە ناۋچەي ھەكارى و لە سالانى ۸۲۷ - ۹۱۵ كۆچىدا ژياۋە.

ئايەتوللا مەردوخ لە پەراۋى مىژۋى كورد و كوردستاندا دەلتى: مەلا ئەحمەدى باتى لە سالانى ۸۲۶ كۆچى لە دىيى باتى لە دايك بوۋە و لە سالانى ۹۱۱ لە تەمەنى ھەفتا و پىنچ سالىدا كۆچى دوايىي كر دوۋە.

مامۇستا عوبەيدوللاي ئەيوۋىيان لە گۆفارى مېھردا دەلتى: مەلا ئەحمەدى باتى كە چىرۆكى زەمبىل فرۆشى بەجوانترىن شىۋە بەزاراۋەي كرمانجىي باكوور ھۆنىۋەتەو، لە سالانى ۸۲۸ كۆچى لە دايك بوۋە و لە سالانى ۹۱۱ لە تەمەنى ھەفتا و سى سالىدا كۆچى دوايىي كر دوۋە.

مامۇستا ئەمىن زەكى بەگ لە پەراۋى مىژۋى كورد و كوردستاندا دەلتى: مەلا ئەحمەدى باتىي كە خەلكى گوندى باتى لاي ھەكارىيە لە نىۋانى سالانى ۸۲۰-۹۰۰ كۆچىدا ژياۋە. مامۇستا عەبدولرەقىب يوسف لە ديۋانى كرمانجىدا دەلتى: گەرچى زۆربەي مىژۋو نووسان و نووسەران ناۋى مەلاي باتىيىيان، ئەحمەد نوۋوسىۋە، بەلام وەكو من لە خەلك بىستۋومە ناۋى حوسەين بوۋە و، ئەو مىژۋەي وا بۆ لەدايكبوون و مردنى ئۇيان داناوۋە ھەلەيە، چونكە لە بەيازىكى دەستنوۋسا كە لە سالانى ۱۱۸۱ كۆچىدا نوۋسراۋە و ھەندى ھۆنراۋى مەلاي باتىي تىدان و لە پەراۋىزى ئەم بەيازەدا نوۋسراۋە كە مەلاي باتىي لە سالانى ۱۱۰۰-۱۱۶۸ كۆچىدا ژياۋە. كەوابو شىك و گومانى لەۋەدا نىيە كە مەلاي باتىي لە سەدەي دوازەمى كۆچىدا ژياۋە.

مەلاي باتىي ھەرۋەھا بۆمان دەرگەوت لەو مىژۋەدا ژياۋە و بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەر بەرزى كورد دىتە ژمار و وەكو ئەستىرەيەكى گەش لە ئاسمانى كوردەوارىدا دەرەوشىتەوۋە. ئەو چگە لە كۆمەلە ھۆنراۋەكانى كە لەناو بەياز و كەشكۆلەكاندا

نوسراون، دوو په پړاویشی به هونراو به ناوی (زهمبیل فروش) و (مهولوود نامه) هونیه ته وه که له ناو خه لکدا باوه و مهولوود نامه که ی له سالی ۱۳۲۴ ی کوچی له میسر دا له چاپ دراوه.

مه لای باته یی وادیاره وه کو هونره رانی تر سهره تا شهیدای دیمه نی نیتلاخان و چاوه ندازی نیشتمان که ی بووه و له پال نه میشه وه یاره خو شه ویسته که ی نه وند ه ی تر ناگری کور تژی هونراوی خوش کردووه، بویه هر له تافی جوانیه وه دهستی کردووه ته هونراو هونینه وه و زور به پار تیزه وه دلخوازه که ی ستایش کردووه و بهم چه شنه ده لی:

سویح و نیفاری شفا تاری شه مالا کئی یی تو
(لیل القدر) و بهراتی نوور مال کئی یی تو
چیچه کا باغی نیرهم شوخ و بالا به زن و بالا کئی یی تو
بق خودی که ی بیژنه من کانئ شه پالا کئی یی تو
دیم کتیبه زولف حاشی شهرح مالا کئی یی تو

دلبره اگردن شفاف فی دانهیا دورا عدهن
نازک و مهوزوون له تیفی نه خلی یا سه روا چه من
گول لباسی گول قیاسی گول نی گول پیره هه ن
ناهوویا دهشتا ته تاری په هزه نا ناسکا خوته ن
حوررییا باغی به حه شتی چاف غه زالا کئی یی تو

قیبله که ها عاشقانی شهنگه لا نه بروو زراف
هاته بورجا شان ه شینی سه مه لاک چون سلاف
داغ و کو هفانا نه فینی سه وتی جانی من ته فاف
نه خته را سوپا سه عیدی رهش په حانا تابلاف
فلفلا هیندوستانی زولف و خالا کئی یی تو

نهو چ دیمه شاه باغه گولشه نا دارولقه رار
سه هه زاران نال و ناوازی بولبول چارکه نار
هه لقه پیدا به ست و هاتن عه قهره ب و نیلان و مار
نیرگزا شه هلا شه پالی یاسه مینا مه رغاز

لهب خه مووشی مهی فرووشی دیم پیالا کئی بی تو

پینجی سالی شه هله وهندی که فتمه چاها ره سه
من نزانی چهرخ دیمی تی هیه بورجا نه سه
چون که لهک نافیته دل، کون کر ل من داد و مه ده
قه لبه کی خشک و سه فالین من دفت جان تی نه به
شاه ل تهختی دلبه ری فکر و خیالا کئی بی تو

سه فحه کیشا کاتبی غیبی ژنورا لایه زال
خاله که وال گهرده نی میسل به ری دهش ماه و سال
سه هه زاران رکه حاجی تین ته وافا زولف و خال
نه ترهک و شتری و نیلان دانه بهر بایتی شه مال
لائوبالی چارده خالی چارده سالا کئی بی تو

شه کتیه که من دفت به حسنی موحبهت بایلیته مام
سه ته لسم و سیحر تیدا پتکفه سورانی مه قام
نه به ده عشقی مه خوند و عقل وندا کر و حام
حوریا باغی به حشقی تووتیا تاووس خه رام
غیر (باتی) پادشاهان من ده لالا کئی بی تو

واته: نهی خوشه ویسته کهم! تو شه و شهوی قهر و بهرات و تیشکی مالی چ
که سیکیت؟ توخوا پیم بلئی تو گولی باغی نیرم و شوخوشهنگ و بالا به رزی کیتیت؟
پرومته تی تو وهکو په پتوکه و زولفه کانت په راویزیته تی و پیم بلئی که تو راهی چ که سیک
ده که بیت؟

نهی دلبه ره کهم! گهردنی تو وهکو دانهی دوری عه ده و به ژنت وهکو داری خورما و
سه روس چه مه نه و جل و بهرگت گول و شیوهت گول و لهشت گول و کراست گوله، تو
به وینهی ناسکی ته تاری و وهکو بهری به ههشتی و کارمامزی دهشتی، دهسا پیم بلئی
ناسکی کیتی تو.

نهی دلخوازه کهم! تو پروگهی گراوانی و کاتئی که دیتی بۆ برجی شانشین، سه فریشته
دینه سلوت و ریزت ده گرن، بلئی سهی ناگری دوری و نهوینت دل و کیانی منی

سووتاندووه. تۆ ئەستێرەى گەشى بەرە بەيانی، پێم بلێ تۆ ببیاری هیندوستان و زولف و خالی کێیت؟ تۆ نێرگز و گۆلى یاسەمینی و پێم بلێ پرومەتت پیاڵەى کێیه؟.

لە ئەمەنى پەنجە سالییدا کە وتووومەتە داوی ئەوینی یەزدانییەوه، بەتیری ئەوینی یار پێکراوم و دلێکی پەق و بەردینم ئەوێ کە تیر کاری لێ دەکا، تۆ کە پاشایت و لەسەر تەخت داى پێم بلێ بێرت ها بەلای چ کەستیکەوه.

نووسەرانی بارهگای خوایی هیلێکیان لە تیشکی خوا لەسەر پرومەتی یار کێشا و خالێکیان لە گەردنی ئەودا وەکو بەرەدە پەشەکەى کەعبە دانا تاكو سەد هەزاران حاجی بێتە دیتنى ئەو خالە، دەسا پێم بلێ تۆ ئەو نەمامى چ کەستیکیت؟

من پەراوێکی گەورەم ئەوێ کە لەودا باسى خۆشەویستى تۆی تێدا کرابێ، بەجۆرێ کە لەو پەراویدا تەلسم و جادووی تێدا بێ، چونکە کاتى من ئا و بێی ئەوینتم خویند، ئاوەزم لە دەست دەرچوو، دەسا ئەى پەرییەکەى باخى بەهەشت و، ئەى تاوسى خۆش رەوت جگە لە (باتەیی) پێم بلێ تۆ کێت خۆش دەوێ.

مەلای باتەیی لە هۆنینه‌وه‌ی هۆنراودا سەرى کێشاوەتە دەرگای هەموو جۆرە وتێکەوه: دلدارى، کۆمەلایەتى، ئاینى. لە پێنج خشتەکییەکدا لە ستایشی پێغەمبەرى گەورەى ئیسلام دروودی خۆای لەسەر بێ دەلێ:

ئەى نىعمەتى تە ئەز عەرش هەتا فەرەش شەهیرا
ئەى پەرتەوى نووراته جیهان گەشتە مونیرا
ئەى سەیدی عالەم بکە پەرەوى ئەسیرا
(قد كان لك الفضل لك الجود كئیرا)
(ارسلت الى الخلق بشيیرا ونذیرا)

تاها تو پەسوولی مەلەکی عەرشى عەزیمی
دەر بەحر کەمالی تو تەنێ دورا یەتیمی
لؤلؤ سفەتى دەر سەدەفی بەحرى کەریمی
ئەحسەن تورە ئەز یوسفى سەدیقى جەلیمی
(ماكان لك الناس شبيها و نظیرا)

ئەى سەرورەى دین مەهەبتى ئایاتى موکەپەم
ئیسمنى تەیه هیندى سەفەحان بوویه موفەخەم

لوتفا ته شهيائين ژ سهما کر نه مور هجه م
 گهر تو نه بويا قهت نه دبوو چهرخی موعه زم
 (طوبی لمن اشفقت له کنت مجيرا)

ئهی له علی لهبت عزمی ره میمی دکه ئحیا
 جووشان و خورووشان ژ فراقا تیه دریا
 پر شوق خوهار و بته سرگشته سورهیا
 هرچی کو ب شهرعا ته عمه لداره ددنیا
 (کانت لهم الخلد حهیرا و سریرا)

(فخر المکانی) پادشه هی ته ختی مه دینی
 یهک له حزه گه ها عهرشی خه امان ب مه شینی
 ته چهرخی فه لهک بوونه ژ سرگشته ئه قینی
 خه لقی کو ئه ئینت بته ئیمان و یه قینی
 تیک بوونه خسارات و (سیصلون سعیرا)

بارانی سلاتان ژ خودا سوپ و عه شییا
 بهر سیدی موختاری ره سوولی عه ره بییا
 بهر ئال و ئه سحابی حه بیبی قوره شییا
 سدیق و چ فاروق و چ عوسمان و عه لییا
 (کانوا لک فی الدین معینا طهیرا)

ئهی سهیدی عالم سهندی نوورا هیدایهت
 هیفی دکن ئهم ژ ته ئهی سهر رسالهت
 مه حروومی نه گیری مه ژ دیوانی شه فاعهت
 (باتی) ب جهه نه م بته پهروار قیامهت
 (قد کنت له ثم شفيعا و طهیرا)

واته: ئەي پيغه مبهري گه وري ئيسلام! به هۆي تيشكي پرومەتي تۆوه جيهان پروون بوو ته وه، تۆ سه روکي ته وای خه لکي ئە وەنده ميهره بان و دلاوا و به خشندهيت که به هه مووی خه لک مژده ت داوه له و دنیا به ئاوات بگات.

ئەي پيغه مبهرا! تۆ پيغه مبهري خوی ئاق و ته نيایت و، تۆ ته نیا دوری يه تيمي و له دهريای بي بنی خوی دای، تۆ وەکو يوسف هيمنی، هيچ که سيک وەکو تۆ نيه و تۆ له ناو خه لکدا بي وینه و بي هاوتای.

ئەي پيغه مبهري گه وري ئيسلام! تۆ نيشانهي خوايت و ناوی تۆ له دلا ن دايه و ئە گه تۆ نه باويت جيهان به دي نه دهات، خۆزگه م به و که سه ی که تۆ خۆشت ويستوه و بوو ته به په نادەري.

ئەي پيغه مبهرا! بزه ي ليتوت ئيسکي پزيو زيندوو دهکاته وه، ئاوی دهريا به هۆي تۆوه شه پۆل دهدا و ده که ویتە خرۆش و، ئە ستيرە کان له خۆشی تۆوه ده که ونه گه ران، هه که سيک له پتي تۆوه برۆا، جيگهي به هه شته.

ئەي پيغه مبهرا! تۆ سه روک و پاشای مه دينه ي، چه رخی گه ردوون گيرۆده ي ئە ويني تۆيه، ئە و که سه ی که برۆای به تۆ نه هينا وه، دۆراندويه و ده که ویتە ناو ئاگري دۆزه خه وه.

هه موو پۆژي چ له به ره به يان و چ له کاتي خه وتناندا بارانی سه له وات ده باریتە سه ر پيغه مبهري گه وري ئيسلام و بنه ماله که ی و ياره کانی: (ئە بوو به کر) و (عومه ر) و (عوسمان) و (عه لي)، که ئە مانه ياره مه تيده ر و هاريکاري پيغه مبه ر بوون.

ئەي پيغه مبهري گه وري ئيسلام! به تيشکي پتيوتيني خۆت هيو و ئاره زوومان به جي بي نه و، له پۆژي په سلاندا له تکی خۆ پي به ريمان نه که ی و، (باته يي) له دۆزه خ پرگار که و بيه به تکا کاري.

سه رچاوه کان

- ١- به يازيک که له سا لي ١٢٠١ ی کۆچيدا نووسرا وه.
- ٢- که شکۆليک که له سا لي ١٢٥٨ ی کۆچيدا نووسرا وه.
- ٣- مژووی ئە ده بي کوردي - عه لانه دين سجادي - به غدا، ١٩٥٢.
- ٤- تاريخ مردوخ - تاليف ايت الله مردوخ - تهران، ١٣٢٤.
- ٥- کورد و کوردستان - ئە مين زه کی - به غدا، ١٩٣٣.
- ٦- ديوانا کرمانجي - عبدالرقيب يوسف - نجف، ١٩٦٠.

مورادخانی بایه‌زیدی

۱۲۰۳-۱۱۵۶

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مورادخان و خەلکی بایه‌زیدی کوردستانی تورکیایە و بەمورادخانی بایه‌زیدی ناسراوە. مامۆستا شێخ محەمەدی مەردووخ لە پەراوی میژووی کورد و کوردستاندا دەڵێ: مورادخانی بایه‌زیدی کە لە ئەوین و خواناسی و سۆفیەتیدا ھەندێ پەرتووک و نامیلکە بەکەلکی داناون، لە ساڵی ۱۱۵۶ ی کۆچی لە دایک بوو و لە ساڵی ۱۲۰۳ لە تەمەنی چل و ھەوت ساڵیدا کۆچی دواوی کردوو.

مامۆستا ئەمین زەکی بەگ لە پەراوی (ناوداران) کورددا دەڵێ: مورادخانی بایه‌زیدی کە تا نیووی سەدە دیوێژ دەمی کۆچی ژیاوە، کەلێ ھۆنراوی بەزاراوی کرمانجیی باشوور و کرمانجیی باکوور لە شوێن بەیادگار ماونەتەو و زۆربەی ھۆنراوەکانی گەتە و گەپە.

ئەم ھۆنەرەمان بەپیتی ئەو زانیاریانەی کە کەوتوونەتە دەستمان لە بایه‌زیددا لە دایک بوو. ھەر لە منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و لە پاشا چووێتە حەجری فەقییان و بۆ خۆتندن ھەموو ناوچەکانی بایه‌زید و ھەکاری و بتلیس گەراوە و لە خۆتندنا زۆر وشیار و چوست و چالاک بوو و لە پێژمان و وێژە عەرەبی و فەقی ئیسلامیدا سەرامەدی پۆژگاری خۆی بوو و سەرەنجام گەراوەتە زێد و مەلەبەندەکە خۆی و لە دواي مردنی باوکی بووێتە جێنشینی ئەو و خەریکی کاروباری مەلکداری و بەپێوەبردنی کاروباری ئەو دێیانە بوو کە بەمیرات بۆی ماونەتەو و ئیتەر پاشماوی ژبانی بەم چەشنە بەکاری خەلک و کۆبوونەو لەگەڵ زانایان و ھۆنەران و ھۆنەرەکانی ھۆنراوە بردووەتە سەر تا کۆچی دواي کردوو و ھەر لە بایه‌زیددا نێژراوە.

مورادخانی بایه‌زیدی لە ھۆنەرەکانی ھۆنراوەدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوان. ئەوێ کە لە مورادخانی بایه‌زیدیەو بەیادگار ماوەتەو بریتیە لە ھەندێ ھۆنراوی دلدار و ئاینی و چیرۆکی زەمبیل فرۆش. چیرۆکی زەمبیل فرۆش کە داگری دوو سەد و پەنجا و چوار ھۆنراوە، لە ساڵی ۱۱۹۰ ی کۆچیدا ھۆنەرەکانی، وەک خۆی دەڵێ:

سەد و نەو سەد ساڵ بووریە پاشای ھەزارا ھیجریە
مورادخان دیت سەرھاتیە ب شیعەر ب گۆتەکا خوش

سەرچاوەی ئەم داستانە وەک دەڵێن لە دەورەبەری سەدە ھەشتەمی کۆچیدا پەروە داوە. میر سەعیدی کۆری حەسەن پاشای دیاربەگری ھەبوو کە لە پاش مردنی باوکی چوو سەر تەختی پاشایەتی و بوو جێنشینی ئەو. پۆژتیکیان لەگەڵ تاقمی لە ھاوێلانی چوو پەرو

و له کاتې گه پانه ومیدا پروانې که چهند که س داره تهرميکیان هه لگرتووه و بۆ گۆرستانی دهبن. میر سه عید له ئه سپه که ی دابه زی و سه ری داره تهرمه که ی هه لداوه و دیی که تهرمی لاوێکه و به مه زۆر په ریشان بوو و کاتې که یشته وه مالّ جلویه رگی میریه تی له بهر داکهن و جلی دهر و تشیی کرده بهر و له گه لّ مالّ و منداله کهیدا دهشتی گرته بهر و له ولاتیکي نامۆدا نیشته جی بوو و بۆ ئه وه خۆی و مالّ و منداله که ی بتوانن ژيان بهرنه سه ر، خه ریکی فروشتنی زهمبیل بوو، شه وانه ش خه ریکی نوێژ و پارانه وه و لالانه وه له خوای تاق و ته نیا بوو تا پوژتیکیان گولّ خاتوون ژنی میری ئه و ولاته له سه ربانه وه چاری که و ته زهمبیل فروش و گراو و سه و داسه ری بوو و فه رمانی دایه نوکه رهکانی که ئه و به یتنه لای و ئه و سا داوای له زهمبیل فروش کرد که له گه لیدا رابوێژ و زهمبیل فروشیش زانیی که له کۆلی نابیته وه له په نجه ره ی کۆشکه وه خۆی خسته خواره وه بزدر بوو. گولّ خاتوونیش له پاش زهمبیل فروش نارام و ئۆقه ی لّ پرا و دهشتی گرته بهر و به چارێ شیت و لێوه بوو و سه رنه نجام گیانی به گیان ئافه رین ئه سپارد.

مورادخان سه ره تای داستانه که ی به ستایشی خوا و پیغه مبه ر دهست پێ دهکا و له پاشا دهست دهکاته و تنی داستانه که و پاکی و خاوێنی میر سه عید یا زهمبیل فروش دهردهخا و به م چه شنه ده لّ:

ئه ی دل وهره چاره ک بجۆش
له مه جلسا پر زهوق و خۆش
گوهر بدهنه سوچه ته ک خۆش
دهکه ین به حسی زهمبیل فروش
زهمبیل فروش کوپێ میرانه
لاوه کو به ژن په یحانه
خودانی کوچک و دیوانه
له که یف و سه یران شهف و پوژ
شهف و پوژ که یف و خووشیه
به عیشق و په قس و شاهیه
چوو عاجزی دلدایه
نه دیتیه ساعته ک نه خۆش
شهفه کی شهفی ئینی بوو
خه و نه ک عه جائب دیتی بوو

له ناو خه ویدا گری بوو
 دل و هناف لى هاته جوښ
 ژنا وی لى کر پرسیار
 بوچی دهگری تو نهی نازدار
 ژ بهرچی نهف ترس و هوار
 ژ بهرچی پابووی مهنده هوښ
 شازاده دبیت ژیت نازنهین
 من دی خه ونهک خوښ و شیرین
 قهسر و سوسوور هه موو زترین
 تول ناقد احووری په رده پوښ
 له خه و هاتم بیمه قهسران
 نه ز و تو پیکفه بکهین سهیران
 له من حووری بوو ده رگه وان
 له و نه ز هوشیار بووم مهنده هوښ
 گوډه رکه فیه تو نه نى پيش
 هه په ل دونى ببه ده رویش
 نه هیله قهت روژ و نفیژ
 ببه فه قیرهک خه رقه پوښ
 نه هیله قهت دلی فه قیر
 هوشیار به نه نه بیه میر
 خو نه ئیخیه قهید و زنجیر
 له قیامه تا تهنگ و نه خوښ
 تو دزانی مرن هیه
 نهف قهسر و باخه بوتهیه
 ملکی دونى بی فایدهیه
 چاکی بکه بوجهی خوښ
 من گوریک ئاگر دیتییه
 ل جه هه نه می ده رکه وتییه

دهم عهبدالی خودییه
 نه ز دهمه سهله فروش
 باب دبیزیت نه ز به خودی
 دهم ته مندا ل و ژنی
 بگپری وان ل ده ری خه لقی
 پووس و برسی عیش نه خوش
 خهلق و عالهم پیر و وهزیر
 هه موو فیکرا ده بیته میر
 بلا بچیت خو بکته ژیر
 دا تام بکته حالی فه قیر
 زه مبیل فروش رابوو سه ری
 ماچ کری دهستی بابی
 خاتر خواست ژ هه موو خه لکی
 ب که یف و بدله کی خوش
 زه مبیل فروش ده رکته ژمال
 نه مال دل خه م و خه یال
 دگه ل وییه ژن و عه یال
 چون دا بخون رزقه ک هه لال
 هه تاکو چوونه میردینی
 کووفه ک دی ل چولی بته نی
 کوئی وهرن دابچینی
 چیتره ژ قه سه ره کا خوش
 رابوو ل پوژا پاشییه
 زه مبیل ل خو هلاندییه
 ل کو لانا دکته گازییه
 گول خاتوون ژ دوور دیتییه
 خاتوون ژ دوور قه دبینیت
 هه یران و بی هوش دمینیت

په رده ی لېر خوه دهه لېنیت
 گاز دکات زه مېل فروش
 خاتون دبیت لوی دهر ویش
 کهره م بکه تو وهره پیش
 سه لکا مهن بزیر کیش
 یا بچووک قیمه تا بیژ
 خاتون دبیزیت نهی فقییر
 وهره پازئی ل تهختی میر
 قیامه تی بکه ژ بیر
 لدهس حق نه که نه ف پوژا خوش
 روو سووره گهر دن به خاله
 من به رده دا بچمه ماله
 تو وهره گـــــوه بده من
 ل ته حلال بیت جانئی من
 دی تهنه که م مرویک مهن
 به قهصر و ماله کا خوش
 وهره نهی لوی فـــــقییر
 روونی سهر دوشه کا میر
 تیک فـــــده زولفی هریر
 نه ز پاشی دئی ته که م وهریر
 زه مېل فروش مایئ هیفی
 دهستی خوه سهر فراز کری
 دوعا ژ په بی خوه خواستی
 خه لاس که من به دل کی خوش
 هیژ من نفیژ نه کریه
 مه سینه ه لگرت چووه بانیه
 حق له سهر بانی نافیتییه
 ژیه خاتونا نامووس فروش

واته: ژنهكهی دهلی نهی بهبهلهی چاوم ترس له دلی خۆت دهركه، خۆ باوكت فهزمانپهواي
 حهوت ولاته و خوا ئهم ههموو سامان و دارايی و لهشكرهی پتی داوی، لهبهرجی خۆت
 دهخهيته ناو تهنگچه له مهی پۆزگارهوه؟ دهسا ههلسه برۆ گهشت و گیتل و سهیران و پاو
 بکه و ئاسک و پهزهکیتی بکوژه و توول و تانجی لهگهڵ خۆت بهره، شازاده پیتی دهلی: په ندم
 دامه دهوه ئهم گیانه شیرینه که خوا پیتی داوه ئامانه ته و ههمومان دهبی بجینه ناو
 گوپتی تهنگ و تاریکهوه. پۆزکیان شازاده چووه پاو و دی مردوویهکی پیر دهنیژن
 بهجاری دنیای لی بیتزا و بهبابی وت من دهمهوی بیمه عهبدال و لیتهدا نامینم، باوکی وتی
 من ژن و مندا له کهت پتی نادهم که پرووت و برسی ژیان بهرنه سهه، ههمووی پیران و
 وهزیرهکان وتیان با بپروا و ژیر بیتهوه و خۆی دهگه پتتهوه، ئهوه بوو که زهمبیل فرۆش
 لهگهڵ مال و مندا له کهیدا پتی گرته بهر و چوونه ولاتی ماردین و لهویدا خهیریکی زهمبیل
 فرۆشی بوو و کۆلان به کۆلان دهگهرا و زهمبیلی دهفرۆشت، خاتوون چاوی پتی کهوت و دلی
 پتی دا و وتی: ئهی زهمبیل فرۆش تهواوی زهمبيله کانت بهزتی دهکیشم بهمهرجی لهگهڵما
 رابویری و ئهوسا دهتکه مه پیاویتی کهوره و لهم کۆشکهدا ژیان بهریته سهه، زهمبیل فرۆش
 که بهجاری نا ئومید بوو له خوا پاراپهوه که له دهستی ئهو رزگار بی، ئهوه بوو که له
 پهنجهرهی کۆشکهوه خۆی خسته خوارهوه و بزر بوو.

سهه چاوهکان

- ۱- تاریخ مردوخ - تالیف ایت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۳.
- ۲- مشاهیر الكرد - تالیف امین زکی - بغداد، ۱۹۳۲.
- ۳- خلاصه تاریخ الكرد و الكردستان - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- زهمبیل فرۆش - یادگاری مورادخانی بایهزیدی - ههولێر، ۱۹۶۷.
- ۵- یادداشتهکانی خۆم سهبارهت بهمورادخانی بایهزیدی.

شا په‌رته‌وی هه‌کاری

١٢٥٧-١١٩٤

ئەم: ھۆنەرەمان ناوی ھەمە سەعید و کۆری ئەحمەد بەگ و نازناوی پەرتەو و بەشاپەرتەوی هه‌کاری به‌ناوبانگه‌ و له‌ دەورووبەری دەریاچەی ورمێدا ھاتووێتە دنیاوێ و له‌ ئاخ‌ر و ئۆخری سەدەی سێزدەمی کۆچیدا له‌ شاری ئادرنا ھا کۆچی دواویی کردووێ و ھەر له‌ وێدا نێژراوێ.

سەبارەت بە مێژووی لەدایکبوون و مردنی شاپەرتەو ھەرکە قسەبەگەکی لێوێ کردووێ و ئێمە لێرەدا ئەو قسەمانە دێنین و له‌ پاشا زانیارییەکانی خوشمان دەخەینە پوو و پەنگە راستییەکەمان بۆ دەرکەوێ.

مامۆستا ئەمین زەکی بەگ له‌ پەراوی مێژووی کورد و کوردستاندا دەلێ: شا پەرتەوی هه‌کاری دیوانەکەمی له‌ ساڵی ١٢٢١ی کۆچی نووسیوێتەوێ، واتە له‌و مێژوویدا ژیاوێ.

مامۆستا عەلانە دینی سەجادی له‌ بەشی باخی شاعیرانی مێژووێکیدا دەلێ: شاپەرتەوی هه‌کاری له‌ ساڵی ١٢٢٦ی کۆچیدا دیوانێکی دەسخەتی نووسیوێتەوێ.

شەمسەدین سامی له‌ پەراوی (قاموس الاعلام)دا دەلێ: شاپەرتەوی هه‌کاری بەگێ له‌ ھۆنەرانێ کوردی ئێرانییە و له‌ سەر شێوێ ھیندی ھۆنراوی ھۆنیوێتەوێ و گۆرەکەمی له‌ شیراز له‌ نزیک گلکۆی سەعدی دایە.

مامۆستا قەناتی کوردق له‌ پەراوی: گراماتیکا زمانی کوردیدا دەلێ پەرتەو بەگە هه‌کاری ھۆزانی له‌ ساڵی ١٢٢٨ی کۆچی بەزاراوی کرمانجی نووسیوێ. ھەرۆھا مامۆستا محەمەد عەلی عەونی دەلێ: دیوانی شاپەرتەو له‌ ساڵی ١١٢١ی کۆچیدا نووسراوێتەوێ و لەمەوێ ئەوێمان بۆ دەرکەوێ شاپەرتەو له‌ سەدەی سێزدەمی کۆچیدا ژیاوێ.

له‌ پەراوی (دایرە المعارف الاسلامیە)دا ھاتووێ کە شا پەرتەو، ناوی ھەمەسەعید پاشایە و له‌ دەورووبەری دەریاچەی ورمێدا ھاتووێتە دنیاوێ و پاشان چووێتە هه‌کاری و له‌ وێوێ چووێتە ئێستەمبوول و بووێتە کاربەدەستی دەولەتی عوسمانی و له‌ ساڵی ١٢٤٠ی کۆچی بووێتە نووسەر و له‌ ساڵی ١٢٤٣دا بووێتە سەرۆکی نووسەران و پاشان چووێتە میسر و له‌ ساڵی ١٢٥١دا بووێتە وزیری کاری ناوێ و له‌ پاشا سوڵتان محەموودی دووێ عوسمانی (١٢٥٩-١٢٢٨) یقی لێ ھەلگیرتووێ و ئەوی ناردووێتە ئالبانی و بەر له‌وێ بگاێ شاری ئادرنا مستەفا پاشا دەرمانخواردی کردووێ و مردووێ.

مامؤستا عهبدولر قيب يوسف له ديوانى كرمانجيدا دهلى: بيگومان شا په رته وى
 هه كارى له سدهى سيزدهمى كوچيدا ژياوه و زوږ بهى ژيانى له شارى هه كاريدا بر دووه ته
 سر، به لام ژيانى زوږ تاريكه و نازانرئ له كوږدا له دايك بووه و له كوږدا مردووه، نه وهنده
 هيه كه ديوانه كى له سالى ۱۲۵۳ى كوچى بى يه كه م جار له سالى ۱۳۵۳ى كوچى له
 شارى بولاقى ميسر له چاپ دراوه.

له م دوايييه دا به يازى كى دهستنوس كه و ته دهستمان كه هه ندى له هونراوه كانى
 شاپه رته و مه لاي جزيرى و مه لاي با ته يى و ما جن و مه نسورى گرگاشى و ميناي تيدا
 نووسراون و له په راويزى هونراوه كانى شاپه رته و دا هاتووه كه شاپه رته و له سالى ۱۱۹۴ى
 كوچى له دايك بووه و له سالى ۱۲۵۷ى كوچى دوايىي كردووه و به س.

شاپه رته و له هونينه وهى هونراودا دهستى كى بهرز و بالاي هه بووه و له هونينه وهى
 هونراودا دوو پتچكه ي گرتووه ته بهر:

ثاينى و دلدارى. وا دياره شاپه رته و يش وهكو زوږ بهى هونهرانى تر سه رها شهيداي
 ديمه نه جوانه كى كوردستان بووه و له پال نه ميشه وه شوخوشه نكي و جوانيى
 دلخوازه كى نه وهنده ي تر ناوړى كورژمه كى خوش كردووه، بويه به پاريزه وه پوو ده كاته
 دلداره كى و دهلى:

سه روئ نازاد و قه د نه شنائى ته ته سكانه ل من
 شهبى حالى مه سه رى زولفى پهريشانه ل من
 نه و قه دمر جهور و جهفا و سته ميت ديتنه من
 زه په يهك لوتف ته قيمه ت ب دوو سه د جانه ل من
 دمر حقه تى من ته وهكى نينه سه رى په حماكه ره م
 ژ له بى له على دوو و يهك ته ئي حسانه ل من
 سه بر و سامان و سكروون پر له مه دشواره گه لهك
 نه جمل و مهرگ مرن حاله ته كه ئاسانه ب من
 گهرچ من نينه ل نك ته قه درى مودقه در
 به نده ئى خاكى دره ت ميسلى سليمانه ب من
 ژ خه تى هه زره تى من ديده ئى جان پوشه ن بوو
 له بى له على ته وهكى چه شمه ئى هه يوانه ب من
 چ هه دى (په رته وى) يارا وى به نده ب بت
 حاكم و مالكى پوحان بسكى جانانه ب من

واته: بالای سول و قه‌دی ناشنات نه‌هوه‌نی دلی منه، سه‌ری زولفی تو وه‌کو حالی من
 په‌ریشانه، نه‌ه‌نده سته‌م و زور و سه‌خه‌تیم دیوه که تو زق‌الیک خو شه‌ویستی تو بایه‌خی
 دووسه‌د گیانی بۆ من هه‌یه، تو هیچ به‌زه‌ییته به‌مندا نایه و پیت خو ش نییه، به‌لام ماچیکی
 لیتی لالی تو بۆ من خیره، نارام و ئوقره‌ کرتن بۆ من زور گرانه و، مردن بۆ من تا مانه‌وه
 ئاسانتره‌ گهرچی من له‌لای تو پیزم نییه، به‌لام نوکهری دهرگای تو بۆ من وه‌کو سلیمانه،
 له‌ به‌ختی تو چاری دلم پوون بووه‌وه و، لیتی لالی تو وه‌ک سه‌رچاوه‌ی ئاوی زیانه بۆ من،
 تاکه‌ی (په‌رتو) ده‌بیته به‌نده‌ی یار و گیرۆده‌ی ئه‌و ده‌بی، بسکی ئه‌و و پیمێرد نارام ده‌ری
 گیانه بۆ من. شاپه‌رتو نه‌ه‌نده گیرۆده‌ی دلخوازه‌که‌ی ده‌بی که به‌جاری نارام و ئوقره‌ی لی
 ده‌برێ و ده‌داته ده‌شت و کتیا و ناچار کله و گازنده له‌ دلی خو‌ی ده‌کا و به‌م چه‌شنه دلی
 زاری خو‌ی ده‌لاوینته‌وه و ده‌لی:

زیده بوون دیسا ژ نو من دهر دوک‌وفانیت ددل
 نینه لوقمانه‌ک ببیژت دائو دهرمانت ددل
 ههر که‌سه‌ک موخبر نه‌ن ژ نه‌حوالی زه‌خما باتنی
 لی ده‌زانت ئه‌و که‌سی وئ جهرح په‌یکانت ددل
 به‌ری باغی جهان خو ش با سه‌فا خو ش په‌نگه‌لی
 حه‌یف گولچین موهله‌تی قه‌ت نادت ئاواتیت ددل
 گهر چ دل من بوو زه‌بیحی تیغی جه‌لادا به‌لا
 لی ژ سولتانی قه‌زا تین تازه‌فرمانت ددل
 مه‌نجه‌نیکا غه‌م ده‌هست ئوستادی چه‌رخێ که‌ج
 تیک هو دیوان کرینه قه‌سر و ئه‌یوانت ددل
 ماتنی ئه‌ز کرمه‌ سه‌رگه‌ردان و ژارو دهریده‌ر؟
 دعا له‌ما حادس کو نینه‌خانه ویرانت ددل
 گو‌تننا (په‌رتو) ئیلاهی نینه‌شکوا یا چ که‌س
 دی ل نک ته‌شه‌گوه‌ په‌ک دهرد و غه‌م نه‌حزانت ددل

واته: دیسانه‌وه دهرد و برینی دلم زور بووه‌ته‌وه، لوقمان و بژیشکیک په‌یدا نابێ که برین
 و دهرده‌که‌م دهرمان بکا، ههر که‌سیک ئاگای له‌ برینی دل و ده‌روونی من نییه، به‌لکو ئه‌و
 که‌سه ئاگای لێیه که دلی به‌تیر نه‌نگیواروه واته: هاودهردی منه، به‌ری باخی جیهان زور
 جوان و خو ش په‌نگه، به‌لام به‌داخه‌وه ئاواته‌کانی دل ماوه‌ی ئه‌وه ناده‌ن که بنیادم که‌لکی
 لی وه‌رگرێ، گهرچی دلی من که‌وته ژیر تیغی نه‌سه‌خچی زه‌مان، به‌لام ئه‌و دله هه‌موو دم

بۆ یار دەبیته کۆشک و هەیوان، ئەو دڵ مەگەر هەر تەنیا هەر منی دەربەدەر و ئاوارە و بۆ خانوومان کردوو؟ بە لێکو تەواوی خەلکی جیهان بەم داخووە داخدار کردوو و مالی دلیانی ڕووخاندوو، خایا (پەرتەو) لە کەسێک کە و گەزەندە ناکا بە لێکو دڵم لە دەرگای تۆ ئەم کە دەکا.

سەرچاوەکان

- ۱- دیوانا پەرتویی هەکاری - توێژاندنا صادق بەهائەدین ئامیدی - بەغدا، ۱۹۷۸.
- ۲- خلاصە تاریخ الكرد وکردستان - تالیف محمد امین زکی- بغداد، ۱۹۶۱.
- ۳- گراماتیکا زمانی کوردی - قەناتی کوردی - یرێغان، ۱۹۶۰.
- ۴- دیوانا کرمانجی - عبدالقیب یوسف - نەجەف، ۱۹۷۱.
- ۵- میژووی ئەدەبی کوردی - عەلەدین سەجادی، ۱۹۵۲.
- ۶- بەیازنکی کۆن کە هەندێ لە ھۆنراوەکانی پەرتەوی تێدا نووسراون.

مەلا مەنسووری گرگاشی

۱۲۶۲-۱۱۹۷

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مەنسوور و کۆری مەلا نەحمەدی گرگاشییە و بە پێی ئەو بەلگەنەی کە کەوتووینەتە دەستمان لە سالی ۱۱۹۷ی کۆچی لە دیتی گرگاشدا لە دایک بوو. گرگاش گوندیکی بچووکه کە کەوتووێتە خۆرھەلاتی شاری ئامیدی. هەر لە منداڵییەو لە لای باوکی خەریکی خۆیندن بوو و لە پاشا چووێتە حوجرەی فەقییان و بۆ خۆیندن گەلی مەلەبەندی کوردستان گەراو، ماوێک لە ئامیدی بوو و ماوێکی زۆریش لە دیاربەکر خۆیندووێتە و سەرەنجام لە بتلیس خۆیندنەکی تەواو کردوو و گەراوێتەو بۆ گرگاش و پاشماوێ ژیانی بەوانە و تەنەو و پێنۆینی خەلک بردووێتە سەر تا لە سالی ۱۲۶۲ لە تەمەنی شەست و پێنج سالییدا کۆچی دواي کردوو و نێژراو.

مەلا مەنسوور بەیەکی لە ھۆنەرانێ ھەرە بەرزێ کورد دیتە ژمار و، لە ھۆنەوێ ھۆنراوی دلداری و ئایینی و سروشتیدا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن.

مەلا مەنسوور وادیارە وەکو زۆربەي ھۆنەرانێ تر شەیدای دیمەنی جوانی زیند و مەلەبەندەکی خۆی بوو و چاوەندازی گرگاش درگای ھۆنراوی بۆ کردووێتەو، لە پال ئەمەشەو جوانی و شۆخوشەنگیی دڵخوازەکی ئەوێندە تر ئاگری بەرداوە دڵ و دەروونی و کورتزەمی ھۆنراوی پێ بەخشیوێ بۆیە ھەر لە سەرەتاوە بەسروشە جوانەکی

کوردستان هۆنراوی هۆنیوه تهوه، بۆ وینه لهم پارچه ههلبهسته دا که له سه رهتای لایه تیدا
هۆنیویه تهوه باسی به هار و سروشتی کردووه، وهکو ده لێ:

سویحان ژ شاهێ بێ چوون چ به هارهک که سکونه
قادر (کن فیکون) ژ ئه رزان ده ربوون عویونه
کو هساری، د مه حزوون ب ئیزنا وی فه بوونه

کو هسارا فه ده رکه تن هه لالان سه ره لینه
دنێف که قران فه رهستن به یان بوو ئه رزی شینه
ته فیری ژ بن ده رکه فتن کیری ببوون په نگینه

مونه قهش بوو جباله ژ ئالال و به یبوونان
ژ دهنگی په عدی بهاری وی هلات کیره ستوونه
وی نازل بووی خه لاته بیابان ته زین بوونه

ته زین بوون کووه و سه حرا ب لوتفا زوجه لالی
ئه حمه ربوون دهشت و چیا ب گولیلکتن بهاری
یه قین خه لاتێ ئه لالا ژ بوون دنیایێ هناری

خه له تهی سوور و زه ربوون هناری ژ بوو که لوکه
کو هساران مونه وه ربوون مورغان لسه چیکه چیکه
له مرغزاریت په نگین عه مزه لیب لیکه لیکه

ته مام که ملین دنیا ب زینه تا بهاری
که بکی د مه وتن چیا ویت ژووردا هاتن خاری
دێ خه به رده م ژ هه میان هند بوومه دحی ئاداری

نیشان ب لوتفا ته ب که فی و کانیا
کیری بوونه جه نه ت ب قوورده تا په بان
چ خه لکی پی عبهرته دانا ب نیف شاهیا

شاهی و صفا و سورور ئه و سابتن دبهاری
چیا گهریان د مه عمور دنه قشیت جوویباری
زاهر بوو جومله مه ستور د مه ها پاشی ئاداری

واته: خویا ئه م به هاره چ به هاریکی خوشه و گولاله سورره کان له سه ر کتیه کانه وه
سه ریان دهره تیاوه و به ره زاله سه ر به رده کانه وه پروا و هه لاله کان ده ستیان کرده پتکه نین و
به ییو نه کان له سه ر ما ه و په وه زه کانه وه سه ز بوون و به جاری دهشت و کتیوان په نگین
کرد و هه وه برووسکه له کتیه کانی کوردستانه وه دنگی دایه وه و کتو و دهشت به جاری
پازایه وه و، په له وه ره کان نیشته سه ر چلی داره کانه وه و بولبوله کان له میترکه کانه
ده ستیان کرده چریکاندن و، ئاوی جویاره کان به هاژه هاژه له سه ره وه ها ته خواره وه و
سۆسه ن و نیرگز و گولانی جۆر به جۆر به جاری ده ستیان خه ملاند و، ئاوی کانی و
کاریزه کان له جۆگه کانه وه پڑانه خواره وه و به م چه شنه کوردستان جاریکی تر پازایه وه و
بووه به ههشت بۆ دلداران و سه ودا سه ران.

مه لا مه نسور گهرچی هۆنراوی زۆر بووه به لام له بهر ئه وه ی کۆ نه کراونه ته وه زۆر به یان
له ناوچوون و ئه وه ش که مابنه وه له ناو که شکۆل و به یازه کانه نووسراون و به یادگار
ماونه ته وه.

سه رچاوه کان

- ۱- به یازنیک که له سالی ۱۲۶۱ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۲- که شکۆنیک که له سالی ۱۲۷۲ی کۆچیدا نووسراوه.
- ۳- یاداشته کانی خۆم سه باره ت به مه لا مه نسوری گرگاشی.

شیخ نووره دینی بریفکانی

۱۲۶۸-۱۲۰۵

ئه م هۆنره مان ناوی نوورده دین و کوری شیخ عه بدولجه باره و به شیخ نوورده دینی
بریفکانی ناسراوه. به پیتی ئه و زانیاریانه ی که که وتوونه ته ده ستمان له سالی ۱۲۰۵ی
کۆچی له دیتی بریفکاندا پیتی ناوته مه دیدانی ژیا نه وه. بریفکان گوندیکه که له چه ند
کیلومه تری دهۆکدا یه. هه ر له مندا لییه وه له لای باوکی خه ریکی خۆیندن بووه و قورئان و
په راوه ورده له کانی ته واو کردوون و له پاشا چووه ته حوجره ی فه قتیان و بۆ خۆیندن گه لی
شوین و مه له بده ی کوردستان گه راوه، ماوه یه که له دیتی نیستووت بووه و ماوه یه کی زۆریش
له ئامید له لای مه لا یه حیای مزووری خۆیندوویه تی و له پاشا له سلیمانی له لای شیخ

یوسف ئەفەندی خوێندنەکەى تەواو کردوو و وەمى مەلایەتى وەرگرتوو و ئەوسا کەوتوو تە داوی تەریقەتە و ماوەیەک لەلای شیخ مەحمودی مەوسلی ماوەتە و تا خەرقەى وەرگرتوو و گەراوەتە و زێد و مەلەندەکەى خۆى و پاشماوەى ژيانى بەوانە و تنە و پێنۆینی خەلگ بردوو تە سەر تا لە سالى ١٢٦٨ لە تەمەنى شەست و سێ سالیدا شەرابى لە مەیگێرى گەردوون وەرگرتوو و خواردوو تە و لە گۆرستانەکەى بریفکەندا نێژراو.

شیخ نورەدین بەیەکى لە ھۆنەرانى خواناسى کورد دێتە ژمار، جگە لە دیوانەکەى کە داگرى ھۆنراوى کوردی و عەرەبییە، چەند پەراوى تری سەبارەت بەرێ و پچەى خواناسى بەزمانى عەرەبى داناو کە ھىشتا چاپ نەکراون.

ھۆنراوەکانى شیخ نورەدین گەلێ تە و پاراو و شیرین و پەوانن. لە ھۆننەوێ ھۆنراودا سەرى کێشاوە تە درگای ھەموو جۆرە و تێکەو: ئاینى، کۆمەلایەتى، ئەمەش چەند ھۆنراویکی ئەم ھۆنەرە کە دەلێ:

تە دڤى دل تە ب رەنگى مەھ و خورشیدی جەلى بت
 ھەر لە ژەنگار سفر جەوھەر و گەوھەر عەمەلى بت
 ب جەلیس مزى کەفن لڤ پێچە خەمووی
 داڤ غسالى تە فەکور تە بشووتن نەبەلى بت
 نە بەلى بت ژ تە یەک رەنگ و نەناس ژتە پەسمى
 ئینس و وەحشەت ژ تە را وارس و ھەم پاز و ھەلى بت
 سەر و پەنجا شەواھد کول بن جیبى کراسى
 تە ل ھەر جا ب عەیان شاھد نا موحتەمەلى بت
 ھەفت قاز و قولنگان بەو گل سیه و غەزالان
 وە ل کووھان چو کوپین تە مەقامەک جەبەلى بت
 تو د پووچى ژ کەبابت جال ھەر کەھف و حفاران
 خۆب سەر بەستا زراعى ئاف ژ عوزاران و گەلى بت
 خلوتما دل ژ تە رەنگى نەبتن عەینى نفاقە
 گەر تە دل ئەم ھەمى ئەغیار و موبەرا و خەلى بت
 تەخت و حیکمەت وە دەبینم دبنى چاھ و لەسەر چل
 قسەت زى بکرى سۆمەدى چاھ و چلى بت

پير و ئوستاد چ حاجت ب على حديد ههستن
 شهف و پژان ژ تهرا پيرى خوداوهندى على بت
 مهه و سال و شهف و پژ و دهم و كاف نهزهيه عومر
 مهپوران ب خسارمت تا كهنگى ههزهلى بت
 وهكو تفلان ژ غروورى ب دنى غافلين ئهم
 روو سياهين ژ خودى وهخته مهشهرم و خهجهلى بت
 خلوهيهكه جلوه ژ نوورى مه نهدى سافى بيت
 جلوهيا خلوه فران شيفه ژ قى بهدرى جهلى بت

واته: نهگه دهتويى كه دلت وهكو مانگ و خور بدرهوشيتهوه و، ژهنگى دلت وهكو مس
 لابهى و ببيتته كه وهريكي بايدار، دهبيى ههوهري خوت دهرخهيت و جلويهركيكي كۆن
 له بهركهى و له خوپهسهندى لادهيت و بيرى خوت بهجاريى پاك و خاوين كهيتهوه و
 بهبيركردنهوه خوت بشوزيتهوه تاكو پى و رهوشتي پيشووت ئيتتر لهناويهري و پى
 خواناسى بگريته بهر، چونكه له پژى دواييدا تهواوى نازاى لهشت دهنه شايهتى
 كردهوهكانت، كهوابوو كاريى بكه كه ئهوان شايهتى خواناسى و پاكييت لهسهر بدن و،
 ههموو خهلكيش له تو رازى بن. ئيمه دياره وهكو مندا لان بههوى نهزانييهوه له جيهان
 غافلين و له درگاي خوا رووروش و شهرمهندين، هيچ شوينيك له تيشكى خوا بى بهش
 نيه، كهوابوو خوات له بير نهچيتهوه و هر بههيواي ئهوه.

بريفكاني له پارچه ههلبهستىكى تردا هر لهم بارهوه دهلى:

پاست و چهپ تير دانه جاني پاست و چهپ
 نهوس رهشتوژى كهفاني پاست و چهپ
 بى دل و ئينساف و زالم فتنه خيز
 سينه غربال كر - نهاني پاست و چهپ
 ئهز دخودا بووم مه دى بى مروهتان
 دينه جاني من نيشاني پاست و چهپ
 تير و پم دل ما دناقى ههلقه رهنگ
 من ب نهحوالى نهزاني پاست و چهپ
 ئهرزه دل لهو ويى دبارت هر لهسهر
 شوبهئ قهترى ئاسماني پاست و چهپ

غم ژ من نا هلگرت لهو حوجه تان
 لیک ته که بیور تین بهانی راست و چهپ
 لی مه هر دهورانه شو بهی کل ژنی
 نم له دهورا باغه بانی راست و چهپ
 وئ جه فای هه ل نه فسا خو دکهت
 بهس یه کین بی شک نه سانی راست و چهپ
 نهز برینداری که فانی مال هه له ک
 نهو زلی خای زهمانی راست و چهپ
 لی بلا (نووری) فیدا بت هر ته نی
 دل بهرئ بینم دخانی راست و چهپ
 نه حمه دی موختاره دل بهره نووری یا
 کاموراد و کامرانی راست و چهپ
 جهرگی ئیتوونی ته کر نارمانجی تیر
 شوبه تی شیخی یه مانی راست و چهپ

واته: له راست و چه په وه تیریان بوم هاویش و، له په نامه کییه وه سینگمیان وهک بیتزنگ
 کون کون کرد و، من که له حالی خو مدا بووم، تیره کان له نا کاو که وتنه گیانم، دلم وهکو
 زهوی وایه و تیره کان وهکو باران پژانه سهر له شم و، خهم و په ژاره دهست له من
 هه لنگرئ و له گه ل تیره کاندای پیکه وه یه کیان گرت و بهر هنگارم بوون. من برینداری نهو
 که وانم که یار بومی هاویش و نهویش زلی خای زهمانه، با (نووری) بیتته قوربانی نهو
 یاره به لکو له م پیکه وه چاوی پی بکه وئ. نهو دل بهره نه حمه دی موختاره، کوا نهو کامرانی و
 بهخته وهرییه که جهرگی پرتینی منی بهر که وئ و، وهکو شیخی یه مانی گیانی له ریتی یاردا
 بهخت کا و به نامانجی خو بیگا.

سهرچاوه کان

۱- به یازتیک که له سالی ۱۲۵۸ ی کوچیدا نووسراوه.

۲- یاداشته کانی خوم سه بارهت به شیخ نوورهدینی بریفکانی.

مجدد سەعیدی میهری

۱۲۱۰-۱۳۰۰

ئەم ھۆنەرمان کوپی مەلا عەبدولرحمان و نەوہی مەلا یەحیای عیمادیی مزورییە و نازناوی میهریە. بە پیتی ئەو بەلگانیی کە کەوتووئە دەستمان لە ساڵی ۱۲۱۰ ی کۆچی لە نامتیدیدا لە دایک بوو و ھەر لەوێشدا پێ گەیشتوو. لە سەردەمی مندالیدا لە لای باوکی خەریکی خوێندن بوو و لە پاشا چووئە حوجرە فەقییان و بۆ خوێندن زۆربەیی مەلەبەندەکانی نامیدی و دیار بەکر و بتلیس گەراو و سەرنجام لە ئەخلاتدا خوێندەکی تەواو کردوو و گەراوئەتو و زێد و مەلەبەندەکی خۆی و پاشماوہی ژیانی بەوانە و تنەو و پێنۆینی خەلک بردووئە سەر تا لە ساڵی ۱۳۰۰ لە تەمەنی نەوہد سالییدا کۆچی دوایی کردوو و نۆژراو.

میهری بەیەکی لە ھۆنەرانی ھەرە بەرز کورد دیتە ژمار، ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پھوان. جگە لە ھۆننەوہی ھۆنراو بەسێ زمانی کوردی و فارسی و عەرەبی، وەکو دەلێن چەند نامیلکە و پەراویشی سەبارت بەئاین و مەبەستی کۆمەلایەتی بەزمانی عەرەبی داناون، بەلام بەداخوہ دەست بەدەست کەوتوون و لەناوچوون.

میهری بەراستی لە ھۆننەوہی ھۆنراوی دلداریدا زۆر بەدەسلات بوو و ھۆنراوی لەم بابەتوہ گەلی سوار و ھەر لە سەر پێ و پچە ھۆنەرانی کۆن رویشتوو و وشەیی بادە و مەیی و مەیخانە لە ھۆنراوی ئوودا بەزۆری دەبێژن و مەبەستیشی لەو وشانە باستیکی خواناسی بوو کە پەیرەویی لە ھۆنەرانی فارسی بیژ کردوو، بۆ وێنە لەم پارچە ھەلبەستیدا دەرەکەوی کە دەلی:

جانا چە سەما بەستیە زولفاتە بە ھیەیی
دیسە بەمەبەخشی ژ کەرامەت قەدەحی مەیی
خوہش بەستیە عشرەت لە تەماشاکەھی پوخسار
گەھ نەشرە لەسەر سەفحەیی سیمین و گەھی تەیی
ئیرۆ نە تەنێ دلی مە دە بەنداتە ئەسیرە
پا بەستیە زولفا تە نە ھەر شاھ و دووسەد کەیی
جان مایە بلەب، دەرد و غەمان جۆشە لە سینە
ئولفەت ژ سەری لوتف تە تۆ میزان ب مەناکەیی
ناھەنگی وسالا تە لە من خوہش کریە جان
من سینە موہەیاہ تژی چەنگ و دەف و نەیی

پوخسټ بده ئيرق ژ تهره حوم بکه ن ئیحسان
 نهف کوهنه برین مه ژ غه مزین ته دهفین که ی
 «میهری» مه که به حسی سهری زولفان ته مه عی خام
 نهف قسه دریتژن به سهره نجام تو نابه ی

واته: گیانه نه مه چیه زولفه کانت په خش و پهریشان کردوه، دها جامی باده م بق ټنکه
 و یتیم بده، پوخسارت ته ماشا که یه بق دلی دلدار، نه مرۆکه دل به ند و دلی تویه و به ته نافی
 زولفه کانت به ستراره ته وه و ته نانه ت شاکان دلی زولفی تون، گیان پره له دهر د و غمی تو،
 به لام دلم به وه خوشه که رۆژ ټکیان به تو ده گم و له سایه تا دهحه سیتمه وه، دها نه مرۆ وهره
 چاکه م پی بکه و برینه کانت که به ناز و خه مزه ت زووخوا یان لی دئ، ساریژ که ره وه. ئه ی
 میهری که م باسی زولفی یار بکه، نه م باسه دریتژه و سهره نجامی به تو نابریته وه.

میهری زور حهزی له هونراوه کانی حافزی شیرازی کردوه و هه موو دهم کاتی خوی
 به خویندنه وه ی هونراوه کانی نه و هونره بر دوه ته سهر و، هه ندی جار هونراوه کانی نه و ی
 هه لکیشا وه ته هونراوی خوی. بق وینه نه م پینج خشته کییه ی له سهر پارچه هه لبه ستیکی
 حافز هونیه ته وه، که ده لی:

عیشقا ته یه دیسا کو ده دل به ستیه بنیاد
 نهف عومره مه بووی وه نه بوو بین ژ غه نازاد
 له وهر سهحر و شام مه که ی ناله و فه ریاد
 «پیرانه سرم عشق جوانی به سر افتاد
 وان راز که در دل بنهفتم به در افتاد»
 تالع د نه زه لدا مه سییه بووی ژ ته قدير
 قهت فایده ناکه ن ژ مه را چاره و ته دبیر
 زولفا ته به هه یبه ت له سهر به ستیه زه نجیر
 «از راه نظر مرغ دلم گشت هو ی گیر
 ای دیده نگه کن که به دام که در افتاد»
 ساقی ژ له طافه ت به مه دا وه عده و میقات
 دل ساکنی مه یخانه یه شهیدای بوت ولات
 دهر سا مه وه سان دامه دوهی پیری خه رابات
 «بس تجربه کردیم در این دار مکافات

با دردکشان هرکه در افتاد و افتاد
 «میهری» ژمه تهریس، فه تاوا نه کرن سوود
 عهکسا روخی ساقی بوو دهنیثف کاسهی زومروود
 خالا له بی له علی ته مه کر دانه ی مه قسوود
 «حافظ» که سر زلف بتان دهستخوشش بود
 بس طرفه حریفی است کش اکنون به سهر افتاد

سهرچاوه کان

۱- گۆفاری هه تاو - ژمارهی ۴، سالی ۱۹۵۵.

۲- یادداشتهکانی خۆم سه بارهت به محهمه د سه عیدی میهری.

مه هلا نه حمه دی نالبه ند

۱۳۸۴-۱۳۰۵

ئهم هۆنهره مان ناوی ئه حمه د و کورپی ئه مینی نالبه ند و به پیتی ئه و به لگانه ی که و توه نه ته دهستان له سالی ۱۳۰۵ ی کۆچی له دهقهری بامه پنی که له چهند کیلۆمه تری شار ی ئامیدیدایه له دایک بووه و هر له ویدا پی گه یشتوو. هر له مندا لیه وه خهریکی خویندن بووه له پاشا به فقه قیته ی چوو ته دپی مایی له لای مه لا تاها خویندنه که ی ته و او کردوو و له سالی ۱۳۴۰ ی کۆچیدا ئینگلیزه کان که بادینانیان داگیر کرد له گه ل شیخه کانا رۆیشته گوندی چه لی له کوردستانی تورکیادا و له دوا ی هیمیدا گه رایه وه زید و مه لبه ند که ی خۆی و پاشان چوو دپی بیدو و بووه مه لای خه لکه که و له پاش ماوه یه کی تر چوو گوندی پوست و ده سال له ویدا مایه وه و له سالی ۱۳۷۰ ی کۆچیدا گه رایه وه ئامیدی و له پاش سالتیک رۆیشته وه بامه پنی و له سالی ۱۳۸۴ ی کۆچی له ته مهنی هه شتا و یه ک سالی له دپی خشخاشدا کوژا.

نالبه ند یه کی له هۆنهرانی هه ره به رزی کورده و هۆنراوهکانی زۆر ته ی و پاراو و شیرین. به شتی له دیوانه که ی لهم دوا یه دا چاپ کراوه و زۆربه ی هۆنراوهکانی بریتین له: هۆنراوی دلدار، سۆفیه تی و خواناسی، پیا هه لدان و ستایش، داشۆرین و نیشتمانپه روه ی.

نالبه ند گه لی چه ره سه ری و ته نگ و چه له مه ی له ژياندا دیوه و گه لی تووشی ناواری و ده ره به ری بووه و له سه ر نه ته وه که ی کردوو ته وه، به تایبه ت له به را به ر ئینگلیزه کاندایا وه ستاوه و به هۆنراوهکانی خه لکی هان داوه که یه کیه تی به یینه دی و له نا کوکی و ناته بایی خۆیان لاده ن، وه کو ده لی:

كهسێ وهك من نهكر نسحات بو كوردا
 ب كوردی هۆ بهیان كرییت مه ئالهك
 نهگهر و یجدان هه بییت دێ من نیاسن
 وهکی و یجدان نه بیتن به سه فالهك
 كوئهن شیرم بو نیچیرا كه لاما
 به لێ ئه مانه ها دهست من غه زالهك
 گه لی كوردا كه لامێ من به لاف كه ن
 نه بیژن شاعری كر گاله گالهك
 كه لامێ وه مه كر جه وههر به شعرێ
 نه مانه ئه فرۆ ل وا پێ من ته فالهك
 بقی تهبعی تهرو نا زك كو من هه ی
 ل مالا من به قین فه ربو ده لالهك
 بو كوردا (ئهحمه د) ی ساخله م سه عی كر
 چ شولا هه ی بهیان كر ژێ میسالهك

واته: كهسێك به نه ندازه ی من په ندی كوردی دانده اوه و، من له مهیدانی قسه و
 وتاردادان وهكو شیرم، به لام نه متوانی ته نانه ت ئاسكێك نیچیركه م، چونكه هه ر به دووی
 هۆنراو و قسه و یاس و مه بهستی كوردایه تی و كۆمه لایه تییه وه بووم و ئه بی هۆنراوهكانی من
 له ناو كۆمه لدا بلاو كه نه وه و، من هه ر بیر و رای ئیوهم له هۆنراوهكانماندا هینا وه، به و
 مرخه وه كه هه مه ویستم دلداریكهم هه بی كه ئه و دلداره شم كورد و كوردستانه و، ئهحمه د
 به پاكژیی دڵ بۆ كوردهكان تێ كۆشا و، له هه ر مه بهستیك نموونه یهکی ده رخست تا هه موو
 پروون بنه وه.

نائبه ند له ریزی ئهحمه دی خانی و حاجی قادری گۆبییه كه دژی دیلی و كۆیله داری
 راوه ستاوه و له به رانبه ری زۆرداران و مله وپران سه ری دانه نواندوه و، وهكو له م پارچه
 هه لبه ستیدا رازی دلی خۆی بۆمان ده گێڕتته وه و ده لێ:

موخابن بۆجه ی كوردا نهو لێ بویه ئیقفاری
 هه تا ئه فرۆ د خه ودا مان به سه ردا هات شه فا تاری
 جه ی میتر جه ی شیرا، جه ی دینداری و خیرا
 جه ی نامیس و فافیرا نهو كه فتنه بن باری

بهري نه فرۆ جيهانگير بوون ملووک و حاکم و ميربوون
خودان حوکم و چهک و شير بوون ژ نه سلّی عونسری ئاری
حوکم که ربوون گه لهک سال ل ناف غه يری خو بوون ئالا
ژ مه دحاکهت نه مان ئالا نه که فتن بهرچو هه وگاری

واته: داخ و موخابين بۆ جيّ و شويني کورد که ئیستا ئیوارهی لی هاته وه ههتا نه مړۆ
ئهوان له خه و دامان و، شهوی تاریکیش هاته سهريان و هیتشتا وریایان نه بووه، کوردستان
جی شیره پیاوان و که له پیاوانی خواناس و جیگای ئابروو و فهیت بوو که چی ئیستا
که وتووته ژیر بار، له مه و بهر ئهم گه له جيهانگير بوون و خاوهنی مير و پاتشا بوون،
خاوهنی فرمان و چهک و شمشیر بوون و له په گهزی ئاری بوون و، گه لیک سال فرمانیان
دهدا و، له ناو بیگانه بهرز و دیار بوون و، هه موو که سیک چ بیگانه و خویش په سهند و
ستایشیانی دهکرد.

نالبه ند وهکو هۆنه رانی تری کورد سه رهتا شهیدا و گراوی نازک نه وهالان بووه و جوانی
و پروایی دلداره کهی کورترم و ئیلهامی هۆنراوی پی به خشیوه. بۆ وینه له م پارچه
هه لبه سته دا پروو دهکاته دلخوازه کهی و دهلی:

چ بیژم مه دحه بۆ فی روح شیرینی
پحانان ناف پهز و باغی ئه فینی
دهلالی نازکی بره و هیلالی
دورا کهفتی ده ری گهنج و خزینی
شه مال دانا ب شه فی پوهن و ته یسی
برۆسیال سه ر دلی وهفتی که نینی
م گوت گول چیچه کا لاو و جحیل
تووی حاکم له سه ر به لقیس و زینی
جه مالا یوسفی شه وفا پرووی ته
ته ئه ز کوشتم حه لاندیم دل به فینی
ژ عیشقا ته ل من رابوو قیامهت
هه وارا خو مه بر ئیتا مه دینی
ژ چافیت ته دوو تیر هاتن دلی من
کی ده رمان کهت ته فی جورج و برینی

کولیکا ئاف ھەڤالا سۆر و قرمز
 بەھارا کاملا ھەر کەسک و شینی
 چیمەن پیتی سەر و دیمی تە شەرمین
 توشە کرێ مسر و شام و ھند و چینی
 تە ئاگر ئەفرۆ بەردا ئەھلی عەردی
 دگەل مەس بەس بکەفی کەرب و کینی
 مەلەک جوملە ژ عەرشى ھاتنە خارێ
 کوڤى بەحرى نھۆ ئەم ژى کەتینی
 ھەڤالى دیم دوپی، قامەت زرافى
 تووی نوورھا ل چىائى توور و سینی
 بزائە ئىختیارا مەن د دل دا
 وەکی تەیری ژ دەست مەن چو فریتی
 وەکی رابووم لە ھەشرى دویر و کویرە
 جەئ لى بى بىخیری پافرینی
 قەبوولە مەن تو (ئەحمەد) دین و بونیا
 بو خاترا فى سورپا ئىبنولئەمینی

واتە: چۆن ستایشی ئەو ئێسک سووکە بکەم کە وەکو پێچانێکی بۆنخۆشە لەناو پەز و
 باغی ئەویندا، تۆ وەکو دوپێکی بايیداری کە چوویتە سەر گەنج و خەزینەدا، تۆ وەکو
 شەمێکی وایتە کە شەوی تاریک پروون دەکەیتەو و، پێکەنینی تۆ برووسکەپەک لە سەر
 ئاسمانی دلم دادەنێ، تۆ وەکو گۆلی چیچەکی و بەسەر بەلقیس و زیندا ھەرمانرەوایی
 دەکەیت و لەوان شۆخوشەنگتری، جوانین یوسف لە جوانیی پرووی تۆدا دەردەکەوێ و، تۆ
 بەم جوانیتە دلی مەنت کوشت و، لەبەر ئاگری ئەوینی تۆ مەن سووتام و، دوو تیرت بەھۆی
 چاوانتەو بەم ھاویشت و تەواوی لەشمت بریندار کرد و دیارە کەس ناتوانی برینەکانم
 ساپۆژ بکاتەو و جگە لە خۆت، چیمەن و شیناوەردی لە بەرابەری تۆدا شەرمەزارە و، تۆ
 خەلکت سووتاند، چونکە تۆ وەکو تیشکی کتوی توور و سینای، ئەو بەزانە کە ئیختیارم لە
 دەست دەرچوو و لە پۆژی دوايشدا کە لە گۆر زیندوو دەبمەو ھەر دەستە و دامینی تۆ
 دەبم.

نالێبەند لە باری خواناسیشەو گەلی ھۆنراوی ھۆنیونەتەو کە گەلی تەپ و ناسک و
 پاراون و ئەوا لێرەدا چەند ھۆنراویکی بۆ نمونە دیتین:

ئىلاھى تۆھكۈمدارى ئەمى ب ھۆكىمى تە پازىنە
 ھەقىقەت ھەر توغەففارى بەلى نەفسا مە خائىنە
 قەوى نەفسا مە ھارە ژ ھەدى زىدە دژوارە
 دگەل مەن خائىن و خارە، ھەكى خويندارەكا دىنە
 يەقەن خويندارە ئەو بو مە، ھەرادژوار و مەيشوومە
 ددەستى دا ئەزى ھۆمە چ خۆشى مەن نەدىتى نە
 ژبەر وئى نەى خودان خىرم نەخو ھەبەم نە جامىرم
 ژ ساخيا خۆ ئەزى تىرم ھەپۆ ئەف ھەبەدە شەرمىنە
 ھەپۆ ئەف ھەبەدە سەر شۆرە، كو نەفسا بى سەرۆ بۆرە
 نەساخ ھەر ھەكى كۆرە نە مەن سەبەر و نە تەسكىنە
 ئەزم شەرمىن لەناف يارا دنالم ھەك بىرىندارا
 نە سەربەستم ھەكى جارا ھناف ئەفرو ل مەن سۆتىنە
 حسابا ھەشر و مىزانى دودەقتى جورم و كىشانى
 ئەمرکە ئەو فەقىر كانى ھلق جىبرىل ھەرە بىنە
 ل دىوانى ھەرن روينى كىتابا پەھمەتى ب خوتىن
 ھەرن زوى ئەھمەدى بىن فەقىر و ژار و مەسكىنە
 ھەرە ئەھمەد عوفو ھاتە مە ثابت كر يەقىناتە
 بەھەشتا تازە مە داتە ھەرە پال دە رەھەت روينە

ۋاتە: خاۋايا تۆھەرمانزەۋايت و ئىمە بەھەرمانى تۆپازىن و، بەپاستى تۆبەخشىنەرى
 گوناھى، بەلام ئىمە سېلەين و، بىگومان نەۋسى ئىمە شووم و سەركىشە و لە دەستى ئەو
 ھىچ چەشنە خۆشىيەكم نەدىۋە و، ديارە بەھەرمانى نەۋسى خۆم جوولامەتەۋە و بەندەيەكى
 چاك نىم و لە كرەدەۋى خۆم شەرمەزارم و، ديارە تۆش بەخشندەيت و خۆت فەرمووتە
 گوناھەكانتەن دەبەخشەم و بىگومان مەنىش چاۋەپتى بەزەيى تۆم.

كۆمەلىك لە ھۆنراۋەكانى نالەبەند لە سالى ۱۹۸۲ لە لايەن سەئىد دىرەسىيەۋە لە نەجەف
 لە چاپ دراۋن.

سەرچاۋەكان

۱- دىۋانى ئەھمەدى نالەبەند - كۆكردنەۋى خالە حسين - دھۆك، ۱۹۷۲.

۲- بەيازىك كە لە سالى ۱۳۰۵ى كۆچىدا نووسراۋە.

هونہ رانی دھوری بابان

127Y-1.11

بابانه‌كان له هه‌رێمی موكریان و شاره‌زوور و سلێمانیدا میرنشینتیکیان به‌ناوی خۆیانوه پێک هێنابوو که ئهم میرنشینه نزیکه‌ی سێسهد سالتیک به‌رده‌وام بووه و هه‌ندێ جار له‌ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌کاندا بوون و بێژی جاریش له‌ ژێر پکیفی پاشایانی ئێراندا بوون.

میژوونوووسه‌کان لایان وایه که دامه‌زیننه‌ری ئه‌م میرنشینه له فه‌قی ئه‌حمه‌دی دارشمانه‌وه ده‌ست پتی ده‌کا و گوايه له شه‌پێکدا به‌سه‌ر يه‌کێ له‌ دوژمنه‌کانی عوسمانیدا سه‌رکه‌وتوو و ئه‌وانیش ناوچه‌ی پژه‌ریان داووته‌ی و ئه‌ویش میرنشینی بابانی دامه‌زاندوو. به‌لام زۆربه‌ی میژوونوووسان له‌سه‌ر ئه‌و بیروپرایه‌ن که بناغه‌ی میرنشینی بابان، له‌لایه‌ سلێمان به‌به‌ی کوپه‌زای فه‌قی ئه‌حمه‌ده‌وه له‌ سالێ ۱۰۸۸ ی کۆچیدا دامه‌زراوه و بووته‌ میری مه‌رگه و پژه‌ر و ئه‌وسا ده‌ستی کردوو به‌په‌ره‌دانی سنووری وڵاته‌که‌ی و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا شاره‌زور و سلێمانی و که‌رکوکی داگیر کردوو و له‌ پاش ئه‌و به‌کر به‌گی کوپی بووته‌ جێنشینی و ئه‌ویش په‌ره‌ی داوته‌ سنووری وڵاته‌که‌ی، به‌لام عوسمانیه‌کان رقیان لێ هه‌لگر تووه و کوشتویه‌انه.

له دواى به كرهگ چندين مير له ميرنشينى باباندا فرمانروايان كړدوه كه بریتين له: خانه پاشا (۱۱۳۳-۱۱۴۳) سهليم پاشا (۱۱۵۶-۱۱۶۴)، سلیمان پاشای گهره (۱۱۶۴-۱۱۷۵)، نهحمده پاشا (۱۱۷۴-۱۱۷۷)، سلیمان پاشای دوهم (۱۱۷۷-۱۱۷۸) هر وها گه لیکي تریش فرمانروايان كړدوه كه له ناو نه وانه د ده تانين له: حهमे پاشا و نهحمده پاشا و م محمود پاشا و نیراهیم پاشا و عوسمان پاشا و عبدولرحمان پاشا و خالد پاشا ناو ببهين كه تا سالی ۱۲۶۷ی كوچی فرمانروايان كړدوه و سنووری ميرنشينه كيان تا خاكي كفری و جوانرو و زه هاو و مهنده لی و هه ولتر روښتووه.

میره‌کانی بابان رۆژ حەزێان لە ئاوهدانی و پەرەپێدانی فەرھەنگ و زانیاری و کشتوکاڵ کردووه و لەو ماوەیدا گەلێ پەرد و مزگەوت و پەرتووکیخانەیان دروست کردوون. ئیبراهیم پاشا شاری سلێمانیی لە ساڵی ١٢٠٠ی کۆچیدا دروست کردووه و مامۆستایانی زانکۆی قەلاحوالانی گۆڤزاوھتە زانکۆی ئابنیی ئەو شارە.

بابانه‌کان زانیانیان هان دهدا که په‌راو و نامیلکه بنووسن که له ده‌وری نه‌واندا که‌لې زانا و هوڼه و بیتول و بژیشک هه‌لکه‌وتوون و که‌لې به‌ره‌مې بایداریان به‌زمانې کوردی و

عەرەبى و فارسى لى بهجى ماون كه هەندىكيان بریتین له: «موفتى زەهاوى، مەلا خدرى نالى، مەولانا خالدى نەقشەبەندى، شىخ مارفى نۆدى، مستەفا بەگى كوردى، حاجى قادرى كۆبى، شىخ رەزای تالەبانی، مەلا سالىحى ئاھى، عەبدولرحمانى سالم، عەلى بەردەشانی، حەسەن كەنۆش».

میر ئەحمەدبەگى زەنگەنە

۱۱۷۰-۱۱۰۰

ئەم ھۆنەرمان ناوى میر ئەحمەد و كورى سمایل بەگى زەنگەنەيە و بەپىتى ئەو بەلگەنەيە كه كەوتوونەتە دەستمان لە سالى ۱۱۰۰ى كۆچى لە دىتى قەيتوولدا لە دايك بووه و ھەر لەوێشدا پىگەيشتووه. ئەحمەد بەگ لەبەر ئەوى بەگزادە بووه لە سەرەتا لە قوتابخانە و لە پاشا باوكى مامۆستايەكى تايبەتى بۆ راگرتووه و لەلای ئەو فێرى وێژە و زمانى فارسى و عەرەبى بووه و ماوہىەكیش لە ھەورامان و سنە و بەغدا بووه و ئەوسا گەراوہتەوہ زىد و مەلبەندەكەى خۆى و خەرىكى مەلکدارى و كشتوكاڵ و ئازەلدارى بووه تا لە سالى ۱۱۷۰ لە تەمەنى حەفتا سالیدا كۆچى دوايى کردووه و ھەر لە زىدەكەى خۆیدا نىژراوه.

میر ئەحمەد بەگ لە کاتى خوێندنەوہى گولستان و بوستانى سەعدیدا ھەوہسىكى زۆرى كەوتووتە سەر ھۆنراوہ و ھەر لە تافى جوانیدا دەستى کردووتە ھۆننەوہى ھۆنراو و ئىنجا خووى داوتە خوێندنەوہى ھۆنراوى ھۆنەرانى ھەورامان و گەلى حەزىشى لە ھۆنراوہكانى مەولەوى بەلخى و كەلىمى ھەمەدانى کردووه و بەم جۆرە كەوتووتە كۆشى ھۆنراوہوہ و گەلى ھۆنراوى جوانى ھۆننەتەوہ.

لە ھۆنراوہكانى ھەر پارچە ھەلبەستىكى گەشتووتە دەستى ئىمە، ئەویش لە گۆفارى (دەنگى گىتى تازە) لە چاپ دراوہ، ئەم پارچە ھەلبەستەى بۆ يەكێ لە خزمەكانى حەمە ئاغای زەنگەنەى غەمناكى نووسىوہ كە گوايە لە كاروبارى مەلکداریدا يارمەتیدەرى بووه و لەبەر چەند ھۆيەك لەلای ئەماوہتەوہ و بارى کردووتە كوردستانى ئىران بۆ ناو خزمەكانى و ئەویش ئەم پارچە ھەلبەستەى بۆ ناردووه و داواى لى کردووه كە بگەڕیتەوہ لای وەكو دەلى:

ھامسەران خەيال، ھامسەران خەيال

خەيال دامە وىر، وىردامە خەيال

دڵ بەردم وە بەحر مەوج مالا مال

بەرنائوہرد دانەى جەواھىر وە لال

شکۆفەیی چەمەن، شەفافەیی گولان
 ھام بەزەم مەجلس نەغمەیی بۆلبولان
 یە خەیلی وەختەن نییەنی دیار
 وە بێ تۆ تەختەم بەیۆ یەختە سار
 وە بێ تۆ عومرم نەمالە جیھان
 تەخت و بەخت و جام گشت وەتۆ پەوان
 تۆش وێنەیی جام جیھان بینەنی
 پەونەق ئاوەردەیی پرووی زەمینەنی
 نەواچی میرزام حەرفی نەواتەن
 بینایی دیدەم بێ تۆ زۆلماتەن
 پەیی چ دەلیلی نەکیانای وەلام
 وێم و گەرد کەسم ھەر وەفیدات بام

واتە: ئەو خۆشەویستە کەم! ئەو مەندە بیرم کردووە و کەوتە ناو کەلکەلە و خەیاڵ و دڵم
 بردە ناو شەپۆلی دەریا تا چەند دانە گەوھەرێکم بۆ پەیدا بوو کە ئەوا پێشکەشتی دەکەم.
 ئەو ھاوێز و ھاوێزە کەم! ئەمە ماوێە کە دیار نیت و بەبێ تۆ تەخت و بەخت لە ناو
 دەچێ، بەبێ تۆ تەمەنم لە ناوچوونە و تەخت و بەخت و جام ھەر وە تۆ پەواوە، تۆش وەکو
 جامی جیھانبینی و پازینەرەوێ پرووی زەوێت، نەلێتی کە میرزام قەسەیکە نەکردووە،
 بینایی چاوەکانم بەبێ تۆ تاریکە، لە بەرچی نەھاتیتەو لام، خۆم و کەسوکارە کەم دەبینە
 قوربانت.

سەرچاوەکان

- ۱- میژووی ئەدەبی کوردی - ئەلانەدین سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۲- گۆفاری دەنگی گیتی تازە ژمارە ۱ - بەغدا، ۱۹۴۵.
- ۳- یادداشتەکانی خۆم سەبارەت بەمیر ئەحمەد بەگ.

مهلا محمدهدی هزار میړدی

۱۱۹۹-۱۱۱۹

نهم هونه رهمان ناوی محمدهد و کړی حاجی حهسهنی سنجوی و نازناوی ئیبنولحاجه و به پتی ئو به لگانهی که له دهستان له سالی ۱۱۱۹ی کۆچی له دتی سنجوی له دایک بووه. سنجوی یه کتی له دتیه کانی سهردهشته. هر له مندالیدا له لای باوکی خهریکی خوتندن بووه و له پاشا چووته حوچرهی فقهتیان و خهریکی خوتندن بووه و بۆ خوتندن همموی موکریان که پاره و ماوهیهک له سابلآخ بووه و ماوهیهکی زۆریش له سلیمانی بووه و سهریکشی داوه له قهلاچوالان و سهره نجام ودمی مهلا یه تیی وهرگرتووه و که پاره توه زید و مهلبنده کهی خوی و له پاش ماوهیهک دلی له وی هه لکه نراوه و باری کردووه دتی هزار میړد له نزیک شاری سلیمانی و ئیتر پاشماوی ژبانی به وانه وتنه ووه و پینوینی خه لک بردووه ته سهر تا له سالی ۱۱۹۹ له تمه نی هه شتا سالدیدا کۆچی دواپی کردووه و له ویدا نیژراوه.

مهلا محمدهد بهیه کتی له زانایان و هونه رانی ههر بهرزی کورد دتیه ژمار و زۆربهی تمه نی به دهرز وتنه و بردووه سهر و گه لی ودمی به فقهتیان داوه و گه لی له زانایانی کورد و مکو مهلا عه بدولای بیتووشی و شیخ مارفی نویدی و کاک نه حمده دی شیخ شاگردی ئو بوون.

ئیببنولحاج له ناو زاناکانی کوردا پله و پایه یه کی بهرزی ههیه، به تایبه تی له (عیلمی که لام) دا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و ئو په رتوکانهی که به یادگار لی به جی ماون، هه موو له و زانسته دان و بریتین له: (رفع الخفاء)، (ایقاد الضرام علی من یوقع طلاق العوام)، (محاسن الغرر)، (رساله فی الکراه الشرعی، حرمة المتعه)، (نخبه الفکر فی مصطلح اهل الاثر).

ههروه ها په پراوکی به ناوی (مهدهی نامه) له سالی ۱۱۷۶ی کۆچی هونیوه ته وه که داگری شهست و چوار بنده و ههر بهندیکی چوار خشته که ئوا بهندیکی له سهر دپیری نیشانهی ئاخر زهمان دینین:

ههر دهمین ئه شرار و لناس

چیش نازانن ده که پ و کاس

پیریان ده بیته ئه لخناس

لی وهرده گرن ته ریکه تی

خۆ دهكا به شىخى زه مان
 ده يانكا ته عه بدي ئه وسان
 نه خه ير ده زانن، نه ئي حسان
 هاوار له بهر وي غه فله تي
 ئيسرافيل به ئه مري جه بار
 نه فخي سوور ئي ده كا ئيزهار
 چي ده بينن، دهنگي كو بار
 هه موو ده مردن به سه يحه تي
 چل سال ده بي چۆل و ويران
 ئه لالا ده بار ئيني باران
 هه ر به شيبهي مه ني ئينسان
 ئه جساد ده پوين به قودره تي
 نه فخي دووهم كه داده بي
 هه موو ئينسان قايم ده بي
 له سه ر قه بر ئي هايم ده بي
 له بهر حيره ت و ده شه تي
 ده يان نه پۆن بۆ مه حشه ري
 بۆ جه زايي خه ير و شه ري
 هه ر كه س غه مي ديته به ري
 ده كيشي ئاه و حه سره تي
 به حسي عيساي عالي روته به ت
 ته قدير وه بوو كه وته فتره ت
 به هه شتادي قه د ته مه مه ت
 ده گه ل باقبي عه لامه تي
 خه تمى عه لامه تان ته مام
 ئه و جا كو تا بكه ين كه لام
 ئه رجوو له زه ب زي ئه نه عام
 خه لاسمان كا له قيامه تي

نهزم کرا به ناخوښی
 دل پر له غم و بیهوشی
 له تاریخی هفتا و شش
 به عده ئه لف و مئه تی
 نهزم کرد به قه ولی سهیح
 به له فزی کوردی زور فسیح
 بۆ مونسفان لا للشهیح
 بۆ ئینتفاعی عامه تی
 نهزم محمدهی دلریش
 حال و هکی حالی دهرویش
 په ردهی غه مان دایم له پیش
 له بهر خه وفی عاقبه تی
 وه قستی دهچینه ژیر گلی
 غه مم زورن له سه ر دلی
 وهک مه نچه لی پر دهکولی
 له خوای دهخوایین راحه تی

سه رچاوه کان

- ۱- دهقه کانی ئه دهبی کوردی - عه لانه دین سه جادی - به غدا ۱۹۷۸.
- ۲- البیتوشی - تالیف شیخ محمد الخال - بغداد، ۱۹۵۲.
- ۳- تاریخ مردوخ - تالیف آیت الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۴- یاداشته کانی خۆم سه بارهت به مه لا محمدهی هه زار میزدی.

مه‌لا عومهری په‌نجووری

۱۱۶۴-۱۲۲۵

مه‌لا عومهری په‌نجووری به‌پټی به‌یازنکی کۆن که که‌وتووته ده‌ستمان، له سالی ۱۱۶۴ی کۆچی له ده‌وروبه‌ری که‌رکووکدا پټی ناو‌ته مه‌یدانی ژيانه‌وه و له سالی ۱۲۲۵ی کۆچی له جيهان مال‌ئاوایی خواستوه.

مام‌ؤستا مح‌مه‌د علی قه‌ره‌داغی که دیوانه‌که‌ی په‌نجووری له چاپ داوه، له سه‌ره‌تای دیوانه‌که‌دا ده‌لټ: مه‌لا عومهری په‌نجووری په‌کټکه له که‌له‌ پیاوه‌کانی که‌لی کورد، به‌ره‌مه‌کانی ه‌ر چه‌ند که‌می ده‌ست ئټمه که‌وتوون، به‌لگه‌ی بلیمه‌تی و لټه‌اتوویی و زانایی و ده‌روون پاکي ئه‌و ه‌ونه‌ره که‌ورهن، که به‌داخه‌وه نه‌گه‌ر زوو مش‌فوری بخورایه له‌وانه‌بوو که‌نجینه‌یه‌کی که‌لټ به‌بایه‌خ له به‌ره‌مه‌کانی کۆ بکرا‌بایه‌وه و چرایه‌کی پووناکی ئټستا و دواړ‌ژ به‌پووناکی له‌و زانا پایه‌به‌رزوه ده‌ستاوده‌ست به‌نه‌وه‌کانی که‌له‌که‌مان بگه‌یشتایه. ه‌ونه‌ر له مټعراج نامه‌که‌ی بۆ سالی له‌دایک‌بوونی خۆی دیاردی ده‌کا و ده‌لټ:

جه سه‌نه‌ی ه‌زار دووسه‌د نۆدا ئی مټعراج نامه‌جه‌ لای من پوودا
ئه‌و سال‌ که ئی فکر ناوه‌ردم ده‌هم عومرم یاوابی وه‌په‌نجا و په‌نج که‌م
واته: له سالی ه‌زار و دووسه‌د و نۆی کۆچیدا ئه‌م (مټعراج نامه‌م) نووسی و، ئه‌و سال‌ه که ئه‌م بیرهم که‌وته سه‌ر، ته‌مه‌نم چل و پټنج سال‌ بوو. به‌م پټیه په‌نجووری له سالی ۱۱۶۴ی کۆچیدا پټی ناو‌ته مه‌یدانی ژيانه‌وه.

ه‌ونه‌ر وه‌کو خۆی ده‌یلټ له ناخ‌ر و ئوخ‌ری ته‌مه‌نیا تووشی نه‌خۆش‌یی‌ه‌کی سه‌خت بووه و سه‌ره‌نجام ه‌ر به‌ه‌وی ئه‌و نه‌خۆش‌یی‌ه‌ش مر‌دووه، دیاره به‌پټی قسه‌ی خۆی له سالی ۱۲۲۴ی کۆچی ئه‌و ئازاره‌ی پټی پل‌یکاوه وه‌ک ده‌لټ:

ئه‌وسا ئه‌و ئازاره‌ په‌رټم پابه‌ست بی تاریخ عومرم نه‌ سه‌نه‌ی شه‌ست بی
سه‌نه‌و سال‌ و وه‌خت هیج‌ره‌ت موختار ه‌زار و دووسه‌د و چه‌نی بیست و چار
واته ئه‌وکاته که تووشی ئه‌و ئازار و ده‌رده بووم، ته‌مه‌نم شه‌ست سال‌ بوو، به‌مټ‌رووی کۆچی ده‌کاته ه‌زار و دووسه‌د و بیست و چوار. ئټتر به‌م چه‌شنه په‌نجووری له ته‌مه‌نی شه‌ست سال‌یدا ئه‌و نه‌خۆش‌یی‌ه‌ی پټی پټچاوه و نزیکه‌ی سال‌ و نیوټک ه‌ر له جی بووه تا له سالی ۱۲۲۵دا گیانی به‌گیان ئافه‌رین نه‌سپاردوه.

سه‌بارت به‌پله‌ی خوټنده‌واری و زانیاری په‌نجووری جگه له دیوانه‌که‌ی به‌لگه‌یه‌کی تر به‌ده‌سته‌وه نییه، به‌لام مټعراج نامه‌که‌ی و ئه‌و ه‌ونراوانه‌ی که له شوټنی به‌جی ماون،

ئەومەن بۇ دەردەخەن كە پەنجوورى مەلایەكى زۆر پایەبەرز بووه و لە زانستی ئیسلامی و پیتۆلی و پاقەى قورئاندا زۆر شارەزا بووه. حاجى قادرى كۆيش لە ھۆنراویكدا پلەى ھۆنەرپەتیی ئەومان بۇ دەردەخا وەك دەلت:

یەكی پەنجووری ئەهلی كەركوكە فیکری بیکری ھەموو وەكو بووكة

پەنجووری وەكو زۆربەى ھۆنەرانى تری كورد سەرەتا شەیدای دیمەنە جوانەكانى كوردستان بووه و چاوەندازی ماھ و پەوهزی كوردستان و دەرگای ھۆنراوی بۆ كر دووھتەو، لە تەنیشت ئەمەشەو شۆخوشەنگی یارە خۆشەویستەكەى ئەوھندەى تر ئاگرى كورتزەمەكەى خۆش كر دووه. لە تافى جوانیدا گراو و سەوداسەرى كچىكى شۆخوشەنگ بەناوى شیرین دەبى و شیرین بەجاری فام و ھۆشى لى دەستینی و ئیتر ئەم ئەوینە دەبیتە ھۆى ھەلقولینی ھۆنراوی پەنجووری و ئەوسا پووی لى دەكاو پیتی دەلت:

ئەرى ئەى غونچەدەم، ئەرى ئەى دیدە مەست، زولفەكانت وەكو عەنبەر وایە و وەكو ئاسك وایت و شەدەت شۆپە و دیار شۆخوشەنگ و جوانى و قەدەت وەكو نەمامە و دەمت وەك نەواتە و دل بەئاواتییەوھى، لەو ساووه كە من چاوم پیت كەوتوو، ھۆش و فام لە دەست داوھ و تۆش خەرىكى ئازاردانى و جگە لە ستەم و ئازار كاریكت نییە و ھەر لە بیرى دوورى و بى مەیلی داى:

ئەرى غونچەدەم، ئەرى غونچەدەم	ئەرى لەب عەقیق، پەرى غونچەدەم
ئەرى جام جەمین، جەمین شۆلەى شەم	ئەرى دیدەمەست، ئەرى قەتران چەم
ئەرى زولف عەنبەر، مایەى ئاھووی تار	ئەرى شەدە شۆپ، شۆخ خاتەر دار
ئەرى نەوبەرتەوول، نەمام نەوخیز	ئەرى دەم نەبات، چەشەى شەكەر پیز
جەوساوه یاوان سالت وەدوو ھەفت	من فام جەخانەى دەروونم دوور كەفت
واتم: ھا بەرشیت جە حال نەزانی	یاواى وە ئەیام پۆى كامەرانی
ھەنى جەفا و جەور جەلات مەبۆكەم	شەرت و بەین لەیل ماوهرى وەھەم
یەچ خیرتەن دیدەى (پەنجووری)	ھەرھای نەخەیاڵ بى مەیلی و دوورى

پەنجووری لەسەر گەلى بابەت ھۆنراوی ھۆنیوھتەو، ھۆنراوێكانى بریتییە لە: دلدارى، ئاینى، كۆمەلایەتى، سۆفیەتى، نیشتمانى، میژوو، شین و لاواندنەو و پیاھەلدان، لە پارچە ھەلبەستیکدا دیمەنى چوونى پۆلىك لە كچانمان بۆ دەرگاھ بەرچاو كە چۆن دەچن بۆ سەر دیتنى شیخ مەحموودی سەروالە، ھۆنەر دیوھى ئەومان بۆ بگێریتەو كە چۆن ئەو كچانە پێگەى ئەو پیاوھ گەورەیان گرتووتە بەر و خۆیان بۆ دیتنى گلگۆى شیخ ساز كر دووه.

ئەوا يەككە لەو كچە شوخانەى دىئە هەر پۆڭزى بەزم و كۆڭرىكى گەشت و گەپان پىك
 دىئەى و هەر جارەى بۆ شوئىنئە كەنىشكەكانى دىئە خپ دەكاتەو و سەر قەتارىيان لى دەگرئ
 و بەسەد لەنجە و نازەو و بەريان دەكەوئ ئەمروئىش ئارەزووى گەشتى هەيە و دەيهوئى خۆى
 بگەيەنئە پىشەوای بەرزى سەروالە و لەوئى نيازى خۆى لە خزمەتیدا بدرکىنئى، و رده و رده
 دەست پى دەكا و سەر و پىچ دەپىچىتەو و پووشىن ئاوئەى سىرکەيى و گولەنگ قوڭزاخە
 دەكا و زولفى عەنبەربۆى شانە دەكا و تاي زولفى كە كەمەندى چەندىن بارامى گۆڤە،
 بەسەر تۆپە گولى گۆنادا پەخش دەبى و بەگەلى خىشلى جوان لە: لاگىرە و ژىر چەنە و
 سەسلە و پەلە، سەر و پىچ دەپازىنئەتەو، سەرپۆشى كەتان دەدا بەسەردا و دەرزى
 فەرەنگى دەدا لە درزى يەخە و دوكانى تەختى سىنە و ميوەى باخى خەسەرە پەسەند كلىل
 دەدا و چاوانى بەكلى سوبحانى دەپۆڭزى و توولئى تەپى ئەندام هەزار تەرز دەلەرزى و
 دەلەنجى، كە دەزانئى ئەو لەشولارە بى خەوشەى لە ئەندازە نەخشاندوو دەست دەداتە
 جامى جەمەن و ئاوئە بەدەيدارى شاد دەبى، دەبىنئى لە هىچى كەم نىيە، دەبا بنئىرئى كچانى
 دىئە نەوھالان و گەورە كچان و گولانى باخچەى دىئە بخاتە تەك خۆى و پىگەى بارەگای
 پىشەوا بگرەنە بەر، سا بەهەر چەند لەنجە و ناز بەسەر زەويدا كە ئەوان پىئى لى دەنئىن وا
 گەيشتە دامتىن بارەگای پىشەوا و كاتى خۆ پىكخستەنە بۆ ئەو دیدارە و ئەو شوئە
 پىوئىستى بەپاك و خاوتىنئىيە، دەبا گولەندامان وەك مانگ لە پەردە بىنە دەر و يەك يەك و
 دوو دوو وەكو سەر سەوز خۆيان لە ئاوى حەوز هەلکىشن و خۆيان بشوئن و داوى هەموو
 خۆيان پۆشتە بکەنەو و بەرەو بارەگای نياز پى بگرەنە بەر، ئىنجا لەوئى نياز خواستەن و
 هەر يەكە بۆ خۆى و بۆ دلخوازى خۆى دەلآيتەو و ئەو پرومەتە لە گول نازكترە دەسوونە
 بەرد و كىلى بارەگای شىخ و داواى نيازى دلآيان دەكەن، پاشان رەنجوورى خۆى دەكا
 بەھاودەنگيان و دەپارئەتەو:

زآيخا بالا، زآيخا بالا،

پۆڭزى سوب سەحەر نمانا بالا

پۆششا سەرتاپای بالا بەوالا،

پەى عەزم تەواف پىمام سەروالا

سەبەندەتە يارکەرد پووشىن بەستەو

خەم دان وەزولفان دەستە دەستەو

تاي توڤەى كەمەند بەهەرام گۆڤگىر،

توغراى حەلقەى زولف بۆ ماىەى عەبىر

پەخش كەرد نە ئەتراف گۆنای گول سىفەت
 لەرزنا چون توول نازك ئەو قامەت
 مەقنەى كەتان دانە پووى دوماخ
 بەندكەرد جەلای سەر لاگیرە و چەناخ
 سنجاق سىمىن دانە درز نەو
 كلیل دا نەتەخت پەسەندەى خەسەرەو
 دیدە وەسورمەى سوبحان رشتەو
 پیاڵەى شاجام گرت وە مشتەو
 وەختى نىگاش كەرد ئەوجام بى زەنگ
 سەيران كەرد جەمىن رشتەى خودا پەنگ
 زانا سەرتاپا چىوش نىيەن كەم
 ئەوسا كيانا هەمسەران كەرد جەم
 چەنى نەو هالان توركى تول ئەندام
 راهى بى پەوان پەى پەوزەى ئىمام
 وەشپووى شىرىن شوخ سەهمگىن
 سارا و سەرزەمىن پى كەرد نە بۆى چىن
 هەردان، هەلەتان، يەكايەك تەى كەرد
 تا تەشرىف وەپاى پەوزەى ئىمام بەرد
 جە پاكووى مەقام پەوزەيدا مەن ساف
 ئاوەرد ئەو خەپال شىستشوى كلاف
 چون حورى زای حور شى وەدەور حەوز
 داخڵ بى وەحەوز چون سۆنەى سەرسەوز
 نازك ئەندامان يەكايەك تەمام
 شىست و شوق كەردن چون ئەو گول ئەندام
 ئەوسا هەم پۆشان بالآ بەوالآ
 تەشرىفشان بەرد وە پاى سەروالآ
 هەر كەس پەى موراو وە ئىمام لالان
 جەمىن نەسای سەنگ سەروالآ مالان

هانا یا نیمام دوعا موسته جا
 جه پای بارگهی تۆ ئیدمه ن پجا
 چونکه ئی نه مام پهری زای بی گهرد
 وه پای بارگهی تۆ ئیلتیجاش ناوهرد
 نیازم ئیدهن قه به یول بق نازش
 حاسل بق جه لات وایه نیازش
 بهی خاتر شادی شای شیرین خالان
 (پهنجووری) غولام مه محمود سهروالان

پهنجووری به جوړی گراو و سهو داسه ده بی که هوشی به لای خو یه وه نامینی و پرو
 ده کاته یاره که ی و پتی ده لی: دلّم به جوړی بریندار بووه، وه کو نه وهی که درو یه کی پید ا
 چه قیوه، وه کو برووسکه جه رگ و هه ناومی پیکاوه و دیاره کاتی مه رگمه، هه ر چهنده له
 دهرده داران و بزیشکان ده پارتیمه وه که دهر دم چاره سه ر که ن، هیچ که سیک ناتوانی دهر دم
 دهوا بکا، ئیش و دهر د خه ریکه پتکه وه ده مکوژن، به لی خو میش ده زانم که نهوین وامی لی
 کردوه، نهو نهوینه ی که کاتی مه جنوونی پیکا، دایه کیوا و فراهادی له زید و مه لبه ندی
 خو ی ناواره و دهر به دهر کرد و سه نعان ی له ناینی ئیسلام هه راسان کرد و بارامی له
 پادشاهی ته خست و وامتیقی برده کیو و سامی سه رسوورمان کرد و نۆفلی به ناگر سووتان
 و (جانی) ی دا به کوش و حاته می له خه و و خو راک بیزار کرد، یوسفی له زید ناواره کرد
 و له گیانی شیرین بیزاری کرد، چهنده که سی به م جوړه گرفتار کرد و دهر دیشی چاره سه ر
 نه کرد، که چی ئیستا که خو ی پلیکاندوه ته منه وه منی له قه یس خراپتر و تلی که ژو کیو
 کردوه جا ده بی وه کو عه بدال که لپۆس له بهر که م و که شکۆل هه لگرم و پرو له چۆل که م و
 هه تا زیندوو و له ژین هه راسان بم و به پهنجووری یه وه ژیان به رمه سه ر:

میرزام په ری دل، میرزام په ری دل
 یا خاریم نیشته نه تۆی په ری دل
 به تر ته ر نه خار یه یوه ست نه پای گول
 نهو خاره که رده ن یه کسه ر من خه جل
 چون برووسکه ی به رق نیشته نه جه رگم
 دیاره ن پتوه ن نیشانه ی مه رگم
 هه رچهنده مه لالوون نه دهرده داران
 دانایان دهر حه کیم شاران

کسه نه زانو پهي دهر دم چاره
 خه ریکم جه ئیش مه وداي ئی خاره
 به ئی مه زانوون مایهش جه عه شقه نه
 نه کارخانه ی عه شق رهنگ گرتی مه شقه نه
 نه ئی خاره به زرد مه جنوون وه کۆسار
 جه زید زامن فه رهاد کهرد فیرار
 سه نعان کهرد نه دین نیسلام هه راسان
 سوجه ی سه نه م به رد کلیسا ناسان
 زهوق سه لته نه ت جه لای به هرام به رد
 وامیق به رد وه کۆ سامش سه رسام کهرد
 وه رقهش چه نی جه ور داوه چه رخه وه
 چون واران وا پاوه پرووی فره رخه وه
 نو قل دا وه به رق به ند شه ره وه
 جانی دا وه کوشه نه پای به ره وه
 (سیف الملوک)ش وست نه پرووی گیژاو
 حاته م کهرد بیتزار جه خوراک و خاو
 شاه ی چون یوسف نه زید کهرد ناوین
 میهرش بیتزار کهرد جه گیان شیرین
 هه نی چه ند که سان هه به ی خاره وه
 تهک دان وه ته کیه ی سای مه زاره وه
 نه بی به ی عیلاج ئی دهرده چاره
 دهرد بی دهرم ——— ان ئالووده ی ژاره
 نیسته ها نه تو ی جه رگ من سه ردان
 من کهرده ن به ته ر نه قه یس هه ردان
 هه روه خته ن جه ئیش سزای ئی خاره
 خار بی دهرمان کۆی جه رگ بی پاره
 مه پۆشوون که لپۆست، هۆرگیروون که شکۆل
 چون ته نیا عه بدال پروکه روون نه چۆل

تا زیندهم نه ذوق دل هراسانم
(پهنجووری) م پهنجوور خارخاسانم

پهنجووری بهجورئ سهوداسر و گراو بووه که خوی دهباته سهرووی فهرهاد و مهجنوون و له نهویندا نهوان بهخو نهگر و ناتوان دادهنی و دهلی: قهیسی مهجنوون که زانای دهوربوو هرکه توژقالتیک ستمی پئی گهیشت و بهدردی نهوینهوه گرفتار بوو، نهیتوانی خوی بگری و حوسهلهی نهما، هم خوی پسوا کرد و هم نهنگی بو لهیلای یاری هینایه بار، نهیتوانی پیالهیهک خهم و پهژاره بخواتهوه، نهوه بوو که بهدهشت و چولدا ویل بوو و خوی لهبیرچووهوه. فهرهادیش بههزی وینهکهی شاپوورهوه گراوی شیرین بوو، کاتی باری دوردی نیشته دل، تاوی نههینا و بهرهو پهپاو پویشت و له داخا قولنگی ههلگرت و خریکی کهندنی کتو و ماه بوو کهچی بهقولنگهکه گیانی خوی له دست دا، هم خوی لهناویرد و هم شیرینی بهدئاو کرد، نهمانه کردهوهی نهو گراوانه بوو، که دهبی هر شاباشی دلی من بکن و، دلم خراپتر له دلی نهوان گیرودهی دورد و پهژارهیه، هم باری مهینهت و هم تانهی بهدکار و هم ستمی بی نهاندازه و هم کارهساتی یار، ههمووی پرووی تی کردووه و هیشتا دلم له جیتی خویه، (پهنجووری) له داخا دلی دهبیته خوین، پئی دهلین: ئافهرین فهرهاد و مهجنوون:

مهجنوون خو قهیس بی فهرزانهی دهوربی
هر زهوسا زهپی ئالوودهی جهور بی
تاو دورد نهبهرد، جه حوسهلهی تنگ
هم ویش پسوا کرد، هم لهیل دا وهنگ
نهتاوا تاوشت کوی غهم کهرق نوش
ویل بی وهچولدا، ویش کهرد فهراموش
فهرهاد جه تهسویر شاپوور بی خهجل
گرفتار نهقش شیرین بی بهدل
وهخستی بار دورد نه دلدا تاودا
تاقهتش ناوهرد شی وه پهپاو دا
جه نهندروی دوردان هر قولنگ شانا
تا قولنگ ویش گیانش ستانا
هم ویش کهرد هیلاک هم شیرین بهدنام
کهردهشان ئیدن مهشهوورن نهعام

هر مہيق شاباش دلہی من کەردەن
 بەتەر تەر جەوان گيەرۆدەي دەردەن
 ھەم بار مەينەت، ھەم تانەي بەدکار
 ھەم جەفای بێ شوق، ھەم ماجەرای یار
 گشتش ھانە دۆش ئەر سەد ئازارەن
 ھێمای نە جاي ویش وە ئیختیارەن
 (پەنجووری) جەي داخ دل کەروو وە ھوون
 ماچان ئافەرين فەرھاد و مەجنوون

پەنجووی گەلێ ھۆنراوی ئاینیشی ھۆنیونەتەو، لە (مێعراج نامە) کەي دا بەسۆز و
 کۆلێکی گەرمەو لە خوای مەزن دەپاریتەو و داوای لیخۆشبوون بۆ گوناھەکانی دەکا و
 دەلێ: خوايا بۆ خاتری ئەبووبەکر و عومەر و عوسمان و عەلی و بەبارەگای پێ تیشکی
 دوازدە ئیمام و بەچار پێتازگەي ئیسلام و بەبارگەي بالوول و بەمووسای کازم و
 بەمەنسووری حەلاج و شیخ گەیلانی و بەشیخ سەنعان و بەسەي سادقی شارەزووری و
 بەپیر میکائیل و بەپیر پیرۆت و بەیومنی بارەگای شیخی عەبدالان و بەبارگەي
 ھۆمەر مەندان و بەشیخ بایەزیدی بەستامی و بەشیخ عەلیی ھەمەدانی و بەپیرانی پاک و
 خاوین و بەپیاوھ پاکەکانی زەوی و ئاھ و ئالەي ھەتیوان و بەگریانی نەخۆشان و بەیاھوو
 یاھووی دەرۆتشان و بەکزی دەررونی گراوان و بەھەناسەي ساردی عەبدالان، نیازم
 ئەرمیە ئەي خوای گەورە و گران کە گوناھم ببەخشی، چونکە من نوقمی گوناھم و فەرمانی
 تۆم بەجێ نەھێناو، ئومێدیم وایە کە بمبەخشی:

باجەتی بووبەکر عومەر و عوسمان
 بەزۆر سەمسام عەلی شای مەردان
 بە ئال و ئەولاد ئەسحابان تەمام
 بەبارگەي پێ نوور ھەر دوازدە ئیمام
 بە سەر مەزھەبان دین موحەمەد
 شافعی و نوعمان، مالک و ئەحمەد
 بە پەوزەکەي وەیس شای ھیمەت داران
 بە بارگەي بالوول، دێوانەي شاران
 بە مووسای کازم، چراخ ئیسلام
 بە شای شەھیدان نە مەشھەد مەقام

به جەتی مەعرووف بە مەنسوور دار
 به ئەولیاپان بورج بە غدا شار
 با جەتی ئیخلاص شیخ گەیلانی
 مەزھەر فەیز و لوتف رەبانی
 با جەتی سەودای شیخ سەنعانی
 به عەشق عوشاق جە عەشقا فانی
 به سیر ئەو میر بانە ماواشەن
 به قازی بەنی جە سەرکۆ جاشەن
 به سەید سادق جانە شارە زوور
 به پیر میکائیل نە عالەم مەشهور
 با جەتی ئەو پیر پیروتش نامەن
 به عومەر گەردوون مەنشوور نە عامەن
 به یومن بارگەیی شیخ عەبدولان
 به تیار غەیب، وە شیخ پەهلەوان
 به شق بارگەیی بەرز شای عومەر مەندان
 به دەرویش غولام سەردار پەندان
 به شیخ بایەزید بەستامی مەکان
 وە شیخ بەردەدین کامولونیمان
 به شق خالخالان وە شیخ نەرزانی
 به شیخ جویرائیل جەرگەیی شیخانی
 به سەییید عەلی ماوا هەمەدان
 به ذیکر و توحید مەولای قەصیران
 به پیران پاک مەعلووم و بەنھان
 با جەتی خاسان زەمین و زەمان
 به ئاھ و زاری یەتیم بی قەسەرد
 به گریھی دەردین بیمار پەنگ زەرد
 به ئاو و حەسرەت غەریب شاران
 به یاهوو یا هووی تەریقەت داران

به عەسا و کەشکۆل لۆنگ دەرویشان
 بە جەستەى زەلیل پۆل دلریشان
 بە کزەى دەروون عاشقان پاک
 بە هەناسەى سەرد عەبدان غەمناک
 ۋەسى پۆژەى سەوم، ۋە شەشەى شەۋال
 بە چار نوقتەى رەمل، بەشازدە ئەشکال
 بە دوو لەیل عەید، قەدەر و عاشوور
 بە لەبەیک لەبەیک حاجیان دوور
 بە جومعه و جەمات پێنج فەرز دايم
 بەشوو بێداران نەرای دین قايم
 باجەتى ئەو خاس دوعا موستەجان
 جە قاپى موراڤ مەقبوولولجان
 ئێدەمەن نیاز پادشای غەفوور
 بێخەشى بەلوتف پەنجوورى پەنجوور
 پەنجوورى غەرقەن نە بەحر عسیان
 داگەى ئەمر تۆش خاس کەردەن نسیان
 جەخاسى موفلس جە عسیان داران
 بێن ۋە سەرژان پۆی پۆزگاران
 ئەوەند بەدفعەلێش جەحەد و بەردەن
 یا هائیل تەجاش ۋە خاسان بەردەن
 یا شائى خاسان نامشان بەردەم
 ۋە قاپى نیاز عەرزشان کەردەم
 تۆ خۆ جەى ئومێد وایە دارانى
 مەنە دە هەندەى پچاککارانى
 ئەوان پچاچى ئەمەن خەتاکار
 جەلای کەرىمى چون تۆ کەرەمدار
 ئومێدەم ئێدەن بەقاپى موراڤ
 ۋە پچای خاسان بکەرىم ئازاد

کهم ویریم که ردهن وینهی کهم ویران
 به لئی خو خاسان پچاشان گیران
 نوم یدم ئیدهن پیم دهی ئازادی
 جه دنیا موراد جه مه حشر شادی
 یا شا (پهنجووری) دل هه راسانهن
 ئه رجووش وه پچای پچا خاسانهن

پهنجووری له پارچه هه لبه ستيكيدا ناوی گه لئی گول و میوهی هیناوه و له پارچه
 هه لبه سته کهیدا په نا دهباته بهر سو هیل که تازه هه لئی و سهر دهر دینئی و ده لئی: ئه وا
 سو هیلی نوئی هاته وه و له کهل سهری دهر هینا و دهستی کرد بهرنگ پتژیی گول و بهری
 باخان و هه رکامی بهرنگیک نواند و ئه وسا ناوی دهیان پهنگمان بۆ دینئی و باسی لیوه
 دهکا که هه ندئ لهو پهنگانه بریتین له: ئاوی، ئه تله سی، باواقی، به نهوشی، به لخی، تاری،
 ترنجی، ته رزی، جامی، جنگزی، چیچی، چه مهنی، جه وزی، خاری، خارایی، خوخی،
 دارایی، داری، ده بهنگی، دهنگی، په ژاوی، په ژی، زهردی، زه په فستی، زه راوی، زولفی،
 زه پسینی، ساری، سلقی، سماقی، سلخی، سیوهنگی، سه وزی، سه راوی، سو سه نی،
 سلکی، شاری، شه کهری، فندقی، فیلی، فلفلی، قاشی، قوماشی، کاشی، کایی، کشمیری،
 کالایی، لاولاوی، لالی، له یلهنگی، ماوی، میخه کی، مه خمه لی، نه باتی، نه وتی، نه عنایی،
 وارانئ، هه ریزی، هه رامی، یا قووتی، یه شمی:

چراخ نهو سو هیل، چراخ نهو سو هیل
 ئارۆ سه رکیشا جه کهل نهو سو هیل
 پهنگ پژی باخان هه م ئاوه رد وه مه یل
 په رئ گوشادی خاتران که یل
 ته لمیت کهم خاو دیای یه مهن شار
 جه هه مه تایی چه ند هه زار که رد بار
 هه ول سه سهر سندوق توپ ته لاتار
 به خشا وه باخان نه مامان دار
 مه تای قییمه تی قوماش سه رشار
 په نگا په نگ که رد هه ر په نگ وه چه ند تار
 ئاوی و هه ناری و ئه بی هضی ئه بیری
 به لخی و بلووری، بادامی و به سه ری

تاری، تہتاری، تورنجی، تہرزی
جہوزی، جہوزایی، جامی و جنگزی
جہوزی، جہیاتی، جہیبی، حویابی
حووری، حہمراپی، جہلہب جہسابی
خاری، خواہزمی، خوخی، خارایی
دہنگی، دہبہنگی، داری، دارایی
زہردی، پهنوہیی، زہنگی، زہرپہفتی
زولفی، زہراوی، زہرپینی، زہفتی
پژی، پژاوی، ژارا پہنگ پہنگی
سلقى، سماقی، سلخی، سیٹوہنگی
سہوزی، سہراوی، سؤسنی، ساری
سلکی، سنوہر، سپی سفاری
شہدی شیرینی، شہکری، شاری
شیروان شماقی، شیراز شکاری
سافی سندووقی، سہبری سابوونی
سویجی سوراجی، سہدہف ستوونی
عہتری، عہنہری، عہیری، عاری
غہیبی، غہغہبی، غہوری، غویاری
فیلی، فندقی، فلفلی، ماشی
قہبزی، قلیجی، قاشی، قوماشی
کاشی، کشمیری، کہبکی، پہنگ کایی
کہرہبی کاریز، کہتان کالایی
کہبکی، کہبابی، کووفی، کافووری
کافی، کہتوونی، کلاف دہستووری
لہعلی، لہیلہنگی، لہوزی، لاولاوی
مؤری، میخہکی، مہخمہلی، ماوی
میسکی، مہتایی، مہعدہن مہعاشی
مہرجانی، قرمز، مرواری، ماشی

ناری، نه باتی، نووری، نه وړوځی
 نهفتی، نيقابې، نه عنای فیروځی
 وه لگي، وارانې، وه بری وهرامی
 ههرزی، ههراتی، هه شې، هه رکامی
 لالی، لاله یی، لانی، لاهووری
 لاتی، لاجیوهر، لاشی، لاهووری
 یه شمی، یاقووتی، یهنگی، یه مهنی
 چیچی، چووزهی، چاره چه مهنی
 گولی، گولناری، کهوری، گومرایی
 به نه فشی، نه تل هس، تهرز خورمایی
 هه نی ماباقی پهنگان جه سه درپهنگ
 نه وسوهیل په ی پهنګ باخان که رد ناههنگ
 ئی پهنګه به خشا ته مام وهداران
 هه نی ماباقی کیاست وه شاران
 ولات به و لات به ندهر وه به ندهر
 ئیقلیم به ئیقلیم ته مام سه راسه ر
 تا حوکمش یاوا خه لات به خشان که رد
 شاخان و باخان کهش و سارا و ههرد
 سوهیل ههرزی و دخت پهنګ پڙنی باخان
 ژنی خه لات به خشان داخان شاخان
 ناګا و هیشوومه ی شیت هال نه زان
 سه ر کیتشا نه کهل چون هه رامییان
 نه و سوهیل روکه رد جه پای یه من شار
 بارګه و بارخانه ش گشت مهنده هه وار
 هه وای توف توند و هیشوومه ی شه ر ډوژ
 پهنګ پڙنی سوهیل یه کسه ر که رد ئالوژ
 زله ی زیرو بهم خیتزا نه کاوان
 شیوهن ئاخیتز که رد نه پای خیوان

کالو والاشان تهمام کهرد عوريان
وهميشووم نه مامان گشت وست وهگريان

توڤ باد ســـــهر د به وته وره تاودا
پهنگ پژی سوهیل گشت دا وهئاودا
هر کس بينايش حق نه کهردن کؤر
هه وای نه فس شووم جیش نه سندهن زؤر
مه زانوئی عهش دنيای دهنی مهیل
گشتش به تالهن چون پرشته سوهیل
نهر سه د عهش و نوش دنيائيت جه من
خاترت نه کونج سينهت بی خه من
وهختی وهيشوومهی مهرکت نیشته نه بال
وهشی پروی دنيات يه کسهر مه بؤتال
واتهی (پهنجووری) پهنجوور په نجهن
چون پرشتهی سوهیل په نجهش بی گه نجهن

پهنجووری لهم پارچه هه لبه سته دا په نای بردو وته بهر نهو سوهیل و گول و دار و درهختی
کهژ و کيو تا پهنگ و شپوهی گوله کان دیاری کا، له دوايشدا دهگه پیتوه بؤ لای خواناسی
و بی بایه خیی جیهان و دهلی: هر که سیک که بینایی کویر نه بووه و هه واه و هه وهس زؤری
لی نه سهندووه، ده زانوئی که ژيانی نهم جیهانه به تاله و سهره نجام کوتاییی بی دئی و کاتئی
مهرگ بیتته میوانی، خوشی و شادی جیهانی لا به تال ده بی.

پهنجووری له پارچه هه لبه ستيکيدا دیاردیی کردو وته کؤمه لیک له هؤنهرانی هاوچه رخی
خوی و ویستوویه تی نه وه پیشان بدا و بلی که گه لی کورد هؤنهر و زانا و پیتؤلی زؤرن،
به لام له بهر نه وهی بایه خیان بی نه دراوه، بهر هه مه کانیاں هه روا بی ناز ماونه ته وه، نه مهش
ناوی هه ندی لهو هؤنهرانهی که پهنجووری له ناو هؤنزاوه کانیدا هی ناوونی: مه لا نه جهف، مه لا
سالحی مورادی، عومه ر ئومه رمل، حاجی تیله کؤ، فهقی عه لی لهک، مه لا تهمه رخان، شیخ
عه لی حهریری، مه لا یه عقووب جان، شیخ وهیس که لالی، عه زیزوللا لور، شیخ محه مه د
جامی، مه لای بایندد، نه حمه دؤله یی، باکی، سیاپوش، جانگیر، ناخه پاوه یی، کابه،
شافی، زه بوونی، فهقی نه حمه د ناکام:

شه عرای کوردستان گویه ندان خاس
هرچی مه شهوورهن په ریت کهروو باس

مه لا نهجهف نام، خانای قویادی
 یهک مه لا سالع جهرگهی مورادی
 عزیز دهر دین، محمهد عیسا بهگ
 حاجی تیله کۆ، فهقی، عهلی لهک
 یوسف یاسکه، مه لا ته مهر خان
 شیخ عهلی حهریر، مه لا یه عقوب جان
 شیخ وهیس گه لالی، عهزیزوللا لور
 شیخ محمهد جامی، مه لا بایندور
 نهحمهد دۆلهیی، عهباس سانی
 باکی و سیاپۆش، دهنده سیوانی
 حسین خان لور، شاعیر جویرائیل
 جانگیر و مه نسوور، هم میر ئیسماعیل
 نهحمهد بهگ چهنی همه ئاغای زهند
 ئاخه پاوهیی، نه زهر کاکه وهند
 عهلی خواکه رهه، همه ئاغای نام
 باکی بتمۆشی، کابهی فام تهمام
 وهلی دیوانه، خواجهی نه رده لان
 شیخ شه هابه دین، شاقه لا نه یوان
 مه لا نوور عهلی، یوسف دهر دین
 شافی و وهلی خان، کاریزی حهزین
 مه ولانا ئهلیاس، زه بوونی زینوور
 یهک فهقی نهحمهد وه ناکام مه شهوور
 ههنی ما باقیی شه عرای کوردستان
 دلداران خاس پۆل سه رمهستان
 یانه هه ر یهکی جه یهک دیاری
 عهلامهیی دهر دین جه رۆزگاری
 هه کاک و غه واس کان گه وه ره بین
 ساحیب فهر د و بهیت، سه ودا نه سه ر بین

ئى دنيای بى شەرت چون دارۆشە ترەنج
 يەك يەك نمانا پيشان يانەى رەنج
 ھەريەك وەرەنگى وەندشان ج پا
 خەلتانسان كەرد نەخاك سىيا
 ئيسا نەمەندن غەير جە نامشان
 غەير جە واتەى فەرد نە كەلامشان
 ھەر ئىد مەزانی چەرخ پىر خەتەر
 مومزۆت نەدام جەوان بەتەر
 ھەر جە پۆى مەرگت فەردى كەر ئىجاد
 ياران دمای مەرگ باوەران وەياد
 ھامسەران ھەر پۆ جە پووى زەرورى
 بواچان: شاخ شاخ پەرى (رەنجوورى)

سەرچاوەكان

- ۱- ديوانى رەنجوورى - كۆكردنەوى مامۆستا محەمەد عەلى قەرەداغى - بەغدا، ۱۹۸۲.
- ۲- پۆژنامەى ژين - ژمارە ۱۲۰۹، سالى ۱۹۵۵.

عەلى بەردەشانی

۱۲۲۸-۱۱۸۵

ئەم ھۆنەرەمان ناوی عەلى و كوپرى عەبدوللایە بەعەلى بەردەشانی ناسراو، بەپێى كەشكۆلىكى كۆن كە كەوتووئە دەستمان لە سالى ۱۱۸۵ى كۆچى لە دێى بەردەشان لە دایك بوو و ھەر لەوێشدا پى كەشتوو. ھەر لە سەردەمى مندالیدا خەرىكى خۆندن بوو و لە پاشا چووئە حوجرەى فەقییان و بۆ خۆندن گەلى شوین گەراو و سەرەنجام لە شارى سلیمانیدا خۆندنەكى تەواو كردوو و ئەوسا لە دەربارى بابانەكاندا دامەزراو و بووئە ھۆنەرى تايبەتى وەسمان پاشای بابان (۱۲۰۳ - ۱۲۰۲ى كۆچى) و ئاوپرەحمان پاشای بابان (۱۲۰۴ - ۱۲۲۸ى كۆچى) و ئيتىر زىانى لەو پەرى خوشيیدا بردووئە سەر تا لە سالى ۱۲۲۸ لە تەمەنى چل و سى سالىدا كۆچى دوايى كردوو و لە گردى سەيواندا نۆزراو.

مامۆستا محەمەد توفیق وردى سەبارەت بەعەلى بەردەشانی دەلى: عەلى بەردەشانی خەلكى دێى بەردەشانە كە لە نزىك پشەمەردايە، عەلى ھەر لە مندالییەو بەسروشە دەستى

کردوو بهه لېه ست دانان به لام هه لېه سته کانی عه لی به کوردی پتی ده لین بهیت،
 قسه وباسیکی زور له بابته عه لیه وه له لایه ن پیرمه تیره کانه وه ده گتړنه وه و هندی ده لین
 ته ناته زمانی جنوکه شی زانیوه، عه لی سه دان جوړ هه لېه سته هیه و به سر هه موو
 شتی که هه لېه سته هه لادوه، وه کو: کیسه ل، تفهنگ، جنوکه، پیره زن، شه، هه لېه سته
 دلاری و فه لسه فی و په ند و بیژه، ستایش، داشوړین و، که س نه یو تراوه که سه بارته
 به نه و قسه بکات یان سلاری له بیر به ریتته وه. عه لی له سه رده می دوو پاشای باباندا ژیاوه
 یه کیکیان و هسمان پاشا و ئو یتریان ئاوره حمان پاشایه و، له به رنه وه ی له سه رده می
 ئاوره حمان پاشادا ژیاوه ده بی له سالی ۱۲۰۸ ی کوچی زیندووبی، به لام ئیمه نازانین که ی
 مردوو و چند سال ژیاوه.

هه ندیک لایان وایه که عه لی به رده شانی نه خو یتنده وار بووه، که چی وای نییه هه روه ها
 وتمان عه لی ماوه یه که فه قی بووه و له شاری سلیمانیش خه ریکی خو یتندن بووه و نه مه ش
 له هؤنراوه کانیدا درده که وی و هه روه ها له که شکو لیکدا که له م دوايه که و ته ده ستمان،
 کورته یه که له ژیا نی عه لی و پارچه هه لېه سته کی تی دا نوو سرا بوو که له م باسه دا که لکمان
 لی وهرگرت.

عه لی به رده شانی له هؤنینه وه ی هؤنراودا ده سته کی به رز و بالای هه بووه و زوړ به ی
 هؤنراوه کانی له سر هیجا هؤنراونه ته وه و جگه کو مه له هؤنراوه کانی که سه بارته به باسی
 دلاری و کو مه لایه تی و ئاینی و فه لسه فییه، دوو به یتیشی به هؤنراوی هیجایی هؤنیوه ته وه
 که بریتین له به یتی ئاوره حمان پاشای به به و به یتی سان ئحمه دی بیتار. نه مه ش پارچه
 هه لېه سته کی نه م هؤنره له سه رکیشی ده هیجایی که ده لی:

به ه به ه له و به زن و نه دام و بالا

کولمی شه و چرات له دلما هالا

به زن ته به و یتنه ی شلکه بی تزیاه

کاری خودایه و ژینم سزیاه

نازانم نه تو چیت له ده روونه

که واهه می شه شادیت نگوونه

به قوربان ته بم گولاله ی سه رده شت

نه وه ی که یان و بارام و زهرده شت

دیاره ماندوو بووی نوانت گرتووه

زولفت له هه نیته په خش و ماندوو

وهكوو گولاله خال خال سوور بووه
 بهژنت ههروهكوو داری سنجوووه
 زولفان و ههنيهت خو تیک چرژاوه
 گیانه دهروونم بق تو برژاوه
 بق وا تههنت داوهته بادا
 خو ئەم جوانییه خوا بهکەس نادا
 وهره گیانهکهه خو بهردهشانی
 دوور کهوتهی تویه له گشت خویشانی
 ئەمەش پارچه ههلبهستیکی تری عەلی بهردهشانی له سهردیتری ناز و خدر که بهکیشی
 ههوت هيجایی هۆنیویهتهوه، وهکو دهلتی:
 شهپێ بهران و مییان
 ئاغام هاتنه سهه پتیان
 خههجهه نابرن زرییان
 پیاو زگی سووتا پتیان
 شهپێ بهرانه شهکان
 ئاغام هاتنه سهه چۆکان
 خههجهه نابرن پهستهکان
 نالهی شیرین بهلهکان
 شهپێ کانیه بهرمالان
 بلند بوون پمب، چهتالان
 ئاغا و نوکهه تیک هالان
 دههکهوتن ورده خالان
 شهپێ قۆپیه بهرازان
 شپوا نازی نیم نازان
 شهپێ کهوته کانیه عهبدال
 هاتنه خوار دهسهه دهسمال
 پرووبههه لاجوون لهسهه خال
 بازنه دهشکین و خههخال

بوو به قیژه و گاله گال
 دهچومین قه دی شمشال
 شه پری میترکه گرده لی
 چه خماخ دینن دووکه لی
 خدر به مامی ده لی:
 پرووی رهش بی هه چ کهس هه لی
 شه پری نهو دیوه و دیوه
 خال و په رچهم غه ملیوه
 دئ دهنکی تهنکه زیوه
 شه پری وام قهت نه دیوه
 شه پری کانیه بهر مالان
 بو ککه لاک هاتن دالان
 دهرکه وتن ورده خالان
 کوژران دایکی مندانان
 گشت له خوئیان دا خونهر
 کیشایان پمب و خه نجر
 له عهرزئ دهرزئ جه وههر
 ههر وه کوئای کهوسهر
 خه لکی ده بی دیوانه
 پسان بازنه و له رزانه
 دهنکی گو و کرمه کانه
 گواره له گوئی پنه
 له شه پری شه هین و باز
 شپواوه ناز و نیم ناز
 برزئیان بو تی رهنندان
 گهردنیان شوپ کرد وهک باز
 به بی عوزر و به هانه
 له جارچی جار کیشانه

دى ومختى مۆلت دانە
 سنگ قاقەزى مەرجانە
 خوتىن لىتى بووئە نىشانە
 پىياو چۆن نەبى دىوانە
 چومكى گەلىك زەمانە
 نەبوو شەپى كىژانە
 كار كرا بى ئەندازە
 شەپى دەپو بەرازە
 شەپ كەوتە دۆلى بەرتى
 شەرت كەكەوتە كەم شەرتى
 وەھا دەپژانە عەرزى
 گوارە و قۆيتاس و دەرزى
 چۆن لە كىژان قەوماو
 زولفيان ئاورىشم خاوە
 تاو لە كولمان نەدراو
 ئەو شەپ و بەند و باو
 مىراتيان بەجى ماو
 جا ئەو شەپە كوژراو
 ناز برىنگى لە سنگ بوو
 ئەو بەو برىنەى نەچوو

سەرچاوەکان

- ۱- فولکلورى كوردى، دانراوى محەمەد توفىق وردى - بەغدا، ۱۹۶۱.
- ۲- كورد و كوردستان، دانراوى ئەمىن زەكى بەگ - بەغدا، ۱۹۳۱.
- ۳- بەيازىكى كۆن كە لە ساالى ۱۲۵۱ى كۆچيدا نووسراو.
- ۴- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەعەلى بەردەشانی.

میرزا شەفیعی جامەپەزى

۱۱۹-۱۲۵۲

ئەم ھۆنەرەمان ناۋى شەفىع و كۆپى عەباسى دەلوويىيە و بەپىي گۆفارى (دەنگى كىتى تازە) لە سالى ۱۱۹۰ى كۆچى لە دىي جامەپەزىدا لە داىك بوو. جامەپەزى لە چەند كىلومەترىي شارى كەركوك دايە، ھەر لە مندالىدا خەرىكى خويندن بوو و لە پاشا چووھتە حوجرەي ھەفتيان و بۆ خويندن گەلى شوئنى كوردستان گەراو و ماوھەيكىش لە سلىمانى بوو و لە پاشا گەراوھتەو زىد و مەلبەندەكەي خۆي و پاشماوھى ژيانى بەكشتوكال و كارى ميرزاىەتى بردوھتە سەر تا لە سالى ۱۲۵۲ لە تەمەنى شەست و دوو سالىدا كۆچى دوايىي كردوھ و نىژراوھ.

مامۇستا عەلانەدين سەجادی لە گۆشەي باخى ھۆنەراندان سالى ۱۲۰۵ى كۆچى بۆ لە داىك بوونى و سالى ۱۲۵۵ى بۆ مردنى ميرزا شەفىعی جامەپەزى داناو و مامۇستا ساحتىبىش لە پەراۋى (پىر شالىپارى زەردەشتى)دا ھەر ئەو مېژوھى بۆ داناو بەبى ئەوھى بەسەرچاوھەك دياردى بكا.

ميرزا شەفىع لە ھۆنىنەوھى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و ھۆنراوھكانى زۆر دلرەفەين و شىرىن و پەوانن، گەرچى ھۆنراوھكانى كۆنەكراوھتەو، بەلام ئەوھەندەي كە بەدەستەوھ ماوھ، ھونەرى ئەومان لە ھۆنەرەيەتىدا بۆ دەردەخەن. ئەمەش چەند ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

زەلىخام چون خوور، زەلىخام چون خوور

سەرتاپاي بالاش خاس پەشتەن چون خوور

لە فەرق تا رچلەين نەدارق قوسوور

تەبارەكەلەللا نوورون عەلەلا نوور

عەكس پەشەشەنىش بەرق وەھارەن

ئەگرىجان عەقەرب گەسەوش زوننارەن

ئەبروان چون سەيف دووپال كەمانەن

لاتەشبەيھ چون قەوس پای ئاسمانەن

بىزانگان خەدەنگ شەپچق، شەپفروش

عەين عەين جەيران خەوالو و خاوخوش

گۆنای شەكەرسىو، نادىر خوونسار

قرمز هم سفید یانی چون گولنار
 نه‌قش کەش سونع ئوستاد قودرەت
 نه‌فەس بۆی ئه‌نفاس مەسیحا سفت
 دەم دورج سەدەف دەریای عوممانی
 دندن چون سەدەف ئاو نه‌یسانی
 زەنەخ زەردە وەرەق خال فیرۆزە ی ساف
 چون پرشە ی پەروین مەنمانا شەفاف
 گەردەن چون بلور سفید سادە
 سافیش وەمینا سەد خەفەت دادە
 سینەش سیم ساف، سافتەرەن نه‌ عاج
 خەزینە ی خەیاڵ دل کەرەن تاراج
 جفتی شەمامە ی بن بەستی نەورەس
 هیمای خەریدش نه‌کەرەن پە ی کەس
 کەف حەنا بەندە، پەنجاه قەلەمکار
 سەرپەنجە نه‌تەرز یاقووت ئاودار
 کەمەر بەندباریک، شکەم ساف و نەرم
 بەستەن وەدەسمال پە ی حوزوور شەرم
 ناف ناف ئاهوو، موشک جیش پیزۆ
 جە یانە ی دەروون غەوغا مەخیزۆ
 روکبە و رچل و ساق، سەرپەنجە ی خووش خەت
 مەنیا وە زەمین پاوەسەد مەینەت
 دار و ئەسکەندەر پەریش دەعواشان
 خودا مەزانق وە کئی رەواشان
 ئەسپەرەدە ی بارگە ی وەیس سالار بۆ
 مەحفوز جە عەزاب دیدە ی بەدکار بۆ
 یه «شەفیع» واتەن قەبرش پرنوور بۆ
 گۆرش جە ئاهیر جەهەننەم دوور بۆ

واتە: سەرتاپای قەد و بالای زلیخای خوشەویستم وەکو پەرییە و لە سەرتا وە پتی هیچ

که‌م و کورییه‌کی نییه و خوا سروشتی کردووه، ته‌وێلی وه‌کو برووسکه ده‌تروسکیته‌وه و
 ئه‌گه‌ریجه‌کانی داوه‌ته سه‌ر شانیدا و برۆکانی وه‌کو شمشیر وایه و برژانگه‌کانی وێنه‌ی تیر
 و شه‌ربه بنیاده‌م ده‌فرۆشن، چاوه‌کانی وه‌کو چاوی ئاسکه و خه‌والووه و گۆنای وه‌کو
 سیوی لاسووره و هه‌ناسه‌ی وه‌کو هه‌ناسه‌ی عیسیایه و دیانه‌کانی وه‌کو مروارییه و گه‌ردنی
 وه‌ک بلووره و سینگى سافه و خه‌زینه‌ی خه‌یالی دالی به‌تالان بردووه و جووتی شه‌مامه‌ش
 به‌سه‌ر سینگیه‌وه‌یه، که‌مه‌ری باریکه و ناوکی وه‌کو ناوکی ئاسکه و موشکی لی ده‌پژئی
 به‌جۆرئ که دارا و ئه‌سکه‌نده‌ر له‌سه‌ری شه‌ریانه و خوا خۆی ده‌زانئ که به‌کئ په‌وایه.

له پارچه هه‌لبه‌ستیکى تردا له‌گه‌ل کۆتەر داریکدا قسه ده‌کا و هه‌والی لی ده‌پرسئ و
 داره‌که‌ش وه‌لامی ده‌داته‌وه و ده‌لئ: له‌به‌رچى منت خسته به‌ر پرسیار، خۆ من ده‌روونم
 برینداره و ئه‌وساکه نه‌مام بووم خزمه‌تم به‌خواجه و خولامه‌کان ده‌کرد و شاکان و
 سه‌رۆکه‌کان ده‌هاتنه سێبه‌رم و داده‌نیشن، ئیستاکه پیر بوومه و چرۆم هه‌مووی داوه‌ریوه
 و لاوه‌کانم لی بیزراوه و پیری هاتووته پیریمه‌وه، وه‌کو ده‌لئ:

هامسه‌ران جارئ، هامسه‌ران جارئ

پام که‌فت وه‌گوزهر دره‌ختیک جارئ

دره‌خت چى دره‌خت قامه‌ت چنارئ

به‌رز به‌هره‌مه‌ند ساواى وه‌ن دارئ

سه‌ر جه که‌شکه‌لان هه‌فته‌مین ویه‌رد

پیشه‌ی پا نه‌ته‌خت زه‌مین مه‌حکه‌م که‌رد

واتم پیره‌دار مه‌نه‌ی هه‌زار سال

شه‌رحیک جه‌ی ده‌وران باوه‌ر وه‌خه‌یاڵ

خه‌یلئ زه‌مانه‌ت جه‌ ویر ئاوه‌رده‌ن

شادیت وه‌زهمان کام شاهان که‌رده‌ن؟

دیم ده‌نگیک ناما جه‌ی نیگاروه

جه‌ی مینای شکست هه‌زار پاروه

که‌ هه‌چ راویارئ له‌ی راو و هه‌رده

سوئال ئی جه‌واب جه‌من نه‌که‌رده

په‌ی چێش مه‌په‌رسای ده‌ور ئه‌یام

هه‌م له‌ نوێ به‌ده‌تر کـولناتۆ زام

ئەوسا نەمام بېم، توول يەك سالان
 خزمەتم مەكەرد خواجە و غولامان
 چونكە خوداوەند واستەش بى جاران
 دەسسى كىناچان پوئىلە پەندان
 شاھان، سەرداران، مېر و بەگلەران
 مەھاتنە سەھنم و دەھوران دەوران
 ئىسا مەن پىرىم چرۆم گشت پىزىيا
 جوانان جەسەي سەھنم بىزىيا
 پىرى كە ئامان وە پىرىمە وە
 ھىچ نىيەن وە تەنگ دىگىرىمە وە
 جوانىم لوا پىرىم وە جامەند
 پىرى پىشەي مەن جەبىياد ھۆركەند
 تاف جوانىيەكەم بەي وە دوا وە
 گلەي پىرىيەكەم مەكەم وە لا وە
 ئەو سالا مەن تاف جوانىم نۆبى
 وە سمانە قۆچاغ پاشاي كۆبى
 ترسم ھەن نەفام وەنەم بۆ ئاھىر
 سفتەم با بەرۆ باھىر وە باھىر
 ھەر بايەك بەيولايەكەم بەرۆ
 ھەر كرمىك بەيۆ وە لگىكم وەرۆ

مىرزا شەفىع لەم ھۆنراوانەدا دياردى دەكاتە وەسمان قۆچاغ پاشا كە عوسمان پاشاي
 كۆيەيە و قۆچ پاشاشيان پىتى وتوو وە دەورى نادىشا (۱۱۶۸-۱۱۶۰ى كۆچى) تا دەورى
 كەرىم خانى زەند (۱۱۷۲-۱۱۹۳ى كۆچى)دا لە كۆيە و ھەلپىر فەرمانپروايەتتى كىردوو.

سەرچاوەكان

- ۱- گۆفارى دەنگى گىتتى تازە، ژمارە ۱۳، سالى ۱۹۴۶.
- ۲- مېژووى ئەدەبى كوردى - عەلانەدىن سەجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.

مهولانا خالدي شاره زوړی

۱۱۹۳-۱۲۴۲

مهولانا خالد کورې نه حمده دی میکایلی جافه که به پټی نه و به لگانه ی که له ده ستدایه، له سالی ۱۱۹۳ ی کوچی له ده فوری قهر داخ که له چند کیلومتره تری شاری سلیمانیدایه، پټی ناو ته مهیدانی ژيانه وه، سهره تای خوتندنی له لای سهی عه بدولکه یریمی به رزنجی و سهی عه بدور هیم ده ست پټی کردووه، که چوو ته فقه تییه تی به سوخته یه تی له قوتا بخانه ی قهر داخ بووه، له وټو به زور به ی هر ټمه کان و شاره کان و دټیه کانی کوردستاندا وهکو: بیاره و هه له بجه و کوټیه و هندی شوتنی تر گه راوه و له م گه پانه دا له لای گه لټی زانایانی کوردستان وهکو شیخ عه بدوللای خه رپانی و مه لا ئیبراهیمی بیاره یی و مه لا سالحی ته رپاری و مه لا مه حمودی غه زایی و مه لا عه بدور هیم ی زیاری، رټزمانی عه رهبی و فقهی ئیسلامی خوتندووه و پاشان چوو به سئنه و له لای شیخ محمده قه سیمی سنی سنی ماوه یه که ماوه ته وه تا ودمی مه لایه تی لی وهر ده گری و پاشان گه راوه ته وه سلیمان ی و خه ریکی وانه و تنه وه ده بی و نهوسا هه وای حه ج ده که وټه سهری و له سالی ۱۲۲۰ ی کوچی له پټی مووسل و دیار به کر و حه لب و شام و فله ستینه وه ده پواته حه ج و له پاش گه پانه وه ی بټی سلیمان ی، پیاوټک به ناوی میرزا رحیم به گه هاته لای و داوای لی کرد که برواته جیهان ناوای هیندستان و سهر ټک بدا له شا عه بدوللای ده لوی، مهولانا خالد به هیوا و نارهنووییه کی زوره وه له پټی تاران و خوراسان و به ستام و نیشابور و کابل و غه زنه یین و قه نده هاره وه پروی کرده ده لی و نهوسا چوو خزمه تی شا عه بدوللای ده لوی و ئیتر سوژی رایه لی خواناسی شا عه بدوللای رای ده کیشی بټی لای خوی و له وټدا ده بی به داوی ری و پچه ی نه وه وه و نو مانگ له لای ده میتینه وه و پله و پایه (قطب) قوتبی پټی دهری و نهوسا ده که رټته وه سلیمان ی و خه ریکی په ره پټدانی ری و پچه که ی ده بی به لام له به رنه وه ی هه ندیک لی که و تنه رقه وه، نه وه بوو که له سالی ۱۲۲۸ ی کوچی پروی کرده به غدا و له وټدا خه ریکی وانه و تنه وه و رټنموونی خه لک بوو، له هه موو لټکه وه پرویان ده کرده لای و به م چه شنه ری و پچه ی نه قشبه ندی له زور به ی شاره کانی کوردستاندا بلاو بووه وه، پاشان هه ندیک له زانایان و پیاوه گه وره کانی شام داوایان لی کرد که سهر ټک له شام بدا و نه وه بوو که مهولانا خالد له سالی ۱۲۲۸ ی کوچی رټیشته شام و له وټدا مایه وه و له پاش ماوه یه که چوو قودس و نهوسا بټی جاری دووم رټیشته حه ج و له پاشا گه رایه وه شام و له سالی ۱۲۴۲ له ته مهنی ۵۳ سالی دا کوچی دوا یی کردووه و له گه په کی (صالحیه) دا نیژراوه و، گلکټکه ی جټی راز و نیازی دلسووتاوانه.

ئەم زانا ھەرە گەورە كە ناوبانگى لە سەردەمى خۆيدا دەنگى داوئەتەو، نەزىكەى بىست پەرتووك و نامىلكە لەسەر مېژووى ژيان و فەرمایشتەكانى بەزمانى عەرەبى نووسراو. مەولانا خالەلەگەل ئەوئەى نەزىكەى ھەژدە پەراوى سەبارەت بەفەقى ئىسلامى و پى و پچەى ئىسلام بەزمانى عەرەبى و فارسى نووسىو، گەلى ھۆنراویشى بەزمانى فارسى و عەرەبى و كوردى ھۆنرەتەو كە ھەندى لەو ھۆنراوانەى بەناوى دیوانى مەولانا خالەلە چاپ دراو.

مەولانا خالەلە راستەقىنەدا يەككە لەو ئەستىرە ھەرە گەشانە كە لە ئاسمانى وێزەى كوردیدا ھەتا ھەتايە دەدرەوشیتەو و بەبى شك مەولانا خالەلە بەرزترین ھۆنەرى سەدەى سێزدەمى كوردە، بەلام لەبەر ئەوئەى ھۆنراو كوردییەكانى بەتەواوى كۆنەكراوئەو ئەوئەى كەمتر لە وێزەى كوردیدا ناسراو و كەمتر باسى لى كراو.

ھەلبەستە كوردییەكانى مەولانا خالەلە ھەموو بارىكەو پەوان و پوختە و پاراوان و، بەجاری دڵ و دەروون دیننە جۆش و خرۆش و، گەلى لە گۆرانیبێژان و مەقامبێژان لە كوردستاندا ھۆنراوكانى ئەو بەدەنگىكى خۆش دەخوێننەو و سۆز و ئاگرى دەروونیان پى دادەمرکێن.

ھۆنراوكانى مەولانا خالەلە دەكرێن بەدوو بەشەو: دلداری و ئاینى. وادیارە مەولانا وەكو ھۆنەرەكانى تری كورد سەرەتا خەرىكى ھۆننەوئەى ھۆنراوى دلداری بوو و پاشان وازی لە ھۆننەوئەى ھۆنراوى دلداری ھىناو و ھۆنراوى ئاینى ھۆننەوئەو، بەلام لە ھۆنراوى فارسیدا لە ھەموو مەبەستێك دواو: دلداری، ئاینى، پیتۆلى، سۆفیەتى، مەولانا خالەلە یەكى لە پارچە ھەلبەستەكانیدا روو دەكاتە یارەكەى و دەلى:

میرزام وەفاتەن، میرزام وەفاتەن
قەدەم پەنجەكەر وادەى وەفاتەن
شەھەنشای شادیم خۆمات نەچاتەن
بت پەرست ئاسا ئەروام جەلاتەن
جە حوجرەى سەرا و كەسى بى راھى
بەندمەدەرە ماھ جە بورج ماھى
وادەى ئاماتەن ئامان سەد ئامان
پێزەى پازانت شەفان پەى زامان
سا باوەر تەشریف ھەى بەرگوزیدەم
جە رووى مەردومى جا كەرنەدیدەم

وهر نه ها ته مام نايرهی دووری

وهکوی نووره کهرد سهرتاپای نووری

واته: نهی خوشه ویسته کهم نه مک بنوینه و سهریکم لی بده، چونکه پاتشای شادی و خوشیم له چالته ماته و، وهکوبت پهرست گیانم له لای تویه، له سهراووه کهسیک کهوته ری که وهکو مانگ دهره وشایه وه، ئامان سه د ئامان کات و وادهی هاتنته و قسه و دوانت ده بیته چاره سهرکردنی برینه کانم، ده سا نهی شو خوشه نگه هه لېژیراوه کهم، زوو وهره و له ناو که نیشکه ی چاومدا جیی خوت بکه ره وه، نه گینا دووری تو، ئاگرم تی بهر ددها و سهرتاپای له شم گری ده گری و ده سووتی.

مه ولانا خالد له م پارچه هه لېه سته یدا دیاردی دهکاته سهر چیرۆکی هارووت و مارووت و ده لی: (شه هه نشای شادیم خۆ مات نه چاته ن) واته: پاتشای شادی و خوشیم له چالی تودا ماته. به پیتی چیرۆکه کانی ئاینی، دوو فریشته به فهرمانی خوا هاتنه زهوی و تووشی گونا ه بون و له چالی بابلدا به ند کران و ده لێن ئیستاکهش له و چاله دا هه لواسراون و نازار دهرین.

مه ولانا خالد له پارچه هه لېه سته یکی تریدا روو دهکاته دلداره که ی و پیتی ده لی: نهی دلخوازه کهم! دووری تو ئارام و وهقره ی لیم سه ندووه و دلمی وهکو قه قنهس سووتاندووه و، بۆ نه برۆی تاقت تاو و تاقت تاو بووه و ئارامم بپاوه و، به هیوا و ئارمزوی نه و ده مه م که بتبینم. دوو له گیانت ده لئی پۆزی په سلان هاتووه، چونکه دووری تو ئاگری دۆزهخی دلمی گهش کردووه ته وه و کاریکی وایه لیم کردووه که نه توانم به دل سهرنجی نیو نیگای نازت بدهم، نه وهیش تاوان و سووچی خۆمه چونکه پۆز و قه دری تو م نه ده زانی و سپاسی ناز و بزه تم نه ده کرد. ده سا با کوگای شادی و خوشیم به ده م باوه بپوا و، تو له ی لی وهر گری:

قیبله م فراقه، قیبله م فراقه

ئارام سه ندنه سهر دای فراقه

دل قه قنهس ئاسان جه ئیشتیاقه

تاقت تاو بییه نه ی نه برۆی تاقت

دوو جه قامه ته قیامه خیزان

هیجرت شه راره ی جه ه نه م بیزان

کاری پیم که رده م مه حروومی پازت

نه که رده م وه دل نیم نیگای نازت

قه در عافیه ت وهسلت نه زانام
 شوکرانه ی شهکەر رازت نه وانام
 سا غه م، کۆی شادی باوه باد شانۆ
 ته مام ئینتقام وهسلت جیم سانۆ
 خاس، خاس جه شده ت نایره ی دووری
 بۆ وه کۆی نووره سهرتایای نووری

مه ولانا خالد دهکه وێته کۆپی خواناسییه وه به بیرتکی ورد و تیژ له گه ل خوای تاق و
 ته نیادا دهکه وێته راز و نیاز و ده پاریته وه و نزا دهکات که لای خوش بیت پاش نه وه ی که
 که وره یی و مه زنی و توانایی و بێ هاوتاییی خوای مه زن ئاشکرا دهکات:

یا فهرد ئه عزمه م، یا فهرد ئه عزمه
 یا حه ی یا قه یووم یا فهرد ئه عزمه
 یا شنه وهنده ی ناله ی سووچده م
 په نای به ندیان به ندیخانه ی غه م
 یا فرازنده ی چه رخ موعه له ق
 یا نیگارهنده ی نۆ تاق ئه زره ق
 یا بانی بونیاد قوسوور ئه یوان
 رفعت به خش ته خت سایه ی هفت که یوان
 نه زاد و نه مه رد نه خاو و نه خوهر
 نه عه رهنه جسم نه پۆح نه جه وه ره
 بینای بێ دیده شنه وای بێ گۆش
 جه ئه سرار غه یب واقف و خامۆش
 بێ هه متا و بێ مسل بێ شه ریک بێ باک
 مو به ررا جه عه یب جه ئالایش پاک
 نه قشبه ند له وح سه حیفه ی هه ستی
 نشات به خش جام باده ی سه رمه ستی
 نزام ده ههنده ی ئه رواح و ئه جسام
 کونه نده ی خیلقه ت ئه عزا جه ئه ندام
 به ماه و خورشید ته لعت به خش نوور
 نمایه نده ی سووچ نه دا ج ده یجـوور

بهرپاکونه ندهی خهیمه ی بی ستوون
 دهوران دهه ندهی باده ی بی سکوون
 جهمین پر جه نوور ماه مونه وهر
 نه زوره ی گیسووی شه و نمایان کهر
 ته تلیف دهه ندهی چار عونسر به هم
 زاهر کونه ندهی وجود نه عدهم
 فروزنده ی بهرق نه سینهی سه حاب
 ئولفست دهه ندهی ئاتش و هم ئاب
 شوعله بهخش ناز پهرته و ئه فزای نوور
 پوژی دهه ندهی ماهی و مار و موور
 نه قاش نقووش هوومیللا و سوور
 پهمانه د بهخیر با خه بهر جه شهر
 پوژی روشن وه شه و شه ووه پو ئاور
 که دایان وه شا، شا وه که داکه ر

مهولانا خالد لهم بهندهدا له سهرهتای هوئراوه کهیدا سهرهتا نیشانهکانی خوا دهخاته
 بهرچاو و ئهوسا تواناییی و هیزی خوای مهزن دههسلتینی و دهلی: ئهی خوای تاق و ته نیا و
 کهوره، تو بیسهری نالهی بهیانیان و ئاگات له خهم و پهژاره ی خه لک هیه و هر تو
 چهرخت له بوئاییدا هه لواسیوه و دیاره نهزا و نهمر و بی خه و خوژاکی، نه کالایت و نه
 لهشی و نه گیانی و نه جهوه ریت، به لکو به بی چاو هه موو شتیک دهبینی و به بی گوئی
 هه موو شتیک ده بیسی و، له هه موو رازیک ناگهداری و بی هاوتا و بی هاوبهش و پاک و
 خاوینی، هر تو به دلان شادی و خووشی ده بهخشی و، به لهش و گیان هیز ده بهخشی و
 به هیچیک ناله خشی و به مانگ و به خوژ تیشک ده بهخشی و لاده بی له پرووی جیهان
 تاریکی و رهشی، شهو دینیت و پوژ ده بی و ئاو و ئاور و با و خاک ئاویتیه ی یه که دهکی و
 هور دینیت و باران دهبارینی، ماسی و مار و میرووله بهروزی خوژت دهژینی، پوژی
 پرووناک دهکه یته شهو و شهو دهکه یته پوژ و کهدا دهکه یته شا و شا دهکه یته کهدا.

مهولانا خالد خوای مهزن و کهوره مان به ته واوی پتی دهناسیتنی و ئه وه مان بق دهردهخا که
 خوا زانا و دانا و توانا و زیندوو و بینا و بیسه ره و دیاره هر که سیک خوا به ته واوی
 نه ناسی ناتوانی برپوایه کی پته و قایمی هه بی. یه کی له نیشانهکانی خوا تواناییه و دیاره
 خوا به سهر هر کاریکدا توانایی هیه. یه کی له نیشانهکانی تواناییی خوا، خووخده و

ههستی بنیادهمه که بنیادهم بهرو لای خوای تاق و تهنیا پتبهری دهکا که نهو بهرستی، بنیادهم له کاتی سهختی و تهنگوچه لهمه دا پهنا دهباته بهر خوا و داوای یارمه تیی لای دهکا.

خوا زانایه و نهو هه موو شتیکی بهدی هیناوه و بهه موو شتیکی ناگه داره و هه موو شتیکی له ژیر دهسه لاتی نهو. خوا بینایه و هه موو شتیکی دهبینی بهبی نهو هی چاوی هه بی. خوا بیسه ره و هه موو شتیکی ده بیسی بهبی نهو هی گوژی هه بی. خوا لهش نییه و جی و شویتیکی نییه و بی نیازه و پتویستی به هیچ شتی نییه. هه روه ها خوا نابینرئ، چونکه لهش نییه تا بنیادهم نهو ببینی، به لام خوا هه موو شت و هه موو که سیک دهبینی. قورئانی پیروژ دهفه رموئ: «لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ». واته: چاوان ناتوانن خوا ببینن، به لام نهو چاوه کان دهبینی و نهو جوان و ناگا و دانایه.

مهولانا خالد بق سهلماندنی توانایی و هیزی خوای مهزن به لگه دیتی و کهلی پروداوی میژوویی و کاره ساتی رۆژگار دهگرتیه وه پاش گترانهو هی نهو پروداوه میژووییانه، له کهل خوادا دهکه ویته راز و نیاز و ده لای:

په هانه دهی نوح جه تهوف توفان
خه لاس کونه دهی یوسف جه زیندان
جه شه فیرعه ون موسا نه جات دهر
ئاته ش پهی خه لیل وه کوستان کهر
هه مران یوسف نه چاه که نعان
ئه نیس یه عقروب نه بهیتولئه حزان
په ههر موسا نه نارولشه جهر
به دهه عیسا مه رده زینده کهر
ناقه بهر ئاومر جه سەنگ خارا
سکه ندمر جا دهر وه تهخت دارا
که رهه کهر جه لوتف به موسا عومران
به یه بهیزا موعجزه ی عهیان
پروپایه ندهی تاج جه فەرق شاهان
به خشایه ندهی جا وه ساحیو جاها
(مفتاح الابواب) خه زانه ی غهیبی
(مشکاه الظلام) به زم لاره یبی

خالق الارواح فالحق الاصباح
 مفتاح النجاح مصباح الفلاح
 گیرنده‌ی به‌هشت چه دست شه‌داد
 به‌رباد ده‌هنده‌ی قه‌وم عاد و باد
 جا ده‌هنده‌ی چه‌م نه‌موغاک خاک
 به‌رارنده‌ی مار نه‌دوش زوحاک
 که‌وکه‌به‌ی فیرعه‌ون غه‌رق ده‌ریاکه‌ر
 وه‌په‌ش‌ه‌ی زه‌عیف نه‌روود فه‌ناده‌ر
 نگوون کسونه‌نده‌ی چه‌تر فه‌ره‌یدوون
 خه‌سره‌و غه‌لتان که‌ر نه‌گیجا و هوون
 جام چه‌م چه‌ دست چه‌مشید به‌رئاوهر
 که‌له‌ی که‌یکاروس وه‌تووتیاکه‌ر
 به‌هم زه‌نده‌ی سپای سه‌لم وتوور
 به‌رباد ده‌هنده‌ی نه‌ساس‌ه‌ی ته‌یموور
 مه‌شاته‌ی توغرای زولف دیزله‌یل
 ره‌هنمای مه‌جنوون نه‌سحرای دوجه‌یل
 به‌رهنده‌ی خه‌زان، ئارنده‌ی به‌هار
 ره‌نگرپز کالای گولان گولنار
 په‌ی خه‌سره‌و شیرین چه‌نرمن ئاوهر
 په‌ی شیرین فه‌ره‌اد وه‌بیتستوون به‌ر
 ته‌راز بالای توول نه‌چه‌من دان
 عه‌بیر بیتز زولف موشکین که‌من دان
 نه‌قاش چه‌هره‌ی گولان گولنار
 نه‌غمه‌ نه‌وای نه‌ی بولبولان زار
 سه‌فا ده‌هنده‌ی سینه‌ی ده‌رویش‌ان
 عیلاج کونه‌نده‌ی ده‌رد دل‌پیش‌ان
 مسکینان نه‌واز غه‌ریبان یادکه‌ر
 به‌ندیان چه‌به‌ند می‌حنه‌ت ئازاد که‌ر

قیبله‌ی عاشقان نه که‌عبه و نه‌دیر
 گهر دش ده‌هنده‌ی چهرخ سه‌بوک سه‌یر
 په‌ری بی که‌سان تۆنی فه‌ریاد په‌س
 بالا ده‌س تۆ نی‌یه‌ن ده‌س که‌س
 هم جه مه‌ساجد، هم جه بتخانان
 مؤمن و کافر همه‌دت مه‌وانان
 مه‌بدئه ئیجاد کول کاینات
 سزاوار همه‌د مه‌وسوف و سیفات

واته: ئه‌ی خوای گه‌وره و گران! نۆخت له تۆفان و یوسف له زیندان و مووسات له ده‌ستی فیرعه‌ون پزگار کرد و، ناگرت بۆ ئیبراهیمی خه‌لیل کرده گۆلستان و، له چاله‌که‌ی که‌نعاندا بووینه هاو‌پاز و هاوده‌می یوسف و کاتێ که یه‌عقوب له‌ناو خه‌م و په‌ژاردا بوو، ئه‌وت ئارام ده‌کرده‌وه و، مووسات بۆ ناگری داره‌که پتیه‌ری کرد و، عیسا به‌ناوی تۆ مردووی زیندوو کرده‌وه و سālج به‌ناوی تۆ له کتو و شتری مێی ده‌ره‌ینا و ئه‌سکه‌نده‌رت له جێی دارا خسته سه‌ر ته‌خت، تاج له‌سه‌ر شاکان لاده‌به‌ی و پله‌وپایه به‌خه‌لگ ده‌به‌خشی و، تۆ گیانه‌بخش و چرای پزگاریت، به‌هه‌شتت له ده‌ستی شه‌داد سه‌نده‌وه و، هۆزی عادت له‌ناو‌برد و، جه‌مت خسته ژێر خاک و مارت له سه‌ر شانه‌کانی ئه‌ژیده‌هاک پواند و، فه‌ی و شکۆی فیرعه‌ونت له ئاوی ده‌ریادا نو‌قم کرد و به‌میشووله نمرودت فه‌وتاند و فه‌ریدوونت له‌ناو‌برد و خه‌سره‌وت له ناو خو‌پندا تلانه‌وه و جامی جه‌مت له ده‌ستی جه‌مشید ده‌ره‌ینا و که‌له‌ی که‌یکاوست کرده کله‌ی چاو و، سپای سه‌لم و توور و ته‌خت و به‌ختی ته‌یموورت تیا برد و بووینه پێ پیشانده‌ری مه‌جنوون له ده‌شتی دوجه‌یلدا، پایز و خه‌زان ده‌به‌ی و به‌هار دینی و گولان ده‌پوینی و بۆ خه‌سره‌و شیرین له ئه‌رمه‌ن دینی و بۆ شیرین فه‌ره‌هاد ده‌به‌ینه بیستوون، بۆلبولان ده‌به‌ینه سه‌ر گولان، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌وا بخو‌پین و ده‌ردی دلی برینداران چاره‌سه‌ر ده‌که‌ی و هه‌ژاران یاد ده‌که‌ی و به‌ندییه‌کان له به‌ند ئازاد ده‌که‌ی و هه‌ر تۆ پروکه‌ی گراوانی له که‌عبه و ده‌بردا، هه‌ر تۆ چهرخ سوور ده‌ده‌ی و ده‌یچه‌رخینی، گه‌وره‌تر له تۆ که‌ستیک نییه، له مزگه‌وت و بتخانه‌دا، مؤمن و کافر کرپنۆشت بۆ ده‌بن، هه‌ر تۆ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو شتیکی و سزاواری پیا‌هه‌لگوتن و کرپنۆشکردنی.

مه‌ولانا خالده له پاش ئه‌وه‌ی نیشانه‌کانی خوا یه‌ک یه‌ک هه‌لده‌دا و باسیان ده‌کا و توانایی و گه‌وره‌یی و هیزی خوا به‌پێی به‌لگه ده‌سه‌لمینی، ئه‌وسا ده‌که‌وینه پاز و نیاز و پارانه‌وه له‌گه‌ل خوای گه‌وره و گراندا ده‌لتی:

یه لّلا به حَق زولجّه لالی ویت
 به زات و سیفات لایه زالی ویت
 به موقه پهبان باره گای حه ضرهت
 به پهرده داران سه ریر وه حدهت
 به پهرده داران دیوان لاهووت
 به زکر و ته وحید جه رگهی مهله کووت
 به عرش و کورسی به له وح و قه له م
 به مه لائیکا خاسهی موخته ره م
 به سه سوز نادم به دیده ی نه مین
 نه ورّ جه به هشت کفته پروی زه مین
 به خه لاس نوح جه ته وف طوفان
 به شادی خه لیل پوی عهید قوربان
 به سدق هارون به قورب موسا
 به پاکی مریم به ته قوای عیسا
 به ورد یوونس به سه بر نه ییووب
 به حوسن یوسف به زاری یه عقووب
 به پاستی هوود به دزستی ئیدریس
 به نه غمه ی داوود به ناله ی جرجیس
 به ناوازه ی بهر زکر زه که ریا
 نه ورّ که نه جه وف شه جهر شق کریا
 به ئیخالس پاک سهید موختار
 به زور بازوی حهیدر که پار
 به حلق ته شنه ی حوسه ین مه زلووم
 به نه رواج پاک نه ئمه ی مه عسووم
 به سدق و پاسی سه دیق نه کهره م
 به دین دوروسی فارووق نه عزه م
 به بی گوناهی مه زلوومی عوسمان
 به شه هیدی نهو شاهیدن قورئان

به سوحوف و زبور تهورات و ئنجیل
 به ئایه‌ی قورئان ئاومرده‌ی جبریل
 به (اصحاب الکهف) خاوا ئالوده‌ی غار
 ئه‌مین بین جه مه‌کر تایفه‌ی کوفار
 به (قطب الاخیار) به (غوث الاعظم)
 به (رجال الغیب) ئه‌وتاد عالهم
 به (بیت المعمور مسجد الاقصی)
 به یه‌سرب زهمین به‌ئرز به‌تحا
 به شیخ به‌سری به‌شیخ بایه‌زید
 به سولتان حه‌بیب شیخ ئه‌بوو سه‌عید
 به هه‌فت ئه‌بدالان خاسه‌ی کوردستان
 به چوار ده‌رویش ملک هیندوستان
 به (اصحاب البدر) کولل شه‌هیدان
 به گشت موریدان سه‌عاده‌ت نیشان
 به‌سوژ سینه‌ی سووته‌ی ده‌روونان
 به ئاو دیده‌ی دل پر جه‌ هوونان
 به شه‌ویداران عیباده‌تخانه
 به حه‌ق ئاشنا جه‌ خه‌لق بیگانه
 به سیاپۆشان سه‌ر حه‌لقه‌ی ماتهم
 به هووناو ئه‌سرین مه‌پیزان نه‌چه‌م
 به خاک نشینان بادیه‌ی په‌ستی
 به جورعه‌ نۆشان به‌زم سه‌رمه‌ستی
 به‌قه‌ده‌ح کیشان جورعه‌ی سه‌بووحی
 به تۆبه‌کاران تۆبه‌ی نه‌سووحی
 به یاهوو یاهووی ئه‌به‌دالان به‌ر
 به ناله‌ی پیران واده‌ی سو‌بیح سه‌حه‌ر
 به سه‌حه‌ر خیزی ساکنان ده‌یر
 به دوعای پیران عاقبه‌ت به‌خه‌یر

به قهله ندمران مهست مەيخانه
 مەكيشان جه دل نه عره‌ی مهستانه
 به عه‌شق مه‌ردان سه‌رمه‌ست مه‌ده‌وش
 به جام باده‌ی پير مه‌ی فروش
 به دوردي كه‌شان به‌زم ئيراده‌ت
 به گو‌شه گيران كو‌نج قه‌ناعه‌ت
 به بانگ حو‌جاج به‌ئاو زه‌مه‌زم
 به له‌حن ئنجيل به‌تو‌ف حه‌رم
 به ته‌ئسي‌ر سه‌وت قاري قورئانان
 به سه‌د نا‌قووس ئاوای روه‌بانان
 به سدق ده‌روون سو‌فیان ساف
 به زكر شي‌خان (جامع الاوصاف)
 به سه‌ر كه‌شته‌كان په‌وای حرمانی
 مه‌كه‌ران نه‌دای حق جان فشانی
 به سه‌ر كه‌ردانی كه‌لپو‌س نه‌كو‌لان
 نه بادیه‌ی عه‌شق وێل وێل مه‌گی‌لان
 به كو‌نه پو‌شان كو‌نج خه‌رابات
 جه نیمه‌شه‌وان مه‌وازان حاجات
 به‌ره‌قس سو‌ماع وه‌جد ئه‌هل حال
 مه‌وینان وه‌ چه‌م جه‌مین ویس‌ال
 به حيكمه‌ت وه‌نیان س‌ر ئیلاهی
 جه ئه‌س‌رار غه‌یب مه‌دان كه‌واهی
 به سه‌فای سینه‌ی ساف ده‌رویشان
 به سو‌ز ده‌روون یا هوو مه‌كیشان
 به تو‌به‌كاران جه گشت ویه‌رده
 به‌بێ وه‌فاییی دنیا په‌ی به‌رده
 به عه‌دل شاهان په‌عیه‌ت په‌روهر
 كه‌س جه په‌ناشان نه‌دینش زه‌ره‌ر

به سهر ئاو پیزی به رهزای بهرزان
 به لهزه ی ئەندام طول شه تهرزان
 به سهیل ئەسرین ههوران نهوه هار
 به شوعله ی دهروون بهرق شه رهبار
 به گۆنای پهنگین گۆلان وه هار
 به ناله ی ههزین بۆلبۆلان زار
 به داغ دهروون سپای گۆل لالان
 به دیدیشان ماوان وینه ی ئەبه دالان
 به وهفای لهیلا به عهشق مه جنوون
 به ناله ی کۆکه ن نه پای بیستوون
 به جلوه ی بتان شوخ مه جه بین
 مه نمانان جه مال جه هان ئافه رین
 به زکر و ته وحید مورغان یا هوو
 مه وانان (یا من لیس الاهو)

واته: خویا سویندم به گهره یی و مه زنیی تۆ و، سویندم به زیکانی باره گای پیغه مبه ر و
 به په رده دارانی ته ختی تۆ و به و فریشتانه ی که شه و پۆژ ناوت ده بن، به سۆزی دلی ئاده م
 و فرمیسکی چاوانی، به نه و پۆژه که له به هه شته وه ده رکرا و که وته پووی زه وی، به پزگاریی
 نۆح له تۆفان و به شادی و خوشیی ئیبراهیمی خلیل له پۆژی قورباندا، به راستی هاروون
 و نزیککی موسا و به پاکیی مریه م و به پاریزگاری عیسا، به پاران هوه ی یونس و به ئارامیه تی
 ئه یوب و به جوانیی یوسف و به گریان یه عقوب، به راستیی هوود و به دوستیی ئیدریس،
 به نه وای داوود و به ناله ی جرجیس، به ئاوازی به رزی پاران هوه ی زه که ریا، به و پۆژه و له
 نتوانی داریک شه ق کریا، به پاکی و خاوینیی پیغه مبه ری گهره ی ئیسلام و به زۆری باهووی
 عه لی و به تینوو یه تی حوسه ینی سته ملتیکرا و به گیانی پاک ی پشه وایان و ئیمامانی
 خاوین و به راستی و دروستی ئه بو به کری سدیق و به دین دوستی عومه ری فارووق و
 به بی گونا هیی عوسمان که قورئانی کۆ کرده وه و له پتی قورئاندا شه هید بوو، به سوجوف
 و زبوور و تهورات و ئنجیل و به یارانی غار که له ئەشکه وندا خه ویان پیا که وت و
 به مزگه وتی ئەقسا و به شاری مه دینه و سه رزه وینی به تحا و به شیخ به سری و به شیخ
 بایه زید و به شیخ نه بوو سه عید و به حه وت ئەودالی تایبه تی کوردستان و به چوار ده رویشی
 ولاتی هیندوستان به یارانی بهر که له پتی خوادا کوژران، به سۆزی سینه ی دلسوتاووان و

به‌ناوی چاوانی نه‌وانه‌ی وا دلّیان پر خوتنه، به‌شه و بیداران‌ی په‌رستگاکان و به‌ر‌ه‌شپ‌وشانی شین له به‌ران که خوت‌ناوی فرمیسک له چاویان دت، به‌خاک‌نشینانی دهشت و چۆل و نه‌وی، به‌باد‌ه‌ن‌وشانی هه‌میشه سه‌ر مه‌ست، به‌تۆبه‌کارانی ده‌می به‌یانی، به‌یاهوو یا‌ه‌ووی نه‌ودالانی دهشت و بتدی، به‌نال‌ه‌ی پیرانی ده‌می به‌یانی، به‌قه‌له‌نده‌رانی مه‌ستی مه‌خانه، که له دل‌وه نه‌عه‌ری مه‌ستانه ده‌کیشن، به‌ئه‌وینی پیاوانی سه‌ر مه‌ست و مه‌ده‌وش، به‌جامی باد‌ه‌ی پیری مه‌یف‌روش، به‌ئه‌وانه‌ی وا گو‌شه‌گیری ده‌کن، به‌ئه‌وانه‌ی وا به‌ئاواتی دلّیان ده‌کن به‌بانگی حاجیه‌کان و به‌ناوی زه‌م‌زم، به‌نه‌وای ئنجیل و به‌ده‌نگی قورئان خوت‌نان و به‌ده‌نگی زه‌نگی کلیسا به‌دلی پروون و خاوتنی سو‌فیه‌کان و به‌پارانه‌وه‌ی شیخه‌کان که له پتی خوادا گیان‌یان به‌خت ده‌کن، به‌سه‌ر‌گه‌ردانی و ده‌ربه‌ده‌ری که لپ‌وس له کۆلان که له دهشتی نه‌ویندا ده‌گه‌رتن، به‌کۆنه‌پ‌وشانی کونجی خانه‌قا، که له نیو‌مه‌شه‌واندا خه‌ریکی پاز و نیازن، به‌سه‌مای سو‌فیه‌کان که به‌چاو یاریان ده‌بین و به‌دیتنی یاریان شادمان ده‌بن، به‌وانه‌ی وا له زانیاری خوا‌ییدا شار‌ه‌زان و به‌پازی خوا‌یی شایه‌تی ده‌دن به‌پروونی و خاوتنی سینگی ده‌رویشان که له دل‌وه ناوی خوا ده‌بن، به‌و تۆبه‌کارانه‌ی که له هه‌موو شتی چاو ده‌پ‌وشن و بۆ خوا تّی ده‌کو‌شن، که به‌بی ئه‌مه‌گی جیهان په‌ی ده‌بن، به‌لاف‌اوی فرمیسکی هه‌وران له به‌ه‌اردا، به‌شو‌له‌ی ده‌روونی هه‌وره برووسکه که به‌تاو ده‌برووسکینّی، به‌کۆنای په‌نگینی گولانی به‌هار و به‌نال‌ه‌ی دل‌ته‌زینی بولبولانی زار، به‌داخی دلی سپای گوله‌کان، که وه‌کو نه‌بدالان له دهشت و چۆلدا ده‌ژین، به‌ئه‌مه‌گی له‌یلا به‌ئه‌وینی مه‌جنوون، به‌نال‌ه‌ی کۆکه‌ن له ناو کتوی بیتستون، به‌جوانیی کیزانی شو‌خ‌وشه‌نگ، که نو‌تنگه‌ی جوانی جیهان ئافه‌رین، به‌په‌له‌وه‌رانی به‌ه‌شت، که هه‌ر ناوی خوا دین و به‌ناوی نه‌وه‌وه ده‌چریکین و ده‌لّین: جگه له‌و داه‌ینه‌ری تر نییه و هه‌ر نه‌و خوا‌ی تاق و ته‌نیا‌یه.

مه‌ولانا خالد له پاش نه‌وه به‌گه‌وره‌یی و مه‌زنی و بی‌هاوتایی خوا و به‌خۆشه‌ویستی پی‌غه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام و یاره‌کانی و بنه‌ماله‌که‌ی و هاوه‌لانی و پی‌غه‌مبه‌رانی تری خوا و نه‌وینداران و گراوان و دلسو‌وتوان و خه‌مباران و سه‌ته‌ملیک‌راوان و شو‌خ‌وشه‌نگان و سه‌روشتی جوانی جیهان، سو‌پند ده‌خوا، ده‌که‌و‌پ‌ته پاز و نیاز له‌گه‌ل خوادا و ده‌لّی: خوا‌یا قه‌سه‌مت ده‌دم به‌و که‌سه‌نه‌ی که ناویانم برد، هیوا و ئاره‌زووی ده‌روونم به‌جّی بیتی و، له ده‌رگات تکام نه‌وه‌یه که گونا‌ه و تاوانی ئه‌م به‌نده پوره‌شه بی‌ه‌خشی، من که سه‌رده‌سته‌ی شه‌رمه‌زارانم و سه‌ر تۆپی جه‌رگه‌ی گونا‌ه‌کارانم، به‌جاری له ده‌ریای گونا‌ه‌دا که‌وزاوم، چونکه فه‌رمانه‌کانی تۆم به‌جّی نه‌هیتنا، دیاره نادانیم کردووه و خۆتیش ئه‌مه ده‌زانی، ئه‌م جاره بم‌بو‌وره، چونکه گونا‌هم بی‌ژماره و، له ئاگری دۆزه‌خ پزگارم بکه، ئه‌گه‌ر

دهمسووتېنې و، نهگەر گونا هم ده به خشی، نه وه به دهستی خو ته و خو ته ده زانی. خالد
بیوهری نه که ی له ده رگات و هیوام نه ویه بی به خشی:

یا ره ب جه ده رگات ئیدمهن رجا
بی به خشی گونای به نده ی رووسیا
من که سهر حه لقه ی شهر مسارانم
سهر ته وق جه رگه ی گونا کارانم
سهر تاپا غه ریق به حر عیسیانم
سووته ی نایره ی نار حرمانم
شهرت نه مر تو م وه جا ناوهر دهن
جه ته کلیفاتم ته قسیرم که رده ن
هر چی ویم که رده ن جه نافه رمانی
(استغفر الله، استغفر الله)
جو ررم بی حه دهن گونا م بی شمار
(پ پ نجنی من عذاب النار)
نهر مه سووچینم وهر به خشی م گونا
ره زا ره زای تو ن (الحکم لله)
بار عیسیانم کو کو بی به ن جه م
(یا غافر الذنب اغفر لی وارحم)
نه که ری مه حرووم به نده ی رووسیا
به (لاتقنطوا من رحمته الله)
نیازم ئیدهن یا حه ی قه یووم
خالد جه ده رگات نه که ری مه حرووم

مه ولانا خالد له م هو نرا وانه یدا دیاردی ده کاته سهر چهن د ثایه تی قورئانی پیرو ز و،
له به ر نه وه ی بروا و با وهر ټکی پته وی ئاینی بووه نا ئومید نه بووه و وتو یه خوا هر
ده مه به خشی و دیاردی کردو وه ته ثایه تی: قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ اسْرِفُوا عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ اِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ جَمِيعًا، واته: نه ی پیغه م به ر بل ی به به نده کانم به تاییه ت
نه وانه ی که زیانیان بق خو یان به خت کردو وه، له به زه یی و به خشی خوا بی به ش نابن و
خوا هه موو گونا هیک ده به خشی، جا مه ولانا خالد ده لی: نه ی خوا ی که وره و گران هر

خۆت به خشینەر گوناھی و گوناھ و تاوانم دمه خشی و له بهزهییی خۆت بێ بهشم ناکهی و دیاره له دهرگات بیتورهههیم ناکهی و ههر دهمبووری.

سه رچاوهکان

- ۱- دیوان فارسی و کردی مولانا خالد - باهتمام حاج محمود طالبانی - سەندج، ۱۳۸۵هـ.
- ۲- الشیخ معروف النوهدی البرزنجی - تالیف محمد الخال - سلیمانیه، ۱۹۶۱.
- ۳- المجد الثالث فی مناقب مولانا خالد - تالیف ابراهیم فصیح البغداد - استان، ۱۳۹۲هـ.
- ۴- سل الحسام الهندی - تالیف شیخ محمدامین - دمشق، ۱۳۰۱هـ.
- ۵- البهجه السنیه - تالیف محمد بن عبدالله الخانی - مصر، ۱۳۰۳هـ.
- ۶- الانوار القدسیه، تالیف محمد بن محمد الرخاوی - مصر، ۱۳۴۴هـ.
- ۷- چامه سرایان کرد - تالیف صدیق صفی زاده (بۆرهکی) چاپ نه کراوه.
- ۸- عه قیدهی کوردی - مهولانا خالد (دهستنووسه).
- ۹- دیوانی مهولانا خالد - نهسته موول، ۱۸۴۴.

شیخ عوسمانی سیراجودینی

۱۲۸۳-۱۱۹۵

ئهم زانا ههره گه وریه که وه کو ئهستیرهیهکی گهش له ئاسمانی کوردهواریدا درهوشاوهتهوه، ناوی عوسمان و کۆری خالد و نازناوی سیراجودینه و بهپیتی ئهوه بهلگانهی که کهوتونهته دهستان له سالی ۱۱۹۵ی کۆچی له دیتی تهوتلهدا له دایک بووه. ههر له منداڵیهوه خهریکی خۆتندن بووه و له پاشا چووته حوجرهی فهقییان و ههندی پهرایریژمانی عهرهبی و ئایینی خۆتندون و بۆ خۆتندن زۆربهی ناوچهکانی ههوارمان گهراوه، ماوهیهک له بیاره بووه و ماوهیهکی زۆریش له دیتی خهریانی خۆتندویهتی و چهند سالتیکیش له خورمال بووه و له پاشا له سلیمانی خۆتندنهکی تهواو کردووه و له بهر ئهوهی ئارهزوی له سۆقیهتی بووه، له سهر ئهم ئارهزوه له تهمنی بیست و پینج سالتیدا چووته بهغدا و له خۆتندنگای گیلانی دامهزراوه و له پاشا ههر له بهغدا بهخزمهتی مهولانا خالیدی نهقشبهندی گهیشتهوه و پێ و پچهی نهقشبهندی له سهر دهستی ئهوه وهرگرتووه و گهراوتهوه زیند و مهلبهندهکی خۆی و خهریکی پهرهپیدانی پێ و پچهی نهقشبهندی و پینۆینی خه لک بووه تا له سالی ۱۲۸۳ له تهمنی ههشتا و ههشت سالتیدا کۆچی دواویی کردووه و له نزیک خانهقاکی خۆیهوه نێژراوه.

شیخ عوسمان له گه ل ئهوهی خهریکی پهرهپیدانی پێ و پچهی نهقشبهندی بووه و

پښتو ټيښي موسلمانانې كړدووه، ئيتړ نه پيهرژاوه په راو دانې، به لام گهلې نامهي له شوين به جې ماون كه به فارسي بڼ هاوه لان و ياران و پياوانې گه ورهې ئه و دهرهې نووسيون و هرهو ها هه ندي راسپارده شي بڼ په پره و هكانې به فارسي نووسيوه و له هونينه وهې هونراوې فارسي و كورديشدا دهستيكي بهرز و بالاي هه بووه. به لام ئيمه جگه له دوو هونراوې كوردې نه بې، ئيتړ شوينه واريكي تري ئم زانا گه وره مان دهست نه كهوت و، لهو هونراوانه وه وا دهرده كه وي كه شيخ هونراوې زور بووه و پرنكه له داهاتوودا بكه وريته دهست. ئه مهش ئه و دوو هونراوهې كه بڼ مه وله ويى تاوه گوزي نووسيوه و گلهي لى كړدووه بڼ چي نامهي بڼ نانوسي، وهكو ده لى:

يا كاغه ز بريان، يا مه لا مه ردهن
يا هر عارته ن دوس ويدا كردهن
غه مگين مهنيشه غم بدهر وه باد
فه لك نمازق كس وه خاتر شاد

واته: قاقه ز براوه و يا مه لا مردووه و، يا بو ت نهنگه كه دوست ياد كې و نامهي بڼ بنووسي. خه مگين دامه نيشه و خه م بده به با، چونكه چرخ ناهي لى كس به خوشييه و دانيشي.

سهرچاوهكان

- ۱- يادى مردان - مه لا عه بولكريمى موده ريس - به غدا، ۱۹۸۲.
- ۲- ميژووي ئه دې كوردى - عه لاندېن سه جادى - به غدا، ۱۹۵۲.
- ۳- يادداشته كانى خوم سه بارهت به شيخ عوسمان.

ميرزا مه محمودى زهنگه نه

۱۲۹۵ -

ئهم هونره مان ناوې مه محمود و كورې ئه حمدهي زهنگه نه يه و نازناوې فنونيه و به پتي ئه و به لگانهي كه وتونه ته دهستان له دتي قهيتوول له دايك بووه و هر له و تشدا پي گه يشتووه. هر له مندا ليدا خريكي خوئندن بووه و له پاشا ماموستاي تايبه تي بڼ گيراوه و له لاي ئه و فيري زمان و ويزه ي فارسي و عه ربه ي بووه و پاشان چوه ته كه ركوك و له ويدا ماوه يه ك له لاي خزمه كانى ماوه ته وه و خه ريكي خوئندن بووه و ئه وسا گه راوه ته وه زيد و مه لبه نده كه ي خوي و خه ريكي كاري كشتوكال و ميرزا يه تي بووه، به لام ئه وهنده نه ماوه و پويشتووه ته داويني كتيوى ئومه ر مل له نزيكي كرماشان و پاشماوه ي ژياني له ويدا بردووه ته سهر تا له سالي ۱۲۹۵ ي كوچيدا جيهاني به جې هيشتووه و هر له و تشدا نيزراوه.

فنونى بەيەككى لە ھۆنەرانى كورد دىتە ژمار و لە ھۆننەھى ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاى ھەبوو و ھۆنراوەكانى زۆر تەي و پاراو و شيرين و پەوانن، لە ھۆنراوەكانى ئەم ھۆنەرە ھەر تەنیا پارچە ھەلبەستىكى كەوتووئە دەستمان ئويش لە گۆفارى دەنگى گىتى تازەدا چاپ كراو. ئەمەش پارچە ھەلبەستەكەى كە دەلى:

ھەردەم خەيالەن، ھەردەم خەيالەن
 پەژارەى لەيلم ھەردەم خەيالەن
 دل مايل وەشەوق شەوخ و نەوھالەن
 حۆرى لە قايتى كەم سن و سالەن
 دوودیدەش نەتەرح دیدەى غەزالەن
 گۆناى گۆل شىوہش ئامپتەى خالەن
 تاتاي كلافەى وینەى پەردالەن
 گرئ بەند پىچ پای دەستمالەن
 كلافان ئاوتز سەحن جەمالەن
 جەمالش گۆياى عەقل و كەمالەن
 لەب غونچەى گۆلان پای چەمچەمالەن
 سرشتەى قودەرەت زات بى زەوالەن
 سەرتاپای حوسنش يەكسەر جەمالەن
 لەى دونيا چون ئەوكەس تر مەحالەن
 نە سەرسینەى صاف دوو لىمۆى كالەن
 بالاچون عەرەر پەنجەى شەمشالەن
 ھەزار چون مەجنوون پەرىش عەودالەن
 «فنونى» نەوھەسەف زبانش لالەن

واتە: ھەموو دەم ھام لە بىرى يارەكەمدا و شەخوشەنگى ئو، كارى كردووەتە سەر دلم و ئەو يارە پەريزادەيەكى كەم سالە و چاوەكانى ھەكو چاوى ئاسك وايە و گۆنا و كۆلمەى و ھەكو گۆلە و ئاوتتەى خالەكانى بوو و پەلكەكانى بەسەر گۆنايا شۆپ كردووەتەو و شەدەى لار ناو و جوانيەكەى ئاوەز و ھۆش لە مرق دەستپىن و لىوى دەلىى گۆلى داوینى كۆمەكانى چەمچەمالە و خوا سروشتى كردووە، ئەو لە جوانیدا لەم جیھانە بى وینەيە و

له سەر سینگیه وه دوو لیمۆی کال هه لۆاسراون و بالای وهکو عه رعر و په نجه ی شمشاله و هه زار کهس وهکو مه جنوون بۆ ئه و عه بداله و «فنوونی» له ستایشی زمانی لاله.

سه رچاوه کان

۱- دهنگی گیتی تازه - ژماره ۱۱، سالی ۱۹۴۶.

۲- یاداشته کانی خۆم سه بارهت به میرزا محموودی زهنگه نه.

مه لا نۆشای زهنگه نه

۱۲۵۰-۱۲۰۰

ئهم هۆنه ره مان ناوی نۆشا و کورپی ویشتا سپی زهنگه نه یه و به پیتی ئه و به لگانه ی که که وتوونه ته دهستان له سالی ۱۲۰۰ ی کۆچی له دیتی گولباغ له دایک بووه و هه ر له ویشدا پتی که یشتووه. هه ر له مندالیدا خه ریکی خوتندن بووه و بۆ خوتندن زۆربه ی ناوچه کانی مه لایر و دینه وه ر و کرماشان که پاوه و سه ره نجام له شاری نه جف و دمی مه لایه تی و هه رگرتووه و که پاوه ته وه زید و مه لبه نه ده که ی خۆی و پاشماوه ی ژیا نی به وانه و تنه وه و ریتنۆیتی خه لک بر دووه ته سه ر تا له سالی ۱۲۵۰ ی کۆچی له ته مه نی په نجا سالی دا کۆچی دوایی کردووه و نیژراوه. مامۆستا سه یه حوسه ی حوزنی موکریان ی له گوڤاری (دهنگی گیتی تازه) دا سه بارهت به مه لا نۆشا ده لێ: مه لا نۆشا له به نه رتا خه لکی گولباغی کوردستانی عێراق بووه و له هۆزی زهنگه نه یه و تا نیوه ی سه ده ی سیزده می کۆچی ژیاوه و چه نه هۆنراویکیشی به ناوی داری جهنگه ل له وه وه هیناوه ته وه که ئهم هۆنراوانه به شیکن له چه کامه به ناویانگه که ی میرزا شه فیع به ناوی دره ختامه.

کا که ئه سفه ندیاری غه زه نه فیه ی له به پاوی گولزاری وێژهی لوپستاندا ده لێ: مه لا نۆشا یه کێ له هۆنه رانی هه ره به رزی لوپستانه و له نه وه ی سه ی ئه بوولو ه فای شاره زوورییه و له ده وری نادرشای هه وشار (۱۱۶۸ - ۱۱۶۰ ی کۆچی) دا ژیاوه، وهکو خۆی ده لێ:

ئیسایه ده ور نادر سولتانه ن	مه ردوم ژ جه ورش بیتزار ژگیانه ن
جیهان ئاشووبه ن، دنیا ده ره مه ن	خاتر چه زینه ن، ئاسایش که مه ن
ره عیه ت فیراره ن، خه لق خولقش ته نگه ن	ئیقبا ل ئه ولاد شا سه فی له نگه ن
ئیسه من یه حال یه ئه حوال مه ن	یه ره نج به رده ی چه نه دین سال مه ن

واته: ئه مه ده وری نادرشایه و خه لک له سته می ئه و له گیانی خۆیان بیتزارن و جیهان ئازاوه ی تێ که وتووه و به جاری تیک چوو و دل پر له خه م و په ژاره یه و هیمنی له ناو ولاتا

نييه، خه لک له ترسا هه لډي و هه موو پهرتشانن و بهختي نه وهی شا سه فی پش بووه و منیش نه مه حاله و چهندين ساله پهنج و ئه رک دهکتشم.

کاک ئيسفهنديار هه روه ها ده لي: مه لا نوشايه کی تر هه بووه که نه وهی مه لا نوشای به که مه و له دهوړی قاجاريه کاندا ژياوه و ئه ویش هونه ربووه و گه لي هونراوی به زاراوهی له کی له شوین به جی ماون.

له هه ندي زانای لورستانیشم پرسى، ئه وانیش وتیان مه لا نوشا دوو کهس بوونه و هه ردوکیان هونراویان زورنه و مه لا نوشای دووم له دهوړی فه تالی شای قاجار (۱۲۱۱-۱۲۵۰ ی کچی) دا ژياوه و ئیتر له کويدا بووه و له کويدا مردووه کهس شتیکی لی نازانی.

خواوراسان له م دوايييه به یازتیکی کونمان که وته دهست که زوربهی هونراوه کانی مه لا نوشا و تورکه میر و ئه لماس خان و هه ندي هونه ری تری تیدابوو له پراویزی هه ر هونراویدکا کورته باستیکی ئه و هونه رانه له گه ل میژووی ژیان و مردنیان نووسرابوو و به م چهشنه ئیتر هیچ شکیکمان بۆ نامینتی که مه لا نوشا له ناوه راستی سدهی سیزدهمی کوچیدا ژياوه.

مه لا نوشا له هونینه وهی هونراودا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و هونراوه کانی زور تهړ و پاراو و شیرین. ئه مهش چهنده هونراویتی که هه نره که ده لي:

جه م جا هیچ و پوچ، جه م جا هیچ و پوچ
دهولت شاهان جه م جا هیچ و پوچ
په ونه ق حوران زیتبا هیچ و پوچ
هه رجا مه نوورم به کجا هیچ و پوچ
دهشت و راغ و باغ، سه حرا هیچ و پوچ
عاقبه ت ته لسم دنیا هیچ و پوچ

ئه گه ر جا هل بی سه رمه ست باده
که مه ر به ربه سته ئه برق گوشاده
حوسن یوسفیچ خودا پیت داده
هامه رازت جن بۆ یا په ریزاده
مه نگولهی موشکین پهزا هیچ و پوچ
عاقبه ت ته لسم دنیا هیچ و پوچ

نەر شا بی وینهی شا تهیموور لهنگ
 نهگر پوستهم بی له مهیدان جهنگ
 نهگر چی فهرهاد نه بهرد وست نه و سهنگ
 سهر نه نجام گۆرهن سهرای تارو تهنگ
 شیرینی شیرین شهیدا هیچ و پووچ
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووچ

نهگر گه دابی ویتل و دهر به دهر
 بهتال و به دحال کۆنه شال نه وهر
 نه لحابه ی لوقمه ی کۆچ و کولفت دهر
 حهق پیت نه داده کالای سیم و زهر
 موفلس و مونعم، گه دا هیچ و پووچ
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووچ

نهگر مالدار بی، مهتای فراوان
 بوخشی دینار، دهرهم وهدامان
 ههرجا نازاری بوهرن وه باوان
 پهردنشین بۆجه ی بارگه و لاوان
 چون مهردن ئاماگول دا هیچ و پووچ
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووچ

نهرچی فهرمهرز سپای دهشت ره ی
 نه و گورز و گۆپال دهست و بازوونه ی
 هام بهزم و هام رهزم شاهان که ی که ی
 ههرجار بنۆشی جام و باده و مه ی
 سههم و سهفاکی و سپا هیچ و پووچ
 عاقبهت تهلسم دنیا هیچ و پووچ

نوشاد شاد مهبه وهی دنیای فانی
 دهور میماندارهن تۆ چی میهمانی
 بگوزهر ژ نه غوای شووم شهیطانی
 تا بنما ومنهت راگهی زنگانی
 وهرنه فهوت و مهوت دنیا هیچ و پووج
 عاقبت ته لسم دنیا هیچ و پووج

واته: پله و پایهی پاشایان و جه مشید هیچ و پووجه، ههروهها جوانیی جوانان و پهری
 پهیکه ران و رواندن به باغ و دهشت هیچ و پووجه و ژیان خهون و خهیا له، نه گهر سه رخۆشی
 باده بی و وهکو یووسف جوان و روال بی و خاوهن زیت و زیتو بی، ژیانی جیهان ههر هیچ و
 پووجه. نه گهر وهکو میر تهیموور پاشایهتی بکه و وهکو پۆستم له مهیدانی شهردا بی و،
 یا وهکو فهرهاد خهریکی تاشینی بهرد بی، سه ره نجام دهمری و دهجیته ناو گۆر و،
 شیرینی شیرین بی هوودهیه و جیهان هیچ و پووجه. نه گهر هه ژاریکی ناوارة و دهر به دهر
 بی و بۆ مال و منالت خهریکی سوآلکردن بی و خوا سامان و دارایی پیت نه دابی،
 سه ره نجام ههر دهمری و جیهان هیچ و پووجه و، یا نه گهر خاوهن سامان و دارایی بی و
 به خروار زیت و زیتو ببه خشی و، له گهل نازاراندا بجیته ناو په رده وه و دانیشی، سه ره نجام
 مهرگ دیته لات و دهمری و جیهان هیچ و پووجه. نه گهر وهکو فلامهرز له شکر ببه یته دهشت
 و دهر و گورز و گۆپال بگریته دهست و شهر بکهی و، یا هاویه زم و هاوپه زمی پادشاکان بی
 و هه موو دهم باده بنۆشی بۆ ده بده بهی ژیان تی کۆشی، سه ره نجام مهرگ ده بیته میوانت و
 جیهان هیچ و پووجه. نهی نوشا دها ده سه خه روئی لهم جیهانه مهبه، چونکه چهند رۆژیک
 میوانی نهی و له فربوی نه هریمه ن خۆت بپاریزه، تا پیتی ژیانته پی پیشان دهم، نه گینا
 مهرگ ههر ده بیته میوانت و جیهان هیچ و پووجه.

مه لا نوشا له پارچه هه لبه ستیکی تردا ده که ویتته ستایشی دلداره کهی و بهم جۆره پتیدا
 هه لده لئی و ده لئی:

گیسوو که لاغی، گیسوو که لاغی
 سه وزه ی چاو سیا، گیسوو که لاغی
 چاو، نه برۆ سیا چهنی زولف زاغی
 زاغی ته پ ژ ته رز میل کارا غی
 زولفانش پر مهوج، نه برۆ په یوه سته
 بژانگش چون تیر ژ که مان جه سته

ئەبرۆان سىيا، شۆر چاۋ سىيا
 ۋە نىش بژانگ خەدەنگ و سىيا
 سەرپەنجە گۈلى، دوگمەي خەم گۈلى
 بۆسەگا گۈلى، خالان فلفلى
 لەۋگۇناگۈلى، حوقەي ناف گۈلى
 تەن ۋە تاي ھەرير زەرىن باف گۈلى
 پشت كۆتا، پابەرز، قەدەبارىك دەم تەنگ
 نىم نىگاش مەرباز شەيداي شۆخوشەنگ
 خەرامان پەوش ئاھوۋى خوتەنى
 تەن و تۆژ چىنى سەۋز چەمەنى
 شىۋەي سەۋزەداشت، سەۋزە شىۋەي
 ئەۋ سەۋزە چەن كەس پەرىش لىۋەي

ۋاتە: يارە خۆشەۋىستەكەم پەلگەكانى رەشە و چاۋەكانى مەستە و ئەبرۆكانى پەيۋەستە
 و بژانگەكانى ۋەكو تىر بۆمىن راۋەستان، سەر پەنجەكانى ۋەكو گۈلە و خالەكانى ۋەكو
 بىبار ۋايە بۆ دل، لىۋى گۈلە و لەشى نەرم و سىپىيە و بالاي بەرزە و دەمى تەنگە و زۆر
 شۆخوشەنگ و جوانە و شىۋەي سەۋزەيە و چەن كەس تا ئىستا ۋەكو من بۆ ئەۋ شىت و
 لىۋە بوۋە دلى خۆي لە دەست داۋە و ئاۋارەي ھەرد و كىۋ بوۋە.

ھۆنراۋەكانى مەلا نۆشا بەداخەۋە تا ئىستا كۆنەكراۋنەتەۋە و كەسىش بايەخى پى
 نەداۋن و ھەندىكىان ھەروا لەناۋ بەياز و كەشكۆلەكاندا نووسراۋن.

سەرچاۋەكان

۱- گۇفارى (دەنگى گىتى تازە) - ژمارە ۵ سالى ۱۹۴۶.

۲- گلزار ادب لرستان، تاليف اسفنديار غضنفرى - تهران، ۱۳۶۴.

۳- بەيازىكى كۆن كە لە سالى ۱۲۶۲ى كۆچىدا نووسراۋە.

نالی(ی) شارەزووری

١٢٩٥-١٢١٢

نالی یه کۆی لهو ئەستێره هه ره گه شانهیه که له ئاسمانی
وێژهی کورد هواریدا هه تا هه تایه ده درهوشیت هه. ئەم
هۆنه ره پایه به رزه ناوی خدر و کۆری ئەحمەدی شاوهیسی
میکایلییه. سالی له دایکبوون و مردنی نالی به تهواوی
نازانری و زۆر تاریکه و هه ره که قسهیهکی لێوه کردوه،
ئیمهش ئەو قسانه لێره دا دێنین و له پاشا زانیاری
خۆشمان باس دهکەین تا راستیه که مان به تهواوی بۆ
دهرکهوی.

مامۆستا محەمەد ئەمین زهکی به گ له په راوی (کورتە ی
میژووی کورد و کوردستان) له لاپه ره ی ١٣٥٨ ده لێ: نالی له سالی ١٢١٥ ی کۆچی له دێی
خاک و خۆلدا له دایک بووه و له سالی ١٢٧٣ دا کۆچی دوا یی کردوه. مامۆستا عه لئه دین
سه جادیش له په راوی (میژووی ئەدهبی کوردی) دا ده لێ: نالی له سالی ١٢١٧ پیتی ناوه ته
مهیدانی ژیا نه وه و له سالی ١٢٧٥ دا مردوه. دوکتۆر مارف خه زنه دار له سه ره تای
دیوانه که ی نالیدا ده لێ: نالی له سالی ١٢٢٠ ی کۆچی چاوی له جیهاندا کردوه ته وه و له
سالی ١٢٧٦ دا مائئا وایی له جیهان خواستوه.

مامۆستا محەمەد ی مه لا که ریم له په راوی (له پیناوی نالی) دا نووسیویه: ئەوانه ی وا
به سه ره تای نالیان نووسیوه، هیچ سه رچاوه یه کیان بۆ ئەو میژووه ی که بۆ نالی دایان
ناوه، دیاری نه کردوه و، ئەوه ی ئاوه ز پیشانی ددها ئەوه یه که تا ئیستا که سیک نییه له م
جیهانه دا بتوانی بلی نالی که ی له دایک بووه، ئەوهش ته نیا له به ره ئەوه که نالی میکایلی
بووه و کۆره وهر زێزکی شارەزور بووه و لهو دهره شدا له شارەزوردا به ده گمه نه بی
خوێنده واریکیان تیا هه لئه که وتوه. که وابوو ئیتر کۆ میژووی سالی له دایکبوونی نالی
نووسیوه؟ مردنیشی هه ره همان ده ستور.

مامۆستا مه سهوود محەمەد له وتاری (چه پیک له گولزاری نالی) که له گۆفاری کۆری
زانیا ری کوردا چاپ کراوه ده لێ: حاجی مه لا عه بدوللای جه لی زاده گپراویه ته وه که له
سالی ١٢٨٨ ی کۆچی مامۆستا نالی له مه که که دا دیوه که زۆر پیر بووه و په نگه له هه شتا
سالی دا بووی.

له به یازیکې کوندا که لهم دواييېدها کهوټه دهستماني، ميژووي له دايکبوون و مردني هه ندي له هونه راني کورد وهکو: يوسف ناسکه و فقهی حه سهني بانهيي و نالي و مهستووهي کوردستاني له گهڼ هه ندي له هونراوه کوردييه کاني نهو هونه رانهي تيدا تومار کرابوون که لهو به يازمدا نووسراوه نالي له سالي ۱۲۱۲دا له دايک بووه و له سالي ۱۲۹۵دا مردووه.

که و ابو نالي له سالي ۱۲۹۵ي کوجي له تهمهني ۸۳ ساليډا کوچي دوايي کردووه و نه مهش جتي متمانه يه و باوهري پي دهکري، چونکه گه لي به لگهش له هونراوه کاني ناليدا هه يه که نه و همان پي ده سله يښ که نالي زور پير بووه و مردووه. وهکو لهم پارچه هه لېه سته يدا دياردي به قزي سپي و چاوي کزي خوي دهکا که به هوي تيپه ريني تهمهني وه وای ليها تووه وهکو دهلي:

مووي سپي کردم به شويستن ناوي عهيني شورده شط
 شورده شط يه عني که تيدا خو به خو قه ل بوو به به ط
 هه لگرا، وهک مومي کافووري به شه ودا، موو به مووم
 وا سيا روو بوو به خويتم نوقطه نوقطه، خط به خط
 من ده ليم شو بوو به روژ، نه قسم ده لي روژ بوو به شه و
 نهو موسي به، چونکه چاوي پي سپي بوو، من غه له ط
 ره و غه ني ديده رزيا به سر کيتابي خه ططي خوم
 چاو له ئيشي نهو سپي، نووريش به سر نهو دا سه قه ط
 سر د و گهرمه نا هه که م سه و زه گياي کردم به پووش
 پايزي روو بوو به بوردي سوور و زهردي موخته لي ط
 وهجه که م ئيسمي به ياض نه ماما و رهق زهر د و سيا
 با موخه طه ط بئ به کافووري که شيده ي خوش نه مه ط
 چونکه له وحی روو سيه ه، روو زهردي بي، ته زيني يه
 خويتي چاو م جه ده ولي بي، قه طره کانيشي نوقه ط
 نه قشي دوو مووي به ده وري روو، ده بيته عه يبي شه ي ب
 ثايه نه ي روو پاکي به، رووناکي به، نوور و، شه مه ط
 يا گه دايه که غه ني يا پادشاهي که فقهير
 لهم دووه، خالي ني به (نالي) له رووي حه دي وه سه ط

واته: فرمیټسکی سوټری چاوم هاتووه به‌سەر مووی ره‌شی پرومه‌تما، هه‌مووی وه‌کو قه‌له‌ره‌شه‌یی که بکه‌وټته ناو خوټلټینه‌وه کردووه به‌قازی سپی، مووی ره‌شم وه‌کو شه‌و ره‌ش بوو که چی ئیستا که وه‌کو رۆژ سپی بووه، من به‌نه‌وسی ته‌ماکار و سه‌رکټشی خۆم ده‌لټم به‌سیه‌تی هوا و هه‌وه‌س، نه‌وا مووی ره‌شم سپی بوو، کاتی پیری هاته پټشه‌وه، به‌لام نه‌و له‌به‌ر نه‌وه‌ی که کوټراییی داها تووه جگه له ره‌شی شتی تر نابینی، له وه‌لاما ده‌لټ: نه‌خیر وا نییه، مووی سپیت هه‌لگه‌راوه به‌ره‌شی. خوټنی چاوم له‌باتی فرمیټسک به‌سەر خه‌تی پرومه‌تما رڙاوه، ئینجا چاوم له‌به‌ر ئیټشی پزانی نه‌و خوټنه بینایی له ده‌ست داوه و سو‌مای چاوم له‌و ره‌شییه کار ناکا تا ببینی که واته چاوم به‌جاری کز و کوټر بووه. هه‌روه‌ها که له پایزدا په‌نگی که‌لای داره‌کان زه‌رد و سوور هه‌لده‌که‌رئ، پایزی پیریش پارچه‌ی رووی منی به‌خوټنی فرمیټسک و زه‌ردیی پوخسار په‌نگ کردووه. واته وه‌کو بوردی یه‌مانی زه‌رد و سووری لټ هاتووه. پوخسارم با وه‌کو له پرواله‌تا سپییه، به‌لام به‌که‌لای زه‌ردی په‌نگ و ره‌شی خوټن داپۆشراوه و، مووی سپیشم که وه‌کو کافووره، بۆ جوانیی خه‌ت خه‌تی کردووه، تابلۆی پروپه‌شی نه‌گه‌ر زه‌ردیی پټوه‌بټ، ده‌بټته هۆی جوانی و پا‌زاوه‌یی. مووی پوخسار نه‌گه‌ر ماش و برنج بټ، دوو پروویی و دوو په‌نگی پیری ده‌که‌یه‌نټ، چونکه سپییه‌تی ته‌واو ده‌بټ به‌ئاوټنه‌ی پروپاکی و، ماش و برنجیش ده‌بټته ئاوټنه‌ی پرووناکی.

نالی به‌پټی نه‌و به‌لگانه‌ی که باس‌مان لټوه کرد، له سالی ۱۲۱۲ی کۆچی له دټی خاک و خۆل که که‌وتووه ده‌شتی شاره‌زور، پټی ناوته مه‌یدانی ژیا‌نه‌وه. له مندا‌لیدا خه‌ریکی خوټندن بووه و پټزمانی عه‌ره‌بی و په‌راوه ورده‌له‌کانی فارسی و قورئانی پیرۆزی خوټندووه و پاشان پزیشته‌وه‌ته فه‌قییه‌تی و زۆربه‌ی شاره‌کان و دټکانی کوردستان وه‌کو: سنه و سابلاخ و هه‌له‌بجه و سلټی‌مانی که‌راوه و، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مه‌له‌بندی قه‌مه‌داغ له‌و سه‌رده‌مه‌دا کانگای زانست و خوټنده‌واری بووه و، زانا هه‌ره که‌وره‌کانی کوردستان له‌ویدا خه‌ریکی خوټندنی فه‌قی ئیسلامی بووه، پاشان بۆ جاری دووم رووی کردووه‌ته سلټی‌مانی و له لای مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لا ره‌شدا خه‌ریکی خوټندن بووه و له لای مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای خه‌ریانیش ماوه‌یه‌ک بۆ خوټندن ماوه‌ته‌وه تا بووه به‌مه‌لا و زانایه‌کی باش و ودمی زانستیی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی وهرگر تووه و پاش نه‌وه خه‌ریکی وانه و تنه‌وه و پټنموونی خه‌لکه بووه.

نالی سه‌ردای دټنی مائی خوا ده‌که‌وټته سه‌ری و سلټی‌مانی به‌جټ دټلټ و ده‌جټ بۆ حه‌ج و که حه‌ج ده‌کا ده‌که‌پټته‌وه بۆ شام و چه‌ند سالی‌ک له‌ناو کورده‌کانی شامدا ژیا‌ن ده‌باته سه‌ر و نه‌وسا پرو ده‌کاته شاری نه‌سته‌موول و له‌ویدا چاوی ده‌که‌وټته نه‌حمه‌د پاشای بابان

و ئەحمەد پاشاش لە کاری دەولەتی ئەو سەردەمدا دای دەمەزڕینی و ئیتر پاشماوەی ژیانی هەر لەویدا دەباتە سەر تا لە ساڵی ۱۲۹۵ی کۆچی لە تەمەنی ۸۲ سالییدا بادهی مەزگ لە مەیکێتێری ئاکام وەردهگرێ و دەپخواوە و کوردهکان تەرمەکی لە گۆرستانی ئەبوو ئەبووی ئەنساریدا دەنێژن.

هۆی هەلقولینی هۆنراوی نالی وەکو هەندیک دەم بە دەم گێراویانەتەو، ئەو بوو کە کاتی لە قەرەداخدا بەفەقتیەتی دەپخوێند، کچیکی شۆخوشەنگ بەناوی حەبیبە هەست و ئاوەزی لێ دەستی و دەپخاتە ناو هۆنەریتییەو، هەر وەکو دەلێن: نالی لە پاش ماوەیەک کە گراو و سەوداسەری ئەو کچە شۆخوشەنگە بوو، دەپخوێ و دەبیتە هاسەری ژیانی، بەلام لە هۆنراوەکانی نالییدا وا دەردەکەوێ کە حەبیبە بۆ ماوەیەک لەکەڵ ئەودا ژیاوە و پاشان مردوو، نالییش هەر لەبەر ئەو بوو کە مەلێبەندی بەجێ هێشتوو و ئیتر پڕوی نەکردوو تە زێدەکی خۆی و لە ولاتی بیگاناندا جیهانی بەجێ هێشتوو.

نالی یەکی لە هۆنەرانە هەربەرزێ کورده و، هۆنراوەکانی گەلێ پاراو و ناسک و شیرین و پەوان و، هۆنراوەکانی دەکرێنە سێ بەشەو: دلداری، خواناسی، نیشتمانی، لە هۆنراوە دلدارییەکاندا ئەوەمان دەکەوێتە پێش چاو کە مامۆستا نالی ناوەڕۆکی بەتێ هۆنراوی تر نەیانەتێبێ و، هەر وەهاش ئەو ناوەڕۆکە زۆرتر لە قالبی هۆنراودا جێ بکاتەو. بەجۆرێ تر بلێن، مامۆستا نالی ویستووێ هۆنراوەکانی لە جل و بەرگی هۆنراوی کۆن پڕوت بکاتەو، بەلام لەبەر ئەو لای وابوو، دوور کەوتنەو لە پێ و پەوشتی هۆنەرەکان، واتە ئەو هۆنەرە کە بەچەشنی کۆن هۆنراویان هۆنیوەتەو، دەبیتە هۆی بێ بابی بوونی هۆنراوەکانی، ئەو بوو کە نەیتوانیوە بەتەواوی لە پێ و پەوشتی ئەوان لابدا، تەنیا ئەوێ پێ کراوە کە هەندێ جار مەبەستی قوولتر و وردتر لە هۆنراوەکانیدا بەتێتە دی.

نالی لە هۆنەرەوێ هۆنراودا دەستیکی بالایی هەبوو و لە هەموو جۆرە هۆنەرێکی هۆنراودا شارەزایی بوو و، دەریای بیروردی و کەلکەلێ ئەو سنوورێکی بۆ نەبوو و بەهەر جۆر کە ویستبیتی هۆنراوی هۆنیوەتەو، بەراستی هۆنراوەکانی ئەو لە وێژە کوردیدا پێکۆپێک و بێ هاوتایە. مامۆستا نالی خۆی لە پارچە هەلبەستێکدا ئەو مەبەستەمان بۆ دەردەخا وەکو دەلێ:

بۆلبۆلی طەبعم ئەوا دیسان ئەنا خوانی دەکا
نوکتە سەنجی، بەزەلەگۆیی، گەوهر ئەفشانی دەکا
خود پەسەندی بێ، یەقین ئیظھاری نادانی دەکا
خەرقە پۆشی کە دەپۆشی جەوھەری ذاتی ئەحەق؟

بیننی جیلوهی برپشتی خۆی به عوریانی دهکا
 ضابطه‌ی طبعم سوواره، ئیددعای شاه‌ی هیه
 موخته‌شهم دپوانه، داوای ته‌ختی خاقانی دهکا
 شاهیدی فیکرم که بپته جیلوه‌گاهی دل‌بهری
 شاه خه‌سرهو، رۆحی شیرینی به‌قوربانی دهکا
 نووکی خامه‌ی من که بپته مه‌عنی ئارایی که‌مال
 خه‌ط به‌خه‌ط ئیظهاری نه‌قشی صوره‌تی مانی دهکا
 ئیستیطاعه و قووه‌تی طبعم به‌کوردی و فارسی
 عاره‌بی، ئیظهاری چالاک‌ی و چه‌سبانی دهکا
 خاطریکی شوخ و خوش و بێ غم و جه‌معم هه‌بوو
 ئیسته‌ بۆ زولفی که‌سی مه‌شقی په‌ریشانی دهکا
 هودهودی دل‌چه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه، یه‌قین
 خۆی که دام‌نگیری شاه‌ی ئاصه‌فی ثانی دهکا
 ئه‌و که‌سه ته‌حدیثی نیعمه‌ت بێ مورا‌د و مه‌طله‌بی
 میثلی (نالی) ئیم‌تثالی ئه‌مری یه‌زدانی دهکا

واته: بۆل‌بۆلی مرخی مه‌ ئه‌وا خه‌ریکی پیا‌هه‌ل‌گوتن و ستایشه و هۆنراوه‌کانم هه‌موویان
 ریکوپیک و پرمانا و پاراوه به‌هونه‌ری هۆنراوه و بۆ ئه‌وه ده‌شین که هه‌موو زانیار و
 هۆنه‌ریک به‌وردی لێیان بکۆلێته‌وه و که‌لکی وێژیه‌ییان لێ وهرگرێ و، مه‌به‌ستی من ئه‌وه
 نییه که له خۆمه‌وه تاریف بکه‌م و خۆم هه‌لکێشم چونکه: هۆنه‌ر بۆ پال‌پێوه‌مانی ئه‌و قسه‌ی
 خۆیه، به‌لگه ده‌هینێته‌وه نوێنگه‌یی له رچه و ره‌وشته‌کانی خواناسی پاسته‌قینه ده‌رده‌خا،
 ئه‌و پیا‌وه خواناسه راسته‌قینه‌که به‌جلوبه‌رگی پارێزگاری و دووری له دوور‌وویی و
 ناله‌باری چاکه‌گه‌وره‌ی خۆیان دا‌پۆشیوه، هه‌چ کاتێ له کۆمه‌لا ناشارێنه‌وه، چونکه جه‌وه‌هر
 و شیاوی به‌هه‌ق له ژێر هه‌ر جلوبه‌رگی‌کدا بپت، خۆی ده‌نوێنێ و ده‌رده‌که‌وێت، ئیتر
 پێویستی به‌وه نییه که بۆ ببنینی جه‌وه‌هر و برپشتی چاکه، جلوبه‌رگی پارێزگاری و دووری
 له خراپه‌ له‌به‌ر داکه‌نێ و به‌زمانی خۆی هاوار بکا و، له‌و خوه‌ چاکانه خۆی پروت بکاته‌وه،
 بۆ ئه‌وه‌ی خۆی به‌خه‌لک پیشان بدات. جه‌وه‌هری مرخی من ناتوانێ خۆی راگرێ و لێهاتن و
 شیاوی خۆی ده‌رنه‌خا، به‌راستی شتیکی زۆر سه‌یره ئه‌وی که ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداره، له
 منکی گراو و شه‌یدا، پله‌پایه‌ی پاشایه‌تی ده‌وێ «نووکی پێنوووسی من که بپته نووسین،
 وه‌کو مانی خۆی ده‌نوێنێ و هێزی مرخم به‌کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی خۆی ده‌رده‌خا و،

ئەو پلەۋپايە بەرزە بەنرخە كە من لە ھۆنراو و ھۆنەرىدا دەستم كەوتىۋو كە دىلى پىر كىرد لە شايى و خۆشى، بەداخوۋە ئىستى پەرىشان و پەشىۋاۋى داۋى زولفىكى پەرىشانە و، ھەروەھاش ئىستى: با ۋەكو، دەرد و پەنجى شەيدايى ھەموو شتىكى لە بىرم بردوۋەتە، بەلام من ھەرگىز ئەو بەخششە، كە خوا بەمنى داۋە، ناخەمە پشتگوڭ و بەپىتى ئايەتى: «فَأَمِّنْ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ» دەلىم: ئەو كەسە بەخششى خوا بخاتە بەرچاۋ، ۋەكو (نالى) فەرمانى خوا بەرپوۋە دەبا.

مامۇستا نالى لە باسى دالبەرىدا سەردەكەۋى و ناوبانگى وردەكارى ئەو لە ھەموو شۆتىكىدا دەنگ دەداتە، لەم پارچە ھەلبەستەى خواروۋەى دوو نۆنگەى جوان لە يارە خۆشەۋىستەكەيەۋە پىشان دەدا و بەچەشنىكى بى وىنە، خۆشەۋىستەكەى لەو دوو نۆنگەيەدا دەخاتە پىش چاۋ و دەلى:

گەر بىتتە دەرى، سەروى پەۋانى لە ئىرەمدا
گەر نىتتە دەرى، ئاھوۋى چىنى لە ھەرەمدا
عیشقت لە دل و دىدەيى پىر ئەشك و ئەلەمدا
گونجايىش و تەسكىنى نىيە، زۆرە لە كەمدا
بى فايدە بوو، لافى دەمت، غونچە لە دەميا
باخوستى بىرى خستى و ستىكى لە دەمدا
دل مۇضمەحىلى دەردە، ۋەكو دىدە لە نەمدا
ھەيران و پەرىشانە، ۋەكو قەطرە لە يەمدا
(نالى) و مەئەلى ھالى لە ئەشكەنجەيى غەمدا
ۋەك نالە لە نەيدا ۋەكو نالە لە قەلەمدا

نالى لەم پارچە ھەلبەستەدا بەدالبەركەيدا ھەلدەلى و لە دوو قۇناخدا ستايشى يارەكەى دەكات، يەكەم: لە قۇناخى ھاتنەدەر لە مال و بەژن و بالا نواندى، دووم لە كاتىكىدا كە لە مال نەيىتتە دەروە. لە قۇناخى يەكەمدا بەسەۋلى پەۋانى دەچوئىتى و لە قۇناخى دوۋەمدا بەئاسكى چىنى، بەلام چ ئاسكى؟ ئاسكى خەتا و خوتەن كە لە ناۋكى موشك دىتە بەرھەم، ديارە ئەو چىنە ئاسكەش ھەر تەنيا لە ۋلاتى چىنا دەژى و، لە ھەموو ئاسكەكانى تر پلەۋپايەى بەرزەترە، ئەوسا دىتەۋە سەر ھەلدانى چۆنايەتتى ئەۋىن و خۆشەۋىستى خۆى سەبارەت بەخۆشەۋىستەكەى و دەلى: ئەۋىن و خۆشەۋىستى تۆ ئەۋەندە زۆرە، تەنانتە لە ۋىستى مندا كە پەن و سنوورىكى بۆ نىيە جى نايىتەۋە، غونچە كە لە جوانى خۆى رازى بوو، ۋىستى لەكەل جوانى غونچەى دەم و لىۋى تۇدا بەرامبەرى بكات، بەلام باى بەيانىيان

كه هه‌ميشه باوه‌ش‌ئىكه‌رى زولف و پوومه‌تى تۆيه، پى زانى و هات له رقا مشتىكى له ده‌مى دا و بى ده‌نگى كرد و خستى ده‌مى پان كرده‌وه. به‌لام دل گيرۆده‌ى دهرده و چاويش پر له فرمىسكه و به‌م چه‌شنه پەريشان و خەمبارم.

مامۆستا نالى له دواين هۆنراوى پارچه هه‌لبه‌سته‌كه‌يدا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ى كه چۆنايه‌تى په‌ژاره و دهردى ناله‌بار و دلتسه‌زىنى خۆى له رىگاي ئه‌وين و دلدارى هه‌لده‌دا و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته هۆنراوه‌كه‌ى له چوارچىوه‌ى ورده‌كارىيه‌كى جواندا ده‌ريژى ديارديه‌ك بۆ هه‌لبزاردى نازناوى هۆنراوى خۆى ده‌كات و ده‌لى:

(نالى) و مه‌شه‌لى حالى له ئه‌شكه‌نجيه‌ى غه‌دا

وه‌ك (ناله) له‌نه‌يدا، وه‌كو (نال)ه له قه‌له‌دا

كه‌واته نازناوى مامۆستا نالى له وشه‌ى (نال)ه وه‌رگيراوه، به‌پىچه‌وانه‌ى ئه‌وه كه هه‌ندى له نووسه‌ران لايان وايه له (ناله)وه وه‌رگيراوه، چونكه ناوى (نال) ده‌بى به‌(نالى) واته به‌لامى بچووك وشه‌ى (نال) به‌پيشۆلىك ده‌وترى كه له‌ناو قه‌له‌مى زه‌لايه و هۆنراى كورد و فارس، له كزى و لاوازي‌دا خۆيان به‌پيشۆله چاودوه. ئه‌وه‌ش ده‌بى بزانيه ئه‌گه‌ر نالى بيوستايه نازناوى هۆنراوى خۆى له (ناله)وه وه‌رگيرى، ده‌با نازناوى خۆى بكردايه (ناله‌ى) چونكه ناوى مه‌نسوبى (ناله) ده‌بى به‌(ناله‌ى).

پۆژگارى مامۆستا نالى، پۆژگارى تولاوه‌وه و خراپه و درۆ و ده‌له‌سه و خۆن‌واندن به‌خواناسى و سۆفيه‌تى و گۆشه‌گيرى له كاروبارى كۆمه‌لايه‌تى بووه، و زۆربه‌ى خه‌لك ويستويانه خۆيان له جلوه‌ركى پاريزگارى بۆ به‌دهسته‌يتنانى ده‌سه‌لات و پريزكرتن بنويژن، و له‌و پيگه‌وه سه‌رنجى چيني نه‌زان و نه‌خوينده‌واريش بۆ لاى خۆيان پاك‌يشن، و له به‌ره‌م و ده‌ست په‌نجى ئه‌وان زيانتيكى ريكوپيكت پر له هيمنى و ئه‌هوه‌نى بۆ خۆيان به‌پننه دى. ئينجا مامۆستا نالى كه زانايه‌كى تىگه‌يشتوو بووه، له‌و جۆره كه‌سانه زۆر پقى بووه، و هه‌موو ده‌م له هۆنراوه‌كانيا دياردى بۆ ئه‌و چه‌شنه كه‌سانه ده‌كا.

مامۆستا له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ى خواره‌ويده‌دا خۆشه‌ويسته‌كه‌ى به‌جلوبه‌رگىكى جوانى فه‌لسه‌فى ده‌پازىنتيه‌وه و پيايدا هه‌لده‌لى و ئه‌وسا ده‌كه‌ويته بازارى خواناسيه‌وه و لۆمه‌ى ئه‌و كه‌سانه ده‌كا كه به‌ئه‌وينتيكى وشك و پوا‌له‌تياه‌وه له‌ناو كۆمه‌لدا خۆيان ده‌نويژن و هيچ ئاگايان له جيهانى بى سنوورى خۆشه‌ويستى راسته‌قينه‌و، ته‌نيا به‌چاويك جيهان ده‌بين. وه‌كو كه ده‌لى:

له‌كن ئه‌و جه‌وه‌ره‌ فه‌رده كه هه‌يولا نيه‌ باس

له حيكه‌م په‌روه‌رى بووه‌لى سينا نيه‌ باس

صۆفییان هاتنه مه جلیس وهرهقی دیده بشۆن
 لهکن ئهو دیمیییه وشکانه له دهريا نییه باس
 بهزمی رهندانه، ئهمه، مه لعه بهیی وه عظ نییه
 له بهدی و، نیکی و قه للابیی دونیا نییه باس
 ئهمه جێی رهمز و ئیشاراتی دهروونه له گهرووی
 تهنگی پر غه ر غه رهی و اعظی غه رانییه باس
 له بهر ئاوێزهیه چاوی نییه که للهیی سهریان
 له کهی و قه یصه ر و ئه سکه نده ر و دارا نییه باس
 جێی زمان گرتن و دل پۆشنی و سووتانه
 موخته دا شه معه که خامۆش نییه ئه م ما نییه باس
 چه زره تی هه یبه ته، نه ک غه یبه ت و ره یبه ت (نالی) !
 ئه لّلا، ئه لّلا! چ حوزووریکه، که ئه صلا نییه باس

واته: له لای خوای تاک و ته نیا و بێ وینه، له تیکه لکردنی ماک و که رهسته ی به رایی
 باسی نییه، به لکو ئهو خواجه خواجه که که له گه لّ ماک و که رهسته دا ناگونجی و دوور له م
 شتانه یه. که وابوو فه لسه فه چینی ئه بوو عه لی سینا بۆ ناساندنی خوا بێ سووده و،
 بازاری ئه وینی راسته قینه هیچ په یوه ندیه کی به ما که رستییه وه نییه. صۆفیه کانی ریاکار
 و یستیان خۆیان به یتنه ریزی ئیمه وه و، ده م له ئه وین بده ن، به لام ئهو دیمی به مێشکه
 وشکانه له کوێ و مه له وانی ده ریا ی ئه وینی راسته قینه له کوێ؟ له به زمگه ی ئیمه دا،
 ریاکاری نییه، که سی تا چاک نه بی ناتوانی بێته ناو چه رگه ی ئیمه وه. له به ر ئه وه ریشه و
 گوله نگ و ئاوێزه ی میزه ری زلی ئهو صۆفیه یانه پێش چاوی گرتوون، شتی تر نابین و چاوی
 راسته یینیان نییه و زۆر خۆپه سه ندن ئاوهریان به وه ناشکی که ئه م جیهانه ئه مه گی بۆ
 کهس نییه و، هه زاران که سی ده سه لاتدار و به ناویانگی وه کو: که یخه سه ره و قه یسه ر و
 ئه سکه نده ر و دارای له ناو بر دووه، که وابوو پیاوی راسته قینه ئه وه یه پیاویکی چاپلووس و
 خۆپه سه ند نه بی و ئهو جو ره که سانه له به زمی کو پری ئه وینی راسته قینه ی ئیمه دا جێیان
 نابێته وه، چونکه کو پری ئیمه له شه مه وه په پره وی ده که ی که ده سووتی، هیچ ده نگیشی لئوه
 نایه و، خۆی ده سووتینی بۆ ئه وه ی پروناکی به خه لک بدا، که وابوو پیاوی راسته قینه ده بی
 وه کو شه م بی و خۆی بسووتینی بۆ ئه وه خه لک که لکی لی وه ربگری، نه وه ک خه لک
 بسووتینی بۆ ئه وه که خۆی که لکیان لی وه ربگری.

ناوه رۆکی هۆنراوه کانی مامۆستا نالی پتر سکا لاکردن له ده رد و په ژاره و په نجی دل داری

و بی ئەمەگیی دلبر و پقە بەرتی میمل و خەنیم و لۆمە ی سۆفییەکان و ناخ و داخ لە دووری خۆشەویست و ئەو گیروگر فتانەی کە لە رینگای دلداریدا تەوشی دلدار و دلبراو دەبن. دیارە ئەو ناوەرۆکانه لە ھۆنراودا پتییان دەوتری پێ و پەوشتی ھۆنراوی کۆن و کلاسیک.

جا بەکارھێنانی ئەو مانا و ناوەرۆکانه لە ھۆنراودا، بەچەشنێکی وەھا کە ھەمیشە تەپ و تازە و پاراو و دلپەین بدەنە چاوەوە و، لەوانەبن کە ھەست ببزۆین، کاریکی سادە و ئاسان نییە و ھەر ھۆنراویکی ناتوانی ئەو ھونەرە لە خۆیەوە بنوێت.

مامۆستا نالی یەکنی لەو ھۆنەرانیە کە لە ھۆنراوەکانیدا شتێوە و پەوشتی کۆنی بۆ خۆی ھەلبژاردووە، بەلام لە ھۆنینەوی ھۆنراودا دەسەلاتیکی وەهای بوو کە ھۆنراوەکانی لەناو وێژە کوردیدا ھەمیشە بەجلوێەرگیتی تازەو خۆیان دەنوێن. مامۆستا نالی لەم پارچە ھەلبەستەدا دیاردی بۆ باری ژبانی کۆمەلایەتی دەکا، بەلام نە بەناشکرا، بەلکو لەژێر پەردە ی دەربڕینی خەم و پەژارە ی دلداریدا، وەکو دەلی:

گەر دەبرسی من لەبەرچی کەم دەخۆم
 من بەبرسی قەت مەزانە، غەم دەخۆم
 ئاوی سووتری چاو و باری تالیی لێو
 سووتر و تالی دەم دەم و ژەم ژەم دەخۆم
 تا سەری زولفی لەسەپوو حەلقەدا
 من وەکو ماری سەر ئاور خەم دەخۆم
 ئاوی کەوتەر نۆشی صۆفی بێ کە من
 ئاوی حەییوان یەعنی ماچی دەم دەخۆم
 شەربەتی خۆف و رجای ئەغیار و یار
 ترش و شیرین ھەم دەجێژم ھەم دەخۆم
 من لە طەوری عالەم و دەوری فەلەک
 ضەربی لازب، زەخمی بێ مەرھەم دەخۆم
 تالیی بێ یار و دیاری تار و ماسار
 عەلقەمی چی، ئەوقەمی چی؟ سەم دەخۆم
 غەم دەلی (نالی) کە غەمخواری دەکا
 ناعلاجم گەر نەبێ ئادەم دەخۆم

مامۆستا نالی لەم پارچە ھەلبەستەدا سێ مەبەستمان بۆ دەردەخا. یەکەم: ئاخ و نالەکردن لە گیرۆگەرفتی دەردی دلداری که ھەرچەن دلێر جوانتر و شیرینتر خۆی بنوێت، دلبراو زۆرتر پەڕیشان و سەرلیشتیواوتر دەبێ. مەبەستی دووەم که دەکەوتە پێش چاو؛ ئەوێهە که نالی لە زۆروستەمی رۆژگار گە و گازندە و سکالا دەکا و لە بەرامبەر رووداوێ ناخەز و تالەکانی چەرخێ گەردوونا بێ دەسلاتی خۆی دەردەبێت که ئەوی لە یار و مەلەبەندی خۆی دوورخستووئەو و، داخی گرانی دووری و تەنیا یی ناوئەو سەر دایەو. مەبەستی سێیەم که لە ناوەرۆکی ھۆنراوەکانیا بۆمان دەردەکەوێ ئەوێهە که ھۆنەر، خۆی لە ھەموو بەندیکێ تایبەتی ئازاد دەکا و ڕوو دەکا لە کۆمەڵی مەژگایەتی و بەچاویکی وردبینییەو ژیا نی چینه جوربەجورەکانی بەرە ی مەژ سەرنج دەدا و، خەم و پەژارە ی تایبەتی تاکەکانی ئەو چینهانە لێک دەداتەو، ئەوسا خەم و پەژارە ی ئەم ژیا نە که چۆن بەرە ی مەژ تووشی ھەزاران گیرۆگەرفت و ناکامی و سەرلیشتیواوی کردوو و، تا لە ڕووی ئەم جیھانەو ماو، ساتی بەبێ پەژارە ناخەوئەو.

مامۆستا نالی لە دەوری خۆیا شۆرشیکێ تازە ی خستە ناو وێژە ی کوردییەو و، لە ھۆنراوی دلدار ی و خواناسی و بیاھەلگوتندا خۆی نواند. مامۆستا نالی کاتێ خۆی دەباتە جلو بەرگی ھۆنەرێکی دلبراو و سەرلیشتیواوی ریتی چۆل و پیاوانی بێ لە تالی و سەختی ئەوین و دلدار یی، بنیادەم بیری ئەو ناکاتەو که ئەم ھۆنەرە بێر و ھۆشی بەلای شتی ترەو مابێ و، جگە لە ئەوین و دلدار ی شتی تر لە مێشکیا جیتی خۆی کردبێتەو. لەمەو ئەو ھەمان بۆ دەردەکەوێ که ھەزاران گراو و ئەویندار ی سووتاو و برژاوی ئاوری بێ ئامانجی دلدار ی وەکۆ: فەرھاد و مەم و سیامەند و پامین و بارام لە قوتابخانە ی ئەوین و دلدار ی ئەو پەرورەدە بوون ھەرەو ھا کاتێ که خۆی لە ناو کۆر و کۆمەڵی ھاو نیشتەمانییەکانیدا دەردەخا و، دەبێوێ چەوساویەتی و ناتەواوی و داب و دەستووری باوی نالەبار ی ھەندێ لە چینه ناسراو و دیاردییەکانی رۆژگاری ژیا نی خۆی پیشان بدا، ھیچ کەسێک نازانی که مامۆستا نالی ھۆنەرێکی دلبراو بوو، وەیا لە مانای ئەوین و ئەویندار ی تێ گەشتوو. ھەر بەو چەشنەش لە خواناسیدا بێ وێنە بوو که ئەو ھەمان لەم پارچە ھەلبەستەدا بۆ دەردەکەوێ:

ساقی وەرە پەنگین که بەپەنجە لەبێ ئەقداح
بەم راحە لەسەر راحە دەلێن راحەتی ئەرواح
بەم کاسە لەسەر پەنجە دەلێن نووری عەلانوور
رەخشانە لە مێشکاتی قەدەمدا وەکوو مصباح

قهطرمیکه له بهحری کهرم و پهحمهتی فهتتاح
 نهک عارهقی کهرمی عینهب و شهرهتی توفتاح
 بهو دهسته کهوا مەرهمه بق ئم دلی خهسته
 بهو پهنجه که بق بابی گوشایش ئهوه میفتاح
 لهو دهن و قهرا به که دهکا چهششه بهعنقا
 نهک لهو خمی نیله که دهکا باغه بهتیمساح
 پرکه قهدههی پر فهرهی بی ترح و غم
 ناولنی و نادمی و غلزلنی بالافراح
 لهم کهردشی مینایه که وا دهره نهجهوره
 ساقی کهرمی سابقه! (نالی) بکه ئینجاح

وشه‌ی (ساقی) له زمان و زاراه‌ی هۆنه‌رانی خواناسدا بق خوا و پیغه‌مبه‌ری که‌وره‌ی ئیسلام دروودی خوای له‌سەر بێ، به‌کارده‌برئ. جا مامۆستا نالی له مه‌یگێری مه‌یخانه‌ی ئه‌وینی راسته‌قینه‌ی خواناسی ده‌پارێته‌وه که به‌پیاڵه‌یی لهو شه‌را به، له خه‌م و په‌ژاره و په‌ریشانی هه‌وا و هه‌وس پزگار بکا و بیخاته بازاری مه‌ستی و سه‌رخۆشی ئه‌وینی خواناسیه‌وه تا جیهانی ئه‌نبوونه‌ی له‌بیر بجێته‌وه و به‌جیهانی تر شاد ببێته‌وه و هه‌تا هه‌تایه له خۆشی و شادیدا بمێنێته‌وه.

مامۆستا نالی لهم پارچه هه‌لبه‌سته‌دا روو ده‌کاته مه‌یگێری راسته‌قینه و ده‌لی: ئه‌ی مه‌یگێر! وهره لیوم به‌پیاڵه‌ی ده‌سته‌وه په‌نگین بکه، ئه‌و شه‌را به که له‌سەر ده‌سته‌وه‌یه هۆی ئاسووده‌یی گیانه‌وه، هه‌ر که‌سێک لهو شه‌را به که بریتیه له شه‌رابی ئه‌وینی راسته‌قینه بیخواته‌وه، له به‌ندی پر له په‌ژاری ژیا‌نی ئه‌نبوونه‌ی رزگار ده‌بێ و گیانی له ئاسووده‌یه‌کی هه‌میشه‌ییدا ده‌مێنێته‌وه. مه‌به‌ستم له شه‌راب، شیر و عاره‌قی سێو و ترێ نییه که نه‌وسی پێ شادمان و سه‌رخۆش ده‌بێ، به‌لکو مه‌به‌ستم شه‌رابی به‌زه‌می تۆیه که گیانه‌ی پێ شاد ده‌بێ و بۆ هه‌میشه لهو شادی و خۆشیه‌دا ده‌مێنمه‌وه. به‌لێ مه‌به‌ستی من لهو شه‌را به، شه‌رابی سه‌رچاوه‌ی به‌زه‌می خوا‌بییه که هه‌ر بنیاده‌مێکی بێ ده‌سه‌لاتی پێ ده‌گه‌یه‌نێته په‌له‌وپایه‌ی به‌رز. ئه‌ی مه‌یگێر! له که‌رانی ئه‌م که‌ردوونه‌دا که خه‌ریکی که‌ران و ده‌ردانه‌وه‌یه و، له راسته‌قینه‌دا سته‌مێ له ئیمه‌ ناکات، ده‌سا به‌به‌زه‌می پێشوی خوات پیاڵه‌یی لهو شه‌را به‌م پێ ده‌ و (نالی) له خه‌م و په‌ژاره‌ی ئه‌م جیهانه‌ پزگارکه و شادمانی بکه.

مامۆستا نالی که‌لی گله و گازانده‌ی له بێ ئه‌مه‌گی یاره‌که‌ی کردووه و، دیاره ئه‌مه‌ی زۆر پێ ناخۆش بووه، له راسته‌قینه‌دا بێ ئه‌مه‌گی زۆر ناخۆش و دلته‌زێنه، به‌تایبه‌تی له‌لایه‌ن

دلدارهوه بق دلبراو، نهویش چ گراوئ، گراوئکی دلبراو و دلسووتاوی وهکو ماموستا نالی
که له پارچه ههلبهستیکدا نهومان بق دهردهخا:

مهکه ئیخلافي ئه وهعهده که فهرمووت
دهخيلت بم که خانووی سهبرهکههم سووت
له پروت و قووتی وهک من پرو مهپوشه
که وهسلای تویه قووتی عاشقی پروت
موژهت قوللابییه، هم تیر و هم شیر
بروت میحرابییه، هم طاق و هم جووت
له سندووقی گری سینهم بترسه
که ئاور بهر بداته تهخت و تابووت
نهوه لیوی نهتویه پر له خهنده
کهوا شهکهر دهباری و گول دهپشکووت
فیدای دهست و کهمانت بم بهتیرئ
دهپکی سی و دوو، هم طاق و هم جووت
دهکهی نهخچیری سه دل هر بهتیرئ
ئیلاهی؟ هر بمینئ دهست و بازووت
چ شیرینه خطووطی دهوری لیوت؟
بهلئ، مهعلومه خوشه خهطی یاقووت
هه (نالی) بهلکه بیکتشی بهنالین
بناله، دامه نیشه مات و مه بهووت

واته: ئهی خوشه ویسته که! دهبی له سه بهلینی خوت راوهستی و تاوی بهلامهوه دانیشی
تا پیکهوه راز و نیازئ بکهین و، ته نیا شتی که من له تو چاوهروانی دهکه، ئه مهیه که کاتی
له دوورهوه دی و دهردهکهوی، پروم لی دامهپوشه و شه رم لی مهکه، با وهکو نهووش.
دهزانم که چاوپیکهوتنی پوخسارت بق من مهترسی گیانی هیه، بهلام من گوئ بهو
مهترسییه ناهم و، ته نیا چاوپیکهوتنی پرومهتی تو دهوی، که وابوو تکایه ئه داواکارییه
لی وهرگره و گوئ بدهره ئاخ و ناله م و له سندووقی گری سینهم بترسه که ئاور بهر بداته
تهخت و تابووت. نهوه قسه کردن و ئاخافتن و پیکه نین و بزهی تویه که پیاو و دهزانی
شهکهر دهباریت و گول دهپشکووت، خهتهکانی دهوری لیوت که لی شیرین و دهلی یاقووته و
نهو خهتانه سپییهتی پرومهت له سووری لیوت جیا دهکه نهوه. دهسا ئهی (نالی) بناله و
قوت بهی ناله و هاوار دامه نیشه.

مامۆستا نالی له هۆنینهوهی هۆنراوی دلداریدا دهستیکی بالای ههیه و کهمتر هۆنهریک توانیویهتی وهکو ئهو بهیارهکهیدا ههلبێتی. وهکو لهم پارچه ههلبهستهیدا هونهری خۆی له دوو قوناخدا دهردهخا و قوناختکیان لایهنگری ئهو جوانی و نازکییه کردگاریانهیه که له چینی کچدا خۆیان دهنۆتن و، ئهو قوناخهکهی تری لایهنگری بهرزى و تهپ و پاراویهکه که چینی کورپی پێ راژاوتهوه، وهها که دهلی:

عیشقت که مهجازی بێ، خواهیش مهکه ئیلا کچ
شیرین کچ و لهیلا کچ سهلا کچ و عهزرا کچ
فهرقی کورپ و کچ روشن وهک فهرقی مهه و میهره
وهک فهرقی شهو و رۆژه، ئهم فهرقه له کورپ تا کچ
مهه، مهه له مههی ساده، یهعنی له قههر لاده
هم شهمس و ثوریهیا کچ، هم زوهره و زههرا کچ
بی بینه گوللی ژاله، هم بێ بهره، هم تاله
قهه سهرو و سنهویهر کورپ چاوهنگسی شههلا کچ
کورپ وهک گوللی گولزاره، ئهمما ئهمهری خاره
وهک ههنگی چزووداره، ههنگوینی موصهففا کچ
جهزلی سهمهری سایه بۆ سهولهتی ئهعدا کورپ
نهخلی ئهمهری مایه بۆ دهولهتی دنیا کچ
کورپ زیبی دهبستانه، کورپ شهمعێ شهبستانه
بۆ بهزمی تهماشای کورپ بۆ خهلهوتهی تهنها کچ
موو سونبولی ئاشوفته، دوردانیهی ناسوفته
دهم غونچهیی نهشکوفته، تی فکره کورپه یا کچ
کورپ نایهیهی حوسنی تا وهک کچه مهنظوره
گرتی که غوباری موو، چینی کورپ و مینا کچ
کورپ تازهو تهپ مادام ساده وهکو خوشکی بێ
ئهمما که پوا سهبزه، دیبا کورپ و ژبا کچ
بۆ شهربهتی شیرینی فنجانه لهسهه سینی
هم توحفهیی توففاحی، شهه عهنبهری بوویا کچ
هم گولبوونی بێ خار، هم مهزعی ئهزهاره

هه مەخزەنى ئەسرارە، ئەسبابى موھەببا كچ
 جەننەت پرى ويلدانە، خادەم ھەموو غەلماڭە
 خانم كە تەيدا حۆرەن يەكسەر ھەموو ھەسنا كچ
 كوپ ئەشرەفى مەحبوبە، يوسف كوپى يەعقوبە
 كچ بەخەرەيدارى يەئنى كە زەلخا كچ
 صدەبىقەبى مەعصومە، ھەك داكى مەسەيخا كچ
 بابەيكى ھەيە دنيا بۆ عەيشىقى مەجاز و بەس
 (نالى)! چىيە ئەو بابە، ئادەم كوپ و ھەروا كچ

لەم پارچە ھەلبەستەدا چەند مەبەستەمان بۆ دەردەكەوتى يەكەم ھۆنەر ئەو دەگەيەننى كە
 پىاوى راستەقىنە ئەوھە، داواى شتەنەكا كە ئاكامىكى ھەمىشەبى نەبى، واتە ئەوين و
 خۆشىي ئەم جىھانە بى بنىاتە و تەنيا خەو و خەيالەكە و شتەيكى ھىچ و پووج و بى مایەيە،
 دلدان بەم ژيانە كورە، كارەيكى بىتھوودەيە، كەوابو شتە راستەقىنەي نەبى بۆ ئەو نەبى
 پىاودلى پى بىستەي و گراوى بى. چۈنكە ئەوين و دلدارى ژيان ئەوينەيكى راستەقىنە نىيە
 و، ئەوينى راستەقىنە، ئەوينەيكى خاوى. مەبەستە دووھى ھۆنەر ئەوھە كە دىاردى دەكاتە
 سەر ئەو كەسانەي لە پۆزگارى خۆيدا ژياون و پىيان دەللى كە لە پى و رەوشتى سەرشتى
 لاندەن. مەبەستە سىيەمى ھۆنەر لەو ھۆنراوانە دەگونجى ئەوھەي كە ئەو خەو و خدانەي
 وا لە دوو چىنى كوپ و كچدا ھەيە بەچەشەنەيكى جوان و بى ورنە دەريان بخا و، لەم
 رىگاشەوھە توانايى ھۆنەرەيتى خۆي پىشان بەا و، لە لايى تەرشەوھە، ھىز و دەسەلاتى
 سەرشت پىشان بەا كە چۆن ئەوين و خۆشەويستى ژيانى ئەو دووانە پىك دى و ئەم
 خۆشەويستىيەش دەبىتە ھۆي مانەوھى بەرەي مەو.

دىوانى نالى تا ئىستا چەندىن جار لە چاپ دراوھ و پافە كراوھ، بەلام كەلەك ھۆنراوھى
 واش ھەيە كە لە دىوانەكەيدا چاپ نەكراوھ. جگە لەوھش زۆرەي ھۆنراوھەكانى بەھەلە
 نووسراوھ.

سەرچاوەكان:

- ۱- دىوانى نالى - لەسەر ئەركى مامۇستا گىو موكريانى - ھەولەز، ۱۹۶۲.
- ۲- دىوانى نالى و فەرھەنگى نالى - لەسەر ئەركى دوكتۆر خەزەندار - بەغدا، ۱۹۷۷.
- ۳- دىوانى نالى - كۆكرەنەوھى مەلا عەبدولكەرىم مودەرەيس - بەغدا، ۱۹۷۶.
- ۴- ئەنجومەنى ئەدىبەيى كورد - ئەمىن فەيضى بەگ - ئەستەموول، ۱۳۳۹.

- ۵- میژووی ئەدەبی کوردی - علاءالدین سجادی - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۶- لەبێناوی نالیدا - محەمەدی مەلا کەریم - بەغدا، ۱۹۷۹.
- ۷- چەپکێک لە گۆلزاری نالی - مەسعود محەمەد (کۆفاری کۆی) - بەغدا، ۱۹۷۶.
- ۸- خلاصه تاریخ الكرد وکردستان - ترجمه محمد علی عونی - قاهره، ۱۹۳۴.
- ۹- بەبازیکێ کۆن که نزیکەی سەد سالی لەمەوێش نووسراوه.
- ۱۰- دیوانی دەستنووسی نالی که له سالی ۱۳۲۱ی کۆچیدا نووسراوه تەوه.

ئەوێرەحمانی سالم

۱۲۲۰ - ۱۲۸۶

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە کە یەکێ لە ئەستێرە ھەرە گەشەکانی ئاسمانی وێژە کوردەوارییە، ناوی ئەوێرەحمان و کوپی ھەمەبەگی ساحتیبقراڤانە. بەپیتی دیوانەکەیی کە بۆ یەکەمین جار لە سالی ۱۹۳۳ی زاینیدا لە چاپ دراوه، سالم لە سالی ۱۲۲۰ی کۆچی لە شاری سلێمانی پیتی ناوێتە مەیدانی ژيانەو. ھەر لە منداڵیدا خەریکی خوێندن بوو و پاشان بەفەقیتەتی بەگەلێ شار و دێ و ناوچەکانی کوردستاندا گەراوه و لە ھەر کوێدا مەلایەکی بینیووە لە لای ماوێتەو و وانە و دەرزی لە لای خوێندوووە ھەتا بوو بە مەلایەکی شارەزا لە فەقی ئیسلامی و ئەوسا گەراوێتەو زێد و مەلەبەندەکەیی خۆی و ژيانی لەوێدا بردووەتە سەر، بەلام بەھۆی پووختانی میرنشینی بابان و ئاژاوەی ناوختی سلێمانی، پووی کردووەتە شاری سنە و پاشان رۆشتوووەتە تاران و لەوێدا ماوێک ماوێتەو، بەلام لەبەرئەوێ ھەستی بەئاواریی و دەر بەدەری کردوو، ناچار گەراوێتەو زێدەکەیی خۆی و پاشماوێ ژيانی لەوێدا بردووەتە سەر تا لە سالی ۱۲۸۶ لە تەمەنی شەست و شەش سالییدا کۆچی دوايي کردوو لە گۆرستانی گردی سەیاندا نێژراو.

ئەوێرەحمان بەگی سالم، پیاوێکی لێ و لاواز و نەخۆش بوو و لەسەر ئەسپاردەیی بژیشکیک نازناوی (سالم)ی بۆ خۆی ھەلبژاردوو و گواپە لە پێشدا نازناوی (رەنجوور) و (بیمار) بوو، بەم جۆرە پزیشکە و یستوویەتی نوقلانەیی لەشساخیی بۆ لێ بدا و بەوہ دلی خۆش بکا و ھیزی پێ بدا.

سالم یەکێ لە ھۆنەرانێ ھەرە بەرزێ کوردە و ھۆنراوەکاتی گەلێ شیرین و دلگەر و پاراون، لە ھۆنراوەکانی وا دەرەکەوێت کە گەلێ ھەزی لە ھۆنراوەکانی حافزی شیرازی و کەلیمی ھەمەدانی و مەولوی کردوو، و زۆربەیی ھۆنراوەکانی دلدارین و لەگەڵ ئەوہشدا گەلێ ھۆنراوی کۆمەلایەتی و ئاینیی ھۆنیووەتەو.

مامۇستا غەلئەدىن سەجادی لە پەراوى (مىژووى ئەدەبى كوردى) دا سەبارەت بە سالم دەلى: ھەرچەندە سالم لە ھۆنراوھكانىدا زۆر جار باسى دىلخواز و دل لىچوون دەكا، بەلام دەرئەكەوتووھ كە دىلخوازىكى تايبەتى بووى، بەقسەى ھەندى كەس دلى چووھ لە بەھى ناوىك لە خزمەكانى خوى و ئەو بووھتە سەرچاوى ھۆنراوى. ھەلى ئەوى زۆرتر برىواى پى بىرى بىجگە لە دىمەنى خوا كوردى كوردستان، تىكچوون و رووخانى بىنەمالى بابان دەبىتە ھوى داخ و دەرد لە دلى ئەودا ھەموو ئەمانە دەبنە ھوى بناغەى ھۆنراو دانانى كە بەھوى خويئندەھى ھۆنراوى ھۆنەرەكانى پىش خويەوھ، بەتەواوى سەر دەباتە ناو كۆپى ھۆنراوھوھ.

سالم لە ھۆنراوى دلدارىدا تا بلىتى ھۆنراوى سوارە و ھەتا حەز كەى ھۆنراوھكانى جوان و شىرىن و پاراون و كەمتر ھۆنەرەك توانىويەتى كە وەكو ئەو ھۆنراوى دلدارى بھۆنىتەوھ. سالم كە دىتە مەيدانى ھۆنراوھوھ، شۆرشىكى گەرە بەرپا دەكا، لە پارچە ھەلبەستىكىدا باسى دلدارەكەى دەكا كە كورتزى ھۆنراوى پى بەخشىوھ و بەم چەشنە رووى تى دەكا و دەلى:

ھەواى ماچى لەبت پى بەندەرى زولفى بەدل ون كەرد
موسافر بۆ سياحت، سووى چىن چوو تووشى ماچىن ھات
كەلامى وەسفى حوسنى تۆم ئەخويئند دوئشەو بەپەنھانى
لە پەردەى غەيبەوھ تا رۆژ بەگوئىما دەنگى تەحسىن ھات
دوعام بۆ دەفعى چاوى بەد لە حوسنى تۆ ئەكەرد ئىمشەو
لە دەم روحوئەمىن تا سووچدەم ئاوازی تەئىمىن ھات
حەدىسى كوشتنى فەرھادى مسكىن پىت بلىم چۆن بوو؟
لەشەوقادادى بەسەريا تىشە، وەختى دەنگى شىرىن ھات
بەسروھى باى سەحەر يەكەدەم كە نەفخەى زولفى موئشكىن ھات

سالم گەلى وشە و زاراوھى تايبەتى لە ھۆنراوھكانىدا بەكار بردوھ كە ھەندى لەوانە خوى دای ھىناون و ھەندى ترى لە ھۆنەرانى فارس وەرگرتوون، وەكو وىچوونى قز و پەلكە بەمار و ئەزىدېھا، زولف بەزنجىر و داو و كەمەن، ئەبرۆ بەشمشىر و كەوان، بەژن و بالا بەسەول و چنار، روومەت بەچرا و گول و مانگ، وە دەم بەخونچە و پستە و، زۆر حەزى لە (جناس) و (تشبىھ) و (استعارە) و (اېھام) كەردوھ، وەكو لەم پارچە ھەلبەستەيدا ئەوھمان بەتەواوى بۆ دەرەكەوى كە چەندە جوان وشەى (قىامەت) واتە: ھەلسانت لەگەل (قىامەت) واتە: رۆژى پەسلان بە(جناس) بەكارھىناوھ كە دەلى:

له سهر روودا نه بى خالت به فهن داناوه نهيزانم
 به قه سدى مورغى دل زولفت به ده ورا داوه نهيزانم
 گران خيژى له رهفتارا به هانته عوجب و ته مكينه
 به بالاتا له گيسوو نه زده ها ئالاوه نهيزانم
 خه ريكي دلنه وازيمي به چاوى مەرحمەت زاهير،
 نيهانى بۆ سهرم تيغى برۆت ساو داوه نهيزانم
 سيه دل مەردومان چيپكه م له شرعا شايه تي نادهن
 دزيني دل له سينه مدا فتوورى چاوه نهيزانم
 وهكو سينه م نه بى تيك چى له هر جى دل قهرارى بى
 له زولفا ئاشيانى به ستيبى شيواوه نهيزانم
 له پووى به رقى ته جه لاي حوسنتا موشكل دلم چابى
 موجه سهم گهر به سەنگى خارە بى سووتاوه نهيزانم
 فريبى دل نه دم دايم به موژدهى رويه تي حوسنت
 نه گهر چى وه سلى تو عه نقا سفهت هر ناوه نهيزانم
 قيامت هه شره بۆ عالم وه لاكن هر له ئيسـتاوه
 خوا وهند بۆ ره قيبم دۆزمخى تاوداوه نهيزانم
 موبالاتى نه بوو دل بهر به حالى (سالم)ى مەزلۆم
 به حەرفى مودده عى زالم به دل توژاوه نهيزانم
 سالم له م هۆنراوهيدا كه ده لى:

له پووى به رقى ته جه لاي حوسنتا موشكل دلم چابى
 موجه سسهم گهر به سەنگى خارە بى سووتاوه نهيزانم

دياردى بۆ ئايه تي ١٤٣ى سوورەى (اعراف) دهكا كه ده فەرمووى: «... قَالَ رَبِّ اَنْظُرْ اِلَيْكَ
 قَالَ اَنْ تَرَانِي...» واته مووسا وتى: خوايا خۆت به من پيشان بده تا بتبينم، خوا فەرمووى:
 تو ناتوانى هەرگيز من ببيني.

به پیتی ئەم ئایەتە موسا داوا له خوا دهكا كه خۆى پى پيشان بدا و ببيني و خوا
 ده فەرمووى تو ناتوانى من ببيني، به لام موسا پى داده گري و ده لى خوايا خۆت به من
 پيشان بده، ئەوسا خوا ده فەرمووى: كه واته تەماشای كێوهكه بكه، ئەگەر كێوهكه تواني
 خۆى راگري و تاوى هێنا ئەوا تو ش دەتوانى من ببيني و ئەوسا خوا خۆى دەرخست و

کټومه که ورد و خاش و هه پروون هه پروون بووه وه و سووتا و بلیسه ی لی بهرز بووه وه و موساش که چاوی که وته کټومه که له هوش خوی چوو و، کاتی که هاته وه هوشی خوی دهستی کرده پارانه وه و وتی خوایا تو پاک و خاوتنی و ئهوا پاشگهز بوومه وه و به ره و لای تو که پامه وه له پیزی پاریزگار نام.

جا سالم لهو تاکه هونراویدا دهلی: بههزی پروومه تی جوان و پروونکی تووه زور سهخت و دژواره که دهردی دلم خوش بیته وه و چایی و، لهش نه گهر ببیته بهردی خاراوه، تاقه تی تیشکی پروومه تی تو نا هیتی و بهجاری دهسووتی و ده بیته کوی زوخال، کهوا بوو نابی چاوهروانی دیداری تویم و خومیش نه مه دهزام، به لام چ بکه م و چارم نییه و فریوی دلم دهم و موژده ی دیتنی پروومه تی جوانتی پی دهم.

سالم له هونراو هونینه وهدا به پهمی له هونهرانی دوری خوی کردوه و له راسته قینه دا دهتوانین بلیین لاسایی نهوانی کردوه ته وه، به لام له لایین شیوه و ئاواوه شتیکی تازه و تایبه تی دا هیناوه و وچواندن^(۱) جوانی له هونراودا به کار بردوه که زور جوان و شیرین که لهم پارچه ههلبهسته دا نهوانه مان دهکه ویته بهرچاو و هکو دهلی:

حیکایه خوانه تووتیی دل، بهدوه ری دامی گیسوودا
مه زنه عه کسی خوی دیوه له ناو ئاوینه یی پرودا
له بت بق داروویی جی نشی ماری زولفه که ت نه دا
ههتا نه مرم بهحه سهرت با بدهم دهستم بهزانوودا
ته مام بوو حهلقه که م دهستم له قهت، زولفت ئالوزا
نیهان بوو مه تلهم وا که وته سه ره یه که موو به سه ره موودا
دلی تووتی له پهروازا له سه ره گول لهنگه ری راگرت
که یاری شوخ و شیرینم سه ره وهسمی له نه برو دا
له عه هدی دیده یی یارا دل و سیحه ت که لی زیدن
به (سالم) که ی نه مینی باز نه گهر چنگی له ته بهو دا

سالم له وژده ی فارسیدا دهستیکی زور بهرز و بالای هه بووه و له بهر نه وه ی ماوه یه کی زور له تاراند بووه، له کاتی هونینه وه ی هونراودا که لی وشه ی فارسیی تیکه لی هونراوه مانی کردوه و، هونهرانی تریش بهیتی رهوشتی ئه ره زگاره نه م کاره یان کردوه و نه مه شیان به هونه ریکی زور که وه دادنه ا، و هکو لهم پارچه ههلبهسته دا نهوه مان به تهواوی بق دهر دهکه وی:

(۱) وچواندن: تهشی.

دلّم شاده له بهندی سیلسیلهی گیسووی دلّبردا
 له شانه خهوف ناکا دهفعهیی لهم داوه دلّ بردا
 گپی بهست دلّ له سینه‌مدا له هسرهت سه‌روومیهری تو
 که هه‌تتا ناگری پپ گپی نه‌سووتیتی له مه‌جمه‌ردا
 ته‌هه‌ممول که زهمانی کوشتنی من سورعه‌تی ناوی،
 له دلّمایه بگپرم خو به‌دهوری دهست و خه‌نجه‌ردا

سالم لهم پارچه هه‌لبه‌سته‌شدا (جناس) یکی جوانی له وشه‌کانی (دلّبردا) (دلّ بردا)
 وا‌ته دلّبر و دلّبردان به‌کار بردووه و به‌راستی هه‌ر له دهستی نه‌و هاتووه که به‌م چه‌شنه
 له هۆنراودا هونه‌ر بنویتی.

زاراو‌گه‌لی وه‌ک مه‌ی و باده و مه‌یخانه و مه‌یگپری له هۆنراوی سالدا زۆر به‌دی ده‌کرین،
 به‌بی شک مه‌به‌ستی سالم له هینانی نه‌م وشانه ده‌برپینی ری و زچه‌ی خواناسییه و، بۆ
 گه‌یشتن به‌ده‌رگا و باره‌گای به‌رزی خوایی که له زاراوه‌ی خواناساندا مه‌یخانه‌ی پی ده‌لین،
 خواناس ده‌بی نه‌وه‌نده باده‌ی یه‌زدانی بخواته‌وه که مه‌ست و سه‌رخۆش بی و له‌م ریگه‌وه
 ده‌بی نه‌وه‌نده په‌نج و ئه‌رک بکیشی و فرمیسک داوه‌ریتی که تا توژی پی دوور و دریتی
 پی بشو‌ریته‌وه و بگاته مه‌یخانه‌ی به‌رزی خوایی. سالم مه‌ی په‌رستی له به‌رامبه‌ری
 خو‌په‌رستیدا به‌کار بردووه و، لای وایه که‌سیک ده‌توانی به‌باده‌ی یه‌زدانی بگا که پق و کینه
 و قرم و ئاز له دلّ ده‌رکا و دلّ پاک و خاوین بکاته‌وه و نه‌وسا به‌ئاره‌زووی خو‌ی ده‌کا.

سالم له پارچه هه‌لبه‌سته‌ستیکیدا به‌بیریکی ورد و جوان و تیژ ده‌لی: مه‌یگپری که باده‌ی
 یه‌زدانی ده‌گپری و خواناسانی پی مه‌ست و سه‌رخۆش ده‌کا، کوت و پپ له‌و دیوی په‌رده‌وه
 به‌پیا‌له‌ی مه‌یه‌وه ده‌رکه‌وت و دلّ له‌سه‌ر سو‌رمانیدا وپما و کاتی که ده‌رکه‌وت گۆی خو‌ری
 هینابوو بۆ نه‌وه نه‌و ناوه رو‌شن بکاته‌وه و، هه‌ر که تو‌زقالتیک له پپیشکه‌که‌ی ده‌رکه‌وت
 له‌شی من که له سه‌ختی و قایمیدا وه‌کو کپوی توور وایه سو‌وتاندی، نه‌وه‌بوو له هۆشی
 خو‌م چووم که هاتمه‌وه هۆش خو‌م هه‌ستام بپۆم تو‌به بکه‌م، نه‌وه‌بوو به‌ره‌و کو‌لانی مه‌ی
 فرو‌شه‌کان به‌په‌له رو‌یشتم و پوانیم که دلّخوا‌زه‌که‌م باده‌ی نه‌وین و جوانی ده‌فرۆشی و ئیتر
 له‌لای نه‌و مامه‌وه.

ساقی له په‌رده ده‌رهات جامی شه‌رابی هینا
 دلّ خیره‌ ما له حیره‌ت مه‌ه ئافتابی هینا
 یه‌ک زه‌په‌ عه‌کسی پپته‌و ده‌رکه‌وت و تووری سو‌وتان
 ئاینه‌ سه‌خت روو بوو له‌و عه‌کسه‌ تابی هینا

تیماری چاکی سینهم راجیع به چاوی مهسته
 بهختیش موافیقی عهشق بۆ من خهرابی هینا
 یارم له ئەندەر وون هات دهستی رهقیب له دهستا
 غهمناک و شادمانم، رهحمهت عهزابی هینا
 بۆ تهویه سوویی مهسجد هاتم بچم له ریتدا
 بۆ کوویی مهی فرۆشان قسمهت شتابی هینا
 رووهر له من ئەپۆشی، وا حالیه که جبریل
 هر خاسه بۆ من و ئەو نایهی حیجابی هینا
 وهی وهی چ مهجلیستی بوو، بهه بهه له دیدو و دل
 دلهر شهرابی گێرا، (سالم) کهبابی هینا

کۆشی خواناس تهنیا بۆ ئەوینی بژۆنییه، واته خواناس بههۆی خواردنهوهی بادهی
 یهزدانییهوه تۆ دهکۆشی که دلی پاک و خاوێن بیتهوه و له گێژاوی سروشت رزگاری ببی و
 له دهریای بێ بنی ئەوینی خوايیدا نوقم بی و ئالودهی ئەنبووژهنی و جیهانی کههرسته
 نهبی و، پیاوی خواناس نابێ لهم رێگه دا سستی بکا تا دهگاته بارهگای خوایی که
 مهیخانهی یهزدانییه، ئەوسا بهدیداری یاری راستهقینه شاد دهیتتهوه:

چاوهکهت وهختی بهئیما مهیلی جامی مهی ئەکا،
 ههرچی مهی ئەیکا لهگهڵ ئەو، لهگهڵ ئیمهی ئەکا
 نهی له نالینا چ گوستاخانه بۆ ئهربابی سهمع،
 باسی ئەيامی گوزهشتهی کهی قوباد و کهی ئەکا
 تاسپاهی خهسرهوی عهشقت ئیحاتهی جانی دا
 بۆ شهپ و شۆڤی موسیبهت دل له مولکی رهی ئەکا
 کاروان ئهر سست پهوو بی تا ئەگاته کۆیی لهیل
 شهوقی بی پایانی دل و شتر بهمهجنوون پهی ئەکا
 حالی عهشق و تابشی هیجرت نیشانی دا بهمن
 ئاگری سۆزنده ههر کارێ بهییشهی نهی ئەکا
 تا بهسهه باغی دلا بی بای خهزانی فیرقهت،
 عاریزم بۆ سیوی روخسارت له رهنگی بهی ئەکا
 جورعه نۆشی بۆ بکهه ئیتر له بهزمی مهیکهده،
 چاوی مهخموورت بهعاشق کاری بادهی حهی ئەکا

وهختی بهخشش بۆ نه بۆسم ئاستانی هیمهت؟

مهردی دانا وهسفی جوودی حاتم ئاسای تهی ئهكا

هۆنراوی سالم سروودی ئهوین و بادهیه و ئهو بهبێ ئهوین و باده ناتوانی خهم و پهژاره‌ی
رۆژگاری خۆی که نوومی توولانه‌وه و خراپه و گوناھ و درۆ و ده‌له‌سه و فریوئیل بووه له
بیرباته‌وه، رۆژگاری ئه‌و رۆژگارێکی بێ به‌ند و باوی و پێ له ئاژاوه و شه‌پوشۆر بوو، نه‌ له
بزه و زه‌رده‌خه‌نه‌ی گول نیشانه‌ی ئه‌مه‌گ بوو، نه‌ له چریکه‌ی بولبولدا ئومیدێک
ده‌رده‌که‌وت و، خه‌لک ژیا‌نیان به‌جاری له‌ناو ده‌رد و خهم و په‌ژاره‌دا ده‌برده‌ سه‌ر، له
رۆژگارێکی وادا که هیوا و ئاره‌زووی مرۆ به‌ده‌ستی زۆروسته‌م و ئاژاوه‌وه له‌ناو ده‌چێ و
مله‌وهران و سته‌مکاران و زۆرداران به‌کامی دلی خۆیان ده‌ژین و خه‌لک ده‌چه‌وسینه‌وه،
سالم چاریکی نامینی جگه‌ له‌وه‌ی که ده‌ردی دلی خۆی به‌هۆنراو هه‌لپێژێ و خه‌لک ئاگه‌دار
بکاته‌وه:

سالم له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکیدا ده‌لێ: له‌به‌ر ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ئهم جیهانه‌ وێرانه‌یه‌ بوو که
به‌هه‌شت کرا به‌شوینی ئاده‌م و، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌بوا جیهان سرشت بکرایه، به‌لام وێران
بوو به‌خراپه‌کردن و درۆنی و فریوئیل و به‌چاندنی تۆوی ناتهبایی و ناکوکی و خاوه‌نناسی،
ئه‌و ئه‌رکه‌ی که خرابووه‌ سه‌ر خه‌لک که جیهان ئاوه‌دان بکریته‌وه‌ و چاکه‌ی تیدا
به‌ره‌بستینی که‌چی به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌بوو.

هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ که خوا ویستی ئاده‌م به‌دی بێنی و سرشتی بکا، فه‌رمانی دایه
سرووش له‌ هه‌ر شوینیکی ئهم جیهانه‌وه‌ مشتێ خاک هه‌لگری بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌می لی دروست
بکا، که سرووش ئهم کاره‌ی ئه‌نجام دا په‌له‌ هه‌وره‌کان ده‌ستیان کرده‌ گریان و له‌مه‌وه
خاکه‌که‌ی ئاده‌م بوو به‌قوڕ و هه‌رگ و ئه‌وسا خوا ئاده‌می دروست کرد، منیش که له‌ نه‌وه‌ی
ئاده‌م هه‌ر سروشتی ئه‌وم به‌که‌له‌پوور پێ که‌یشته‌وه‌ بۆیه‌ له‌ ده‌وری پیری و جوانی و
مندالیم هه‌ر کامی که‌ تۆ بیگری هه‌ر به‌خهم و په‌ژاره‌ و خه‌فته‌ ژیا‌نم چووته‌ سه‌ر وه‌کو
ده‌لێ:

له‌به‌ر ته‌عمیری ئهم وێرانه‌ جه‌نه‌ت ملکی ئاده‌م بوو
حه‌قیقه‌ت پادشاهی کردوه‌ لاکن موده‌تی که‌م بوو
خوه‌شا ئه‌ییامی گریانم له‌ خاکی که‌عه‌بی مه‌قسه‌د
هه‌موو قه‌تره‌ی سروشم بۆ شه‌ره‌ف وه‌ک ئاوی زه‌م زه‌م بوو
خه‌میری خاکی من ئه‌وه‌ه‌ل به‌بارانی فه‌ره‌ج نه‌کرا
جوانی و پیری و تفلیم سه‌راسه‌ر جووله‌گی غه‌م بوو

له سهر سه بزه ی چه من یاری سوها قدم که جیلوهی کرد
 له سوجدی خالی لالیوی بنه وشه گهر دنی خه م بوو
 به قوربی خه لوه تی دل به نه نازی نه ی سها زینهار
 له جی تو پیشتر (سالم) ده می هه مرازی مه حرم بوو

عوسمانیه کان که سهرده میک فرمانیه وایبان ده کرد و خو یان به جینشین پیغه مبه
 دابووه قه له م پادشاکان و میره کانیان ناوی خه لیفه یان نابووه خو یان، که چی جگه له
 زوروسته م و مله وری و چه وساندنه و هی خه لک کار ټکیان نه بوو و، نه و سهر زه و یانیه ی که
 به زور داگیریان کرد بوو، خه لکه که له نه و په ری هه ژاری و به به ختی و کلژیدا ده ژیان و،
 درووده له سه و فروفتل و چه وت و چه وتلی و توولانه وش به جاری باوی سه ند بوو و،
 کار به ده ستانی عوسمانیش به جاری ته نگیان به خه لک هه لچنبوو.

له سالی ۱۲۶۶ ی کوچیدا ده ولته تی عوسمانی بریاری هاته سهر نه وه که کورده کانی
 شاره زور و سلیمانی به جاری سهر کوت بکا و نه و بوو بریاری دا که سهر هتا بابانه کان
 له ناویبا و نه و بنه مال هه که له ناو کورده کاند ناسرا بوو به جاری ته فروتوونا کا و ئیتر
 عوسمانیه کان له کوشتن و برین و ناو اره کردنی هیچ که سیک چاوپوشیان نه ده کرد و به ی
 به زه ییانه خه لکیان ده کوشت.

جا سالم نه م کاره ساته ی به چا و بینووه به هه شتا و پینج هونراو هونیه ته وه به یادگار
 به جی هیشتووه و، له راستیدا نه م بره هونراوه ی سالم میژوویه کی کور تی روخانی
 بنه مال هه به به ی و چیر ټکی راسته قینه ی ژبانی کورده کانی نه و ده وره یه که ژبانیان له و په ری
 کلژلی و که ساسی بردووه ته سهر که نه و لیره دا هه ندی له و هونراوانه ی دین:

لیم گه رین با گو شه گیریم، ده سته نه ژنق که ف زه نان
 گیزه لووکه ی بای نه دامه ت تری کرد سه فحه ی جیهان
 به زمی سه ی دای ئیمه سه یادی فه لک کار ټکی کرد،
 په نگه بالای تیر قه ددان بیته ته ترکیبی که مان
 زه عفی تالع جاذبه بق کاره با بق خوین و دم
 سهیری چاری به ختی من که بوو به په رنگی زه عفران
 نه و به هاری من خه زانه وهخته که ی سویح ته مووز،
 پرته وی ماهه غه م و چاکی ده روونم وهک که هتان
 تورکی قورسی خوړ که تالع بوو تلووعی کرد به ره قس
 که وکنه به ی ماهی مورادی نه هلی بابان بوو نیهان

دل له میحنهت که یله مهیلی سهیری ناو شارم نییه
 عهینی چاوم خوینی تی زاوه له داخی مهردومان
 ساعقه و بهرقی نه دامت زولمته تی دا شەرق و غەرب
 بهرده بارانه بهمه خسووسی له سەر مولکی به بان
 چاوی عیبرهت هه لبره ئه ی دل له وه زعی دهوری دوون
 سهیر بکه سا تورک، فه له ک چیی کرد به زومره ی کورد زمان
 حا کمه رۆمی له سەر تهختی سلیمانی درێخ،
 کهوته دهستی دێوی دوون میهری سلیمان ئه لئه مان
 هه ی خوارۆ لهو ده مه چی کرد ته قه ی تۆپ و تفهنگ؟
 سەر زه مین تاریک و دنیا تۆز و که ی گو ی ئاسمان
 ماهی تال ع رتی مه حاق و رۆژی نه گبهت جیلوه گەر
 خه رمه نی شادی له بهر با بهرقی غه م ئاته ش فشان
 لا غه ربی تال ع شکاندی هه سه ره تا بازوو و قه دی،
 نه خته ری بورجی موزه ففه ر، خۆی له ئی مه کرد نیهان
 گه رچی پت شاپویش به هه بیهت بوون و ئازا چوونه پتیش
 هه سه ره تا باز هه م نه یانزانی نیزام وا بی هه یان
 گو یی فه له ک که ی بوو له بهر نا لئه ی نه فیری ئه هلی شار
 لامه کانی گرت سه دای نا لئه و فغان و ئه لئه مان
 گه ر عه شیرهت گریه که ن هه ری که هه تا نه مر ن که مه،
 کوشتنی میر بای موخالف بوو به شه معی دوژمنان
 رۆژی قه تل ئیمرۆیه نه له ق وا حسینی پتی ئه وئ
 بو ئه دای تازی هه راسه ر نیلگونه ئاسمان
 یادگاری حا کمان و جانشینی سیل سیله،
 ناموراد و نهو په س و مه قسه د نه دیو و نه وچه وان
 سه رفی نه قدی رۆجی شیرین بوو هه تا په زوه رده بوون
 به چه گورگ ئاسا له ئاخه ر بوونه کۆزی دوودمان
 بوو به جیتی بهر و غه زه نفه ر کووچه کووچه ناوسوقاق
 سه ر محه له رهنگی بێ شه ی گرت له نێزه ی جان ستان

رهنگی سه‌حرای مه‌حشر بوو شیوه‌که‌ی لای پیرمه‌سوور
 گرمه گرمی تۆپی رۆمی هه‌و هه‌وی سوواره‌ی به‌بان
 بوو به‌جاروویی محله‌ه هه‌ر ته‌ره‌ف په‌نجه‌ی په‌ریو
 په‌ی کراو، بئی پی له مه‌یدان په‌هله‌وانی پاله‌وان
 که‌رچی میسه‌ره (شاره‌زوور) نه‌ما خه‌را به بئی عه‌زیز،
 پرو نه‌دا له‌م خه‌لقه ئاخه‌ر حاله‌تی که‌نعانیان
 دیده نابینایه وه‌ک یه‌عقوب له هیجرانی عه‌زیز،
 تۆی خوا! ساحب مه‌کان و تۆی خواجه لامه‌کان
 که‌وکه‌به‌ی به‌ختی له چاها وا به‌په‌رته‌و بیتته‌ ده‌ر
 شه‌عشه‌عه‌ی نه‌مری مننه‌وه‌ر کا زهمین و ئاسمان
 چنگی شـــــــــــــــــابازی بازی بازبانی باز نه‌وی
 فش هه‌لات که‌هیا له‌سه‌ر به‌یزه‌ی ته‌مه‌ع وه‌ک ماکیان

دیوانی هۆنراوه‌کانی سالم له سالی ۱۹۳۳ی زاینیدا له چاپ دراوه، به‌لام گه‌لی هۆنراوی
 تری به‌کوردی و فارسی هه‌یه که له‌ناو دیوانه‌که‌دا نین.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- دیوانی سالم، له‌سه‌ر نه‌رکی کوردی مه‌ریوانی به‌غدا، ۱۹۳۳.
- ۲- میژووی نه‌ده‌بی کوردی - عه‌لئه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۳- شیعەر و نه‌ده‌بیاتی کوردی - ره‌فیک حیلمی - به‌غدا، ۱۹۵۶.
- ۴- دوو چامه‌که‌ی نالی و سالم - علاءالدین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۷۳.
- ۵- سالم له ته‌رازوودا - نه‌حمه‌د سالار - سلیمانی، ۱۹۶۸.
- ۶- نکری محاربه‌ی په‌نده‌گان - سالم صاحب‌قران - سلیمانی، ۱۹۴۱.

مه‌لای جه‌باری

۱۲۲۶ - ۱۲۹۶

ئه‌م هۆنه‌ره پایه‌به‌رزه‌ ناوی فه‌تاح و کورپی سه‌ی مسته‌فای جه‌باریه‌ و به‌پیتی سه‌ره‌تای
 دیوانه‌که‌ی که له سالی ۱۳۸۸ی کۆچی له چاپ دراوه، مه‌لای جه‌باری له سالی ۱۲۲۶ی
 کۆچی له دیتی بانگۆڵ له دایک بووه و هه‌ر له منداڵیدا باوکی ده‌یخاته قوتابخانه و له‌لای
 مه‌لا رۆسته‌می بانگۆلی خه‌ریکی خویندن ده‌بی و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا په‌راوه و ورده‌له‌کان و

قورئانی پیرۆز ته‌واو ده‌کات و ئه‌وسا به‌فه‌قییه‌تی ده‌پ‌واته‌ شاری که‌رکوک و له‌ مزگه‌وتی نایب ئوغلی خه‌ریکی خوێندنێ رێزمانی عه‌ره‌بی و فقهی ئیسلامی ده‌بی و له‌ پاشا له‌به‌ر چهند هۆیه‌ک په‌په‌وازه‌ ده‌بی و پ‌وو ده‌کاته‌ شاری سلێمانی و ماوه‌یه‌کی‌ش له‌وێدا ده‌خوێنێ و ئه‌مجا هه‌ر به‌فه‌قییه‌تی به‌مه‌له‌بنده‌کانی هه‌ولێر و په‌واندز و شنۆ و هه‌ندێ شوێنی تری کوردستاندا که‌پ‌اوه‌ و له‌به‌ر مردنی باوکی که‌پ‌اوه‌ته‌وه‌ ئاوی بانه‌گۆل و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌مه‌رزێری و کشتوکاڵ و رێنموونی خه‌لک به‌سه‌ر بر‌دووه‌ تا له‌ ساڵی ١٢٩٦ له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتا ساڵی له‌ دیتی تاوێر به‌رز کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و به‌پیتی پاسپارده‌ی خۆی ته‌رمه‌که‌ی ده‌به‌ریت‌وه‌ دیتی بانه‌گۆل و له‌وێدا ده‌نێژێ.

مه‌لای جه‌باری به‌یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانی که‌وره‌ی کورد دیته‌ ژمار و، هۆنه‌راوه‌کانی ئه‌و که‌لێ ته‌پ و پاراو و جوان و شیرین. زۆربه‌ی هۆنه‌راوه‌کانی به‌زاراوه‌ی گۆرانی یا هه‌ورامی هۆنیوه‌ته‌وه‌ و، وه‌کو ده‌لێن که‌لێ هۆنه‌راویشی به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی‌ش هه‌بووه‌ که‌ ده‌ست به‌ده‌ست که‌وتوون و له‌ناو چوون.

مه‌لای جه‌باری که‌ له‌ بنه‌رته‌دا وه‌رزێرکی ساده‌ بووه‌، به‌هێزی باهۆی خۆی ژیاوه‌ و خه‌ریکی کشتوکاڵ بووه‌ و له‌ پال کاره‌که‌شیدا رێنموونی خه‌لکی کردووه‌ و له‌که‌لیاندا کۆبووه‌ته‌وه‌ و په‌ندیانی داداوه‌ و فیزی پێ و په‌وشتی ژیا‌نی کردوون و با‌سی زانستی بۆ کردوون. ئه‌م هۆنه‌ره‌ پایه‌به‌رزهمان به‌هۆی کشتوکا‌له‌وه‌ توانیویه‌تی له‌ کونجێکدا ئارام و ئۆقره‌ بگرێ و به‌کاری وه‌رزێریه‌وه‌ قنیا‌ت بکا.

هۆنه‌راوه‌کانی مه‌لای جه‌باری به‌ته‌واوی کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه‌ و له‌م دوا‌یییه‌دا چهند پارچه‌ هه‌له‌به‌ستێکی به‌ناوی (دیوانی مه‌لای جه‌باری) له‌چاپ درا‌ون. له‌ هۆنه‌راوه‌کانیدا وا دیاره‌ که‌لێ حه‌زی له‌ هۆنه‌راوه‌کانی مه‌وله‌وی و سه‌یدی هه‌ورامی و بێسارانی کردووه‌ و هه‌ندێ جار په‌یره‌وی له‌وان کردووه‌.

هۆنه‌راوه‌کانی مه‌لای جه‌باری له‌ هه‌موو لایه‌نیکه‌وه‌ په‌وان و شیرین، بۆیه‌ که‌لێ له‌ گۆرانیبێژان و ده‌نگخۆشان، هۆنه‌راوه‌کانی ئه‌ویان کردووه‌ته‌ گۆرانی و به‌سته‌ و له‌ به‌زم و ئاهه‌نگه‌کاندا ده‌یانخوێننه‌وه‌.

وا دیاره‌ مه‌لای جه‌باری سه‌ره‌تا حه‌زی له‌ سروشت و جوانی کردووه‌، بۆیه‌ به‌جوانی با‌سی سروشتی کردووه‌ و کۆچ و باری خێلات و هۆزه‌کانی کوردی تیدا پازاندووه‌ته‌وه‌ و کردوویه‌ته‌ واده‌ی سه‌یران دۆستان و جووکه‌ و چریکه‌ی با‌ل‌ندان و په‌له‌وه‌ران، وه‌کو ده‌لێ:

می‌ـرزام! یه‌ واده‌ی نه‌و وه‌هه‌رانه‌ن

سه‌ره‌تای ته‌لمی‌ت خاترداران‌ه‌ن

فەسل وەسل دۆست سەیر ھەردانەن
 لەرەمی لەرزانی، زەنخ زەردانەن
 زەمزەمەیی بۆلبول، دەبدەبەیی گولەن
 نەزارەیی ھەزار دەروون پڕ چاڵەن
 نەپرشەیی شەونم نەرووی پەردەوہ
 نەرگیز مەست چەم و لاو کەردەوہ
 نەقارەیی منقار تەیران سوب خێز
 بیتزان نەغمەیی نەکیسای پەرۆز
 چریکەیی چەکاوس چون حەنجەرەیی عوود
 مەر مۆزیکەیی مەشق شەھەنشای عرووس
 تیپ تیپ قولنگان قەتارەیی قازان
 میرزام! تا وە روژ ئاوات مەوازان
 جەرەس وە ئاھەنگ وەش قانۆنەوہ
 دەنگ وە سەدای سazan ئەر غەنۆنەوہ
 قومری وە قووقووی نەغمەیی وێشەوہ
 مل وەتەوق زەر وە فسا رێشەوہ
 قووقووشەن وە فەرق شاخ سەرۆہ
 مەرجایی وە رای سەفا و مەرۆہ
 قەواقووی قەتار قولەنگ تیزبەر
 کەردەم ھۆش و گۆش کەرۆبیان کەر
 فەرش فەر حەبەخش سەوژەیی قەدەم خێر
 فەر شەنەن وە ملک سارای گەرمە سێر
 دەیی سا جەیی دەمدا ھەر کەس دلش بۆ
 چوین بۆلبول ھەوای سەودای گولش بۆ
 یاخود چوین فەرھاد دل ئاھرین بۆ
 مەزەیی مەزاقش نام شیرین بۆ
 یاخود جەدروون مایەیی مەیلش بۆ
 چون مەجنوون ھەوای خاڵ لەیلش بۆ

مه‌بق عه‌زم سه‌یر سه‌وزه و سارا و کو
 دامانش نه‌هون ده‌روون داران کو
 نه‌و فه‌یض فت‌ووح نه‌و وه‌هاره‌وه
 نه‌و به‌یزای نه‌نوی کـــوی دل‌داره‌وه
 سه‌یر سارا و ده‌شت سه‌ردیارانه
 ناله‌ی مورغ زار می‌ترغوزاران
 دۆست له به‌هانه‌ی دل‌ستانی بق
 لاقه‌ید نه جه‌واب (لن ترانی) بق
 شه‌و سه‌رگره‌ر، دانان سه‌ر نازاکه‌ر
 شوان وه‌ وادیی نه‌یمن شاد که‌ر
 مه‌ر (مه‌لا) یش نیشق شه‌و نه‌ده‌یجوردا
 نه‌تیره‌ی تاریک سیای بی‌نووردا

واته: ئەمه‌ واده‌ی به‌هاری نو‌تیه و سه‌ره‌تای کو‌چ و باری دل‌دارانه و وه‌رزی سه‌یری
 ده‌شت و کێو و بێریه و له‌ره‌ی له‌رزانه‌ی کێژانی ش‌خ‌وشه‌نگه‌، که‌ژوکیو به‌گول و شینایی
 رازاونه‌ته‌وه و بول‌بول ده‌چریکێتی و گول خ‌وی ده‌نو‌تێتی و ه‌زار ده‌ن‌ا‌ل‌تێتی، نێرگس چاوی
 کردووه‌ته‌وه و کلک هه‌له‌ته‌کێنه له‌ خ‌وشییا ده‌چریکێتی و چریکه‌ی ده‌لی نه‌وای بار بو‌ده‌،
 ه‌ۆه‌ۆی بایه‌قووش شه‌و له‌سه‌ر هه‌رده‌وه‌، برینی کۆن تازه ده‌کاته‌وه‌، تیپ تیپی قولنگان و
 قه‌تاره‌ی قازان له‌ ده‌شت و ده‌ردا ریز ده‌به‌ستن، قومری که‌مه‌ندی زێڕینی له‌ مل دایه و
 له‌سه‌ر چلی داره‌کانا قووقوویه‌تی و نه‌واخوانی ده‌کا، به‌جۆرێ که‌ ده‌نگی سه‌ل‌ای
 حاجیه‌کانی سه‌فا و مه‌روه‌ی پێ ناگا، قریوه و قه‌واقووی قوله‌نگانی سه‌رکیوان گو‌ی
 فریشته‌کانی ئاسمانی که‌ر کردووه‌، رایه‌خی سه‌وز و شینی ده‌شت و کێو فه‌ر و شک‌یه‌کی
 تری داوه به‌ده‌شتی گه‌رمه‌سێر، ده‌سا له‌م کاته‌دا هه‌ر که‌سه‌یک د‌لی هیه و خاوه‌ن د‌له‌، ده‌بی
 و مه‌کو بول‌بول شه‌یدای گولێک بی‌ و، یا مه‌کو فه‌ره‌اد د‌لی به‌ناگری نه‌وین سووتابی و مه‌رزه‌ی
 مه‌ستییه‌که‌ی شیرین بێت و، نه‌و که‌سه‌ ده‌بی به‌بیری سه‌یرانی ده‌شت و کێوه‌وه بی‌ و
 خو‌ینی دره‌ختان که‌ له‌ به‌هاراندا ده‌ری ده‌دن به‌داوێن ک‌وی بکاته‌وه‌، له‌ پیت و پیزی هاتنی
 نه‌و به‌هاره له‌ ده‌شتی پیرۆزی لای یاره‌وه‌، کاتی سه‌یری ده‌شت و کێوانه و ناله‌ی
 په‌له‌وه‌رانی می‌رگه‌کانه.

ه‌ۆنراوه‌کانی مه‌ل‌ای جه‌باری زۆر ساده و په‌وان و شیرین و دل‌گرن و هه‌تا چه‌زکه‌ی له
 ه‌ۆنراوه‌کانیدا وشه‌ی جوان و ساکاری کوردی به‌کاربردووه که‌ هه‌موو که‌سه‌یک به‌ناسانی

تتیاں دہگا، مہلای جہباری دیسان بہ جوانترین شیوہ باسی جوانی بہار و سروشتی
 کردوہ و دیمہ نہ جوانہ کانی سروشتی لہ و مرزی بہار ہلداوہ و لہ پارچہ ہلبہ سستیکیدا
 کہ بہ ناوی (بہارنامہ) ہونیویہ تہوہ سہ بارہ ت بہ بہار بہم چہ شہ نہ لئی:

ساقی، سا (دہی)شی، و ہار ناماوہ
 گولان سہرکیشان نہ توی ساراوہ
 ہواوی دل گوشاد نہ پرووی بہ ہشتہن
 فہر وہ پرووی سہرای گہر مہ سیڑ و ہشتہن
 وادہی بادہی ناب سہر و ہارہن
 سہر زمین مہ زہر لقای دیدارہن
 زہم زمہی فیراق دل ٹہ فگار نہن
 سہر دای تہ پل تپ دہر دہار نہن
 و مخت، نوشا نوش سہووی قہر قہ فہن
 دہنگ زیل و بہم دایرہی دہ فہن
 دہمختہن سہ بزہن، شنوی شہ تاوہن
 نہر و زہن، گولہن، ہواوی پای کاوہن
 مہ یہن، مہ عشووقہن، مویہ تہن، مہ یلہن
 خومہن لہ بریزہن، پیالہن، کہ یلہن
 شورہن، شور شہن، غہ و غا غریوہن
 و ہر جیلوہی جہ مال دلان فریوہن
 نہ گشت دیاری تہ جہ لہ لای توورہن
 نہ فحہی گیر و دار تہ قل مہ نسوورہن
 فہنا فیلاہان مہ ست دل ناگا
 بی باک مہ و اچان (انی انا اللہ)
 رہندان سہر مہ ست جان فیدای جانان
 (انالحق) چون زکر زاہتد مہ وانان
 بق تا بگتیرین خہ سرہوی بہ زمی
 چہنی ہہ ستیمان بکہرین رہ زمی
 بہ زمی چون مہ جلس بہ مہن و ہ کام بق
 گا کدیس جہم، گا باس جام بق

ئەى ساقى دەخىل مەن ۋەى زامەۋە
 ئىلتىفاتى كەر تۆۋە لامەۋە
 عاجى پىم دەر سوودمەندىم بۆ
 باعس حەيات قەيد مەندىم بۆ
 رىستگارم كەر لەى بەند دامە
 قەدەم رەنجان كەر ۋادەم تەمامە
 تەشەرىف با باۋەرە ۋە سەبۋتەۋە
 ۋەپىئالەى گۈلپەنگ چون ياقوۋتەۋە
 ۋە سىنى سىمىن زەرف زەرپەۋە
 ۋە جام گۈلفام بۆ غەنبەرەۋە
 ھەر كەس بگىلۆ نەجام پەى كامى
 دەرمان بۆ پەى ئىش ھەر دەرە ۋە زامى
 مۇتەرب تۆش ۋە چەنگ دىنەۋازەۋە
 ۋە ۋ سۆز سەمتور سەدائى سازەۋە
 ۋە مۇسقىقەى مەشق سەد قانۇنەۋە
 دەم ۋە سەدائى ساز نەرغەنۋەۋە
 مەر ۋاچان (مەلا) جە ھەستى ۋىش رەست
 بى ۋە كاسەلىس مەستان ئەلەست

ۋاتە: ئەى مەيگىپ ئەۋا مانگى رىبەندان تى پەپى ۋە بەھار ھاتەۋە، گۈلەكان لەناۋ دەشت
 ۋە كىۋ سەريان ھىنايەدەر، ھەۋايەكى دۇرۋىنى ۋا ھەلدەكا كە دەلىتى بەھەشتە ۋە خوا فەپى ۋە
 شىكۆى بەسەر دەشتى گەرمەسىردا پۇراندوۋە ۋە، ئىستاكە كاتى خواردەنەۋەى بادەى بى
 خەۋش ۋە سەيرى سەيرانى بەھارە ۋە، ۋلات بوۋەتە ژوانگە بۆ دىلداران، لە ھەر لايەكەۋە
 دەنگى دىلداران، كە گىرۋەدەى دەردى ئەۋىن بەرزە ۋە كاتى خواردەنەۋەى جامى مەپە،
 دەرۋىشانىش لە خۇشيدا دەف لى دەدەن، دارەكان سەۋزى ۋە ئاۋى شەتاۋەكان ھازمىيان دى،
 ئەۋا نەۋرۋزە ۋە كاتى پۋانى گۈلە ۋە ھەۋاى دەشت ۋە كىۋ خۇشە ۋە كۆۋۋونەۋەى دىلدارانە ۋە
 سەردەمى خۇشەۋىستىيە، ۋادەى سەرمەستىيى يارانى خاۋپەرستە، بۆيە بى باكانە ۋەكو
 مەنسور خۇيان بەنۋىنگەى خوا دەزانن، دەسا بى تا بەزمىكى خەسرەۋى پىك بىنن،
 بەزمىك كە بەكامى دىلمان بى، ئەى مەيگىپ ھانايە تۆش ۋەرە ۋە لايەكم لى بىكەرەۋە ۋە برىنى
 دەرۋونم سارپىز بىكە ۋە لەم داۋە پزگارم بىكە، چونكە ۋادەم تەۋاۋە، بەپەيمانە ۋە جامەكەتەۋە

وهره جاميكي مهيم پي بده تا ئيش و دهردي دهرروم بهجاري داساكي، نهى چاوهش توش وهره و بهچنگهكهتهوه نهوايهكم بق لي ده، مهگيتر توش بياليه پي بادهم پي ده، ئيتير نهوسا دهلئين، كه مهلا رزگاري بوو و، بووه كاسهليسي مهستاني پوژي بهرين.

دهبي نهوش بلتين كه هونراوهكاني مهلاي جهباري گهرجي سادهن و بهوشه ي جوان و ساكار و پهسهني كورد ي رازاونهتهوه، بهلام له باري ترهوه دهبي بلتين كه گهلي شتي تازه ي له هونراودا داهيناوه بهر له نهو كه متر هونهريك نهوانه ي بهكار بردووه. بق ويته: ليوي يارهكه ي بهشيلان و دهمي بهپسته و دداني بهمرواري و زولفي بهزنجير و پهلكه ي بهشه و چواندووه.

مهلاي جهباري له هونينهوه ي هونراوي دلداريشدا دهستيكي بهرز و بالاي ههبووه و، زوربه ي هونراوه دلداريهكاني دلداريهكي خواپهرستيه و، هونراوه دلداريهكاني بهراستي دلراكيشر و دلگر و شيرين و بهجاري دلي بنيادهم رادهكيشن و، ناگري سوز و خوشهويستي له سهرتاسهري هونراوه دلداريهكانيدا دهردهكهوي و، ههر خاومن دليك كه هونراوهكاني بخوينتتهوه بهجاري ناگري تي بهردهبي. وا دياره مهلا ههر له سهرهتاي جواني و لاويهتياهوه گراوي كيژتيكي شوخوشهنگ و نهشميل بووه، بويه هونراوه دلداريهكاني ههروهها وتمان ناگر له دلي بنيادهم بهردهدن. ههنديك دهگيرنهوه و دهلئين كه دلخوازهكه ي مهلاي جهباري ناوي شيرين بووه و گهليكيش شيرين بووه، بهجوري كه مهلا نارامي لي براوه و پرووي تي كردووه و بهم جوړه لهگهليدا رازونياز ي كردووه كه دهلي:

شيرين تا تاكهرد، شيرين تا تاكهرد

تاي توغراي توما رزپرش تاتا كهرد

كووكو، كووي كهلاف عهنبهر وهلا كهرد

خهرمه خهرمه ميسك خوتهن وهبا كهرد

پهنبجه بهرد پهرجين نههم جيا كهرد

تهخت پيشانيش بهدر دووجا كهرد

حاجيان دوو قهوس پايه ي سهماكهرد

موژان تهورتير تشنه ي غهزا كهرد

گيسووي سهراويز چون بهرهزا كهرد

سهر نهتوي جامه و دوگمه و قهيا كهرد

ساق ستوون سيم تازه جهلا كهرد

خهره ي خرخالش خهلاي بالا كهرد

دهم نوکتهی مدهوش لایه جزا کهرد
 نه لولوی گهوه ر لؤلوی لالا کهرد
 فهم چهشمه ی حیات کس نه نوشا کهرد
 چهن کس چون یوسف خهریک چا کهرد
 غه بغه ب چون تورنج کس نه بؤسا کهرد
 گهردن سه رای ساف سه بوی سه با کهرد
 وه شنوی شه ویق شه مال شینا کهرد
 هر با چون وه یسک خوتهن خه تا کهرد
 نه سایه ی سه مهر لیموش جیا کهرد
 ناف وه عه تر ناف عالم عه تا کهرد
 یان وه ته لسم کوی گهنج کجا کهرد
 یان وه عه سای دوست که لیمؤللا کهرد
 قامه ت ته رزتوول سه ول ساوا کهرد
 نه وسا وا ماوای جه نه ت ناوا کهرد
 سورین چون شیرین با نوی که سرا کهرد
 رژگ نه فرزای ئاهوو سوپ نه سارا کهرد
 نمه ز په نجه ی پای حومره ی هه نا کهرد
 یان وه هوون سورخ جه رگ (مه لا) کهرد

واته: شیرین زولفه توغراییه که ی هه روه کو تومار لولوی خواردبوو، به په نجه کانی تال تال
 و دانه دانه ی کرده وه و، کۆکۆ زولفه کانی بلو کرده وه و خهرمان خهرمان موشکی ده کرده
 بادا و په رچه می خاوی له یه که جیا ده کرده وه، ناوچه وانی وه کو مانگی چوارده بوو و،
 برۆکانی به وینه ی که وان بوو و، برژانگی کرده تیری خهزا، نه وسا زولفه که ی وه کو به پهزا
 په خشان کرد و، باسکی وه کو کۆله که ی زیوین ده رخست و خره ی خرخاله کانی کرده
 خه لاتی، وه کو یوسف خهریکی نه چاله بوو که تی کهوت، له سیبهری بهری له شیا لیموی
 سه ر سینگ جیا کرده وه، سورین وه کو شیرینی ئهرمه ن خوی نواند و، بۆ دیکه دیکه ی
 کارمامز لای کرده وه.

مه لای جه باری دیسان له ستایشی دلخوازه کهیدا وینه یه کی تری دارشتوو و ناوه رۆکی
 هوئرا وه که شی به تان و بۆی دلداره کهیدا هاتوو ته خواره وه و به جۆری که: ته ویتلی به مانگ و

روومه تی به خۆر و په لکه ی به که مهن و نه ستۆی به مینا و ده می به سه رچاوه ی زیان چواندوه
که ده لی:

شیرین سه رزمین، شیرین سه رزمین
خیزیا په ی سه یران سارا و سه رزمین
دهس به رد په ی زولف و حاشیه و جهمین
وه لاو که رد نه رووی مای دوو هه فته مین
دهس به رد عه ر قچین توه مه ی تا قه چین
قه راردا جه فه رق کلآ فچه ی موشکین
قه تاره ی قوله نگ تورمه ی سورمه ی زه ی
ئاوێزان نه ده ور چه خیه ی خورشید فه ی
سه وزه کلآ فان دیز وه پتله وه
ده ماغ وه ی هه وا و که شت و گتله وه
له یلیم وه ی په فتار وه ی گول گه شته وه
وه ی عه زم سه یران سارا و ده شته وه
وه ی ده سته ی گولان لای سه روینه وه
وه ی نیم نیگای ناز ئاهووی چین وه
وه ی سه ر و سه روین سیاساته وه
وه ی ئه گریجه ی مرخ قه ی چی فاته وه
وه ی گیسووی که مهن بارام گیره وه
وه ی سلسله ی زولف چون زنجیره وه
وه ی زه ی گه وه ر گۆشه وه وه
وه ی زه نگۆله ی زه ریای قه تاره وه
وه ی توپ ته لای زنج زه رده وه
وه ی مینای گه رده ن ماول مه رده وه
وه ی سینه ی سفید سه رج سافه وه
وه ئه ی دوو لیمۆی پر شه فافه وه
وه ی جام جه مین نوور پی وه شته وه
وه ی چه شمه ی حیات که س نه چه شته وه

وهی ساقه‌ی نه‌سیب سه‌نعت ژهنه‌وه
 وهی خره‌ی خرخال ته‌لا به‌نه‌وه
 ریشه‌ی جهرگه‌که‌م پیکاره‌وه
 سه‌ریه‌نجه‌ش وه‌هه‌وون جهرگ (مه‌لا) وه

واته: دلخوازه‌که‌م شیرین هه‌لسا بۆ سه‌یرانی ده‌شت و دهر و کتورژیشت، ده‌ستی بۆ زولف و نه‌گریجه‌کان و هه‌نیه‌ی برد و په‌لکه‌کانی به‌سه‌ر پرومه‌تی مانگی چواردیدا بلآو کرده‌وه، نه‌وسا ئاره‌قچینه‌که‌ی نایه‌ بان زولفه‌کانیه‌وه که وه‌کو موشک وانه، قه‌تاره‌ی گوله‌نگی له‌ تورمه‌ی سورمه‌ی زێ به‌ده‌ور چه‌فته‌که‌یا هه‌لواسیبوو و پرومه‌تی وه‌کو هه‌تاو دهره‌وشایه‌وه، یاره‌که‌م به‌م ره‌وت و که‌شم و نه‌شم و که‌شت و گیل و سه‌یرانه‌یه‌وه، به‌م ده‌سته‌ی گولان لای سه‌روینییه‌وه، به‌م نیتو نیگای ناز و به‌م سه‌ر و سه‌روین و به‌م په‌لکه‌ی که‌مه‌ن بارام گیریه‌وه، به‌م زنجیره‌ی زولف وه‌کو زنجیره‌یه‌وه، به‌م زپه‌ی گه‌وه‌ر گواره‌یه‌وه و به‌م سینگی سپی و ته‌ویلتی پرتیشکیه‌وه و، به‌م خره‌ی خرخالی ته‌لا به‌نیه‌وه، ریشه‌ی جهرگمی له‌بن دهره‌یتا و نه‌وسا په‌نجه‌کانی به‌خویتی مه‌لا ره‌نگین کرد.

مه‌لای جه‌باری سه‌ری له‌ هه‌موو باب‌ت و چه‌شنه‌کانی هۆنراوه‌ داوه و هۆنراوی له‌ یاره‌ی خواپه‌رستی و پیا‌هه‌لدان و کۆمه‌لایه‌تی و لاواندنه‌وه هۆنیوه‌ته‌وه و له‌م مه‌یدانه‌دا نه‌سپی خوێ تاوداوه، به‌لام به‌داخه‌وه له‌به‌ره‌وه‌ی زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی نه‌که‌وتونه‌ته‌ ده‌ست، نه‌وه‌یه که ناتوانین له‌ هه‌موو باریکه‌وه له‌ هۆنراوه‌کانی بکۆلینه‌وه.

مه‌لا به‌تاقه‌ هۆنراویک باسیکی گرنگی کۆمه‌لایه‌تیمان بۆ ده‌کا و نه‌وه‌مان بۆ دهرده‌خا که بنیاده‌م ده‌بی که‌سیکی خوش بوێ که نه‌ویش وایی، واته: خوشه‌ویستی ده‌بی له‌ هه‌ردوو لاوه‌ بی، چونکه خوشه‌ویستی یه‌ک لایه‌نی ده‌بیته‌ هۆی دهردی سه‌ر وه‌کو ده‌لی:

په‌ی یه‌کێ بمره‌ په‌ریت مه‌رده‌ بۆ

ئه‌و له‌ تۆ زیاتر ئیمان هه‌رده‌ بۆ

دیوانه‌که‌ی مه‌لای جه‌باری له‌ لایه‌ن عه‌بدولجه‌باری حه‌مه‌ی جه‌باری له‌ سالێ ۱۳۸۸ی کۆچیدا له‌ چاپ دراوه.

سه‌رچاوه‌کان:

۱- دیوانی مه‌لای جه‌باری، کۆکردنه‌وه‌ی عبدالجبار محمد الجباری، که‌رکووک، ۱۳۸۸هـ.

۲- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی - علاءالدین سجادی - به‌غدا، ۱۹۵۲.

مستەفا بەگی کوردی

۱۲۲۷ - ۱۲۶۷

ئەم ھۆنەرە پایەبەرزە کە لە ئاگری ئەویندا سووتاو و، دلی بە دەست یارەو ھەلقی چاوە، ناوی مستەفا و کوپی مەحمود بەگی صاحبقرانە و نازناوی کوردییە. بە پیتی ئەو بەلگانی ئەو کە لە دەست دان، کوردی لە ساڵی ۱۲۲۷ی کۆچی لە شاری سلیمانی پیتی ناوەتە مەیدانی ژیاڵەو و ھەر لەوێشدا پیتی گەشتوو و لە دەورە ی منداڵیدا لە لای زانا ھەربەرزەکانی زێد و مەلبەندەکی خۆیدا فێری خۆبەندەواری و زانست بوو و پاشان بوو تە فەقی و خەریکی خۆبەندنی فەقی ئیسلامی بوو، بە جۆری کە لە دواي چەند ساڵ وەدەمە مەلایەتی وەرگرتوو. وەکو دەگێرناوە، مستەفا بەگی کوردی لە دواي ئەوێ کە وەدەم و ئیجازە مەلایەتی وەرگرتوو، لە بەر ئاژاوێ ناوخوازی شاری سلیمانی رووی لە شاری سنە کردوو و لەوێو رویشتوو تاران و ماوەیکە لە تاراندا ماوە و بوو تە مامۆستا و لەگەڵ قانانیشتا بە ھۆنراو پیلەبازی کردوو و پاش ئەوێ رویشتوو تە شام و سەریکشی لە پاریس داوە و ئەوسا ئەلھای زێد و مەلبەندەکی خۆی کردوو و گەراو تەو شاری سلیمانی و سەرئەنجام لە ساڵی ۱۲۶۷ لە تەمەنی چل ساڵیدا کۆچی دواي کردوو و بە پیتی ئەسپاردە خۆی لە گۆرستانی گردی سەیاندا نۆژاوە.

کوردی لە ھۆنەرە ھەربەرزەکانی کوردە و ھەر لە تافی جوانییەو ھەزێ لە ھەلبەست دانان کردوو و ھەلبەستی داناو و ھەلبەستەکانی زۆر جوان و شیرین و پاراو و دلگرن و زۆرترینیان دلدارین.

ھۆنەرانێ کورد بە چاویکی بەرزەو سەیری کوردییان کردوو و زۆر ریزیان بۆ داناو. جاریکیان لە شیخ رەزای تالەبانیان پرسی بە بیرو پای تو گەورەترین ھۆنەرە کۆنەکانمان کتیە؟ شیخ رەزا فەرمووی: ئەگەر ھەموو ھۆنەرە پێشووەکانمان زیندوو بنەو ھەر کامیان روژی جاریک دیدەنیان لێو دەکەم، بەلام لە کوردی روژی پێنج جار، حاجی قادری کۆیش لە باسی کوردیدا دەلی:

شەھسەواری بە لاغەتی کوردان

یەکە تازی فەساحەتی بابان

مستەفایە تەخەللوسی کوردی

غەزەلی کردە بەربەتی کوردی

مامۆستا گیو موکریانێ لە سەرەتای دیوانەکی کوردیدا دەلی: کوردی ژیاڵیکی زۆر تال و ناخۆشی رابواردوو و بە ھۆی ناکۆکی بابانەکان و پەلاماری ترەکانی عوسمانییەو، سلیمانی و شارەکانی تری کوردستان لە ناو بۆتە ی رامیاریدا توابوو، کوردیش لە بەر

ئەوئەي دلى ناسك بووه، بەرگەي ديتنى ئەو ديمەنە ناخۆشانەي ژيانى نەتەوئەكەي نەگرتووه،
بۆيە مەلەبەندەكەي بەجى ھىشتوو و پروي لە ھەندەران كردوو و نازناوى خۆي بەئاوەرە
گۆريو.

بەداخوئە مامۆستا سەجادی لە مێژووي ئەدەبي كوردیدا كوردی بەبى بەندوبارى
تاوانبار كردوو و چەند لاپەرەي مێژووئەكەي بەباسى ئەو و قالە ناوێك پى كردووئەتو،
كەچى لە ھەلبەستە كوردی و فارسى و عەرەبىيەكانى كوردی ئەوئەمان بۆ دەرئەكەوئى كە
كوردی پياوێكى خواناس و پارێزكار بوو و زۆربەي ھەلبەستەكانى كە دلدارين، دلداریەكی
خواناسییە و وا دیارە كوردی ھەزى لە ئاكاری باش كردوو و لە ڕەوشتى خراپ خۆي
لاداو و ئەمەش لە ھەلبەستەكانیدا دەرئەكەوئى.

ھۆننەوئەي ھۆنراو بۆ كوردی وەكو ئاوخواردنەو بوو و زۆربەي ھۆنراوئەكانى سەبارەت
بەدلدارين و وا دیارە كوردی سووتاوى ئەوین بوو و ھەر لە دەوری لاویەتیئەو كە لە
دەریای ئەویندا نوقم بوو، دەستی كردووئە ھۆننەوئەي ھۆنراوى دلداری بۆيە خۆي دەلئى:

مەكەن مەنەم كە سەرگەردان و وێلم

بەدەست عەشقە زەمامى ئیختیارم

كوردی لە دەریای ئەوین و ئەوینداریدا گەوزاو و ئەویندار و سەوداسەرى دلدارەكەي
بوو، بەجۆرئى كە لە پارچە ھەلبەستێكیدا بەناوى ئەسپارە دەلئى: ھەموو كەسێك لە من
بیتزارە چونكە ھەموو شەوێك من لە دووری یارەكەمدا دەنالێم و فرمێسك بەخوڕ لە
چاوانمەو دیتە خوڕ، ئەگەرچى شەو و ڕۆژ خەریكى بیستنى ئەوای گۆزانیبێژانم، بەلام
دلى خەمگینم لە خەم و پەژارە خالى نییە. بژیشك دێن كە دەوای دەردم بكا كەچى من
دەردم دەردی دوورییە و بەبى دەوای یارەكەم ئارام نییە. ئەى یاران، ئەگەر ھات و من
مردم، لە باتى قەوم و كەسوكارەكەم بایارە نازەنینەكەم بێتە سەر مەیتەكەم و شینم بكا.
من لە رێئى ئەوینەو كۆزراوم و ئیتر مەمشۆن و كفنم بۆ مەكەن، چونكە ئەو بەرگە خۆتینەم
لە ڕۆژى پەسلاندا شاھتیم بۆ دەدەن، ئیتر پێویستیش ناكە مەلا بێن و تەلقینم دادا. ئەى
كوردی بێھوودەيە كە فرێشتەكان دێن و ئاینی و رێبازگەت دەپرسن، چونكە خوای توانا
خۆی دەزانئى من لەسەر كام ئاین و رێبازگەم:

رەفتی كونجی میحنەت عاجزن ھەر شەو لە نالێم

گوریزانن لەبەر لێشاوی بەحرى مەوجى ئەسیرینم

ئەگەرچى ڕۆژ و شەو مەشغوولی نەغمەي موتریم ئەمما

لە خەم خالى نییە ساتئى دلى مەحزون و خەمگینم

ته‌بیب دیتن ده‌وای دهر دم بکا خۆ من زه‌ده‌ی دووریم
 به‌بێ داروویی وه‌سڵی ئه‌و نییه ئارام و ته‌سکینم
 ئه‌گه‌ر مومکن نه‌بوو ژینم که من مردم وه‌سیه‌ت بێ
 له‌ باتی قه‌وم و خوێشانم له‌سه‌ر مه‌یتم بکا شینم
 شه‌هیدی عه‌شقم و مه‌مشۆن و کفتم بۆ مه‌که‌ن یاران
 گه‌واهی هه‌شهره‌ بۆ ده‌عوای شه‌هاده‌ت به‌رگی خوێنینم
 به‌په‌رده‌ی زاھری گه‌ر بێ سه‌دای ئه‌و عاشقی یاره‌م
 ئیتر حاجه‌ت نییه‌ بینن مه‌لا بۆ وه‌عز و ته‌لقینم
 عه‌به‌س (کوردي) مه‌لائک دێن ده‌پرسن مه‌زه‌هب و دینت
 که قادر خۆی ده‌زانی من له‌سه‌ر کام مه‌زه‌هب و دینم

کوردی له‌گه‌ڵ یاره‌که‌یدا ده‌که‌وتیته‌ رازونیا‌ز و ده‌رده‌ دلی خۆی ده‌کات و ده‌لێ: دووریی
 یاره‌ نازنه‌ینه‌که‌م بووه‌ ژاری مار و خوارمه‌وه، برینی کۆنم به‌جاری هاته‌وه‌ ژان و که‌چی
 یاره‌که‌م به‌زه‌یی پێمدا نه‌هات و نه‌هات چاوێکم پێ بکه‌وێ. خه‌م و په‌ژاره‌ سه‌ری لێ دام،
 به‌لام ئه‌و قه‌ت سه‌رێکی لێ نه‌دام، دلم ده‌سووتی و وه‌کو چرا گری لێ هه‌لده‌ستی که‌چی
 یاره‌که‌م نه‌هات بمبینی. گۆی سه‌رم که‌وته‌ به‌ر گۆچانی خه‌م و په‌ژاره‌ و رای فراند که‌چی
 دلا‌ره‌که‌م به‌فریام نه‌که‌وت و ته‌نانه‌ت که‌س نه‌بووه‌ شیوه‌م بکات و بۆم بگری:

چێشتم ئه‌م‌رۆ ژه‌هری مار و رۆحی شیرینم نه‌هات
 زامی کۆنم هاته‌ ژان و مه‌ره‌می برینم نه‌هات
 من خه‌م خوارد و چه‌ند به‌چه‌ند فرمێسکی خوێنینم نه‌هات
 غه‌م سه‌ری لێ دام و یارم قه‌ت سه‌رێکی لێ نه‌دام
 سه‌بر و هۆشم رۆییوه‌ غاره‌تگه‌ری دینم نه‌هات
 دل ده‌سووتی چین به‌چین ده‌شکێته‌ سه‌ر یه‌ک وه‌ک قه‌نه‌ر
 خاوه‌نی رووی ئاته‌شین و زو‌لفی چین چینم نه‌هات
 دیده‌ وه‌ک هه‌وری به‌هاران خوێن ده‌گرێتی و سه‌دای
 پێکه‌نینی غه‌ونچه‌یی نه‌و سه‌به‌زه‌ په‌رژینم نه‌هات
 گۆی سه‌رم چه‌وگانی میحه‌نه‌ت دایه‌ به‌ر خۆی رای فراند
 وای عه‌جه‌ب بۆ شاسواری خانه‌یی زینم نه‌هات
 که‌وته‌ وه‌ختی مردن و غه‌م خسته‌مییه‌ حا‌لی غه‌رغه‌ره
 (کوردي) بێ که‌س خۆم له‌ هیچ لایێ سه‌دای شینم نه‌هات

کوردی بهم پارچه ههلبهسته ئهوه مان بۆ دهردهخا که یاریی شهقین و رمبازی و تۆپین و
 جلپیت بازی لهو دهوره لهناو کوردهواریدا باو بووه و پاشان ئوروییهکان له کورد وهریان
 گرتووه. کوردی له سهردهمی مهحموود پاشا و ئهحمهد پاشای بابان (۱۲۶۷ - ۱۲۲۸) دا
 دهژیا و لهم دههدا میرنشینی بابان کهوتبووه ناو ئازاوه و شهروشۆر و، عوسمانییهکان
 زۆریان بۆ خه لک هینابوو و شارهکانی بهبه لهناو ستهم و ئاگردا دهسووتان و نهخۆشیی
 چاووقولکه و یشانهوهش تهنگی بهخه لک هه لچنبوو و، هه موو رۆژی سهدان کهس دهکوژرا
 و دهمرد. له دهوری مهحموود پاشای بهبه دا، کوردی له تافی جوانیدا بوو و، ژبانی له
 ئهویه پری بهدبهختی و کلۆلی و چه رمه سه رتیدا دهبرده سر، وهکو دهلین لهم کاته دا گرفتاری
 ئه وینی کیژیک بووه و، له ئه وینی ئه ودا دهسووتا و خه ریکی هۆنینه وهی هۆنراو بووه، ئیتر
 سه بهارته به ژبانی کوردی به لگه و شوینه واریکی و مان به دهسته وه نییه که بزانی کۆپی
 پاش ئه وه چۆن ژیاوه، به لām وا دیاره له پاش مهحموود پاشنا واته له سالی ۱۳۵۴ ی
 کۆجیدا، کوردی زێد و مهلبه نده که ی خۆی به جی هیشته وه و پرووی له هه ندمه ران کردوه و
 ناواره و ده ربه ده ر بووه.

کوردی دیوانتکی زۆر گه وهری هه به بووه، به لām له به ر ئازاوه ی ناوخۆی بابان ئه و دیوانه ی
 ده ست به ده ست که ووتوه و تیا چوو، ئه وه ش که به ناوی دیوانی کوردی له چاپ دراوه، له م
 دواییه دا کۆکراوه ته وه. زۆربه ی هۆنراوهکانی کوردی که به ده سه ته وه ماون، دلدارین.

هۆنراوهکانی کوردی سه روودی ئه وین و دلداریه و، هۆنه ر جگه له ئه وین و دلدار ی
 نه یه تیاویه خه م و په ژاره ی زه مانیه که که خه لک له ناو توولانه وه و خراپه و گونا ه و درۆ و
 فره یلدا که وزان له بیر با ته وه. نه له زه رده خه نه و بزهی گو لدا نی شان ی ئه مگ هیه و نه له
 نا له ی بولبولدا ئه ههنگی ئومید و هیوا هیه. له جیهان تکی وادا که هیوا و به زه یی به ده ستی
 زۆر سه ته م له ناو ده چی، چ ها وه لیک چاکتر و باشتر له ئه وین و دلدار ی په یدا ده بی؟ ئه ویه
 که کوردی بۆ له بیر بر دنه وه ی ئه و هه موو ده رد و په نچ و په ژاره یه پرو ده کاته ئه وین و
 دلدار ی و ده لی:

کولی عاله م و ا بوون سه رگه شته و حه یرانی عیشق
 ه یچ که س نازانی ئه حوالی سه ر و سامانی عیشق
 با ده په یمانانی ئی سه راک و که مالی عارفان
 له نگ و عاجز بوون له ریی ته ی کردنی مه یدانی عیشق
 که رچی غه واسانی فیکره ت غووته وه ر بوون موده ته ی
 قه ت نه بوون واقف له قه عری به حری بی پایانی عیشق

سامری و سهحبان و جاروللا و لوقمان و سهتج و
 موخبیری کولی علوم بوون و سرگردانی عیشق
 حافز و سهعدی و نزامی و قهیس و جامی و دهلهوی
 فهیز خواه و معرفت جۆ بوون له شاگردانی عیشق
 خهسره و محموود و فههاد هر سی شا و شازاده بوون
 ئاخیری بووشن بهبنده و چاکهری سولتانی عیشق
 شهمس و مهولانا مهنسور کهی بهسیر مهحرهم دهبوون
 تا نهانخورادیه ریزهی نانی سفرهی خوانی عیشق
 زاهید خویندوته تفسیری (لِکْلُ وَجْهَةً)
 قهت مهده طهعه له مهستی و بیخودی پهندانی عیشق
 مولتهجی نابی بهکس (کوردی) له دنیا و ئاخهرت
 رۆژی دیوانی خودا دهستی من و دامانی عیشق

واته: تهوای خه لکی جیهان سهرسام و سرگردانی ئهوین و، هیچ کس له ئهوین و
 ئهوینداری سر در ناکا. ئهوانهی که لهناو ئهویندا گهوزاون و بادهی ئهوینیان
 خواردوهتهوه له پیرینی مهیدانی ئهوین زهبوون و ناتوان بگهه سنووری ئهوین ئهوانهی
 وا لهناو بیر و که لکه لهی ئهویندا ماوهیه که گهوزاون، هیچ کاتی نهیانتوانی بگهه دهریای بی
 بنی ئهوین. سامری و سهحبان و لوقمان و سهتیج که له زانستهکاندا شارهزا بوون، له
 ئهوین واقیان و رما. حافز و سهعدی و نزامی و قهیس و جامی و دهلهوی شاگردانی
 ئهوین بوون. خهسره و محموود و فههاد هرسیتکیان که شا بوون، بوونه نۆکهی
 ئهوین. شهمس و مهولانا و مهنسور تا لهسر خوان و سفرهی ئهویندا دانهنیشان
 نهیانتوانی بینه پازداری پاز. ئهی پاریزگار تو که ئایهیی (لِکْلُ وَجْهَةً) نت خویندوه، ئیتر
 لهوانهی و مهستی ئهوین تا نه مهده (کوردی) له جیهان و رۆژی دوایدا بهکس پهنا نابا،
 جگه لهوهی دهست بهدامینی خوا و ئهوین نهبی.

کوردی لهم هۆنراواندا دیاردی دهکاته سهر ئایهیی ۱۴۸ ی سوورهی بهقهره که
 دهفهرموی: (لِکْلُ وَجْهَةً هُمُومُوهَا) واته: بۆ هر دهسته و تاقمیک ریگهیه که هیه بهرهو لای
 خوا که بهو ریگهیه برهوا.

کوردی وهکو پیتۆلکی ئهم پۆزگاره، بایی ئاوهز و زانست بهتهرازوی پهنه
 ههلهسهنگینی و بهپاریزگاری، درۆزن تهشهر دها و، له پهریشانی و ئالۆزیدا دلی خۆی
 دهسپهرتیه ئهوین و له بهر ئهوین بهرگهی ئهوه موو پهنج و کیشه و پهزاره و سهخهتیه که

دهگرځ و لای وایه که نازاوه و گډبندی زهمن بهوځی چاو و دیده یارییهوه پرو دها که
گراوی بووه بویه پرو دهکاته یارهکهی و دهلی:

چاوت نه مشه و دایاره فتنه یی بهریا دهکا
خوانی دین وهک تورکی یه غمایي به تاو یه غما دهکا
تورکی دیدهت بهو دوو قهوسی حاجب و تیری موژت
بو گرفتلی دل له کاکولت عه له م بهریا دهکا
چاری فه تانت دهکا سیري نیهانی دل عه یان
واقیعی هر فتنه نه سراری نیهان نیفشا دهکا
مهردومی چاوت که دپته سهر سپاهی ملکی گیان
وهک قه جهر دایم له قیقاجی نیگاه دهعوا دهکا
چونکه هیچ شاهد له نیوانمان نه بوو روژی نه زهل
عه قل و دینم نایه مستی نیسته و حاشا دهکا
گهر به ناحق بمکوژی نابی که کهس مهنی بکا
حاکم کافر بی نه لبه ته عه دالت و دهکا
پتم دهلی کوردی وهکو من نارهنووی وهسلی هیه
بوچی تق مانع دهبی نه مهنده چون بیجا دهکا

کوردی به پتی پارچه هه لبه سستیکی باسی به زم و ناههنگی نهو دهره ی شارهنوور و
سلیمانان بو دهگیرته وه و پرو دهکاته پاریزکار و دهلی: نه ی پاریزکار، دهرگای مهیخانه ی
خواهی کراوته وه و نیتراز له گډشه نشینی بیته و بی له گهل خه لکذا دانیشه و بدوه و
جامیکی باده ی یزدانی بخوره وه، کوړه که مان خوښه و مهیگیر به نازیکه وه مه ی دهگیري و،
چاوه شان و دهنگخوشان هه موو کوږیونه ته وه و ناههنگ ساز دهکن، کهوا بوو نهوانه ی و
دروژن و فیله بازن نابی بیته ناو کوړه که وه، چونکه نه م کوړه نه وهنده گهرم و به جوښه،
جهمشید دهبی به دهرکه وانی و نهکیسا و باره بود دهبی به گاو و گهردوونی، وهکو دهلی:

دل له میحنه ت که یله نه ی پیری موغانی به زم ساز
هر نه تو ی بو باره گای عهیش و تهره ب مهسهنه تراز
بانگ که نه زاهید نه ماوه وهرنه گډشه ی خانه قا
بین که وازه دهرکی مهیخانان و خه لوهتگاهی راز
با له شهرتی باده مهرده فکن بی ساقی نه وجهوان
دیده مهست بی و کلاو که چ کات و دوگمه ی سینه واز

زولف و کاکوژ و غولامانهی هه موو ئه فشان بکا
 بی به زانو دا بدا جامی به عیشو و شهرم و ناز
 دایره میسری چه قانه گه وهر و لهنجی سه من
 دهنگی چاوش بی به لا هاوێته گیانم بی نهواز
 ئاغه زه نوون لی بدا سینه که مان فارس گرفت
 ئه لکه ته نبور و دهف و ئه سعه بدا دهستی به ساز
 مستو ئیبراهیمی ئاوره حمان نهوا و فهتخی هه زین
 مستهفا ناری و سیگا، یونس بلی دهشتی و حیجاز
 با ره سوول هه لداته راست، صالح بلی: نیوه شهوئ
 موحیه دین چوارکا و قهره دهنگی بلند کا بۆ قه زاز
 جار به جار بکزی که وه هه لسی له پردهی زاهیتی
 یاره که می عاشق کوژه و مه عشو و قه که می دوشمن نهواز
 مو ترپ ئهروابن فیدایان بی نه کیسا و باره بود
 ساقی ئهروابی به قوربانی دوو دیدهی بی ئه یاز
 مه جلس ئهروابی هه زار جه مشیدی جهم فه راشیه
 مهی ئه گهر وابی به های جامیکی ئیران و حیجاز
 وه نییه (کوردی) مایلی ئه و جۆره ئه توارانه بی
 لازمه شاعر له هه ره نه وعی بلی بۆ ئیمتیاز

کوردی له م هۆنراوانه دا به زم و ئاههنگی کوونی کوردهواری دهگێڕێته وه و یه که یه که ناوی
 چاوشان و گۆرائی بیژان دینی و له پاشا بیرویروای خویشی دهرده بری.

له دواي مهحمود پاشای بابان، ئهممه پاشا له ساڵی ١٢٥٤ی کۆچیدا دهبیته میر. له
 پاشا ماوه یه که عوسمانیه کان له شکرکی زۆر و زه بهند ده نێرنه سه ر بابانه کان و له دواي
 کوشت و کوشتاریکی زۆر و لا تی بابان داگیر ده کهن و ئهممه پاشاش هه لدی بۆ تاران و
 به م جۆره میرنشینی بابان له ساڵی ١٢٤٧ی کۆچی پووخواوه. کوردی که ئه م کاره ساته ی
 بینیه، وادیاره ئاخو و ئۆخری ته مه نی بووه، دلی دیته جۆش و خروش و به م چه شه
 به سه رهاتی کوردهکانی ئه و دهو ره مان بۆ دهگێڕێته وه و ده لی:

ساعقه و بهرقی نحووسهت زولمهتی دا شهرق و غه رب
 بهرده بارانه بهمه خسووسی له سه ر مکی به بان

مەلا محمدەدى زەنگەنە

۱۲۳۰ - ۱۳۰۰

ئەم ھۆنەرمان ناۋى محمدەد و كۆرى يوسىنى زەنگەنەيە و نازناۋى ھۆنراۋى رەنجوورە و بەرەنجوورى شىخانى بەناۋىبانگە. بەپىتى ئەو بەلگانىيە كە كەوتوۋەتە دەستمان لە سالى ۱۲۳۰ى كۆچى لە دەوروپەرى كەركووكدا لەدايك بوو. لە زۆربەي مەلبەندەكانى كوردستاندا خەرىكى خويندن بوو و گوايە لە سلىمانى ودى مەلايەتتى وەرگرتوۋە و پاشماۋى ژيانى لە زىدەكەي خۇيدا بردوۋەتە سەر و لە ئاخروئۇخرى تەمەنيا بەرەو حىجاز كەوتوۋەتە رى لە كاتى زيارەتى بارەگاي پاكي پىغەمبەرى گەرەي ئىسلام پارچە ھەلبەستىكى لەۋىدا بەسەر پىيى ھۆنىۋەتەو و سەرئەنجام ھەر لە مەدىنەدا لە سالى ۱۳۰۰ لە تەمەنى ھەفتا سالىدا كۆچى دوايى كردوۋە و ھەر لەۋىدا نىژراۋە.

رەنجوور لە ھۆنىنەۋەي ھۆنراۋدا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و ھۆنراۋەكانى زۆر تەپ و پاراۋ و شىرىن. لە ھۆنراۋەكانى ئەو ھەر تەنيا پارچە ھەلبەستىكىمان كەوتوۋەتە دەست ئەۋىش لە گۆڧارى (دەنگى گىتى تازە)دا چاپ كراۋە كە دەلى:

ياران نەمەندەن، ياران نەمەندەن
 ھەققۇ ھەق شناس تەحقيق نەمەندەن
 خەلايق سەكەي بى شەرتىش ژەندەن
 تەحقيق نىشانەي ھەزار و ئەندەن
 رەسۋول سەرۋەر ئەمىن ئەلتاف
 فەرموۋەدى ھوئىش نەدارۇ خىلاف
 سىرايەت كەردەن فەتنە و ئەفسانە
 ەلامەت زوھور ئاخىر زەمانە
 شىخان بى شوعور، غافل نەزكردن
 پەي جىفەي دنيا خەيلى نەفكرەن
 عالم ۋە عىلم ھوئىش نارازىيەن
 جە مەكر و حىلە و كىنە بازىيەن
 فەقى فاقە و فەقر كەردەنش ئەسىر
 كەردەن تەرك عىلم پەي خزمەت ئەمىر

کۆمەل كۆچشەن ھەرىكە پەى لاى
 ھەر كام خەرىكن بەتمەناى
 دەرویشان دلپىش جام شەرابەن
 پەى فسق و فوجوور دەروون كەبابەن
 سۆفىان ناساف دوور لە عىبادەت
 جەراى دىندارىش بىەن ئىنابەت
 خانەقا خەراب جامعان چۆلەن
 مەنزلان وىران ھەر خاك و خۆلەن
 دەنگ عەدالەت برىان جەزەمىن
 دىبابى سەقەر پەى گەدا و مسكىن
 ھامسا چەنى ھەم دايم وە قىنەن
 بى مەيل و مۆبەت گۆشە نشىنەن
 "رەنجوور" جەدەس گەردوون زەلىلەن
 يا رەسووللآ وە تۆش دەخىلەن

واتە: ئەى ياران! پىاوى راست و ھەق ناس نەماو و خەلك پەيمان و بەلىنىيان لەبىر
 چووەتەو و ديارە كە نىشانەى ھەزار و ئەوئەندە ئاخىر زەمانە، پىغەمبەرى گەورەى ئىسلام
 دروودى خواى لەسەر بى فەرموویەتى كە لە ئاخىر زەمان ئاژاو وە بشتوونە و تولانەو
 پەرەدەستىنى، ئەمانەش نىشانەى ئاخىر زەمانە. ئىستاكەش شىخان ھان لە بىرى جىھان و
 زانايان بەزانستى خۆيان نارازىن و خەرىكى فروقىل و پقەبەرىن، فەقى و قوتابى وازيان لە
 زانست ھىناو و بۆ ئەم لا و ئەولا كۆچەلكۆچيانە، دەرویشەكان بەھىواى تۆزى بادە و
 شەراون و سۆفىيەكان لە دىن بىزار بوون و خانەقا كاول بوو و چۆلھۆلە و دەنگى داد و
 دادگەرى لە زەویدا نەماو و جىھان بۆ ھەزار بووئە دۆزخ و ھاوسى لەگەل ھاوسىدا
 ناسازە و (رەنجوور) یش لە دەست ئەم جىھانە وەرەن بوو و (يا رەسووللآ) ھانای ھىناوئە
 لاى تۆ.

سەرچاوەكان:

۱- (دەنگى گىتى تازە) - ژمارە ۱۴، سالى ۱۹۴۶.

۲- يادداشتەكانى خۆم سەبارەت بەمەلا محەمەدى زەنگەنە.

حاجی قادری کوئی

۱۲۴۵ - ۱۳۱۴

ئەم ھۆنەرە پایە بەرزە ناوی قادری کۆری مەلا ئەحمەدە
کە لە دینی گۆر قەرەج کە کەوتووئە باشووری خۆرئاوای
شاری کۆیەو ھاتووئە جیھانەو. سەبارەت بە میژووی
لەدایکبوون و مردنی حاجی قادر لە نیوان نووسەران و
میژوونووساندا جیاوازی ھەیە. مامۆستا عەبدولرەحمان
سەعید سالی لەدایکبوون و مردنی حاجی (۱۲۳۲-
۱۳۱۲ی کۆچی) داناو، مامۆستا عەلانەدین سەجادی و
کیو موکریانی و محەمەد مەلا کەریم (۱۳۱۲ - ۱۲۳۵)یان
داناو. دکتۆر مارف خەزەندار و دکتۆر ئیحسان فوئاد

(۱۲۳۲ - ۱۳۱۴)یان بۆ لەدایکبوون و مردنی حاجی داناو. مامۆستا ئەمین زەکی بەگیش
بۆ مردنی حاجی سالی (۱۳۱۴)ی داناو.

بەپیتی کەشکۆلێکی کۆن کە لەم دواییەدا کەوتووئە دەستمان، میژووی لەدایکبوون و
مردنی حاجی قادرمان بەتەواوی بۆ روون دەیتتو. لەم کەشکۆلەدا نووسراوە کە حاجی
قادر لە سالی ۱۲۴۰ی کۆچی پیتی ناوئە مەیدانی ژیانەو لە سالی ۱۳۱۴ لە تەمەنی حەفتا
و چوار سالییدا کۆچی دوایی کردوو.

حاجی قادر بەپیتی ئەو بەلگانی کە باسمان لێوە کردن، لە سالی ۱۲۴۰ی کۆچی لە
دایک بوو و ھەر بەکۆرییەیی باوکی مردوو و لەبەرئەوێ ھەزار بوون، دایکی کۆزبەکەیی
ھەلگرتوو و ھیناویەتە شاری کۆیە و ئەوسا حاجی کە کەمێک گەورە بوو، دایکی
بەیارمەتی ھەندێک لە پیاوچاکانی شارە کە منداڵە کەیی ناوئە قوتابخانە و لە پاشا بووئە
فەقی و لە مزگەوتی موفتیدا خەریکی خوێندنی رێزمانی عەرەبی و فەقی ئیسلامی بوو و
پاشان چووئە لای مەلا ئەحمەدی ھۆمەرگۆنەتی و خەریکی خوێندنی زانستی ئیسلامی
بوو و ئەوسا بەفەقێیەتی گەلی شار وەکۆ: ھەولێر و خۆشناو و سابلآخ و سنۆ و
سەردەشت و سلێمانی گەراو و لە ھەر کوێدا مەلایەکی زانا و تیگەیشتووی بینیو، لەلای
ماوئەتو و زانستی لێ فێر بوو و بەھرە و سوودی لێ وەرگرتوو و ئەوسا گەراوئەتو
کۆیە و پاش ئەو ئەلھای ئەستەموول دەکوئەتە سەری و لەگەڵ کەیفی جوانرۆییدا دەروا
ئەستەموول دەیتتە مامۆستای کۆرەکانی بەدرخان پاشا و نیتەر پاشماوێ ژبانی لەویدا
دەباتە سەر تا لە سالی ۱۳۱۴ی کۆچی لە تەمەنی حەفتا و چوار سالییدا لە جیھان

مالئاوايى دەكا و لە گۆپستانى پەقەجە ئەحمەد لە بەرەى ئەسكودار دەنژىرى.

حاجى قادر لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كوردە و لە ئاسمانى وێژەى كوردەواريدا ھەتا ھەتايە وەكو ئەستېرەيەكى گەش دەترووسكىتەو، بەپێى ئەو بەلگانەى كە لە دەست دايە، حاجى ھەر لە سەرەتاي لاويەتییەو دەستى كردووھتە ھۆنراو ھۆننەو و ھۆنراوھەكانى زۆر سادە و پەوان و شیرين و دلگرن و، لە ھۆننەوھى ھۆنراو سەرى كيشاوھتە ناو دەرگای ھەموو چەشنە ھۆنراوئەكەو: دلدارى، ئاينى، كۆمەلايەتى، پیتۆلى، بەلام پتر مەبەستى لە ھۆنراو ھۆننەو ئەو بوو كە پەندى خەلك دادا.

حاجى وینەيەكى بى كەم و زيادى ھۆنەرە كۆنەكانە و زۆربەى ھۆنراوھەكانى بەروێژەى كلاسيكى دەكەون و لە راستەقینەدا ئاوتتەيەكى بالانماى ھۆنراوى كلاسيكى كوردین، چونكە زۆربەى ھۆنراوھەكانى پەند و ئامۆزگارى و پەسەندى جوانى و ئەوين و دلدارين و، بەجۆرێكى تریش دەتوانين بڵتين كە حاجى ھۆنەرى كۆمەلە و ھەزى كردوو كە كۆمەل پيشرەوت بكا و لە زياندا سەرکەوئ، چونكە زۆربەى ھۆنراوھەكانى كۆمەلايەتین، لەگەڵ ئەمەشدا گەلئ ھۆنراوى ئاينى و دلدارى لەناو ديوانەكەيدا دەبينرين و، گەلئ لە ھۆنراوھەكانى بەراستى زۆر جوان و تەپ و پاراو و شیرين و ديارە ھۆنەرانى كوردیش ھەزى لە ھۆنراوى نالى و كوردى كردوو كە ھاوچەرخى خۆى بوون.

حاجى وا ديارە ھەر لە سەرەتاو كورتژمى ھۆنراوى لە جوانيى پرومەت گولەكانەو وەرگرتوو و كەوتووھتە داوى يەكئ لەو پرومەت گولانەو بۆيە لە ھۆنراوھەكانيدا بەتانوبۆى دلدارەكەيدا ھاووھتە خواروھ، پرومەتى بەتیشكى شەم و دەمەكەئى بەخونچە و چاوھەكانى بەچاوى مەست و زولفەكانى بەتاريكى شەو چواندوو و دەلئ:

مەھ و مێھرى بەغارەت دا بەشوعلئ شەمەى روخسارى
گولستانیش بەيەغما چوو لە تەنگيى خونچەيى زارى
لە نەشنەى چاوھەكەى مەستى مەھ و مەيخانە وێران
ھەموو كەس بەندى زونارە لە سەوداى زولفى تاتارى
دل و گيان و جيهان و تەن وەكو ئيمان و دينى من
فيداى پوخسارى گولنارى نيسارى زولفى تەپارى
ئەشيعەى مێھرى گەردوون و شووع و شەعشەعەى بەدرى
لە سايەى پەرتەوى پروتە بەقوربان نوورى يا نارى
دەخيل ئەى چاوى جادووگەر بفرەموو مەردومان يەكسەر
دەلئ خەوتوى و بیدارى دەلئ مەخمور و ھۆشيارى

بیرسه (حاجی) تۆ جاری له زولف و پەرچەمی خواری
بۆ گەر تارى بۆچ ماری بۆ ماری بۆچ تارى

حاجی هەر له باسی یارەکهیدا سەردهکهوئى و له پارچه هەلبەستیکدا دەئى: یارەکهەم
هەستایە سەرپى، زولفی بەسەد چەشن له زەویدا پەخش و بلۆ کردەوه و، تاوس له شەرما
چەترەکهى خۆى بلۆ کردەوه بۆ ئەوهى له بەرابەرى یارەکهەمدا خۆى بنوێنى و، خۆریش
کاتى دى که دلبەرەکهەم زولفەکانى پەخش و پەڕیشان کردوو و بەهەزار ڕەنگ
دەدرەوشیتەوه، ئەویش خێرا تیشکی خۆى بلۆ کردەوه، یارم که ئەمەى چاوپى کەوت،
سەرى شەکاندەوه و زولفەکانى وەکو گۆى لى هات و ئەوسا لەگەڵ گۆى خۆرا خەریکی
یاری شەقێن بوو و، گۆى خۆرى دایە بەر شەق و لەم کاتەدا چەند فریشتە که لەوێدا بوون
دەستیان کردە سەما، جا ئەگەر بیت و تالێک له قژەکهى یارم له شوێنى خۆى بترازى،
جیهان بەجاری دەشلەژى و تیک دەچى:

که هەستا قامەتى بەرزى له فەرقى تاوێک و ئەرزى
پەڕیشان زولفى سەد تەرزى بەپەکدا داڕزا و لەرزى
حەيای چوو چەترى تاووس بارەگاگەى شەعشەعەى رۆژیش
کەمەندى تەمەن، زنجیری داوود، گورزى گۆدەرزى
هەلى دا زولفى چەوگانى کورەى خورشیدی دا بەر شەق
لەوێدا چەند مەلایەک بوون سەمایان کرد سەر ئەرزى
دەقیقەیک بى سەرى موویەک له زولفى وەرگەپى دەردەم
لەگەڵ سوپى قیامەتدا دەکا بى تەقیە سەر بەرزى
سەدای یاحەینى دەرویشان له ترسى زولفى پڕچینی
له عیسا عەرسەیی گەردوون بەتەنگ دى وەک کونى دەرزى
موریدان مەست و سەرخۆشن له نەشنەى چاوهگەى مەستى
مەلایک جومله بى هۆشن بەنازى چاوى پڕ ڕەمزی
مورادی من موریدی خالسه خەیاتییە کارى
پەرى رەنگ، ماھروو، ئاھوو نیگاھە، (حاجی) یە تەرزى

حاجی ئەم پەردە دادەداتەوه و دەکەوتتە ناو کۆپى خواناسانەوه و بەچەند هۆنراوه
ستایشى خۆى تاق و تەنیا دەکا و گەورەیی و مەزنى و شان و شکۆى خۆى مەزەنمان بۆ
دەردەخا و له راستەقینەدا دەتوانین بڵێین که کەمتر هۆنەرێک توانیویەتى بەم چەشنە

ستایشی خوا بکا و، لامان وایه کهم کهس توانیویهتی پتی بگا و بهم جۆره بهیه زاندا
هه لَبَلتی و ستایشی بکا:

ئهی بئی نه زیر و هه متا، هه ر تۆی که به رقه راری
بئی دار و بئی دیاری، بئی دار و پایه داری
بۆ باغی مه ردی باغی، سه رمایه کهی خه زانی
بۆ مه زه مهی فه قیران سه رمایه کهی به هاری
بۆ پادشا نیشانی بۆ هه ر سه وادی ئه عزه م
بئی سه در و شانشیننی بئی په رده په رده داری
جه بباری بئی فتووری سولتانی بئی قوسووری
په زاقی مار و مووری ئاودیری دیمه کاری
فه یروزی ته ختی گه ردوون مه وزووعی نه قشی تۆیه
یا قووت و له علی رۆژه ئه ستیره کان دوپاری
جئی و مه کانی تۆیه، بئی جئی و بئی مه کانی
له یل و نه هاری تۆیه، بئی له یل و بئی نه هاری
هه ر ئه مری تۆ مه داره بۆ کاروباری عاله م
هه رچه نده بئی وه زیر و بئی سه در و کاروباری
سه حرا نه وه ردی شه وقت خورشید و ماهی تابان
دوو جارییه ن شه و و رۆژ بئی مه حمه ل و عه ماری
مه علومه بۆچی (حاجی) مه دحت ده کا به کوردی
تا کهس نه لئی به کوردی نه کراوه مه دحی باری

حاجی له گه ل ئه وهی زۆریه ی هۆنراوه کانی له سه ر شپوه ی کۆن هۆنیوه ته وه، به لام که لئ
هۆنراویشی ههیه که له سه ر شپوه ی نوێ هۆنیوه ته وه و، ناوه رۆکی ئه و هۆنراوه ی له گه ل
ناوه رۆکی هۆنراوی کۆندا جیاوازیان ههیه و، هۆی په یدا بوونی شپوه ی نوێ له ناو
هۆنراوه کانییدا ده گه ریته وه بۆ ئه و سه رده م و شویتنه ی که حاجی تیدا ژیاوه، چونکه له
سه ره تای سه ده ی نۆزده می زاینیدا هۆنراوی نوێ دهستی پێ کرد و ئه م گۆزانه له ته وای
ولا ته کانی جیهاندا په ره ی سه ند و له ناو هۆنره مکاندا باو بوو.

حاجی قادر له بره هۆنراوتیکیدا که به ناوی به هار هۆنیومه ته وه، باسی جوانیی زیند و
مه لبه ند و نیشتمانه کهی خۆی کردووه و ئه م بره هۆنراوه یه ی له کاتیکدا هۆنیومه ته وه که

ئاگرى دورى و دەردى ئاوارىيى و دەربەدەرى و بى كەسى جەرگ و ھەناوى ھەلکزاندوۋە و سىروھى سەوداى نىشتىمان باۋەشىنى كىردوۋە و ناچار بەۋ ھۆنراۋانە دلى پىر لە زوخاوى خۆى كە لە ئەستەموولدا بۈۋە فېتىك كىردوۋە .

مەلبەند و نىشتىمان ئەۋ خاكە پاگەيە كە خىۋاى مەزىن بەدىي ھىناۋە و ئىمە تىايا دەبىن و تىايا دەژىن، ئەۋ تافگە و كانى و كارىز و سەرچاۋانەيە كە بەناۋ ئەۋ خاكە شىرىنەدا دەپروا و ئەۋ شەمال و ھەۋاى ژيان بەخشەيە كە بى ترس و لەرز و بەئازادى ھەموو ھەلى دەمژىن، ئەۋ كىتو و چىا بەرزە بەئاسماندا چۈۋانەيە كە لەلايەكەۋە بەفرى زىۋىنى تەۋقە سەرەكانى و گول و نەسىرىنى قەدىپال و داۋىنە سەۋزەكانى ۋالاتىيان رازاندوۋەتەۋە و، لەلايەكى ترەۋە دەتوانىن بلىتىن كە ۋەكو قەلايەكى پۇلايىن پىگە بەدوژمن و بىگانە دەگىرن و دەمانپارىزن، زىد و مەلبەند ئەۋ خاكەيە كە لەشى بى كىيانى كەسوكار و خۆشەۋىستەكانمانى كىرتوۋەتە باۋەش و، لە ژياندا پاسەۋانىمان لى دەكەن. جا حاجى قادر لەۋ بىرە ھۆنراۋانەيدا كە لە سەردىپى (بەھار) دى ناۋە سەرەتا باسى جوانى و زىد و نىشتىمانمان بەم چەشنە بۇ دەكا:

ۋىم بە بەخەتى خەۋالۋو ۋەرە ئەتۋىي خودا
لەخەۋ ھەلستە زەمانى بچىنەۋە ئەۋلا
گورەي بەھارىيە ئىستىكە شاخ و داخى ۋلات
پىرە لە لالە و نەسىرىن و نەرگسى شەھلا
لە گىرمەگىرمى سەھاب و لە ھازەيى باران
چىيايە پىر لە ھەرا و نەۋالە پىر لە سەدا
پىرە لە سەيل و لە گۇلاۋ و كانى پىۋىي زەمىن
پىرە لە بەرق و بىرقەي بىروسكە جەۋۋى سەما
شكۇفە دەرەھى شىباباشى بادى ۋەعدە دەكا
لە شەۋقى مەقدەمى خەملىۋە دار و بەردى چىا
پىالەيى زەپى نىترگس لەسەر كەفى سىمىن
پىرە لە شەۋنمى ۋەك دورى لۇلۋىي لالا
گولش بەپەنجەي پىرۋى جامى باقوۋى
لە بۇ نىسارى مۇھەيايە پىر لە زىر و تەلا
لە شادى ۋەك سەفى شايى لە كىتو و كەژ ئەزھار
ھەزار بەخەلەتى گولگۈۋىن دەكەۋنە رەقس و سەما

چه‌مەن له لاله می‌سالی خەتی روخی دلبەر
 سیاھ چادری لێ بووئە خاالی سەر گۆنا
 له کزن وەنەوشە و خاوە و هەلāl و بەیبوونی
 هەلālی پێستەیی خاوە عەبیر و موشتی خەتا
 چیا له تەوقە سەریدا پزاوە تا کەمەری
 چو زولفی سونبولی دەرەم چو پەرچەمی بەرەزا
 بەجۆش و ئاگری گولناری کانی هەلدەقوڵی
 می‌سالی دیدەیی وامیق له حەسرەتی عەززا
 قەلاتی زێوی پماوہ هەرەس بەتۆپی نەسیم
 سوپاھی لاله و گول چادری له جێ هەلدە
 له گۆمەشینێ کە قاز و مراوی دێن و دەچن
 نەزیری مانگ و ستارەن له قولزومی مینا
 شەهێ نەسیمە سەدای ئاوی سافی سەر قەلبەز
 بەورشە ورشی گیا شەنگەبی بووہ شەیدا
 خرنگ و هۆری قورینگ و قەتاری سی لەسەرەن
 دەیت و کەو دەفریت و شەهین چریکە دەکا
 له پیرە پیر و له سمکۆلی پیرە گاکپووی
 دەرزی گاوێ زەمین و دەرستی گاوێ سەما
 له دەنگ و دووکەلی شینە تەفەنگی نیچیروان
 می‌سالی سونبولی زولفی کە تیک بجێ بەسەبا
 چیاہ شێخ و کەوای سەوزە مێزەری بەفرە
 سیواکی چووژەرە پتواسە تەیلەسانی گەلا
 چه‌مەن له لاله و پەیحان و نەستەرەن ئیمپۆ
 شەبیھی سویح و شەوہ ئاقتابی وەختی زوحا
 چنار و عەرعرە دەفرەن، هەزارە نەغمە سەرای
 گیاش زاکرە تەسبیحی شەونمی له ملا
 له ژووری مێگەلی هەورە له ژیری مێگەلی مەر
 شەبیھی گولشەنی خەزایە توپپەیی نەبرا

له کپو و که ژ که سهر ئیواره دینه وه مالات
 له دهوری چادری ساحیبی مهوجی داوتستا
 له حیلە حیلی که حیل و له باره باری مه پری
 له دهنگی قۆرهیی گاجووت و بۆرهیی مانگا
 له گورگه قال و چه پهی سهگ له قاره قاری بزنی
 له عهکسی دهنگی دووباره ی که دینه وه له چیا
 له ئۆحه ئۆحه یی گاوان و قیره قیری شوان
 له بگره برده یی کابان ده بته حه شر و حه لا
 مه لانی که ی سهری تاق و په وای مینایی
 دهینه جونبوش و له رزین ده که ونه په قس و سه ما
 که هه لکرا شه و ئی ناگر له کونجی په شمالان
 خه جل ده بن له زه وایای خه یه یی والا

حاجی ئه و پرده داده داته وه و ده که وینه ناو باسی کۆمه ل و کۆمه لایه تی و ده ست ده کا
 به پهن و نامۆزگاریی کۆمه ل و به ته وای باری چۆنییه تی ژبانی خه لکی سهرده می خۆیمان
 بۆ ده گپرتیه وه و ده لئ: وێژه وانان و هۆنه ران چاک وایه که په خته م لئ نه گرن، بۆ ئه م
 قسانه ی که ده یکه م، هه ندئ له نه ته وه کانی تر له م سهرده مه دا هه ر پیشه و کاریک که
 ده یکه ن تا تاقیی نه که نه وه نا یخه نه پرو و ناوی نابهن و که وابوو مرق ده بی له کار و
 تیکۆشاندا بی، ده بی خانه قا و شیخه کان چ سوودپکیان هه بی بۆ ئیمه، وا دیاره که له بی
 کاری و ته وه زه لی و ته مه لی فیرکردن و کۆکردنه وه ی سامان و دارایی به ده ر ه یچ سوود و
 که لکیکیان نییه، پتغه مبه ری گه و ره ی ئیسلام دروودی خوای له سه ر بی له فرمایشتیکیدا
 فرمویه تی: به شوینی زانست و زانیاریدا هه تا چین برۆن. نیر و مئ له م فرمایشته دا
 ه یچ تۆفیریک نییه، ئه گه ر که سیک نه هیلئ و به رگری ئه م کاره بکا دیاره دینی نییه،
 هه رچی به هره یه له خۆتنده واری، ده بنه ده رویش و مارگر و بار هه لگرم:

ئوده با چاکه لیم نه بن ده ره م
 له م قسه و له م حیکایه ته ی ده یکه م
 ئیدیعای هه ر سه نایعیک ناکه ن
 تا کو نه یخوین و ئیمحتانی نه که ن
 خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه ر
 بۆم بلین نه فعیان چیه ناخه ر

غهیری ته‌علیمی ته‌نبه‌لی کردن
 جه‌معی نه‌ملاک و خه‌زنه کو کردن
 ده‌فعه‌یه‌ک ئیمت‌حانیان ناکه‌ن
 تی ده‌گه‌ن ریگرن یانه تریاکن
 مه‌ه‌کی لی بدن نه‌گه‌ر وه‌کو زهر
 تی ده‌گه‌ن ریگرن وه یا ری‌تبه‌ر
 بوچی فه‌رموویه‌تی نه‌بیی نه‌مین
 (اطلبوا العلم ولو بالصین)
 نیر و می له وه‌دیسسه فه‌رقی نییه
 گه‌ر مه‌لا نه‌هی فه‌رموو دینی نییه
 تو وه‌ره فه‌تری فه‌ن به‌چیته له‌وه
 گا‌وره هیند‌ووه وه‌یا خو جو‌وه
 لازمه خول بخوئی وه‌کو به‌رداش
 هه‌موو قه‌رنیک ده‌گوئی نه‌میری مه‌عاش
 ته‌مبه‌لی کاری حیز و بی خیره
 ده‌ستی ماندوو له‌سه‌ر زگی تیره
 نه‌ه‌لی جه‌نه‌ت نه‌شوان و گا‌وانه
 ساحیبی فه‌ن و عیلم و عیرفانه
 هه‌رچی بی به‌هره‌یه له‌که‌سب و که‌مال
 ده‌بنه ده‌رویش و مارگر و هه‌مال
 نه‌وه‌موو مه‌رح و باده‌یی دل‌به‌ر
 نووس‌راوه له‌سه‌ه هزار ده‌فته‌ر
 یا وه‌کو سولسی شیرین و فه‌ره‌اد
 به‌یتی حاجی له‌به‌ر هزار ده‌فته‌ر
 ئیسته میلله‌ت ده‌بوونه ساحیب جا
 یانه هاوتایی نه‌ولی‌ا‌ئول‌لا
 عیش‌قبازی و هه‌وای ده‌رویشی
 میلله‌تی خسته‌فه‌قر و ده‌رویشی

حاجی داخ و موخابن دهخوا و دهلئ: هەر مالتیک که کرابیتتهوه بۆ خوا، وەکو کهعبه وایه بۆ پەرستنی خوای مەزن، بەلام لەم هەموو شتێخ و دەروێشانەیی که من دیابینیم، نابینم که تاکێکیان بچنە مژگەوت و خوا بپەرستن، ئەوێهیه که مژگەوت و میجراب بێ کهسە. تەنانەت کهسێش گوی بەقوتابخانە و فێرگە نادا:

حاجی له بره هۆنراوێکیدا ناوی هه‌ندێ له هۆنهرانی کۆن و نوێی هه‌ناوه و باسی کردوون، له‌مه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وت که حاجی زۆربه‌ی کاتی خۆی به‌خوێندنه‌وه‌ی دیوانی هۆنهرانی کورد به‌سه‌ر بردووه و چێژ و چه‌شکه‌ی وێژه‌یه‌ییانی لێ وه‌رگرتووه. له‌و بره هۆنراوه‌یه‌دا ناوی ئه‌م هۆنهرانه‌ی هه‌ناوه: (کوردي، نالی، رهنجوری، فیکری، ئه‌مین به‌کی دزه‌یی، که‌یفی، سالم، مه‌حوی، شێخ ره‌زا، خه‌سته، وه‌فایی، جامی، سه‌لمان، مه‌لکه قۆر، شێخ ئه‌حمه‌د، فه‌قێ ته‌یران، بێتووشی، بێسارانی، مه‌لکه، مه‌لا خدری رووباری، میرزا

ياقو، فهقى ئۆمەر... هەروەھا دەلى: بۆ ئىمە نەنگە كە ناوى ھۆنەران و بويژان و
بەيتەكانمان نەزانين:

نالى) ئوستادىكى گەلى چا بوو
خدرى ئاوى حەياتى مەعنا بوو
يەككى تر بوو (مەحمەدى فېكرى)
مووى دەئەنگاوت بەتيرىكى فېكرى
يەككى (رەنجوورى) ئەھلى كەركووكە
فېكرى بېكرى ھەموو ۋەكو بووكە
كەيفى حاجەت نىيە بەكم باسى
ئەم كىتەبە بخوئنى دەيناسى
(سالم) و (مەھوى) و (شىخ رەزا) و (خەستە)
شاعىرن ھەر چواری بەرجەستە
لە كۆن و قوژبنى كەلاۋەبى دەھر
چەندى تر ھەن ميسالى گەنج و گەوھەر
ئەحمەدى خانى ساحىبى مەم و زىن
شاھبازى فەزايى عىللىين
ۋەكو بىتووشى شاعىرى غەربى
تا قىامت نە كەس بوو ۋە نەدەبى
خۆ (مەلا مستەفاى بىساران)
بى نەزىرە لە نەزمى كوردستان
دەشتى كەركووك و كىوى ھەورامان
شاعىرى زۆرە بى ھەد و پايدان
سادە ھەر ناويان بەكم ئىملا
ئەم كىتەبە بچووكە بەش ناكە
ئەحمەدى كوچ لە شارى سابلاخە
بەيتىكى داخە بەيتىكى باخە
ئەمە سەرپاكى شاعىرى غەران
ھەروەكو مەسنەوين لە نىو كوردان

گشتیان بێ نهزیر و یهک وهزنن

قـــــــــابیلی بهزم و لایقی پهمزن

حاجی چۆنیهتی خیاڵهتی عوسمانیهکان روون دهکاتهوه و پهرده لهسهه روومهتی شوومی عوسمانیهکان ههڵدهدا و ده‌لێ: پشت بهم عوسمانییانه مه‌بهستن و ئه‌مانه گورگن و له پێستی مه‌ردان، ئه‌مانه که خۆیان به‌که‌له‌پوور گری ئاینی پیغه‌مبه‌ری که‌وره‌ی ئیسلام ده‌زانن، هه‌موویان به‌نده‌ی بتن و له پتی خوا و پیغه‌مبه‌رموه ناپۆن و جگه له توولانه‌وه و خراپه، کاریکی تریان نییه:

ئهم سه‌گانه‌ی که له‌لای ئیوه وه‌کیل و وکه‌لان

پینه لای تق‌به‌خودا نایکه‌یه گاو‌ان و شو‌ان

ئهمه که‌رمیزه ده‌لێن وارس‌ی شه‌رعی نه‌به‌وین

هه‌موو عه‌بدی سه‌نه‌من باسی مه‌که که‌وره‌که‌یان

خۆم به‌دارا و به‌ئه‌سکه‌ندهر و خه‌سه‌ره‌و ناده‌م

که‌ر بزانه‌م له‌به‌ر ئهم ده‌رگه‌یه ده‌بمه سه‌گه‌وان

نالی و خاکی به‌به، حاجی و کۆیه به‌مه‌ته‌ل

هه‌روه‌کو حافزی شیرازه، که‌لیم و هه‌مه‌دان

دیوانه‌که‌ی حاجی قادر تا ئێستا چه‌ندین جار له چاپ دراوه، به‌لام که‌لێ هۆنراوه‌ی له‌ناو که‌شکۆل و به‌یازه‌کاندا هه‌یه که هه‌شتا کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه.

سه‌رچاوه‌کان:

١- کۆمه‌له‌ شیعرێ حاجی قادری کۆیی، له‌سه‌ر ئهرکی عه‌بدوره‌حمان سه‌عید - سلێمانی، ١٩٢٥.

٢- حاجی قادری کۆیی شاعیری قۆناغێکی نوێیه - محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم -- به‌غدا، ١٩٢٥.

٣- شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی - ره‌فیق حیلمی - به‌غدا، ١٩٤١.

٤- مشاهیر الكرد - امین زکی - بغداد، ١٩٥٢.

٥- دیوانی حاجی قادری کۆیی، کۆکردنه‌وه‌ی گیوی موکریان‌ی - هه‌ولێر، ١٩٦٩.

مهلا محهمه‌دی مه‌حوی

۱۲۴۵ - ۱۳۲۴

ئەم ھۆنەرە پایە بەرزە ناوی محەمەد و کۆری عوسمانی
بالتخییە و نەوێ زانای بەناوبانگ شتێخ پەشە و لە شاری
سلێمانی پێی ناوەتە مەیدانی ژیانەو، سەبارەت
بەمێژووی لەدایکبوون و مردنی مه‌حوی لە نێوان
نووسەرەن و مێژوونووساندا جیاوازی هەیە. مامۆستا
ئەمین زەکی بەگ ئەلێ لە ساڵی ۱۲۵۲ی کۆچی لە دایک
بوو و مامۆستا عەلانەدینی سەجادی دەلێ لە ساڵی
۱۲۶۶ی کۆچی پێی ناوەتە مەیدانی ژیانەو و مامۆستا
کاکەیی فەلاح دەلێ لە ساڵی ۱۲۴۷ ھاتووێتە دنیاو، بەلام
بەپێی بەیازێکی کۆن کە لەم دوایییەدا کەوتووێتە
دەستمان، نووسراوە کە مه‌حوی لە ساڵی ۱۲۴۵ لەدایک

بوو و لە ساڵی ۱۳۲۴ لە تەمەنی ھەفتا و نۆ سالییدا کۆچی دوایی کردوو و مامۆستا
بێخودیش لە تاقە ھۆنراویک سالی مردنی مه‌حویی دیاری کردوو و دەلێ:

چوینسید (بێخود) و فات سلف بتاریخ گەفتا: "عمر ماسد خلف"

واتە کە بێخود ھەوایی مردنی مه‌حویی بیست، بۆ مێژووھەکی وتی: (عمرشد خلف) واتە:
ھومەر کە کۆری بێخودە بوو جێنشینێ کە بەپێی پیتی ئەبجدە ھەزار و سێ سەد و
بیست و چواری کۆچی.

بەپێی ئەو بەلگانی کە باسمان لێوێ کردن مه‌حوی، لە ساڵی ۱۲۴۵ی کۆچی لە شاری
سلێمانی لەدایک بوو و ھەر لە منداڵیدا خەریکی خوێندن بوو و کاتی کە لە پەراوێ
وردەلەکان بوو، لەلای باوکی دەستی کردووێتە خوێندنی قورئانی پیرۆز و لە پاشا چوو
حوچرەیی فەقییان و خەریکی خوێندن بوو، بۆ خوێندن زۆربەیی شارەکان و ناوچەکانی
کورددستان گەراو، ماوھیک لە سابلاخ بوو و لە لای مەلا عەبدوللای پیرە باب
خوێندووێت، ماوھیک زۆریش لە شنۆ ماوھتو و پاشان لە بەغدا لەلای موفتی زەھاوی
خوێندنەکی تەواو کردوو و دمی مەلایەتیی لێ وەرگرتوو و گەراوێتەو بۆ سلێمانی و
لەوتیدا لەکاری میری دامەزراو و ماوھیک ژبانی بەو جۆرە رابواردوو، بەلام بەھۆی مردنی
باوکییەو دەستی لە کاری میری کێشاو و پاشماوێ ژبانی بەوانەوتنەو بردووێتە سەر و

گەلئى ودىمى لە ئەستەمبەول و سولتان عەبدولھەمىدى عوسمانى رېژىتىكى زۆرى گرتووه و
 فەرمانى داوه لە سەلیمانى خانەقاھىكى بۆ دروست كەن و مووچە و بەراتىشى بۆ بېرەتەو
 و ئەوسا گەراوتەو بۆ زىند و مەلەبەندەكەى خۆى تا لە سالى ۱۲۲۴ى كۆچى دوايى كردووه
 و لە خانەقاھى خۆیدا نىژراوه.

مەھوى يەكئى لە ھۆنەرە ھەرە بەرزەكانى كوردە و ھۆنراوھەكانى كە زۆربەى خواناسين
 گەلئى بەرز و شيرين و تەپ و پاراون، ھۆى ئەوھش ئەوھ بووھ كە مەھوى لە سەر پئ و
 رچەى نەقشبەندى بووھ و بووھتە خەلىفەى شىخ بەھائەدين، بۆيە زۆربەى ھۆنراوھەكانى
 لەسەر پئ و رچەى خواناسيدا ھۆنىوھتەو و ئارەزووى جىھاننىكى پاك و خاوتنى پئ لە
 خۆشەويستىي دور لە بووم پەرستى كردووه و ئەوھندە بايەخى بەجىھان و خۆشبيھەكانى
 نەداوھ، لەگەل ئەوھشدا ھەستى كوردايەتییى بووھ و شانازيى بەكورد و زمانى كوردییەو
 كردووه، وەكو لەم دوو ھۆنراوھدا دەلئ:

بنووسە، پىرى دلم ئەمرى كرد، ئىتاعەم كرد

لە ئىبتداوھ كە بەيتى مونسەبى ديوان

گەدایەكى وەكو (مەھوى)، قەلەندەرىكى كورد

میسالى پادشەھى فورسە ساحیبى ديوان

واتە: پىرى دلم فەرمانى پئ دام و منیش فەرمانبەردارىم كرد كە ھۆنراویكى وا بنووسم
 شیاوى پێشەكەس دیوانەكەم بئ، ھەزارىكى وەكو مەھوى كە قەلەندەرىكى كوردە، خۆى
 وەكو پادشایەكى فارس دەزانئ چونكە خاوەن دیوانىكى كوردییە.

مەھوى ھەزى لە خواناسى و يەكیەتى دەكرد و ناتەبايى و ناكۆكى و دووبەرەكى و
 جیاوازی و دوورووى پئ خۆش نەبووھ و ھەزى لەو كەسانە نەدەكرد كە بەرۆ خۆيان
 بەپاریزكار و خواناس و سۆفى دادەنا و دژى ئەو چەشنە كەسانە رادەوھستا و
 سەرکۆنەبانی دەكرد و تەنانت لەگەل سەتمەكاران و ملھوراندا بەرەبەرەكانتیی دەكرد و
 پشتى ھەزاران و لێقەوماوانى دەكرد و شىخانى درۆزن و ناخوای دەدایە بەر تەشەر و
 پلار:

شىخى ھەمەوھندىكى دەدا پەند و نەسیحەت

ئەو قوربەسەرەى دابووھ بەر فەحش و فەزىحەت

خۆش ھاتە جواب و وتى: تۆ ھەقتە، وەلئ من

قوتاعى تەرىقم، نەكوو قوتاعى تەرىقەت

واته: شیخیک بهندی پیاویتی همه وهندی دادهدا، چ پندیک نه و ئابرووی نه و قوپه سه ره ی برد، نه ویش باش وه لاهی شیخه که ی دایه وه پیتی وت: نه ی شیخ! هرچی ده لیتی ههفته، به لام من وه کو تو نیم، من هر ته نیا ریگر و چه تم، به لام تو له پرواله تدا خوت به پیاوی خوا دادمنیتی که چی ریگری پی و پچه ی.

مه حوی ماموستای هونراوی خواناسییه، کهرچی له ناو هونراوه کانیدا وشه ی ره قی عه ره بی زور هن، به لام له گه ل نه وه شدا که لی وشه و زاراوه ی به تیی به کاربردوه و نه که ر مه حوی نه بووایه، رنگه که لی له وشه و زاراوانه بفه وتایهن، بۆ وینه له م پارچه هه لبه سته دا که لیک وشه و زاراوی جوانی کوردیی به کار بردون.

وه کو روژ نه و مه ه له و دووره ده رکه وت
له میوه نه شک و ئاهی ئیمه ده رکه وت
که نه و لی و و دانه م دی به جارئ
له بهر چاوم هه موو له عل و گه وه رکه وت
وه نه وزیکم شه وئ دا، که یییه سه رم و،
وتی: هه سته، هه تاوت وا له سه رکه وت
له کئ یارهب خه بهر پرس ی بکه م من
که هر که س بۆ خه بهر چوو، بی خه بهر که وت
دلم وه ک شیر ی بی شه ی شوعله گرتوو
له سینیه ی پر له سوژم ده ره بهر که وت
به تیر نه مرق دری وا هرچی پیش هات
خودا پیداو هه هر که س بهر نه زهر که وت
له سه رخو چوو به ده م گریان وه دل
که ره ک پر بوو که نه م مندا له ده رکه وت
له روژئاو وه ئیمشه و بی نیقابه
مه هی من، ماهی عاله م بی مه فەر که وت
به خو پرای ی نه وه نده م ناله کی شا
له سین هدا پسا، ما بی نه سه رکه وت
برۆی نه و شوخه نه مرق تیغی کی شا
نه جاتی دا به ره حمه ت هرچی به رکه وت

به پير ئو پۆژهوه (مهحوى) ئه وهنده

به سه رچوو بوو، وهكو شهونم له سه ر كهوت

واته: ياره كه م كه پروومه تى وهكو مانگ دهره وه شى ته وه، له دووره وه دهر كه وت فرمى سكى
چاوم و ناخ و داخى به سۆزى دهر وونم له بهر ئاره زوى چاوپى كه وتنى جو شى سه ند، كاتى
ليو و ددانه جوانه كانى ئه وم دى، ئيتىر هه موو لال و گه وه رى كم له بهر چا و كه وت، شه و تكيان
ونه وزم دا و كه مي ك خه و چوو چاوم، يار هاته سه رم و هه لمى ساند و وتى هه سه ته ئه و
خۆزى پروومه تم داى له سه رت، هه ر كه سي ك كه كه وته داوى ئه وى نه وه، رزگارى نه بوو، ئيتىر
من ده بى هه والى ياره كه م له كى بپرسم؟ سينگم وهكو دارستانى ك وايه كه ئاگرى گرتى،
دياره له و كاته دا هه رچى شيرى تيا بى تيا دهر ده چن، بۆيه دلم له سينگم دهر چوو هه مانگه كه م
كه له خۆر ئاواهه به بى په چه ديارى دا، مانگى ئاسمان له ته رى قا راى كرد، ئه وهنده
هه ناسه م هه لكيشا، ئيتىر پرزه م برا، مه حو يش به شمشير ياره وه سه رى چوو، وهكو شهونم
كه خۆر هه لى و له ناو بچى، ئه وى ش له ناو چوو.

مه حوى گه لى زارا وهى خواناسى وهكو: خه رابات، پيرى موغان، مهى، باده، كه نشت له
هۆنرا وه كانيدا به كار بر دوون و، گه لى هه زى له ته وريه و له ف و نه شر و جيناس و تيباق و
ئىستعاره كردوه:

خهت و زارى كه باسى كه وته گولزار

كه چ نه ستو ما وه نه وشه، غونچه دلتهنگ (له ف و نه شر)

له سه رى خه سه ته خانهى عيشقى ئه و سه وزهى كه وا شينه

له سه ر هه ر خه سه ته دى يا خۆتندنى ياسينه يا شينه (جيناس)

له م به حرى فيتنه به لكى نه جاتت بدا خودا

دا وى نى باخودا بگره، به ر ده ناخودا (ئىستعاره)

قه سه مى گويمى به چاوى به چه دا پيرى موغان

كه له مه ولا نه بى وه عز و قسهى مه ولانا (طيباق)

زارا وهى مهى و مهى خانه له هۆنرا وى مه حويدا زۆره و ئه م زارا وانه ش زارا وى خواناسيه
و له زۆر بهى هۆنرا وه كانيدا ده بى نرئ و بۆ به ده سه ته پنانى مهى و بادهى يه زدانى كه خواناس
به هۆى ئه و باده وه مه ست ده بى ده بى گه لى ئه رك و رهنج بكيشرئ، ئه و بادهى له مهى خانهى
خودا ده ست ده كه وئ و هه ر كه سي ك ناتوانى به ده سه تى بى نئ و، ئه گه ر كه سي ك له
مهى خانه دا دهر چى دياره سه رگه ردان و ئاواره يه:

له مهى خانهى خودا گه ر ئيمه دهر چين

به كى به ين ئىلتيجا بۆ كى هه دهر چين

که ئیمه چوونه جهنه تمان به تو دا
 له ئیمه لاده زاهید، ئیمه هر چین
 خهت و زولفی بهیه کدا دئی له سهر پرو
 مه گهر زهنگ و خهتا شه پیه له سهر چین
 له باوه شما ددها مه وچ نهشکی ههسرهت
 که مه رتی گرتنه باوهش تا که مه چین
 نه وهنده تهنگ و ناخوشه له دنیا
 خوشه دهرچوون، نه گهرچی بۆ سه قهر چین
 سهرت پئی لازمه، مه یبازه مه حوی
 ده بئی دولبر که هات ئیمه به سهر چین
 مه حالاته له بهندی زولفی دهرچوون
 چه ها چینه چه ها چینه له سهر چین

واته: نه گهر ئیمه له مه یخانه ی خوا دهرچین، ئیتر ده بئی به کئی پهنا به رین و بۆ کوئی بچین،
 ژینی ئه م جیهانه نه وهنده ناخوشه که مرو ته نانهت بۆ دۆزه خیش برهوا، پیتی خوشه ئه م
 جیهانه جی بیلئی و لئی دور که ویتته وه، به لام ئیمه دلمان به خوشه و یستی یار به ستووه و
 دلمان به خوشه، دهسا نهی مه حوی سهرت له ناو نه بهی، چونکه که یار هات، ده بئی
 به سه ره وه برۆیتنه به ره و پیرییه وه.

مه حوی سهری کیشا وهته درگای هه موو جوړه و تنیکه وه: دلدار ی، خواناسی، کۆمه لایه تی،
 هۆنراوه دلدار ییه کانیشی هر له سهر پئی و پچه ی خواناسی هۆنیوه ته وه، وه کو له م پارچه
 هه لیه ستهدا پرو دهکاته دلداره که ی و ده لئی:

دلّم دهرهات و تو هر دهرنه هاتی
 نه هاتی، هر نه هاتی، هر نه هاتی
 که ئه م خهنده و قسه و لیوت هیه تو،
 له باتی شه کهر و نو قل و نه باتی
 دده ی واده م به قه تلّ نه مر ق، سبه ی هیچ
 نه تو شاه ی، چیه وای بئی سه باتی
 له دنیا جه نه تی خو دیوه هر که س
 که تو بی حازری وهختی وه فاتی

ئەگەر رۆژە بىتى من ھەر بىتى بى
 سەرھۆڭىرە كە تۆۋەك پۆڭھەلاتى
 كە خىز ئەو خاكە و خۆلى بەردەرەى دى
 وتى: تۆ خاكى، يا ئاۋى ھەياتى
 پوخىشى كىردە ئەولا، دەشىپىرسى
 بەشۆخى، شاھى من، تۆ بۆ بۆچى ماتى
 كە داغى سىنەمى دى، دەرەى دامى
 وتى: مۆرت ھەيە، ساحىب بەراتى
 كە شىرىن و تەرى دى شىعرەكانم
 وتى: «مەھى» كە مىراۋى فوراتى

واتە: ئەى خۆشەۋىستەكەم! دلم بۆت دەرھات و چاۋەرپىت بووم و تۆ ھەر نەھاتى، پىكەنەن
 و قسە و لىۋى تۆ بۆ من لەجىياتى شەكر و نوقل و نەباتە، ئەو كەسەى وا تۆى لە گىانەلادا
 لاپى، لە دىنپاى رۆشندا بەھەشتى بەچاۋى خۆى دىۋە، خىزى زىندوۋ بەھەزار ئەرك و كىشە
 ئاۋى ژيانى دەستكەوت، پاشان كە خاكى بەردەرەكەى تۆى دى، پاشگەز و پەشىمان بوۋەۋە
 كە نەھات لەو خاكە بخوا يار كە بەداخى دلم ھەستى كرد، پتر دەرەى دامى و، كاتى
 ھۆنراۋەكانمى بىست، پىم وت: كە ھۆنراۋەكانت لە تەرى و پاراۋى و خۆشيدا لە ئاۋى
 فورات شىرىنترن.

مەھى لەم پارچە ھەلبەستەى خوارۋە چاۋى چواندوۋە بەپىالەى بادە و
 فرمىسكەكەشى كردوۋە بەبادە و نالەى دلى و دەرۋونىشى كردوۋە بەساز و جۆش و
 خرۆشى دلپىشى چواندوۋە بەلىزمەى باران كە چەندە جوان دەلى:

زەمانەى پىر تەعب دەتكاتە تىرۆك
 لەتى نانت دەداتى دوۋ بەشى نۆك
 پىيالەى دىدە لەبىرپىزە، دلا تۆش
 بجۆشە، سازى نالە ھەم بىى كۆك
 بەنوۋكى تىرى شۆخىكى كەوا چۆخ
 لە بەرما تەن بوۋە جامەى برىنجۆك
 بەكولمى ئالپا ئالا خەتى سەبىز
 ترىنجى كەۋتە بەر پەنجەى ترىنجۆك

گەر ئەم ریش و سەرەى زاهید لەگەڵ بێ
 دەبى جەنەت بەدەشتى شنگ و پیشۆک
 رەقیبە لەعنەتى، عاشق دەکەى رەجم
 لەباتى سەگ دەکەى شیرى سەمەندۆک
 بەخۆپرایى لە «مەحوى» بەس بپەنجە
 نەجیبى، مەگرە وەک هۆک، بەگم هۆک

واتە: پیاڵەى چاوم پەری بوو لە بادە، بادلیش بێتە جۆش و خروۆش و نالەى ساز لێ بدا و
 کۆک ببێ، لەشم بەتەواوى بەتیری برژانگى یار بێژراوە دەلێى کراسى برنجۆکە، دەسا لە
 مەحوى بەخۆپرایى مەپەنجە، چونکە تۆ بەگزادەى و هۆک و پەلپ و بیانوى لێ مەگرە.
 مەحوى لە دیوانەکەیدا پەرهۆنراوتکى هەیه کە بەهۆنراوى نوور ناسراوە و بریتییە لە
 سەد و بیست و سێ هۆنراو کە لە ستایشى پێغەمبەرى گەورەى ئیسلامدا هۆنیوەتەو و
 لەناو هۆنەرانى کوردا کەمتر هۆنەرێک هۆنراوى وای هەیه، سەرەتای ئەم بەندە بەم جۆرەیه
 کە دەلێ:

وه (صلی الله علی) ئەو بەحرى نوورى عیلم و عیرفانه
 کە دەرکى غەورى ناسى غەیری (علم الله سبحانه)

مەحوى بەزمانى عەرەبى و فارسىیش هۆنراوى هۆنیوەتەو و دیوانەکەى بۆ جارى
 چەندەم لەم دواىییدا بەهۆى مامۆستا مەلا کەریمى مودەپیس و مامۆستا حەمەى مەلا
 کەریم کۆ و شى کراوەتەو و لە سالى ١٩٨٤ لە چاپ دراوە.

سەرچاوەکان:

- ١- دیوانى مەحوى، لەسەر ئەركى عەلى كەمال باپیر ناغا - سلێمانى، ١٩٢٢.
- ٢- میژووى ئەدەبى كوردى - عەلانەدین سجادى - بەغدا، ١٩٥٢.
- ٣- خلاصه تاريخ الكرد والكردستان. تالیف محمد امین زكى - ترجمه محمد علی عونى - قاهره، ١٩٣٦.
- ٤- دیوانى مەحوى، لێكدانەوهى مەلا عەبدولكەریمى مدرس - بەغدا، ١٩٨٤.
- ٥- بەیازێكى دەستنووس كە گەلێ هۆنراوى مەحوى تێدايه.

فهق قادی همه مه وهند

۱۲۴۷ - ۱۳۰۸

فهق قادی همه مه وهند که یهکی له ئهستیره هه ره که شهکانی ئاسمانی وێژهی کورد هواریه، ناوی عهبدولقادر و کوری رهسوولی همه مه وهند. ئهم هۆنهره پایه بهرزه له سالی ۱۲۴۷ی کۆچی له بازبندا پتی ناوته مهیدانی ژیانوه و هه ره له ویدا خهریکی خوێندن بووه و پاشان به زۆربهی شارهکانی کوردستاندا کهراوه و له هه ره کویدا مه لایهکی بێنیوه چووته لای و خهریکی خوێندن بووه تا ودم و ئیجازهی مه لایهتی وهرگرتوه و ئهوسا کهراوته وه زید و مه لپهندهکی خۆی و پاشان له لایهن دهولهتی عوسمانیه وه کراوته به پتوه بهری چه مچه مال و ناوچهی بازبان، به لام بۆ ماوه یهک بووه و له پاشا گیراوه و له شاری کهرکووک بهند کراوه و پاش ئهوهی که له بهند ئازاد بووه، له گه ل هۆزه کهیدا دوور خراوته وه بۆ شاری بهنگازی له لیبیای ئیستادا و له سالی ۱۳۰۸ی کۆچی له ته مهنی شهست سالی کۆچی دوا یی کردوه و له ویدا نێژراوه.

دیوانه که ی به ته قه لا و کۆششی مامۆستا مه لا عهبدولکه ریمی موده ریس و مامۆستا فاتح عهبدولکه ریم له چاپ دراوه، له پێشه کییه کهیدا سه بارهت به چۆنیه تی ژیا نی فهق قادی همه مه وهند هاتوه که فهق قادی همه مه وهند له بازبان له دایک بووه و له باره ی سالی له دایک بوونی فهقیوه زانیاریه کی راست و په وانمان به دهسته وه نییه، به لام له ریگی هۆنراوه مکانیه وه ده توانین بگه یه جۆره ئه نجامیک. فهق قادی قادر مێعراج نامه که ی به پتی تاقه هۆنراویکی له سالی ۱۲۹۷ی کۆچی داناوه، لهو ساله دا ته مهنی په نجا سالان بووه، دیاره ده بی له سالی ۱۲۴۷ی کۆچیدا له دایک بووی. وا گه یشتینه ئه وه که فهق قادی یا له ۱۲۴۷ی کۆچیا له ده ور بهری ئه و ساله دا له دایک بووه و له ۱۲۹۷دا په نجا سالان بووه، له سالی ۱۳۵۲یشدا هه ره له بهندیخانه دا بووه. به م پێشه و ته مهنی گه یشته په نجا و بهوت سال، جا ئه گه ره راست بی له سالی ۱۳۰۵دا له گه ل هۆزه که ی دوور خرابیته وه بۆ شاری بهنگازی ده بی له سالی ۱۳۰۸ی کۆچی به ده ره به ده ری کۆچی دوا یی کرد بی.

هه ره وه ها له دیوانه چاپ کراوه کهیدا نووسراوه که فهق قادی قادر له سهرده می سولتان عهبدولعه زیزی عوسمانیدا بووته فه رمانداری چه مچه مال و ناوچه ی بازبان. له پوه ی خێلا یه تیشه وه سه رکۆماری خێلی همه مه وهند بووه و به پتی هه ندی له هۆنراوه کانی دیاره له ناوچه ی مایده شت و زه ها و ده ور به شتی ژیا وه. دوور نییه ژیا نی ئه و ناوچانه ی له سالانی یاخی بوونی خێلی همه مه وهندا بووی.

ماموستا فاتح عهبدولکه‌ریم له پێشه‌کی دیوانه‌که‌یدا ده‌لتی: دوورخستنه‌وه‌ی فه‌قی قادر له نیشتمان و مردنی له دهربه‌ده‌ری و ئاواره‌یی‌دا شتیکی ناشکرایه، به‌لام بۆ کوێ دوورخراوته‌وه و له کوێ مردووه ئەمه هێشتا ساغ نه‌بووته‌وه. ره‌شید هه‌مه‌وه‌ند له وتاریکدا که له پۆژنامه‌ی ژین له چاپی داوه ده‌لتی: فه‌قی قادر له سالی ۱۲۰۸ ی کوچی له شاری به‌نگازی کوچی دوا‌یی کردووه. به‌لام له نوسخه‌یه‌کی ده‌ستنوسدا هاتووه که ده‌وله‌تی عوسمانی هه‌مووی هه‌مه‌وه‌نده‌کانی ناردووته به‌نگازی و خۆژئاوای ته‌رابلوس و فه‌قی قادر له شاری ده‌رنه له سالی ۱۲۰۵ ی کوچیدا له‌وئ کوچی دوا‌یی کردووه و گۆره‌که‌ی ئیستاش له‌وتیه. هه‌روه‌ها له نوسخه‌یه‌کی تریشدا نووسراوه که فه‌قی قادر له سالی ۱۲۰۷ کوچی دوا‌یی کردووه و له‌م قسانه‌وه دهرده‌که‌وئ هێشتا به‌راستی ساغ نه‌بووته‌وه که فه‌قی قادر که‌ی کوچی دوا‌یی کردووه و له کوێ به‌خاک سپێرراوه.

فه‌قی قادر گه‌لتی به‌ره‌می به‌نرخ‌ی لئ به‌جئ ماون که هه‌مووی له دیوانه‌که‌یدا چاپ کراون و ئه‌و به‌ره‌مانه بریتین له: (عه‌قیده‌ی ئیسلام، دروودنامه، میتعراج نامه، فه‌زیله‌تی به‌نی ئاده‌م، په‌ند و لحوکه‌ما) که زۆریه‌ی ئه‌م به‌ره‌مانه‌ی له زمان‌ی فارسی و عه‌ره‌بییه‌وه وه‌رگێراوته سه‌ر کوردی.

له خۆپێندنه‌وه‌ی دیوانه‌که‌ی فه‌قی قادر ئه‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وئ که ئه‌و گه‌لتی پێبه‌ندی ئاین بووه، چونکه زۆریه‌ی نووسراوه‌کانی ئاین‌ین و گه‌لتی په‌ندی تێدا‌یه و ویستویه‌تی به‌هۆنراو په‌ندی خه‌لک دا‌یدا و هه‌روه‌ها ناوی گه‌لتی که‌س له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا ده‌بینرئ، بۆ وێنه ناوی پێغه‌مبه‌رانی کوئی وه‌کو: ئاده‌م و نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا و یه‌حیا و زه‌که‌ریا بردووه و له‌ناو پیتۆلانیشتدا ناوی سوقرات و ئەفلاتوون و ئەره‌ستووی هێناوه و، ناوی گه‌لتی له پاتشایان و فه‌رمانه‌روایان و میرانیشتی له‌ناو هۆنراوه‌کانیدا هێناوه و هه‌روه‌ها زۆر به‌پێژه‌وه ناوی ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر و عوسمان و عه‌لی ئیمامانی هێناوه.

هه‌روه‌ها له پارچه هه‌لبه‌ستیکیدا باسی جیایی رێبازی جه‌بری و ئەشعه‌ری ده‌کات و به‌وردی له‌م دوو رێبازه ده‌کوڵیته‌وه و ئه‌وسا ده‌چێته فه‌لسه‌فه و پیتۆلییه‌وه و به‌جۆرئ که مه‌به‌سته‌که به‌ته‌واوی شی ده‌کاته‌وه تا ده‌گاته ئه‌نجام.

فه‌قی قادر له (میتعراج نامه) که‌یدا که سه‌باره‌ت به‌میتعراجی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خوای له‌سه‌ر بئ هۆنیویه‌ته‌وه، به‌جوانترین شیوه باسی میتعراجی پێغه‌مبه‌ری کردووه و له سه‌ره‌تای میتعراج‌که‌یدا ده‌لتی: له شه‌وی بیست و حه‌وته‌می مانگی ره‌جه‌ب که هه‌موو له خه‌ودا بوون، خوای مه‌زن فه‌رمانی دا‌یه فریشته‌کان که ته‌واوی ئاسمان پرا‌زێننه‌وه و ئەستێره‌کان بترووسکێنه‌وه و له خۆشیا بکه‌ونه سه‌ما و، فریشته‌کان به‌ریز

راوهستن و بههشت بهختوهتی تیشک پهنګین کهن و، کوښک و خپوهتیاڼ له تیشک بڼی و،
 موشک و کافوور بکه نه ناو کهوسه تا ناوهکې بهه موو لایه کی بهه شتدا بروا و، داری
 تووبا بهجاری براژینه وه و تا بهری جوان جوان بدا و، له پروبارهکانی بهه شتدا ده بڼی
 شیر و ههنگوین پهوان بڼی و، لهسه دهشت و پهوه و میترگی بهه شتدا هه ندی له
 فریشتهکان راوهستن و هه رکام تهشتیکی تیشک بگرته دهست و نهوسا نهی جبرهئیل خیرا
 بری و پیغه مبر و خوشه ویستم بهینه، چونکه دهمه وی شاد و کامه رانی کهم، نیستاکه نهو
 له مالی نوم هانی دایه، کهرچی چاری له خه ودایه، به لام دلی وریایه و، گیانی بڼی سروس
 چاوه پروانه و به پرتیکه وه وریای بکه روه و دل و له شنی به ناوی کهوسه بشوره و نهوسا
 سواری بوراقی که و بیهینه لام. وهکو دهلی:

جه قاف قهزا واقیعه ی قهدهر
 ئیراده ی نوموړ نه له ست که رد نهسه
 دهریای په نووفی سولتګان نه زه ل
 جوش ناوهر دنه شه هر ربیعولنه وه ل
 نه کسه نه میعراج سهید و لبه شه
 نه بیست و هه فته م و په جېب دان خه بر
 جه شه وئیسنه ین شه شش مانده بڼی
 عالهم گشت جه خا و نارامه نده بڼی
 جه دهر گای قودره ت نه لاله جه لیل
 ئیلهام نزول که رد په ری جبرهئیل
 شوعله ی مانگ و وهر مه ست زیا بڼی
 زومره ی که واکیب مه شععل نوما بڼی
 زینه ت نه فزا بان جه نات و قسوور
 رهونه ق نوما بان غیلماڼ چه نی حوور
 فیردهوس نه عیم زه علا عیللین
 رهنگین کهن چه مه ن به خه یمه ی نوورین
 قهسر و خه یمه گا فه رششان نوور بڼی
 خاکش زه عفهران، میسک و کافوور بڼی
 جاری په ی هر چه وز نه هر کهوسه بڼی
 دائیره ی هه وزان جه کورسی زه بڼی

سه فادهن شهجهر توويا نه سهد تار
 نه نواع سه مهرونهش بق ئيزهار
 نه هر سه لسه بيل شير و نه گه بين
 جاري نه جه نات فيردهوس بهرين
 كورسي موجه وهر، حايث بلووري
 فوارهي حه وضان ههوا كافووري
 نهرووي ميترغوزار نالهي مورغ زار
 با خاموش نه بق تا يه ومولقه رار
 زومره ي فريشتان نه سه ما سهف سهف
 ههريهك تهشت نوور بگيپران نه كهف
 زه مهره رير و ناردوزخ به ته عجيل
 هم موعتهديل بان چون نار خهليل
 هم سه حراي مه حشره حيساب و ميزان
 هم ناروسيرات موهه ياي مهكان
 له رزا جه ههيبهت جبريل نه مين
 عهرز كهرد: ئيلاهي قهوي و مهتين
 مهر قهسدت ئيدنه دنيا كه ي خهراب
 يا عهدل مه حشره ناري به حيساب
 يا دنياي ههني جه نو ئيجادكه ي
 يا عالم جه قهيد كه ده ر ئازاد كه ي
 هاتف بي نزوول پهري جبره ئيل
 جبره ئيل جه سهوت هاتيف بي زهليل
 جه به تحاي مه كه كاشفولكه ره ب
 خهليلولر حمان مه كه روقن تهلب
 جه وساوه به سته ي خاك زه عيفنه
 مه حرووم جه روئيهت ذات له تيفنه
 سالار كه ونهين خه تمولور سه لين
 مه كه رووش ده عوهت په ي عهينوليه قين

ده مېوهن پهی وهسل دارق ئیشتیاق
 شادش مه که روون به ته کلیف شاق
 جوملهی ئه نبیا و روسول جه نه قسا
 تا تاهر مه یق حازر بان نه و جا
 ئیسته ها موتیع هیی ره بانی
 دیدهش جه خاوهن جه نوم هانی
 ئه ریدیدهش جه خه و قه لبش بیدارهن
 پوځش پهری وهی جه ئینتزارهن
 بکه ر بیدارش به عیز زه ته عظیم
 خه لعه تی ئیسرا وهنش که رته فهیم
 قه لب و قه لبش به که وسه ر بشوو
 هم غه سل جه سه د، هم ئاو وزوو
 نه حواللهی جه نه تاج عیشق و شه وق
 سه یف ته وه کول، که مه ر به ند زه وق
 عه مامه ی رها، نه عله ین ته سلیم
 خه رقه ی ئیفتخار، قه بای شوکر و بیم
 حه مایل حیلیم، عه سای قه ناته ت
 سیبچه ی سه بووری جامه ی ریاضه ت
 پوځش بۆ پهری یاسین و تاها
 لیوای حه مدی حه ق پهریش که م وهیا
 ته ئکیدبی فه رمان شه هه نشای عه زیم
 باوهران حه بیب به عیز زه ته عظیم
 نه فیرده وس بوراق موکه مه ل به زین
 بیه په ی رکووب سه یدوله تین

په پراوی فه زیله تی به نی ئاده م که فه قی قادر دای ناوه سه بارت به که وره یی و به رزیی
 بنیاده مه و له وه دا سه بارت به هه موو شتیک دواوه، سه بارت به که وره یی و مه زنیی خوا،
 سه بارت به پله و پایه ی بنیاده م، سه بارت به پروا، سه بارت به ئاکاری جوانی بنیاده م،
 سه بارت به بی ئه مه گیی جیهان، سه بارت به توبه و په شیمانی، به تاییه ت بی باکان و
 مله پوران و سته مگه رانی داوه ته بهر ته شه روپلار. ئه م په راوه که داگری چه ند به نده، هه

کام له له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ب‌نده‌کانی کورت‌ن، به‌لام زۆر جوان و پاراو و دل‌گرن.

فه‌ق‌ی قادر له‌ باسی ب‌ر‌وادا ده‌ل‌ئ‌: ب‌روا س‌ی ج‌ۆره‌، یه‌که‌م ب‌روای لاسایی کرد‌نه‌وه‌ و چا‌ول‌یک‌رد‌ن، دو‌وه‌م ب‌روای ر‌ئ ب‌ه‌دی‌ی، س‌ت‌یه‌م ب‌روای راسته‌قینه‌، ب‌روای لاسایی‌کرد‌نه‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ب‌نیاده‌م له‌سه‌ر ب‌روا و ر‌ئ و ر‌چه‌ی با‌وب‌ا‌پ‌یری ب‌روا و چا‌و له‌وان ب‌کا و ر‌ئ و ر‌ه‌وش‌تی با‌و و با‌پ‌یری ب‌پار‌ت‌ز‌ئ‌، ه‌ه‌رچه‌نده‌ موس‌ل‌مان ب‌ئ‌، به‌لام ب‌روای س‌س‌ته‌ و ئه‌مه‌ش مه‌ترسی‌ی ه‌یه‌ ب‌ق‌ مر‌ۆ. ب‌روای ر‌ئ ب‌ه‌دی‌ی ئه‌وه‌یه‌ له‌ ر‌ت‌ی به‌ل‌گه‌وه‌ ب‌روا به‌ئ‌ئ‌ی و به‌ه‌ۆ‌ی مام‌ۆس‌تاوه‌ ئه‌م مه‌به‌سته‌ی ب‌ئ‌ ب‌سه‌ل‌ت‌ن‌ر‌ئ و ئه‌وسا له‌ چ‌ۆن‌یه‌ت‌یه‌ی د‌ین و ب‌روا ئا‌گه‌دار ده‌ب‌ئ‌ و، ب‌روای راسته‌قینه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ه‌ۆ‌ی گه‌وره‌یه‌ی و مه‌زنی خوا‌وه‌ ب‌روا ب‌ینی و ئه‌م چه‌شنه‌ ب‌روایه‌ش له‌ ه‌ه‌موو ب‌روایه‌ک چات‌ره‌ و زۆر‌یه‌ی پ‌ت‌غه‌م‌به‌ران ئه‌م چه‌شنه‌ ب‌روایه‌یان ه‌ه‌بو‌وه‌ و، ئه‌وه‌ی له‌ ج‌یه‌ه‌اندا مافی خوراب‌ئ‌، له‌ پ‌ۆ‌زی په‌سل‌اندا مافی خ‌ۆ‌ی له‌ زۆردار ده‌س‌ت‌ن‌ت‌ه‌وه‌، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر زۆرداره‌که‌ کرد‌ه‌وه‌ی چاکی بو‌وب‌ی، زۆر‌ل‌یک‌را‌و له‌و کرد‌ه‌وه‌ چا‌کانه‌ی ده‌با و، ئه‌م ئال‌و‌گ‌ۆ‌ره‌ کار ناکاته‌ سه‌ر ب‌روای زۆرداره‌که‌ و که‌می ناکاته‌وه‌، وه‌کو که‌ ده‌ل‌ئ‌:

مه‌علووم ب‌ق‌ جه‌لای زومره‌ی عه‌زیزان
نه‌وع‌ش س‌ی ق‌یسمه‌ن ده‌ره‌جه‌ی ئ‌یمان
ئه‌وه‌ل ته‌ق‌یل‌دی، دو‌وه‌م ئ‌یست‌یدلال
س‌ت‌یه‌م حه‌قی‌قی فه‌رخ‌ونده‌ خ‌یسال
ته‌ق‌یل‌دی ب‌ئ‌ که‌سب و ره‌نج ئ‌وستاده‌ن
حه‌ره‌که‌ش ته‌ق‌ل‌ید ئابا و ئه‌جداده‌ن
جه‌فه‌رز و س‌ونه‌ت ره‌سم موئه‌که‌د
نه‌دار‌ۆ خه‌به‌ر مه‌رد مو‌قه‌ل‌ید
مه‌رد ته‌ق‌ل‌یدی ه‌ه‌رچه‌ند موس‌ل‌یمه‌ن
ئه‌ما ئ‌یمانه‌ش جای خه‌وف و ب‌یمه‌ن
جه‌ئ‌یست‌یدلالی ب‌که‌روون به‌یان
فه‌رز و س‌ونه‌تش مه‌زان‌ۆ عه‌یان
ئه‌رکان یه‌ق‌ین سه‌نده‌ن جه‌ئ‌وستاد
به‌ئ‌وم‌و‌ور‌دین دار‌ۆ ئ‌یعت‌یق‌اد
ه‌م و‌ئ‌ش شه‌رائ‌یت د‌ین مه‌ک‌ۆ ئه‌وا
ه‌م غه‌یر جه‌ئ‌وم‌و‌ور‌دین مه‌ک‌ۆ ئا‌کا

ئەو كەس ئيمان ش مەگىر قوۋەت
 قەلبىش پەۋشەنەن بەنور سەفۋەت
 حەقىقى ئىدەن عالەم بەيەك بار
 نەۋجۈود حەق بىكەران ئىنكار
 نىيەن تەشكىكش جەزاب مەعبۇد
 يەقىنەن جە لاش واجبو الوجود
 ھەم يەقىنىش ھەن جەزات وصىفات
 جەقەزا وقەدەر حەقەن واقىعات
 خاستەرەن حەقىق جەكول ئيمان
 ئەمسالىش ئيمان زومرەى ئەنبىيان
 ئەحكامى شەرعى بەستەى عەمەلەن
 ئيمان بەئەككام شەرە بى مەدخەلەن
 نەبىق قوبۇل عەمەل بى ئيمان
 بى عەمەل ئيمان مەقبۇلەن ھەر ئان
 خەسمان جەمەشەر مەگىران عەمەل
 ئەمما بەئيمان نەداران مەدخەل

پەراۋى پەندولھوكەماى فەقى قادىر پىرە لە پەندى زانايانە و بەچە شىكى جوان دای
 ناوہ. فەقى لىرەشدا پەراۋەكەى بەند بەند كىرۋەتەو و لەھەر بەندىكىا چىرۋىكى كورتى
 ھىناوہ كە لە يەككى لەم بەندانەدا بەزمانى لوقمانەوہ دەدوئى و دەلئى: رۆژىكىان لوقمان
 لەسەر تەختى زانستدا دانىشتبۇو، يەككى لە شاگردەكانى لوقمان چەند پەندىكى لى پرسى
 و وتى: لە ئادەم زانائىر كىيە؟ ئەۋىش وتى ئەو كەسەيە كە خەفەت ناخو بۆ زىيانى كە
 توۋشى بى. پرسى ئەى پىاۋى چاك كىيە لە جىھاندا؟ ئەۋىش وتى: ئەو كەسەيە كە دلى
 بەجىھانەوہ نەبى و بۆ رۆژى دواى تى كۆشئى. پرسى كى لە جىھاندا دەۋلەمەندە، وتى: ئەو
 كەسەى كە ئاۋەزى ھەيە. پرسى ئەى چ شتئى تالە و ئاخىرى شىرىنە و چ شتئى شىرىنە و
 ئاخىرى تالە؟ وتى: ھەۋەلى ئارامىەتى و دوۋەمى پەلەيە دەبنە ھۆى مالۋىرانى. پرسى ئەوہ چ
 دەردىكە كە دەۋاى نىيە. وتى: ئەوہ گىلى و گەۋجىيە كە چارەسەر ناكىرئى. پرسى ئەوہ كام
 خانوۋىيەكە كە وىران نابى؟ وتى ئەوہ خانوۋى داد و دادگەرىيە كە ھەتا ھەتايە دەمىنئىتەوہ.
 پرسى زانست لە كوئى فىر بوۋى؟ وتى: لە نەزانەكان، پرسى ئەى شىۋاز لە كى فىر بوۋىت.
 وتى: لە بى شىۋازەكان. وەكو دەلئى:

ئەشرەفول حەكیم حوكەمای ئەیام
 لوقمانەن جە عیلم، بەدەرک و ئیفھام
 نیشتەجی نەتەخت حەزاقەت پەنا
 حازر بین نەپای تەختش خولەفا
 یەك جە خولەفای فەھیم كاردان
 چەند پەند و حیکمەت پەرسا جە لوقمان
 پەرسا داناتەر كۆ بۆ جە ئادەم؟
 وات جە ھەر ئاسیب ھەر كەس بی بۆ غەم
 وات بۆلەند ھیمەت كۆیەن جە دنیا
 وات ئەو كەس كەرد تەرك دنیا پەی عوقبا
 پەرسا جە دنیا كۆ تەوانگەرەن
 وات ئەو كەس عەقلش دايم نەسەرەن
 پەرسا كام تەلخەن ئوخراش شیرینەن
 كام شیرینەن ئەسل ئوخراش تەلخینەن
 وات ئەو وەلش سەبر، دووم شیتابەن
 جە شیتاب خانەئە عالەم خەرابەن
 پەرسا ھەن عیللەت جیش نەبۆ شیفە
 وات ئەحمەقییەن عیللەئە بۆ دەوا
 پەرسا كام شەربەت كوشۆ چەشنە؟
 كام ئاتەش سۆزۆ ھەر ئەفرۆزەندە؟
 وات حەسەد نار و، شەھووت شەربەتەن
 ھەردوو پەی بەشەر زەھر حیرقەتەن
 پەرسا كام بنیا نەبۆ خەراب؟
 وات عەدلەن مانۆ تا یوم الحساب
 پەرسا جە لوقمان ئەی ساحتب ریفعت
 جەكۆ كەردی ئەخز تۆ عیلم و حیکمەت
 وات كەردم دیقەت سینف جەھەلە
 بە ئەخز عەكسش كەردم عەجەلە

هم پارسا نهدب جهكيت كهر د تهكميل
 وات جهبئ نهدب كهردهنم تهحسيل
 دهرويتش تهمام بي وهسيهت ستيهم
 بهي پهن د چارهم زوودبنيهر قهدهم

فهقي قادر هر له پهن د نامهكهيدا گهلئ پهندي جواني هيناوه و پهن د نامهكه
 كروووته چند بهشهوه. له بهشي خراپهي دروكردنهوهدا دهلئ: نهوانهي وا دروژنن و درو
 دهكهن، دلپان هيچ كاتئ پروون نابيتهوه، دروژن ههموو دهم شهرمزار دهبي و ناومزي خوئ
 له دهست دها، بهتاييهت پياوه گهورهكان ههركاتئ درو بكن، رازيان دهركي، خواي مهن
 له چند نايهدا نهفريني له دروژن كروووه، كهوابوو نهئ دهرويتش خوت له درو و دهلهسه
 بپاريزه با نهفرينت نهكهن، وهكو كه دهلئ:

مهعلووم عامهن صينف دروغزن
 نور قهلبشان نمبو رهوشهن
 درو غهن مهران مهكو شهرمهسار
 مهران بهدروغ مهبان خوار و زار
 دروغهن جهشهخس سكهئ كه م عيار
 عاقل جهدروغ جاهيل گير و عار
 خاسه بزورگان بهمهحز دروغ
 ساميعهئ رازش نهدارو فروق
 نه چند جا نايهي قورئان مويين
 كهردهنش لهعنهت حق بهركازبين
 دهرويتش جه دروغ بكه نهنديشه
 دروغ بهكاران مهو تهشوتسه

فهقي قادر له پراوي (عقيدهئ ئيسلام) دا باسي بيروباوهري ئايني ئيسلام دهكا و
 هروهها باسي بناغهكاني پروا و داهاتني پوژي پهلان و باسي دوزه و بههشت و تكا
 كاري پيغمبهرئ گهورهئ ئيسلام بو موسلمانانئ گوناوبار دهكا و لهپاش نهم مهبهستانه
 گهلئ چيروكي كورت كورتي ئاينيشي هيناوه و لهسريان روشتووه و گهلئ نايهتي
 سبارمت بهبوومهلهزهئ پوژي دوايي دهلئ: بوومهلهزهئكي زور گهوره پرووده و نهم
 بوومهلهزهئ سهرتا لهلاين خورهلاتهوه دهقموي و، ههرچي شتي قورس و گهنجينه له
 زهويدابي، فري دهاته دهرهوه، سهرتا له ولاتي هيندستاندا باي ناكام ههندي له

پاريزکاران دېبا و نهوسا بايهکي سووک برې له پاريزکاراني تر دهمريني، نهوسا همووی خه لک کوچي دوايي دهکهن و پاشان به فهرماني خواي مهن، خه تي هر په راويک دهکوژيته وه و پاش نه وه همووی خه لک به ريز بق و لامدانه وه راده و هستن و هموو گونا ه و تاوانتيک که له جيهاندا به هوې مرووه کراوه در دهکوهي. وهکو دهلي:

مه يو به زوهوور زه لزه لي غه ريق
 نه وه ل سهرمه دق جه مولک مه شريق
 چون زه لزه لي سهخت مه وتا و دهفائين
 کول مه بان موخره ج جه به تن زمين
 جه دوما جه هيند و عه رب وه لوله
 چهن دجا مه بق غه رق قووه ي زه لزه له
 نه وه ل جه ديار هيند باد نه جه ل
 مه دق به مونمين مه وت موعه جه ل
 با دمولاييم مه يو چون حه رير
 مو منان به مه وت مه که رق نه سير
 مو من مؤمنات جو مله نه دنيا
 کول مه که ن ريحلت به دار عوقبا
 جه و دما به نه مر عه ليم وه هاب
 حه ک مه بق خوتوت سه فحه ي هر کيتاب
 چون وه حش کو هي عالم خاس و عام
 دين مه که ن غايب سه راسه ر ته مام
 مه بق ناشکار هر فيسق و فوجوور
 نهوسا قيامه ت مه يو به زوهوور

کو مه له هو تراوه کاني فقه ي قادر پره له چيروک و داستان و پا ز که پتري نه و چيروکانه ي بق مه به ستي خواناسي هيتاوه و ويستوويه تي په ندي خه لک به هوې نه و چيروکانه وه دابدا. قاره ماني چيروکه کاني له چينه کاني جوړ به جوړي خه لکن و له خونکار و مير و وه زير و نه سه قچي و شيخ و مه لا و سو في و سه وداگر و هه ژار و دهوله مه ند و به دبهخت و به خته وه ر دواوه و به م چه شنه ده توانين به پتي هو تراوه کاني نه و له باري کو مه لايه تي نه و سه رده مه بکو لينه وه.

هه ندي له چيروکه کاني نه و ده که رينه وه بق ده وري زور کو ن و، هه نديکيشي له زماني

ولسات و پهله و مره وه و تویه تی و دیاره نه و چیرۆکانه ی له پراوی که لیل و دهمنه و مرگرتوون و ویستوو یه تی به هۆنراو بیانگریته وه بۆ مندا لآن و لاوانی کورد. له یه کێ له چیرۆکه کانیدا که باسی به سهرهاتی باز و خاسه که وی کردوه، چیرۆکی باز و خاسه که وێک دهگیرته وه و ده لێ: بازیک له سه ره ماه و کێوێکدا دهفرێ بۆ شکار و له پیر دهنگی خاسه که وێکی بیست و له سه ره کێوه که نیشته وه و کاتێ که وه که شهقه ی بالی بازه که ی بیست خێرا له ناو بهردهکاندا خۆی شارده وه. بازه که به شوێن که وه که دا که را و له نیوان بهردهکاندا چاوی پێ کهوت وتی: له بهرچی خۆت شاردووته وه و بێ له گه ل یه کدا ببینه هاوێ و وه کو برا ژیا ن بهینه سه ره و، نه که ره له گه ل مدا ببیته هاوێ له شوێنیکدا به یه که وه دهژین، چونکه من گراو و سه ودا سه ری خه ت و خالی جوانی تۆم و خۆشم له قاسپه ت دێ. که و له وه لاما وتی: تۆ شکارچی و من شکار، ئیدی چۆن به یه که وه دهمانگری؟ سه ره نهجام بازه که که وه که ی هه لخه له تاند و نه وسا هه ردووکیان به یه که وه فرین و به شه و له هێلانه یه کدا ده ژیا ن تا بازه که نه خۆش کهوت و ئیتر نه ی توانی شکار بکا و دهستی کرده په لپ و بیانوو گرتن و سه ره نهجام به چنگ زکی هه لدری و خواردی. وه کو ده لێ:

یه ک باز ته واره نه قوله ی کۆسار
یه ک رۆده ور مه ده را په ی ته عم شکار
سه ماع که رد سه دای که بک خه راما ن
نه گه رده نه ی کۆ ئاما به دامان
هاژه ی بال باز جه که بک که رد نه سه ره
نیهان بی جه تۆی ره و زه نه ی که مه ره
باز جه سه وس که رد نه دا ی ره ی سه نه گ
که بکش دی مه ستوو ر تۆی سه نه گ وه بێ ده نه گ
باز واتش: نه ی که بک چی شه ن ئی حاله ت
تا که ی مه مانی تۆ نه ی زه لاله ت؟
تۆ هه ره یه ند بیمت جه ته یه ره حو یو یو
هه ره راست نه ئونس دۆنده ی به رپو
که ی مه بی راحه ت که ی مه بی نی کام؟
که ی مه بی خه لاس تۆ جه نه نه گ و نام؟
نه گ مه ره تۆ چه نیم بی بی به یاهو ره
مه که روو حی فزت جه هه ره خێر و شه ره

شهوان چهنی من جه سهر قولهی کاو
 پوژان جه سهیران سهرچهشمهی سهر او
 ههم نه مین جه ویت، ههم به زم شکار
 ههم شهئن مهردی جیت مهبوق نيزهار
 دهمیوهن عاشق خهت و خال توم
 حهیران مینقار پهنجهی لال توم
 تا قه هقه ههمی نه زم دهنکت نه کوش بوق
 حهلقهی غولامیت نه کوش هوش بوق
 جهواب دا وهنش کهبک کوساری
 واتش نهی شههباز زادهی شکاری
 توق سهاید سهاید، من سهاید سهاید
 توق سولتان حور، من سیلک عیباد
 توق نازاده بهخت، من قهید موحجاج
 پهنبه بهئاتهش کهی کهرد نیمتیزاج؟
 ئه سهد سال چهنی توق کهروون پهروان
 من نهو کهبک زار، توق هر نهو شههباز
 هر گا بهی تهرهمن بهتفرهی خهیا
 حهیفهن عهقل کول بکهروون پامال
 باز واتش مهرتوق عهقلت تهغبیرهمن
 حوب غهیره جینس نه دل جاگیرهمن
 خولاسه نهو باز بهئفسوونگیری
 بهردش چهنی ویش نهو کهبک دهری
 کهبک و باز ههردوو خیزان بهدلواز
 پهی سهر قوللهی کوکهردشان پهروان
 شهوان ئونس یهک بهراز و نیاز
 پوژان نه عوقبهی نهخچیر نه پهروان
 بییماری ناگاز باز تهواری
 نه مهند جه قووهش پهنجهی شکاری

باز و کهبک نه تۆی یهک ناشیانه
 باز نه قووهی جووع سازا به هانه
 واتش: مهر ئهی کهبک گومرایی ناسهواب
 تۆ سایه نشین، من جه ئافتاب
 مهر ئی تدمن عادهت نه یووی پۆزگار
 مسکین نه مه سنده، شاهان خوار و زار
 ژهره ژ وات: ئهی شا ئهر نیت موکه دهر
 کهی بهزل کاوهر کهردهن ئه سه ره؟
 باز هم خرۆشا وات ئهی به دگومان
 تهرک ئه ده بهن ته کزیب شاهان
 دهر دم هه لمهت بهرد باز بهد ئه ندیش
 کهبک خهرامش کهرد به چاشت ویش
 فهقی حیکایهت باوهر به ختام
 بهر محمه د بق سه لات و سه لام

فهقی قادر ماوهیهک له زیندانی کهرکووک و به غدادا بووه و له هۆنراوهکانیدا به سه رهاتی
 ئه و پۆزانهی وا له بهندا بووه دهگێڕێتهوه و گله و گازنده له ژبانی خۆی دهکا وا دیاره ئه و
 ماوهی زۆر پێ سهخت بووه، باسی ئهم دهرد و پهنجانهی له هۆنراوهکانیدا بهرچاو
 دهکهوێ، ئه و زیندانهی که تیایدا بووه وهکو زاخیهکی تهنگ و تاریک بووه، بهجۆرێ که
 کاتێ بهربووه لهشی بهجاری لاواز بووبوو و، تازه دواي بهربوونی لهگهڵ هۆزهکهیدا دووری
 دهخه نهوه بق ولاتیکی بیگانه و لهویشدا دوور له ولات و زید و مهلبهندهکهی له ئهوپهڕی
 تاسه و چاوهنواریدا کۆچی دواپیی کرد و تهنا نهت نهیا نهپشت تهرمهکهی بهینهوه بازیان و
 ههر له ولاتی بیگانهدا ناشتیان، تاوانی ئه و، ئه وه بوو که ماوهیهک بووه بهپێوه بهری
 چهچه مهال و بازیان و کاری بق عوسمانیهکان کرد. فهقی قادر ئه و ماوهی که له بهندا بوو
 پێ له زنجیر و ملی له کوێدا بوو و له گۆڕیکی تهنگ و تاردا که جێی خهوی تیا نهبوو و،
 تارمایی مههرگی له بهرچاوی خۆیدا دهدی، دهژیا و ماوهی چوار سال بهم جۆره له
 بهندیخانهدا بوو.

فهقی قادر له پارچه ههلبهستیکیدا باسی دهرد و ئازاری ئه و دهمهی دهکا و به سه رهاتی
 تهنیایی و بهدبختیی خۆی دهگێڕێتهوه. ئه وهی که پتر ئازاری داوه، هه موو دم له بیرێ ژن
 و خاوه خیزان و منالهکان و خزم و کهس و کارهکهیدا بووه و، جاروبار فرمیسکی

داوهراندوه و هیچ هه والێکی لێیان هه نه بووه. بۆ وێنه لهم پارچه ههلبهستهیدا دهلی:

قهید زنجیرم، قهید زنجیرم
یا شانە قههه لا قهید زنجیرم
دهمیوهن مهقهوور قههر موشیرم
چه مهپای هیمهت شای خهیهه گیرم
سه رخیل ئه قوام مهینهت کیشانم
مه حرووم دیدار قهوم و خویشانم
به واتهی ئه قران حال په ریشانم
سه بت جه ریدهی دهروون ریشانم
به رشییهن جه دهست روتبهی سه ریرم
چه مهپای هیمهت شای خهیهه گیرم

سه راپای ئه عزام زهلیل رهوقهه
دل مات و مهلول، بهری نه شهوقهه
پابهند زنجیر، گهردهنم تهوقهه
فهش مه زهلهه نه تهحت و فهوقهه
دائمولئوقات فیکرهه تهحریرم
چه مهپای هیمهت شای خهیهه گیرم
زیرهی مؤسیقای کهرنا و ناقوس
تار کهردهن دیدهم چون چۆی عه به نووس
یا په بی په ردهی نهنگ چهنی نامووس
نه عوشرهت و عهیش مهندهنان مه نیووس
نه قهید سجن خان و وهزیرم
چه مهپای هیمهت شای خهیهه گیرم
یا حق به حورمهت شای خهیرولبه شهه
به شهرافهت نوور عه شرهه موبه شهه
به شق ئه و ئیسم جه ئیسنه عه شهه
بدهر نه جاتم نهی به حسر بی دهر

فہ قیّم، فوقہ رای مہ ولای فہ قیرم

چہ مہ پای ہی ممہ مت شای خہیہر گیرم

فہ قی قادر گہ لی ہونراوی دلداریشی ہہیہ کہ بہ راستی جوان و پاراو و شیرین و دلگرن.
لہ ہونینہ وہی ہونراوی دلداریدا پہ پڑہوی لہ ہونہ رانی پتیش خوی کردوہ، واتہ و ہکو
ہونہ رانی بہر لہ خوی بروی یارہ کہی بہ وینہی شمشیر و گونای یارہ کہی بہ چہ شنی
کورہی ناسنگہر و قزی بہ دویشک داناوہ. و ہکو لہم پارچہ ہلہ بہ ستہیدا کہ دہ لی:

شیرین نازاد کرد، شیرین نازاد کرد

نہ فہ عیان پہی دوش باہوش نازاد کرد

عہرہ قچین وہ چہ تر وہ چین سہواد کرد

وہ چین قہ سد قہ تل زومرہی زوہاد کرد

نہ بورج قہ مہر عہ قہ رب نیجاد کرد

مونہ جم جہ بیم ہر دوو فہ ریاد کرد

حاجب وہ مہ ودای سہیف جہ لاد کرد

سہم وہ نیشارہی موڑہی فولاد کرد

عہین وہ بادہی بہ زم شای کہ یقویاد کرد

نہ نشئہ وہ باعس ئومولفہ ساد کرد

گونہا وہ مہ جمہر کورہی حہ داد کرد

نہ یاقووت حہ بیہی زومرووت بنیاد کرد

لہ عمل لہب ہوونین کہ للہی فہرہاد کرد

مہزہی فہم بہ شہد باغ شہ داد کرد

شوعلہی زنجش جام جیہان تاباد کرد

شیشہی گہر دہنش قہ یس ناموراد کرد

نمہد پوش نایل قہ تل بہ ہزاد کرد

نہ سکہ نہر نوشای زہنہ قش یاد کرد

زولمہ تش خزر بہ حیات شاد کرد

سہمہرقہند سہر دوو قہند موعتاد کرد

رائیہش نہ عہ تر شاران زیاد کرد

خیزا ناہووی بہ، بیم جہ سہیاد کرد

(فہ قی) یہئس زید تابا و نہ جداد کرد

فهقی قادر له هۆنراوهکانیدا گه‌لێ وشه‌ی خواناسیی به‌کار بردووه‌ و، له‌ هۆنراوی خواناسیدا گه‌لێ سواره. له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکیدا که‌ به‌ناوی چاوه‌ش و مه‌یگیڕ هۆنیویه‌ته‌وه‌، ده‌لێ: ئه‌ی چاوه‌ش سازێ لێ بده‌ و به‌زم و ئاهه‌نگیکی جوانمان بۆ سازکه‌ تا ده‌لێ خه‌مبار و په‌شێوم که‌مه‌ی به‌سه‌یته‌وه‌ و تۆش ئه‌ی مه‌یگیڕ، بالا گه‌ردانی بالات بم، زولفه‌کانت په‌شێو و بلاوکهره‌وه‌ و پیاڵه‌یه‌کی باده‌م بۆ پرکه‌ و پێم بده‌ تا دڵ و ده‌روومی پێ پوون بێته‌وه‌ و گیانم به‌جاری ببووژێته‌وه‌ و، تۆش ئه‌ی چاوه‌ش له‌ پاش ئه‌وه‌ی مه‌یگیڕ باده‌م پێ دده‌ا، نه‌وایی ترم بۆ لێ ده‌ و زه‌ینم پوون که‌ره‌وه‌ تا ناڵه‌ی ده‌روونم دامرکێ. وه‌کو که‌ ده‌لێ:

موغهنی سازێ، موغهنی سازێ
 نه‌پرووی ئیلتفات ده‌س ده‌ر نه‌سازێ
 نه‌ی به‌زم و ئاهه‌نگ به‌رزکه‌ر ئاوازی
 جه‌ نه‌زم حیجاز بکه‌ر ئاغازی
 ده‌لێ غه‌مبارم خه‌یل یه‌وه‌ن خه‌جڵ
 ته‌ئسیر ده‌نگت ئه‌سه‌ر کۆ نه‌ دڵ
 فیدات بام ساقی ها زومره‌ی عوششاق
 داریم ئیحتیاج په‌ی ته‌کلیف شاق
 که‌چ که‌ر عه‌ره‌قچین، زولفه‌ین بلاوکهر
 عه‌ینه‌ین مه‌ستت تام سورمه‌ی ساوکهر
 پرکه‌ر پیاڵه‌، بنما جه‌مالت
 وه‌ حه‌نا ره‌نگ که‌ر په‌نجه‌ی شمشالت
 با نه‌شه‌ئیه‌ی باده‌ت نه‌پای حه‌قیق بۆ
 په‌نگش چون له‌بان له‌علت عه‌قیق بۆ
 په‌رده‌ی ده‌روونم به‌و ته‌ور که‌رۆ ساف
 قه‌لبم چون قووبه‌ی قه‌ندیل دۆ شه‌فاف
 جه‌وه‌هر پۆحم مه‌سقه‌ل نما که‌ر
 مه‌زه‌هرش چون جام جیهان نماکه‌ر
 موتریب سا به‌رزکه‌ر نه‌وایی هه‌نی
 لایه‌عقه‌ل که‌ر دڵ نه‌ی دنیا‌ی ده‌نی

خاموش که رکوردهی فیکر و خه یالم
 رهوشه ن که رمینای زهن زولالم
 چنگ وچه ننگه وه، که ف وده ده فوه
 دل وده هستی به زم شای نه چه فوه
 با گوش نه سدهای سارای موغان بق
 نه شیب و فراز جه لام به کسان بق
 یهک رهنگ بام نهی مهی، مه دهوش بام نهی دهنگ
 مه نقوش بام چون نه قش نه قاش نه رووی سدهنگ
 به ره ما فقهی به سهن ئی ناله
 بنوشه نهی به زم مهندهی پیاله
 به لکم نه هیمهت ئینعام دل بهر
 شاد بام وه مه جلیس شای هوما یوون فهر

فقهی قادر له ستایشی سروشت و زستان و به هاریشدا دهستیکی بالای هه بووه و
 به جوانی، جوانیی سروشتی ستایش کردوه له پارچه هه لیهستیکی که له سهر دپیری
 به هارنامه دا هونیویه ته وه دهلی: به هار ته وای زهوی به سهوزه و شینا وهردی داپوشی و،
 گول و گولاله له هه موو شویتیکدا روا و به جارئی دهشت و دهر و کیو و شاخ و داخی
 پازانده وه و، قومری و بولبول و پهله وهرانی تر که وته نهوا خوانی بق چاوهروانیی دلداران و
 دلپراوان و، مه یگپران سهرمهستی باده بوون و مهستان به مهستییه وه دهچوون و، خه لک له
 ورد و درشت به یه که وه سهرانیان دهکرد و منیش له ئهویه ری په ژاره و خه فته دا زیانم
 دهبرده سهر، و مکو دهلی:

ئازیز نهویه هار، ئازیز نهویه هار
 ئیحیابی نه فیهز ئازیز، نهویه هار
 مه نقوش بی فرووش زهمین نه سده تار
 زاتش جه سیفات نه ورژی ئیزهار
 نیلی دا سه فحهی چه تر ئه خزهری
 زیور که رد زهمین شه مس خاوه ری
 بی ته علیم و رهنج، بی موزد و میننه ت
 عهرز وست به ئه رز که ریم قودرته ت

گولان نه هه‌وای هاموون وهردهن مه‌وج
 زی رۆح نه‌زینه‌ت زهمین به‌ستن فه‌وج
 ناله‌ی قومریان نه‌غمه‌ی عهنده‌لیب
 سۆز عاشقان بێ‌پاز و شه‌کیب
 ساقییان سه‌رمه‌ست باده‌ی خومارهن
 مه‌ستان نه‌ووروچ وه‌سل دیدارهن
 رشته‌ی فیکرشان چون ته‌لگرافهن
 رای یه‌ک له‌حرزه‌ شان نه‌قاف تا‌قافهن
 نیازم ئێ‌ده‌ن به‌ی خوماره‌وه
 به‌ی شاه‌نگ به‌زم نه‌و به‌هاره‌وه
 ئی‌حیا‌که‌ی نه‌و‌رۆز زه‌میر وه‌ی تاره
 ئازاد‌بام جه‌قه‌ید گه‌رمی ئه‌مماره
 فه‌قێ‌ حه‌سره‌تمه‌ند بێ‌ قوومت رۆح
 رای حه‌قیق وه‌نش چۆن مه‌بۆ‌مه‌فتوح

فه‌قێ‌ قادر گه‌رچی چهند سالێ‌ک له‌ به‌ندی‌خانه‌دا بووه، به‌لام پاشماوه‌ی ژیا‌نی
 به‌هۆ‌ئینه‌وه‌ی هۆ‌نراو بر‌دووته‌ سه‌ر، ته‌نانه‌ت له‌ به‌ندی‌شدا گه‌لێ‌ هۆ‌نراوی هۆ‌نیو‌مه‌وه،
 زۆ‌ربه‌ی ئه‌و هۆ‌نراوانه‌ی که له‌ دیوانه‌که‌یدا چاپ کراون، ه‌ی ده‌وری پیری‌ی فه‌قێ‌ قادرن و،
 ئه‌و هۆ‌نراوانه‌ وای له‌ تافی جوانی و لاویه‌تیدا هۆ‌نیویه‌ت‌وه به‌ده‌سته‌وه نییه.

فه‌قێ‌ له‌ هۆ‌نراوه‌کانیدا باری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وده‌مه‌شی بۆ‌مان پ‌وون ک‌ردووه‌ته‌وه و،
 ئه‌وه‌مان بۆ‌ ده‌ردم‌خا که کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی عوسمانی به‌نا‌هه‌ق و بێ‌
 گونا‌ه خه‌لکیان گ‌رتووه و ئازاریان داوه و ئه‌وسا ده‌لێ‌: که‌س نییه که له‌ که‌سیکی گ‌یرۆ‌ده
 بپ‌رس‌یت‌وه. نه‌ قانون ه‌یه و نه‌ وێ‌ژدان و نه‌ که‌سی‌ک‌یش پ‌ێ‌ به‌ندی‌ ئاینه. ته‌نانه‌ت والی که
 سه‌رگه‌وره‌ی هه‌مووانه و نوێ‌نه‌ری ده‌وله‌تی ناوه‌ندی عوسمانییه و به‌واته‌ی هه‌ندیک
 نوێ‌نه‌ری س‌یب‌ه‌ری خ‌وايه، ه‌ر له‌وێ‌هه‌سه‌ی‌نراوه و بۆ‌ ئه‌وه‌ ن‌یر‌اوه که پ‌وول و پار‌ه‌ی خه‌لک
 بۆ‌ خ‌ۆی و ئا‌گا‌ه‌ی کۆ‌کاته‌وه. سه‌رله‌ش‌ک‌ریش که ئه‌رکی پاراستنی ولاتی له‌ ئه‌ستۆ‌دايه،
 پ‌یاوێ‌کی ه‌یچ و پ‌و‌وچ و نه‌فام و بێ‌ م‌یش‌که. نوێ‌نه‌ری ئای‌ن‌یش که ده‌بێ‌ له‌ خوا به‌ولاوه له
 که‌سی تر نه‌تر‌س‌ی، کاب‌رایه‌کی تر‌س‌نۆ‌که و نه‌ه‌ی نایێ‌. سه‌رۆ‌کی داد‌گای تۆ‌له‌سه‌ندنه‌وه‌یش
 له‌ سه‌ته‌م‌کاران، پ‌یاوێ‌کی بێ‌ فه‌ر و که‌مه‌ترخه‌مه و کاری به‌سه‌ر که‌سه‌وه نییه که چی ده‌کا.
 جا ئه‌گه‌ر دامو‌ده‌زگای ده‌وله‌ت له‌م چه‌شنه‌ که‌سانه‌ پ‌یک هات‌بێ‌، مه‌گه‌ر ه‌ر خ‌وای مه‌زن

به هانای خه لک بگات، وهکو ده لئ:

کهس نییهن وا چۆن چیشهن گوناش
ههردهم به پهنگی مهدهری سزاش
والی موخه نهس، قوماندان ئهحمهق
شیخ عهلی خانیف، دهفته دار سه رشهق
قازی به دهعه مهل، موفتی بیکاره
روشدی بهگ بی پوشد، ئه رکان به تیاره
موددهعی عوموم زهرفش خالییهن
رهئیس جهزا لائوبالییهن
غهیر خوداوهند فهد فهد پهدس
حهرف خیر ئهسله ن نییهن جهلای کهس

فهقی قادر له بهرئه وهی پروایهکی بهتینی بهتینی پیرۆزی ئیسلام بووه، پتی ناخۆش بووه که قانون و یاسای بیگانه جیتی دابونه ریتی ئیسلامهتی بگریته وه، ههروه ها پتی ناخۆش بووه که خه لک له ناو نه زانیدا بتلینه وه و ههزی کردوه که فهرهنگ و زانست له ناو خه لکدا پهره بستیتنی، به لام له تاقیکردنه وهی ژیا نی ئه وه سهرده مهی ئه وهی بۆ ده رکه وتوه و ئه وهی بۆ تاقی کراوته وه که هه ژاران له ئه وه پهری هه ژاری و خۆشی و تیروته سه لیدا ده ژین و ئه مهش دیاره به پچه وانهی ئاینی پیرۆزی ئیسلامه، چونکه ئیسلام به خته وهی و خۆشیی بۆ هه مووی خه لک ده وئ. وهکو ده لئ:

مه ده رسان خالی، عیلم ته عتیهلن	ئیسلا م ها جه به ند قانون زه لیلن
ناپلیۆن نه جای موجه ته هیدانهن	به ند قانوننش عه دل دیوانه ن
بی دینان خوړم، دینداران مه حزوون	تاجران مه سروور، مسکینان زه بوون

سه رچاوه کان:

- ۱- کۆمه لهی شیعرى فهقی قادری هه مه وهند - مه لا عبدالکریمی مدرس و فارتج عبدالکریم - به غدا، ۱۹۸۰.
- ۲- بیلێۆگرافای کتیبی کوردی - نه ریمان مسته فا ئهحمه د - به غدا، ۱۹۷۵.
- ۳- پۆژنامه ی ژین - ژماره ۱۲۸۲، سالی یه که م - ره شید هه مه وهند.

مهلا عەبدوللای جەلی زاده

۱۲۵۰ - ۱۳۲۶

ئەم ھۆنەرمان ناوی عەبدوللای و کورپی مەلا ئەسەدی جەلیبە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتوووتە دەستمان لە ساڵی ۱۲۵۰ی کۆچی لە کۆیەدا لە دایک بوو و ھەر لە منداڵیدا لە لای باوکی خەریکی خۆیندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەیی فەقییان و پەراوێ وردەلەکانی فارسی و عەرەبیی خۆیندوون و بۆ خۆیندن گەلی شوێنی کوردستان گەراوێ و ماوێەک لە بالەک لە لای مەلا محەمەدی بالەکی خۆیندووییەتی و ماوێەکی زۆریش لە لای شیخ تاهای سوور سوور ماوێتەو و سەرئەنجام لە لای مەلا محەمەدی خەتیی خۆیندەنەکەیی تەواو کردوو و گەراوێتەو زێد و مەلەبەندەکەیی خۆی و لە پاش ماوێەک چوووتە حەج و کاتیی لە حەج گەراوێتەو ھەوایی مردنی باوکی بیستوو و ئەوسا لە جیگەکەیی باوکی دانیشتوو و خەریکی وانە و تەنەو و پێتۆتیی خەلک بوو تا لە ساڵی ۱۳۲۶ لە تەمەنی حەفتا و شەش ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو و ھەر لە کۆیە نێژراو.

حاجی مەلا عەبدوللای یەکتی لە زانایانی ھەرە بەرز کوردە و لە ھۆنەرەیی ھۆنراوی فارسی و کوردی و عەرەبیشدا دەستیکی بەرز و بالایی بوو و گەلی ھۆنراوی بەیادگار لە شوێن بەجی ماون کە زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن.

حاجی مەلا عەبدوللای وەکو دەگێرێنەو لە کۆیە دلی چوو لە حەلیمەیی کچی مەلا محەمەد و ئەم کچە بەجاری ھەست و ھۆشی لێ دەستی و دەمخاتە گۆرەپانی ھۆنراو و وێژەو و کورتزەمی ھۆنراوی پێ دەبەخشێ و وەکو دەلێن حاجی چەند کەس دەنیریتە لای باوکی کە حەلیمەیی خوازینی بۆ بکەن، بەلام باوکی ڕووی خوشییان پێ پیشان نادات و بەم چەشنە دووری دەکەوتێتە نیوان ئەم دوو دلدارە بۆیە حەلیمە بەداخوێ سەر دەنیتەو و بەنامورادییەو کۆچی دوایی دەکات و حاجیش تا ماوێەکی زۆر، پەژارە دلی دادەگرێ و ژیانی بەجاری لێ دەبێژێ.

وەکو دەلێن حەلیمەش ھۆنەر بوو و تەواوی ئەو نامانەیی کە بۆ یەکتیریان نووسیون بەھۆنراو بوون و ھەردووکیان بەھۆنراو بەیەکدا ھەلیان داو و ھۆنراویان بەیەکتەردا وتوو. بۆ نمونە مەلا عەبدوللای لەم دوو ھۆنراویدا کە کەوتوووتە دەستمان بەم جۆرە ستایشی دلدارەکەیی دەکا:

کە بێری ھاتە ناو میڭەل سەراسەر قەرمزی پۆشی

مەلا ئیدراکی چوو، شێخیش تەریق، عارف نەما ھۆشی

حهیبب دیتی رهقیب وهستاوه، چارۆکهی بهروودا دا

گوتم: ههوری سیا هات شهعشهعی خورشیدی داپۆشی

واته: یاره خوۆشهویستهکهه کاتۆ هاته ناو میگهل، جلویهگی سووری له بهر کرد و مه لا فامی نهما و شیخ پۆ و پچهی له دهست ده رچوو و خواناسیش هۆشی له سه ر لاجوو، یار دی که خه نیم پاره و هستاوه خێرا چارۆکهی به روو دا و گوتم که هه رری رهش هات و تیشکی هه تاوی داپۆشی. واته: یاره کهه کاتۆ چارۆکهی دایه روومه تیدا وهکو ئه وه بوو که هه رۆکی رهش تیشکی هه تاو داپۆشی.

سه رچاو مه کان

۱- بئه ماله ی زانیاران، دانراوی: مه لا عه بدولکه ریمی موده رپیس، به غدا، ۱۹۸۴.

۲- ئافهرته ناودار مه کانی کورد، نووسینی: عه بدولچه بیار محمه د جهباری، به غدا، ۱۹۶۸.

۳- یادداشته کانی خۆم سه باره ت به مه لا عه بدوللای جهلی زاده.

ئینجه ی گه لالی

۱۲۶۲ - ۱۳۳۵

ئهم هۆنه رهمان ناوی حه مه عه لی و کورێ ئه حمه د ئاغای گه لالییه و نازناوی ئینجه یه و به پیتی ئه و زانیاریانه ی که که وتوونه ته ده ستمان، له سالی ۱۲۶۲ ی کۆچی له دیتی حاسلی شارمه زوردا پیتی ناوته مهیدانی ژیا نه وه و هه ر له ویشدا پتیه گه یشتوو. هه ر له سه رده می مندالیدا له قوتابخانه خه ریکی خوێندن بووه و له پاشدا چوو ته حو جره ی فه قتیان و له ویدا خه ریکی خوێندنی پێزمانی عه ره بی و هه ندێ پهلوی عه ره بی و فارسی بووه، له دوا زده سالی دا چوو ته بیاره و ماوه یه کی زۆر له ویدا ماوه ته وه و له خوێندندا به پهلویا یه کی به رز گه یشتوو و له م کاته دا هه والی مر دنی باوکی پۆ ده دن و ئه و سا ده گه رپتته وه زێد و مه لبه نه ده کی خۆی و خه ریکی کاروباری ئه و زه ویوزار و دێیا نه ده بی که به که له پور بۆی ما بوونه وه و ئیتر پاشماوه ی ژیا نی به کاری کشتوکال و ملکه دارییه وه ده با ته سه ر تا له سالی ۱۳۳۵ له ته مه نی حه فتا و سێ سالی له دیتی مه ولانا وادا کۆچی دوا یی ده کا و ده نیژێ.

ئینجه ئاغه به یه کی له هۆنه رانی کورد دیته ئه ژمار و له هۆنینه وه ی هۆنرا ودا ده ستیکی به رز و بالای هه بووه و هۆنرا و مه کانی زۆر ته پ و پارا و شیرین.

ئینجه ئاغه له به رئه وه ی زێد و مه لبه نه ده کی خۆی خوۆش ویستوو، حه زی نه که ر دووه که

بیگانه به سهر خه لکی ناوچه کهیدا زال بی و نه وهیه که کار به دهستانی دهوله تی عوسمانی
 به فروفیل نهو دهگرن و سهر نه انجام دهیبه نه نهسته موول و له ویدا بهندی دهکن و نهویش له
 بهندیخانه دا پارچه هه لبه سستیک دههونیته وه و له ودا بهندبوون و گرفتار بوونی خوئی
 دهرده بری و دهینیری بۆ شیخ عومهری بیاره (۱۲۱۸ - ۱۲۵۵ ی کۆچی) و داوای لی دهکا
 که کاریکی بۆ بکا و له بهند پرگاری کا، وهکو دهلی:

شه مال سوپ خیز، شه مال سوپ خیز
 یاباد سهحه ر شه مال سوپ خیز
 قاسد په یغام قهیس شۆر نهنگیز
 مه حهرم نه سرار شیرین و په روین
 بۆی جامه ی یوسف بهردی نه کهنعان
 روشن کهردی عهین یه عقوب زهره ان
 بۆی عه بیر زولف ته رسا زاده ی چین
 سا وای نه ده ماخ نهو پیر مسکین
 بهو ته ور لئوه و سهرع وێل ههردان بی
 گرفتار دهست بار دهردان بی
 ته رک که عبهش کهرد غافل بی جه دۆس
 زوننار خست وهمل گۆش دا وهناقۆس
 دهستم دامانت مدارا مه کهر
 عه رزه ی زه لیلیم په ی شا عومهر بهر
 وچه عه بده که ی حه لقه جه گۆشت
 په ی چیش که رده نی تۆ فه رامۆشت
 مه ره کهس پایه ی قه درش والا بۆ
 نه سهیر و سولووک روتبهش نه علا بۆ
 مه بۆ خاکیان قه دیمی ده رگا
 ناوهرۆ وه یاد شام و سهحه رگا
 بزانی بیمار یا مه حزن و نه نان
 یاخۆ وه چنگال کئی زه بوونه نان
 شهو جاگه م زیندان پۆز بی سایه نان
 بی کهس حال په شیو بی سه رمایه نان

جای هانام هر تۆی پهی کئی بهم هاوار
 گهردم شی وهباد شا عومهر هاوار
 پهی چیش خامۆشی پهرئ تۆ عارهن
 خوا جهجای هانای خزمهتگوزارهن
 عومهر تۆ تریاق فاروقیت جه کۆن
 (ئینجه) چه م وهپای زهرب سهیف تۆن

واته: ئهی بای شهمال! تۆ له بهرمههیندا پادهپهری و هر له میژوهه پهیامبهر بوویت و پهیغامی قهیست گهینده لهیلا و بوویته پازداری شیرین و پهرویز و بۆنی کراسهکهی یوسف برده کهنعان و چاوی یهعقوبی پیرت پوون کردوه و بۆنی خۆشی زولفی فهلهزادهی چینت دا بهلووتی سهنعانی پیردا، بهو چهشنه شیت و لیوه بوو، وه پووی کرده دهشت و بیوان و گیرۆدهی دهستی باری دهرد و وهرهم بوو، وازی له کهعبه هینا و خۆی له یاری راستهقینه لادا و زوناری خسته مل و گویتی دایه زهنگی کلیسا، دهسا دهستم داویتت پامههسته سکاڵای دلم بۆ شا عومهری بیاره ببه و بلئی که له بهرچی خولامهکهی خۆت له بیر چووتهوه؟ مهگهر هر کهسێ پلهویایهی بهرز بئ، دهبی وایی و خولامی خۆی نهخاته بیر و بزانی نهخۆشه یا خه مباره، وه یا به چنگالی کئی گرفتاره، ئیستا ئهن له زیندانیکێ تهنگ و تاریک دام و جگه له تۆ کهس شک نابهم و دهبی به فریام بگهی. ئینجه چاوهپروانی وهشاندنی شمشیری تۆیه.

هۆنراوی ئینجه به راستی سواره و له بهرئهوهی له کانی دلوه هۆنیویه تهوه دهنیشینه دل و له راستهقینه دا دهبی بلتین که هۆنراوهکانی زۆر شیرین و دلرفیتن و هۆنراویشی له کاتی خۆی به هۆی پروداویک یا مه بهستی ئهوه بوو که خه لک له پازی دهروونی ئاگه دار بکا. ئه مهش دهروونی هه لپژاوه و مه بهستی ئهوه بوو که خه لک له پازی دهروونی ئاگه دار بکا. ئه مهش پارچه هه لبهستیکی تری ئهم هۆنهرمه که له گیانه لادا هۆنیویه تهوه وهکو دهلی:

"ئینجه" وادهی کۆچ ماوای دهیرتن

وهقت ئه لوه داخ ئاخیر سهیرتن

نۆبهی پۆشای بهرگ سفیدکاریتن

موددهی عیادهت کووردهی ناریتن

کهردهن ئازادی قهوم و خویشتن

به دهخت چه ند پلهی سهخت نه پیشتن

فیعل شهنیعی ویّت هامپازتن
 مهلهکهی عهزاب هاوئاوازتن
 قهبرت نه دیدهی بهخیل تنگترهن
 رهفیقت نهکیر، مالک مونکهرن
 دۆزهخ شهرارهش پهی سۆزات بهرزهن
 زهمههریر بهردش نه هزار تهرزن
 هاوییه ههواى دیده نیت دارۆ
 مهرجارهت چیشهن سهنگ وهنت وارۆ
 مالک مونتهزر پهی تهشریف بهردهت
 نهکیر شهرمسار نهتوار وکهردهت
 پول درازیش نهلف خهمسین سالهن
 ههوراز ونهششیب لاهه لاو پالهن
 بهدکاریت نهنگوشت نمای کهونهپنه
 ئهر نهجاتت بق وه حهسهنهینه
 مهخسوس تق ئومت جهدولحوسهینی
 کۆژ و نابهلده نه کهین و بهینی
 چند هزار چون تق وه ئهو مهبهخشان
 ریزهی کۆی کهرم عهبدش نهلهخشان
 ئاهوو زامنیش چون وهجا ئاورد
 نه تیغ سهیاد مدارا نهکهرد
 هر من تهنیا مال وا مهندهی دلتهنگ
 بی کهس، بار سهنگین پای پارهبر لهنگ
 یا خهلیل ئامان کئی عادهت کهردهن
 تۆشه وه دهرگای کهریمان بهردهن

واته: ئهی ئینجه! ئهوا کاتی مائئاوایی کردنته لهم جیهانه و نۆزهی لهبرکردنی
 جلویهرگی سپییه و دهبی له خزم و کهسوکارهکهت داوای لایبوردن بکهی، ئهی بهدبهخت
 چند پیتی سهختت لهبهره و کردهوهی خراپ هاوپازته و فریشتهی سزا هاودهنگته و
 گۆرهکهت له چاوی کنووس تنگتره و هاوهلت (نهکیر و مونکهر) ه و ئهم دوو فریشته دینه

ناو گۆرەمەكت و ھەوالی ئەو كرده وائەت لی دەپرسن كه له دنیادا ئەنجامت داوێ. دۆزەخ بلیتسەى ئاگرى بۆت بەرز دەیتەو و ساردیی زەمھەریر كه شویتێكە له دۆزەخ له ھەزار چەشنە، ئیتر چارەت چییە بەردت لی بباری، ئەوئەندە ھەوراز و نشیو دەبی بیری كه كۆتایی پى نایە، خراپەت ئەوئەندە زۆرە مەگەر ھەر ھافی ھەسەن و ھوسەین دروودیان لی بى، رزگارت كەن، بەتایبەت تۆ ئۆمەتەى باپیری ئەوانى... وە چەند ھەزار وەكو تۆ بەئەوان دەبەخشن، ھەروەھا ئاسكەكە پەنای بردە بەر ئیمام پەزا و رزگارى بوو، ھەر من تەنیا و بى كەسم و بەبارێكى قورسى گوناھەو دەپۆم مەگەر ھەر خوا خۆی بەزەمیی پیامدا بى.

ھۆنراوەكانى ئینجە بەتەواوى كۆنەكراوئەو و ھەندێكى له ناو بەیازەكاندا نووسراون و ماوئەتەو.

سەرچاوەكان

- ١- تەلای دەستەوشار - نووسراوى سەدیق پۆرەكەیی - تاران، ١٣٦١.
- ٢- بەیازێك كه له سالى ١٢٦٥ى كۆچیدا نووسراوه.
- ٣- یادداشتهكانى خۆم سەبارەت بەئینجەى گەلالى.

شیخ پەزای ئالەبانی

١٢٥٣ - ١٣٢٨

ئەم ھۆنەرە پایە بەرزە كه یەكی له ھۆنەرانى ھەرە بەرزى ئاسمانى وێژەى كوردەوارییە، ناوی پەزا و كورێ شیخ عەبدو پەحمانى نەوێ مەلا مەحمودى زەنگەنەییە. له بارەى میژووی لەدایكبوون و مردنى شیخ پەزا بۆچوونى جیاواز ھەیە. مامۆستا ئەمین زەكى بەگ كه بەسەرھاتى شیخ پەزای نووسىو، باسى سالى لەدایكبوونى نەكردووه، بەلام دەلى: شیخ پەزا له پۆزى یەكەمى مانگی موھەرەمى سالى ١٣٢٨ كۆچى دواى كردووه. مامۆستا عەلانەدین سەجادی ١٢٥٥ى بەسالى لەدایكبوون و ١٣٢٩ى بەسالى مردنى داناوه. دوكتۆر مارف خەزەندار ١٢٦٢ و ئەدمۆنس ١٢٦١ و دوكتۆر كەمال فوئاد ١٢٥٣ى بەسالى لەدایكبوونى داناوه، وە لەسەر كێلى گۆرەكەى شیخ پەزا ھەر تەنیا سالى مردنى نووسراوه كه ١٣٢٨یان كۆچییە.

لەم دوايییدا كەشكۆلتێكى كۆن كەوتە دەستمان كە لەم كەشكۆلەدا كەلتێك ھۆنراوى ھۆنەرانى كورد نووسراون و میژووی ژيان و مەرگی ھەندى له ھۆنەرانیشى تیدا تۆمار كراوه. لەم كەشكۆلەدا نووسراوه كه شیخ پەزا له سالى ١٢٥٣ى كۆچى له دایك بووه و له سالى ١٣٢٨ له جیھان مائناوایی خواستووه.

شیخ پەزا بە پیتی ئەو بەلگانییە کە باسماڤ لێوە کردن، لە ساڵی ١٢٥٣ی کۆچی لە دێی قەرخێ چەمچەمال کە کەوتوووە نێوان کەرکووک و سلێمانییەو لە دایک بوو و سەرەتا لە لای باوکی دەستی کردوووە خۆپندن و فێری زمانی فارسی بوو و پاشان چوووە کەرکووک و ماوەیەک لەوێ ماوەتووە و لە لای حاجی سەعید حیلمی زاده رێزمانی عەرەبیی خۆپندوو و لەوێوە چوووە کۆیە و سلێمانی و خەریکی خۆپندن فەقەیی ئیسلامی بوو و لە پاشا رۆشتوووە ئەستەموول و بەشی دوایی ژیاڤی لە شاری بەغدا بردوووە سەر تا لە ساڵی ١٣٢٨ی کۆچی لە تەمەنی حەفتا و پێنج ساڵیدا کۆچی دوایی کردوو و لەسەر ئەسپاردەیی خۆی لە گۆرستانی شیخ عەبدولقادری گیلانیدا نێژاوە.

شیخ پەزا وا دیارە زۆر و ستەمی پۆژگار کاری کردوووە سەری و بەم ھۆیەو پەروێ کردوووە ھۆنراو و خەریکی ھۆنراو ھۆننەو بوو، وە سروشتە جوانەکەیی کوردستانی یارمەتی داو و لەم رێگاوە پێشی خستوو... شیخ پەزا شارەزایی لە ھەر چوار زمان، کوردی و فارسی، عەرەبی و تورکیدا ھەبوو و بەھەر چوار زمانە کە ھۆنراوی ھۆننەو و ھۆنراوکانیشی بەھەر چوار زمانە کە زۆر پەوان و تەپ و پاراڤ و توانایی ئەو لە وێژەدا پێشان دەدا. شیخ پتر لە ھۆنراوی داشۆریندا مامۆستا بوو و لەم چەشنە ھۆنراوەیدا ناواینگی دەرکردوو و بەشاسواری ئەم جۆرە ھۆنراوەیە دەژمێریت.

شیخ پەزا لە پارچە ھەلبەستیکیدا باسی خۆشەویستەکەیی دەکا کە چۆن دلی رفاڤدوو و خەم و پەژارەیی لە دایدا چاندوو. باسی دلدارەکەیی دەکا کە ئەبرۆکەوان و زولف پەڕیشانە، بەم جۆرە یارە خۆشەویستەکەیی دلی شیخی بەئاگری ئەوین گەشاندوووە، بۆیە دەرە دلی خۆی ھەلدەپێژێ و بەسۆزیکەو پوو دەکاتە یارە نازدارەکەیی و پیتی دەلی:

دەمکوژی حوکمە دەزانم بەخودا دەردی حەبیب
 وەرە سا بەشقی خوا دەس لە یەقەم بەردە تەبیب
 وەرە دەستێ بخرمە گەردنی بلورینت
 تاوھکو سفرە لە داخا بدەری ورگی رەقیب
 تالەم نەحسە دەترسم کە بەئازاری فیراق
 بمرم و پۆژی نەبێ دەولەتی وەسڵم بەنەسیب
 چاری فەتانی تۆ کاری سیحر و جادووگەرییە
 کە بەیەک عیشووە ئەدا عابدی سەد ساڵە فەریب
 تا لە تۆ دوورە دلی غەمزەدە، ئەیی راحەتی جان
 مەشرق و مەغربە مابەینی لەگەڵ سەبر و شەکیب

بئی فراز نابئی نه شیب ئه م قسه ته حقیقه وه لئی
 من له پئی عه شقی تۆ نه مدی به خودا غهیری نه شیب
 غهیری زولفه له سه ر و سه فحه ی پرومهت سابهت یا
 تینهت و تیه که مه مزوجه له گه ل زینهت و زیب
 شیخ ده گۆرپته وه گه ر چاوی به زولفت بکه وی
 خه رقه و سبج به زنار و چه لیپا و سه لیب
 تاقه تی تاق بووه بئی چاره له ژیر باری فراق
 بکه په حمی به رهزا چاکه ته ره محوم به غه ریب

شیخ رهزا که که وتووه ته داوی دل به ر، دل به ر به زهیی پیدایه و له گه لیدا نادوئی و
 شیخیش له ژیان بیتزار ده بی و به و ده رده وه ده پلکی ته وه وه خه لک سه ری لئی ده دن و
 ئه ویش ده لئی: ده ردی من ده ردی دو ردی یاره و مه گه ر هه ر ئه و چارم بکا و، ناماده م که
 گیان و دل و دینم هه ر سئ بکه مه قوربانی، تا کو به کامی دلی خۆم بگه م و که سیک که گرا و
 و سه ودا سه ر بئی، جگه له وه چی بۆ ده کړئ. یا له زمانی خۆیه وه بیسی ن که ده لئی:

پۆژی نه بوو ئه م دل به ره بئی په حمه وه فا کا
 جار ئی نه بوو ئه م کافره شه رمی له خودا کا
 چهیرانن ته تبا له علاجی مه رهزی من
 لوقمانی و بسالت مه گه ر ئه م ده رده ده واکا
 کار ئی که غه م و ده ردی فراق ت به منی کرد
 سه رما به هه تیو، با به ده واری شری نا کا
 دیوانه یه شه خسی که به غهیری له بی له علی
 وه ک شاه ی سکه نده ر ته له بی ئاوی به قاکا
 تاب و ته بی ئاته شکه ده بی ه یجری وه کو شه مع
 نه زیکه منیش، واردی سهیرایی فه نا کا
 له م ریگه یه ته قدیری ئه زه ل و ابو که ئیمه
 پامالی جه فا بین و په قیب سهیر و سه فا کا
 پۆج و دل و دین هه ر سئ ده که م به زل و نیساری
 کامی دلی من گه ر له له بی له علی په واکا
 سهردانی له پئی عه شق رهزا لازمه عاشق
 بۆ یار سه ر و مائی سو په ری تیری قهزا کا

شیخ پهزا زور هزی له هونراوهکانی کوردی کردووه و هه‌موو دهم کاتی خۆی به‌خویندنه‌وه‌ی هونراوه‌کانی ئەم هونەرە پایە‌بەرزە بردووته سەر و که‌لکی لێ وەرگرتووه و له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی ئەو پتر له هونراوی داشۆریندا دهستی هه‌بووه که‌چی له هونینه‌وه‌ی هونراوی دلداریشدا زور به‌دهسه‌لات بووه و هونراوی له‌م باره‌وه که‌لێ سواره، ئەم پێنج خشته‌کییه‌ی که له‌سەر پارچه هه‌لبه‌ستێکی مسته‌فا به‌گی کوردی هونیه‌یه‌ته‌وه، که‌وایه‌که بۆ ئەم قسه‌مان و هەر به‌مه‌دا ده‌رده‌که‌وێ که شیخ پهزا له هونینه‌وه‌ی هونراوی دلداریدا که‌متر له کوردی نه‌بووه:

دلی بردم به‌ناز و عیش‌شوه دیسان شوخی عیاری
 فربیی دام به‌سیحری چاری خۆی مه‌حبوبیی سه‌حاری
 له هيجرانا ته‌قم کرد ئه‌ی په‌فیعان کوا مه‌ده‌دکاری
 ئەمان مرده‌م عیلاجی سا له ریتی پێغه‌مبه‌را چاری
 ویسالی یا قه‌تلی یا ته‌سکین له هه‌رسی بۆم بکه‌ن کاری
 به‌ده‌وری نێرگسی مه‌ستی که‌سی نه‌یماوه مه‌یلی مه‌ی
 له بۆ شه‌ه‌دی له‌بی له‌علی، ده‌نالی‌نێ دلم وه‌ک نه‌ی
 له تابي ئاته‌شی عه‌شقی بکه‌م داد و فغان تاکه‌ی
 وه‌ها سووتام ئەسلًا تابي فه‌ردیام نه‌ما ساده‌ی
 په‌فیقان نیوه سووته‌ن ئیوه نا مه‌رد عه‌رزه‌ هاواری
 له رێگه‌ی عه‌شقدایانه پێم زنجیری مه‌جنوونی
 له ده‌ستم چو، پمووز و دانش و فه‌همی فلاتوونی
 وه‌کو شه‌خسێ که زاری کا له جه‌وری دوژمنی خوونی
 له کونجی سینه‌ ده‌نگی ئای و ئۆی دل دی به‌مه‌حزوونی
 وێران بێ نه‌م‌دی ساتی لێی نه‌یی ناله‌ی برینداری
 که چاوی ساحری ده‌ستی به‌غه‌مزه و ناز و ئەیما کرد
 مه‌تاعی عه‌قل و هوش و ده‌رکمی تاراج و یه‌غما کرد
 که‌سی نه‌یگوت درێغا کێ ئەتۆی وا شیت و شه‌یدا کرد
 به‌لای هه‌رک‌ه‌س ده‌جم مه‌نعم ده‌کا خۆت بۆچی پيسوا کرد
 درێغ کوا حال زانی په‌بی تووشم بێنی بیماری
 گوتم وه‌ک سورمه‌یه بۆ چاوی عاشق خاکه‌که‌ی ژێر پیت
 له ئۆلکه‌ی حوسندا گه‌ر لافی شاه‌ی لێ بده‌ی لیت دیت

گوئی مه‌یخانه بئی دایم به‌یادی چاوی مه‌ستم جیت
 سه‌با یارانی مه‌جلیس گهر هه‌والی من ده‌پرسن لیت
 بلئی کیشاویه‌ته مه‌یخانه چاوی بی‌چوو هه‌یاری
 سه‌ری به‌ختم یار، نه‌چه‌رخم یاوه‌ر و نه‌تالعم ره‌هه‌بر
 نه‌هه‌ند بئی ره‌هم و ساحب کینه‌یه ده‌رحه‌ق به‌من دل‌به‌ر
 له‌ نه‌زعا پئی ده‌لیم قوربان جه‌فا به‌س بئی ده‌لئی کافر
 نه‌ری چیت دیگه‌ تۆ سه‌گ مه‌رگ کارم ماگه‌ پیت جاری
 نه‌ماوه‌ ره‌ونه‌قی بازار پئی عه‌قل و دانش و وردی
 به‌پوولئی نایکرن له‌م عه‌سره‌دا عیلمی نه‌بی وهردی
 له‌ نه‌شعاری ره‌زا په‌یدایه‌ ئاساری جه‌وانمه‌ردی
 دور و یاقووت ده‌بار پئی له‌م که‌لامی شیرنی (کوردی)
 خوا ساکوا له‌ دونیادا قه‌درزانی خه‌ریداری

ناوه‌پۆکی هۆنراوه‌کانی شیخ ره‌زا پتر سکاڵاکردن و گله‌ و گازنده‌ له‌ په‌ژاره‌ و دهره‌ و
 په‌نجی دل‌داری و بئی نه‌مه‌گیی یار و گله‌ له‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه‌کانی رۆژگار و گله‌ له‌ کرده‌وه‌ی
 ناباوی هه‌ند ئ له‌ خه‌لکه‌ که‌ به‌چه‌شنیکی جوان و مامۆستایانه‌ هۆنیویه‌ته‌وه‌.

شیخ ره‌زا که‌ به‌ره‌به‌ره‌ ته‌مه‌نی ده‌پواته‌ سه‌ر و ده‌بیته‌ پیاوێکی جیهان دیده‌، بیرى
 ده‌گۆرپ و ئیتیر به‌بالای دل‌به‌ر و خو‌شه‌ویسته‌که‌یدا هه‌لنالی و ده‌لئی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی
 دل‌داری چ که‌لک و سوودێکی بۆ مرۆ هه‌یه‌؟ به‌هره‌ی ئه‌م چه‌شنه‌ کارانه‌ چیه‌، شانازی مرۆ
 نه‌وه‌یه‌ که‌ بیرى خو‌ی بخاته‌ کار و په‌رده‌ی رواله‌ت بشکینێ و به‌دل و ده‌روونی مه‌به‌ست بگا
 تا هۆی به‌دیته‌نانی به‌ده‌رکه‌وێ:

ئه‌م ساده‌ روخانه‌ له‌ مه‌لاحه‌ت که‌ نه‌مامن
 ده‌وره‌ت ده‌ندن و ته‌فره‌ مه‌خۆ، قه‌ت مه‌لئی پامن
 گه‌ ده‌وستی وه‌فادارن و گه‌ ده‌وژمنی خوونخواز
 دل‌نه‌رمی ده‌که‌ن گاه‌ و گه‌هێ سه‌خت که‌لامن
 عاجز مه‌به‌ نه‌ک بۆ تۆ، وه‌فایان نییه‌ بۆ که‌س
 مه‌علومه‌ که‌ ئه‌م تاقمه‌ وه‌ک تاسی هه‌مامن

شیخ ره‌زا ستایشی میران و پاشایان و به‌هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌زانێ، چونکه‌ بۆی
 ده‌رکه‌وتبوو که‌ ئه‌مانه‌ جگه‌ له‌ زۆر و سته‌م و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لک کاریکی تریان نییه‌.
 هۆنراوی نه‌و پیا هه‌لگوتن و دل‌داری و گالته‌وه‌که‌پ نییه‌، وه‌ له‌که‌ل هۆنراوی هۆنه‌رانی تره‌

تۆڧىرى ھەيە. لە ھۆنراو ھەم ھەيە ۋە نە باسى ژن ھەيە ۋە نە باسى ھەيە ۋە شەراب و پايواردين،
 ۋە نە باسى پادشاي سەتەمگەر و ملھور، ۋە نە جىھان پەرستى، ئەگەر بەئەورەمھمان
 پادشاي بەبەدا ھەلدەلئ و ستايشى دەکا، ئەو پىياھە لگوتنە لە کانی دليیە ۋە دەردەچى و
 دەزانئى کە ئەورەمھمان پادشاي بەبە و میرەکانى تری بابان خەلکیان خۆش وىستوو و
 بەختە ۋە رىي خەلکیان بەبەختە ۋە رىي خۆيان زانیو و خەرىكى داد و دادگەرى و چاکەکردن
 بوون بۆیە لە کانی دلە ۋە پىياندا ھەلدەلئ و دەلئ:

سائل بەغنا نائل ئەکا بەخششى کەمتان
 ئالى بەبە یاخو ئەپزئ دەستى کەرەمتان
 ھەر چەند بەمەسەل خەنجەرى ئەلماسە زبەنم
 نابئ سەرى مووتى لە ئەدای شوکرى نىعەمتان
 گىرفانى گەدای کردوو ھە کانی جەواھىر
 نیکسىرى نىسارى زەر و شاباشى درەمتان
 ئیوئەن بەحەقیقەت مەلىكى مىللەتى کوردان
 شایانە زیارەت بکرى خاکی قەدەمتان
 ئىنکاری حقووقیان لەسەر ئەم مىللەتە ناکرى
 ئابای فەرەیدوون فەر و جەمشیدی حەشەمتان

شىخ پەزا لەگەل ئەو ھەموو دەم خەلکی بەھۆنراو ھەکانى خۆى داشۆریو، بەلام
 پىاوانى چاک و خواناسیشى گەلئ خۆش وىستوو و قەسەيانى لئ بىستوو، لە پارچە
 ھەلبەستىکىدا ستايشى کاک ئەحمەدى شىخ دەکا و پىايا ھەلدەلئ. کاک ئەحمەدى شىخ
 ۱۲۰۸ - ۱۳۰۵ کە يەکئ لە زانا ھەرە بەرزەکانى کوردە لە شارى سلیمانیدا کۆچى دوايى
 کردوو و گەلئک نووسراوى ئاینى بەزمانى فارسى بەجئ ھىشتوو و شىخ پەزاش
 گىرژەدى قەسە و وتارە بەنرخەکانى ئەو بوو بۆیە بەم چەشنە پەسن و ستايشى دەکا و
 دەلئ:

مەربووتە حەياتم بەسولەيمانى و خاکی
 خۆزگەم بەسەگى قاپیپەکەى ئەحمەدى کاکى
 ئەو قودو ھى ساداتە کە سوکانى سەماواتە
 شەپیانە لەسەر سوچدە لەبەر مەرقەدى پاکى
 ئەو مەرقەدى والایە ھەک عەرشى موعەللا
 مەحفوفە بەزوارى مەلەک دەورى شەباکى

بۆ دەست و عەسا نازکە کە ی داغە دەروونم
 قوربانی عەسای دەستی دەبم سۆل و سیواکی
 دنیا لە دواى حەزەرەتى شىخ زىر و زەبەر بى
 وەک تاجى کە ی و جامى جەم و بەختى زوحاکى
 دەر حەق بە حەفیدانى ئە دەب لازمە زینهار
 قوربانی حەفیدانى دەبم بابى و داکى
 بەم حالە پەریشانەو بەز ئە شەهەد و بیلا
 شیعەرت تەرە بەنگیزە پەزا شاعیری چاکى

شىخ پەزا هەر وەها وتمان لە هۆنراوی داشقوریندا بى هاوتا بوو و کەس نەیتوانیو پێى
 بگا، وە ئەگەر رقی لە یەکتى هەلبەسایە، تا دەیتوانى داخى دلى خۆى بە هۆنراو هەلەدرشت و
 بۆى دەنارد جارێکیان یەکتى لە میرەکان ئیستریکی بۆ دەنیرى، لەبەر ئەوەى ئیستریکە لەر و
 لاواز و بى گیان دەبى، شىخ ئیستریکە ی لەگەڵ ئەم پارچە هەلبەستەدا بۆ دەنیریتەو:

میر بەسەد منەت هەناردى ئیستریکی پرووت و قووت
 دەست و پا سست و سەقەت ئەندامى هەر وەک عەنگەبووت
 خاوەنى ئالیکى ئالیم پێى نەداوە مۆتەقا
 داویەتى ئەما وەکو بیستوو مە قووتى لایە مۆت
 پووش لە لای حەلوايە، حەتا کوو پەلۆشەى چنگ کەوئ
 باى ئەدا، لوولى ئەدا، قووتى ئەدا، مانەندى حووت
 گەرچى ناتوانى ببزوئ هێند لەر و کەم قووەتە
 دەنکە جۆیەکی نیشان دەى تا قیامەت دى لە دووت
 پشتى ریش و، شانى زامدار و جەدەو بوونا عیلاج
 چەند قرووشێکم هەبوو بۆم دا بەنەوت و عەنزەر ووت
 مەسلەحەت وایە هەتا نەبخوار دووم بینیرمەو
 زۆر ئەترسم دەفعەى قووتم بدا بمکا بەقووت
 سەى فەتاحى مەیتەرم پۆژى بەحجەت لێى نەوى
 کلکى دەر هینا لەبن، ئەمجا بەئاستەم گوێى بزووت
 گەر قەلەو بى ئەم ئەجەنە نیرە لێرە تەسخیر ناکرئ
 غەیری چەند دەر ویشى رەفاعى بەزەبەرى جەلجەلووت

ئەم مەتاعە چاکە ھەر لایق بەھاجی ئەحمەدە
 جووتی پیکا ھەر وھکو جووت ھەردوو لنگت کرد بەجووت
 لایقی شانی من و شایانی شەئنی تۆ نەبوو
 چاوەکەم چیت پێ بلێم چارم نییە غەیری سکوت

ئەو گۆشە و پلارنە کە شیخ رەزا لە ھۆنراوەکانیدا بەکاری بردوون، تا زەمانی خۆی
 ویتەیان نەبوو، و، جگە لە ئەو، کەس نەیتوانیوە بەو چەشنە شیرینی و تالیی قسە ئاوتتە
 بکا و بیھۆنیتتەو، جاریکیان داوا لە خەلکی ئاواپیەکە دەکا، ھەر کام بەرخە نێرێکی بۆ
 بنێرن و دەلێ: ھەر کەسێک کە خاوەنی مەپوماڵتە ئەگەر بەرخە نێرێکم بۆ نەنێرێ، دەچمە
 گژیا و ترووی دەکەم، دەسا بەقسەم بکەن و ھەر کام بەرخە نێرێکم بۆ بنێرن و با شتێ
 نەقەومیت و نەلێن ئەم شەپوشۆرە ھەمووی لەسەر بەرخێ شەل و کاوێرێ لەر و بزنی گەرە:

قەومەکان بەو زاتە وا حوکمی لەسەر بەحر و بەرە
 بەرخە نێرێ گەر نەنێرێ ھەر کەسێ خاوەن مەرە
 دێم بەگژیا ئەیدێم گەر فیلمەسەل شیرێ نەرە
 با نەقەومیت و نەزانن ئەم ھەموو شۆر و شەرە
 گشت لەسەر بەرخێ شەل و کاوێرێ لەر و بزنی گەرە

شیخ رەزا لەگەڵ ئەوێ بەچوار زمان واتە بەکوردی و فارسی و عەرەبی و تورکی
 ھۆنراوی ھۆنیوەتەو، شانازی بەزمان و زانست و زانیاری کە ھۆنراوەتە مەیدانەو،
 ھۆنراوی کوردی لەو کالایە خاوتنتر و پاکترە، وە ئەگەر بیتوتاقە پیتیکی بفرۆشی
 بەگەوھەریک دیارە دەخەلتیت، وە ئەم ھۆنراوانەئێ منیش کە دەپھۆنمەو، نموونەیکە لەو
 ھۆنراوە بەنرخانە، وە ئەم جلوبەرگی ژیانە لەبەرئەو پەپوھندی بەخۆتەو نییە دیارە
 ناتوانی زۆری لەبەر بکەیت، جا دەبێ خێرا بیدەیتەو خاوەنکەئێ، کەوا بوو ھۆشت بێ ئەو
 کالایە پیس و ئالوودە نەکەئێ بۆ ئەو مێزەرە کە لە سەری دەنیت:

زوبەدی مەتاعی حیکمەتە ئەم شیعری کوردییە
 ھەرزانە بێ موبالغە حەرفی بەگەوھەرێ
 جامەئێ حەیاتێ عاریەت کورتە زینھار
 ئالوودە دامەئێ مەکە بۆ پێچی مێزەرێ

شیخ رەزا یەکتێ لەو ھۆنراوەئێ کە لە ھۆنراوەکانیدا شتووی کۆنی بۆ خۆی ھەلبژاردووە
 و سەری کێشاوەتە دەرگای ھەموو جوۆرە ھۆنراویکەو: دلداری، داشۆرین، پیاھەلگوتن،
 سروشت. لە پارچە ھەلبەستیکیدا بەدلبەرائی شاری کۆیەدا ھەلدەلێ و بەچەشنیکێ جوان

و بئ وینه سروشتی شاری کۆ دهخاته بهرچاو که چۆن دلبران و نازدارهکانی بهناز و لهنجه دلی مرۆ دهبن و بیروهووشی لی دهستینن و خۆیان دهنوینن. با له زمانی خۆیهوه بیستین که دهلی:

شاری کۆیه که له باله له بوتی نوښ له به
 گهر فهلهک لئی بگه پێ مهنبه عی عیش و تهره به
 دلبرانی به مهسهل ههروهکو ئه شعاری من
 کامی لی ئه گری ئه بیژێ ئه مهیان مونته خه به
 غارهتی عه قلی منی کردوه زیبا سه نه می
 عاریزی پهشکی قه مهر قامهتی نه خلی روته به
 نوژه ناسا، فرهیدون سفهت، سه لم پهوش
 شیده مانه ند، سیاوهش وهش و خه سره وهقه به
 عاریز و غهغه ب و روخسار و زه نه خدان و له بی
 نازک و تورفه و زیبا و به دیع و عهجه به
 دلبر و زه پکه مهر و جیلوه گهر و عیشوه فروش
 سه روی سیمین به دن و شاهد و شیرین لهقه به
 زالم و دلشکه ن و دۆست کوژ و خه سم نهواز
 عیسهوی دین و موغ ئاین و فرهنگی مه زه به
 سیوی داناره له ژیر لیو که ئه مه م گوێ زهقه نه
 زیتوی خپ کردوه وهک گو که ئه میشم غهغه به
 خواستی لئی ماچی رهزا کافره نهیدا و وتی:
 ئه ی خودا له م کوپه شیخ زادهیه چهند بئ نه ده به

دیوانه که ی شیخ رهزا تا ئیستا چهند جار چاپ کراوه، به لام ههله ی زۆری تیدایه و هۆنراوهکانیشی به تهواوی کۆ نهکراونهتهوه.

سه رچاوهکان

- ۱- دیوانی شیخ رهزای تالهانی - بهغدا، ۱۹۴۶.
- ۲- دیوانی شیخ رهزای تالهانی - له سه رهکی شیخ عهلی تالهانی - بهغدا، ۱۹۴۶.
- ۳- مشاهیر الكرد و کردستان - تالیف محمدا مین زکی - بغداد، ۱۹۴۵.
- ۴- نهجمه نی ئه دهییان - دانه ئه مین فهیزی بهک - بهغدا، ۱۹۸۲.

شیخ عومهری بیاره

۱۲۵۵ - ۱۳۱۸

ئەم ھۆنەرمان ناوی عومەر و کۆری شیخ وەسمانی سراجەدین و نازناوی ھۆنراوی فەوزیە و بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە لە دەستماندا یە لە ساڵی ۱۲۵۵ی کۆچی لە بیارە لە دایک بوو و ھەر لە وێشدا پێ گەشتوو. ھەر لە منداڵیدا خەریکی خۆتندن بوو و لە پاشا لە لای مەلا مەحمودی دشیعی فەقھی شافعی و ڕافعی قورئانی پیرۆزی خۆتندوو و ماوہیەکیش لە لای مەلا حامدی کاتب بوو و پاشان چوو بۆ کەرکووک لە مزگەوتی بلّاخ لە لای سەیی حەمەیی بلّاخ، خەریکی خۆتندن بوو و ئەوسا گەراوتە ھەورامان و ماوہیەکی دووردیز ھەر لە لای مەلاکان خۆتندوویتی و لە لای باوکیشی خەرقەیی وەرگرتوو و ئەوسا خەریکی ریتۆینی خەلک بوو تا لە ساڵی ۱۳۱۸ لە تەمەنی شەست و سێ ساڵیدا کۆچی دواویی کردوو و بەپیتی ئەسپاردەیی خۆی لە ژوریکدا لە نزیک خانەقاکی خۆی لە بیارەدا بەخاک سپێراو.

شیخ عومەر یەکی لە خواناسان و زانایانی ھەرە بەرزێ کوردە و گەلی خزمەتی بەخەلک و زانیاری کردوو و لە ماوہی تەمەنیدا گەلی خانەقا و مزگەوتی لە شارە کوردییەکاندا دروست کردوو و ھەروەھا خۆتندنگایەکی گەورەیی لە بیارەدا دروست کردوو و کە لە ھەموو شوێنێکی کوردستانەو فەتیکان دەستە دەستە ھاتوون بۆ ئەو تە فەقھی ئیسلامی بخۆنن و بەم چەشنە گەلی زانای ئاینی لەو خۆتندنگایەدا پەرورە بوون.

شیخ عومەر لە ھۆنەرەو ھۆنراوی کوردی و فارسی و عەرەبی دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھەروەھا پەخشانی جوانیشی نووسیو کە پەخشانەکانی ھەموو لە شێوہی نامە دان کە بۆ زانایان و پیاو گەورەکانی سەردەمی خۆی نووسیو.

شیخ ھۆنراوی بەشێوہی گۆرانی و سۆرانی ھۆنیوہتو کە بەراستی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و دلگرن، ئەوا چەند پارچە ھەلبەستێکی ئەم زانا ھەرە بەرزە کە دەلی:

قیبلەم وەردەنم، قیبلە وەردەنم
جەوساوە ژاراو دووریت وەردەنم
چەنی دل و گیان شەرتی کەردەنم
مەیل نەدۆ وەکەس تا ڕۆی مەردەنم
دل یەند مەینەتان موسیبەت کێشان
تای تا مل ئازیز جەدەستش بێیان

پای سه‌برش هالا شکست ئاوهردهن
 په‌وکه شه‌و تارۆ ویردش ئی فه‌ردهن
 فه‌له‌ک داخ وه‌دل جه‌سته‌مدا به‌ردی
 ژاراو دووری ئازیز پیم وه‌ردی

واته: ئه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌م له‌و ساوه‌وه که ژارای دووریتم خواردووه‌ته‌وه، له‌گه‌ل دل و
 گیاندا مهرجیکم کردووه که تا مردنم دل نه‌دم به‌که‌س، چونکه دل نه‌وه‌نده ئازاری دیوه و
 مه‌ینه‌تی کیشاوه، که بیرکردنه‌وه‌شی له‌ ده‌ست داوه و وه‌قره و ئارامی نه‌ماوه، بۆیه شه‌و و
 پۆژ ده‌لتی: ئه‌ی چه‌رخ داخ تابه‌ دلم و ژارای دوورسی خۆشه‌ویسته‌که‌مت دایه
 ده‌رخواردم.

له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکێ تردا ده‌لتی:

قیب‌له‌م ها به‌ردم قیبه‌لم هابه‌ردم
 داغ دووری تۆ وه‌ گـ لـ کـۆ به‌ردم
 وه‌ مه‌یل تۆوه‌ روو وه‌چۆل که‌ردم
 ژار دووری ده‌رد هه‌ج‌ران گشت وه‌ردم
 یانی ئازیزم عه‌شق تۆم نه‌ سه‌ر
 وه‌ عه‌شق تۆوه‌ هاشیم وه‌ مه‌حشهر
 تۆ بۆ به‌و وه‌فا و مه‌یل وه‌رینت
 بنمانه‌ جارجار وه‌ من جه‌مینت
 بنمانه‌ قامه‌ت وه‌ی زامه‌ت وه‌رده
 په‌رئ ئه‌و قامه‌ت داخ وه‌گل به‌رده
 تا جه‌و پۆ ده‌م ده‌م وه‌بئ م‌دارا
 قه‌د قامه‌ت واچوون هه‌ر سات نه‌وسارا
 چونکه‌ زکر تۆن مایه‌ی هه‌یاتم
 وه‌شی و شادی و شه‌وق مایه‌ی نیشاتم
 جه‌ مه‌ماته‌دا با تۆم جه‌یاد بۆ
 جه‌و عاله‌مه‌دا دل وه‌ تۆ شاد بۆ

واته: ئه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌م! داخی دووری تۆ ده‌بئ بیه‌مه ناو گـ لـ کـۆ، من به‌ئاره‌زووی تۆوه
 رووم کرده ده‌شت و چۆل و ژارای ده‌ردی دووری تۆم خواردووه، چونکه ئه‌وینی تۆم

لهسهره و بهئوینی تۆوه دهجمه دهستی پۆژی پهسلان، دهسا بۆ خوا جاروبار پروومهتی
خۆتم پئی نیشان بده تا لهو پۆژهدا له دواى مردنیش با ههر تۆم له بیر بى، وه لهو جیهانهدا
دل بهتۆ شادکهم.

له پارچه ههلبهستیکی تریدا دهلی:

وهشـــــــــــــــــا نازاری لاونا دلان
جهوهخت خهزان، جه فهسل گولان
دلان وهشیشان جه نازاران
وهش پهنگیی گولان ههر نهوارانه
بولبول نالهشان خهیلی وهسۆزن
نیگای نازاران چاک دلدۆزن
ئهو وهشی و ئهو پهنگ، ئیدنالهی سههر
گردبان وهفیدای نیم نیگای دلبر
قنیاتم، قووتم، زیندهکیم، شادیم
وهشیم، وهش کهیفیم، جهژن و نازادیم
ئهوسا که نازیز لاونۆمهوه
وه نیم نیگای ناز تاونۆمهوه
ئهو دهم ئارهزوم کاملهن یهقین
فانی بۆ جهلام جهمع ئافیلین
تهنیای تاک مانۆ پاسه ئهوسا بی
غهیری پتسهی ئهوسا عهدهم ماوا بی

واته: خۆزگه بهنازداریک که دل دهلاوتیتهوه، چونکه دل خوۆشی له نازار دى، جوانیی
گولهکان بههۆی بارینی بارانهوهیه، وه بولبولهکان بهسۆزهوه له دهورهی گولهکاندا
دهچریکین و، سهرنجی نازارهکان دل دهپیکى، وه من زیان و شادی و خوۆشی و جهژن و
نازادیم ئهو پۆژهیه که یار و خوۆشهویستهکهم بیته سههر تهرمهکهم و بملاوتیتهوه، ئهوسا
بهدلنیاپییهوه دهمرم.

فهوزی له پارچه ههلبهستیکی تریدا که بهشیوهی سۆرانی هۆنیویهتهوه، سهبارهت بهبى
ئهمهکی جیهان و زیان دهکهوێته لیکۆلینهوه و دهلی:

لهپر بهردی ئهجهل بۆ شیشهیی عومرم نهکا بى زوو
فیدات بم دهستوبردى، ساقییا، جامی شهراپی زوو

چييه دنيا؟ ژنيكه هر شهوئ سكيپر بهسه د فیتنه
 سبهینئ زوو بهخوئنی جهرگی نههلی دل دهکا بیزوو
 نهکو درچئ له دهس فرسته ههتا ماوم موغهنی دهی
 دهفئ لی ده بهکف چاوم لهگهئ نالهی پویابی زوو
 پیالهی چاوی مهستی تو بهدهستی دل که نهینوشم
 مهزه فرمیسکی خوئنی دل، ههتیو بیته کهبابی زوو
 گیای ئومیدی من وشکه له ژیر خاکی تههنادا
 دهنائی پهدهی دل هر شهو له بق شوری سهبابی زوو
 حیات شیر ئینئ بق باغچهی ویصالی جانی جانانم
 پهفیتق ئامان له بؤم له زولفی یار تهنا بی زوو
 که دیم قهوسی برؤی لهیلا وتم هاوار یهقین بوو لیم
 وهکو مهجنوونی خیلئ هی دهکهومه ناو سهرابی زوو
 له دهراگی عهشقی تو کهوتم که تی فکرم له عومری خؤم
 مرووری دههرو نهیامی فهنا چوو وهک حویابی زوو
 دلّم سهیدی گرفتاره بهداوی دهردی هیجرانت
 خهلاسم که بهخیری خؤت نهجهل ناگا نهکا بی زوو
 دهسا لاده شهوی زولفت بکهه سهیری ههتاوی پروت
 دهمی مردنمه ناخ قوربان بکهی ئیحیای سهوابی زوو
 له لهعلی لیوی لهیلا لاله مهجنوونی پهريشان حال
 مهکه مهنعی له پئی ههقدا که نادا نهو جووابی زوو
 لهسهه بالینی خهه کهوتووم، دهلیل سا بی تهماشات کهه
 که هاتی پامهوهسته، چاوهکهه، فهرموو خیتابی زوو
 دلّم خوئنه له هیجری تو، تههنای خالی لای لیوه
 دهخیلت بم خهلاسی که له ری دایه سهرابی زوو
 له فهرقی فهرقهدهین بالآتره (فهروزی) ههواي عاشق
 نهگهر یاری شکاری خؤی بکا گاهئ عیتابی زوو

هؤنراوهکانی شیخ عومەر کؤ نهکراوهتهوه، بهلام مامؤستا مهلا عهبدولکهريمی مودهريس
 بهشی له هؤنراوهکانی له پهراوی یادی مهرداندا نووسیوه.

- ١- به يانزىك كه له سالى ١٢٦٠ى كۆچيدا نووسراوه.
- ٢- كه شكۆلىك كه هه ندې له هۆنراوهكانى شىخ عومهرى تىدايه.
- ٣- يادداشتهكانى خۆم سه بارهت به شىخ عومهرى بياره.

مهلا محهمه دى خاكى

١٢٥٥ - ١٣٢٦

ئهم هۆنهرمان ناوى محهمه د و كورى ئهحمه ده و به پىتى ئه و به لگانهى كه كه وتووه ته دهستان له سالى ١٢٥٥ى كۆچى له دى ئهحمه د برندهى شاره زور پىتى ناوته مهيدانى ژيانه وه. هه ر له مندا لىيه وه خهريكى خويندن بووه و قورئان و پهراوى ورده له كانى فارسى خويندوو و ئهوسا به فقه قىيه تى چووته سليمانى و لای مهلا محهمه دى مه حوى و چند مهلايه كى تر خهريكى خويندنى فقهى ئىسلامى بووه و له پاشا چووته سنه و له ويدا خويندنه كهى ته واو كردوو و ودمى مهلايه تى وهرگرتوو و گهراوته وه و زۆربهى كاتى خۆى به هۆنراو هۆنینه وه بر دووته سه ر تا له سالى ١٣٢٦ له ته منهى حه فتا و يهك سالىدا كۆچى دوايى كردوو و له گردى عافواندا نۆزراوه.

خاكى به يه كى له هۆنهرانى هه ره به رزى كورد دى ته ژمار، وهكو ده لىن زۆربهى قوتابىيه كانى بوون به هۆنهر و وا دياره كاتى وانه و تنيا ههست و بيرىانى بزواندوو و ئهوانىش كورژمى هۆنراويان لى وهرگرتوو و له گه ل ئه مه شدا خاكى خه تىكى زۆر خۆشى بووه و هۆنراوهكانى به خه ته جوانه كهى نووسيوه و به يادگار به جىتى هيشتوو.

خاكى به دوو زمانى فارسى و كوردى هۆنراوى هۆنىو ته وه و له ناو هۆنراوهكانىدا چه كامه يه كى سه د و شهست و نو هۆنراومى هه يه له باسى پىغه مبه ر و هاوه له كانىدا كه به چه كامه يى «نور» ناسراوه و ئهم چه كامه يه وهكو چه كامه يى بورده باسى پىغه مبه ريه تى پىغه مبه ر و په رجوكان و رۆيشتنى بۆ ئاسمان دهكات له گه ل باسى رۆژى په سلان و تكاى پىغه مبه ر، بى گومان ئهم چه كامه له چه كامه يى بورده ي بوىسىرى كه متر نيه و به رزترين چه كامه يه كه له ستايشى پىغه مبه ر و هاو پىيه كانى كه ده لى.

بىارىتنى خودا بارانى هه رچى فه يز و ئىحسانه
له سه ر ئه و باعيسى خه لق و گوزيدهى جه معى ئه كوانه
ده مى سوپى ئه زه ل داكا، هه تا شامى ئه به د برژى
به سوژه ي ئه و نه سيمى گو ل شه مىمى لوتفه وه داكا

نه سیمې نیسبته ټی حق دانه یټکی کا به سده دانه
 له لاله ی پروی خوځی و سه بزه ی سه حابه ی ژاله سا پرژي
 هزار ی وهک من و تو بین هو زاری نهو گولستانه
 به نه بجه د (طا) نوو و (ها) پتنج و پتنج و نو دهکا چواره
 به (طه) حق نیدای کردی که یه عنی به دری تابانه
 سده و بیست و چوار نه لفن نه بی، نه چمن هه موو میهرا و
 زهکا په یدا، سوها گوم ما، نه ما جیټی نه م بخورمانه
 نه گهرچی نه نبیا جومله چرای په روانه ی نه حبابن
 هه موو په روانه ی نهو شه معن، هر شه معی شه بستانه
 نه گهرچی هر نه بیټی به دری دهی جووری زهمانی بوو
 له کن نیشر اقی نهو شه مسه مه هه گهر ماهی که نغانه
 نه گهرچی جومله پیش که وتن له پاشا که پیشیان که وت
 له دوری شه معی پوخساری گران مانه ندی په روانه
 هه موو حلقه به گوشتن و غاشیه به ردوشی نهو شاهن
 نه گهر عیسای کوری مه ریهم، وه گهر موسایی عیمرانه
 یه دی به یزای له باخه ل نی نه ما شهو، شه م چیه که مرو
 زوهووری نه بیرئ جبهه ی په نیسی نه نبیا یانه
 که لامیان راسته هه ردو بوو له گه ل حق نه حمده و موسا
 ته فاو هتیا ن وه لی ناخر زه مین تا عرش ی په حمانه
 ته ماشای ده عوه و عیززی (أَبِیْتُ عِنْدَ رَبِّي) که ن
 خودا خانه خودا و مسته فا خوانده ی سه ری خوانه
 (أَرْنِي) و (أَنْ تَرَانِي) با نه لیت و نه شنه وی موسا
 به سائیل نادرئ ناخر نه وی ده رخواری میوانه
 توفه یلی خوانی جوودی نهو وجودی هه رچی مه وجوده
 دو (لَوْلَا) لولئو و لالا فشانی زهینی نه م خوانه
 ده می نه یبوو له ده مدها ده م چ لی دا ده م له ده م نادم
 مه شامی زی زوکامی له م شه می په حمانه حهیرانه
 (نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي) له خاتهم پرسه نهک نادم
 موعه لیم خاتمه و نادم له لای تیغلی ده بستانه

غەرمز ئىسكاتى سائىل بوو (قُلِ الرُّوحُ) جەواب فەرموو
 ۋەگەرنى خەفى بوو جان لەو ئارامى دَل و جانە
 ھەدىيى (لِي مَعَ اللَّهِ) چ سىرپرئ بوو لە بەينا چو
 لە كەينىيەنى ئەو دوانە چ زانن ئەم نەبىيانە
 كولا خەمر و قولى ھەلدا، خورۇشا جۆشى دا چەند سال
 محەمەد ساغتر بادەى سەرى نەو خومى گەردانە
 لە پۇژىكۆ لە پۇژى پووى گوھەر دەرجى دەمى دورجە
 مەخارىج مەتلەعى پۇژن ھەموو يەك يەك جوداگانە

واتە: پىغەمبەرى گەورەى ئىسلام دروودى خواى لەسەر بى، ھەلبىژاردەى ھەموو
 بوونەومرە و خواى مەزن، ئەوى لەناو ھەمووى خەلکدا ھەلبىژاردووە بۆ ئەوھى لە دواى
 ھەمووى پىغەمبەرەکاندا پەوانەى کا و پەرتووکىكى زانستى واى بۆ بنىژىرئ ۋەكو قورئان بۆ
 ئەوھى پەرجۆى دەرکەوئ. بارانى بەزەيى خوايى بەبۆنى خوش و مېھرباننېوھە بىبارئ و
 ھەر دانەيەكى ئەو بارانە بېتتە سەد دانە و ئەوسا ئەو بارانە بىبارئ بەسەر گولالە سوورەى
 پرومەتى پىغەمبەرى گەورەى ئىسلام و سەوزەى ھاوھەلانيدا. پىغەمبەرەکان لە ئادەمەوھە تا
 پىغەمبەرى گەورەى ئىسلام كە سەد و بېست و چوار ھەزارن ھەموويان خوا بۆ پىتموونىي
 خەلک ناردوونى، ۋە ئەو پىغەمبەرەانە ۋەكو چرا بوون و خەلکىش ۋەكو پەپوولە بەدەورىاندا
 سوورانەتەو و، ۋە كاتى خۆرى ناوچەوانى پىغەمبەرى گەورەى ئىسلام دەرکەوت، ھەموو
 پىغەمبەرەکانى تر لەگەل يوسفدا بوون بەمانگى يەكشەوھە و لەو رووناكىيەدا ون بوون.
 ھەمووى پىغەمبەرەکان چرای زانست و زانباريان ھەلکەد و لە پاشا كە پىغەمبەرى
 ئىسلام ھات لە زانستدا كەوتە پىش ئەوانەوھە. با مووساش يەدى بەيزاى خۆى بشارتتەوھە
 چونكە شەو نەما تا پىويست بن بەشەمىكى ۋەك دەستى سىپى ئەو ئەمىرۆ كە خۆرى
 ناوچەوانى ھەمووى پىغەمبەرەکان ھەلاتوھە، ئىتر شەم چ نرختىكى ھەيە؟ پىغەمبەرى
 گەورەى ئىسلام لە شەوى ميعراجدا كە بانگ كرا بۆ لاى خوا بووھە مېتوانى ئەو، ئەگەر
 بىژىن كە خواى ديوھە دروستە، چونكە مېتوانى خوا بووھە، بەلام مووسا سوالكەر بوو كە
 داواى لە خوا كەرد ئەو بىيىنئ، خواش فەرمووى: نامبىنى. خواى خۆى فەرموويە: ئەى
 محەمەد ئەگەر تۆ نەبوويتايە من ئەم زەوى و ئاسمانەم دانەدەيتنا. ۋە ئاينى پىرۆزى
 ئىسلام كە بۆ پىغەمبەر ھاتوھە باشتىرېن ئاينە بۆ ئادەمىزاد.

خاكى لەم بارەوھە بەستايشەوھە درىژە دەدا و دەلئ:

بەيانى بەينى جاھو و جا لە بەينى ئەنبىادا كەم
 رەياحىن ھەموو ئەما محەمەد رەوحى رەياحانە

شکاندی پشتی گا و ماهی به ته مکین و مختی دانیشتن
 به له هجه و له نجه سهه که بکی دهری و سهرووی به قوربانه
 له تنگ ناوینهی نه وه لدا به کهس پرووی خوی تهواو نه نواند
 دوهم بالانما پروونه برق ووی نه و لهوا پروانه
 له له علی نابی نایابی وتم ناخسر دهمی دهم دهم
 حلاوت خوش دهم و لیومی به هم چه سپانه چه سپانه
 له پی خوی نهو کهسه پهل کرد له عیشقی یوسف نرد میدی
 دلی خوی بی خبر نه بری له جیاتی دهستی مهستانه
 له داغی جیبی، گول چاکی یه خسی خوی برد هتا دامنه
 مه لین یاغی بوو باغی بوو، نهوا یاخی بوو خه ندانه
 له نه فکاری دهمی ماته، ومیا نه شنهی له گه لدا بی
 له بی چاو و دهمی خونچه عه جب کول چاری حیرانه
 نه ترسم بینه پامالی بلند تبععاتی سه فکرم
 په سین پایهی مقاماتی بلیم که یوانی که یوانه
 نه مه معلومه خاکی! نه علی که متر بهنده ی نهو شاهه
 که دوری تاجی فیرقی فیرقی نه قنابی که یانانه
 له دوری هم رنگی بونیککی کفی پی پاکی نهو و تل
 گولی چی، بولبول نیتتر چی نهوئ له سووری سر پانه
 به یادی پروی شهو نهو پوزه به پوزه پروی له پروی پوزه
 که دوری نه سلی دهر و دا به لی هه عکسی دهرمانه
 موجهه گیت سووی لوولی به له ولای چ ژانی کرد
 به زهیلی هه چلا دهستی ده پی چی دهسته دامانه
 دلارا راستین سهرووی قهدی دلجو عتارد دی
 له سه می سه می قهدی سه می قهدی خه بق قوسانه
 جه نابی هه زهرتی باری به توره ی نهو نه لی: (وَاللَّيْلُ)
 به غوره ی نه بیری جه به ی خوا خوی (والضحی) خوا نه
 له هه ولی پوزه که ی (يَوْمَ يَخْرُ الْمَرْءُ) وا بی بین
 نهوی جی گز و چه و گانه، نهوئ مهیدانی مهردانه

له لای هر سه روهرئ سهد داد و بیداد و شه فاعمت که ی
 نه لئی من نیمه حاشا تاقه تی نه م داو و دیوانه
 بنالینی وه کو بولبول، به خه ی خۆت له ت بکه ی وه ک گول
 ده می ناپشکوئ وه ک خونچه، دل خوئینی نه حزانه
 (صفی الله) نییه قابیل خه لاس کا (هابیل) و (قابیل)
 له نسل و یاری بیزاره چ جیی نه غیار و بیگانه
 (نجی الله) له تۆفانی غه می خۆیا وه ها غه رقه
 له ساما (سام) ی لای (یافت) وه زانی (حام) (که نعان)،
 خه له تهرزی خه لیل گیره، خه یالی خپلی خۆی ناکا
 چ حالی بی خه لیلی وا ته غافول وهرزی خوللانه
 خۆ داوود دی که وا کردی زری له م ئاسنی سارده
 له تاوی خۆی ته واو دل سه ردی نه حوالی سلیمان

واته: ده مویست سه بارت به قسه و راوئژی شیرینی پیغه مبه ری گه وره ی ئیسلام بدویم،
 به لام شیرینی فره مایشته کانی ده م و لیومی به یه کدا نووساند. پیغه مبه ر له به ر زۆر
 بیرکردنه وه که متر قسه ی کردوه، نه ویش به زه رده خه نه وه دواوه، وه وه کو خونچه ی گول وا
 بووه، وه چاوی هر بۆ وردبوونه وه و تیگه یشتن بووه که نه مه خوویکی زۆر په سه نده بۆیه
 هه رچی گول هیه له بی چا و ده میی خونچه سه رسامن و، له سه رسامیدا چاویان له
 خونچه داپچریوه (خاکی) سۆلی بچووکتترین به نده ی شایه یه که دوری تاجی سه ری گه وره
 گه وره ی که یانییه کانه، هه رچی گول و عه تری جیهان هیه، نه ک به دوری بۆنیکه به ری پتی
 نه ودا عه ودا ل بن، به لکو به دوری بۆنیک که له بۆنی به ری پتی نه و بچئ، وئیل و سه رگه ردانن،
 ئیتر بۆنی گول ده بی چی بی؟ لاو لاو له داخا ژانی کردوه، وه له به ر ژانی دلی خوئیه تی که
 له گه ل دهستی بگاته هه ر چلێک دهستی ئیوه ده پیچئ وه ک دهسته و دامانی بی وایه. نه ی
 نارامیی دل! - نه ستیره ی عه تارد که چاوی که وته سه ولی بالات، له سامی قه د و - بالات
 کۆم بووه وه. کاتی که رۆژی په سلان بی له و رۆژهدا برا له برا و کوپ له دایک و له باوک و
 بیار له کوپان و ژنه که ی په م ده کا و که س ئاگای له که س نابئ، وه که س تکای پئ نا کرئ
 ته نیا پیغه مبه ری گه وره ی ئیسلام نه بی.

خاکی درێژه ده داته ستایشه که ی و ده لئی:

له بی می ئینتقامی قادری موختاری زونتقام
 سلیمان بی می مارکی هیه له م مۆره وردانه

(کلیم الله) که لاموللا نه خوی سهرسام و دههشت ما
 به خوی مه شغوولله ناپرسی له غهیری گهرچی عیمرا نه
 مه سیح نه رچی له جیی ئولاد ههتا باب و داکو بوو
 له مه ریمه غافلله له و نه وعهه پۆژه له و مه قامانه
 هه موویان نه نفسی نه نفسی گۆن، وهکو گۆ موزته ریب حالن
 هه موو گهردهن خه می غه مم و هه می خۆن سهوله جانانه
 محهمه ده یه عنی سههروی جۆبباری راست کرداری
 به یاری باری دئی بۆ پستگاری ئهم زه عیفا نه
 مه ئهل ته مسیلی وهسفی ئه و به زه نی دل عه قیمی من
 حیکایه تی چاری خه فا شه و روخی میهر دره خشانه
 له ته شریحی بورووجی وهسفی ئه ودا هه ر ئه مه چاکه
 بکا ئی قـراری نادانی هه چی داناو و نادانه
 له وهسفی پاکی ئه و ذاته زیان لاله وهکو لاله
 چ جیگهی (قس) و (سه حبان) و سه نا خوانی که سوپحانه
 له وهسفی زاتیکا عیله له خه لقی عاله ما ئه و بی
 (نگفته باشم) هه ر جیم وت، هه جیم وت دل په شیمان
 سه نای (یاسین) و (طاها) ی حق له سه ر ئه و خاته مه خه تمه
 نه هیچ کهس وهک ئه و ناسه، نه کهس وهک ئه و له ئه م زانه
 ئه مان (یا خیر خلق الله) ده خیل یا (ملجا العاصین)
 له بۆ ئی فلاحی خۆم عه رزت ئه که م به یتی فه لاحانه
 فه لاحی ئه م نۆ ئه فلاکی په فیعه خه رمه نی ئه و بی
 دوو دهنگه مرۆر و زیزانه له لای که ی عه یبی خه رمانه
 سه گی پیس لایقی ده رگای سه حابه ی پاکی تۆ
 نییه، وه رنتی له ده رگایان ئه که وتم پاسه وانانه
 به سه حیرمان و مه حروومی حه ریمی حورمه ته جیئی
 که رهم که تیا که هه لتوو تیم له بهر قاپی و حووشی دهشت
 ده سی من بیت و دامانت یه کیکم له و و حووشانه
 به هانه، به ل به هانه ی بی ئه وئ قوریان شه فاعه ی تۆ
 به هانه م جو رمه، ده سمایه م ته واوه له م به هانانه

رجای تاجی شەفاعەتیه ئەگەر هەر سەر بەسەوداێی
 منی عاسی ئومێدیکم ئەگەر بێ هەر گوناهاڵە
 سوهایێ بێ بەهەم، عەزمە حوزووری خەزەتی پۆژیم
 دیاری نادیاڕی حەسەبێ حەالی نادیاڕانە
 گەدا دیاری ئەبا بۆ شا وەلیکین کەم بەفکری زۆر
 قووبوول فەرموو کەریمانە لە من دیاریی فەقیرانە
 ئەبێ (خاکی) ئەتۆ خۆت چی و دیاری تۆ ئەبێ چی بێ؟
 لە بۆ شاھی عەرەب هەرگیز نەلێی ئەم شیعەرە کوردانە
 مەگەر شاھی روسول، هادیی سوپول، سەرخێلی جوملە و کول
 بەئێحسانێ بکا تەحسین بێ وەک شیعری حەسانە

واتە: پێغەمبەری گەورە ئیسلام وەکو سەولیک وایە کە لە کەناری جۆبارێکی راستیدا
 یوابێ و گەورە بووبێ، وە بەیارمەتیی خوا دێ بۆ پزگارکردنی گوناهاکارانی ئۆمەتی. چاوی
 شەمشەمە کوێترە چەند تێ دەگات لە گەورەیی و پووناکیی خۆر بەئاسمانە، ژیری منیش
 هەر ئەوەندە تێ دەگات لە گەورەیی پێغەمبەر، پلەیی گەورەیی پێغەمبەر بەکەس نازمێرێ
 و نازانێ کەواتە پەوا نییە کەس دەمی بۆ بەرێ، بەلکو وا چاکە بۆ دانا و نادان کە دان
 بنێن بەنەزانیی خۆیان لەم پووهووە یەکیک خوا لە قورئانا پێی بێ: (وَأَنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ)
 ئێتر چ پێویستییهکی هەیە بەستایشی ئەم و ئەو من ئەو ئەستێرە بێ نرخەم و لەگەڵ
 ئەو هەشدا دەمووی بچمە لای خۆر کە پێغەمبەری گەورە ئیسلامە، کە وابوو هیچ نەنگێکی
 تێدا نییە کە من ئەم چەکامە کوردییە بکەم بەدیاری دەستم و پێشکەشی کەمە پێغەمبەری
 گەورە ئیسلام.

سەرچاوەکان

- ١- مەلا محەمەدی خاکی، نووسینی شیخ محەمەدی خاڵ، لە بەرگی شەمشەمی گۆفاری کۆری
 زانیاری کورد - بەغدا، ١٩٧٨.
- ٢- یاداشتەکانی خۆم سەبارەت بەمەلا محەمەدی خاکی.

ئەمىن ئاغاي ئەختەر

۱۲۵۹ - ۱۳۰۷

ئەم ھۆنەرمان ناۋى ئەمىن و كۆرى حاجى بەكر ئاغايە و نازناۋى ھۆنراۋى ئەختەر و لە بنەمالەى ھەوتىزايانە. بەپىتى ئەو زانباريانەى كە كەوتوونەتە دەستمان، لە سالى ۱۲۵۹ى كۆچى لە كۆيەدا پىتى ناوەتە مەيدانى ژيانەو. ھەر لە مندالىيەو خەرىكى خويندن بوو و لە پاشا چووتە حوجرەى فەقىيان و لەلای مەلا سىمايلى فەنگ ماوھىك خويندوويەتى و ئەوسا بۆ خويندن لەگەل براكەيدا چووتە بەغدا و لەلای مەلا تاھا دىمەلانى ماوھىك ماوھتەو تا خويندەكەى تەواو كردوو و لەبەرئەوھى ھەوالى مردنى باوكى پى گەشتوو گەراوھتەو زىد و مەلبەندەكەى خۆى بووتە جىنشىنى باوكى و خەرىكى كاروبارى ناوچەكە بوو تا لە سالى ۱۳۰۷ لە تەمەنى چل و ھەشت سالىدا كۆچى دوايى كردوو و ھەر لە كۆيەدا نىژراو.

ئەختەر وەكو زۆربەى ھۆنەرانى تر سەرەتا شەيداي چاۋەندازى زىد و مەلبەندەكەى بوو و لەپال ئەمىشەو جوانى يارەكەى ئەۋەندەى تر ئاۋرى كورتۇمەكەى خۆش كردوو. وەكو دەلەن لە تافى جوانيدا دلى چوۋە لە كىژىك بەناۋى رابى بەجۆرى كە ھۆى ھەلقولەنى سەرچاۋى ھۆنراۋى ھەر ئەو كىژە بوو و لە پاشا چەند كەسىك دەنرىتە خوازىنى و دايكى كچەكە وەلاميان دەداتەو كە بەمنداى شىرى يەكتريان خواردوو و بۆ يەك ناشىن. بەلى ئەختەر سەرەتا بەم جۆرە دىكەۋىتە ناو ئەۋىنەو و لە پارچە ھەلبەستىكدا لەگەلدا دىكەۋىتە راز و گلەيى و بەم جۆرە دەردى دلى خۆى ھەلدەپىژى و دەلى:

ئەمان ساقى دلى شەيدا لە جەۋرى دىدە غەمگىنە
لە نەشئەى چاۋەكەى مەستت پىالە پر كە بۆم بىنە
فەيداي چاۋى سىياھت بوو كە ھۆشم بوو ئەۋىشم چوۋ
بەتاراجى نىگاھت چوۋ، ئەگەر عەقل و ئەگەر دىنە
لە ھىجرى قامەتى سەروت وەكو قومرى بەرۆژ و شەو
لە باغى زىندەكى پىششەم ھەمىشە ئاھ و نالەنە
ئەگەر مەقسوودەكەت مەرگى منە فرمان دە تا بمرم
لە تۆم پۆچ چاۋ نىيە پۆچم لەبەرچى ئەم ھەموو قىنە
بەداغى، عەشقى پوخسارت وەھا لەت لەت بوو جەرگم
وەكو لالە ھەموو ئەعزام بەخوۋىنى دىدە رەنگىنە

گوئ له قهولئ ره قیبان چاکه نه گری تاکو پۆح ماوه
له سینهم خاری هیجرانت به دهستی وهسل دهرینه
گوئم سووچم چ بوو دوو چاوه کهت بئ پرمم و مروت بوون
دهخیلت بم عنایهت که که «ئه ختەر» زار و مه سکینه

واته: ئه ی مه یگتیر! له بهر سته می یار به جارئ که وتووته ناو خهم و په ژاره وه، به قوربانی
چاوی پهشت بم، که میک هۆشم بوو، ئه ویشم له دهست دهرچوو، ته نانهت ئاوه ز و دینیشم
به تالانی سهرنجت چوو، وه به خۆی دیتنی به ژن و بالایی سهولت، وه کو قومری به پۆژ و شهو
له باخی ژباندا ده نالینم، نه گهر مه به ستهت مهرگی منه، فهرمان بده تا بمرم، چونکه له بهر تو
گیانم ناوئ و نامادهم گیانی خۆم له پیتا به ختکه م. به داخی ئه وینی پروومهتت جهرگم وه ها
لت لهت بووه که وه کو گولاله ته واوی ئازای له شم به خوین پهنگین بووه، گوئ به قسه ی
ناحه زان مه ده و هه تاکو گیانم ماوه ومه درکی دوریت له دلم دهرینه. ئه ی گوله که م!
گونا هم چ بوو که چاوه کانت له حه نای مندا بیه زهیی بوون، ده سا به زه ییت پیتما بئ، چونکه
«ئه ختەر» زار و نزار و بیتچاره یه.

ئه ختەر وه کو ده لئین پیاوئکی بهرچا و تیر و به خشنده و میهره بان و به به زهیی بووه، وه
له گه ل تورکه کانی عوسمانیدا بهر بهر هکانیتی کردووه و له سه ر ئه م کاره ساتیشه گیراوه و له
پاشا پرگار بووه.

ئه ختەر هه موو ده م ده سته گرویی هۆنه ران و وێژه وانان و نووسه رانی ده کرد و
دیواخانه که ی شوئینی کو یونه وه ی هۆنه ران و بوژانی کوردی ئه و سه رده مه بوو، وه چهن دین
چار له گه ل حاجی قادری کو یی و نالی و شیخ پهزا و که یفیدا پازون یازی کردووه و
ئه نجومه نی وێژه یی پتک هتیا وه. ئه م هۆنه ره دیوانئکی بهرز و نایابی هه یه که هیشتا له
چاپ نه درا وه.

سه رچاوه کان

۱- به یازنیک که له سالی ۱۳۱۲ دا نووسرا وه.

۲- یادداشته کانی خۆم سه بارهت به ئه ختەر.

حەسەن كەنۆشی جنووبی

۱۲۶ - ۱۳۱۴

ئەم ھۆنەرمان ناوی حەسەن و كۆپى ئەحمەدى جاف و بەحەسەن كەنۆش ناسراو و نازناوى ھۆنراوى جنووبىيە. بەپىتى ئەو بەلگانەى كە كەوتوونەتە دەستمان لە سالى ۱۲۶۰ى كۆچى لە دىتى كچان كە لە چەند كىلۆمەترىي ھەلەبجە دايە، لە دايك بوو و ھەر لەوتىدا پى كەيشتوو و لە سالى ۱۳۱۴ لە تەمەنى پەنجا و چوار سالىدا كۆچى دوايىي كردوو و نىژراو.

پا وايە كە حەسەن كەنۆش لە تىرەى خانچىيە و ئەم تىرەش لە بنەرەتا لە ھۆزى زەنگەنەيە و ھەندىكىش دەلەين لە ھۆزى دەلۆيە و بىرىكىش دەلەين جافە، بەلام لە پاش لىكۆلەينەوھەي كى زۆر بۆمان دەرکەوت لە عىلى جافە و لە دەورى ھەمە پاشاي جافدا زياو و چەند ھەلبەستىكى بەھەمە پاشادا ھەلداو و لەگەل مىرزا مەحمودى زەنگەنەى مەحاكدا ھاوچەرخ بوو و ھۆنرايان بۆ يەكتر ناردوو.

زۆربەى نووسەران و زانايانى كورد لايان وايە كە حەسەن كەنۆش ھۆنەرىكى نەخۆپىندەوار بوو. بۆ وێنە مامۆستا ئەمىن فەيزى بەگ لە پەراوى «ئەنجومەنى ئەدىبان»دا دەلەى: «لە ولاى باباندا گەلە پياوى تىگەيشتوو و چوست و چالاک سەريان ھەلداو كە ھىچيان نەخۆپىندوو و لەگەل ئەوھىدا زۆر ھۆنراوى جوان و بەرزيان ھۆنيوھتەو كە يەكى لەوانە حەسەن كەنۆشە».

دەگىرپنەو و دەلەين كە حەسەن كەنۆش لە باوكىيەوھ پەلە زەويەك و دوو گا و ھەندى پىخەف و مالى قورپىنى لە دىتى كچان بەكەلەپوور پى گەيشتبوو و ژيانىكى سادەى دەبردە سەر و نان و دوى خۆى بەخواردەمەنى و ژيانى ھىچ مىر و پادشايەك نەدەگۆراو، وە لە ژيانى خۆى گەلە پراى بوو و لەگەل ئەوھىدا خەلك خۆشيان دەويست و ھەموو دەم دەھاتنە لاى و لە دەورى كۆ دەبوونەو و ئەويش ھۆنراوى بۆيان دەھۆينەو و خەلكىش ھۆنراوھەكانى ئەويان لەبەر دەكردن و بۆ خەلكى تر دەيانگىرپانەو.

ئەم ھەرزىرە ساويلەكە كە خەلك خۆشيان دەويست و قسەيان لى دەبيست، لە ھۆنراوھەكانيا ژيانى سادەى خۆى ستايش دەكا و لە پارچە ھەلبەستىكدا كە بەشپوھى جافى ھۆنيوھتەو و چەند ھۆنراوىكى گەيشتووھتە دەستى ئىمە و دەلەى: بنیادەم ئەگەر دوو گا بەپىنتىتە دەست و جووتى پى بكا و لە دەشت و كىودا خەيكى شىف برين پى و بەھۆى كارەكەيەوھ ژيان باتە سەر و پىويستى بەكەس و ناكەس نەكەوئ و بارى ژيانى

خۆی به چاکی هه‌لسورپێتی، ئه‌و کاره له‌وه چاتره که سه‌ر بۆ که‌سیک دانه‌وێتی و کړنۆشی
بۆ به‌ری:

گه‌ر دوو گا بۆ خوه‌ت تو بێرپته ده‌س
که‌لت نه‌که‌فی وه که‌س و ناکه‌س
جفتی بێ بکه‌ی له ده‌شت و له کێف
هه‌ر به‌شه‌که‌تی پێیان بو‌ری شیف
ژیانی خوه‌تی بێ بچه‌رخینی
له‌وه باش‌تره سه‌ر دانه‌وێتی

هه‌نهر سه‌رئه‌نجام وازی له قنیات و ژبانی ساویلکه‌ی خۆی هێنا و بووه پیاوی همه‌
پاشا و خۆی خسته ژێر پکێفی ئه‌و، چونکه له‌و ده‌مه‌دا ئه‌گه‌ر که‌سیک پیاویکی زۆردار و
به‌ده‌سه‌لات ده‌ستی به‌سه‌ریدا نه‌کێشایه نه‌یده‌توانی له ئه‌وه‌په‌ری هێمنیدا ژبان با‌ته سه‌ر و
ده‌بوا له ژێر چه‌پۆکی ئه‌م و ئه‌ودا بووایه و سه‌ته‌ی لێوه نه‌هاتایه، ئه‌وه بوو که هه‌نهر ناچار
که‌وت به‌رواته لای همه‌ پاشای جاف و پارچه هه‌لبه‌ستیکی به‌ئه‌ودا هه‌لداوه.

وه‌کو ده‌لێن به‌ده‌ستووری همه‌ پاشا هه‌نراوه‌کانی سه‌سه‌ن که‌نۆش کۆکراونه‌ته‌وه و له
ده‌فته‌رێکدا نووسراون، به‌لام له ئازاوهمیکدا ئه‌و دیوانه له‌ناوچووه و ئه‌و هه‌نراوانه‌ش که
ئێستا که‌وتووه‌ته ده‌ست، خه‌لک ده‌م به‌ده‌م ده‌یگێرپه‌وه و هه‌ندیکیشیان له‌ناو به‌یاز و
که‌شکۆله‌کاندا نووسراون و پارێزراون.

سه‌سه‌ن که‌نۆش وه‌کو ده‌لێن له هه‌موو بابه‌تیکه‌وه هه‌نراوی هه‌نیوه‌ته‌وه، دلاری، ئاینی،
سروشتی، کۆمه‌لایه‌تی و ستایشی. ئه‌مه‌ش پارچه هه‌لبه‌ستیکی ئه‌م هه‌نهره به‌زاراوه‌ی
گۆزانی که گه‌لی جیناسی جوانی تێدا به‌کار بردووه، وه‌کو ده‌لی:

جه به‌یانه‌وه، جه به‌یانه‌وه	خالی دیم وه به‌ین دوو به‌یانه‌وه
حه‌کا‌کان ده‌ور گشت به‌یانه‌وه	کۆ دین مه‌غریب وه به‌یانه‌وه؟
تا «حه‌سه‌ن» وه خاک سه‌رمه‌نیانه‌وه	هه‌ر هام وه سه‌ره‌ت ئه‌و به‌یانه‌وه

واته: خالیکم له نیتوان مه‌مه‌که‌کانی یاردا دی که وه‌کو ئه‌ستیره‌ی به‌یان ده‌بره‌وشایه‌وه،
ئهی زانیان و فره‌ زانانی ده‌ور هه‌مووتان وه‌رن و بیر بکه‌نه‌وه و بزانه‌ن که چ که‌سیک
خۆرنایای له‌گه‌ڵ به‌یاندای دیوه؟ تا «حه‌سه‌ن» سه‌ر ده‌نپته‌ ناو خا‌که‌وه، هه‌موو ده‌م ها له بیر
و په‌ژاره‌ی ئه‌و دوو مه‌مه‌که‌وه که وه‌کو به‌ی وانه.

به‌پاستی سه‌سه‌ن که‌نۆش له باب‌ت جیناس و وشه‌ی جوان و په‌نگینه‌وه زیره‌که‌انه
هاتووه‌ته مه‌یدانه‌وه و لێرده‌ا وشه‌ی (به‌یانه‌وه)ی به‌چه‌ند مانا به‌کار بردووه و هه‌روه‌ها

سینگى ياره‌كه‌ى چواندووته ئاسمان و مه‌كه‌كانى كردووته ئه‌ستېره كه له ئاسمانى يارا
ده‌ره‌وشنه‌وه، وه مرۆ سه‌رى سوورده‌مىنى كه نه‌خوێنده‌وارىكى وا چۆن ئه‌و هه‌موو جىناس
و مانايه‌ى له هۆنراوه‌كانيدا به‌كار بردوو، كه كه‌متر هۆنه‌رىك توانيوه‌تى ئه‌و كارانه
بكات.

سه‌رچاوه‌كان

- ۱- پشته‌ى مروارى، به‌رگى چواره‌م - عه‌لئه‌دين سه‌جادى، به‌غدا، ۱۹۲۹.
- ۲- ئه‌نجومه‌نى ئه‌ديبان - ئه‌مین فه‌يزى - به‌غدا، ۱۹۸۳.
- ۳- مێژووى ئه‌ده‌بى كوردى - عه‌لئه‌دين سه‌جادى - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۴- يادداشته‌كانى خۆم سه‌باره‌ت به‌حه‌سه‌ن كه‌نۆش.

مه‌لا سالحى ئاهى

۱۲۶۲ - ۱۳۲۴

ئهم هۆنه‌رهمان ناوى سالح، كورپى ئه‌حمه‌د و نازناوى هۆنراوى ئاهيه‌يه. به‌پى ئه‌و
به‌لگانه‌ى كه كه‌وتووته ده‌ستمان له سالى ۱۲۶۲ى كۆچى له سلېمانى له دايك بووه، هه‌ر
له منداڵيه‌وه خه‌رىكى خوێندن بووه و له پاشا چووته حوگره‌ى فه‌قييان بۆ خوێندن
زۆربه‌ى مه‌لبه‌نده‌كانى كوردستان گه‌راوه و سه‌رئه‌نجام له كۆيه ودمى مه‌لايه‌تیی وه‌رگرتوو
و گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌كه‌ى خۆى و له‌وتدا خه‌رىكى پێنوێنى خه‌لك و وانه وتنه‌وه
بووه و له پاشا ماوه‌یه‌ك چووته كۆيه و زۆربه‌ى ژيانى له‌و شارهدا بردووته سه‌ر و دواى
ئوه گه‌راوه‌ته زێده‌كه‌ى خۆى و له سالى ۱۳۲۴ له ته‌مه‌نى شه‌ست و دوو سالی‌دا كۆچى
دواى كردوو و له گردى سه‌یواندا نێژراوه.

ئاهى به‌يه‌كێ له هۆنه‌ره پايه‌به‌رزه‌كانى كورد دێته ژمار و هۆنراوه‌كانى گه‌لى ته‌پ و پاراو
و شيرين و په‌وانن. به‌داخوه هۆنراوه‌كانى ئهم هۆنه‌ره تا ئیستا كۆ نه‌كراوه‌ته‌وه و هه‌كو
ده‌لێن له دواى مردنى دىوانىكى به‌رز و نایابى بووه كه وه‌كو گه‌لى له شوێنه‌واره‌كانى تری
ویژه‌یى ده‌ست به‌ده‌ست كه‌وتوو و له‌ناوچوو هه‌م‌شه‌ چهند پارچه هه‌لبه‌ستىكى ئهم هۆنه‌ره
كه ده‌لێ:

نوكته‌ى ده‌مى مه‌خفى له فلاتوونى خه‌يا له
سیرێكه به‌صه‌د فه‌لسه‌فى ئیزاحى مه‌حاله
من سه‌تحيى ئهم عیلمه‌مه، له‌و وه‌قته‌وه قوربان
نه‌و خێزى خه‌تت حاشيه‌یى فه‌نى جه‌ماله

پهروانه سیفت، دل بهچرای عاریزی پاکت
 سهرباخته و سووختهی بی په و باله
 سهرمهست و بریندار، موژه و چاوی خوماره
 ماتم زده و شیفتهی په رچم و خاله
 (ناهی!) که غولام و خه ده می هز رته یاری
 نالی بخره گوته وه وک حلقه له ناله

واته: رازی دهمت له نه فلاتوون که پیتولیکی گهره ی ویتان بووه وکو خه یال وایه و نه و
 پازه به هیچ جور بۆ نه و لیک نادرته وه. من له و کاته وه په یم بهم زانسته بردووه که چاوم
 که وته جوانی و شوخوشه نگیی تو و، وکو په پووله به ده وری شمی بالو و پووه تتدا
 سووتاوم و، نیستا که سهرمهست و برینداری برزانگه کانی چاوتم و به هوی په رچم و
 خالته وه خه ریکی شین و شیوه نم نهی ناهی دسا وکو خولامیکی یار، نالیک وک نالقه
 بخره گوته وه با له ناو خه لکدا دیاربی و هه موو که سیک بزانی که تو غولامی حلقه
 به گوئی یاری.

ناهی له پارچه هه لبه ستنیکی تر دا ده لی:

خودا هه لئاگرئ چاوم نه مهنده شیت و شهیدا بم
 له مابهینی خه لایقدا وها مه هوتوک و ریسوا بم
 که لی ده فعه ده لیم بیم دل بگورم خوم له وئ لادم
 له دوو پندا خه ریک مام بلا و چاکه په کرا بم
 چ ئینسافیکه نهی نهی قامت و غونچه ده هان و شوخ
 وکو بولبول هه میشه هر به هاوار و غه و غا بم
 هه تا که ی سا زه قوومی میحنهت و دوریت بجیزم من
 به شیتی وئ و سرگره دانی دهشت و کتو و سه حرا بم
 ده بی (ناهی) له جه ژنی وه سلئ دلبردا، به قوربان
 قه دی باریک و، لئوی نال و، چاوی مهست و شه هلا بم

واته: نهی خو شه ویسته که! خوا هه لئاگرئ نه مهنده شیت و شهیدا بم و له ناو خه لکدا
 به ته وای ریسوا بم. که لی جار ده مه وئ دل بگورم و خوم له و نه وینه لادم، به لام هر ده لیم
 با و بمینمه وه و په نگه یار به زه بی پیمای و لایه کم لی بکاته وه. نایا نه مه دروسته که من
 وکو بولبول بۆ بالای به رزی و ده می وکو غونچه ی تو بجریکینم تا که ی نه م نازار و

په نجهت بجيژم و له دوورېي تو بنالينم و وهكو شيت له دهشت و كټوا ناوړه بم؟ ټاهي له جهړني پيگه يشتني دلبردا دهبيته قورباني قعدې باريك و لټوي ټال و چاوي مهستي نهو ياره.

ټاهي وادياره له ژياندا زور كهوتووه ته ناو خهم و په ژاره وه و ژيان به جاري تهنگي پي هه لچنيوه و نازاري داوه، بڼه له پارچه هه لېه ستيكيدا له ژياني سكالآ و گازنده دهكا و بهم چه شنه دهردي دلي هه لده پيژي و دهلي:

به دهست هم چه رخي كه چ په فتاره وه چ مه زلووم
چ مالويزان و په نجه پډم، چ مه مووم، چ مه غمووم
نييه مومكين له دلدا زه پي شادي، چ خاكې كه
مه گهر پډي نه زل غم بوو به پډي و رزي مه قسووم
له مه كتووي زه مانه گهر چه زور وه قته نه زه ربازم
نه بوو حرفي به غييري ميحنه ت و دلسه ردي مه فووم
علاوه دهردي دونيايي له لايه كه وه خو من
گرفتاري په قبي شووم و به دكرداري مه زمووم
هه تا ده مرم بلا مه شغوول ټاه و شين و زاري بم
كه دنيا وبي، تال وبي، دوشمن وبي، مه عدووم

واټه: به دهست هم چه رخواه گرفتار بووم به جاري مالويزان و خفه تبار و په نجه پډ بووم، تو زقاليك شاديم له دلدا نه ماوه و نازانم چ خاكېك به سهردا كه م، وا دياره هر له پډي بهرينه وه كه پډي بهش كراوه، من خهم و خفه ت بووه ته بهشم و چاره پشم، جگه له دهر د و په نجي دنيا كه گيروده ي بووم، گرفتاري ميمل و ملو زميشم، هه تا ده مرم با هر له شين و زاريدا بم، نه گهر دنيا وبي و به ختم وبي و دوشمن وبي، دياره به جاري ته فروتونا دهم.

سهرچاوهكان

۱- نه نجومهني نه دييان، دانر نه مينه فيزي بهك - به غدا، ۱۹۸۳.

۲- به يازيكي كوڼ كه له سالي ۱۲۳۵ ي كڅچيدا نووسراوه.

۳- يادداشته كاني خو م سهاره ت به ټاهي.

مهلا قادری جاف

۱۳۲۶ - ۱۲۶۷

ئەم ھۆنەرمان ناوی قادر كوپرى مۆمنى جافە و بەپىي ئەر بەلگانەي كە كەوتوونەتە دەستمان لە ساڵى ۱۲۶۷ى كۆچيدا پىي ناوتە مەيدانى ژيانەو و ھەر لەوئشدا پىي گەيشتو و ھەر لە مندا ليدا لەلای باوكى خەريكى خويندن بوو و ئەوسا چوو تە حوجرەي فەقييان و بۆ خويندن زۆربەي ناوچەكانى كوردستان گەراو و سەرئەنجام لە ھەلەبجە لەلای مەلا عەبدورەحمانى پىنجوينى خويندەكەي تەواو كړدوو و گەراوتەو زىد و مەلەبەندەكەي خۆي و پاشماوێ ژيانى بەوانە وتنەو و پىنوئينى خەلك بردوو تە سەر تا لە ساڵى ۱۳۲۶ لە تەمەنى پەنجا و نۆ سالىدا كۆچى دوايى كړدوو.

مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرپىس لە پەراوى يادى مەرداندا دەلێ: وەك بىستوو مەلا قادر لە زۆر شوێن وانەي وتوو، يەكەم جار لاى شەيخ حەسەنى چرچە قەلا بوو و پاشان ھاتوو تە پرىس و ماوہيەكى زۆر لەوێ بوو و ئەوجا بەفەرمانى مەحمود پاشاي جاف چوو تە قەزابلات تا كۆچى دوايى كړدوو و لەوێدا بوو و لە بەھارى ساڵى ۱۳۲۶ى كۆچى لە قەزابلاتدا جىھانى بەجى ھىشتوو.

مەلا قادر لە ھۆنەرمانەي ھۆنراودا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و ھۆنراوەكانى زۆر پاراو و شىرىن و پەوان. مەلا قادر لە پارچە ھەلبەستىكىدا سەبارەت بەكەلوپەلى دەواړى دەوار نشيناو دواو و ناوې گەلێ ئامرازي بەيادگار بەجى ھىشتوو وەكو دەلێ:

فیراقي تۆ لە (ھەردە)ی دڵ و دەس و دەم
 ھەلێ دا (پەش دەواړى) مەینەت و غەم
 بە (كرويس)ى سىيا تارى پەزارەم
 بە(مىخ)ى مەحکەمى نالە و شەرارەم
 (چلە)ى فرميسكى (قولى)ى چاوەكانم
 (چالەم) قامەت خەمىدەي وەك كەمانم
 بە (كۆماج)ى (ھەسوون)ى بى دەماخم
 بە(تیل) و (چىخ)ى (ئەسپەرپىچ)ى ناخم
 (سنگ) و (كووچیل) و (سەردىز)ى ھەناسەم
 بەسەيلی (دوودەم)ى خوونىنى تاسەم

له (بهەر مـال) و له (پـش مـال) تـالـه حـالـم
دـنـا لـتـنـم، دـه لـتـم وـتـرـانـه مـالـم

واته: ئه‌ی خۆشه‌یسته‌که‌م! دووریی تۆ له (هه‌رده‌ی) دڵ، (ره‌ش ده‌وار)ی خه‌م و مه‌ینه‌تی هه‌ل دا، وه به‌ [گورڤس]ی ره‌شی په‌ژاره‌م و به‌ (میخ)ی پته‌وی ناله‌ی ده‌روونم، وه (چله‌)ی فرمی‌سکی (قولف)ی چاوه‌کانه‌م، وه به‌ (کۆماج)ی (هه‌سوون) و به‌ (تیلّا) و (جیخ) و (ئه‌سپه‌رپیچ)، وه به‌ (سنگ) و (کووچیل) و (سه‌ردرزی) هه‌ناسه‌م و به‌ لافاوی (دووده‌م)ی خوینی تاسه‌م و له (بهەر مـال) و (پـش مـال)ی تـالـه‌ی حـالـم، هـه‌ر دـنـا لـتـنـم و دـه لـتـم: وـتـرـانـه مـالـم.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- یادی مه‌ردان، نووسراوی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپس - به‌غدا، ۱۹۵۸.
- ۲- به‌یازتیک که له سالی ۱۳۲۷ دا نووسراوه
- ۳- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌مه‌لا قادری جاف.

مه‌لا حه‌مدوونی کوێر

۱۳۳۶ - ۱۲۷۸

ئهم هۆنه‌رهمان ناوی حه‌مدوون و کویری مه‌لا ئه‌حمه‌دی شارباژێرییه و به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتوو نه‌ته ده‌ستمان له سالی ۱۲۷۸ی کۆچی له شاری سلیمانیدا له دایک بووه. هه‌ر له منداڵیه‌وه له لای باوکی خه‌ریکی خوێندن بووه و پاشان به‌فه‌قییه‌تی گه‌لی شوینی کوردستان گه‌راوه و خوێندویه‌تی، له تافی جوانیدا تووشی نه‌خۆشیی ئاوه‌ ده‌بی و به‌هۆی ئه‌و نه‌خۆشیه‌وه هه‌ردوو چاوی کوێر ده‌بن و له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆریه‌ی سووره‌کانی قورئانی پیرۆزی له‌به‌ر بووه، به‌م چه‌شنه‌ شار به‌شار و دێ به‌دێ گه‌راوه و سه‌ره‌نجام گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لّبه‌نده‌که‌ی خۆی و له سالی ۱۳۳۶ له ته‌مه‌نی په‌نجا و هه‌شت ساڵیدا له هه‌له‌بجه کۆچی دوا‌یی کردووه و له ژێر دارمه‌کی پیر مه‌مه‌دا نێژراوه.

هه‌ندیک لایان وایه که مه‌لا حه‌مدوون هه‌ر به‌کوێری له دایک بووه و هه‌یج به‌هره‌یه‌کی له خوێندن و سه‌واد نه‌بووه، به‌لام تا بلتی زیره‌ک و وشیار بووه و ته‌واوی قورئانی له‌به‌ر بووه و ئه‌وه‌ش له‌ناو فه‌قیکان فێربووه و زۆریه‌ی ژیا‌نی به‌هه‌ژاری و سه‌واڵکردن له کوردستانی ئێراندا بردووه‌ته سه‌ر.

مه‌لا حه‌مدوون له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که‌می خوێندووه، به‌لام له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوا ده‌ستیکی

بهرز و بالای هه‌بووه و هۆنراوه‌کانی گه‌لێ به‌رز و ته‌ر و پاراو و ناسک و په‌وانن.

مه‌لا حه‌مدوون پارچه هه‌لبه‌ستیکێ سه‌باره‌ت شه‌ری یه‌که‌می جیهانی هۆنیومه‌وه که به‌جاری دلی کاره‌ساتی ئه‌و شه‌ره‌ی دیوه و له‌و پارچه‌یه‌دا رووداوی ئه‌و شه‌ره‌ی گێژاومه‌وه که به‌پاستی نمونه‌یه‌کی هه‌ره به‌رز له وێژه‌ی کوردیدا.

ئهم شه‌ره که له سالانی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ی زاینیدا رووی دا شه‌پێکی زۆر قورس بوو، له‌م شه‌ره‌دا بلیۆن و نیوێک که‌وته‌ ناو گێره و کێشه‌وه و، له راستیدا هه‌زار و سی سهد و چل ملیۆن له هاو‌په‌یمان‌ه‌کان چوون به‌گژی سهد و شه‌ست ملیۆن ئه‌لمانی و نه‌مه‌سوی و مه‌جه‌رستانی و تورکیدا، له‌م شه‌ره‌دا شه‌ست ملیۆن که‌س له‌ژێر چه‌کدا بوون و که نزیکه‌ی هه‌شت ملیۆن که‌سیان لێ کوژرا و هه‌ژده ملیۆنیان لێ بریندار بوو، ئه‌وانه‌ش وا مانه‌وه به‌نه‌خۆشی پشانه‌وه و چاو قوولکه و برسیه‌تی و په‌رێشانیه‌وه مردن. بناغه‌ی هه‌لگیرساندنی ئهم شه‌ره‌ش ئه‌وه بوو که رۆژتیکیان فرنسیس له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یدا به‌دروشه‌ ده‌چوون بۆ شوێنێک و له پێدا له لایه‌ن چه‌ند که‌س له دۆژمه‌ن‌ه‌کانیانه‌وه تیرۆز کران و ئیتر نه‌مه بووه هۆی هه‌لگیرساندنی ئه‌و شه‌ره و سه‌ری ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی به‌بادا.

مه‌لا حه‌مدوونی کوێر باسی ئه‌و شه‌ره‌مان به‌و چۆره بۆ ده‌کا و ده‌لێ:

ئهم رۆژه چ رۆژیکه که عاله‌م شله‌ژاوه
هه‌ر که‌س به‌جه‌خاری جگه‌ری قیমে کراوه
دو‌نیا پری ئاشووبه خه‌لایق به‌عو‌موومی
ئاسایشی لێ مه‌نعه ئه‌لێی هێرشی ئاوه
کامه‌ی که ئه‌لێی خۆشیه‌تی دووره له میحنه‌ت
پیشه‌ی دلی ئالاوه به‌سه‌د دهرد و به‌لاوه
گیرۆده‌یه ئهم عاله‌مه هه‌ر که‌س به‌سیا‌قی
که‌وتوونه‌ته زنجیره‌ی ئه‌نواعی به‌لاوه
وه‌ک ته‌رزه ئه‌باری به‌هه‌موو دهم ئه‌سه‌ف و غه‌م
هه‌وری غه‌زه‌ب و قه‌هری خوا توند و به‌تاوه
نیک و به‌دی ئهم زومره‌ی ئیسلامه به‌جاری
که‌وتوونه که‌شاکه‌ش به‌قۆمانده‌ی ئومه‌راوه
ئهم زالمی سه‌فاکی «سه‌فه‌ربه‌رلگه» ئه‌م‌رۆ
فه‌رمانی به‌خوێن پشته‌نی ئهم عاله‌مه داوه

ژاندرمه نه سوو پټه وهک واشه یی برسی
 بق لاشه ی میلله ت به فروفیللی غه زاوه
 فه وتاوه له بهر سوغره کهر و ئیستر و یابوو
 حوشت سقه ت و شهل بووه، گا پشتی شکاوه
 کهر شه و قی زه پینی نییه هتا له به هارا
 ترسی هیه نهک بیخه نه ژیر باری قه زاوه
 هر شه ش جیه تهی گرتووه ناشووب و موسیبه ت
 میتشووله مه جالی نییه ده رچی له هه واه
 ته یاره به نه سبابی شه ی و فیتنه وه دایم
 جه ولانی نه لئی هه وره به سهر مه رکه بی باوه
 بالۆنی هه لۆ شپوه له که ل دیته ته که رروک
 عالم نه زه ریا به مه سه ل پۆری خوراوه
 نه م جووته به لآزاده ی بالنده یه نه مړو
 سه یاره ی فه و قن به نه لکتریکی چراوه
 عالم له شریخه و شه ره ری دمدمی بقمبا
 هه یران و سه راسیمه و عه قلی خه ره فاوه
 به رقی غه زه بی دانه و نارنجکه و توربید
 ناگر نه پزینن له زه مین و له سه مه اوه
 شه و پۆزه له بهر به رقی قلیج و یم و سوونی
 له معه ی قه سه توژه ش به مه سه ل به رقی هه تاوه
 ده شت و جه به ل و بهر و جزیره و هه موو دونیا
 شه ق شه ق بووه مه جموعی به دم توپی قه زاوه
 وشک و ته پی نه م سه تحی کوره ی نه رزه به جارئ
 کولگبون بووه، په نگینه به خوینی شو هه داوه
 تا حوکه می ته ماشای ته سه ور له هه موو لا
 هر لاشه ی جنراو و سهر و ده سستی شکاوه
 پرووسی غه م و ئینگیزی خه فته هه ردو به جارئ
 هاتوونه ته سهر مؤمنی عوشره ت به سوپاوه

هەر له‌حزەى سەد لەم چ له‌مۆمن، چ له‌موشرك
 واسل به‌دوو جیمن به‌ه‌تاو و به‌ه‌تاوه
 واپۆر و سه‌فینه و به‌لەم و كه‌شتى و ئوستۆل
 ئاماده‌ى ه‌ربن له‌هه‌موو لا ته‌نراوه
 گىراوه به‌ه‌يزى چه‌ك و ته‌ياره و سارووخ
 مه‌عموره و وێرانه هه‌چى ناوى براوه
 له‌و پۆژهوه دونيا هه‌يه تا ئه‌م ده‌مه بێ شك
 مه‌غلووبه‌ى به‌م غايه‌ته نه‌بووه و نه‌كراوه
 بۆ گرتن و بۆ كوشتنى ئه‌م عاله‌مه يه‌كسه‌ر
 ئه‌م عه‌رسه‌ى ئافاقه ئه‌لى حه‌لقه‌ى داوه
 ئه‌م دینه له‌ پيشا وه‌كو سه‌رچاوه‌ى زه‌مزه‌م
 بێ غه‌ش بوو، ئه‌مىستا كه ئه‌لى عه‌ينى قوراره
 بنچینه‌ى ده‌ركه‌وتوو به‌نيادى شه‌ريعت
 يه‌كسه‌ر هه‌ره‌سى بردوو ئاسارى نه‌ماوه
 پڕ گه‌ردى غه‌مه ناوى سه‌عاتى دلى عاله‌م
 په‌قاس و جه‌ر و زنبه‌له‌ك و چه‌رخى شكاوه
 يا په‌بى له‌به‌ر خوومه‌ت و ئىكرامى محمه‌د
 په‌حمى بكه به‌م باقى ئىسلامه كه ماوه
 كه‌م زۆره ئه‌گه‌ر نه‌سه‌ره‌تى حه‌ق پاهنما بێ
 بێ نه‌سه‌ره‌تى حه‌ق له‌شكرى دارا سه‌ره واوه
 (حه‌مه‌دى) دلى يه‌خسىرى فه‌ره‌نگى غه‌مه ئه‌مپۆ
 دىوانه‌كه‌ى ئه‌م هۆنه‌ره هه‌شتا له چاپ نه‌دراوه و هه‌روا ماوه‌ته‌وه.

سه‌رچاوه‌كان

- ١- ريشته‌ى مروارى (به‌ركى ستيه‌م) عه‌لان‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ١٩٥٨.
- ٢- يادداشته‌كانى خۆم سه‌باره‌ت به‌مه‌لا حه‌مدوونى كوێر.

سهی نه حمه دی نه قیب

۱۲۸۰ - ۱۳۲۸

نهم هونهره مان ناوی نه حمه د و کورې شیخ مه حمودی
کورې شیخ ماری کورې شیخ حه سنی گلنه زهره دیه و
نازناوی نه قیبه. به پتی نهو به لگانه ی که که وتونه ته
دهستمان له سالی ۱۲۸۰ ی کچی له شاری سلیمانی
هاتوته دنیاوه. هر له مندا لیه وه خراوته بهر خوتندن و
که له نامیلکه ورده له کانی فارسی بووته وه، سه رهای
زانستی نیسلامی له حوچره ی فقیاندا دهست پتی کردوه
و ماوه یه که له لای مه لا حامید که ماموستای مزگه وتی

بالیکه دهری بووه خوتندوویه تی و نهوسا لای عیرفان نه فهنه دی خه ریکی خوتندن
نه ستیره ناسی و ماتماتیک بووه و ماوه یه کیش له لای مه لا حمه دهمینی بالیکه دهریدا
لیکدانه وهی قورئانی پیرۆز و فقهی نیسلامی خوتندووه و سه رنه نجام له لای شیخ
مسته فای موفتی ودمی مه لایه تیی وهرگرتوه و گه راوته وه زید و مه لبه نده کی خوی.

که له سالی ۱۲۹۶ گه راوته وه مه لبه نده کی خوی، باوکی مردووه و نهوسا کراوه
به سه روکی شارکه و له گه ل نه وه شدا خه ریکی پتشنویژی و وانه وتنه وه بووه و له سالی
۱۳۲۱ له پتی هه ولیر و مووسله وه چووته نهسته موول و بیره وهری نه م که شت و کتله ی له
دهفته ریکدا نووسیوه و به یادگار ماوته وه.

له سالی ۱۳۲۸ دا له گه ل هه ندی له هاوه لاندیدا چووه بق حه ج و له ویدا تووشی نه خووشی و
درد بووه و چند پۆز به و درده وه تلاوته وه تا کچی دواپی کردووه و له کورستانی
بیرۆزی به قیعه له شاری مه دینه دا به خاک سپراوه.

نه قیب هر له تافی جوانیدا که خه ریکی خوتندن بووه هه وه سیکي زوری که وتوته سه ر
هونراو، هر له و کاته وه دهستی کردووته هونراو هونینه وه، نینجا ختی داوته دیوانی
هونهرانی هه ورامی شیوه وکو بیتسارانی و مه وله یی و سهیدی، له بنده ست نه مه شه وه
دیوانی هونهرانی بابانی وکو نالی و سالم و ناهی خوتندووته وه و چه شکه ی هونراویانی
لی وهرگرتوه، وه به م جوړه نه م هونهره مان ده که ویتته کووشی هونراوه وه و نه قیب ده کاته
نازناوی خوی و هه ندی جاریش هر (سهید) بووه.

نه قیب وکو ده لین له فیه و لیکدانه وهی قورئان و میژووی نیسلام زور شارمزا بووه و

گه لئی په پرتووکي له م باره وه به زمانې عه رمبي و فارسي نووسيون که به داخه وه زوړ به ی نه و
په پرتووکانه ی له ناوچوون.

نه قيب سه ری کيشاوه ته ناو هه موو جوړه وتنیکه وه: دلداري ئايني، کومه لايه تي،
رامياړی. هونراوه ئاينيه کاني که زوړ به ی ديوانه که ی گرتووه ته وه، گه لئی به رز و ته ي و پاراو
و شیرنن، له گه ل نه وه شدا هونراوه دلداريه کاني زوړ به رز و دلپاکيشه رن، وهکو له م پارچه
هه لېسته دا به ياره که يدا هه لده لئی و ده لئی:

کوفري زولفی لاده با، ئيماني پروی ئيزهار نه کا
چيني زولفی غاره تي موشکی خه تا و تاتار نه کا
دوو هيلال و پژ و شه و جه معن له پروی دلدار دا
هردوو زیددیش پتکه ون کئی فله لسه فه ی ئينکار نه کا
شکلی دلبر سه د هه زار نه شکالی تر قوربانی بی
مونتيجي نه سراره عه قلم وا له دووی نه و بار نه کا
چاوی بادامی و شه کر خه نده ی ده هانی یاری خوم
سه د هه زار له بزیننه دینیت و ده وای نه کدار نه کا
نرمی ناکا، دلپه قیي نه و شوخه گریه و داد و شین
نه و به ناحق بویه عاشق جاپسی نیتو شار نه کا
قه لبي (سه يد) عه رشی حقه گه ر که سی تیکی بدا
عومری دینی خوئی و پژی نه حمه دیش بیتزار نه کا

واته: ياره که م کاتئ زولفه کاني له سه ر پرومه تي لا ده با و، پرومه تي ده رده خا، زولفه کاني
که چين چين پراوه ستاون موشکی خه تا و خوته ن به تالان ده بن و هيچ بايي و بايه ختيکیان
بق ناهيتلنه وه. پرومه تي ياره که م وهکو ئاسمان جوانه و برؤکاني وهکو مانگی يه کشه رهن و
زولفه کانیشی وهکو شه و تاريکن، چاوه کاني بادامييه و پتکه نيني وهکو شه کر شیرينه و
هه رچند بگريم و شيوهن که م، دلی نه و شوخه م بق نه رن نابي، دلی سه يد کوکاي رازی
خوایييه، نه گه ر که سيک بیت و تیکی بدا و زوړی بکا، هم خوئی له ناو ده با و هم گیانی
نه حمه دیش خه مناک ده کا.

نه قيب له م پارچه دا دياردی ده کاته فه رمووده يه کی پتغه مبه ری گه وره ی ئيسلام که
ده فه رمووی: «قلب المؤمن عرش الرحمن» واته: دلی موسلمان مه کو و جیگای خوای
به به زه يييه. نه حمه د که ناوی هونه ره له په وانبیژیدا ته وره ييه، چونکه دوو مانای لی

دەبىتتە، يەكەم ناۋى خۇيەتى و دووهم ناۋى پىغەمبەرى گەرەى ئىسلامە و بەھەردوۋ ماناكەى دەتوانىن بېگىرىن.

نەقىب ھۆنەرلىكى خواناس و سۆفى بوو و زۆربەى ھۆنراۋەكانى لەسەر پى و پچەى خواناسىدا ھۆنىۋەتەو. نەقىب برە ھۆنراۋىكى ھەيە كە لەسەر دىرى (بەحرى نوور) ھۆنىۋىتەو وا ديارە لەسەر پىچكەى مەھوى و خاكى پۇشتوۋە، چونكە ئەم دوو ھۆنەرەش كە ھاۋچەرخى خۇى بوون، ھەر كام چەكامەيەكى وایان ھۆنىۋەتەو، نەقىب چەكامەكەى بەم جۆرە دەست پى دەكا و دەلى:

(وصلی اللہ علی) ذاتى كە قورئانى سەنا خوانە
لە جوملەى موعجىزاتى ئەوۋەلى ئاياتى سوبحانە
شەھەنشامى سەرىرى (لى مع اللہ) واسیتەى ئىمكانە
پەسۋولى ئىنس و جانە ئونسى جانە بەحرى ئىحسانە
بەبەردى چۆن بگەم تەشبیھ كە نوورى مەھ لە خۆر دەسكەوت
فەقەت (فخر الرسل) فەيزى لە نوورى ھەي مەنانە
سومومى قەھرى مالىۋىران كۈنەندەى مىللەتى كوفەرە
نەسىمى مېھرى زینەت بەخشى گولزارى موسلمانە
بەنوورى پۆزى روخسارى شەوى كوفرى جەھل گوم بوو
شەھى تەختى (لعمرك) مەسنەد ئارای مولكى عىرفانە
شەوى ميعراجى ۋەك سوبحى ھىدايەت پاك و نوورانى
شەوى بوو تا قىامەت سەھەزاران پۆزى قوربانە
لە حوجرەى (ام ھانى)دا خەوى لى كەوتبوو جبرىل
بەتەعجىل ھات و فەرموۋى مەرحەبا بۆ فەخرى ئەكوانە
بوراقى بەرق پەفتارى كە بۆ ھىنا سوۋارى بوو
گەيشتە (مسجد الاقصى) ئەۋەندە نەسحى قورئانە
كە تەشرىفى دەچوو بۆ ئاسمان مژدەى دەدا جبرىل
لە دەۋرى شەمەى روخسارى مەلائىك بوونە پەروانە
ھەتا ھەزكبا خودا بۆ مەقدەمى جەنەت دەپازىنئىت
ئەۋەندەى پى بەدلىدا دارى (طوبىا) ھاتە لەرزانە
لەسەر بەھسى (او ادنى)دا بلى چى، بەندەبى (ادنى)
كەيشتە لامەكان و ھاتەو جەي خۇى ھەر ئەۋنانە

ههزار نه‌ندهر ههزار نه‌سرار و ئاساری کرا ته‌علیم
له به‌نجا نوێژه‌وه بۆ هاته‌ سه‌ر ئهم پێنج فهرزانه

واته: دروود لسه‌ر پیغهمبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام که خوای مه‌زن له قورئانی پیرۆزدا ستایشی کردوو و فهرموویه: (وانک لعلی خلق عظیم) واته: تۆ خوومخده و ئاکاریکی جوانت هه‌یه. ئه‌و پادشایه‌که که لسه‌ر ته‌خت دانیشتوو و بووته هۆی ئه‌وه که خوا مرۆ و جنۆکه له‌به‌ر ئه‌و به‌دی بێت. پیغهمبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام پروناکیی خۆی له خوای مه‌زن وه‌رگرتوو و که له پروناکیی خۆر زۆر گرنگتره، پیغهمبه‌ر بێ بره‌وایی و ناخوایی به‌جاری له‌ناو برد، وه‌کو بای شه‌مال جوانیی به‌گوڵ و گوڵزاری باخی موسلمانان به‌خشی. پیغهمبه‌ر لسه‌ر گه‌نجینه‌ی زانیاریدا دانیشتوو و پروناک گه‌ره‌وه‌ی ولاتی زانیارییه. پیغهمبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام له شه‌وی میعراجدا ئه‌وه‌نده پروناک بووه که ئه‌و شه‌وه جیهانی به‌جاری پروناک کرده‌وه، کاتێ پیغهمبه‌ر له مالی ئوم هانی دابوو، جبره‌ئیل هاته لای و ئه‌وی له‌گه‌ڵ خۆیا برده باره‌گای خوایی و له مزگه‌وتی ئەقساوه تێ په‌ڕی و کاتێ فریشته‌کان له ده‌وریا کۆبوونه‌وه و، وه‌ له‌و شه‌وه‌دا هه‌زاران شتی نه‌یتنی و چاکی بێ فێرکرا و نوێژی هه‌ر له‌وتدا فهرمان بێ دراو به‌م چه‌شنه پیغهمبه‌ر هه‌مووی ئاسمانه‌کان گه‌ڕا و به‌چاری سه‌ر خوای خۆی بینی و ئه‌وسا هاته‌وه جێگا که‌ی خۆی که تیا یا نووستبوو. نه‌قیب له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کۆمه‌لاتیشدا ده‌ستێکی بالای هه‌بووه، ئه‌وه‌ش پروو و ئاشکرایه که ده‌وری هۆنر ده‌ورێک بووه پێ له شه‌ڕ و هه‌را و پێنگر و جهرده‌می و درۆ و ده‌له‌سه و، گه‌لی کورد له‌وپه‌ڕی سه‌خه‌له‌تی و نارمه‌ه‌تیدا ژیاون و ئه‌م باره ناله‌باره به‌جاری کاری کردووته سه‌ر هۆنر، بۆیه هۆنراوه‌کانی ئاوێنه‌یه‌کن بۆ پێشاندانی کارمه‌ساتی رۆژگاری خۆی، وه‌کو له‌م باره هه‌له‌سته‌دا ده‌لێ:

عەجەب وەقتیکە خەلقى ھەر لە ناشووب و زەرەر ئەدوێ
 شەو و ڕۆژ ھەر لە کینە و بوغز و ئیفساد و لە شەڕ ئەدوێ
 دەبینم شا کە ئیستاکە لە کونجی عەزەلە تا ماتە
 بەکۆلی جەھلەوہ جاھیل لەگەڵ ئیبنولحەجەر ئەدوێ
 لە فەرقي فیرقە دەینە جیی دزان ئەما مەلای مەزلووم
 دەبینی عەکسی خۆی، دائیم لە ئالام و کەدەر ئەدوێ
 ئەمێستا جەرە فەردی کامیلە، دز مەردە بێ شووبە
 کەچی ڕۆژی قیامت ئەو لەگەڵ ئەھلی ھونەر ئەدوێ

بزانه تۆ له حالى زالم ئىستاكه چراى چاوه
 كهچى ئه و وا بهبى پهروا له ههدى خۆى بهدر ئه دوى
 كهسئ مهقبوول و ماقووله كه ناماقوولى كارى بى
 ئه وه مه رغووب و مه حبوويه، له گه ل ئه هلى نه زهر ئه دوى
 له لام كاژاوئى، جوودى له بۆ سوحبهت سه ر و زياته
 به ديقهت سهيرى (ئهحمه د) كه ن كه وهك سياكى دوهر پ ئه دوى

واته: ئه مه چ پوژگارئكى سهيره كه خه لك ئاواره و سه رگه دانه و باس هه ر باسى هه را و
 ئاژاوه و پقوقين و توولانه وه و شه ره ئه وهى كه گه وه و سه رۆكه ئىستاكه داماو ه و له
 كونجىك دانىشتوو ه وه ئه وهى وا نه زانه خه ريكى لىكۆلئنه وهى په راوى ئىبنولحه جهره، له م
 چه رখে دا دزى و جه رده يى به جوړئ باوى سه ندوو ه، كه هه ندئ شانازى پتوه ده كه ن، به لام
 له و دنيا جىگاي دۆزه خه. ئه گه رچى زۆردار و سته مكار ئىستاكه خه ريكى زۆر و سته مه و
 خه لك ده چه وسى نى ته وه و هه ندىك له ترسى گيانياندا رىزى ده گرن، به لام سه ر ئه نجامى
 خراپ له دوايه و له م پوژگار ه دا رىزى كه سىك ده گرن كه پيشه يان زۆر و سته مه و، ئه مه ش
 وانابى و ئه م باره كۆتايى پى دئ.

سه رچاوه كان

- ۱- دىوانى سهى ئهحمه دى نه قىب لىكۆلئنه وهى مهحموود ئهحمه د مهحمه د - بهغدا، ۱۹۸۵.
- ۲- الشىخ معروف النودهى، تاليف محمد الخال - بغداد، ۱۹۵۱.
- ۳- شيعر و شاعيره كانمان، نووسىنى نهجه دىن مهلا، له پوژنامهى ژين ژماره ۱۲۶۰.
- ۴- سهيد ئهحمه دى نه قىب، نووسىنى سوژان مهحوى، له كوڤارى بهيان ژماره ۹۹.
- ۵- مێژووى ئهدهبى كوردى - عه لانه دىن سهججادى - بهغدا، ۱۹۵۲.

ئهمىن فهيزى بهگ

۱۲۸۲ - ۱۳۴۷

ئهم هۆنه رهمان ناوى مهحمه د ئهمىن و كورپى دهرويش عهبدولقادر و نازناوى فهيزيه.
 بهپى ئه و بهلگانهى كه كهوتوو ته دهستمان له سالى ۱۲۸۲ى كۆچى له شارى سلتمانيدا
 هاتوو ته دنياوه. هه ر له مندا ليدا خه ريكى خوێندن بووه و له تافى جوانيدا چوو ته بهغدا
 له ئاماده يى سپاييدا ناو نووسى كردوو و له پاش ئه وهى كه چه ند سال خوێندويه تى
 بىروانامه ي وهرگرتوو و پوڤشتوو ته ئهسته موول له بهشى تۆپچيه تيدا كهوتوو ته كار و له
 پاشا بووه ته ئهفسه ر و ئه وسا گه راوه ته وه بهغدا و له ويدا بووه ته مامۆستاي ژماره و

جوغرافیا و ماوهیه کیش له مووسل و سلیمانیدا بووه و له پاشا رۆیشتووتهوه ئهسته موول و له پاش چهند سالتک خانه نشین کراوه و ئهوسا گهراوهتهوه مووسل و که شهرى جیهانی دهست پى کراوه رۆیشتووته حهلب و ماموستا رهفیق حیلمی وهکو له پهراوى «شيعر و نهديهياتى کوردی» نووسيووه له سالى ۱۳۳۵ى کۆچیدا ئوى له حهلب دیوه و دهلى که کاتى چوومه دیتنى نهخۆش بوو. ئەمین فهیزی له ئاخر و ئۆخرى تهمهنىدا تووشى گۆجى بوو و سهرةنجام بهو دردهوه له سالى ۱۳۴۷ له تهمنى شهست و پینج سالیدا کۆجى دواى کردووه وله گۆرستانى ئهسته موولدا نێژراوه.

ئەمین فهیزی بهگ بهیهكى له زاناىانى ههه بهرز و هۆنه رانى سهدهى سێزدهیهىم و چواردهیهىمى کورد دێته ژمار، ئهوه لهگهڵ ئهوهى بهپیشه سهرباز و ئهفسه رێکى لێهاتوى دهورى خۆى بووه کهچى له ژماره و خۆرسکدا زانایهکى بهرز بووه، زۆربهى تهمنى بهنووسینی پهراو و هۆنینه وهى هۆنراو بردووته سهه و ههندى له پهراوهکانى که چاپ کراون بریتین له: «اجماد النتائج» و «تفرقه الرياضيات» و «هواى نهسىمى» و «شعاعات» و «ئهنجومهنى ئهدىبان». لهگهڵ شێخ رهزای تاله بانیدا ههلبهستیان بۆ یهکتر نووسيووه و زۆربهى نامهکانیان بهفارسی بووه.

ئەمین فهیزی بههۆى نووسینی پهراوى ئهنجومهنى ئهدىبان که هۆنراوى ههندى له هۆنه رانى کوردی ئهوه سهردهمهى تێدايه، راژهیهکى زۆرى بهوژدهى کوردی کردووه و خۆیشى له هۆنینه وهى هۆنراوى کوردی و فارسی و تورکیدا بى هاوتا بووه و (شعاعات) که کۆمهله هۆنراوى تورکى ئەمین فهیزی بهگه، نمونهیهکى بهرزى هۆنراوى تورکى ئهوه سهردهمهیه، بهلام هۆنراوه کوردی و فارسىیهکانى کۆ نهکراونهتهوه و زۆربهیان تیاچوون. ئەمهش چهند هۆنراویکى ئهوه که دهلى:

که جهیشى غهه هوجوومى کرد نيزامى عومرى من تێک چوو
ئيتر مومکن نييه ئاسايشى حالى پريتشانم
بينای بورجى بهدهن پروخا بهگوللهى حادسات ئيمړو
نه ما قووهت له ئهژنوما برا پشتم شکا شانم

وا دياره ئەمین فهیزی ژيانتيكى زۆر نالهبار و سهختى بردووته سهه که دهلى: کاتى لهشکرى پهژاره هێرشى بۆ هێنام، نهريتى تهمنى من تێک چوو، ئيتر لام وا نييه که بارى پريتشانم هێمنى بېنى، بينای برجى لهش بهگوللهى کارهساتى ئهمرۆ کاو و ويران بوو، هێز له ئهژنوما نه ما و پشتم برا و شانم شکا.

چهنده جوان بۆت شى دهکاتهوه که ئهگهه پياوى چاک له پێدا لهگهلتدا بى، هېچ باکيکت

بۆ نىيە، بەلام ئەگەر بەدخوويەك بېيىتە ھاوئل و ھاوړتت، دۆزەخ جېگەتە، چونكە لەو ماوہ كورتهدا وەرەست دېنئ و تەنگت پئ ھەلەدەچنئ، وەكو دەلئ:

گەر پەفېقت پياوئ سادق بئ چ باكي پئگەتە

گەر كەسئ بەدخوو لەگەلتدا بئ جەھەنەم جېگەتە

لە تاقە ھەلبەستېكي ترېشدا ئەوھمان بۆ دەردەخا كە لە باسئ زانياربئ ئاينئ و فيقھدا شارەزا بووہ و دەلئ: زانستئ راستەقېنە و ژيانئ ھەميشەبئ ئەوھيە كە بنيادەم ترسئ لە خوا بئ و پئغەمبەري گەرەي ئيسلامئ خوش بوئ و خوشەويستئ ئەو لە دلېدا بئ:

عيلمئ يەقېن و حەياتئ سەرەمەد

خەوفاي خودايە و حووبئ محەمەد

ئەمەش پارچە ھەلبەستېكي تەر و پاراو و شيرينئ ئەم ھۆنەرە كە دەلئ:

ياخوا ھەلكەنئ ئەو كئوہ لەبن

بەلكو دەرکەوئ نوورئ ديدەي مەن

مەن دوور و تۆ دوور كئوئكەمان بەينە

ھەر نەبراپەوہ ئەم كەينوبەينە

ياخوا ھەلكەنئ ئەو كئوہ لەبن

بەلكو دەرکەوئ نوورئ ديدەي مەن

نئوانمان ئەگەر ھەر كئو بئ چاكە

كارمان بەژموردەي دەستئ ناپاكە

زمانئ بېرئ پەنجەي ھەلوەرئ

ئەوہي كە پئگا لە دوودل ئەگرئ

ئەمەين فەيزئ ھەرەھا وتمان لە ھۆننەوہي ھۆنراوئ فارسيشدا دەستېكي بەرز ر بالائ ھەبووہ. بەلام بەداخوہ ھۆنراوہ فارسيەكانيشئ وەكو كوردیەكانئ لەناوچوون و ئيمە ھەر تەنيا تاقە ھۆنراوئكي فارسيمان دەست كەوت كە لەبەرئەوہي زۆر قوولە ئەوا لئردەدا دەينووسين:

ریش سفید «فیضی» خندد بر آنکە گوید

بالا تر از سیاہی رنگ دگر نباشد

واتە: پدینئ سپئ (فەيزئ) پئ دەكەنئ بەو كەسەي كە دەلئ: بەسەر پەنگئ پەشەوہ پەنگئكي تر نىيە.

شیخ مارفی نۆدی

۱۱۶۶ - ۱۲۵۴

ئه‌م زانایه‌مان ناوی محهمه‌د و کوری سه‌ید مسته‌فای به‌رزنجیییه و به‌شیخ مارفی نۆدی ناسراوه و به‌چهند پشت ده‌چیته‌وه سه‌ر شیخ عیسا‌ی به‌رزنجییی. به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که که‌وتونه‌ته ده‌ستمان له‌ سا‌لی ۱۱۶۶ی کۆچی له‌ دیتی نۆدیدا له‌ دایک بووه - نۆدی یه‌کێ له‌ دیکانی شاربا‌ژێر بووه که که‌وتووته چهند کیلۆمه‌تری شاری سلیمانیه‌وه. هه‌ر له‌ مندا‌لیدا خه‌ریکی خۆێندن بووه و هه‌رکه له‌ په‌راوه‌رده‌له‌کانی فارسی و عه‌ره‌بی بووته‌وه، چووته قه‌لاجوالان و له‌ویدا خه‌ریکی خۆێندنی پێزمانی عه‌ره‌بی بووه و له‌ پاشا رۆیشتووته دیتی هه‌زارمێرد و له‌لای ئیبنو لحاج خه‌ریکی خۆێندنی فه‌قهی ئیسلامی بووه و ماوه‌یکش له‌لای مه‌لا عه‌بدوللای بێتووشی خه‌ریکی خۆێندن بووه و له‌لای ئه‌و فێری وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و زانیاری ئیسلامی بووه و له‌ پاش ته‌واوکردنی خۆێندنه‌که‌ی که‌پاوه‌ته‌وه سلیمانی و له‌وێهه‌ چووته دیتی دۆل په‌موو ماوه‌یه‌ک له‌لای شیخ عه‌لی به‌رزنجییی ماوه‌ته‌وه تا خه‌رقه‌ی لی وهرگرتوه و نه‌وسا چووته قه‌لاجوالان و له‌ویدا خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه و ریتنۆینی خه‌لک بووه و پاشان چووته سلیمانی و پاشماوه‌ی ژیا‌نی به‌وانه‌وتنه‌وه و دانانی په‌راو و نامیلکه‌ی به‌که‌لک به‌سه‌ربردوه تا له‌ سا‌لی ۱۲۵۴ له‌ ته‌مه‌نی هه‌شتا و هه‌شت سا‌لی کۆچی دوا‌یی کردوه و له‌ گردی سه‌یوان نێژراوه.

شیخ مارف به‌یه‌کێ له‌ زانایانی هه‌ره به‌رزی کورد دێته ژمار، له‌ وێژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی و کوردیدا مامۆستا بووه و له‌ لیکدانه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و گێپانه‌وه‌ی فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بێ، بێ وێنه‌ بووه و نزیکه‌ی سی و پێنج به‌رگ په‌راوی سه‌باره‌ت به‌بیروباوه‌ری ئیسلامی و لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز و پێزمان و وێژه‌ی عه‌ره‌بی و فه‌قهی ئیسلامی داناهه‌ و که‌لی هۆنراویشی به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی هۆنیوه‌ته‌وه. به‌داخه‌وه شیخ مارف جگه له‌ په‌راوی (ئه‌حمه‌دی) شوێنه‌وارێکی تری کوردیی دانناوه، ئه‌ویش مه‌به‌ستی ئه‌وه نه‌بووه که‌ پازه‌ و خزه‌تی زمانی کوردی بکا، به‌لکو بۆ ئه‌وه بووه که‌ کاک ئه‌حمه‌دی کوری به‌و نامیلکه‌یه‌ فێری زمانی عه‌ره‌بی بێ و، سه‌ره‌تا‌که‌شی به‌فارسی داناهه‌، وه‌کو له‌ سه‌ره‌تای ئه‌و نامیلکه‌وه ده‌لی:

بنام خدای حی لایموت	پروردگار ملک و ملکوت
الحمد لله على ما وهب	هدانا الى لسان العرب
صلاة و سلام بى حدو حساب	بر محمد باد هم آل واصحاب
دراين رساله به کردی زبان	کنم زبان عرب را بیان
تا که فرزندانم احمد بى تعب	شود دانای لغات عرب
لهذا ناوم نای نه حمه ديه	والله ارجوا اصلاح النيه

واته: به ناوی خوای زیندو و نه مر، په روه ردگاری زهوی و ئاسمان، سپاس بۆ خوا بۆ
 نهوی زمانی عهره بی به ئیمه به خشی دروودی بۆ نه دازه و بۆ ژمار له سه ر پیغه مبه ری
 گه وری ئیسلام و که سوکار و یاره کانی، له م نامیلکه یه دا به زمانی کوردی، زمانی عهره ب
 ده خمه روو تا کو کوره که م نه حمه د به بۆ رهنج فیزی زمانی عهره بی بۆ، له به ر نه وه ناوم نا
 «نه حمه دی» یه، بیرى چاک له خوا داوا ده که م.

نامیلکه ی نه حمه دی بریتیه له دوو به ش، به شی یه که می به شی ناوه و به شی دووه می
 به شی فرمانه واته: (باب الاسماء) و (باب الافعال) و بۆ نهوی خویننه ر لیتی تیک نه چۆ
 وشه عهره بییه کانی خستوو ته ناو که وان و کوردیه که ی به دوا ی عهره بییه که وه نووسیوه، که
 به راستی کار تکی زۆر گرنگه و له و کاته دا خزمه تیکی زۆر گه و ره بووه بۆ خویننده واران ی
 کورد. نه وا لیره دا هه ندۆ له به شی یه که می نه وه ژنرا وانه دینین:

(رَأْس) ســـــــــــــره (عَيْن) چاوه
 (بَدَن) قـــــــــــــالب (اسْم) ناوه
 (أَنْف) لووته (حَاجِب) برۆ
 (فَخِذ) پا نه (رُكْبَة) نه ژنۆ
 (جَبِين) و (جَبْهَة) ته وێله
 (مَكْر) و (كَيْد) و (حِيلَة) فێله
 (ظَهْر) پشته (كَتِف) شان ه
 (شَفَة) لێ وه (سِن) ددانه
 (بَطْن) سکه (مَصْدَر) سنگه
 (كِعُوب) کنگر (نَعْنَاع) پونگه
 (سَاعِد) باسکه (عَضْد) قو له
 (قَرْنَا) شاخدار (جَمَاء) کو له

(مَتین) قایم (مَتَن) پشته
 (لَبَن) شیر (لَبَن) خشته
 (شَعَر) مووه (قُطَن) لۆکه
 (عَدَس) نیسکه (حِمص) نۆکه
 (ظفر) نینۆک (مِسْحَاة) بیلله
 (صَافِي) سافه (كَدِر) لیلله
 (شَارِب) سمیل (لَحِيَة) ریشه
 (جَرَح) برینه (وَجَع) ئیشه
 (بَاع) و (دِرَاع) و (يَد) دهسته
 (سَرِيع) چهپانندن (بَطِيء) سسته
 (نَاصِيَة) چیه پیشه سهره
 (اِبِل) وشتَر (حِمَار) كه ره
 (أَصْبَع) ئهنگوشت (قَدَم) پدیه
 (نَذَكْر) نیره (أُنْثَى) مپیه
 (أُذُن) گوپیه (مَرْفِق) ئه نیشكه
 (دِيك) كه له شپَر (دُجَاج) مریشكه
 (وَجْه) روو (كَاهِل) نپوشانه
 (لَحْم) گوشته (عَظْم) ئیسقانه
 (اِبْط) بنهنگل (جَنْب) ته نیشته
 (قَاع) جیگه ی نه رمان و دهسته
 (صُلْب) پشتته (مَنْكَب) شانه
 (نَصْل) سه ره رِم، هم په یكانه
 (عَقَب) پاژنه (عِرْق) ره گه
 (عَصَب) پدیه (كِرْش) ورگه
 (كَعْب) قاپه (لُثَة) پووكه
 (عَرُوس) زاوا یا هم بووكه
 (نَنْب) كلکه (عُورْف) یاله
 (جُنَاح) گوناح (جَنَاح) باله

(شَاب) جوانه (هَرِم) پیره
 (قَوس) کهوانه (سَهْم) تیره
 (مُخَاط) چَلَمه (لُعَاب) لیکه
 (لُقَمَة) پاروو (لُبْنَة) تیکه
 (صَلَاة) نوژنه (أَذَان) بانگه
 (سَنَة) ساله (شَهْر) مانگه
 (نَهَار) پوژده (لَیْل) شهوه
 (نَوْم) نووسستنه (رُوعِیَا) خهوه
 (ذَهَب) زیره (فِضَّة) زیوه
 (جَبَل) کیتوه (وادی) شیتوه
 (غَدِیر) گۆلاوه (بُرْکَة) برکه
 (صَهْبَاء) شهراپه (خَل) سرکه
 (أَرْنَب) کهرویشکه (فَهْد) ئیسمی یۆزه
 (نُسِر) سیسارکه (رَخْم) پیرۆزه

ئهمهش چهند هۆنراویکی تر له بهندی دووهمی نامیلکه که بهشی فرمانه و له سهه
 کیشیکی تر هۆنیویه ته وه:

(بَاب) ده رگا (عِقْد) کهردمبهندی دور
 (طَرَف) جوانۆ (زَرْد) دوگمه (طَاق) تار
 (سَبْقَط) بال (ه) په (زِق) مشکه
 (جِيفَة) لاشه (تَحَى) خیکه (عَد) شمار
 (أُسْر) میزگیران (سِمَسَم) کونجیه
 (قِطْف) بهر (مُثْمَر) درهختی میوه دار
 (أَجَنْبِي) بیگانه (جَدْرِي) ئاوله
 (غَصْن) ههم (فَرَع) و (فَن) چی شاخدار

ئهمهش بهندیکی تر له بهشی دووهمی نامیلکه که له سهه کیشیکی تر هۆنیویه ته وه:

(وَتَر) چی ژى (وَطَر) حاجهت (نَقِي) میشک
 (لَبَأ) ژهک، فرۆ (انْفَحَه) چی فریشک
 (حَصْن) چییه بهردی بچووک
 (أَنُوك) ئهمهقه جهمعی (نُوك)

(غُرَاب) (غُدْلَف) قهله پشه
 (نُون) ماسییه (دَامِس) پشه
 (عُنْصُل) پیازه خووگانه
 (مَنْهَل) چهشمه (مَعْدَن) کانه
 (رَمَاد) چیه خۆله میسه
 (رَمَد) به کوردی چاویشه
 (سَبْحَة) تهزیحه (صِر) بای سهخته
 (نِی) کاله (نَضِیج) پوخته
 (لَجَام) له غاوی (خِطَام) ههوسار
 (رَاکِب) به کوردی حوشتی سوار
 (غَالِی) گران (رَخِیص) ههزان
 (عَالِم) دانا (جَاهِل) نهزان
 (جَبَدِید) تازه (قَدِیم) کوته
 (مَشْحُون) بره (دُهْن) روته

نه مهش بهندیکی تر له بهشی دووهمی نامیلکه که له سهه کیشیکی تر هونیویه تهوه:

(سَبَق) پیشکهوت (نَظَر) روانی
 (أَخَذ) گرتی (أَكَلَ) خواری
 (ظَهَرَ) (لَا حَ) (بَدَا) دهه کهوت
 (عَرَفَ) ناسی (بَعَثَ) ناردی
 (مَدَحَ) وهصفی به چاکه ی کرد
 (طَحَنَ) هاری (عَجَنَ) شیلای
 (كَحَلَ) ریشتی (وَهَبَ) بهخششی
 (فَعَلَ) کردی (حَرَثَ) کیلای
 (فَقِهَ) زانی (نَحَتَ) تاشی
 (خَرَبَ) لیتی دا (كَتَبَ) نووسی
 (غَزَزَ) زۆد بو (نَزَرَ) کهم بوو
 (جَذَبَ) کیشای (سَأَلَ) پرسشی

(صَعَب) سەخت بوو (سَهْل) ئاسان
 (بَسَط) پاي خست (عَزَل) پستی
 (سَعَلَ) كۆكى (فَزَع) ترسا
 (رَقَم) نووسی (عَقَد) بەستی

سەرچاوهكان

۱- الشیخ معروف النودهی تالیف محمد الخال - بغداد، ۱۹۶۱.

۲- ئەحمەدی دانراوی شیخ مارفی نۆدی - سلیمانی، ۱۹۳۶.

حاجی تۆفیقى پیرەمێرد

۱۲۷۸ - ۱۳۷۰

ئەم ھۆنەرەمان ناوی تۆفیق و کورپی مەحموود ئاغایە، ھەمزە ئاغای باپیری سەرەک وەزیری ئەحمەد پاشای بابان بوو، بەپیتی ئەو بەلگانەیی کە کەوتوونەتە دەستمان لە سالی ۱۲۸۷ی کۆچی لە شارێ سلیمانییدا لە دایک بوو. ھەر لە منداڵییەو خەریکی خوێندن بوو و قورئان و پەراو و وردەلەکانی تەواو کردوون و لە پاشا چوووتە حوجرەیی فەقییان و ماوہیەک لەلای مەلا سەعیدی زەلەلەیی خەریکی خوێندن بوو و ئەوسا بەفەقییەتی چوووتە بانە و ھەلەبجە و ئەوسا گەراووتەو زێد و مەلەبەندەکەیی خۆی و پاشان لە کاری میری دامەزراو و لە پاش ماوہیەک پۆشتوووتە ئەستەموول و لەویدا چوووتە زانکۆی حقوق و لەم ماوہدا گەلی وتاری بەزمانی فارسی و کوردی و تورکی لە پۆژنامەکان و گۆزارەکاندا نووسیون و پاشان کراووتە فەرمانرەوای جۆلەمێرگ و لە دواییدا بوووتە فەرمانداری ئاماسیە و ئەوسا گەراووتەو زێد و مەلەبەندەکەیی خۆی و پۆژنامەیی «ژیان» و «ژین»ی دەرکردوو و ئیتەر پاشماوہی ژيانی بەپۆژنامە نووسین و ھۆنینەوہی ھۆنراو و نووسینی پەراو و وتاری بەکەلک بردوووتە سەر تا لە سالی ۱۳۷۰ لە تەمەنی ھەشتا و سێ سالییدا کۆچی دوایی کردوو و بەپیتی ئەسپاردەیی خۆی لە گردی مامە یارەدا نێژراو.

پیرەمێرد بەیەکی لە نووسەرەکان و زانایان و ھۆنەرانی کورد دیتە ژمار. ئەو لە ماوہی تەمەنیدا گەلی پازە و خزمەتی بەزمان و وێژە و کەلەپووری نەتەواوەتی کردوو و بۆ یەکەمین جار قوتابخانەیی زانستیی لە سلیمانییدا کردوووتەو، ھەروەھا خەلکی ھان دا کە ھەموو سالییک جەژنی نەورۆز بگرن و لەگەڵ ئەوھشدا زۆربەیی کاتی خۆی بەھۆنینەوہی ھۆنراو دەبردە سەر.

یەكێ له كارە گەرنەكانی پیرەمێرد كۆكردنەوهی پەندی پێشینیانە كە ئەم پەندانەى دەرە هۆنراو و لە پۆژنامەى ژيان و ژیندا چاپی دەرە و ژمارەى ئەو پەندانەى كە لە پۆژنامەكەیدا بە چاپی گەیانوووە گەیشتوووە شەش هەزار و چوارسەد و چل و هەشت پەند.

هۆنراوەكانی پیرەمێرد زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن و هۆنراویشی هەر لە خۆیەوه نەهۆنیوەتەوه، بەلكو هەر كاتى كە هۆیکەك هاتوووە پێشەوه هۆنراوی هۆنیوەتەوه.

وا دیارە سەروشتی جوانی كوردستان بەئاووههواى فێنکیهوه و بەكێو و چیا رەنگینەكانیهوه و بەبەلەندەكانی جۆر بەجۆریهوه و بەباخ و گولزارە جوانەكانیهوه و بەتافگە نەخشینەكانیهوه کاریان کردوووە سەر پیرەمێرد، بۆیه بەم جۆرە باسی تافگەى زەلم دەکا و دەلێ:

ئاوه جوانەكەى سەرچاوەكەى زەلم
 بۆ گەلاپێزان سەر بەتەم و هەلم
 ئەلێ سەرچاوەكەى بەختی كوردانى
 سەرەوت نییه وێلى هەردانى
 تافگەكەت سەربەرز، ساردە وەك تەرزە
 دانەى مروارى لەنجەى سەد تەرزە
 لە ئاسمانەوه ئەژێتە خوارى
 لە چاوى گەردوون فرمێسك ئەبارى
 وێنەى عاشقى كە نالەكار بێ
 سەحرانەوهرد بێ، پەيجوورى یاربى
 وێل و سەرەروو، بەرۆ رۆى پێ دەرد
 بەقەلبەزەوه سەرنەدهى لە بەرد
 دەست لە ملانى لەگەڵ تانجەرۆ
 بەسەوداى سیروان شەیدا و رەنجەرۆ
 لە دواواندا كە یەك ئەكەوێ
 دوو مەسرەعى بۆ، بەیتى مەولەوى
 «سیروانى ئەم چەم، تانجەرۆى ئەو چەم
 بدەن بەیەكدا ئەم چەم تا ئەو چەم

مه‌هسته برۆ بهلم و خاکا
 بگری له بارگهی سه‌لمانی پاكا
 پیتی بلتی: قوربان تۆ ناوت پاكه
 بمانخه‌ره پیتی یه‌کیه‌تی و چاكه
 له‌به‌ر ئاودیتری نه‌و خاکه دیمه
 كه پاراو نه‌بی به‌ناوی ئیمه
 با گول و نیرگس هه‌ردوو پتکه‌وه
 شـاـدـبـن به‌دلی پتکوپتکه‌وه

پیره‌مێرد له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا رچه‌ی هه‌نه‌رانی پیتشویی شکاندوو و به‌چه‌شنیکی
 نوێ له‌ سروشت دواوه و شۆرشیکی له‌ وێژه‌ی کوردیدا به‌دی هیناوه و له‌م هه‌نراوانه‌دا
 باسی سه‌رچاوه‌ی زه‌لمی کردوو كه چۆن گه‌لای داره‌كان ده‌رژیته‌ كه‌ناری نه‌و پرویاره و
 ته‌م و هه‌لم پرویاوه‌كه‌ داده‌گرێ و وه‌كو به‌ختی کوردان ئاوه‌كه‌ی لێڵ ده‌بی و نه‌وسا ئاوه‌كه‌ی
 په‌وان ده‌بی و ده‌رژیته‌ ناو چه‌می تانجه‌پۆ و له‌ پاشادا وا له‌ ناوی سیروان و تانجه‌پۆ ده‌كا
 و ده‌لی: به‌به‌ر بارگهی سه‌لمانی پاكا برۆ و بلتی: قوربان له‌ خوا بپاره‌وه كه‌ بمانخاته‌ ریتی
 چاك و یه‌کیه‌تی با به‌هۆی نه‌م یه‌کیه‌تییه‌ سه‌ركه‌وین و گول و نیرگسیش پتکه‌وه‌ شاد و
 كه‌یفخۆش بن.

پیره‌مێرد له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌ی تریدا باسی ناله‌باری و شپه‌زه‌یی كۆمه‌ل ده‌كا و
 ده‌كه‌ویتته‌ ده‌رده‌ دل و ده‌لی:

ئه‌سته‌یـه‌ به‌رزه‌كان ئه‌دره‌وشینه‌وه‌ به‌شه‌و
 وه‌ك من به‌داخه‌وه‌ن نه‌ سه‌ره‌وتیان هه‌یه، نه‌ خه‌و
 چه‌ند سه‌اله‌ ئاشنای شه‌وی بێداریی یه‌كـتـرین
 وه‌ك سه‌سه‌رین، شه‌وی سه‌رێ ناكه‌ینه‌ سه‌ر سه‌رین
 من خوار و ژوور له‌ ده‌ست چووه‌كه‌ی بپۆله‌ت نه‌وان
 وه‌ك خپلی خوار و ژوور كه‌ری كور، وێلی ئاسمان
 شه‌و شه‌ونمی نه‌وانه‌ چیمه‌ن ئاو نه‌خواته‌وه
 پۆژ هه‌لمی ناوی چاوی منه‌ سه‌ر یه‌خاته‌وه
 دویتشه‌و به‌ری به‌یان بوو ده‌گریان به‌سه‌ر منا
 منیان كه‌سه‌س ئه‌بینی له‌ناو دۆست و دوژمنا

تا ئېستە پرووى نەداوۈ لە تارىخى مىللەتا
 قەلغانى گوللە سنگى كچان بى لە ھەلمەتا
 پىتى ناوئى بۆ شەھىدى ۋەتەن شىۋەن و گرین
 نامەرن ئەوانە وا لە دلى مىللەتا ئەژىن

بەراستى ئەم ھۆنراوانەئى پىرەمىرد ئاكرىكى لە دلى لاوان كردهو، بەجۆرى كە ھەموو بۆ
 كرتنى جەژنى نەروژ كەوتنە ھەول و تىكۆشان و تەنانەت ئەو ئاگرەش كەوتە دلىانەو ۋە
 بلىسەئى سەند و ھەموو بۆ زىندووكردنەو ۋەئى كەلەپوورى نەتەوايەتى كەوتنە خەبات.

پىرەمىرد بەراستى بۆ بووژاندنەو ۋە زىندووكردنەو ۋەئى كەلەپوورى نەتەوايەتى، ھەولتىكى
 زۆرى داو، بەتايبەت بۆ كۆكردنەو ۋەئى پەندى پىشېنان خۆى ماندوو كردهو ۋە ھەر پەندىكى
 لە ھۆنراوئىدا گونجاندو ۋە ئەم كارەش ھەر لە دەستى ئەو ھاتو ۋە ئەمەش كارىكى زۆر
 گەرەئى، ئەمەش چەند پەندىكى پىشېنانى پىرەمىرد كە دەئى:

كە دوژمنت كەوت تۆ پىتى پىا مەئى
 زەبوون كوژ مەبە لای خوا لامەئى
 سەرمايەت بۆ خۆت، زەكەت بۆ خودا
 مۆو كە بىبىرى چاكتەر بەر ئەدا
 زۆر بەسەر دۆستا مەبە خەتەرە
 تانەئى دۆست لە تىر دوشمن بەدەرە
 راستە دوو مېوان لىكېان خۆش ناىە
 بەلام خانەخۆئى لە ھەردو لايە
 تۆ چاكە بكە و بىدە بەو ئاو ۋە
 خەلكىش نەزانئى لای خوا نووسراو ۋە
 كردهو ۋە ئىمان ھاتوونە نوشوست
 گەرە ئاوى پشت بچووك پىتى لى خست
 كە بى باو ۋەرت بى ھىوايشت ئەبى
 كە بى باو ۋەرت بى چىت بەرئەكەوئى
 ھەم پىاوى دونيا، ھەم پىاوى پىتى خوا
 ۋەك پۆزى ناو جۆ لە دوو لا ئەخوا

پىرەمىرد لەگەل ئەو ۋەئى نىزىكەئى بىست و شەش سال خەرىكى پۆژنامەچىيەتى بوو ۋە
 گەلئى وتارى راميارى و كۆمەلايەتى و ئاينى و وىژمىيى لە پۆژنامەكەيدا چاپ كردهو، گەلئى

په پراویشی داناوه که هندیکیان بریتین له: «مهم و زین، دوازه سواره‌ی مهربوان،
گالته وگپ، که مانچه ژهن».

سهرچاوه کان

۱- دیوانی پیرهمیرد - به غدا، ۱۹۴۸.

۲- په نده کانی پیرهمیرد - کوکړدنه وهی کاکه‌ی فلاح - به غدا، ۱۹۶۹.

۳- نه ده بی کوردی - نه لاندین سجدی - به غدا، ۱۹۴۸.

۴- پیرهمیردی نهر - محمده رسوول هوار - به غدا، ۱۹۷۰.

نهمده به‌گی همدی

۱۲۹۳ - ۱۳۵۵

نهم هونه رهمان ناوی نهمده و کوری فتاح به‌گی ساحیتبقرانه و به‌پتی تاقه
هه‌لبه‌ستیکی خوی میژووی له دایکبوونی سالی ۱۲۹۳ ی کوچییه وکو له م باره وه ده‌لی:

که‌رام بق سالی ته‌ریخی ولاده‌تم و غریبم دی

به‌هیجری همدی ده‌نگی بوو، له نو (باری غم) ده‌ست کهوت

(باری غم) به‌شیوه‌ی نووسینی کون به‌پتی بیته نهمده ده‌کاته سالی ۱۲۹۳ ی کوچی
که میژووی له دایکبوونی همدیه که له شاری سلیمانیدا له دایک بووه. همدی هر له
مندالییه وه خریکی خویندن بووه و له سلیمانیدا له لای مه‌لا عه‌زیزی زه‌لزه‌له‌یی قورئان و
په‌راوه ورده‌له‌کانی خویندوه و له پاشا چووته حویره‌ی مه‌لا سه‌عید خواجه فنی و
خهریکی خویندنی فقهی ئیسلامی بووه و نه‌وسا چووته مزگه‌وتی ناو بازار و پیزمان و
ویژه‌ی عه‌ره‌بیی خویندوه و ماوه‌یه‌کیش له خانه‌قای مه‌حویدا خهریکی خویندن بووه و له
دوای ته‌واوکردنی خویندن چووته ته‌وریز و نه‌وسا که‌راوه‌ته وه زید و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خوی و
له شوپشه‌که‌ی شیخ مه‌حموددا به‌شداری کردوه و پاشان له کاری دیوانی دامه‌زراوه و
ژیانی بهم جوړه رابواردوه تا له سالی ۱۳۵۵ ی کوچیدا کوچی دواویی کردوه و له
گوپستانی گردی سه‌یواندا نیژراوه.

نهمده به‌گ به‌یه‌کې له هونه‌رانی هره به‌رزی کورد دیته ژمار و وه‌کو ده‌لین هر له
تافی جوانیه‌وه خهریکی هونینه‌وه‌ی هونراو بووه و سه‌ریشی کیشاوه‌ته ناو هه‌موو جوړه
هونراویکه‌وه دل‌داری، ئاینی، کومه‌لایه‌تی، نیشتمانی.

همدی له پارچه هه‌لبه‌ستی‌کدا پروو ده‌کاته دل‌داره‌که‌ی ده‌لی:

نازی گەردوون بۆ ئەکیشم ئەو بەرۆژی پروتەو
 من بەماهی نەخشەییکی شوعلەدەر وەک مووتەو
 بەردەخا ئاهووی خوتەن بۆ نافەیهکی موشک بۆ
 عەنبەری سارا فرۆشم من لە سایە مووتەو
 تاقی ئەبرۆتم مۆرادە پروو لە قەبلەم بۆ نوێژ
 ئەهلی قەبلە چی بەسەر میحرابی تاق و جووتەو
 تا قیامەت من منەتباری خەمی هجرانی تۆم
 ئەو ئەخۆم، عامیانە نیم، بەتەنگی قووتەو
 بۆ گەدایی کۆیی جانان سەلتەنەت هەر مردنە
 گەر خوا پەحمی لە دل نی بێ لەتەک تابووتەو
 عەشقی شیرینت ببی عاشق لەگەڵ ئەم وەزەدا
 کۆهکەندیکی چ حەقت تۆ بەسەر بازووتەو
 دلبەرت پۆیی پەقیبی کەوتە دوو خاکت بەسەر
 (حەمدی) بنواری سەگیکە وا بەدووی ئاهووتەو

واتە: ئەی خۆشەویستم! لەبەرچی نازی هەتاوی چەرخێ گەردوون بکێشم کە هەتاوی
 پرومەتی. تۆم هەبێ و هەموو پۆژی وەک مانگی نەخشەب دەرکەوی. مانگی نەخشەب
 مانگیکی دەستکرد بوو کە حەکیم کۆری عەتا، ناسزاو بەموقنەع لە جیوه و هەندێ شتی
 تر دروستی کردبوو و هەموو شەویەک لە چالۆتیکەو لە سەر قەلاێ نەخشەب لە کێوی
 سیامدا، دەیخستە ئاسمان و تیشکی ئەو مانگە تا چوار فرسەنگ دەپۆشت و هەموو
 شوێنێکی پروو دەکردەو و تریفەئێ دەوربەرە داپۆشی و پاشان دەگەرایەو
 شوێنەکەئێ خۆی، وە ئەم مانگە تا دوو مانگ هەموو شەویەک لە چالۆی سیانەو دەردەهات
 و ئەمە هەزار و دووسەد سالا کە هۆنەران لە هۆنراوەکانی خۆیاندا دیاردیی پێ دەکەن و
 پرومەتی خۆشەویستەکەیان پێ دەچووێن. جا حەمدیش دەلتی پرومەتی جوانی یارەکەم
 وەک مانگی نەخشەب دەدرەوشیتەو، وە من چۆن بەر باری چەرخێ گەردوون بم و
 منەتباری بم، کە پرومەتی مانگی تۆم هەبێ وەک مانگی نەخشەب دەدرەوشیتەو، بۆنی
 خۆشی ناوکت وەک بۆنی خۆشی ناوکی ئاسکی خوتەن، من لە کاتی نوێژا پروو دەکەمە
 تاقی برۆکانت، وە من تا پۆژی پەسلان بەرباری خەمی دووری تۆم، وە بۆ پیاوی گراو کە
 هەموو دەم هەزارە مردن پادشایەتییه بەمەرجی یار لەگەڵ تەرمەکیدا بجێتە گۆرستان و
 بینێژی. ئەی حەمدی! - خۆزگەم بەخۆت کە دلت بەهۆی دلبەرەو براو و تەنیا ئەوەت بۆ

ماوه ته وه که هر بنا لټینی.

حه مدی له پارچه هه لټه سټیکي تر دا هر له م باره وه ده لټی:

چینی سهری زولفت بوو ته فتنه له چينا
غـاره تـگره چاوت له بلادی دل و دينا
نه برایه وه نه م شینه له سینه که نه کا دل
بهو جلوه یی روخساره و مره بیکه به سینا
مینا و هه چهره لټه سوه و زمزمه هه جی خه لقه
من ماچی دهم و خالی له ب و گهر دنی مینا
نیکسیره مه گهر خوټنی سروشکی عاشق
نه و پرده نه کا هر به له عل و وا له سهرینا
نه و ناوکی موژگانه به کل بویه نه پټی
سارپټی بکا هر که پرتی چوو به برینا
مه علومه له دایک که نه بن نه هلی موحه بهت
فرمیسکی به لټشاوه له گهل ټاهي هه زینا
نازم به جه لال و حشمت میسلی سوله یمان
وهک دټوه ره قیبت که له ژیر حوکمی نگینا
جانا مه به ره هه مده می نینسانی به نه ندیش
وه حشمت که نه کهن نه هلی موحه بهت به قهرینا
(حه مدی) به نه دهب یادی بکه، ناوی نه بهی قهت
جاسووسی نه وه، چونکه، دلټ وا له که مینا

وا ته: نهی خو شه ویسته که م! چینی سهری زولفه کانت بوو ته هوټی ټاژاوه و بشپونه له
ولټی چیندا و چاوه کانت ولټی دل و دین چه پاو و تالان ده کهن. دل شین و شیوه نی بټ
برایه وه، چونکه دهشتی سینا و کټوی توور به هوټی تیشکی پرومه تته وه سووتان، مینا و
برده ره شه که و ناوی زمزمه که زور پیروزن و خه لک ده چنه سهریان من له جیاتی نه و
سټیانه ماچی دهم و خالی لټو و نه ستی سپیت ده که م، خوټنی فرمیسکی گراو و سه ودا
وه کو نه کسیر وایه. نه و ناو برزانگهی بویه هر دهم به کل ده پټی بټ نه وهی هر جاری که
کردی به دلی خه لکدا به هوټی نه و کله وه وا دهیدا له چاوه کانی برینه کانی سارپټ بکاته وه. من
به که وره یی و فهر و شکوی هانی سلیمان که خاوهن نه موسټیله له زنجیردا بووه. نهی

همدی به شتواو و پرتزهوه ناوی خو شه ویسته کهت ببه، چونکه هر نهو بوو دلّتی خسته داو و خوئی بۆت هه شار دا.

زۆربهی هۆنراوهکانی همدی نیشتمانی و کۆمه لایهتن، چونکه دهوری نهو پر بووه له کارساتی زۆر، نهوهیه که کلۆلی و کهساسی و کهنهفتیی نهتهوهکهی بهچاوی خوئی دیوه، بۆیه دلّی هاتووته جۆش و خروّش و ههموو دهرد و بهدبهختیی که نهتهوهکهی خستووته پوو و کردووته هۆنراو و له پارچه ههلبهستیکیدا لهسه ر دپیری سکا لای نیشتماندا دهردی دلّی خوئی دهردهپیی و دهلّی:

ئهی خاکی وهتهن بئی فهرهح و زهوق و سهفا خۆت
پر حادسه، مهحکوومی ههموو حوکمی قهزا خۆت
بازپچهیی سهه پهنجهیی ئهربابی ریا خۆت
بئی ئوردوو، بهبئی زهمزمهیی شاه و سهرا خۆت
سهه ئاه که بووینه ههدهفی دهرد و بهلا خۆت
ئهه کورده ئهبئی دائمی هر قور بهسهراکهه
هر جاره گونیه ئهبئی بهرگی بهبهراکهه
وهک تهعزیه ئهلواحی رهش و شین بهدهراکهه
پتویستی چیه دژمنی خویان بهبراکهه
عالم که بلّین ساحبی ئهولاد و برا خۆت
کوا تاقمه کهو، وهلهلهیی دهوری کهریم خان
کوا دوازده سوارهی بهبه، مهشهووری ماریوان
کوا فیرقهیی بتلیسی ههوا خواهی بهدرخان
کوا میللهتهکهی موتهفقی دهورهیی تورکان
بئی پیاو بهبئی کۆمهلّ و جیمماو جیا خۆت
هاوسئ ههموو وهک دالّن و ئهه کورده وهکو لاک
چنگیان له جگهرگاهی ههموو داوه بهبئی باک
بئی خوینه گولّی زهرد و زهعیفه وهکو خاشاک
(همدی) دهپیتوه قور و سنگت بکه چاک چاک
بئی قهوم و وهتهن، پر ئهسهف دهرد و جهفا خۆت

همه دی له گه لّ نهوهی زۆربهی هۆنراوهکانی کۆمه لایهتی و نیشتمانین، هۆنه ریکی

ئايىنپەرۋەرىش بوۋە، بەلەم ناتوانىن ئەۋبەھۋنەرتكى خواناس و سۆفى دانىين، بەلكو
ھۇنراۋى ئايىنى زۆر داناۋە كە زۆربەى پياھەلۈتن و پارانەۋمىيە، ۋەكو لەم پارچە ھەلبەستەدا
كە پەناى بردوۋمەتە بەر پىغەمبەرى گەۋرەى ئىسلام كە دەلتى:

يا محەمەد پروپەشى دەرگانەكەى تۆم تۆبە بى
ھەرچى ھەم بى شك سەگى ئاسانەكەى تۆم تۆبە بى
زەرپرەيتى شوعلەى جەمالت كائىناتى كىردە نور
ھەرۋەكو زەرپرە منىش پەرۋانەكەى تۆم تۆبە بى
ئەنبىيا ھەركەس بەئوممەتپانەۋە ۋەك من ئەلەين
ئىنتىزارى ھىمەتى مەردانەكەى تۆم تۆبە بى
ناسىحى جوملە كىتاب و جامعى جوملە كىتاب
كافرىش بىم عاشقى قورئانەكەى تۆم تۆبە بى
سەيرى ئەعمالم ئەكەم دايم فوغان و نالەمە
گەر موفەرپرەح بىم لەسەر پەيمانەكەى تۆم تۆبە بى
ھەر بەئاننى كاشفى سىپرى سەماۋات و مەلەك
من ۋەكو ئەفلاك و مەلەك ھەيرانەكەى تۆم تۆبە بى
خاتمەت كىتاشا بەفەرمانى ھەموو پىغەمبەران
من ۋەكو مەھدى لە سەر پەيمانەكەى تۆم تۆبە بى
جەئزنى قوربانە، قەسابىش حازرە، خۆزگەم بەخۆم
خۆم و ئەۋلادم ھەموو قوربانەكەى تۆم تۆبە بى
بى كەس و ھەيران و سەرگەردانە (ھەمدى) ۋەك ەھرەب
ئەلئەمان، دەستى من و دامانەكەى تۆم تۆبە بى

ھۇنراۋەكانى ھەمدى كە لەسەر شىۋەى كۆن ھۇنراۋنەتەۋە دەكرىن بەپىنج بەشەۋە:
يەكەم دلدارى، دوۋم ئايىنى، سىيەم كۆمەلەيتى، چوارەم نىشتىمانى، پىنجەم رەخنە، ئەۋ
گەلتى چوارىنەشى ھۇنىۋنەتەۋە كە نىزىكەى ۶۳ چوارىنەن و لە دىۋانەكەيدا تۆمار كراۋن و
ئەم چوارىنەنە پىر لە ۋەدەكارى و گەلتى شىرىن و پاراۋن، ۋەكو لەم چوارىنەندا دەلتى:

۱

شوكرى خوا دەكەم كە گەشتىيە ۋەختى چاك
تا شەۋ نەرقىيى، بانگى نەدا، نەبوۋە رۆژى پروناك

سـوبـحـانـه بـهـو زیـایـهـو سـهـدی سـکـهـندـهـری
 ئەـترافـی کـوردی گـرتـووـه ئەـم رۆژی پاک
 واتە: سـپـاسـی خـوا ئەـکـەـم کـه گـهـیشتـینـه وەختی چاک
 شـهـو رۆـیی و خـوا ئەـو پـووناکیـیهـی لـیـمان کـردهـوه
 خـوا پاکـه و بـهـو پـووناکیـیهـ بـهـندی ئەـسـکـهـندـهـری
 بـهـچـوارـدهـوری کـورـدهـوارـیدا کـردهـوه، بـهـلام له هـیچ لایـهـکـهـوه یارـمهـتـیـمان نـادـری

۲

مـن بـهـزێـو و زهـر و تـم بۆـچی ئەـدهـی ئەـی مـهـی فـرۆـش؟
 مـهـی کـه خـالس نوـوری ئیـمان پـۆـجی عـهـقـله و گۆـش و هۆـش
 پـێـی و تـم ئەـم عـهـقـله کۆـنه تۆ لـهـسـهـر دەرکـه کـه خـهـلق
 خـۆ دـهـلێـن عـهـللامـیه گـهـر کـاسـه پـر بـی و کـهـلـله بۆـش
 واتە: مـن بـهـمـهـی فـرۆـشم و تـم بۆـچی مـهـی بـهـزێـو و زێـر دـهـفـرۆـشـن
 مـهـی خـۆ تـیـشـکی بـرـوایـه و ئاـوهـز گۆـی و هۆـشی مـرۆـیه،
 مـهـی فـرۆـش پـێـی و تـم لـهـم ئاـوهـزه کۆـنه لـاـبهـه، چـونکـه مـهـی هۆـی بـرـوایـه
 بـا هـیچـیش نـهـزانـی خـۆ خـهـلک بـهـهۆـزانـی دـهـزانـن، ئەـگـهـر کـاسـهـکـهـی پـر بـی لـهـ مـهـی

۳

(حـهـمدی) خـوا دـهـکـهـم بـهـسـه بۆ ئیـفـتـخـاری مـن
 دـیـوانـیـان لـه مـهـجـلیـس دـهـکـهـن ئیـنـتـزـاری مـن
 یـهـک پـووبـهـری جـوابـی سـوئـالی مـهـلـهـک دـهـدا
 دـیـوانـهـکـهـم کـیـفـایـهـتـه بۆ سـهـر مـهـزـاری مـن

واتە: ئەـی (حـهـمدی) هـهـر ئەـمـه بـهـسـه بۆ شـانـازـیی مـن
 ئەـوانـهـی کـه لـه کۆـرـهـکـانـدا دـاـدهـنـیـشـن چـاـوهـرـوانـی دـهـکـهـن
 دـیارـه پـووبـهـرـیهـکی دـیـوانـهـکـهـم وەـلامـی فـرـیـشـتهـکـان دـهـداـتـهـوه
 وە دـیـوانـهـکـهـم بـهـسـه بۆ سـهـر گۆـرـهـکـهـم و پـزگـارـم دـهـکا

حـهـمدی مـهـیگـێـر نـامـهـیهـکی هـیه کـه لـهـودا گـهـلی و شـهـی خـوانـاسـیی و هـکو: مـهـی و بـادـهـی
 تـیـدا بـهـکـار بـرـدـووه، ئەـلـبـهـت هـهـندێ لـه هۆـنـهـرانـی تـرـیـشـمان مـهـیگـێـر نـامـهـیـان هـیه و هـکو مـهـلا

پهريشان (۷۵۷ - ۸۲۵ی کۆچى) كه بهراستى بهشاكارتكى ويژهيى ديتته ژمار، نه‌مه‌ش
چهند هونراويكى مه‌يگير نامه‌كه‌يى هم‌دى كه ده‌لى:

به‌ساقى بل‌ين مژده‌يى نه‌وبه‌هار
ده‌مى دا له ليتوى خه‌تى جو‌يب‌بار
هه‌لده‌قوليت و ده‌پژئ له چه‌شمه و له به‌رد
چى ناوى وه‌ك نه‌لماسى خالى له گه‌رد
خه‌رامان له ده‌ورى گولستان چنار
خه‌ريكن ده‌كهن مه‌شقى بالاى يار
چلى گول به‌په‌نجه ئيشاره‌يى چرۆ
ده‌دا غونچه ده‌ردى دلى به‌سه‌مه‌ن بۆ
له‌سه‌ر عاريزى گول پياحيني ره‌ش
به‌دامه‌ن ده‌كا ئاته‌شى غونچه گه‌ش
قه‌ده‌ح عه‌تر ده‌گيرئ به‌جامى سه‌حه‌ر
به‌بۆ كه‌وتوووه نافي نا‌هوويى به‌ر

واته: مزگينيى به‌هاري نوڤ به‌مه‌يگير به‌دن چونكه ئه‌و گيانه‌كانى خسته سه‌ر ليتوى بۆ
به‌ندايه‌تى نه‌و ئاوه هه‌لده‌قوليت و ده‌پژئ له سه‌رچاوه و له به‌رد وه‌كو نه‌لماسه و له هه‌موو
تۆز و خو‌لتىك خالييه‌ كاته‌ى شنه‌يى باى به‌هاران له دار و چنار و گول ده‌دا يار
به‌له‌نجه‌ولاره‌وه خه‌ريكى خو‌نواند نه‌چلى گول به‌په‌نجه و ديارده‌يى چرۆ ده‌جوولينه‌وه به‌هۆى
گولئى ياسه‌مه‌نه‌وه له‌سه‌ر روومه‌تى گول به‌هۆى بۆن و به‌رامه‌يه‌وه به‌داوئنى خو‌ئى ئاگرى
خونچه كه‌شتر ده‌كاته‌وه مه‌يگير به‌پياله‌كه‌يى خو‌ئى بۆن و به‌رامه و گولاو ده‌گرئ ته‌نانه‌ت
ئه‌وه‌نده بۆن و به‌رامه‌يى به‌لاوه‌يه كه ناوكى ئاسكى ده‌شت داده‌كه‌ويئ.

سه‌رچاوه‌كان

- ۱- شيعر و نه‌ده‌بياتى كوردى - به‌رگى يه‌كه‌م - نووسينيى ره‌فيق حيلمى - به‌غدا، ۱۹۴۱.
- ۲- ميژووى نه‌ده‌بى كوردى - نووسينيى عه‌لان‌دينى سه‌جادي - به‌غدا، ۱۹۵۲.
- ۳- گوڤارى كو‌لتيجى نه‌ده‌بيات - ژماره ۵ - به‌غدا، ۱۹۷۱.
- ۴- گول له شيعرى حه‌مديدا - نووسينيى د. مارف خه‌زنه‌دار - به‌غدا، ۱۹۵۷.
- ۵- ديوانى حه‌مدى - له‌سه‌ر ئه‌ركى جه‌مال حه‌مومين - سليمانى، ۱۹۸۴.
- ۶- تاريخ السليمانية وانعاه‌ا - تاليف: امين زكي بغداد، ۱۹۵۴.

مهلا مسته‌فای سافی

۱۲۹۳ - ۱۳۶۱

ئهم هۆنهرمه‌مان ناوی مسته‌فا و کورپی کاک عه‌ولا و نازناوی سافییه و به‌پیتی ئهو به‌لگانه‌ی که که‌وتوو‌نه‌ته ده‌ستمان له‌ سالی ۱۲۹۳ی کۆچی له‌ دیتی هیران له‌ ناوچه‌ی خوشناوه‌کی کوردستانی عێراق پیتی ناوه‌ته کۆری ژيانه‌وه. ههر له‌ مندالییه‌وه له‌ لای باوکی خهریکی خويندن بووه و له‌ پاشا چوو‌ه‌ته حوجره‌ی فه‌قییان و بۆ خويندن گه‌لی خويندنگای دێیه‌کانی خوشناو گه‌راوه و ئه‌وسا رووی له‌ کۆیه و هه‌ولێر و په‌واندز کردوو‌ه و له‌ لای مه‌لا ئه‌حمه‌دی هۆمه‌ر گونبه‌تی و مه‌لا ئه‌حمه‌دی په‌ش، وانه‌ی خويندوو‌ه. پاشان سه‌ریکی له‌ لاجان داوه و ماوه‌یه‌کی‌ش له‌ په‌سوێ ماوه‌ته‌وه و له‌ پاشا رووی کردوو‌ه‌ته سابلآخ و له‌ لای قازی عه‌لیی سابلآخی کۆتاییی به‌خويندنه‌که‌ی هیناوه و ههر له‌ ناوبراو دمی مه‌لايه‌تی وهرگرتوو‌ه و ئه‌وسا گه‌راوه‌ته‌وه زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژيانی به‌وانه و تنه‌وه و پینۆنیی خه‌لک بردوو‌ه‌ته سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۶۱ له‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و هه‌شت سالی‌دا گیانی پاکی به‌گیان ئافه‌رین ئه‌سپاردوو‌ه و به‌پیتی پاسپێری خۆی له‌ ئه‌شکه‌وتی شیخ سلیماندا نێژراوه.

سافی یه‌کێ له‌ هۆنهرانی هه‌ره‌به‌رزى سه‌رده‌می خۆی بووه، وه‌کو ده‌لێن ههر له‌ تافی جوانیه‌وه خه‌ریکی هۆنینه‌وه‌ی هۆنراو بووه و له‌و ده‌مه‌دا شۆری ئه‌وینی گوله‌ندامان و په‌ری په‌یکه‌ران ئه‌ویان وه‌کو بۆلبۆلیکی سه‌وداسه‌ر خستوو‌ه‌ته جریوه و ناله‌نال، و به‌ناچاری که‌وتوو‌ه‌ته ناو ده‌ریای دلداری و خۆشه‌یستیه‌وه. وه‌ بۆ سه‌لمانندی ئه‌و مه‌به‌سه هۆنراوه‌ ته‌ی و ئاوداره‌کانی گرنه‌گترین به‌لگه‌ن، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش پێیوسته ئه‌مانه‌ش له‌بیر نه‌چنه‌وه که‌ دیمه‌نه خۆپسکه‌که‌ دیتی هیران به‌تایبه‌ت ئاوی شین و په‌وان و هه‌وای فینک و بووزانه‌وه‌ی باخ و باخچه‌ و په‌زه‌ دلگه‌ره‌کانی و گولزار و چیمه‌نه جوان و په‌نگینه‌کانی که‌ وه‌کو به‌هه‌شت وایه، سافیان کردوو‌ه‌ته بۆلبۆلیکی شه‌یدای ئه‌و ناوچه‌یه و ده‌ستی کردوو‌ه‌ته هۆنراو هۆنینه‌وه، وه‌ زۆرتین هۆنراوه‌کانی سافی بریتین له‌: ئاینی و دلداریه‌تی.

هه‌لبه‌سته‌کانی سافی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که‌ په‌وان و پاراو و شیرین، له‌ باری کیش و پاشلیشه‌وه دلگرن، هه‌روه‌کو بوژی به‌ناویانگ کانی له‌ باره‌یه‌وه ده‌لی:

ئوستادی غه‌زهل، سافییه جیگه‌ی له‌ هیرانه

مه‌دحی چ بکه‌م، زاهیر و مه‌شه‌ه‌وری جیهانه

مه لا ره سوولی بیتووشیش که نازناوی مه نفیه له بارهیه وه ده لی:

ئهوا ئیمانی پیت هیناوه مه نفی

بفه رموو مسته فای ئاخر زه مانم

ئهوا چند هونراویتی ئه م هونه ره لیره دا دینین که ده لی:

دلی بولبول له دهوری باخی گول یاری نه کا چ بکا؟

له تاوی خونچه هه رده م شیوه ن و زاری نه کا چ بکا؟

زه ماننی له زه تی پوویی و دهوری زیله تی وا هات

ئیتتر یاران له مه ولا پوو له دلداری نه کا چ بکا؟

له ئاهی گه رمه وه وا لیتو به بار و هیشکه ئیتستیکه

له کانینی چاوه کانی خوین و ئاو جاری نه کا چ بکا؟

شهوی هيجران خه یالی یار دهکا ئه سلنه خهوی نایی

به یادی پوویی وه سلی حه ز له بیتداری نه کا چ بکا؟

به کفری زولفی پیتی ئیسلامی به ستووه بویتی دل ئیستی

وه کو سه نه عانی دائم مهیلی زناری نه کا چ بکا؟

دل م عه یبی نییه که پووی زهوی ته رکا به خوینی نه شک

به ئاهی دوودناکیش ئاسمان تاری نه کا چ بکا؟

له لایتی فرقه تی یار و له سوویتی میحنه تی نه غیار

له هه ردوو دلی مسکین پچاکاری نه کا چ بکا؟

هه وای یاری له سه ر ده رناچی ئه سلنه له و جه فای دووری

دله بیتچاره که م هه رده م وه فاداری نه کا چ بکا؟

ئه گه رچی بی وه فا یارم جه فای دا ئه و دلی مسکین

وه کو (سافی) له به ده به ختی فیداکاری نه کا چ بکا؟

واته: بولبول هه ر به دهوری گولا له باخ و گولزار ده چریکینتی و ده نالینتی و له تاوی خونچه دا هه موو ده م ده گری و شیوه ن ده کا، منیش له دوویی یار هه ر ده نالینم و لیوم باری گرتوه و ئه وه نده گریاوم که چاوانم خوینیان تی زاوه، خزم و بیتگانه ش تانه م لی ده دن و یاریش به زولفه کانی پیتی به من به ستووه و منیش وه کو سه نه عان زنارم خستووه ته ملم، به م هه موو ده رد و ئیش و ئازاره هه وای یارم له سه ر ده رناچی و دلی بیتچاره شم ئه مه کی خۆی ده نوینتی، ئه گه رچی یاری بی ئه مه کم ئازارمی دا، به لام دلی بیتچاره م وه کو سافی ئاماده یه که خۆی له پیتی ئه و دانی.

له پارچه هه لښه سټیکي تردا بهم جوړه به یار که ی هه لښه لای و ده لای:

دلبره ناز په روهری روو نه نوهری مه پاره کهم
نهو نیهال، نه برق هیلال، شیرن جه مال، نازداره کهم
مه پرووی، موشکین مووی، چاو نا هووی، سه حرای خوتهن
سوور گوله، موو سونبوله، ماهی پهری پوخساره کهم
جانی جانان، شاهي خوبان، په هزه نهی پیر و جهوان
گولڼ رووه، شیرین خووه، شوخی شه کهر گوشتاره کهم
چاوی کاله، لیوی ناله، روو به خاله، دلبرم
زولفی خاوه، لیم به داوه، یاره که ی نه غیاره کهم
چهندي بی مه یلم ده که ی صه ههنده مهفتوونم له بوټ
جاری په حمیتک نه بوو ده رحه ق دلی خه مباره کهم
نهشکی چاوم نه رزی داگرت دوودی نا هم ناسمان
بوټیه وا رهش داگه را لهو نا هی نا ته شباره کهم
وا له جی نی شی خه دهنگت تا به پرژی هه شره وه
خوټنی لی ده پرژی به دائم لهو دلی زامداره کهم
(سافیا) سا حال پریشانم له غایهت ده رجووه
پوچه کهم په حمی بکه بهو شین و گریه و زاره کهم

وا ته: دلبره ناز په روهرم روو مه تی وهکو مانگ دهره وشیتوه، بالای وهکو نه مام و
بروکانی وهکو مانگی یه که شه وه و روو مه تی وهکو مانگ و قزه که ی رهش و چاوهکانی وهکو
چاوی ناسکی خوته نه، به لای یاره کهم وهکو گولی سووره و پهری په یکه ره و گیانی گیانانه و
پتگری پیر و جوانه و شیرین خووه و شوخو شهنگه و زولفی خاوه و بیتبه زهیی و دلره قه. وه
خه م و په ژاره پشتی منی چه ماندووه ته وه و پریشانی کردووه، دهسا نهی خو شه ویسته کهم
به زه بییت پیمدا بی.

سه رچاوهکان

۱- دیوانی صافی، کوکر دنه وهی گیوی موکریانی - هه ولیر، ۱۹۶۵.

۲- به یازنیک که ههندي له هونراوهکانی صافی تیدا نوو سراه.

مهلا محهمه‌دی کۆیی

۱۲۹۳ - ۱۳۶۳

ئەم ھۆنەرەمان ناوی محهمەد و کورپی حاجی مەلا عەبدوللای جەلی زادەییە و بەمەلای گەورە ناسراوە. بەپیتی ئەو بەلگانی کە کەوتوووە دەستمان لە ساڵی ۱۲۹۳ ی کۆچی لە کۆیە پیتی ناوەتە کۆری ژیاڤە و لە تەمەنی پێنج سالیدا لەلای باوکی دەستی کردووەتە خوێندن و لە پاشا چووەتە حوجرە فەقییان و خەریکی خوێندنی فەقە ئیسلامی و پێژمانی عەرەبی و لیکدانەوی قورئان و پەروانپێژی بوو و لە تەمەنی ھەژدە سالیدا کۆتایی بەخوێندنەکە ھێناوە و بوو بەمامۆستایەکی پوختە و نازناوی (مەلای گەورە) ی پێ دراوە. ئەوسا پاشماوەی ژیاڤی بەوانە و تنەو و پێنۆینی خەلک و پەرتووک دانان بردووەتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۶۳ لە تەمەنی ھەفتا سالیدا گیانی بەگیان ئافەڕین ئەسپاردووە و لە کۆیەدا نۆژراوە.

مەلای گەورە ھەر لە منداڵییەو ھەوسێکی زۆری لەسەر ھۆنەرەوێ ھۆنراو بوو و لە تافی جوانیدا گەلی ھۆنراوی ھۆنیووەتەو، بەلام لەبەرئەوێ لە زانیاریدا گەیشتووەتە بەرزترین پلەویایە، ئەویە کە زانیارییەکی بەسەر ھۆنەرەیتییەکیدە زāl بوو و ئیتر ھەموو دەم خەریکی وانە و تنەو بوو و زۆرترین پەرتووکەکانی ئاینین و نزیکەیی بیست پەرتووک بەزمانی عەرەبی و کوردی داناون کە گرنگترینی ئەوانە بریتین لە: دیاریی مەلا محهمەدی کۆیی، فری فری قەل فری، عەقیدە ئیسلام تەفسیری قورئان بەکوردی.

ھۆنراوەکانی مەلای گەورە کە زادەیی سالاڤی ئێوانی شەری یەکەم و دووھمی جیھانی، وەکو وێنەگریک مێژووی ژیاڤی کوردەواریی لەو سەردەمەیی بۆمان کێشاوە و بەیادگار بەجێی ھێشتووە، بەپراستی ھۆنراوەکانی ئەم زانا ھەرەبەر زەمان وێنەییەکی پراستی کۆمەڵی کوردەواریی سەردەمی خۆیمان بۆ دەنۆین، و زۆربەیی ھۆنراوەکانی بەشیوہییەکی ساکار و سادە داپۆژراون و ئیتر ئەوێندە بایەخی نەداوەتە زەرکەشیکردنی شتێو، وە بەپازاندنەوێ و شەوہ خۆی ماندوو نەکردووە، بەلکو ھەر وشەییەکی بەسەر زمان یا بیریدا ھاتبێ ھێناویەتە سەر قاقەز، ئیتر گۆیتی بەو نەداوە کە وشەکە بێگانە یا خۆمالییە، چونکە شتێو نووسینی ئەو زەمانە لەو پۆژگارەدا وابوو. ئەو نمونەیکە لە ھۆنراوەکانی دەدوین:

تاکەیی لە غەمت یەقەیی کراسم بدرم

نیزیکە لە دەرەد و ھەسرەتی تۆ بمرم

بۆ خاترى خوا له پاشى مهرگم جارجار
 ناهيسته له رووى وهفا وهره سهر قهبرم
 گهر مهرحههتئى يهمن دهكهى سابيكه
 نه ماموه تهحه مولى جهفا چى ديكه
 پوژتيكى نه گهر خودا نه كا نه تبينم
 بئى شك هه موو دونيا له نه زهر تاريكه
 نه بروى رهش و كولمى سبى و چاو ماوى
 ئهئى دل عهجهبا نهتق چۆن ماوى
 بنوايه چلۆن چاوى له من وهرگيتر
 نهك سوورتهى من بچيته دوپ ناو چاوى
 پوژتيكى له بئى چارهيى و بئى شهرمى
 پيم وت سه نه ما به خواى نهتق بئى رهحمى
 ئاگات له منى عاشق و بئى چاره نيه
 بۆ حالى هه ناسه ساردى و دلگه رميه

واته: ئهئى خوڤشه ويسته كه! تاكهئى له خهم و پهژارهت كراسى خوڤم بدرم، نزيكه له دهره
 و داخى توڤدا بمرم، بۆ خاترى خوا له دواى مهرگم جارجاره به نه سپايى وهره سهر گۆره كه
 و يادم كه، ئيتير به زه ييت پيمدا بئى و بهرگهئى ئهم هه موو دهره و ئازاره ناكرم، چونكه نه گهر
 پوژتيك نه تبينم بئى شك هه مووى جيهان له بهرچاوم تاريكه چاو و بروت رهش و كولمت
 سپييه و سهرم سوورده ميتئى كه دلّم چۆن ماوه، پوژتيكيان پيم وت: ئهئى دلبر به خوا تو بئى
 به زه ييت و ئاگات له منى گراو و نه ويندارى بيچاره نيه و دلّت به هه ناسه ساردى من
 ناسووتئى و له وه لامدا شتيكى نهوت.

زۆربهئى هۆنراوه كانى مه لاي گهره كۆمه لايه تيبن و داواى له خه لك كردوه كه خه ريكي
 خوڤندن بن و دهست له سۆفیه تي و دهرويشي و مارگري و نه خوڤنده واري هه لگرن و گولي
 ئهم و ئهو نه خۆن هه تا ده توانن بۆ به هره وهرگرتن له زانست هه ولدن و فتيرو پيشه سازى و
 هونه ر بن و به گوترهئى زه مان ژيان به رنه سهر، وهكو ده لئى:

هه تا ده مرم له بۆ كوردان ده نالم
 عيلاجيان چۆن بكه م هاوار به مالم

فه قير و جاهل و نه خوڤنده وارن
 له لاي نه وعى به شه ر بئى قهر و خوارن

كهسئ قهدرى له لای خزمان نه مئى
 له لای بئگانه قهدرى چى ئه مئى
 له گهل يهك به دره وشت و به دنیهادن
 له بۆيه وا كه ساد و بئى مورادن
 له عيلم و مه عريفهت پروتن به كولى
 خه يالى خاوه لايان فيكرى ميللى
 كه سوودن بۆيه بازاريان كه ساده
 نه زانن بۆيه تاعه تيان فسهاده
 له سه رهردى ئهوى كوردى زبان بئى
 له لای وايه ئه بئى سووك و نه زان بئى
 ده بئى كه مال و گاوان و شوان بئى
 ده بئى زهبال و كه ناس و سه پان بئى
 ده بئى هر ريش دريژ و پان و لوول بئى
 ده بئى هر عاجز و گرژ ره لوول بئى
 مه لاكانيش له حه قيان زۆر خه يانن
 ئه وانيش هر ده لئى گه وچ و نه زانن
 له باتى باسى دين و پروكنى ئيمان
 مه لا بۆيان ئه خوئى مه دحى شىخان
 ئه لئى: شىخى هيه ساحب كرامهت
 تكتاتان بۆ ئه كا پۆزى قيامهت
 گه لئى جارار ده چيته فهوقى عهرشئ
 ئه گهر حه زكا له لای خوا داده نيشئ
 خولاسه چهند خورافاتىكى ديكه
 مه لا نه قلى ده كا به و فاك و فيكه
 عه وامى قوپ به سه ره وهك وائه زانن
 جه نابى شىخ به خزمى خوا ئه زانن
 (مه لا) تۆ باسى خويان بۆ بفهرموو
 وه ها باشه له بۆ وان و له بۆ توو
 واته: هه تا ئه و پۆزه ي كه دهمرم ده بئى بۆ گه لى كورد بنالم و نازانم چۆن چاره يان بكهم،

همو هه‌زار و نه‌زان و نه‌خوینده‌وارن و له‌لای که‌لانی تر بێ قه‌در و بێ پێژن، که‌سیک که پێزی له‌لای خزم و که‌سوکاری خۆی نه‌بێ، له‌لای بیتگانه چۆن ده‌یبێ؟ که‌لی کورد له‌ زانست و زانیاری دوورن و نه‌مه‌ خه‌یالی خاوه که‌ بی‌ری نه‌ته‌وايه‌تی بکه‌نه‌وه، چونکه زۆربه‌یان باره‌ه‌لگر و گاوان و شوان و گسکده‌ر و سه‌پان و لایان وایه که‌ پدین درێژ و قژ لول بن چاکه و ده‌بێ هه‌روا به‌گرژ و زه‌ه‌بونی ژیان به‌رنه‌ سه‌ر، مه‌لاکانیش له‌جیاتى نه‌وه‌ی په‌ندی خه‌لک دابده‌ن، ئاینی پیرۆزی ئیسلام بۆ خه‌لک شی بکه‌نه‌وه، که‌چی باسی که‌وره‌یی شیخ ده‌کهن و شتی پڕووپوچ ده‌لێن و خه‌لکی قور به‌سه‌ریش لایان وایه که‌ مه‌لا راست ده‌کا و شیخ به‌خوا نزیکه‌.

مه‌لای که‌وره زۆر چه‌زی له‌ زانیارییه نوێیه‌کان کردوه و خه‌لکی هان داوه که‌ زانیارییه نوێیه‌کان له‌گه‌ڵ زانیارییه کۆنه‌کان بخوینن و نه‌وه‌نده به‌دووی پێژمان و هه‌ندێ په‌رتووکی تر که‌ کاتی مرۆ ده‌گرێ نه‌چن و هه‌ر نه‌وه‌نده که‌ نه‌و زانیارییانه بۆ پرون بووه‌وه به‌سه‌، وه‌کو ده‌لێ:

ع‌یلمی ته‌بیعه‌ت ع‌یلمی خودایه ق‌اله و و ق‌وله گ‌شتی هه‌بایه
ع‌یلمی ک‌یمیات که‌ر نه‌خوێندوه‌وه به‌خوا نازانی خوا چ‌یی کردوه‌وه

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیاریی مه‌لا محمه‌دی کۆبی - کۆکردنه‌وه‌ی گیوی موکریان - هه‌ولێر، ۱۹۴۹.

۲- ف‌ری ف‌ری ق‌ه‌ل ف‌ری، دیاریی مه‌لا محمه‌دی کۆبی - هه‌ولێر، ۱۹۴۶.

تایه‌ر به‌گی جاف

۱۲۹۵ - ۱۳۳۷

ئهم هه‌نهره پایه‌به‌رزه که‌ ناوی تایه‌ر به‌گ کورپی وه‌سمان پاشای کورپی حه‌مه پاشای کورپی که‌یخه‌سه‌ره به‌گی جافه، به‌پێی نه‌و به‌لگانه‌ی که‌ له‌ ده‌ستمان دایه، له‌ سالی ۱۲۹۵ی کۆچی له‌ شاری هه‌له‌بجهدا پێی ناوه‌ته مه‌یدانی ژيانه‌وه. هه‌ر له‌ منداڵیدا باوکی ده‌نیته قوتابخانه و له‌ویدا ف‌تری خویندن و نووسینی زمانی فارسی ده‌بێ و نه‌وسا میرزایه‌کی بۆ ده‌گرێ و ف‌تری نووسین و وێژه و زمانی فارسی ده‌کا و له‌ پاشا ده‌رواته حوچره‌ی ف‌ه‌قیان و خه‌ریکی خویندنی قورئانی پیرۆز و زمانی عه‌ره‌بی ده‌بێ و له‌ پاشان له‌ خویندن ده‌ست هه‌لده‌گرێ و پاشماوه‌ی ژيانی به‌هه‌ل‌سووراندنی کاروباری عیته‌که‌یه‌وه ده‌باته‌ سه‌ر تا له‌ سالی ۱۳۳۷ له‌ ته‌مه‌نی چ‌ل و دوو سالییدا له‌ شاری سلێمانی کۆچی دوا‌ی ده‌کا و به‌پێی نه‌سپاردە‌ی خۆی ته‌رمه‌که‌ی ده‌به‌نه‌ گۆرستانی عه‌بابه‌یلی و له‌ویدا ده‌نیژن.

تایەر بەگ با وەکو خۆتەندنیکی زۆر بەرزى نەبوو و لە زانکۆدا نەخۆتەندوو، بەلام زانا و تێگەشتوو و ژیر و بەهۆش بوو. لە سەرەتای دیوانەکیا که لە ساڵی ۱۹۳۴ لە چاپ دراوە دەلی:

پیاویکی ئینگلیزی بەناوی سۆن لە گەڕانە وەکیدا پیتی دەکەوتتە کوردەواری و چەند مانگیگ بەنۆکەری لەناو جافەکاندا دەمیتیتەو و تایەر بەگ لەلای خۆی پای دەگرێ و رۆژتکیان لەجیاتی ئەوەی بلێ نە، کوتوپر دیتە سەر زمانیدا و دەلی: نۆ. وە ئەمە تایەر بەگ دووڤل دەکا و گەلێک تێ هەلەدەپێچێ که ناوی راستەقینەى خۆی بلێ و ئەویش ناچار راستی پێ دەلی: که ناوم سۆنە و بۆ گەڕان و پشکنینی خۆرەلات هاتووم و تا ئێستاش کەس پێمی نەزانێو، ئەوسا تایەر بەگ دەری دەکا.

تایەر بەگ لە ھۆننەوێ ھۆنراوی کوردیدا دەستیکی بەرز و بالای ھەبوو، وە ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و جوان و دلگرن، وە بەدوو زمانی کوردی و فارسی ھۆنراوی ھەیە و گواپە پەراوتکیشی بەناوی (ئەحمەدی) بەھۆنراو ھۆنیووتەو که بەداخووە ئەم پەراو تا ئێستا نەکەوتووتە دەست.

تایەر بەگ لەسەر شێوێ ھونەرەکانی کۆن ھۆنراوێ ھۆنیووتەو، وە لە راستیدا دەتوانین بلێین که ھۆنراوەکانی تایەر بەگ ئاوێنەییەکی بێ وێنەن لە وێنەکانی ھۆنراوی کۆن، وە زۆربەى ھۆنراوەکانی دلدارین و سەبارت بەجوانیی ئەوین و دوری و خەم و پەژارە و زولف و خەت و خال و ئەگریجە و پەرچەمی یار و تراوین، بەدەگمەن لە بارەى مەبەستی ترەو دواو و زۆر کەم باسی کۆمەلایەتیی کردوو، لەگەڵ ئەمەشدا گەلی وشەى جوان و ساکاری کوردیی لە ھۆنراوەکانیدا بەکاربردوون.

وەکو دەلێن تایەر بەگ ھەموو دەم ئەنجومەنى وێژەیی پێک ھێناو و ھۆنەرانی سەردەمی خۆی بانگ کردوو و سەبارت بەوێژە و زمان دواو، کاکە حەمەى نارى یەکیکە لەو ھۆنەرانە که گەلی جار لە ناو ئەو ئەنجومەنانەدا بەشداری کردوو.

تایەر بەگ گیرۆدەى ھۆنراوەکانی حافز و سەعدی و کەلیمی ھەمەدانى و مەولەوی و ەلی دیوانە و نالی و سالم بوو و زۆر حەزى لە ھۆنراوی ئەم ھۆنەرانە کردوو و پتر کاتی خۆی بەخۆتەندنەوێ دیوانى ئەم ھۆنەرانە بردووتە سەر و لە ھۆنراوەکانی چێژ و چەشکەى وەرگرتوو.

وا دیارە تایەر بەگ ھەر لە سەرەتای لاویەتیەو گیرۆدەى داوی ئەوینی پەریزادە و گولەندامتیکی کچە جاف بوو که بۆیە ئەو ھەموو ھۆنراوانەى بەقەد و بالایدا ھەلی گرتوو. لە پارچە ھەلبەستێکدا که لە سەرەتای دیوانەکیدا ھاتوو، بەتانیوێ جوانى و

شوخ‌ننگی دلداره‌کیدا هاتووته خواروه و پرومته یاره‌کە یارانگ و لئوی به‌شەکر
و چاوی خۆی به‌پروباری سیروان چواندوو، وەکو دەلی:

قوربانی پوخت بێ که شکستی به‌قه‌مه‌ر دا
حه‌یرانی له‌بت بێ که په‌واجی به‌شه‌که‌ر دا
هەر له‌حه‌زه‌ نه‌ده‌ی وەده‌ی وەسل و نییه‌ نه‌سلی
کارت وەکوو دونیایه‌ هەر نه‌مه‌رۆیه به‌فه‌ردا
مه‌قسوودی له‌سه‌ر کوشتنی عوشاقی زه‌عیفه
وه‌ختی که ده‌کا خه‌نجهری تیژی به‌که‌مه‌ردا
هه‌رچه‌نده ده‌که‌م سه‌عی له‌به‌ر خوینی سریشکم
خاکی نییه‌ بیکه‌م به‌هه‌وه‌س، گاه‌ی به‌سه‌ر دا
ناحه‌ق نییه‌ ناوه‌ستی نه‌که‌ر پردي ته‌حه‌مول
سیروانی سریشکم که نه‌کا هاژه‌ له‌سه‌ردا
دل پۆییوه‌ له‌ وجوودم به‌خه‌یالت
دایم له‌ سه‌فه‌ر دایه‌، نه‌که‌رچی له‌ هه‌زه‌ردا
مه‌یلت هه‌یه‌ (تایه‌ر) که به‌رسی له‌ برینم
بروانه‌ که نه‌و شوخه‌ چ تیریکی له‌ جیگه‌ر دا

تایه‌ر به‌گ، هه‌روه‌ها که وتمان له‌ هۆنراوی دلداریدا زۆر به‌ده‌سه‌لات بووه‌ و هۆنراوی
گه‌لی سواره‌ و له‌م رسته‌یه‌شدا به‌راستی سه‌رکه‌وتوو. له‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکیدا پرو ده‌کاته
دلداره‌کە ی و پیتی ده‌لی: نه‌ی خوشه‌ویسته‌که‌م، به‌راستی ناتوانم به‌په‌نگ و شیوه‌تا هه‌لبێتم،
چونکه‌ به‌هه‌موو جوژیک ده‌بریسکێته‌وه‌ و، قژ و زولفه‌کانت وەکو تاریکه‌شه‌و پرومته‌ی
گه‌شت داده‌پۆشن، نه‌وا کوژیکم بۆ خۆم ساز کردوو و تۆیش وهره‌ و باده‌ و مه‌یم به‌ده‌ری با
به‌زمه‌که‌م گه‌رم بێ، له‌و پۆژوه‌ که چاوم پێت که‌وتوو، به‌جاری مات و سه‌رگه‌ردانت بووم،
به‌تایبه‌ت لێوت که وەکو لالی به‌ده‌خشان ئاله‌ و پاسه‌وانی دهم و ددانت و، سپای برژانگ و
نه‌گه‌ریجه‌کانت ده‌لی له‌ به‌رابه‌ری نه‌یاروه‌ راوه‌ستان، بڕوا بکه‌ وەکو فه‌ره‌اد له‌ پیتی نه‌وینتا
په‌ریشان و ئاواره‌ بووم که‌چی برۆکانت له‌گه‌ل مندا شه‌پانه‌، که‌وابوو لات وا نه‌بی که تایه‌ر
مات و خامۆشه‌، به‌لکو نه‌و شیت و دێوانه‌ی پرومته‌ی جوانی تۆیه‌، وەکو ده‌لی:

نه‌ی په‌رته‌وی په‌نگت وەکو په‌نگی هه‌مه‌په‌نگه‌
خالت به‌مه‌سه‌ل زولفی سیاه‌ت شه‌وه‌زه‌نگه‌

به زم و تهره ب نامادهیه ساقی مه پئی فهرموو:
 دهنگی دهف و ناله ی نهی و ناوازهیی چهنکه
 لیوت که وهکو له علی به دهخشانه به نالی
 گهنجووری نیگههبانی دههان و ده می تهنگه
 تابووری موژانت له گهل نهگریچه به رابه ر
 وهستاوه نه لئی له شکری ژاپۆن و فهرهنگه
 سهه نامی خودا بی له دوو پستانانی نه نارت
 گرد و شلک و نازک و پر چنگ و قه شهنگه
 سهیدی دلی من خهسته و خوینینه به قوریان
 پیکراوی موژه ی تۆیه، نه کوژراوی تفهنگه
 سه رگه شته و ناشوفته یی عه شقم وهکو فهرهاد
 کیتوم به دهن و سینه و سر، په نجه قولنگه
 چاوت به مهسه ل نافه تی دلهایه وه لیکن
 بوچ وایه که نه برۆیی که چن مهیلی به جهنگه؟
 عاجز بوو که پرووم خسته بهری پی وتی پیم:
 نهی نه بله هه که! که ی مالشی ناوینه به سهنگه؟
 معنی مه که (تایه ر) که نه گهر مات و خه مۆشه
 دیتوانه یی پرووی تۆیه، نه شیت و نه ده بهنگه

به بی شک تایه ر به گ به هۆی خویندنه وهی په رتووک و نامیلکه وه له وێژه و پیتۆلی و نایندا
 شاره زه بووه و نه م پاسته قینه له هۆنراوهکانی نهودا دهرده که وی، ههروه ها له شتیهکانی
 هۆنراودا مرخی خۆی تا قی کردووه ته وه و به پاستی نه مه شی به چاکی نه نجام داوه، وه
 هه لبه ستهکانی نه و زۆر ساده و په وان و دلگرن، نهوا پارچه هه لبه سستیکی تری تایه ر به گ
 دیتن که وینه یه کی باییداره له هۆنراوی کلاسیکی کوردیدا وهکو ده لئ:

دل نهخۆشی دهردی هیجره جانی جانا نام وهره
 لهت له ته جه رگ و هه ناوم ماهی تابانم وهره
 عیله تی دهرد و شه فاکه م وا به لیوی شه که رت
 مایه یی ژین و حه یاتم دهرد و دهرمانم وهره
 سهه شوکر دووباره جه ژنه وهختی عهیش و شادییه
 بو به لا که ردانی بالات قوچی قوربانم وهره

دلبره‌ی قه‌د عه‌ره‌ی بئی په‌مه‌که‌ی به‌دبه‌خته‌که‌م
 دل‌رفینه‌ی شو‌خه‌که‌ی بئی عه‌د و په‌یمانم وهره
 نازنینه‌ی سو‌خمه‌ ئاله‌ دیده‌ مه‌ستی که‌ چ کولاه
 گول‌ عی‌زاره‌ی شو‌خوشه‌نگه‌ی شاه‌ی خوبانم وهره
 خانه‌ ویرانم له‌ دوریت په‌ه‌زه‌نی ئیمان و دل
 زینه‌تی به‌زم و سه‌ریرم شه‌مع‌ی دیوانم وهره
 چونکه‌ سایه‌ی چه‌تری زولفت دور له‌ فرقه‌ی فره‌قمه
 سینه‌ پر خوین و زوخاوم دل‌ په‌ریشانم وهره
 دور له‌ بالای نه‌ونه‌مامت زامی جه‌رگم نارینه
 وه‌ک عه‌ره‌ب سه‌د جار ده‌خيله‌ک زووبه‌ لوقمانم وهره
 که‌س نییه‌ سابت قه‌ده‌م وه‌ک من له‌ داوی عه‌شق‌دا
 بق‌ سپاهی غه‌م‌زه‌کانت مه‌ردی مه‌یدانم وهره
 گه‌ر ده‌پرسی حاله‌تی من بق‌ فراقت یتت بل‌یم
 هر وه‌کو (تایه‌ر) هه‌میشه‌ دیده‌ گریانم وهره

نامانجی تایه‌ر به‌گ له‌ هو‌نینه‌وه‌ی هو‌نراوه‌ دل‌داریه‌کانی که‌یشتن به‌یاری راسته‌قینه‌یه
 که‌ ده‌بی له‌م پت‌گه‌دا مرؤ که‌لی ئه‌رک و په‌نج و سه‌خله‌تی بکیشی تا بتوانی به‌ناره‌زووی دلی
 خوی بگا، له‌م گت‌ره و کت‌شه‌دا په‌ناگای گه‌رده‌ی هو‌نر که‌عبه‌ی دل‌ و نزیکترین پی به‌ره‌و
 مه‌لبه‌ندی یار پت‌گای دل‌، چونکه‌ دل‌ جیگای ستاری خوايه‌ تایه‌ر به‌گ که‌ به‌ده‌ردی نه‌وینه‌وه
 گرفتار بووه، ئیش و ده‌ردی دوریی یار ته‌نگی پی هه‌ل‌چنیوه و نه‌ویه که‌ داوای لی ده‌کا که
 بیت و وه‌کو په‌لکه‌ په‌نگینه‌ ده‌ست بخه‌نه‌ مل‌یه‌ک و له‌ ته‌نیش‌ت یه‌که‌وه‌ دانیشن و به‌یه‌ک
 شاد بڼه‌وه‌ وه‌کو ده‌لی:

تابه‌که‌ی قوربان بڼالم من به‌ئیش و ده‌رده‌وه؟
 ده‌س به‌ئه‌ژنؤ، قور به‌سه‌ر دایم به‌ئاهی سه‌رده‌وه
 رۆژی ئه‌وه‌ل‌ بوو که‌ زانیم من ئه‌بی دپوانه‌ بم
 عاشقی تو نه‌وعی مه‌جنوون وا به‌کتیو و هه‌رده‌وه
 مه‌رحمه‌ت که‌ زوو برؤ قاسید بل‌ی ده‌ردی دل‌م
 نازی پاپوچت ئه‌ک‌یشم من به‌تۆز و گه‌رده‌وه
 هر وه‌کو قه‌وس و قه‌زه‌ج با ده‌س له‌ گه‌ردن دانیشین
 تو به‌سو‌خمه‌ی ئال و سه‌وز و من به‌په‌نگی زه‌رده‌وه

یهک نه فەس چاکی نه هیتنا که عبه تهینی بهخته کهم
 شهش دهرم گیراوه داماویم به دهستی نه رده وه
 ئیلتیماسی (تایهر) ی بیچاره قهت سوودی نییه
 تۆ که دایم شه پفرۆش بی بهو دلّهی وهک به رده وه

تایهر بهگ له پارچه ههلبهستیکی گله و گازنده له بهخت و چاره نووسی خۆی دهکا و
 دهلّی: ئەگەر چاره نووس نه بووایه من له بهر چی شهو و پۆژ له بهر دووری یار ده بێ ههر
 بنالێتم و به ئێش و دهرده وه ژیان به رمه سه ر و ئه ویش لایه کم لێ نه کاته وه. با له زمانی
 خۆیه وه ببیسین که دهلّی:

موقه دهر گهر نه بێ ئاخو له میهری مه هرو خانم چی؟
 له ناله نالی نیوه شهو، له ئاهای به ره بیانم چی؟
 نیشانه ی ئیفتخاری من له سینهم داغی هیجرانه
 برۆ ئه ی ناسیحی موشفق له روتبه و یا نیشانم چی؟
 غه رمز وابوو موقابل کهم له گه ل گولپهنگی پوخسارت
 وهگه ر نه بێ قه دی سه روت له سه یری گولستانم چی؟
 که من میحرابی ئه برۆی تۆ مه قامی سوچه ده گاهم بێ
 ئیتر وهک زاهدی خودبین له مه وعدی جنانم چی
 شه وم وهک پۆژی پروونا که له شوعله ی پرومه تی ئالت
 به لّی یه کباره با ون بێ له ماهی ئاسمانم چی؟
 به نه ی پهنگی فه لک چانا له دلّما دهر نه چوو میهرت
 که من یهک پهنگ و یهک نه و عم له ته بدیلی زهمانم چی؟
 به من نادرێ ته فسیری ئایاتی سه ری کو لمت،
 گرانه (تایهر) بۆ من له ته فسیل و به یانم چی

تایهر بهگ له هۆنینه وه ی هۆنراو به زاراه ی هه ورامیشدا دهستیکی به رز و بالای بووه و
 زۆربه ی ئه و هۆنراوانه ی که به م زاراه هۆنیویه ته وه له سه ر کیشی خۆمالیه و زۆربه ی
 هۆنه رانی هه ورامی هه ر به م کیشه هۆنراویان هۆنیوه ته وه. تایهر بهگ له پارچه
 ههلبهستیکیدا په یره وپی له چه کامه یهکی وهلی دیوانه کردووه که چه کامه که ی وهلی دیوانه
 به م جۆره دهست پێ دهکا:

دهلیل شه م نه دیت، دهلیل شه م نه دیت
 جه لیلّاخ ئامای سپی شه م نه دیت؟

تایەر بەگ لەم پارچە ھەلبەستەیدا بەبای شەمال دەلتی:

شەمال کاتێ کە دەهاتی یارەکمەت نەدی؟ ئاسکی خوتەنی و گولەندان و سۆسەن و بالای
عەرەری و شابازی مەریوان و نازداری خێلان و شوخوشەنگی بێ ئەمەکت نەدی؟ دە
یاخوا ھەر یاریک کە بێ ئەمەکە، ھەرەکو تایەر دەردەدار بێ. بە لە زمانی خۆیەو بەبیسین
کە دەلتی:

شەمال یار نەدیت، شەمال یار نەدیت؟
وہختی تۆ ئامای دیدە یار نەدیت؟
ئەو دیدە سەیان پێ خومار نەدیت؟
ئەو توپەری چین چین سیاتار نەدیت؟
دەلدار دەبەر سستەمکار نەدیت؟
ئاهووی خوتەنی وەش پەفتار نەدیت؟
ئەو پەنجەری قەرمز حەنایی نەدیت؟
ئەو نوور دیدە بیانیی نەدیت؟
کۆل پووی کۆل چەھرە کۆل ئەندام نەدیت؟
سۆسەنی کەلاف موشکین فام نەدیت؟
لیمۆی نەورەس مەمانش نەدیت؟
ئەبێرۆی سیف ئاسای کەمانش نەدیت؟
بالای عەرەری سەر ئاسا نەدیت؟
شوخی دیدە مەست بێ وەفا نەدیت؟
باز مەریوان ھەلق خۆ نەدیت؟
نازدار خێلان فتنە جو نەدیت؟
نەدیت تۆ بەیۆ بەعیشو و نازی
بپەرسۆ ئەحوال من لە پێوازی
تەحقیق بۆ شەمال ئەو شوخوشەنگە
نەدیدە شاباز ئەو دل چون سەنگە
یاشا ھەر یاری بێ وەفا و مەیلەن،
دەروون وە بادە بێ مەیلی کەیلەن
دایم گەرفتار ئاھ عوشاق بۆ
نەسیبش دایم تالیی فراق بۆ

بەوتنەى (تايەر) ھەر دەردەدار بۆ

دېدەى مەخمۇرش دايم بيمار بۆ

تايەر بەگ لە ھۆننەۋەى ھۆنراۋى ئاينىشدا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوۋە، لە چەكامەيەكىدا بەچەشتىكى جوان و مامۇستايانە ستايشى پىغەمبەرى گەرەى ئىسلامى كر دوۋە و ئەمە ئەۋە دەگەينى كە تايەر بەگ بىروايەكى قايمى ئاينى ھەبوۋە بۆيە لە جۆشى كورەى دەرۋونىيەۋە دەلى:

مەتلەى سويحى سەعادەت، مەزھەرى سىدىق و يەقین
ئەى سىپەھسالارى فەۋجى ئەنبىا و مورسەلین
بۆ نەۋازش زاتى ھەق ھەم سوحبەت و ھەم دەنگى تۆ
شاھىدى تەعزىمى تۆ بوۋ ياورى روحوللەمین
موشكى تۆزى دامەنت عەترى دەماغى ئەتقىا
يەنى بۆ تەئسىرى بېنىش عەينى سورمەى خاك بىن
پرو لە كى كەم غەبرى تۆ، ئەى شافعى زومرەى ئەسىم؟
من گوناھبار و خەجالەت، تۆ (شفیع المذنبین)
خۆم لە قور بگرم بەجاری ھەر لە پى تا تەۋقى سەر
بەلگو لوتقى شاھى لەۋلاک بى نەجاتم دا لە شىن
مۇستەھقى تىر و تانەى ئاشنا و بىگەنە خۆم
واجبى رەھمە بەسە (يا رحمہ للعالمین)
پرو و قوۋتى مەحشەر و بى سايە و ئاۋارە خۆم
مەزەرەى عەفوۋى خودا نابى بى خۆشە چىن
ھەسرەتا مەئىۋوسى شەھد و زيارەتى شەباكى خۆم
بۆ نەپىژم ئەشكى ئال و ئاۋى گەرم و ئاتەشىن
ئەى ھەبىبى خالقى عالم تەرھوم تا زوۋە
ئەۋ سەگى ئەسحابى كەھف و من سەگىكى تابەين
پرو لە قابى مستەفا كە بىژە يا (خير البشر)
نیمە تۆشەى پىگە جوز ئىخلاسى ئالى (طاھر)ىن

تايەر بەگ دىۋانىكى بەرز و گەرەى ھەيە و ھىشتا لە چاپ نەدراۋە، بەلام كۆمەلە ھۆنراۋىكى بەناۋى دىۋانى تايەر بەگ لە سالى ۱۹۳۶ چاپ كراۋە و گەلى ھەلەى تىداپە.

- ۱- دیوانی تاهیر بهگ، له سهر ئهرکی غهفور بهکر - سلیمانی، ۱۹۳۶
- ۲- دیوانی تاهیر بهگ، له سهر ئهرکی حه‌مه‌مین عه‌سری - به‌غدا، ۱۹۵۲.

مه‌لا عه‌بدوللای زێوه‌ر

۱۲۹۵ - ۱۳۶۸

ئهم هۆنه‌ره‌مان ناوی عه‌بدوللای و کۆری محهمه‌د مه‌لا په‌سووله‌ و به‌پیتی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌وتووته‌ ده‌ستمان، له‌ ساڵی ۱۲۹۵ی کۆچی له‌ شاری سلیمانیدا پیتی ناوته‌ مه‌یدانی ژيانه‌وه‌، هه‌ر له‌ سه‌رده‌می منداڵیدا خراوته‌ به‌ر خۆتندن و قورئانی پیرۆز و په‌راوه‌ ورده‌له‌کانی فارسیی خۆتندوون و ئه‌وسا چووته‌ فه‌قییه‌تی و ماوه‌یه‌ک له‌ مه‌ریواندا بووه‌ و ماوه‌یه‌کی زۆریش له‌ بانه‌ و سابلاخ خۆتندویه‌تی و ئه‌وسا گه‌راوته‌وه‌ بۆ هه‌ولێر و که‌رکووک و له‌ پاشا له‌ سلیمانی خۆتنده‌که‌ی ته‌واو کردووه‌ و پاشان پۆشیستووته‌ ئه‌سته‌موول و چوار سالێک له‌وێدا ماوته‌وه‌ و له‌ گه‌ل زاناکاندا هه‌لسوکه‌وتی بووه‌ و له‌ پاشا گه‌راوته‌وه‌ زێد و مه‌له‌بنده‌که‌ی خۆی و پاشماوه‌ی ژيانی به‌وانه‌ و تنه‌وه‌ بردووته‌ سه‌ر تا له‌ ساڵی ۱۳۴۸ له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتا و سێ سالیدا کۆچی دوا‌یی کردووه‌ و به‌پیتی ئه‌سپارده‌ی خۆی له‌ گردی سه‌یواندا نێژراوه‌.

مامۆستا زێوه‌ر یه‌کێ له‌ هۆنه‌رانی هه‌ره‌ به‌رزێ کورده‌ و گه‌لێ هۆنراوی به‌رز و جوان و شیرینی هه‌یه‌ و له‌ هه‌موو بارێکه‌وه‌ هۆنراوی داناوه‌ و زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی ساده‌ و په‌وانن، وه‌ له‌ پێگه‌ی هۆنراو و وێژه‌وه‌، گه‌لێ پراژه‌ی کردووه‌، جگه‌ له‌مانه‌ش چهند نامیلکه‌یه‌کی ئاینی و کۆمه‌لایه‌تی به‌زمانی کوردی نووسیون که‌ پله‌ویایه‌ی زانستیی ئه‌و ده‌گه‌ین. مامۆستا زێوه‌ر به‌زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکییش ئاشنایی و شاره‌زایی هه‌بووه‌ و به‌م سێ زمانه‌ش هۆنراوی هۆنیوه‌ته‌وه‌.

مامۆستا عه‌لاه‌دین سه‌جادی له‌ په‌راوی: «میژووی ئه‌ده‌بی کوردی» دا سه‌باره‌ت به‌هۆنه‌ریه‌تی مامۆستا زێوه‌ر ده‌لێ: زێوه‌ر هه‌ر له‌ ده‌وری منداڵیدا بێجگه‌ له‌ دیمه‌نه‌کانی کوردستان و شاخی په‌نگاوپه‌نگی وه‌ختی به‌هاران تام و بۆنی هۆنراوه‌کانی مه‌وله‌وی و نالی له‌ هه‌موو ده‌ماره‌کانیدا ها‌توچۆیان کردبوو، دیوانی هۆنه‌ره‌ فارسه‌کانیش که‌ ئه‌مانه‌ به‌فه‌رمانی سه‌روشت بڵاوبوو‌بوونه‌وه‌، هه‌ستی عه‌بدوللایان وا لێ کردبوو که‌ باوه‌ش به‌ئاسۆی هۆنراودا بکا، وایان لێ کردبوو په‌یکه‌ریکیان له‌ دووره‌وه‌ بۆ دانا‌بوو ناویان نابوو «په‌یکه‌ری هۆنراو» بۆ ئهم خۆ بۆ باوێژێ. جا به‌م بۆنه‌وه‌ له‌ پێش‌ها‌ت «زێوه‌ر»ی کرد

به‌ناوی هۆنراوی خۆی و که‌لکه‌لە‌ی به‌رزى به‌وته‌ى جوانى خۆى زۆه‌ر ئارا کرد، له‌بن ده‌ست
ئە‌مانه‌شه‌وه، سته‌مى عوسمانىيه‌كان ئە‌وه‌نده‌ى تر دڵيان هه‌ناوه‌ته‌ كولان له‌ كاتىكدا، كه
ده‌لتى:

ئە‌م وه‌فته‌ كه‌ پى فتنه‌ و پى به‌ستنه‌ ئىستا
خۆشى كه‌ ببى مردنه‌، يا نووستنه‌ ئىستا
دوو يارى وه‌فادار و به‌بى غه‌ش نيه‌ هه‌رگيز
هه‌رچى كه‌ ته‌ماشائى ئە‌كه‌م دوژمنه‌ ئىستا
ئاشووب و به‌لا و فتنه‌ وه‌كو ته‌رزه‌ ئە‌بارى
هه‌ر جه‌رده‌يى و هه‌ر دزى و كوشتنه‌ ئىستا

زۆه‌ر وه‌كو هۆنه‌رانى تر سه‌ره‌تا كه‌وتوووه‌ته‌ داوى ئە‌وينى پوومه‌ت گولانه‌وه، بۆيه‌ ده‌ستى
كردوووه‌ته‌ هۆنینه‌وه‌ى هۆنراوى دلداری، به‌لتى وا دياره‌ گول په‌يكه‌رىك بووه‌ته‌ هۆى
هه‌لقولینى هۆنراوى و ئە‌وسا كه‌لکه‌لە‌ى وردە‌كارى كه‌وتوووه‌ته‌ مێشكىيه‌وه‌ و له‌ هۆنراودا
به‌جارى ده‌رى بپيوه‌، بۆيه‌ به‌م جوژه‌ به‌دلداره‌كه‌يدا هه‌لده‌لتى:

تكانى ئابىرووى چه‌مهن به‌پرووى ئابداره‌وه
شكانى نرخى نه‌سته‌ره‌ن به‌زولفى موشكباره‌وه
چه‌مه‌ له‌ مه‌ى؟ له‌ نه‌ى! له‌ جام ئە‌كه‌ر به‌له‌نجه‌ بېته‌ لام
به‌پرووى تابداره‌وه، به‌چاوى پى خوماره‌وه
عه‌ره‌ق نيه‌يه‌ له‌ عاله‌ما، كه‌ لابه‌رى له‌ دل غه‌ما
جگه‌ له‌ قه‌تره‌ عاره‌قى له‌ پووت كه‌ دېته‌ خواره‌وه
نیشانى من، جه‌مالى تۆ، به‌راتى من، ويسالى تۆ
خه‌يالى من له‌ خالى تۆ، به‌عیشه‌و لېم مه‌شاره‌وه
عه‌زىزه‌كه‌ى حه‌بیبى من، نىگاره‌كه‌ى ته‌بیبى من
با شەق به‌رى په‌قىبى من، وه‌ره‌ به‌سه‌د و يقاره‌وه
فیدای خه‌د و قه‌دى تۆ، چه‌مهن به‌غه‌وجى گولپه‌وه
به‌بولبول و به‌چلپه‌وه، به‌قومرى و چناره‌وه
فه‌رنگ پرو و زه‌نگ موو، عه‌جه‌م سىاق و پروس خوو
ئه‌ناسرى كه‌ كورده‌ زوو، به‌پىچى لار و خواره‌وه
نیشانى زولفى عه‌نبه‌رى، هه‌موو ولاتى گولعومه‌ر
به‌عه‌رد و به‌رد و داره‌وه، به‌ناوى سه‌رچناره‌وه

ئەمن گەياندمە ئەنوەری، فنوونی شیعر و شاعری
ئەتۆش گەیانته سامری بەچاوی سیحر کارەوه

مامۆستا زۆرەر سەبارەت بەمەبەستی کۆمەلایەتی گەلی دواوه، پێ و پەوشتی چاک و
خراپی خەلکی خستووێتە بەر باس و لیکۆلینەوه و گەلی ئامۆژگاریی خەلکی کردووه و پێی
چاکی پیشان داوه و ئەو کارەوی که خراب هاتووێتە بەرچاوی داواي له خەلک کردووه که
خۆیان لێی لادەن و تووشی خراپە نەبن، له پارچه هەلبەستیکیدا که له سەر دێری، «عەرەق
ناخۆم» هۆنیویەتەوه، بەتەواوی دەریدەخا که عەرەق بۆ کۆمەل زینتیکی زۆری هەیە و
بنیادەم تووشی نەخۆشیی جۆر بەجۆر دەکا و ئەوێه که مرق دەبی بەقسەي خوا و
پێغەمبەر بکا وەکو دەلی:

عەرەق ناخۆم که تووشی دەردی سەر بم
گرفتاری هەزار دەرد و خەتەر بم
هەچی خوا حەز ئەکا ئەیکەم بەبی دەنگ
ئێتر بۆ شەرمەزاری ناو بەشەر بم؟
عەرەق ناخۆم که ژینم کورت و کەم بی
بەجوانی بۆچی من تووشی زەرەر بم؟
عەرەق ناخۆم که دووچاری وەرەم بم
هیلاکی خەستەگی قەلب و جگەر بم
عەرەق ناخۆم که بی هۆش و خیرەد بم
له حالی دۆست و دوژمن من بی خەبەر بم
عەرەق ناخۆم له قاقا و پێکەنینم
بەجاری مەسخەرەي ئەهلی نەزەر بم
ئەگەر فەزڵ و هونەر لەم کارە دایە
له خوا خواستم وەهایە بی خەبەر بم
له بۆن و بۆگەنی بیزارە تەبعم
فیدای ئەمری خوا و پێغەمبەر بم

مامۆستا زۆرەر له پارچه هەلبەستیکي تریدا دەلی: سەرچاوهي ئاوێکی پروون و ساردی
کوێستانەکانی کوردستان و رابواردن له سەیرانگەکانی پر له گۆل و گۆلزاری ولاتدا،
هەموو جیهان دینی، من چیمە له جلوبەرگی هەندەران، بۆچی رانک و چۆغەي دەستکردی
مەلبەندەکەم لەبەر نەگەم؟ وه له جێی کۆشک و تەلار و دەردی سەری شارە گەرەکان بۆچی

لهسه کټوانی بهرز و خوشدا له که ناروه کانی پوویار و کاریزدا دانه‌نیشم و ناوی ساردی
کانی مه‌لبنده کهم نه‌خوموه و ته‌ماشای نهو دیمه‌نه جوانانه نه‌که‌م که پریه له شیناومردی
و گول و گولزار و په‌له‌وه‌رانی چور به‌چور و هه‌وای فینک، وه‌کو ده‌لی:

من چیمه له فاسونی فهرنگ چوغه‌یی لیوی
تا شالی مه‌ره‌ز یانه خوری بیته قوماشم
دانیشتنی سه‌رچاوه‌یی ناوانی چیاکه‌م
نایدیم به‌هه‌موو مولکی جیهان گهرچی که‌داشم
بو سه‌یری گول و میترکی نزاران له به‌هاران
چاوم وه‌کو نیرگس که‌شه مه‌فتوونی هه‌واشم
داخم نه‌وه‌یه هاووه‌ته‌نم زوری نه‌زانن،
بهم درده‌وه نه‌تلیمه‌وه، ناو که‌وتووه ناشم

ماموستا زیور سه‌بارته به‌تابورییش که‌لی هونراوی دانان، له پارچه هه‌ل‌به‌ستیکیدا
پو ده‌کاته وهرز‌تیریک و ده‌لی: مامه تو ده‌بی سیاسی خوا بکه‌ی که چاو و له‌شت ساغه و
له دیدا چهن رهن و به‌راوت هه‌یه، تووتنه‌که‌ت با نه‌یکرن، مازوو و که‌ز و پیسته و خوری و
شالی زور جوانت هه‌یه و هه‌موو که‌سیک کریاریه‌تی، جگه له‌مانه‌ش ده‌توانی بجی بو شکار
و ده‌له‌ک و ریتی و سه‌گل‌او بو پیسته‌که‌یان شکار بکه‌ی، وه نه‌گهر ده‌زانی خهرجت زوره،
جایی دهم مه‌که، چونکه هه‌رچی میوه‌ی ناو به‌هه‌شته تو له‌به‌ر ده‌ستت دایه، هه‌ر له کاله‌ک
و هه‌رمی و به‌هی و هه‌نجیره‌وه بیگه‌ر تا میوه‌ی ترت هه‌یه، ده‌توانی که‌لکی لی وهرگری و
لیشی بفروشی، که‌وشی شبراو (قوندره) نه‌بی کاله و کلاش و پیتاو له پی که، هه‌ر
نه‌مانه‌ش به‌رگه‌ی ناو به‌فر و قور ده‌گرن وه‌کو ده‌لی:

مامه هومر سه‌د شوکر تو قووه‌ت و چاوت هه‌یه
هه‌ر له دتیه‌ک چهن رهن و عه‌رد و به‌راویشته هه‌یه
تووتنه‌که‌ت قیমে‌ت نه‌کا سه‌د ئیشی تر بو‌ت قابله
دیت‌ه‌رت زهرعی په‌مووکه‌ی ناوهر‌یس جاوت هه‌یه
تووتنه‌که‌ت قیমে‌ت نه‌کا مازوو، که‌ز و پیسته و خوری
شالی زور جوان و نه‌جیبی ده‌شتی خو‌شناوت هه‌یه
قول له په‌سته‌ک هه‌ل‌کیشه و بچوو کټوی بو شکار
بو تیجارته وه‌ک ده‌له‌ک، وه‌ک ریتی سه‌گل‌اوت هه‌یه

خه لکی گوندی پۆخی زتی بادین و کۆی وانیک بیه
 تۆش فهقهت زۆر گۆشتی ماسی و پیتستی سهگلۆت ههیه
 شازده کوندهی قو و پینجسه بهر چنار بوو به که له ک
 هه به با نه روا ته به غدا چونکه تۆش ناوت ههیه
 مه سه رهفت گهر زۆره چایی لی مه نی بۆ داعیه
 باسوق و سجووق و گوێز و میوژه خۆلاوت ههیه
 هه رچی میوهی ناو به هه شته تۆ له بهر ده ستتا ههیه
 کاله ک و هه رمی و به هی هه نجیری پێژاوت ههیه
 عاده ت و چاولیکه ری وا، چای به حورمه ت کردووه
 فه زله یه بیخۆیته وه، دۆشاو و خۆشاوت ههیه
 قۆندمه و پۆتین نه بی که وشى سلیمانی و کلّاش
 وهختی به فریش کاله ی گازمه رد و پیتاوت ههیه
 تووتنه که ت قیمه ت بکا ئه و باره یه یش بۆ تۆ نییه
 قه رزی کوتال و شه کر تۆش که نجی ناو ناوت ههیه
 به و سه ر و پێچه زله و پشستینه هه شتا زه رعیه
 به و کوله نجه مه خمه ره لۆچی ئه تۆیش ناوت ههیه

مامۆستا زیوه ره گه لی هۆنراویشی به سه روشتدا هۆنیوه ته وه، ئه و سه روشته جوانه ی که
 به فه رمانی په ره ره دگار نه خشاوه و به هار و هاوین و پایز و زستانی بۆ به ره ی مرۆ به دی
 هیناوه تا که لکی لی وه رگرن و تیایا به سه ینه وه. ئه و پارچه هه لبه ستیکی دینین که له سه ر
 دێری زستان هۆنیویه ته وه و به راستی زۆر به رز و په وان و شیرینه.

زستان وجوودی ساغه، ده ماری به قووه ته
 ئه مرۆ که بیست و پینجی شوپاته شه بابیه
 ئه م هاژه هاژ و بارشه عوود و پویابییه
 ده ره ق فه قیر و کوێر و هه تیو بی مرووه ته

دوینا بووه به به حری سپی، شاخ و شیو و دهشت
 ناو دی جه زیره یه کی په شه چه شنی ماله یه
 ئه م به فره به فره ی راسته نه وه که به فره گاله یه
 زیگای براهه پان، که له وێوه بچیته گهشت

گهردن کهچی سویاهی زستانه شاخ و دار
 سهرشۆر و بئی تهراوته و بئی مهنزهره‌ی جوان
 بئی سه‌وزه‌زاری ږتگه‌یی ناوی سپی و ږهوان
 بئی قاسپه قاسپی که‌بک و به‌بئی نه‌غمه‌یی هوزار

هه‌ستان به‌لهرزه له‌رزوه تا ئاستانی شا
 زستان که شاهی له‌شکره به‌شکوو بکا ده‌وا
 عالهم له زولمی له‌شکری نه‌و که‌وته حه‌لوه‌لا
 پیم وت: ده‌خیلی تۆم به‌دل نه‌ی شاهی مه‌ه کولا

ترست بئی له خالقی دونیا و شای به‌هار،
 سولتانی عه‌دل په‌روهه شاهی که‌رمه‌م نما
 دیتنیتته پیتشه‌وه که نه‌کا ده‌فعی سه‌ه جه‌فا
 شمشیر به‌ده‌ست و نیزه به‌که‌ف سه‌ه هزار هزار

نه‌مجا به‌پتکه‌نینه‌وه زستان وتی: مه‌لا
 تو غافللی له‌حالی من و وه‌زعی کائنات
 به‌حری سپی بوخاری نه‌نیریتته سه‌ر ولات
 عیلمت نییه به‌حاله‌تی نه‌رز و هه‌موو سه‌ما

هه‌ستام که بچمه خزمه‌تی به‌حری سپی وتی:
 دانیشه لی‌ره نه‌م سه‌فه‌رته هر نه‌دامه‌ته
 نه‌م وه‌زع و حاله موده‌تی تا کو قیامه‌ته
 بوچی نه‌که‌ویه ږتگه وه‌کو شیتی سه‌ره‌ته‌تی؟

به‌حریش نه‌لی: له ږۆزه‌وه په‌یدا نه‌بئی بوخار
 ږۆزیش وه‌رامی وایه موئه‌سیر که خالقه
 ته‌قسیمی ږزقی عالهم نه‌کا چونکه ږازقه
 خالی نییه له‌حیکمه‌تی، زستانه یا به‌هار

نهمرۆ به به فر و تهرزه ئه تقى خسته زهمه هير
 هاوین که هاته پيشه وه به فراو ئه خاته دهشت
 نهو دهشته وشک و گهرمه ئه بيتته سهراى به ههشت
 کاروون و دجله دپته وجود به غه نى و فه قير

ماموستا زيوهر هونراویشی به زاراوه ی گۆزانی هونیوه ته وه له پارچه ههلبه ستيکيدا که
 به به هارا وتوويه تی ئه لئى: نهوا به هار هاته وه و کۆرى بق به زمى گراوان و دلسووتاوان دانا،
 جيهان به جارئ جلوه برگی سهوزى له بهر کردوه و هه مو شویتیک دهشت و دهر و کپو
 به گول و گولاله خه ملیوه و وه کو به ههشت وایه، نیرگس به چاوی مه ستيه وه و گولاله
 به پهنگی سووریه وه، بق گول خویان دهنوین، شه ونم له سه ر گياکاندا و مکو که وه هر
 نيشتووه، زيوهریش به ئاره زووی پتگه يشتنی دلدارانه و هه مو دهم، به هیواى وه رزی
 به هاره. وه کو ده لئى:

نه وه هار به زمه ن، نه وه هار به زمه ن
 په رئ عاشقان نه وه هار به زمه ن
 وه شی دهر و نه ن، سه یرانه ن، په زمه ن
 عاله م دلگوشا ئاهه نگش عه زمه ن
 که شت و گوزار پۆل یاراننه ن
 ناز و نه زاکه ت عیشه وه دارانه ن
 شه پهن، ئاشتییه ن، پازهن، نیازهن
 ورشه ی شه وق نوور، عه ین ئه عجازهن
 عاله م به رگ سه وز پۆشا سه راسه ر
 په کسه ر جه نه ته ن سارا و دهشت و دهر
 قه هقه هه ی که بکه ن وه سه ر هه رده وه
 نه وای بولبوله ن باز وه دهرده وه
 نه رگس ده یده مه ست لاله په نگ سووره ن
 گول مه سنه دنشین، بولبول په نجووره ن
 تیپ تیپ و په م په م پۆا غه زاله ن
 شوخه ن، شیرینه ن، ئه برق هیلاله ن

شەونم چون لوء لوء مەدرەوشۆ جە دور
چمان گەوھەرەن، وەیا قەترەى نوور
«زێتوهر» ئارەزووش وەسل دلدەرەن
غافل جەتۆف فەسل بەھارەن

بەپیتی ئەو ھۆنراوانەى كە ھێنامان، بۆمان دەرکەوت كە زێتوهر لە ھۆننەوہى ھۆنراوى دلدارى و كۆمەلایەتى و ئاینیدا مامۆستا بوو و لەم مەیدانانەدا ئەسپى خۆى لنگ داوہ ھەر و ھا لە نووسىنى پەخشانیشتدا پسپۆر بوو و لەم بارەوہ چەند نامیلکە و پەرتووکی نووسىون، بەشێ لە دیوانەكەشى لە سالى ١٩٥٨دا لەسەر ئەرکی محەمەد عارف لە چاپ دراوہ.

سەرچاوەکان

- ١- دیوانى زێتوهر - مەلا عەبدوللای زێتوهر - بەغدا، ١٩٥٨.
- ٢- میژووی ئەدەبى کوردی - عەلانەدین سەجادی - بەغدا، ١٩٥٢.
- ٣- زێتوهر - شاکر فەتاح - سلیمانی، ١٩٧٤.

مەلا محەموودی بیخود

١٢٩٦ - ١٣٧٦

ئەم ھۆنەرەمان ناوی مەحموود و کورپی مەلا ئەمینى موفتییە كە بەپیتی ئەو بەلگانەى لە دەستمان دایە، لە سالى ١٢٩٦ى كۆچى لە شارى سلیمانیدا پیتی ناوێتە مەیدانى ژيانەوہ ھەر لە سەرەتای منداڵیدا خراوێتە قوتابخانە و خەریكى خوێندن بوو و ئەوسا بەفەقییەتى گەلى شوێنى كوردستان گەراوہ و لە پاشا گەراوێتەوہ سلیمانى و لەلای زانیانی ئەو سەردەمە خوێندنەكەى تەواو كردووە و پاشان كراوہ بەفەرمانرەواى ھەلەبجە و ئەوسا كە كاکی مردووە گەراوێتەوہ زێد و مەلەبەندەكەى خۆى و بووێتە جێنشینی ئەو و پاشماوہى ژيانى بەرێتموونى خەلك و وانە و تەنەوہ بردووەتە سەر تا لە سالى ١٣٧٦ لە تەمەنى ھەشتا سالییدا كۆچى دواى كردووە و لەشەكەى لە ناو دار ئەرخەوانەكانى گەردى سەیان نێژا.

بىخود يەككى لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كوردە و ھۆنراوەكانى كە بریتین لە: ھۆنراوى دلداری، ئاينى، كۆمەلایەتى، گەلى تەر و پاراو و سادە و پەوانن و پتر لەسەر ھۆنراوى كۆن ھۆنراوى ھۆنیووتەو و گەلى حەزى لە ھۆنراوەكانى بىسارانى و مەولەوى و نالى و سالم كردوو و تام و بۆنى ھۆنراوەكانى ئەم ھۆنەرانە نە ھەموو دھمارەكانیدا ھاتوچۆى كردوو و گەلى حەزىشى لە ھۆنراوەكانى مەولانا جامى كردوو، بۆیە بەپىرى ھۆنراوەكانیەو چوو و گەلى ھەلبەستى ئاينى وەكو ئەو بەفارسی ھۆنیونەتەو.

بىخود وەكو زۆربەى ھۆنەرەكانى تر لە پىشا دەكەوتتە مەیدانى دلدارییەو، وە دەكەوتتە ستایشى دلدارەكەى و بەبەژن و بالای ئەودا ھەلدەلى و دەلى: دەم ماوڵم پى نادا و ھەموو دەم دەگرى، وە وەكو شەم بۆ پەپوولە فرمىسك دەپژینى، یارەكەم كە وەكو ئاسك وایە، ئەگەر تاوێك لە دەشت و بیاواندا نەبى، بیاوان قورى بۆ دەپۆئى، وە ئەگەر تاوێك لە لانی و كونەكەیدا نەبى، بۆى دەگرى، ئەى خۆشەویستەكەم! بەیادی نەوبەھارى روومەتى جوانى تۆیە كە چاوم وەكو ھەورى زستان دەگرى:

دلم بۆ زولف و پرووى جانە ئەگرى
 منالە و بۆ گول و پىخانە ئەگرى
 چرا ئىمشەو كەوا فرمىسك ئەپژئ
 ئەلى ھەر بۆ منى پەروانە ئەگرى
 ئەكا شاپاشى كى دەریایى دیدەم
 كە چەشنى گەوھەرى یەك دانە ئەگرى
 چىیە پىرى دل ئىمشەو وەك عەرەق خۆر،
 لە كونجى تەكیە بۆ مەىخانە ئەگرى
 شەوئ بى زولفى ئەو مەھ پارە تا پۆژ
 دلم بۆ سینه چاكى شانە ئەگرى
 غەزالى من ئەگەر ساتى نەبىنى
 بیابان قور ئەپۆئى، لانی ئەگرى
 كەوان ئەبرۆ، بەتیغى غەمزە تا كەى
 لە جەرگم بى گونەھ نیشانە ئەگرى
 لە بەزمىكا كە ساقى چاوى تۆ بى
 مەى ئەپژئ، دل ئەچى، پەیمانە ئەگرى

به یادی نهوبه هاری پرویی تۆیه
 که چاوم هه وری زستانانه نه گری
 برا تا نه بییه تۆز و گهردی بهر پیتی
 به زهحمهت چاکی ئه و دامانه نه گری
 له دلتا گهنجی یادی کتیه (بیخود)
 که ئیمشه و نۆیه تی وێرانه نه گری

هۆنراوه کانی بیخود زۆر ته و پاراون و نموونه یهکی بهرزن بۆ وێژهی کوردی، وه وا
 دیاره که دلخوازه که ی هیزی داوه ته پۆح و گیانی و بهم چهشنه بیخود گهشتوووه ته ئاواتی
 خۆی و سههرکه وتوووه، وه له باسی یاره کهیدا گهلی ورده کاریی به کاربردوووه، له پارچه
 ههلبهستی کیدا گله و گازندهی له دلی خۆی کردوووه و ههموو سههرلیشیتواوی و بی
 سهروشوینی خۆی له دلیه وه دهزانی، بۆیه دهلی:

له و پۆژه وه رۆیش ————— تووه تۆراوه دلی من،
 ههر چهند ئه گهریم بی سهروشوین ماوه دلی من
 ئاخۆ به چ شاخیکه وه گیرساوه دلی من
 یاخۆ به چ داخیکه وه سووتاوه دلی من

ئه و هه مدهمی غه مخوار و نه دیمی منه یاره ب
 ئه و مه حره می ئه سرار و قه دیمی منه یاره ب
 ئه و گه وه هری شه هوار و یه تیمی منه یاره ب
 که وتوووه ته چ به حریکه وه، خنکاوه دلی من

مه جنوونی دوو گیتسوویی چ له یلایه که ئاخۆ
 یا وامیقی جادوویی چ عه زرایه که ئاخۆ
 دێوانه یی ئاهوویی چ سه حراییکه ئاخۆ
 کام چیه ره په ریی دیوه که ترساوه دلی من

ئه تلپته وه گاه ی به خه یالی خهت و خالی
 ئه خولپته وه گاه ی به چرای شهوقی جه مالی

نازانی ئەگەر چۆنە بە دەس دەردەوہ حالئ
وہک پووش و پہ لاسیکہ بە دەم باوہ دلی من

لەو چۆل و بیابانە ئەبئ یاوہری کئ بی
یا بە و کەژ و کێوانەوہ سەو داسەری کئ بی
یا لەت لەت و ئەفگاری موژە خەنجەری کئ بی
چۆن ماوہ لە سەد لاوہ کە کوژراوہ دلی من

بۆچی نە پڑئ سەیلی سەرو شکم وەکو باران
بۆچی وەکو یەعقوب نەبمە شوہرەبی شاران
لەو یوسفە پرسیومە لە بیگانەوہ یاران
ہەرگیر نییە سۆراخی لە ہیچ لاوہ دلی من

بۆ خوئی بگرم یا نەفسی پەردە دراوی
یا بۆ جگہری کون کون و سەد پارە کراوی
چی کردوہ یارەب کە خەو و خواردن و ئاوی
دایم غەم و بێداری و خوێناوہ دلی من

چ بکەم چ بلیتم، بۆ دلەکم کارییە دەردم
شاھیدی من موویی سپی و چێھرەبی زەردم
خۆرای نییە نالەبی گەرم و دەمی سەردم
ہەلبەت بە بەلایە کەوہ ئالوہ دلی من

ئەو سینە لە غەش خالییە، ئەو بی پقوکیנە
ئەو خادیمی شەری نەبەوی و میللەت و دینە
مەعلووم چووہ بۆ خزمەتی سالاری مەدینە
وامزانی کە فەوتاوہ نەفەوتاوہ دلی من

قوربانی که سئ بم که به قوربانی نه بی بئ
 وهک بهنده سهگی ده رگه هی شاه ی عه ره بی بئ
 شاه ی عه ره بی به عنی قوره یشی نه سه بی بئ
 جه رگی به دوو ئه برۆی ئه وه جزاوه دلی من

زاتیک ی وه های گرتووه رۆحم به فیدای ئه و
 شاهان شه و رۆژ دینه قه دم بۆ سیی گه دای ئه و
 (بیخود) مه به ئیتر به ئومید و به ته مای ئه و
 نایه ته وه لات گهر سه ری داناوه دلی من

زۆریه ی هۆنراوه کانی بیخود سه باره ت به پئ و رچه ی خواناسین و به شی هه ره زۆری
 هۆنراوه کانی پێچکه ی خواناسیان گرتووه و که متر هۆنراوی دلداریی هه یه. بیخود
 به رامبه ر به پیغه مبه ری گه وره ی ئیسلام دروودی خوای له سه ر بئ، له م پر هه لبه سته یدا
 بیرو پای خو ی ده رده پیرئ و ده لئ:

ئه س ساحه تی سه د جه نه ت، ده شتی عه ره بستان ت
 ناده م به هه زار گولشه ن، یه ک خاری موغه یلانت
 بۆ لاله یی نوعمان ت، داغداره دل و جه رگم
 داغداره دل و جه رگم، بۆ لاله یی نوعمان ت
 بئ په رته وی پوخسارت، تاریکه دلی حیربام
 به م زه رپیه بنوینه، خورشیدی دره خشان ت
 بۆ سه روی خه رامان ت، وهک قومری ئه نالینم
 وهک قومری ئه نالینم، بۆ سه روی خه رامان ت
 عه قل و خره دی بر دووم، نه شه ی قه ده چی چاوت
 پێوه ندی هه وای کر دووم، تایی زولفی په ریشان ت
 میحرابی دل و جانه، هیز ی ده سی ئیمان ه
 عاسایی خه تیبان ه، شمشیری خو هه راسان ت
 به و قیبله یی ئه برۆیه، رۆج گه ر له قه زای کۆیه
 دل خادیمی لای تو یه، سه ر گۆیه له مه یدان ت

خاقانە گەسک لێدەر، بۆ خادیمی بەر قاپیت
خود دامە بەرۆح قەیسەر، بۆ بان گوشتی سەربانت
ئەو سەیدی مەخلووقان، ئاگات لە ئیمانی بێ
ئەوساتە کە بوو، قوربان، ئەم عەبدە بەقوربانت
تۆ سیدرەنشین بازی، ساحیبی سەد ئیعیجازی
پێغەمبەری مومتازی، دەستی من و دامانت
قورئانی نوعووتی تۆ، خەتمی بەبەشەر نای
(بێخود) چییە یا حەسسان، جبریلە سەنا خوانت

دیسان بێخود بەوردەکاری و ڕێکخستنی مەبەستی جوان ھەر لە باری خواناسیدا
دەکەوتتە ڕازونیاز و دەلی: ھەموو ڕاز و نەتینیەک لە دڵ دایە و دڵ مەکوێ خواناسییە و
دەسا دەبێ وریا بێ کە ئالوودەئێ سووچ و گوناھتکی نەکەئێ، چونکە ئەوین و خوشەویستی
لە دڵووە ھەلەدەقوڵت، بەجۆرێ کە دەتوانم دڵ ڕازەگای خواوە و بارەگای خوا زۆر گرانە
و دەبێ ھەموو دەم لە بیرێ خوادا بێ و ژيان بەخواناسی بباتە سەر، وەکو دەلی:

ئارامی جانە، مەحرەمی ڕازی نیھانە دڵ
یەعنی لە بەینی یار و منا تەرجومانە دڵ
عەرشی خودایە خاتری پڕ نووری مۆمنان
پێی بۆیە وا لەسەر سەری حەوت ئاسمانە دڵ
وریابە قەت پزێسکی گوناھێ توخون نەخەئێ
بۆ تائیری مەحەبەتی حەق ئاشیانە دڵ
دایم لە دەرکی سێنە بەیادی برۆی نیگار
شمشێری وا بەدەستەو، وەک پاسەوانە دڵ
بێگانە بێتە ژوورەو قەتعی سەری ئەکا
گەر یاری ئاشنایە ئێتر میھمانە دڵ
ئاخۆ بەیادی نێرگسی بيماری کتیه وا
پوختساری سووری زەردە، بەھاری خەزانە دڵ
بیماری نازی غەمزەیی چاوتکی قاتلە
مەجرووحی مەوجی جەوھەری تێغی دەبانە دڵ
ئاخۆ لە حەسرەتی نەیی بالایی کتیه وا
دایم خەریکی ناڵە و ئاھ و فوغانە دڵ

چه وتاوی باری فیرقه تی بالایی دلبر
 پیریکی بی عسایه نه گهرچی جوانه دل
 تیغی فیراقه قه تعی رهگی پوچی کردوه
 خوین ههروه کو فواره له پوچی پهوانه دل
 یه عنی له داخی لالهیی رووی دهم گولیکه وا
 وهک نه شکی من که رهنگی نه لپی نه رخهوانه دل
 مه جنوونی گهردی ناقهیی له یلایه، وهرنه بوج
 وهک چاوی من هه میشه له شوین کارهوانه دل
 سیمورغی قافی مه حوی خه یالی میانه قه لب
 عه نقایی وه همی میمی دهمی بی نیشانه دل
 که وتووته داوی تووه به مه نحووسی تی نه گهی
 تهیری هومایی سه عده، نه لپی رایه گانه دل
 دانهی مه حه به تی بده ری و ناوی سافی عه شق
 برسی مه یته، تو بی خودا، بی زمانه دل
 له وساو شوغلی رابیتهی پووی یار نه کا
 فکری نه وهنده سافه وهک ناوی پهوانه دل
 بی سوجهیی هیلالی برۆی نهو به راستی
 زهرد و زه عیف و زار و که چ و ناتوهانه دل
 بیخود به نه مری نهو به له دهیری مه جازی یا
 ساقیی مهیی حه قیقه ته، پیری موغانه دل
 وهختی عوروچی حه قه، به سه پهستی به تال
 بو بانی مه عریفه ت به خودا نه ردهوانه دل

له پینج خسته کییه کیدا ده لئ: خوی مه زن گهره تر له وهیه که ئیمه نهو بناسین، ناوهزی
 پیغه مبه ران له پله وپایه و گهره بیی نهودا ریمان و، نه گهر مرۆ هه موو پوژئی بیر له گهره بی
 نهو بکاته وه دان بی توانایی خویدا دهنی، به لام من که دهمیکه چاوه رپی دیتنی باره گای
 پیغه مبه ری گهره ی ئیسلام و، نه هه ر من به لکو ئاسمان و زه ویش شانازی به پیغه مبه ری
 گهره ی ئیسلامه و ده کن، به تاییه ت نهو به یه کر خوی لی رازی بی له پتی نهو پتی خسته
 به ر مار و گهستی، وه عومه ر و عوسمان و عه لیش خویان لی رازی بی له یارانی
 نه مه کداری نهو بوون، وهکو ده لئ:

دهم پکە چاوه پێهتی گیان و دل و ویسالی تو
 ئومێد ئەکا که ده کهوێ له پرمهی جه مالی تو
 ئەگەر له ئاینه ی منا ده می نه بی میسالی تو
 شکسته بی به بهردی غم به جاهی سه حب و ئالی تو
 که ئاسمان وه کو زمین به وانه ییفتخار ئەکا

خوسوس خه لیفه ی یه کهم ره ئیسی فیرقه ی ئیهتدا
 که نهو بوو کردی پۆخی خۆی له پتی سه داقتها فیدا
 که سێ که پتی موباره کی بخاته ژاری نه ژده ها
 له بهر په سوولی موخته ره م نه وه که گه زه ندی پی بگا
 یه قین بزانه ئیشی وا له ئیشی یاری غار ئەکا

له پاش ئیمامی نامه وه ره عومه ره خه لیفه ی زمین
 دره ختی مه ده له ت سه مه ره، چه مه ن تیرازی شهرع و دین
 نه هه ره له عه سری عه دلییا مه ره و له گورگ نه بی ئه مین
 له جیگه یی جه نابی ئه و که بوو ئیتر سه گی له عین
 له ترسی شیری هه بیه تی به لووره لوور فیرار ئەکا

له وه سفی خازنی سووهم یه گانه گه وه هری حه یا
 ئیمامی مه جمه عی ئه ده ب خه تی بی مه نه هری حه یا
 هه رچی بلیم خه جاله تم له شهرمی جه وه هری حه یا
 که سێ که دا بخا فه له که له پتی نه و سه ری حه یا
 هه زاری وه ک من و مه له ک به باسی شهرمه زار ئەکا

له گه ل که سێ حه بی بی خۆی خوا که بووی عینایه تی
 به یانی وه سفی ئه و نه کا له (هل أتی) به ئایه تی
 به ئی غه زه نفه ریکی وا که و را هی دایه تی
 له پۆژی فه تحی خه ی به را به زۆری شان و پرایه تی
 به ده ست و تیغی هه لمه تی له شیری کردگار ئەکا

مه‌پرسه جاھ و حیشمه‌تی دوو بیچوه شیری حیده‌ری
 که خادمی‌کی بی‌شهی‌ان چ سوننی و چ جه‌عفه‌ری
 شه‌قین ئەکا به‌سه‌د سه‌ری قوباد و تاجی قه‌یسه‌ری
 هه‌تا نه‌چیتته که به‌لا گران ئەزانی ئەی پهری
 که کۆمه‌لی مه‌له‌ک له‌وێ له‌ قافلای زووار ئەکا

له‌ بیخود ئەر سوئال ئەکه‌ن که: چۆنه‌، چاکه‌ سیحه‌تی
 به‌ده‌ردی عه‌شقی له‌یله‌وه‌ نه‌ماوه‌ هی‌ز و قووه‌تی
 به‌نا‌ئه‌نالی گه‌رمی‌یا، به‌ناهی سه‌ردی سه‌ره‌تی
 به‌ئه‌رخه‌وانی ئەشکی‌یا، به‌زه‌عفه‌رانی سووره‌تی
 له‌ چۆلی بی نه‌وایی یا له‌ قه‌یسی له‌ش به‌بارئه‌کا

به‌پیتی ئەو هۆنراوانه‌ی که هینامان بۆمان ده‌رکه‌وت که بیخود هۆنه‌ریکی رهند و خواناس
 و بی په‌روا و دیندار بووه‌ و که‌متر هۆنه‌ریک توانیویه‌تی ئەو هه‌موو ورده‌کاری‌یا نه‌ ناو
 هۆنراوه‌کانیدا بیتی، به‌تایبه‌ت له‌ هۆنراوی ئاینیدا مامۆستا بووه‌، هونه‌ری خۆی له‌و
 ریشه‌دا نواندووه‌.

دیوانی هۆنراوه‌کانی له‌لایه‌ن هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریمه‌وه‌ کۆکراوه‌ته‌وه‌ و له‌ سالی ۱۹۷۰ بۆ
 جاری یه‌که‌م له‌ چاپ دراوه‌.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوانی بیخود، کۆکردنه‌وه‌ی محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم - به‌غدا، ۱۹۷۰.

۲- یادداشته‌کانی خۆم سه‌باره‌ت به‌بیخود.

شیخ نه‌جمه‌دینی سابری

۱۳۰۰ - ۱۳۶۳

شیخ نه‌جمه‌دین کوری شیخ عه‌بدولرحمان که نازناری سابریه‌، به‌پیتی سه‌ره‌تای
 دیوانه‌که‌ی له‌ سالی ۱۳۰۰ی کۆچی له‌ دیتی شۆریجه‌ی که‌رکووکدا له‌ دایک بووه‌ و هه‌ر
 له‌وتش پێ گه‌یشتووه‌ و خه‌ریکی خۆتندن بووه‌ و ئەوسا چووه‌ته‌ حوجره‌ی فه‌قییان و به‌لام
 ئەومنده‌ی نه‌خۆتندوه‌ و وازی له‌ خۆتندن هیناوه‌ و خه‌ریکی کاری کشتوکاڵ بووه‌ و له‌ پاشا
 ژنی هیناوه‌ و پاشان خه‌ریکی خۆتندنه‌وه‌ی په‌راوی ئاینی و پزیشکی بووه‌، به‌جۆری که

له ناو خه لکدا به پزیشک ناوبانگی دهر کردووه و له هه موو لایه که وه هاتوونه ته لای و ریتوینیی خه لکیشی کردووه به بی ئه وهی شتی وهرگرئ، سه رئه نجام تووشی نه خویشی ئیفلیجی بووه و به و دهرده وه له سالی ۱۳۶۳ له تهمه نی شهست و سی سالی دا کوچی دوا ییی کردووه و هه ر له زنده که ی خویدا نیژراوه.

سابری له سه ر شپوهی هۆنه رانی کۆن هۆنراوی هۆنیوه ته وه و به پره ویی له وان کردووه، وه زۆربه ی هۆنراوه کانی سه بارهت به جوانی و ئه وین و خواناسی و سۆفییه تییه، وه که لئ جاریش یاری و که مه ی به وشه کردووه و تافته یه کی تازه و نوپی داوه به سه ر بووکی بیردا، وه له هۆنراوه کانی دا واهه که که لئ حه زی له هۆنراوه کانی کوردی و سالم و نالی و حافز و سه عدی کردووه و شه ی دای هۆنراوی ئه و هۆنه رانه بووه.

وتمان که زۆربه ی هۆنراوه کانی سابری دهر باره ی جوانی و ئه وین و دلدارین، ئه م پارچه هه لبه سته ی خواره وه یه کیکه له وانه که ده لئ:

بالا گهردانی چاوت بم ئه لئی نه جمی که لاوێژه
ده مئ عیسا و لوقمانه، ده مئ سه فاک و خوین پیژه
به ئه وه ل تیریدا له رزیم و غافل بووم و نه مزانی
که من ئیستاکه هوشیارم خه ده نگی تر به او پیژه
له بهر ئیشی برینی دل ده که م فه ریادی بی حاسل
به شیتم ناوده بن خه لکی، زهمانی پیم ئه لێن گیژه
نه مامی قه دی تۆ به لکو هه می شه تازه و ته ر بی
وه ره جانا، له سه ر ئه م دیدیه یی پاروه بین پیژه
که سی خاری ته ریقی عه شقی چاوی تۆی به دلدا چوو
وه کو وشتر به نا چاری ده کا ئه م نه وعه کاو پیژه
ته بیبی پر فه ن و حازق مه بن بۆ خزمه تی عاشق
که دهرمانی دل عاشق وه رای عه قل و راو پیژه
حه کیمی میهره بان جامی گولاب و قه ندی بۆ هی نام
وتم: ئه ی بی خه بهر له م دهرده ئه و دهرمانه بی پیژه
سه با تۆ مه حره می پازی ده خیله که عاره ب ئاسایی
که یشتی به و ته بیبه، له م نه خو شه شه ممه یه بیژه
بلئ: مه جنوونه که ی صه حرانشین، ئه م شه و له دووری تۆ
له حالی نه زعدا ماوه، برۆ ئی حه سانه بین پیژه

چ غه و غایه که (سابر) به سیه ئه م نالانه کۆتاکه
قسه ی بئی په عبه ته هه رکه س وه کو تو طالعی لیژه

سابری له سه ر پئی و چهی قادری پۆشته وه و له خواناسیدا پله و پایه کی به رزی
هه بووه و لای وایه که خواناسی به هه راوه وریا و پرچ و پیش و ته پل و دهف لیدان نایسته
دهس، به لکو مرو دهبئی له کرده وهی خرابی خۆی پاشگه ز و په شیمان بێته وه و پێگهی
راستی خوایی بگرئ، تا کو له هه ردوو جیهاندا پرگار بئی، وه کو ده لئی:

ئه ی جیهانی زه پهی خورشیدی حوسنت عام و خاس
عاجز و پیکاوی غه مزه ت پۆسته م و سه عدی وه قاس
تۆ که له یلی ئاگرت به ردایه دل مه جنونی خۆت
بۆیه وا ئیستاکئی ده مبینی وه کو په قاس
تا نه سووتین له شی خۆیان هه وادارانی پروت
شوبهی په روانه له خه وفی عه شقی تۆ نابن خه لاس
دو و گه وهه ر کئی له قوئی به حر و ده ریا ده ری ئه کا
تا نه که ن ته رکی وجوود و ما مه له ک نه وعی غه واس
سابری دو و دانه دا پۆشه له بهر چاوی عه وام
کئی له قیمه ت دو و گه وهه ر تئ ده کا ئیلا غه واس
پیش و پرچ و هه م عه مه ل نا تبا ته جه نه ت تئ بگه
ته و به یی خالیس مه گه ر بتکا له (نار الله) خه لاس

سابری له هۆنراوه کانیدا وا ده ر ده که وئ که پیاوێکی خواناس و قسه خویش و دروستکار
بووه و داوای له خه لک کرده وه که خوا بناسن و له پئی خوا وه پرۆن و ئه وهی که چاکه
بیکه ن و خۆیان له خراپه بیاریزن، وه ئه و که سانه که لایان وایه به ته پل و دهف لیدان و
ده روتیشی و سۆفیه تی پێگای دروستیان گرتوه، ئه مه هه لیه و ده بئی له ژیان پێگای خوا
و پیغه مبه ر بگریته به ر تا سه ر که وئ، وه کو ده لئی:

ئه ی دل ئه گه ر به راستی ئیتاعی خودا ئه که ی
موتابه عی شه ریه ت هه زه ت مسته فا ئه که ی
فه رزی خوا و سه نه تی هه زه تی مسته فا بکه
ته سه وری له داستان ئاده م و هه ووا ئه که ی
شه و به کلیلی زیکره وه تا به سه حه ر بیاره وه
که ر ته له بی خه زاننی مه را حیمی خودا ئه که ی

نییهت و حوسنی کردهوه فیکری نیهان و زیکری سر
 وهرنه خودا بهتهپل و دهف ناخهلهتی ریا ئەکەئ
 فیکری خودا دهلیلی تق زیکری زوبان کلیلی تق
 پروو بکه بابی مهرحمهت تا هونهرئ پهیا ئەکەئ
 خودا نهزهر له حوسنی نیهت و دلئ بهشهر ئەکا
 چاکه نیشانی خه لک ئەدهی تق خراپه ژیر پا ئەکەئ
 عه شقت ئەگەر حهقیقهته مهنا له گەر شهقیقهته
 وهرنه مهجاز و بدعهته (سابری) هۆی وهها ئەکەئ

سابری هۆنه ریککی وردهکاریش بووه، وه ئەم وردهکارییهی تیکه لاو بهفهلسهفهی خواناسی
 بووه، ههروهها حهزی له جیناسیش کردووه و ئهویشی هه بهباسی خواناسی دهبرپوه،
 وهکو لهم هۆنراوانه دا دهلی:

حه بیبا نووری روخسارت له باتی بهرگ و نیعمه تمه
 ته بیبا چاوی بیمارت دواپی دهر د و عیلله تمه
 ئەگەرچی خوار و سووتاوم له بهر چاوت بحه مدوللا
 هه موو عاله م ئەزانی مایه پی فخر و سه عاده تمه
 له شمشیری برۆت ترسم نییه سه د جار نیشانم دهی
 له ریشهی چهرگ و دل کالانی ئەو شمشیره سه نه تمه
 به شمشیری برۆ گەر بمکوژی یا تیری موژگانت
 مه داری ئیفتخار هه م سه عادهت هه م شه هاده تمه
 له بهر خورشیدی حوسنت دائیما وهک زوهره ره قسانم
 له شه ودا هه ره وهکو پهروانه خو سووتانن عاده تمه
 به نووری حوسنی سه رتاپا وجودم گەر بسووتینئ
 که بمهاریته وه وهک کل به سه ر جیگای عیزه تمه
 له هه ر شوینئ که دانیشتی به هه شت و حووری پهیدایه
 ده می ون بی له بهر چاوم وهکو پوژی قیامه تمه
 که یوسف هاته بازار هه موو که س تالب و کریار
 منم بی دهره م و دینار غه زه لخوانی بی زاعه تمه
 به بی حیکمهت نیه سابر وهکو قه یسی به نی عامر
 به پوژ و شه مسه ئەو رادم به شه و وه لله یله تاعه تمه

تەماشاشا ئەكەي كە سابرى لەم ھۆنراوانەدا بەبیرتکی زۆر ورد باسی ئوینی خۆی دەکا و دەلێ كە من لە بەرھەتاوی جوانیی تۆدا وەكو ئەستێرە سەما ئەكەم و لە گەران دام و لە شەویشدا وەكو پەپوولە بەدەوری شەمی جوانیتا دەسووتیم، تۆ وەكو یوسفی كەوا ھێنایانە ناو بازار ھەموو بوووە كریاری، بەلام منی ھەزار و بێ ئەوا جگە لە ھۆنینەوێ ھۆنراو شتیکی ترم نییە و ھەموو لە پێی تۆدا دەھۆنمەو.

سابری لە پارچە ھەلبەستێکی تردا باسی پیر بوونی خۆی دەكات و دەلێ: پایزی پیری سەری ھەلدا و جوانیم نەما و كامەرانی و خۆشیم بەجاری پۆیشت و شێری پیری دەست و پێی ئاسکی جوانیی تیشكاند و ئیتر ھیزی باسك و ئەژنۆم نەما، داخ و موخابنم ئەوێیە كە ڕێ و پەوشتی باووبا پیرم نەگرت و پشتم لەوان كرد و بەرمالی ئەوانم خستە سەر جادەي دوژمن و ئیستا شەرمەزاری لای ئەوانم وەكو دەلێ:

پایزی پیری پەیا بوو نەوجەوانیمان نەما
 نەوێھاری عەیش و نۆش و كامەرانیمان نەما
 شێری پیری دەست و پێی ئاسکی جوانیی تێك شكاند
 قوووەتی سەر پەنجە و و باسك و زرانیمان نەما
 ئێمە دونیایمان نەخست و ئەو ھەمووی خستینە ژێر
 ئیعتبار و دەسلەلات و پالەوانیمان نەما
 ناخەلەف بووین و پەوشتی باب و با پیرمان نەگرت
 خوا شناسی و ئیفتخار و خانەدانیمان نەما
 ڕوو لە چۆلی غەفلەت و پشتمان لە كەعبەي مەقسەدە
 ئەي موسڵمانینە كەلکی ئاوەدانیمان نەما
 چونكە سەجادەي پدەرمان خستە سەر جادەي عەدو
 زەوقی دین و خوێندنی (سبع المثانی)مان نەما
 خاوەنی خەرمان و میگەل بووین و ڕوتبە و ئیعتبار
 ئیستە با شاری شوانی و ئاشەوانیمان نەما
 گاود و جووواز لە دین و مەسلەکی خۆی ناینی
 دینی موسلم وا لەبەر شیتي و نەزانیمان نەما
 ئابروومان وەك عەرەق ئەتکێتە جام و بادەوہ
 حورمەتی دینمان بەقەد چایی بەیانیمان نەما

(سابری) فہقر و قہناعہت فہخرہ بۆ دین پەروران

سەد شوکەر و مەرتەبە ی دۆنیای فانیمان نەما

سابری وەکو چۆن لە زمانی کوردیدا ھۆنەر بوو، لە فارسی و تورکی و عەرەبیشدا ھەر بە جوۆرە ھۆنراوی ھۆنیووتەو. دیوانە کوردی و فارسییەکی بۆ جاری یەکەم لە لایەن سەید سەتار بەرزنجییەو لە ساڵی ۱۳۸۸ی کۆچی لە چاپ دراو.

سەرچاوەکان

۱- دیوانی سابری - لەسەر ئەرکی سەی سەتار بەرزنجی - کەرکووک، ۱۹۶۹.

۲- بەیازنیک کە نزیکەی پەنجا ساڵ لەمەوبەر نووسراو.

شیخ بابا رەسوولی بێدەنی

۱۳۰۳ - ۱۳۶۳

ئەم ھۆنەرەمان ناوی رەسوول و کوری شیخ ئەحمەدی بەرزنجییە کە بەپیتی پەراوی (یادی مەردان) لە ساڵی ۱۳۰۳ی کۆچی لە دێی بێدەندا پیتی ناووتە مەیدانی ژیانەو، ھەوت سالان بوو کە باوکی مردوو و دایکی بردوووەتە لای شیخ مەحمودی موفتی لە ھەڵەبجە تا خەریکی خۆندن بێ. ماوەیەک لەوێ لەلای شیخ مەحمود ماوەتەو و خەریکی خۆندن بوو و پاشان چوووەتە بیارە و لەلای شیخ عومەری بیارەیی ماوەتەو و لە پاشا گەلی شۆینی کوردستان گەراو و ماوەیەک لە ھەڵەبجە بوو و ماوەیەکی زۆریش لە دێی پریس لەلای مەلا قادری مەلا مۆمن خۆندوویتی و لە پاشا لە سلیمانی خۆندەنەکی تەواو کردوو و گەراووەتە بۆ بیارە و لە پاش چەند سالتیک خەرقەیی لە شیخ نەجمەدین وەرگرتوو و پاشان پۆشتوووەتە دێی عەبابەیلێ و پاشماوێ ژیاانی بەوانە و تنەو و ریتویتی خەلک بردوووەتە سەر تا لە ساڵی ۱۳۶۳ لە تەمەنی شەست سالتیدا کۆچی دواوی کردوو و نۆژراو.

شیخ بابە رەسوول لە ھۆنینەوێ ھۆنراودا دەستیکی بەرز و بالایی ھەبوو و ھۆنراوەکانی زۆر تەپ و پاراو و شیرین و پەوانن، وە لە ھۆنینەوێ ھۆنراودا نازناوی (بابا) بوو. ئەمەش چەند ھەڵبەستیکی ئەم ھۆنەر کە دەلی:

حالی بەدحالی ئەمن مەعلومە، ئیفشای عالەمە

دیده پری ئاب و جگەر داغ و زبانی ئەبکەم

عەیش و شادیم، چاوەکەم، گریان و شین و ماتەم

ساکنی گۆشه‌ی ده‌روونم پێم مه‌لێ دهردت که‌مه
خوا له‌باتی له‌علی فه‌نهر حوچره‌که‌م مه‌علووی خه‌مه

تاقه‌ت و سه‌بر و قه‌رار و هۆش و ئارام چوو
مه‌سه‌له‌هه‌ت وایه‌ سه‌ری خۆیم هه‌لگرم تاكو زوو
بۆ كه‌سێ دینی بێی له‌م جێگه‌ نیشتن قه‌ت بوو
حوچره‌که‌ی ئه‌م دیو یه‌قینه‌ن هه‌روه‌كو قه‌بری جوو
چۆن له‌باتی له‌عل و له‌مپا دووده و عه‌قرب هه‌مده‌مه

قه‌ت له‌ باسی خواردنی ئه‌م جێگه‌ هیچ كه‌س نادوێ
دۆینه‌که‌ گه‌ر بیکه‌یه سه‌حرا ئیتر گیای ناروێ
بێ درۆیه ئه‌م قسه‌ ده‌یکه‌م به‌راستی بیبێ
گه‌ر له‌ به‌حسی ئه‌کل و شوربیش بێمه ته‌حریر جوژیی
بێ درۆ نابێ له‌ فه‌رزێ ئه‌ر بلایی عه‌ینی سه‌مه
من له‌به‌ر خوێندن به‌دایم خوێنی جه‌رگی خۆم نه‌خوهم
بێ كه‌س و رووت و غه‌ریب و عاجز و دل پر له‌ غه‌م
به‌حسی عیلمی ئه‌م زه‌مانه‌ت بۆ بکه‌م بێ زیاد و که‌م
گه‌ر قسه‌ی راستت ئه‌وێ (بابا) ئه‌من عه‌رزت ده‌که‌م
خوێندن و ته‌حسیلی ئیسته‌ باعسی دهرد و غه‌مه

من فیرارم کرد له‌ ده‌س ئه‌م جێگه‌، پێم تێ که‌وته‌وه
به‌ختم هه‌لسا بوو له‌ خه‌و، دووباره‌ بۆ خۆی که‌وته‌وه
ره‌بێ وێران بێ به‌حوچره‌ و مه‌درسه‌ و مزگه‌وته‌وه
من خۆ مه‌حرووم له‌ چایی، هه‌م له‌ دار و نه‌وته‌وه
به‌حسی دۆینه‌ش خۆت ئه‌زانی دهر دوو هه‌فته‌ یه‌ک ژه‌مه

هۆنه‌ر له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا باسی ژیا‌نی ناله‌بار و ناخۆشی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی فه‌قێکانی
کردوو که‌ ده‌لێ: هۆده‌ی که‌ تێدا داده‌نیشم زۆر ته‌نگ و ناله‌باره‌ و خواردنیشی زۆر خراپه‌،
وه‌ من له‌به‌ر خوێندن خوێنی جه‌رگی خۆم خواردوو، چونکه‌ بێ كه‌س و رووت و ره‌جالم،
بۆیه‌ له‌وێ رام کرد و هه‌لاتم.

خوێندنی زانست له كوردستاندا هەر له میژموه له ناو مزگه‌وته‌كاندا بووه و، ئه‌ویش به‌هۆی خێره‌ومه‌ندانی كوردستان پێك هاتوه و له سایه‌ی ئه‌و خێره‌ومه‌ندانیه‌وه بووه كه پیاوانی زانای وه‌كو مه‌له‌وی و سه‌یدی و خانا و میرزا شه‌فیع و بیسارانی و سه‌دان زانای تر له كوردستاندا پێ گه‌یشته‌ون، ئه‌ویش به‌خوێنی جه‌رك خواردن و چه‌رمه‌سه‌ری و بێ نانی و بێ ئاوی و بێ چرای و هه‌زار ده‌ردی تر. ئای خوێزگه له كوردستاندا زانكۆ و خوێندنگای به‌رز داده‌مه‌زا تا بۆ هه‌موو ده‌رده‌كه‌وت كه كورد چه‌نده وشیار و زیره‌كن و چۆن لایه‌نگری زانستن و ئه‌و كاته ده‌یانزانی كه كورد لایه‌نگری زانسته.

شیخ بابا له پارچه هه‌لبه‌ستێکی تریدا داخ و موخابنی نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌خوا و ده‌لی: زۆربه‌ی خه‌لکی جیهان له‌ناو خوێشی و شادی و تێروته‌سه‌لیدا ده‌ژین كه‌چی ئه‌م كورده هه‌ر له ناخوێشی و په‌ڕۆشی دایه و ها له‌ژێر باری زۆروسته‌می زه‌ماندا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له نێوان هۆزه‌كاندا ناته‌بایی و ناكوکی هه‌یه كه ده‌بی یه‌ك بگرن و وه‌كو برا زیان به‌رنه‌ سه‌ر، وه‌كو ده‌لی:

هه‌ر كورده كه عوشره‌تی نه‌ما بێ

هه‌ر كورده كه به‌زمی بێ سه‌دا بێ

پیاوی به‌په‌واندزی ئه‌فه‌رموو:

ئه‌م مه‌سه‌ئه‌له‌ کوو ده‌بی وه‌ها بێ

عالم له سه‌عاده‌تا ده‌ژی گشت

هه‌ر كورده حه‌یاتی لی برا بێ

دنیا هه‌موو عه‌یش و نوێشه ته‌نها

هه‌ر مه‌حفه‌لی كورده بێ سه‌فا بێ

قانونی ته‌زه‌لومه ئه‌فه‌رموئ:

ئه‌م كورده له‌ژێر ئه‌سه‌اره‌تا بێ

ساز گازه‌نه قه‌ومی كوردي خوێشناو

با پۆمی له قه‌ومی پۆده‌را بێ

ده‌شتی ده‌هی له ده‌شتی هه‌ولێر

باعس چیه، ئه‌هلی بۆ جیا بێ

پمبازی جاف و تاله‌بانی

با داوده و زه‌نگه‌نه‌ی تیا بێ

سوورداش و سیوهیل و شارباژیر
 بۆ شیوهکهلی ئەبی فیدا بی
 هه‌ورامی و کوردی شاره‌زوری
 بۆ دهردی له‌وۆن ئەبی ده‌وا بی
 که‌لباغی و تیلکه‌و و مه‌ریوان
 بۆ میله‌تی ژاوه‌رو نه‌ما بی
 سنجاری و که‌لو و هه‌مه‌وه‌ند
 بۆ میله‌تی لوپ ئەبی شیفای بی
 سابلاخ و سنه و سه‌قز به‌جاری
 با بانگ که‌نه ئەهلی بانه دابی
 ئیعدادی هه‌موو عه‌شایری کورد
 باوه‌ر مه‌که‌ بۆ که‌سی کرا بی
 ئەما به‌هه‌موو ئەلیم به‌ئێجمال
 گویتی هۆشی له‌ بانگی کابرا بی
 گویتی لێیه‌ عوموومی کورده‌واری
 مه‌ر ئەو که‌سه‌ گویتی دلی نه‌ما بی
 بۆ نه‌سه‌ره‌تی مه‌نتیقه‌ی جونووبی
 با کوردی شیمالی عه‌ینی با بی
 ئیمانی هه‌یه‌ ئەگه‌ر به‌ئایه‌ت
 ئەم کورده‌ هه‌موو ئەبی برا بی
 بوهرانی موفه‌کیراتی کوردی
 بی شوبه‌هیه‌ بی نه‌تیجه‌ نابی
 ئەمه‌ش پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکێ تری ئەم هۆنه‌ره‌ که‌ ده‌لی:
 من غوباری گوزه‌ری که‌ردشی دامانیکم
 عاشق و شیفته‌یه‌ی جیلوه‌بی جانانیکم
 بۆ گۆلی پروویی که‌سی ئیسته‌ منیش وه‌ک بۆلبول
 له‌ گۆلستانی غه‌ما مورغی سه‌حه‌ر خوانیکم
 ناخ! زه‌مانیکه‌ له‌ گۆشه‌ی قه‌فه‌سا وه‌ک قومری
 بی په‌ر و بالی قه‌دی سه‌روی خه‌رامانیکم

مه که ته کلیدی شه را بام به خودا، ئه ی ساقی
 مهستی باده ی قه ده می دیدهی فه تانیکم
 وه حشمت ئه نگیزه غویارم له هه موو دنیادا
 گهرد و بادی قه ده می فه و جی غه زالانیکم
 خو زه مانیکه له به یتولحه زه نا وه ک یه عقوب
 چاوه ریتی پیره هه نی یوسفی که نه انیکم
 گهر ده پرسى خه بهر ئیستا که له گو شه ی غه مدا
 منی بیچاره عه جه ب بى سهر و سامانیکم
 بوچی ته حقیرم ئه که ی زاهیدی تا عت فروش
 کویره نازانى منیش ئیسته موسلمانیکم
 وه ره پروانه که کون کون بووه سینهم ئه مرؤ
 هه ده فی تیری به لای جونبوشی موژگانیکم
 موده تیکه که له دوائى شه بی هيجراندان
 دائیما مونته زیری سویحی گریبانیکم
 شه و هه موو شه و وه کوو په روانه یی بى سهر و قهرار
 بال و په سووخته یی شه معی شه بوستانیکم
 ئه ی ره فیکان به خودا ئیسته منیش بۆ له یلا
 بى سهر و شوینم مه جنوونی بیابانیکم
 تا قیامت به خودا زه حمه ته هوشیاره وه بم
 من که مه خمووری شه راب و دس و فنجانیکم
 تا له جه معیه تی ئه حبابی بریوم ده وران
 له بیابانی غه ما تورفه په ریششانیکم
 ئه ی (ره ئووف) خاسیه تی سوچه تی (بابا) یه که من
 ئه ده ب ئامووخته یی مه جلیسی عیرفانیکم

دیوانه که ی ئه م هۆنهره که داگری دوو هه زار هۆنراوێکی کوردی و فارسییه له چاپ
 نه دراوه .

سه رچاوه کان

۱- یادی مهردان، نووسراوی مه لا عه بدولکه ریمی موده پرس - به غدا، ۱۹۶۱.

۲- دیوانی ده ستنوسی شیخ بابا ره سوولی بیده نی.

عەلى كەمال باپير

۱۳۰۵ - ۱۳۹۵

ئەم ھۆنەرمان ناوى عەلى كەمال و كۆرى باپير ئاغاي سمايل عوزەيرى و نازناوى كەمالىيە و بەپىي ئەو بەلگانەى كە كەوتووتە دەستمان لە سالى ۱۳۰۵ى كۆچى لە سلىمانى لە دايك بوو. ھەر لە مندالىيەو خەرىكى خويندن بوو و لە پاشا چوووتە حوجرەى فەقىيان و لەلاى شىخ ئەولاي ھەولپىرى و مەلا ھەمەومىنى بالىكەدەرى پىزمانى عەرەبى و فەھى ئىسلامىي خويندوو و ھەر لەم ماوودا فىرى زمانەكانى فارسى و نوركيش بوو و بەتايبەت لە وىژەى فارسيدا شارەزايەكى باشى پەيدا كىردوو و ھەر لەو كاتەدا گەلى ھۆنراوى بەزمانى فارسى ھۆنىوتەو و پاشان لە كارى ميريدا دامەزراو، وە لە شەرى يەكەمى جىھانىدا كە شىخ مەحمود لەگەل ئىنگلىزەكان كەوتە شەرى و بەرەركانى، عەلى كەمالىش چوو پىزى لايەنگرانى شىخ و پاشان بەنوينەرى شىخ چوووتە ھەورامان و كرماشان و تاران و ئەوسا پاشماوہى زيانى لە شارى سلىمانيدا بەھۆنىتەو ھۆنراو و خويندەنەو پەراو بردوووتە سەر تا لە سالى ۱۳۹۵ لە تەمەنى نەود سالىدا كۆچى دواى كىردوو و لە گردى سەيوان نىژراو.

عەلى كەمال بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەربەرزى كورد دىتە ژمار و لە ھۆنىتەو ھۆنراودا پەپرەوى لە ھۆنەرانى كلاسىكى كىردوو و پتر ھەزى لە ھۆنراوكانى نالى و سالم و كوردى و مەھوى و مەولەوى كىردوو و لەسەر پى و پچەى ئەوان پۆشتوو و لاسايىي ئەوانى كىردووتەو، وە زۆربەى ھۆنراوكانى دلدارىن و لە راستەقىنەدا دەتوانىن بلۆين كە كەمالى ھەوتى ھۆنراوى پتر لە جوانى و خۆشەويستىي يارەكەى وەرگرتوو، گەرچى ھەندى ھۆنراويشى سەبارەت بەمەبەستى نىشتمانى و كۆمەلايەتى و سىروشت و فەلسەفەدا ھۆنىوتەو، بەلام دەسلەتلى لە ھۆنىتەو ھۆنراوى دلداريدا بوو.

ئەمەش چەند پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە كە دەلى:

بەمەردو روچ ئەبەخشى پىكەنىنى لىوى شىرىنت
لەسەر كام دىنى گىانە؟ پىم بلۆ تا بىمە سەر دىنت
لەلام وەك شەكر و نوقل و نەبات و قەند و ھەنگوینە
جنىوو قەھر و لىدان و بىانووگرتن و قىنت
بەجارت پۆزى عاشق پەش مەكە ئەى شۆخى بى مروت
لەسەر روو لادە نەختى پەرچەمى پى پىچى موشكىنت

سبھینى جھڙه پڙحم حازره بڙ قوچى قوربان
 بهخوڙنم با خهناوى بى دس و پهنجهى بلوورين
 بهزولفى سونبولت پهرڙينى گولزارى روخت سهيره
 بڙى ئه شاهی مولكى حوسن و ئان بڙ باخ و پهرڙين
 بهگيسووتا مههينه شانه حهيفه با دلى عوشاق
 خه لاسى قهت نه بى گيانه له دواى زولفى چين چين
 شههيدى تيفى ئه برڙى دلبريكي كافرى بويه،
 له وهختى گيانه لاوه ئه (كه مالى) خهلق نه كهن شينت

واته: پټكه نينى لټوه شيرينهكانت بهمردو گيان دهبهخشيت، جنيو قار و ليدان و
 بيانوگرتن و قينت له لام وهكو شهكر و نوځل و نهوات و قهند و ههنگونه، دسا بهجاري
 پڙى گراو پش مهكه و لهسهر پرومتهت لاده قڙ و په رجه مى پش، بهياني جهڙه و
 نامادم كه گيانم له پټا بهخت كه م با دهست و په نجه جوانهكانت بهخوڙنم خهناوى كه،
 په لكهكانت شانه مهكه با دلى گراوان رزگاري نه بى له دواى زولفهكانت، ئه (كه مالى) تو
 كوڙراوى شمشيرى برڙى دلبريكي دلرهقى بويه له كاتى گيانه لا خه لك شينت دهكهن.
 هونهر له هونراوى دوهمى هم پارچه ههلبهسته دا (لهف و نه شر) بهكار بر دووه كه:
 «جنيو قارو ليدان و بيانوگرتن و قينى» ياره كهى به: «شهكر و نوځل و نه بات و قهند و
 ههنگوين» داناوه.

له پارچه ههلبهستى كى تر دا دهلئ:

چاوى خوځن پڙت بهقه تللى عاشقان ئيما نه كا
 مهست و خوځن پڙه عهجايب شوپش بهرپا نه كا
 تپى برزانگت بهوينه له شكرى هيند و حه بهش
 هيرشى هيناوه بڙ سهر ملكى دل دهعوا نه كا
 تيفى نه برڙى تو هه ميشه قه تل و عامى خهلق نه كا
 هر منى سهودا زده له م لوفته موسته سنا نه كا
 لوفت و قه هرى ههردو وهك عهينى لوفت و په حمه ته
 نه و نيگاره ده رحقم هه رچى بفرمووى چا نه كا
 بڙ جنيو قه هر و ليدانت مو تيع و حازرم
 دل نه گهر سه رپيچى نه مرت بكا بيجا نه كا

تا (که مالى) خاکی ئەو دەرگایە بووئە مەسکەنی
ئیکە ھەر یاری بەتەختی خەسەرەو و دارا ئەکا

واتە: چاوە خوێن رێژمەکان تۆ کوشتنی گراوەکان خۆی ئامادە کردوووە و تێپەکانی
برزانگت وەکو لەشکری ھیند و حەبەش ھێرشیان ھێناوەتە سەر ولاتی دڵ، وە شمشیری
برۆی تۆ ھەموو دەم خەریکی کوشت و کوشتاری خەلکە، وە ھەر منی سەوداسەر
کەوتووئەتە بەر خۆشەویستی ئەو. خۆشەویستی و رقی تۆ ھەردووکیان تۆ بەزەییین،
وە ھەرچی بفرموی من ھام لە خزمەتتا، وە تۆ جێتوو رقی و لێدانت ئامادەم، دیارە دڵ
ئەگەر سەریچیی فەرمانت بکا لە رێ دەرجوووە و نافەرمانی دەکا.
کە مالى جگە لە ھۆننەوێ ھۆنراوی دلداری، ھەندێ جار ھۆنراوی کۆمەلایەتیشی
ھۆنیوەتەو، وەکو ئەم پارچە ھەلبەستەیی کە دەلێ:

وەکو زولفی بوتان شێواوێ ھالی دەرھەمی دنیا
ھەموو وەزعیکی مەحکوومی زەوالە عالەمی دنیا
سەباتیکی نییە ھەر پۆژە نەوعیکە ئەگۆرێ زوو
لەلای دانا وەکو یەک وایە شای و ماتەمی دنیا
ئەگەر مەردی وەکو یەک بێ لەلات ئیقبال و ئیدباری
دەوامی قەت لە سەر ھالی نییە بێش و کەمی دنیا
ئەگەر شەھدەت بدات زەھری تێدایە نەکەیی بێخۆی
دەخیلە خۆت بپاریژە لە شەھدی پێ سەمی دنیا
کە من پەند و قەلەندەر مەشرەبم فەرقی نییە دەنکی
وەکو یەک وایە لام کاسەیی لەت و جامی جەمی دنیا
چیە ئەم ھەلبەستە تۆ جەمعی مال و سیم و زەر قوربان
ئەترسم بۆتکۆژی ئەو قور بەسەر ئاخر غەمی دنیا
ئەگەر ئەھلی سەماعی گوێ لە نەغمەیی سازی دڵ بگرە
«کە مالى» گوێ مەدە ئاوازەیی زیر و بەمی دنیا

واتە: جیھان وەکو زولفی دلبەرەکان شێواوێ و باری جیھان و مانووە و پایەدار نییە و
لەناو دەچێ، لەلای پیاوی زانا شای و شیوینی جیھان وەک یەک وایە، کەسێک کە ژیر بێ
دەبێ بایەختیک تۆ ئەم گیتییە دانەنێ چونکە سەرئەنجام تەفرۆتوئای دەبێ، ئەگەر
ھەنگوینت بدات بێگومان ئەو ھەنگوینە ژاری تێدایە و ھانایە ئەو ھەنگوینە نەخۆی و خۆت

له داوی ئه و بپاریزه، کۆکردنه وهی مال و سامان و دارایی ئه م جیهانه چ سوودیکی هیه،
 رۆژتیکان هه ر ئه و ژێر و ژێه مرۆ له ناو دهبا، دهسا ئه م پهندهی منت له بیر بێ و هیچ کاتی
 بۆ ئاوازی زیر و بهمی دنیا گۆی مهگره و فریوی مهخۆ.

که مالی هۆنراوی نیشتمانیشی هۆنیوهتوه و وادیاره که ئه وهنده شهیدای زولف و خهت
 و خاله، ئه وهندهش شهیدای نیشتمان وهکو دهلی:

سه ری بۆ بهرزیی وهتهن نهکا دهدرد
 وهکو شیت نهبی وێلی که ژ و ههرد
 خۆی نهکا تووشی زامی دار و بهرد
 وهتهن ده رنهکا له دهستی نامهرد
 ئه و سه ره یاخوا جیگهی ژێر خاک بی
 به بهرده بازی سه ر پتی ناپاک بی

دلی بۆ بهرزیی وهتهن نهدا جـوـش
 هه میشه نهکا بیر و فیکر و هوش
 به بادهی عه شقی ئه و نهبی سه رخووش
 دایم پر نهبی له نه شئه و خرۆش
 ئه و دله یاخوا بهر خه نجه ر کهوئ
 بهر په یکانی تیر بهر نه شته ر کهوئ

دهمی له مه دحی وهتهن نهدا ده م
 به واتهی شیرین لاوان نهکا جه م
 نه یانبـزـوینـی چ زۆد و چ که م
 تا وهتهن ده رکه ن له ده س نامه حره م
 ئه وده مه یاخوا پر زه هری مار بی
 له ژه قنه بووت و زه قووم سه ر شار بی

پییه ک له پێگای بهرزیی وهتهنا
 نه که پێ، نه سوێ له پای ته وهنا

به‌شاخ و کهژ و بهینی ده‌ونا
 به‌چۆل و هەرد و دەشتی رەقەنا
 ئەو پێیە یاخوا به‌سته‌ی زنجیر بێ
 تا نیشتمانی هەرگیز له‌ بیر بێ

کەمالی جگە له‌ دیوانە‌کە‌ی ئەم پەراوانە‌شی له‌ فارسییه‌وه‌ به‌هۆنراو وەرگێراونه‌ته‌وه‌ سه‌ر
 زمانی کوردی: «شیرین و فه‌ره‌اد، خه‌سه‌ره‌ و شیرین، مه‌جنوون و له‌یلا، ئەمیر ئەرسه‌لان»
 که‌ به‌پراستی زۆر بایدار و به‌به‌یاخن و هەر کان له‌و پەراوانه‌ نموونه‌یه‌کی به‌رزن له‌ وێژه‌ی
 کوردیدا.

ئەم هۆنەرمان به‌م چه‌شنه‌ توانیویه‌تی شوێنێک بۆ خۆی له‌ پێزی هۆنەر هه‌ره‌
 به‌رزه‌کاندا ته‌رخان بکا و هه‌روه‌ها له‌ هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی فارسی و تورکی‌شدا
 سه‌رکه‌وتوووه‌.

سه‌رچاوه‌کان

- ١- شیعەر و ئەده‌بیاتی کوردی، نووسراوی ره‌فیق حیلمی - به‌غدا، ١٩٥٦.
- ٢- دیاریی شاره‌زور، کۆمه‌له‌ هۆنراوی عه‌لی که‌مال باپیر - سلێمانی، ١٩٦٦.

سه‌ی عه‌بدولخالقی ئەسیری

١٣٨٢ - ١٣١٠

ئەم هۆنەرمان ناوی عه‌بدولخالق و کۆپی سه‌ی حسینی به‌رزنجیه‌ و به‌پێی ئەو به‌لگانه‌
 که‌ که‌وتووته‌ ده‌ستمان له‌ ساڵی ١٣١٠ی کۆچی له‌ شاری که‌رکووک پێی ناوته‌ مه‌یدانی
 ژیانه‌وه‌ هەر له‌ وێشدا پێی گه‌یشتوووه‌. هەر له‌ منداڵیه‌وه‌ خه‌ریکی خوێندن بووه‌ و بۆ خوێندن
 گه‌لێ دێ و شار و مه‌ڵبه‌ندی کوردستان گه‌راوه‌ و له‌ شاره‌کانی سلێمانی و سه‌قز و
 کرماشان و بانه‌ فه‌قییه‌تی کردوووه‌ و له‌ پاشا گه‌راوه‌ته‌وه‌ که‌رکووک و له‌لای مه‌لا عه‌لی
 حیکمه‌ت و دمی مه‌لایه‌تی و هه‌رگرتوووه‌ و ئەوسا بۆ چاپێکه‌وتنی نه‌جمه‌دینی برا گه‌وره‌ی
 چووته‌ ئەسته‌موول و له‌گه‌ڵ کورده‌کانی ئەویدا ناشنایه‌تی په‌یدا کردوووه‌ به‌تایبه‌ت چاوی
 که‌وتووته‌ شیخ عه‌بدولقادری نه‌هری و هه‌ستی کوردایه‌تی له‌ دایدا په‌ره‌ی سه‌ندوووه‌ و له‌
 پاش ته‌واوبوونی شه‌ری یه‌که‌می جیهانی گه‌راوه‌ته‌وه‌ زێد و مه‌ڵبه‌نده‌کی خۆی و له‌ جێی
 باوکی دانیشوووه‌ و بووه‌ته‌ رێبه‌ری رێبازی نه‌قشه‌بندی و هه‌روه‌ها کاروباری دێیه‌کانی

خۆيانى كرتووتە ئەستۆ و لە پاشا لە كارى دەولەتى دامەزراوە و بوووتە نووسەرى دادگا و لە سالى ۱۲۷۸ى كۆچى خانەنشين بوو و سەرئەنجام لە سالى ۱۲۸۲ لە تەمەنى حەفتا و دوو سالى بەنەخۆشى شىزپەنجە كۆچى دوايى كردوو و ھەر لە كەركووكدا نىژراو.

ئەسىرى يەككى لە ھۆنەرە بەرزەكانى كوردە، گەرچى سەرھتا ھۆنراوى دلدارىي دەھۆنيەو، بەلام كاتى چوو ئەستەموول و لەگەل كوردەكاندا پەيوەندىي بەست و چاوى بەھەزاري و كەنەفتى و كەساسىي گەلەكەي كەوت، ئيتەر ھەستى نەتەوايەتتى جوولايەو و ھەموو ھۆنراويكى بۆ كورد و كوردستان تەرخان كرد و ئيتەر كەمتر ھۆنراوى دلدارىي دەھۆنيەو.

ئەسىرى ھەروەھا لە ھۆنيەو ھى ھۆنراوى فارسى و عەرەبى و توركىدا دەستىكى بەرز و بالاي ھەبوو و زۆربەي ھۆنراوەكانى دلدارى و كۆمەلايەتى و نىشتەمانين و ھۆنراوەكانى گەللى تەي و پاراو و شيرين. ئەمەش پارچە ھەلبەستىكى ئەم ھۆنەرە لە ژيەر ناوونيشانى (ئاوى زيان) كە دەلالت:

بێرە كوردستان عەزىزم گەر تۆ سەيرانت دەوئ
بتبەمە (قەندىل) ئەگەر گولزاري كوستانت دەوئ
سەيرى ئەو خيلاڤە گەيشتونە داوئنى چيا
با بچين بۆ مالى كوردئ گەر تۆ خویشانى دەوئ
بتبەمە پاى تاقي لاي سەريڤل و سەرميل و كرنە
پيت نيشان دەم سەد ھەزار ئاسارى ساسانت دەوئ
ھەلسە گەشتى چيمەن و گولزاري كوردستانت بکە
گەر تۆ بۆ دەردى دەروونت داو و دەرمانت دەوئ
لاوى كوردى من لەبەرکە شالى (زاخۆ) و (ئاميدى)
گەر تۆ سەد چاتر لە پەنگى شالى كرمانت دەوئ
پۆڤ و مالت سەرفى پتگەي ميللەتت كە پۆڤەكەم
گەر لە خوا لوتفى عەمىم و جوود و ئىحسانت دەوئ
ئەي (ئەسىرى) ھيڤندە عەشقى ميللەتى كوردت ھەيە
بشمري لام وايە قەبرى گردى سەيوانت دەوئ

گەللى لە ھۆنراوەكانى ئەسىرى لە گۆڤارە كوردىيەكانى ئەو سەردەمە وەكو: گۆڤارى زارى كرمانجى و ديارى كوردستان و گەلاويز و پەيژە و ھەتاو، چاپ بوونە و لەسەرى كۆليونەتەو.

مامۆستا رەفیق حیلمی له پەراوی: شیعەر و ئەدەبیاتی کوردیدا سەبارەت بەئەسیری دەلێ: ئەسیری زانایەکی ئەم چەرخە و پیاویکی ڕووخۆش و قەلەندەرێکی بێ ھاوتایە و شارەزای زمانەکانی کوردی و تورکی و عەرەبی و فارسییە و هەستی نیشتمانپەرەری زۆر بەهێزە و هەموو ھۆنراوەکانی بەسۆز و ئاگرینە و ئەم سۆزە ئاگرینە نرخی داوە بەھۆنراوەکانی بۆیە زۆربەی گۆڤارەکان و پۆژنامەکانمان لاپەرەکانی خۆیان بۆ ھۆنراوەکانی ئەو تەرخان کردوون.

سەرچاوەکان

- ۱- شیعەر و ئەدەبیاتی کوردی، بەرگی یەکەم، بەغدا، ۱۹۴۱، رەفیق حیلمی.
- ۲- گۆلدەستەی شوعەرای ھاوئەصرەم، بەغدا، ۱۹۳۹، عەلی بابیر ئاغا کەمالی.
- ۳- پۆژنامەی ھاوار، ژمارە ۱۱، سالی ۱۹۳۲، شام

مەلا محەممەدی چەرۆستانی

۱۳۱۲ - ۱۳۸۵

ئەم ھۆنەرمان ناوی محەممەد و کۆری مەلا عەبدوڕەحیمی چەرۆستانییە بەچەند پشت دەچیتەووە سەر پیر خدری شاھۆ، بەپیتی ئەو بەلگانییە کە کەوتوووەتە دەستمان لە سالی ۱۳۱۲ی کۆچی لە دێی ئابلاخ کە ئیستا گەرەکیکە لە شاری سلێمانی پیتی ناوەتە مەیدانی ژیاوە، وە لەبەرئەوێ مەلا زادە بوو، سەرەتا لە قوتابخانە و لە پاشا لە حوجرە ی فەقییاندا خوێندووێتی، بۆ خوێندن ھەڵبەجە و سلێمانی و ھەولێر و کۆیە و خۆشناو گەراو و ماوھیک لە دێی ھیران و نازەنین بوو و سەرئەنجام لە بەرزنجەدا خوێندنەکە ی تەواو دەکا و لەبەرئەوێ باوکی لە بەرزنجە کۆچی دوایی کردبوو، دەروا تە دێی سەراو لە شارباژێر دەبێ بەمەلا و ھەر لەوێشدا ژن دەخوژێ و دەمینیتەووە، ئیتەر ژیان بەمەلایەتی لەم دێ بۆ ئەو دێ دەباتە سەر تا لە سالی ۱۳۸۵ لە تەمەنی حەفتا و سێ سالی لە سلێمانیدا کۆچی دوایی دەکات و لە گۆرستانی گردی جۆگە بەخاکی دەسپێرێ.

مەلا محەممەد ھەر لە تافی جوانیدا ھەوسێکی زۆری لەسەر خوێندنەوێ ھۆنراو بوو و خێی داووتە خوێندنەوێ دیوانی ھۆنەرانی بابان وەکو: سالم و نالی و ئاھی و خەستە، بەتایبەت گەلێ حەزی لە ھۆنراوی نالی کردوو و وەکو دەلێن زۆربەی ھۆنراوەکانی نالی لەبەر بوو و شی کردوونەتەو و لە دەوری خۆیدا ئەو بەیەکەمین لێکۆلەری ھۆنراوەکانی نالی ھاووتەوێ ژمار، لە ھۆنێنەوێ ھۆنراویشدا سەری کێشاووتە ناو ھەموو جۆرە وتێکەو: ئاینی، دلداری، کۆمەلایەتی، نیشتمانی.

گەرچى ھۇنراۋەكانى چرۆستانى وئىنەيەكى بى كەم و زىادى ھۇنەرە كۆنەكانن و لەسەر شىۋەى ئەوان رۆيشتوو، لەگەل ئەۋەشدا گەلىك ھۇنراۋى نىشتمانى و كۆمەلەيتى ھەيە و لە ھۇننەۋەى ھۇنراۋىشدا پتر لە سەر پى و پچەى نالى و سالم رۆيشتوو، ئەم پارچە ھەلبەستەى خواروۋە نمونەيەكن لە ھۇنراۋە دلداریيەكانى كە دەلى:

ئەى بوون و نەبوونى نەفەست مان و نەمان
 بى نەقدى ھەوا مردن و سەۋداتە ژيانم
 ئاۋايى دلم چۆلە بەبى خىللى خەيالت
 ئاۋايى بەلداری بفرموو دل و گيانم
 بى دەرکە پەقىب ئەۋ مەتەلە لاتى ھەلاتە
 خۆم مەشقى غەمى عەشقى تۆ ئازانە ئەزانم
 ئەۋ دل پەشە نەعل و يەمەنى مالە بەدەميا
 من مۆرە دلم مالى لەبى لەعلى يەمانم
 ئاۋارە دەکا پەرچەمى ئىۋارە تەماشام
 ۋا ھەر بەتەما چوونى شەۋ و بوونى بەيانم
 لابە تەمى زولفت لە سەر ئاۋىنەى كۆلمت
 با چارەى بى چارە بدا جارى نىشانم
 دىقت لە قەدى ئەلف و كەچى لامى دوو زولفە
 لەم مائەمە دامماۋە دل و لالە زوبانم
 چاۋم كە پوا خىل بوو لە بۆ چاۋەرۋانیت
 بى چاۋ و پوو بۆ تىلەى چاۋى ئەۋانم
 زولفت كە قەرىنى پوو شىۋەى شەۋ و رۆژە
 ئەۋ سىبەرى خۆرم ئەم ئەلەترىكى شەۋانم
 دەم عەترى شەكەر قەترە مەگەر لىو تۆ چاكا
 دوو لىۋى بەبار زەردى روان پۆجى رەۋانم
 عەھدىكە دوو پىم ناۋەتە پتى عەشقت و ماتم
 بۆ شوئىنە ونى ھەر بەتەما ھاتى ژوانم
 كەشكۆلى دل و زارى (چرۆستانى) لە نەزما
 ئاۋالەيە ئاۋارەى بەزمىتىكى رەۋانم

واته: ئەى خۆشەويستەكەم! بوون و نەبوونم پەيوەندىي بەجوانى و شوخوشەنگىي تۆيە، ئەوا چۆلى ئاوايىيى دىلم دەسپىرمە تۆ، بۆيە دلى خەنيم زويرە، چونكە دەزانى كە من ھەر تۆم خۆش دەوى كەواتە ئەى خۆشەويستەكەم تا زووە لە پاداشتى ئەم ھەموو ئەمەكدارىيە، زولفى شەوھەنگت لە سەر خۆرى پرومەتت لادە، چونكە من لەمىژەوہ بەتەماي ديتنى پرومەتى جوانتم، دىياي ئەوين و خۆشەويستىت كەشكۆلى دلى منە.

چرۆستانى پەردەي دلداری دادەداتەوہ و دەكەويتە ناو كۆرى خواناسان و دەرويشانەوہ و لە جۆشى كورەي دەروونىكى زۆر بەسۆزەوہ ستايشى پىغەمبەرى گەرەي ئىسلام دەكا و دروودى بۆ دەنيرى و دەلى:

ئىلاھى پەحمەتى لايق بەحبوبى تۆ لە بۆ ئەو بى
 بېرژىنە بەسەر ئەو بەحرى عىلم و شەمسى عىرفانە
 چ بەحرىكە كە ھەر قەترەي دورى بارانى نىسانە
 چ شەمسى پەرتەوي (تحت الثرى) تا عەرشى پەحمانە
 چ بەحرى ئەو مەلەك وەك جن و ئىنسان جورعە نۆشانە
 چ شەمسى پۆژ لە پروي پەنھانە كرمى شەب فرۆزانە
 چ بەحرىكە موحيث ئىحسانە بۆ ئافاتى ئەكوانە
 چ شەمسىكە سەفایى سەفوەتى دل نوورى ئىزغانە
 لە ئادەم تا بەعيسا ھەر بەيەكتى بەو مژدە گۆيانە
 گول و پەيخان و سونبولى چن ھەموو لەو باغ و خەرمانە
 لە مەدحت خوا «وانك لعلی خلق عظیم»ى وت
 لە وەسفت چى بلى ناتىگەيىو كوردى كە نادانە
 بەحەسرى حوسنى ئەخلاقت عەلىمە خالق و بۆمن
 وەك ئەژمارى ستارەي ئاسمان لىوى بىبابانە
 بەلى عالەم بەخەزنەي جەوھەرى خاس مەلىك نابى
 بەغەيرى خەزنەدارىكى ئەمین و خۆي كە سولتەانە
 لەبەر «صلوا عليه»ى خوا (چرۆستانى) دەكا داوا
 بېرژى پەحمەتتىكى لایەقى ئەم شەوگەت و شانە

واته: خوايا بەزەيى خۆت ھەر شىواي ئەو بى و بەسەر ئەو دەريا و خۆرى زانستە تىشك بېرژىنە، چ دەريايەكە كە ھەر دلۆپىكى بارانى بەھارە و چ خۆرىكە كە تىشكى جىھان و

ئاسمان و ژېر خاك دادهگرې، چ دمریایهك كه فریشته و جنوكه و مرؤ قومېكې لى
 دهخونهوه، چ خورتك لهبردهمیا هیچه و وهكو گول ئهستېرهیه، له ئادهمهوه تا عیسا
 مژدهى هاتنى تویان بهخلك داوه، له ستایشدا خوا فهرموویه: بهراستی تو له هر خوو و
 ئاكاریكې بهرز و جوانی، و خووی بهرزت له ژماردا نایه، دسا ههموو دروود بدن لهسر
 پیغهمبری گهرهئیسلاام.

چرۆستانی له هۆنینهوهی هۆنراوی سروشتیشدا دهستېكې بالای ههجووه و سروشتی
 بهجوانی ستایش کردووه و دهرسېكې تهواوی زانستېی سروشتی داوه، بهقوتابیانی
 هۆنراو وېژه، وهكو لهم پارچه ههلبهستهی خوارهودا بهم چهشنه بههاری ستایش کردووه
 كه دهلئ:

چ پوژئكه كه دنيا پر له نووره
 چ فسهلېكه سهوز و سهووره
 ئه مه نهوړژه وا عالم سهراسه
 بهبوونی ئه ودهماغی بوو موعهته
 ئه مه تهشریفی جهژنی نهوبه هاره
 كه بئ پوچ و به پوچ پر بهرگ و باره
 له هر لای ته ماشاكه ی گولووكه
 سهراپا ئال و والا چهشنی بووكه
 كهژ و سهحراو و چیمه ن سهوز و زهرده
 وهكو شایى كه زاوا بیته پهرده
 درهختان دس له ناو دس شان بهشان
 ههموو تارا به سهر عهنبه ر فشان
 گهلى تهیران له هر لا بهزم و پهزمه
 چریكه و دهنگی گورانی به نهزمه
 وهرن دهسته برا ئیمهش بهجاری
 بچینه چیمه نى دهشت و كه ناری
 لیباسی گهرمی زستانی فری دهن
 لیباسی نه رمی نهوړزی له بهر كهین
 به گهل با دس به دس بگرین جهماوهر
 پیاله و شهكر و چا قوړی سهماوهر

بهجهم ئىمەش سەراپامان بېۋىشىن
 بەخۇشى چا لە سەحرادا بىۋىشىن
 سەراپا بەرگى رەنگاۋرەنگى زەرۋى
 بەدەنگى خۇش بخۋىنن شىعر و شەرۋى
 بەيارى رابوۋىرىن و بەفتبۇل
 لە پۇجى پىسى دوزمىن با بگەين گۇل
 تەم و غەم تاكو ئىۋارە بەبا دەين
 بەرەو مال بىينەۋە شوكرى خودا كەين
 لەبەر بەختى كە دوۋچارى نەھاتە
 (چرۆستانى) خەرىكى توپەھاتە

ۋاتە: ئۇوا بەھار و نەۋرۆزە و تەۋاۋى جىھان شىن و سەۋزە و بۆن و بەرامە ھەموو
 شوۋىتىكى داگرتوۋە و ھەر جى و شوۋىتىك سەرنج دەدەي گولە سەراپاي باخ و چىمەن ۋەكو
 بوۋك رازابىتتەۋە و كەژ و دەشت و بىاۋان سەۋز و شىن و زەردە، ۋەكو زاۋا كە بىتتە پەردە،
 درەختەكان دەست لە ناۋ دەست و شان بەشانن و ھەموۋيان بەھەر لايەكدا عەنپەر دەپۋىتىن
 و بالندان و پەلەۋارانىش لە ھەر لايەكەۋە دەچرىكىتىن و ئەجىرىۋىتىن و گۆرانى دەلۋىن، دەسا
 ئەي ھاۋەلان ۋەرن ئىمەش بچىنە ناۋ دەشت و چىمەن و جلوپەرگى زىستانى فېرى دەين و
 جلوپەرگى نەۋرۆزى لەبەر كەين و بەگەل با دەس بگرين و بەخۇشى لە دەشت و دەردا
 رابوۋىرىن و خەم و پەژارەي دال و دەروونمان بەبادەين و ئەۋسا بەرەو مال بىينەۋە.

سەرچاۋەكان

۱- دیوانى چرۆستانى - ئامادەکردنى عەبدۇرەھىمى چرۆستانى - بەغدا، ۱۹۸۵.

۲- ھىوا - ژمارە ۴، سالى ۱۹۴۸، ھۆنراۋەي بەھار.

شیخ نووری بهرنجی

۱۳۱۵ - ۱۲۷۸

ئەم ھۆنەرمان ناوی شیخ نووری و کورێ شیخ سالتی بهرنجییه و لە ساڵی ۱۳۱۵ی کۆچی لە سلێمانیدا لە دایک بوو و لە ھەوت سالتیدا چووێ قوتابخانە و خەریکی خۆتەندنی قورئانی پیرۆز و پەراوێ و دەڵەکانی فارسی، کە لەو سەردەمەدا خۆتەندیان باوبوو، بوو پاشان لە زانایان فیری زمانی تورکییش بوو و گەلێ دیوانی ھۆنەرانێ تورکی خۆتەندووێتەو تا لە وێژە تورکیدا سەر ڕشتە پەیدا کردوو و لە پاشا کە دەستی کردووێتە ھۆنراو ھۆنەر، پەپەرھەیی لە ھۆنەرانێ نوێخوانی تورک وەکو توفیق فەرھت و ھاوێلانی کردوو و تەنھەت (گۆران) یش ھەولێ لاسایی کردنەوێ ئەوێ داو، شیخ نووری لە پاشا کە کاری میری و دیوانی دامەزراو و ئیتر پاشماوێ ژیانی بەھۆنراو ھۆنەر، بردووێتە سەر، تا لە ساڵی ۱۳۷۸دا کۆچی دواویی کردوو و لە گۆرستانی گردی سیواندا نێژراو.

شیخ نووری بەراستی یەکیک لەو کەسانە کە لە وێژە کوردی شۆڕشێکی گێرا و پەنگێ تری دا بەھۆنراوی کوردی، وە دەستی لە کلکی ھەرووزدا بەردا و لەسەر ھیجا، ھۆنراوێکانی خۆی ھۆنەر، وەکو لەم ھۆنراوانەدا کە لە سەر دێری پەپەرھە ھۆنەر، کەلکی لە کێش و وشە خۆمالیی کوردی وەرگرتوو، وەھا کە دەڵێ:

خۆزگە ئەمزانێ تۆ بۆ؟

وا خۆت ئەکە ی پەنجەرۆ؟

پەپەرھە بێل ھەلەرێو

بەتیشکی گێ داریو

بەلدارێ جوان و پەنگین

ئێسک سووک و بێل نەخشین

بەپۆژ لەم گۆل بۆ ئەو گۆل

لەم چلەر ھەو بۆ ئەو چل

ئەفرێ و ئەنیشیتەو

بۆنی خۆش ئەچنیتەو

ھەر تاریکی لێ دەرکەوت

چاوت بەشۆلە و گێ کەوت

بآلت هەلئە پىرووزىنى
 جەرگەت هەلئە قىرچىنى
 بالدارى بال رەنگاوپەنگ
 دەم پىر ھاوارى بى دەنگ
 خۆزگە ئەمزانى تۆ بۆ؟
 وا خۆت ئەكەى رەنجەپۆ

شەبەق ئەدا بەيانى
 لە گوتى جۆگە و سەر كانى
 ئەگەر پى تەتوانى
 ھىچ مەندووھتى نازانى
 كام جىگا خۆش و بەرزە
 كام لق ناسكە، سەوزە
 لە دوورەوہ بۆى ئەفەرى
 جىگەى خۆتى لى ئەگرى
 بەپۆژ جىت ناو گولانە
 بەشەو ئەبىيە پەروانە
 لە كوئى بەشۆلەت زانى؟
 خۆت ئەكەى بەقوربانى؟
 پەپوولەى ناسك و نازدار
 عاشقى دل بريندار
 خۆزگە ئەمزانى تۆ بۆ؟
 وا خۆت ئەكەى رەنجەپۆ؟

شىخ نوورى بەشىكى زۆرى ژيانى لە ناوچەكانى كوردستاندا رابواردووہ كە زۆربەيان
 دىھاتگەلىكى دواكەوتوو بووہ، جا لەبەر ئەمە كاتى بى كارى خۆى بەھۆنراو ھۆننەوہ،
 بردووہتە سەر. جارىكيان پارچە ھەلبەستىكى بەسۆزى لە دلىكى پىر لە ئالۆزەوہ بۆ
 پىرەمىردى نەم نارد. وا ديارە ئەو پارچە ھەلبەستەى بەلاى پىرەمىردەوہ زۆر بايىدار و
 بەنرخ بووہ بۆيە بەم دوو ھۆنراوہ وەلامى دەداتەوہ كە دەلى:

شوكرى خوا ئەكەم كە لە نوورى كوزاوهه
 پرشنگى جوانى شيعر و ئەدەب كەوتە ناوهه
 نوورى! بەنوورى ئىوهه زولمەت لەناو ئەچى
 يارەبى! ئەم زىايە نەبى قەت بەچاوهه

شىخ نوورى پەنگىكى ترى داىه وىژەى كوردى و شتى تازە و نوێ خستە قالبى
 ھۆنراوهه و ھۆنەرمانى تریش پەيرەويان لەوهه كوردوه و بەرپەرايەتیی ئەو سنگيان بۆ
 پيشەوه ناوه بۆ دۆزىنەوى شتى تازە و نوێ و كەوتوونە سەر ئەوه كە دەستى ەرووز و
 پاشل لە يەخەى خۆيان بكەنەوه، جا يەكێ لە پارچە ھەلبەستەكانى شىخ نوورى كە لە
 سەردىرى (ژيانى ئادەمىزاد) ھۆنىويەتەوه، شىوێ تازەى ھۆنراوى كوردىمان پيشان دەدا
 وەكو دەلى:

لە ناو شەپۆلى خەمت سەرنگون و بى ئارام
 بەكۆى سەختى ژيانا بەپى بەچنگە كرى
 خەرىكى ھەلمەتى سەركەوتنە، بگاتە سەرى
 لەپر نشىوى كۆلۆلى بواری لى ئەتەنى
 بەدواى يەئس و ئەلەم، تارويۆى لە ئاخ و لە زام

زەبوون و رى ھەلەبوى دەشتى چۆل و ھۆلى ژيان
 شكستە بال و شپىزەى پلارى دەستى قەدەر
 كەسێ نىيە كە لە لاوه دەستى بداتە پەلى
 يەكێ نىيە خەفتى خۆى لە لايدا بەھەوا
 بەلايەكا بىھوێ لايدا نىيە پەھبەر

لە پيش چاوى تەمومز بەسوورەتێكى وەھا
 ھەتاكو چاوبى ئەكا توند و تار و بىماوەر
 ئەدا بەلايەوه بۆى دىتە پێكەنين بەگەمە
 ھەول ئەدا كە بچى بىگرى و لە رپى لادا
 چلۆن ئەگىرى تەمومز بەناتەوانى وەھا؟
 ئەمانە، ئەم تەمە، ئەم كۆپە، ئەم شەپۆلە، يەكێ
 نمونەيەكى ھىوان و لە رێگە داىە بەبار

شیخ نووری ھۆنراویشی له سەر شێوهی کۆن ھۆنیووتهوه، بهلام زۆربهی ھۆنراوهکانی له سەر شێوهی نوێیه. دیوانهکهی که داگری سی ههزار ھۆنراوه تا ئیستا له چاپ نهراوه.

سه‌رچاوه‌کان

۱- دیوانی شیخ نووری شیخ سالح - نازاد عه‌بدولواحید، به‌غدا، ۱۹۸۵.

۲- شیخ نووری ده‌نگی ره‌سه‌نی شیعر - موصلح مسته‌فا جه‌لال - به‌غدا، ۱۹۸۴.

۳- ھۆنراوه‌ی نووری شیخ سالح - ج. کامهران - سلیمانی، ۱۹۵۸.

ئەحمەد موختار بەگی جاف

۱۳۵۴ - ۱۳۱۶

ئەحمەد موختار کوپی وه‌سمان پاشای جاف له‌ سالی ۱۳۱۶ی کۆچی له‌ شاری هه‌له‌بجەدا له‌ دایک بووه و هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌ خه‌ریکی خوێندن بووه و قورئان و په‌راوه‌ ورده‌له‌کانی فارسی و گوڵستانی ته‌واو کردوونه و نه‌وسا فێری زمانی عه‌ره‌بی و تورکی و ئینگلیزیش بووه و له‌ وێژه‌ی ئه‌و زمانانه‌ش به‌هره‌ی وه‌رگرتووه و له‌ پاشا خه‌ریکی سواری و پاو و شکار و مل‌کداری بووه و له‌ ته‌مه‌نی بیست و پێنج سالیدا بووه‌ته‌ فه‌رمانه‌روای هه‌له‌بجە و له‌ سالی ۱۳۵۴ له‌ ته‌مه‌نی سی و هه‌شت سالیدا به‌گوڵله‌ی تفه‌نگی ده‌ستیکی چه‌په‌ل کوژراوه و ته‌رمه‌که‌ی له‌ ئاواپی عه‌بابه‌یلێ له‌ ته‌نیشته‌ گۆزی براکه‌یه‌وه - تایه‌ر به‌گ - نێژراوه. ئەحمەد موختار به‌گ به‌یه‌کێ له‌ ھۆنه‌رانی کورد دیته‌ ژمار و ھۆنراوه‌کانی گه‌لێ شیرین و پاراو و ناسک، ئه‌م ھۆنه‌ره‌ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ی زۆری نه‌خوێندوو، که‌چی ھۆنراوه‌کانی له‌ وه‌په‌ری به‌رزیه‌وه‌ن و هه‌ر له‌ تافی جوانیدا خه‌ریکی خوێندنی دیوانی ھۆنه‌رانی کورد بووه و گه‌لێ حه‌زی له‌ ھۆنراوه‌کانی نالی و حاجی قادر و که‌یفی کردوو و هه‌ر له‌ و کاته‌دا ده‌ستی کردوو‌ته‌ ھۆنراو ھۆنینه‌وه‌ وه‌کو له‌م پارچه‌ هه‌له‌به‌سته‌یدا ده‌لی:

گه‌یه و گه‌یه ته‌نوره‌، بلیسه‌ی هه‌ناوه‌که‌م
سیروان و تانجه‌پۆیه‌ خوهری ئاوی چاوه‌که‌م
شێواوی زولفی خاوی که‌سیکه‌م منی هه‌زار
بۆیی په‌شێوه ئیسته‌که‌ بیرى بلاوه‌که‌م
پۆژێ به‌پێکه‌نینه‌وه، یار پێ و تم وه‌ره
بۆ پاسی نیوه‌شه‌و، سه‌گی قول هه‌لکراوه‌که‌م
ئه‌م کۆمه‌لی گوڵاله‌ که‌ سوورن له‌ ده‌شت و کێو
ئاویان دراوه‌ گه‌شتی به‌خوێنی پزاهه‌که‌م

تۆبى خودا دەسا وەرە ئەى نوورى چاوەكەم
 ساپىژكە زامى لەتەتى جەرگى بپاوەكەم
 باوەر مەكەن بىن بەعەرەب كوردى شارەزور
 بى ترس ئەلەيم، لە پاسى دپاوە كۆلۆكەم
 ئەى گيانەكەم بەچاوى رەشت سویند ئەخۆم كە من
 بۆ دىنى چاوى تۆیە كە ھەر چاوە چاوە ئەكەم

واتە: ھەناوم وەكو ئاوری تەنور بلیسەى بەرزبووئەو و كەچى چاویشم وەكو ئاوی
 سیروان و تانجە پۆ بەخوڤ فرمیسكى لى دیتە خوار، منى ھەزار پەشتاوا و شپاواى زولفى
 خاوى دلبەرىكم بۆیە ئیستاكە بیرم بلۆه. پۆژىكیان یار بەپێكەنینهو پێى وتم: بۆ پاسى
 نیوھشەو بەدەرما گەپۆ. ئەم گولالانە كە لە دەشت و كێوا پواون و سوورن، ھەموویان
 بەخوینى پڑاوى من ئا و دراوین، دەسا ئەى خۆشەویستەكەم بۆ خوا وەرە برینەكانى لەتەتى
 جەرگم بۆ ساپىژ بكە، چونكە من ھەر تۆم خۆش دەوئ و لە پێى تۆو دەپۆم، بپوا مەكەن
 كە كوردى شارەزور ببەنە عەرەب، منیش ھەر لە پێى تۆم و بەچاوانى رەشت سویند دەخۆم
 كە ھەموو دەم بۆ دىنى تۆ لە چاوەروانى دام.

ئەحمەد موختار بەراستى لە ھۆنینهوئى ھۆنراوى دلداریدا لاسایی ھۆنەرانى فارسى
 زمانى كردووە، بەتایبەت زۆر ھەزى لە ھۆنراوەكانى سەعدى شیرازى كردووە، لە پارچە
 ھەلبەستىكى تریا پوو دەكاتە دلدارەكەى و دەلێ:

بەبەردى فیرقەت شیشەى دلى ئاوارە مەشكینە
 لە ناو زومرەى رەقیبان عاشق بیتچارە مەشكینە
 ئەگەر پۆخ و دل و ئیمان تەلەب كا بیدەرئ عاشق
 كە تفل و خورد سالا قەت دلى ئەو یارە مەشكینە
 دەخیم ئەى نەسىمى سوبحگاہى، مەسكەنى دلە
 پەرىشانى مەكە تۆ زولفى ئەو نازدارە مەشكینە
 كە من پەروانەى شەمعى سەرى دو كۆلمى تۆم جانا
 دلى «ئەحمەد» بەفەتەى ئەو سەگى پەتیارە مەشكینە

واتە: ئەى خۆشەویستەكەم بەبەردى دووریت دلى منى ئاوارە و دەر بەدەر مەشكینە و لە
 ناو ناخەزاندا بیتچارەم مەكە چونكە من گراو و سەوداسەرى تۆم و ھەر تۆم خۆش دەوئ،
 ئەگەر دلدار دل و برواتى بوئ، خێرا بیدەرئ و درىخی لى مەكە، چونكە گراو و دلبراو وەكو
 مندال وایە و نابى دلى بشكینى، دلەم بووئە كانگای پەژارە و خەفەت، دەسا پەرىشانى

مهكه، من وهكو پهپوله به دهوړی پروومه تی شه معی تو ده سوو پټمه وه، توش دلی نه حمده ی
بیچاره مه شکینه و به دیتنی خوت نهو دلخوش که.

نه حمده موختار په خنه له هونه رانی دهوړی خوی دهگری و دهلی: نهی هونه ران و نهی
ههستی رانی کورد! نیتر کهم باسی زولف و خهت و خال و چاو و بر و بکه و کهم بیر له
په رچم و کاکولی یار بکه نه وه و خوتان له م باسانه لاده و بیرتک له گهلی لیتقه و ماوی کورد
بکه نه وه و دهردی نه زانی و نه خوینده واری نه م گهله چاره سرکه ن، وهکو دهلی:

شاعیرانی کورد! بهسه، بهس باسی زولف و چاو بکه ن
که م خه یالی په رچم و کاکولی نالوزاو بکه ن
لابدن که م باسی سونبولی، یا لقی لاولو بکه ن
نیوه ته دبیرتکی حالی قهومی دلسووتاو بکه ن
زوو به زوو تا نیش له دهس دهر نه چوه، سا هه ولی بدن

نه حمده موختار دیسان له م باره وه پندی هونه ران داده ا و دهلی: نهی هونه ران! له
باسی دلداری خوتان لاده و که متیک بیر بکه نه وه و بزائن که چون هندیکی خوانه ناس
خه ریکی ویران کردنی ولاتن و نه زانه کان ب و به ره و سوودی خویان به ر و و به شه و خه ریکی
توولانه وه و خراپه ن و خه لک له ریتی زانین و پیشه سازی لاده دن و دهنه به ره ه لستی نه
که سانه ی که ده یانه وی زانین به ره پی بدن، نه و که سانه ی که گه ل و نه ته وه ی خویان ب و
پوول و پاره داده شو زرن پروو پشی لای خوا دهن، دنیا به جوړتکی لی هاتوه که نه زان
به سر خه لکدا زالبوه و که چی پشیل و ریتی دهیه وی جتی شیران بگر نه وه وهکو دهلی:

لاده شاعیر تو له باسی عشق بازی و سهیر که
چون خه ریکن چن که سی نیستا وه تن ویران نه که ن
جاهلان ب و نیستفاده ی زاتی خویان ر و و شه و
له م موحیته معنی عیلم و سنعته و عیرفان نه که ن
روو پشی دنیا و قیامت نه و نه فامانه ن که و ا:
ههجوی قهوم و میلله تی خویان به پاره و نان نه که ن
ناسمان نیستا و هها چه رخاوه جاهل غالبه
گوربه و ریتی خه یالی مه رته به ی شیران نه که ن

سه رچاو مکان

۱- گولده سته ی شوعه رای هاوعه صرم - نووسینی علی که مال باپیر - سلیمانی، ۱۹۳۹.

۲- تاریخ السلیمانیه، تألیف امین زکی - بغداد، ۱۹۵۲.

گۆران

۱۳۲۴ - ۱۳۸۲

ئەم ھۆنەرمان ناوی عەبدوللا و نازناوی گۆران و كۆرى سلیتمان بەگى جافە كە لە سالى ۱۳۲۴ى كۆچى لە شارى ھەلەبجەدا لە دايك بوو. سلیتمان بەگى باوكى لە ناوچەى شارەزوردا بە (نوسەرى فارسى) ناويانگى دەرکردبوو، وە يەكێك بوو لە نوسەرە ھەرە بەرزەكانى وێژەى فارسى، بەتايبەت عەبدوللا بەگى باپیرەى لە زمان و وێژەى فارسیدا دەستىكى بالاى ھەبوو. جا عەبدوللا بەگ لە سەردەمى منداڵیدا لەلاى باوكى خەرىكى خۆندن دەبێ، قورئان و پەراوە وردەلەكانى فارسى كە لەو سەردەمەدا خۆندنیان باوبوو دەخوینى، پاشان دەرواته قوتابخانە و لەلاى مەلا ئەمین ناویك بەخویندەكەى درێژە پێ دەدا، لە پاش مردنى باوكى، ھەمە بەگى كاكى دەینىریتە قوتابخانەى زانستى لە كەركوك، وە لەوێدا دەست دەكاتە خۆندنى زمان و وێژەى عەرەبى و توركى و لە پاشا لەبەر تەنگوچەلەمە و دەستكورتى واز لە خۆندن دىنى و بەمامۆستايى لە قوتابخانەى سەرەتايى ھەلەبجەدا دادەمەزرى، بەلام بەشى زۆرى ژيانى لەو سەردەمەدا لە قوتابخانەكانى لادى دەباتە سەر، وە لەبەر چەند ھۆيك مامۆستايى لى بێزارووە و لە وەزارەتى فەرھەنگدا بووئە نووسەر و پاشماوێ ژيانى بەم جۆرە بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۸۲ى كۆچى لە تەمەنى پەنجا و ھەشت ساڵیدا مائاوايى لە جیھان دەكا و كۆشكى ھەمیشە ئاواى وێژە و ھونەرى كوردى بۆ كوردستان بەجى دىلى.

گۆران كە بەیەكێ لە ھۆنەرە ھەرە بەرزەكانى سەدى بیستەمى كورد دیتە ئەژمار، دەتوانىن بڵێن كە ئەو لە كوردستاندا داھێنەرى ھۆنراوى نوێ بەبیرىكى نوێ و تازە بوو. ئەو بلیمەتێكى نەمر و مامۆستايەكى ھۆنراوى نوێ كوردییە. گۆران جگە لە كوردى كە زمانى زگماكى خۆى بوو، بەزمانەكانى فارسى و عەرەبى و ئینگلیزى ناسنايەتیەكى پەمەقى بوو، وە چەشكەى لە وێژە و ھونەرى ئەو زمانانەش وەرگرتوو.

گۆران ھەر لە سەردەمى منداڵیدا دەستى كردوو بەھۆنراو ھۆنینووە، وەكو خۆى دەیگێریتەو یەكەم پارچە ھەلبەست كە ھۆنیووتەو، چوار پێنج ھۆنراوتكە كە ئیستا ھەر چەند دەكا دوانیان نەبێ نايتەو بیری كە ھۆنراوى یەكەمى ئەو پارچە ھەلبەستە ئەمەيە كە دەلى

لە تاوى فرقەتى یارم دلم دايم پەريشانە

وھكو مەجنوونى ھەى وىلى كەز و دەشت و بیاوانم

گۆران ئەم پارچە ھەلبەستە بۆ مامۆستا بێخود دەنێرى و مامۆستا بێخود پەسەندى

دەكا و وشەى يارم دەگۆڧى بەلەيلا، وا دياره گۆران لەو دەمه نەيزانيوه كه بەلاى
(مەجنون)هوه يار هەر دەبى لەيلا بى.

گۆران سەرەتا وەكو هۆنەرە پىشوووەكان لە سەر شىوہى كۆن هۆنراوى هۆنيوہتەوہ، وە
لەو چەشنە هۆنراوانەش لە ديوانەكەيدا زۆرن، بەلام پاشان ئەم شىوہ لەناو دەبا و بيري
ئەو كۆشكە كۆنە لە دليدا دەپووخيني و دەكەوتتە سەر بيرىكى نوئ، وە شۆڧشى لە هۆنراو
و ويزەى كوردبيدا دەگيرئ و هۆنەراني سەردەمى خويشى دەكەونە سەر ئەو شىوہ كه ئەو
گرتوويەتى.

گۆزان بەم كارە گرنگەى توانيى ويزەى كوردى هەلبگيرتتەوہ، پووبەرەى بيري كۆن بداتە
لاوہ و بيكا بەبيرىكى نوئ و ئەو لە راستيدا زۆتر لە زيانى كۆمەلايەتتى كوردەوارى و
سروشتە جوانەكەى كوردستان دواوہ، وە لە بير و كەلكەلەيش بەشى وەرگرتووہ.

پارچە هەلبەستى (گولى خويىناوى) گۆزان تابلويەكى كۆمەلايەتتەى كه لەوہا باسى كوي
و كچىك لە زەماوەندا دەكا كه هەردووكيان لە كۆڧى بەزم و شايدا پاوەستان و كورەكە
داوا لە كچەكە دەكا كه بەيەكەوہ دەست بگرن و هەلپەرن، بەلام كچەكە دەلئ: گول نەبى بۆ
سەرم، ئال چەپكى، زەرد چەپكى، نايم بۆ زەماوەند، نايم بۆ هەلپەركى. ئەويش ئەپوا كه
گول بيتنى، خيلى دوژمن دەورەى باغچەكە دەدەن، و بەهەر جۆرىك بى چەپكى گولى زەردى
بۆ دەچنى و پتى دەدا و دەلئ: ئەمجا لەگەلمدا ديتت بۆشايى و هەلپەركى؟ كچە دەلئ:
نايم دەبى چەپكى گولى سووريشم بۆ بيتنى. كور دەلئ ناتەوئ ئەم زامى سەر دلەم لەباتى؟
ئەويش دەلئ نە هەر گولى سوورم دەوئ، ئەوسا كورەكە دەپوا كه چەپكى گولى سوور بيتنى
كەچى بەگوللەى دوژمن دەپيكرئ و پاشان كچەكە دلخوازەكەى دەلاوتيتتەوہ و دەلئ: هەى
هاوار! تەنگى دوژمنيش پيكتاتى؟ پاكشئ تاوئ سەر بنيرە سەر رانم با بگريم بۆ دلئ، بۆ
گولئ دۆرانم! وەكو دەلئ:

كور: بڕوانە: شاييە، جۆييە، لەو مالە،
گويى بگرە! زورنايە، دەهۆلە، شمشالە!
زەرد و سوور تىكەلبوون، ژن و پياو، هەرايە،
لەو ناوہ هەر هارەى هەياسەى تۆ نايە!
سا توخوا، خيىراكە، با بڧۆين، دەست بگرين،
بە كامى دلدارى پيەكەوہ هەلپەرين!
كچ: گول نەبى بۆ سەرم: ئال چەپكى، زەرد چەپكى
نايم بۆ زەماوەن، نايم بۆ هەلپەركى!

كوپ: كچ له پټی جوانیتا، كچ له پټی جوانیتا،
 كچ له پټی نیو نیگای هاتوچوی كانیتا،
 پایزه، گـه لای دار پژاوه، باغ پووته،
 گول كوانی گول ایوی به بزه بشكووته!
 كچ: گول نه بی بۆ سه رم: زهره چه پکی، ئال چه پکی،
 ناییم بۆ زه ماوهن، ناییم بۆ هه لپه پکی!
 بتدایه دل به من، به هه موو مه عناهه،
 دوو چه پکت ئه هانی له باغچه ی پاشاوه!
 كوپ: (ئه روا له بهر خۆیه وه به گۆرانی ده لئ):
 باغچه ی پاشا له ویه راوه،
 خـیـلی دوشمن ده وره ی داوه،
 ئه پۆم: پـیـگام لئ گـیـراوه،
 نارۆم: چاوكــــــــــــــــــال لیم تۆراوه!
 (به ره به ره له دئ دوور كـــــــــــــــــه و ته وه):
 كوپ: به باغچه ی پاشادا ورد گه رام، خوار و ژوور،
 زهره هه بوو، بۆم چنیت، چنگ نه كهوت گولی سوور،
 نازانم ئه مجا دیت بۆ شای و هه لپه پکی؟
 كچ: ناییم، گول ماویه تی بۆ سه رم سوور چه پکی!
 كوپ: (یه خه ی مورا دخانی ترازان):
 ناتهووی ئه م زامی ســـــــــــــه ر دله م له باتی؟
 كچ: هه ی هاوار! تفهنگی دوشمنیش پێكاتی
 پاكشی تاوی سهر بنیـره سهر پانم
 با بگریم بۆ دلی، بۆ گـــــــــــــــــولێ دۆپانم

گۆران هۆنه رێکی هونه ومه ند رنالیسته كه هه وێنی هۆنراوه كانی له ژبانی كۆمه لایه تی
 كورد هه وارییه وه وه رگرتوه، وه كردویه به توتیشووی هۆنه رانی تر، به لئ گۆران بوژیکی
 هونه رمه نه د و له بیر و كه لکه له ی خوایی كه لکی وه رگرتوه، چونكه نه كه وتوه ته شوین بیر
 و كه لکه له ی بوژی كه نه كان و لاسایی ئه وانی نه كردوه ته وه، هه ر چه نه د له سه ره تای
 مندالییه وه دهستی كردوه ته هۆنراو هۆنینه وه و چه ن پارچه هه لپه سستیکی له سه ر شپوه و

په‌وشتی ئه‌وان داناو، به‌لام ئه‌مه ماوه‌یه‌کی زۆر کورتی له ژبانی ئه‌و گرتووه، پاشان وازی له هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوی کۆن هیناوه و هۆنراوی نوێی به‌بیرتکی نوێ هۆنیوه‌ته‌وه.

گۆزان به‌پراستی یه‌کێکه له بۆژه هه‌ره به‌رزه‌کانی کورد که ته‌وقی لاساییکردنه‌وه‌ی شکاندوو و خۆی پێ به‌ندی کیش و پاشل نه‌کردوو، وه پێگه‌یه‌کی تازه‌ی له هۆنراوی کوردیدا داناو، وه هۆنهرانی هاوچه‌رخ‌ی خۆی هان داوه که بکه‌ونه سه‌ر ئه‌و پێگه‌یه.

گۆزان له سروشتی جوانی کوردستان که‌لکی وه‌رگرتووه، وه له‌به‌رئه‌وه‌ی له قوتابخانه‌ی سروشتی هه‌ریمه‌که‌یدا پێ گه‌یشتوووه، ئیتر نه‌هاتوو به‌م و به‌ودا هه‌لبێ، به‌لکو له دیمه‌نه جوانه‌کانی کوردستان، له کێوه به‌رز و سه‌خته‌کان و قه‌لبه‌زه که‌ف په‌خشانه‌کان، له چه‌م و دۆله ئاوداره‌کان، له ده‌ستگه‌لی پانی پر له گۆل و نه‌سرین، له بالنده جوان و نه‌خشینه‌کان، له گیانه‌وه‌ره جۆربه‌جۆره‌کان که له داوێنی شاخه‌کانه‌وه به‌ره‌و لوتکه به‌رزه‌کان هه‌لده‌گه‌ڕێن، له‌و مه‌ل و قاز و مراوییه په‌نگاوپه‌نگه‌کان که له گوێی چه‌م و پووباره‌کانا له هاتوچۆدان و ئاو ده‌خۆنه‌وه، له کۆری شایی، له به‌ژن و بالای کچه شو‌خوشه‌نگه‌کانی کوردستان که به‌ها‌ره‌ی هه‌یاسه و که‌مه‌ره و خه‌ره‌ی خه‌رخالیان دڵ و ده‌روون دیننه جۆشوخرۆشه‌وه، دواوه.

هۆنراوه‌کانی گۆزان پره له هونه‌ری جوان و به‌پراستی ئه‌و کیش و پاشلی ملکه‌چی خۆی کردوو و وه‌کو هۆنه‌وانی تر ملکه‌چی کیش و پاشل نه‌بووه و له‌ناخی دله‌وه هه‌ستی دڵ و ده‌روونی خۆی ده‌ربه‌ریوه و کردوویه‌ته هه‌لبه‌ستی ده‌روون که ده‌لی:

هه‌ر چه‌ن ئه‌که‌م، ئه‌و خه‌یاڵه‌ی پێی مه‌ستم،
بۆم ناخه‌ریته ناو چوارچێوه‌ی هه‌لبه‌ستم!
لێکدانه‌وه‌ی ده‌روون، قه‌سه‌ی زمانم:
بۆچی وه‌ها دوورن له یه‌ک؟ نازانم!
ئه‌مویست ده‌روون بکرایه‌وه وه‌ک تۆمار
ده‌رکه‌وتایه دنیای جوانتر له به‌ها،
ده‌رکه‌وتایه: ئاوات، هیوا، خه‌وینین:
پرسنگدارتر له ئه‌ستێره‌ی قویه‌ی شین!
ده‌رکه‌وتایه: مانای مه‌نگی ده‌ریایی،
که نه‌رمه‌ با له پووی ئه‌دا نه‌سپایی
ده‌رکه‌وتایه ئه‌و دنیایه که شی‌عری
بێ فرمێسکه و زۆرتر له فرمێسک نه‌گری

زهرده خه نهی بی ئاوینهی دهم و چاو
 تیشکیک ئه دا پروناک تره له ههتاو!
 به لأم نه فسووس! که نهو شیعره جوانانه
 بالداریکن جی ناهیلن هی لانه،
 له ناوهوه نه جریوینن، نه خوینن
 هه رگیز قه لهم به کاغهزا ناهین!

لهم هونراوانه دا به ته وای بۆمان دهرده که وئ که گۆزان وهکو هۆنه رهکانی تر به دووی
 وشه ی رهقی عه ره بیدا نه چوو و نه یو یستوو خۆی به کیش و پاشله وه ماندوو بکا، وه شتی
 نه دیویشی نه کردوو به هونراو، به لکو ئه وهی که که وتوو ته بهر چاوی کردوو ته هونراو.

گۆزان له باسی ستایشی سروشت و ئافره تدا وینه یه کی تری هیناوه ته کار، وه
 که ردوونه ی وێزه ی خستوو ته که پان و سووپانه وه و گۆزانیکی له وشه و بیروپروای
 هۆنه راندا به دی هیناوه و نهو شته جوانانه که به لای نهو و سروشته وه جوانن، چاوی پێیان
 که وتوو به وشه ی ساکاری کوردی هۆنیویه ته وه، به راستی به بیرری چ هۆنه ریکدا هاتوو که
 بهو جۆره له جوانی و رهشی چاو و برژانگ و نه گرچه و برۆ و ئالیی کولم و گۆنای یاره
 خۆشه و یسته که ی بدوئ، به لای نهو وه په ره ی گولیش بهو ناسکی و بۆنخۆشییه وه که ههیه
 پرایه ی ناکه وئ بگاته ریزی کولم و لاجانگ و لیوی شیرین و گیان بزوتنه ری کچیکی جوان
 و تازه پێگه یشتوو، ههروه ها جوانیه یه کانی سروشتیش دهرمیز و دهیه نیتته بهرچاو و لای
 وایه که به بی بزه ی یار هیچی نه مانه پروناکی ناده نه دل وهکو ده لئ:

به ئاسمانه وه نه ستیهره دیوه،
 له باغچه ی به هار گولم چنیوه،
 شه ونمی درهخت له پووم پژاوه،
 له زهرده ی زۆر کهل سه رنجم داوه،
 په لکه زێرینه ی پاش بارانی زۆر،
 چه ماوه ته وه به رامبه ر به خۆر،
 هه تاوی نه ورۆز، مانگی جۆد رهو
 زۆر هاتوون و چوون به پوژ و به شهو
 خو په ی قه لبه زی کهف زیتونی چه م،
 له هه زار چه شنه پرشنگی ناو ته م،
 میوه ی گه یشتوو زهره و سووری باخ،

جریوه و جووکه‌ی دارستانی شاخ،
 له گه‌رووی شمشال، له ته‌لی که‌مان
 که‌لی هه‌لساوه ئاوازه‌ی جوان جوان
 نه‌مانه هه‌موو جوانن، شیرین،
 پۆشنکه‌ره‌وه‌ی شه‌قامی ژین!
 به‌لام ته‌بیعه‌ت هه‌رگیزاو هه‌رگیز
 بێ رووناکییه‌ بێ بزه‌ی ئازیز،
 بێ ئاوازه‌یه، ده‌نگه‌ نه‌رمه‌که‌ی
 با نه‌یدا له گوێم تیر نه‌لیم ئۆخه‌ی!
 کام نه‌ستیره‌ی که‌ش، کام گو‌لی کتوی
 ئاله‌ وه‌ک کو‌لمی؟ لاجانگی، لیوی؟
 کام په‌شی نه‌گا به‌په‌شیی چاوی؟
 برژانگی؟ برۆی؟ نه‌گریجه‌ی خاوی؟
 کام به‌رزی جوانه‌ وه‌ک به‌رزی بالی؟
 کام تیشک نه‌گاته‌ تیشکی نیتونیگی؟
 کام تاسه، کام مه‌یل، کام چاوه‌نواپی
 ته‌لیسماییه‌ وه‌ک هی دل‌داری؟

گۆزان له گه‌شتنامه‌ی هه‌ورامان و قه‌رده‌اغیدا تابلۆیه‌کی جوانی له دیمه‌نه‌ جوانه‌کانی
 ئه‌و دوو شوینه‌ که به‌شیکن له خاکی کوردستان کیشاوه و چۆنه‌تی ژیان و پابواردنی
 خه‌لکی ئه‌و ناوچانه‌ی ده‌رخستوه و پیشانی داوه، وه‌ له سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌یه‌وه هه‌ر له
 دیمه‌نی پێگاوبان تا گۆرانیه‌ی لاوه‌کان به‌پێژ باس کردوه و له مه‌به‌سته‌که‌ی
 دوورنه‌که‌وتوه‌ته‌وه، به‌جۆری که له باسه‌که‌یدا هیچ چه‌شنه‌ ناته‌واویه‌کی تیدا نابینرێ و
 به‌پێکۆپێکی له‌سه‌ری ده‌روا نه‌مه‌ش دوو به‌ند له گه‌شتی هه‌ورامانی ئه‌و که ده‌لی:

دیمه‌نی پێگاوبان

کۆمه‌له‌ شاخێک سه‌خت و گه‌ردن که‌ش،
 ئاسمانی شینی گرتوه‌ته‌ باوه‌ش،
 سه‌رپۆشی لووتکه‌ی به‌فری زۆر سپی،
 به‌دارستان په‌ش ناو دۆلی کپی
 جۆگه‌ی ئاوه‌کان تیا یا قه‌تیس ماو

ھەر ئەرۋەن ئاگەن پىچى شاخ تەۋاۋ
 ھاۋار و ھاۋەى كەف چىرىنى چەم
 بۆ تەنبايى شەۋ لايە لايەى خەم!
 تەۋلە پىتى بارىك، تەۋنا تەۋن پىشكەن
 پىتەۋار ئەخاتە ئەندىشەى بى بن
 ناۋ پىگە تەق تەق، لاپى بەردى زل
 كە ھىشتا كەردەۋن پىتى نەداۋە تل
 كا سەرەۋ ژوۋرە، كا سەرەۋ خوارە
 تالى و شىرىنىنى دىناى پىتەۋارە!

گۆرانى

ەشقى ئىۋارەى سەرەپىتى كانى
 بەرئەداتە چەم كىلپەى گۆرانى!
 پۇژ ئاۋا ئەبى، چەم تارىك دايە،
 دەنگى (كنا لەيل) ھەر دوايى نايە
 مانگ بەترىفەى ناۋ دى ئەكا كەيل،
 ھىشتا ھەر گەرمە نالەى (كنا لەيل)
 «سىياچەمانە، سىياچەمانە»
 بەھەشتى ەشقە ئەم ھەۋرامانە!
 ئەۋەندەى دار و بەردى ھەۋرامان،
 پەمحەت لە ژنى بەژن و بالا جوان!
 «سىياچەمانە، سىياچەمانە»
 ھەۋرامان جىگەى سىياچەمانە!

گۆران لە شەۋەزەنگى ژيانى پى لە خەم و پەژارەيدا، ناھومىد و گۆشەنشەن نەبۋە كە
 بچىتە خەۋ و ئاگەى لە كەس نەبى، ئەۋ ۋىيا بۋەۋ و مەشخەلىكى پۋونى زانستى بۆ
 نەتەۋەكەى ھەلكرەۋەۋ و چاۋەۋوانى بەيانىيەكى ۋىياى بۋەۋ، ۋە لە راستەقىنەدا ھۆنەرى
 پىئالىست ئەۋ كەسەيە كە لە ھەر ھەلومەرجىكدا ئالەى خەبات و بەرەركەنى بختە سەر
 شان و لە بەرەبەرى سەتمەگەران و مەۋپران و دەست درىژكەراندە سەر دانەنۋىتى ۋە ھەمۋ
 دەم پەيامەنەرى ھىۋا و ئومىد بى، گۆران ھۆنەرىكى ۋابۋو و لە بەرامبەرى نا مۆكان

پاوهستان و خه لکی هان دا که بهر به ره کانی خویان له بهرام بهری ئینگلیزه کاندایه دست پئی
بکهن و پاپه پین و سستی نه کهن و به پهستی نه ژین:

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!
ههتا کهی به سستی و به پهستی بژین؟
په لامارده، ئه ی کورد، عه ره ق پشتنی!
له دل کرمی ناکۆکی ده رکردنی!
به په کبوونه گشت: پته و بوونی پشت!
به په کبوون ئه بی: گهلت پتیش کهوئ!

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!
ههتا کهی به سستی و به پهستی بژین؟
به لادا بکه چاکی مه ردایه تی
دریغی مه که گیان له کوردایه تی
بگرمینه وهک شیو، بچۆ ناوی بهرد،
بلتی: کوا هه قی ژینی ئینسانی مهرد؟
درشت تا کو ورد، نه کهین دهستویرد،
به هه ق چۆن ئه کهین؟ پشوو چۆن ئه دهین؟

دهمی پاپه پینه، دهمی پاپه پین!
ههتا کهی به سستی و به پهستی بژین؟

دیوانی هۆنراوه کانی گۆران که نزیکه ی سێ ههزار هۆنراویک دهبی به هۆی مامۆستا
حه مه ی مه لا که ریمه وه کۆکراوه ته وه و له سالی ۱۹۸۰ له چاپ دراوه.

سه رچاوه کان

- ۱- شیعەر و ئه دبیه اتی کوردی - نووسەر: په فیق حیلمی، به غدا، ۱۹۵۶.
- ۲- لاوک و په یام - هۆنراوه ی گۆزان - به غدا ۱۹۶۹.
- ۳- فرمیسک و هونه ر - هۆنراوه ی گۆزان - به غدا، ۱۹۷۱.
- ۴- به هه شت و یادگار - هۆنراوی گۆزان - به غدا، ۱۹۷۱.
- ۵- دیوانی گۆزان - کۆکردنه وه ی حه مه ی مه لا که ریم - به غدا، ۱۹۸۰.
- ۶- گۆزان و شعر او - به قلم صدیق صفی زاده (بۆزه که یی)، مجله فروهر، ۱۳۶۱، شماره ۸-۹.

دلدار

۱۳۲۷ - ۱۳۶۸

ئەم ھۆنەرەمان ناوی يونس مەلا رەئوفە كە بەپیتی ئەو بەلگانەى وا كەوتونەتە دەستمان، لە سالى ۱۳۲۷ى كۆچى لە شارى كۆيەدا پیتی ناوتە مەيدانى ژيانەو و ھەر لەوتىشدا پیتی گەشتوو. ھىشتا يەك سالان بوو كە باوكى بارى كر دوو تە ھەولتەر و لە پاش ماو ھەك رۆشتونەتە رانيە و دلدار لەوتدا تا پۆلى سىيەمى سەرەتايىي خويندوو و لە پاشا كەراونەتەو ھەولتەر و سەرئەنجام لە كەركووكدا خويندنى ناونجىي تەواو كر دوو و چوونەتە زانكۆ و لە دواى چوار سال ليسانسى لە قانوندا وەرگرتوو و بوو بەپاريزگار و ئەوسا كەراونەتەو ھەولتەر و پاشماو ھى ژيانى لەوتدا بر دوو تە سەر تا لە سالى ۱۳۶۸ لە تەمەنى سى و يەك سالىدا بەھۆى نەخۆشىي دڵەو كۆچى دوايى كر دوو و ھەر لەوتدا نيتراو.

دلدار ھەر لە مندا لىيەو تەوشى گىترە و كىشە و تەنگوچە لەمەيتكى زۆر ھاتوو و ژيانى بەسەخلەتى و تالى بر دوو تە سەر، وە ھەر لەبەر ئەمە ساردى و گەرمىي ژيانى چەشتوو و ھۆنەريەتى و مرخى ھۆنراوى لە ئاوو ھەواى سازگار و شاخ و ماھ و كىو و دەشت و شتوى كوردستان وەرگرتوو.

دلدار لە بىرەو ھەريى خۆيدا دەلتى: «ھىشتا لە قوتابخانەى سەرەتايدا بووم كە زۆربەى ھۆنراو ھەكانى حاجى قادرى كۆيىم لەبەر كر دبوون و ھەميشە بەوردى ھەلبەستەكانى عەونى و راجى و عاسى و حوسىنى و ھىرانىم دەخويندوو و لەبەرم دەكردن و بەوانەش دابىن نەبووم و ھەلبەستى ھەر كەسىكم دەست كەوتبايە، دەمنووسىيەو ھەلبەريانم دەكرد، بەتايبەت زۆر حەزم لە ھۆنراو ھەكانى: وەفابى، كوردى، بىكەس، زىوەر، پىرەمىرد دەكرد و لەبەريانم دەكرد.

دلدار بەيەكى لە ھۆنەرانى ھەرە بەرزى كورد دىتە ژمار، گەرچى تەمەنى كەم بوو و ھۆنراوى كەمى لە شوون بەجى ماو، بەلام ئەو ھۆنراوانەى وا لە شوونى بەجى ماون پلەويەي ھۆنەريەتیی ئەومان بۆ دەر دەخەن. لە پارچە ھەلبەستىكىدا لاوان ھان دەدا كە فەيرى زانست بن و لە بەرابەرى نەزانيدا راو ھستن و بەچاك و خۆشى لەگەڵ يەكدا ژيان بەرنە سەر و دلپان پى بى لە خواپەرستى، وەكو دەلتى:

ئەرى ئەى لاو لە ھىچ وەختى نەكەى مەئىوسى ژىنت بى

ئەبى ھەردەم عەزەمىدار و دەواى دەرد و برىنت بى

له مهیدانی ته قه دو مدا ته لاش ئه سپی نه جات بئ
له غاوی ئه سپه کهت فیکر و عیلم ناو زینگ و زینت بئ
به ئی دایم هونه رمه ند به له مهیدانی نه به ریددا
به هوی عه قل و هونه رمه ندیت ده بئ تیشکی زه مینت بئ
له نئو که لدا ئه بئ ئیعلانی جهنگی وه تن جیگای که مینت بئ
له ریگای شان و به رزیدا دوور ئه ندیشیکی وریا به
مه نافع په روهری میلله ت ئه بئ ئامانجی ژینت بئ
نه که ی بۆ به رزیی ئه نجامت برای خو ینیت له به ندی که ی
به به رزیی شاد و مه سروور و به نرمیی ژینی شینت بئ
له وه ختی که نجی که نجیدا ئه بئ په نجیکی که نجی ده ی
نه وه ک وه ختت بره نجینی له نئو جیگا و نو ینت بئ
له دونیادا هه قی ژینت هه یه تاکو نه فس دانیتی
به لام چاکه و په وشتی چاک ئه بئ ئاین و دینت بئ
ئه گهر لاو ټکی کوردی تو ده بئ دلپاک و بالآ بی
نه وه ک (دلدار)ی دلپه روهر دلت قورئانی دینت بئ

که رچی هونراوه کانی دلدار له هه موو باریکه وه به رز و قوول نین. به لام ده توانین ئه و
هونراوانه به وینه یه کی هونراوی نو ټ دابننن. دلدار له هونینه وه ی هونراودا که متر وشه ی
ره ق و بیتگانه ی به کاربردوه، وه به وشه ی پنگاو پرنگ و په سه نی کوردی پارانیویه ته وه.
دلدار له زید و مه لبه ندی حاجی قادردا هاتووته جیهانه وه، بۆیه دلدار له هه ندی
هونراوه کانیدا په پیره ویی له و کردوه و له سه ر ری و شو ټنی ئه و رو یشتووه و له پارچه
هه لبه سته یکیدا باسی هه ندی دهر د و په نجی کۆمه لایه تی ده کا و چاره سه رکردنی ئه م
دهرده ش پیشان ده دا، وه کو ده لئ:

دل به دووی ئه فسانه که وت و وای ئه زانی وا ئه بئ
ئیشی دونیا په نجی پئ ناو ټ به خو ټی کۆتا ئه بئ
نه ی ئه زانی ئه و به ئاره ق داری هیوا ئا و بدا
که ر به خو ټن په ینی بکا ئه و جا سه مه ر په یدا ئه بئ
له فزی نابئ، نابئ بی زانی که لاوی کوردی تو
هه ر به کو شش دټه به ر باغی ئه مه ل ئه حیا ئه بئ

تال و ئىقبالە ۋەھمى پاي بەندى بى ھونەر
 كارى چاكي رى بخەي، عزمت ھەبى خۆي چا ئەبى
 ئەي برا! لادە لە فيكرى كۆن و زوو سا راپەر
 عەزىمى مەردانەت بىي ھەرچىت نياز بى وا ئەبى
 مەردنە ژىنت بەبى كارى، لە سىستى لاپدە
 ھەر بەرھنجى لاوى ۋەك تۆ نىشتىمان ئاوا ئەبى

دالدار لە ھۆنىنەۋەي ھۆنراوى دالدارىشدا دەستىكى بالاي بوو و لەم بارەۋە ھۆنراۋەكانى
 سوارە و پتر لاسايىي ھۆنەرانى ھەورامى بىژى كردوۋەتەۋە و ھەر لە سەر رەۋشتى ئەۋان
 بەدە ھىجايى ھۆنىۋىيەتەۋە كە كىشىكى خۇمالىيە، ۋەكو لەم ھۆنراۋانەيدا كە دەلى:

ئەي بادى شەمال، ئەي بادى شەمال
 ئارامى گيان و دلەي ۋەك زوخال
 پۆستەي ھەۋايى، پەيكى مژدە بەر
 ئەگەر ھات و رىت كەۋتە كۆي دلەر
 ۋەك عارەب دەخىل كە چوۋىتە ئەۋلا
 مەۋەستە تاكو خىۋەتى لەيلا
 مەۋەستە تاكو لاي شۆخى كەۋا
 تىرى نىۋنىگاي لە دالما پروا
 پىي بلئى گىيانە لەم رىگەۋبانە
 لەم چەم و بىشە ۋە ھەردە و كىۋانە
 شىتتىكى شەيدا و پروت و قوۋتم دى
 فرمىسكى ئالى ۋەك ياقوۋتم دى
 پرووى لە خويىن خالى ۋەك زەعفەرانە
 چاۋەكانى لىل، پر لە گىريانە
 بلئى ھەيكەلى ۋەك ئىسقام دى
 قەدى چەماۋەي ۋەك كەۋانم دى
 بلئى خەيالى بەژن و بالاكەت
 شتىكى پروناكى شەۋقى لالاكەت
 نەرگسى شەھلاي چاۋى بەخومارت
 خەرمانەي زولفى لە سەر روخسارت

فرشته ئاسا ساتی هزار جار
 خوی نیشان ئەدا خوی ئەدا حەشار
 بلی ئیستاکەش ئەو مالتۆترانە
 ئەو کەژ مەسکەنە ی وێلی شارانە
 ھەر بە ئومێدی جەژنی وێسالا
 نازانی تۆ نیت وێنە ی خەیاڵە
 جار جاریش لە دوا ی نالە ی دلی زار
 فرمێسک ئەپرژینی وەک ھەوری بە ھار
 دەست درێژ ئەکا بە ناکامەو
 بە جەرگی سووتاو دل بە زامەو
 کە لێی ون ئەبێ بانگ ئەکا ھە ی یار
 ھەر بە کۆل ئەگری ھاوار ھە ی ھاوار

دلدار لە ھۆنراوەکانیدا گەلی پەندی منداڵان و لاوانی داداوە و یستووێھتی منداڵان ھەر لە دەوری منالییەو بە خووخدە و ئاکاری باش بێنە بار و لە مەیدانی ژياندا خەریکی تێکۆشین و ھەولدان بن و ئارەق پرژین تا بە ھیوای خۆیان بگن، وەک دەلی:

منداڵی ھیوا کوولەکە ی دلان
 تازە خونچەکە ی نێو باغی گولان
 ھەرچەندە سەیری نێو چاوت ئەکەم
 نابینم گەردێ نە زۆر و نە کەم
 پروونی چێھرە ی تۆ وەک ئاسمانی ساو
 وەختی لێی دابی پرشنگی ھەتاو
 تیشکی ئومێدی سەر دلی تاری
 لە ئاسمانی پرووت ئەدا دیاری
 سیوھیلی چاوی بریقەدارت
 پرووناکیی پاکی وێنە ی پوخسارت
 خەندە ی بێ فێلی لێو ئەلەکەت
 نەشئە ی دوو چاوی مەست و کالەکەت
 بێ شک پێشەنگی مژدە ی دلشادین
 یا نەغمە خوانی باخی ئازادین

ئومىدى دوارقۇز، پۆلەي ھىوا تۆي
 خاۋەنى فېكرى بېكر و بالا تۆي
 ھىوام بەتۆيە ئەي تازە منال
 بەيانى بېيە نموونەي مىسال
 ئەم قىسانەي من كەوا بۆت ئەكەم
 بىزىنگىتەۋە لە گۆيتا ھەردەم
 راستگۆيە دايم قەد درۆنەكەي
 ۋەختت بەبى سوود تۆ لە دەس نەدەي
 تى كۆشە دايم ھەروەكو ھەنگ بە
 لە مەيدانى ژين ئامادەي جەنگ بە
 ئەوا پىت ئەلىم چاكى بزانە
 ژيانى مەردى بارى گىرانە
 نەك وابزانى ۋەك ژينى دويىنى
 دەخىۋى و دەنوى لە ناو نوپىنى
 پۆزى كە ھات و تۆپى گەيشتى
 چاۋت كىردەۋە لە ژين گەيشتى
 ئەبىنى ژيان كىيىۋىكى بەرزە
 پىگەي خوار و ژوور بەترس و لەرزە
 گىشتى كەند و كۆسپ، دەۋەنە دارە
 پى لە دېندە و دوۋىشك و مەارە
 سەر پىگەت ھەموۋى دانەيە و داۋە
 نادان و دانا لەۋا دامىۋە
 گىيانەكەم ئەبى تۆ لەم پىگايە
 لەم دانە و داۋە و چەرخ و دەزگايە
 گەلى ماندوۋى، ئارەق بېزى
 ئەم دەرد و ئىشە يەك يەك بېزى
 لە پى سەركەۋتەن ئەبى پىش كەۋى
 ھەتا بىكەۋى زىاتىر سەركەۋى

نیشانی تیره‌ی خۆت بده‌ی پێگا
 که ریز بیهستن بپۆن به‌شوتنتا
 تۆ ئه‌بێ چرای زانستی هه‌لکه‌ی
 ده‌سم داویتنت پێگا ون نه‌که‌ی
 بیر و هۆشی خۆت به‌کار به‌ینه
 ئهم دانه و داوه یه‌ک یه‌ک بیه‌ینه
 تاکو ده‌رکه‌وێ له هه‌موو دونیا
 چه‌ندیان کرد بمری که‌چی هه‌ر کورد ما

دلدار زێد و مه‌لبه‌نده‌که‌ی زۆر خۆش ویستوو و چاوه‌نداز و دیمه‌نی جوانی شاخ و
 به‌نده‌نه‌کان و ده‌شت و دۆل و شێو و تافگه و باخه‌کانی مه‌لبه‌نده‌که‌ی هه‌ستی ئه‌ویان
 بزواندوو، بۆیه دلی هاتوو ته‌ جه‌شوخروش و ده‌لی:

کوردستانی خۆش، نیشتمانی جوان
 تۆ قه‌یبه‌له‌گه‌ی منی بێ گومان
 چاوم پشکووتوی شاخه‌کانت ته‌
 فێری ژيانی باخه‌کانت ته‌
 ده‌نگی شمشالی شوانه‌کانت
 زریق و باقی جوانه‌کانت
 قاسپه‌ی که‌وانی قه‌د کتیه‌کانت
 خوڤه‌ی ئاوکه‌ی نشیه‌کانت
 ئه‌مانه هه‌موو گوێیان کردم هه‌
 هه‌وینی شیعری دلایان گرتمه‌وه
 نه‌ونه‌مامی بووم له‌م خاکه‌ پروام
 به‌خۆشه‌ویستی ولات ئاو درام
 به‌لی کوردستان تۆ منت خولقان
 تۆ منت خولقان پیت به‌خشیم ژيان
 خۆشیی ژيانم خۆشی ژینته
 ئێشی ژینی من پۆژی شینته
 چونکه کوردستان، نیشتمانی جوان
 تۆ قه‌یبه‌له‌گه‌ی دلی بێ گومان

دیوانی ھۆنراوەکانی دۆلدار لەسەر ئەرکی مامۆستا گێو موکریانى لە ساڵى ٢٥٧٣ى کوردی بۆ جارى یەكەم لە چاپ دراوە، بەلام ھەندێ ھۆنراوی تری ھەیە كە لە ناو دیوانەكەیدا نایینرێن.

سەرچاوەکان

- ١- دیوانی دۆلدار - لەسەر ئەرکی گێو موکریانى - ھەولێر، ١٩٦٠.
- ٢- دۆلدار شاعیری شۆرشگێڕی کورد - عەبدولخالیق عەلانەدین - بەغدا، ١٩٨٥.

قانیع

١٣١٨ - ١٣٨٥

ئەم ھۆنەرەمان ناوی محەمەد و کوپی شیخ عەبدولقادری دۆلایی لە ناوچەی مەریوان و بەپیتی ئەو بەلگانی کە کەوتوووە دەستمان لە ساڵی ١٣١٨ی کۆچی لە دێی پێشینى شارەزور پیتی ناوەتە مەیدانی ژيانەو و ھەر لە تەمەنى منداڵیدا باوک و دایکی مردوون و بەھەتیوی لەلای سەى حسینى چۆرى گەورە بوو و ھەر ئێویش ناویەتە بەر خوێندن، لە پاشا بەفەقیەتی چوو بە سلیمانی و چەند سالتیک لەوێدا ماوەتەو و ئینجا چوو بە سنە و لە مزگەوتی پەشیدی قەلا بەگیدا خوێندوویتی و ئەوسا چوو تە دێی بەلک لە مەریوان و لەوێ گەراوەتەو بە کۆیە و لە مزگەوتی بەلک لەلای مەلا توفیق خەریکی خوێندنى فەقەى شافعی بوو و ئەوسا چوو تەو سلیمانی لەلای مەلا شیخ عومەری قەرەداغی خوێندنەکەى تەواو کردوو و لە پاش وەرگرتنى وەمى مەلایى گەراوەتەو زۆد و مەلەبەندەکەى خۆى و خەریکی مەلایەتى بوو، بەلام لەبەرئەوێ لەوێدا بۆى نەلواوە ژيانى باتە سەر، ناچار دێ بەدێ و شار بەشار گەراوە تا سەرئەنجام لە ساڵی ١٣٨٥ لە دێی لەنگە دێی شلیر لە تەمەنى شەست و ھەوت ساڵی لە ئێو پەری ھەژاری و بێ نەوایدا سەری بۆ ھەمیشە ناوەتەو.

قانیع لە وێژە و زمانى کوردی و فارسى و عەرەبیدا دەستیکی بالای ھەبوو و بەھەرسى زمانەكە ھۆنراوى ھۆنیووەتە و ھەروەھا شارەزای مێژوو و لێکدانەوێ قورئان و رێزمانى عەرەبى بوو و پتر ھەزى لە مێژووی گەل و نیشتمانەکەى خۆى کردوو و کاتى بێ کارى خۆى بەو چەشنە پەراوانە رابواردوو و لە ھۆنینهوێ ھۆنراویشدا دەستیکی بەرزى ھەبوو و ھەموو جۆرە ھۆنراوێکی ھۆنیووەتەو کە زۆربەیان لە چاپ دراون.

قانیع وەکو زۆربەى ھۆنەرانى تر کە شیت و شەیدای دیمەن و چاوەندازى زۆد و مەلەبەندەکەى بوو، لەمەو دەرگای ھۆنراوى بۆ کراوەتەو و ھەر لە منداڵیدا خەریکی

هۆنینه‌وی هۆنراو بووه و له تافی جوانیشدا شوخوشه‌نگیی یاره خوشه‌ویسته‌ی ئه‌وه‌نده‌ی
 تر کلپه‌ی ئاگری ده‌روونی به‌رز کردووه‌ته‌وه. له تافی جوانیدا که له دیتی بالک بووه ئامینه
 ناویک هه‌ست و هۆشی لێ سه‌ندوو و به‌جاری که‌وتووته‌ داوی ئه‌وینی ئه‌و کیژه‌وه،
 به‌جۆری که‌ بووه‌ته‌ هۆی هه‌لقولێنی سه‌رچاوه‌ی هۆنراوی و، شه‌پۆله‌که‌ی به‌جاری ده‌شتی
 مه‌ریوانی داگرتوو زه‌رباریکی تری به‌دی هێناوه. ئهم دۆسته‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که دلی
 پفاندوو، ئه‌وه‌نده‌ گۆی پێ نه‌داوه، بۆیه‌ پووی تێ ده‌کا و پیتی ده‌لی:

دیدم نه‌ونه‌مام، دیدم نه‌ونه‌مام
 دیده‌ راسته‌که‌م بالا نه‌ونه‌مام
 بۆچی ناپرسی له‌ حالێ خوولام
 هه‌تا قیامت من هه‌ر به‌ته‌مام
 دلێ نازارت له‌ چی په‌نج‌اوه؟
 گه‌رمه‌ مه‌یله‌که‌ی ئه‌وسات نه‌ماوه
 مه‌یلت بۆ سارد هه‌قسه‌ی به‌دگۆ
 به‌قسه‌ی په‌قیب مه‌که‌ په‌نجه‌پۆ
 دیدم، شـاـباـزم، ته‌پلانی ته‌وار
 یارم دڵسۆزم، پفیتی خه‌مخوار؛
 شلم، شی‌واوم، شوخه‌که‌ی شه‌نگم
 یاری ئالۆزاو مایله‌ به‌جه‌نگم
 حۆرم، فرشته‌م، نازی دلبه‌ندم
 مه‌ستم، هوشیارم و زیره‌ک و په‌ندم
 کوانی موحبه‌ت دوعا و په‌یامت؟
 کوا چروه‌ و چیه‌ و سروه‌ی که‌لامت
 قیبله‌م، نازارم، ئاخه‌ نه‌فه‌سمه
 ده‌ردی بێ ته‌بیب ته‌نیا و بێ که‌سمه
 لاکه‌ به‌ لامه‌ و بیینه‌ په‌نگم
 پۆشن که‌ حوجره‌ی ده‌روونی ته‌نگم
 به‌ندی ئه‌جه‌لم ئازادکه‌ گه‌ردن
 وه‌ مه‌رگت قه‌سه‌م شادم وه‌ مردن

ئەمما بەو شەرتە بێیتە سەرینم
 بەچاوی پر ناز تیر بکەئێ شینم
 پاش کفن و دفنم ببی بەیارم
 بگریته باوەش گلکۆئێ مەزارم
 سەر بنێ بەلای خاکی گۆڕخانەم
 با دەرچێ لە دل خەمی زەمانەم

قانیع بەم جوړه سکالای دلی خۆی بۆ یارەکەئێ هەلپژاوه و داوای لێ کردووه که هەوالی
 بپرسی و لای لێ بکاتهوه و بهقسەئێ بەدگۆ نهکا و لهگه‌ڵیدا بدوێ و هۆده‌ئێ تاریکی ده‌روونی
 به‌روومه‌تی مانگی چوارده‌ئێ روون بکاتهوه، وه ده‌لێ ئەگه‌ریش وانا که‌ئێ له پاش مردنم
 گلکۆکه‌م بگره باوهش و سهر بنێ به‌لای خاکی گۆڕخانه‌که‌م تا به‌جاری خەم و په‌ژارەم له دل
 دەرچێ.

قانیع له پارچه هه‌لبه‌ستیکێ تریدا داوا له بای به‌ربه‌یان ده‌کات که بپرواته لای یاری و
 ناوونیشانی زۆری بۆ هه‌لده‌دات و باسی په‌ریشانی و زوێری خۆی بۆ ده‌کات و ده‌لێ: کاتێ
 چاوت که‌وته یاره‌که‌م، باسی په‌شتیوی منی بۆ بکه، به‌لکو دلی نه‌رم بێ و بیت و چاوی پێم
 بکه‌وێ، تاکو ده‌روونم له خەم و په‌ژاره‌ ئازاد بێ و منیش ببینم روومه‌تی جوانی و که‌م بکه‌م
 چاوه‌روانی، وه‌کو ده‌لێ:

ئەئێ بای به‌ربه‌یان، ئەئێ بای به‌ربه‌یان
 نه‌سیمێ شه‌و سۆ ئەئێ بای به‌ربه‌یان
 شکۆفنده‌ئێ گوڵ له باخچه‌ئێ گوڵان
 زاخا و ده‌ری تاریکی دلان
 سوورا و ده‌ر له پووی نازک نه‌وه‌الان
 هه‌ل‌سینه‌ر له خه‌و نیمچه‌ غه‌زالان
 خۆ خۆت ئەزانی چه‌نده هه‌لاکم
 وه‌ک مه‌لی بێ په‌ر خه‌لتانی خاکم
 خۆ خۆت ئەزانی چن په‌ریشانم
 سهر خه‌لقه‌ئێ ده‌سته‌ئێ ده‌روون پێشانم
 هه‌ر له ئێـواره هه‌تا به‌یانی
 ئارام نییـه وێنه‌ئێ زیندانی

چونکو نابینم بالاکھی دلبر
 کوڑراوی شهوم هی خاکم بهسر
 خوا خوامه بق دیداری تو
 بق بهری بهیان سهر کو ساری تو
 بق خهتی سپی پویه شاخانت
 بق جریوهی بولبول گوشهی باخانت
 به لکو روشن بی سارا و سهر زمین
 ببینم بالای یاری نازنین
 دهر و نم له خهم توژی ئازاد بی
 دلی زامارم با توژی شاد بی
 من که هات یارم نزدیک نه که وی
 له دور ببینم دلم ئه سر وی
 به لکو خواوهن بنیت ته دلی
 دلی نازکی وهک په ره ی گولی
 جاری لاکاتق بق لای کوڑراوی
 منیش ببینم ئه گریجهی خاوی
 منیش ببینم دوو دیدهی پهشی
 منیش ببینم دوو کولمی کهشی

وهکو دهلین له سهر ئه وینی ئه و کیژه سی دهفتهری که و ره ی له هۆنراو پر کردووته وه و
 ناوی ناوه (خهم ره وین) و (لیلوو په ری زرتبار) و (به هه شتی دلداران)، به لام له بهر بی
 نه وایی بقی نه لواوه که داوای بکا و ئه ویش شووی کردوو و له پاشا له داخا ئه و سی
 دهفتهری سووتاندوو و ئیتر ئه و په رده ی دادا وه ته وه و که و تو وه ته ناو باسی کۆمه لایه تییه وه
 و سهیر دهکا که هه رکه بق خۆیه تی و کهس به بیرى که سه وه نییه و بۆیه به ناچارى دیته
 قسه و دهلی:

با بنووسم شیعرى کوردی تا کو خه لقی تی بگات
 شیعرى کورد شیرینتره تا شه کر و هه نگین و نه بات
 من به هیوا بووم که ته پلى شادمانیم لی بدهن
 چه نه ده مه ئیووسم له حالى خۆم که بۆچ دهنگی نه هات

ئاوپى دەۋرىم ئەدەم ھەر كەس بەدەردىن موبتەلا
يەك لە برسە ھاروھاج و يەك لە ترسا زىز و مات
چونكە وا ناپىكە كۆمەل تا ئەبەد سەرنەكەون
دەۋلەمەند گوئى شل نەكا بۆ ئالەو و فەريادى لات
تۆ لە دونيادا نەجاتى چوار كەسى ۋەك من نەدەي
پىم بلى پۆزى قىامت چىتە ئەسبابى نەجات؟
تۆ پزىشكى حالزان و من نەخۇش و دەردەدار
چاكە ئىنصافت بىي كە خۆم خستە پەنات
قانىعا گەر تۆ بەراستى خزمەتى ھۆزت دەكەي
چاۋەپوانى قەت نەكەي بۆ بەخشش و موۋجە و بەرات

قانىع پتر ھۆنراۋى بۆ نامۆزگارىي خەلك ھۆنىۋەتەۋە، مەبەستى ئەۋە بوۋە كە لە نەزانى
و بىي بەند و بارى لابتا و داۋا لە خەلك دەكا كە بەبىرى يەكتەرەۋە بن و يەكدەست بن و بۆ
پەرەپتدانى ۋلات و بەدەستەپنەنى زانست ھەۋل بەدن، ۋەكو دەلى:

سەرى ۋەك مېو بىي لە حاستى دوژمن
بەلام پۆلا بىي بەرابەر بەمن
پىر بىي لە خەيال بۆ كچۆلە و ژن
ۋەك بىي پىچىتۆ لە ناو تۆي كفن
لە خوا ئەخۋازم كە بەبىرىن چىي
تا دوا ھەناسەي بەزار و شىن چىي

سەرى لە ھەنەي ياران نەرم نەبىي
بۆ كەس و كارى تەۋاۋ گەرم نەبىي
لە رېتى نامووسا لە سەرتەرم نەبىي
لەگەل رېش سىپى پىر لە شەرم نەبىي
لە خوا ئەخۋازم كە بەبىرىن چىي
تا دوا ھەناسەي بەزار و شىن چىي

سەرى نەزانى سەردارى چۆنە
تېر بىي و نەزانى ھەزارى چۆنە

هه رگیز نهیدی بی خه مباری چۆنه
 مهس بی و نه زانی هوشیاری چۆنه
 له خوا نه خوازم که به برین چی
 تا دوا هه ناسه به زار و شین چی

سه ری نه نواری بۆ ده رو پشتی
 قهت تی نه کۆشی بۆ سوودی گشتی
 گال هه له نه وه ری له درزی مشتی
 دۆشه که رابخا و شان له سهر پشتی
 له خوا نه خوازم که به برین چی
 تا دوا هه ناسه به زار و شین چی

له پارچه هه لبه سستی کی تریدا داوا له خه لک دهکا که کار بکه و ئاره ق برژین و پیشه
 ته مه لی له بن ده ربیتن و چاکی و پیاوه تی له ده ست نه دن و روو بکه نه خوا و خه ریکی
 فیر بوونی زانست بن، وه کو ده لی:

چهن خۆشه کوپم ئاره ق برژینی
 له دهشت و دهرا غیهرت بنوینی
 نانی سه پانی خۆت به دهس بی نی
 پیشه ی ته مه لی له بن ده ربیتی
 چاکی و پیاوه تی به رمه ده له دهس
 بۆ هاشه و هووشه کوئی مه ده به کهس
 وه نییه تۆ که و بی و ئه م دنیا قه فهس
 برۆ هه ر لای ئی که ئاره زووت ههس
 پۆله به دايم روو که ره خـووا
 هه رچی گا کی لای نابئی گا بیخوا
 نیوه ی دهس په نجت هه ر بۆ بی نهوا
 خۆت ریسوا مه که بۆ کراس و کهوا
 هینده بخوینه که خوینده وار بی
 له ناو کو مه لدا زرنگ و هوشیار بی

به ناوی چاکسه توژی دیار بی
 چ له لادی بی یا خو له شار بی
 رۆله عیسا بی یا خو مووسا بی
 مه چۆ به گژیا هر به خو پرای بی
 ههتا نه توانی به دلنه وای بی
 بیهینه سه ر پئ پیگهی برای بی

قانع له چیرۆکه شیعریشدا دهستیکی بهرز و بالای هه بووه و له بهر نه وهی خو ی له
 لادیدا ژیاوه. به چۆنییه تی ژیا نی خه لکی لادی ئاشنایه تییه کی ره به قی بووه، له چه کامه ی
 مازووچنین له لادیدا تابلۆیه کی ته وای خه لکی لادی کتیشاوه و له وهدا باسی مازووچنینی
 خه لکی لادی دهکا، له باری کیش و پاشل و ناوه پۆکه وه ژۆر به رزه و هیچ چه شنه
 ناتا واییه کی تیدا نییه و هه موو پیکو پیکن و له سه ر کیشی هه و هه یجایی هۆنراونه ته وه
 که نه و چهند هۆنراویکی نه و چه کامه لیره دا دینن که ده لئ:

ژینی لادی سه هیرانه

گه رچی توژی گه رانه

رۆژی نه ورۆژ نه وه ل سال

ده که ونه ئیش کوو و کال

یا جووت یا جوگه هینان

بو ئاوداشتن ده غل و دان

یا دار برینی شاخه

یا خو په رژینی باخه

یا توونه یا دره و

ناوه ستن به رۆژ و شه و

یا گه ره یا شه ن کردن

هه لمه ت بو فرمان بردن

فه رقی نییه نیر و می

هه رچی دانیش تووه له دی

هه موو خه ریک فرمانن

به ده ست هینانی نانن

تا تەواو ئەبى ھاوین
 تى ئەكۆشەن زۆر بەتەن
 بەينى لەويا بەتالەن
 خەرىكى ئىشى مالىن
 تىرەك لىدان گلەبان
 كۆلان گىرتەن بەتەيمان
 كە ئىش پىوى كىردە تەواو
 كۆئەبىنۆ لە ھەوز و ئاۋ
 چەن دارى بى لای مەزگەوت
 ھەندى راس و ھەندى چەوت
 لە بۆ سىبەر نىژراۋە
 سەكۆى لەبن كىراۋە
 ئەھلى دى كە زۆر و كەم
 لە سەر سەكۆ ئەبن جەم
 تاۋى شەپە ئاۋ پىرژىن
 بە گالتەۋە شەپە جۈپىن
 تاۋى باسى ژن ھىنان
 تاۋى تارىف دەغل و دان
 دوو سى پۆژى بەم جۆرە
 بە گۆرەنى و بەھۆرە
 پائەبۆتەن بەشەادى
 گا گا بىرى ئازادى
 مام خوا كەرم دىنا دىو
 بانگ ئەكا ھەتەيو مەتەيو
 بۆچى ھىندە مەنەن؟
 ھەتەكو كەى لە مالىن
 بىرە راوردەم تەۋاۋە
 تەقەى مازوۋ شكاۋە

كيتان كورى مهيدانه
 ياللا مازوو چنانه
 نهوهى كه مازوچن بى
 پياو بى وه يا خوژن بى
 چارهكهى كوڤلى دايكى
 يا كراسه كوڤنى باوكى
 نهكهن بهچارهكهى نان
 نهوسا ههلهنگرن كوچان
 نهمجبا نهدهن بههردا
 بهشاخ و داخ و زهردا
 يهكى دهومن يهكى دار
 يهكى له دار ديتته خوار
 قووله و كوژانى و هوره
 لييان نهبى بهنوره
 كه رۆژ گهيبه چيشتنگاو
 دهس نهكهن بهقيره و قاو
 نهمجبا يهكى ههلهدهو
 تى نهچريكينى وهك كهو
 نهلى بو ئاخري نهمرن
 ههتيو ههستن دهس بگرن
 ئاوازي لى ههلهههبرى
 رۆچى عاشقان نهچرى
 لهويا گشت رائهپهين
 له جيبهكا دهس نهگرن
 تهقله چلكن رانكه شر
 لهويا نهيكهن بهسمر
 يهك گهنجىكى بالا جوان
 سه ر چۆبى نهگرى بويان

دەسەسپى ئال بەدەس
 ھەلئە سووپىنى سەرمەس
 نە زیاد ئەپۆن و نە كەم
 ھەلئە پەن بەبى خەم
 كچىش ھەموو لەو لاوہ
 بە ریزە پىك وەستاوہ
 كراس مۆر و سوخمە زەرد
 كەواى ئال پوومەت بى گەرد
 ھەر يەك دلى لە لاىە
 بۆخۆى خەرىك سەوداىە
 جار جارى گۆرانىبىز
 گەنم رەنگىكى درىز
 سەرى وەر ئەچەرخىنى
 رىزى كچان ئەدوینى
 بۆنى مېخەك و سمل
 ئەدا لەناو پەرەى دل
 كاتى كە كچ مانو بوو
 دەس بەر ئەدەن بۆ پشوو
 يەككى ئەللى ئاى دىرە
 با برۆين چى كەين لىرە
 كۆلمان قورس و سەنگىنە
 وا ئىشمان پىكەنىنە
 دووبارە چەشنى كەوبار
 ئاژىن ئەبن لە نزار
 پىش ئەوہ تارىك دابى
 ئەگەنۆ نزیكى دى
 يەككى گەلە لا يەككى دار
 يا دوولق يا پىلەوار

ئەيبەن بۆ پىيوستى مال

ئاوايه ژيانى سـال

قانىع تا ئىستا پىنج بەرھەمى بەناوھەكانى: «گولالەى مەريوان، باخچەى كوردستان، چوارباخى پىنجوين، شاخى ھەورامان، دەشتى گەرميان» لە چاپ دراون، بەلام گەلى ھۆنراوى ترى ھەن كە ھىشتا چاپ نەبوونە.

سەرچاوەكان

- ۱- گولالەى مەريوان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۱.
- ۲- باخچەى كوردستان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۲.
- ۳- چوارباخى پىنجوين - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۳.
- ۴- شاخى ھەورامان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۴.
- ۵- دەشتى گەرميان - قانىع - بەغدا، ۱۹۵۵.
- ۶- ھەندى لاپەرەى ئەودىوى بىرەكانى قانع - محەمەدى مەلا كەرىم - بەغدا، ۱۹۷۲.
- ۷- پاشمەرگەى قانع - كۆكرنەوھى وريا قانع - سلیمانى، ۱۹۷۰.

فايق بىكەس

۱۳۶۸-۱۳۲۵

ئەم ھۆنەرە پايه بەرزە كە وەكو ئەستىرەيەكى گەش لە ئاسمانى وێژەى كوردیدا دەردەوشىتەو، ناوى فايق و كورى عەبدوللا بەگى كورى كاكە حەمەى ئەلياسە قۆجەيە. بنەمالەكەى لە قەلاچولانەو بەرى كوردووتە سلیمانى و لە سالى ۱۳۲۵ى كۆچى لە دىي سىتەكدا پىي ناوتە مەيدانى ژيانەو. سىتەك لە سى فرسەخى شارى سلیمانى دايە. فايق خويندنىكى زۆر بەرزى نەبوو، سەرەتا لە قوتابخانەى ئاينىدا خەرىكى خويندن بوو و پاشان لە بەغدا و سلیمانى ماوھەك دەرزى خويندوو و كە باوكى مردوو، ژيان بەجارى تەنگى پى ھەلچنپو و ئەوسا خەرىكى كرىكارى و مزىارى بوو و لە پاشا بوو بەمامۆستا و ئىتر ژيانى بەوانە وتنەو و ھۆننەوھى ھۆنراو بردووتە سەر تا لە سالى ۱۳۶۸ لە تەمەنى چل و سى سالىدا كۆچى دواى كردوو و بەپىي ئەسپاردەى خوئى لە گردى سەيواندا ئىژراو.

فايق ھەر لە تەمەنى مندالیدا دايك و باوكى لە دەست داون و ژيانى لە ئەوپەرى ھەژارى و بەدبەختى و كۆلیدا بردووتە سەر و لەبەرئەوھى كەسى نەماو كە دەرد و پەژارەى دللى برەونىتەو، بى كەسى كردووتە نازناوى و ئىتر كەوتووتە ھۆننەوھى ھۆنراو و

کەوتووئە سەر ئووەی کە پەژارە و خەفەتی دلی بەبا بدا . بێکەس جگە لە زمانەکەمی خۆی،
زمانی عەرەبی و فارسیی تا پادەیه کیش ئینگلیزیی باش زانیووە، گەلی ھۆنراوێشی
بەزمانی عەرەبی ھۆنیووەتووە.

بێکەس ھەر و ھا لە ھۆنراوێکانیدا دەر دیکەوێ لە ھۆنراو ھۆنینە و ھا شتوویەکی تایبەتی
بوو و، زۆربەیی ھۆنراوێکانی جوان و شیرین و سادە و پەوانن و پتر داوای لە خەلک
کردوو کە خۆیان لە پرۆپوچ لادەن و بیڕی چاک بکەن و ھەریکی کار بن و لە
تیکۆشیندا بن تا لە ژياندا سەرکەون:

پۆژ و ئەرز و مانگ و لە کەراپە	تۆش تێ بکۆشە تا ھیزت تیاپە
ئینسانی ئیشکەر حەبیبی خواپە	بەکەم پازی بیت زۆر لە پێداپە

سەری بێ پۆژی لە ژێر خاکاپە

کا کە دانیشتن مالتۆیان ئەکا	بێ ئیشی ئینسان پەریشان ئەکا
نەفرەت لە خۆی و لە ژیان ئەکا	نان و مافی تۆ ھەر لە کاراپە

سەری بێ پۆژی لە ژێر خاکاپە

مێروولە دەعبای بچووک و وردە	سەیری کە چەند بە دەست و بردە
دایم خەریکە بە کۆش و کردە	پیاوی بێ کارە وەک مردوو واپە

سەری بێ پۆژی لە ژێر خاکاپە

بە پێی فەرموودەی ئایەتی قورئان	لە سەعی زیاتر نییە بۆ ئینسان
ھەول و تیکۆشین فەرزە بۆ ژیان	نابێ مەئووس بێ تۆ لەم دونیایە

سەری بێ پۆژی لە ژێر خاکاپە

مەلێ فەقیرم، کوفری نیعمەتە	لەشی ساغ بۆ تۆ مۆلک و سەر و ھەتە
پیاوی تەوھزل لات و نەگبەتە	قۆلی لێ ھەلکە بچۆرە کاپە

سەری بێ پۆژی لە ژێر خاکاپە

بێکەس ئارەزووی ئووەیە کە خەلک وەک خوشک و برا بەیەکەوێ ژیان بەرنە سەر و لە فیز

و ههوا و خۆپهسه ندى خۆيان بپارێزن، له پارچه ههلبهستى كيدا دهلى: بنيا دهم هه رچهنده
 له م جيهانه دا ژيان با ته سه ر و، هه ر چهنده دارا و دهوله مه ند بى و، يا هه ژار و ده ست
 كو رت بى، سه ره نجام ده مرى و ده چى ته ناو گو پى كى ته نگ و تا ري كه وه كه وا بوو ها نايه به م
 جيهانه فريو مه خۆن و پى وه با بى مه بن، هه روه ها چهنده بنه ماله و چهنده نازهنين و خۆش روو
 له ناو چوون و بوونه خۆرا كى مار و ميروو، ده سا با نه وه شت پى بلى م و ها نات لى بكه م كه
 هه ركاتى پى ت نايه زهوى، هۆشت به خۆته وه بى كه به نه سپايى هه نگاو هه لگري، چونكه
 له ژى ر پى تا هه زارا ن نازهنين خه وتوون و هه ر تو زقا لى ك له خا كى نه م زه وييه له شى
 نازهنين كه:

عمو رى كى تو ره ها ته	بى كه لك و بى سه با ته
ئاخى رى قه برى ته نگه	ئهوى كه لو رت و لا ته

دنياهه كى به لايه	پى ده رد و پى جه فايه
هانى با به پى وه با بى	مه بن، به خوا خه تا يه

خه وى كى كو رت و تا له	بى فائى ده و به تا له
ش رى تى سى نه مايه	كا كه هه ر وه ك خه يا له

چهنده خا نه دا ن به سه ر چو و	چهنده نازهنينى خۆش رو و
له ژى ر نه م خا كه بوونه	خۆرا كى مار و ميرو و

بو وا به لا ر و له نجه	ئه رۆى به نو و كى په نجه
تى بفكره له ژى ر پى ت	هه ر گو پى پى گه نجه

زو ر عى به ده عيه لى دا ن	به سه ر ئى سقا نى ئى نسا ن
كه ر نه توانى به ده عيه	بفره بچۆره ئاسما ن

بى كه س كه سه ر تا سه رى ژيانى له خه م و په ژاره دا به سه ر بر دى بو و كلۆلى و كه سا سى
 به جا رى ته نگى پى هه لچى نى بو و، ته نا نه ت نه يده وي ست جو انى به ها ر ببى نى، له پا رچه
 هه لبه ستى كيدا له گه ل به ها ردا ده كه وى ته و تو وى ژ و ده لى: ئهى به ها ر لى م كه رى و نا مه وى

جوانیت ببینم، چونکه من بهدل پهست و خه‌مگینم و له ژیان بیزارم و به‌جاری له ژین وهرهز
بووم:

به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم	نهمرو من بهدل پهست و خه‌مگینم
دوورم له خوشی، خه‌ریکی شینم	زار و بیزارم تاریکه ژینم
دوژمنی لاله و گول و نه‌سرینم	به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

به‌هار بولبولت با هر بخوینن	گولیش له دهشتا با خوئی بنوینن
کانیت ئاوی پروون با هه‌لقولینن	کز و گیات هه‌وا بابیشه‌کینن
نهمانه دلی من نابزوینن	به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

به‌هار و دهشت و ئاسمانی شینی	بولبول و قومری و گول و نه‌سرینی
نهنشئای دیمه‌نی جوان و شیرینی	په‌شمه لای که‌سئ سهرپا ژینی
پر بئ له دلی و دهرد و غه‌مگینی	به‌هار نامه‌وی جوانیت ببینم

بی‌که‌س له‌به‌ر نه‌وی له بی‌که‌سیدا ژیانی بردووه‌ته سهر و که‌سی شک نه‌بردووه که
سکالا و گله و گازنده‌ی دلی بو بکا نه‌ویه که په‌نای بردووه‌ته به‌ر مانگ، نه‌ویش له
کوئ؟ له ئاسماندا، له کاتیکدا که مانگ پروومه‌تی هه‌لگه‌پراوه و په‌نگی زهرده و نه‌ویش دلی
پر له ئاخ و په‌ژاره و دهرده و نه‌وسا لای دهرسئ: نه‌ی مانگ توخوا پیم بلای که چهن
جوانان و چهند دهرس له ملان و چهند کوژی به‌زمی گراوان و چهند کوژراوی پئی نازادیت
دیوه که وا په‌نگی پروومه‌تت زهرده‌لگه‌پراوه؟

نه‌ی مانگ من و تو هه‌ردو هه‌ودهردین
هه‌ردو گرفتار یه‌که ئاهی سهردین
تو ویتل و په‌نگ زهرده‌لگه‌پراوه
منیش دهرده‌ده‌ر به‌شمارانه‌وه
ده‌خیلتم نه‌ی مانگ قیبله‌ی دلداران
دهرمانی دهردی دله‌ی بیماران
شه‌وتکه‌و نه‌مشه‌و بگه‌ره فریام
بئی یار و هه‌ودهم عاجز و ته‌نیام
دلزار و بیزار په‌ست و غه‌مگینم
گیرۆده‌ی داوی یاری شیرینم

دل به ندى عه شقى ئو به لىك چاوم
 شىت و شهيداي ئو نه گريجه خاوم
 له وساوه ئوم كه وتوووته خيال
 گريانه پيشهم بوومه كۆي زوخال
 ئه مانگ تو شوعلهي عه شقى پيرۆزي
 تو نه شئه به خشى دلى به سۆزي
 من سويندت ئه دم به عه شق و جواني
 به نه سيمه كه ي به ي به ياني
 به سه رهاتي خوت بو من به يان كه
 ده ردی گرانم نه ختي ئاسان كه
 دو چاري چي بووي وا به شيواوي؟
 له به رچي به ست و مات و دماوي؟
 پيم بلي توخوا چهند جوانانت دي؟
 چهند جووته ياري دهس له ملانت دي؟
 چهند كۆري به زمي عاشقانت دي؟
 چهند تهخت و بهخت و خانومان دي؟
 چهند قاره مان و چهند سولتانت دي؟
 چهند قهوم و ميللهت، چهند شارانت دي؟
 چهند شه پوشۆري بي ئامانت دي؟
 چهند بۆردماني كوردستان دي؟
 چهند كفني ئالي شه هيدانت دي؟
 چهند بي كه ساني په ريشانت دي؟
 چهند ده به ده ر و مالى ويرانت دي؟
 چهند چاوي سووري پر گريانت دي؟
 ئه مانگ ئه وهنده سه يري دنياي كرد
 سه يري نيفاق و زولم و ريات كرد
 بۆيه بهم رهنگه كاري لي كردى
 رهنگ و شو عووري به جاري بردى

دیوانی ھۆنراوی ئەم ھۆنەرەمان لە ساڵی ۱۹۶۲ لە بەغدا بۆ جاری یەکەم لەسەر ئەرکی
حەمەیی مەلاکەریم لە چاپ دراوە.

سەرچاوەکان

۱- دیوانی بێکەس، لەسەر ئەرکی حەمەیی مەلاکەریم - بەغدا، ۱۹۶۲.

۲- بێکەس، شاکر فەتاح - سلێمانی، ۱۹۷۴.

لێکدەرانی قورئانی پیرۆز

ئەگەر تۆزێک بەوردی سەرنج بدەینە شوێنەوارەکانی ئیسلامیی بۆمان دەرەکەوێت کە بە
درێژایی مێژووی ئیسلام کورد پتر لە نەتەوێکی تر خزمەتی بەقورئان و زانستەکانی
ئیسلامی کردووە و، لەناو ئەواندا دەتوانین لە دینەوهرییەکان و ئامیدیەکان و
شارەزووریەکان کە ھەموویان کورد بوون ناو بێین کە پیاوی بەناوبانگ و ناوێکی ھەکو:
ئیبنی حاجب و ئیبنی سەلاح و ئیبنی خەلەکان و ئەبوو فیدای لێ ھەلکەوتووە، بەلام
بەداخووە ھەموویان نووسراوەکانی خۆیان بەزمانی عەرەبی نووسیون و ئیتر ھیچ
چەشنە نووسراویکیان بەزمانی کوردی لێ بەجێ نەماوە.

گەرچی ھۆنەرانی کورد ھەر لە سەرەتای ئیسلامەتیدا بەزمانی زگماکی خۆیان
ھۆنراویان ھۆنیوەتووە و ھەندێ لە پەرتووکی پێ و چە کۆنەکانی کوردستانیش بەپەخشان
ھەر بەکوردی نووسراون، بەلام ئیتر تا سەدەی سێزدەمی کۆچی ھیچ چەشنە نووسراویکی
پەخشان بەزمانی کوردی نەنووسراوە و لە پاشا زانیان و نووسەرانی کورد دەستیان دایە
نووسینی پەخشانی کوردی و گەلێ شوێنەواری باایداریان بەزمانی کوردی نووسی و
بەیادگار بەجێیان ھێشت.

بۆ وێنە گەلێ لە زانیانی ئاینی دەستیان دایە لێکدانەوە و شیکردنەوەی نایەتەکانی
قورئانی پیرۆز کە دەتوانین لەناو ئەواندا لەم کەسانە ناویبەین: «مەلا محەمەدی کۆبی،
مەلا عەبدولکەریمی مودەریس، شیخ محەمەدی خال، مەلا حوسێن دزەبی، عوسمان
عەبدولعەزیز پیر وەیس، سەدیق بۆرەکی» کە لێرەدا لە بارەیی شوێنەواری ھەندیکیان
باس دەکەین.

تەفسیری کوردی لەسەر کەلامی خوداوەندی

ئەم تەفسیرە بەیتنۆوسی مەلا محەمەدی کۆبی (١٢٩٣-١٣٦٣)ی کۆچی نووسراوە و گەرچی دوو سەد لاپەرەیک زیاتر نابێ، بەلام بەکوردییەکی سادە و پەوان نووسراوە و ئایەتەکان بەجوانی شی کراونەتەووە و بەجۆرێ کە هەموو خوێندەواریک تێ بگەیەنێ.

تەفسیری نامی

ئەم تەفسیرە بەیتنۆوسی مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەررەیس (١٣٢٣-١٤١١)ی کۆچی)ە و یەکێ لە جوانترین و باشترین تەفسیرەکانی کوردییە کە تا ئێستا لە چاپ دراوە. ئەم تەفسیرە کە لەسەر تەواوی قورئانی پیرۆزە، داگری حەوت بەرگە و نزیکەی ٣٧٤١ لاپەرەیک دەبێ و لەم تەفسیرەدا تەواوی ئایەتەکانی قورئان بەجوانترین شیوە بەزمانێکی سادە و پەوان شی کراونەتەووە و بۆ ئایەتەکانی گەلێ بەلگەی زانستی هێناوە تا مەبەستی قورئانی پێ بسەلمێنێ.

تەفسیری خال

ئەم تەفسیرە بەیتنۆوسی شیخ محەمەدی خال (١٣٢٢-١٤٠٩)ی کۆچی)ە کە تا ئێستا بەرگی چوارەمی بۆلۆبۆوەتەووە و بەیەکێ لە جوانترین تەفسیرەکانی کوردی دێتە ژمار و بەپەخشانیکی سادە و پەوان لەسەر شێوەی سۆزانی نووسراوە و زۆربەی ئایەتەکانی بەشێوەیەکی زانستی شی کراونەتەووە و بۆ سەلماندنی مەبەستەکی گەلێ بەلگەی لە نووسەران و زانایان هێناوە.

ژایانی ئینسان

ئەم تەفسیرە بەیتنۆوسی مەلا حوسێن شیخ سەعدی دزەبی (١٣٠٣-١٤٠٣)ی کۆچی)یە و یەکێ لە باشترین و جوانترین تەفسیرەکانی کوردییە و داگری شەش بەرگە و ١١٩ هەتی تەواوی قورئانی پیرۆزە و لەم تەفسیرەدا نووسەر ئایەتەکانی بەچەشنێکی سادە و پەوان شی کردووەتەووە و بێ ئێوە بەلگەیەک بۆ قسەکانی خۆی بێتێ و دیارە گەلێ وشەی عەرەبی و فارسیشی ئاخێووەتە ناو قسەکانی و بەچەشنێکی مەلایانە مەبەستەکانی خۆی دەربرێووە و بەلام گەلێ وشەی جوان و پەسەنی کوردیشی هێناوە کە لە تەفسیرەکانی تردا ئێوەمان ناکەوێتە بەرچاوە.

سه رچاوه کان

- ۱- تفسیری کوردی له‌سه‌ر که‌لامی خوداوهندی - مه‌لا محهم‌دی کۆبی - به‌غدا، ۱۹۶۸.
- ۲- تفسیری نامی بۆ قورئانی پیرۆز - مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس - به‌غدا، ۱۹۸۰ - ۱۹۸۴.
- ۳- تفسیری خال، شیخ محهم‌دی خال - به‌غدا، ۱۹۵۵ - ۱۹۸۶.
- ۴- ژبانی ئینسان - مه‌لا حوسێن دزه‌بی - به‌غدا، ۱۹۲۰.

میژوونووسانی کورد

کورد له‌به‌رنه‌وه‌ی گه‌لیکی کۆچەر و په‌وه‌ند بووه، ئه‌وه‌یه که خۆتندن و خۆتنده‌واری له ناویدا دره‌نگ په‌ره‌ی سه‌ندووه، بۆیه میژوو نووسیش له‌ناو کوردا دره‌نگ ده‌ستی پێ کراوه. ئه‌وه‌ی که پوون و ئاشکرایه به‌هۆی په‌ره‌سه‌ندنی ئاینی پیرۆزی ئیسلام له‌ناو کوردا خۆتندن و خۆتنده‌واریش په‌ره‌ی سه‌ندووه و میژوونووسانی کورد گه‌لی شوینه‌واری باییداریان به‌یادگار به‌جۆ هێشتووه، به‌لام هه‌مووی نووسراوه‌کانیان به‌زمانی عه‌ره‌بی نووسیوه و له‌ناو ئه‌و میژوونووسانه‌دا ده‌توانین له: ئه‌بوو حه‌نیفه‌ی دینه‌وه‌ری و ئه‌بوو حه‌سه‌نی ئیبنی ئه‌سیر و ئه‌بوولبه‌ره‌کاتی هه‌ولێری و ئیبنی خه‌له‌کان و گه‌لیکی تر ناو بیه‌ین. به‌لام هه‌چ‌کام له‌م میژوونووسانه به‌ره‌مه‌که‌ی خۆیان بۆ میژووی کورد و کوردستان ته‌رخان نه‌کردووه، به‌لکو هه‌ندێ جار باسی کورد یا ناوچه‌یه‌کی کوردستانیان کردووه که ئه‌لبه‌ت ئه‌وه‌ش بۆ میژووی گه‌له‌که‌مان زۆر به‌که‌لکه‌.

میژوونووسی له سه‌دهی دهیمی کۆچیدا له‌ناو کورد دهستی پێ کراوه و ئه‌وه‌ش سه‌ره‌تا به‌هۆی میر شه‌ره‌فخانی بتلیسییه‌وه ئه‌نجام دراوه. له‌ راسته‌قینه‌دا میر شه‌ره‌فخانی به‌یه‌که‌مین میژوونووسی کورد دیته ژمار و له‌ پاش شه‌ره‌فخانی که‌لیکی تر وه‌کو: مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی و میرزا شوکروڵلای سنیی و سه‌ید حوسێن حوزنی موکریانی و ئه‌مین زه‌کی به‌گ و سالح قه‌فتان و محمه‌د عه‌لی عه‌ونی و میرزا عه‌لی ئه‌که‌بری کوردستانی میژووی کورد و کوردستانیان نووسیه‌وه که ئه‌وا لێردها باسیان لێوه ده‌که‌ین:

میر شەرفخان بێتلیسی

میر شەرفخان کۆری میر شەمسەدین لە ساڵی ٩٤٩ی کۆچی لە شاری بێتلیس پێی نایە مەیدانی ژيانەوه. لە تەمەنی هەشت ساڵیدا باوکی ناریدیە ئێسپەهان و لەوێدا لەگەڵ کۆرانی شا تامازی سەفەوی (٩٢٠-٩٤٨ی کۆچی) دا دەستی کردە خوێندن و پێژمانی عەرەبی و قورئان و وێژەی فارسیی لە لای زانایانی گەورەیی ئێو سەردەمەدا خوێند و لە تەمەنی دوازدە ساڵییەوه لە لایەن شاوێ کرایە میری بەشێک لە ئاورباکیان و لە پاش مردنی تاماز شا لە لایەن شا ئیسماعیلی سەفەوییەوه (٩٨٤-

٩٨٥ی کۆچی) نازناوی میری میرانی کوردستانی پێ درا و لە پاش ماوێهەک بەهۆی ناحەزانەوه کەوتە بەر پقی شا و لەسەر کار دەرکرا و کە ئێم هەواڵە گەیشته موراخانێ سێتیه می عوسمانی (٩٨٢-١٠٠٣ی کۆچی)، لە ساڵی ٩٨٦ی کۆچیدا نازناوی خانانی پێ دا و فەرمانێهواپەتیی بێتلیس و مووش و ئەخلات و سەعد و خیزانی پێ بەخشی و دەستی کردە فەرمانێهواپەتیی تا لە ساڵی ١٠٠٥ی کۆچیدا بەپێوهبردنی ولاتی دایە دەستی کۆرە گەورەکی و خۆی خەریکی نووسینی شەرفنامە کرد کە مێژووی کورد و کوردستانە و بەم چەشنە ژيانی برده سەر تا لە ساڵی ١٠١١ی کۆچیدا گیانی بەگیان ئافەزین سپارد و لە گۆرستانەکی بێتلیس ناشتیان.

میر شەرفخان بەیەکی لە مێژوو نووسانی هەرە بەرزێ کورد دێتە ژمار کە گرنگترین شوێنەواری ئێو پەرتووکی شەرفنامەیه کە مێژووی بنەمالەکان و فەرمانێهواپانی کوردە کە بۆ نووسینی ئێم بەرھەمە کەلکی لە گەڵی سەرچاوەی کۆن و پەسەنی کوردی وەرگرتوو و لە راستەقینەدا تەنیا سەرچاوەیەکی بەنرخ و باییدارە بۆ لیکۆڵینەوهی مێژووی نەتەوهی کورد.

مەلا مەحموودی بایەزیدی

مەلا مەحموودی بایەزیدی لە ساڵی ١٢١٧ی کۆچی لە شاری بایەزیدا لە دایک بوو و هەر لە سەردەمی منداڵییەوه خەریکی خوێندن بوو و فەقیهێتی گەلی مەلەبەندی کوردستان گەراوه و لە پاشا پۆیشستوووتە بێتلیس و لەوێدا لەلای زانایان لیکدانەوهی قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەری گەورەیی ئیسلام و پیتۆلیی خوێندوو و لەوێهه پۆیشستوووتە

تەوریز و وێژەى فارسیی خویندوو و گەپراوەتەو و زێد و مەلبەندەکەى خۆى و پاشماوەى ژيانى بەوانە و تنەو و دانانى پەراو و نامیلکە بردوووە سەر تا لە ساڵى ١٢٧٩ى کۆچیدا کۆچى دوايى کردوو و لە گۆرستانەکەى بايەزید نێژراو.

مەلا مەحمود بەيەکى لە زانایان و مێژوونووسانى گەورەى کورد دیتە ژمار و، ئەو یەکەمین زانای کورد بوو کە شەرەفنامە سەرنجى پاکىشاو و بەدوویەو چوو و لە زمانى فارسىیەو وەرى گێراوەتە سەر شێوەى کرمانجى باکوورى و، لەبەر ئەوەى مێژووى پروداوەکانى شەرەفنامە تا ساڵى ١٠٠٥ى کۆچى بوو، ئەو پاشماوەى مێژووى کورد و کوردستانى لە دواى ئەو مێژوو نووسیو کە وەک دەلێن بەخەتەکەى خۆى ماوەتەو و هێشتا لە چاپ نەدراو. مەلا مەحمود جگە لە وەرگێڕانى شەرەفنامە و نووسىنى پاشماوەى مێژووى کورد و کوردستان، گەلى بەرەمى تری داناو کە بریتىن لە: فۆلکلۆر و بەندى پێشینیانى کوردی، پێ و پەوشتى کوردەکان و گەلى بەرەمى تر.

میرزا شوکروڤلای سنهیی

میرزا شوکروڤلای کوپى میرزا عەبدوللای خوڤنوس لە ساڵى ١٢٧٥ى کۆچى لە شارى سنەدا لە دایک بوو و هەر لە منداڵییەو خەریکی خوێندن بوو و لە باوکىیەو فێرى خوڤ نووسى بوو و لە پاشا لە لای زانایانى ئەو شارە فەهقى ئیسلامى و وێژە و زمانى فارسى خوێندوو و لە تافى جوانیدا بوووە نووسەرى تایبەتى سلیمان خانى شەرەفولولک و پاشان چوووە تاران و لە لای میرزا عەلى ئەسغەر خانى ئەتابەک دامەزراو و ئەوسا گەپراوەتەو زێد و مەلبەندەکەى خۆى و لە دەورى میرزا مەحمودخانى ئیختشامولسەلتەنەدا بوووەتە فەرمانرەوای ئەسفەند ئاوا و لێلاخ و لە زەمانى ئەبولقاسم خانى قەرەگۆزىلودا خانەنشین بوو و تەواوى مووچە و بەراتەکەى پراو و کەوتوووە نەدارى و هەژارى و سەرى خۆى هەلگرتوو و پۆشتوووە تاران و هەر لەوێدا لە ئەوپەرى هەژارى و نەداریدا لە ساڵى ١٢٤٠ى کۆچى مردوو و نێژراو.

میرزا شوکروڤلای بەيەکى لە مێژوونووسانى هەرە بەرزى کورد دیتە ژمار کە يەکى لە شوێنەوارە گرنگەکانى پەراوى (تحفەء ناصرى) يە کە بریتىيە لە مێژووى کورد و جوغرافىيای کوردستان. ئەم پەراو کە داگرى دوو بەشە، بەشى هەولێ بریتىيە لە جوغرافىيای سنە و مەلبەندەکان و ناوچەکان و پروبارەکان و کێوکان و عێل و هۆزەکانى کوردی ئەو مەلبەندە و بەشى دووهمى بریتىيە لە مێژووى ئەرەلان کە لە بابە ئەرەلەو دەست پێ دەکا تا دەورى فەرمانرەوایەتیی قاسم خانى قەرەگۆزىللوو ساڵى ١٢٢٢ى کۆچى.

سهید حوسین حوزنی موکریان

سهید حوسین کوپی سهی عهبدولله تیف موکریان که نازناوی حوزنیه له سالی ۱۳۱۱ی کوچی له سابلآخدا له دایک بووه و هر له مندالییه وه خه ریکی خویندن بووه و له هه رته لایه تیدا ناواره و دهر به دهری ولاتان بووه و چهند سالتیک له مۆسکو و نهسته مبولدا خه ریکی خویندن بووه و نهوسا چوو هیندوستان و نهفغانستان و ژیا نی به مۆره لکه نندن به پێ چوو و له پاشا به گه لی شوین و مه لبه ندی کوردستاندا گه راوه و نهوسا چوو هاری هه له ب و له ویدا چاپخانه یه کی دامه زرا ند و پاشان چوو هه واندز و له ویدا چاپخانه یه کی به ناوی زاری کرمانجی دامه زرا ند و چهند گۆفاریکیشی بلآو کرده وه، تا سه رنه جام له سالی ۱۳۶۷ی کوچی به دهستی ئینگلیزه کان کوژرا و تهرمه که ی برایه وه هاری هه ولیر و له ویدا نیژرا.

حوسین حوزنی به یه کی له میژوونووسانی گه ره ی کورد دیته ژمار و زۆربه ی ته مه نی خۆی له سه ر لیکۆلینه وه ی میژووی کورد و کوردستاندا بر دووه ته سه ر. هه ندیک له پهرتوکهانه ی که له باره ی میژووی کورد و کوردستانه وه نووسیون بریتین له: «خونچه ی به هارستان، میترگه ی دلان، پیشکه وتن، ناودارانی کورد، ناوێکی پاشه وه، کورد و نادرشا، میرانی سۆران، کوردستانی موکریان».

ئه مین زه کی به گ

حه مه ومین کوپی حاجی ئه وره حممانی ناسراو به ئه مین زه کی به گ، له سالی ۱۳۰۰ی کوچی له هاری سلیمانی له دایک بووه و هر له ته مه نی مندالییه وه خه ریکی خویندن بووه و سه رتا له لای مه لایه ک خه ریکی خویندنی قورئان و پیزمانی عه ره بی بووه و له پاشا له قوتابخانه ی سه ره تایی دهستی کردووه ته خویندن و نهوسا چوو ته به غدا و چهند سالتیک خویندووه تی و له وێهه رۆیشه توه ته نهسته موول و خویندنی سه ربازی ته واو کردووه و له پاشا بووه ته ئه فسر و گه راوه ته وه به غدا و نهوسا له کاری دهوله تیدا دامه زرا وه و پاشان سه رتکی داوه له ئورویا و نهوسا گه راوه ته به غدا و چهند جار بووه ته وه زیر و سه ره نه جام له سالی ۱۳۶۸دا کوچی دوا یی کرد و تهرمه که ی به پێی ئه سپارده ی خۆی برایه وه سلیمانی و له ویدا نیژرا. ئه مین زه کی به یه کی له زانایان و میژوونووسانی هه ره به رزی کورد دیته ژمار که گه لی پهرتوکی سه به رته به میژووی کورد و کوردستان نووسیوه که ده تانین له ناو نه وانه دا له: «خولاسه ی تاریخی کورد و کوردستان، ناودارانی کورد، میژووی سلیمانی، میژووی فه رمانه روا یان و دهوله ته کانی کورد» ناویه یین.

سالح قهفتان

سالح قهفتان له سالی ۱۲۰۸ ی کۆچی له سلیمانیدا له دایک بووه و خۆیندنی خۆی له سلیمانی و بهغدا تهواو کردووه و له پاشا رۆیشتووته ئهسته موول و خۆیندنی بهرزی سهربازی تهواو کردووه و له لهشکری عوسمانیدا بووهته ئهفسەر و له دهوری شیخ مهحمودا گهراوهتهوه زۆد و مهلبهندهکهی خۆی و خهریکی وانه و تنهوه و دانانی پهرتووک و نامیلکه بووه تا له سالی ۱۲۸۹ دا کۆچی دوایی کردووه و له گۆرستانی گردی سهیواندا نێژراوه.

سالح قهفتان بهیهکی له زانایان و میژوو نووسان و وێژهوانانی هه ره بهرزی کورد دێته ژمار ئه له دای ئهمین زهکی بهگ یه که مین میژوو نووسی کورده که به کوردییکی پتهی نووسراوه کانی خۆی نووسیون. له نووسراوه کانی ئه دهتوانین ئه پهرتووکانه ناو بهیهین: «میژووی گهلی کورد، بهراوردیکی میژوویی، پهندی میژوویی، نهتهوی کورد تورکمان نییه».

محهمهد عهلی عهونی

محهمهد عهلی کورپی حاجی عهبدولقادی عهونی له سالی ۱۲۱۶ ی کۆچی له شاری سوێهرهکی سه ره به دیار به کر له دایک بووه و خۆیندنی سه ره تایی و ناوهندی خۆی له شاری سوێهرهک و دیار به کر و ئهسته موولدا تهواو کردووه و ئه وسا چوو ته میسر و له جاموعلنه زهردا له فهقی ئیسلامی لیسانسی وهگر توه و له پاشا هه ره له میسر له کاری دهوله تیدا دامهزراوه و له گه له بهدرخانیه کاندا له دامهزاندنی تا قمی خۆیبوو ندا به شداری کردووه و زۆربهی کاتی خۆی به وهگر تپران و نووسینی میژووی کورد و کوردستانه وه به سه ره بردووه و تا له سالی ۱۲۷۲ ی کۆچیدا له قاهره کۆچی دوایی کردووه و له تهکیه ی شیخ مغاوریدا نێژراوه.

محهمهد عهلی عهونی بهیهکی له زانایان و میژوو نووسانی هه ره بهرزی کورد دێته ژمار، ئه زۆربهی ژیا نی خۆی له گه له زانایان و نووسه رانی کوردا برده سه ره و گه له پیه وهندی شی له گه له ئهمین زهکی بهگدا بووه و چه ند پهرتووک ی نهویشی به ناوی خو لاسه ی میژووی کورد و کوردستان و میژووی دهوله ته کانی کورد وهگر تپرایه سه ره زمانی عه ره بی و په راوی شه ره فنا مه شی بۆ یه که مین جار به چاپ گه یاندووه و په راویکی شی به ناوی میژووی کورد و کوردستان نووسیوه که هیش تا چاپ نه کراوه و گه لیک وتاری با ییداری تری له سه ره کورد و کوردستان نووسیون و له ناو گۆفاره کاندا با لوی کردوونه ته وه.

میرزا عەلی ئەکبەری کوردستانی

میرزا عەلی ئەکبەر کۆری میرزا عەبدوللّا که نازناوی ئەفسەرە لە سەدەمی سێزەدەم و چوار دەمی کۆچیدا ژیاوه و لە شاری سنەدا لە دایک بووه و خۆتەندنی هەر لەو شارەدا تەواو کردووه و شارەزایی لە زمانی فارسی و عەرەبیدا هەبووه و لە میژوو، وێژە و فارسی و کوردیدا پەسپۆی بووه و لە دەوری لایەتیدا بووێتە نووسەری خانی ئێردەلان و ماوەیەکی کیش بووێتە نووسەری تاییەتی سەیفەدین خانی تیلەکوژی و لە ساڵی ١٣١٧ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردووه.

میرزا عەلی ئەکبەر بەیەکێ لە میژوونووسانی کورد دێتە ژمار و زۆربەی تەمەنی خۆی بەنووسینی میژووی کورد و کوردستان تەرخان کردووه و پەراویکی بەناوی (حەدیقه ناصریه) سەبارەت بەجوغرافیا و میژووی کوردستان لە نۆ بەشدا نووسیوه که لەم دوایییدا لە چاپ دراوه. شایانی باسە که مامۆستا مەردۆخ بۆ نووسینی بەرگی دوویمی میژووهکەمی خۆی لەم پەراوه کەلکی وەرگرتووه.

جگە لەم میژوونووسانە که باسمان لێیانەوه کرد گەلی میژوونووسی تر هەن که زۆربەی تەمەنیان بۆ نووسینی میژووی کورد و کوردستان تەرخان کردووه و گەلی شوێنەواری بایداریان بۆ گەلەکیان بەجۆرێ هێشتووه که هەندێکیان کۆچی دوایییان کردووه و هەندێکیان ماون که لەناو ئەوانەدا دەتوانین لەم کەسانە ناو بیەین: «مەستوورە خانمی کوردستانی، قازی مەلا عەبدوللّای هەورامانی، عەبدولقادری بابانی، پەشید یاسەمی، جەلادەت بەدرخان، ناسری موحسینی، عەلی سەیدۆ گۆزانی، پەمزی قەزان، کەریم زەند، پەفیق حیلمی، تۆفیق وەهبی، مەلا جەمیل پۆزبەییانی، کەمال مەزەهر، جەمال نەبەز، مەرف خەزەندەر و، دەیان کەسی تر».

سەرچاوەکان

- ١- شەرفنامەی میر شەرفخانێ بێلیسی - وەرگێڕای هەژار، نەجەف، ١٩٧٥.
- ٢- شەرفنامە، تالیف امیر شەرفخان بێلیسی - باهتەمام ولیامینوف پەتربورغ، ١٨٦٢.
- ٣- غونچەیی بەهەرستان - حوسێن حوزنی موکریانی - حەلەب، ١٩٢٥.
- ٤- بێبلۆگرافیای کتیی کوردی - نەریمان - بەغدا، ١٩٧٧.
- ٥- میژووی نەتەوای کورد - سەلح قەفتان - بەغدا، ١٩٦٩.
- ٦- تاریخ السليمانية و انحاءها - تالیف امین زکی - بەغدا، ١٩٥١.
- ٧- القضية الكردية - تالیف بلەچ شیرکوة - القايرة، ١٩٣٠.

۸- عادات و ژسوماتنامة اكراديه - موسكو، ۱۹۶۳.

۹- تاريخ الدول والامارات الكردية في المهد الاسلامي - ترجمة محمد علي عوني، القاهرة، ۱۹۴۵.

۱۰- تحفة ناصري - تاليف ميرزا شكرالله كردستاني، باهتمام دكتور حشمت الة طببيي، تهران، ۱۳۶۹.

۱۱- حديقه ناصريه تاليف ميرزا علي اكبر، باهتمام محمد رئوف توكلي، تهران، ۱۳۶۳.

فهرهه‌نگووسانی کورد

زمانی کوردی یه‌کێ له زمانه‌کانی هیند و ئوروپاییه و سه‌رچاوه‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سه‌ر زمانی مادی که زهرده‌شتی مادی په‌رتووکێ ئاوێستای به‌و زمانه نووسیوه. گه‌رجی سه‌باره‌ت به‌زمانی مادی هیچ چه‌شنه به‌لگه‌یه‌کمان به‌ده‌سته‌وه نییه و تا ئێستا هیچ جۆره به‌رده نووسراوێک له ماده‌کانه‌وه نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌و چه‌ند وشانه‌ی که له ماده‌کانه‌وه ماونه‌ته‌وه و هیرۆدۆت له‌ناو مێژووه‌که‌یدا هێناونی و پادشایانی هه‌خامه‌نشی له‌ به‌رده نووسراوه‌کانیاندا دیاردیان پێ کردووه، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خه‌ن که زمانی کوردی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ده‌ور و خولێکی ده‌ور و درێژ به‌سه‌ریا تێ په‌ریوه، هێشتا هه‌ر خۆی پاراستووه و گۆڕانی وای به‌سه‌ر نه‌هاتووه و بێ خه‌وش ماوه‌ته‌وه.

هه‌وه‌لێن هۆنه‌ری کورد که له ده‌وری ئیسلامه‌تیدا هۆنراوی به‌زمانی کوردی هۆنیوه‌ته‌وه بالوولی ماهی (۲۱۹-۰۰۰ ی کۆچی)یه که به‌زاراوه‌ی شیرینی گۆڕانی هۆنراوه‌کانی خۆی هۆنیوه‌ته‌وه و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی هه‌زار و سێ سه‌د ساڵ به‌سه‌ر هۆنراوه‌کانی ئه‌م هۆنه‌ردا تێ ده‌په‌رێ، که‌چی واتای هۆنراوه‌کانی بۆ ئێمه هێشتا به‌ته‌واوی پوون و ئاشکرایه و ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ که زمانی کوردی هه‌روا به‌پاک و خاوینی ماوه‌ته‌وه و گۆڕانیکی زۆری به‌سه‌ردا نه‌هاتووه و له وشه‌ی بێگانه‌ خۆی پاراستووه.

کورده‌کان دره‌نگ که‌وتنه‌ بیرى دانانی فه‌ره‌ه‌نگ، ئه‌وه‌ی پوون و ئاشکرایه فه‌ره‌ه‌نگ نووسی له‌ناو کورده‌کاندا له سه‌ده‌ی پازده‌می کۆچیدا ده‌ستی پێ کرا و یه‌که‌مین فه‌ره‌ه‌نگی کوردی فه‌ره‌ه‌نگی نه‌ویه‌ه‌اره که شیخ ئه‌حمه‌دی خانی (۱۰۶۱-۱۱۱۸ ی کۆچی) ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگه‌ی به‌هۆنراو بۆ منداڵان و ساوایان بۆ ئه‌وه‌ی فێری عه‌ره‌بی بن دانا. له پاش ئه‌حمه‌دی خانی ئیتر که‌سیک به‌بیری دانانی فه‌ره‌ه‌نگی کوردیه‌وه نه‌بوو، که له‌م باره‌وه ئوروپاییه‌کان گه‌لێ هه‌ولیان داوه و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی کوردییان نه‌زانیه‌وه، به‌لام به‌پرس و جۆ توانیویه‌که‌ گه‌لێ فه‌ره‌ه‌نگی کوردی دابنێن که ئێستا ئه‌توانین گه‌لێ که‌لک و سوودیان لێ وهر‌گرین، له‌ناو ئه‌و که‌سانه‌دا ده‌توانین له گازرۆنی وکلایرۆت و مۆلیتر و ژابا و پیرم

یووستی و دۆمۆرگان ناو بیهین، به لّام نووسهرانی کورد بهره بهره کهوتنه بیرى فرههنگ دانان و گهلى فرههنگیان بۆ زمانى کوردی دانا که ئەوا لیترەدا باسیان لیوه دهکهین:

فرههنگى یوسف پاشا

یوسف زیائەدین پاشا خالدى کورى محمەدى بتلیسییه که له سالى ١٢٥٨ ی کۆچى له بهیتولوقە دەسدا له دایک بووه و هەر له منداڵییهوه خەریکی خوێندن بووه و له دەوری جوانیدا چووته ئەسته موول و له پاشا له کارى میرى دامەزراوه و ماوهیەک چووته بتلیس و له پاشا گهراوتهوه زێد و مەلبەندەکهى خۆى و لەوتدا کۆچى دوايى کردووه. یوسف پاشا زمانى کوردی باش دەزانی و له سالى ١٢١٠ ی کۆچیدا فرههنگىکى بهناوى: (الهدیه الحمیدیه فى اللغه الكردیه) دانا و پێشکەشى کرده سولتان عەبدولحەمیدى عوسمانى (١٢٩٣-١٣٢٧ ی کۆچى). ئەم فرههنگه زۆربهى وشەکانى زازاين و نزیکهى پانزده ههزار وشهیه و بهیهکى له فرههنگهکانى گرنگ و بايىدارى کوردی دیتە ژمار.

فرههنگى مههاباد

ئەم فرههنگه نووسراوى گىو موکریانیه. ئەپرەحمان که بهگىو موکریانى ناسراوه، له سالى ١٣٢٣ ی کۆچى له شارى سابلآخدا پێى ناوته مهیدانى ژيانەوه و هەر له منداڵیدا له گەل کاکى سەید حستین حوزنى چووته حەلب و لەوتدا خەریکی خوێندن بووه و له پاشا چووته رەواندز و له تافى جوانیدا خەریکی نووسین و کۆکردنەوهى شوێنەوارى کوردی بووه و ئەوسا دەستى داوته فرههنگ نووسین و یهکى له کارەکانى نووسینى فرههنگى مههاباده که داگرى سى ههزار وشەى کوردیه و ئەم فرههنگه بهیهکى له گهورهترین و بايىدارترین فرههنگهکانى کوردی دیتە ژمار. جگه لهمه فرههنگىکى ترى هیه بهناوى فرههنگى کوردستان که هێشتا له چاپ نەدراوه. رابەر و کۆلکه زێرینهش یادگارى ئەون.

فرههنگى مەردۆخ

ئەم فرههنگه که فرههنگىکى کوردی بهفارسی و عەرەبییه دانراوى ئایەتوللاى مەردۆخى کوردستانییه که بهیهکى له فرههنگه بايىدارهکانى کوردی دیتە ژمار و داگرى سى ههزار وشەى کوردی سنهیییه که له گەل ههشت سەد پەندى پێشینانى کوردی سنهیی و پێژمانى کوردی له چاپى داوه.

فەرھەنگی جگەر خۆین

ئەم فەرھەنگە نووسراوی جگەر خۆینە کە یەكئ لە ھۆنەرانی ھەرە بەرزى كوردە و فەرھەنگەكەى كە داگرى شەش ھەزار وشەى كوردییە تایبەتى كوردەكانى سووریەىە و ئەم فەرھەنگە لە دوو بەرگدا لە ساڵى ١٩٦٢ لە بەغدا لە چاپ دراو و بەیەكئ لە فەرھەنگە كرنەكانى كوردی دیتە ژمار.

فەرھەنگی تۆفیق وەھبى

ئەم فەرھەنگە كە نووسراوی تۆفیق وەھبىیە لە كوردییەو بۆ ئینگلیزییە و بەیەكئ لە فەرھەنگە بايیدارەكانى كوردی دیتە ژمار و داگرى چل ھەزار وشەى كوردی خەلكى سلیمانییە و لە ساڵى ١٩٦٤ بەھاوکاری ئەدمۆندز لە چاپى داو.

فەرھەنگی خال

ئەم فەرھەنگە نووسراوی شیخ محەمەدى خالە كە خەلكى سلیمانییە و بەگرنترین فەرھەنگى كوردی دیتە ژمار و داگرى پەنجا ھەزار وشەى كوردییە و بۆ نووسینی فەرھەنگەكەى سوودی لە تەواوی فەرھەنگەكانى پێش خۆی وەرگرتوو و لە سئ بەرگدا لە ساڵى ١٩٥٩، ١٩٦٤، ١٩٦٧ دا لە چاپى داو.

فەرھەنگى كوردۆ

ئەم فەرھەنگە نووسراوی دوكتۆر قەناتى كوردۆیە. قەناتى كوردۆ لە ساڵى ١٣٢٩ى كۆچى لە دى سوزرئ سەر بەقارس لە دایك بوو و لە تفلیسدا خۆیندنى سەرەتایی و ناوەندى تەواو كردوو و لە لیننگرادا دوكتۆرای لە زمان و وێژەى كوردی وەرگرتوو و لە ساڵى ١٤٠٦ دا كۆچى دواى كردوو. كوردۆ بەیەكئ لە زانایانى ھەرەبەرزى كورد دیتە ژمار و یەكئ لە كارەكانى نووسینی فەرھەنگى كوردی سۆزانییە بەووسى كە داگرى سى ھەزار وشەى كوردییە و بەیەكئ لە فەرھەنگە بايیدارەكانى كوردی دیتە ژمار.

جگە لەم فەرھەنگانەى باسماں لێو كە گەلئ كەسى تر وەكو مامۆستایان «د. جەمال نەبەز، مووسا عەنتەر، عبدولقادر بەرزنجى، مەعرووف قەرەداغى، شاكر فەتاح، عەلانىدىن سەجادی» فەرھەنگیان نووسیو و لەم بارەو كەلئ پەراو و خزمەتیان بەزمانەكەى خۆیان كردوو.

- ۱- الهدية الحميدية في اللغة الكردية، تالیف یوسف پاشا الخالدي، استانبول، ۱۳۱۰هـ.
- ۲- فهره‌نگی مه‌هاباد - دانه‌ر گیو موکریان - هه‌ولێر، ۱۹۶۱.
- ۳- فرهنگ مردوخ تالیف آیه‌ الله مردوخ کردستانی - تهران، ۱۳۲۴.
- ۴- فهره‌نگی خال - دانه‌ر شیخ محهمه‌دی خال - به‌غدا، ۱۹۷۶.
- ۵- فهره‌نگا جگه‌ر خوێن - دانه‌ر جگه‌ر خوین - به‌غدا، ۱۹۶۲.
- ۶- هه‌ندی زاراوه‌ی زانستی، جه‌مال نه‌به‌ز - سلێمانی، ۱۹۶۰.
- ۷- فهره‌نگی زانیاری - عه‌بدولقادر به‌رزنجی - سلێمانی، ۱۹۷۲.
- ۸- فهره‌نگی کشتوکال - مه‌عرووف قه‌رده‌اغی - به‌غدا، ۱۹۷۳.
- ۹- فهره‌نگۆک - نینگلیزی - کوردی - شاکر فه‌تاح - ره‌واندن، ۱۹۳۴.
- ۱۰- ده‌ستور و فهره‌نگی زمانی کوردی - عه‌لانه‌دین سجادی - به‌غدا، ۱۹۴۲.

چیرۆکنووسانی کورد

ئوه‌ی روون و ئاشکرایه‌ که په‌خشان له‌ ده‌وری کۆنا له‌ناو کورده‌واریدا بووه‌ و نموونه‌ی ئه‌وانه‌ش په‌ندی پێشینیان و به‌یته‌کانن که به‌یادگار ماونه‌ته‌وه‌ و ئیستاش دهم به‌ده‌م ده‌یانگێڕنه‌وه‌ و له‌ناو کورده‌واریدا نه‌خوێنده‌واره‌کان زیاتر پابه‌ندی په‌ندی پێشینیان و به‌یته‌کانن، به‌لام ئهم په‌ند و به‌یتانه‌ دانه‌ره‌کانیان بۆ ئیمه‌ نادیارن و هه‌روه‌ها نازانین له‌ چ ده‌وریکدا دانراون.

جگه‌ له‌مانه‌ش گه‌لێ داستان و ئه‌فسانه‌ و چیرۆکی کۆن که ده‌ماوهم ده‌یانگێڕنه‌وه‌، به‌یادگار بۆ ئیمه‌ ماونه‌ته‌وه‌ که ئه‌مانه‌ش رووداوی پال‌ه‌وانان و ئه‌شکه‌وته‌کان و ژیا‌نی کۆچه‌رایه‌تی ده‌وری کۆنی باو و باپیرانمان بۆ ده‌گێڕنه‌وه‌ و له‌مه‌وه‌ به‌چۆنییه‌تی ژیا‌نی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی کوردان و شه‌ر و شۆڕ و په‌یکاریان له‌گه‌ل دوژمنان و نه‌یاراندا ئاشنایه‌تی په‌یدا ده‌که‌ین، هه‌روه‌ها به‌هۆی بیستنی ئهم داستان و ئه‌فسانه‌ و چیرۆکانه‌وه‌ پله‌ویایه‌ی به‌رز ی باو باپیرانمان بۆ ده‌رده‌که‌وی، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئهم چیرۆکانه‌ به‌ته‌واوی کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه‌.

ئه‌وه‌ش بۆ ئیمه‌ روون بووه‌ته‌وه‌ که گه‌لی کورد گه‌لێ داستان و ئه‌فسانه‌ و رووداوی سه‌باره‌ت به‌پال‌ه‌وانان و قه‌رمانه‌ه‌ویان و پادشایانی کۆنی کورد وه‌کو: که‌یومه‌رس و سیامه‌ند و هۆشه‌نگ جه‌مشیر و قه‌ره‌یدوون و نۆزه‌ر و که‌یکاوس و که‌یخه‌سه‌ره‌ و لوهراسپ و دارا و کاوه‌ و رۆسته‌م و زال و زۆراب و سیاوه‌ش و گیو و گو‌ده‌رز بووه‌ که هه‌ندی له‌و چیرۆک و رووداوانه‌ له‌ می‌ژووی ته‌به‌ریدا هاتوون و هه‌ندیکیان که‌وتونه‌ته‌ ده‌ستی

فیردهوسی و له شانامه کهیدا هیناوانی و ئیتر باسی کوردبوونی نهوانی نه کردوه، به لام خان نه لماسی که لهوور زۆربهی نهو کاره ساته میژووییانهی له شانامه کهیدا، که نزیکهی شهست ههزار هۆنراوه هیناوه و به شانازیه وه هۆنویه ته وه و بۆمانی گێنراونه ته وه.

به‌بی شک گه‌لی کورد گه‌لی داستان و ئه‌فسانه‌ی سه‌بارت به‌یو و درنج و جنۆک و پهری و فریشته هه‌بووه و ئیستاش گه‌لی له پیره میتردان و پیره ژنان ئه‌و داستان و ئه‌فسانه ده‌گیرنه‌وه و گه‌لی له‌و داستان و ئه‌فسانه‌ش له په‌راوی سه‌ره‌نجامدا دیاردیان پی کراوه و کورد له باری ئه‌فسانه یا میتۆلۆژیاوه گه‌لی ده‌وله‌نده و ئه‌م ئه‌فسانه‌ش له ده‌وری کۆندا سه‌رجاوه‌ی بیرری پیتۆلان بوون.

شک و گومانیک له ودا نیه که په خشان له دور و زهمانیکې کڼه وه له ناو کورده واریدا هېبوه، به لږم کڼترین نووسراوېک که گه یشتووه نیمه پرتووکې جیلوه و مه سحفا پشه که پرتووکې جیلوه به زاراوه ی کرمانجی باشووری یا سۆرانییه و پرتووکې مه سحفا پشه به زاراوه ی کرمانجی باکووری یا بادینییه، وه کو ده لڼن هم هردو پرتوکه نووسراوې شیخ نادبی ههکاری (٦٧-٥٥٧ هـ ق) په که له سده ی پېنجم و شه شمی کڼچیدا ژیاوه و هم دوو پرتووکه ش به خه تی تاییه تی ئیزیدی که له خه تی نافیتسای و په هله و و نارامیه وه وهرگیراو، نووسراون. هم ش نمونه ی لاپه ره یکه له به راوې جیلوه که ده لڼ:

«ئەوى لە پيش ھەمى خەلق بوو، مەلک تاووسە، ئەوھ کە عەب تاووسى بۆ ئەم عالەمە نارد تاکوقەومى خاسى خۆى جوئى بکاتەوھ و تيان بگەينەئى و لە وھەم و سرگ و نەدانى پزگاريان بکا، بۆ پیکھەينانى لە ئەم ئيشە لە پيشيدا بەقسەى پروو بە پروو لە پاشدا بەواستەى ئەم کتیبە کە ناوى جلوهیە و، خويندنى دروست نيبە بۆ کەسى کە لەم ميللەتە بەدەرە».

ههروهها سه‌ره‌نجام‌یکیش له سه‌دهی دوازه‌دهمی کۆچیدا به‌زارو‌هی گۆزانی سه‌بارت به‌پێ و پچه‌ی یارسان که له بیست و یه‌ک به‌شدا نووسراوه، بۆ نمونه لێردها چهند دێرتکی دێنین وه‌کو ده‌لی:

«جیهان دهلیا بئی و چند ومخت دور نه دهلیابئی و ئهوسا زهمی و دهشت نهوی، خاوند کار ههیهته دا و سەنگ تۆقیا و پێزه بەرد و بئی و دوو، وه بەردوو سەنگ که گرد وه لی هیز گرد و بی وههوا». واتە: ئهوکاته سهراسهری جیهان دهریا و ئاو بوو، و زهوی و دهشتیک نهبوو، و دوریکی سپی له دهریادا بوو، خوا قیزانديه سهر بەردیکدا و بەردهکه ههبرون ههبرون بوو و ئهوسا وردهکانی بووه دووکه ئ و دووکه لهکهی بهرز بووهوه».

به پیتی ئه و به لگانه بۆمان دهرکهوت که په خشان ههر له میژوه له ناو کورده واریدا بووه، به لām به هۆی تیپه پینی زهمانه وه گه لئ له و په خشانانه له ناو چوون، ههر وه ها که له بهرگی یه که می ئهم نووسراوه دا وتمان ئیبنی وه حشییه نه به تی که له سه دهی سییه می کۆچیدا ژیاوه له نووسراوه که یدا ده لئ له به غدادا چاوم که و ته سئ بهرگ پهرتووکی کوردی که به خه تی ماسی سۆزاتی نووسراوون که به داخوه ئه و پهرتووکانه له هیرشی مه غووله کاندای له ناوچوون و پهنگه گه لئ نووسراوی تر به کوردی هه بووه که نه گه یشتوونه ته دهستی ئیمه و هه روا له ناوچوون.

به لām چیرۆک نووسی به شتیهی نوئ له سه ره تای سه دهی سیزده می کۆچییه وه له ناو کوردا په ره ی سه ندوه که یه که مین که سیک له م باره وه ههنگاری هه لگرتوه جه میل سانب بووه و چیرۆکیکی به ناوی: له خه وما له پۆژنامه ی ژیا نه وه له سالی ۱۹۲۵ دا بلاو کردووه ته وه و ئه مه ش له میژووی و ژیه ی کوردیدا به کلیلی دهرگای چیرۆک داده نریت، بابیه تی چیرۆکه که ش خه و بینینی که که مه به سستیکی پامیاری دهرده خات و ئه وه ش دهرده دلی نووسه ره که یه تی سه به رت به ئه و پۆژگاره ی که شیخ مه محمودی نه مر فه رمان په وای بوو. له پاشا ئه حمه د موختار به گی جاف (۱۳۱۶-۱۳۵۴ ی کۆچی) چیرۆکیکی به ناوی (مه سه له ی ویزدان) نووسیوه که قاره مانی چیرۆکه که: «کورتیکه به ناوی زۆراب که له خیزانیکی ده ست کورت و هه ژار سه ری هه لدا وه و به هه تیوی په ره وه رده بووه و که چی ئه و کۆمه له ی تیایا ژیاوه سه ره چاوه ی ناته بایی و توولانه وه و دزی و ماف پششیلکردن بووه و زۆرابیش بۆ به ده سته تانی خواره مه نیی پۆژانه هیزی خۆی خستوه ته کار و له بهر دهستی ئاسنگر و دارتاش و پینه دۆز و بازرگانیکدا کار دهکا و له پاشا شاره زاییه کی باش به ده ست ده هیئتی و له ره وشتی بازرگانانی شار و جووتیاران و ده سته ی دهره به گ له لادئ، تیکرا له گه رمه ی ئهم تیکه لاویانه دا ناکۆکییه کی به تین پهیدا ده بیت و له نیوان ویزدانی زۆراب و بی ویزدانیی ئه و کۆمه له ی که تی که وتوووه، به ناچاری شاره که ی به جئ ده هیلئ و به ره و مه له بنه ندیکی تر ده روات و له مه له بنه ندیکی تر دا نیشته جئ ده بی و له و مه له بنه ند تازمه یدا به سکا لا و نووسین ژیا نی به رتوه دبا، به لām له پاش ماوه یه کی کورت به تاوانی خه ت ناخۆشی، په وانه ی به ندیخانه ی ده کن و له م کاته وه زۆراب هه لخلیسکایه لی تاوی به رتیلدان و به ته وای ژیا نی کۆرا و مه سه له که شی بۆ چاره کرا و به باشت رین سکا لا نووس، له قه له م درا و له دوا ییشدا بوو به سه ره رۆکی مه له بنه ند که و، لیره وه بۆی دهرکهوت که به راستی بژی و دروستکاری نه گه یشته ئامانج، به لām به درۆ و فیشال و به رتیلدان، ئه و زۆرابه ی که له سه ره تا دا بژی له هه موو په وشتیکی په زاگران ده کرده وه بوو به سه ره چاوه ی خراپه کاری و فروفیل.

پیرهمیتر (۱۲۸۷-۱۳۷۰ی کۆچی)ی نهمر له چیرۆک نووسینی کوردیدا له کاتی خۆی دهویتیکی باشی گێراوه و گه‌لێ چیرۆکی میژوویی نووسیون و بلۆی کردوونه‌وه و به‌دڵ ویستوویه‌تی که پهل له مه‌یدانه جۆربه‌جۆره‌کانی وێژدها به‌هائ و به‌ره‌می جوان به‌دی بێنێ، یه‌کێ له چیرۆکه‌کانی پیرهمیتر، چیرۆکی دواژه‌ سواری مه‌ریوانه که چیرۆکیکی میژوویییه و له‌م چیرۆکه‌دا ها‌توو: «له‌ قه‌لاچوا‌ل‌اندا نه‌حمه‌د پاشای گه‌وره، ئیواران له‌ که‌نار چه‌می قه‌لاچوا‌ل‌اندا له‌گه‌ل یاران و ها‌وه‌ل‌انیدا داده‌نیشت و ئیواره‌یه‌کیان مه‌لا هه‌مه‌زی نه‌وغانی و نه‌که‌رمی کوری دینه‌ دیدنه‌ی و گه‌روی تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌ست و بازووی نه‌که‌رم و سه‌لیم به‌گی مامی نه‌حمه‌د پاشا ده‌که‌ن و له‌ نه‌جاما سه‌لیم به‌گ گه‌روه‌که ده‌باتوه و له‌ دوا‌ییدا کو‌تخای به‌کرا‌وا و کو‌تخای خورمال دادیان کردوه و له‌ زۆری به‌راز و سه‌لیم به‌گیش له‌گه‌ل نه‌که‌رمدا بریار ده‌ده‌ن که برۆن بۆ نه‌ه‌یشتنی به‌راز، ده‌نێرن به‌دوای چه‌ند که‌ستیدا و که‌ هه‌موویان کۆ ده‌بنه‌وه به‌و نیازهی له‌ دۆلی گه‌ل‌اله‌وه به‌سه‌رای سو‌بحان نا‌غادا و له‌ بنه‌ی سه‌ی سادق راوی تێدا به‌سه‌تن، چونکه‌ ئه‌و سه‌رچاوه‌ی قوماشه‌ ئیجگار به‌رازی زۆره به‌لکو به‌سه‌ر ته‌په‌که‌ل و هوشیارا بیانیه‌وتن بۆ خوار به‌کرا‌وا، به‌یانی هه‌موویان سو‌ار ده‌بن و به‌ره‌و شو‌ئینی دیاریکرا ده‌کشین، دوا‌ی ئه‌مان هه‌وال ده‌گاته نه‌حمه‌د پاشا که له‌شکری قاجار گه‌یشته‌وه ته‌مه‌ریوان و له‌ سه‌ره‌تا‌دا چونکه‌ که‌سی وای له‌ لا نا‌بی ده‌یه‌وێ خۆی لێ ته‌ریک بکات به‌ره‌و گه‌ل‌اله‌ به‌گه‌ڕیتته‌وه، به‌لام پاش لی‌کدانه‌وه بریاری په‌وه‌کردن ده‌هه‌ستیتیت و شه‌ر نه‌کردن له‌گه‌ل قاجاره‌کاندا به‌ترسێکی داده‌نی و فه‌رمان ده‌دا بۆ چه‌رگه‌ی شه‌ر، له‌ پێگادا سو‌اره‌کانی خۆی ده‌بینی و پێیان را‌ده‌گه‌ینی که‌ پێش که‌ون و نه‌مانیش ده‌رۆن و له‌ ده‌مه‌ده‌می ئیواره‌دا نزیک له‌شکه‌ره‌کی قاجار ده‌بنه‌وه و دا‌به‌ش ده‌بن به‌دوا‌ژه‌ قۆل‌دا و له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه گه‌رمی ته‌پل و ها‌واری پیاوان و بانگی ئامان ئامان تێکه‌ل ده‌بن و له‌ نیوه‌ شه‌ودا هێرش ده‌بنه‌ سه‌ر دۆژمن و به‌ته‌وا‌وی ده‌یشکین و کاری خۆیان به‌سه‌ر به‌رزیه‌وه له‌لا‌په‌ره‌کانی میژو‌ودا ده‌نوسن.

یه‌گه‌ی تر له‌ چیرۆک نو‌وسه‌کانی کورد که له‌ چیرۆک نو‌وسینی کوردیدا ده‌ویتیکی باشی گێراوه، محه‌مه‌د عه‌لی کوردی پۆده‌ری (۱۳۱۸-۱۳۷۲ی کۆچی)یه. ئه‌م چیرۆک نو‌وسه له‌ سا‌لی ۱۹۴۵دا چیرۆکی زادیجی وه‌رگێرا‌وته سه‌ر زمانی کوردی و پاشان گه‌لێ چیرۆکی له‌ گو‌فار و پۆژنامه کوردیه‌کاندا بلۆ بو‌ونه‌ته‌وه و له‌ چیرۆکه‌کانیدا پتر ده‌رد و ژانی کۆمه‌لایه‌تی خسته‌وته به‌رچاو. یه‌کێ له‌ چیرۆکه‌کانی که به‌نا‌و‌نیشانی: «دوا‌ی سه‌رخۆشی زۆر شیتیشه» بلۆی کردو‌وته‌وه و ده‌ردیکی کۆمه‌لایه‌تیمان ده‌خاته به‌رچاو و هه‌روه‌ها له‌م چیرۆکه‌دا نا‌مرۆ‌فایه‌تی تاقمێک له‌ پیاوانی کۆمه‌ل ده‌رده‌خات که هه‌یج بایی و

نرخیک نادن به‌هاویه‌شی ژیان و ئەوان به‌هیچ داده‌نین. قاره‌مانی چیرۆکه‌که بیاوێکه به‌ناوی: جەلال که هه‌موو شەویک دور له خێزانه‌که‌ی کاتی به‌سەر بردووه، ئەمه نه‌ک له باری ئاساییدا به‌لکو له کاتیکیشدا که نازەنینی خێزانی گیرۆده‌ی نه‌خۆشیه‌کی قورس بووه و له‌م کاته سه‌خته‌دا ژنه‌که‌ی به‌ده‌م ناسۆره‌وه تکه‌ی لێ ده‌کات که به‌جیان نه‌هێلێ و له لایان به‌مێنیته‌وه، به‌لام قسه‌ی بێ سووده و ته‌نانه‌ت پیروزی کچیان که منداڵێکی هه‌وت سالانه هه‌مان داوا دووباره ده‌کاته‌وه و پاش ئەو شەوه‌یش وه‌ک هه‌موو شەوانی تر نزیک به‌یانی ده‌مێنیته‌وه به‌شپرزیه‌ی ڕوو ده‌کاته ماله‌وه، له‌م کاته‌دا ده‌بینێ که نازەنین سارد بووه‌ته‌وه و ته‌نیا پیروزی کچی به‌لایه‌وه دۆش داماره، ئەم دیمه‌نه سامناکه جەلال ئەشله‌ژینێ و ماله‌که‌ی پێ به‌جێ دێلێ و به‌ده‌م وته‌ی پچر پچریش‌ه‌وه ده‌که‌وێته شه‌قامه‌کان و به‌گیرسانه‌وه له نه‌خۆشخانه‌دا کۆتایی دیت و شیت و دێوانه ده‌بی.

چیرۆکی کوردی له‌ ساله‌کانی ۱۳۶۰ی کۆچی به‌ولاوه ده‌ستی کرده گه‌شه‌کردن و نووسه‌ران توانییان له ده‌لاقیه‌کی پرشنگدارتره‌وه بۆی بچن و پتر له گه‌لیدا ژیان به‌رته سه‌ر و هه‌ر چه‌ند له‌و ده‌مه‌شدا مرۆفایه‌تی تووشی شه‌رتکی گه‌وره بووبوو، به‌لام نه‌یتوانی که کاروانی بێ وچانی وێژه‌ی کوردی رابوه‌ستینیت، به‌لکو به‌ره‌و پێشه‌وه چوو و، له‌ناو چیرۆک نووسه‌کانی کوردی ئەو سه‌رده‌مه‌دا که ئیستاش هه‌ندیکیان هه‌ر زیندوون و به‌ره‌می جوانمان بۆ ده‌نووسن ده‌توانین له‌م که‌سانه ناویبه‌ین: «ئیه‌براهیم ئەحمه‌د، عه‌لانه‌دین سه‌جادی، شاکر فه‌تاح، مسته‌فا سائب، ره‌شید نه‌جیب، شیخ سه‌لام، حسێن حوزنی موکریان، عه‌لی عه‌بدوڵلا، توفیق وردی، کامه‌ران موکری، کاوس قه‌فتان، هێمن موکریان، هه‌سه‌نی قزڵجی، سواره‌ی ئیلخانی زاده، جه‌مال نه‌به‌ز، عه‌ره‌ب شه‌مۆ، محه‌ره‌م هه‌مه‌ومین و، محه‌مه‌دی عه‌لی مه‌ده‌هۆش، جه‌لال محموود عه‌لی، ره‌حیمی قازی، ماره‌ف به‌رنجی، مسته‌فا سالح که‌ریم، جه‌مال بابان، عه‌بدوڵلا می‌دیا، شێرکۆ بێکه‌س، کاکه مه‌م بۆتانی، خالد دلێر و ماره‌ف خه‌زنه‌دار و ده‌یان چیرۆک نووسی تری کورد.

سه‌رچاوه‌کان

- ۱- مه‌سه‌له‌ی وێژدان - ئەحمه‌د موختار جاف - به‌غدا، ۱۹۷۰.
- ۲- دوازه‌ سواره‌ی مه‌ریوان - پیره‌مێرد - سلێمانی، ۱۹۳۳.
- ۳- دوا‌ی سه‌رخۆشی زۆر شیت - محه‌مه‌د عه‌لی کوردی - به‌غدا، ۱۹۳۴.
- ۴- لالۆ که‌ریم - جه‌مال نه‌به‌ز - هه‌ولێر، ۱۹۵۶.
- ۵- خوله و بله - خالد دلێر - به‌غدا، ۱۹۵۸.
- ۶- هه‌میشه به‌هار - عه‌لانه‌دین سه‌جادی - به‌غدا، ۱۹۶۰.

- ۷- پٽڪه نيني گهڙا - حه سهني قزلجي - به غدا، ۱۹۸۵.
- ۸- بووڪه شووشه - مارف خه زندهار - به غدا، ۱۹۶۹.
- ۹- ليڪڙلينه وه و بيبليوگرافيا - عومه ر مه عروف به ررنجي - به غدا، ۱۹۷۸.
- ۱۰- بيبليوگرافيا - مسته فا نه ريمان - به غدا، ۱۹۸۸.

بند ۱۴۔ بابا نجوم مرمو

زروان بیانی ، زروان بیانی

نہ دور درین ، زروان بیانی

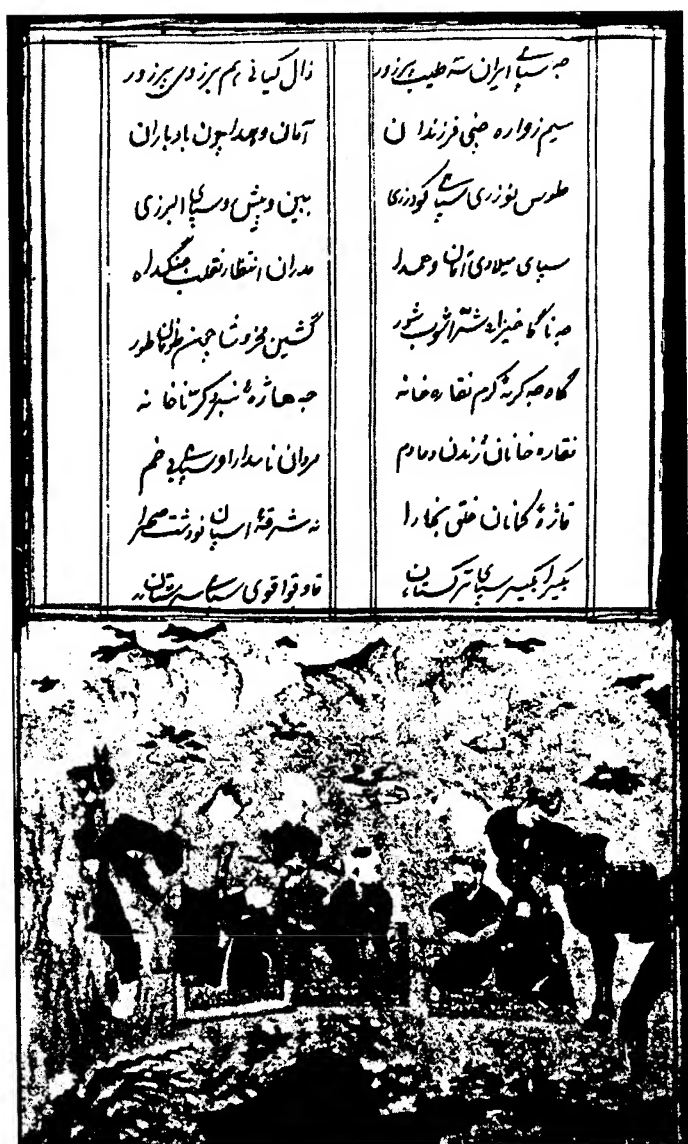
اہری و وزرود ، یاران دیا

کلائی خاس یار اودم بیانی

نمونہ ہی دستخطی چند ہونراویکی بالولی ماہی

بذا - پریشان زانو :
 عازر آمان
 خواجایم سروتن عازر آمان
 دیدست زین گردین جهان
 گشت لاله دامن دویست عیان
 گئی از زیاده گشت گشت
 چو بنگه کنوجوشین گئی از نام نه دوشان
 جوری تو بدیش منت دیکان با میر خردت گیر زندان
 لعل دوشین بر میدان خاتون برش بر گشت
 ادب سیاس دوش قاتل خان بر خردت حجب نشان
 سر نظم هفت پوی نور مو نشان چون بر کوخت گشت
 نخست اندیشه نور خورشان نور خورشید خردت نشان
 عازر ز رخت زبوی کین
 بر آرد دست

نمونه‌ی دست‌نویس لایه‌ریه‌کی سه‌رنگه‌نجام

نمونه‌ی دستخه‌تی لاپه‌یه‌کی شانامه‌ی کوردی

یوسف دی آنایک دلوبه لاش

نمونه‌ی ده‌ستخه‌تی لاپه‌پیه‌کی یوسف و زولتخای خانای قوبادی

فلک گردون تیز و طم میو
 چون غوغای محترق برهم میو
 دیوان اعدا گرگ و میش میو
 دورگش پشیمان یگزنگ پیش میو
 ز زید عرس سر حسد میو
 حبله دان بے رحم چون قصا و میو
 ز نامای عواقب ذره دار میو
 پیش نه مهدی بر تا بار میو
 سین و الف نیم و نامش میو
 سرا سر جهان و کاش میو
 بنهاد دو دین و یک دین میو
 سر زبیب نذرت بنیامین میو
 نطق خان الکس

نمونه‌ی دست‌نویس پارچه هله‌بستیکی خان نه‌لماسی لورستانی

صداق او خاص جہ اول نہ لدا	تیر آخراور دول دا
اگر بی شرط ہو اگر دعا دار	او تو ہر شے بوزو مبرا نظر
مگر زمانہ ہر چہ بکت زاہد	جہ بی ہستی تمام اکا دہ ن
شیوہ بی شرطی دبی تا ز پوئی	انظایفہ زمرہ ماسوئی
خضر صا اولاد بی اردلان	ارصد خیر شان پر جلوہ و طلائع

سیلی زبانی داران جہ حضور

بلام تعارف مذا مان جہ دور

دل شوق حق دس خیالان کر	سالی سرتزی یا نہ وردن بر
بنا ز راکت چندہ دشوارن	نزالت بعید گراست بارن
دقیق بلان تو جہ المانی	مہجرت ہواہ زندگانی
پی آدو ترشہ رہن زنات ہو	ونزل یاد ای پیش تنات ہو
سہلن یہ ہر رنگ یاد ہی نزل	پی بدی نزل و سر دگر گلی
بی توشہ دہر اسوقات نادو	یا نہ وی کم خلق مہبت کردو
اسی جہ کردہ دیت پیش برت	مہر بر ہر سہمی ناووی محشر

وکی

نمونہ ہی دستخہتی چند ہونراویکی سہی سادقی سہفاخانہ ہی

نمونه‌ی دست‌نویس پارچه‌ای به‌سبب عه‌لی به‌رده‌شانی

برای کرم که با جرمه دود و بوی خوش بنزدن بستر سرور
 بپزد و بر بوی خوش نان بکشد و در زنت کوز م

۴۰۶

بکشد م رسم دین و نیت	بسیج خون ی و ب کتیم نیت
سخت ز لبی جسد کند ری و	پیش نه بداشت چه این خیره
سین عطیسی آما و شکست	او بی بکشد دل چند جا بشتر
بطور جایی پیش موی نازل	هر روز به عجب از او شای اریال
شامان جسم نذر عرصه شکست	بنزدن نعل سید سرور
یعنی محمد شمع شمع و دین	بنزدن نعل محراب طین
کشت هر صبح دشم بخدش کردن	کشت به بند کیش نیت مبرون
عروش عطسه و زن نعلین بشن	جهان تا جان طفل در بشن
رشید میدان دوم تهرادن	سر یک خربل فوج اهرادن
بفندی و دانت طوی بشن	خاند بکر کرد بر زری پیش نو
بناش اهرادن جرم دوم تهرادن	هر چند صحن دوم شمسار

در شکایت کردن خرد و شیر و دیر به بزرگ میشد

بزرگ میشد و بزرگ میشد	بزرگ میشد و بزرگ میشد
بزرگ میشد و بزرگ میشد	بزرگ میشد و بزرگ میشد

نمونه‌ی دستخه‌تی لایه‌پیه‌کی خسره و شیرینی خانای قوبادی

دہست خات و وینہ یکہ قہلہ مکیشی حیدر بہکی بہ رازی

سوز و گداز بخت بدستند	آزاد از چون مریه رودن چه بدستند
پشیر کرانه دهن نسردا	کوشه عرقین باور جو ردا
بید بکر و او کوشه چشم	کوشه چشم او بام بام او اهرم
عشرت کرد جوهر مران و بار	نار و اوج بنوش غمگین نوین
توان و لعل و نه پیشه ریش	هر کینه پرست زلف مهرش نوین
دشمن زلفه مستقیم و انده	کینه اجمار جسدس جرم سافه
آزیز کام هون بدیدم به زشت	یا کام زلف و بد درونم نخت
یا کام نیست زامت نگین	و کام قیده درد جرم کنه ایست
وسن کون طاق بریان صبری	متادون کوشه از شکور وری
آفران زیم تا نام چه نشت	تلقه نین در کوشه و هون
غیر بوم نقد کام خیال نماند	دریغ فربه تر و آوردن
دیوان اساس جرم رسا زو	و بلام کا بدرخان مورازو

نمونه‌ی دست‌نویس لایه‌ریه‌کی دیوانی مه‌وله‌وی

نمونه‌ای ده‌ستختی لایه‌پیه‌کی خسره و شیرینی میرزا
عبدالقادر پاوه‌یی

دزد آرد دوش بر بے بنه
 با گرگان طوش گزاف غدا
 بدگو سفند باوی و ستون
 رفیق بار از عصا پوستین
 دزد بدگو بے دله بهان
 بگردن جبر اسی مایه
 آذر بختی کلبه داور بام
 فرستاده روی بخت اشتیاق بام

یا در نو د بار یا در نو د بار

اسال بکتم بے فرو د بار

آما دور مان کوچ نمیت باد
 هر چند گم نام کور خیم کوچ باد
 جنلان گشت آمان دوز لالان
 بخش بین دودا باره دانا
 ز کوچ یار بے زلف یارن
 دایه دلم بے دور مارن
 هر کجا در گنگه برآ باد دگر
 از بکوشه آسین بد بکار
 بر غنچه دم بے و بیکانه
 بر گشته پیش غار بوجا
 هر لاله و جبین و صحراراد
 درخ جبال شکر کیم رخ
 سنبلی چون شیر غنچه دم
 بتر تون جاده بنام بکر
 بر گرس مویون اندام بزم
 هر دو جسم تیش طرز سبو
 سوسنان زلفی کز کیم
 جده رخ دوز در دلا و یم
 سیر عین لیم چون زور مارن
 هر دو شرفون بایا و مارن
 بے جی بد دوری شای کیم صمیم
 باد حق بر شوکتا شمریم
 یارن پارسا چون بر چوین
 من لبس جان شمر کور و دین

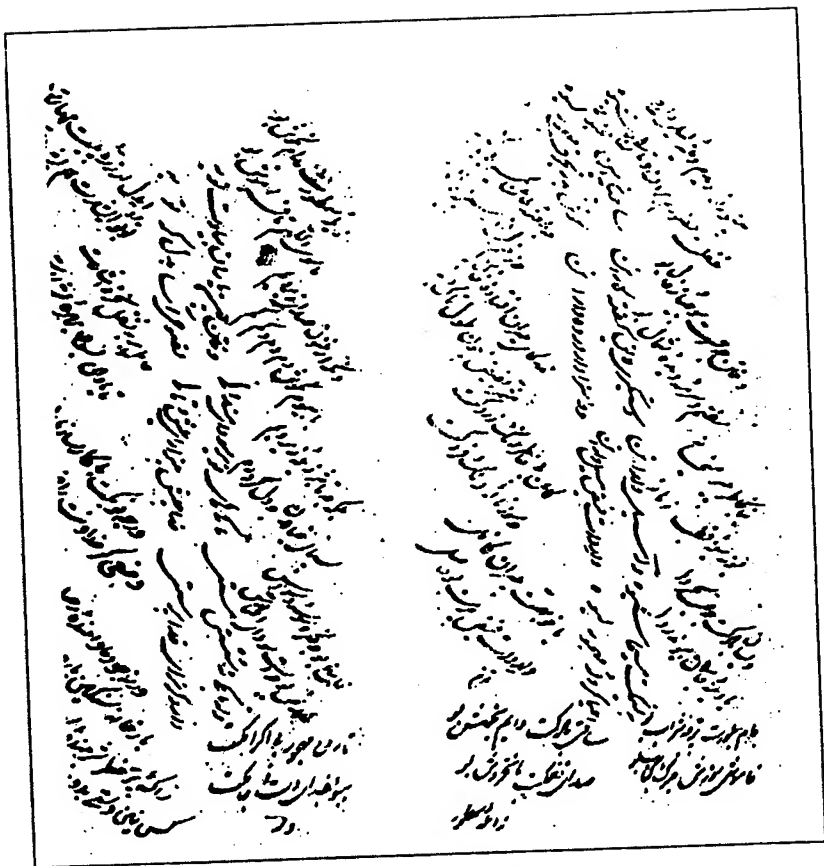
طیران شیر بال شیر بال

غازن علفان طیران طیران

خوز کو بیان بوجی ماور کمال
 شدی بیکانه سرمد دل
 گلستان کوه کاه سینه فیضان
 بویت جوارک غنچه دانا
 سوسنان و چم بیا مال جیل
 مشکین کاه کوی کون بیل
 بول بری دم کی بخت جان
 ناز ناله دوز غنچه دانا
 تمام ناز و زین باشد کوروش
 دیده به برآ هرگز در ابروش
 کیمک کمالن خیل بری
 در بیلان جی قلم و شادی
 تمکین و فرق سیدان را
 بید یان خیل سوسن نالان را

نمونه‌ی دستخه‌تی لایه‌یه‌کی دیوانی وهلی دیوانه

[illegible]

نمونه‌ی دست‌نویس چهل و هفت‌واوکی مه‌جوری

۲ گل و بلبل ۲

یاران بید تو سیر لزان سیر حلال و سپای و ماران
 پیوی دشمن جهان دشمنی مرا تو بر ملا ای و مار پادشاه
 سارار گزیده کو فرش جفتن بساطش وی گل و بلبل
 دشت و در یکسر زهر و دهن گلازه بساط گل با ده و ترش
 زوی و دهن بد برای گل بد باین بر عطران وینه هست برین
 هست برین صحن گلزاران غلغلهش بخت خورده شاد
 بر نم بمان کز و کوی ترک و زهره بلبل گلزارش کز کور
 یاران و مار آو جان جان با به زندگی خاک و دانه
 مد خال ل و در کوسار عشق زوی تا تا به راه عشق
 بر لا برین گل و گلزاران بینه شبنم بختی چارک
 دشت و در و کز گل و در میان دشت و دشت پدیدان
 ز کعبه واده کاسرا بینه بخت و کار تافت جوابش
 دشت و دهن بد بینه شبنم بساط و بسمان نورانی و شبنم
 داران آدرس آوان که بودا به شربان دان سر و ترش
 برای کز سار و بخت چرخ بلبل بستر قمری ز شبنم
 نور و بخت به کفن کز و کز برای جوان آکا و ده و ترش

نمونه‌ی دست‌نویس لایه‌ی میانی دیوانی نایه‌ی تولدای مهر و دوخ

کوردستان

کوردستانی جوان زیدی پیرۆزم
نیشتمانەکم جیی گەل و هۆزم
تۆ گۆلی هیوای ژیاانی منی
ئەتۆ نارامیی گیانی منی
تۆ مایە هەست و مەبەستی منی
هەر تۆ سەرچاوەی هەلبەستی منی
ئەتۆ پەلۆپۆی دلەکی منی
هەر تۆی کە تاقە گۆلەکی منی
تۆ مایە بیر و کەلکەلی منی
هەر تۆ پۆشنای بی پەلی منی
منیش گراوی هەرد و بەردی تۆم
گراوی کەژ و بەژ و زەردی تۆم
گراوی گۆل و ئارخەوانتم
گراوی باخ و دەشتی جوانتم
تا ماوم ئەمن تۆ دەپەرستم
چونکە هەر ئەتۆی سەرچاوەی هەستم

«بۆرەکیی»

پېړست

149	سهی یاقوی مایدهشتی	5	نه بولقاسمی لهشکری
161	قاسدی تووکانی	9	مه لا مهنوچیتهری کولیوون
166	دهرویش قولیی کردی	15	شیخ نه میری زولی
173	مه لا نه بویه کری یوسف	21	خان نه لماسی لورستانی
174	مه لا فرهجی بقرهکایی	29	محمه داغای غه مناکي
178	شا تهیمووری بانیارانی	31	نه لماس خانی کهندولی
184	میرزا محمدهدی هوشاری	38	نه لماس خانی کوردستانی
188	شیخ نزهه علی جهناب	51	زولفه قاری گوردان
195	چه واد خانی که پرووسی	57	غولام په رازاخانی نه رکه وازی
197	حهیران عهلیشای مایدهشتی	77	تورکه میر
205	میرزا عه بدولقادی پاوهی	84	نه حمدهدی کوزی موکریانی
208	بابه جانیی بقرهکایی	94	شیخ نیما مویدینی مهردوخی
217	مه لا مارقی کۆکایی	96	شیخ عه بدولکه ریمی خانه کایی
223	شیخ عه بدورحممانی جانه وهرهیی	100	سهی براکه
229	دهرویش نه ورزی سوزانی	106	دهرویش نه وچاغی گاوارهیی
234	شیخ سهیمعی بانهیی	108	میرزا علی عه باسوهندی
242	میرزا عه بدورحمیمی وهفایی	110	میرزا عه بدوللا خه یالی
257	سالمی سته	113	علی لاچین
260	میرزا عه بدولهجیدی مهجیدی	114	تامازی گاوارهیی
262	مه لا سالحی حریق	115	رؤسته می بابه جانی
269	جیهان نارا خانم	117	سهی رؤسته می بانیارانی
281	مه لا عه بدوللای دشیی	118	خهلیفه نه لماسی که زهرده رهی
293	دوکتور سعید خانی کوردستانی	122	دهرویش عه باسی کردی
299	عه بدوللا بهکی نه دهب	123	سهیفوور
306	جیهانه خشی دانایالی	124	مه لا نه حمدهدی کلّاشی
308	دهرویش نه یازی کردی	133	نهجهف خانی بایندور
313	حاجی نیعمه توللای جهی چون ناوایی	135	نه للا مورا دی هرسینی
316	مه لا رهسولی نه دیب	140	حاجی مه لا نه حمدهدی نوّدشی
319	سید بهاء	145	شارقی هرسینی

494 نه‌حمەدی مەلا باتی
 500 مورادخانی بایەزیدی
 507 شا پەرتەوی هەکاری
 510 مەلا مەنسوری گرگاشی
 512 شیخ نورەدینی بریفکانی
 516 محەمەد سەعیدی مێهەری
 518 مەلا نه‌حمەدی نالەبەند
 523 هۆنەرانی دەوری بابان
 524 میر نه‌حمەدبەگی زەنگەنە
 526 مەلا محەمەدی هەزار مێردی
 529 مەلا عومەری رەنجووری
 544 عەلی بەردەشانی
 549 میرزا شەفیعی جامەپۆزی
 553 مەولانا خالەدی شارەزووری
 567 شیخ عوسمانی سیراجودینی
 568 میرزا محەموودی زەنگەنە
 570 مەلا نۆشای زەنگەنە
 575 (نالی) شارەزووری
 589 نەورەحمانی سالم
 598 مەلای جەباری
 608 مسەفا بەگی کوردی
 616 مەلا محەمەدی زەنگەنە
 618 حاجی قادری گۆزی
 629 مەلا محەمەدی مەحوی
 636 فەقێ قادری هەمەوێند
 655 مەلا عەبدوللای جەلی زاده
 656 ئینجەیی کە لالی
 660 شیخ پەزای تالەبانی
 669 شیخ عومەری بیارە
 673 مەلا محەمەدی خاکی
 680 نەمین ئاغای نەختەر

324 میرزا عەبدولقادری تەوتلەیی
 326 کاکە حەمەیی ناری
 334 میرزا حەسەنی سەیفولقوزات
 345 شیخ محەمەدی مەردووخ
 349 عەبدوللای بەگی هەرامانی
 354 عەلی نەقیی دەبیر
 357 میرزا حەسەن عەلیی غەریب
 363 میرزا خانی هەرسینی
 368 عینایەتی هیدایەتی
 372 سەیی حەبیبی پەوانسەری
 381 حەیدەر بەگی بەرازی
 386 سەیفوللای ئەللایارخانی
 392 حاجی نوور عەلی ئیلامی
 394 سەیی شوکەروللای قووچاخی
 400 میرزا نه‌حمەدی داواشی
 408 خورشید خانمی داواشی
 410 شامی هەرسینی
 424 دوکتۆر محەمەد سەدیقی موفتی زاده
 430 عەبدوللای ئەقەسەیی
 434 هێمن
 440 فەقێ عەبدولی بۆرەکەیی
 446 مەلا بۆرەکەیی
 449 مەلا ئاوارە
 459 سواری ئیلخانی زاده
 464 هۆنەرانی دەوری خالەدی
 465 عەبدولسەمەدی بابەک
 466 عەلی حەزیری
 472 شیخ نه‌حمەدی جزیری
 478 فەقێ تەیران
 484 بەکر بەگی نەرزى
 486 شیخ نه‌حمەدی خانی

766	شیخ نووری بهرنجی
770	نعمه موختار به گی جاف
773	گوزان
781	دلدار
787	قانیع
797	فایق بیگس
802	لیکده رانی قورئانی پیرۆز
803	نهفسیری کوردی له سهه کهلامی
804	میزوونووسانی کورد
805	میر شهرفخانی بتلیسی
805	مهلا محموودی بایهزیدی
806	میرزا شوکرولای سنهیی
807	سهید حوسپن حوزنی موکریانانی
807	نهمین زهکی بهگ
808	سالح قهفتان
808	محهمهدهلی عهونی
809	میرزا عهلی نهکبهری کوردستانی
810	فرههنگنووسانی کورد
813	چیرۆکنووسانی کورد

682	ههسهن کهنۆشی جنووبی
684	مهلا سالحی ناهی
687	مهلا قادری جاف
688	مهلا همدوونی کوێر
692	سهی نهحمهدهی نهقیب
696	نهمین فهیزی بهگ
699	شیخ ماری نۆدی
704	حاجی تۆفیقی پیره میتر
709	نعمه بهگی همدی
716	مهلا مستهفای سافی
719	مهلا محهمهدهی کۆیی
722	تایه بهگی جاف
730	مهلا عهبدوللای زیوهر
737	مهلا محموودی بیخود
745	شیخ نهجمه دینی سابری
750	شیخ بابا رهسوولی بیدهنی
755	عهلی کهمال باپیر
759	سهی عهبدولخالقی نهسیری
761	مهلا محهمهدهی چروستانی

چاپخانه‌ی ده‌زگانی

ده‌ولتر - کوردستان
Aras Press
Kurdistan - Erbil